

THE BOOK OF MORMON

**TAGALOG – CEBUANO – ENGLISH
PARALLEL EDITION**

Version 1, published September 2025. bencrowder.net/book-of-mormon-parallel-edition/

This parallel edition © 2025 Benjamin Crowder. All rights reserved. You have permission to print this document for your own use. For other uses, send requests to ben.crowder@gmail.com.

Text of the Book of Mormon © 2025 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.

The text of this edition is licensed from The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints with the following disclaimer: *The Product offered by Benjamin Crowder is neither made, provided, approved, nor endorsed by, Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Any content or opinions expressed, implied, or included in or with the Product offered by Benjamin Crowder are solely those of Benjamin Crowder and not those of Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.*

Ang Aklat ni Mormon

Ulat na Isinulat ng Kamay ni Mormon sa mga Laminang Hinango mula sa mga Lamina ni Nephi

Samakatwid, ito ay isang pinaikling tala ng mga tao ni Nephi, at gayundin ng mga Lamanita—Isinulat para sa mga Lamanita, na mga labi ng sambahayan ni Israel; at gayundin sa mga Judio at Gentil—Isinulat sa pamamagitan ng kautusan, at sa pamamagitan din ng diwa ng propesiya at ng paghahayag—Isinulat at tinatakan, at ikinubli para sa Panginoon, upang ang mga yaon ay hindi masira—Upang lumabas sa pamamagitan ng kaloob at kapangyarihan ng Diyos para sa pagbibigay-kahulugan nito—Tinatakan ng kamay ni Moroni, at ikinubli para sa Panginoon, upang lumabas sa takdang panahon sa pamamagitan ng mga Gentil—Ang pagbibigay-kahulugan nito sa pamamagitan ng kaloob ng Diyos.

Isang pinaikling ulat din mula sa Aklat ni Eter, na isang tala ng mga tao ni Jared, na ikinalat noong panahong nilito ng Panginoon ang wika ng mga tao, noong sila ay nagtatayo ng isang tore upang makaabot sa langit—Upang ipakita sa mga labi ng sambahayan ni Israel kung anong mga dakilang bagay ang ginawa ng Panginoon para sa kanilang mga ama; at nang kanilang malaman ang mga tipan ng Panginoon, na sila ay hindi itinatakwil nang habang panahon—At gayundin sa ikahihikayat ng mga Judio at Gentil na si JESUS ang CRISTO, ang DIYOS NA WALANG HANGGAN, ipinakikilala ang kanyang sarili sa lahat ng bansa—At ngayon, kung may mga pagkakamali, ang mga yaon ay kamalian ng mga tao; kaya nga, huwag ninyong pintasan ang mga bagay ng Diyos, nang kayo ay matagpuang walang bahid-dungis sa hukumang luklukan ni Cristo.

ANG ORIHINAL NA PAGSASALIN SA INGLIS MULA SA MGA LAMINA AY GINAWA NI JOSEPH SMITH, JUN.

Ang Basahon ni Mormon

Usa ka Asoy nga Gisulat pinaagi sa Kamot ni Mormon diha sa mga Palid nga Gikuha gikan sa mga Palid ni Nephi

Mao nga, usa kini ka minubo sa talaan sa katawhan ni Nephi, ug sa mga Lamanita usab—Gisulat alang sa mga Lamanita, kinsa mga salin sa balay ni Israel; ug alang usab sa Judeo ug sa Hentil—Gisulat pinaagi sa sugo, ug usab sa espiritu sa panagna ug sa pagpadayag—Gisulat ug giselyohan, ug gitipigan ngadto sa Ginoo, aron dili kini madaot—Nga motungha pinaagi sa gasa ug gahom sa Dios ngadto sa kahubaran niini—Giselyohan pinaagi sa kamot ni Moroni, ug gitipigan ngadto sa Ginoo, nga motungha sa tukmang panahon pinaagi sa Hentil—Ang kahubaran niini pinaagi sa gasa sa Dios.

Usa ka pagpamubo nga gikuha gikan usab sa Basahon ni Ether, nga usa ka talaan sa katawhan ni Jared, kinsa nagkatibulaag dihang gilibog sa Ginoo ang pinulongan sa katawhan, samtang nagtukod sila og tore aron makaabot sa langit—Nga ikapakita sa salin sa balay ni Israel unsa nga mahinungdanong mga butang ang gihimo sa Ginoo alang sa ilang mga amahan; ug aron mahibaloan nila ang mga pakigsaad sa Ginoo, nga dili sila ipahimulag sa kahangtoran—Ug sa pagagni usab sa Judeo ug sa Hentil nga si JESUS mao ang KRISTO, ang DIOS SA KAHANGTORAN, nga nagpaila sa iyang kaugalingon ngadto sa tanang kanasoran—Ug karon, kon aduna may kasaypanan kini mga sayop sa mga tawo; mao nga, ayaw ipanghimaraot ang mga butang sa Dios, aron makaplagaan kamo nga walay lama sa hukmanan ni Kristo.

ORIHINAL NGA HUBAD GIKAN SA MGA PANID NGADTO SA ININGLES PINAAGI NI JOSEPH SMITH, JUN.

The Book of Mormon

An Account Written by the Hand of Mormon upon Plates Taken from the Plates of Nephi

Wherefore, it is an abridgment of the record of the people of Nephi, and also of the Lamanites—Written to the Lamanites, who are a remnant of the house of Israel; and also to Jew and Gentile—Written by way of commandment, and also by the spirit of prophecy and of revelation—Written and sealed up, and hid up unto the Lord, that they might not be destroyed—To come forth by the gift and power of God unto the interpretation thereof—Sealed by the hand of Moroni, and hid up unto the Lord, to come forth in due time by way of the Gentile—The interpretation thereof by the gift of God.

An abridgment taken from the Book of Ether also, which is a record of the people of Jared, who were scattered at the time the Lord confounded the language of the people, when they were building a tower to get to heaven—Which is to show unto the remnant of the house of Israel what great things the Lord hath done for their fathers; and that they may know the covenants of the Lord, that they are not cast off forever—And also to the convincing of the Jew and Gentile that JESUS is the CHRIST, the ETERNAL GOD, manifesting himself unto all nations—And now, if there are faults they are the mistakes of men; wherefore, condemn not the things of God, that ye may be found spotless at the judgment-seat of Christ.

TRANSLATED BY JOSEPH SMITH, JUN.

Ang Patotoo ng Tatlong Saksi

Ipinaalam sa lahat ng bansa, lahi, wika, at tao, kung kanino makararating ang gawang ito: Na kami, sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos Ama, at ng ating Panginoong Jesucristo, ay nakita ang mga laminang naglalaman ng mga talang ito, na tala ng mga tao ni Nephi, at gayundin ng mga Lamanita na kanilang mga kapatid, at gayundin ng mga tao ni Jared, na nanggaling sa toreng nabanggit. At nalalaman din namin na ang mga ito ay naisalin sa pamamagitan ng kaloob at kapangyarihan ng Diyos, sapagkat ang kanyang tinig ang nagpahayag nito sa amin; kaya nga nalalaman namin nang may katiyakan na ang gawa ay totoo. At nagpapatotoo rin kami na nakita namin ang mga nakaukit na nasa mga lamina; at ang mga ito ay ipinakita sa amin sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos, at hindi ng sa tao. At aming ipinahahayag sa mahinahong mga salita, na isang anghel ng Diyos ang bumaba mula sa langit, at kanyang dinala at inilahad sa harap ng aming mga paningin, na namasdan at nakita namin ang mga lamina, at ang mga nakaukit doon; at nalalaman namin na sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos Ama, at ng ating Panginoong Jesucristo, kung kaya't amin itong namasdan at napatotohanan na ang mga bagay na ito ay totoo. At ito ay kamangha-mangha sa aming mga paningin. Gayunpaman, ang tinig ng Panginoon ay nag-utos sa amin na patotohanan namin ito; kaya nga, upang makasunod sa mga ipinag-uutos ng Diyos, pinatotohanan namin ang mga bagay na ito. At nalalaman namin na kung kami ay magiging matapat kay Cristo, maaalis namin sa aming mga kasuotan ang dugo ng lahat ng tao, at matatagpuang walang bahid-dungis sa harapan ng hukumang-luklukan ni Cristo, at mananahang kasama niya nang walang hanggan sa kalangitan. At ang karangalan ay sa Ama, at sa Anak, at sa Espiritu Santo, na iisang Diyos. Amen.

OLIVER COWDERY
DAVID WHITMER
MARTIN HARRIS

Ang Pagpamatuod sa Tulo ka Saksi

Angay nga mahibaloan sa tanang kanasoran, kaliwatan, pinulongan, ug katawhan, ngadto kang kinsa kini nga buhat moabot: Nga kami, pinaagi sa grasya sa Dios nga Amahan, ug sa atong Ginoong Jesukristo, nakakita sa mga palid nga naglangkob niini nga talaan, nga mao ang talaan sa katawhan ni Nephi, ug usab sa mga Lamanita, nga ilang kaigsuonan, ug usab sa katawhan ni Jared, kinsa miabot gikan sa tore nga gihisgotan. Ug kami nasayod usab nga gihubad kini pinaagi sa gasa ug gahom sa Dios, kay ang iyang tingog namahayag niini ngari kanamo; mao nga nahibalo kami uban sa kaseguroan nga ang buhat tinuod. Ug kami magpamatuod usab nga kami nakakita sa mga kinulit nga diha sa mga palid; ug kini gipakita ngari kanamo pinaagi sa gahom sa Dios, ug dili sa tawo. Ug kami mamahayag pinaagi sa mga pulong nga maligdong, nga usa ka anghel sa Dios mikunsad gikan sa langit, ug iya kining gidala ug gipahiluna atubangan sa among mga mata, nga kami nakasud-ong ug nakakita sa mga palid, ug sa mga kinulit diha niini; ug kami nahibalo nga pinaagi sa grasya sa Dios nga Amahan, ug sa atong Ginoo nga si Jesukristo, nga kami nakasud-ong ug mopamatuod nga kini nga mga butang tinuod. Ug kahibulungan kini sa among mga mata. Bisan pa niana, ang tingog sa Ginoo nagmando kanamo nga kami mopamatuod niini; mao nga, aron magmasulondon sa mga sugo sa Dios, kami mopamatuod niini nga mga butang. Ug kami nasayod nga kon magmatinud-anon kami kang Kristo, dili kami manubag sa mga sala sa katawhan, ug makaplagan kami nga walay lama sa atubangan sa hukmanan ni Kristo, ug makapuyo sa kahangtoran uban kaniya sa kalangitan. Ug ang pasidungog maadto sa Amahan, ug sa Anak, ug sa Espiritu Santo, nga usa ka Dios. Amen.

OLIVER COWDERY
DAVID WHITMER
MARTIN HARRIS

The Testimony of Three Witnesses

Be it known unto all nations, kindreds, tongues, and people, unto whom this work shall come: That we, through the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, have seen the plates which contain this record, which is a record of the people of Nephi, and also of the Lamanites, their brethren, and also of the people of Jared, who came from the tower of which hath been spoken. And we also know that they have been translated by the gift and power of God, for his voice hath declared it unto us; wherefore we know of a surety that the work is true. And we also testify that we have seen the engravings which are upon the plates; and they have been shown unto us by the power of God, and not of man. And we declare with words of soberness, that an angel of God came down from heaven, and he brought and laid before our eyes, that we beheld and saw the plates, and the engravings thereon; and we know that it is by the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, that we beheld and bear record that these things are true. And it is marvelous in our eyes. Nevertheless, the voice of the Lord commanded us that we should bear record of it; wherefore, to be obedient unto the commandments of God, we bear testimony of these things. And we know that if we are faithful in Christ, we shall rid our garments of the blood of all men, and be found spotless before the judgment-seat of Christ, and shall dwell with him eternally in the heavens. And the honor be to the Father, and to the Son, and to the Holy Ghost, which is one God. Amen.

OLIVER COWDERY
DAVID WHITMER
MARTIN HARRIS

Ang Patotoo ng Walong Saksi

Ipinaalam sa lahat ng bansa, lahi, wika, at tao, kung kanino makararating ang gawang ito: Na si Joseph Smith, Jun., ang tagapagsalin ng gawang ito, ay ipinakita sa amin ang mga laminang nabanggit, na may anyong ginto; na kasindami ng mga pahinang naisalin ng nasabing si Smith ay siya ring nahawakan ng aming mga kamay; at amin ding nakita ang mga nakaukit doon, ang lahat ng yaon ay may anyong sinaunang gawa, at may kahanga-hangang pagkakayari. At ito ay aming pinatotohanan sa mahinahong mga salita, na ipinakita sa amin ng nasabing si Smith, sapagkat aming namalas at nahawakan, at may katiyakang nalalaman na ang nasabing si Smith ang may hawak ng mga laminang aming binanggit. At ibinibigay namin ang aming mga pangalan sa sanlibutan upang patunayan sa sanlibutan ang aming nakita. At hindi kami nagsisinungaling, Diyos ang nagpapatunay rito.

CHRISTIAN WHITMER
JACOB WHITMER
PETER WHITMER, JUN.
JOHN WHITMER
HIRAM PAGE
JOSEPH SMITH, SEN.
HYRUM SMITH
SAMUEL H. SMITH

Ang Pagpamatuod sa Walo ka Saksi

Angay nga mahibaloan sa tanang kanasoran, kaliwatan, mga pinulongan, ug katawhan, ngadto kang kinsa kini nga buhat moabot: Nga si Joseph Smith, Jun., ang tighubad niini nga buhat, mipakita ngari kanamo sa mga palid nga gipamulong, nga makita nga usa ka bulawan; ug ingon man sa daghan nga mga palid nga gihubad sa mao nga Smith kami nakakupot gayod niini; ug kami usab nakakita sa mga kinulit nga diha niini, ang tanan makita nga karaan ang pagkabuhat, ug katingalahan ang pagkahimo. Ug niini kami mopamatuod pinaagi sa mga pulong nga maligdong, nga ang mao nga Smith mipakita niini ngari kanamo, kay kami nakakita ug nakaalsa, ug nasayod sa kaseguroan nga ang mao nga Smith aduna sa mga palid nga among gipamulong. Ug kami mohatag sa among mga ngalan ngadto sa kalibotan, aron sa pagsaksi ngadto sa kalibotan sa among nakita. Ug kami wala magbakak, Dios ang saksi niini.

CHRISTIAN WHITMER
JACOB WHITMER
PETER WHITMER, JUN.
JOHN WHITMER
HIRAM PAGE
JOSEPH SMITH, SEN.
HYRUM SMITH
SAMUEL H. SMITH

The Testimony of Eight Witnesses

Be it known unto all nations, kindreds, tongues, and people, unto whom this work shall come: That Joseph Smith, Jun., the translator of this work, has shown unto us the plates of which hath been spoken, which have the appearance of gold; and as many of the leaves as the said Smith has translated we did handle with our hands; and we also saw the engravings thereon, all of which has the appearance of ancient work, and of curious workmanship. And this we bear record with words of soberness, that the said Smith has shown unto us, for we have seen and hefted, and know of a surety that the said Smith has got the plates of which we have spoken. And we give our names unto the world, to witness unto the world that which we have seen. And we lie not, God bearing witness of it.

CHRISTIAN WHITMER
JACOB WHITMER
PETER WHITMER, JUN.
JOHN WHITMER
HIRAM PAGE
JOSEPH SMITH, SEN.
HYRUM SMITH
SAMUEL H. SMITH

Ang Unang Aklat ni Nephi

Ang Kanyang Panunungkulan at Ministryo

Ulat tungkol kay Lebi at sa kanyang asawang si Sariah, at sa kanyang apat na anak na lalaki, na tinatawag sa mga pangalang (mula sa panganay) Laman, Lemuel, Sam, at Nepbi. Ang Panginoon ay nagbabala kay Lebi na lisanin ang lupain ng Jerusalem, sapagkat nagpropesiya siya sa mga tao hinggil sa kanilang kasamaan at binangad nilang kitlin ang kanyang bubay. Tatlong araw siyang naglakbay sa ilang kasama ang kanyang mag-anak. Isinama ni Nepbi ang kanyang mga kapatid at bumalik sa lupain ng Jerusalem upang kunin ang talaan ng mga Judio. Ang ulat ng kanilang mga pagdurusa. Isinama nila ang mga anak na babae ni Ismael upang maging mga asawa. Isinama nila ang kanilang mga mag-anak at nagtungo sa ilang. Ang kanilang mga pagdurusa at paghibirap sa ilang. Ang landas ng kanilang mga paglalakbay. Dumating sila sa malawak na katubigan. Ang mga kapatid ni Nepbi ay naghimagsik laban sa kanya. Sila ay kanyang tinulig, at gumawa ng isang sasakyang-dagat. Tinawag nila ang pangalan ng pook na Masagana. Sila ay tumawid sa malawak na katubigan patungo sa lupang pangako, at iba pa. Ito ay ayon sa ulat ni Nepbi; o sa ibang mga salita, ako, si Nepbi, ang sumulat ng talang ito.

1 Nephi 1

- 1 Ako, si Nephi, na isinilang sa butihing mga magulang, kaya nga, naituro sa akin ang lahat halos ng karunungan ng aking ama; at sapagkat nakita ko ang maraming paghihirap sa paglipas ng aking mga araw, gayunman, sapagkat labis na pinagpala ng Panginoon sa lahat ng aking mga araw; oo, dahil sa pagkakaroon ng malaking kaalaman tungkol sa kabutihan at sa mga hiwaga ng Diyos, kaya nga, gumawa ako ng isang tala tungkol sa aking mga gawain noong aking mga araw.
- 2 Oo, ako ay gumawa ng isang tala sa wika ng aking ama, na binubuo ng karunungan ng mga Judio at ng wika ng mga taga-Egipto.

Ang Unang Basahon ni Nephi

Ang Iyang Paghari ug Pagpangalagad

Usa ka asoy mabitungod ni Lebi ug sa iyang asawa nga si Sariah, ug sa iyang upat ka anak nga lalaki nga ginganlan og, (sugod sa kamagulangan) Laman, Lemuel, Sam, ug Nepbi. Ang Ginoo mipasidaan ni Lebi sa pagbiya sa yuta sa Jerusalem, tungod kay nanagna siya ngadto sa katawhan kababin sa ilang kadaotan ug nagtinguha sila sa pagbunos sa iyang kinabubi. Miabot og tulo ka adlaw ang iyang panaw ngadto sa kamingawan uban sa iyang pamilya. Si Nepbi midala sa iyang mga igsuong lalaki ug mibalik sa yuta sa Jerusalem sa pagkuba sa talaan sa mga Judeo. Ang asoy babin sa ilang mga pag-antos. Sila nangasawa sa mga anak nga babaye ni Ismael. Sila midala sa ilang mga pamilya ug mibiya padulong ngadto sa kamingawan. Ang ilang mga pag-antos ug mga kasakit sa kamingawan. Ang giagian sa ilang mga panaw. Nangabot sila sa kadagatan. Ang mga igsuong lalaki ni Nepbi misupil batok kaniya. Siya misumpo kanila, ug mihimo og usa ka barko. Ginganlan nila ang dapit og Mabungabon. Mitabok sila sa kadagatan paingon sa gisaad nga yuta, ug uban pa. Kini sumala sa asoy ni Nepbi; o sa laing pagkasulti, ako, si Nepbi, ang misulat niini nga talaan.

1 Nephi 1

Ako, si Nephi, tungod kay natawo sa matarong nga mga ginikanan, busa ako gitudloan sa tanan nga nakat-onan sa akong amahan; ug tungod kay nakakita sa daghan nga kasakit sa akong panahon, bisan pa niana, tungod kay ako gipangga gayod sa Ginoo sa tanan nakong panahon; oo, tungod kay ako adunay talagsaon nga kahibalo sa kaayo ug sa mga misteryo sa Dios, busa naghimo ako og talaan bahin sa akong gipanghimo sa akong panahon.

Oo, ako naghimo og talaan pinaagi sa pinulongan sa akong amahan nga naglangkob sa kinaadman sa mga Judeo ug sa pinulongan sa mga Ehiptoanon.

The First Book of Nephi

His Reign and Ministry

An account of Lebi and his wife Sariah, and his four sons, being called, (beginning at the eldest) Laman, Lemuel, Sam, and Nepbi. The Lord warns Lebi to depart out of the land of Jerusalem, because he prophesieth unto the people concerning their iniquity and they seek to destroy his life. He taketh three days' journey into the wilderness with his family. Nepbi taketh his brethren and returneth to the land of Jerusalem after the record of the Jews. The account of their sufferings. They take the daughters of Ishmael to wife. They take their families and depart into the wilderness. Their sufferings and afflictions in the wilderness. The course of their travels. They come to the large waters. Nepbi's brethren rebel against him. He confoundeth them, and buildeth a ship. They call the name of the place Bountiful. They cross the large waters into the promised land, and so forth. This is according to the account of Nepbi; or in other words, I, Nepbi, wrote this record.

1 Nephi 1

I, Nephi, having been born of goodly parents, therefore I was taught somewhat in all the learning of my father; and having seen many afflictions in the course of my days, nevertheless, having been highly favored of the Lord in all my days; yea, having had a great knowledge of the goodness and the mysteries of God, therefore I make a record of my proceedings in my days.

Yea, I make a record in the language of my father, which consists of the learning of the Jews and the language of the Egyptians.

3 At nalalaman ko na ang talang ginagawa ko ay totoo; at ginagawa ko ito sa pamamagitan ng sarili kong kamay; at ginagawa ko ito ayon sa aking kaalaman.

4 Sapagkat ito ay nangyari na sa pagsisimula ng unang taon ng paghahari ni Zedekias, hari ng Juda, (ang aking amang si Lehi ay nanirahan sa Jerusalem sa lahat ng kanyang mga araw); at sa taon ding iyon ay nagkaroon ng maraming propeta, nagpopropesiya sa mga tao na kinakailangan nilang magsipagsisi, o ang dakilang lungsod ng Jerusalem ay tiyak na mawawasak.

5 Dahil dito, ito ay nangyari na ang aking amang si Lehi, habang lumalakad siya ay nanalangin sa Panginoon, oo, maging nang kanyang buong puso, para sa kapakanan ng kanyang mga tao.

6 At ito ay nangyari na habang nananalangin siya sa Panginoon, may lumitaw na isang haliging apoy at lumapag sa ibabaw ng isang malaking bato sa harapan niya; at marami siyang nakita at narinig; at dahil sa mga bagay na kanyang nakita at narinig, siya ay nangatal at nanginig nang labis.

7 At ito ay nangyari na bumalik siya sa kanyang sariling bahay sa Jerusalem; at inihimlay niya ang sarili sa kanyang higaan, sapagkat napuspos ng Espiritu at ng mga bagay na kanyang nasaksihan.

8 At nasa gayong pagkakapuspos ng Espiritu, siya ay natangay sa isang pangitain, maging ang kalangitan ay nakita niyang nabuksan, at kanyang napagtanto na nakita niya ang Diyos na nakaupo sa kanyang trono, napaliligiran ng hindi mabilang na lipumpon ng mga anghel na nasa ayos ng pag-awit at pagpuri sa kanilang Diyos.

9 At ito ay nangyari na kanyang nakita ang Isa na bumababa mula sa gitna ng langit, at namasdan niya na ang kanyang liwanag ay higit pa kaysa sa araw sa katanghaliang tapat.

10 At nakita rin niya ang labindalawang iba pa na sumusunod sa kanya, at ang kanilang liwanag ay higit pa kaysa sa mga bituin sa kalangitan.

11 At sila ay bumaba at humayo sa balat ng lupa; at ang una ay lumapit at tumayo sa harapan ng aking ama, at iniabot sa kanya ang isang aklat, at inatasan siya na dapat niyang basahin.

12 At ito ay nangyari na habang nagbabasa siya, siya ay napuspos ng Espiritu ng Panginoon.

Ug ako nasayod nga ang talaan nga akong gihimo tinuod; ug ako mihimo niini sa kaugalingon nakong kamot; ug ako mihimo niini sumala sa akong kahibalo.

Kay nahitabo nga sa pagsugod sa unang tuig sa paghari ni Sedekias nga hari sa Juda, (ang akong amahan, nga si Lehi, nga nakapuyo sa Jerusalem sa tanan niyang panahon); ug sa mao gihapon nga tuig adunay nangabot nga daghang propeta nga nanagna ngadto sa katawhan nga kinahanglan silang maghinulsol, o ang bantogan nga siyudad sa Jerusalem pagalaglagon gayod.

Mao nga nahitabo nga sa diha nga ang akong amahan, nga si Lehi, samtang nagpadayon, nag-ampo siya sa Ginoo, oo, gani sa tibuok niyang kasingkasing, tungod ug alang sa iyang katawhan.

Ug nahitabo nga samtang nag-ampo siya sa Ginoo, adunay mitungha nga haligi sa kalayo ug mipundo ibabaw sa dakong bato diha sa iyang atubangan; ug daghan siya og nakita ug nadungog; ug tungod sa mga butang nga iyang nakita ug nadungog nangurog siya sa hilabihan.

Ug nahitabo nga mipauli siya sa kaugalingon niyang balay sa Jerusalem; ug gihagsa ang iyang kaugalingon diha sa iyang higdaanan, tungod kay gidaog sa Espiritu ug sa mga butang nga iyang nakita.

Ug tungod kay gidaog sa Espiritu, gidala siya sa usa ka panan-awon, hangtod nga iyang nakita nga naabli ang kalangitan, ug iyang nahinumdoman nga iyang nakita ang Dios nga naglingkod sa iyang trono, giliyokan sa dili maihap nga hut-ong sa mga anghel nga nanag-awit ug nanagdayeg sa ilang Dios.

Ug nahitabo nga nakakita siya og Usa nga mikunsad gikan sa taliwala sa langit, ug nakita niya nga ang iyang kasilaw labaw pa kay sa adlaw sa udtong tutok.

Ug nakakita usab siya og napulog duha pa ka tawo nga nagsunod kaniya, ug ang ilang kahayag milabaw sa mga bitoon sa kawanangan.

Ug nanganaog sila ug nanglakaw sa ibabaw sa yuta; ug ang nag-una miduol mibarog atubangan sa akong amahan ug mihatag kaniya og basahon, ug mihangyo kaniya nga iyang basahon.

Ug nahitabo nga samtang nagbasa siya, napuno siya sa Espiritu sa Ginoo.

And I know that the record which I make is true; and I make it with mine own hand; and I make it according to my knowledge.

For it came to pass in the commencement of the first year of the reign of Zedekiah, king of Judah, (my father, Lehi, having dwelt at Jerusalem in all his days); and in that same year there came many prophets, prophesying unto the people that they must repent, or the great city Jerusalem must be destroyed.

Wherefore it came to pass that my father, Lehi, as he went forth prayed unto the Lord, yea, even with all his heart, in behalf of his people.

And it came to pass as he prayed unto the Lord, there came a pillar of fire and dwelt upon a rock before him; and he saw and heard much; and because of the things which he saw and heard he did quake and tremble exceedingly.

And it came to pass that he returned to his own house at Jerusalem; and he cast himself upon his bed, being overcome with the Spirit and the things which he had seen.

And being thus overcome with the Spirit, he was carried away in a vision, even that he saw the heavens open, and he thought he saw God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels in the attitude of singing and praising their God.

And it came to pass that he saw One descending out of the midst of heaven, and he beheld that his luster was above that of the sun at noon-day.

And he also saw twelve others following him, and their brightness did exceed that of the stars in the firmament.

And they came down and went forth upon the face of the earth; and the first came and stood before my father, and gave unto him a book, and bade him that he should read.

And it came to pass that as he read, he was filled with the Spirit of the Lord.

13 At nabasa niya, sinasabing: Sa aba, sa aba, sa Jerusalem, sapagkat nakita ko ang iyong mga karumal-dumal na gawain! Oo, at maraming bagay ang nabasa ng aking ama hinggil sa Jerusalem—na ito ay wawasakin, at ang mga naninirahan doon; marami ang masasawi sa pamamagitan ng espada, at marami ang madadalang bihag sa Babilonia.

14 At ito ay nangyari na nang mabasa at masaksihan ng aking ama ang maraming dakila at kagila-gilalas na bagay, siya ay napabulalas ng maraming bagay sa Panginoon; gaya ng: Dakila at kagila-gilalas po ang inyong mga gawa, O Panginoong Diyos na Pinakamakapangyarihan! Ang inyo pong trono ay mataas sa kalangitan, at ang inyo pong kapangyarihan, at kabutihan, at awa ay sumasalihat ng mga naninirahan sa mundo; at, sapagkat kayo po ay maawain, hindi ninyo ipahihintulot na mangasawi ang mga yaong lumalapit sa inyo!

15 At ganito ang pamamaraan ng pananalita ng aking ama sa pagpuri sa kanyang Diyos; sapagkat ang kanyang kaluluwa ay nagalak, at ang kanyang buong puso ay napuspos, dahil sa mga bagay na kanyang nakita, oo, na ipinakita ng Panginoon sa kanya.

16 At ngayon, ako, si Nephi, ay hindi gumawa ng buong ulat ng mga bagay na isinulat ng aking ama, sapagkat marami siyang bagay na isinulat na kanyang nakita sa mga pangitain at sa mga panaginip; at marami rin siyang isinulat na mga bagay na kanyang ipinropesiya at sinabi sa kanyang mga anak, na hindi ko gagawan ng buong ulat.

17 Subalit ako ay gagawa ng ulat ng aking mga ginawa sa aking mga araw. Dinggin, ako ay gumawa ng isang pinaikling tala ng aking ama, sa mga laminang aking ginawa sa pamamagitan ng sarili kong mga kamay; anupa't matapos kong mapaikli ang tala ng aking ama ay gagawin ko naman ang isang ulat ng sarili kong buhay.

18 Samakatwid, nais kong malaman ninyo, na matapos ipakita ng Panginoon ang napakaraming kagila-gilalas na bagay sa aking amang si Lehi, oo, hinggil sa pagkawasak ng Jerusalem, dinggin, siya ay humayo sa mga tao, at nagsimulang magpropesiya at magpahayag sa kanila hinggil sa mga bagay na kapwa niya nakita at narinig.

Ug mibasa siya, nga nag-ingon: Alaot, alaot, ang Jerusalem, kay akong nakita ang iyang pagkasalawayon! Oo, ug daghan nga butang ang nabasa sa akong amahan kabahin sa Jerusalem—nga kini pagalaglagon gayod, ingon man ang mga lumulupyo niini; daghan ang mamatay pinaagi sa espada ug daghan ang madala nga bihag ngadto sa Babilonia.

Ug nahitabo nga sa diha nga ang akong amahan nakabasa ug nakakita sa daghang mahinungdanon ug kahibulungan nga butang, nakapamulong siya og daghan nga butang ngadto sa Ginoo; sama sa: Mahinungdanon ug kahibulungan ang imong mga buhat, O Ginoong Dios nga Labing Makagagahom! Ang imong trono anaa ibabaw sa kalangitan, ug ang imong gahom, ug kamaayo, ug kaluoy anaa sa tanan nga lumulupyo sa yuta; ug, tungod kay ikaw maluluy-on, ikaw dili motugot nga kadtong kinsa moduol nganha kanimo nga sila malaglag!

Ug sa ingon niini nga paagi gilitok sa akong amahan ang pagdayeg sa iyang Dios; kay ang iyang kalag nagmaya, ug ang iyang tibuok kasingkasing napuno, tungod sa mga butang nga iyang nakita, oo, nga gipadayag sa Ginoo ngadto kaniya.

Ug karon ako, si Nephi, dili mohimo og tibuok nga asoy sa mga butang nga gisulat sa akong amahan, kay siya misulat og daghang butang nga iyang nakita sa mga panan-awon ug mga damgo; ug misulat usab siya og daghang butang nga iyang gipanagna ug gipamulong ngadto sa iyang mga anak, diin ako dili mohimo og tibuok nga asoy.

Apan mohimo ako og usa ka asoy sa akong gipanghimo sa akong panahon. Tan-awa, naghimo ako og usa ka pagpamubo sa talaan sa akong amahan, diha sa mga palid nga ako misimo ang naghimo pinaagi sa kaugalingon nakong mga kamot; mao nga, human nga akong napamubo ang talaan sa akong amahan mosulat ako og asoy bahin sa kaugalingon nakong kinabuhi.

Busa, ako nagtinguha nga kamo mahibalo, nga human ang Ginoo mipakita og daghan kaayong kahibulungan nga butang ngadto sa akong amahan, nga si Lehi, oo, kabahin sa pagkalaglag sa Jerusalem, tan-awa miadto siya sa katawhan, ug misugod sa pagpanagna ug sa pagpahayag ngadto kanila mahitungod sa mga butang nga iyang nakita ug nadungog.

And he read, saying: Wo, wo, unto Jerusalem, for I have seen thine abominations! Yea, and many things did my father read concerning Jerusalem—that it should be destroyed, and the inhabitants thereof; many should perish by the sword, and many should be carried away captive into Babylon.

And it came to pass that when my father had read and seen many great and marvelous things, he did exclaim many things unto the Lord; such as: Great and marvelous are thy works, O Lord God Almighty! Thy throne is high in the heavens, and thy power, and goodness, and mercy are over all the inhabitants of the earth; and, because thou art merciful, thou wilt not suffer those who come unto thee that they shall perish!

And after this manner was the language of my father in the praising of his God; for his soul did rejoice, and his whole heart was filled, because of the things which he had seen, yea, which the Lord had shown unto him.

And now I, Nephi, do not make a full account of the things which my father hath written, for he hath written many things which he saw in visions and in dreams; and he also hath written many things which he prophesied and spake unto his children, of which I shall not make a full account.

But I shall make an account of my proceedings in my days. Behold, I make an abridgment of the record of my father, upon plates which I have made with mine own hands; wherefore, after I have abridged the record of my father then will I make an account of mine own life.

Therefore, I would that ye should know, that after the Lord had shown so many marvelous things unto my father, Lehi, yea, concerning the destruction of Jerusalem, behold he went forth among the people, and began to prophesy and to declare unto them concerning the things which he had both seen and heard.

19 At ito ay nangyari na kinutya siya ng mga Judio dahil sa mga bagay na kanyang pinatotohanan sa kanila; sapagkat tunay na kanyang pinatotohanan ang kanilang mga kasamaan at kanilang mga karumaldumal na gawain; at pinatotohanan niya na ang mga bagay na kanyang nakita at narinig, at gayundin ang mga bagay na kanyang nabasa sa aklat, ay maliwanag na ipinahahayag ang tungkol sa pagparito ng Mesiyas, at gayundin ang pagtubos sa sanlibutan.

20 At nang marinig ng mga Judio ang mga bagay na ito, sila ay nagalit sa kanya; oo, maging tulad sa mga propeta noong unang panahon, na kanilang ipinagtabuyan, at binato, at pinatay; at kanila ring hinangad ang kanyang buhay, upang ito ay kanilang kitlin. Datapwat dinggin, ako, si Nephi, ay magpapatunay sa inyo na ang magigiliw na awa ng Panginoon ay sumasalahat ng kanyang mga pinili, dahil sa kanilang pananampalataya, upang gawin silang malakas maging sa pagkakaroon ng kapangyarihang maligtas.

Ug nahitabo nga ang mga Judeo mibiaybiay kaniya tungod sa mga butang nga iyang gipamatuod mahitungod kanila; kay siya gayod misaksi mahitungod sa ilang pagkadaotan ug sa ilang pagkasalawayon; ug iyang gipamatuod nga ang mga butang nga iyang nakita ug nadungog, ug ang mga butang usab nga iyang nabasa sa basahon, dayag nga naghigot bahin sa pag-anhi sa usa ka Mesiyas, ug sa katubsanang usab sa kalibotan.

Ug sa diha nga nadungog sa mga Judeo kini nga mga butang nasuko sila kaniya; oo, gani sama sa mga propeta sa karaang panahon nga ilang gisalikway, ug gibato, ug gipatay; ug nagtinguha usab sila sa iyang kinabuhi, nga sila mohunos niini. Apan tan-awa, ako, si Nephi, mopakita kaninyo nga ang malumo nga mga kaluoy sa Ginoo anaa alang sa tanan nga iyang pinili tungod sa ilang pagtuo, aron mahimo silang lig-on hangtod nga makaangkon og gahom nga maluwas.

And it came to pass that the Jews did mock him because of the things which he testified of them; for he truly testified of their wickedness and their abominations; and he testified that the things which he saw and heard, and also the things which he read in the book, manifested plainly of the coming of a Messiah, and also the redemption of the world.

And when the Jews heard these things they were angry with him; yea, even as with the prophets of old, whom they had cast out, and stoned, and slain; and they also sought his life, that they might take it away. But behold, I, Nephi, will show unto you that the tender mercies of the Lord are over all those whom he hath chosen, because of their faith, to make them mighty even unto the power of deliverance.

1 Nephi 2

- 1 Sapagkat dinggin, ito ay nangyari na nangusap ang Panginoon sa aking ama, oo, maging sa isang panaginip, at sinabi sa kanya: Pinagpala ka Lehi, dahil sa mga bagay na iyong ginawa; at sapagkat ikaw ay naging matapat at ipinahayag sa mga taong ito ang mga bagay na aking ipinagutos sa iyo, dinggin, hangad nilang kitlin ang iyong buhay.
- 2 At ito ay nangyari na inutusan ng Panginoon ang aking ama, maging sa isang panaginip, na nararapat niyang isama ang kanyang mag-anak at lumisan patungo sa ilang.
- 3 At ito ay nangyari na naging masunurin siya sa salita ng Panginoon, kaya nga, siya ay sumunod gaya ng ipinag-utos ng Panginoon sa kanya.
- 4 At ito ay nangyari na lumisan siya patungo sa ilang. At iniwan niya ang kanyang tahanan, at ang lupaing kanyang mana, at ang kanyang ginto, at ang kanyang pilak, at ang kanyang mamahaling bagay, at wala siyang dinala maliban sa kanyang mag-anak, at mga panustos, at mga tolda, at lumisan patungo sa ilang.
- 5 At siya ay naglakbay sa may mga hangganang malapit sa dalampasigan ng Dagat na Pula; at siya ay naglakbay sa ilang sa mga hangganang mas malapit sa Dagat na Pula; at siya ay naglakbay sa ilang kasama ang kanyang mag-anak, na binubuo ng aking inang si Saria, at ng mga nakatatanda kong kapatid na sina Laman, Lemuel, at Sam.
- 6 At ito ay nangyari na nang nakapaglakbay na siya nang tatlong araw sa ilang, itinayo niya ang kanyang tolda sa isang lambak sa tabi ng isang ilog ng tubig.
- 7 At ito ay nangyari na gumawa siya ng isang dambanang bato, at gumawa ng isang pag-aalay sa Panginoon, at nagbigay-pasasalamat sa Panginoon naming Diyos.
- 8 At ito ay nangyari na tinawag niya ang pangalan ng ilog na Laman, at ito ay umuuho patungo sa Dagat na Pula; at ang lambak ay nasa mga hangganang malapit sa bukana nito.
- 9 At nang makita ng aking ama na ang mga tubig ng ilog ay umuuho patungo sa bukal ng Dagat na Pula, siya ay nangusap kay Laman, sinasabing: O sana ay maging katulad ka ng ilog na ito, patuloy na umaagos patungo sa bukal ng lahat ng katwiran!

1 Nephi 2

Kay tan-awa, nahitabo nga ang Ginoo namulong sa akong amahan, oo, gani pinaagi sa damgo, ug miingon kaniya: Bulahan ikaw Lehi, tungod sa mga butang nga imong gihimo; ug tungod kay ikaw nagmatinud-anon ug mipadayag ngadto niini nga katawhan sa mga butang nga akong gisugo kaniimo, tan-awa, nagtinguha sila sa paghunos sa imong kinabuhi.

Ug nahitabo nga ang Ginoo misugo sa akong amahan, gani pinaagi sa damgo, nga dad-on niya ang iyang pamilya ug mobiya padulong sa kamingawan.

Ug nahitabo nga nagmasulondon siya sa pulong sa Ginoo, mao nga gibuhat niya ang gisugo sa Ginoo kaniya.

Ug nahitabo nga mibiya siya padulong sa kamingawan. Ug gibiyahan niya ang iyang balay, ug ang yuta nga iyang kabilin, ug ang iyang mga bulawan, ug ang iyang mga pilak, ug ang iyang mahalong mga butang, ug siya walay laing gidala, gawas sa iyang pamilya, ug mga kinahanglanon, ug mga tolda, ug mibiya padulong sa kamingawan.

Ug milugsong siya dapit sa mga utlanan duol sa baybayon sa Pulang Dagat; ug mipanaw siya sa kamingawan sa mga utlanan nga mas duol sa Pulang Dagat; ug mipanaw siya sa kamingawan kauban sa iyang pamilya, nga naglakip sa akong inahan, nga si Sariah, ug sa akong mga magulang nga lalaki, nga si Laman, Lemuel, ug Sam.

Ug nahitabo nga sa diha nga siya nakapanaw na sulod sa tulo ka adlaw sa kamingawan, gipabarog niya ang iyang tolda sa usa ka walog daplin sa suba nga may tubig.

Ug nahitabo nga mitukod siya og altar nga ginama sa mga bato, ug mihimo og halad ngadto sa Ginoo, ug nagpasalamat sa Ginoo nga among Dios.

Ug nahitabo nga gitawag niya ang suba og Laman, ug miagos kini padulong sa Pulang Dagat; ug ang walog anaa sa mga utlanan duol sa bukana niini.

Ug sa diha nga nakita sa akong amahan nga ang mga tubig sa suba miagos ngadto sa tubod sa Pulang Dagat, gisultihan niya si Laman, nga nag-ingon: O nga ikaw unta mahisama niini nga suba, nga sa kanunay nagdagayday paingon sa tubod sa tanan nga pagkamatarong!

1 Nephi 2

For behold, it came to pass that the Lord spake unto my father, yea, even in a dream, and said unto him: Blessed art thou Lehi, because of the things which thou hast done; and because thou hast been faithful and declared unto this people the things which I commanded thee, behold, they seek to take away thy life.

And it came to pass that the Lord commanded my father, even in a dream, that he should take his family and depart into the wilderness.

And it came to pass that he was obedient unto the word of the Lord, wherefore he did as the Lord commanded him.

And it came to pass that he departed into the wilderness. And he left his house, and the land of his inheritance, and his gold, and his silver, and his precious things, and took nothing with him, save it were his family, and provisions, and tents, and departed into the wilderness.

And he came down by the borders near the shore of the Red Sea; and he traveled in the wilderness in the borders which are nearer the Red Sea; and he did travel in the wilderness with his family, which consisted of my mother, Sariah, and my elder brothers, who were Laman, Lemuel, and Sam.

And it came to pass that when he had traveled three days in the wilderness, he pitched his tent in a valley by the side of a river of water.

And it came to pass that he built an altar of stones, and made an offering unto the Lord, and gave thanks unto the Lord our God.

And it came to pass that he called the name of the river, Laman, and it emptied into the Red Sea; and the valley was in the borders near the mouth thereof.

And when my father saw that the waters of the river emptied into the fountain of the Red Sea, he spake unto Laman, saying: O that thou mightest be like unto this river, continually running into the fountain of all righteousness!

- 10 At siya ay nangusap din kay Lemuel: O sana ay maging katulad ka ng lambak na ito, matibay at matatag, at hindi natitinag sa pagsunod sa mga kautusan ng Panginoon!
- 11 Ngayon, ito ay nasabi niya dahil sa katigasan ng leeg nina Laman at Lemuel; sapagkat dinggin, sila ay bumubulung-bulong sa maraming bagay laban sa kanilang ama, dahil sa siya ay isang mapangitaing tao, at inakay sila palabas ng lupain ng Jerusalem, upang iwan ang lupaing kanilang mana, at ang kanilang ginto, at ang kanilang pilak, at ang kanilang mamahaling bagay, upang mangasawi sa ilang. At sinabi nila na ito ay ginawa niya dahil sa mga hangal na guni-guni ng kanyang puso.
- 12 At sa gayon bumulung-bulong sina Laman at Lemuel, na mga nakatatanda, laban sa kanilang ama. At sila ay bumulung-bulong sapagkat hindi nila nalalaman ang mga pakikitungo ng Diyos na siyang lumikha sa kanila.
- 13 Ni hindi sila naniniwala na ang Jerusalem, ang dakilang lungsod na iyon, ay maaaring mawasak alinsunod sa mga salita ng mga propeta. At sila ay katulad ng mga Judio na nasa Jerusalem, na naghangad na kitlin ang buhay ng aking ama.
- 14 At ito ay nangyari na nangusap sa kanila ang aking ama sa lambak ng Lemuel, nang may kapangyarihan, na puspos ng Espiritu, hanggang sa ang kanilang mga katawan ay nanginginig sa harapan niya. At sila ay kanyang natulig, kaya hindi sila nakapangahas na magsalita nang laban sa kanya; kaya nga, sila ay sumunod gaya ng kanyang ipinag-utos sa kanila.
- 15 At ang aking ama ay nanahan sa isang tolda.
- 16 At ito ay nangyari na ako, si Nephi, na lubhang bata pa, gayunman ay may malaking pangangatawan, at mayroon ding matinding pagnanais na malaman ang mga hiwaga ng Diyos, dahil dito, ako ay nagsumamo sa Panginoon; at dinggin, dinalaw niya ako, at pinalambot ang aking puso kung kaya't pinaniwalaan ko ang lahat ng salitang sinabi ng aking ama; kaya nga, ako ay hindi naghimagsik laban sa kanya na tulad ng aking mga kapatid.
- 17 At kinausap ko si Sam, ipinaalam sa kanya ang mga bagay na ipinaalam sa akin ng Panginoon sa pamamagitan ng kanyang Banal na Espiritu. At ito ay nangyari na naniwala siya sa aking mga salita.
- Ug gisultihan usab niya si Lemuel: O nga ikaw unta mahisama niini nga walog, lig-on ug makanunayon, ug dili matarog sa pagtuman sa mga sugo sa Ginoo!
- Karon gipamulong niya kini tungod sa pagkagahi og ulo ni Laman ug ni Lemuel; kay tan-awa nagbagulbol sila sa daghan nga butang batok sa ilang amahan, tungod kay siya usa ka tawo nga makakita og panan-awon, ug midala kanila palayo sa Jerusalem, sa pagbiya sa yuta nga ilang kabilin, ug sa ilang mga bulawan, ug sa ilang mga pilak, ug sa ilang mahalona nga mga butang, aron mangamatay sa kamingawan. Ug miingon sila nga siya mihimo niini tungod sa binuang nga mga hunahuna sa iyang kasingkasing.
- Ug sa ingon niana si Laman ug si Lemuel, isip mga magulang, nagbagulbol batok sa ilang amahan. Ug nagbagulbol sila tungod kay wala sila mahibalo sa mga pamaagi niana nga Dios nga milalang kanila.
- Ni sila mituo nga ang Jerusalem, kanang bantogan nga siyudad, malaglag sumala sa mga pulong sa mga propeta. Ug susama sila sa mga Judeo nga didto sa Jerusalem, kinsa nagtinguha sa paghunos sa kinabuhi sa akong amahan.
- Ug nahitabo nga ang akong amahan namulong kanila didto sa walog sa Lemuel, uban sa gahom, kay napuno sa Espiritu, hangtod nga ang ilang kalawasan nangurog sa iyang atubangan. Ug siya mipakaulaw kanila, nga wala na sila makatingog batok kaniya; mao nga, gibuhad nila ang unsay iyang gisugo kanila.
- Ug ang akong amahan mipuyo sa usa ka tolda.
- Ug nahitabo nga ako, si Nephi, nga batan-on pa kaayo niadtong higayona, apan dako ug taas ang pamarog, ug usab adunay dakong tinguha nga mahibalo sa mga misteryo sa Dios, mao nga, nangamuyo ako sa Ginoo; ug tan-awa siya mipabatyag kanako, ug mipahumok sa akong kasingkasing nga ako mituo sa tanan nga pulong nga gilitok sa akong amahan; mao nga, wala ako mosupil batok kaniya sama sa akong mga igsoon.
- Ug namulong ako kang Sam, mipahibalo kaniya sa mga butang nga gipakita sa Ginoo ngari kanako pinaagi sa iyang Balaan nga Espiritu. Ug nahitabo nga mituo siya sa akong mga pulong.
- And he also spake unto Lemuel: O that thou mightest be like unto this valley, firm and steadfast, and immovable in keeping the commandments of the Lord!
- Now this he spake because of the stiff-neckedness of Laman and Lemuel; for behold they did murmur in many things against their father, because he was a visionary man, and had led them out of the land of Jerusalem, to leave the land of their inheritance, and their gold, and their silver, and their precious things, to perish in the wilderness. And this they said he had done because of the foolish imaginations of his heart.
- And thus Laman and Lemuel, being the eldest, did murmur against their father. And they did murmur because they knew not the dealings of that God who had created them.
- Neither did they believe that Jerusalem, that great city, could be destroyed according to the words of the prophets. And they were like unto the Jews who were at Jerusalem, who sought to take away the life of my father.
- And it came to pass that my father did speak unto them in the valley of Lemuel, with power, being filled with the Spirit, until their frames did shake before him. And he did confound them, that they durst not utter against him; wherefore, they did as he commanded them.
- And my father dwelt in a tent.
- And it came to pass that I, Nephi, being exceedingly young, nevertheless being large in stature, and also having great desires to know of the mysteries of God, wherefore, I did cry unto the Lord; and behold he did visit me, and did soften my heart that I did believe all the words which had been spoken by my father; wherefore, I did not rebel against him like unto my brothers.
- And I spake unto Sam, making known unto him the things which the Lord had manifested unto me by his Holy Spirit. And it came to pass that he believed in my words.

- 18 Datapwat, dinggin, sina Laman at Lemuel ay ayaw makinig sa aking mga salita; at sapagkat nagdadalamhati dahil sa katigasan ng kanilang mga puso, ako ay nagsumamo sa Panginoon para sa kanila.
- 19 At ito ay nangyari na nangusap sa akin ang Panginoon, sinasabing: Pinagpala ka, Nephi, dahil sa iyong pananampalataya, sapagkat hinanap mo ako nang buong pagsusumigasig, nang may kapakumbabaan ng puso.
- 20 At yamang sinusunod mo ang aking mga kautusan, ikaw ay uunlad, at aakayin sa isang lupang pangako; oo, maging sa isang lupaing aking inihanda para sa iyo; oo, isang lupaing pinili nang higit sa lahat ng iba pang lupain.
- 21 At yamang ang iyong mga kapatid ay naghihimagsik laban sa iyo, sila ay itatakwil mula sa harapan ng Panginoon.
- 22 At yamang sinusunod mo ang aking mga kautusan, ikaw ay gagawing isang pinuno at isang guro sa iyong mga kapatid.
- 23 Sapagkat dinggin, sa araw na yaon na sila ay maghimagsik laban sa akin, susumpain ko sila maging ng isang masidhing sumpa, at hindi sila magkakaroon ng kapangyarihan sa iyong mga binhi maliban kung sila ay maghimagsik din laban sa akin.
- 24 At kung mangyayari na sila ay maghimagsik laban sa akin, sila ay magiging isang pahirap sa iyong mga binhi, upang pukawin sila sa mga landas ng pag-alala.
- Apan, tan-awa, si Laman ug si Lemuel dili mopatalinghog sa akong mga pulong; ug kay ako nasubo tungod sa katig-a sa ilang mga kasingkasing, nangamuyo ako sa Ginoo alang kanila.
- Ug nahitabo nga ang Ginoo namulong kanako, nga nag-ingon: Bulahan ikaw, Nephi, tungod sa imong pagtuo, tungod kay ikaw nagmakugihon sa pag-ila kanako, uban sa mapainubsanong kasingkasing.
- Ug kon motuman kamo sa akong mga sugo, mouswag kamo, ug pagadad-on ngadto sa yuta nga saad; oo, nga mao ang yuta nga akong giandam alang kaninyo; oo, usa ka yuta nga pinili nga labaw sa uban pa nga mga yuta.
- Ug kon ang imong mga igsoon mosupil batok kanimo, ipahimulag sila gikan sa atubangan sa Ginoo.
- Ug kon ikaw motuman sa akong mga sugo, ikaw pagahimoon nga magmamando ug magtutudlo sa imong mga igsuong lalaki.
- Kay tan-awa, sa adlaw nga sila mosupil batok kanako, ako motunglo kanila gani sa usa ka mapintas nga tunglo, ug sila walay gahom batok sa imong binhi gawas kon sila usab mosupil batok kanako.
- Ug kon mosupil man sila batok kanako, mamahimo silang kastigo sa imong binhi, aron mapukaw sila sa mga paagi sa paghinumdom.
- But, behold, Laman and Lemuel would not hearken unto my words; and being grieved because of the hardness of their hearts I cried unto the Lord for them.
- And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Blessed art thou, Nephi, because of thy faith, for thou hast sought me diligently, with lowliness of heart.
- And inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper, and shall be led to a land of promise; yea, even a land which I have prepared for you; yea, a land which is choice above all other lands.
- And inasmuch as thy brethren shall rebel against thee, they shall be cut off from the presence of the Lord.
- And inasmuch as thou shalt keep my commandments, thou shalt be made a ruler and a teacher over thy brethren.
- For behold, in that day that they shall rebel against me, I will curse them even with a sore curse, and they shall have no power over thy seed except they shall rebel against me also.
- And if it so be that they rebel against me, they shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in the ways of remembrance.

1 Nephi 3

- 1 At ito ay nangyari na ako, si Nephi, ay bumalik mula sa pakikipag-usap sa Panginoon, sa tolda ng aking ama.
- 2 At ito ay nangyari na nangusap siya sa akin, sinasabing: Dinggin, ako ay nanaginip ng isang panaginip, kung saan ang Panginoon ay nag-utos sa akin na ikaw at ang iyong mga kapatid ay magbalik sa Jerusalem.
- 3 Sapagkat dinggin, na kay Laban ang tala ng mga Judio at gayundin ang isang talaangkanan ng aking mga ninuno, at ang mga yaon ay nakaukit sa mga laminang tanso.
- 4 Samakatwid, ang Panginoon ay nag-utos sa akin na ikaw at ang iyong mga kapatid ay nararapat magtungo sa bahay ni Laban, at kunin ang mga talaan, at dalhin ang mga yaon dito sa ilang.
- 5 At ngayon, dinggin, ang iyong mga kapatid ay bumubulung-bulong, sinasabing isang mahirap na bagay ang aking hinihingi sa kanila; subalit dinggin, hindi ako ang humihingi sa kanila, kundi ito ay isang kautusan ng Panginoon.
- 6 Samakatwid, humayo, anak ko, at ikaw ay kakasihan ng Panginoon, sapagkat ikaw ay hindi bumubulung-bulong.
- 7 At ito ay nangyari na ako, si Nephi, ay nangusap sa aking ama: Hahayo po ako at gagawin ang mga bagay na ipinag-uutos ng Panginoon, sapagkat nalalaman ko po na ang Panginoon ay hindi magbibigay ng mga kautusan sa mga anak ng tao, maliban sa siya ay maghahanda ng paraan para sa kanila upang kanilang maisagawa ang bagay na kanyang ipinag-uutos sa kanila.
- 8 At ito ay nangyari na nang marinig ng aking ama ang mga salitang ito, lubha siyang nagalak, sapagkat kanyang napagtanto na ako ay pinagpala ng Panginoon.
- 9 At ako, si Nephi, at ang aking mga kapatid ay naglakbay sa ilang, dala ang aming mga tolda, upang umahon sa lupain ng Jerusalem.
- 10 At ito ay nangyari na nang makarating kami sa lupain ng Jerusalem, ako at ang aking mga kapatid ay nagsanggunian sa isa't isa.
- 11 At kami ay nagpalabunutan—kung sino sa amin ang nararapat pumasok sa bahay ni Laban. At ito ay nangyari na tumama kay Laman ang kapalaran; at si Laman ay pumasok sa bahay ni Laban, at nakipag-usap siya sa kanya habang nakaupo siya sa loob ng kanyang bahay.

1 Nephi 3

- Ug nahitabo nga ako, si Nephi, mibalik gikan nga nakigsulti sa Ginoo ngadto sa tolda sa akong amahan.
- Ug nahitabo nga namulong siya ngari kanako, nga nag-ingon: Tan-awa nagdamgo ako og usa ka damgo, diin gisugo ako sa Ginoo nga ikaw ug ang imong mga igsuong lalaki pabalikon sa Jerusalem.
- Kay tan-awa, anaa kang Laban ang talaan sa mga Judeo ug usab ang kasaysayan sa mga kagikan sa akong katigulangan, ug nakulit kini sa mga palid nga tumbaga.
- Mao nga, ang Ginoo misugo kanako nga ikaw ug ang imong mga igsuong lalaki kinahanglan nga moadto sa balay ni Laban, ug mokuha sa mga talaan, ug modala niini nganhi sa kamingawan.
- Ug karon, tan-awa ang imong mga igsuong lalaki nagbagulbol, nag-ingon nga lisod ang akong gipabuhat kanila; apan tan-awa dili ako ang nagpabuhat niini kanila, apan sugo kini sa Ginoo.
- Busa lakaw, akong anak, ug pagabuligan ka sa Ginoo, kay wala ka magbagulbol.
- Ug nahitabo nga ako, si Nephi, miingon sa akong amahan: Moadto ako ug mobuhat sa mga butang nga gisugo sa Ginoo, kay nasayod ako nga ang Ginoo dili mohatag og mga sugo ngadto sa mga anak sa katawhan, gawas kon mag-andam siya og paagi nga ilang matuman ang mga butang nga iyang gisugo kanila.
- Ug nahitabo nga sa diha nga nadungog sa akong amahan kini nga mga pulong nalipay siya sa hilabihan, kay nasayod siya nga ako gipanalanginan sa Ginoo.
- Ug ako, si Nephi, ug ang akong mga igsuong lalaki mipanaw ngadto sa kamingawan, dala ang among mga tolda aron motungas sa yuta sa Jerusalem.
- Ug nahitabo nga sa dihang nakatungas na kami sa yuta sa Jerusalem, ako ug ang akong mga igsuong lalaki, nagsabotsabot.
- Ug among giripa—kon kinsa kanamo ang mosulod sa balay ni Laban. Ug nahitabo nga ang ripa natumong kang Laman; ug si Laman misulod sa balay ni Laban, ug nakigsulti siya kaniya samtang didto siya naglingkod sulod sa iyang balay.

1 Nephi 3

- And it came to pass that I, Nephi, returned from speaking with the Lord, to the tent of my father.
- And it came to pass that he spake unto me, saying: Behold I have dreamed a dream, in the which the Lord hath commanded me that thou and thy brethren shall return to Jerusalem.
- For behold, Laban hath the record of the Jews and also a genealogy of my forefathers, and they are engraven upon plates of brass.
- Wherefore, the Lord hath commanded me that thou and thy brothers should go unto the house of Laban, and seek the records, and bring them down hither into the wilderness.
- And now, behold thy brothers murmur, saying it is a hard thing which I have required of them; but behold I have not required it of them, but it is a commandment of the Lord.
- Therefore go, my son, and thou shalt be favored of the Lord, because thou hast not murmured.
- And it came to pass that I, Nephi, said unto my father: I will go and do the things which the Lord hath commanded, for I know that the Lord giveth no commandments unto the children of men, save he shall prepare a way for them that they may accomplish the thing which he commandeth them.
- And it came to pass that when my father had heard these words he was exceedingly glad, for he knew that I had been blessed of the Lord.
- And I, Nephi, and my brethren took our journey in the wilderness, with our tents, to go up to the land of Jerusalem.
- And it came to pass that when we had gone up to the land of Jerusalem, I and my brethren did consult one with another.
- And we cast lots—who of us should go in unto the house of Laban. And it came to pass that the lot fell upon Laman; and Laman went in unto the house of Laban, and he talked with him as he sat in his house.

- 12 At hiningi niya kay Laban ang mga talang nakaukit sa mga laminang tanso, na naglalaman ng talaangkanan ng aking ama.
- 13 At dinggin, ito ay nangyari na nagalit si Laban, at ipinagtulakan siyang palabas mula sa kanyang harapan; at ayaw niyang mapasakanya ang mga talaan. Kaya nga, sinabi niya sa kanya: Dinggin, ikaw ay isang tulisan, at papatayin kita.
- 14 Subalit si Laman ay nakatakas sa kanyang harapan, at sinabi ang mga bagay na ginawa ni Laban, sa amin. At kami ay nagsimulang maging lubhang malungkot, at ang aking mga kapatid ay handa nang magsibalik sa aking ama sa ilang.
- 15 Subalit dinggin, sinabi ko sa kanila na: Yamang ang Panginoon ay buhay, at yamang tayo ay nabubuhay, hindi tayo bababa sa ating ama sa ilang hangga't hindi natin naisasagawa ang bagay na ipinag-uutos ng Panginoon sa atin.
- 16 Anupa't tayo ay magpakatapat sa pagsunod sa mga kautusan ng Panginoon; kaya nga, tayo ay bumaba sa lupaing mana ng ating ama, sapagkat dinggin, kanyang iniwan ang ginto at pilak, at lahat ng uri ng kayamanan. At ang lahat ng ito ay kanyang ginawa dahil sa mga kautusan ng Panginoon.
- 17 Sapagkat nalalaman niya na ang Jerusalem ay tiyak na mawawasak, dahil sa kasamaan ng mga tao.
- 18 Sapagkat dinggin, kanilang tinanggihan ang mga salita ng mga propeta. Samakatwid, kung ang aking ama ay mananahan sa lupain matapos siyang utusang tumakas sa lupaing ito, dinggin, siya ay masasawi rin. Kaya nga, talagang kinakailangan na siya ay tumakas sa lupain.
- 19 At dinggin, iyon ay karunungan sa Diyos na narapat nating makuha ang mga talaang ito, upang mapanatili natin para sa ating mga anak ang wika ng ating mga ama;
- 20 At upang atin ding mapanatili sa kanila ang mga salitang ipinahayag ng bibig ng lahat ng banal na propeta, na ipinagkaloob sa kanila ng Espiritu at kapangyarihan ng Diyos, magmula pa noong simula ng daigdig, maging hanggang dito sa kasalukuyang panahon.

Ug gipangayo niya kang Laban ang mga talaan nga gikulit sa mga palid nga tumbaga, nga naglakip sa kasaysayan sa mga kagikan sa akong amahan.

Ug tan-awa, nahitabo nga nasuko si Laban, ug gipalayas siya gikan sa iyang atubangan; ug dili siya motugot nga makuha ni Laman ang mga talaan. Mao nga, miingon siya ngadto kaniya: Tan-awa ikaw usa ka kawatan, ug patyon ko ikaw.

Apan si Laman miikyas gikan sa iyang atubangan, ug misugilon sa mga butang nga gibuhat ni Laban ngari kanamo. Ug nagsugod kami sa hilabihan nga kamasulub-on, ug ang akong mga igsuong lalaki mamalik na unta ngadto sa akong amahan didto sa kamingawan.

Apan tan-awa gisultihan nako sila nga: Sama kasegurado nga ang Ginoo buhi, ug samtang kita buhi, dili kita molugsong ngadto sa atong amahan didto sa kamingawan hangtod nga atong matuman ang butang nga gisugo sa Ginoo kanato.

Mao nga, magmatinud-anon kita sa pagtuman sa mga sugo sa Ginoo; busa mangadto kita sa yuta nga kabilin sa atong amahan, kay tan-awa nagbilin siya og mga bulawan ug mga pilak, ug tanan nga matang sa katigayonan. Ug tanan kini iyang gihimo tungod sa mga sugo sa Ginoo.

Kay nasayod siya nga ang Jerusalem pagalaglagon gayod, tungod sa pagkadaotan sa katawhan.

Kay tan-awa, gisalikway nila ang mga pulong sa mga propeta. Mao nga, kon ang akong amahan mopuyo gihapon niini nga yuta human siya gisugo sa paglayas gikan sa yuta, tan-awa, siya usab mamatay. Mao nga, kinahanglan nga molayas siya gikan sa mao nga yuta.

Ug tan-awa, kaalam kini sa Dios nga atong makuha kini nga mga talaan, aron matipigan nato ngadto sa atong mga anak ang pinulongan sa atong mga amahan;

Ug usab aron atong matipigan ngadto kanila ang mga pulong nga gilitok sa ba-ba sa tanan nga balaang mga propeta, nga gitugyan ngadto kanila pinaagi sa Espiritu ug sa gahom sa Dios, sukad sa pagsugod sa kalibotan, gani hangtod karon nga panahon.

And he desired of Laban the records which were engraven upon the plates of brass, which contained the genealogy of my father.

And behold, it came to pass that Laban was angry, and thrust him out from his presence; and he would not that he should have the records. Wherefore, he said unto him: Behold thou art a robber, and I will slay thee.

But Laman fled out of his presence, and told the things which Laban had done, unto us. And we began to be exceedingly sorrowful, and my brethren were about to return unto my father in the wilderness.

But behold I said unto them that: As the Lord liveth, and as we live, we will not go down unto our father in the wilderness until we have accomplished the thing which the Lord hath commanded us.

Wherefore, let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; therefore let us go down to the land of our father's inheritance, for behold he left gold and silver, and all manner of riches. And all this he hath done because of the commandments of the Lord.

For he knew that Jerusalem must be destroyed, because of the wickedness of the people.

For behold, they have rejected the words of the prophets. Wherefore, if my father should dwell in the land after he hath been commanded to flee out of the land, behold, he would also perish. Wherefore, it must needs be that he flee out of the land.

And behold, it is wisdom in God that we should obtain these records, that we may preserve unto our children the language of our fathers;

And also that we may preserve unto them the words which have been spoken by the mouth of all the holy prophets, which have been delivered unto them by the Spirit and power of God, since the world began, even down unto this present time.

- 21 At ito ay nangyari na alinsunod sa ganitong pamamaraan ng pananalita ko hinikayat ang aking mga kapatid, upang sila ay maging matapat sa pagsunod sa mga kautusan ng Diyos.
- 22 At ito ay nangyari na bumaba kami sa lupaing aming mana, at tinipon namin nang sama-sama ang aming mga ginto, at ang aming mga pilak, at ang aming mahahaling bagay.
- 23 At matapos naming matipon nang sama-sama ang mga bagay na ito, kami ay umahon muli sa bahay ni Laban.
- 24 At ito ay nangyari na pumasok kami patungo kay Laban, at hiniling sa kanyang ibigay niya sa amin ang mga talang nakaukit sa mga laminang tanso, na bilang kapalit ay ibibigay namin sa kanya ang aming mga ginto, at ang aming mga pilak, at ang lahat ng aming mamahaling bagay.
- 25 At ito ay nangyari na nang makita ni Laban ang aming ari-arian, at na iyon ay lubhang napakarami, pinagnasaan niya ang mga iyon, hanggang sa ipagtulakan niya kami palabas, at isinugo ang kanyang mga tagapagsilbi upang patayin kami, upang kanyang makuha ang aming ari-arian.
- 26 At ito ay nangyari na tumakas kami sa harapan ng mga tagapagsilbi ni Laban, at kami ay napilitang iwan ang aming ari-arian, at nahulog iyon sa mga kamay ni Laban.
- 27 At ito ay nangyari na tumakas kami patungo sa ilang, at ang mga tagapagsilbi ni Laban ay hindi kami naabutan, at itinago namin ang aming sarili sa butas ng isang malaking bato.
- 28 At ito ay nangyari na nagalit sa akin si Laman, at gayundin sa aking ama; at gayundin si Lemuel, sapagkat siya ay nakinig sa mga salita ni Laman. Kaya nga, sina Laman at Lemuel ay nangusap ng maraming masakit na salita sa amin, na kanilang mga nakababatang kapatid, at kami ay kanilang hinampas ng isang pamalo.

Ug nahitabo nga subay niini nga matang sa pinulongan akong nadani ang akong mga igsuong lalaki, nga sila unta magmatinud-anon sa pagtuman sa mga sugo sa Dios.

Ug nahitabo nga milugsong kami ngadto sa yuta nga among kabilin, ug gipundok namo ang among mga bulawan, ug ang among mga pilak ug ang among mga mahalon nga butang.

Ug human nga among napundok kini nga mga butang, nanungas na usab kami ngadto sa balay ni Laban.

Ug nahitabo nga giadto namo si Laban, ug mihangyo nga iyang ihatag kanamo ang mga talaan nga nakulit sa mga palid nga tumbaga, diin alang niana among ibaylo kaniya ang among mga bulawan, ug ang among mga pilak, ug ang tanan namong mga mahalon nga butang.

Ug nahitabo nga sa dihang si Laban nakakita sa among mga kabtangan, ug nga kini hilabihan ka daghan, naibog siya niini, nga iya kaming gipalayas, ug mipadala sa iyang mga sulugoon aron sa pagpatay kanamo, aron iyang maangkon ang among mga kabtangan.

Ug nahitabo nga nangikyas kami gikan sa mga sulugoon ni Laban, ug napugos kami sa pagbiya sa among mga kabtangan, ug nahulog kini sa mga kamot ni Laban.

Ug nahitabo nga nangikyas kami paingon sa kamingawan, ug ang mga sulugoon ni Laban wala makaapas kanamo, ug nanago kami sa lungag sa usa ka dakong bato.

Ug nahitabo nga si Laman nasuko kanako, ug ngadto usab sa akong amahan; ug si Lemuel usab, kay mituo siya sa mga pulong ni Laman. Mao nga si Laman ug si Lemuel namulong og daghang sakit nga pulong ngari kanamo nga ilang mga manghod nga igsoon, ug gani gidapatan nila kami gamit ang usa ka bunal.

And it came to pass that after this manner of language did I persuade my brethren, that they might be faithful in keeping the commandments of God.

And it came to pass that we went down to the land of our inheritance, and we did gather together our gold, and our silver, and our precious things.

And after we had gathered these things together, we went up again unto the house of Laban.

And it came to pass that we went in unto Laban, and desired him that he would give unto us the records which were engraven upon the plates of brass, for which we would give unto him our gold, and our silver, and all our precious things.

And it came to pass that when Laban saw our property, and that it was exceedingly great, he did lust after it, insomuch that he thrust us out, and sent his servants to slay us, that he might obtain our property.

And it came to pass that we did flee before the servants of Laban, and we were obliged to leave behind our property, and it fell into the hands of Laban.

And it came to pass that we fled into the wilderness, and the servants of Laban did not overtake us, and we hid ourselves in the cavity of a rock.

And it came to pass that Laman was angry with me, and also with my father; and also was Lemuel, for he hearkened unto the words of Laman. Wherefore Laman and Lemuel did speak many hard words unto us, their younger brothers, and they did smite us even with a rod.

29 At ito ay nangyari na habang hinahampas nila kami ng pamalo, dinggin, isang anghel ng Panginoon ang dumating at tumayo sa harapan nila, at siya ay nangusap sa kanila, sinasabing: Bakit ninyo hinahampas ng pamalo ang inyong nakababatang kapatid? Hindi ba ninyo nalalaman na siya ay pinili ng Panginoon na maging pinuno ninyo, at ito ay dahil sa inyong mga kasamaan? Dinggin, kayo ay muling aahon sa Jerusalem, at ibibigay ng Panginoon si Laban sa inyong mga kamay.

30 At matapos makapangusap sa amin ang anghel, siya ay lumisan.

31 At matapos makalisan ang anghel, sina Laman at Lemuel ay nagsimula muling bumulung-bulong, sinasabing: Paano mangyayaring ibibigay ng Panginoon si Laban sa ating mga kamay? Dinggin, siya ay isang makapangyarihang tao, at kaya niyang utusan ang limampu, oo, maging ang limampu ay kaya niyang patayin; tayo pa kaya ang hindi?

Ug nahitabo nga samtang gidapatan nila kami gamit ang bunal, tan-awa, usa ka anghel sa Ginoo mitungha ug mibarog sa ilang atubangan, ug namulong siya ngadto kanila, nga nag-ingon: Nganong inyong gidapatan ang inyong manghod nga igsoon gamit ang bunal? Wala ba kamo masayod nga ang Ginoo mipili kaniya nga mahimo ninyong tigmando, ug kini tungod sa inyong pagkadaotan? Busa tungas kamo og balik sa Jerusalem, ug ang Ginoo motugyan ni Laban sa inyong mga kamot.

Ug human nga nakapamulong ang anghel ngari kanamo, mibiya siya.

Ug human nakabiya ang anghel, si Laman ug si Lemuel nagsugod na usab sa pagbagulbol, nga nag-ingon: Sa unsang paagi nga ang Ginoo motugyan ni Laban sa atong mga kamot? Tan-awa, gamhanan siya nga tawo, ug makamando siya og kalim-an, oo, gani makapatay siya og kalim-an; kita pa kaha ang dili niya mapatay?

And it came to pass as they smote us with a rod, behold, an angel of the Lord came and stood before them, and he spake unto them, saying: Why do ye smite your younger brother with a rod? Know ye not that the Lord hath chosen him to be a ruler over you, and this because of your iniquities? Behold ye shall go up to Jerusalem again, and the Lord will deliver Laban into your hands.

And after the angel had spoken unto us, he departed.

And after the angel had departed, Laman and Lemuel again began to murmur, saying: How is it possible that the Lord will deliver Laban into our hands? Behold, he is a mighty man, and he can command fifty, yea, even he can slay fifty; then why not us?

1 Nephi 4

- 1 At ito ay nangyari na nangusap ako sa aking mga kapatid, sinasabing: Tayo nang umahon muli sa Jerusalem, at tayo ay maging matapat sa pagsunod sa mga kautusan ng Panginoon; sapagkat dinggin, siya ay higit na makapangyarihan kaysa sa buong sangkatauhan, kung gayon bakit hindi siya higit na makapangyarihan kaysa kay Laban at sa kanyang limampu, oo, maging sa kanyang sampu-sampung libo?
- 2 Samakatwid, tayo nang umahon; maging malakas tayong katulad ni Moises; sapagkat tunay siyang nangusap sa tubig ng Dagat na Pula at ang yaon ay nahawi rito at doon, at ang ating mga ama ay nakatawid, mula sa pagkabihag, sa tuyong lupa, at ang mga hukbo ni Faraon ay sumunod sa kanila at nangalunod sa mga tubig ng Dagat na Pula.
- 3 Ngayon, dinggin, alam ninyo na ito ay totoo; at alam din ninyo na isang anghel ang nangusap sa inyo; kung gayon, mag-aalinlangan pa ba kayo? Umahon na tayo; magagawa tayong iligtas ng Panginoon, maging kagaya ng ating mga ama, at patayin si Laban, maging katulad ng mga taga-Egipto.
- 4 Ngayon, nang sabihin ko ang mga salitang ito, sila ay galit pa rin, at nagpatuloy na bumulung-bulong; gayunman, sumunod sila sa akin hanggang sa kami ay makarating sa labas ng mga pader ng Jerusalem.
- 5 At noon ay gabi; at inutusan ko sila na itago ang kanilang sarili sa labas ng mga pader. At matapos nilang maitago ang kanilang sarili, ako, si Nephi, ay palihim na pumasok sa lungsod at nagtungo sa bahay ni Laban.
- 6 At ako ay pinatnubayan ng Espiritu, hindi pa nalalaman sa simula ang mga bagay na nararapat kong gawin.
- 7 Gayunman, ako ay humayo, at habang ako ay papalapit sa bahay ni Laban, namasdan ko ang isang lalaki, at siya ay nakabulagta sa lupa sa harapan ko, sapagkat lango siya sa alak.
- 8 At nang ako ay lumapit sa kanya, natuklasan ko na siya si Laban.
- 9 At namasdan ko ang kanyang espada, at hinugot ko ito sa kaluban niyon; at ang puluhan niyon ay lantay na ginto, at ang pagkakayari niyon ay lubhang napakainam, at nakita ko na yari sa natatanging asero ang talim niyon.

1 Nephi 4

Ug nahitabo nga namulong ako ngadto sa akong mga igsuong lalaki, nga nag-ingon: Manungas na usab kita ngadto sa Jerusalem, ug magmatinud-anon kita sa pagtuman sa mga sugo sa Ginoo; kay tan-awa mas gamhanan siya kay sa tibuok yuta, nan nganong dili man siya mas gamhanan kay ni Laban ug sa iyang kalim-an, oo, o gani sa iyang mga napulo ka liboan?

Busa manungas kita; magmalig-on kita sama kang Moises; kay siya sa pagkatinuod namulong ngadto sa katubigan sa Pulang Dagat ug nabahin kini ngadto ug ngari, ug ang atong mga amahan nanglabang, pagawas gikan sa pagkabihag, subay sa uga nga yuta, ug ang kasundalohan ni Paraon misunod ug nangalumos sa katubigan sa Pulang Dagat.

Karon tan-awa nasayod kamo nga tinuod kini; ug kamo nasayod usab nga ang usa ka anghel namulong nganha kaninyo; mao nga magduha-duha pa ba kamo? Manungas kita; ang Ginoo makahimo sa pagluwas kanato, sama sa atong mga amahan, ug sa paglaglag ni Laban, sama sa mga Ehiptohanon.

Karon sa diha nga nakapamulong na ako niini nga mga pulong, nasuko pa gihapon sila, ug nagpadayon sa pagbagulbol; bisan pa niana, misunod gihapon sila kanako hangtod nga miabot kami sa gawas sa mga paril sa Jerusalem.

Ug gabii kadto; ug ako silang gipatago ngadto sa gawas sa mga paril. Ug human nga ila nang natago ang ilang mga kaugalingon, ako, si Nephi, mabinantayon nga misulod sa siyudad ug mipaduol sa balay ni Laban.

Ug gigiyahan ako sa Espiritu, kay wala ako masayod sa mga butang nga angay nakong buhaton.

Bisan pa niana mipadayon ako, ug dihang didto na ko duol sa balay ni Laban nakakita ako og tawo, ug nalup-og siya sa yuta sa akong atubangan, kay hubog siya sa bino.

Ug sa diha nga giduol nako siya akong nakita nga si Laban kadto.

Ug akong nakita ang iyang espada, ug akong gihulbot kini gikan sa sakoban; ug ang puloan niini usa ka lunsay nga bulawan, ug ang pagkahimo niini hilabihan kaanindot, ug akong nakita nga ang suwab niini hinimo sa labing mahal nga asero.

1 Nephi 4

And it came to pass that I spake unto my brethren, saying: Let us go up again unto Jerusalem, and let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; for behold he is mightier than all the earth, then why not mightier than Laban and his fifty, yea, or even than his tens of thousands?

Therefore let us go up; let us be strong like unto Moses; for he truly spake unto the waters of the Red Sea and they divided hither and thither, and our fathers came through, out of captivity, on dry ground, and the armies of Pharaoh did follow and were drowned in the waters of the Red Sea.

Now behold ye know that this is true; and ye also know that an angel hath spoken unto you; wherefore can ye doubt? Let us go up; the Lord is able to deliver us, even as our fathers, and to destroy Laban, even as the Egyptians.

Now when I had spoken these words, they were yet wroth, and did still continue to murmur; nevertheless they did follow me up until we came without the walls of Jerusalem.

And it was by night; and I caused that they should hide themselves without the walls. And after they had hid themselves, I, Nephi, crept into the city and went forth towards the house of Laban.

And I was led by the Spirit, not knowing beforehand the things which I should do.

Nevertheless I went forth, and as I came near unto the house of Laban I beheld a man, and he had fallen to the earth before me, for he was drunken with wine.

And when I came to him I found that it was Laban.

And I beheld his sword, and I drew it forth from the sheath thereof; and the hilt thereof was of pure gold, and the workmanship thereof was exceedingly fine, and I saw that the blade thereof was of the most precious steel.

10 At ito ay nangyari na pinilit ako ng Espiritu na dapat kong patayin si Laban; datapwat winika ko sa aking puso: Hindi pa ako kailanman nagpadanak ng dugo ng tao. At ako ay napaarong at ninais na huwag ko siyang patayin.

11 At ang Espiritu ay muling nangusap sa akin: Dinggin, ibinigay siya ng Panginoon sa iyong mga kamay. Oo, at alam ko ring hinangad niyang kitlin ang aking buhay; oo, at ayaw niyang makinig sa mga kautusan ng Panginoon; at kanya ring kinuha ang aming ari-arian.

12 At ito ay nangyari na muling nangusap sa akin ang Espiritu: Patayin mo siya, sapagkat ibinigay siya ng Panginoon sa iyong mga kamay;

13 Dinggin, pinapatay ng Panginoon ang masasama upang maisagawa ang kanyang mga matwid na layunin. Higit na mabuting masawi ang isang tao kaysa ang isang bansa ay tuluyang manghina at masawi sa kawalang-paniniwala.

14 At ngayon, nang ako, si Nephi, ay narinig ang mga salitang ito, naalala ko ang mga salita ng Panginoon na winika niya sa akin sa ilang, sinasabing: Yamang ang iyong mga binhi ay sumusunod sa aking mga kautusan, sila ay uunlad sa lupang pangako.

15 Oo, at naisip ko ring hindi nila masusunod ang mga kautusan ng Panginoon alinsunod sa batas ni Moises, maliban kung nasa kanila ang batas.

16 At alam ko rin na ang batas ay nakaukit sa mga laminang tanso.

17 At muli, alam kong ibinigay ng Panginoon si Laban sa aking mga kamay para sa layuning ito—upang mapasaakin ang mga talaan alinsunod sa kanyang mga kautusan.

18 Samakatwid, sinunod ko ang tinig ng Espiritu, at hinawakan ko si Laban sa buhok, at pinugot ko ang kanyang ulo gamit ang sarili niyang espada.

19 At matapos kong pugutin ang kanyang ulo gamit ang sarili niyang espada, kinuha ko ang mga kasuotan ni Laban at isinuot ko sa aking katawan; oo, maging ang pinakamumunting bagay; at ibinigkis ko ang kanyang baluti sa aking balakang.

Ug nahitabo nga ako gipugos sa Espiritu sa pagpatay ni Laban; apan miingon ako sa akong kasingkasing: Wala pa gayod mahitabo nga nakapaagas ko og dugo sa tawo. Ug mikulo ako ug dili ko gusto nga mopatay kaniya.

Ug ang Espiritu miingon kanako pag-usab: Tan-awa ang Ginoo mitugyan kaniya sa imong mga kamot. Oo, ug nasayod usab ako nga nagtinguha siya sa paghunos sa kaugalingon nakong kinabuhi; oo, ug dili siya mopatalinghog sa mga sugo sa Ginoo; ug siya usab mikuha sa among mga kabtangan.

Ug nahitabo nga ang Espiritu miingon na usab kanako: Patya siya, kay ang Ginoo mitugyan kaniya sa imong mga kamot;

Tan-awa ang Ginoo mopatay sa mga daotan aron ipahitabo ang iyang matarong nga mga katuyoan. Mas maayo pa nga ang usa ka tawo mamatay kay sa ang usa ka nasod magkakunhod ug malaglag tungod sa pagkawalay pagtuo.

Ug karon, sa diha nga ako, si Nephi, nakadungog niini nga mga pulong, akong nahinumdoman ang mga pulong nga gipamulong sa Ginoo ngari kanako didto sa kamingawan, nga nag-ingon: Kon ang imong binhi motuman sa akong mga sugo, sila mouswag sa yuta nga saad.

Oo, ug ako usab naghunahuna nga dili sila makatuman sa mga sugo sa Ginoo sumala sa balaod ni Moises, gawas kon sila adunay balaod.

Ug nahibalo usab ako nga ang balaod gikulit diha sa mga palid nga tumbaga.

Ug usab, nahibalo ako nga ang Ginoo mitugyan kang Laban sa akong mga kamot tungod niini nga katuyoan—aron akong makuha ang mga talaan sumala sa iyang mga sugo.

Busa akong gisunod ang tingog sa Espiritu, ug migunit sa buhok ni Laban, ug giputol nako ang iyang ulo gamit ang kaugalingon niyang espada.

Ug human nako maputol ang iyang ulo gamit ang kaugalingon niyang espada, akong gikuha ang mga sapot ni Laban ug gisul-ob kini sa kaugalingon nakong lawas; oo, gani ang matag tipik; ug akong gitaod ang iyang taming libot sa akong bat-ang.

And it came to pass that I was constrained by the Spirit that I should kill Laban; but I said in my heart: Never at any time have I shed the blood of man. And I shrunk and would that I might not slay him.

And the Spirit said unto me again: Behold the Lord hath delivered him into thy hands. Yea, and I also knew that he had sought to take away mine own life; yea, and he would not hearken unto the commandments of the Lord; and he also had taken away our property.

And it came to pass that the Spirit said unto me again: Slay him, for the Lord hath delivered him into thy hands;

Behold the Lord slayeth the wicked to bring forth his righteous purposes. It is better that one man should perish than that a nation should dwindle and perish in unbelief.

And now, when I, Nephi, had heard these words, I remembered the words of the Lord which he spake unto me in the wilderness, saying that: Inasmuch as thy seed shall keep my commandments, they shall prosper in the land of promise.

Yea, and I also thought that they could not keep the commandments of the Lord according to the law of Moses, save they should have the law.

And I also knew that the law was engraven upon the plates of brass.

And again, I knew that the Lord had delivered Laban into my hands for this cause—that I might obtain the records according to his commandments.

Therefore I did obey the voice of the Spirit, and took Laban by the hair of the head, and I smote off his head with his own sword.

And after I had smitten off his head with his own sword, I took the garments of Laban and put them upon mine own body; yea, even every whit; and I did gird on his armor about my loins.

- 20 At matapos kong magawa ito, ako ay nagtungo sa kabang-yaman ni Laban. At nang ako ay patungo sa kabang-yaman ni Laban, dinggin, nakita ko ang tagapagsilbi ni Laban na siyang mayhawak ng mga susi ng kabang-yaman. At inutusan ko siya sa tinig ni Laban, na dapat siyang sumama sa akin sa kabang-yaman.
- 21 At inakala niyang ako ang panginoon niyang si Laban, sapagkat namasdan niya ang mga kasuotan at gayundin ang espada na nakabigkis sa aking balakang.
- 22 At siya ay nangusap sa akin hinggil sa matatanda sa mga Judio, sapagkat nalalaman niya na ang kanyang panginoong si Laban ay lumabas nang gabing yaon na kasama nila.
- 23 At nakipag-usap ako sa kanya na para bang si Laban.
- 24 At sinabi ko rin sa kanya na kailangan kong dalhin ang mga inukit na nasa mga laminang tanso sa aking mga nakatatandang kapatid na nasa labas ng mga pader.
- 25 At inutusan ko rin siya na dapat siyang sumunod sa akin.
- 26 At siya, sa pag-aakalang ang mga kapatid sa simbahan ang tinutukoy ko, at na ako ay tunay na si Laban na aking pinatay, dahil dito, siya ay sumunod sa akin.
- 27 At nangusap siya sa akin nang maraming ulit hinggil sa matatanda sa mga Judio, habang ako ay patungo sa aking mga kapatid, na nasa labas ng mga pader.
- 28 At ito ay nangyari na nang makita ako ni Laman, siya ay lubhang natakot, at gayundin sina Lemuel at Sam. At sila ay tumakbong papalayo sa akin; sapagkat inakala nilang ako si Laban, at na ako ay kanyang napatay at naghahangad na kitlin din ang kanilang mga buhay.
- 29 At ito ay nangyari na tinawag ko sila, at narinig nila ako; kaya nga, huminto sila sa pagtakbong palayo sa akin.
- 30 At ito ay nangyari na nang mamasdan ng tagapagsilbi ni Laban ang aking mga kapatid, nagsimula siyang manginig, at tatakas na sana palayo sa akin at babalik sa lungsod ng Jerusalem.
- Ug human sa akong paghimo niini, miadto ko sa tipiganan sa bahandi ni Laban. Ug samtang nagpadulong ako sa tipiganan sa bahandi ni Laban, tan-awa, akong nakita ang sulugoon ni Laban nga nagkupo sa mga yawe sa tipiganan sa bahandi. Ug gisugo nako siya sama sa tingog ni Laban, nga mokuyog siya kanako ngadto sa tipiganan sa bahandi.
- Ug nagtuo siya nga ako ang iyang agalon nga si Laban, kay iyang nakita ang mga sapot ug espada nga gibakos sa akong bat-ang.
- Ug namulong siya kanako kabahin sa katigulangan sa mga Judeo, kay nahibalo siya nga ang iyang agalon nga si Laban, migawas sa pagkagabii nga nakig-uban kanila.
- Ug namulong ako kaniya sama og ako mao si Laban.
- Ug namulong usab ako kaniya nga akong dad-on ang mga kinulit, nga anaa sa mga palid nga tumbaga, ngadto sa akong mga magulang nga lalaki, nga tua sa gawas sa mga paril.
- Ug gihangyo usab nako siya nga mosunod siya kanako.
- Ug siya, nagtuo nga naghigot ako bahin sa kaigsuonan sa simbahan, ug nga ako mao gayod si Laban kinsa akong gipatay, mao nga misunod siya kanako.
- Ug namulong siya kanako sa makadaghang higayon kabahin sa katigulangan sa mga Judeo samtang nagpadulong ako sa akong mga igsuong lalaki, nga didto sa gawas sa mga paril.
- Ug nahitabo nga sa dihang si Laman nakakita kanako nalisang siya sa hilabihan, ug mao usab si Lemuel ug si Sam. Ug nanagan sila palayo sa akong atubangan; kay nagtuo sila nga si Laban kadto, ug nga siya mipatay kanako ug nagtinguha usab sa paghunos sa ilang kinabuhi.
- Ug nahitabo nga gitawag nako sila, ug nakadungog sila kanako; mao nga nanghunong sila sa pagpalayo sa akong atubangan.
- Ug nahitabo nga diha nga ang sulugoon ni Laban nakakita sa akong mga igsuong lalaki nagsugod siya sa pagkurug, ug modagan na unta palayo kanako ug mobalik sa siyudad sa Jerusalem.
- And after I had done this, I went forth unto the treasury of Laban. And as I went forth towards the treasury of Laban, behold, I saw the servant of Laban who had the keys of the treasury. And I commanded him in the voice of Laban, that he should go with me into the treasury.
- And he supposed me to be his master, Laban, for he beheld the garments and also the sword girded about my loins.
- And he spake unto me concerning the elders of the Jews, he knowing that his master, Laban, had been out by night among them.
- And I spake unto him as if it had been Laban.
- And I also spake unto him that I should carry the engravings, which were upon the plates of brass, to my elder brethren, who were without the walls.
- And I also bade him that he should follow me.
- And he, supposing that I spake of the brethren of the church, and that I was truly that Laban whom I had slain, wherefore he did follow me.
- And he spake unto me many times concerning the elders of the Jews, as I went forth unto my brethren, who were without the walls.
- And it came to pass that when Laman saw me he was exceedingly frightened, and also Lemuel and Sam. And they fled from before my presence; for they supposed it was Laban, and that he had slain me and had sought to take away their lives also.
- And it came to pass that I called after them, and they did hear me; wherefore they did cease to flee from my presence.
- And it came to pass that when the servant of Laban beheld my brethren he began to tremble, and was about to flee from before me and return to the city of Jerusalem.

31 At ngayon, ako, si Nephi, na isang lalaking may malaking pangangatawan, at nakatanggap din ng pambihirang lakas mula sa Panginoon, kaya nga, sinunggaban ko ang tagapagsilbi ni Laban, at pinigilan siya, upang huwag siyang makatakas.

32 At ito ay nangyari na nangusap ako sa kanya, na kung pakikilingan niya ang aking mga salita, yamang ang Panginoon ay buhay, at yamang ako ay nabubuhay, na kung makikinig siya sa aming mga salita, hahayaan namin siyang mabuhay.

33 At ako ay nangusap sa kanya, maging nang may panunumpa, na hindi siya dapat matakot; na siya ay magiging isang malayang tao na katulad namin kung bababa siya kasama namin sa ilang.

34 At nangusap din ako sa kanya, sinasabing: Tunay na ang Panginoon ang nag-utos sa aming gawin ang bagay na ito; at hindi ba dapat na maging masigasig kami sa pagsunod sa mga kautusan ng Panginoon? Kaya nga, kung bababa ka sa ilang sa aking ama, ikaw ay magkakaroon ng lugar sa amin.

35 At ito ay nangyari na nagkalakas ng loob si Zoram sa mga salitang aking sinabi. Ngayon, Zoram ang pangalan ng tagapagsilbi; at nangako siyang bababa patungo sa ilang sa aming ama. Oo, at nanumpa rin siya sa amin na siya ay mamamalagi sa amin mula sa panahong yaon.

36 Ngayon, ninais namin na siya ay mamalagi sa amin sa ganitong dahilan, upang huwag malaman ng mga Judio ang hinggil sa aming pagtakas patungo sa ilang, sapagkat baka kami ay kanilang tugisin at patayin kami.

37 At ito ay nangyari na nang manumpa si Zoram sa amin, nawala ang aming takot hinggil sa kanya.

38 At ito ay nangyari na aming kinuha ang mga laminang tanso at isinama ang tagapagsilbi ni Laban, at lumisan patungo sa ilang, at naglakbay patungo sa tolda ng aming ama.

Ug karon ako, si Nephi, kay dako man nga tawo, ug kay nakadawat usab og hilabihan nga kusog gikan sa Ginoo, busa gigunitan nako ang sulugoon ni Laban, aron dili siya makadagan.

Ug nahitabo nga namulong ako kaniya, nga kon mopatalinghog siya sa akong mga pulong, sama kasegurado nga buhi ang Ginoo, ug samtang buhi ako, gani kon maminaw siya sa among mga pulong, dili kami mohunos sa iyang kinabuhì.

Ug namulong ako kaniya, gani uban sa panumpa, nga siya dili angay nga mahadlok; nga siya mahimo nga usa ka tawong gawasnon sama kanamo kon molugsong siya ngadto sa kamingawan uban kanamo.

Ug namulong usab ako kaniya, nga nag-ingon: Sa pagkatinuod ang Ginoo misugo kanamo sa pagbuhat niini nga butang; ug dili ba angay nga magkugi kami sa pagtuman sa mga sugo sa Ginoo? Busa, kon molugsong ka sa kamingawan ngadto sa akong amahan ikaw adunay luna uban kanamo.

Ug nahitabo nga si Zoram nadasig sa mga pulong nga akong gipamulong. Karon ang ngalan sa sulugoon mao si Zoram; ug misaad siya nga molugsong sa kamingawan ngadto sa among amahan. Oo, ug nanumpa usab siya kanamo nga magpabilin siya uban kanamo sukad niana nga higayon.

Karon matinguhaon kami nga magpabilin siya uban kanamo tungod niini nga katuyoan, aron ang mga Judeo dili masayod kabahin sa among paglayas ngadto sa kamingawan, basin unya og gukoron nila kami ug pamatyon kami.

Ug nahitabo nga sa diha nga nakapanumpa na si Zoram ngari kanamo, ang among mga kahadlok nawala kabahin kaniya.

Ug nahitabo nga among gidala ang mga palid nga tumbaga ug ang sulugoon ni Laban, ug mibiya padulong sa kamingawan, ug mipanaw ngadto sa tolda sa among amahan.

And now I, Nephi, being a man large in stature, and also having received much strength of the Lord, therefore I did seize upon the servant of Laban, and held him, that he should not flee.

And it came to pass that I spake with him, that if he would hearken unto my words, as the Lord liveth, and as I live, even so that if he would hearken unto our words, we would spare his life.

And I spake unto him, even with an oath, that he need not fear; that he should be a free man like unto us if he would go down in the wilderness with us.

And I also spake unto him, saying: Surely the Lord hath commanded us to do this thing; and shall we not be diligent in keeping the commandments of the Lord? Therefore, if thou wilt go down into the wilderness to my father thou shalt have place with us.

And it came to pass that Zoram did take courage at the words which I spake. Now Zoram was the name of the servant; and he promised that he would go down into the wilderness unto our father. Yea, and he also made an oath unto us that he would tarry with us from that time forth.

Now we were desirous that he should tarry with us for this cause, that the Jews might not know concerning our flight into the wilderness, lest they should pursue us and destroy us.

And it came to pass that when Zoram had made an oath unto us, our fears did cease concerning him.

And it came to pass that we took the plates of brass and the servant of Laban, and departed into the wilderness, and journeyed unto the tent of our father.

1 Nephi 5

- 1 At ito ay nangyari na matapos kaming magtungo pababa sa ilang sa aming ama, dinggin, siya ay napuspos ng galak, at gayundin ang aking inang si Saria ay lubhang nagalak, sapagkat tunay na nagdalamhati siya dahil sa amin.
- 2 Sapagkat inakala niya na kami ay nangasawi sa ilang; at siya rin ay dumaing laban sa aking ama, sinasabi sa kanya na isa siyang mapangitaing tao; sinasabing: Dinggin, inilayo mo kami sa lupaing ating mana, at ang aking mga anak ay wala na, at tayo ay masasawi sa ilang.
- 3 At sa ganitong pamamaraan ng pananalita dumaing ang aking ina laban sa aking ama.
- 4 At ito ay nangyari na nangusap sa kanya ang aking ama, sinasabing: Alam ko na ako ay isang mapangitaing tao; sapagkat kung hindi ko nakita ang mga bagay ng Diyos sa isang pangitain, hindi ko sana naunawaan ang kabutihan ng Diyos, kundi nanatili sa Jerusalem, at nasawi kasama ng aking mga kapatid.
- 5 Ngunit dinggin, aking natamo ang isang lupang pangako, na sa bagay na ito ay nagalak ako; oo, at alam kong ililigtas ng Panginoon ang aking mga anak mula sa mga kamay ni Laban, at dadalhin silang muli pababa sa atin sa ilang.
- 6 At sa ganitong pamamaraan ng pananalita inalo ng aking amang si Lehi ang aking inang si Saria, hinggil sa amin, habang kami ay naglalakbay sa ilang patungo sa lupain ng Jerusalem, upang makuha ang talaan ng mga Judio.
- 7 At nang kami ay nakabalik na sa tolda ng aking ama, dinggin, ang kanilang kagalakan ay nalubos, at naalo ang aking ina.
- 8 At siya ay nangusap, sinasabing: Ngayon, nalalaman ko nang may katiyakan na inutusan ng Panginoon ang aking asawa na tumakas patungo sa ilang; oo, at nalalaman ko rin nang may katiyakan na pinangalagaan ng Panginoon ang aking mga anak, at iniligtas sila mula sa mga kamay ni Laban, at binigyan sila ng kapangyarihan upang maisagawa nila ang bagay na iniutos ng Panginoon sa kanila. At sa ganitong pamamaraan ng pananalita siya nangusap.

1 Nephi 5

Ug nahitabo nga human kami nakalugsong sa kamingawan ngadto sa among amahan, tan-awa, napuno siya sa kamaya, ug ang akong inahan usab, nga si Sariah, hilabihan ang kalipay, kay sa tinuod nagbangotan siya tungod kanamo.

Kay nagtuo siya nga nangamatay na kami sa kamingawan; ug mireklamo usab siya batok sa akong amahan, nag-ingon kaniya nga siya usa ka tawo nga makakita og panan-awon; nag-ingon nga: Tan-awa imo kaming gidala palayo gikan sa yuta nga atong kabilin, ug ang akong mga anak wala na, ug kita mangamatay sa kamingawan.

Ug sa ingon niini nga pinulongan nagreklamo ang akong inahan batok sa akong amahan.

Ug nahitabo nga namulong ang akong amahan ngadto kaniya nga nag-ingon: Nahibalo ako nga usa ako ka tawo nga adunay mga panan-awon; kay kon wala pa ako makakita sa mga butang sa Dios pinaagi sa usa ka panan-awon dili unta ako mahibalo sa pagkamaayo sa Dios, apan nagpabilin unta sa Jerusalem, ug namatay uban sa akong kaigsuonan.

Apan tan-awa, nakaangkon ako og yuta nga saad, ug tungod niini nga mga butang ako nagmaya; oo, ug nahibalo ako nga ang Ginoo moluwas sa akong mga anak gikan sa mga kamot ni Laban, ug modala kanila og balik ngari kanato dinhi sa kamingawan.

Ug sa ingon niini nga pinulongan ang akong amahan, nga si Lehi, mihupay sa akong inahan nga si Sariah kabahin kanamo, samtang nagpanaw kami sa kamingawan paingon sa yuta sa Jerusalem, sa pagkuha sa talaan sa mga Judeo.

Ug sa diha nga nakabalik na kami sa tolda sa akong amahan, tan-awa ang ilang kamaya nahingpit, ug ang akong inahan nahupay.

Ug namulong siya nga nag-ingon: Karon nakaseguro na ako nga ang Ginoo misugo sa akong bana sa paglayas nganhi sa kamingawan; oo, ug nakaseguro usab ako nga ang Ginoo mipanalipod sa akong mga anak, ug miluwas kanila gikan sa mga kamot ni Laban, ug mihatag kanila sa gahom aron ilang matuman ang butang nga gisugo sa Ginoo kanila. Ug sa ingon niini nga pinulongan namulong siya.

1 Nephi 5

And it came to pass that after we had come down into the wilderness unto our father, behold, he was filled with joy, and also my mother, Sariah, was exceedingly glad, for she truly had mourned because of us.

For she had supposed that we had perished in the wilderness; and she also had complained against my father, telling him that he was a visionary man; saying: Behold thou hast led us forth from the land of our inheritance, and my sons are no more, and we perish in the wilderness.

And after this manner of language had my mother complained against my father.

And it had come to pass that my father spake unto her, saying: I know that I am a visionary man; for if I had not seen the things of God in a vision I should not have known the goodness of God, but had tarried at Jerusalem, and had perished with my brethren.

But behold, I have obtained a land of promise, in the which things I do rejoice; yea, and I know that the Lord will deliver my sons out of the hands of Laban, and bring them down again unto us in the wilderness.

And after this manner of language did my father, Lehi, comfort my mother, Sariah, concerning us, while we journeyed in the wilderness up to the land of Jerusalem, to obtain the record of the Jews.

And when we had returned to the tent of my father, behold their joy was full, and my mother was comforted.

And she spake, saying: Now I know of a surety that the Lord hath commanded my husband to flee into the wilderness; yea, and I also know of a surety that the Lord hath protected my sons, and delivered them out of the hands of Laban, and given them power whereby they could accomplish the thing which the Lord hath commanded them. And after this manner of language did she speak.

- 9 At ito ay nangyari na lubha silang nagalak, at nag-alay ng hain at mga handog na susunugin sa Panginoon; at sila ay nagbigay ng pasasalamat sa Diyos ng Israel.
- 10 At matapos na sila ay makapagbigay-pasasalamat sa Diyos ng Israel, kinuha ng aking amang si Lehi ang mga talang nakaukit sa mga laminang tanso, at sinaliksik niya ang mga yaon mula sa simula.
- 11 At namasdan niya na nilalaman niyon ang limang aklat ni Moises, na nagbibigay-ulat tungkol sa paglikha ng daigdig, at gayundin kina Adan at Eva, na ating mga unang magulang;
- 12 At gayundin ang isang tala ng mga Judio mula sa simula, maging hanggang sa pagsisimula ng paghahari ni Zedekias, hari ng Juda;
- 13 At gayundin ang mga propesiya ng mga banal na propeta, mula sa simula, maging hanggang sa pagsisimula ng paghahari ni Zedekias; at gayundin ang marami sa mga propesiyang binigkas ng bibig ni Jeremias.
- 14 At ito ay nangyari na natagpuan din ng aking amang si Lehi sa mga laminang tanso ang isang talaangkanan ng kanyang mga ama; kaya nga, nalaman niya na siya ay inapo ni Jose; oo, maging iyon ding Jose na anak ni Jacob, na ipinagbili sa Egipto, at pinangalagaan ng kamay ng Panginoon upang mapangalagaan niya ang kanyang amang si Jacob at ang kanyang buong sambahayan mula sa pagkasawi sa taggutom.
- 15 At sila ay pinalaya rin mula sa pagkabihag at mula sa lupain ng Egipto, ng yaon ding Diyos na nangalaga sa kanila.
- 16 At sa gayon natuklasan ng aking amang si Lehi ang talaangkanan ng kanyang mga ama. At si Laban ay inapo rin ni Jose, kaya nga iningatan niya at ng kanyang mga ama ang mga talaan.
- 17 At ngayon, nang mapag-alaman ng aking ama ang lahat ng bagay na ito, siya ay napuspos ng Espiritu, at nagsimulang magpropesiya hinggil sa kanyang mga binhi—
- 18 Na ang mga laminang tansong ito ay hahayo sa lahat ng bansa, lahi, wika, at tao na kanyang mga binhi.
- Ug nahitabo nga nagmaya sila sa hilabihan, ug mihalad og sakripisyo ug mga halad nga sinunog ngadto sa Ginoo; ug nagpasalamat sa Dios sa Israel.
- Ug human sila makapasalamat sa Dios sa Israel, ang akong amahan, nga si Lehi, mikuha sa mga talaan nga gikulit sa mga palid nga tumbaga, ug gisiksik niya kini sugod sa sinugdanan.
- Ug nakita niya nga naglakip kini sa lima ka basahon ni Moises, nga nag-asoy mahitungod sa paglalang sa kalibotan, ug usab kang Adan ug Eva, nga mao ang atong unang mga ginikanan;
- Ug usab sa usa ka talaan sa mga Judeo gikan sa sinugdanan, gani gikan sa paghari ni Sedekias nga hari sa Juda;
- Ug usab sa mga panagna sa balaang mga propeta, gikan sa sinugdanan, hangtod sa pagsugod sa paghari ni Sedekias; ug sa daghan usab nga panagna nga gipamulong sa ba-ba ni Jeremias.
- Ug nahitabo nga ang akong amahan, nga si Lehi, nakakaplag usab diha sa mga palid nga tumbaga og usa ka kasaysayan sa kagikan sa iyang mga amahan; mao nga nahibaloan niya nga kaliwat siya ni Jose; oo, gani kadto nga Jose kinsa anak ni Jacob, kinsa gibaligya ngadto sa Ehियो, ug kinsa gipanalipdan pinaagi sa kamot sa Ginoo, aron mapanalipdan niya ang iyang amahan nga si Jacob, ug tanan sa iyang pamilya gikan sa pagkamatay tungod sa gutom.
- Ug gigiyahan usab sila pagawas gikan sa pagkabihag ug pagawas sa yuta sa Ehियो, pinaagi sa mao gihapon nga Dios kinsa mipanalipod kanila.
- Ug sa ingon niana ang akong amahan nga si Lehi, nakakaplag sa kasaysayan sa kagikan sa iyang mga amahan. Ug si Laban kaliwat usab ni Jose, mao nga siya ug ang iyang mga amahan ang mitipig sa mga talaan.
- Ug karon sa diha nga nakita sa akong amahan kining tanan nga butang, napuno siya sa Espiritu, ug misugod sa pagpanagna kabahin sa iyang mga binhi—
- Aron kining mga palid nga tumbaga modangat ngadto sa tanang kanasoran, kaliwatan, mga pinulongan, ug katawhan kinsa gikan sa iyang binhi.
- And it came to pass that they did rejoice exceedingly, and did offer sacrifice and burnt offerings unto the Lord; and they gave thanks unto the God of Israel.
- And after they had given thanks unto the God of Israel, my father, Lehi, took the records which were engraven upon the plates of brass, and he did search them from the beginning.
- And he beheld that they did contain the five books of Moses, which gave an account of the creation of the world, and also of Adam and Eve, who were our first parents;
- And also a record of the Jews from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah, king of Judah;
- And also the prophecies of the holy prophets, from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah; and also many prophecies which have been spoken by the mouth of Jeremiah.
- And it came to pass that my father, Lehi, also found upon the plates of brass a genealogy of his fathers; wherefore he knew that he was a descendant of Joseph; yea, even that Joseph who was the son of Jacob, who was sold into Egypt, and who was preserved by the hand of the Lord, that he might preserve his father, Jacob, and all his household from perishing with famine.
- And they were also led out of captivity and out of the land of Egypt, by that same God who had preserved them.
- And thus my father, Lehi, did discover the genealogy of his fathers. And Laban also was a descendant of Joseph, wherefore he and his fathers had kept the records.
- And now when my father saw all these things, he was filled with the Spirit, and began to prophesy concerning his seed—
- That these plates of brass should go forth unto all nations, kindreds, tongues, and people who were of his seed.

19	Anupa't sinabi niya na ang mga laminang tansong ito ay hindi kailanman masisira; ni hindi palalabuin ng panahon. At siya ay nagpropesiya ng maraming bagay hinggil sa kanyang mga binhi.	Mao nga, miingon siya nga kining mga palid nga tumbaga dili gayod mawala; ni mapapas sa panahon. Ug nanagna siya og daghan nga butang kabahin sa iyang binhi.	Wherefore, he said that these plates of brass should never perish; neither should they be dimmed any more by time. And he prophesied many things concerning his seed.
20	At ito ay nangyari na hanggang sa gayon, sinunod ko at ng aking ama ang mga kautusang iniutos sa amin ng Panginoon.	Ug nahitabo nga hangtod niini nga higayon ako ug ang akong amahan mituman sa mga sugo nga gisugo sa Ginoo kanamo.	And it came to pass that thus far I and my father had kept the commandments wherewith the Lord had commanded us.
21	At aming nakuha ang mga talaang iniutos ng Panginoon sa amin, at sinaliksik ang mga yaon at natuklasan na ang mga yaon ay kanais-nais; oo, maging napakahalaga para sa amin kung kaya't maaari naming mapanatili ang mga kautusan ng Panginoon sa aming mga anak.	Ug among nakuha ang mga talaan nga gisugo sa Ginoo kanamo, ug misiksik niini ug nakita nga makapahimuot kini; oo, gani bililhon kaayo ngari kanamo, nga niana among mapatunhay ang mga sugo sa Ginoo alang sa among mga anak.	And we had obtained the records which the Lord had commanded us, and searched them and found that they were desirable; yea, even of great worth unto us, insomuch that we could preserve the commandments of the Lord unto our children.
22	Samakatwid, ito ay karunungan ng Panginoon na dapat naming dalhin ang mga yaon, habang kami ay naglalakbay sa ilang patungo sa lupang pangako.	Mao nga, kaalam kadto sa Dios nga kinahanglan among madala kini, samtang magpanaw kami sa kamingawan padulong sa yutang saad.	Wherefore, it was wisdom in the Lord that we should carry them with us, as we journeyed in the wilderness towards the land of promise.

1 Nephi 6

- 1 At ngayon, ako, si Nephi, ay hindi nagbibigay ng talaangkanan ng aking mga ama sa bahaging ito ng aking talaan; ni hindi ko ito ibibigay kahit kailan sa mga laminang ito na aking sinusulatan; sapagkat ito ay ibinigay sa talaang iniingatan ng aking ama; kaya nga, hindi ko na ito isusulat pa sa akdang ito.
- 2 Sapagkat sapat nang sabihin ko na kami ay mga inapo ni Jose.
- 3 At hindi mahalaga sa akin na ako ay masusing magbigay ng buong ulat tungkol sa lahat ng bagay ukol sa aking ama, sapagkat ang mga yaon ay hindi maisusulat sa mga laminang ito, sapagkat nais kong magkaroon ng puwang upang maisulat ko ang mga bagay ng Diyos.
- 4 Sapagkat ang kaganapan ng aking hangarin ay mahikayat ko ang mga tao na lumapit sa Diyos ni Abraham, at sa Diyos ni Isaac, at sa Diyos ni Jacob, at maligtas.
- 5 Samakatwid, ang mga bagay na nakasisiya sa sanlibutan ay hindi ko isinusulat, kundi ang mga bagay na nakasisiya sa Diyos at sa kanila na hindi makamundo.
- 6 Samakatwid, ako ay magbibigay ng kautusan sa aking mga binhi, na huwag nilang lalagyan ang mga laminang ito ng mga bagay na walang halaga sa mga anak ng tao.

1 Nephi 6

Ug karon ako, si Nephi, dili mohatag sa kasaysayan sa kagikan sa akong mga amahan dinhi niini nga bahin sa akong talaan; ni ako mohatag niini bisan kanus-a dinhi niining mga palid nga akong gisulat; kay gisulat na kini diha sa talaan nga gitipigan sa akong amahan; mao nga, dili ko kini isulat dinhi niini nga buhat.

Kay igo na kanako ang pag-ingon nga kami mga kaliwat ni Jose.

Ug dili mahinungdanon kanako nga akong idetalye ang paghatag og tibuok nga asoy sa tanan nga butang nga gisulat sa akong amahan, kay dili kini mopaigo dinhi niini nga mga palid, kay ang akong tinguha mao ang lunâ nga akong kasulatan sa mga butang mahitungod sa Dios.

Kay ang kinatibuk-an sa akong tuyo mao nga akong madani ang mga tawo nga magpaduol ngadto sa Dios ni Abraham, ug sa Dios ni Isaac, ug sa Dios ni Jacob, ug maluwas.

Mao nga, ang mga butang nga makapahimuot sa kalibotan dili ko isulat, kondili ang mga butang nga makapahimuot sa Dios ug ngadto kanila kinsa dili iya sa kalibotan.

Mao nga, mohatag ako og sugo ngadto sa akong binhi, nga dili nila pun-on kini nga mga palid sa mga butang nga walay bili sa mga anak sa katawhan.

1 Nephi 6

And now I, Nephi, do not give the genealogy of my fathers in this part of my record; neither at any time shall I give it after upon these plates which I am writing; for it is given in the record which has been kept by my father; wherefore, I do not write it in this work.

For it sufficeth me to say that we are descendants of Joseph.

And it mattereth not to me that I am particular to give a full account of all the things of my father, for they cannot be written upon these plates, for I desire the room that I may write of the things of God.

For the fulness of mine intent is that I may persuade men to come unto the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, and be saved.

Wherefore, the things which are pleasing unto the world I do not write, but the things which are pleasing unto God and unto those who are not of the world.

Wherefore, I shall give commandment unto my seed, that they shall not occupy these plates with things which are not of worth unto the children of men.

1 Nephi 7

- 1 At ngayon, nais ko na inyong malaman, na matapos magproposiya ang aking amang si Lehi hinggil sa kanyang mga binhi, ito ay nangyari na muling nangusap sa kanya ang Panginoon, sinasabing hindi marapat na dalhin niya, ni Lehi, ang kanyang mag-anak sa ilang nang walang kasama; kundi ang kanyang mga anak na lalaki ay nararapat magsama ng mga babae upang maging mga asawa, nang sila ay magkaroon ng binhi para sa Panginoon sa lupang pangako.
- 2 At ito ay nangyari na nag-utos sa kanya ang Panginoon na ako, si Nephi, at ang aking mga kapatid, ay nararapat na magsibalik muli sa lupain ng Jerusalem, at isama si Ismael at ang kanyang mag-anak sa ilang.
- 3 At ito ay nangyari na ako, si Nephi, ay ginawa muli, kasama ang aking mga kapatid, na maglakbay sa ilang upang umahon sa Jerusalem.
- 4 At ito ay nangyari na umahon kami sa tahanan ni Ismael, at nakuha namin ang pagsang-ayon sa paningin ni Ismael, kung kaya nga't nasabi namin sa kanya ang mga salita ng Panginoon.
- 5 At ito ay nangyari na pinalambot ng Panginoon ang puso ni Ismael, at ng kanya ring sambahayan, kung kaya nga't sumama sila sa amin sa paglalakbay pababa patungo sa ilang sa tolda ng aming ama.
- 6 At ito ay nangyari na habang naglalakbay kami sa ilang, dinggin, sina Laman at Lemuel, at dalawa sa mga anak na babae ni Ismael, at ang dalawang anak na lalaki ni Ismael at ang kanilang mga mag-anak, ay naghimagsik laban sa amin; oo, laban sa akin, si Nephi, at kay Sam, at sa kanilang amang si Ismael, at sa kanyang asawa, at sa kanyang tatlo pang anak na babae.
- 7 At ito ay nangyari na sa paghihimagsik na ito, sila ay nagnais na bumalik sa lupain ng Jerusalem.
- 8 At ngayon, ako, si Nephi, dahil sa nalulungkot sa katigasan ng kanilang mga puso, kaya nga, ako ay nangusap sa kanila, sinasabing, oo, maging kina Laman at Lemuel: Dinggin, kayo ay aking mga nakatatandang kapatid, at paanong napakatigas ng inyong mga puso, at napakabulag ng inyong mga isip, na kinakailangan ninyo na ako, ang inyong nakababatang kapatid, na mangusap sa inyo, oo, at magbigay ng halimbawa sa inyo?

1 Nephi 7

Ug karon manghinaot ako nga inyong mahibaloan, nga human ang akong amahan nga si Lehi, mitapos sa iyang pagpanagna kabahin sa iyang mga binhi, nahitabo nga ang Ginoo namulong kaniya pag-usab nga nag-ingon nga dili angay nga siya, si Lehi, modala sa iyang pamilya ngadto sa kamingawan nga sila ra; apan ang iyang mga anak nga lalaki modala og mga anak nga babaye nga pangasaw-on, aron makapasanay sila og binhi ngadto sa Ginoo didto sa yuta nga saad.

Ug nahitabo nga ang Ginoo misugo kaniya nga ako, si Nephi, ug ang akong mga igsuong lalaki mobalik na usab ngadto sa yuta sa Jerusalem, ug modala kang Ishmael ug sa iyang pamilya ngadto sa kamingawan.

Ug nahitabo nga ako, si Nephi, milakaw na usab, uban sa akong mga igsuong lalaki, ngadto sa kamingawan sa pagtungas sa Jerusalem.

Ug nahitabo nga mitungas kami padulong sa balay ni Ishmael, ug naangkon namo ang maayong pagtagad sa panan-aw ni Ishmael, mao nga among gisulti ngadto kaniya ang mga pulong sa Ginoo.

Ug nahitabo nga ang Ginoo mipahumok sa kasingkasing ni Ishmael, ug sa iyang pamilya usab, mao nga sila mipanaw uban kanamo sa paglugsong paingon sa kamingawan ngadto sa tolda sa among amahan.

Ug nahitabo nga samtang nagpanaw kami sa kamingawan, tan-awa si Laman ug Lemuel, ug ang duha ka anak nga babaye ni Ishmael ug ang duha ka anak nga lalaki ni Ishmael ug ang ilang mga pamilya, misupil batok kanamo; oo, batok kanako, si Nephi, ug Sam, ug sa ilang amahan, nga si Ishmael, ug sa iyang asawa, ug sa iyang tulo ka lain pang mga anak nga babaye.

Ug nahitabo nga tungod sa mao nga pagsupil, matinguhaon sila nga mamalik sa yuta sa Jerusalem.

Ug karon ako, si Nephi, kay nagsubo tungod sa katig-a sa ilang mga kasingkasing, busa namulong ako kanila, nga nag-ingon, oo, gani ngadto kang Laman ug Lemuel: Tan-awa kamo akong mga magulang nga igsoon, ug nganong tig-a kaayo ang inyong mga kasingkasing, ug nabutaan kaayo ang inyong mga salabotan, nga ako nga inyong manghod nga igsoon, kinahanglan nga mamulong kaninyo, oo, ug mopakita og panig-ingnan kaninyo?

1 Nephi 7

And now I would that ye might know, that after my father, Lehi, had made an end of prophesying concerning his seed, it came to pass that the Lord spake unto him again, saying that it was not meet for him, Lehi, that he should take his family into the wilderness alone; but that his sons should take daughters to wife, that they might raise up seed unto the Lord in the land of promise.

And it came to pass that the Lord commanded him that I, Nephi, and my brethren, should again return unto the land of Jerusalem, and bring down Ishmael and his family into the wilderness.

And it came to pass that I, Nephi, did again, with my brethren, go forth into the wilderness to go up to Jerusalem.

And it came to pass that we went up unto the house of Ishmael, and we did gain favor in the sight of Ishmael, inso-much that we did speak unto him the words of the Lord.

And it came to pass that the Lord did soften the heart of Ishmael, and also his household, insomuch that they took their journey with us down into the wilderness to the tent of our father.

And it came to pass that as we journeyed in the wilderness, behold Laman and Lemuel, and two of the daughters of Ishmael, and the two sons of Ishmael and their families, did rebel against us; yea, against me, Nephi, and Sam, and their father, Ishmael, and his wife, and his three other daughters.

And it came to pass in the which rebellion, they were desirous to return unto the land of Jerusalem.

And now I, Nephi, being grieved for the hardness of their hearts, therefore I spake unto them, saying, yea, even unto Laman and unto Lemuel: Behold ye are mine elder brethren, and how is it that ye are so hard in your hearts, and so blind in your minds, that ye have need that I, your younger brother, should speak unto you, yea, and set an example for you?

9 Paanong kayo ay hindi nakinig sa mga salita ng Panginoon?

10 Paanong nakalimutan ninyo na nakakita kayo ng isang anghel ng Panginoon?

11 Oo, at paanong nakalimutan ninyo ang mga dakilang bagay na ginawa ng Panginoon para sa atin, sa pagliligtas sa atin mula sa mga kamay ni Laban, at gayundin upang makuha natin ang talaan?

12 Oo, at paanong nakalimutan ninyo na kayang gawin ng Panginoon ang lahat ng bagay alinsunod sa kanyang kalooban, alang-alang sa mga anak ng tao, kung tunay na nananampalataya sila sa kanya? Kaya nga, tayo ay maging matapat sa kanya.

13 At kung tunay na matapat tayo sa kanya, ating matatamo ang lupang pangako; at malalaman ninyo sa darating na panahon na ang salita ng Panginoon ay matutupad hinggil sa pagkawasak ng Jerusalem; sapagkat lahat ng bagay na sinabi ng Panginoon hinggil sa pagkawasak ng Jerusalem ay tiyak na matutupad.

14 Sapagkat dinggin, ang Espiritu ng Panginoon ay malapit nang hindi magpunyagi sa kanila; sapagkat dinggin, itinakwil nila ang mga propeta, at si Jeremias ay kanilang itinaapon sa bilangguan. At kanilang hinangad na kitlin ang buhay ng aking ama, kung kaya nga't kanilang naitaboy siya palabas ng lupain.

15 Ngayon, dinggin, sinasabi ko sa inyo na kung kayo ay magsisibalik sa Jerusalem, kayo rin ay masasawing kasama nila. At ngayon, kung kayo ay makapipili, umahon kayo sa lupain, at tandaan ang mga salitang sinasabi ko sa inyo, na kung kayo ay paroroon, kayo ay masasawi rin; sapagkat sa gayon ako pinilit ng Espiritu ng Panginoon na magsalita.

16 At ito ay nangyari na nang ako, si Nephi, ay nasabi ang mga salitang ito sa aking mga kapatid, sila ay nagalit sa akin. At ito ay nangyari na pinagbuhatan nila ako ng kanilang mga kamay, sapagkat dinggin, sila ay lubhang nagalit, at kanila akong iginapos ng mga lubid, sapagkat kanilang hinangad na kitlin ang aking buhay, nang maiwan nila ako sa ilang upang makain ng mababangis na hayop.

Nganong dili man kamo mopatalinghog sa pulong sa Ginoo?

Nganong nakalimot man kamo nga nakakita kamo og anghel sa Ginoo?

Oo, ug nganong nakalimot man kamo sa mahinungdanong mga butang nga nahimo sa Ginoo kanato, sa pagluwas kanato gikan sa mga kamot ni Laban, ug usab aron atong makuha ang talaan?

Oo, ug nganong nakalimot man kamo nga ang Ginoo makahimo sa tanan nga butang sumala sa iyang kabubut-on, alang sa mga anak sa katawhan, kon sila mopakita og pagtuo kaniya? Mao nga, magmatinud-anon kita kaniya.

Ug kon magmatinud-anon kita kaniya, mapanag-iya nato ang yutang saad; ug mahibaloan ninyo sa moabot nga panahon nga matuman ang pulong sa Ginookabahin sa pagkalaglag sa Jerusalem; kay ang tanan nga butang nga gipamulong sa Ginoo mahitungod sa pagkalaglag sa Jerusalem matuman gayod.

Kay tan-awa, ang Espiritu sa Ginoo dili na magpabilin uban kanila; kay tan-awa, gisalikway nila ang mga propeta, ug si Jeremias gibalhog nila sa bilanggoan. Ug nagtinguha sila sa paghunos sa kinabuhi sa akong amahan, mao nga sila mipalayas kaniya palayo sa maong yuta.

Karon tan-awa, sultihan ko kamo nga kon mobalik kamo sa Jerusalem mangamatay usab kamo uban kanila. Ug karon, kon kamo mopili niini, tungas ngadto sa maong dapit, ug hinumdomi ang mga pulong nga akong gipamulong kaninyo, nga kon mangadto kamo, mangamatay usab kamo; kay sa ingon niana ang Espiritu sa Ginoo nagpugos kanako nga ako mamulong.

Ug nahitabo nga sa diha nga ako, si Nephi, nakapamulong niini ngadto sa akong mga igsuong lalaki, nasuko sila kanako. Ug nahitabo nga ila akong gidapatan sa ilang mga kamot, kay tan-awa, nasuko sila sa hilabihan, ug gigapos nila ako og mga pisi, kay nagtinguha sila sa paghunos sa akong kinabuhi, aron ila akong biyaan sa kamingawan nga lamyon sa ihalas nga mga mananap.

How is it that ye have not hearkened unto the word of the Lord?

How is it that ye have forgotten that ye have seen an angel of the Lord?

Yea, and how is it that ye have forgotten what great things the Lord hath done for us, in delivering us out of the hands of Laban, and also that we should obtain the record?

Yea, and how is it that ye have forgotten that the Lord is able to do all things according to his will, for the children of men, if it so be that they exercise faith in him? Wherefore, let us be faithful to him.

And if it so be that we are faithful to him, we shall obtain the land of promise; and ye shall know at some future period that the word of the Lord shall be fulfilled concerning the destruction of Jerusalem; for all things which the Lord hath spoken concerning the destruction of Jerusalem must be fulfilled.

For behold, the Spirit of the Lord ceaseth soon to strive with them; for behold, they have rejected the prophets, and Jeremiah have they cast into prison. And they have sought to take away the life of my father, insomuch that they have driven him out of the land.

Now behold, I say unto you that if ye will return unto Jerusalem ye shall also perish with them. And now, if ye have choice, go up to the land, and remember the words which I speak unto you, that if ye go ye will also perish; for thus the Spirit of the Lord constraineth me that I should speak.

And it came to pass that when I, Nephi, had spoken these words unto my brethren, they were angry with me. And it came to pass that they did lay their hands upon me, for behold, they were exceedingly wroth, and they did bind me with cords, for they sought to take away my life, that they might leave me in the wilderness to be devoured by wild beasts.

17 Ngunit ito ay nangyari na nanalangin ako sa Panginoon, sinasabing: O Panginoon, alinsunod po sa pananampalataya ko na nasa sa inyo, mangyaring iligtas po ninyo ako mula sa mga kamay ng mga kapatid ko; opo, maging bigyan po ninyo ako ng lakas upang malagot ko ang mga lubid na ito na gumagapos sa akin.

18 At ito ay nangyari na nang sabihin ko ang mga salitang ito, dinggin, ang mga lubid ay nakalag mula sa aking mga kamay at paa, at ako ay tumayo sa harapan ng aking mga kapatid, at ako ay muling nangusap sa kanila.

19 At ito ay nangyari na muli silang nagalit sa akin, at hinangad na pagbuhatan ako ng mga kamay; ngunit dinggin, isa sa mga anak na babae ni Ishmael, oo, at gayundin ang kanyang ina, at isa sa mga anak na lalaki ni Ishmael, ang nagmakaawa sa aking mga kapatid, kung kaya nga't napalambot nila ang kanilang mga puso; at sila ay tumigil sa pagtatangkang kitlin ang aking buhay.

20 At ito ay nangyari na nagdalamhati sila, dahil sa kanilang kasamaan, kung kaya nga't sila ay yumukod sa harapan ko, at nagmakaawa sa akin na patawarin ko sila sa bagay na kanilang nagawa laban sa akin.

21 At ito ay nangyari na tahasan ko silang pinatawad sa lahat ng kanilang ginawa, at pinayuhan ko silang manalangin sa Panginoon nilang Diyos para sa kapatawaran. At ito ay nangyari na ginawa nila ang gayon. At matapos silang makapanalangin sa Panginoon ay muli kaming naglakbay patungo sa tolda ng aming ama.

22 At ito ay nangyari na nakababa kami sa tolda ng aming ama. At matapos na ako at ang aking mga kapatid at ang buong sambahayan ni Ishmael ay nakababa sa tolda ng aking ama, sila ay nagbigay-pasasalamat sa Panginoon nilang Diyos; at sila ay nag-alay ng hain at mga handog na susunugin para sa kanya.

Apan nahitabo nga nag-ampo ako sa Ginoo, nga nag-ingon: O Ginoo, sumala sa akong pagtuo diha kanimo, luwasa ako gikan sa mga kamot sa akong mga igsuong lalaki; oo, gani hatagi ako og kusog nga mabugto ko kining mga pisi nga gigapos kanako.

Ug nahitabo nga sa diha nga gilitok ko kini nga mga pulong, tan-awa, nabadbad ang mga pisi gikan sa akong mga kamot ug mga tiil, ug mibarog ako atubangan sa akong mga igsuong lalaki, ug namulong na usab ako kanila.

Ug nahitabo nga nangasuko na usab sila kanako, ug misulay sa pagdapat sa ilang mga kamot kanako; apan tan-awa, usa sa mga anak nga babaye ni Ishmael, oo, ug ang iyang inahan usab, ug usa sa mga anak nga lalaki ni Ishmael, mihangyo sa akong mga igsuong lalaki, mao nga napahumok nila ang ilang mga kasingkasing; ug gihunong ang ilang tinguha sa paghunos sa akong kinabuhi.

Ug nahitabo nga nagmasulub-on sila, tungod sa ilang pagkadaotan, mao nga miyukbo sila sa akong atubangan ug mihangyo kanako nga ako mopasaylo kanila sa butang nga ilang gihimo batok kanako.

Ug nahitabo nga ako sa walay lipod-lipod mipasaylo kanila sa tanan nga ilang gibuhay, ug giawhag nako sila nga mag-ampo sila sa Ginoo nga ilang Dios alang sa kapasayloan. Ug nahitabo nga gibuhay nila kini. Ug human sa ilang pag-ampo ngadto sa Ginoo mipanaw na usab kami padulong sa tolda sa among amahan.

Ug nahitabo nga nanglugsong kami ngadto sa tolda sa among amahan. Ug human nga ako ug ang akong mga igsuong lalaki ug ang tibuok pamilya ni Ishmael nakalugsong ngadto sa tolda sa akong amahan, nagpasalamat sila sa Ginoo nga ilang Dios; ug mihalad sila og sakripisyo ug sinunog nga mga halad ngadto kaniya.

But it came to pass that I prayed unto the Lord, saying: O Lord, according to my faith which is in thee, wilt thou deliver me from the hands of my brethren; yea, even give me strength that I may burst these bands with which I am bound.

And it came to pass that when I had said these words, behold, the bands were loosed from off my hands and feet, and I stood before my brethren, and I spake unto them again.

And it came to pass that they were angry with me again, and sought to lay hands upon me; but behold, one of the daughters of Ishmael, yea, and also her mother, and one of the sons of Ishmael, did plead with my brethren, insomuch that they did soften their hearts; and they did cease striving to take away my life.

And it came to pass that they were sorrowful, because of their wickedness, insomuch that they did bow down before me, and did plead with me that I would forgive them of the thing that they had done against me.

And it came to pass that I did frankly forgive them all that they had done, and I did exhort them that they would pray unto the Lord their God for forgiveness. And it came to pass that they did so. And after they had done praying unto the Lord we did again travel on our journey towards the tent of our father.

And it came to pass that we did come down unto the tent of our father. And after I and my brethren and all the house of Ishmael had come down unto the tent of my father, they did give thanks unto the Lord their God; and they did offer sacrifice and burnt offerings unto him.

1 Nephi 8

- 1 At ito ay nangyari na tinipon namin nang sama-sama ang lahat ng uri ng binhi, ng bawat uri ng butil, at gayundin ang mga binhi ng lahat ng uri ng bungang-kahoy.
- 2 At ito ay nangyari na habang nanatili ang aking ama sa ilang, nangusap siya sa amin, sinasabing: Dinggin, nanaginip ako ng isang panaginip; o, sa ibang mga salita, nakakita ako ng pangitain.
- 3 At dinggin, dahil sa bagay na aking nakita, may dahilan ako upang magalak sa Panginoon dahil kay Nephi at gayundin kay Sam; sapagkat may dahilan ako upang ipalagay na sila, at marami rin sa kanilang mga binhi, ay maliligtas.
- 4 Subalit dinggin, Laman at Lemuel, labis akong natatakot dahil sa inyo; sapagkat dinggin, batid kong nakakita ako sa aking panaginip ng isang madilim at mapanglaw na ilang.
- 5 At ito ay nangyari na nakakita ako ng isang lalaki, at nakasuot siya ng isang puting bata; at lumapit siya at tumayo sa aking harapan.
- 6 At ito ay nangyari na nangusap siya sa akin, at sinabihan akong sumunod sa kanya.
- 7 At ito ay nangyari na nang sumunod ako sa kanya, namasdan ko ang aking sarili na ako ay nasa isang madilim at mapanglaw na ilang.
- 8 At matapos na maglakbay ako sa loob ng maraming oras sa kadiliman, nagsimula akong manalangin sa Panginoon na maawa siya sa akin, alinsunod sa nag-uumapaw niyang magiliw na awa.
- 9 At ito ay nangyari na matapos akong manalangin sa Panginoon, nakamalas ako ng malaki at malawak na parang.
- 10 At ito ay nangyari na nakamalas ako ng isang punungkahoy, na ang bunga ay kanais-nais upang makapagpaligaya sa tao.
- 11 At ito ay nangyari na lumapit ako at kumain ng bunga nito; at napagtanto ko na napakatamis nito, higit pa sa lahat ng natikman ko na. Oo, at namasdan ko na ang bunga niyon ay puti, higit pa sa lahat ng kaputiang nakita ko na.

1 Nephi 8

Ug nahitabo nga among gipundok ang tanan nga matang sa binhi, lakip ang matag matang sa lugas, ug sa mga binhi usab sa tanan nga matang sa bunga.

Ug nahitabo nga samtang ang akong amahan nagpabilin sa kamingawan namulong siya ngari kanamo, nga nag-ingon: Tan-awa, ako nagdamgo og usa ka damgo; o, sa laktod nga pagkasulti, ako nakakita og panan-awon.

Ug tan-awa, tungod sa butang nga akong nakita, ako may katarongan nga maglipay diha sa Ginoo, tungod kang Nephi ug usab kang Sam; kay may katarongan ako nga motuo nga sila, ug daghan usab sa ilang kaliwatan, maluwas.

Apan tan-awa, Laman ug Lemuel, nabalaka kaayo ko tungod kaninyo; kay tan-awa, nahinumdom ako nga nakakita sa akong damgo og mangitngit ug awaaw nga kamingawan.

Ug nahitabo nga nakakita ako og tawo, ug nagsul-ob siya og puti nga kupo; ug miduol siya ug mibarog sa akong atubangan.

Ug nahitabo nga siya namulong ngari kanako, ug midapit kanako sa pagsunod kaniya.

Ug nahitabo nga samtang ako misunod kaniya akong nakita ang akong kaugalingon nga ako anaa sa mangitngit ug awaaw nga dapit.

Ug human nga ako nakabiyahe sulod sa daghan nga oras diha sa kangitngit, nagsugod ako sa pag-ampo sa Ginoo nga siya unta maluoy kanako, sumala sa gidak-on sa iyang malumo nga kaluoy.

Ug nahitabo human nga ako nakaampo sa Ginoo, nakakita ako og dako ug lapad nga umahan.

Ug nahitabo nga nakakita ako og kahoy, kansang bunga lamian nga makalipay sa usa ka tawo.

Ug nahitabo nga miduol ko ug mikaon sa bunga niini; ug ako nakamatikod nga hilabihan ang katam-is niini, labaw pa sa tanang nga sukad akong natilawan. Oo, ug nakakita ako nga puti ang bunga niini, labaw sa tanan nga kaputi nga sukad akong nakita.

1 Nephi 8

And it came to pass that we had gathered together all manner of seeds of every kind, both of grain of every kind, and also of the seeds of fruit of every kind.

And it came to pass that while my father tarried in the wilderness he spake unto us, saying: Behold, I have dreamed a dream; or, in other words, I have seen a vision.

And behold, because of the thing which I have seen, I have reason to rejoice in the Lord because of Nephi and also of Sam; for I have reason to suppose that they, and also many of their seed, will be saved.

But behold, Laman and Lemuel, I fear exceedingly because of you; for behold, methought I saw in my dream, a dark and dreary wilderness.

And it came to pass that I saw a man, and he was dressed in a white robe; and he came and stood before me.

And it came to pass that he spake unto me, and bade me follow him.

And it came to pass that as I followed him I beheld myself that I was in a dark and dreary waste.

And after I had traveled for the space of many hours in darkness, I began to pray unto the Lord that he would have mercy on me, according to the multitude of his tender mercies.

And it came to pass after I had prayed unto the Lord I beheld a large and spacious field.

And it came to pass that I beheld a tree, whose fruit was desirable to make one happy.

And it came to pass that I did go forth and partake of the fruit thereof; and I beheld that it was most sweet, above all that I ever before tasted. Yea, and I beheld that the fruit thereof was white, to exceed all the whiteness that I had ever seen.

- 12 At nang kinain ko ang bunga niyon ay pinuspos nito ang aking kaluluwa ng labis na kagalakan; kaya nga, nagsimula akong magnais na makakain din nito ang aking mag-anak; sapagkat alam ko na ito ay higit na kanais-nais sa lahat ng iba pang bunga.
- 13 At nang ilibot ko ang aking mga paningin, nagbabaka sakaling matagpuan ko rin ang aking mag-anak, nakamalas ako ng isang ilog ng tubig; at ito ay dumadaloy, at malapit ito sa punungkahoy kung saan ako kumakain ng bunga.
- 14 At tumingin ako upang mamasdan kung saan ito nagmula; at nakita ko ang dulo nito sa hindi kalayuan; at sa dulo nito ay namasdan ko ang inyong inang si Saria, at si Sam, at si Nephi; at nakatayo sila na waring hindi alam kung saan sila patutungo.
- 15 At ito ay nangyari na kinawayan ko sila; at sinabihan ko rin sila sa isang malakas na tinig na dapat silang lumapit sa akin, at kumain ng bunga, na higit na kanais-nais sa lahat ng iba pang bunga.
- 16 At ito ay nangyari na lumapit sila sa akin at kumain din ng bunga.
- 17 At ito ay nangyari na nagnais akong lumapit at kumain din ng bunga sina Laman at Lemuel; kaya nga, ibinaling ko ang aking mga paningin sa dulo ng ilog, nagbabaka sakaling makita ko sila.
- 18 At ito ay nangyari na nakita ko sila, subalit ayaw nilang lumapit sa akin at kumain ng bunga.
- 19 At nakamalas ako ng gabay na bakal, at ito ay nasa kahabaan ng pampang ng ilog, at patungo sa kinatatayuan kong punungkahoy.
- 20 At nakamalas din ako ng makipot at makitid na landas, na nasa kahabaan ng gabay na bakal, maging hanggang sa kinatatayuan kong punungkahoy, at patungo rin ito sa dulo ng bukal, patungo sa malaki at malawak na parang, na sa waring ito ay isang daigdig.
- 21 At nakakita ako ng hindi mabilang na lipumpun ng mga tao, marami sa kanila ay nagpapatuloy sa paglalakad, upang kanilang marating ang landas patungo sa kinatatayuan kong punungkahoy.
- 22 At ito ay nangyari na lumakad sila, at nagsimula sa landas na patungo sa punungkahoy.
- Ug sa diha nga mikaon ako sa bunga niini mipuno kini sa akong kalag sa tumang kamaya; mao nga, ako nagsugod sa pagtinguha nga ang akong pamilya mokaon usab niini; kay ako nahibalo nga kini madanihon labaw pa sa uban nga bunga.
- Ug sa diha nga ako mitan-aw sa palibot, nga basin og akong makit-an usab ang akong pamilya, nakakita ako og suba sa tubig; ug nagdagayday kini, ug duol kini sa kahoy diin ako nagkaon sa bunga.
- Ug ako mitan-aw aron makita kon diin kini naggikan; ug akong nakita ang tinubdan niini sa unahan og gamay; ug dapit sa tinubdan niini akong nakita ang inyong inahan nga si Sariah, ug si Sam, ug si Nephi; ug sila nagbarog nga ingon og wala masayod asa sila paingon.
- Ug nahitabo nga gikamay nako sila; ug usab mitawag kanila pinaagi sa kusog nga tingog nga sila moduol kanako, ug mokaon sa bunga, nga madanihon nga labaw pa sa ubannga bunga.
- Ug nahitabo nga miduol sila kanako ug mikaon usab sa bunga.
- Ug nahitabo nga nagtinguha ako nga si Laman ug Lemuel moduol ug mokaon usab sa bunga; mao nga akong gianinaw ang tinubdan sa suba, basin og makit-an nako sila.
- Ug nahitabo nga nakit-an nako sila, apan sila dili moduol kanako ug mokaon sa bunga.
- Ug nakakita ako og gunitanan nga puthaw, ug nagsubay kini sa daplin sa suba, ug padulong ngadto sa kahoy diin ako nagbarog.
- Ug nakakita usab ako og higpit ug pigot nga agianan, buyon sa gunitanan nga puthaw, gani ngadto sa kahoy diin ako nagbarog; ug padulong usab kini sa tinubdan sa suba, ngadto sa dako ug lapad nga umahan, sama nga kini usa ka kalibotan.
- Ug nakakita ako og dili maihap nga pundok sa katawhan, kadaghanan kanila midutdot padulong sa unahan, aron makaabot sila sa dalan padulong sa kahoy diin ako nagbarog.
- Ug nahitabo nga nakaduol sila, ug misugod sa pagsubay sa dalan padulong sa kahoy.
- And as I partook of the fruit thereof it filled my soul with exceedingly great joy; wherefore, I began to be desirous that my family should partake of it also; for I knew that it was desirable above all other fruit.
- And as I cast my eyes round about, that perhaps I might discover my family also, I beheld a river of water; and it ran along, and it was near the tree of which I was partaking the fruit.
- And I looked to behold from whence it came; and I saw the head thereof a little way off; and at the head thereof I beheld your mother Sariah, and Sam, and Nephi; and they stood as if they knew not whither they should go.
- And it came to pass that I beckoned unto them; and I also did say unto them with a loud voice that they should come unto me, and partake of the fruit, which was desirable above all other fruit.
- And it came to pass that they did come unto me and partake of the fruit also.
- And it came to pass that I was desirous that Laman and Lemuel should come and partake of the fruit also; wherefore, I cast mine eyes towards the head of the river, that perhaps I might see them.
- And it came to pass that I saw them, but they would not come unto me and partake of the fruit.
- And I beheld a rod of iron, and it extended along the bank of the river, and led to the tree by which I stood.
- And I also beheld a strait and narrow path, which came along by the rod of iron, even to the tree by which I stood; and it also led by the head of the fountain, unto a large and spacious field, as if it had been a world.
- And I saw numberless concourses of people, many of whom were pressing forward, that they might obtain the path which led unto the tree by which I stood.
- And it came to pass that they did come forth, and commence in the path which led to the tree.

- 23 At ito ay nangyari na may lumitaw na abu-abo ng kadiliman; oo, maging isang napakalaking abu-abo ng kadiliman, kung kaya nga't sila na mga nagsimula sa landas ay nangaligaw, at sila ay nagpagala-gala at nangawala.
- 24 At ito ay nangyari na nakamalas ako ng iba pang nagpapatuloy sa paglalakad, at nagtungo sila at mahigpit na humawak sa dulo ng gabay na bakal; at sila ay nagpatuloy sa paglalakad sa abu-abo ng kadiliman, mahigpit na nakakapit sa gabay na bakal, maging hanggang sa makalapit sila at makakain ng bunga ng punungkahoy.
- 25 At matapos na makakain sila ng bunga ng punungkahoy, inilibot nila ang kanilang mga paningin na sa wari ay nahihya.
- 26 At inilibot ko rin ang aking mga paningin, at nakamalas, sa kabila ng ilog ng tubig, ng isang malaki at maluwang na gusali; at nakatayo ito na sa wari ay nasa hangin, nakalutang sa ibabaw ng lupa.
- 27 At puno ito ng tao, kapwa matanda at bata, kapwa lalaki at babae; at ang paraan ng kanilang pananamit ay labis na marangya; at sila ay nasa ayos ng panlalait at panduduro ng kanilang mga daliri doon sa mga yaong nagsitungo at kumakain ng bunga.
- 28 At matapos na matikman nila ang bunga ay nahiya sila, dahil sa mga yaong humahamak sa kanila; at nagsilayo sila patungo sa mga ipinagbabawal na landas at naligaw.
- 29 At ngayon, ako, si Nephi, ay hindi sinasabi ang lahat ng salita ng aking ama.
- 30 Subalit, upang mapaikli sa pagsusulat, dinggin, nakakita siya ng marami pang tao na nagpapatuloy sa paglalakad; at nakarating sila at mahigpit na humawak sa dulo ng gabay na bakal; at nagpatuloy sila sa kanilang paglalakad, patuloy na humahawak nang mahigpit sa gabay na bakal, hanggang sa nakarating sila at napatiluhod at nakakain ng bunga ng punungkahoy.
- 31 At nakita rin niya ang marami pang tao na kinakapa-kapa ang kanilang daraanan patungo sa malaki at maluwang na gusali.
- 32 At ito ay nangyari na marami ang nangalunod sa kailaliman ng bukal; at marami ang nangawala sa kanyang paningin, nagpagala-gala sa mga hindi kilalang daan.
- Ug nahitabo nga adunay miabot nga gabon sa kangitngit; oo, gani hilabihan ka baga nga gabon sa kangitngit, mao nga kadtong misugod sa pagsubay sa dalan, natipas sa agianan, nangasaag sila ug nangawala.
- Ug nahitabo nga nakakita ako og uban pa nga midutdot padulong sa unahan, ug miduol sila ug migunit sa tumoy sa gunitanan nga puthaw; ug midutdot gayod sila padulong sa unahan lahos sa gabon sa kangitngit, nga naggunit sa gunitanan nga puthaw, hangtod nga nakaabot sila ug mikaon sa bunga sa kahoy.
- Ug human nga sila makakaon sa bunga sa kahoy ilang gianinaw ang ilang palibot nga ingon og sila nangaulaw.
- Ug ako usab mianinaw sa akong palibot, ug nakakita, sa pikas nga daplin sa suba sa tubig, og dako ug lapad nga gambalay; ug nagbarog kini sama nga anaa sa hangin, ibabaw kaayo sa yuta.
- Ug puno kini sa mga tawo, mga tigulang ug mga batan-on, mga lalaki ug mga babaye; ug ang matang sa ilang panapot hilabihan kaanindot; ug anaa sila sa panagway nga mabiyabiyon ug nagtulisok sa ilang mga tudlo ngadto niadtong kinsa miduol ug mikaon sa bunga.
- Ug human sila nakatilaw sa bunga nangaulaw sila, tungod niadtong nagbugalbugal kanila; ug nahisalaag sila ngadto sa gidili nga mga dalan ug nangawala.
- Ug karon ako, si Nephi, dili mamulong sa tanan nga gisulti sa akong amahan.
- Apan, aron mamubo ang pagsulat, tan-awa, nakakita siya og uban pa nga pundok sa katawhan nga midutdot padulong sa unahan; ug miabot sila sa tumoy ug migunit sa gunitanan nga puthaw; ug midutdot sila padulong sa unahan, nga sa kanunay naggunit sa gunitanan nga puthaw, hangtod nga nakaabot sila ug miyukbo ug mikaon sa bunga sa kahoy.
- Ug nakakita usab siya og uban pa nga pundok sa katawhan nga nagpangapkap sa ilang agianan padulong niana nga dako ug lapad nga gambalay.
- Ug nahitabo nga daghan ang nangalumos sa kinaladman sa suba; ug daghan ang nangawala sa iyang pananaw, nahisalaag sa sayop nga mga dalan.
- And it came to pass that there arose a mist of darkness; yea, even an exceedingly great mist of darkness, insomuch that they who had commenced in the path did lose their way, that they wandered off and were lost.
- And it came to pass that I beheld others pressing forward, and they came forth and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press forward through the mist of darkness, clinging to the rod of iron, even until they did come forth and partake of the fruit of the tree.
- And after they had partaken of the fruit of the tree they did cast their eyes about as if they were ashamed.
- And I also cast my eyes round about, and beheld, on the other side of the river of water, a great and spacious building; and it stood as it were in the air, high above the earth.
- And it was filled with people, both old and young, both male and female; and their manner of dress was exceedingly fine; and they were in the attitude of mocking and pointing their fingers towards those who had come at and were partaking of the fruit.
- And after they had tasted of the fruit they were ashamed, because of those that were scoffing at them; and they fell away into forbidden paths and were lost.
- And now I, Nephi, do not speak all the words of my father.
- But, to be short in writing, behold, he saw other multitudes pressing forward; and they came and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press their way forward, continually holding fast to the rod of iron, until they came forth and fell down and partook of the fruit of the tree.
- And he also saw other multitudes feeling their way towards that great and spacious building.
- And it came to pass that many were drowned in the depths of the fountain; and many were lost from his view, wandering in strange roads.

- 33 At napakarami ng mga taong pumasok sa loob ng yaong hindi pangkaraniwang gusali. At matapos silang makapasok sa gusaling yaon ay idinuro nila ang daliri ng panlilibak sa akin at sa mga yaong kumakain din ng bunga; subalit hindi namin sila pinansin.
- 34 Ito ang mga salita ng aking ama: Kasindami ng pumansin sa kanila ay nangaligaw.
- 35 At hindi kumain ng bunga sina Laman at Lemuel, wika ng aking ama.
- 36 At ito ay nangyari na matapos sabihin ng aking ama ang kanyang buong panaginip o pangitain, na marami, sinabi niya sa amin, na dahil sa mga bagay na ito na nakita niya sa pangitain, labis siyang natatakot para kina Laman at Lemuel; oo, natatakot siya na baka itakwil sila mula sa harapan ng Panginoon.
- 37 At pagkatapos ay kanyang pinayuhan sila lakip ang lahat ng damdamin ng isang nagmamahal na magulang, na makinig sila sa kanyang mga salita, na baka sakaling maawa ang Panginoon sa kanila, at hindi sila itakwil; oo, pinangaralan sila ng aking ama.
- 38 At matapos niyang pangaralan sila, at nagpropesiya rin sa kanila ng maraming bagay, kanyang sinabihan silang sundin ang mga kautusan ng Panginoon; at huminto na siya sa pagsasalita sa kanila.
- Ug hilabihan ka daghan nga tawo ang misulod niana nga katingalahan nga gambalay. Ug human sila makasulod niana nga gambalay ilang gitulisok ang ilang tudlo nga mabiaybiayon ngari kanako ug ngadto usab sa mikaon sa bunga; apan wala kami manumbaling kanila.
- Mao kini ang mga pulong sa akong amahan: Kay ang tanan nga mipatalinghog kanila, nahisalaag.
- Ug si Laman ug si Lemuel wala mokaon sa bunga, miingon ang akong amahan.
- Ug nahitabo nga human nakapamulong ang akong amahan sa tanan nga pulong sa iyang damgo o panan-awon, nga daghan gayod, miingon siya ngari kanamo, tungod niining mga butang nga iyang nakita sa panan-awon, nabalaka siya sa hilabihan alang kang Laman ug kang Lemuel; oo, nabalaka siya basin og sila isalikway gikan sa atubangan sa Ginoo.
- Ug siya miawhag kanila gamit ang tanan nga pagbati sa malumo nga ginikanan, nga unta mopatalinghog sila sa iyang mga pulong, nga basin ang Ginoo magmaluluy-on kanila, ug dili mosalikway kanila; oo, ang akong amahan miwali ngadto kanila.
- Ug human siya miwali ngadto kanila, ug usab makapanagna ngadto kanila sa daghan nga butang, siya mihangyo kanila sa pagtuman sa mga sugo sa Ginoo; ug mihunong siya sa pagpamulong ngadto kanila.
- And great was the multitude that did enter into that strange building. And after they did enter into that building they did point the finger of scorn at me and those that were partaking of the fruit also; but we heeded them not.
- These are the words of my father: For as many as heeded them, had fallen away.
- And Laman and Lemuel partook not of the fruit, said my father.
- And it came to pass after my father had spoken all the words of his dream or vision, which were many, he said unto us, because of these things which he saw in a vision, he exceedingly feared for Laman and Lemuel; yea, he feared lest they should be cast off from the presence of the Lord.
- And he did exhort them then with all the feeling of a tender parent, that they would hearken to his words, that perhaps the Lord would be merciful to them, and not cast them off; yea, my father did preach unto them.
- And after he had preached unto them, and also prophesied unto them of many things, he bade them to keep the commandments of the Lord; and he did cease speaking unto them.

1 Nephi 9

- 1 At ang lahat ng bagay na ito ay nakita, at narinig, at sinabi ng aking ama, habang nananahan siya sa isang tolda sa lambak ng Lemuel, at maraming-marami pa ring bagay na hindi maaaring isulat sa mga laminang ito.
- 2 At ngayon, tulad ng sinabi ko hinggil sa mga laminang ito, dinggin, hindi yaon ang mga laminang ginawan ko ng buong ulat ng kasaysayan ng aking mga tao; sapagkat ang mga laminang ginawan ko ng buong ulat ng aking mga tao ay binigyan ko ng pangalang Nephi; kaya nga, tinatawag ang mga yaon na mga lamina ni Nephi, alinsunod sa aking pangalan; at tinatawag din ang mga laminang ito na mga lamina ni Nephi.
- 3 Gayunman, nakatanggap ako ng kautusan mula sa Panginoon na dapat kong gawin ang mga laminang ito, para sa natatanging layunin na magkaroon ng isang ulat na nakaukit tungkol sa mga ministeryo ng aking mga tao.
- 4 Sa iba pang mga lamina ay iuukit ang ulat ng paghahari ng mga hari, at ng mga digmaan at alitan ng aking mga tao; kaya nga, ang mga laminang ito ay para sa mas malaking bahagi ng ministeryo; at ang iba pang mga lamina ay para sa mas malaking bahagi ng paghahari ng mga hari at ng mga digmaan at alitan ng aking mga tao.
- 5 Anupa't inutusan ako ng Panginoon na gawin ang mga laminang ito para sa isang matalinong layunin sa kanya, na layuning hindi ko nalalaman.
- 6 Subalit nalalaman ng Panginoon ang lahat ng bagay mula sa simula; kaya nga, naghahanda siya ng paraan upang maisakatuparan ang lahat ng kanyang gawain sa mga anak ng tao; sapagkat dinggin, taglay niya ang lahat ng kapangyarihan para sa katuparan ng lahat ng kanyang salita. At gayon nga ito. Amen.

1 Nephi 9

Ug kining tanan nga butang nakita, ug nadungog, ug gipamulong sa akong amahan, samtang nagpuyo siya sa tolda sa walog sa Lemuel, ug usab sa daghan pa nga mahinungdanong mga butang, nga dili ikasulat niini nga mga palid.

Ug karon, sigon sa akong gipamulong mahitungod niini nga mga palid, tan-awa dili kini mao ang mga palid nga akong gitipon-tipon ang tibuok nga asoy bahin sa kasaysayan sa akong katawhan; kay ang mga palid nga akong gitipon-tipon ang tibuok nga asoy bahin sa akong katawhan akong ginganlan og Nephi; mao nga, kini gitawag og mga palid ni Nephi, sunod sa akong kaugalingon nga ngalan; ug kini nga mga palid gitawag usab og mga palid ni Nephi.

Bisan pa niana, nakadawat ako og sugo gikan sa Ginoo nga kinahanglan mohimo ako niini nga mga palid, alang sa linahi nga katuyoan nga kinahanglan adunay asoy nga makulit bahin sa pagpangalagad sa akong katawhan.

Diha sa uban nga mga palid kinahanglan nga adunay makulit nga asoy bahin sa pagmando sa mga hari, ug sa mga gubat ug sa mga panagbingkil sa akong katawhan; mao nga kini nga mga palid gihimo alang sa dakong bahin sa pagpangalagad; ug ang uban nga mga palid gihimo alang sa dakong bahin sa pagmando sa mga hari ug sa mga gubat ug mga panagbingkil sa akong katawhan.

Mao nga, ang Ginoo misugo kanako sa paghimo niining mga palid alang sa maalamon nga katuyoan diha kaniya, nga niana nga katuyoan ako wala masayod.

Apan ang Ginoo nahibalo sa tanan nga butang gikan sa sinugdanan; mao nga, nag-andam siya og paagi nga matuman ang iyang mga buhat diha sa mga anak sa mga tawo; kay tan-awa, siya aduna sa tanan nga gahom ngadto sa katumanan sa iyang tanan nga pulong. Ug mao gayod kini. Amen.

1 Nephi 9

And all these things did my father see, and hear, and speak, as he dwelt in a tent, in the valley of Lemuel, and also a great many more things, which cannot be written upon these plates.

And now, as I have spoken concerning these plates, behold they are not the plates upon which I make a full account of the history of my people; for the plates upon which I make a full account of my people I have given the name of Nephi; wherefore, they are called the plates of Nephi, after mine own name; and these plates also are called the plates of Nephi.

Nevertheless, I have received a commandment of the Lord that I should make these plates, for the special purpose that there should be an account engraven of the ministry of my people.

Upon the other plates should be engraven an account of the reign of the kings, and the wars and contentions of my people; wherefore these plates are for the more part of the ministry; and the other plates are for the more part of the reign of the kings and the wars and contentions of my people.

Wherefore, the Lord hath commanded me to make these plates for a wise purpose in him, which purpose I know not.

But the Lord knoweth all things from the beginning; wherefore, he prepareth a way to accomplish all his works among the children of men; for behold, he hath all power unto the fulfilling of all his words. And thus it is. Amen.

1 Nephi 10

- 1 At ngayon, ako, si Nephi, ay magpapatuloy na magbigay ng ulat sa mga laminang ito tungkol sa aking mga ginagawa, at sa aking panunungkulan at ministryo; anupa't upang magpatuloy sa aking ulat, kinakailangang mangusap ako kahit paano sa mga bagay tungkol sa aking ama, at tungkol din sa aking mga kapatid.
- 2 Sapagkat dinggin, ito ay nangyari na matapos huminto ang aking ama sa pagsasalaysay ng mga salita tungkol sa kanyang panaginip, at sa pagpapayo rin sa kanila na lubos na magsumigasig, nangusap siya sa kanila hinggil sa mga Judio—
- 3 Na matapos silang malipol, maging ang yaong dakilang lungsod ng Jerusalem, at marami ang madadalang bihag sa Babilonia, alinsunod sa sariling takdang panahon ng Panginoon, sila ay muling magbabalik, oo, maging mapanumbalik sa kalayaan mula sa pagkabihag; at matapos silang mapanumbalik sa kalayaan mula sa pagkabihag ay muli nilang aangkinin ang lupaing kanilang mana.
- 4 Oo, maging anim na raang taon mula nang lisanin ng aking ama ang Jerusalem, isang propeta ang ibabangon ng Panginoong Diyos sa mga Judio—maging isang Mesiyas, o, sa ibang mga salita, isang Tagapagligtas ng sanlibutan.
- 5 At nangusap din siya hinggil sa mga propeta, na napakalaking bilang ang nagpatotoo sa mga bagay na ito, hinggil sa Mesiyas na ito, na kanyang nabanggit, o itong Manunubos ng sanlibutan.
- 6 Anupa't ang buong sangkatauhan ay nasa ligaw at nahulog na kalagayan, at magiging gayon magpakailanman maliban na lamang kung sila ay aasa sa Manunubos na ito.
- 7 At nangusap din siya hinggil sa isang propetang darating bago ang Mesiyas, na siyang maghahanda ng daan para sa Panginoon—
- 8 Oo, maging siya man ay magtutungo at ipangangaral sa ilang: Ihanda ninyo ang daan ng Panginoon, at tuwirin ang kanyang mga landas; sapagkat may isang nakatayo sa inyo na hindi ninyo nakikilala; at higit siyang makapangyarihan kaysa sa akin, na kung kaninong panali ng pangyapak ay hindi ako karapat-dapat na magkalas. At marami pang sinabi ang aking ama hinggil sa bagay na ito.

1 Nephi 10

Ug karon ako, si Nephi, mopadayon sa paghatag og asoy dinhi niini nga mga palid mahitungod sa akong mga nahimo, ug sa akong pagmando ug pagpangalagad; mao nga, sa pagpadayon sa akong kaugalingon nga asoy, ako kinahanglan nga mamulong mahitungod sa mga butang sa akong amahan, ug usab sa akong mga igsoon.

Kay tan-awa, nahitabo nga human gitapos sa akong amahan ang pagpamulong sa mga pulong sa iyang damgo, ug usab sa pag-awhag kanila nga magmakugihon, siya namulong ngadto kanila mahitungod sa mga Judeo—

Nga human sila malaglag, gani kanang dako nga siyudad nga Jerusalem, ug daghan ang madala nga bihag ngadto sa Babilonia, sumala sa kaugalingon nga tukmang panahon sa Ginoo, sila mahibalik pag-usab, oo, gani mahaw-as gikan sa pagkabihag; ug human sila mahaw-as gikan sa pagkabihag ilang mapanag-iya og balik ang yuta nga ilang kabilin.

Oo, gani unom ka gatos ka tuig gikan sa pagbiya sa akong amahan sa Jerusalem, usa ka propeta ang ipahimutang sa Ginoong Dios taliwala sa mga Judeo—gani usa ka Mesiyas, o, sa lain nga mga pulong, usa ka Manluluwas sa kalibotan.

Ug namulong usab siya mahitungod sa mga propeta, kon unsa ka daghan ang mipamatuod niini nga mga butang, mahitungod niini nga Mesiyas, kinsa iyang gipamulong, o niini nga Manunubos sa kalibotan.

Mao nga, ang tanan nga katawhan anaa sa pagkahisalaag ug napukan nga kahimtang, ug ingon niini sa hangtod gawas kon mosalig sila niini nga Manunubos.

Ug namulong usab siya mahitungod sa propeta nga moabot sa dili pa moabot ang Mesiyas, aron mag-andam sa agianan sa Ginoo—

Oo, gani moadto siya ug magsangyaw sa kamingawan: Andama ninyo ang agianan sa Ginoo, ug himoa nga tul-id ang iyang mga dalan; kay adunay usa nga magabarog taliwala kaninyo nga wala ninyo mailhi; ug siya labaw nga gamhanan kay kanako, kansang pakot sa sapatos ako dili takos sa pagbadbad. Ug daghan ang gipamulong sa akong amahan mahitungod niini nga butang.

1 Nephi 10

And now I, Nephi, proceed to give an account upon these plates of my proceedings, and my reign and ministry; wherefore, to proceed with mine account, I must speak somewhat of the things of my father, and also of my brethren.

For behold, it came to pass after my father had made an end of speaking the words of his dream, and also of exhorting them to all diligence, he spake unto them concerning the Jews—

That after they should be destroyed, even that great city Jerusalem, and many be carried away captive into Babylon, according to the own due time of the Lord, they should return again, yea, even be brought back out of captivity; and after they should be brought back out of captivity they should possess again the land of their inheritance.

Yea, even six hundred years from the time that my father left Jerusalem, a prophet would the Lord God raise up among the Jews—even a Messiah, or, in other words, a Savior of the world.

And he also spake concerning the prophets, how great a number had testified of these things, concerning this Messiah, of whom he had spoken, or this Redeemer of the world.

Wherefore, all mankind were in a lost and in a fallen state, and ever would be save they should rely on this Redeemer.

And he spake also concerning a prophet who should come before the Messiah, to prepare the way of the Lord—

Yea, even he should go forth and cry in the wilderness: Prepare ye the way of the Lord, and make his paths straight; for there standeth one among you whom ye know not; and he is mightier than I, whose shoe's latchet I am not worthy to unloose. And much spake my father concerning this thing.

9 At sinabi ng aking ama na siya ay magbibinyag sa Betabara, sa dako pa roon ng Jordan; at sinabi rin niya na siya ay magbibinyag sa pamamagitan ng tubig; maging ang Mesiya ay bibinyagan niya sa tubig.

10 At matapos niyang mabinyagan sa pamamagitan ng tubig ang Mesiya, kanyang mababatid at patotohanang nabinyagan niya ang Kordero ng Diyos, na siyang mag-aalis ng mga kasalanan ng sanlibutan.

11 At ito ay nangyari na matapos sabihin ng aking ama ang mga salitang ito, nangusap siya sa aking mga kapatid hinggil sa ebanghelyong ipangangaral sa mga Judio, at hinggil din sa panghihina ng mga Judio sa kawalang-paniniwala. At matapos nilang patayin ang Mesiya, na paparito, at matapos siyang patayin ay babangon siya mula sa mga patay, at ipakikilala niya ang kanyang sarili, sa pamamagitan ng Espiritu Santo, sa mga Gentil.

12 Oo, maging ang aking ama ay maraming sinabi hinggil sa mga Gentil, at hinggil din sa sambahayan ni Israel, na sila ay ihahalintulad sa isang punong olibo, na mababali ang mga sanga at ikakalat sa lahat ng dako ng mundo.

13 Samakatwid, sinabi niya na talagang kinakailangang akayin tayo nang sama-sama sa lupang pangako, tungo sa ikatutupad ng salita ng Panginoon, na tayo ay ikakalat sa lahat ng dako ng mundo.

14 At matapos na maikalat ang sambahayan ni Israel, sila ay sama-samang titipuning muli; o, sa madaling salita, matapos matanggap ng mga Gentil ang kabuuan ng Ebanghelyo, ang mga likas na sanga ng punong olibo, o ang mga labi ng sambahayan ni Israel, ay ihuhugpong, o malalaman ang tungkol sa tunay na Mesiya, na kanilang Panginoon at kanilang Manunubos.

15 At sa ganitong pamamaraan ng pananalita nagpropesiya at nangusap ang aking ama sa aking mga kapatid, at marami pa ring bagay na hindi ko isinulat sa aklat na ito; sapagkat isinulat ko ang marami sa mga yaong kapaki-pakinabang para sa akin sa isa ko pang aklat.

16 At ang lahat ng bagay na ito, na aking sinabi, ay naganap habang nananahan sa isang tolda ang aking ama, sa lambak ng Lemuel.

Ug ang akong amahan miingon nga magbunyang siya didto sa Bethabara, unahan sa Jordan; ug miingon usab siya nga magbunyang siya pinaagi sa tubig; gani iyang bunyagan ang Mesiya pinaagi sa tubig.

Ug human siya makabunyang sa Mesiya pinaagi sa tubig, siya moila ug mopamatuod nga siya mibunyang sa Kordero sa Dios, kinsa magatangtang sa mga sala sa kalibotan.

Ug nahitabo human ang akong amahan makapamulong niini nga mga pulong namulong siya ngadto sa akong mga igsoong lalaki mahitungod sa ebanghelyo nga isangyaw taliwala sa mga Judeo, ug mahitungod usab sa pagkunhod sa mga Judeo ngadto sa pagkawalay pagtuo. Ug human nga ilang mapatay ang Mesiya, kinsa moanhi, ug human siya mapatay, siya mabanhaw gikan sa mga patay, ug mopakita sa iyang kaugalingon, pinaagi sa Espiritu Santo, ngadto sa mga Hentil.

Oo, gani daghan og gipamulong ang akong amahan mahitungod sa mga Hentil, ug mahitungod usab sa balay ni Israel, nga sila itandi sama sa kahoy nga oliba, kansang mga sanga pagabalion ug pagatibulaagon sa tibuok yuta.

Mao nga, miingon siya nga kinahanglan nga magiyahan kita nga magkahiusa ngadto sa yuta nga saad, ngadto sa katumanan sa pulong sa Ginoo, nga kita pagatibulaagon sa tibuok yuta.

Ug human ang balay ni Israel matibulaag pundokon sila pag-usab; o, sa katapusan, human madawat sa mga Hentil ang kahingpitan sa Ebanghelyo, ang kinaianhon nga mga sanga sa kahoy nga oliba, o ang mga salin sa balay ni Israel, masumbak, o makaila sa tinuod nga Mesiya, nga ilang Ginoo ug ilang Manunubos.

Ug human niini nga matang sa pinulongan ang akong amahan nanagna ug namulong ngadto sa akong mga igsoong lalaki, ug daghan pa usab nga butang nga wala nako isulat niini nga basahon; kay ako daghan na og nasulat bahin niini nga angay alang kanako diha sa akong lain nga basahon.

Ug kining tanan nga butang, nga akong gipamulong, nahitabo samtang ang akong amahan nagpuyo sa tolda, sa walog sa Lemuel.

And my father said he should baptize in Bethabara, beyond Jordan; and he also said he should baptize with water; even that he should baptize the Messiah with water.

And after he had baptized the Messiah with water, he should behold and bear record that he had baptized the Lamb of God, who should take away the sins of the world.

And it came to pass after my father had spoken these words he spake unto my brethren concerning the gospel which should be preached among the Jews, and also concerning the dwindling of the Jews in unbelief. And after they had slain the Messiah, who should come, and after he had been slain he should rise from the dead, and should make himself manifest, by the Holy Ghost, unto the Gentiles.

Yea, even my father spake much concerning the Gentiles, and also concerning the house of Israel, that they should be compared like unto an olive tree, whose branches should be broken off and should be scattered upon all the face of the earth.

Wherefore, he said it must needs be that we should be led with one accord into the land of promise, unto the fulfilling of the word of the Lord, that we should be scattered upon all the face of the earth.

And after the house of Israel should be scattered they should be gathered together again; or, in fine, after the Gentiles had received the fulness of the Gospel, the natural branches of the olive tree, or the remnants of the house of Israel, should be grafted in, or come to the knowledge of the true Messiah, their Lord and their Redeemer.

And after this manner of language did my father prophesy and speak unto my brethren, and also many more things which I do not write in this book; for I have written as many of them as were expedient for me in mine other book.

And all these things, of which I have spoken, were done as my father dwelt in a tent, in the valley of Lemuel.

- 17 At ito ay nangyari na ako, si Nephi, matapos na marinig ang lahat ng salita ng aking ama, hinggil sa mga bagay na nakita niya sa pangitain, at gayundin ang mga bagay na sinabi niya sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo, na kapangyarihang natanggap niya sa pamamagitan ng pananampalataya sa Anak ng Diyos—at ang Anak ng Diyos ang Mesiya na paparito—ako, si Nephi, ay nagnais ding aking makita, at marinig, at malaman ang mga bagay na ito, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo, na siyang kaloob ng Diyos sa lahat ng yaong masisigag na naghahanap sa kanya, maging sa sinaunang panahon at sa panahong ipakikita niya ang kanyang sarili sa mga anak ng tao.
- 18 Sapagkat siya ay siya rin kahapon, ngayon, at magpakailanman; at ang daan ay nakahanda para sa lahat ng tao mula pa sa pagkakatatag ng daigdig, kung sakali mang sila ay magsisisi at lalapit sa kanya.
- 19 Sapagkat siya na naghahanap nang masigasig ay makasusumpung; at ang mga hiwaga ng Diyos ay ilalahad sa kanila, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo, maging sa panahong ito at sa sinaunang panahon, at kapwa sa sinaunang panahon at sa panahong darating; kaya nga, ang landas ng Panginoon ay isang walang hanggang pag-ikot.
- 20 Samakatwid, tandaan, O tao, sa lahat ng inyong gawain, kayo ay dadalhin sa paghahatol.
- 21 Samakatwid, kung hinangad ninyong gumawa ng kasamaan sa mga araw ng inyong pagsubok, sa gayon matatagpuan kayong marurumi sa harapan ng hukumang-luklukan ng Diyos; at walang maruming bagay ang makapananahanang kasama ng Diyos; kaya nga, tiyak na kayo ay itatakwil magpakailanman.
- 22 At ang Espiritu Santo ang nagbibigay ng karapatan na sabihin ko ang mga bagay na ito, at huwag ipagkait ang mga yaon.
- Ug nahitabo nga ako, si Nephi, human makadungog sa tanan nga pulong sa akong amahan, mahitungod sa mga butang nga iyang nakita sa panan-awon, ug sa mga butang usab nga iyang gipamulong pinaagi sa gahom sa Espiritu Santo, diin nga gahom iyang nadawat pinaagi sa iyang pagtuo sa Anak sa Dios—ug ang Anak sa Dios mao ang Mesiya nga moabot—ako, si Nephi, nagmatinguhaon usab nga ako makakita, ug makadungog, ug masayod niini nga mga butang, pinaagi sa gahom sa Espiritu Santo, nga mao ang gasa sa Dios ngadto sa tanan nga nagmakugihon sa pagpangita kaniya, ingon man sa karaang panahon hangtod sa panahon nga siya magpakita sa iyang kaugalingon ngadto sa mga anak sa mga tawo.
- Kay siya sama ra kagahapon, karon, ug sa kahangtoran; ug ang agianan giandam alang sa tanan nga katawhan gikan pa sa katukoran sa kalibotan, kon sila maghinulsol ug moduol ngadto kaniya.
- Kay siya nga magkugi sa pagpangita makakaplag; ug ang mga misteryo sa Dios ipadayag ngadto kanila, pinaagi sa gahom sa Espiritu Santo, niining mga panahona ug sa karaan usab, ug sa karaang mga panahon, ingon man sa mga panahon nga moabot; mao nga, ang pamaagi sa Ginoo nagsubay sa usa ka mahangtorong agianan nga walay pagkausab.
- Busa hinumdomi, O tawo, tungod sa tanan nimo nga binuhatan pagadad-on ikaw ngadto sa hukmanan.
- Mao nga, kon ikaw nagtinguha sa pagbuhat og daotan sa mga adlaw sa imong pagsulay, niana makita ikaw nga hugaw atubangan sa hukmanan sa Dios; ug walay hugaw nga butang ang makapuyo uban sa Dios; mao nga, ikaw isalikway gayod sa kahangtoran.
- Ug ang Espiritu Santo mihatag og pagtugot nga ako mamulong niini nga mga butang, ug dili molimod niini.
- And it came to pass after I, Nephi, having heard all the words of my father, concerning the things which he saw in a vision, and also the things which he spake by the power of the Holy Ghost, which power he received by faith on the Son of God—and the Son of God was the Messiah who should come—I, Nephi, was desirous also that I might see, and hear, and know of these things, by the power of the Holy Ghost, which is the gift of God unto all those who diligently seek him, as well in times of old as in the time that he should manifest himself unto the children of men.
- For he is the same yesterday, today, and forever; and the way is prepared for all men from the foundation of the world, if it so be that they repent and come unto him.
- For he that diligently seeketh shall find; and the mysteries of God shall be unfolded unto them, by the power of the Holy Ghost, as well in these times as in times of old, and as well in times of old as in times to come; wherefore, the course of the Lord is one eternal round.
- Therefore remember, O man, for all thy doings thou shalt be brought into judgment.
- Wherefore, if ye have sought to do wickedly in the days of your probation, then ye are found unclean before the judgment-seat of God; and no unclean thing can dwell with God; wherefore, ye must be cast off forever.
- And the Holy Ghost giveth authority that I should speak these things, and deny them not.

1 Nephi 11

- 1 Sapagkat ito ay nangyari na matapos kong naising malaman ang mga bagay na nakita ng aking ama, at naniniwala na ang Panginoon ay magagawang ipaalam sa akin ang mga bagay na yaon, habang nakaupo akong nagbubulay-bulay sa aking puso ay tinangay ako ng Espiritu ng Panginoon, oo, sa isang napakataas na bundok, na kailanman ay hindi ko pa nakikita, at kailanman ay hindi ko pa naiyayapak ang aking mga paa.
- 2 At sinabi sa akin ng Espiritu: Dinggin, ano ang ninanais mo?
- 3 At sinabi ko: Nais ko pong mamasdan ang mga bagay na nakita ng aking ama.
- 4 At sinabi sa akin ng Espiritu: Naniniwala ka bang nakita ng iyong ama ang punungkahoy na kanyang sinabi?
- 5 At sinabi ko: Opo, nalalaman ninyong naniniwala ako sa lahat ng salita ng aking ama.
- 6 At nang sabihin ko ang mga salitang ito, ang Espiritu ay sumigaw nang may malakas na tinig, sinasabing: Hosana sa Panginoon, ang kataas-taasang Diyos; sapagkat siya ang Diyos ng buong mundo, oo, maging higit sa lahat. At pinagpala ka, Nephi, sapagkat naniniwala ka sa Anak ng kataas-taasang Diyos; kaya nga, mamamasdan mo ang mga bagay na ninanais mo.
- 7 At dinggin, ang bagay na ito ay ibibigay sa iyo bilang isang palatandaan, na matapos mong mamasdan ang punungkahoy na namumunga ng bungang natikman ng iyong ama, mamamasdan mo rin ang isang lalaking bumababa mula sa langit, at makikita mo siya; at matapos mong makita siya ay patotothanan mo na siya ang Anak ng Diyos.
- 8 At ito ay nangyari na sinabi sa akin ng Espiritu: Tingnan! At tumingin ako at namasdan ang isang punungkahoy; at ito ay nahahalintulad sa punungkahoy na nakita ng aking ama; at walang hihigit sa kagandahan nito, oo, higit sa lahat ng kagandahan; at ang kaputian nito ay higit pa sa kaputian ng niyebe.
- 9 At ito ay nangyari na matapos kong makita ang punungkahoy, sinabi ko sa Espiritu: Namasdan ko pong ipinakita ninyo sa akin ang punungkahoy na pinakamahalaga sa lahat.
- 10 At sinabi niya sa akin: Ano ang ninanais mo?

1 Nephi 11

Kay nahitabo human sa akong tinguha nga mahibalo sa mga butang nga nakita sa akong amahan, ug nagatuo nga ang Ginoo makapahibalo niini ngari kanako, samtang ako naglingkod nga namalandong sa akong kasingkasing gidala ako sa Espiritu sa Ginoo, oo, ngadto sa hilabihan ka taas nga bukid, nga wala pa nako sukad makita, ug wala pa nako sukad matunob sa akong tiil.

Ug ang Espiritu miingon ngari kanako: Tan-awa, unsay imong gitinguha?

Ug ako miingon: Nagtinguha ako nga makakita sa mga butang nga nakita sa akong amahan.

Ug ang Espiritu misulti kanako: Motuo ka ba nga ang imong amahan nakakita sa kahoy nga iyang gipamulong?

Ug ako miingon: Oo, ikaw nahibalo nga ako mituo sa tanan nga pulong sa akong amahan.

Ug dihang nakapamulong ako niini nga mga pulong, ang Espiritu mituaw sa kusog nga tingog, nga nag-ingon: Hosanna ngadto sa Ginoo, ang labing halangdon nga Dios; kay siya ang Dios sa tibuok yuta, oo, gani ang labaw sa tanan. Ug bulahan ikaw, Nephi, tungod kay ikaw mituo sa Anak sa labing halangdon nga Dios; mao nga, ikaw makakita sa mga butang nga imong gitinguha.

Ug tan-awa kini nga butang ihatag diha kanimo isip timailhan, nga human nga imong makita ang adunay bunga nga kahoy nga natilawan sa imong amahan, makita usab nimo ang usa ka tawo nga mokunsad gikan sa langit, ug kaniya ikaw mosaksi; ug human nga ikaw makasaksi kaniya ikaw mopamatuod nga kini ang Anak sa Dios.

Ug nahitabo nga ang Espiritu miingon kanako: Tan-awa! Ug ako mitan-aw ug nakakita og kahoy; ug sama kini niadtong kahoy nga nakita sa akong amahan; ug ang katahom niini dili hilabwan, oo, labaw pa sa tanang matahom; ug ang kaputi niini labaw sa kaputi sa gipadpad nga niyebe.

Ug nahitabo nga human nga ako nakakita sa kahoy, miingon ako sa Espiritu: Nahibalo ako nga ikaw mipakita ngari kanako sa kahoy nga bililhon labaw sa tanan.

Ug miingon siya kanako: Unsay imong gitinguha?

1 Nephi 11

For it came to pass after I had desired to know the things that my father had seen, and believing that the Lord was able to make them known unto me, as I sat pondering in mine heart I was caught away in the Spirit of the Lord, yea, into an exceedingly high mountain, which I never had before seen, and upon which I never had before set my foot.

And the Spirit said unto me: Behold, what desirest thou?

And I said: I desire to behold the things which my father saw.

And the Spirit said unto me: Believest thou that thy father saw the tree of which he hath spoken?

And I said: Yea, thou knowest that I believe all the words of my father.

And when I had spoken these words, the Spirit cried with a loud voice, saying: Hosanna to the Lord, the most high God; for he is God over all the earth, yea, even above all. And blessed art thou, Nephi, because thou believest in the Son of the most high God; wherefore, thou shalt behold the things which thou hast desired.

And behold this thing shall be given unto thee for a sign, that after thou hast beheld the tree which bore the fruit which thy father tasted, thou shalt also behold a man descending out of heaven, and him shall ye witness; and after ye have witnessed him ye shall bear record that it is the Son of God.

And it came to pass that the Spirit said unto me: Look! And I looked and beheld a tree; and it was like unto the tree which my father had seen; and the beauty thereof was far beyond, yea, exceeding of all beauty; and the whiteness thereof did exceed the whiteness of the driven snow.

And it came to pass after I had seen the tree, I said unto the Spirit: I behold thou hast shown unto me the tree which is precious above all.

And he said unto me: What desirest thou?

- 11 At sinabi ko sa kanya: Ang malaman po ang kahulugan nito—sapagkat nakipag-usap ako sa kanya tulad ng pakikipag-usap sa isang tao; sapagkat namasdan ko na siya ay nasa anyo ng isang tao; subalit gayunpaman, alam ko na ito ang Espiritu ng Panginoon; at nakipag-usap siya sa akin tulad ng pakikipag-usap ng isang tao sa iba.
- 12 At ito ay nangyari na sinabi niya sa akin: Tingnan! At tumingin ako na sa wari ay titingin sa kanya, at hindi ko siya nakita; sapagkat lumisan siya mula sa aking harapan.
- 13 At ito ay nangyari na tumingin ako at namasdan ang dakilang lungsod ng Jerusalem, at iba pang mga lungsod. At namasdan ko ang lungsod ng Nazaret; at sa lungsod ng Nazaret ay namasdan ko ang isang birhen, at siya ay napakaganda at napakaputi.
- 14 At ito ay nangyari na nakita kong bumukas ang kalangitan; at isang anghel ang bumaba at tumayo sa aking harapan; at sinabi niya sa akin: Nephi, ano ang namamasdan mo?
- 15 At sinabi ko sa kanya: Isang birhen, pinakamaganda at kaakit-akit sa lahat ng iba pang birhen.
- 16 At sinabi niya sa akin: Nalalaman mo ba ang pagpapakababa ng Diyos?
- 17 At sinabi ko sa kanya: Alam ko pong mahal niya ang kanyang mga anak; gayunpaman, hindi ko po nalalaman ang ibig sabihin ng lahat ng bagay.
- 18 At sinabi niya sa akin: Dinggin, ang birheng iyong nakikita ang ina ng Anak ng Diyos, ayon sa laman.
- 19 At ito ay nangyari na namasdan ko na siya ay natangay ng Espiritu; at matapos siyang matangay ng Espiritu ng ilang panahon, nangusap sa akin ang anghel, sinasabing: Tingnan!
- 20 At tumingin ako at namasdang muli ang birhen, may kalung-kalong na isang bata sa kanyang mga bisig.
- 21 At sinabi sa akin ng anghel: Masdan ang Kordero ng Diyos, oo, maging ang Anak ng Walang Hanggang Ama! Nalalaman mo na ba ang kahulugan ng punungkahoy na nakita ng iyong ama?
- 22 At sinagot ko siya, sinasabing: Opo, ito ang pag-ibig ng Diyos, na laganap sa puso ng mga anak ng tao; kaya nga, ito ang pinakakanais-nais sa lahat ng bagay.

Ug miingon ako ngadto kaniya: Gusto ko nga mahibalo sa kahulogan niini—kay nakigsulti ako kaniya sama sa tawo nga nakigsulti og laing tawo; kay akong nakita nga ang iyang pamayhon sama sa tawo; bisan pa niana, nahibalo ko nga kadto mao ang Espiritu sa Ginoo; ug nakigsulti siya kanako sama sa tawo nga nakigsulti ngadto sa lain.

Ug nahitabo nga miingon siya ngari kanako: Tan-awa! Ug ako mitan-aw aron makita siya, ug wala na ako makakita kaniya; kay siya nawala na sa akong atubangan.

Ug nahitabo nga ako mitan-aw ug nakita ang dakong siyudad sa Jerusalem, ug usab ang uban pang mga siyudad. Ug nakakita ako sa siyudad sa Nazaret; ug diha sa siyudad sa Nazaret nakakita ako og usa ka birhen, ug siya hilabihan kaanyag ug kaputi.

Ug nahitabo nga nakakita ako nga miabli ang kalangitan; ug usa ka anghel ang nanaog ug mibarog sa akong atubangan; ug miingon siya kanako: Nephi, unsay imong nakita?

Ug miingon ako kaniya: Usa ka birhen, labing matahom ug maanyag labaw pa sa ubang mga birhen.

Ug misulti siya kanako: Nahibalo ka ba sa pagpaubos sa Dios ngadto sa tawo?

Ug miingon ako kaniya: Nahibalo ako nga siya nahigugma sa iyang mga anak; bisan pa niana, ako wala mahibalo sa kahulogan sa tanan nga butang.

Ug miingon siya ngari kanako: Tan-awa, ang birhen nga imong nakita mao ang inahan sa Anak sa Dios, sumala sa kahimtang sa unod.

Ug nahitabo nga nakakita ako nga gidala siya sa Espiritu; ug human siya gidala sa Espiritu sulod sa usa ka panahon nga ang anghel namulong kanako, nga nag-ingon: Tan-awa!

Ug ako mitan-aw ug nakakita na usab sa birhen, nga nagsapnay og bata sa iyang mga bukton.

Ug ang anghel miingon ngari kanako: Tan-awa ang Kordero sa Dios, oo, gani ang Anak sa Mahangtoron nga Amahan! Nahibalo ka ba sa kahulogan sa kahoy nga nakita sa imong amahan?

Ug ako mitubag kaniya, nga nag-ingon: Oo, kini ang gugma sa Dios, nga mokaylap sa tibuok kalibotan diha sa mga kasingkasing sa mga anak sa mga tawo; mao nga, kini ang labing madanihon labaw sa tanang butang.

And I said unto him: To know the interpretation thereof—for I spake unto him as a man speaketh; for I beheld that he was in the form of a man; yet nevertheless, I knew that it was the Spirit of the Lord; and he spake unto me as a man speaketh with another.

And it came to pass that he said unto me: Look! And I looked as if to look upon him, and I saw him not; for he had gone from before my presence.

And it came to pass that I looked and beheld the great city of Jerusalem, and also other cities. And I beheld the city of Nazareth; and in the city of Nazareth I beheld a virgin, and she was exceedingly fair and white.

And it came to pass that I saw the heavens open; and an angel came down and stood before me; and he said unto me: Nephi, what beholdest thou?

And I said unto him: A virgin, most beautiful and fair above all other virgins.

And he said unto me: Knowest thou the condescension of God?

And I said unto him: I know that he loveth his children; nevertheless, I do not know the meaning of all things.

And he said unto me: Behold, the virgin whom thou seest is the mother of the Son of God, after the manner of the flesh.

And it came to pass that I beheld that she was carried away in the Spirit; and after she had been carried away in the Spirit for the space of a time the angel spake unto me, saying: Look!

And I looked and beheld the virgin again, bearing a child in her arms.

And the angel said unto me: Behold the Lamb of God, yea, even the Son of the Eternal Father! Knowest thou the meaning of the tree which thy father saw?

And I answered him, saying: Yea, it is the love of God, which sheddeth itself abroad in the hearts of the children of men; wherefore, it is the most desirable above all things.

23 At nangusap siya sa akin, sinasabing:
Oo, at ang pinakanakagagalak sa
kaluluwa.

24 At matapos niyang sabihin ang mga
salitang ito, sinabi niya sa akin: Tingnan!
At tumingin ako, at namasdan ko ang
Anak ng Diyos na nakikisalamuha sa mga
anak ng tao; at nakita kong marami ang
nangaluhod sa kanyang paanan at
sinamba siya.

25 At ito ay nangyari na namasdan ko na
ang gabay na bakal, na nakita ng aking
ama, ay ang salita ng Diyos, na
nagbibigay-daan patungo sa bukal ng
mga buhay na tubig, o sa punungkahoy
ng buhay; na mga tubig na sumasagisag
sa pag-ibig ng Diyos; at namasdan ko rin
na ang punungkahoy ng buhay ay
sumasagisag sa pag-ibig ng Diyos.

26 At muling sinabi sa akin ng anghel:
Tingnan at masdan ang pagpapakababa
ng Diyos!

27 At tumingin ako at namasdan ang
Manunubos ng sanlibutan, na siyang
sinabi ng aking ama; at namasdan ko rin
ang propetang maghahanda ng daan para
sa kanya. At ang Kordero ng Diyos ay
humayo at nagpabinyag sa kanya; at
matapos siyang mabinyagan, namasdan
kong bumukas ang kalangitan, at bumaba
sa anyo ng isang kalapati ang Espiritu
Santo mula sa langit at tumahan sa kanya.

28 At namasdan kong humayo siyang
nangangaral sa mga tao, sa
kapangyarihan at dakilang
kaluwalhatian; at sama-samang nagtipon
ang maraming tao upang marinig siya; at
namasdan kong ipinagtabuyan siya mula
sa kanila.

29 At namasdan ko rin ang iba pang
labindalawa na sumusunod sa kanya. At
ito ay nangyari na sila ay natangay ng
Espiritu mula sa aking harapan, at hindi
ko na sila nakita.

30 At ito ay nangyari na muling nangusap
sa akin ang anghel, sinasabing: Tingnan!
At tumingin ako, at namasdan ko na
muling bumukas ang kalangitan, at
nakita kong bumababa ang mga anghel sa
mga anak ng tao; at sila ay naglingkod sa
kanila.

Ug siya namulong ngari kanako, nga
nag-ingon: Oo, ug makalipay kaayo sa
kalag.

Ug human siya makasulti niini nga
mga pulong, miingon siya ngari kanako:
Tan-awa! Ug ako mitan-aw, ug nakakita
ako sa Anak sa Dios nga miadto taliwala
sa mga anak sa mga tawo; ug nakakita ako
og daghan nga miyukbo sa iyang tiilan ug
misimba kaniya.

Ug nahitabo nga nakakita ako nga ang
gunitanan nga puthaw, nga nakita sa
akong amahan, mao ang pulong sa Dios,
nga nagpadulong ngadto sa tubod sa buhi
nga katubigan, o ngadto sa kahoy sa
kinabuhì; diin nga katubigan nagsimbolo
sa gugma sa Dios; ug ako nakakita usab
nga ang kahoy sa kinabuhì nagsimbolo sa
gugma sa Dios.

Ug ang anghel miingon na usab ngari
kanako: Tan-awa ug sud-onga ang
pagpaubos sa Dios ngadto sa tawo!

Ug ako mitan-aw ug nakakita sa
Manunubos sa kalibotan, kinsa
gipamulong sa akong amahan; ug
nakakita usab ako sa propeta kinsa
magaandam sa agianan sa dili pa siya
moabot. Ug ang Kordero sa Dios miadto
ug gibunyagan niya; ug human nga siya
gibunyagan, akong nakita nga miabli ang
kalangitan, ug ang Espiritu Santo nanaog
gikan sa langit ug mikunsad diha kaniya
sama sa usa ka salampati.

Ug akong nakita nga siya miadto ug
nangalagad sa katawhan, pinaagi sa
gahom ug dakong himaya; ug ang dakong
pundok sa katawhan nagkatigom aron
maminaw kaniya; ug akong nakita nga
sila misalikway kaniya.

Ug ako usab nakakita og lain pa nga
napulog duha nga nagsunod kaniya. Ug
nahitabo nga sila gidala sa Espiritu gikan
sa akong atubangan, ug ako wala na
makakita kanila.

Ug nahitabo nga ang anghel namulong
ngari kanako pag-usab, nga nag-ingon:
Tan-awa! Ug ako mitan-aw, ug nakakita
ako nga ang kalangitan naabli pag-usab,
ug ako nakakita og mga anghel nga
mikunsad nganha sa mga anak sa mga
tawo; ug sila nangalagad ngadto kanila.

And he spake unto me, saying: Yea, and
the most joyous to the soul.

And after he had said these words, he
said unto me: Look! And I looked, and I
beheld the Son of God going forth among
the children of men; and I saw many fall
down at his feet and worship him.

And it came to pass that I beheld that
the rod of iron, which my father had seen,
was the word of God, which led to the
fountain of living waters, or to the tree of
life; which waters are a representation of
the love of God; and I also beheld that the
tree of life was a representation of the
love of God.

And the angel said unto me again: Look
and behold the condescension of God!

And I looked and beheld the Redeemer
of the world, of whom my father had spo-
ken; and I also beheld the prophet who
should prepare the way before him. And
the Lamb of God went forth and was bap-
tized of him; and after he was baptized, I
beheld the heavens open, and the Holy
Ghost come down out of heaven and
abide upon him in the form of a dove.

And I beheld that he went forth minis-
tering unto the people, in power and great
glory; and the multitudes were gathered
together to hear him; and I beheld that
they cast him out from among them.

And I also beheld twelve others follow-
ing him. And it came to pass that they
were carried away in the Spirit from
before my face, and I saw them not.

And it came to pass that the angel spake
unto me again, saying: Look! And I
looked, and I beheld the heavens open
again, and I saw angels descending upon
the children of men; and they did minis-
ter unto them.

31 At muli siyang nangusap sa akin, sinasabing: Tingnan! At tumingin ako, at namasdan ko ang Kordero ng Diyos na nakikisalamuha sa mga anak ng tao. At namasdan ko ang maraming tao na may karamdaman, at pinahirapan ng lahat ng uri ng sakit, at ng mga diyablo at masasamang espiritu; at nangusap ang anghel at ipinakita ang lahat ng bagay na ito sa akin. At pinagaling sila sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Kordero ng Diyos; at pinalayas ang mga diyablo at ang masasamang espiritu.

32 At ito ay nangyari na muling nangusap sa akin ang anghel, sinasabing: Tingnan! At tumingin ako at namasdan ang Kordero ng Diyos, na dinakip siya ng mga tao; oo, ang Anak ng Diyos na walang hanggan ay hinatulan ng sanlibutan; at nakita ko ito at pinatototohanan.

33 At ako, si Nephi, ay nakitang itinaas siya sa krus at pinatay para sa mga kasalanan ng sanlibutan.

34 At matapos siyang patayin ay nakita ko ang maraming tao ng mundo, na sama-sama silang nagtipon upang kalabanin ang mga apostol ng Kordero; sapagkat sa gayon tinawag ng anghel ng Panginoon ang labindalawa.

35 At sama-samang nagtipon ang maraming tao ng mundo; at namasdan ko na sila ay nasa isang malaki at maluwang na gusali, tulad ng gusaling nakita ng aking ama. At muling nangusap ang anghel ng Panginoon sa akin, sinasabing: Masdan ang sanlibutan at ang karunungan nito; oo, masdan ang sambahayan ni Israel na sama-samang nagtipon upang kalabanin ang labindalawang apostol ng Kordero.

36 At ito ay nangyari na nakita ko at pinatototohanan, na ang malaki at maluwang na gusali ang kapalaluan ng sanlibutan; at bumagsak ito, at ang pagkakabagsak nito ay napakalakas. At muling nangusap ang anghel ng Panginoon sa akin, sinasabing: Gayon ang magiging pagkawasak ng lahat ng bansa, lahi, wika, at tao, na kakalaban sa labindalawang apostol ng Kordero.

Ug siya namulong ngari kanako pag-usab, nga nag-ingon: Tan-awa! Ug mitan-aw ako, ug nakakita ako sa Kordero sa Dios nga miadto taliwala sa mga anak sa mga tawo. Ug nakakita ako og daghan nga pundok sa katawhan nga masakiton, ug gitakboyang sa tanan nga matang sa sakit, ug adunay mga yawa ug hugaw nga mga espiritu; ug ang anghel namulong ug mipakita niining tanan nga butang ngari kanako. Ug sila nangaayo pinaagi sa gahom sa Kordero sa Dios; ug ang mga yawa ug mahugaw nga mga espiritu gipapahawa.

Ug nahitabo nga ang anghel namulong ngari kanako pag-usab, nga nag-ingon: Tan-awa! Ug ako mitan-aw ug nakakita sa Kordero sa Dios, nga siya gidakop sa katawhan; oo, ang Anak sa walay kataposan nga Dios gihukman sa kalibotan; ug ako nakakita ug nagpamatuod.

Ug ako, si Nephi, nakakita nga gituboy siya ngadto sa krus ug gipatay tungod sa mga sala sa kalibotan.

Ug human siya gipatay ako nakakita sa dakong pundok sa katawhan sa yuta, nga nagkapundok sila sa pagpakigbatok sa apostoles sa Kordero; kay mao kana ang gihingalan sa anghel sa Ginoo ngadto sa napulog duha.

Ug ang pundok sa katawhan sa yuta nagkatigom; ug nakakita ako nga sila diha sa dako ug lapad nga gambalay, sama sa gambalay nga nakita sa akong amahan. Ug ang anghel sa Ginoo namulong ngari kanako pag-usab, nga nag-ingon: Tan-awa ang kalibotan ug ang kaalam niini; oo, tan-awa ang balay ni Israel nagkatigom sa pagpakigbatok sa napulog duha ka apostoles sa Kordero.

Ug nahitabo nga ako nakakita ug mopamatuod, nga ang dako ug lapad nga gambalay mao ang garbo sa kalibotan; ug nahugno kini, ug ang pagkahugno niini hilabihan ka kusog. Ug ang anghel sa Ginoo namulong ngari kanako pag-usab, nga nag-ingon: Ingon niana ang pagkalaglag sa tanan nga kanasoran, kaliwatan, mga pinulongan, ug katawhan, nga makigbatok sa napulog duha ka apostoles sa Kordero.

And he spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the Lamb of God going forth among the children of men. And I beheld multitudes of people who were sick, and who were afflicted with all manner of diseases, and with devils and unclean spirits; and the angel spake and showed all these things unto me. And they were healed by the power of the Lamb of God; and the devils and the unclean spirits were cast out.

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked and beheld the Lamb of God, that he was taken by the people; yea, the Son of the everlasting God was judged of the world; and I saw and bear record.

And I, Nephi, saw that he was lifted up upon the cross and slain for the sins of the world.

And after he was slain I saw the multitudes of the earth, that they were gathered together to fight against the apostles of the Lamb; for thus were the twelve called by the angel of the Lord.

And the multitude of the earth was gathered together; and I beheld that they were in a large and spacious building, like unto the building which my father saw. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Behold the world and the wisdom thereof; yea, behold the house of Israel hath gathered together to fight against the twelve apostles of the Lamb.

And it came to pass that I saw and bear record, that the great and spacious building was the pride of the world; and it fell, and the fall thereof was exceedingly great. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Thus shall be the destruction of all nations, kindreds, tongues, and people, that shall fight against the twelve apostles of the Lamb.

1 Nephi 12

- 1 At ito ay nangyari na sinabi sa akin ng anghel: Tingnan, at masdan ang iyong mga binhi, at gayundin ang mga binhi ng iyong mga kapatid. At tumingin ako at namasdan ang lupang pangako; at nakamalas ako ng maraming tao, oo, maging ito ay kasindami ng buhangin sa dagat.
- 2 At ito ay nangyari na namasdan kong sama-samang nagtipon ang maraming tao upang makidigma, ang isa laban sa isa; at nakamalas ako ng mga digmaan, at alingawngaw ng mga digmaan, at malawakang patayan sa pamamagitan ng espada sa aking mga tao.
- 3 At ito ay nangyari na namasdan kong lumipas ang maraming salinlahi, alinsunod sa mga digmaan at alitan sa lupain; at namasdan ko ang maraming lungsod, oo, maging hindi ko mabilang ang mga yaon.
- 4 At ito ay nangyari na nakakita ako ng abu-abo ng kadiliman sa ibabaw ng lupang pangako; at nakakita ako ng mga pagkidlat, at nakarinig ako ng mga pagkulog, at mga paglindol, at lahat ng uri ng malalakas na ingay; at nakita ko ang lupa at ang mga naglalakihang bato, na nabiyak ang mga yaon; at nakita ko ang mga bundok na nangaguho at nagkapira-piraso; at nakita ko ang mga kapatagan ng lupa na nagbitakan ang mga yaon; at nakita ko ang maraming lungsod na nagsilubog ang mga yaon; at nakita ko ang marami na ang mga yaon ay nangasunog ng apoy; at nakita ko ang marami na nangagbuwalan sa lupa, dahil sa mga pagyanig nito.
- 5 At ito ay nangyari na matapos kong makita ang mga bagay na ito, nakita ko ang ulap ng kadiliman, na ito ay nawala sa balat ng lupa; at dinggin, nakita ko ang maraming tao na hindi nalipol dahil sa mga dakila at kakila-kilabot na paghuhukom ng Panginoon.
- 6 At nakita kong bumukas ang kalangitan, at ang Kordero ng Diyos na bumababa mula sa langit; at bumaba siya at ipinakita ang kanyang sarili sa kanila.
- 7 At nakita ko rin at pinatototohanan na ang Espiritu Santo ay napasalabindalawang iba pa; at sila ay inordenan ng Diyos, at pinili.

1 Nephi 12

Ug nahitabo nga ang anghel miingon ngari kanako: Sud-onga, ug tan-awa ang imong mga binhi, ug ang mga binhi usab sa imong mga igsoong lalaki. Ug ako mitan-aw ug nakakita sa yuta nga saad; ug nakakita ako og pundok sa katawhan, oo, gani sama kini ka daghan sa balas sa dagat.

Ug nahitabo nga nakakita ako og pundok sa katawhan nga nagkatigom aron sa pagpakig-away, batok sa usag usa; ug nakakita ako og mga gubat, ug mga hungihong sa mga gubat, ug dako nga pagpamatay gamit ang espada taliwala sa akong katawhan.

Ug nahitabo nga nakakita ako og daghan nga henerasyon nga nangamatay, tungod sa mga gubat ug mga panagbingkil diha sa yuta; ug nakakita ako og daghan nga siyudad, oo, gani wala nako kini maihap.

Ug nahitabo nga nakakita ako og gabon sa kangitngit diha ibabaw sa yuta nga saad; ug nakakita ako og mga kilat, ug nakadungog ako og mga dugdog, ug mga linog, ug tanan nga matang sa nagkaguliyang nga kasaba; ug ako nakakita sa yuta ug sa dagko nga mga bato, nga kini nangabuak; ug nakakita ako og mga bukid nga nangatumpag; ug nakakita ako sa kapatagan sa yuta, nga kini nangliki; ug nakakita ako og daghan nga siyudad nga kini nangaunlod; ug nakakita ako og daghan niini nga nangasunog sa kalayo; ug nakakita ako og daghan nga natumpag sa yuta, tungod sa pagkatay-og niini.

Ug nahitabo human ako makakita niini nga mga butang, nakakita ako sa inalisngaw sa kangitngit, nga nahanaw kini sa ibabaw sa yuta; ug tan-awa, nakakita ako og pundok sa katawhan kinsa wala nangamatay sa dako ug makalilisang nga mga paghukom sa Ginoo.

Ug nakakita ako sa kalangitan nga naabli, ug sa Kordero sa Dios nga mikunsad gikan sa langit; ug siya nanaog ug mipakita sa iyang kaugalingon ngadto kanila.

Ug ako usab nakakita ug mopamatuod nga ang Espiritu Santo mikunsad ngadto sa napulog duha pa; ug gi-orden sila sa Dios, ug gipili.

1 Nephi 12

And it came to pass that the angel said unto me: Look, and behold thy seed, and also the seed of thy brethren. And I looked and beheld the land of promise; and I beheld multitudes of people, yea, even as it were in number as many as the sand of the sea.

And it came to pass that I beheld multitudes gathered together to battle, one against the other; and I beheld wars, and rumors of wars, and great slaughters with the sword among my people.

And it came to pass that I beheld many generations pass away, after the manner of wars and contentions in the land; and I beheld many cities, yea, even that I did not number them.

And it came to pass that I saw a mist of darkness on the face of the land of promise; and I saw lightnings, and I heard thunderings, and earthquakes, and all manner of tumultuous noises; and I saw the earth and the rocks, that they rent; and I saw mountains tumbling into pieces; and I saw the plains of the earth, that they were broken up; and I saw many cities that they were sunk; and I saw many that they were burned with fire; and I saw many that did tumble to the earth, because of the quaking thereof.

And it came to pass after I saw these things, I saw the vapor of darkness, that it passed from off the face of the earth; and behold, I saw multitudes who had not fallen because of the great and terrible judgments of the Lord.

And I saw the heavens open, and the Lamb of God descending out of heaven; and he came down and showed himself unto them.

And I also saw and bear record that the Holy Ghost fell upon twelve others; and they were ordained of God, and chosen.

- 8 At nangusap ang anghel sa akin, sinasabing: Masdan ang labindalawang disipulo ng Kordero, na mga piniling maglingkod sa iyong mga binhi.
- 9 At sinabi niya sa akin: Naaalala mo pa ba ang labindalawang apostol ng Kordero? Dinggin, sila ang mga yaong hahatol sa labindalawang lipi ng Israel; kaya nga, ang labindalawang tagapaglingkod sa iyong mga binhi ay hahatulan nila; sapagkat kayo ay kabilang sa sambahayan ni Israel.
- 10 At ang labindalawang tagapaglingkod na iyong namamasdan ang siyang hahatol sa iyong mga binhi. At, dinggin, sila ay mabubuti magpakailanman; sapagkat dahil sa kanilang pananampalataya sa Kordero ng Diyos, ang kanilang mga kasuotan ay ginawang puti sa pamamagitan ng kanyang dugo.
- 11 At sinabi sa akin ng anghel: Tingnan! At ako ay tumingin, at namasdan na tatlong salinlahi ang pumanaw sa kabutihan; at ang kanilang mga kasuotan ay puti maging tulad ng sa Kordero ng Diyos. At sinabi sa akin ng anghel: Ang mga yaon ay ginawang puti sa pamamagitan ng dugo ng Kordero, dahil sa kanilang pananampalataya sa kanya.
- 12 At ako, si Nephi, ay nakita rin na marami sa ikaapat na salinlahi ang pumanaw sa kabutihan.
- 13 At ito ay nangyari na nakita ko ang maraming tao ng mundo na sama-samang nagtipon.
- 14 At sinabi ng anghel sa akin: Masdan ang iyong mga binhi, at gayundin ang mga binhi ng iyong mga kapatid.
- 15 At ito ay nangyari na ako ay tumingin at namasdan ang mga tao ng aking mga binhi na sama-samang nagtipon sa maraming pangkat laban sa mga binhi ng aking mga kapatid; at sila ay sama-samang nagtipon upang makidigma.
- 16 At nangusap ang anghel sa akin, sinasabing: Masdan ang bukal ng maruming tubig na nakita ng iyong ama; oo, maging ang ilog na kanyang sinabi; at ang kailaliman nito ay kailaliman ng impiyerno.
- 17 At ang abu-abo ng kadiliman ay ang mga tukso ng diyablo, na bumubulag sa mga mata, at nagpapatigas sa puso ng mga anak ng tao, na umaakay sa kanila palayo patungo sa maluluwang na lansangan, kaya sila nasasawi at naliligaw.
- Ug ang anghel namulong ngari kanako, nga nag-ingon: Tan-awa ang napulog duha ka disipulo sa Kordero, kinsa gipili nga mangalagad ngadto sa imong mga binhi.
- Ug miingon siya ngari kanako: Nahinumdom ka ba sa napulog duha ka apostoles sa Kordero? Tan-awa sila ang mohukom sa napulog duha ka tribo sa Israel; mao nga ang napulog duha ka tigpangalagad nga gikan sa imong mga binhi ang mohukom kanila; kay ikaw anaa sa balay ni Israel.
- Ug kini nga napulog duha ka tigpangalagad nga imong nakita mao mohukom sa imong mga binhi. Ug, tan-awa, sila mga matarong hangtod sa hangtod; kay tungod sa ilang pagtuo sa Kordero sa Dios ang ilang mga sapot nahimong puti pinaagi sa iyang dugo.
- Ug ang anghel miingon ngari kanako: Tan-awa! Ug ako mitan-aw, ug nakakita og tulo ka henerasyon nga nangamatay diha sa pagkamatarong; ug ang ilang mga sapot mga puti sama ngadto sa Kordero sa Dios. Ug ang anghel miingon ngari kanako: Kini nahimo nga puti pinaagi sa dugo sa Kordero, tungod sa ilang pagtuo kaniya.
- Ug ako, si Nephi, nakakita usab og daghan sa ikaupat nga henerasyon kinsa nangamatay diha sa pagkamatarong.
- Ug nahitabo nga nakakita ako sa dako nga pundok sa katawhan sa yuta nga nagkatigom.
- Ug ang anghel miingon ngari kanako: Tan-awa ang imong mga binhi, ug ang mga binhi usab sa imong mga igsoong lalaki.
- Ug nahitabo nga ako mitan-aw ug nakakita sa katawhan sa akong mga binhi nga nagkatigom sa dagkong pundok batok sa mga binhi sa akong mga igsoong lalaki; ug sila nagkatigom sa pagpakig-away.
- Ug ang anghel namulong ngari kanako, nga nag-ingon: Tan-awa ang tubod sa hugaw nga tubig nga nakita sa imong amahan; oo, gani ang suba nga iyang gipamulong; ug ang kinahiladman niini mao ang kinahiladman sa impiyerno.
- Ug ang mga gabon sa kangitngit mao ang mga pagtentang sa yawa, nga nakapabuta sa mga mata, ug nakapatig-a sa mga kasingkasing sa mga anak sa mga tawo, ug midala kanila ngadto sa lapad nga mga dalan, nga sila nalaglag ug nangasaag.
- And the angel spake unto me, saying: Behold the twelve disciples of the Lamb, who are chosen to minister unto thy seed.
- And he said unto me: Thou rememberest the twelve apostles of the Lamb? Behold they are they who shall judge the twelve tribes of Israel; wherefore, the twelve ministers of thy seed shall be judged of them; for ye are of the house of Israel.
- And these twelve ministers whom thou beholdest shall judge thy seed. And, behold, they are righteous forever; for because of their faith in the Lamb of God their garments are made white in his blood.
- And the angel said unto me: Look! And I looked, and beheld three generations pass away in righteousness; and their garments were white even like unto the Lamb of God. And the angel said unto me: These are made white in the blood of the Lamb, because of their faith in him.
- And I, Nephi, also saw many of the fourth generation who passed away in righteousness.
- And it came to pass that I saw the multitudes of the earth gathered together.
- And the angel said unto me: Behold thy seed, and also the seed of thy brethren.
- And it came to pass that I looked and beheld the people of my seed gathered together in multitudes against the seed of my brethren; and they were gathered together to battle.
- And the angel spake unto me, saying: Behold the fountain of filthy water which thy father saw; yea, even the river of which he spake; and the depths thereof are the depths of hell.
- And the mists of darkness are the temptations of the devil, which blindeth the eyes, and hardeneth the hearts of the children of men, and leadeth them away into broad roads, that they perish and are lost.

- 18 At ang malaki at maluwang na gusali, na nakita ng iyong ama, ay mga walang kabuluhan guni-guni at ang kapalaluan ng mga anak ng tao. At isang malalim at kakila-kilabot na look ang naghihiwalay sa kanila; oo, maging ang salita ng katarungan ng Diyos na Walang Hanggan, at ng Mesiyas na Kordero ng Diyos, na pinatotohanan ng Espiritu Santo, mula pa sa simula ng daigdig hanggang sa panahong ito, at mula sa panahong ito at magpakailanman.
- 19 At habang sinasabi ng anghel ang mga salitang ito, namasdan ko at nakita na ang mga binhi ng aking mga kapatid ay nakipaglaban sa aking mga binhi, alinsunod sa salita ng anghel; at dahil sa kapalaluan ng aking mga binhi, at sa mga tukso ng diyablo, namasdan kong nadaig ng mga binhi ng aking mga kapatid ang mga tao ng aking mga binhi.
- 20 At ito ay nangyari na namasdan ko, at nakita na ang mga tao ng mga binhi ng aking mga kapatid ay nadaig ang aking mga binhi; at maramihan silang kumalat sa ibabaw ng lupain.
- 21 At nakita ko silang sama-samang nagtipon nang maramihan; at nakita ko ang mga digmaan at alingawngaw ng mga digmaan sa kanila; at sa mga digmaan at alingawngaw ng mga digmaan ay nakita ko ang paglipas ng maraming salinlahi.
- 22 At sinabi sa akin ng anghel: Masdan, sila ay manghihina sa kawalang-paniniwala.
- 23 At ito ay nangyari na aking namasdan, na matapos silang manghina sa kawalang-paniniwala, sila ay naging isang maiitim, at karima-rimarim, at maruruming tao, puno ng katamaran at lahat ng uri ng karumal-dumal na gawain.
- Ug ang dako ug lapad nga gambalay, nga nakita sa imong amahan, mao ang kawang nga mga panghunahuna ug garbo sa mga anak sa mga tawo. Ug ang dako ug makalilisang nga bung-aw mibulag kanila; oo, gani sa pulong sa kaangayan sa Dios sa Kahangtoran, ug sa Mesiyas nga mao ang Kordero sa Dios, nga gipamatud-an sa Espiritu Santo, gikan pa sa sinugdanan sa kalibotan hangtod karon, ug sugod niini nga panahon hangtod sa kahangtoran.
- Ug samtang ang anghel namulong niini nga mga pulong, nakakita ako ug nakita nga ang mga binhi sa akong mga igsoong lalaki nakig-away batok sa akong mga binhi, sumala sa pulong sa anghel; ug tungod sa garbo sa akong mga binhi, ug sa mga pagtental sa yawa, nakakita ako nga ang mga binhi sa akong mga igsoong lalaki mibuntog sa katawhan sa akong mga binhi.
- Ug nahitabo nga nakakita ako, ug nakita ang katawhan sa mga binhi sa akong mga igsoong lalaki, nga sila mibuntog sa akong mga binhi; ug midaghan sila ibabaw sa yuta.
- Ug nakakita ako nga sila nagkatigom sa dako nga pundok; ug nakakita ako og mga gubat ug mga hungihong sa mga gubat taliwala kanila; ug diha sa mga gubat ug mga hungihong sa mga gubat nakakita ako og daghan nga henerasyon nga nangamatay.
- Ug ang anghel miingon ngari kanako: Tan-awa sila mokunhod ngadto sa pagkawalay pagtuo.
- Ug nahitabo nga nakakita ako, nga human sila mikunhod ngadto sa pagkawalay pagtuo nangahimo sila nga itom, ug makapadumot, ug hugaw nga katawhan, puno sa katapolan ug sa tanan nga matang sa pagkasalawayon.
- And the large and spacious building, which thy father saw, is vain imaginations and the pride of the children of men. And a great and a terrible gulf divideth them; yea, even the word of the justice of the Eternal God, and the Messiah who is the Lamb of God, of whom the Holy Ghost beareth record, from the beginning of the world until this time, and from this time henceforth and forever.
- And while the angel spake these words, I beheld and saw that the seed of my brethren did contend against my seed, according to the word of the angel; and because of the pride of my seed, and the temptations of the devil, I beheld that the seed of my brethren did overpower the people of my seed.
- And it came to pass that I beheld, and saw the people of the seed of my brethren that they had overcome my seed; and they went forth in multitudes upon the face of the land.
- And I saw them gathered together in multitudes; and I saw wars and rumors of wars among them; and in wars and rumors of wars I saw many generations pass away.
- And the angel said unto me: Behold these shall dwindle in unbelief.
- And it came to pass that I beheld, after they had dwindled in unbelief they became a dark, and loathsome, and a filthy people, full of idleness and all manner of abominations.

1 Nephi 13

- 1 At ito ay nangyari na nangusap sa akin ang anghel, sinasabing: Tingnan! At tumingin ako at namasdan ang maraming bansa at kaharian.
- 2 At sinabi ng anghel sa akin: Ano ang namamasdan mo? At aking sinabi: Namamasdan ko ang maraming bansa at kaharian.
- 3 At sinabi niya sa akin: Ito ang mga bansa at kaharian ng mga Gentil.
- 4 At ito ay nangyari na nakita ko sa mga bansa ng mga Gentil ang pagbubuo ng isang makapangyarihang simbahan.
- 5 At sinabi ng anghel sa akin: Masdan ang pagbubuo ng isang simbahan na pinakakarumal-dumal sa lahat ng ibang simbahan, na pumapatay sa mga banal ng Diyos, oo, at nagpapahirap sa kanila at nanggagapos sa kanila, at sinisingkawan sila ng singkaw na bakal, at hinihila silang pababa tungo sa pagkabihag.
- 6 At ito ay nangyari na namasdan ko itong makapangyarihan at karumal-dumal na simbahan; at nakita ko ang diyablo na siya ang may tatag nito.
- 7 At nakakita rin ako ng ginto, at pilak, at mga sutla, at mga iskarlata, at maiinam na hinabing lino, at lahat ng uri ng mamahaling kasuotan; at nakakita ako ng maraming patutot.
- 8 At nangusap ang anghel sa akin, sinasabing: Masdan ang ginto, at ang pilak, at ang mga sutla, at ang mga iskarlata, at ang maiinam na hinabing lino, at ang mamahaling kasuotan, at ang mga patutot, ang mga naisin ng makapangyarihan at karumal-dumal na simbahan ito.
- 9 At dahil din sa papuri ng sanlibutan ay kanilang nililipol ang mga banal ng Diyos, at hinihila silang pababa tungo sa pagkabihag.
- 10 At ito ay nangyari na tumingin ako at namasdan ang maraming katubigan; at hinahati nito ang mga Gentil mula sa mga binhi ng aking mga kapatid.
- 11 At ito ay nangyari na sinabi sa akin ng anghel: Masdan, ang poot ng Diyos ay napasa mga binhi ng iyong mga kapatid.

1 Nephi 13

Ug nahitabo nga ang anghel namulong ngari kanako, nga nag-ingon: Tan-awa! Ug ako mitan-aw ug nakakita og daghan nga kanasoran ug mga gingharian.

Ug ang anghel miingon ngari kanako: Unsay imong nakita? Ug miingon ako: Nakakita ako og daghan nga kanasoran ug mga gingharian.

Ug miingon siya ngari kanako: Mao kini ang kanasoran ug mga gingharian sa mga Hentil.

Ug nahitabo nga nakakita ako taliwala sa kanasoran sa mga Hentil sa pagkatukod sa gamhanan nga simbahan.

Ug ang anghel miingon ngari kanako: Tan-awa ang pagkatukod sa simbahan nga labing salawayon labaw pa sa uban nga simbahan, nga mopatay sa mga santos sa Dios, oo, ug mosakit kanila ug mogapos kanila, ug moyugo kanila og yugo nga puthaw, ug modala kanila sa pagkabihag.

Ug nahitabo nga nakakita ako niining gamhanan ug salawayon nga simbahan; ug nakakita ako sa yawa nga siya ang magtutukod niini.

Ug nakakita usab ako og mga bulawan, ug mga pilak, ug mga sida nga panapton, ug mga eskarlata, ug maayong pagkalala nga mga panapton, ug tanan nga matang sa mahalon nga mga panapton; ug nakakita ako og daghan nga babaye nga tigbaligya og dungog.

Ug ang anghel namulong ngari kanako, nga nag-ingon: Tan-awa ang mga bulawan, ug ang mga pilak, ug ang mga sida nga panapton, ug ang mga eskarlata, ug ang maayong pagkalala nga mga panapton, ug ang mahalon nga mga panapton, ug ang mga babaye nga tigbaligya og dungog, mao ang mga tinguha niining gamhanan ug salawayon nga simbahan.

Ug usab aron madayeg sa kalibotan ilang gipanglaglag ang mga santos sa Dios, ug mibira kanila ngadto sa pagkabihag.

Ug nahitabo nga ako mitan-aw ug nakakita sa lapad nga kadagatan; ug mibulag kini sa mga Hentil gikan sa mga binhi sa akong mga igsoong lalaki.

Ug nahitabo nga ang anghel miingon ngari kanako: Tan-awa ang kapungot sa Dios anaa sa mga binhi sa imong mga igsoong lalaki.

1 Nephi 13

And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look! And I looked and beheld many nations and kingdoms.

And the angel said unto me: What beholdest thou? And I said: I beheld many nations and kingdoms.

And he said unto me: These are the nations and kingdoms of the Gentiles.

And it came to pass that I saw among the nations of the Gentiles the formation of a great church.

And the angel said unto me: Behold the formation of a church which is most abominable above all other churches, which slayeth the saints of God, yea, and tortureth them and bindeth them down, and yoketh them with a yoke of iron, and bringeth them down into captivity.

And it came to pass that I beheld this great and abominable church; and I saw the devil that he was the founder of it.

And I also saw gold, and silver, and silks, and scarlets, and fine-twined linen, and all manner of precious clothing; and I saw many harlots.

And the angel spake unto me, saying: Behold the gold, and the silver, and the silks, and the scarlets, and the fine-twined linen, and the precious clothing, and the harlots, are the desires of this great and abominable church.

And also for the praise of the world do they destroy the saints of God, and bring them down into captivity.

And it came to pass that I looked and beheld many waters; and they divided the Gentiles from the seed of my brethren.

And it came to pass that the angel said unto me: Behold the wrath of God is upon the seed of thy brethren.

12 At tumingin ako at namasdan ang isang lalaki sa mga Gentil, na nahihwalay mula sa mga binhi ng aking mga kapatid ng maraming katubigan; at namasdan ko ang Espiritu ng Diyos, na ito ay bumaba at pinukaw ang lalaki; at naglayag siya sa maraming katubigan, maging hanggang sa makarating sa mga binhi ng aking mga kapatid, na nasa lupang pangako.

13 At ito ay nangyari na namasdan ko ang Espiritu ng Diyos, na ito ay pumukaw sa iba pang mga Gentil; at sila ay tumakas mula sa pagkabihag, sa maraming katubigan.

14 At ito ay nangyari na namasdan ko ang napakaraming tao ng mga Gentil sa lupang pangako; at namasdan ko ang poot ng Diyos, na ito ay napasa mga binhi ng aking mga kapatid; at nakalat sila sa harapan ng mga Gentil at pinahirapan.

15 At namasdan ko ang Espiritu ng Panginoon, na ito ay napasa mga Gentil, at sila ay umunlad at natamo nila ang lupain bilang kanilang mana; at namasdan ko na sila ay mapuputi, at labis na kaakit-akit at magaganda, tulad ng aking mga tao bago sila napatay.

16 At ito ay nangyari na ako, si Nephi, ay namasdan na ang mga Gentil na nagsitakas sa pagkabihag ay nagpakumbaba ng kanilang sarili sa harapan ng Panginoon; at ang kapangyarihan ng Panginoon ay napasakanila.

17 At namasdan kong sama-samang nagtipon sa mga katubigan ang kanilang mga inang Gentil, at gayundin sa lupain, upang makidigma laban sa kanila.

18 At namasdan ko na ang kapangyarihan ng Diyos ay nasa kanila, at gayundin na ang poot ng Diyos ay napasalahat ng yaong sama-samang nagtipon upang makidigma laban sa kanila.

19 At ako, si Nephi, ay namasdan na ang mga Gentil na nagsitakas mula sa pagkabihag ay naligtas sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos mula sa mga kamay ng lahat ng iba pang bansa.

20 At ito ay nangyari na ako, si Nephi, ay namasdan na sila ay umunlad sa lupain; at namasdan ko ang isang aklat, at ito ay dala-dala nila.

21 At sinabi sa akin ng anghel: Nalalaman mo ba ang kahulugan ng aklat?

22 At sinabi ko sa kanya: Hindi ko po alam.

Ug ako mitan-aw ug nakakita og tawo taliwala sa mga Hentil, kinsa nabulag gikan sa mga binhi sa akong mga igsoong lalaki pinaagi sa lapad nga kadagatan; ug nakakita ako sa Espiritu sa Dios, nga nanaog ug mitabang sa tawo; ug gitabok niya ang lapad nga kadagatan, gani ngadto sa mga binhi sa akong mga igsoong lalaki nga tua sa gisaad nga yuta.

Ug nahitabo nga nakakita ako sa Espiritu sa Dios, nga kini mitabang sa uban pa nga mga Hentil; ug nakalingkawas sila gikan sa pagkabihag, diha sa lapad nga kadagatan.

Ug nahitabo nga nakakita ako og daghan nga pundok sa katawhan nga mga Hentil diha sa yuta nga saad; ug nakakita ako sa kapungot sa Dios, nga kini diha sa binhi sa akong mga igsoong lalaki; ug nagkatibulaag sila atubangan sa mga Hentil ug ginasakit.

Ug nakakita ako sa Espiritu sa Ginoo nga diha sa mga Hentil, ug miuswag sila ug nakaangkon sa yuta isip ilang kabilin; ug akong nakita nga mga puti sila, ug hilabihan ang kaanyag ug katahom, sama sa akong katawhan sa wala pa sila mapatay.

Ug nahitabo nga ako, si Nephi nakakita nga ang mga Hentil kinsa nakalingkawas gikan sa pagkabihag mipaubos sa ilang kaugalingon sa atubangan sa Ginoo; ug ang gahom sa Ginoo nagauban kanila.

Ug nakakita ako nga ang ilang gigiklanan nga mga Hentil nagkatigom sa katubigan, ug sa yuta usab, sa pagpakig-away batok kanila.

Ug nakakita ako nga ang gahom sa Dios nagauban kanila, ug usab ang kapungot sa Dios anaa niadtong tanan kinsa nagkatigom sa pagpakig-away batok kanila.

Ug ako, si Nephi, nakakita nga ang mga Hentil nga nakalingkawas gikan sa pagkabihag giluwat pinaagi sa gahom sa Dios gikan sa mga kamot sa tanan pa nga kanasoran.

Ug nahitabo nga ako, si Nephi, nakakita nga sila milambo diha sa yuta; ug nakakita ako og usa ka basahon, ug kini gidala taliwala kanila.

Ug ang anghel mingon ngari kanako: Nakahibalo ka ba sa kahulugan niana nga basahon?

Ug miingon ako kaniya: Ako wala makahibalo.

And I looked and beheld a man among the Gentiles, who was separated from the seed of my brethren by the many waters; and I beheld the Spirit of God, that it came down and wrought upon the man; and he went forth upon the many waters, even unto the seed of my brethren, who were in the promised land.

And it came to pass that I beheld the Spirit of God, that it wrought upon other Gentiles; and they went forth out of captivity, upon the many waters.

And it came to pass that I beheld many multitudes of the Gentiles upon the land of promise; and I beheld the wrath of God, that it was upon the seed of my brethren; and they were scattered before the Gentiles and were smitten.

And I beheld the Spirit of the Lord, that it was upon the Gentiles, and they did prosper and obtain the land for their inheritance; and I beheld that they were white, and exceedingly fair and beautiful, like unto my people before they were slain.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that the Gentiles who had gone forth out of captivity did humble themselves before the Lord; and the power of the Lord was with them.

And I beheld that their mother Gentiles were gathered together upon the waters, and upon the land also, to battle against them.

And I beheld that the power of God was with them, and also that the wrath of God was upon all those that were gathered together against them to battle.

And I, Nephi, beheld that the Gentiles that had gone out of captivity were delivered by the power of God out of the hands of all other nations.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that they did prosper in the land; and I beheld a book, and it was carried forth among them.

And the angel said unto me: Knowest thou the meaning of the book?

And I said unto him: I know not.

23 At sinabi niya: Masdan, nagmula ito sa bibig ng isang Judio. At ako, si Nephi, ay namasdan ito; at sinabi niya sa akin: Ang aklat na iyong namasdan ay isang talaan ng mga Judio, na naglalaman ng mga tipan ng Panginoon, na kanyang ginawa sa sambahayan ni Israel; at naglalaman din ito ng marami sa mga propesiya ng mga banal na propeta; at ito ay isang talaang nahahalintulad sa mga nakaukit sa mga laminang tanso, maliban sa ang mga ito ay hindi gaanong marami; gayunpaman, naglalaman ang mga yaon ng mga tipan ng Panginoon, na kanyang ginawa sa sambahayan ni Israel; kaya nga, labis na mahalaga ang mga ito sa mga Gentil.

24 At sinabi ng anghel ng Panginoon sa akin: Namasdan mong nagmula ang aklat sa bibig ng isang Judio; at kapag ito ay nagmula sa bibig ng isang Judio ay naglalaman ito ng kabuuan ng ebanghelyo ng Panginoon, na pinatotohanan ng labindalawang apostol; at nagpapatotoo sila alinsunod sa katotohanan na nasa Kordero ng Diyos.

25 Dahil dito, lumabas ang mga bagay na ito mula sa mga Judio sa kadalisan patungo sa mga Gentil, alinsunod sa katotohanan na nasa Diyos.

26 At matapos lumabas ang mga ito sa pamamagitan ng mga kamay ng labindalawang apostol ng Kordero, mula sa mga Judio patungo sa mga Gentil, nakita mo ang pagbubuo ng yaong makapangyarihan at karumal-dumal na simbahan, na pinakakarumal-dumal sa lahat ng iba pang simbahan; sapagkat dinggin, inalis nila mula sa ebanghelyo ng Kordero ang maraming bahagi na malinaw at pinakamahalaga; at marami rin sa mga tipan ng Panginoon ang inalis nila.

27 At ang lahat ng ito ay ginawa nila upang mabaluktot nila ang mga matwid na landas ng Panginoon, upang mabulag nila ang mga mata at mapatigas ang puso ng mga anak ng tao.

28 Anupa't nakita mong matapos lumabas ang aklat sa mga kamay ng makapangyarihan at karumal-dumal na simbahan, na maraming malinaw at mahalagang bagay ang nawala sa aklat, na aklat ng Kordero ng Diyos.

Ug siya miingon: Tan-awa kini naggikan sa ba-ba sa usa ka Judeo. Ug ako, si Nephi, nakakita niini; ug miingon siya ngari kanako: Ang basahon nga imong nakita mao ang talaan sa mga Judeo, nga naglangkob sa mga pakigsaad sa Ginoo nga iyang gihimo ngadto sa balay ni Israel; ug naglangkob usab kini sa daghan nga panagna sa balaan nga mga propeta; ug usa kini ka talaan nga sama sa mga kinulit nga anaa sa mga palid nga tumbaga, apan dili kaayo daghan; apan, naglangkob kini sa mga pakigsaad sa Ginoo nga iyang gihimo ngadto sa balay ni Israel; mao nga, mahinungdanon kaayo kini ngadto sa mga Hentil.

Ug ang anghel sa Ginoo miingon ngari kanako: Imong nakita nga ang basahon migula gikan sa ba-ba sa usa ka Judeo; ug dihang kini migula gikan sa ba-ba sa usa ka Judeo kini naglangkob sa kahingpitan sa ebanghelyo sa Ginoo, kinsa gipamatuod sa napulog duha ka apostoles; ug kini nagpamatuod sumala sa kamatuoran nga anaa sa Kordero sa Dios.

Mao nga, kini nga mga butang mapasa gikan sa mga Judeo diha sa kalunsay ngadto sa mga Hentil, sumala sa kamatuoran nga anaa sa Dios.

Ug human nga kini mapasa pinaagi sa kamot sa napulog duha ka apostoles sa Kordero, gikan sa mga Judeo ngadto sa mga Hentil, imong makita ang pagkatukod niana nga gamhanan ug salawayon nga simbahan, nga labing salawayon labaw pa uban nga simbahan; kay tan-awa, sila mitangtang gikan sa ebanghelyo sa Kordero sa daghan nga bahin nga yano ug labing bililhon; ug usab daghan nga pakigsaad sa Ginoo ang ilang gitangtang.

Ug kining tanan ilang gibuhay aron ilang matuis ang matarong nga pamaagi sa Ginoo, aron ilang mabutaan ang mga mata ug mapatig-a ang mga kasingkasing sa mga anak sa mga tawo.

Mao nga, imong nakita nga human mapasa ang basahon agi sa mga kamot niana nga gamhanan ug salawayon nga simbahan, nga adunay daghan sa yano ug bililhon nga mga butang ang gitangtang gikan sa basahon, nga mao ang basahon sa Kordero sa Dios.

And he said: Behold it proceedeth out of the mouth of a Jew. And I, Nephi, beheld it; and he said unto me: The book that thou beholdest is a record of the Jews, which contains the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; and it also containeth many of the prophecies of the holy prophets; and it is a record like unto the engravings which are upon the plates of brass, save there are not so many; nevertheless, they contain the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; wherefore, they are of great worth unto the Gentiles.

And the angel of the Lord said unto me: Thou hast beheld that the book proceeded forth from the mouth of a Jew; and when it proceeded forth from the mouth of a Jew it contained the fulness of the gospel of the Lord, of whom the twelve apostles bear record; and they bear record according to the truth which is in the Lamb of God.

Wherefore, these things go forth from the Jews in purity unto the Gentiles, according to the truth which is in God.

And after they go forth by the hand of the twelve apostles of the Lamb, from the Jews unto the Gentiles, thou seest the formation of that great and abominable church, which is most abominable above all other churches; for behold, they have taken away from the gospel of the Lamb many parts which are plain and most precious; and also many covenants of the Lord have they taken away.

And all this have they done that they might pervert the right ways of the Lord, that they might blind the eyes and harden the hearts of the children of men.

Wherefore, thou seest that after the book hath gone forth through the hands of the great and abominable church, that there are many plain and precious things taken away from the book, which is the book of the Lamb of God.

29 At matapos mawala ang malilinaw at mahahalagang bagay na ito ay kumalat ito sa lahat ng bansa ng mga Gentil; at matapos itong kumalat sa lahat ng bansa ng mga Gentil, oo, maging sa kabila ng maraming katubigan na nakita mo sa mga Gentil na nagsitakas sa pagkabihag, nakita mo—dahil sa maraming malinaw at mahahalagang bagay na inalis mula sa aklat, na malinaw sa pang-unawa ng mga anak ng tao, alinsunod sa kalinawan na nasa Kordero ng Diyos—dahil sa mga bagay na ito na inalis mula sa ebanghelyo ng Kordero, lubhang marami ang nangatisod, oo, kung kaya nga't nagkaroon ng malaking kapangyarihan si Satanas sa kanila.

30 Gayunpaman, namamasdan mo na ang mga Gentil na nagsitakas sa pagkabihag, at dinakila ng kapangyarihan ng Diyos sa lahat ng iba pang bansa, sa ibabaw ng lupaing pinili sa lahat ng iba pang lupain, na lupaing tinipan ng Panginoong Diyos sa iyong ama na tatanggapin ng kanyang mga binhi bilang lupaing kanilang mana; anupa't nakita mong hindi pahihintulutan ng Panginoong Diyos na lubusang malipol ng mga Gentil ang pagkakahalalo ng iyong mga binhi, na nasa iyong mga kapatid.

31 Ni hindi niya pahihintulutang lipulin ng mga Gentil ang mga binhi ng iyong mga kapatid.

32 Ni hindi pahihintulutan ng Panginoong Diyos na ang mga Gentil ay manatili magpakailanman sa yaong kakila-kilabot na kalagayan ng pagkabulag, na iyong napagmasdan na kanilang kinasadlakan, dahil sa malilinaw at pinakamahahalagang bahagi ng ebanghelyo ng Kordero na ipinagkait ng yaong karumal-dumal na simbahan, na ang pagkakabuo ay nakita mo.

33 Kaya nga winika ng Kordero ng Diyos: Magiging maawain ako sa mga Gentil, sa pagdalaw sa mga labi ng sambayanan ni Israel sa dakilang paghuhukom.

Ug human nga matangtang kining yano ug bililhong mga butang moabot kini ngadto sa tanan nga kanasoran sa mga Hentil; ug human nga kini moabot ngadto sa tanan nga kanasoran sa mga Hentil, oo, gani tabok sa lapad nga kadagatan nga imong nakita nga gidala sa nakalingkawas nga mga Hentil gikan sa pagkabihag, imong makita—nga tungod sa daghan nga yano ug bililhon nga mga butang nga gitangtang gikan sa basahon, nga yano sa panabot sa katawhan, sumala sa ka yano nga anaa sa Kordero sa Dios—tungod niini nga mga butang nga gitangtang gikan sa ebanghelyo sa Kordero, hilabihan ka daghan ang mapandol, oo, hangtod nga si Satanas adunay dako nga gahom diha kanila.

Bisan pa niana, imong nakita nga ang mga Hentil nga nakalingkawas gikan sa pagkabihag, ug gibayaw pinaagi sa gahom sa Dios labaw pa sa tanan nga kanasoran, sa ibabaw sa yuta nga pinili labaw pa sa tanan nga mga yuta, nga mao ang yuta nga gipakigsaad sa Ginoong Dios ngadto sa imong amahan nga ang iyang binhi makaangkon sa yuta nga ilang kabilin; mao nga, imong nakita nga ang Ginoong Dios dili motugot nga ang mga Hentil molaglag sa hingpit sa nagkasagol nimong mga binhi, nga anaa taliwala sa imong mga igsoong lalaki.

Ni siya motugot nga ang mga Hentil molaglag sa mga binhi sa imong mga igsoong lalaki.

Ni ang Ginoong Dios motugot nga ang mga Hentil magpabilin hangtod sa hangtod niana nga makahahadlok nga kahimtang sa pagkabuta, nga imong nakita nga ilang gisagubang, tungod sa yano ug bililhon kaayo nga mga bahin sa ebanghelyo sa Kordero nga gipugngan nianang salawayon nga simbahan, kansang pagkatukod imong nakita.

Mao nga miingon ang Kordero sa Dios: Ako magmaluluy-on sa mga Hentil, ngadto sa pagduaw sa mga salin sa balay ni Israel sa pintas nga paghukom.

And after these plain and precious things were taken away it goeth forth unto all the nations of the Gentiles; and after it goeth forth unto all the nations of the Gentiles, yea, even across the many waters which thou hast seen with the Gentiles which have gone forth out of captivity, thou seest—because of the many plain and precious things which have been taken out of the book, which were plain unto the understanding of the children of men, according to the plainness which is in the Lamb of God—because of these things which are taken away out of the gospel of the Lamb, an exceedingly great many do stumble, yea, insomuch that Satan hath great power over them.

Nevertheless, thou beholdest that the Gentiles who have gone forth out of captivity, and have been lifted up by the power of God above all other nations, upon the face of the land which is choice above all other lands, which is the land that the Lord God hath covenanted with thy father that his seed should have for the land of their inheritance; wherefore, thou seest that the Lord God will not suffer that the Gentiles will utterly destroy the mixture of thy seed, which are among thy brethren.

Neither will he suffer that the Gentiles shall destroy the seed of thy brethren.

Neither will the Lord God suffer that the Gentiles shall forever remain in that awful state of blindness, which thou beholdest they are in, because of the plain and most precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, whose formation thou hast seen.

Wherefore saith the Lamb of God: I will be merciful unto the Gentiles, unto the visiting of the remnant of the house of Israel in great judgment.

34 At ito ay nangyari na nangusap ang anghel ng Panginoon sa akin, sinasabing: Dinggin, wika ng Kordero ng Diyos, matapos kong parusahan ang labi ng sambahayan ni Israel—at ang mga binhi ng iyong ama ang labing ito na aking tinutukoy—dahil dito, matapos ko silang parusahan sa paghuhukom, at pahirapan sila sa pamamagitan ng kamay ng mga Gentil, at matapos na lubhang nangatisod ang mga Gentil, dahil sa pinakamalilinaw at mahahalagang bahagi ng ebanghelyo ng Kordero na ipinagkait ng karumaldumal na simbahang yaon, na siyang ina ng mga patutot, wika ng Kordero—Magiging maawain ako sa mga Gentil sa araw na yaon, kung kaya nga't isisiwalat ko sa kanila, sa pamamagitan ng sarili kong kapangyarihan, ang karamihan ng aking ebanghelyo, na magiging malinaw at mahalaga, wika ng Kordero.

35 Sapagkat, dinggin, wika ng Kordero: Ipakikita ko ang aking sarili sa iyong mga binhi, nang isulat nila ang maraming bagay na aking ipangangaral sa kanila, na magiging malinaw at mahalaga; at matapos na ang iyong mga binhi ay malipol, at manghina sa kawalangpaniniwala, at gayundin ang mga binhi ng iyong mga kapatid, dinggin, ang mga bagay na ito ay itatago, upang lumabas sa mga Gentil, sa pamamagitan ng kaloob at kapangyarihan ng Kordero.

36 At sa mga ito masusulat ang aking ebanghelyo, wika ng Kordero, at ang aking bato at ang aking kaligtasan.

37 At pinagpala sila na mga maghahangad na maitatag ang aking Sion sa araw na yaon, sapagkat mapapasakanila ang kaloob at ang kapangyarihan ng Espiritu Santo; at kung sila ay magiging tapat hanggang wakas, sila ay dadakilain sa huling araw, at maliligtas sa walang hanggang kaharian ng Kordero; at kung sinuman ang maghahayag ng kapayapaan, oo, mga balita ng dakilang kagalakan, anong ganda nila sa ibabaw ng mga bundok.

38 At ito ay nangyari na namasdan ko ang mga labi ng mga binhi ng aking mga kapatid, at gayundin ang aklat ng Kordero ng Diyos, na nagmula sa bibig ng Judio, na ito ay lumabas mula sa mga Gentil patungo sa mga labi ng mga binhi ng aking mga kapatid.

Ug nahitabo nga ang anghel sa Ginoo namulung ngari kanako nga nag-ingon: Tan-awa, miingon ang Kordero sa Dios, human sa akong pag-adto batok sa salin sa balay ni Israel—ug kini nga salin nga akong gipamulong mao ang mga binhi sa imong amahan—mao nga, human sa akong pag-adto batok kanila alang sa paghukom ug pagsakit kanila pinaagi sa kamot sa mga Hentil, ug human ang mga Hentil mapandol sa hilabihan tungod sa labing yano ug bililhong mga bahin sa ebanghelyo sa Kordero nga gipugngan nianang salawayon nga simbahan nga mao ang inahan sa mga babaye nga nagbaligya sa ilang dungog, miingon ang Kordero—Ako magmaluluy-on sa mga Hentil niana nga adlaw nga ako modala ngadto kanila, pinaagi sa akong kaugalingon nga gahom, sa daghan sa akong ebanghelyo, nga yano ug bililhon, miingon ang Kordero.

Kay, tan-awa, miingon ang Kordero: akong ipakita ang akong kaugalingon ngadto sa imong mga binhi, nga sila mosulat sa daghan nga butang nga akong ipangalagad ngadto kanila, nga yano ug bililhon; ug human ang imong mga binhi pagalaglagon, ug mokunhod ngadto sa pagkawalay pagtuo, ug usab ang mga binhi sa imong mga igsoon, tan-awa, kini nga mga butang pagatagoan, aron motungha ngadto sa mga Hentil, pinaagi sa gasa ug gahom sa Kordero.

Ug dinhi niini masulat ang akong ebanghelyo, ug akong lig-on nga sukaranan ug akong kaluwasan.

Ug bulahan sila kinsa magtinguha sa pagtukod sa akong Zion niana nga adlaw, kay mabatonan nila ang gasa ug ang gahom sa Espiritu Santo; ug kon molahutay sila hangtod sa kataposan pagahimayaon sila sa kataposan nga adlaw, ug maluwas sa walay kataposan nga gingharian sa Kordero; ug kinsa kadtong magmantala og kalinaw, oo, sa mga balita sa dako nga kamaya, pagkaanindot unya nila diha sa kabukiran.

Ug nahitabo nga nakakita ako sa salin sa mga binhi sa akong mga igsoong lalaki, ug usab sa basahon sa Kordero sa Dios, nga migula gikan sa ba-ba sa Judeo, nga kini mitungha gikan sa mga Hentil ngadto sa salin sa mga binhi sa akong mga igsoong lalaki.

And it came to pass that the angel of the Lord spake unto me, saying: Behold, saith the Lamb of God, after I have visited the remnant of the house of Israel—and this remnant of whom I speak is the seed of thy father—wherefore, after I have visited them in judgment, and smitten them by the hand of the Gentiles, and after the Gentiles do stumble exceedingly, because of the most plain and precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, which is the mother of harlots, saith the Lamb—I will be merciful unto the Gentiles in that day, insomuch that I will bring forth unto them, in mine own power, much of my gospel, which shall be plain and precious, saith the Lamb.

For, behold, saith the Lamb: I will manifest myself unto thy seed, that they shall write many things which I shall minister unto them, which shall be plain and precious; and after thy seed shall be destroyed, and dwindle in unbelief, and also the seed of thy brethren, behold, these things shall be hid up, to come forth unto the Gentiles, by the gift and power of the Lamb.

And in them shall be written my gospel, saith the Lamb, and my rock and my salvation.

And blessed are they who shall seek to bring forth my Zion at that day, for they shall have the gift and the power of the Holy Ghost; and if they endure unto the end they shall be lifted up at the last day, and shall be saved in the everlasting kingdom of the Lamb; and whoso shall publish peace, yea, tidings of great joy, how beautiful upon the mountains shall they be.

And it came to pass that I beheld the remnant of the seed of my brethren, and also the book of the Lamb of God, which had proceeded forth from the mouth of the Jew, that it came forth from the Gentiles unto the remnant of the seed of my brethren.

39 At matapos nilang matanggap ito ay nakamalas ako ng iba pang mga aklat, na lumabas sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Kordero, mula sa mga Gentil patungo sa kanila, sa ikahihikayat ng mga Gentil at ng mga labi ng mga binhi ng aking mga kapatid, at gayundin ng mga Judio na nakakalat sa lahat ng dako ng mundo, na ang mga talaan ng mga propeta at ng labindalawang apostol ng Kordero ay totoo.

40 At nangusap ang anghel sa akin, sinasabing: Ang mga huling talaang ito, na nakita mo sa mga Gentil, ang magpapatibay sa katotohanan ng una, na nagmula sa labindalawang apostol ng Kordero, at ipaaalam ang malilinaw at mahahalagang bagay na inalis sa mga yaon; at ipaaalam sa lahat ng lahi, wika, at tao, na ang Kordero ng Diyos ang Anak ng Amang Walang Hanggan, at ang Tagapagligtas ng sanlibutan; at ang lahat ng tao ay kinakailangang lumapit sa kanya, o sila ay hindi maaaring maligtas.

41 At ang mga ito ay kinakailangang pumarito alinsunod sa mga salitang pagtitibayin ng bibig ng Kordero; at ang mga salita ng Kordero ay ipaaalam sa mga talaan ng iyong mga binhi, gayundin sa mga talaan ng labindalawang apostol ng Kordero; kaya nga, kapwa ito pagtitibayin sa isa; sapagkat may isang Diyos at isang Pastol sa buong mundo.

42 At darating ang panahon na ipakikita niya ang sarili sa lahat ng bansa, kapwa sa mga Judio at gayundin sa mga Gentil; at matapos na maipakita niya ang sarili sa mga Judio at gayundin sa mga Gentil, pagkatapos ay ipakikita niya ang sarili sa mga Gentil at gayundin sa mga Judio, at ang huli ay mauuna, at ang una ay mahuhuli.

Ug human kini mitungha ngadto kanila nakakita ako og uban pa nga mga basahon, nga mitungha pinaagi sa gahom sa Kordero, gikan sa mga Hentil ngadto kanila, ngadto sa pagkakabig sa mga Hentil ug sa salin sa mga binhi sa akong mga igsoong lalaki ug usab sa mga Judeo nga nagkatibulaag sa tibuok yuta, nga ang mga talaan sa mga propeta ug sa napulog duha ka apostoles sa Kordero tinuod.

Ug ang anghel namulong ngari kanako, nga nag-ingon: Kining kataposan nga mga talaan, nga imong nakita taliwala sa mga Hentil, motukod sa kamatuoran sa nahauna, nga ila sa napulog duha ka apostoles sa Kordero, ug mopadayag sa yano ug bililhong mga butang nga gitangtang gikan niini; ug mopadayag ngadto sa tanan nga kaliwatan, mga pinulongan, ug katawhan, nga ang Kordero sa Dios mao ang Anak sa Amahan sa Kahangtoran, ug ang Manluluwas sa kalibotan; ug nga ang tanan nga tawo kinahanglan nga moduol ngadto kaniya, o sila dili maluwas.

Ug sila kinahanglan nga moduol sumala sa mga pulong nga matukod pinaagi sa ba-ba sa Kordero; ug ang mga pulong sa Kordero ipadayag diha sa mga talaan sa imong mga binhi ug diha usab sa mga talaan sa napulog duha ka apostoles sa Kordero; mao nga matukod kini nga magsuporta sa usag usa; kay adunay usa ka Dios ug usa ka Magbalantay sa tibuok yuta.

Ug ang panahon moabot nga mopakita siya sa iyang kaugalingon ngadto sa tanan nga kanasoran, ngadto sa mga Judeo ug ngadto usab sa mga Hentil; ug human siya mopakita sa iyang kaugalingon ngadto sa mga Judeo ug ngadto usab sa mga Hentil, siya dayon mopakita sa iyang kaugalingon ngadto sa mga Hentil ug ngadto usab sa mga Judeo, ug ang maulahi mao ang mahauna, ug ang mahauna mao ang maulahi.

And after it had come forth unto them I beheld other books, which came forth by the power of the Lamb, from the Gentiles unto them, unto the convincing of the Gentiles and the remnant of the seed of my brethren, and also the Jews who were scattered upon all the face of the earth, that the records of the prophets and of the twelve apostles of the Lamb are true.

And the angel spake unto me, saying: These last records, which thou hast seen among the Gentiles, shall establish the truth of the first, which are of the twelve apostles of the Lamb, and shall make known the plain and precious things which have been taken away from them; and shall make known to all kindreds, tongues, and people, that the Lamb of God is the Son of the Eternal Father, and the Savior of the world; and that all men must come unto him, or they cannot be saved.

And they must come according to the words which shall be established by the mouth of the Lamb; and the words of the Lamb shall be made known in the records of thy seed, as well as in the records of the twelve apostles of the Lamb; wherefore they both shall be established in one; for there is one God and one Shepherd over all the earth.

And the time cometh that he shall manifest himself unto all nations, both unto the Jews and also unto the Gentiles; and after he has manifested himself unto the Jews and also unto the Gentiles, then he shall manifest himself unto the Gentiles and also unto the Jews, and the last shall be first, and the first shall be last.

1 Nephi 14

- 1 At ito ay mangyayari, na kung makikinig ang mga Gentil sa Kordero ng Diyos sa araw na yaon na ipakikilala niya ang sarili sa kanila sa salita, at gayundin sa kapangyarihan, sa bawat gawa, hanggang sa pag-aalis ng kanilang batong kinatitisan—
- 2 At hindi patitigasin ang kanilang mga puso laban sa Kordero ng Diyos, sila ay mabibilang sa mga binhi ng iyong ama; oo, sila ay mabibilang sa sambahayan ni Israel; at sila ay magiging mga pinagpalang tao sa lupang pangako magpakailanman; hindi na sila muling madadala pa sa pagkabihag; at ang sambahayan ni Israel ay hindi na muling pipisan sa iba.
- 3 At ang yaong malalim na hukay, na hinukay para sa kanila ng yaong makapangyarihan at karumal-dumal na simbahan, na itinatag ng diyablo at ng kanyang mga anak, upang maakay niya palayo ang mga kaluluwa ng tao pababa sa impiyerno—oo, ang yaong malalim na hukay na hinukay para sa pagkalipol ng tao ay mapupuno ng mga yaong humukay nito, tungo sa kanilang lubusang pagkalipol, wika ng Kordero ng Diyos; hindi ang pagkawasak ng kaluluwa, maliban sa pagtatapon nito sa yaong impiyernong walang katapusan.
- 4 Sapagkat dinggin, ito ay alinsunod sa pagkabihag ng diyablo, at alinsunod din sa katarungan ng Diyos, sa lahat ng yaong gagawa ng kasamaan at karumal-dumal na gawain sa kanyang harapan.
- 5 At ito ay nangyari na nangusap ang anghel sa akin, si Nephi, sinasabing: Namasdan mo na kung magsisisi ang mga Gentil ay makabubuti sa kanila; at nalalaman mo rin ang hinggil sa mga tipan ng Panginoon sa sambahayan ni Israel; at narinig mo rin na ang sinumang hindi magsisisi ay tiyak na masasawi.
- 6 Samakatwid, sa aba sa mga Gentil kung sakali mang patitigasin nila ang kanilang mga puso laban sa Kordero ng Diyos.

1 Nephi 14

Ug mahitabo, nga kon ang mga Hentil mopatalinghog sa Kordero sa Dios niana nga adlaw nga siya mopakita sa iyang kaugalingon ngadto kanila pinaagi sa pulong, ug usab sa gahom, sa mismo gayod nga buhat, ngadto sa pagtangtang sa ilang mga babag—

Ug dili magpatig-a sa ilang mga kasingkasing batok sa Kordero sa Dios, sila pagaiphon uban sa mga binhi sa imong amahan; oo, sila pagaiphon uban sa balay ni Israel; ug mahimo silang usa ka bulahan nga katawhan diha sa gisaad nga yuta hangtod sa hangtod; dili na sila mahimong bihagon; ug ang balay ni Israel dili na pagalibogon.

Ug kanang dako nga gahong, nga gikalot alang kanila nianang gamhanan ug salawayon nga simbahan, nga gitukod sa yawa ug sa iyang mga anak aron iyang madala ang mga kalag sa katawhan ngadto sa impiyerno—oo, kanang dako nga gahong nga gikalot alang sa kalaglagan sa katawhan mapuno niadtong nagakalot niini ngadto sa ilang hingpit nga kalaglagan, miingon ang Kordero sa Dios; dili sa kalaglagan sa kalag, apan sa pagtambog niini ngadto nianang impiyerno nga walay katapusan.

Kay tan-awa, pinasubay kini sa pagpangbihag sa yawa, ug usab pinasubay sa kaangayan sa Dios, sa tanan nga mobuhat og daotan ug pagkasalawayon sa iyang atubangan.

Ug nahitabo nga ang anghel namulong ngari kanako, si Nephi, nga nag-ingon: Imong nakita nga kon ang mga Hentil maghinulsol makaayo kini alang kanila; ug nahibalo usab ikaw mahitungod sa mga pakigsaad sa Ginoo ngadto sa balay ni Israel; ug nakadungog usab ikaw nga kadtong dili maghinulsol kinahanglang mamatay.

Busa, alaot ngadto sa mga Hentil kon sila magpatig-a sa ilang mga kasingkasing batok sa Kordero sa Dios.

1 Nephi 14

And it shall come to pass, that if the Gentiles shall hearken unto the Lamb of God in that day that he shall manifest himself unto them in word, and also in power, in very deed, unto the taking away of their stumbling blocks—

And harden not their hearts against the Lamb of God, they shall be numbered among the seed of thy father; yea, they shall be numbered among the house of Israel; and they shall be a blessed people upon the promised land forever; they shall be no more brought down into captivity; and the house of Israel shall no more be confounded.

And that great pit, which hath been digged for them by that great and abominable church, which was founded by the devil and his children, that he might lead away the souls of men down to hell—yea, that great pit which hath been digged for the destruction of men shall be filled by those who digged it, unto their utter destruction, saith the Lamb of God; not the destruction of the soul, save it be the casting of it into that hell which hath no end.

For behold, this is according to the captivity of the devil, and also according to the justice of God, upon all those who will work wickedness and abomination before him.

And it came to pass that the angel spake unto me, Nephi, saying: Thou hast beheld that if the Gentiles repent it shall be well with them; and thou also knowest concerning the covenants of the Lord unto the house of Israel; and thou also hast heard that whoso repenteth not must perish.

Therefore, wo be unto the Gentiles if it so be that they harden their hearts against the Lamb of God.

7 Sapagkat darating ang panahon, wika ng Kordero ng Diyos, na gagawa ako ng isang dakila at kagila-gilalas na gawain sa mga anak ng tao; isang gawaing magiging walang hanggan, sa isang dako man o sa kabila—sa ikahihikayat man nila tungo sa kapayapaan at buhay na walang hanggan, o tungo sa pagpapaubaya sa kanila sa katigasan ng kanilang mga puso at sa kabulagan ng kanilang mga isip na magdadala sa kanila sa pagkabihag, at gayundin sa pagkawasak, kapwa temporal at espirituwal, alinsunod sa pagkabihag ng diyablo, na aking sinabi.

8 At ito ay nangyari na nang sabihin ng anghel ang mga salitang ito, sinabi niya sa akin: Naaalala mo ba ang mga tipan ng Ama sa sambahayan ni Israel? Sinabi ko sa kanya, Opo.

9 At ito ay nangyari na sinabi niya sa akin: Tingnan, at masdan ang makapangyarihan at karumal-dumal na simbahan, na ina ng mga karumal-dumal na gawain, na ang diyablo ang may tatag.

10 At sinabi niya sa akin: Dinggin, may dalawang simbahan lamang; ang isa ay simbahan ng Kordero ng Diyos, at ang isa naman ay simbahan ng diyablo; kaya nga, kung sinuman ang hindi nabibilang sa simbahan ng Kordero ng Diyos ay nabibilang sa yaong makapangyarihang simbahan, na ina ng mga karumal-dumal na gawain; at siya ang patutot ng buong mundo.

11 At ito ay nangyari na tumingin ako at namasdan ang patutot ng buong mundo, at nakaupo siya sa maraming katubigan; at may kapangyarihan siya sa buong mundo, sa lahat ng bansa, lahi, wika, at tao.

12 At ito ay nangyari na namasdan ko ang simbahan ng Kordero ng Diyos, at ang bilang nito ay kakaunti, dahil sa kasamaan at mga karumal-dumal na gawain ng patutot na nakaupo sa maraming katubigan; gayunpaman, namasdan ko na ang simbahan ng Kordero, na mga banal ng Diyos, ay nasa lahat din ng dako ng mundo; at ang kanilang nasasakupan sa mga dako ng mundo ay kakaunti, dahil sa kasamaan ng makapangyarihang patutot na nakita ko.

Kay ang panahon moabot, miingon ang Kordero sa Dios, nga ako mobuhat og mahinungdanon ug kahibulongan nga buhat diha sa mga anak sa katawhan; usa ka buhat nga walay kataposan, bisan sa unsang paagi—sa pagkabig man kanila ngadto sa kalinaw ug kinabuhì nga dayon, o ngadto sa pagtugyan kanila tungod sa katig-a sa ilang mga kasingkasing ug pagkabuta sa ilang mga salabotan, ngadto sa ilang pagkabihag, ug usab ngadto sa kalaglagan, sa temporal man ug sa espirituhanong paagi, pinasubay sa pagpangbihag sa yawa, nga akong gipamulong.

Ug nahitabo nga dihang ang anghel nakapamulong niini nga mga pulong, miingon siya ngari kanako: Nahinumdom ka ba sa mga pakigsaad sa Amahan ngadto sa balay ni Israel? Miingon ako kaniya, Oo.

Ug nahitabo nga siya miingon ngari kanako: Tan-awa, ug sud-onga kanang gamhanan ug salawayon nga simbahan, nga mao ang inahan sa mga pagkasalawayon, kansang magtutukod mao ang yawa.

Ug miingon siya ngari kanako: Tan-awa adunay duha lamang ka simbahan; ang usa mao ang simbahan sa Kordero sa Dios, ug ang lain mao ang simbahan sa yawa; mao nga kadtong wala mahisakop sa simbahan sa Kordero sa Dios nahisakop niana nga gamhanan nga simbahan, nga mao ang inahan sa mga pagkasalawayon; ug siya ang nagbaligya sa iyang dungog sa tibuok yuta.

Ug nahitabo nga ako mitan-aw ug nakita ang nagbaligya sa iyang dungog sa tibuok yuta, ug siya nagmando nganha sa lapad nga kadagatan; ug siya adunay gahom sa pagmando sa tibuok yuta, taliwala sa tanang kanasoran, kaliwatan, mga pinulongan, ug katawhan.

Ug nahitabo nga nakakita ako sa simbahan sa Kordero sa Dios, ug ang gidaghanon niini pipila lamang, tungod sa pagkadaotan ug pagkasalawayon nianang nagbaligya sa iyang dungog kinsa nagmando sa lapad nga kadagatan; bisan pa, nakakita ako nga ang simbahan sa Kordero, kinsa mga santos sa Dios, diha usab sa ibabaw sa tibuok yuta; ug ang ilang mga kamandoan diha sa yuta gamay ra, tungod sa pagkadaotan nianang gamhanan nga nagbaligya sa iyang dungog nga akong nakita.

For the time cometh, saith the Lamb of God, that I will work a great and a marvelous work among the children of men; a work which shall be everlasting, either on the one hand or on the other—either to the convincing of them unto peace and life eternal, or unto the deliverance of them to the hardness of their hearts and the blindness of their minds unto their being brought down into captivity, and also into destruction, both temporally and spiritually, according to the captivity of the devil, of which I have spoken.

And it came to pass that when the angel had spoken these words, he said unto me: Rememberest thou the covenants of the Father unto the house of Israel? I said unto him, Yea.

And it came to pass that he said unto me: Look, and behold that great and abominable church, which is the mother of abominations, whose founder is the devil.

And he said unto me: Behold there are save two churches only; the one is the church of the Lamb of God, and the other is the church of the devil; wherefore, whoso belongeth not to the church of the Lamb of God belongeth to that great church, which is the mother of abominations; and she is the whore of all the earth.

And it came to pass that I looked and beheld the whore of all the earth, and she sat upon many waters; and she had dominion over all the earth, among all nations, kindreds, tongues, and people.

And it came to pass that I beheld the church of the Lamb of God, and its numbers were few, because of the wickedness and abominations of the whore who sat upon many waters; nevertheless, I beheld that the church of the Lamb, who were the saints of God, were also upon all the face of the earth; and their dominions upon the face of the earth were small, because of the wickedness of the great whore whom I saw.

- 13 At ito ay nangyari na namasdan kong sama-samang tinipon ng makapangyarihang ina ng mga karumal-dumal na gawain ang maraming tao sa lahat ng dako ng mundo, sa lahat ng bansa ng mga Gentil, upang kalabanin ang Kordero ng Diyos.
- 14 At ito ay nangyari na ako, si Nephi, ay namasdan ang kapangyarihan ng Kordero ng Diyos, na ito ay napasa mga banal ng simbahan ng Kordero, at sa mga pinagtipanang tao ng Panginoon, na nakakalat sa lahat ng dako ng mundo; at nasasandatahan sila ng katwiran at ng kapangyarihan ng Diyos sa dakilang kaluwalhatian.
- 15 At ito ay nangyari na namasdan kong nabuhos ang poot ng Diyos sa yaong makapangyarihan at karumal-dumal na simbahan, kung kaya nga't may mga digmaan at alingawngaw ng mga digmaan sa lahat ng bansa at lahi sa mundo.
- 16 At nang magsimulang magkaroon ng mga digmaan at alingawngaw ng mga digmaan sa lahat ng bansang pag-aari ng ina ng mga karumal-dumal na gawain, nangusap ang anghel sa akin, sinasabing: Masdan, ang poot ng Diyos ay napasa-ina ng mga patutot; at masdan, nakikita mo ang lahat ng bagay na ito—
- 17 At kapag dumating ang panahong mabubuhos ang poot ng Diyos sa ina ng mga patutot, na siyang makapangyarihan at karumal-dumal na simbahan sa buong mundo, na ang diyablo ang may tatag, sa gayon, sa araw na yaon, ang gawain ng Ama ay magsisimula, sa paghahanda ng daan upang maisakatuparan ang kanyang mga tipan, na kanyang ginawa sa kanyang mga tao na nabibilang sa sambahayan ni Israel.
- 18 At ito ay nangyari na nangusap sa akin ang anghel, sinasabing: Tingnan!
- 19 At tumingin ako at namasdan ang isang lalaki, at nakadamit siya ng isang puting báta.
- 20 At sinabi ng anghel sa akin: Masdan ang isa sa labindalawang apostol ng Kordero.
- 21 Masdan, makikita niya at isusulat ang mga nalalabi sa mga bagay na ito; oo, at gayundin ang marami pang bagay na nangyari na.
- 22 At isusulat din niya ang hinggil sa katapusan ng daigdig.
- Ug nahitabo nga nakakita ako nga ang gamhanan nga inahan sa mga pagkasalawayon mipundok og daghan nga katawhan sa tibuok yuta, taliwala sa tanan nga kanasoran sa mga Hentil, sa pagpakigbatok sa Kordero sa Dios.
- Ug nahitabo nga ako, si Nephi, nakakita sa gahom sa Kordero sa Dios, nga kini mikunsad diha sa mga santos sa simbahan sa Kordero, ug diha sa katawhan sa pakigsaad sa Ginoo, kinsa nagkatibulaag sa ibabaw sa tibuok yuta; ug gisangkapan sila sa pagkamatarong ug sa gahom sa Dios sa dako nga himaya.
- Ug nahitabo nga nakakita ako nga ang kapungot sa Dios gibu-bo diha niana nga gamhanan ug salawayon nga simbahan, hangtod nga adunay mga gubat ug mga hungihong sa mga gubat taliwala sa tanan nga kanasoran ug kaliwatan sa yuta.
- Ug tungod kay nagsugod na ang mga gubat ug mga hungihong sa mga gubat taliwala sa tanan nga kanasoran nga gipang-iya sa inahan sa mga pagkasalawayon, ang anghel namulong ngari kanako, nga nag-ingon: Tan-awa, ang kapungot sa Dios anaa diha sa inahan sa mga nagbaligya og dungog; ug tan-awa, imong nakita kining tanan nga butang—
- Ug kon ang adlaw moabot nga ang kapungot sa Dios ibu-bo diha sa inahan sa mga nagbaligya og dungog nga mao ang gamhanan ug salawayon nga simbahan sa tibuok yuta, kansang magtutukod mao ang yawa, dayon, niana nga adlaw ang buhat sa Amahan pagasugdan, sa pag-andam sa agianan alang sa katumanan sa iyang mga pakigsaad, nga iyang gihimo ngadto sa iyang katawhan nga sakop sa balay ni Israel.
- Ug nahitabo nga ang anghel namulong ngari kanako, nga nag-ingon: Tan-awa!
- Ug ako mitan-aw ug nakakita og tawo, ug siya nagsul-ob og sapot nga puti.
- Ug ang anghel miingon ngari kanako: Tan-awa ang usa sa napulog duha ka apostoles sa Kordero.
- Tan-awa, siya makakita ug mosulat sa nahibilin niini nga mga butang; oo, ug usab sa daghan nga butang nga nahitabo na.
- Ug mosulat usab siya mahitungod sa katapusan sa kalibotan.
- And it came to pass that I beheld that the great mother of abominations did gather together multitudes upon the face of all the earth, among all the nations of the Gentiles, to fight against the Lamb of God.
- And it came to pass that I, Nephi, beheld the power of the Lamb of God, that it descended upon the saints of the church of the Lamb, and upon the covenant people of the Lord, who were scattered upon all the face of the earth; and they were armed with righteousness and with the power of God in great glory.
- And it came to pass that I beheld that the wrath of God was poured out upon that great and abominable church, inso-much that there were wars and rumors of wars among all the nations and kindreds of the earth.
- And as there began to be wars and rumors of wars among all the nations which belonged to the mother of abominations, the angel spake unto me, saying: Behold, the wrath of God is upon the mother of harlots; and behold, thou seest all these things—
- And when the day cometh that the wrath of God is poured out upon the mother of harlots, which is the great and abominable church of all the earth, whose founder is the devil, then, at that day, the work of the Father shall commence, in preparing the way for the fulfilling of his covenants, which he hath made to his people who are of the house of Israel.
- And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look!
- And I looked and beheld a man, and he was dressed in a white robe.
- And the angel said unto me: Behold one of the twelve apostles of the Lamb.
- Behold, he shall see and write the remainder of these things; yea, and also many things which have been.
- And he shall also write concerning the end of the world.

23 Anupa't ang mga bagay na kanyang isusulat ay makatarungan at totoo; at dinggin, nasusulat ang mga ito sa aklat na iyong namasdan na nagmula sa bibig ng Judio; at sa panahong lalabas ang mga ito sa bibig ng Judio, o, sa panahong ang aklat ay lalabas mula sa bibig ng Judio, ang mga bagay na nasusulat ay malinaw at dalisay, at pinakamahalaga at madaling maunawaan ng lahat ng tao.

24 At dinggin, ang mga bagay na isusulat ng apostol na ito ng Kordero ay maraming bagay na iyo nang nakita; at dinggin, ang nalalabi ay makikita mo.

25 Subalit ang mga bagay na iyong makikita pagkaraan nito ay hindi mo isusulat; sapagkat inordenan ng Panginoong Diyos ang apostol ng Kordero ng Diyos na siya ang magsusulat ng mga yaon.

26 At gayundin sa ibang nabuhay na noon, sa kanila ay ipinakita niya ang lahat ng bagay, at isinulat nila ang mga yaon; at tinatakan ang mga yaon upang lumabas sa kanilang kadalisan, alinsunod sa katotohanan na nasa Kordero, sa sariling itinakdang panahon ng Panginoon, sa sambahayan ni Israel.

27 At ako, si Nephi, ay narinig at nagpapatotoo, na ang pangalan ng apostol ng Kordero ay Juan, ayon sa salita ng anghel.

28 At dinggin, ako, si Nephi, ay pinagbawalang aking isulat ang nalalabi sa mga bagay na aking nakita at narinig; kaya nga, ang mga bagay na naisulat ko ay sapat na sa akin; at aking isinulat ang maliit na bahagi lamang ng mga bagay na aking nakita.

29 At pinatotohanan ko na aking nakita ang mga bagay na nakita ng aking ama, at ipinaalam sa akin ang mga yaon ng anghel ng Panginoon.

30 At ngayon, tatapusin ko na ang aking mga pananalita hinggil sa mga bagay na aking nakita habang ako ay natangay ng Espiritu; at kung hindi man nasusulat ang lahat ng bagay na aking nakita, ang mga bagay na aking naisulat ay totoo. At gayon nga ito. Amen.

Mao nga, ang mga butang nga iyang isulat makiangayon ug tinuod; ug tan-awa kini gisulat diha sa basahon nga imong nakita nga nagagikan sa ba-ba sa Judeo; ug niana nga panahon nga mogula kini gikan sa ba-ba sa Judeo, o, sa panahon nga ang libro mogula gikan sa ba-ba sa Judeo, ang mga butang nga nahisulat yano ug lunsay, ug labing bililhon ug sayon alang sa panabot sa tanan nga tawo.

Ug tan-awa, ang mga butang nga isulat niini nga apostol sa Kordero mao ang daghan nga butang nga imong nakita; ug tan-awa, ang nahibilin imo pang makita.

Apan ang mga butang nga imo pang makita human niini dili nimo isulat; kay ang Ginoong Dios mi-orden sa apostol sa Kordero sa Dios nga siya gayod ang mosulat niini.

Ug usab ang uban nga gipakitaan niini, ngadto kanila iyang gipakita ang tanan nga butang, ug sila ang misulat niini; ug kini giselyohan aron motungha diha sa kalunsay niini, sumala sa kamatuoran nga anaa sa Kordero, sa tukma nga panahon sa Ginoo, ngadto sa balay ni Israel.

Ug ako, si Nephi, nakadungog ug mopamatuod, nga ang ngalan sa apostol sa Kordero mao si Juan, sumala sa pulong sa anghel.

Ug tan-awa, ako, si Nephi, gidid-an sa pagsulat sa nahibilin pang mga butang nga akong nakita ug nadungog; mao nga ang mga butang nga akong gisulat igo na alang kanako; ug ako nakasulat og gamay lamang nga bahin sa mga butang nga akong nakita.

Ug mopamatuod ako nga nakakita ako sa mga butang nga nakita sa akong amahan, ug ang anghel sa Ginoo ang mipahibalo niini ngari kanako.

Ug karon akong taposon ang akong pagpamulong mahitungod sa mga butang nga akong nakita samtang gidala ako sa Espiritu; ug kon ang tanan nga butang nga akong nakita wala mahisulat, ang mga butang nga akong nasulat tinuod. Ug mao gayod kini. Amen.

Wherefore, the things which he shall write are just and true; and behold they are written in the book which thou beheld proceeding out of the mouth of the Jew; and at the time they proceeded out of the mouth of the Jew, or, at the time the book proceeded out of the mouth of the Jew, the things which were written were plain and pure, and most precious and easy to the understanding of all men.

And behold, the things which this apostle of the Lamb shall write are many things which thou hast seen; and behold, the remainder shalt thou see.

But the things which thou shalt see hereafter thou shalt not write; for the Lord God hath ordained the apostle of the Lamb of God that he should write them.

And also others who have been, to them hath he shown all things, and they have written them; and they are sealed up to come forth in their purity, according to the truth which is in the Lamb, in the own due time of the Lord, unto the house of Israel.

And I, Nephi, heard and bear record, that the name of the apostle of the Lamb was John, according to the word of the angel.

And behold, I, Nephi, am forbidden that I should write the remainder of the things which I saw and heard; wherefore the things which I have written sufficeth me; and I have written but a small part of the things which I saw.

And I bear record that I saw the things which my father saw, and the angel of the Lord did make them known unto me.

And now I make an end of speaking concerning the things which I saw while I was carried away in the Spirit; and if all the things which I saw are not written, the things which I have written are true. And thus it is. Amen.

1 Nephi 15

- 1 At ito ay nangyari na matapos ako, si Nephi, ay matangay ng Espiritu, at makita ang lahat ng bagay na ito, bumalik ako sa tolda ng aking ama.
- 2 At ito ay nangyari na namasdan ko ang aking mga kapatid, at nagtatalu-talo sila sa isa't isa hinggil sa mga bagay na sinabi ng aking ama sa kanila.
- 3 Sapagkat tunay na nangusap siya ng maraming mahalagang bagay sa kanila, na mahirap maunawaan, maliban lamang kung ang isang tao ay magtatanong sa Panginoon; at sapagkat matitigas ang kanilang puso, kaya nga, hindi sila bumaling sa Panginoon na siyang nararapat.
- 4 At ngayon, ako, si Nephi, ay nagdalamhati dahil sa katigasan ng kanilang mga puso, at gayundin, dahil sa mga bagay na aking nakita, at nalalaman na tiyak na mangyayari ang mga yaon dahil sa labis na kasamaan ng mga anak ng tao.
- 5 At ito ay nangyari na ako ay nadaig ng aking mga paghihirap, sapagkat inaakala ko na ang aking mga paghihirap ay higit sa lahat, dahil sa pagkalipol ng aking mga tao, sapagkat namasdan ko ang kanilang pagbagsak.
- 6 At ito ay nangyari na matapos akong makatanggap ng lakas, ako ay nangusap sa aking mga kapatid, nagnanais na malaman sa kanila ang dahilan ng kanilang pagtatalo.
- 7 At sinabi nila: Dinggin, hindi namin maunawaan ang mga salitang sinabi ng ating ama hinggil sa mga likas na sanga ng punong olibo, at hinggil din sa mga Gentil.
- 8 At sinabi ko sa kanila: Nagtanong ba kayo sa Panginoon?
- 9 At sinabi nila sa akin: Hindi; sapagkat walang ipinaalam na gayong bagay ang Panginoon sa amin.
- 10 Dinggin, sinabi ko sa kanila: Ano't hindi ninyo sinusunod ang mga kautusan ng Panginoon? Ano nga ba't kayo ay masasawi, dahil sa katigasan ng inyong mga puso?

1 Nephi 15

Ug nahitabo nga human ako, si Nephi, gidala sa Espiritu ug nakakita niining tanan nga butang, mibalik ako ngadto sa tolda sa akong amahan.

Ug nahitabo nga nakakita ako sa akong mga igsoong lalaki, ug nanaglalalis sila mahitungod sa mga butang nga gipamulong sa akong amahan ngadto kanila.

Kay sa pagkatinuod daghan siya og gipamulong nga mga butang nga mahinungdanon ngadto kanila, nga lisod sa pagsabot, gawas kon ang tawo mangutana gayod sa Ginoo; ug kay sila tig-a og mga kasingkasing, busa sila wala mosalig sa Ginoo nga mao unta ang angay nilang buhaton.

Ug karon ako, si Nephi, naguol tungod sa katig-a sa ilang mga kasingkasing, ug usab, tungod sa mga butang nga akong nakita, ug nahibalo nga dili gayod kapugngan nga manghitabo kini tungod sa hilabihang kadaotan sa mga anak sa katawhan.

Ug nahitabo nga nabug-atan ako tungod sa akong mga kasakit, kay akong gihunahuna nga ang akong mga kasakit bug-at kaayo sa tanan, tungod sa pagkalaglag sa akong katawhan, kay ako nakakita sa ilang pagkapukan.

Ug nahitabo nga human ako nakadawat og kalig-on akong gipakigsultihan ang akong mga igsoong lalaki, nagtinguha nga masayod gikan kanila sa hinungdan sa ilang mga panaglalalis.

Ug miingon sila: Tan-awa, dili kami makasabot sa mga pulong nga gipamulong sa atong amahan mahitungod sa kinaiyanhon nga mga sanga sa kahoy nga oliba, ug usab mahitungod sa mga Hentil.

Ug miingon ako kanila: Kamo ba nangutana sa Ginoo?

Ug miingon sila ngari kanako: Wala; kay ang Ginoo dili mopahibalo og ingon niana nga mga butang ngari kanamo.

Tan-awa, miingon ako kanila: Nganong kamo dili man motuman sa mga sugo sa Ginoo? Nganong kamo kinahanglan pa man nga malaglag, tungod sa katig-a sa inyong mga kasingkasing?

1 Nephi 15

And it came to pass that after I, Nephi, had been carried away in the Spirit, and seen all these things, I returned to the tent of my father.

And it came to pass that I beheld my brethren, and they were disputing one with another concerning the things which my father had spoken unto them.

For he truly spake many great things unto them, which were hard to be understood, save a man should inquire of the Lord; and they being hard in their hearts, therefore they did not look unto the Lord as they ought.

And now I, Nephi, was grieved because of the hardness of their hearts, and also, because of the things which I had seen, and knew they must unavoidably come to pass because of the great wickedness of the children of men.

And it came to pass that I was overcome because of my afflictions, for I considered that mine afflictions were great above all, because of the destruction of my people, for I had beheld their fall.

And it came to pass that after I had received strength I spake unto my brethren, desiring to know of them the cause of their disputations.

And they said: Behold, we cannot understand the words which our father hath spoken concerning the natural branches of the olive tree, and also concerning the Gentiles.

And I said unto them: Have ye inquired of the Lord?

And they said unto me: We have not; for the Lord maketh no such thing known unto us.

Behold, I said unto them: How is it that ye do not keep the commandments of the Lord? How is it that ye will perish, because of the hardness of your hearts?

- 11 Hindi ba ninyo natatandaan ang mga bagay na sinabi ng Panginoon?—Kung hindi ninyo patitigasin ang inyong mga puso, at magtatanong sa akin nang may pananampalataya, naniniwalang makatatanggap kayo, nang may pagsusumigasig sa pagsunod sa ating mga kautusan, tiyak na ipaalam sa inyo ang mga bagay na ito.
- 12 Dinggin, sinasabi ko sa inyo, na ang sambahayan ni Israel ay inihalintulad sa isang punong olibo, ng Espiritu ng Panginoon na nasa ating ama; at dinggin, hindi ba't tayo ay binali mula sa sambahayan ni Israel, at hindi ba't tayo ay isang sanga ng sambahayan ni Israel?
- 13 At ngayon, ang ibig sabihin ng ating ama hinggil sa paghuhugpong ng mga likas na sanga sa pamamagitan ng kaganapan ng mga Gentil, ay, na sa mga huling araw, kapag ang ating mga binhi ay nanghina sa kawalang-paniniwala, oo, sa loob ng maraming taon, at maraming salinlahi matapos magpakita ang Mesiyas sa katawang-tao sa mga anak ng tao, pagkatapos ang kabuuan ng ebanghelyo ng Mesiyas ay darating sa mga Gentil, at mula sa mga Gentil patungo sa mga labi ng ating mga binhi—
- 14 At sa araw na yaon ay malalaman ng labi ng ating mga binhi na sila ay kabilang sa sambahayan ni Israel, at na sila ang mga pinagtipanang tao ng Panginoon; at pagkatapos ay makikilala nila at makararating sila sa kaalaman ng kanilang mga ninuno, at gayundin sa kaalaman ng ebanghelyo ng kanilang Manunubos, na kanyang ipinangaral sa kanilang mga ama; kaya nga, makararating sila sa kaalaman ng kanilang Manunubos at sa bawat bahagi ng kanyang doktrina, nang malaman nila kung paano lalapit sa kanya at maligtas.
- 15 At pagkatapos, sa araw na yaon, hindi ba't sila ay magagalak at magbibigay-papuri sa kanilang Diyos na walang hanggan, ang kanilang bato at kanilang kaligtasan? Oo, sa araw na yaon, hindi ba't matatanggap nila ang lakas at pagkain mula sa tunay na puno ng ubas? Oo, hindi ba't sila ay sasapi sa tunay na kawan ng Diyos?
- 16 Dinggin, sinasabi ko sa inyo, Oo; muli silang maaalala sa sambahayan ni Israel; ihuhugpong sila, bilang likas na sanga ng punong olibo, sa tunay na punong olibo.

Wala ba kamo mahinumdom sa mga butang nga gisulti sa Ginoo?—Kon kamo dili mopatig-a sa inyong mga kasingkasing, ug mohangyo kanako pinaagi sa pagtuo, magatuo nga kamo makadawat uban sa kakugi sa pagtuman sa akong mga sugo, sa pagkatinuod kini nga mga butang ipahibalo nganha kaninyo.

Tan-awa, sultihan ko kamo nga ang balay ni Israel gitandi ngadto sa kahoy nga oliba, pinaagi sa Espiritu sa Ginoo nga anaa sa atong amahan; ug tan-awa wala ba kita mahibulag gikan sa balay ni Israel, ug dili ba kita sanga sa balay ni Israel?

Ug karon, ang butang nga buot ipasabot sa atong amahan bahin sa pagsumbak sa kinaianhon nga mga sanga pinaagi sa kahingpitan sa mga Hentil, mao, nga sa ulahing mga adlaw, kon ang atong mga binhi mokunhod ngadto sa pagkawalay pagtuo, oo, sulod sa daghan nga katuigan ug sa daghan nga henerasyon human ang Mesiyas matawo dinhi sa kalibotan, nga mangalagad sa mga anak sa katawhan, niana ang kahingpitan sa ebanghelyo sa Mesiyas moabot ngadto sa mga Hentil, ug gikan sa mga Hentil ngadto sa salin sa atong mga binhi—

Ug niana nga adlaw ang mga salin sa atong mga binhi mahibalo nga sakop sila sa balay ni Israel, ug nga sila ang katawhan sa pakigsaad sa Ginoo; ug unya mahibalo sila ug makakat-on bahin sa ilang katigulangan, ug makahibalo usab sa ebanghelyo sa ilang Manunubos nga gipangalagad ngadto sa ilang mga amahan pinaagi kaniya; mao nga, makahibalo sila bahin sa ilang Manunubos ug sa matag piho nga elemento sa iyang doktrina, nga sila masayod unsaon pagdangop ngadto kaniya ug maluwas.

Ug dayon niana nga adlaw dili ba sila malipay ug modayeg ngadto sa ilang walay kataposan nga Dios, nga ilang kalig-on ug ilang kaluwasan? Oo, niana nga adlaw, dili ba sila makadawat og kalig-on ug kahimsong gikan sa tinuod nga ubas? Oo, dili ba sila moduol ngadto sa tinuod nga panon sa Dios?

Tan-awa, sultihan ko kamo, Oo; sila pagahinumdoman pag-usab taliwala sa balay ni Israel; sila isumbak pagbalik, isip usa ka kinaianhon nga sanga sa kahoy nga oliba, ngadto sa tinuod nga kahoy nga oliba.

Do ye not remember the things which the Lord hath said?—If ye will not harden your hearts, and ask me in faith, believing that ye shall receive, with diligence in keeping my commandments, surely these things shall be made known unto you.

Behold, I say unto you, that the house of Israel was compared unto an olive tree, by the Spirit of the Lord which was in our father; and behold are we not broken off from the house of Israel, and are we not a branch of the house of Israel?

And now, the thing which our father meaneth concerning the grafting in of the natural branches through the fulness of the Gentiles, is, that in the latter days, when our seed shall have dwindled in unbelief, yea, for the space of many years, and many generations after the Messiah shall be manifested in body unto the children of men, then shall the fulness of the gospel of the Messiah come unto the Gentiles, and from the Gentiles unto the remnant of our seed—

And at that day shall the remnant of our seed know that they are of the house of Israel, and that they are the covenant people of the Lord; and then shall they know and come to the knowledge of their forefathers, and also to the knowledge of the gospel of their Redeemer, which was ministered unto their fathers by him; wherefore, they shall come to the knowledge of their Redeemer and the very points of his doctrine, that they may know how to come unto him and be saved.

And then at that day will they not rejoice and give praise unto their everlasting God, their rock and their salvation? Yea, at that day, will they not receive the strength and nourishment from the true vine? Yea, will they not come unto the true fold of God?

Behold, I say unto you, Yea; they shall be remembered again among the house of Israel; they shall be grafted in, being a natural branch of the olive tree, into the true olive tree.

17 At ito ang ibig sabihin ng ating ama; at ipinapakahulugan niya na hindi ito mangyayari hangga't hindi sila naikakalat ng mga Gentil; at ipinapakahulugan niyang magaganap ito sa pamamagitan ng mga Gentil, upang maipakita ng Panginoon ang kanyang kapangyarihan sa mga Gentil, sa natatanging kadahilanan na itatakwil siya ng mga Judio, o ng sambahayan ni Israel.

18 Samakatwid, ang ating ama ay hindi lamang nagsalita tungkol sa ating mga binhi, kundi gayundin sa buong sambahayan ni Israel, tinutukoy ang tipang matutupad sa mga huling araw; na tipang ginawa ng Panginoon sa ating amang si Abraham, sinasabing: Sa iyong mga binhi pagpapalain ang lahat ng lahi sa mundo.

19 At ito ay nangyari na ako, si Nephi, ay nangusap nang marami sa kanila hinggil sa mga bagay na ito; oo, nangusap ako sa kanila hinggil sa pagpapanumbalik ng mga Judio sa mga huling araw.

20 At inulit ko sa kanila ang mga salita ni Isaias, na nangusap hinggil sa pagpapanumbalik ng mga Judio, o ng sambahayan ni Israel; at matapos silang maipanumbalik ay hindi na sila mapipisan sa iba, ni makakalat na muli. At ito ay nangyari na marami akong sinabing salita sa aking mga kapatid, kung kaya't sila ay napapayapa at nagpakumbaba ng kanilang sarili sa harapan ng Panginoon.

21 At ito ay nangyari na muli silang nangusap sa akin, sinasabing: Ano ang kahulugan ng bagay na ito na nakita ng ating ama sa panaginip? Ano ang kahulugan ng punungkahoy na kanyang nakita?

22 At sinabi ko sa kanila: Ito ay sumasagisag sa punungkahoy ng buhay.

23 At sinabi nila sa akin: Ano ang kahulugan ng gabay na bakal na nakita ng ating ama, na patungo sa punungkahoy?

24 At sinabi ko sa kanila na ito ang salita ng Diyos; at sinuman ang makikinig sa salita ng Diyos, at mahigpit na kakapit dito, sila ay hindi kailanman masasawi; ni hindi sila magagapi ng mga tukso at ng mga nag-aapoy na sibat ng kaaway tungo sa pagkabulag, upang akayin sila sa pagkalipol.

Ug mao kini ang buot ipasabot sa atong amahan; ug ang buot niyang ipasabot nga dili kini mahitabo hangtod mahuman ang pagtibulaag kanila sa mga Hentil; ug buot niyang ipasabot nga moabot kini pinaagi sa mga Hentil, nga ang Ginoo mopakita sa iyang gahom ngadto sa mga Hentil, tungod kay sa mao gayod nga hinungdan siya isalikway sa mga Judeo, o sa balay ni Israel.

Mao nga, ang atong amahan wala lamang mamulong bahin sa atong mga binhi, apan usab sa tibuok balay ni Israel, nga naghisgot sa pakigsaad nga matuman sa ulahing mga adlaw; diin nga pakigsaad gihimo sa Ginoo ngadto sa atong amahan nga si Abraham, nga nag-ingon: Sa imong binhi ang tanan nga kaliwatan sa yuta mapanalanginan.

Ug nahitabo nga ako, si Nephi, namulong og daghan ngadto kanila mahitungod niini nga mga butang; oo, ako namulong kanila mahitungod sa pagpahiuli sa mga Judeo sa ulahing mga adlaw.

Ug akong gibalik sa pagsaysay kanila ang mga pulong ni Isaias, kinsa namulong bahin sa pagpahiuli sa mga Judeo, o sa balay ni Israel; ug human nga sila ipahiuli dili na sila pagalibogon ni sila pagatibulaagon pag-usab. Ug nahitabo nga namulong ako og daghan ngadto sa akong mga igsoong lalaki, nga sila nahupay ug mipaubos sa ilang kaugalingon atubangan sa Ginoo.

Ug nahitabo nga nakigsulti na usab sila kanako, nga nag-ingon: Unsa ang gipasabot niini nga butang nga nakita sa atong amahan sa usa ka damgo? Unsa ang gipasabot sa kahoy nga iyang nakita?

Ug miingon ako kanila: Usa kadto ka simbolo sa kahoy sa kinabuhi.

Ug miingon sila ngari kanako: Unsa ang gipasabot sa gunitanan nga puthaw nga nakita sa atong amahan, nga padulong sa kahoy?

Ug miingon ako kanila nga mao kadto ang pulong sa Dios; ug si kinsa kadtong mopatalinghog sa pulong sa Dios, ug hugot nga mogunit niini, sila dili gayod malaglag; ni ang mga pagtental ug ang nagdilaab nga mga pana sa kaaway makabuntog kanila ngadto sa pagkabuta, sa pagdala kanila ngadto sa kalaglagan.

And this is what our father meaneth; and he meaneth that it will not come to pass until after they are scattered by the Gentiles; and he meaneth that it shall come by way of the Gentiles, that the Lord may show his power unto the Gentiles, for the very cause that he shall be rejected of the Jews, or of the house of Israel.

Wherefore, our father hath not spoken of our seed alone, but also of all the house of Israel, pointing to the covenant which should be fulfilled in the latter days; which covenant the Lord made to our father Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

And it came to pass that I, Nephi, spake much unto them concerning these things; yea, I spake unto them concerning the restoration of the Jews in the latter days.

And I did rehearse unto them the words of Isaiah, who spake concerning the restoration of the Jews, or of the house of Israel; and after they were restored they should no more be confounded, neither should they be scattered again. And it came to pass that I did speak many words unto my brethren, that they were pacified and did humble themselves before the Lord.

And it came to pass that they did speak unto me again, saying: What meaneth this thing which our father saw in a dream? What meaneth the tree which he saw?

And I said unto them: It was a representation of the tree of life.

And they said unto me: What meaneth the rod of iron which our father saw, that led to the tree?

And I said unto them that it was the word of God; and whoso would hearken unto the word of God, and would hold fast unto it, they would never perish; neither could the temptations and the fiery darts of the adversary overpower them unto blindness, to lead them away to destruction.

- 25 Samakatwid, ako, si Nephi, ay pinayuhan silang pakinggan ang salita ng Panginoon; oo, pinayuhan ko sila nang buong lakas ng aking kaluluwa, at nang buong kakayahan na aking taglay na sila ay makinig sa salita ng Diyos at tandaang sundin ang kanyang mga kautusan sa tuwina sa lahat ng bagay.
- 26 At sinabi nila sa akin: Ano ang kahulugan ng ilog ng tubig na nakita ng ating ama?
- 27 At sinabi ko sa kanila na ang tubig na nakita ng aking ama ay karumihan; at labis na marami ang iba pang bagay na lumukob sa kanyang isipan kung kaya't hindi na niya napuna ang karumihan ng tubig.
- 28 At sinabi ko sa kanila na ito ay isang kakila-kilabot na look, na humihiwalay sa masasama mula sa punungkahoy ng buhay, at gayundin sa mga banal ng Diyos.
- 29 At sinabi ko sa kanila na ito ay sumasagisag sa yaong kakila-kilabot na impiyerno, na sinabi sa akin ng anghel na inihanda para sa masasama.
- 30 At sinabi ko rin sa kanilang nakita rin ng aming ama na ang katarungan ng Diyos ay naghihiwalay rin sa masasama mula sa mga matwid; at ang liwanag nito ay kahalintulad ng liwanag ng isang nagliliyab na apoy, na pumapailanglang sa Diyos magpakailanman, at walang katapusan.
- 31 At sinabi nila sa akin: Ang ibig bang sabihin ng bagay na ito ay pagdurusa ng katawan sa mga araw ng pagsubok, o ang kahulugan ba nito ay ang kahuli-hulihang kalagayan ng kaluluwa matapos ang kamatayan ng katawang lupa, o tumutukoy ba ito sa mga bagay na temporal?
- 32 At ito ay nangyari na sinabi ko sa kanila na sumasagisag ito sa mga bagay na kapwa temporal at espirituwal; sapagkat darating ang araw na sila ay tiyak na hahatulan sa kanilang mga gawa, oo, maging ang mga gawang ginawa ng katawang lupa sa mga araw ng kanilang pagsubok.

Mao nga, ako, si Nephi, miawhag kanila sa pagpatalinghog sa pulong sa Ginoo; oo, ako miawhag kanila sa tanan nga kusog sa akong kalag, ug sa tanan nga galamhan nga akong naangkon, nga sila unta mopatalinghog sa pulong sa Dios ug mahinundom sa pagtuman sa iyang mga sugo sa kanunay sa tanan nga butang.

Ug miingon sila ngari kanako: Unsa ang gipasabot sa suba sa tubig nga nakita sa atong amahan?

Ug miingon ako kanila nga ang tubig nga nakita sa atong amahan mao ang kahugaw; ug hilabihan ka linga sa iyang hunahuna sa uban nga mga butang hinungdan nga wala niya makita ang kahugaw sa tubig.

Ug miingon ako kanila nga makahahadlok kadto nga bung-aw, nga nagbulag sa mga daotan gikan sa kahoy sa kinabuhì, ug usab gikan sa mga santos sa Dios.

Ug miingon ako kanila nga simbolo kadto niana nga makahahadlok nga impiyerno, nga gisulti sa anghel ngari kanako nga giandam alang sa mga daotan.

Ug miingon ako kanila nga ang among amahan nakakita usab nga ang kaangayan sa Dios mibahin usab sa mga daotan gikan sa mga matarong; ug ang kahayag niini sama niadtong kahayag sa nagdilaab nga kalayo nga misaka ngadto sa Dios sa kahangtoran, ug walay kataposan.

Ug miingon sila ngari kanako: Kini nga butang nagpasabot ba sa kahasol sa lawas sa mga adlaw sa pagsulay, o nagpasabot ba kini sa kataposang kahimtang sa kalag human mamatay ang temporal nga lawas, o naghisgot ba kini sa mga butang nga temporal?

Ug nahitabo nga miingon ako kanila nga simbolo kadto sa mga butang nga temporal ug espirituwal; kay ang adlaw moabot nga sila pagahukman sumala sa ilang mga buhat, oo, gani sa mga buhat nga nahimo sa temporal nga lawas sa mga adlaw sa ilang pagsulay.

Wherefore, I, Nephi, did exhort them to give heed unto the word of the Lord; yea, I did exhort them with all the energies of my soul, and with all the faculty which I possessed, that they would give heed to the word of God and remember to keep his commandments always in all things.

And they said unto me: What meaneth the river of water which our father saw?

And I said unto them that the water which my father saw was filthiness; and so much was his mind swallowed up in other things that he beheld not the filthiness of the water.

And I said unto them that it was an awful gulf, which separated the wicked from the tree of life, and also from the saints of God.

And I said unto them that it was a representation of that awful hell, which the angel said unto me was prepared for the wicked.

And I said unto them that our father also saw that the justice of God did also divide the wicked from the righteous; and the brightness thereof was like unto the brightness of a flaming fire, which ascendeth up unto God forever and ever, and hath no end.

And they said unto me: Doth this thing mean the torment of the body in the days of probation, or doth it mean the final state of the soul after the death of the temporal body, or doth it speak of the things which are temporal?

And it came to pass that I said unto them that it was a representation of things both temporal and spiritual; for the day should come that they must be judged of their works, yea, even the works which were done by the temporal body in their days of probation.

33 Samakatwid, kung sila ay mamamatay sa kanilang mga kasamaan, sila ay tiyak ding itatakwil, alinsunod sa mga bagay na espirituwal, na tumutukoy sa pagkamatwiran; kaya nga, tiyak na sila ay dadalhin upang tumayo sa harapan ng Diyos, upang hatulan sa kanilang mga gawa; at kung ang kanilang mga gawa ay karumihan, sila ay tiyak na marurumi; at kung sila ay marurumi, tiyak na sila ay hindi makapananahanan sa kaharian ng Diyos; sapagkat kung magkakagayon, ang kaharian ng Diyos ay tiyak na marumi rin.

34 Subalit dinggin, sinasabi ko sa inyo, ang kaharian ng Diyos ay hindi marumi, at walang anumang maruming bagay ang makapapasok sa kaharian ng Diyos; kaya nga, tiyak na may lugar ng karumihang inihanda para sa yaong marurumi.

35 At may lugar na inihanda, oo, maging ang yaong kakila-kilabot na impiyerno na aking sinabi, at ang diyablo ang naghandang nito; kaya nga, ang kahuli-hulihang kalagayan ng kaluluwa ng tao ay manahanan sa kaharian ng Diyos, o itatakwil dahil sa yaong katarungang aking sinabi.

36 Samakatwid, ang masasama ay ihihiwalay sa mga matwid, at gayundin sa yaong punungkahoy ng buhay, na ang bunga ay pinakamahalaga at pinakakanais-nais sa lahat ng iba pang bunga; oo, at ito ang pinakadakila sa lahat ng kaloob ng Diyos. At sa gayon ako nangusap sa aking mga kapatid. Amen.

Mao nga, kon sila mamatay diha sa ilang pagkadaotan sila usab isalikway gayod, bahin sa mga butang nga espirituhanon nga may kalabotan sa pagkamatarong; mao nga, sila pagadadon gayod ngadto sa atubangan sa Dios aron mahukman sa ilang binuhatan; ug kon ang ilang binuhatan mga hugaw sigurado gayod nga sila hugaw; ug kon sila hugaw sigurado nga sila dili makapuyo sa gingharian sa Dios; kay kon makasulod man, ang gingharian sa Dios seguradong hugaw usab.

Apan tan-awa, sultihan ko kamo, ang gingharian sa Dios dili hugaw, ug walay hugaw nga butang nga makasulod sa gingharian sa Dios; mao nga kinahanglan gayod nga adunay usa ka dapit sa kahugaw nga giandam alang niana nga hugaw.

Ug adunay dapit nga giandam, oo, gani kana nga makahahadlok nga impiyerno nga akong gipamulong, ug ang yawa mao ang tig-andam niini; mao nga ang kataposan nga kahimtang sa kalag sa mga tawo mao ang pagpuyo sa gingharian sa Dios, o isalikway tungod niana nga kaangayan nga akong gipamulong.

Mao nga, ang mga daotan isalikway gikan sa mga matarong ug gikan usab niana nga kahoy sa kinabuhi, kansang bunga labing bililhon ug labing madanihon labaw pa sa tanan nga bunga; oo, ug kini ang labing mahinungdanon sa tanan nga gasa sa Dios. Ug mao gayod kana ang akong gipamulong ngadto sa akong mga igsoong lalaki. Amen.

Wherefore, if they should die in their wickedness they must be cast off also, as to the things which are spiritual, which are pertaining to righteousness; wherefore, they must be brought to stand before God, to be judged of their works; and if their works have been filthiness they must needs be filthy; and if they be filthy it must needs be that they cannot dwell in the kingdom of God; if so, the kingdom of God must be filthy also.

But behold, I say unto you, the kingdom of God is not filthy, and there cannot any unclean thing enter into the kingdom of God; wherefore there must needs be a place of filthiness prepared for that which is filthy.

And there is a place prepared, yea, even that awful hell of which I have spoken, and the devil is the preparator of it; wherefore the final state of the souls of men is to dwell in the kingdom of God, or to be cast out because of that justice of which I have spoken.

Wherefore, the wicked are rejected from the righteous, and also from that tree of life, whose fruit is most precious and most desirable above all other fruits; yea, and it is the greatest of all the gifts of God. And thus I spake unto my brethren. Amen.

1 Nephi 16

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na matapos na ako, si Nephi, ay magwakas sa pangungusap sa aking mga kapatid, dinggin, sinabi nila sa akin: Ikaw ay nagpahayag sa amin ng masasakit na bagay, higit kaysa kaya naming tiisin.
- 2 At ito ay nangyari na sinabi ko sa kanila na alam kong ako ay nagsalita ng masasakit na bagay laban sa masasama, alinsunod sa katotohanan; at ang mga matwid ay binigyang-katwiran ko, at nagpatotoo na sila ay dadakilain sa huling araw; kaya nga, ang may kasalanan ay tumatanggap ng katotohanan nang may kahirapan; sapagkat iyon ay sumusugat sa kanila sa kaibuturan.
- 3 At ngayon, mga kapatid ko, kung kayo ay mga matwid at nahahandang makinig sa katotohanan, at uunawain ito, nang kayo ay makalakad nang matwid sa harapan ng Diyos, kung magkagayon ay hindi kayo magbubulung-bulong dahil sa katotohanan, at sasabihing: Ikaw ay nangungusap ng masasakit na bagay laban sa amin.
- 4 At ito ay nangyari na ako, si Nephi, ay pinayuhan ang aking mga kapatid, nang buong sigasig, na sundin ang mga kautusan ng Panginoon.
- 5 At ito ay nangyari na sila ay nagpakumbaba ng kanilang sarili sa harapan ng Panginoon; kung kaya nga't ako ay nagalak at nagkaroon ng malaking pag-asa sa kanila, na sila ay lalakad sa mga landas ng katwiran.
- 6 Ngayon, ang lahat ng bagay na ito ay winika at naganap nang ang aking ama ay nananahan sa isang tolda sa lambak na tinawag niyang Lemuel.
- 7 At ito ay nangyari na ako, si Nephi, ay pinakasalan ang isa sa mga anak na babae ni Ismael upang maging asawa; at gayundin, pinakasalan ng aking mga kapatid ang mga anak na babae ni Ismael upang maging mga asawa; at gayundin, pinakasalan ni Zoram ang pinakamatandang anak na babae ni Ismael upang maging asawa.
- 8 At sa gayon natupad ng aking ama ang lahat ng kautusan ng Panginoon na ibinigay sa kanya. At gayundin, ako, si Nephi, ay labis na pinagpala ng Panginoon.
- 9 At ito ay nangyari na ang tinig ng Panginoon ay nangusap sa aking ama sa gabi, at inutusan siya na sa kinabukasan ay nararapat siyang maglakbay patungo sa ilang.

1 Nephi 16

Ug karon nahitabo nga human ako, si Nephi, mitapos sa akong pagpamulong ngadto sa akong mga igsoong lalaki, tan-awa miingon sila ngari kanako: Ikaw namahayag ngari kanamo og mga butang nga sakit, labaw kay sa among maantos.

Ug nahitabo nga miingon ako kanila nga ako nasayod nga ako namulong og mga butang nga sakit batok sa mga daotan, sumala sa kamatuoran; ug ang mga matarong akong gihatagan og kaangayan, ug mipamatuod nga sila pagabayawon sa kataposang adlaw; mao nga, ang mga nakasala maglisod sa pagdawat sa kamatuoran, kay kini motusok tumong gayod sa ilang kasingkasing.

Ug karon akong mga igsoong lalaki, kon kamo nagmatarong pa unta ug andam nga mosunod sa kamatuoran, ug mopatalinghog niini, aron kamo magalakaw nga matarong sa atubangan sa Dios, niana nga kahimtang dili kamo magbagulbol tungod sa kamatuoran ug moingon: Ikaw namulong og mga butang nga sakit batok kanamo.

Ug nahitabo nga ako, si Nephi, miawhag sa akong mga igsoong lalaki, uban sa tanang kakugi, sa pagtuman sa mga sugo sa Ginoo.

Ug nahitabo nga sila nagmapainubsanon sa atubangan sa Ginoo; hinungdan nga ako mibati og kalipay ug dakong paglaom kanila, nga sila mosubay sa mga dalan sa pagkamatarong.

Karon, kining tanan nga butang gisulti ug gihimo samtang ang akong amahan nagpuyo og tolda didto sa walog nga iyang gitawag og Lemuel.

Ug nahitabo nga ako, si Nephi, mikuha sa usa sa mga anak nga babaye ni Ishmael aron pangasaw-on; ug ang akong mga igsoong lalaki usab mikuha sa mga anak nga babaye ni Ishmael aron pangasaw-on; ug si Zoram usab mikuha sa kamagulangang anak nga babaye ni Ishmael aron pangasaw-on.

Ug sa ingon niana ang akong amahan mituman sa tanang sugo sa Ginoo nga gihatag ngadto kaniya. Ug usab, ako, si Nephi, napanalanginan sa Ginoo sa hilabihan.

Ug nahitabo nga ang tingog sa Ginoo namulong ngadto sa akong amahan pagkagabii, ug siya misugo kaniya nga pagkaugma kinahanglan siya nga mobiyahe ngadto sa kamingawan.

1 Nephi 16

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of speaking to my brethren, behold they said unto me: Thou hast declared unto us hard things, more than we are able to bear.

And it came to pass that I said unto them that I knew that I had spoken hard things against the wicked, according to the truth; and the righteous have I justified, and testified that they should be lifted up at the last day; wherefore, the guilty taketh the truth to be hard, for it cutteth them to the very center.

And now my brethren, if ye were righteous and were willing to hearken to the truth, and give heed unto it, that ye might walk uprightly before God, then ye would not murmur because of the truth, and say: Thou speakest hard things against us.

And it came to pass that I, Nephi, did exhort my brethren, with all diligence, to keep the commandments of the Lord.

And it came to pass that they did humble themselves before the Lord; insomuch that I had joy and great hopes of them, that they would walk in the paths of righteousness.

Now, all these things were said and done as my father dwelt in a tent in the valley which he called Lemuel.

And it came to pass that I, Nephi, took one of the daughters of Ishmael to wife; and also, my brethren took of the daughters of Ishmael to wife; and also Zoram took the eldest daughter of Ishmael to wife.

And thus my father had fulfilled all the commandments of the Lord which had been given unto him. And also, I, Nephi, had been blessed of the Lord exceedingly.

And it came to pass that the voice of the Lord spake unto my father by night, and commanded him that on the morrow he should take his journey into the wilderness.

10 At ito ay nangyari na nang ang aking ama ay bumangon sa umaga, at nagtungo sa pinto ng tolda, sa kanyang malaking pagkamangha, namasdan niya sa lupa ang isang bilog na bola na kahanga-hanga ang pagkakagawa; at iyon ay yari sa purong tanso. At sa loob ng bola ay may dalawang ikiran; at ang isa ay itinuturo ang daan kung saan kami nararapat magtungo sa ilang.

11 At ito ay nangyari na tinipon naming sama-sama ang anumang bagay na nararapat naming dalhin patungo sa ilang, at ang lahat ng nalabi sa aming mga panustos na ibinigay sa amin ng Panginoon; at dinala namin ang lahat ng uri ng binhi na maaari naming madala sa ilang.

12 At ito ay nangyari na dinala namin ang aming mga tolda at lumisan patungo sa ilang, sa kabilang dako ng ilog Laman.

13 At ito ay nangyari na kami ay naglakbay sa loob ng apat na araw, halos sa gawing timog-timog silangan, at muli naming itinayo ang aming mga tolda; at tinawag namin ang pook sa pangalang Saser.

14 At ito ay nangyari na dinala namin ang aming mga busog at aming mga palaso, at nagtungo sa ilang upang mangaso ng makakain para sa aming mga mag-anak; at matapos kaming makapangaso ng makakain para sa aming mga mag-anak ay muli kaming bumalik sa aming mga mag-anak sa ilang, sa pook ng Saser. At kami ay muling naglakbay sa ilang, sinusunod ang dating daan, nananatili sa pinakamasaganang bahagi ng ilang, na nasa mga hangganang malapit sa Dagat na Pula.

15 At ito ay nangyari na kami ay naglakbay sa loob ng maraming araw, nangangaso ng makakain sa dinaraan, sa pamamagitan ng aming mga busog at aming mga palaso at aming mga bato at aming mga tirador.

16 At sinunod namin ang mga panturo ng bola, na nag-akay sa amin sa higit na masasaganang bahagi ng ilang.

17 At matapos na kami ay makapaglakbay sa loob ng maraming araw, itinayo namin ang aming mga tolda sa loob ng ilang panahon, upang muli naming maipahinga ang aming sarili at maikuha ng makakain ang aming mga mag-anak.

Ug nahitabo nga dihang ang akong amahan mibangon pagkabuntag, ug miadto sa pultahan sa tolda, sa iyang dako nga katingala nakakita siya diha sa yuta og usa ka lingin nga bola nga katingalahan ang pagkahimo; ug hinimo kini gikan sa puro nga tumbaga. Ug sa sulod sa bola adunay duha ka igpupunting; ug ang usa nagtudlo kon asa kami moagi paingon sa kamingawan.

Ug nahitabo nga among gipundok ang bisan unsang butang nga kinahanglan namong dad-on paingon sa kamingawan, ug tanan sa among nahibilin nga mga tagana nga gihatag sa Ginoo kanamo; ug nagdala kami og mga binhi sa tanang matang nga mahimo namong madala paingon sa kamingawan.

Ug nahitabo nga among gidala ang among mga tolda ug mibiya paingon sa kamingawan, tabok sa suba sa Laman.

Ug nahitabo nga mibiyahe kami sulod sa upat ka adlaw, duol sa habagatan-habagatang silangan nga padulnganan, ug gipabarog namo pag-usab ang among mga tolda; ug among gitawag ang maong dapit og Shazer.

Ug nahitabo nga gidala namo ang among mga gapasan ug ang among mga panâ, ug nangadto sa kamingawan aron makakuha og pagkaon alang sa among mga pamilya; ug human kami makakuha og pagkaon namalik kami pag-usab ngadto sa among mga pamilya sa kamingawan sa dapit sa Shazer. Ug mipadayon na usab kami sa pagpanglakaw ngadto sa kamingawan, nagsubay sa mao gihapon nga padulnganan, nga nagsubay sa labing mabungahon nga mga bahin sa kamingawan, diha sa mga utlanan duol sa Pulang Dagat.

Ug nahitabo nga mibiyahe kami sulod sa daghang adlaw, nga nakapanguha og pagkaon samtang nagbiyahe, gamit ang among mga gapasan ug mga panâ ug among mga bato ug among mga saplong.

Ug among gisunod ang padulnganan nga gitudlo sa bola, nga nagdala kanamo ngadto sa mas mabungahon nga mga bahin sa kamingawan.

Ug human kami nakabiyahe sulod sa daghan nga adlaw, gipabarog namo pag-usab ang among mga tolda sulod sa usa ka panahon, aron among ikapahulay pag-usab ang among kaugalingon ug makakuha og pagkaon alang sa among mga pamilya.

And it came to pass that as my father arose in the morning, and went forth to the tent door, to his great astonishment he beheld upon the ground a round ball of curious workmanship; and it was of fine brass. And within the ball were two spindles; and the one pointed the way whither we should go into the wilderness.

And it came to pass that we did gather together whatsoever things we should carry into the wilderness, and all the remainder of our provisions which the Lord had given unto us; and we did take seed of every kind that we might carry into the wilderness.

And it came to pass that we did take our tents and depart into the wilderness, across the river Laman.

And it came to pass that we traveled for the space of four days, nearly a south-southeast direction, and we did pitch our tents again; and we did call the name of the place Shazer.

And it came to pass that we did take our bows and our arrows, and go forth into the wilderness to slay food for our families; and after we had slain food for our families we did return again to our families in the wilderness, to the place of Shazer. And we did go forth again in the wilderness, following the same direction, keeping in the most fertile parts of the wilderness, which were in the borders near the Red Sea.

And it came to pass that we did travel for the space of many days, slaying food by the way, with our bows and our arrows and our stones and our slings.

And we did follow the directions of the ball, which led us in the more fertile parts of the wilderness.

And after we had traveled for the space of many days, we did pitch our tents for the space of a time, that we might again rest ourselves and obtain food for our families.

18 At ito ay nangyari na habang ako, si Nephi, ay yumaon upang mangaso ng makakain, dinggin, nabali ko ang aking busog na yari sa purong asero; at matapos na mabali ko ang aking busog, dinggin, ang aking mga kapatid ay nagalit sa akin dahil sa pagkabali ng aking busog, sapagkat hindi kami nakakuha ng makakain.

19 At ito ay nangyari na kami ay bumalik sa aming mga mag-anak nang walang dalang pagkain, at dahil sa labis na pagkapagod, dala ng kanilang paglalakbay, sila ay lubhang nahirapan dahil sa kawalan ng pagkain.

20 At ito ay nangyari na sina Laman at Lemuel at ang mga anak na lalaki ni Ismael ay nagsimulang bumulung-bulong nang labis, dahil sa kanilang mga pagdurusa at paghihirap sa ilang; at gayundin, ang aking ama ay nagsimulang bumulung-bulong laban sa Panginoon niyang Diyos; oo, at lahat sila ay labis na nalungkot, maging sa sila ay bumulung-bulong laban sa Panginoon.

21 Ngayon, ito ay nangyari na ako, si Nephi, na naghirap kasama ng aking mga kapatid dahil sa pagkabali ng aking busog, at ang kanilang mga busog ay nawalan ng mga igkas nito, iyon ay nagsimulang maging lubhang napakahirap, oo, kung kaya nga't kami ay hindi na makakuha ng pagkain.

22 At ito ay nangyari na ako, si Nephi, ay nangusap nang marami sa aking mga kapatid, sapagkat pinatigas nilang muli ang kanilang mga puso, maging hanggang sa pagdaing laban sa Panginoon nilang Diyos.

23 At ito ay nangyari na ako, si Nephi, ay gumawa mula sa kahoy ng isang busog, at mula sa isang tuwid na patpat, ng isang palaso; kaya nga, nasandatahan ko ang aking sarili ng busog at palaso, kasama ng tirador at mga bato. At sinabi ko sa aking ama: Saan po ako patutungo upang makakuha ng pagkain?

24 At ito ay nangyari na nagtanong siya sa Panginoon, sapagkat nagpakumbaba sila ng kanilang sarili dahil sa aking mga salita; sapagkat nangusap ako ng maraming bagay sa kanila sa kasiglahan ng aking kaluluwa.

25 At ito ay nangyari na ang tinig ng Panginoon ay nangusap sa aking ama; at tunay siyang nakastigo dahil sa kanyang pagbulung-bulong laban sa Panginoon, kung kaya nga't siya ay nasadlak sa kailaliman ng kalungkutan.

Ug nahitabo nga samtang ako, si Nephi, milakaw aron manguha og pagkaon, tan-awa, akong nabali ang akong gapasan, nga ginama sa puro nga asero; ug human nga akong nabali ang akong gapasan, tan-awa, ang akong mga igsoong lalaki nangasuko kanako tungod sa pagkawala sa akong gapasan, kay kami wala makakuha og pagkaon.

Ug nahitabo nga namauli kami nga walay pagkaon sa among mga pamilya, ug sa tumang kakapoy tungod sa ilang pagbiyahe, nag-antos sila sa hilabihan tungod sa panginahanglan og pagkaon.

Ug nahitabo nga si Laman ug Lemuel ug ang mga anak nga lalaki ni Ishmael misugod sa hilabihang pagbagulbol, tungod sa ilang mga pag-antos ug mga kasakit sa kamingawan; ug usab ang akong amahan misugod sa pagbagulbol batok sa Ginoo nga iyang Dios; oo, ug silang tanan nagsubo sa hilabihan, hangtod nga sila nagbagulbol batok sa Ginoo.

Karon nahitabo nga ako, si Nephi, kay gipasakitan sa akong mga igsoong lalaki tungod sa pagkaguba sa akong gapasan, ug ang mga gapasan nila dili na mainat, nagsugod ang hilabihang kalisod, oo, hangtod nga dili na kami makakuha og pagkaon.

Ug nahitabo nga ako, si Nephi, namulong og daghan ngadto sa akong mga igsoong lalaki, tungod kay mipatig-a sila sa ilang mga kasingkasing pag-usab, gani ngadto sa pagmulo batok sa Ginoo nga ilang Dios.

Ug nahitabo nga ako, si Nephi, mihimo og usa ka gapasan gikan sa kahoy, ug usa ka pana, gikan sa tul-id nga sanga; mao nga, akong nasangkapan ang akong kaugalingon og usa ka gapasan ug panâ, ug saplong ug mga bato. Ug miingon ako sa akong amahan: Asa ako moadto aron makakuha og pagkaon?

Ug nahitabo nga nangutana siya sa Ginoo, kay gipaubos nila ang ilang kaugalingon tungod sa akong mga pulong; kay ako misulti og daghan nga butang ngadto kanila kutob sa akong mahimo.

Ug nahitabo nga ang tingog sa Ginoo nadungog sa akong amahan; ug siya sa tinuod gipanton sa hilabihan tungod sa iyang pagbagulbol batok sa Ginoo, hangtod nga siya gidala ubos sa hilabihang kasubo.

And it came to pass that as I, Nephi, went forth to slay food, behold, I did break my bow, which was made of fine steel; and after I did break my bow, behold, my brethren were angry with me because of the loss of my bow, for we did obtain no food.

And it came to pass that we did return without food to our families, and being much fatigued, because of their journeying, they did suffer much for the want of food.

And it came to pass that Laman and Lemuel and the sons of Ishmael did begin to murmur exceedingly, because of their sufferings and afflictions in the wilderness; and also my father began to murmur against the Lord his God; yea, and they were all exceedingly sorrowful, even that they did murmur against the Lord.

Now it came to pass that I, Nephi, having been afflicted with my brethren because of the loss of my bow, and their bows having lost their springs, it began to be exceedingly difficult, yea, insomuch that we could obtain no food.

And it came to pass that I, Nephi, did speak much unto my brethren, because they had hardened their hearts again, even unto complaining against the Lord their God.

And it came to pass that I, Nephi, did make out of wood a bow, and out of a straight stick, an arrow; wherefore, I did arm myself with a bow and an arrow, with a sling and with stones. And I said unto my father: Whither shall I go to obtain food?

And it came to pass that he did inquire of the Lord, for they had humbled themselves because of my words; for I did say many things unto them in the energy of my soul.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father; and he was truly chastened because of his murmuring against the Lord, insomuch that he was brought down into the depths of sorrow.

- 26 At ito ay nangyari na ang tinig ng Panginoon ay nagsabi sa kanya: Tumingin ka sa bola, at masdan ang mga bagay na nakasulat.
- 27 At ito ay nangyari na nang mamasdan ng aking ama ang mga bagay na nakasulat sa bola, siya ay natakot at labis na nanginig, at gayundin ang aking mga kapatid at ang mga anak na lalaki ni Ismael at ang aming mga asawa.
- 28 At ito ay nangyari na ako, si Nephi, ay namasdan ang mga panuro na nasa bola, na ang mga iyon ay gumagalaw alinsunod sa pananampalataya at sigasig at pagsunod na ibinigay namin sa mga iyon.
- 29 At may nakasulat din sa mga iyon na isang bagong sulatin, na madaling mabasa, na nagbigay sa amin ng pang-unawa hinggil sa mga pamamaraan ng Panginoon; at iyon ay isinusulat at binabago sa pana-panahon, alinsunod sa pananampalataya at sigasig na ibinibigay namin doon. At sa gayon nakikita natin na sa pamamagitan ng maliliit na pamamaraan ay maisasagawa ng Panginoon ang mga dakilang bagay.
- 30 At ito ay nangyari na ako, si Nephi, ay umakyat sa tuktok ng bundok, alinsunod sa mga tagubiling ibinigay sa bola.
- 31 At ito ay nangyari na nakapatay ako ng mababangis na hayop, kung kaya nga't nakakuha ako ng makakain para sa aming mga mag-anak.
- 32 At ito ay nangyari na ako ay bumalik sa aming mga tolda, dala ang mga hayop na aking napatay; at ngayon, nang namasdan nilang nakakuha ako ng makakain, gayon na lamang ang kanilang kagalakan! At ito ay nangyari na nagpakumbaba sila ng kanilang sarili sa harapan ng Panginoon, at nagbigay-pasasalamat sa kanya.
- 33 At ito ay nangyari na muli kaming naglakbay, tinatahak ang halos gayunding landas tulad noong una; at matapos na kami ay nakapaglakbay sa loob ng maraming araw ay muli naming itinayo ang aming mga tolda, upang kami ay makapanatili sa loob ng ilang panahon.
- 34 At ito ay nangyari na si Ismael ay namatay, at inilibing sa pook na tinawag na Nahom.

Ug nahitabo nga ang tingog sa Ginoo miingon ngadto kaniya: Tan-awa diha sa bola, ug tan-awa ang mga butang nga nasulat.

Ug nahitabo nga dihang ang akong amahan nakakita sa mga butang nga nasulat diha sa bola, siya nahadlok ug nangurog sa hilabihan, ug usab ang akong mga igsoong lalaki ug ang mga anak nga lalaki ni Ishmael ug ang among mga asawa.

Ug nahitabo nga ako, si Nephi, nakakita sa mga igpupunting nga anaa sa bola, nga kini molihok sumala sa pagtuo ug kakugi ug pagpatalinghog nga among gipakita diha niini.

Ug usab adunay nasulat diha niini nga bag-ong sulat nga sayon rang basahon, nga naghatag kanamo og panabot mahitungod sa pamaagi sa Ginoo; ug kini masulat ug mausab sa matag karon ug unya sumala sa pagtuo ug kakugi nga among gipakita diha niini. Ug sa ingon niana among nakita nga pinaagi sa ginagmay nga mga paagi ang Ginoo makahimo og dagkong mga butang.

Ug nahitabo nga ako, si Nephi, mitungas ngadto sa ibabaw sa bukid, sumala sa mga panudlo nga gihatag sa bola.

Ug nahitabo nga nakapatay ako og ihalas nga mga mananap, hinungdan nga nakakuha ako og pagkaon alang sa among mga pamilya.

Ug nahitabo nga mibalik ako sa among mga tolda, nga nagdala sa mga mananap nga akong napatay; ug karon dihang ilang nakita nga ako nakakuha og pagkaon, dako kaayo ang ilang kamaya! Ug nahitabo nga mipaubos sila sa ilang kaugalingon sa atubangan sa Ginoo, ug mipasalamat ngadto kaniya.

Ug nahitabo nga mipadayon na usab kami sa among panaw, nga naglakaw sa hapit mao gihapon nga agianan sama sa sinugdanan; ug human kami makapanaw sulod sa daghan nga adlaw gipabarog namo pag-usab ang among mga tolda, aron kami makapuyo didto sulod sa usa ka panahon.

Ug nahitabo nga si Ishmael namatay, ug gilubong sa dapit nga gitawag og Nahom.

And it came to pass that the voice of the Lord said unto him: Look upon the ball, and behold the things which are written.

And it came to pass that when my father beheld the things which were written upon the ball, he did fear and tremble exceedingly, and also my brethren and the sons of Ishmael and our wives.

And it came to pass that I, Nephi, beheld the pointers which were in the ball, that they did work according to the faith and diligence and heed which we did give unto them.

And there was also written upon them a new writing, which was plain to be read, which did give us understanding concerning the ways of the Lord; and it was written and changed from time to time, according to the faith and diligence which we gave unto it. And thus we see that by small means the Lord can bring about great things.

And it came to pass that I, Nephi, did go forth up into the top of the mountain, according to the directions which were given upon the ball.

And it came to pass that I did slay wild beasts, insomuch that I did obtain food for our families.

And it came to pass that I did return to our tents, bearing the beasts which I had slain; and now when they beheld that I had obtained food, how great was their joy! And it came to pass that they did humble themselves before the Lord, and did give thanks unto him.

And it came to pass that we did again take our journey, traveling nearly the same course as in the beginning; and after we had traveled for the space of many days we did pitch our tents again, that we might tarry for the space of a time.

And it came to pass that Ishmael died, and was buried in the place which was called Nahom.

35 At ito ay nangyari na ang mga anak na babae ni Ishmael ay labis na nagdalamhati dahil sa pagkawala ng kanilang ama, at dahil sa kanilang mga paghihirap sa ilang; at sila ay bumulung-bulong laban sa aking ama dahil sa inilabas niya sila sa lupain ng Jerusalem, sinasabing: Ang aming ama ay patay na; oo, at kami ay labis na nagpagala-gala sa ilang, at kami ay nagdanas ng labis na paghihirap, gutom, uhaw, at pagod; at matapos ang maraming pagdurusaang ito ay tiyak na mamamatay kami sa gutom sa ilang.

36 At sa gayon sila bumulung-bulong laban sa aking ama, at laban din sa akin; at sila ay nagnais na bumalik na muli sa Jerusalem.

37 At sinabi ni Laman kay Lemuel at gayundin sa mga anak na lalaki ni Ishmael: Dinggin, patayin natin ang ating ama, at gayundin ang ating kapatid na si Nephi, na iniluklok ang kanyang sarili na maging ating pinuno at ating guro, na mga nakatatanda niyang kapatid.

38 Ngayon, sinasabi niya na ang Panginoon ay nakipag-usap sa kanya, at gayundin na ang mga anghel ay naglingkod sa kanya. Ngunit dinggin, nalalaman natin na siya ay nagsisinungaling sa atin; at sinasabi niya ang mga bagay na ito sa atin, at siya ay nagsasagawa ng maraming bagay sa pamamagitan ng kanyang tusong pamamaraan, upang madaya niya ang ating mga mata, sa pag-aakala, marahil, na madadala niya tayo sa isang di kilalang ilang; at matapos na tayo ay kanyang mailigaw palayo, binalak niyang gawing hari ang kanyang sarili at isang pinuno natin, upang magawa niya sa atin ang naaalinsunod sa kanyang kagustuhan at kasiyahan. At sa ganitong pamamaraan pinukaw ng aking kapatid na si Laman ang kanilang mga puso upang magalit.

39 At ito ay nangyari na ang Panginoon ay nasa aming panig, oo, maging ang tinig ng Panginoon ay narinig at nagwika ng maraming salita sa kanila, at pinarusahan sila nang labis; at matapos silang balaan ng tinig ng Panginoon ay iwinaksi nila ang kanilang galit, at pinagsisihan ang kanilang mga kasalanan, kung kaya nga't biniyayaan kaming muli ng Panginoon ng pagkain, nang kami ay hindi mangasawi.

Ug nahitabo nga ang mga anak nga babaye ni Ishmael nagbangotan sa hilabihan, tungod sa pagkamatay sa ilang amahan ug tungod sa ilang mga kasakit sa kamingawan; ug nagbagulbol sila batok sa akong amahan, tungod kay siya midala kanila palayo sa yuta sa Jerusalem, nga nag-ingon: Ang among amahan patay na; oo, ug kami nahisalaag sa hilabihan sa kamingawan, ug nag-antos kami sa daghang kasakit, kagutom, kauhaw, ug kakapoy; ug human niining tanan nga pag-antos segurado nga mangamatay kami sa kamingawan tungod sa kagutom.

Ug sa ingon niana sila nagbagulbol batok sa akong amahan, ug usab batok kanako; ug nagtinguha sila nga mobalik sa Jerusalem.

Ug si Laman miingon ngadto ni Lemuel ug ngadto usab sa mga anak nga lalaki ni Ishmael: Tan-awa, atong patyon ang atong amahan ug usab ang atong igsoon nga si Nephi, kinsa mipahimutang sa iyang kaugalingon nga mamahimo natong tigmando ug atong magtutudlo, kinsa iyang mga magulang nga lalaki.

Karon, miingon siya nga ang Ginoo nakigsulti kaniya, ug usab ang mga anghel nangalagad kaniya. Apan tan-awa, nasayod kita nga siya namakak ngari kanato; ug misulti siya kanato niini nga mga butang ug naghimo siya og daghan nga butang pinaagi sa iyang panglingla, aron iyang mailad ang atong mga mata, naghunahuna, nga tingali, siya makadala kanato ngadto sa wala pa mahibaloi nga kamingawan; ug human nga siya modala kanato sa layo, naghunahuna siya nga himoon ang iyang kaugalingon nga hari ug tigmando kanato, aron iyang mabuhay ngari kanato unsay iyang kagustohan ug ikahimuot. Ug sa ingon niini nga paagi ang akong igsoong lalaki nga si Laman mihulhog sa ilang mga kasingkasing ngadto sa kasuko.

Ug nahitabo nga ang Ginoo nag-uban kanamo, oo, gani ang tingog sa Ginoo nadungog nga namulong og daghan nga pulong ngadto kanila, ug mipanton kanila sa hilabihan; ug human nga sila gipanton pinaagi sa tingog sa Ginoo gihunong nila ang ilang kasuko, ug naghinulsol sa ilang mga sala, hangtod nga ang Ginoo mipanalangin na usab kanamo og pagkaon nga kami wala mangamatay.

And it came to pass that the daughters of Ishmael did mourn exceedingly, because of the loss of their father, and because of their afflictions in the wilderness; and they did murmur against my father, because he had brought them out of the land of Jerusalem, saying: Our father is dead; yea, and we have wandered much in the wilderness, and we have suffered much affliction, hunger, thirst, and fatigue; and after all these sufferings we must perish in the wilderness with hunger.

And thus they did murmur against my father, and also against me; and they were desirous to return again to Jerusalem.

And Laman said unto Lemuel and also unto the sons of Ishmael: Behold, let us slay our father, and also our brother Nephi, who has taken it upon him to be our ruler and our teacher, who are his elder brethren.

Now, he says that the Lord has talked with him, and also that angels have ministered unto him. But behold, we know that he lies unto us; and he tells us these things, and he worketh many things by his cunning arts, that he may deceive our eyes, thinking, perhaps, that he may lead us away into some strange wilderness; and after he has led us away, he has thought to make himself a king and a ruler over us, that he may do with us according to his will and pleasure. And after this manner did my brother Laman stir up their hearts to anger.

And it came to pass that the Lord was with us, yea, even the voice of the Lord came and did speak many words unto them, and did chasten them exceedingly; and after they were chastened by the voice of the Lord they did turn away their anger, and did repent of their sins, inso-much that the Lord did bless us again with food, that we did not perish.

1 Nephi 17

- 1 At ito ay nangyari na muli kaming naglakbay sa ilang; at kami ay naglakbay nang halos pasilangan magmula sa panahong yaon. At kami ay naglakbay at lumusong sa maraming hirap sa ilang; at ang aming kababaihan ay nagsilang ng mga anak sa ilang.
- 2 At napakadakila ng mga pagpapala ng Panginoon sa amin, na habang kami ay nabubuhay sa hilaw na karne sa ilang, ang aming kababaihan ay nagbigay ng saganang gatas sa kanilang mga anak, at malalakas, oo, maging katulad ng kalalakihan; at nagsimula silang batahin ang kanilang mga paglalakbay nang walang mga pagbubulung-bulong.
- 3 At sa gayon nakikita natin na ang mga kautusan ng Diyos ay tiyak na matutupad. At kung mangyayari na ang mga anak ng tao ay susunod sa mga kautusan ng Diyos, kanya silang pinalulusog, at pinalalakas sila, at naglalaan ng mga paraan upang kanilang maisagawa ang bagay na kanyang iniuutos sa kanila; kaya nga, siya ay naglaan ng aming ikabubuhay habang kami ay pansamantalang nananahan sa ilang.
- 4 At kami ay pansamantalang nanahan sa ilang sa loob ng maraming taon, oo, maging walong taon sa ilang.
- 5 At dumating kami sa lupain na aming tinawag na Masagana, dahil sa marami nitong bungang-kahoy at gayundin sa pulut-pukyutan; at ang lahat ng bagay na ito ay inihanda ng Panginoon upang kami ay huwag masawi. At namasdan namin ang dagat, na tinawag naming Irreantum, na, kapag bibigyang-kahulugan, ay maraming katubigan.
- 6 At ito ay nangyari na itinayo namin ang aming mga tolda sa tabing dagat; at sa kabila ng aming dinanas na maraming pagdurusa at labis na paghihirap, oo, maging napakarami na hindi namin maisulat lahat, kami ay labis na nagalak nang kami ay sumapit sa dalampasigan; at tinawag namin ang pook na Masagana, dahil sa pagkakaroon nito ng maraming bungang-kahoy.
- 7 At ito ay nangyari na makaraang ako, si Nephi, ay nakapamalagi sa lupain ng Masagana sa loob ng maraming araw, ang tinig ng Panginoon ay nangusap sa akin, sinasabing: Bumangon ka, at umakyat ka sa bundok. At ito ay nangyari na ako ay bumangon at umakyat sa bundok, at nagsumamo sa Panginoon.

1 Nephi 17

Ug nahitabo nga mibiyahe na usab kami sa kamingawan; ug mipaingon kami dapit sa sidlakan sugod niana nga higayon. Ug mipanaw kami ug misagubang og daghan nga kasakit sa kamingawan; ug ang among kababayen-an nanganak sa kamingawan.

Ug hilabihan ang mga panalangin sa Ginoo ngari kanamo, nga samtang kami nabuhi pinaagi sa hilaw nga karne sa kamingawan, ang among kababayen-an nakapasuso og daghan nga gatas sa ilang mga anak, ug mga himsog, oo, gani sama sa kalalakin-an; ug misugod sila sa pagpadayon sa ilang mga pagbiyahe nga walay mga pagbagulbol.

Ug sa ingon niana atong makita nga ang mga sugo sa Dios kinahanglang matuman. Ug kon ang mga anak sa katawhan motuman sa mga sugo sa Dios siya moamuma kanila, ug molig-on kanila, ug mohatag og mga paagi aron matuman nila ang butang nga iyang gisugo kanila; mao nga siya mihatag kanamo og mga paagi samtang nagpuyo kami sa kamingawan.

Ug mipuyo kami sulod sa daghan nga katuigan, oo, gani walo ka tuig sa kamingawan.

Ug miabot kami sa yuta nga among gitawag og Mabungahon, tungod sa kadaghan og prutas niini ug dugos usab; ug kining tanan nga butang giandam sa Ginoo aron dili kami mangamatay. Ug nakakita kami sa dagat, nga among gitawag og Irreantum, nga kon hubaron, dako nga katubigan.

Ug nahitabo nga mipabarog kami sa among mga tolda duol sa baybayon; ug bisan pa sa among mga giantos nga daghan nga kasakit ug tumang kalisod, oo, hilabihan gayod nga dili namo masulat ang tanan, hilabihan ang among kahinangop sa diha nga nangabot kami sa baybayon; ug among gitawag ang maong dapit og Mabungahon, tungod sa kadaghan og prutas niini.

Ug nahitabo nga human ako, si Nephi, nakapuyo sa yuta sa Mabungahon sulod sa daghan nga adlaw, ang tingog sa Ginoo miabot kanako, nga nag-ingon: Bangon, ug lakaw ngadto sa bukid. Ug nahitabo nga mibangon ako ug mitungas sa bukid, ug nangamuyo sa Ginoo.

1 Nephi 17

And it came to pass that we did again take our journey in the wilderness; and we did travel nearly eastward from that time forth. And we did travel and wade through much affliction in the wilderness; and our women did bear children in the wilderness.

And so great were the blessings of the Lord upon us, that while we did live upon raw meat in the wilderness, our women did give plenty of suck for their children, and were strong, yea, even like unto the men; and they began to bear their journeyings without murmurings.

And thus we see that the commandments of God must be fulfilled. And if it so be that the children of men keep the commandments of God he doth nourish them, and strengthen them, and provide means whereby they can accomplish the thing which he has commanded them; wherefore, he did provide means for us while we did sojourn in the wilderness.

And we did sojourn for the space of many years, yea, even eight years in the wilderness.

And we did come to the land which we called Bountiful, because of its much fruit and also wild honey; and all these things were prepared of the Lord that we might not perish. And we beheld the sea, which we called Irreantum, which, being interpreted, is many waters.

And it came to pass that we did pitch our tents by the seashore; and notwithstanding we had suffered many afflictions and much difficulty, yea, even so much that we cannot write them all, we were exceedingly rejoiced when we came to the seashore; and we called the place Bountiful, because of its much fruit.

And it came to pass that after I, Nephi, had been in the land of Bountiful for the space of many days, the voice of the Lord came unto me, saying: Arise, and get thee into the mountain. And it came to pass that I arose and went up into the mountain, and cried unto the Lord.

- 8 At ito ay nangyari na nangusap sa akin ang Panginoon, sinasabing: Ikaw ay gagawa ng isang sasakyang-dagat, alinsunod sa pamamaraang ipakikita ko sa iyo, upang maitawid ko ang iyong mga tao sa kabila ng mga katubiganang ito.
- 9 At sinabi ko: Panginoon, saan po ako patutungo upang makahanap ng inang minang tutunawin nang makagawa ako ng mga kagamitan sa pagyari ng sasakyang-dagat alinsunod sa pamamaraang ipinakita ninyo sa akin?
- 10 At ito ay nangyari na sinabi sa akin ng Panginoon kung saan ako nararapat pumunta upang makahanap ng inang mina nang makagawa ako ng mga kagamitan.
- 11 At ito ay nangyari na ako, si Nephi, ay gumawa ng bulusang pang-ihip sa apoy na yari sa mga balat ng mga hayop; at matapos na ako ay makagawa ng bulusan, nang ako ay magkaroon ng pang-ihip sa apoy, pinagkiskis ko ang dalawang bato upang makapagpaningas ako ng apoy.
- 12 Sapagkat hindi pinahintulutan ng Panginoon na kami ay magpaningas ng maraming apoy, habang kami ay naglalakbay sa ilang; sapagkat sinabi niya: Gagawin kong matamis ang pagkain ninyo, nang hindi na ninyo ito iluto;
- 13 At ako rin ang magiging tanglaw ninyo sa ilang; at ihahanda ko ang landas na inyong tatahakin, kung mangyayaring inyong susundin ang mga kautusan ko; kaya nga, yamang inyong sinusunod ang aking mga kautusan, aakayin kayo patungo sa lupang pangako; at malalaman ninyo na sa pamamagitan ko, kayo ay naakay.
- 14 Oo, at sinabi rin ng Panginoon na: Matapos na kayo ay makarating sa lupang pangako, makikilala ninyo na Ako, ang Panginoon, ay Diyos; at na Ako, ang Panginoon, ang nagligtas sa inyo mula sa pagkalipol; oo, na inilabas ko kayo sa lupain ng Jerusalem.
- 15 Samakatwid, ako, si Nephi, ay nagsikap na sundin ang mga kautusan ng Panginoon, at pinayuhan ko ang aking mga kapatid tungo sa katapatan at sigasig.
- 16 At ito ay nangyari na ako ay gumawa ng mga kagamitang yari sa inang mina na tinunaw ko mula sa malaking bato.
- Ug nahitabo nga ang Ginoo namulong kanako, nga nag-ingon: Ikaw maghimo og barko subay sa paagi nga akong ipakita kanimo, aron akong madala ang imong katawhan tabok niini nga katubigan.
- Ug ako miingon: Ginoo, asa ako moadto aron makakita ako og oro nga tunawon, aron makahimo ako og mga himan alang sa paghimo og barko subay sa paagi nga imong gipakita kanako?
- Ug nahitabo nga ang Ginoo misulti kanako asa ako moadto sa pagpangita og oro, aron makabuhat ako og mga himan.
- Ug nahitabo nga ako, si Nephi, mihimo og tayhop gamit ang mga panit sa mananap, aron sa paghuyop sa kalayo; ug human nga ako nakahimo og tayhop aron ako adunay magamit sa paghuyop sa kalayo, nagsingki ko og duha ka bato aron makahimo ko og kalayo.
- Kay ang Ginoo wala motugot hangtod niana nga higayon nga kami mohimo og dako nga kalayo, samtang kami nagbiyahe sa kamingawan; kay siya miingon: Ako mohimo sa inyong pagkaon nga lamian, aron kamo dili na magluto niini;
- Ug ako usab ang mamahimo ninyong kahayag sa kamingawan; ug ako moandam sa agianan nga inyong agian, kana kon kamo motuman sa akong mga sugo; mao nga, kon kamo motuman sa akong mga sugo pagatultolan kamo ngadto sa gisaad nga yuta; ug inyong mahibaloan nga pinaagi kanako kamo pagatultolan.
- Oo, ug ang Ginoo miingon usab nga: Human nga kamo moabot sa gisaad nga yuta, inyong mahibaloan nga ako, ang Ginoo, mao ang Dios; ug nga ako, ang Ginoo, miluwas kaninyo gikan sa kalaglagan; oo, nga ako ang midala kaninyo gikan sa yuta sa Jerusalem.
- Mao nga ako, si Nephi, naningkamot sa pagtuman sa mga sugo sa Ginoo, ug ako miawhag sa akong mga igsuong lalaki ngadto sa pagkamatinud-anon ug pagkamakugihon.
- Ug nahitabo nga mihimo ako og mga himan gikan sa oro nga akong gitunaw gikan sa bato.
- And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Thou shalt construct a ship, after the manner which I shall show thee, that I may carry thy people across these waters.
- And I said: Lord, whither shall I go that I may find ore to molten, that I may make tools to construct the ship after the manner which thou hast shown unto me?
- And it came to pass that the Lord told me whither I should go to find ore, that I might make tools.
- And it came to pass that I, Nephi, did make a bellows wherewith to blow the fire, of the skins of beasts; and after I had made a bellows, that I might have wherewith to blow the fire, I did smite two stones together that I might make fire.
- For the Lord had not hitherto suffered that we should make much fire, as we journeyed in the wilderness; for he said: I will make thy food become sweet, that ye cook it not;
- And I will also be your light in the wilderness; and I will prepare the way before you, if it so be that ye shall keep my commandments; wherefore, inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall be led towards the promised land; and ye shall know that it is by me that ye are led.
- Yea, and the Lord said also that: After ye have arrived in the promised land, ye shall know that I, the Lord, am God; and that I, the Lord, did deliver you from destruction; yea, that I did bring you out of the land of Jerusalem.
- Wherefore, I, Nephi, did strive to keep the commandments of the Lord, and I did exhort my brethren to faithfulness and diligence.
- And it came to pass that I did make tools of the ore which I did molten out of the rock.

17 At nang makita ng aking mga kapatid na ako ay magsisimulang gumawa ng sasakyang-dagat, sila ay nagsimulang bumulung-bulong laban sa akin, sinasabing: Ang ating kapatid ay isang hangal, sapagkat inaakala niya na siya ay makagagawa ng isang sasakyang-dagat; oo, at inaakala rin niyang makatatawid siya sa malawak na katubigan ito.

18 At sa gayon dumaing ang aking mga kapatid laban sa akin, at nagnais na huwag silang gumawa, sapagkat hindi sila naniniwala na ako ay makagagawa ng isang sasakyang-dagat; ni hindi sila naniniwala na ako ay inatasan ng Panginoon.

19 At ngayon, ito ay nangyari na ako, si Nephi, ay labis na nalungkot dahil sa katigasan ng kanilang mga puso; at ngayon, nang mapuna nila na ako ay nagsimulang malungkot, sila ay nagsaya sa kanilang mga puso, kung kaya nga't sila ay nagalak dahil sa akin, sinasabing: Alam naming hindi mo kayang gumawa ng sasakyang-dagat, sapagkat alam naming kulang ka sa kaalaman, kaya nga, hindi mo kayang isagawa ang ganyang napakalaking gawain.

20 At ikaw ay katulad ng ating ama, nalinlang ng mga hangal na guni-guni ng kanyang puso; oo, inakay niya tayo palabas ng lupain ng Jerusalem, at tayo ay nagpagala-gala sa ilang sa maraming taong ito; at ang ating kababaihan ay nagpakahirap, kahit na sila ay may dinadala sa sinapupunan; at sila ay nagsilang ng mga anak sa ilang at nagdanas ng lahat ng hirap, maliban sa kamatayan; at mabuti pang sila ay nangamatay bago sila lumisan sa Jerusalem kaysa nagdanas ng mga paghihirap na ito.

21 Dinggin, sa maraming taong ito, tayo ay nagdusa sa ilang, sa panahong maaari sana nating natamasa ang ating mga ari-arian at ang lupaing ating mana; oo, at tayo sana ay naging maligaya.

Ug sa diha nga ang akong mga igsuong lalaki nakakita nga ako magsugod na sa pagbuhat og barko, nagsugod sila sa pagbagulbol batok kanako, nga nag-ingon: Ang atong igsoon usa ka buang, kay nagtuo siya nga makabuhat siya og barko; oo, ug nagtuo usab siya nga makatabok siya niining dako nga katubigan.

Ug sa ingon niana ang akong mga igsuong lalaki mireklamo batok kanako, ug nagtinguha nga dili sila maghago, kay wala sila motuo nga makabuhat ako og barko; ni sila motuo nga ako gitudloan sa Ginoo.

Ug karon nahitabo nga ako, si Nephi, hilabihan kamasulub-on tungod sa katiga sa ilang mga kasingkasing; ug karon sa diha nga ilang nakita nga ako nagsugod sa pagkamasulub-on nalipay ang ilang mga kasingkasing, hinungdan nga nagmaya sila tungod sa akong gibati, nga nag-ingon: Nasayod kami nga ikaw dili makahimo og barko, kay nasayod kami nga ikaw kulang sa panghukom; mao nga ikaw dili makahimo sa ingon niana kadako nga buluhaton.

Ug ikaw sama sa atong amahan, nga nadala sa binuang nga mga hunahuna sa iyang kasingkasing; oo, midala siya kanato palayo sa yuta sa Jerusalem, ug naglatagaw kita sa kamingawan sulod niining daghan nga katuigan; ug ang atong kababayan-an naghago, bisan og mabdos; ug nanganak sila sa kamingawan ug nag-antos sa tanan nga butang, gawas sa kamatayan; ug mas maayo pa unta nga nangamatay sila sa wala pa sila mobiya sa Jerusalem kay sa mag-antos niining mga kasakit.

Tan-awa, niining daghan nga katuigan nag-antos kita sa kamingawan, nga unta niini nga panahon nagpahimulos kita sa atong mga kabtangan ug sa yuta nga atong kabilin; oo, ug nagmalipayon unta kita.

And when my brethren saw that I was about to build a ship, they began to murmur against me, saying: Our brother is a fool, for he thinketh that he can build a ship; yea, and he also thinketh that he can cross these great waters.

And thus my brethren did complain against me, and were desirous that they might not labor, for they did not believe that I could build a ship; neither would they believe that I was instructed of the Lord.

And now it came to pass that I, Nephi, was exceedingly sorrowful because of the hardness of their hearts; and now when they saw that I began to be sorrowful they were glad in their hearts, insomuch that they did rejoice over me, saying: We knew that ye could not construct a ship, for we knew that ye were lacking in judgment; wherefore, thou canst not accomplish so great a work.

And thou art like unto our father, led away by the foolish imaginations of his heart; yea, he hath led us out of the land of Jerusalem, and we have wandered in the wilderness for these many years; and our women have toiled, being big with child; and they have borne children in the wilderness and suffered all things, save it were death; and it would have been better that they had died before they came out of Jerusalem than to have suffered these afflictions.

Behold, these many years we have suffered in the wilderness, which time we might have enjoyed our possessions and the land of our inheritance; yea, and we might have been happy.

- 22 At alam namin na ang mga taong nasa lupain ng Jerusalem ay mga matwid na tao; sapagkat kanilang sinunod ang mga panuntunan at kahatulan ng Panginoon, at lahat ng kanyang kautusan, alinsunod sa batas ni Moises; kaya nga, alam namin na sila ay mga matwid na tao; at hinusgahan sila ng ating ama, at inilayo tayo sapagkat nakinig tayo sa kanyang mga salita; oo, at ang ating kapatid ay katulad niya. At sa ganitong pamamaraan ng pananalita bumulung-bulong at dumaing ang mga kapatid ko laban sa amin.
- 23 At ito ay nangyari na ako, si Nephi, ay nangusap sa kanila, sinasabing: Naniniwala ba kayo na ang ating mga ama, na mga anak ni Israel, ay nailayo sa mga kamay ng mga taga-Egipto kung hindi sila nakinig sa mga salita ng Panginoon?
- 24 Oo, inaakala ba ninyong mahahango sila mula sa pagkaalipin, kung hindi nag-utos ang Panginoon kay Moises na hanguin sila mula sa pagkaalipin?
- 25 Ngayon, alam ninyo na ang mga anak ni Israel ay nasa pagkaalipin; at alam ninyo na sila ay pinagpasan ng mga gawain na mahirap pasanin; kaya nga, alam ninyo na talagang isang mabuting bagay para sa kanila na sila ay mahango mula sa pagkaalipin.
- 26 Ngayon, alam ninyong si Moises ay inutusan ng Panginoon na gawin ang dakilang gawaing yaon; at alam ninyo na sa pamamagitan ng kanyang salita, ang mga tubig ng Dagat na Pula ay nahawi dito at doon, at sila ay tumawid sa tuyong lupa.
- 27 Subalit alam ninyo na ang mga taga-Egipto ay nangalunod sa Dagat na Pula, sila na mga hukbo ng Faraon.
- 28 At alam din ninyo na sila ay pinakain ng manna sa ilang.
- 29 Oo, at alam din ninyong hinampas ni Moises ang malaking bato, sa pamamagitan ng kanyang mga salita, alinsunod sa kapangyarihan ng Diyos na nasa kanya, at doon ay bumukal ang tubig, upang mapawi ng mga anak ni Israel ang kanilang uhaw.
- Ug nasayod kami nga ang katawhan kinsa tua sa yuta sa Jerusalem matarong nga katawhan; kay gituman nila ang mga balaod ug mga paghukom sa Ginoo, ug ang tanan niya nga mga sugo, sumala sa balaod ni Moises; mao nga kami nasayod nga sila matarong nga katawhan; ug gihukman sila sa atong amahan, ug midala kanato palayo tungod kay mipatalinghog kita sa iyang mga pulong; oo, ug ang atong igsoon susama kaniya. Ug sa ingon niini nga pinulongan ang akong mga igsuong lalaki nagbagulbol ug nagreklamo batok kanamo.
- Ug nahitabo nga ako, si Nephi, namulong ngadto kanila nga nag-ingon: Nagtuo ba kamo nga ang atong mga amahan, kinsa mga anak ni Israel, madala pahilayo sa mga kamot sa mga Ehiptohanon kon wala pa sila mopatalinghog sa mga pulong sa Ginoo?
- Oo, nagtuo ba kamo nga mapalingkawas sila gikan sa pagkaulipon, kon ang Ginoo wala pa mosugo kang Moises nga siya ang kinahanglan nga mangulo sa pagpalingkawas kanila gikan sa pagkaulipon?
- Karon nasayod kamo nga ang mga anak ni Israel anaa sa pagkaulipon; ug nasayod kamo nga sila gisangonan sa mga buluhaton, nga lisod pas-anon; mao nga nasayod kamo nga seguridad nga kini maayo gayod nga butang alang kanila, nga sila mapalingkawas sa pagkaulipon.
- Karon nasayod kamo nga si Moises gisugo sa Ginoo sa paghimo nianang mahinungdanon nga buhat; ug nasayod kamo nga tungod sa iyang pulong ang katubigan sa Pulang Dagat nabahin dinhi ug didto, ug miagi sila sa uga nga yuta.
- Apan nasayod kamo nga ang mga Ehiptohanon nangalumos sa Pulang Dagat, kinsa mga sundalo ni Paraon.
- Ug nasayod usab kamo nga sila gipakaon og mana didto sa kamingawan.
- Oo, ug nasayod usab kamo nga si Moises, pinaagi sa iyang pulong sumala sa gahom sa Dios nga diha kaniya, gibunalan ang bato, ug didto miagas ang tubig, aron ang mga anak ni Israel matagbaw sa ilang kauhaw.
- And we know that the people who were in the land of Jerusalem were a righteous people; for they kept the statutes and judgments of the Lord, and all his commandments, according to the law of Moses; wherefore, we know that they are a righteous people; and our father hath judged them, and hath led us away because we would hearken unto his words; yea, and our brother is like unto him. And after this manner of language did my brethren murmur and complain against us.
- And it came to pass that I, Nephi, spake unto them, saying: Do ye believe that our fathers, who were the children of Israel, would have been led away out of the hands of the Egyptians if they had not hearkened unto the words of the Lord?
- Yea, do ye suppose that they would have been led out of bondage, if the Lord had not commanded Moses that he should lead them out of bondage?
- Now ye know that the children of Israel were in bondage; and ye know that they were laden with tasks, which were grievous to be borne; wherefore, ye know that it must needs be a good thing for them, that they should be brought out of bondage.
- Now ye know that Moses was commanded of the Lord to do that great work; and ye know that by his word the waters of the Red Sea were divided hither and thither, and they passed through on dry ground.
- But ye know that the Egyptians were drowned in the Red Sea, who were the armies of Pharaoh.
- And ye also know that they were fed with manna in the wilderness.
- Yea, and ye also know that Moses, by his word according to the power of God which was in him, smote the rock, and there came forth water, that the children of Israel might quench their thirst.

- 30 At sa kabila ng sila ay inaaakay ng Panginoon nilang Diyos, na kanilang Manunubos, na nangunguna sa kanila, pinapatnubayan sila sa araw at nagbibigay-liwanag sa kanila sa gabi, at ginagawa ang lahat ng bagay para sa kanila na naaangkop na tanggapin ng tao, pinatigas nila ang kanilang mga puso at binulag ang kanilang mga isip, at nilait si Moises at ang tunay at buhay na Diyos.
- 31 At ito ay nangyari na alinsunod sa kanyang salita ay nilipol niya sila; at alinsunod sa kanyang salita ay pinatnubayan niya sila; at alinsunod sa kanyang salita ay ginawa niya ang lahat ng bagay para sa kanila; at walang anumang bagay ang naganap maliban sa pamamagitan ng kanyang salita.
- 32 At matapos na sila ay makatawid sa ilog Jordan, sila ay ginawa niyang makapangyarihan tungo sa pagtataboy sa mga anak ng lupain, oo, hanggang sa magsipangalat sila tungo sa pagkawasak.
- 33 At ngayon, inaakala ba ninyo na ang mga anak ng lupaing ito, na nasa lupang pangako, na naitaboy ng ating mga ama, inaakala ba ninyo na sila ay mga matwid? Dinggin, sinasabi ko sa inyo, Hindi.
- 34 Inaakala ba ninyo na ang ating mga ama ay higit na pipiliin kaysa sa kanila kung sila ay naging mga matwid? Sinasabi ko sa inyo, Hindi.
- 35 Dinggin, pantay ang pagpapahalaga ng Panginoon sa lahat ng tao; siya na matwid ay pinagpapala ng Diyos. Subalit dinggin, ang mga taong ito ay tinanggihan ang bawat salita ng Diyos, at sila ay hinog na sa kasamaan; at ang kaganapan ng poot ng Diyos ay napasakanila; at isinumpa ng Panginoon ang lupain laban sa kanila, at pinagpala ito para sa ating mga ama; oo, isinumpa niya ito laban sa kanila tungo sa kanilang pagkalipol, at pinagpala niya iyon para sa ating mga ama tungo sa kanilang pagtatamo ng kapangyarihan dito.
- 36 Dinggin, nilikha ng Panginoon ang mundo upang ito ay matirahan; at nilikha niya ang kanyang mga anak upang magmay-ari nito.
- 37 At kanyang ibinabangon ang isang matwid na bansa, at winawasak ang mga bansa ng masasama.
- 38 At kanyang inaaakay palayo ang mga matwid patungo sa mga natatanging lupain, at ang masasama ay kanyang nililipol, at isinusumpa ang lupain sa kanila nang dahil sa kanila.
- Ug bisan og gigiyahan sila sa Ginoo nga ilang Dios, nga ilang Manunubos, nga maoy nag-una kanila, nga naggiya kanila atol sa adlaw ug naghatag ngadto kanila og kahayag sa gabii, ug nagbuhat sa tanan nga butang alang kanila nga angay nga madawat sa tawo, nagmagahi sila sa ilang mga kasingkasing ug mibuta sa ilang mga salabotan, ug mibiaybiay batok kang Moises ug batok sa tinuod ug buhi nga Dios.
- Ug nahitabo nga sumala sa iyang pulong siya milaglag kanila; ug sumala sa iyang pulong siya nangulo kanila; ug sumala sa iyang pulong siya mibuhay sa tanan nga butang alang kanila; ug walay usa ka butang nga nahimo gawas lang kon pinaagi sa iyang pulong.
- Ug human nga natabok nila ang suba sa Jordan siya mihimo kanila nga gamhanan ngadto sa paghingilin sa mga lumulupyo sa yuta, oo, hangtod sa pagtibulaag kanila ngadto sa kalaglagan.
- Ug karon, naghunahuna ba kamo nga ang mga lumulupyo niini nga yuta, kinsa anaa sa yutang saad, kinsa gihinginlan sa atong mga amahan, naghunahuna ba kamo nga sila matarong? Tan-awa, sultihan ko kamo, Dili.
- Kamo naghunahuna ba nga ang atong mga amahan mas labaw unta ka pinili kay kanila kon sila matarong pa? Sultihan ko kamo, Dili.
- Tan-awa, ang Ginoo nagtan-aw sa tanang tawo nga patas; siya nga matarong palabihon sa Dios. Apan tan-awa, kini nga katawhan misalikway sa matag pulong sa Dios, ug hinog na sila sa kadaotan; ug ang kahingpitan sa kasuko sa Dios anaa kanila; ug ang Ginoo mitunglo sa yuta batok kanila, ug mipanalangin niini ngadto sa atong mga amahan; oo, siya mitunglo niini batok kanila hangtod sa ilang kalaglagan, ug siya mipanalangin niini ngadto sa atong mga amahan aron makabaton sila og gahom diha niini.
- Tan-awa, ang Ginoo milalang sa yuta aron kini kapuy-an; ug siya milalang sa iyang mga anak aron sila manag-ya niini.
- Ug mipasanay siya og usa ka matarong nga nasod, ug milaglag sa kanasoran sa mga daotan.
- Ug gidala niya ang mga matarong ngadto sa pinili nga mga yuta, ug ang mga daotan iyang gilaglag, ug gitunglo ang yuta nganha kanila alang sa ilang kaayohan.
- And notwithstanding they being led, the Lord their God, their Redeemer, going before them, leading them by day and giving light unto them by night, and doing all things for them which were expedient for man to receive, they hardened their hearts and blinded their minds, and reviled against Moses and against the true and living God.
- And it came to pass that according to his word he did destroy them; and according to his word he did lead them; and according to his word he did do all things for them; and there was not any thing done save it were by his word.
- And after they had crossed the river Jordan he did make them mighty unto the driving out of the children of the land, yea, unto the scattering them to destruction.
- And now, do ye suppose that the children of this land, who were in the land of promise, who were driven out by our fathers, do ye suppose that they were righteous? Behold, I say unto you, Nay.
- Do ye suppose that our fathers would have been more choice than they if they had been righteous? I say unto you, Nay.
- Behold, the Lord esteemeth all flesh in one; he that is righteous is favored of God. But behold, this people had rejected every word of God, and they were ripe in iniquity; and the fulness of the wrath of God was upon them; and the Lord did curse the land against them, and bless it unto our fathers; yea, he did curse it against them unto their destruction, and he did bless it unto our fathers unto their obtaining power over it.
- Behold, the Lord hath created the earth that it should be inhabited; and he hath created his children that they should possess it.
- And he raiseth up a righteous nation, and destroyeth the nations of the wicked.
- And he leadeth away the righteous into precious lands, and the wicked he destroyeth, and curseth the land unto them for their sakes.

39 Siya ay namamahala sa kaitaasan sa kalangitan, sapagkat ito ang kanyang trono, at ang lupang ito ang kanyang tuntungan.

40 At kanyang minamahal sila na mga tatanggap sa kanya bilang kanilang Diyos. Dinggin, minahal niya ang ating mga ama, at siya ay nakipagtipan sa kanila, oo, maging kina Abraham, Isaac, at Jacob; at naalala niya ang mga tipang kanyang ginawa; kaya nga, kanyang inilabas sila mula sa lupain ng Egipto.

41 At sila ay pinaghigpitan niya sa ilang sa pamamagitan ng kanyang pamalo; sapagkat pinatigas nila ang kanilang mga puso, maging katulad ninyo; at pinaghigpitan sila ng Panginoon dahil sa kanilang kasamaan. Nagpadala siya ng naglililiyab na mga ahas na lumilipad sa kanila; at matapos na matuklaw sila ay inihanda niya ang paraan upang sila ay gumaling; at ang gawaing dapat nilang tupdin ay tumingin; at dahil sa kagaanan ng paraan, o kadalian nito, marami ang nangasawi.

42 At pinatigas nila ang kanilang mga puso sa pana-panahon, at nilait nila si Moises, at gayundin ang Diyos; gayunpaman, alam ninyo na sila ay inakay ng kanyang hindi mapapantayang kapangyarihan patungo sa lupang pangako.

43 At ngayon, matapos ang lahat ng bagay na ito, sumapit ang panahon na sila ay naging masasama, oo, halos sa pagkahinog; at hindi ko alam subalit sa mga araw na ito ay malapit na silang malipol; sapagkat alam kong tiyak na darating ang araw na sila ay tiyak na malilipol, maliban sa ilan lamang, na madadala sa pagkabihag.

44 Samakatwid, inutusan ng Panginoon ang aking ama na nararapat siyang magtungo sa ilang; at ang mga Judio ay naghangad ding kitlin ang kanyang buhay; oo, at kayo rin ay naghangad na kitlin ang kanyang buhay; kaya nga, kayo ay mga mamamatay-tao sa inyong mga puso at kayo ay katulad nila.

Nagmando siya ibabaw sa kalangitan, kay kini mao ang iyang trono, ug kini nga yuta mao ang iyang tumbanan.

Ug gihigugma niya kadtong kinsa modawat kaniya nga ilang Dios. Tan-awa, gihigugma niya ang atong mga amahan, ug siya nakigsaad kanila, oo, gani kang Abraham, Isaac, ug Jacob; ug nahinumdom siya sa mga pakigsaad nga iyang gihimo; mao nga siya midala kanila palayo sa yuta sa Ehipto.

Ug mipanton siya kanila didto sa kamingawan pinaagi sa iyang sungkod; kay sila mipatig-a sa ilang mga kasingkasing, sama sa inyong gihimo; ug ang Ginoo mipanton kanila tungod sa ilang pagkadaotan. Mipadala siya og malala nga molupad nga mga bitin ngadto kanila; ug human nga sila napaakan miandam siya og paagi nga sila mamaayo; ug ang ila lamang nga buhaton mao ang pagtan-aw; ug tungod sa kasayon sa paagi, o sa kadali niini, adunay daghan nga namatay.

Ug gipatig-a nila ang ilang mga kasingkasing matag karon ug unya, ug sila mibiaybiay batok kang Moises, ug usab batok sa Dios; bisan pa niana, kamo nasayod nga gigiyahan sila pinaagi sa iyang dili hitupngan nga gahom ngadto sa yutang saad.

Ug karon, human niining tanan nga butang, ang panahon miabot nga nahimo silang daotan, oo, duol na sa pagkahinog; ug wala ako masayod apan niining adlaw nagkaduol na ang ilang kalaglagan; kay ako nasayod nga ang adlaw moabot gayod nga pagalaglagon sila, gawas sa pipila lamang, kinsa dad-on ngadto sa pagkabihag.

Mao nga ang Ginoo misugo sa akong amahan nga siya kinahanglan mobiya paingon sa kamingawan; ug ang mga Judio usab nagtinguha sa paghunosa sa iyang kinabuhay; oo, ug kamo usab nagtinguha sa paghunosa sa iyang kinabuhay; mao nga kamo mga mamumuno sulod sa inyong mga kasingkasing ug kamo susama ngadto kanila.

He ruleth high in the heavens, for it is his throne, and this earth is his footstool.

And he loveth those who will have him to be their God. Behold, he loved our fathers, and he covenanted with them, yea, even Abraham, Isaac, and Jacob; and he remembered the covenants which he had made; wherefore, he did bring them out of the land of Egypt.

And he did straiten them in the wilderness with his rod; for they hardened their hearts, even as ye have; and the Lord straitened them because of their iniquity. He sent fiery flying serpents among them; and after they were bitten he prepared a way that they might be healed; and the labor which they had to perform was to look; and because of the simpleness of the way, or the easiness of it, there were many who perished.

And they did harden their hearts from time to time, and they did revile against Moses, and also against God; nevertheless, ye know that they were led forth by his matchless power into the land of promise.

And now, after all these things, the time has come that they have become wicked, yea, nearly unto ripeness; and I know not but they are at this day about to be destroyed; for I know that the day must surely come that they must be destroyed, save a few only, who shall be led away into captivity.

Wherefore, the Lord commanded my father that he should depart into the wilderness; and the Jews also sought to take away his life; yea, and ye also have sought to take away his life; wherefore, ye are murderers in your hearts and ye are like unto them.

- 45 Kayo ay mabilis sa paggawa ng kasamaan subalit mabagal sa pag-alala sa Panginoon ninyong Diyos. Nakakita kayo ng isang anghel, at nangusap siya sa inyo; oo, narinig ninyo ang kanyang tinig sa pana-panahon; at siya ay nangusap sa inyo sa isang marahan at banayad na tinig, datapwat kayo ay manhid, kung kaya't hindi ninyo madama ang kanyang mga salita; kaya nga, siya ay nangusap sa inyo tulad ng tinig ng kulog, na nagpayanig sa lupa na parang ito ay mabibiyak.
- 46 At alam din ninyo na sa pamamagitan ng bisa ng kanyang makapangyarihang salita ay magagawa niyang palipasin ang mundo; oo, at alam ninyo na sa pamamagitan ng kanyang salita ay magagawa niyang maging makinis ang mga baku-bakong pook, at magkabitak-bitak ang makikinis na pook. O, kung gayon, bakit napakatigas ng inyong mga puso?
- 47 Dinggin, ang aking kaluluwa ay ginugutay-gutay ng dalamhati dahil sa inyo, at ang aking puso ay nasasaktan; ako ay natatakot na baka kayo ay itakwil magpakailanman. Dinggin, ako ay puspos ng Espiritu ng Diyos, kung kaya nga't ang aking katawan ay walang lakas.
- 48 At ngayon, ito ay nangyari na nang sabihin ko ang mga salitang ito ay nagalit sila sa akin, at nagnais na ihagis ako sa kailaliman ng dagat; at nang sila ay palapit na upang pagbuhatan ako ng kamay ay nangusap ako sa kanila, sinasabing: Sa pangalan ng Pinakamakapangyarihang Diyos, inuutusan ko kayong huwag ninyo akong hawakan, sapagkat ako ay puspos ng kapangyarihan ng Diyos, maging hanggang sa pagkadaig ng aking laman; at sinumang magbubuhay ng kamay sa akin ay matutuyo na katulad ng tuyong tambo; at siya ay mawawalang-kabuluhan sa harapan ng kapangyarihan ng Diyos, sapagkat parurusahan siya ng Diyos.
- 49 At ito ay nangyari na ako, si Nephi, ay nagsabi sa kanila na huwag na silang bumulung-bulong pa laban sa kanilang ama; ni huwag nilang ipagkait ang kanilang paggawa sa akin, sapagkat ang Diyos ang nag-utos sa akin na ako ay gumawa ng sasakyang-dagat.
- Kamo dali nga mobuhat og daotan apan dugay nga mohinumdom sa Ginoo nga inyong Dios. Nakakita kamo og anghel, ug namulong siya nganha kaninyo; oo, nakadungog kamo sa iyang tingog matag karon ug unya; ug nakapamulong siya nganha kaninyo sa hinay nga hinagawhaw nga tingog, apan kamo walay espirituhanong pagbati, nga kamo dili makabati sa iyang mga pulong; mao nga namulong siya nganha kaninyo sama sa tingog sa dugdog, nga mao ang nakapauyog sa yuta ingon og kini mabuak.
- Ug kamo usab nasayod nga pinaagi sa gahom sa iyang labing gamhanan nga pulong mahimo niya ang pagwagtang sa yuta; oo, ug kamo nasayod nga pinaagi sa iyang pulong mahimo niyang patagon ang libaongon nga mga dapit, ug ang patag nga mga dapit mabuak-buak. O, unya, ngano, nga tig-a man kaayo ang inyong mga kasingkasing?
- Tan-awa, ang akong kalag nagbangotan tungod kaninyo, ug ang akong kasingkasing gisakitan; nahadlok ako kay tingali unya og kamo isalikway hangtod sa hangtod. Tan-awa, napuno ako sa Espiritu sa Dios, hinungdan nga ang akong dugokan nawad-an sa kusog.
- Ug karon nahitabo nga sa diha nga ako nakapamulong niini nasuko sila kanako, ug nagtinguha sa paglabay kanako sa kinahiladman sa dagat; ug sa diha nga miduol sila aron modapat sa ilang mga kamot ngari kanako namulong ako kanila nga nag-ingon: Sa ngalan sa Labawng Makagagahom nga Dios, mandoan ko kamo nga dili kamo mohikap kanako, kay ako napuno sa gahom sa Dios, gani ngadto sa pagkaugdaw sa akong unod; ug bisan kinsa nga modapat sa iyang kamot ngari kanako malawos sama sa laya nga sagbot; ug mahimo siya ngalay pulos atubangan sa gahom sa Dios, kay ang Dios mohampak kaniya.
- Ug nahitabo nga ako, si Nephi, misulti ngadto kanila nga dili na sila angay nga magbagulbol batok sa ilang amahan; ni sila magdumili sa pagtabang kanako, kay ang Dios misugo nga ako kinahanglan nga mohimo og barko.
- Ye are swift to do iniquity but slow to remember the Lord your God. Ye have seen an angel, and he spake unto you; yea, ye have heard his voice from time to time; and he hath spoken unto you in a still small voice, but ye were past feeling, that ye could not feel his words; wherefore, he has spoken unto you like unto the voice of thunder, which did cause the earth to shake as if it were to divide asunder.
- And ye also know that by the power of his almighty word he can cause the earth that it shall pass away; yea, and ye know that by his word he can cause the rough places to be made smooth, and smooth places shall be broken up. O, then, why is it, that ye can be so hard in your hearts?
- Behold, my soul is rent with anguish because of you, and my heart is pained; I fear lest ye shall be cast off forever. Behold, I am full of the Spirit of God, insomuch that my frame has no strength.
- And now it came to pass that when I had spoken these words they were angry with me, and were desirous to throw me into the depths of the sea; and as they came forth to lay their hands upon me I spake unto them, saying: In the name of the Almighty God, I command you that ye touch me not, for I am filled with the power of God, even unto the consuming of my flesh; and whoso shall lay his hands upon me shall wither even as a dried reed; and he shall be as naught before the power of God, for God shall smite him.
- And it came to pass that I, Nephi, said unto them that they should murmur no more against their father; neither should they withhold their labor from me, for God had commanded me that I should build a ship.

50 At sinabi ko sa kanila: Kung Diyos ang nag-utos sa akin na gawin ang lahat ng bagay, ang mga yaon ay magagawa ko. Kung utusan niya akong sabihin ko sa tubig na ito, ikaw ay maging lupa, ito ay maging lupa; at kung ito ay sasabihin ko, ito ay mangyayari.

51 At ngayon, kung ang Panginoon ay may gayong kadakilang kapangyarihan, at nakagagawa ng maraming himala sa mga anak ng tao, paanong hindi niya ako maaaring atasan, na ako ay gumawa ng sasakyang-dagat?

52 At ito ay nangyari na ako, si Nephi, ay nangusap ng maraming bagay sa aking mga kapatid, kung kaya nga't sila ay natulig at hindi na nakipagtalos laban sa akin; ni hindi nila ako mapagbuhatan ng kanilang mga kamay o mahawakan ako ng kanilang mga daliri, maging sa loob ng maraming araw. Ngayon, hindi sila nagtangkang gawin ito sapagkat baka matuyo sila sa harapan ko, lubhang napakalakas ng Espiritu ng Diyos; at sa gayon ito ay nakapangyari sa kanila.

53 At ito ay nangyari na nangusap sa akin ang Panginoon: Iunat mong muli ang iyong mga kamay sa iyong mga kapatid, at sila ay hindi matutuyo sa harapan mo, datapwat panginginigin ko sila, wika ng Panginoon, at ito ay gagawin ko, upang makilala nila na ako ang Panginoon nilang Diyos.

54 At ito ay nangyari na iniunat ko ang aking kamay sa aking mga kapatid, at sila ay hindi natuyo sa harapan ko; subalit pinanginig sila ng Panginoon, maging alinsunod sa salitang kanyang winika.

55 At ngayon, kanilang sinabi: Nalalaman namin nang may katiyakan na ang Panginoon ay sumasaiyo, sapagkat alam namin na ang kapangyarihan ng Panginoon ang nagpanginig sa amin. At sila ay nagpatirapa sa harapan ko, at ako ay sasambahin na sana, datapwat hindi ko sila hinayaan, sinasabing: Ako ay inyong kapatid, oo, maging inyong nakababatang kapatid; kaya nga, sambahin ninyo ang Panginoon ninyong Diyos, at igalang ang inyong ama at inyong ina, nang humaba ang inyong mga araw sa lupaing ipagkakaloob sa inyong Panginoon ninyong Diyos.

Ug ako misulti ngadto kanila: Kon ang Dios misugo kanako sa paghimo sa tanan nga butang ako makahimo niini. Kon siya mosugo kanako nga akong sultihan kini nga tubig, nga mamahimo ikaw nga yuta, kini mamahimo nga yuta; ug kon ako mosulti niini, kini matuman.

Ug karon, kon ang Ginoo adunay ingon niana kadako nga gahom, ug nakahimo og daghan kaayo nga milagro taliwala sa mga anak sa katawhan, siya dili ba makatudlo kanako, nga ako makahimo og barko?

Ug nahitabo nga ako, si Nephi, misulti og daghan nga butang ngadto sa akong mga igsuong lalaki, hangtod nga nasumpo sila ug dili na makahimo sa pagpakiglalalis kanako; ug sila wala na modapat sa ilang mga kamot ug mohikap kanako sa ilang mga tudlo, gani sulod sa daghan nga adlaw. Karon wala sila mosulay sa paghimo niini basin og mangalawos sila sa akong atubangan, kay hilabihan ang kagamhanan sa Espiritu sa Dios; ug sa ingon niini kini nakaimpluwensiya kanila.

Ug nahitabo nga ang Ginoo misulti kanako: Ipatuyhad pag-usab ang imong kamot ngadto sa imong mga igsuong lalaki, ug sila dili mangalawos sa imong atubangan, apan ako mopakurog kanila, miingon ang Ginoo, ug kini akong buhaton, aron masayran nila nga ako mao ang Ginoo nga ilang Dios.

Ug nahitabo nga akong gituyhad ang akong kamot ngadto sa akong mga igsuong lalaki, ug wala sila mangalawos sa akong atubangan; apan ang Ginoo mipakurog kanila, gani sumala sa pulong nga iyang gipamulong.

Ug karon, miingon sila: Kami nasayod uban sa kaseguroan nga ang Ginoo nagauban kanimong, kay kami nasayod nga kadto ang gahom sa Ginoo nga mipakurog kanamo. Ug nangluhod sila sa akong atubangan ug mosimba na unta kanako, apan wala ako motugot kanila, nga nag-ingon: Ako inyong igsoon, oo, gani inyong manghod; mao nga simbaha ang Ginoo nga inyong Dios, ug tahora ang inyong amahan ug inyong inahan, aron ang inyong mga adlaw lugwayan dinhi sa yuta nga ihatag sa Ginoo nga inyong Dios kaninyo.

And I said unto them: If God had commanded me to do all things I could do them. If he should command me that I should say unto this water, be thou earth, it should be earth; and if I should say it, it would be done.

And now, if the Lord has such great power, and has wrought so many miracles among the children of men, how is it that he cannot instruct me, that I should build a ship?

And it came to pass that I, Nephi, said many things unto my brethren, insomuch that they were confounded and could not contend against me; neither durst they lay their hands upon me nor touch me with their fingers, even for the space of many days. Now they durst not do this lest they should wither before me, so powerful was the Spirit of God; and thus it had wrought upon them.

And it came to pass that the Lord said unto me: Stretch forth thine hand again unto thy brethren, and they shall not wither before thee, but I will shock them, saith the Lord, and this will I do, that they may know that I am the Lord their God.

And it came to pass that I stretched forth my hand unto my brethren, and they did not wither before me; but the Lord did shake them, even according to the word which he had spoken.

And now, they said: We know of a surety that the Lord is with thee, for we know that it is the power of the Lord that has shaken us. And they fell down before me, and were about to worship me, but I would not suffer them, saying: I am thy brother, yea, even thy younger brother; wherefore, worship the Lord thy God, and honor thy father and thy mother, that thy days may be long in the land which the Lord thy God shall give thee.

1 Nephi 18

- 1 At ito ay nangyari na kanilang sinamba ang Panginoon, at sila ay humayong kasama ko; at kami ay gumawa ng mga kahoy na kahanga-hanga ang pagkakagawa. At ipinakita sa akin ng Panginoon sa pana-panahon kung sa anong pamamaraan nararapat kong gawin ang mga kahoy ng sasakyang-dagat.
- 2 Ngayon, ako, si Nephi, ay hindi ginawa ang mga kahoy alinsunod sa pamamaraang natutuhan ng mga tao, ni hindi ko ginawa ang sasakyang-dagat alinsunod sa pamamaraan ng mga tao; kundi ginawa ko ito alinsunod sa pamamaraang ipinakita ng Panginoon sa akin; kaya nga, hindi ito alinsunod sa pamamaraan ng mga tao.
- 3 At ako, si Nephi, ay madalas na umakyat sa bundok, at madalas akong nanalangin sa Panginoon; kaya nga, nagpakita sa akin ang Panginoon ng mga dakilang bagay.
- 4 At ito ay nangyari na nang matapos ko ang sasakyang-dagat, alinsunod sa salita ng Panginoon, namasdan ng aking mga kapatid na ito ay kasiya-siya, at ang pagkakagawa niyon ay lubhang mahusay; kaya nga, nagpakumbaba silang muli ng kanilang sarili sa harapan ng Panginoon.
- 5 At ito ay nangyari na ang tinig ng Panginoon ay nangusap sa aking ama, na kami ay nararapat bumangon at bumaba patungo sa sasakyang-dagat.
- 6 At ito ay nangyari na kinabukasan, matapos na maihanda namin ang lahat ng bagay, maraming bungang-kahoy at karne mula sa ilang, at saganang pulot, at mga panustos alinsunod sa iniutos sa amin ng Panginoon, kami ay bumaba patungo sa sasakyang-dagat, dala ang lahat ng aming dala-dalahan at mga binhi, at anumang bagay na dala-dala namin, bawat isa alinsunod sa kanyang gulang; anupa't bumaba kaming lahat patungo sa sasakyang-dagat, kasama ang aming mga asawa't anak.
- 7 At ngayon, isinilang sa aking ama ang dalawang anak na lalaki sa ilang; ang nakatatanda ay tinawag na Jacob at ang nakababata ay Jose.
- 8 At ito ay nangyari na matapos na kaming lahat ay makalulan sa sasakyang-dagat, at madala ang aming mga panustos at ang mga bagay na iniutos sa amin, kami ay naglayag sa dagat at itinaboy ng hangin patungo sa lupang pangako.

1 Nephi 18

Ug nahitabo nga ilang gisimba ang Ginoo, ug mikuyog kanako; ug mililok kami og mga kahoy sa talagsaon nga pagkahimo. Ug ang Ginoo mipakita ngari kanako matag karon ug unya kon unsaon nako sa paglilok ang mga kahoy alang sa barko.

Karon ako, si Nephi, wala molilok sa mga kahoy subay sa pamaagi nga nakat-onan sa mga tawo, ni ako wala mohimo sa barko subay sa pamaagi sa mga tawo; apan gihimo ko kini sumala sa pamaagi nga gipakita sa Ginoo kanako; mao nga kini wala magsubay sa pamaagi sa mga tawo.

Ug ako, si Nephi, mitungas kanunay ngadto sa bukid, ug nag-ampo ako sa kanunay sa Ginoo; mao nga ang Ginoo mipakita kanako og mahinungdanong mga butang.

Ug nahitabo nga sa dihang nahuman na nako ang barko, sumala sa pulong sa Ginoo, nakita sa akong mga igsunong lalaki nga kini maayo, ug nga ang pagkahimo niini hilabihan kanindot; mao nga nagpaubos na usab sila sa atubangan sa Ginoo.

Ug nahitabo nga ang tingog sa Ginoo nadungog sa akong amahan, nga kami kinahanglan nga moadto ug mosakay sa barko.

Ug nahitabo nga pagkaugma, human nga among naandam ang tanan nga butang, daghan nga prutas ug karne gikan sa kamingawan, ug daghan nga dugos, ug mga tagana sumala sa gisugo sa Ginoo kanamo, nanakay kami sa barko, dala ang among tanan nga karga ug among mga binhi, ug bisan unsa nga butang nga among gidala, matag usa sumala sa iyang panuigon; mao nga tanan kami misakay sa barko, kuyog sa among mga asawa ug mga anak.

Ug karon, ang akong amahan nakabaton og duha pa ka anak nga lalaki sa kamingawan; ang magulang ginganlan og Jacob ug ang manghod si Joseph.

Ug nahitabo human nga kaming tanan nakasakay na sa barko, ug midala sa among mga tagana ug mga butang nga gisugo kanamo, among gilawig ang dagat ug gipadpad sa kusog nga hangin paingon sa gisaad nga yuta.

1 Nephi 18

And it came to pass that they did worship the Lord, and did go forth with me; and we did work timbers of curious workmanship. And the Lord did show me from time to time after what manner I should work the timbers of the ship.

Now I, Nephi, did not work the timbers after the manner which was learned by men, neither did I build the ship after the manner of men; but I did build it after the manner which the Lord had shown unto me; wherefore, it was not after the manner of men.

And I, Nephi, did go into the mount oft, and I did pray oft unto the Lord; wherefore the Lord showed unto me great things.

And it came to pass that after I had finished the ship, according to the word of the Lord, my brethren beheld that it was good, and that the workmanship thereof was exceedingly fine; wherefore, they did humble themselves again before the Lord.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father, that we should arise and go down into the ship.

And it came to pass that on the morrow, after we had prepared all things, much fruits and meat from the wilderness, and honey in abundance, and provisions according to that which the Lord had commanded us, we did go down into the ship, with all our loading and our seeds, and whatsoever thing we had brought with us, every one according to his age; wherefore, we did all go down into the ship, with our wives and our children.

And now, my father had begat two sons in the wilderness; the elder was called Jacob and the younger Joseph.

And it came to pass after we had all gone down into the ship, and had taken with us our provisions and things which had been commanded us, we did put forth into the sea and were driven forth before the wind towards the promised land.

9 At makaraang kami ay maitaboy ng hangin sa loob ng maraming araw, dinggin, ang aking mga kapatid at ang mga anak na lalaki ni Ismael at gayundin ang kanilang mga asawa ay nagsimulang magsaya, kung kaya nga't sila ay nagsimulang sumayaw, at umawit, at magsalita nang may labis na kagaspangan, oo, maging hanggang sa kanilang malimutan sa anong kapangyarihan sila nadala roon; oo, sila ay natangay sa labis na kagaspangan.

10 At ako, si Nephi, ay nagsimulang matakot nang labis na baka ang Panginoon ay magalit sa amin, at parusahan kami dahil sa aming kasamaan, na kami ay malulon sa kailaliman ng dagat; kaya nga, ako, si Nephi, ay nagsimulang magsalita sa kanila nang napakahinahon; subalit dinggin, sila ay nagalit sa akin, sinasabing: Ayaw namin na ang aming nakababatang kapatid ang siyang mamuno sa amin.

11 At ito ay nangyari na sinunggaban ako nina Laman at Lemuel at iginapos ako sa pamamagitan ng mga lubid, at sila ay labis na nagmalupit sa akin; gayunpaman, pinahintulutan ito ng Panginoon upang maipakita niya ang kanyang kapangyarihan, tungo sa katuparan ng kanyang salita na sinabi niya hinggil sa masasama.

12 At ito ay nangyari na matapos nila akong igapos kung kaya nga't hindi ako makagalaw, ang aguhon, na inihanda ng Panginoon, ay tumigil sa paggana.

13 Samakatwid, hindi nila malaman kung saan nila narapat isuling ang sasakyang-dagat, hanggang sa may namuong isang malakas na bagyo, oo, isang malakas at nakasisindak na bagyo, at kami ay itinaboy pabalik sa ibabaw ng katubigan sa loob ng tatlong araw; at sila ay nagsimulang matakot nang labis na baka sila ay malunod sa dagat; gayunpaman, hindi nila ako kinalagan.

14 At sa ikaapat na araw, na kami ay itinaboy pabalik, ang bagyo ay nagsimulang maging lalong matindi.

Ug human nga kami gipadpad sa kusog nga hangin sulod sa daghan nga adlaw, tan-awa, ang akong mga igsuong lalaki ug ang mga anak nga lalaki ni Ishmael ug usab ang ilang mga asawa misugod sa ilang mga kaugalingon sa pagsadya, hangtod nga sila misugod sa pagsayaw, ug pag-awit, ug pagpamulong og labihan kalaw-ay, oo, gani nga sila nakalimot kon sa unsang gahom sila nadala diha niana; oo, sila gibayaw ngadto sa tumang kalaw-ay.

Ug ako, si Nephi, misugod sa hilabihang pagkahadlok basin og ang Ginoo masuko kanamo, ug mosilot kanamo tungod sa among kadaotan, nga kami malamoy sa kahiladman sa dagat; mao nga ako, si Nephi, misugod sa pagpamulong kanila sa dakong kaligdong; apan tan-awa nasuko sila kanako, nga nag-ingon: Kami dili motugot nga ang among manghod ang magmando kanamo.

Ug nahitabo nga si Laman ug Lemuel migunit kanako ug migapos kanako og pisi, ug milabaw pa ang ilang kabangis ngari kanako; bisan pa niana, ang Ginoo mitugot niini aron siya makapakita sa iyang gahom, nga mosangpot sa katumanan sa iyang pulong nga iyang gipamulong mahitungod sa mga daotan.

Ug nahitabo nga human sila migapos kanako hangtod nga dili na ko makalihok, ang kompas, nga giandam sa Ginoo, mihunong sa paglihok.

Mao nga wala sila masayod asa nila ipadulong ang pagtimon sa barko, hangtod nga dihay miabot nga kusog nga bagyo, oo, dako ug makalilisang nga unos, ug gipadpad kami pabalik sa katubigan sulod sa tulo ka adlaw; ug nagsugod sila sa hilabihang pagkalisang basin og mangalumos sila sa dagat; bisan pa wala sila mobadbad kanako.

Ug sa ikaupat nga adlaw, nga kami gipadpad pabalik, ang bangis nga unos misugod sa hilabihang kapintas.

And after we had been driven forth before the wind for the space of many days, behold, my brethren and the sons of Ishmael and also their wives began to make themselves merry, insomuch that they began to dance, and to sing, and to speak with much rudeness, yea, even that they did forget by what power they had been brought thither; yea, they were lifted up unto exceeding rudeness.

And I, Nephi, began to fear exceedingly lest the Lord should be angry with us, and smite us because of our iniquity, that we should be swallowed up in the depths of the sea; wherefore, I, Nephi, began to speak to them with much soberness; but behold they were angry with me, saying: We will not that our younger brother shall be a ruler over us.

And it came to pass that Laman and Lemuel did take me and bind me with cords, and they did treat me with much harshness; nevertheless, the Lord did suffer it that he might show forth his power, unto the fulfilling of his word which he had spoken concerning the wicked.

And it came to pass that after they had bound me insomuch that I could not move, the compass, which had been prepared of the Lord, did cease to work.

Wherefore, they knew not whither they should steer the ship, insomuch that there arose a great storm, yea, a great and terrible tempest, and we were driven back upon the waters for the space of three days; and they began to be frightened exceedingly lest they should be drowned in the sea; nevertheless they did not loose me.

And on the fourth day, which we had been driven back, the tempest began to be exceedingly sore.

15 At ito ay nangyari na kami ay halos malulon na sa kailaliman ng dagat. At makaraang kami ay maitaboy pabalik sa ibabaw ng katubigan sa loob ng apat na araw, nagsimulang matanto ng aking mga kapatid na ang mga kahatulan ng Diyos ay napasakanila, at na sila ay tiyak na masasawi maliban kung sila ay magsisisi sa kanilang mga kasamaan; kaya nga, lumapit sila sa akin, at kinalag ang mga gapos sa aking mga kamay, at masdan, ang mga ito ay labis na namaga; at gayundin, ang aking bukung-bukong ay lubhang namaga, at labis ang pananakit niyon.

16 Gayunpaman, ako ay umasa sa aking Diyos, at pinapurihan siya sa buong maghapon; at hindi ako bumulung-bulong laban sa Panginoon dahil sa aking mga paghihirap.

17 Ngayon, ang aking amang si Lehi ay nangusap ng maraming bagay sa kanila, at gayundin sa mga anak na lalaki ni Ishmael; subalit dinggin, sila ay nangusap ng maraming pananakot laban sa sinumang magsasalita para sa akin; at sapagkat ang aking mga magulang ay matatanda na, at nagdanas ng labis na maraming pagdadalamhati dahil sa kanilang mga anak, sila ay naratay, oo, maging sa kanilang higaan.

18 Dahil sa kanilang pagdadalamhati at labis na kalungkutan, at sa kasamaan ng aking mga kapatid, sila ay nalapit sa kalagayang halos muntik nang makipagkita sa kanilang Diyos; oo, ang kanilang mapuputing buhok ay malapit nang humimlay sa alabok; oo, maging hanggang sa sila ay halos muntik nang mahulog nang may kalungkutan sa matubig na libingan.

19 At sina Jacob at Jose rin, sapagkat mga bata pa, na nangangailangan ng hustong pag-aalaga, ay nagdalamhati dahil sa mga paghihirap ng kanilang ina; at gayundin ang aking asawa, ang mga luha at pagmamakaawa niya, at ng akin ding mga anak, ay hindi nakapagpalambot ng mga puso ng aking mga kapatid upang ako ay kalagan nila.

20 At walang iba maliban sa kapangyarihan ng Diyos, na nagbanta sa kanila ng pagkalipol, ang maaaring makapagpalambot sa kanilang mga puso; kaya nga, nang kanilang mapagtanto na sila ay malapit nang malulon sa kailaliman ng dagat ay pinagsisihan nila ang bagay na kanilang ginawa, kung kaya nga't ako ay kinalagan nila.

Ug nahitabo nga hapit na kami malamoy sa kinahiladman sa dagat. Ug human nga kami gipadpad pabalik sa katubigan sulod sa upat ka adlaw, ang akong mga igsuong lalaki misugod sa pagkaamgo nga ang mga silot sa Dios diha na kanila, ug nga sila seguradong mangamatay gawas kon maghinulsol sila sa ilang mga kadaotan; mao nga miduol sila kanako, ug mibadbad sa mga gapos nga anaa sa akong mga pulso, ug tan-awa nanghubag kini sa hilabihan; ug usab ang akong mga buol-buol nanghubag pag-ayo, ug hilabihan ang kangulngol niini.

Bisan pa, midangop ako sa akong Dios, ug ako midayeg kaniya sa tibuok adlaw; ug wala ako magbagulbol batok sa Ginoo mahitungod sa akong mga kasakit.

Karon ang akong amahan, si Lehi, misulti kanila og daghan nga butang, ug ngadto usab sa mga anak nga lalaki ni Ishmael; apan, tan-awa, mihimo sila og daghang pagpanghulga batok ni bisan kinsa nga modapig kanako; ug ang akong mga ginikanan nga nag-antos na sa katigulangon, ug nagsinati sa tumang kaguol tungod sa ilang mga anak, sila naglubog, oo, gani diha sa ilang mga higdaanan alang sa masakiton.

Tungod sa ilang kaguol ug daghang kasubo, ug sa kadaotan sa akong mga igsuong lalaki, duol na sila sa kahimtang nga motaliwan niini nga higayon aron mohimamat sa ilang Dios; oo, ang ilang puti nga mga buhok hapit na mohigda sa abog; oo, gani haduol na sila nga itambog uban sa kasubo ngadto sa tubigon nga lubnganan.

Ug si Jacob ug si Joseph usab, kay mga batan-on pa, nga nagkinahanglan og daghan nga pagkaon, nagsubo tungod sa mga kasakit sa ilang inahan; ug usab ang akong asawa sa iyang mga luha ug mga pag-ampo, ug usab ang akong mga anak, wala makalukmay sa mga kasingkasing sa akong mga igsuong lalaki aron ila akong buhian.

Ug walay lain gawas sa gahom sa Dios, nga mihulga kanila og kalaglagan, ang makalukmay sa ilang mga kasingkasing; mao nga sa diha nga nakita nila nga sila hapit na malamoy sa kahiladman sa dagat gihinulsolan nila ang mga butang nga ilang nahimo, hangtod nga ila akong gibuhian.

And it came to pass that we were about to be swallowed up in the depths of the sea. And after we had been driven back upon the waters for the space of four days, my brethren began to see that the judgments of God were upon them, and that they must perish save that they should repent of their iniquities; wherefore, they came unto me, and loosed the bands which were upon my wrists, and behold they had swollen exceedingly; and also mine ankles were much swollen, and great was the soreness thereof.

Nevertheless, I did look unto my God, and I did praise him all the day long; and I did not murmur against the Lord because of mine afflictions.

Now my father, Lehi, had said many things unto them, and also unto the sons of Ishmael; but, behold, they did breathe out much threatenings against anyone that should speak for me; and my parents being stricken in years, and having suffered much grief because of their children, they were brought down, yea, even upon their sick-beds.

Because of their grief and much sorrow, and the iniquity of my brethren, they were brought near even to be carried out of this time to meet their God; yea, their grey hairs were about to be brought down to lie low in the dust; yea, even they were near to be cast with sorrow into a watery grave.

And Jacob and Joseph also, being young, having need of much nourishment, were grieved because of the afflictions of their mother; and also my wife with her tears and prayers, and also my children, did not soften the hearts of my brethren that they would loose me.

And there was nothing save it were the power of God, which threatened them with destruction, could soften their hearts; wherefore, when they saw that they were about to be swallowed up in the depths of the sea they repented of the thing which they had done, insomuch that they loosed me.

21 At ito ay nangyari na matapos na ako ay kalagan nila, dinggin, kinuha ko ang aguhon, at ito ay gumana kahit saan ko man naisin. At ito ay nangyari na ako ay nanalangin sa Panginoon; at makaraang ako ay makapanalangin, ang hangin ay huminto, at ang bagyo ay tumigil, at nagkaroon ng ganap na katiwasayan.

22 At ito ay nangyari na ako, si Nephi, ang gumabay sa sasakyang-dagat, kaya nga kami ay naglayag na muli patungo sa lupang pangako.

23 At ito ay nangyari na makaraang kami ay makapaglayag sa loob ng maraming araw, kami ay sumapit sa lupang pangako; at kami ay dumaong sa lupa, at nagtayo ng aming mga tolda; at tinawag namin itong lupang pangako.

24 At ito ay nangyari na nagsimula kaming magbungkal ng lupa, at kami ay nagsimulang magtanim ng mga binhi; oo, itinanim namin ang lahat ng aming binhi sa lupa, na aming dinala mula sa lupain ng Jerusalem. At ito ay nangyari na ang mga yaon ay lubhang nagsiyabong; kaya nga, kami ay pinagpala nang sagana.

25 At ito ay nangyari na aming natagpuan sa lupang pangako, sa aming paglalakbay sa ilang, na may lahat ng uri ng hayop sa kagubatan, kapwa ang baka at ang toro, at ang asno at ang kabayo, at ang kambing at ang mailap na kambing, at lahat ng uri ng mababangis na hayop, na para sa gamit ng tao. At aming natagpuan ang lahat ng uri ng inang mina, kapwa ang ginto, at ang pilak, at ang tanso.

Ug nahitabo human nga ila akong gibuhian, tan-awa, akong gikuha ang kompas, ug milihok kini sumala sa akong tinguha. Ug nahitabo nga nag-ampo ako sa Ginoo; ug human nga ako nag-ampo ang hangin mihunong, ug ang bagyo mihunong, ug adunay dako nga kalinaw.

Ug nahitabo nga ako, si Nephi, mitimon sa barko, nga kami milawig na usab padulong sa gisaad nga yuta.

Ug nahitabo human nga kami nakalawig sulod sa daghan nga adlaw miabot kami sa gisaad nga yuta; ug nangadto kami sa yuta, ug mipabarog sa among mga tolda; ug among gitawag kini og gisaad nga yuta.

Ug nahitabo nga nagsugod kami sa pagtikad sa yuta, ug nagsugod kami sa pagpugas sa mga binhi; oo, among gipugas ang among tanan nga binhi sa yuta, nga among gidala gikan sa yuta sa Jerusalem. Ug nahitabo nga mitubo kini sa hilabihan; mao nga, napanalanginan kami sa kabuhong.

Ug nahitabo nga nakakaplag kami diha sa yutang saad, sa among pagbiyahe sa kamingawan, nga adunay mga mananap sa kalasangan sa matag matang, sama sa baka ug toro, ug asno ug kabayo, ug kanding ug ihalas nga kanding, ug tanan nga matang sa ihalas nga mga mananap, nga magamit sa mga tawo. Ug among nakaplagan ang tanan nga matang sa oro, sama sa bulawan, ug pilak, ug kobre.

And it came to pass after they had loosed me, behold, I took the compass, and it did work whither I desired it. And it came to pass that I prayed unto the Lord; and after I had prayed the winds did cease, and the storm did cease, and there was a great calm.

And it came to pass that I, Nephi, did guide the ship, that we sailed again towards the promised land.

And it came to pass that after we had sailed for the space of many days we did arrive at the promised land; and we went forth upon the land, and did pitch our tents; and we did call it the promised land.

And it came to pass that we did begin to till the earth, and we began to plant seeds; yea, we did put all our seeds into the earth, which we had brought from the land of Jerusalem. And it came to pass that they did grow exceedingly; wherefore, we were blessed in abundance.

And it came to pass that we did find upon the land of promise, as we journeyed in the wilderness, that there were beasts in the forests of every kind, both the cow and the ox, and the ass and the horse, and the goat and the wild goat, and all manner of wild animals, which were for the use of men. And we did find all manner of ore, both of gold, and of silver, and of copper.

1 Nephi 19

- 1 At ito ay nangyari na napag-utusan ako ng Panginoon, kaya nga gumawa ako ng mga laminang yari sa inang mina upang maiukit ko sa mga yaon ang talaan ng aking mga tao. At sa mga laminang aking ginawa ay iniukit ko ang tala ng aking ama, at gayundin ang aming mga paglalakbay sa ilang, at ang mga propesiya ng aking ama; at marami rin sa sarili kong mga propesiya ang iniukit ko sa mga yaon.
- 2 At hindi ko pa alam noong panahong iyon nang gawin ko ang mga yaon na utusan ako ng Panginoong gawin ang mga laminang ito; kaya nga, ang tala ng aking ama, at ang talaangkanan ng kanyang mga ama, at ang mas malaking bahagi ng lahat ng nangyari sa amin sa ilang ay nauukit sa mga naunang lamina na aking sinabi; kaya nga, ang mga bagay na nangyari bago ko nagawa ang mga laminang ito ay, sa katunayan, higit na nababanggit sa mga naunang lamina.
- 3 At matapos kong magawa ang mga laminang ito alinsunod sa kautusan, ako, si Nephi, ay nakatanggap ng kautusan na ang ministryo at ang mga propesiya, ang higit na malilina at mahahalagang bahagi ng mga yaon, ay nararapat isulat sa mga laminang ito; at na ang mga bagay na nasusulat ay nararapat na pag-ingatan para sa kaalaman ng aking mga tao, na aangkin sa lupain, at sa iba pa ring matatalinong layunin, na mga layuning nalalaman ng Panginoon.
- 4 Samakatwid, ako, si Nephi, ay gumawa ng tala sa iba pang mga lamina, na nagbibigay-ulat, o nagbibigay ng mas maraming ulat tungkol sa mga digmaan at alitan at pagkalipol ng aking mga tao. At ginawa ko ito, at inutusan ang aking mga tao kung ano ang kanilang nararapat gawin matapos ang aking pagpanaw; at na ang mga laminang ito ay nararapat na magpasalin-salin mula sa isang salinlahi patungo sa iba pang salinlahi, o mula sa isang propeta patungo sa iba pang propeta, hanggang sa magbigay ng karagdagang kautusan ang Panginoon.
- 5 At ang ulat ng paggawa ko ng mga laminang ito ay ibibigay pagkaraan nito; at pagkatapos, dinggin, magpapatuloy ako alinsunod sa aking sinabi; at ginagawa ko ito upang maingatan ang higit na banal na mga bagay para sa kaalaman ng aking mga tao.

1 Nephi 19

Ug nahitabo nga ang Ginoo misugo kanako, mao nga mihimo ako og mga palid nga oro aron akong makulit diha niini ang talaan sa akong katawhan. Ug diha sa mga palid nga akong gihimo gikulit nako ang talaan sa akong amahan, ug usab sa among mga pagbiyahe sa kamingawan, ug sa mga panagna sa akong amahan; ug usab daghan sa akong kaugalingon nga mga panagna akong gikulit diha niini.

Ug wala ako mahibalo nianang panahona sa diha nga ako mihimo niini nga ako sugoon sa Ginoo sa paghimo niini nga mga palid; mao nga ang talaan sa akong amahan, ug ang kasaysayan sa kagikan sa iyang mga amahan, ug ang labing dako nga bahin sa tanan sa among nahimo didto sa kamingawan gikulit didto sa nag-unang mga palid nga akong gipamulong; mao nga, ang mga butang nga nanghitabo sa wala pa ako mohimo niini nga mga palid, sa pagkatinuod, gihisgotan pag-ayo diha sa nag-unang mga palid.

Ug human nga akong nahimo kini nga mga palid sigon sa sugo, ako, si Nephi, nakadawat og sugo nga ang pagpangalagad ug ang mga panagna, ang labing yano ug bililhon nga mga bahin niini, kinahanglan nga isulat dinhi niini nga mga palid; ug nga ang mga butang nga nasulat kinahanglan nga tipigan alang sa pagpanudlo sa akong katawhan, kinsa mao ang manag-iya sa yuta, ug usab alang sa uban pang maalamon nga mga katuyoan, diin nga mga katuyoan nahibaloan sa Ginoo.

Mao nga ako, si Nephi, mihimo og talaan diha sa laing mga palid, nga naghatag og asoy, o naghatag og mas hingpit nga asoy sa mga gubat ug mga panagbingkil ug mga kalaglagan sa akong katawhan. Ug kini akong gihimo, ug misugo sa akong katawhan unsay angay nilang buhaton human ako mamatay; ug nga kining mga palid kinahanglan nga ihatag gikan sa usa ka henerasyon ngadto sa laing henerasyon, o gikan sa usa ka propeta ngadto sa laing propeta, hangtod nga adunay dugang nga mga sugo gikan sa Ginoo.

Ug ang usa ka asoy sa akong paghimo niining mga palid ihatag human niini; ug dayon, tan-awa, ako mopadayon sumala sa akong gipamulong; ug kini akong gibuhay aron ang labing sagrado nga mga butang matipigan alang sa kasayoran sa akong katawhan.

1 Nephi 19

And it came to pass that the Lord commanded me, wherefore I did make plates of ore that I might engraven upon them the record of my people. And upon the plates which I made I did engraven the record of my father, and also our journeyings in the wilderness, and the prophecies of my father; and also many of mine own prophecies have I engraven upon them.

And I knew not at the time when I made them that I should be commanded of the Lord to make these plates; wherefore, the record of my father, and the genealogy of his fathers, and the more part of all our proceedings in the wilderness are engraven upon those first plates of which I have spoken; wherefore, the things which transpired before I made these plates are, of a truth, more particularly made mention upon the first plates.

And after I had made these plates by way of commandment, I, Nephi, received a commandment that the ministry and the prophecies, the more plain and precious parts of them, should be written upon these plates; and that the things which were written should be kept for the instruction of my people, who should possess the land, and also for other wise purposes, which purposes are known unto the Lord.

Wherefore, I, Nephi, did make a record upon the other plates, which gives an account, or which gives a greater account of the wars and contentions and destructions of my people. And this have I done, and commanded my people what they should do after I was gone; and that these plates should be handed down from one generation to another, or from one prophet to another, until further commandments of the Lord.

And an account of my making these plates shall be given hereafter; and then, behold, I proceed according to that which I have spoken; and this I do that the more sacred things may be kept for the knowledge of my people.

6 Gayunpaman, hindi ako sumusulat ng anumang bagay sa mga lamina kundi rin lamang inaakala kong ito ay banal. At ngayon, kung nagkamali man ako, maging sila ay nagkamali rin noon; hindi ako nagdadahilan dahil sa ibang tao, kundi dahil sa aking sariling kahinaan, ayon sa laman, papaumanhinan ko ang aking sarili.

7 Sapagkat ang mga bagay na ipinalalagay ng ibang tao na napakahalaga, kapwa sa katawan at sa kaluluwa, ay pinawawalang-saysay ng iba at niyuyurakan sa ilalim ng kanilang mga paa. Oo, maging ang yaon ding Diyos ng Israel ay niyuyurakan ng mga tao sa ilalim ng kanilang mga paa; sinasabi ko, niyuyurakan sa ilalim ng kanilang mga paa subalit gagamit ako ng ibang pananalita—siya ay kanilang winalang-saysay, at hindi pinakikinggan ang tinig ng kanyang mga payo.

8 At dinggin, paparito siya, ayon sa mga salita ng anghel, sa loob ng anim na raang taon mula nang lisanin ng aking ama ang Jerusalem.

9 At ang sanlibutan, dahil sa kanilang kasamaan, ay hahatulan siyang isang bagay na walang saysay; kaya nga, kanilang hahagupitin siya, at titiisin niya ito; at kanilang hahampasin siya, at titiisin niya ito. Oo, kanilang luluraan siya, at titiisin niya ito, dahil sa kanyang mapagkalingang pagmamahal at mahabang pagtitiis sa mga anak ng tao.

10 At ang Diyos ng ating mga ama, na inakay palabas ng Egipto, mula sa pagkaalipin, at pinangalagaan din niya sa ilang, oo, ang Diyos ni Abraham, at ni Isaac, at ang Diyos ni Jacob, ay isinuko ang kanyang sarili, ayon sa mga salita ng anghel, bilang isang tao, sa mga kamay ng masasamang tao, na itataas, ayon sa mga salita ni Zenok, at ipapako sa krus, ayon sa mga salita ni Neum, at ililibing sa isang puntod, ayon sa mga salita ni Zenos, na kanyang sinabi hinggil sa tatlong araw ng kadiliman, na ibibigay bilang palatandaan ng kanyang kamatayan sa mga yaong naninirahan sa mga pulo sa dagat, ibinigay lalung-lalo na sa mga yaong kabilang sa sambahayan ni Israel.

Bisan pa, wala ako mosulat og bisan unsa nga butang diha sa mga palid gawas kon sa akong hunahuna sagrado kini. Ug karon, kon makahimo ako og sayop, gani sila sa karaan nakahimo man og sayop; dili aron ako mangatarongan sa akong kaugalingon tungod sa ubang mga tawo, apan tungod sa kahuyang nga ania kanako, sumala sa unod, ako mangatarongan sa akong kaugalingon.

Kay ang mga butang nga gihunahuna sa ubang mga tawo nga dako og bili, sa lawas man ug sa kalag, gibaliwala sa uban ug ilang gitunobtunoban. Oo, gani ang Dios mismo sa Israel gitunobtunoban sa mga tawo; ako moingon, gitunobtunoban apan mosulti ako gamit ang lahi nga mga pulong—sila mibaliwala kaniya, ug wala mopatalinghog sa tingog sa iyang mga tambag.

Ug tan-awa siya moabot, sumala sa mga pulong sa anghel, sulod sa unom ka gatos ka tuig gikan sa panahon nga ang akong amahan mibiya sa Jerusalem.

Ug ang kalibotan, tungod sa kadaotan niini, mohukom kaniya nga usa ka butang nga walay bili; mao nga sila mobunal kaniya, ug mag-antos siya niini; ug sila modapat kaniya, ug mag-antos siya niini. Oo, luwaan nila siya, ug mag-antos siya niini, tungod sa iyang mahigugmaong pagbati ug sa iyang pagkamainantson ngadto sa mga anak sa katawhan.

Ug ang Dios sa atong mga amahan, kinsa pinaagi kaniya gidala pagawas gikan sa Ehipto, gikan sa pagkaulipon, ug usab iyang gipanalipdan sa kamingawan, oo, ang Dios ni Abraham, ug ni Isaac, ug ang Dios ni Jacob, mitugyan sa iyang kaugalingon, sumala sa mga pulong sa anghel, sama sa usa ka tawo, ngadto sa mga kamot sa mga tawo nga daotan, aron ituboy, sumala sa mga pulong ni Zenock, ug ilansang sa krus, sumala sa mga pulong ni Neum, ug ilubong sa lubnganan, sumala sa mga pulong ni Zenos, nga iyang gipamulong mahitungod sa tulo ka adlaw nga kangitngit, nga mahimong timailhan sa iyang kamatayon nga ihatag ngadto niadtong mopuyo sa mga pulo sa dagat, nga ihatag ilabi na gayod niadtong anaa sa balay ni Israel.

Nevertheless, I do not write anything upon plates save it be that I think it be sacred. And now, if I do err, even did they err of old; not that I would excuse myself because of other men, but because of the weakness which is in me, according to the flesh, I would excuse myself.

For the things which some men esteem to be of great worth, both to the body and soul, others set at naught and trample under their feet. Yea, even the very God of Israel do men trample under their feet; I say, trample under their feet but I would speak in other words—they set him at naught, and hearken not to the voice of his counsels.

And behold he cometh, according to the words of the angel, in six hundred years from the time my father left Jerusalem.

And the world, because of their iniquity, shall judge him to be a thing of naught; wherefore they scourge him, and he suffereth it; and they smite him, and he suffereth it. Yea, they spit upon him, and he suffereth it, because of his loving kindness and his long-suffering towards the children of men.

And the God of our fathers, who were led out of Egypt, out of bondage, and also were preserved in the wilderness by him, yea, the God of Abraham, and of Isaac, and the God of Jacob, yieldeth himself, according to the words of the angel, as a man, into the hands of wicked men, to be lifted up, according to the words of Zenock, and to be crucified, according to the words of Neum, and to be buried in a sepulchre, according to the words of Zenos, which he spake concerning the three days of darkness, which should be a sign given of his death unto those who should inhabit the isles of the sea, more especially given unto those who are of the house of Israel.

11 Sapagkat ganito ang wika ng propeta:
Tunay na dadalawin ng Panginoong
Diyos ang buong sambahayan ni Israel sa
araw na yaon, ang ilan ay sa pamamagitan
ng kanyang tinig, dahil sa kanilang
pagkamatwid, tungo sa kanilang lubos na
kagalakan at kaligtasan, at ang iba ay sa
pamamagitan ng mga pagkulong at ng mga
pagkidlat sa kanyang kapangyarihan, sa
pamamagitan ng bagyo, sa pamamagitan
ng apoy, at sa pamamagitan ng usok, at
ulap ng kadiliman, at sa pamamagitan ng
pagbubukas ng lupa, at sa pamamagitan
ng mga bundok na itataas.

12 At ang lahat ng bagay na ito ay tiyak na
magaganap, wika ng propeta si Zenos.
At ang malalaking bato sa mundo ay
talagang mangabibiyak; at dahil sa
paghihinagpis ng mundo, marami sa mga
hari ng mga pulo sa dagat ang mahihimok
ng Espiritu ng Diyos, na magbulalas: Ang
Diyos ng kalikasan ay nagdurusa.

13 At hinggil sa mga yaong nasa
Jerusalem, wika ng propeta, pahihirapan
sila ng lahat ng tao, dahil ipapako nila sa
krus ang Diyos ng Israel, at tatalikuran ng
kanilang mga puso, tinatanggi ang
mga palatandaan at himala, at ang
kapangyarihan at kaluwalhatian ng Diyos
ng Israel.

14 At sapagkat itatalikod nila ang kanilang
mga puso, wika ng propeta, at
kamumuhian ang Banal ng Israel, sila ay
magpapagala-gala sa laman, at masasawi,
at magiging bulung-bulungan at
bukambibig, at kapopootan ng lahat ng
bansa.

15 Gayunpaman, kapag dumating ang
araw na yaon, wika ng propeta, na hindi
na nila itatalikod ang kanilang mga puso
sa Banal ng Israel, doon niya maaalala
ang mga tipan na kanyang ginawa sa
kanilang mga ama.

16 Oo, doon niya maaalala ang mga pulo
ng dagat; oo, at lahat ng taong kabilang sa
sambahayan ni Israel ay aking titipunin,
wika ng Panginoon, ayon sa mga salita ng
propeta si Zenos, mula sa apat na sulok
ng mundo.

17 Oo, at makikita ng buong
sangkatauhan ang pagliligas ng
Panginoon, wika ng propeta; bawat
bansa, lahi, wika at tao ay pagpapalain.

18 At ako, si Nephi, ay isinulat ang mga
bagay na ito para sa aking mga tao, na
baka sakaling mahikayat ko sila na
alalahanin nila ang Panginoon na
kanilang Manunubos.

Kay sa ingon niana namulong ang
propeta: Ang Ginoong Dios sa
pagkatinuod moduaw sa tanan nga balay
ni Israel niana nga adlaw, ang uban
pinaagi sa iyang tingog, tungod sa ilang
pagkamatarong, ngadto sa dako nilang
kalipay ug kaluwasan, ug ang uban
pinaagi sa mga dugdog ug sa mga kilat sa
iyang gahom, pinaagi sa mabangis nga
unos, pinaagi sa kalayo, ug pinaagi sa aso,
ug sa hinungaw sa kangitngit, ug pinaagi
sa pagliki sa yuta, ug pinaagi sa mga
bukid nga ipasaka.

Ug kining tanan nga butang moabot
gayod, miingon ang propeta nga si Zenos.
Ug ang dagkong bato sa yuta mangabuak;
ug tungod sa mga pagdahunog sa yuta,
daghan sa mga hari sa mga pulo sa dagat
maimpluwensiyahan sa Espiritu sa Dios
sa pag-ingon: Ang Dios sa kinaiyahan
nag-antos.

Ug alang niadtong anaa sa Jerusalem,
miingon ang propeta, pagasakiton sila sa
tanang katawhan, tungod kay ilang
gilansang sa krus ang Dios sa Israel, ug
mipatig-a sa ilang mga kasingkasing,
misalikway sa mga timailhan ug mga
katingalahan, ug sa gahom ug himaya sa
Dios sa Israel.

Ug tungod kay nagmagahi sila sa ilang
mga kasingkasing, miingon ang propeta,
ug mibiaybiay sa Usa nga Balaan sa Israel,
maglatagaw sila sa unod ug mamatay, ug
mahimong magsitsit nga mayubiton ug
pagya, ug pagadumtan sa tanan nga
kanasoran.

Bisan pa, kon kana nga adlaw moabot,
miingon ang propeta, nga sila dili na
magmagahi sa ilang mga kasingkasing
batok sa Usa nga Balaan sa Israel, niana
siya mahinumdom sa mga pakigsaad nga
iyang gihimo ngadto sa ilang mga
amahan.

Oo, niana mahinumdom siya sa mga
pulo sa dagat; oo, ug ang tanang
katawhan nga anaa sa balay ni Israel,
akong pundokon, miingon ang Ginoo,
sumala sa mga pulong sa propeta nga si
Zenos, gikan sa upat ka suok sa yuta.

Oo, ug ang tanang kayutaan makakita
sa kaluwasan sa Ginoo, miingon ang
propeta; matag nasod, kaliwatan,
pinulongan ug katawhan
mapanalanginan.

Ug ako, si Nephi, misulat niini nga mga
butang ngadto sa akong katawhan, nga
tingali akong maagni nga sila
mohinumdom sa Ginoo nga ilang
Manunubos.

For thus spake the prophet: The Lord
God surely shall visit all the house of
Israel at that day, some with his voice,
because of their righteousness, unto their
great joy and salvation, and others with
the thunders and the lightnings of his
power, by tempest, by fire, and by smoke,
and vapor of darkness, and by the open-
ing of the earth, and by mountains which
shall be carried up.

And all these things must surely come,
saith the prophet Zenos. And the rocks of
the earth must rend; and because of the
groanings of the earth, many of the kings
of the isles of the sea shall be wrought
upon by the Spirit of God, to exclaim: The
God of nature suffers.

And as for those who are at Jerusalem,
saith the prophet, they shall be scourged
by all people, because they crucify the
God of Israel, and turn their hearts aside,
rejecting signs and wonders, and the
power and glory of the God of Israel.

And because they turn their hearts
aside, saith the prophet, and have
despised the Holy One of Israel, they shall
wander in the flesh, and perish, and
become a hiss and a byword, and be hated
among all nations.

Nevertheless, when that day cometh,
saith the prophet, that they no more turn
aside their hearts against the Holy One of
Israel, then will he remember the
covenants which he made to their fathers.

Yea, then will he remember the isles of
the sea; yea, and all the people who are of
the house of Israel, will I gather in, saith
the Lord, according to the words of the
prophet Zenos, from the four quarters of
the earth.

Yea, and all the earth shall see the sal-
vation of the Lord, saith the prophet;
every nation, kindred, tongue and people
shall be blessed.

And I, Nephi, have written these things
unto my people, that perhaps I might per-
suade them that they would remember
the Lord their Redeemer.

- 19 Anupa't nagsasalita ako sa buong sambahayan ni Israel, kung sakali mang makuha nila ang mga bagay na ito.
- 20 Sapagkat dinggin, may nadarama ako sa espiritu, na pumapagod sa akin hanggang sa manghina ang lahat ng aking kasu-kasuan, para sa mga yaong nasa Jerusalem; sapagkat kung hindi naging maawain ang Panginoon, na ipakita sa akin ang hinggil sa kanila, maging tulad sa kanyang mga propeta noon, ako rin sana ay nasawi na.
- 21 At tunay na ipinakita niya sa mga sinaunang propeta ang lahat ng bagay hinggil sa kanila; at ipinakita rin niya sa marami ang hinggil sa amin; kaya nga, talagang kinakailangan lamang na malaman namin ang hinggil sa kanila sapagkat nasusulat sila sa mga laminang tanso.
- 22 Ngayon, ito ay nangyari na ako, si Nephi, ay itinuro sa aking mga kapatid ang mga bagay na ito; at ito ay nangyari na binasa ko sa kanila ang maraming bagay, na nakaukit sa mga laminang tanso, upang malaman nila ang hinggil sa mga gawain ng Panginoon sa ibang lupain, sa mga tao noon.
- 23 At binasa ko sa kanila ang maraming bagay na nasusulat sa mga aklat ni Moises; subalit upang lubos ko silang mahikayat na maniwala sa Panginoon nilang Manunubos ay binasa ko sa kanila ang mga isinulat ng propetang si Isaias; sapagkat iniugnay ko sa amin ang lahat ng banal na kasulatan, upang ito ay maging para sa aming kapakinabangan at kaalaman.
- 24 Samakatwid, nangusap ako sa kanila, sinasabing: Pakinggan ninyo ang mga salita ng propeta, kayo na mga labi ng sambahayan ni Israel, isang sangang binali; pakinggan ninyo ang mga salita ng propeta, na isinulat para sa buong sambahayan ni Israel, at iangkop yaon sa inyong sarili, upang magkaroon kayo ng pag-asa, gayundin ang inyong mga kapatid na kung kanino kayo ay inihiwalay; sapagkat ayon sa ganitong pamamaraan nagsulat ang propeta.

Mao nga mamulong ako ngadto sa tanang balay ni Israel, kon mabatonan man nila kini nga mga butang.

Kay tan-awa, ako adunay kusganon nga espirituhanong mga pagbati, nga nakapaluya kanako hangtod nga namuypoy ang akong tanan nga lutahan, alang niadtong anaa sa Jerusalem; kay kon ang Ginoo dili pa maluluy-on, sa pagpakita ngari kanako mahitungod kanila, sama sa iyang gihimo sa karaang mga propeta, ako unta namatay na usab.

Ug siya sa pagkatinuod mipakita ngadto sa karaang mga propeta sa tanan nga butang mahitungod kanila; ug usab iyang gipakita ngadto sa daghan ang kabahin kanato; mao nga kinahanglan gayod nga kita masayod mahitungod kanila kay kini nahisulat diha sa mga palid nga tumbaga.

Karon nahitabo nga ako, si Nephi, mitudlo sa akong mga igsuong lalaki niini nga mga butang; ug nahitabo nga akong gibasa ngadto kanila ang daghan nga butang nga gikulit diha sa mga palid nga tumbaga, aron ilang mahibaloan ang mahitungod sa gihimo sa Ginoo didto sa ubang kayutaan, sa mga tawo sa karaang panahon.

Ug akong gibasa ngadto kanila ang daghan nga butang nga nahisulat diha sa mga basahon ni Moises; apan aron ako hingpit nga makadani kanila nga motuo sa Ginoo nga ilang Manunubos ako mibasa ngadto kanila sa gisulat ni propeta Isaias; kay ako mipahisama sa tanan nga kasulatan ngari kanamo alang sa among kaayohan ug pagkat-on.

Mao nga namulong ako ngadto kanila, nga nag-ingon: Paminawa ninyo ang mga pulong sa propeta, kamong mga salin sa balay ni Israel, nga usa ka sanga nga nahibulag; paminawa ninyo ang mga pulong sa propeta, nga gisulat alang sa tanan nga balay ni Israel, ug gamita kini sa inyong kaugalingon, aron makabaton kamo og paglaom sama sa inyong mga igsoon diin kamo nahibulag; kay sa ingon niini nga paagi ang propeta misulat.

Wherefore, I speak unto all the house of Israel, if it so be that they should obtain these things.

For behold, I have workings in the spirit, which doth weary me even that all my joints are weak, for those who are at Jerusalem; for had not the Lord been merciful, to show unto me concerning them, even as he had prophets of old, I should have perished also.

And he surely did show unto the prophets of old all things concerning them; and also he did show unto many concerning us; wherefore, it must needs be that we know concerning them for they are written upon the plates of brass.

Now it came to pass that I, Nephi, did teach my brethren these things; and it came to pass that I did read many things to them, which were engraven upon the plates of brass, that they might know concerning the doings of the Lord in other lands, among people of old.

And I did read many things unto them which were written in the books of Moses; but that I might more fully persuade them to believe in the Lord their Redeemer I did read unto them that which was written by the prophet Isaiah; for I did liken all scriptures unto us, that it might be for our profit and learning.

Wherefore I spake unto them, saying: Hear ye the words of the prophet, ye who are a remnant of the house of Israel, a branch who have been broken off; hear ye the words of the prophet, which were written unto all the house of Israel, and liken them unto yourselves, that ye may have hope as well as your brethren from whom ye have been broken off; for after this manner has the prophet written.

1 Nephi 20

- 1 Makinig at pakinggan ito, O sambahayan ni Jacob, na tinatawag sa pangalang Israel, at nagsilabas mula sa mga tubig ng Juda, o mula sa mga katubigan ng pagbibinyag, na nagsisumpa sa pangalan ng Panginoon, at nagsibanggit sa Diyos ng Israel, datapwat hindi sila nagsisumpa sa katotohanan ni sa katwiran.
- 2 Gayunpaman, tinatawag nila ang kanilang sarili alinsunod sa banal na lungsod, subalit hindi sila nananalig sa Diyos ng Israel, na Panginoon ng mga Hukbo; oo, ang Panginoon ng mga Hukbo ang kanyang pangalan.
- 3 Dinggin, aking ipinahayag ang mga dating bagay mula noong una; at ang mga yaon ay lumabas mula pa sa aking bibig, at aking ipinakita ang mga yaon. Bigla ko ngang ipinakita ang mga yaon.
- 4 At ginawa ko ito dahil sa nalalaman ko na ikaw ay mapagmatigas, at ang iyong leeg ay parang litid na bakal, at ang iyong noo ay parang tanso.
- 5 At aking ipinahayag na sa iyo mula pa noong una; bago ito nangyari ay ipinakita ko na ang mga yaon sa iyo; at ipinakita ko ang mga yaon dahil sa pangambang baka iyong sabihin—Ginawa ito ng aking mga diyus-diyusan, at ng aking nililok na larawan, at ang aking larawang binubo ang siyang nag-utos sa mga yaon.
- 6 Iyong nakita at narinig ang lahat ng ito; at hindi ba ninyo ihahayag ang mga ito? At na aking ipinakita sa inyo ang mga bagong bagay mula sa panahong ito, maging mga kubling bagay, at hindi mo nalaman ang mga ito.
- 7 Nilikha ngayon ang mga ito, at hindi noong simula, maging bago pa man ang araw na hindi mo pa naririnig ang mga yaon ay ipinahayag na ang mga yaon sa iyo, na baka iyong sabihin—Dinggin, aking nalalaman ang mga yaon.
- 8 Oo, at hindi mo narinig; oo, hindi mo nalalaman; oo, mula noon pa ay hindi nabuksan ang iyong tainga; sapagkat nalalaman ko na ikaw ay makikitungo na totoong may kataksilan, at tinawag na makasalanang mula sa sinapupunan.
- 9 Gayunpaman, alang-alang sa aking pangalan ay pipigilin ko ang aking galit, at dahil sa kapurihan ko ay magtitimpi sa iyo, upang hindi kita lipulin.
- 10 Sapagkat, dinggin, dinalisay kita, pinili kita mula sa hurno ng paghihirap.

1 Nephi 20

Patalinghog ug paminawa kini, O balay ni Jacob, kinsa gitawag sa ngalan nga Israel, ug motungha gikan sa katubigan sa Juda, o gikan sa katubigan sa bunyag, kinsa nanumpa pinaagi sa ngalan sa Ginoo, ug nagadayeg sa Dios sa Israel, apan wala sila manumpa sa kamatuoran ni sa pagkamatarong.

Bisan pa, gihunahuna nila ang ilang kaugalingon isip lumulupyo sa balaang siyudad, apan wala sila mosalig sa Dios sa Israel, nga mao ang Ginoo sa mga Panon; oo, ang Ginoo sa mga Panon mao ang iyang ngalan.

Tan-awa, gipahayag ko nang daan ang karaan nga mga butang sukad pa sa sinugdanan; ug nagtikangon kini sa akong ba-ba, ug gipakita ko kini. Gipakita ko kini sa kalit.

Ug gibuhat ko kini tungod kay ako nasayod nga ikaw gahi og ulo, ug ang imong liog sama ka gahi sa puthaw, ug ang imong agtang sama sa tumbaga;

Ug gani ako sukad sa sinugdanan mipahayag na kanimo; sa wala pa kini mahitabo gipakita ko na kini kanimo; ug gipakita ko kini basin og ikaw moingon nga—Ang akong dios-dios ang mibuhat niini, ug ang akong kinulit nga larawan, ug ang akong tinunaw nga larawan ang nagsugo niini.

Ikaw nakakita ug nakadungog niining tanan; ug dili ba nimo kini ipamahayag? Ug nga ako mipakita kanimo og bag-ong mga butang sukad niini nga higayon, gani sa tinago nga mga butang, ug ikaw wala masayod niini.

Kini gibuhat karon, ug dili sukad sa sinugdanan, gani sa adlaw nga wala pa nimo kini madungog gipamahayag na kini nganha kanimo, basin ikaw moingon —Tan-awa ako nasayod nang daan niini.

Oo, ug ikaw wala makadungog; oo, ikaw wala masayod; oo, sukad niana nga panahon wala pa ablihi ang imong dunggan; kay ako nasayod nga ikaw mohimo sa labihan ka mabudhiong paagi, ug gitawag nga malapason sukad pa sa sabakan.

Bisan pa niana, tungod ug alang sa akong ngalan pugngan ko ang akong kasuko, ug alang sa pagdayeg kanako ako maglikay kanimo, nga ako dili mosalikway kanimo.

Kay, tan-awa, ako milunsay kanimo, ako mipili kanimo diha sa hudno sa kasakit.

1 Nephi 20

Hearken and hear this, O house of Jacob, who are called by the name of Israel, and are come forth out of the waters of Judah, or out of the waters of baptism, who swear by the name of the Lord, and make mention of the God of Israel, yet they swear not in truth nor in righteousness.

Nevertheless, they call themselves of the holy city, but they do not stay themselves upon the God of Israel, who is the Lord of Hosts; yea, the Lord of Hosts is his name.

Behold, I have declared the former things from the beginning; and they went forth out of my mouth, and I showed them. I did show them suddenly.

And I did it because I knew that thou art obstinate, and thy neck is an iron sinew, and thy brow brass;

And I have even from the beginning declared to thee; before it came to pass I showed them thee; and I showed them for fear lest thou shouldst say—Mine idol hath done them, and my graven image, and my molten image hath commanded them.

Thou hast seen and heard all this; and will ye not declare them? And that I have showed thee new things from this time, even hidden things, and thou didst not know them.

They are created now, and not from the beginning, even before the day when thou heardest them not they were declared unto thee, lest thou shouldst say —Behold I knew them.

Yea, and thou heardest not; yea, thou knewest not; yea, from that time thine ear was not opened; for I knew that thou wouldst deal very treacherously, and wast called a transgressor from the womb.

Nevertheless, for my name's sake will I defer mine anger, and for my praise will I refrain from thee, that I cut thee not off.

For, behold, I have refined thee, I have chosen thee in the furnace of affliction.

- 11 Para sa aking sariling kapakanan, oo, para sa aking sariling kapakanan ay gagawin ko ito, sapagkat hindi ko pahihintulatang lapastanganin ang aking pangalan, at ang kaluwalhatian ko ay hindi ko ibibigay sa iba.
- 12 Makinig sa akin, O Jacob, at Israel na tinawag ko, sapagkat ako nga siya; ako ang una, at ako rin ang huli.
- 13 Ang aking kamay rin ang siyang naglagay ng saligan ng mundo, at ang aking kanang kamay ang siyang nagladlad ng kalangitan. Ako ay tumatawag sa kanila at sila ay nagsisitayong magkakasama.
- 14 Kayong lahat, kayo ay magtipun-tipon, at makinig; sino sa kanila ang nagpahayag ng mga bagay na ito sa kanila? Siya ay iniibig ng Panginoon; oo, at kanyang tutuparin ang kanyang salita na kanyang ipinahayag sa pamamagitan nila; at kanyang gagawin ang kanyang ikasisiya sa Babilonia, at ang kanyang bisig ay babagsak sa mga taga-Caldeo.
- 15 Gayundin, wika ng Panginoon; Ako ang Panginoon, oo, ako ay nagsalita; oo, tinawag ko siya na magpahayag, aking dinala siya, at gagawin niyang matagumpay ang kanyang landas.
- 16 Kayo ay magsilapit sa akin; hindi pa ako nagsalita nang lihim; mula pa sa simula, mula sa panahong ipinahayag ito ay nagsalita na ako; at ang Panginoong Diyos, at ang kanyang Espiritu, ang nagsugo sa akin.
- 17 At ganito ang wika ng Panginoon, ang inyong Manunubos, ang Banal ng Israel; isinugo ko siya, ang Panginoon mong Diyos na nagtuturo sa iyo ng mapakikinabangan, na pumapatnubay sa iyo sa daang narapat mong lakaran, ang gumawa nito.
- 18 O kung dininig mo ang aking mga kautusan—ang iyong kapayapaan ay matutulad sa isang ilog, at ang iyong katwiran ay parang mga alon sa dagat.
- 19 Ang iyong mga binhi ay naging parang buhangin din; ang supling ng iyong tiyan ay parang mga butil niyon; ang kanyang pangalan ay hindi mapapawi ni masisira man sa harapan ko.
- 20 Kayo ay magsilabas sa Babilonia, inyong takasan ang mga taga-Caldeo, kayo ay magpahayag ng may tinig ng pagawit, inyong sabihin ito, bigkasin ito hanggang sa katapusan ng mundo; inyong sabihin: Tinubos ng Panginoon ang kanyang tagapaglingkod na si Jacob.

Alang sa kaugalingon nakong kaayohan, oo, alang sa kaugalingon nakong kaayohan ako mohimo niini, kay ako dili motugot nga ang akong ngalan mahugawan, ug ako dili mohatag sa akong himaya ngadto sa lain.

Patalinghogi ako, O Jacob, ug Israel nga akong tinawag, kay ako mao siya; ako ang una, ug ako usab ang kataposan.

Ang akong kamot usab ang mipahimutang sa katukoran sa yuta, ug ang akong tuo nga kamot ang mipahiluna sa kalangitan. Ako nanawagan kanila ug dungan silang namarog.

Tanan kamo, pagpundok kamo, ug paminaw; kinsa diha kanila ang mipahayag niini nga mga butang ngadto kanila? Ang Ginoo nahigugma kaniya; oo, ug siya motuman sa iyang pulong nga iyang gipamahayag pinaagi kanila; ug siya mobuhat sa unsay iyang ikahimuot sa Babilonia, ug ang iyang bukton modapat ngadto sa mga taga-Caldea.

Usab, miingon ang Ginoo; ako ang Ginoo, oo, ako nakapamulong; oo, mitawag ako kaniya sa pagpamahayag, ako midala kaniya, ug siya mohimo nga ang iyang agianan magmauswagon.

Paduol kamo kanako; wala ako magsulti sa tago; sukad sa sinugdanan, sukad sa panahon nga kini gipamahayag nga ako namulong; ug ang Ginoong Dios, ug ang iyang Espiritu, ang mipadala kanako.

Ug sa ingon niana nag-ingon ang Ginoo nga inyong Manunubos, ang Usa nga Balaan sa Israel; ako mipadala kaniya, ang Ginoo nga inyong Dios kinsa nagtudlo kaninyo sa kaayohan, kinsa midala kaninyo sa dalan nga angay ninyong adtoan, ang mibuhat niini.

O kon kamo mipatalinghog pa sa akong mga sugo—niana ang inyong kalinaw mahisama unta sa usa ka suba, ug ang inyong pagkamatarong mahisama sa mga balod sa dagat.

Ang inyong binhi usab unta mahisama sa balas; ang kaliwat sa inyong mga sabakan sama sa graba; ang iyang ngalan wala unta masalikway ni malaglag sa akong atubangan.

Biya kamo gikan sa Babilonia, layas kamo gikan sa mga taga-Caldea, pinaagi sa pagpanganta ipamahayag ninyo, isulti kini, ipamulong ngadto sa mga lumulupyo sa yuta; isulti ninyo: Ang Ginoo mitubos sa iyang sulugoon nga si Jacob.

For mine own sake, yea, for mine own sake will I do this, for I will not suffer my name to be polluted, and I will not give my glory unto another.

Hearken unto me, O Jacob, and Israel my called, for I am he; I am the first, and I am also the last.

Mine hand hath also laid the foundation of the earth, and my right hand hath spanned the heavens. I call unto them and they stand up together.

All ye, assemble yourselves, and hear; who among them hath declared these things unto them? The Lord hath loved him; yea, and he will fulfil his word which he hath declared by them; and he will do his pleasure on Babylon, and his arm shall come upon the Chaldeans.

Also, saith the Lord; I the Lord, yea, I have spoken; yea, I have called him to declare, I have brought him, and he shall make his way prosperous.

Come ye near unto me; I have not spoken in secret; from the beginning, from the time that it was declared have I spoken; and the Lord God, and his Spirit, hath sent me.

And thus saith the Lord, thy Redeemer, the Holy One of Israel; I have sent him, the Lord thy God who teacheth thee to profit, who leadeth thee by the way thou shouldst go, hath done it.

O that thou hadst hearkened to my commandments—then had thy peace been as a river, and thy righteousness as the waves of the sea.

Thy seed also had been as the sand; the offspring of thy bowels like the gravel thereof; his name should not have been cut off nor destroyed from before me.

Go ye forth of Babylon, flee ye from the Chaldeans, with a voice of singing declare ye, tell this, utter to the end of the earth; say ye: The Lord hath redeemed his servant Jacob.

21	At sila ay hindi nangauhaw; pinatnubayan niya sila sa mga ilang; kanyang pinaagos ang mga tubig mula sa malaking bato para sa kanila; kanyang ginuwangan din ang malaking bato at bumukal ang mga tubig.	Ug sila wala uhawa; siya midala kanila ngadto sa mga desyerto; iyang gihimo ang katubigan nga moagas gikan sa dakong bato alang kanila; iya usab nga gipaliki ang dakong bato ug ang tubig mibuswak.	And they thirsted not; he led them through the deserts; he caused the waters to flow out of the rock for them; he clave the rock also and the waters gushed out.
22	At sa kabila ng lahat ng ginawa niyang ito, at higit pa rito, walang kapayapaan, wika ng Panginoon, sa masasama.	Bisan og gibuhat niya kining tanan, ug usab ang mas labaw pa, walay kalinaw, miingon ang Ginoo, ngadto sa mga daotan.	And notwithstanding he hath done all this, and greater also, there is no peace, saith the Lord, unto the wicked.

1 Nephi 21

- 1 At muli: Makinig, O kayong sambahayan ni Israel, lahat kayong nakahiwalay at itinaboy dahil sa kasamaan ng mga mangangaral ng aking mga tao; oo, lahat kayong nahiwalay, na ikinalat sa lahat ng dako, na kabilang sa aking mga tao, O sambahayan ni Israel. Makinig, O mga pulo, sa akin, at makinig kayong mga tao sa malayo; tinawag ako ng Panginoon mula sa sinapupunan; mula sa tiyan ng aking ina ay binanggit niya ang aking pangalan.
- 2 At kanyang ginawa ang aking bibig na parang matalas na espada; sa lilim ng kanyang kamay ay ikinubli niya ako, at ginawa akong makinang na palaso; sa kanyang lalagyan ng palaso ay ikinubli niya ako;
- 3 At sinabi sa akin: Ikaw ay aking tagapaglingkod, O Israel, na siyang aking ikaluluwalhati.
- 4 Pagkatapos ay sinabi ko, ako po ay gumawa ng walang kabuluhan, aking ginugol ang aking lakas sa wala at sa walang kabuluhan; tunay na ang aking kahatulan ay nasa Panginoon, at ang aking gawain ay nasa aking Diyos.
- 5 At ngayon, wika ng Panginoon—na siyang nag-anyo sa akin mula sa sinapupunan na maging kanyang tagapaglingkod, upang dalhin muli si Jacob sa kanya—kahit na ang Israel ay hindi matipon, gayunpaman ay magiging maluwalhati ako sa mga mata ng Panginoon, at ang aking Diyos ang aking magiging lakas.
- 6 At sinabi niya: Ito ay magaang na bagay na ikaw ay aking maging tagapaglingkod upang ibangon ang mga lipi ni Jacob, at ipanumbalik ang mga labi ng Israel. Ibibigay rin kita bilang pinaka-ilaw sa mga Gentil, upang ikaw ay maging aking kaligtasan hanggang sa mga kadululduluan ng mundo.
- 7 Ganito ang wika ng Panginoon, ang Manunubos ng Israel, na kanyang Banal, sa kanya na hinahamak ng tao, sa kanya na kinapopootan ng mga bansa, sa tagapaglingkod ng mga namamahala: Ang mga hari ay makakikita at magsisibangon, ang mga prinsipe rin ay magsisisamba, dahil sa Panginoong tapat.

1 Nephi 21

Ug usab: Patalinghog, O kamo sa balay ni Israel, tanan kamo nga nahibulag ug giabog tungod sa pagkadaotan sa mga pastor sa akong katawhan; oo, tanan kamo nga nahibulag, nga nagkatibulaag sa laing dapit, nga mao ang pipila sa akong katawhan, O balay ni Israel. Paminaw kanako, O kamong anaa sa mga isla, ug patalinghog kamo nga katawhan nga anaa sa halayo; ang Ginoo mitawag kanako gikan pa sa sabakan; gikan pa sa tagoangkan sa akong inahan gihisgotan na niya ang akong ngalan.

Ug iyang gihimo ang akong ba-ba nga sama sa mahait nga espada; diha sa anino sa iyang kamot iya akong gitagoan, ug mihimo kanako nga usa ka hamis nga puloan; sa iyang udyongan iya akong gitagoan;

Ug miingon ngari kanako: Ikaw ang akong sulugoon, O Israel, nga tungod kanimo ako mahimaya.

Dayon ako miingon, nakawang ang akong paghago, akong gigamit ang akong kusog alang sa walay hinungdan ug walay kapuslanan; seguridad nga ang akong paghukom naggikan sa Ginoo, ug ang akong buhat naggikan sa akong Dios.

Ug karon, miingon ang Ginoo—nga nag-umol kanako gikan sa sabakan aron ako iyang mahimo nga sulugoon, sa pagdala og balik kang Jacob ngadto kaniya—bisan og ang Israel dili mapundok, sa gihapon ako himayaon sa hilabihan sa mga mata sa Ginoo, ug ang akong Dios mahimo nga akong kusog.

Ug miingon siya: Sayon ra nga butang nga ikaw mahimo nakong sulugoon nga mopatindog sa mga tribo ni Jacob, ug mopahiuli sa mga salin sa Israel. Ako usab mohimo kanimo nga tinubdan sa kahayag ngadto sa mga Hentil, aron ikaw mahimo nga akong kaluwasan hangtod sa kinatumyan sa yuta.

Sa ingon niini miingon ang Ginoo, ang Manunubos sa Israel, nga iyang Usa nga Balaan, kaniya kinsa gibiyabiay sa tawo, kaniya kinsa gidumtan sa kanasoran, sa sulugoon sa mga tigmando: Ang mga hari makakita ug mobarog, mga prinsipe usab magasimba, tungod sa Ginoo nga matinud-anon.

1 Nephi 21

And again: Hearken, O ye house of Israel, all ye that are broken off and are driven out because of the wickedness of the pastors of my people; yea, all ye that are broken off, that are scattered abroad, who are of my people, O house of Israel. Listen, O isles, unto me, and hearken ye people from far; the Lord hath called me from the womb; from the bowels of my mother hath he made mention of my name.

And he hath made my mouth like a sharp sword; in the shadow of his hand hath he hid me, and made me a polished shaft; in his quiver hath he hid me;

And said unto me: Thou art my servant, O Israel, in whom I will be glorified.

Then I said, I have labored in vain, I have spent my strength for naught and in vain; surely my judgment is with the Lord, and my work with my God.

And now, saith the Lord—that formed me from the womb that I should be his servant, to bring Jacob again to him—though Israel be not gathered, yet shall I be glorious in the eyes of the Lord, and my God shall be my strength.

And he said: It is a light thing that thou shouldst be my servant to raise up the tribes of Jacob, and to restore the preserved of Israel. I will also give thee for a light to the Gentiles, that thou mayest be my salvation unto the ends of the earth.

Thus saith the Lord, the Redeemer of Israel, his Holy One, to him whom man despiseth, to him whom the nations abhorreth, to servant of rulers: Kings shall see and arise, princes also shall worship, because of the Lord that is faithful.

- 8 Ganito ang wika ng Panginoon: Sa kalugud-lugod na panahon ay napakinggan kita, O mga pulo ng dagat, at sa araw ng kaligtasan ay tinulungan kita; at aking pangangalagaan ka, at ibinibigay sa iyo ang aking tagapaglingkod bilang pinaka-tipan sa mga tao, upang itatag ang mundo, upang ipamana ang mga mapanglaw na mana;
- 9 Nang masabi mo sa mga bilanggo: Kayo ay magsilabas; sa kanila na mga nakaupo sa kadiliman: Magpakita kayo. Sila ay magsisikain sa mga daan, at ang kanilang pastulan ay magiging sa lahat ng mataas na dako.
- 10 Sila ay hindi mangagugutom ni mangauhaw man, ni hindi sila mangapapas ng init ni ng araw man; sapagkat siya na may awa sa kanila ang papatnubay sa kanila, maging sa mga bukal ng tubig ay papatnubayan niya sila.
- 11 At aking gagawing daan ang lahat ng aking mga bundok, at ang aking mga lansangan ay patataasin.
- 12 At pagkatapos, O sambahayan ni Israel, dinggin, ang mga ito ay manggagaling sa malayo; at narito, ang mga ito na nagmula sa hilaga at mula sa kanluran; at ang mga ito na mula sa lupain ng Sinim.
- 13 Magsiawit, O kalangitan; at magalak, O mundo; sapagkat ang mga paa niyaong mga nasa silangan ay itatag; at magsiawitan, O mga bundok; sapagkat hindi na sila parurusahan pa; sapagkat aaluin ng Panginoon ang kanyang mga tao, at maaawa sa kanya na naghihirap.
- 14 Subalit, dinggin, sinabi ng Sion: Pinabayaan ako ng Panginoon, at kinalimutan ako ng aking Panginoon—subalit ipakikita niya na hindi gayon.
- 15 Sapagkat malilimutan ba ng isang ina ang kanyang anak na pinasususo, na hindi siya maaawa sa anak ng kanyang sinapupunan? Oo, maaaring makalimot sila, gayunpaman ay hindi kita malilimutan, O sambahayan ni Israel.
- 16 Dinggin, aking inanyuan ka sa mga palad ng aking mga kamay; ang iyong mga muog ay laging nasa harapan ko.
- 17 Ang iyong mga anak ay magsisipagdali laban sa iyong mga mangwawasak; at sila na sumisira sa iyo ay aalisin mula sa iyo.
- Sa ingon niini miingon ang Ginoo: Sa haom nga panahon ako nakadungog kanimo, O mga isla sa dagat, ug sa adlaw sa kaluwasan ako mitabang kanimo; ug ako mopanalipod kanimo, ug mohatag kanimo sa akong sulugoon nga mahimong usa ka pakigsaad alang sa katawhan, sa pagtukod sa yuta, aron makapanunod sa biniyaang mga kabilin;
- Aron ikaw mosulti ngadto sa mga binilanggo: Lakaw; adtoa sila nga nagpuyo sa kangitngit: Ipakita ang inyong kaugalingon. Mangaon sila diha sa mga agianan, ug ang ilang mga tugwayanan maanaa sa tanang tag-as nga dapit.
- Dili sila gutomon ni uhawon, ni ang kainit ni ang adlaw modaot kanila; kay siya nga adunay kaluoy kanila mogiya kanila, bisan ngadto sa mga tubod sa tubig siya mogiya kanila.
- Ug ako mobuhat og agianan sa akong tanan nga kabukiran, ug panindoton ang akong dagko nga mga dalan.
- Ug dayon, O balay ni Israel, tan-awa, kini mangabot gikan sa layo; ug tan-awa, kini maggikan sa amihanan ug sa kasadpan; ug kini maggikan sa yuta sa Sinim.
- Pag-awit, O kalangitan; ug pagmaya, O yuta; kay ang mga til niadtong anaa sa sidlakan igapahimutang; ug panag-awit, O kabukiran; kay sila dili na pagasakiton; kay ang Ginoo mihupay sa iyang katawhan, ug magmanggiloy-on sa iyang mga sinakit.
- Apan, tan-awa, ang Zion miingon: Ang Ginoo mibiya kanako, ug ang Ginoo nakalimot kanako—apan iyang pamatud-an nga siya wala makalimot.
- Kay makalimot ba ang usa ka inahan sa iyang gipasuso nga bata, nga dili niya kaloy-an ang anak nga gikan sa iyang sabakan? Oo, tingali sila makalimot, apan ako dili makalimot kanimo, O balay ni Israel.
- Tan-awa, gikulit ko ikaw sa mga palad sa akong mga kamot; ang imong mga paril kanunayng anaa sa akong atubangan.
- Ang imong mga anak magdali sa paglihok batok sa imong mga tiglaglag; ug sila nga milaglag kanimo mopalayo kanimo.
- Thus saith the Lord: In an acceptable time have I heard thee, O isles of the sea, and in a day of salvation have I helped thee; and I will preserve thee, and give thee my servant for a covenant of the people, to establish the earth, to cause to inherit the desolate heritages;
- That thou mayest say to the prisoners: Go forth; to them that sit in darkness: Show yourselves. They shall feed in the ways, and their pastures shall be in all high places.
- They shall not hunger nor thirst, neither shall the heat nor the sun smite them; for he that hath mercy on them shall lead them, even by the springs of water shall he guide them.
- And I will make all my mountains a way, and my highways shall be exalted.
- And then, O house of Israel, behold, these shall come from far; and lo, these from the north and from the west; and these from the land of Sinim.
- Sing, O heavens; and be joyful, O earth; for the feet of those who are in the east shall be established; and break forth into singing, O mountains; for they shall be smitten no more; for the Lord hath comforted his people, and will have mercy upon his afflicted.
- But, behold, Zion hath said: The Lord hath forsaken me, and my Lord hath forgotten me—but he will show that he hath not.
- For can a woman forget her sucking child, that she should not have compassion on the son of her womb? Yea, they may forget, yet will I not forget thee, O house of Israel.
- Behold, I have graven thee upon the palms of my hands; thy walls are continually before me.
- Thy children shall make haste against thy destroyers; and they that made thee waste shall go forth of thee.

- 18 Itingín mo ang iyong mga mata sa palibot, at masdan; lahat ng ito ay sama-sama ng nagtitipun-tipon, at paparito sila sa iyo. At yamang ako ay buhay, wika ng Panginoon, ikaw ay tiyak na mabibihisan nitong lahat, na parang pinaka-gayak, at mabibigkisan ka ng mga yaon na tulad ng isang kasintahang babae.
- 19 Sapagkat ang iyong mga sira at ang iyong mapapanglaw na dako, at ang iyong lupaing nawasak, maging ngayon ay napakakipot dahil sa mga naninirahan; at silang nagsisakmal sa iyo ay mangalalayo.
- 20 Ang iyong mga magiging anak, matapos mong mawala ang una, ay muling magsasabi sa iyong mga tainga: Ang lugar ay labis na makipot para sa akin; bigyan mo ako ng lugar upang aking matirahan.
- 21 Pagkatapos ay sasabihin mo sa iyong puso: Sino ang nagbigay sa akin sa mga ito, nalalamang ako ay nawalan ng mga anak, at nag-iisa, isang bihag, at lumalaboy na paroo't parito? At sinong nagpalaki sa mga ito? Dinggin, ako ay naiwang nag-iisa; ang mga ito, saan sila nanggaling?
- 22 Ganito ang wika ng Panginoong Diyos: Dinggin, ikakaway ko ang aking kamay sa mga Gentil, at itatayo ko ang aking sagisag sa mga tao; at kakalungin nila ang iyong mga anak na lalaki sa kanilang mga bisig, at ang iyong mga anak na babae ay papasanin ng kanilang mga balikat.
- 23 At mga hari ang iyong magiging mga tagakandiling ama, at ang kanilang mga reyna ang iyong mga tagakandiling ina; magsisiyukod sila sa iyo na ang kanilang mga mukha ay nasa lupa, at hihimurin ang alikabok ng iyong mga paa; at iyong makikilala na ako ang Panginoon; sapagkat ang mga naghihintay sa akin ay hindi mahihiya.
- 24 Sapagkat makukuha ba sa makapangyarihan ang kanyang huli, o ang makatuwirang nabihag ay makalalaya?
- 25 Subalit ganito ang wika ng Panginoon, maging ang mga bihag ng makapangyarihan ay kukunin, at ang huli ng kakila-kilabot ay makalalaya; sapagkat makikipaglaban ako sa kanya na nakikipaglaban sa iyo, at ililigtas ko ang iyong mga anak.
- Aninawa ang imong palibot ug tan-awa; tanan sila nanagpundok, ug sila moanha kanimo. Ug samtang ako buhi, miingon ang Ginoo, ikaw masul-oban gayod sa tanan niana, sama sa usa ka dayan-dayan, ug mabugkasan ka niini gani sama sa usa ka pangasaw-onon.
- Kay ang imong guba ug biniyaang mga dapit, ug ang yuta sa imong kalaglagan, mahimo gani karon nga pig-ot kaayo tungod sa mga lumulupyo; ug sila nga milaglag kanimo mapahilayo.
- Ang mga anak nga imong maangkon, human ikaw nawad-an sa nag-una, moingon pag-usab sa imong mga dunggan: Ang dapit hagip-ot kaayo alang kanako; hatagi ko og dapit nga akong kapuy-an.
- Dayon moingon ka sa imong kasingkasing: Kinsa ang naghatag kanako niini, nahibalo nga nawad-an ko og mga anak, ug ako usa ka biniyaan, usa ka bihag, ug naglatagaw ngadto ug nganhi? Ug kinsa ang nagmatuto kanila? Tan-awa, ako gipasagdan nga nag-inusara; kini sila, diin man sila gikan?
- Sa ingon niini miingon ang Ginoong Dios: Tan-awa, ako mopataas sa akong kamot ngadto sa mga Hentil, ug mopahimutang sa akong sumbanan ngadto sa katawhan; ug sila modala sa imong mga anak nga lalaki diha sa ilang mga bukton, ug ang imong mga anak nga babaye pas-anon diha sa ilang mga abaga.
- Ug ang mga hari mahimo nga imong tigmatuto nga mga amahan, ug ang ilang mga rayna imong tigmatuto nga mga inahan; moyukbo sila kanimo nga ang ilang nawong paingon sa yuta, ug motilap sa abog sa imong mga tiil; ug ikaw mahibalo nga ako ang Ginoo; kay sila dili mangaulaw nga magahulat kanako.
- Kay ang mga sinikop makuha ba gikan sa mga gamhanan, o ang mga bihag subay sa balaod mabuhian?
- Apan sa ingon niini miingon ang Ginoo, bisan ang mga bihag sa gamhanan pagakuhaon, ug ang sinikop gikan sa mga bangis luwason; tungod kay makig-away ako kaniya nga makig-away kanimo, ug akong luwason ang imong mga anak.
- Lift up thine eyes round about and behold; all these gather themselves together, and they shall come to thee. And as I live, saith the Lord, thou shalt surely clothe thee with them all, as with an ornament, and bind them on even as a bride.
- For thy waste and thy desolate places, and the land of thy destruction, shall even now be too narrow by reason of the inhabitants; and they that swallowed thee up shall be far away.
- The children whom thou shalt have, after thou hast lost the first, shall again in thine ears say: The place is too strait for me; give place to me that I may dwell.
- Then shalt thou say in thine heart: Who hath begotten me these, seeing I have lost my children, and am desolate, a captive, and removing to and fro? And who hath brought up these? Behold, I was left alone; these, where have they been?
- Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.
- And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their face towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.
- For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captives delivered?
- But thus saith the Lord, even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for I will contend with him that contendeth with thee, and I will save thy children.

26 At pakakainin ko sila na nang-aapi sa
iyo ng kanilang sariling laman; at
malalango sila ng kanilang sariling dugo
gaya ng matamis na alak; at makikilala ng
lahat ng tao na ako, ang Panginoon, ang
iyong Tagapagligtas at iyong Manunubos,
ang Makapangyarihan ni Jacob.

Ug ako mopakaon kanila nga
modaogdaog kanimo sa kaugalingon
nilang unod; mahubog sila sa
kaugalingon nilang dugo sama sa tam-is
nga bino; ug ang tanan nga tawo
mahibalo nga ako, ang Ginoo, mao ang
imong Manluluwas ug imong
Manunubos, ang Usa nga Gamhanan ni
Jacob.

And I will feed them that oppress thee
with their own flesh; they shall be
drunken with their own blood as with
sweet wine; and all flesh shall know that
I, the Lord, am thy Savior and thy
Redeemer, the Mighty One of Jacob.

1 Nephi 22

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na matapos na ako, si Nephi, ay mabasa ang mga bagay na ito na nakaukit sa mga laminang tanso, lumapit sa akin ang aking mga kapatid at sinabi sa akin: Ano ang kahulugan ng mga bagay na ito na iyong binasa? Dinggin, uunawain ba ang mga yaon ayon sa mga bagay na espirituwal, na matutupad ayon sa espiritu at hindi sa laman?
- 2 At ako, si Nephi, ay sinabi sa kanila: Dinggin, ipinaalam ang mga yaon sa propeta ng tinig ng Espiritu; sapagkat sa pamamagitan ng tinig ng Espiritu ipinaalam ang lahat ng bagay sa mga propeta, na mangyayari sa mga anak ng tao ayon sa laman.
- 3 Samakatwid, ang mga bagay na aking binasa ay mga bagay na tumutukoy sa mga bagay na kapwa temporal at espirituwal; sapagkat ang sambahayan ni Israel ay tila, sa malaon at madali, ay ikakalat sa lahat ng dako ng mundo, at sa lahat din ng bansa.
- 4 At dinggin, marami sa ngayon ang nawawala na sa kaalaman ng mga yaong nasa Jerusalem. Oo, ang mas malaking bahagi ng buong lipi ay naakay nang palayo; at nakakalat sila paroo't parito sa mga pulo ng dagat; at kung nasaan man sila ay walang nakaaalam sa atin, maliban sa nalalaman natin na sila ay inakay palayo.
- 5 At dahil sa sila ay inakay palayo, ang mga bagay na ito ay ipinropesiya hinggil sa kanila, at hinggil din sa lahat ng yaong ikakalat pa at ipipisan sa iba, dahil sa Banal ng Israel; sapagkat patitigasin nila ang kanilang mga puso laban sa kanya; kaya nga, ikakalat sila sa lahat ng bansa at kamumuhian ng lahat ng tao.
- 6 Gayunpaman, matapos silang ikandili ng mga Gentil, at ikaway ng Panginoon ang kanyang kamay sa mga Gentil at gawin silang isang sagisag, at kinalong ang kanilang mga anak sa kanilang mga bisig, at ang kanilang mga anak na babae ay pinasan sa kanilang mga balikat, masdan, ang mga bagay na ito na sinabi ay temporal; sapagkat gayon ang mga tipan ng Panginoon sa ating mga ama; at tumutukoy ito sa atin sa mga araw na darating, at gayundin sa lahat ng ating mga kapatid na kabilang sa sambahayan ni Israel.

1 Nephi 22

Ug karon nahitabo human nga ako, si Nephi, mibasa niini nga mga butang nga gikulit sa mga palid nga tumbaga, ang akong mga igsuong lalaki miduol kanako ug miingon ngari kanako: Unsay gipasabot niini nga mga butang nga imong gibasa? Tan-awa, sabton ba kini sumala sa mga butang nga espirituhanon, nga mahitabo sumala sa espiritu ug dili sa tawo?

Ug ako, si Nephi, miingon ngadto kanila: Tan-awa gipakita kini ngadto sa propeta pinaagi sa tingog sa Espiritu; kay pinaagi sa Espiritu ang tanan nga butang ipahibalo ngadto sa mga propeta, nga modangat ngadto sa katawhan sumala sa unod.

Mao nga ang mga butang nga akong gibasa mga butang nga may kalabotan sa temporal ug sa espirituhanon; kay ang balay ni Israel ingon og, sa madugay o sa madali, magkatibulaag sa tanan nga kayutaan, ug usab sa tanan nga kanasoran.

Ug tan-awa, adunay daghan nga nawagtang na sa kasayoran niadtong anaa sa Jerusalem. Oo, ang dakong bahin sa tanan nga tribo gidala palayo; ug nagkatibulaag sila dinhi ug didto sa mga isla sa dagat; ug kon asa na sila walay usa nato nga nahibalo, gawas sa atong nahibaloan nga sila gidala sa layo.

Ug kay gidala sila sa layo, kini nga mga butang gipanagna mahitungod kanila, ug usab mahitungod sa tanan niadtong kinsa human niini tibulaagon ug libogon, tungod sa Usa nga Balaan sa Israel; tungod kay batok kaniya sila mopatig-a sa ilang mga kasingkasing; mao nga tibulaagon sila ngadto sa tanan nga kanasoran ug pagadumtan sa tanan nga katawhan.

Bisan pa, human nga sila imatuto sa mga Hentil, ug ang Ginoo mobayaw sa iyang mga kamot ngadto sa mga Hentil ug mopahimutang kanila nga usa ka sumbanan, ug ang ilang mga anak gisapnay sa ilang mga bukton, ug ang ilang mga anak nga babaye gipas-an sa ilang mga abaga, tan-awa kini nga mga butang nga gipamulong mga temporal; kay mao kini ang mga pakigsaad sa Ginoo ngadto sa atong mga amahan; ug kita ang buot ipasabot niini sa mga adlaw nga moabot, ug usab sa tanan natong kaigsuonan kinsa anaa sa balay ni Israel.

1 Nephi 22

And now it came to pass that after I, Nephi, had read these things which were engraven upon the plates of brass, my brethren came unto me and said unto me: What meaneth these things which ye have read? Behold, are they to be understood according to things which are spiritual, which shall come to pass according to the spirit and not the flesh?

And I, Nephi, said unto them: Behold they were manifest unto the prophet by the voice of the Spirit; for by the Spirit are all things made known unto the prophets, which shall come upon the children of men according to the flesh.

Wherefore, the things of which I have read are things pertaining to things both temporal and spiritual; for it appears that the house of Israel, sooner or later, will be scattered upon all the face of the earth, and also among all nations.

And behold, there are many who are already lost from the knowledge of those who are at Jerusalem. Yea, the more part of all the tribes have been led away; and they are scattered to and fro upon the isles of the sea; and whither they are none of us knoweth, save that we know that they have been led away.

And since they have been led away, these things have been prophesied concerning them, and also concerning all those who shall hereafter be scattered and be confounded, because of the Holy One of Israel; for against him will they harden their hearts; wherefore, they shall be scattered among all nations and shall be hated of all men.

Nevertheless, after they shall be nursed by the Gentiles, and the Lord has lifted up his hand upon the Gentiles and set them up for a standard, and their children have been carried in their arms, and their daughters have been carried upon their shoulders, behold these things of which are spoken are temporal; for thus are the covenants of the Lord with our fathers; and it meaneth us in the days to come, and also all our brethren who are of the house of Israel.

7 At nangangahulugan ito na darating ang panahon na matapos ikalat at ipisan sa iba ang buong sambahayan ni Israel, na magbabangon ang Panginoong Diyos ng isang makapangyarihang bansa sa mga Gentil, oo, maging sa ibabaw ng lupaing ito; at sa pamamagitan nila ay makakalat ang ating mga binhi.

8 At matapos maikalat ang ating mga binhi, ang Panginoong Diyos ay magpapatuloy na gumawa ng isang kagila-gilalas na gawain sa mga Gentil, na magiging labis na mahalaga sa ating mga binhi; kaya nga, inihahalintulad ito sa pangangalaga sa kanila ng mga Gentil at sa pagkakalong sa kanilang mga bisig at sa kanilang mga balikat.

9 At magiging mahalaga rin ito sa mga Gentil; at hindi lamang sa mga Gentil kundi gayundin sa buong sambahayan ni Israel, tungo sa pagpapaalam ng mga tipan ng Ama ng langit kay Abraham, sinasabing: Sa pamamagitan ng iyong mga binhi ay pagpapalain ang lahat ng lahi sa mundo.

10 At nais ko, aking mga kapatid, na inyong malaman na ang lahat ng lahi sa mundo ay hindi maaaring pagpalain maliban kung hindi niya ipakikita ang kanyang bisig sa paningin ng mga bansa.

11 Samakatwid, ipagpapatuloy ng Panginoong Diyos ang pagpapakita ng kanyang bisig sa paningin ng lahat ng bansa, sa pagsasakatuparan ng kanyang mga tipan at ng kanyang ebanghelyo sa mga yaong kabilang sa sambahayan ni Israel.

12 Samakatwid, muli niya silang palalayain sa pagkabihag, at titipunin sila nang sama-sama sa mga lupaing kanilang mana; at lalabas sila mula sa kalabuan at mula sa kadiliman; at makikilala nila na ang Panginoon ang kanilang Tagapagligtas at kanilang Manunubos, ang Makapangyarihan ng Israel.

13 At ang dugo ng yaong makapangyarihan at karumal-dumal na simbahan, na siyang patutot ng buong mundo, ay magsisibalik sa kanilang sariling mga ulo; sapagkat makikidigma sila sa isa't isa, at ang espada sa kanilang sariling mga kamay ay babagsak sa sarili nilang mga ulo, at malalango sila sa sarili nilang dugo.

Ug nagpasabot kini nga ang panahon moabot nga human nga ang tanan sa balay ni Israel matibulaag ug malibog, nga ang Ginoong Dios mopatunga og usa ka gamhanang nasod sa mga Hentil, oo, gani sa ibabaw niini nga yuta; ug pinaagi kanila ang atong mga binhi matibulaag.

Ug human matibulaag ang atong mga binhi ang Ginoong Dios mopadayon sa paghimo og usa ka kahibulongan nga buhat diha sa mga Hentil, nga mahinungdanon kaayo sa atong mga binhi; mao nga gipahisama kini sa pag-amuma kanila sa mga Hentil ug gialsa pinaagi sa ilang mga bukton ug sa ilang mga abaga.

Ug kini usab bililhon ngadto sa mga Hentil; ug dili lang ngadto sa mga Hentil apan ngadto sa tanan nga balay ni Israel, ngadto sa pagpahibalo sa mga pakigsaad sa Amahan sa langit ngadto kang Abraham, nga nag-ingon: Diha sa imong binhi ang tanan nga kaliwatan sa yuta mapanalanginan.

Ug gusto ko, akong kaigsuonan, nga kamo masayod nga ang tanan nga kaliwatan sa yuta dili mapanalanginan hangtod nga iyang ikapakita ang iyang bukton sa mga mata sa kanasoran.

Mao nga ang Ginoong Dios mopadayon sa pagpakita sa iyang bukton sa mga mata sa tanan nga kanasoran, aron ipahinabo ang iyang mga pakigsaad ug ang iyang ebanghelyo ngadto niadtong anaa sa balay ni Israel.

Mao nga siya moluwas na usab kanila gikan sa pagkabihag, ug sila pagapundokon ngadto sa kayutaan nga ilang kabilin; ug haw-ason sila gikan sa kangjob ug gikan sa kangitngit; ug sila mahibalo nga ang Ginoo mao ang ilang Manluwas ug ilang Manunubos, ang Gamhanang Dios sa Israel.

Ug ang dugo nianang gamhanan ug salawayon nga simbahan, nga nagbaligya sa iyang dungog sa tibuok yuta, mosumbalik sa kaugalingon nilang mga ulo; kay sila makiggubat tali sa ilang mga kaugalingon, ug ang espada sa kaugalingon nilang mga kamot moigo sa kaugalingon nilang mga ulo, ug mahubog sila sa kaugalingon nilang dugo.

And it meaneth that the time cometh that after all the house of Israel have been scattered and confounded, that the Lord God will raise up a mighty nation among the Gentiles, yea, even upon the face of this land; and by them shall our seed be scattered.

And after our seed is scattered the Lord God will proceed to do a marvelous work among the Gentiles, which shall be of great worth unto our seed; wherefore, it is likened unto their being nourished by the Gentiles and being carried in their arms and upon their shoulders.

And it shall also be of worth unto the Gentiles; and not only unto the Gentiles but unto all the house of Israel, unto the making known of the covenants of the Father of heaven unto Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

And I would, my brethren, that ye should know that all the kindreds of the earth cannot be blessed unless he shall make bare his arm in the eyes of the nations.

Wherefore, the Lord God will proceed to make bare his arm in the eyes of all the nations, in bringing about his covenants and his gospel unto those who are of the house of Israel.

Wherefore, he will bring them again out of captivity, and they shall be gathered together to the lands of their inheritance; and they shall be brought out of obscurity and out of darkness; and they shall know that the Lord is their Savior and their Redeemer, the Mighty One of Israel.

And the blood of that great and abominable church, which is the whore of all the earth, shall turn upon their own heads; for they shall war among themselves, and the sword of their own hands shall fall upon their own heads, and they shall be drunken with their own blood.

- 14 At bawat bansang makikidigma laban sa iyo, O sambahayan ni Israel, ay babaling laban sa isa't isa, at mahuhulog sila sa hukay na kanilang hinukay upang mabitag ang mga tao ng Panginoon. At ang lahat ng kumakalaban sa Sion ay malilipol, at ang yaong makapangyarihang patutot, na nagbaluktot sa mga matwid na landas ng Panginoon, oo, ang yaong makapangyarihan at karumal-dumal na simbahan, ay guguhos sa lupa at malakas ang magiging pagbagsak nito.
- 15 Sapagkat dinggin, wika ng propeta, dagliang darating ang panahon na mawawalan ng kapangyarihan si Satanas sa puso ng mga anak ng tao; sapagkat malapit nang dumating ang araw na ang lahat ng palalo at sila na mga gumagawa ng kasamaan ay magiging parang mga pinaggapasan; at darating ang araw na sila ay tiyak na susunugin.
- 16 Sapagkat malapit nang dumating ang panahon na ang kaganapan ng kapootan ng Diyos ay mabubuhos sa lahat ng anak ng tao; sapagkat hindi niya pahihintulatang lipulin ng masasama ang mga matwid.
- 17 Samakatwid, pangangalagaan niya ang mga matwid sa pamamagitan ng kanyang kapangyarihan, maging kung kinakailangang dumating ang kaganapan ng kanyang kapootan, at ang mga matwid ay pangangalagaan, maging tungo sa pagkalipol ng kanilang mga kaaway sa pamamagitan ng apoy. Kaya nga, hindi dapat matakot ang mga matwid; sapagkat ganito ang wika ng propeta, maliligtas sila, maging kung ito man ay sa pamamagitan ng apoy.
- 18 Dinggin, aking mga kapatid, sinasabi ko sa inyo, ang mga bagay na ito ay tiyak na malapit nang maganap; oo, maging dugo, at apoy, at ulap ng usok ay tiyak na matatanaw; at kinakailangan lamang na ito ay sa ibabaw ng mundong ito; at sasapit ito sa mga tao ayon sa laman kung sakali mang patitigas nila ang kanilang mga puso laban sa Banal ng Israel.
- 19 Sapagkat dinggin, hindi masasawi ang mga matwid; sapagkat tiyak na darating ang panahon na ang lahat ng yaong kumakalaban sa Sion ay ihihiwalay.

Ug ang matag nasod nga makiggubat batok kanimo, O balay ni Israel, makigbatok sa usag usa, ug sila mahulog ngadto sa lungag nga ilang gikalot sa pagbitik sa katawhan sa Ginoo. Ug ang tanan nga makig-away batok sa Zion pagalaglagon, ug kana nga gamhanan nga nagbaligya sa iyang dungog, nga mituis sa matarong nga pamaagi sa Ginoo, oo, kana nga gamhanan ug salawayon nga simbahan, mahagsa sa yuta ug hilabihan ka kusog ang pagkahagsa niini.

Kay tan-awa, miingon ang propeta, ang panahon dali nga moabot nga si Satanas wala nay gahom diha sa mga kasingkasing sa mga anak sa katawhan; kay ang adlaw hapit na moabot nga ang tanang mapagarbohon ug sila nga nagbuhat og daotan mahisama sa mga dagami; ug ang adlaw moabot nga sila gayod pagasunogon.

Kay ang panahon moabot sa dili madugay nga ang kahingpitan sa kapungot sa Dios ibu-bo diha sa tanang anak sa katawhan; kay dili niya itugot nga ang mga daotan molaglag sa mga matarong.

Mao nga siya mopanalipod sa mga matarong pinaagi sa iyang gahom, bisan kon moabot ang kahingpitan sa iyang kapungot, ug ang mga matarong panalipdan, gani hangtod sa kalaglagan sa ilang mga kaaway pinaagi sa kalayo. Mao nga ang mga matarong dili angayang mahadlok; kay miingon ang propeta, sila pagaluwason, bisan kon kini pinaagi sa kalayo.

Tan-awa, akong mga igsuong lalaki, sultihan ko kamo nga kini nga mga butang moabot sa dili madugay; oo, gani ang dugo, ug kalayo, ug hinungaw sa aso seguradong moabot; ug gikinahanglan kining mahitabo ibabaw sa yuta; ug moabot kini sa mga tawo sumala sa unod kon magmagahi sila sa ilang mga kasingkasing batok sa Balaan sa Israel.

Kay tan-awa, ang mga matarong dili malaglag; kay ang panahon moabot gayod nga tanan sila kinsa makig-away batok sa Zion ipahimulag.

And every nation which shall war against thee, O house of Israel, shall be turned one against another, and they shall fall into the pit which they digged to ensnare the people of the Lord. And all that fight against Zion shall be destroyed, and that great whore, who hath perverted the right ways of the Lord, yea, that great and abominable church, shall tumble to the dust and great shall be the fall of it.

For behold, saith the prophet, the time cometh speedily that Satan shall have no more power over the hearts of the children of men; for the day soon cometh that all the proud and they who do wickedly shall be as stubble; and the day cometh that they must be burned.

For the time soon cometh that the fulness of the wrath of God shall be poured out upon all the children of men; for he will not suffer that the wicked shall destroy the righteous.

Wherefore, he will preserve the righteous by his power, even if it so be that the fulness of his wrath must come, and the righteous be preserved, even unto the destruction of their enemies by fire. Wherefore, the righteous need not fear; for thus saith the prophet, they shall be saved, even if it so be as by fire.

Behold, my brethren, I say unto you, that these things must shortly come; yea, even blood, and fire, and vapor of smoke must come; and it must needs be upon the face of this earth; and it cometh unto men according to the flesh if it so be that they will harden their hearts against the Holy One of Israel.

For behold, the righteous shall not perish; for the time surely must come that all they who fight against Zion shall be cut off.

- 20 At ang Panginoon ay tiyak na maghahanda ng paraan para sa kanyang mga tao, sa ikatutupad ng mga salita ni Moises, na kanyang winika, sinasabing: Ang Panginoon ninyong Diyos ay magbabangon sa inyo ng isang propeta, na tulad sa akin; diringgin ninyo siya sa lahat ng bagay anuman ang kanyang sasabihin sa inyo. At ito ay mangyayari na ang lahat ng yaong hindi makikinig sa propetang yaon ay ihiiwalay sa mga tao.
- 21 At ngayon, ako, si Nephi, ay nagpapahayag sa inyo, na ang Banal ng Israel ang propetang tinutukoy ni Moises; kaya nga, siya ay magsasagawa ng kahatulan sa katwiran.
- 22 At ang mga matwid ay hindi kinakailangang matakot; sapagkat sila ang mga yaong hindi madaraig. Subalit ito ang kaharian ng diyablo, na itatayo sa mga anak ng tao, na kahariang itinatag sa kanila na mga nasa lupa—
- 23 Sapagkat dagliang darating ang panahon na ang lahat ng simbahang itinayo upang makakuha ng yaman, at ang lahat ng yaong itinayo upang makaangkin ng kapangyarihan sa laman, at ang mga yaong itinayo upang maging tanyag sa paningin ng sanlibutan, at ang mga yaong naghahangad ng pagnanasa sa laman at ng mga makamundong bagay, at upang gumawa ng lahat ng uri ng kasamaan; oo, sa madaling salita, lahat ng yaong kabilang sa kaharian ng diyablo ang mga yaong dapat na matakot, at manginig, at mayanig; sila ang mga yaong tiyak na ibababa sa lupa; sila ang mga yaong tiyak na matutupok na parang pinaggapasan; at ito ay ayon sa mga salita ng propeta.
- 24 At dagliang darating ang panahon na ang mga matwid ay dadalhin na parang mga guya sa kuwadra, at ang Banal ng Israel ay tiyak na maghahari sa kapamahalaan, at sa lakas, at sa kapangyarihan, at sa dakilang kaluwalhatian.
- 25 At titipunin niya ang kanyang mga anak mula sa apat na sulok ng mundo; at bilang niya ang kanyang mga tupa, at siya ay kilala nila; at magkakaroon ng isang kawan at isang pastol; at pakakainin niya ang kanyang mga tupa, at sa kanya nila matatagpuan ang pastulan.
- Ug ang Ginoo mag-andam gayod og agianan alang sa iyang katawhan, ngadto sa katumanan sa mga pulong ni Moises, nga iyang gipamulong, nga nag-ingon: Usa ka propeta ang patungahon sa Ginoo nga inyong Dios nganha kaninyo, sama kanako; kaniya maminaw kamo sa tanan nga butang bisan unsa nga iyang isulti kaninyo. Ug mahitabo nga ang tanan nga dili maminaw niana nga propeta ipahimulag gikan sa katawhan.
- Ug karon ako, si Nephi, mopahayag kaninyo, nga kini nga propeta nga gihisgotan ni Moises mao ang Usa nga Balaan sa Israel; mao nga mohimo siya og paghukom subay sa matarong nga paagi.
- Ug ang mga matarong dili angayang mahadlok, kay sila kadtong dili pagalibogon. Kondili ang gingharian sa yawa, nga pagatukoron taliwala sa mga anak sa katawhan, diin nga gingharian gitukod taliwala kanila nga anaa sa unod —
- Kay ang panahon dali nga moabot diin ang tanan nga simbahan nga gitukod aron makaangkon og bahandi, ug kadtong gitukod aron makaangkon og gahom sa unod, ug niadtong gitukod aron mahimong bantogan sa mga mata sa kalibotan, ug niadtong nagtinguha sa kahigal sa unod ug sa mga butang sa kalibotan, ug sa pagbuhat sa tanang matang sa kadaotan; oo, sa kataposan, niadtong tanan nga nasakop sa gingharian sa yawa sila ang angayan nga mahadlok, ug mangurog, ug matay-og; sila kadtong ihagsa ngadto sa yuta; sila kadtong angay nga daoban sama sa mga dagami; ug kini sumala sa mga pulong sa propeta.
- Ug ang panahon dali nga moabot nga ang mga matarong giyahan gayod sama sa mga nati diha sa kwadra, ug ang Usa nga Balaan sa Israel maghari gayod diha sa kamandoan, ug kusog, ug gahom, ug dako nga himaya.
- Ug siya mopundok sa iyang mga anak gikan sa upat ka suok sa yuta; ug ihapon niya ang iyang karnero, ug sila makaila kaniya; ug adunay usa ka panon ug usa ka magbalantay; ug pakaonon niya ang iyang karnero, ug diha kaniya sila makakita og katugwayan.
- And the Lord will surely prepare a way for his people, unto the fulfilling of the words of Moses, which he spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that all those who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.
- And now I, Nephi, declare unto you, that this prophet of whom Moses spake was the Holy One of Israel; wherefore, he shall execute judgment in righteousness.
- And the righteous need not fear, for they are those who shall not be confounded. But it is the kingdom of the devil, which shall be built up among the children of men, which kingdom is established among them which are in the flesh —
- For the time speedily shall come that all churches which are built up to get gain, and all those who are built up to get power over the flesh, and those who are built up to become popular in the eyes of the world, and those who seek the lusts of the flesh and the things of the world, and to do all manner of iniquity; yea, in fine, all those who belong to the kingdom of the devil are they who need fear, and tremble, and quake; they are those who must be brought low in the dust; they are those who must be consumed as stubble; and this is according to the words of the prophet.
- And the time cometh speedily that the righteous must be led up as calves of the stall, and the Holy One of Israel must reign in dominion, and might, and power, and great glory.
- And he gathereth his children from the four quarters of the earth; and he numbereth his sheep, and they know him; and there shall be one fold and one shepherd; and he shall feed his sheep, and in him they shall find pasture.

26 At dahil sa pagkamatwid ng kanyang mga tao, si Satanas ay walang kapangyarihan; kaya nga, hindi siya makakawala sa loob ng maraming taon; sapagkat wala siyang kapangyarihan sa mga puso ng tao, sapagkat namumuhay sila sa katwiran, at maghahari ang Banal ng Israel.

27 At ngayon, dinggin, ako, si Nephi, ay nagsasabi sa inyo na mangyayari ang lahat ng bagay na ito ayon sa laman.

28 Subalit, dinggin, lahat ng bansa, lahi, wika, at tao ay mamumuhay nang matiwasay kapiling ang Banal ng Israel kung sakali mang sila ay magsisisi.

29 At ngayon, ako, si Nephi, ay nagtatapos; sapagkat hindi ako mangangahas na magsalita pa hinggil sa mga bagay na ito.

30 Anupa't aking mga kapatid, nais kong mapagtanto ninyong totoo ang mga bagay na nasusulat sa mga laminang tanso; at nagpapatotoo ang mga yaon na kinakailangang maging masunurin ang tao sa mga kautusan ng Diyos.

31 Samakatwid, hindi ninyo dapat akalain na ako at ang aking ama lamang ang tanging nagpatotoo, at nagturo din nito. Anupa't kung kayo ay magiging masunurin sa mga kautusan, at magiging tapat hanggang wakas, maliligtas kayo sa huling araw. At gayon nga ito. Amen.

Ug tungod sa pagkamatarong sa iyang katawhan, si Satanas walay gahom; mao nga siya dili buhian sulod sa daghan nga katuigan; kay siya walay gahom sa mga kasingkasing sa katawhan, kay magpuyo sila sa pagkamatarong, ug ang Usa nga Balaan sa Israel maghari.

Ug karon tan-awa, ako, si Nephi, moingon kaninyo nga kining tanan nga butang moabot gayod sumala sa unod.

Apan, tan-awa, ang tanan nga kanasoran, kaliwatan, pinulongan, ug katawhan magpuyo nga luwas diha sa Usa nga Balaan sa Israel kon ugaling sila maghinulsol.

Ug karon ako, si Nephi, motapos na; kay dili na ako mosulti pa og dugang mahitungod niini nga mga butang.

Mao nga, akong mga igsuong lalaki, manghinaot ko nga kamo mohunahuna nga ang mga butang nga nasulat sa mga palid nga tumbaga tinuod; ug nga kini nagpamatuod nga ang tawo kinahanglan nga magmasulundon sa mga sugo sa Dios.

Mao nga kamo dili gayod angay nga maghunahuna nga ako ug ang akong amahan lamang ang mipamatuod, ug usab mitudlo niini. Mao nga kon kamo magmasulundon sa mga sugo, ug molahutay hangtod sa kataposan, kamo maluwat sa kataposang adlaw. Ug mao gayod kini. Amen.

And because of the righteousness of his people, Satan has no power; wherefore, he cannot be loosed for the space of many years; for he hath no power over the hearts of the people, for they dwell in righteousness, and the Holy One of Israel reigneth.

And now behold, I, Nephi, say unto you that all these things must come according to the flesh.

But, behold, all nations, kindreds, tongues, and people shall dwell safely in the Holy One of Israel if it so be that they will repent.

And now I, Nephi, make an end; for I durst not speak further as yet concerning these things.

Wherefore, my brethren, I would that ye should consider that the things which have been written upon the plates of brass are true; and they testify that a man must be obedient to the commandments of God.

Wherefore, ye need not suppose that I and my father are the only ones that have testified, and also taught them. Wherefore, if ye shall be obedient to the commandments, and endure to the end, ye shall be saved at the last day. And thus it is. Amen.

Ang Ikalawang Aklat ni Nephi

Ang ulat ng kamatayan ni Lehi. Ang mga kapatid ni Nephi ay nagbimagsik laban sa kanya. Binalaan ng Panginoon si Nephi na umalis at magtungo sa ilang. Ang kanyang paglalakbay sa ilang, at iba pa.

2 Nephi 1

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na pagkaraang ako, si Nephi, ay matapos sa pagtuturo sa aking mga kapatid, ang aming amang si Lehi ay nangusap din ng maraming bagay sa kanila, at inulit sa kanila kung gaano kadakila ang mga bagay na ginawa ng Panginoon para sa kanila sa paglalabas sa kanila sa lupain ng Jerusalem.
- 2 At nangusap siya sa kanila hinggil sa paghihimagsik nila noong nasa katubigan, at sa mga awa ng Diyos sa pagkakaligtas sa kanilang buhay, na hindi sila nilulon ng dagat.
- 3 At nangusap din siya sa kanila hinggil sa lupang pangako, na kanilang natamo—kung gaano kamaawain ang Panginoon sa pagbababala sa amin na kami ay tumakas sa lupain ng Jerusalem.
- 4 Sapagkat, dinggin, sinabi niya, nakakita ako ng isang pangitain, kung saan nalaman ko na ang Jerusalem ay nawasak na; at kung tayo ay nanatili sa Jerusalem, tayo rin ay nangasawi.
- 5 Datapwat, wika niya, sa kabila ng ating mga paghihirap, ating natamo ang isang lupang pangako, isang lupaing pinili sa lahat ng ibang lupain; isang lupaing tinipan sa akin ng Panginoong Diyos na lupaing mamanahin ng aking mga binhi. Oo, itinipan sa akin ng Panginoon ang lupaing ito, at sa aking mga anak magpakailanman, at gayundin sa lahat ng yaong ilalabas sa ibang bansa ng kamay ng Panginoon.
- 6 Samakatwid, ako, si Lehi, ay nagpopropesiya alinsunod sa pamamatnubay ng Espiritu na nasa akin, na walang ibang makapaparito sa lupaing ito maliban sa sila ay dalhin ng kamay ng Panginoon.

Ang Ikaduhang Basahon ni Nephi

Usa ka asoy sa kamatayan ni Lehi. Ang mga igsuong lalaki ni Nephi mibatok kaniya. Ang Ginoo mipasidaan ni Nephi sa pag-adto sa kamingawan. Ang iyang mga pagpanaw sa kamingawan, ug uban pa.

2 Nephi 1

Ug karon nahitabo nga human ako, si Nephi, mitapos sa pagtudlo sa akong mga igsuong lalaki, ang among amahan, nga si Lehi, namulong usab og daghan nga butang ngadto kanila, ug misaysay ngadto kanila, unsa ka talagsaon ang mga butang nga gihimo sa Ginoo alang kanila sa pagdala kanila pagawas sa yuta sa Jerusalem.

Ug namulong siya ngadto kanila mahitungod sa ilang mga pagsupil didto sa katubigan, ug sa mga kaluoy sa Dios sa pagluwas sa ilang kinabuhi, nga sila wala mangalunod sa dagat.

Ug namulong usab siya ngadto kanila mahitungod sa yutang saad, nga ilang naangkon—pagkamaluluy-on sa Ginoo sa pagpahimangno kanamo nga kami mopalayo gikan sa yuta sa Jerusalem.

Kay, tan-awa, miingon siya, nakakita ako og panan-awon, diin ako nasayod nga ang Jerusalem nalaglag; ug kon kita nagpabilin pa sa Jerusalem kita usab unta nangamatay.

Apan, miingon siya, bisan pa sa atong mga kasakit, atong naangkon ang yutang saad, usa ka yuta nga pinili labaw pa sa ubang mga yuta; usa ka yuta nga gipakigsaad sa Ginoong Dios kanako nga mahimong yuta nga kabilin sa akong binhi. Oo, ang Ginoo mipakigsaad niini nga yuta ngari kanako, ug sa akong mga anak hangtod sa hangtod, ug usab sa tanan kinsa pagadad-on pagawas sa laing mga nasod pinaagi sa kamot sa Ginoo.

Mao nga, ako, si Lehi, nanagna sumala sa impluwensya sa Espiritu nga ania kanako, nga walay makaanhi niini nga yuta gawas kon sila dad-on pinaagi sa kamot sa Ginoo.

The Second Book of Nephi

An account of the death of Lehi. Nephi's brethren rebel against him. The Lord warns Nephi to depart into the wilderness. His journeyings in the wilderness, and so forth.

2 Nephi 1

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of teaching my brethren, our father, Lehi, also spake many things unto them, and rehearsed unto them, how great things the Lord had done for them in bringing them out of the land of Jerusalem.

And he spake unto them concerning their rebellions upon the waters, and the mercies of God in sparing their lives, that they were not swallowed up in the sea.

And he also spake unto them concerning the land of promise, which they had obtained—how merciful the Lord had been in warning us that we should flee out of the land of Jerusalem.

For, behold, said he, I have seen a vision, in which I know that Jerusalem is destroyed; and had we remained in Jerusalem we should also have perished.

But, said he, notwithstanding our afflictions, we have obtained a land of promise, a land which is choice above all other lands; a land which the Lord God hath covenanted with me should be a land for the inheritance of my seed. Yea, the Lord hath covenanted this land unto me, and to my children forever, and also all those who should be led out of other countries by the hand of the Lord.

Wherefore, I, Lehi, prophesy according to the workings of the Spirit which is in me, that there shall none come into this land save they shall be brought by the hand of the Lord.

7 Samakatwid, ang lupaing ito ay inilaan para sa kanya na dadalhin niya. At kung mangyayari na kanilang paglilingkuran siya alinsunod sa mga kautusang kanyang ibinigay, ito ay magiging lupain ng kalayaan sa kanila; kaya nga, hindi sila kailanman madadala sa pagkabihag; kung magkagayon man, ito ay dahil sa kasamaan; sapagkat kung ang kasamaan ay lalaganap ay sumpain ang lupain dahil sa kanila, ngunit sa mga matwid, ito ay pagpapalain magpakailanman.

8 At dinggin, ito ay karunungan na ikubli muna ang lupain sa kaalaman ng mga ibang bansa; sapagkat dinggin, maraming bansa ang sasakop sa lupain, kung kaya't hindi magkakaroon ng pook na ipamamana.

9 Anupa't ako, si Lehi, ay nagtamo ng isang pangako, na yamang ang yaong mga ilalabas ng Panginoong Diyos sa lupain ng Jerusalem ay sumusunod sa kanyang mga kautusan, sila ay uunlad sa ibabaw ng lupaing ito; at sila ay ikukubli mula sa lahat ng iba pang bansa, upang ang lupaing ito ay mapasakanila. At kung mangyayari na kanilang susundin ang kanyang mga kautusan, sila ay pagpapalain sa ibabaw ng lupaing ito, at walang gugulo sa kanila, ni aagaw sa lupaing kanilang mana; at sila'y makapananahan nang ligtas magpakailanman.

10 Datapwat dinggin, kung dumating ang panahon na sila ay manghina sa kawalang-paniniwala, matapos na kanilang tanggapin ang gayong kalaking pagpapala mula sa kamay ng Panginoon—na taglay ang kaalaman ng paglikha ng mundo, at ng lahat ng tao, nalalaman ang mga dakila at kagila-gilalas na gawa ng Panginoon mula sa paglikha ng mundo; na taglay ang kapangyarihang ibinigay sa kanila upang magawa ang lahat ng bagay sa pamamagitan ng pananampalataya; na taglay ang lahat ng kautusan mula pa sa simula, at naakay sa pamamagitan ng kanyang walang hanggang kabutihan dito sa natatanging lupang pangako—dinggin, sinasabi ko, na kung dumating ang araw na kanilang itatakwil ang Banal ng Israel, ang tunay na Mesiyas, ang kanilang Manunubos at kanilang Diyos, dinggin, ang mga kahatulan niya na makatarungan ay sasapit sa kanila.

Mao nga, kini nga yuta ipahinungod ngadto kaniya kinsa iyang dad-on dinhi. Ug kon mahitabo nga moalagad sila kaniya sumala sa mga sugo nga iyang gihatag, mamahimo kining usa ka yuta sa kalingkawasan ngadto kanila; mao nga, dili gayod sila madala sa pagkabihag; kon mahitabo man, kana tungod sa pagkadaotan; kay kon ang pagkadaotan mopatigbabaw tunglohon ang yuta tungod kanila, apan ngadto sa mga matarong kini panalanginan hangtod sa hangtod.

Ug tan-awa, usa kini ka kaalam nga kini nga yuta tagoan una gikan sa kasayoran sa ubang kanasoran; kay tan-awa, daghang kanasoran ang mopuno sa mao nga yuta, nga wala na unyay dapit alang sa usa ka kabilin.

Mao nga, ako, si Lehi, nakadawat og saad, nga kon kadtong kinsa dad-on sa Ginoong Dios palayo sa yuta sa Jerusalem motuman sa iyang mga sugo, mouswag sila niini nga yuta; ug itago sila gikan sa ubang kanasoran, aron ilang maangkon kini nga yuta alang sa ilang kaugalingon. Ug kon motuman sila sa iyang mga sugo panalanginan sila dinhi niini nga yuta, ug walay usa nga mosamok kanila, ni moilog sa yuta nga ilang kabilin; ug magpuyo sila nga luwas hangtod sa hangtod.

Apan tan-awa, kon moabot ang panahon nga mokunhod sila ngadto sa pagkawalay pagtuo, human nga sila makadawat sa ingon ka talagsaon nga mga panalangin gikan sa kamot sa Ginoo—sa pagkaadunay kahibalo bahin sa paglalang sa yuta, ug sa tanang katawhan, nga nasayod sa talagsaon ug kahibulongang mga buhat sa Ginoo gikan sa paglalang sa kalibotan; sa pagkaadunay gahom nga gihatag kanila aron mabuhay ang tanang butang pinaagi sa pagtuo; sa pagkaaduna sa tanan nga sugo sukad pa sa sinugdanan, ug gidala pinaagi sa iyang walay kinutobang pagkamaayo dinhi niining bililhon nga yutang saad—tan-awa, ako moingon, kon ang adlaw moabot nga sila mosalikway sa Usa nga Balaan sa Israel, ang tinuod nga Mesiyas, nga ilang Manunubos ug ilang Dios, tan-awa, ang iyang mga paghukom nga makiangayon moabot ngadto kanila.

Wherefore, this land is consecrated unto him whom he shall bring. And if it so be that they shall serve him according to the commandments which he hath given, it shall be a land of liberty unto them; wherefore, they shall never be brought down into captivity; if so, it shall be because of iniquity; for if iniquity shall abound cursed shall be the land for their sakes, but unto the righteous it shall be blessed forever.

And behold, it is wisdom that this land should be kept as yet from the knowledge of other nations; for behold, many nations would overrun the land, that there would be no place for an inheritance.

Wherefore, I, Lehi, have obtained a promise, that inasmuch as those whom the Lord God shall bring out of the land of Jerusalem shall keep his commandments, they shall prosper upon the face of this land; and they shall be kept from all other nations, that they may possess this land unto themselves. And if it so be that they shall keep his commandments they shall be blessed upon the face of this land, and there shall be none to molest them, nor to take away the land of their inheritance; and they shall dwell safely forever.

But behold, when the time cometh that they shall dwindle in unbelief, after they have received so great blessings from the hand of the Lord—having a knowledge of the creation of the earth, and all men, knowing the great and marvelous works of the Lord from the creation of the world; having power given them to do all things by faith; having all the commandments from the beginning, and having been brought by his infinite goodness into this precious land of promise—behold, I say, if the day shall come that they will reject the Holy One of Israel, the true Messiah, their Redeemer and their God, behold, the judgments of him that is just shall rest upon them.

11 Oo, kanyang dadalhin ang mga ibang bansa sa kanila, at ipagkakaloob niya sa kanila ang kapangyarihan, at kanyang kukunin sa kanila ang mga lupaing kanilang pag-aari, at sila ay kanyang ikakalat at parurusahan.	Oo, dad-on niya ang ubang kanasoran ngadto kanila, ug siya mohatag ngadto kanila og gahom, ug kuhaon niya gikan kanila ang mga yuta nga ilang gipang-iya, ug siya motibulaag ug mosakit kanila.	Yea, he will bring other nations unto them, and he will give unto them power, and he will take away from them the lands of their possessions, and he will cause them to be scattered and smitten.
12 Oo, habang ang isang salinlahi ay pumapalit sa isang salinlahi, magkakaroon ng mga pagdanak ng dugo, at masisidhing kaparusahan sa kanila; kaya nga, mga anak ko, nais kong inyong tandaan; oo, nais kong inyong pakinggan ang aking mga salita.	Oo, samtang ang usa ka henerasyon mapulihan sa laing henerasyon adunay mga pagpaagas sa dugo, ug grabeng mga pagsilot modangat kanila; mao nga, akong mga anak nga lalaki, manghinaot ko nga kamo mahinumdom; oo, manghinaot ko nga patalinghogan ninyo ang akong mga pulong.	Yea, as one generation passeth to another there shall be bloodsheds, and great visitations among them; wherefore, my sons, I would that ye would remember; yea, I would that ye would hearken unto my words.
13 O, na kayo ay magising; magising mula sa mahimbing na pagkakatulog, oo, maging mula sa pagkakatulog ng impiyerno, at iwagwag ang mga kakila-kilabot na tanikala na sa inyo ay nakagapos, na mga tanikalang gumagapos sa mga anak ng tao, na siyang nagdadala sa kanila sa pagkabihag pababa sa walang hanggang look ng kalungkutan at kapighatian.	O nga kamo mahigmata; mahigmata gikan sa halawom nga pagkatulog, oo, gani gikan sa pagkatulog sa impiyerno, ug mowakli sa makalilisang nga mga kadena nga gigapos kaninyo, nga mao ang mga kadena nga migapos sa mga anak sa katawhan, nga sila gibihag ngadto sa walay kataposang bung-aw sa pagkauyamot ug pagkaalaot.	O that ye would awake; awake from a deep sleep, yea, even from the sleep of hell, and shake off the awful chains by which ye are bound, which are the chains which bind the children of men, that they are carried away captive down to the eternal gulf of misery and woe.
14 Gumising! at bumangon mula sa alabok, at makinig sa mga salita ng isang nanginginig na magulang, na ang mga biyas ay tiyak na malapit na ninyong ihimlay sa malamig at tahimik na libingan, kung saan walang manlalakbay na makabalik; mga ilang araw na lamang at ako ay yayaon sa lakad ng buong lupa.	Pagmata! ug bangon gikan sa abog, ug patalinghogi ang mga pulong sa nagkurog nga ginikanan, kansang lawas inyo unyang ipahimutang sa mabugnaw ug hilom nga lubnganan, diin walay magpapanaw nga makabalik; pipila na lang ka adlaw ug ako mobiya na niini nga yuta.	Awake! and arise from the dust, and hear the words of a trembling parent, whose limbs ye must soon lay down in the cold and silent grave, from whence no traveler can return; a few more days and I go the way of all the earth.
15 Ngunit dinggin, tinubos ng Panginoon ang aking kaluluwa mula sa impiyerno; at namasdan ko ang kanyang kaluwalhatian, at ako ay nayayakap magpakailanman ng mga bisig ng kanyang pagmamahal.	Apan tan-awa, ang Ginoo mitubos sa akong kalag gikan sa impiyerno; akong nakita ang iyang himaya, ug gigakos ako sa kahangtoran sa mga bukton sa iyang gugma.	But behold, the Lord hath redeemed my soul from hell; I have beheld his glory, and I am encircled about eternally in the arms of his love.
16 At nais kong inyong pakatandaang sundin ang mga batas at kahatulan ng Panginoon; dinggin, ito ang ikinabalisa ng aking kaluluwa mula pa sa simula.	Ug ako nagtinguha nga inyong hinumdoman ang pagtuman sa mga balaod ug mga paghukom sa Ginoo; tan-awa, kini ang naghasol sa akong kalag gikan pa sa sinugdanan.	And I desire that ye should remember to observe the statutes and the judgments of the Lord; behold, this hath been the anxiety of my soul from the beginning.
17 Ang aking puso ay manaka-nakang bumibigat sa kalungkutan, sapagkat ako ay natatakot, na baka sa katigasan ng inyong mga puso ay dalawin kayo ng Panginoon ninyong Diyos sa kaganapan ng kanyang galit, na kayo ay mahiwalay at mamatay magpakailanman;	Ang akong kasingkasing nabug-atan sa kasubo sa managlahing higayon, kay nahadlok ko nga basin sa katig-a sa inyong kasingkasing ang Ginoo nga inyong Dios mopakita sa kapuno sa iyang kasuko nganha kaninyo, nga kamo ipahimulag ug malaglag hangtod sa hangtod;	My heart hath been weighed down with sorrow from time to time, for I have feared, lest for the hardness of your hearts the Lord your God should come out in the fulness of his wrath upon you, that ye be cut off and destroyed forever;
18 O, na ang isang sumpa ay sumapit sa inyo sa loob ng maraming salinlahi; at kayo ay dalawin sa pamamagitan ng espada, at ng taggutom, at kapootan, at akayin alinsunod sa kalooban at pagkabihag ng diyablo.	O, nga ang usa ka tunglo modangat kaninyo sulod sa daghang kaliwatan; ug duawon kamo sa espada, ug sa kagutom, ug dumtan, ug dalhon sumala sa pagbuot ug pagbihag sa yawa.	Or, that a cursing should come upon you for the space of many generations; and ye are visited by sword, and by famine, and are hated, and are led according to the will and captivity of the devil.

19 O mga anak ko, sana ay huwag sumapit sa inyo ang mga bagay na ito, bagkus kayo ay maging isang pinili at mga pinagpalang tao ng Panginoon. Datapwat dinggin, masusunod ang kanyang kalooban; sapagkat ang kanyang mga landas ay katwiran magpakailanman.

20 At kanyang sinabi na: Yamang inyong sinusunod ang aking mga kautusan, kayo ay uunlad sa lupain; datapwat yamang hindi ninyo sinusunod ang aking mga kautusan, kayo ay itatakwil mula sa aking harapan.

21 At ngayon, upang ang aking kaluluwa ay magkaroon ng kagalakan sa inyo, at ang aking puso ay lumisan sa daigdig na ito nang may kagalakan dahil sa inyo, upang ako ay hindi madala nang may pagdadalamhati at kalungkutan sa libingan, bumangon kayo mula sa alabok, mga anak ko, at magpakalalaki, at magkaroon ng pagnanais na maging isa sa isipan at isa sa puso, nagkakaisa sa lahat ng bagay, upang kayo ay hindi madala sa pagkabihag;

22 Upang kayo ay hindi sumpain ng isang masidhing sumpa; at gayundin, nang hindi ninyo matanggap ang galit ng isang makatarungang Diyos sa inyo, tungo sa pagkawasak, oo, ang walang hanggang pagkawasak ng kaluluwa at katawan.

23 Gumising, mga anak ko; isuot ang baluti ng katwiran. Iwagwag ang mga tanikalang gumagapos sa inyo, at lumabas mula sa karimlan, at bumangon mula sa alabok.

24 Huwag na kayong maghimagsik pa laban sa inyong kapatid, na ang mga pananaw ay maluwalhati, at sumusunod sa mga kautusan mula pa sa panahong ating lisanin ang Jerusalem; at naging kasangkapan sa mga kamay ng Diyos, sa pagdadala sa atin sa lupang pangako; sapagkat kung hindi dahil sa kanya, tayo sana ay tiyak na nangasawi sa gutom sa ilang; gayunpaman, hinangad ninyong kitlin ang kanyang buhay; oo, at siya ay nagdanas ng maraming kalungkutan dahil sa inyo.

25 At ako ay labis na natatakot at nanginginig dahil sa inyo, na baka siya ay muling magdusa; sapagkat dinggin, inyo siyang pinararatangan na siya ay naghahangad na magkaroon ng kapangyarihan at karapatan sa inyo; ngunit alam kong hindi siya naghahangad na magkaroon ng kapangyarihan at karapatan sa inyo, bagkus, ang kaluwalhatian ng Diyos ang hinahangad niya, at ang inyong walang hanggang kapakanan.

O akong mga anak nga lalaki, unta dili modangat kaninyo kining mga butanga, apan unta mahimo kamong pinili ug pinalabi nga katawhan sa Ginoo. Apan tan-awa, ang iyang pagbuot maoy matuman; kay ang iyang mga paagi matarong hangtod sa hangtod.

Ug miingon siya nga: Kon tumanon ninyo ang akong mga sugo kamo mouswag sa yuta; apan kon dili ninyo tumanon ang akong mga sugo kamo ipahimulag gikan sa akong atubangan.

Ug karon aron ang akong kalag makabaton og kamaya diha kaninyo, ug aron ang akong kasingkasing mobiya nga malipayon niini nga kalibotan tungod kaninyo, aron dili ako magdala og kaguol ug kasubo ngadto sa lubnganan, bangon gikan sa abog, akong mga anak nga lalaki, ug pagpakalalaki, ug palig-una ang pagkausa sa hunahuna ug ang pagkausa sa kasingkasing, magkahiusa sa tanang butang, aron dili kamo madala sa pagkabihag;

Aron dili kamo matunglo og masakit nga tunglo; ug usab, aron dili kamo mahiagom sa kasuko sa makiangayon nga Dios diha kaninyo, ngadto sa kalaglagan, oo, sa walay kataposang kalaglagan sa kalag ug lawas.

Pagmata, akong mga anak nga lalaki; isul-ob ang taming sa pagkamatarong. Iwakli ang mga kadena nga naggapos kaninyo, ug panggawas kamo gikan sa kangyob, ug bangon gikan sa abog.

Ayaw na kamo pagsupil batok sa inyong igsuong lalaki, kansang mga panglantaw mahimayaon, ug kinsa nagtuman sa mga sugo sukad sa panahon nga kita mibiya sa Jerusalem; ug kinsa nahimo nga instrumento sa mga kamot sa Dios, sa pagdala kanato paingon sa yutang saad; kay kon dili pa tungod kaniya, kita nangamatay na unta sa kagutom didto sa kamingawan; bisan pa niana, kamo nagtinguha sa pagkuha sa iyang kinabuhì; oo, ug nag-antos siya og hilabihang kasubo tungod kaninyo.

Ug nahadlok ako sa hilabihan ug nangurog tungod kaninyo, basin og mag-antos siya pag-usab; kay tan-awa, gipasanginlan ninyo siya nga nagtinguha sa gahom ug katungod labaw kaninyo; apan sayod ako nga wala siya nagtinguha og gahom ug katungod labaw kaninyo, apan siya nagtinguha sa himaya sa Dios, ug sa inyong kaugalingon nga mahangtorong kaayohan.

O my sons, that these things might not come upon you, but that ye might be a choice and a favored people of the Lord. But behold, his will be done; for his ways are righteousness forever.

And he hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; but inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

And now that my soul might have joy in you, and that my heart might leave this world with gladness because of you, that I might not be brought down with grief and sorrow to the grave, arise from the dust, my sons, and be men, and be determined in one mind and in one heart, united in all things, that ye may not come down into captivity;

That ye may not be cursed with a sore cursing; and also, that ye may not incur the displeasure of a just God upon you, unto the destruction, yea, the eternal destruction of both soul and body.

Awake, my sons; put on the armor of righteousness. Shake off the chains with which ye are bound, and come forth out of obscurity, and arise from the dust.

Rebel no more against your brother, whose views have been glorious, and who hath kept the commandments from the time that we left Jerusalem; and who hath been an instrument in the hands of God, in bringing us forth into the land of promise; for were it not for him, we must have perished with hunger in the wilderness; nevertheless, ye sought to take away his life; yea, and he hath suffered much sorrow because of you.

And I exceedingly fear and tremble because of you, lest he shall suffer again; for behold, ye have accused him that he sought power and authority over you; but I know that he hath not sought for power nor authority over you, but he hath sought the glory of God, and your own eternal welfare.

- 26 At kayo ay bumulung-bulong dahil sa siya ay naging tapat sa inyo. Sinabi ninyo na siya ay gumamit ng katalasan; sinabi ninyo na siya ay galit sa inyo; datapwat dinggin, ang kanyang katalasan ay katalasan ng kapangyarihan ng salita ng Diyos, na nasa kanya; at yaong tinatawag ninyong galit ay katotohanan, alinsunod sa yaong nasa Diyos, na hindi niya mapigil, walang takot na inilalantad ang hinggil sa inyong mga kasamaan.
- 27 At talagang kinakailangan na ang kapangyarihan ng Diyos ay mapasakanya, maging sa kanyang pag-uutos sa inyo na kayo ay kinakailangang sumunod. Datapwat dinggin, ito ay hindi siya, kundi ito ang Espiritu ng Panginoon na nasa kanya, na nagbubukas ng kanyang bibig sa pagsasalita kaya't hindi niya ito maitikom.
- 28 At ngayon anak ko, Laman, at kayo rin, Lemuel, at Sam, at kayo ring mga anak ko na mga anak na lalaki ni Ismael, dinggin, kung kayo ay makikinig sa tinig ni Nephi, hindi kayo masasawi. At kung kayo ay makikinig sa kanya ay igagawad ko sa inyo ang isang pagbabasbas, oo, maging ang aking unang pagbabasbas.
- 29 Datapwat kung hindi kayo makikinig sa kanya ay babawiin ko ang aking unang pagbabasbas, oo, maging ang aking pagbabasbas, at ito ay mapapasakanya.
- 30 At ngayon, Zoram, ako ay nangungusap sa iyo: Dinggin, ikaw ay tagapagsilbi ni Laban; gayunman, ikaw ay inilabas sa lupain ng Jerusalem, at alam ko na ikaw ay isang tunay na kaibigan ng aking anak na si Nephi magpakailanman.
- 31 Samakatwid, sapagkat ikaw ay naging matapat, ang iyong mga binhi ay pagpapalain kasama ng kanyang mga binhi, kung kaya't sila ay mananahan sa kasaganaan sa mahabang panahon sa ibabaw ng lupaing ito; at wala, maliban sa kasamaan sa kanila, ang makapipinsala o makagagambala sa kanilang kasaganaan sa ibabaw ng lupaing ito magpakailanman.
- 32 Samakatwid, kung susundin mo ang mga kautusan ng Panginoon, ilalaan ng Panginoon ang lupaing ito para sa katiwasayan ng iyong mga binhi, kasama ng mga binhi ng aking anak.
- Ug nagbagulbol kamo tungod kay siya walay lipod-lipod nga misulti diha kaninyo. Kamo miingon nga migamit siya og mahait nga pulong; miingon kamo nga siya nasuko kaninyo; apan tan-awa, ang iyang pulong nga mahait mao ang mahait nga gahom sa pulong sa Dios nga anaa kaniya; ug ang inyong giingon nga kasuko mao ang kamatuoran, sumala sa unsay anaa sa Dios, nga dili niya kapugngan, nagpakita sa walay pagpanuko mahitungod sa inyong pagkadaotan.
- Ug gikinahanglan gayod nga ang gahom sa Dios mag-uban kaniya, gani ngadto sa iyang pagmando kaninyo nga kinahanglan ninyong sundon. Apan tan-awa, dili to siya, kondili ang Espiritu sa Ginoo nga anaa kaniya, mao ang mipabuka sa iyang ba-ba sa paglitok nga siya dili makapugong niini.
- Ug karon, Laman, akong anak, ug usab Lemuel ug Sam, ug usab akong mga anak kinsa mga anak ni Ishmael, tan-awa, kon kamo mopatalinghog sa tingog ni Nephi kamo dili malaglag. Ug kon kamo mopatalinghog kaniya ako mobilin kaninyo og usa ka panalangin, oo, gani ang akong una nga panalangin.
- Apan kon kamo dili mopatalinghog kaniya akong bakwion ang akong una nga panalangin, oo, gani ang akong panalangin, ug kini mahiadto kaniya.
- Ug karon Zoram, mamulong ako kanimo: Tan-awa, ikaw ang sulugoon ni Laban; bisan pa, ikaw gidala gikan sa yuta sa Jerusalem, ug nasayod ako nga ikaw tinuod nga higala sa akong anak, nga si Nephi, hangtod sa hangtod.
- Mao nga, tungod kay ikaw nagmatinud-anon, ang imong binhi panalanginan uban sa iyang binhi, nga sila magpuyo nga mauswagon sa taas nga panahon dinhi niini nga yuta; ug walay bisan unsa, gawas lang sa pagkadaotan taliwala kanila, ang modaot o mopakgang sa ilang pag-uswag dinhi niini nga yuta hangtod sa hangtod.
- Mao nga, kon motuman kamo sa mga sugo sa Ginoo, gipahinungod sa Ginoo kini nga yuta alang sa kaseguroan sa imong binhi uban sa binhi sa akong anak nga lalaki.
- And ye have murmured because he hath been plain unto you. Ye say that he hath used sharpness; ye say that he hath been angry with you; but behold, his sharpness was the sharpness of the power of the word of God, which was in him; and that which ye call anger was the truth, according to that which is in God, which he could not restrain, manifesting boldly concerning your iniquities.
- And it must needs be that the power of God must be with him, even unto his commanding you that ye must obey. But behold, it was not he, but it was the Spirit of the Lord which was in him, which opened his mouth to utterance that he could not shut it.
- And now my son, Laman, and also Lemuel and Sam, and also my sons who are the sons of Ishmael, behold, if ye will hearken unto the voice of Nephi ye shall not perish. And if ye will hearken unto him I leave unto you a blessing, yea, even my first blessing.
- But if ye will not hearken unto him I take away my first blessing, yea, even my blessing, and it shall rest upon him.
- And now, Zoram, I speak unto you: Behold, thou art the servant of Laban; nevertheless, thou hast been brought out of the land of Jerusalem, and I know that thou art a true friend unto my son, Nephi, forever.
- Wherefore, because thou hast been faithful thy seed shall be blessed with his seed, that they dwell in prosperity long upon the face of this land; and nothing, save it shall be iniquity among them, shall harm or disturb their prosperity upon the face of this land forever.
- Wherefore, if ye shall keep the commandments of the Lord, the Lord hath consecrated this land for the security of thy seed with the seed of my son.

2 Nephi 2

- 1 At ngayon, Jacob, nangungusap ako sa iyo: Ikaw ang aking panganay sa mga araw ng aking pagdurusa sa ilang. At dinggin, sa iyong kamusmusan ay nagdanas ka ng mga paghihirap at maraming kalungkutan, dahil sa kalupitan ng iyong mga kapatid.
- 2 Gayunman, Jacob, aking panganay sa ilang, nalalaman mo ang kadakilaan ng Diyos; at kanyang ilalaan ang iyong mga paghihirap para sa iyong kapakinabangan.
- 3 Samakatwid, ang iyong kaluluwa ay pagpapalain, at ikaw ay mananahang ligtas kasama ng iyong kapatid na si Nephi; at ang iyong mga araw ay igugugol sa paglilingkod sa iyong Diyos. Kaya nga, alam ko na ikaw ay tinubos, dahil sa pagkamatwid ng iyong Manunubos; sapagkat nauunawaan mo na sa kaganapan ng panahon, siya ay paparito upang magdala ng kaligtasan sa tao.
- 4 At namasdan mo sa iyong kabataan ang kanyang kaluwalhatian; kaya nga, ikaw ay pinagpalang katulad nila na kanyang paglilingkuran sa laman; sapagkat ang Espiritu ay siya rin, kahapon, ngayon, at magpakailanman. At ang daan ay inihanda mula pa nang mahulog ang tao, at ang kaligtasan ay walang bayad.
- 5 At ang mga tao ay tinuruan nang sapat upang kanilang makilala ang mabuti sa masama. At ang batas ay ipinagkaloob sa mga tao. At sa pamamagitan ng batas ay walang laman ang mapawawalang-sala; o, sa pamamagitan ng batas ay mahihiwalay ang mga tao. Oo, sa pamamagitan ng panlupang batas ay nahiwalay sila; at gayundin, sa pamamagitan ng batas na espirituwal ay nalayo sila mula roon sa mabuti, at magiging kaaba-aba magpakailanman.
- 6 Samakatwid, ang pagtubos ay darating sa at sa pamamagitan ng Banal na Mesiyas; sapagkat siya ay puspos ng biyaya at katotohanan.
- 7 Dinggin, inihandog niya ang kanyang sarili na isang hain para sa kasalanan, upang tugunin ang layunin ng batas para sa lahat ng yaong may bagbag na puso at nagsisising espiritu; at wala nang sinumang maaaring makatugon sa mga layunin ng batas.

2 Nephi 2

Ug karon, Jacob, mamulong ako kanimo: Ikaw ang akong kamagulangang anak sa mga adlaw sa akong kalisdanan sa kamingawan. Ug tan-awa, sa imong pagkabata giantos nimo ang mga kasakit ug hilabihan nga kasubo, tungod sa kabangis sa imong mga igsuong lalaki.

Bisan pa niana, Jacob, akong kamagulangan nga anak sa kamingawan, ikaw nasayod sa pagkatalagsaon sa Dios; ug ipahinungod niya ang imong mga kasakit alang sa imong kaayohan.

Mao nga, ang imong kalag mabulahan, ug magpuyo ikaw nga luwas uban sa imong igsuong lalaki nga si Nephi; ug ang imong mga adlaw igahin sa pagpangalagad sa imong Dios. Mao nga, sayod ako nga ikaw natubos na, tungod sa pagkamatarong sa imong Manunubos; kay imong nasabtan nga sa kahingpitan sa panahon moanhi siya nga magdala og kaluwasan ngadto sa katawhan.

Ug imong nakita sa imong kabatan-on ang iyang himaya; mao nga, ikaw bulahan sama kanila kinsa iyang pangalagaran sa mortal nga lawas; kay ang Espiritu mao ra gihapon, kagahapon, karon, ug hangtod sa hangtod. Ug ang dalan giandam gikan sa pagkapukan sa tawo, ug ang kaluwasan walay bayad.

Ug ang katawhan gitudloan sa igo aron sila mahibalo sa maayo gikan sa daotan. Ug ang balaod gihatag ngadto sa katawhan. Ug pinaagi sa balaod walay tawo nga pagamatarongon; o, pinaagi sa balaod mapahimulag ang katawhan. Oo, pinaagi sa temporal nga balaod sila gipahimulag; ug usab, pinaagi sa espirituhanong balaod mahilayo sila gikan niana nga maayo, ug mahimong mga alaot hangtod sa hangtod.

Mao nga, ang katubsanan mahitabo pinaagi sa Balaan nga Mesiyas; kay siya puno sa grasya ug kamatuoran.

Tan-awa, gihalad niya ang iyang kaugalingon nga usa ka sakripisyo alang sa sala, sa pagtuman sa mga katuyoan sa balaod, ngadto sa tanan nga adunay masulub-on nga kasingkasing ug mahinulsolon nga espiritu; ug walay laing makahimo aron ang mga katuyoan sa balaod matuman.

2 Nephi 2

And now, Jacob, I speak unto you: Thou art my firstborn in the days of my tribulation in the wilderness. And behold, in thy childhood thou hast suffered afflictions and much sorrow, because of the rudeness of thy brethren.

Nevertheless, Jacob, my firstborn in the wilderness, thou knowest the greatness of God; and he shall consecrate thine afflictions for thy gain.

Wherefore, thy soul shall be blessed, and thou shalt dwell safely with thy brother, Nephi; and thy days shall be spent in the service of thy God. Wherefore, I know that thou art redeemed, because of the righteousness of thy Redeemer; for thou hast beheld that in the fulness of time he cometh to bring salvation unto men.

And thou hast beheld in thy youth his glory; wherefore, thou art blessed even as they unto whom he shall minister in the flesh; for the Spirit is the same, yesterday, today, and forever. And the way is prepared from the fall of man, and salvation is free.

And men are instructed sufficiently that they know good from evil. And the law is given unto men. And by the law no flesh is justified; or, by the law men are cut off. Yea, by the temporal law they were cut off; and also, by the spiritual law they perish from that which is good, and become miserable forever.

Wherefore, redemption cometh in and through the Holy Messiah; for he is full of grace and truth.

Behold, he offereth himself a sacrifice for sin, to answer the ends of the law, unto all those who have a broken heart and a contrite spirit; and unto none else can the ends of the law be answered.

- 8 Samakatwid, anong laking kahalagahan na ang mga bagay na ito ay ipaalang sa mga naninirahan sa mundo, upang kanilang malaman na walang laman ang makapananahan sa kinaroroonan ng Diyos, maliban sa pamamagitan ng kabutihan, at awa, at biyaya ng Banal na Mesiyas, na nag-alay ng kanyang buhay ayon sa laman, at binawi itong muli sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu, upang kanyang maisakatuparan ang pagkabuhay na mag-uli ng mga patay, siya bilang unang babangon.
- 9 Samakatwid, siya ang unang bunga ng Diyos, yamang siya ang mamamagitan para sa lahat ng anak ng tao; at sila na naniniwala sa kanya ay maliligtas.
- 10 At dahil sa pamamagitan para sa lahat, lahat ng tao ay lalapit sa Diyos; kaya nga, sila ay tatayo sa harapan niya, upang hatulan niya alinsunod sa katotohanan at kabanalan na nasa kanya. Anupa't ang layunin ng batas na ipinagkaloob ng Banal, sa pagpapataw ng kaparusahan na nakaakibat, na ang kaparusahang nakaakibat ay taliwas doon sa kaligayahang nakaakibat, upang tugunin ang layunin ng pagbabayad-sala—
- 11 Sapagkat talagang kinakailangan na may pagsalungat sa lahat ng bagay. Kung wala, panganay ko sa ilang, ang katwiran ay hindi mangyayari, ni ang kasamaan, ni ang kabanalan o kalungkutan, ni mabuti o masama. Samakatwid, ang lahat ng bagay ay talagang kailangang magkasama sa isa; kaya nga, kung ito ay nararapat na maging isang katawan, ito ay kailangang manatiling tulad ng isang patay, walang buhay ni kamatayan, ni kabulukan o walang kabulukan, kaligayahan ni kalungkutan, ni pakiramdam o kawalan ng pakiramdam.
- 12 Samakatwid, iyon ay talagang kinakailangang malikha para sa isang bagay na walang kabuluhan; kaya nga, wala sanang magiging layunin sa pakay ng pagkakalikha nito. Samakatwid, ang bagay na ito ang tiyak na sisira sa karunungan ng Diyos at sa kanyang mga walang hanggang layunin, at gayundin sa kapangyarihan, at sa awa, at sa katarungan ng Diyos.
- Mao nga, labihan ka mahinungdanon nga kining mga butanga mapahibalo ngadto sa mga lumulupyo sa yuta, aron masayod sila nga walay tawo nga makapuyo atubangan sa Dios, gawas kon pinaagi sa maayong buhat, ug kaluoy, ug grasya sa Balaan nga Mesiyas, kinsa mitugyan sa iyang kinabuhi sumala sa unod, ug mibawi og balik niini pinaagi sa gahom sa Espiritu, aron iyang mapahitabo ang pagkabanhaw sa mga patay, isip maoy una nga mabanhaw.
- Mao nga, siya mao ang unang mga bunga sa Dios, tungod kay siya ang mangamuyo alang sa tanang anak sa katawhan; ug sila nga motuo kaniya maluwas.
- Ug tungod sa pagpataliwala alang sa tanan, ang tanang katawhan moduol ngadto sa Dios; mao nga, mobarog sila sa iyang atubangan, aron iyang hukman pinasubay sa kamatuoran ug pagkabalaan nga anaa kaniya. Mao nga ang mga katuyoan sa balaod nga gihatag sa Usa nga Balaan, aron ipatuman ang gipauban nga silot, diin kana nga silot nga gipauban maoy kaatbang nianang gipauban nga kalipay, aron matuman ang mga katuyoan sa pag-ula—
- Kay gikinahanglan gayod, nga adunay kaatbang sa tanang butang. Kay kon dili, akong kamagulangang anak sa kamingawan, ang pagkamatarong dili gayod mahitabo, ni ang pagkadaotan, ni ang pagkabalaan o kasakitan, ni pagkamaayo o pagkangil-ad. Mao nga, ang tanang butang mao gayod ang kahiusahan sa nagkalainlaing bahin; mao nga, kon walay kaatbang, seguradong magpabilin kini nga sama sa patay, nga walay kinabuhi ni kamatayan, walay pagkadunot ni pagkadili madunot, kalipay ni kasakitan, ug walay pagkaamgo ni kakulang sa pagkaamgo.
- Mao nga, seguradong namugna unta kini isip butang nga walay pulos; mao nga wala untay hinungdan ang katuyoan sa paglalang niini. Mao nga, kini nga butang segurado nga moguba sa kaalam sa Dios ug sa iyang mahangtoron nga mga katuyoan, ug usab sa gahom, ug sa kaluoy, ug sa kaangayan sa Dios.
- Wherefore, how great the importance to make these things known unto the inhabitants of the earth, that they may know that there is no flesh that can dwell in the presence of God, save it be through the merits, and mercy, and grace of the Holy Messiah, who layeth down his life according to the flesh, and taketh it again by the power of the Spirit, that he may bring to pass the resurrection of the dead, being the first that should rise.
- Wherefore, he is the firstfruits unto God, inasmuch as he shall make intercession for all the children of men; and they that believe in him shall be saved.
- And because of the intercession for all, all men come unto God; wherefore, they stand in the presence of him, to be judged of him according to the truth and holiness which is in him. Wherefore, the ends of the law which the Holy One hath given, unto the inflicting of the punishment which is affixed, which punishment that is affixed is in opposition to that of the happiness which is affixed, to answer the ends of the atonement—
- For it must needs be, that there is an opposition in all things. If not so, my first-born in the wilderness, righteousness could not be brought to pass, neither wickedness, neither holiness nor misery, neither good nor bad. Wherefore, all things must needs be a compound in one; wherefore, if it should be one body it must needs remain as dead, having no life neither death, nor corruption nor incorruption, happiness nor misery, neither sense nor insensibility.
- Wherefore, it must needs have been created for a thing of naught; wherefore there would have been no purpose in the end of its creation. Wherefore, this thing must needs destroy the wisdom of God and his eternal purposes, and also the power, and the mercy, and the justice of God.

13 At kung sasabihin ninyong walang batas, sasabihin din ninyong walang kasalanan. Kung sasabihin ninyong walang kasalanan, sasabihin din ninyong walang katwiran. At kung walang katwiran ay walang kaligayahan. At kung walang katwiran ni kaligayahan ay walang kaparusahan ni kalungkutan. At kung wala ang mga bagay na ito ay walang Diyos. At kung walang Diyos ay wala tayo, ni ang mundo; sapagkat hindi magkakaron ng paglikha sa mga bagay, ni kumikilos o pinakikilos, kaya nga, lahat ng bagay ay tiyak na maglalaho.

14 At ngayon, mga anak ko, sinasabi ko sa inyo ang mga bagay na ito para sa inyong kapakinabangan at kaalaman; sapagkat may Diyos, at nilikha niya ang lahat ng bagay, kapwa ang kalangitan at ang lupa, at lahat ng bagay na naroroon, kapwa ang mga bagay na kumikilos at ang mga bagay na pinakikilos.

15 At upang maisagawa ang kanyang mga walang hanggang layunin sa kahihinatnan ng tao, matapos na kanyang malikha ang ating mga unang magulang, at ang mga hayop sa parang at ang mga ibon sa himpapawid, at sa madaling salita, lahat ng bagay na nilikha, ay talagang kinakailangan na may isang pagsalungat; maging ang ipinagbabawal na bungang-kahoy na kasalungat ng punungkahoy ng buhay; ang isa ay matamis at ang isa ay mapait.

16 Samakatwid, ipinagkaloob ng Panginoong Diyos sa tao na siya ay kumilos para sa kanyang sarili. Anupa't ang tao ay hindi makakikilos para sa kanyang sarili maliban kung siya ay nahikayat ng isa o ng iba.

17 At ako, si Lehi, ayon sa mga bagay na aking nabasa, ay talagang kailangang ipalagay na isang anghel ng Diyos, ayon sa yaong nakasulat, ang nahulog mula sa langit; kaya nga, siya ay naging diyablo, na hinahangad ang yaong masama sa harapan ng Diyos.

18 At sapagkat siya ay nahulog mula sa langit, at naging kaaba-aba magpakailanman, kanyang hinahangad din ang kalungkutan ng buong sangkatauhan. Samakatwid, sinabi niya kay Eva, oo, maging ang yaong matandang ahas na siyang diyablo, na siyang ama ng lahat ng kasinungalingan, kaya nga sinabi niya: Kumain ka ng ipinagbabawal na bungang-kahoy, at hindi ka mamamatay, bagkus ikaw ay magiging katulad ng Diyos, na nakakikilala sa mabuti at masama.

Ug kon moingon kamo nga walay balaod, moingon usab kamo nga walay sala. Kon moingon kamo nga walay sala, moingon usab kamo nga walay pagkamatarong. Ug kon walay pagkamatarong walay kalipay. Ug kon walay pagkamatarong ni kalipay walay silot ni pagkaalaot. Ug kon wala kining mga butanga walay Dios. Ug kon walay Dios wala kita, ni ang yuta; kay wala untay paglalang sa mga butang, ni butang nga makalihok ni butang nga palihokon; mao nga ang tanan nga butang mahanaw.

Ug karon, akong mga anak, mamulong ako kaninyo niini nga mga butang alang sa inyong kaayohan ug sa pagkat-on; kay adunay Dios, ug siya ang milalang sa tanan nga butang, sa kalangitan ug sa yuta, ug sa tanan nga butang nga anaa niini, mga butang nga makalihok ug mga butang nga palihokon.

Ug aron mahitabo ang hinungdan sa iyang mahangtoron nga mga katuyoan sa tawo, human nga iyang gilalang ang atong unang mga ginikanan, ug ang mga hayop sa umahan ug ang mga langgam sa kahanginan, ug sa ato pa, ang tanang butang nga nalalang, kinahanglan gayod nga adunay kaatbang; gani ang gidili nga bunga maoy kaatbang sa kahoy sa kinabuhi; ang usa tam-is ug ang usa pait.

Mao nga, ang Ginoong Dios mihatag sa tawo sa abilidad aron siya makalihok sa iyang kaugalingon. Mao nga, ang tawo dili makalihok sa iyang kaugalingon gawas kon siya pagaagnihon sa usa o sa pikas.

Ug ako, si Lehi, sumala sa mga butang nga akong nabasa, makahunahuna gayod nga ang usa ka anghel sa Dios, sumala niana nga nahisulat, nahulog gikan sa langit; mao nga, siya nahimong yawa, nagtinguha niana nga daotan sa atubangan sa Dios.

Ug tungod kay nahulog siya gikan sa langit, ug nahimong alaot hangtod sa hangtod, gitinguha usab niya ang kaalaotan sa tanang katawhan. Mao nga, miingon siya ngadto kang Eva, oo, gani kana nga karaang bitin, kinsa mao ang yawa, kinsa mao ang amahan sa tanang bakak, mao nga miingon siya: Kaon sa gidili nga bunga, ug ikaw dili mamatay, apan ikaw mahimo nga sama sa Dios, masayod sa maayo ug sa daotan.

And if ye shall say there is no law, ye shall also say there is no sin. If ye shall say there is no sin, ye shall also say there is no righteousness. And if there be no righteousness there be no happiness. And if there be no righteousness nor happiness there be no punishment nor misery. And if these things are not there is no God. And if there is no God we are not, neither the earth; for there could have been no creation of things, neither to act nor to be acted upon; wherefore, all things must have vanished away.

And now, my sons, I speak unto you these things for your profit and learning; for there is a God, and he hath created all things, both the heavens and the earth, and all things that in them are, both things to act and things to be acted upon.

And to bring about his eternal purposes in the end of man, after he had created our first parents, and the beasts of the field and the fowls of the air, and in fine, all things which are created, it must needs be that there was an opposition; even the forbidden fruit in opposition to the tree of life; the one being sweet and the other bitter.

Wherefore, the Lord God gave unto man that he should act for himself. Wherefore, man could not act for himself save it should be that he was enticed by the one or the other.

And I, Lehi, according to the things which I have read, must needs suppose that an angel of God, according to that which is written, had fallen from heaven; wherefore, he became a devil, having sought that which was evil before God.

And because he had fallen from heaven, and had become miserable forever, he sought also the misery of all mankind. Wherefore, he said unto Eve, yea, even that old serpent, who is the devil, who is the father of all lies, wherefore he said: Partake of the forbidden fruit, and ye shall not die, but ye shall be as God, knowing good and evil.

19 At pagkatapos kainin nina Adan at Eva ang ipinagbabawal na bungang-kahoy ay itinaboy sila palabas ng halamanan ng Eden, upang magbungkal ng lupa.

20 At sila ay nagkaroon ng mga anak; oo, maging ang mag-anak ng buong mundo.

21 At ang mga araw ng mga anak ng tao ay pinahaba, alinsunod sa kalooban ng Diyos, upang sila ay makapagsisi habang nasa laman; kaya nga, ang kanilang kalagayan ay naging kalagayan ng pagsubok, at ang kanilang panahon ay pinahaba, alinsunod sa mga kautusan na ibinigay ng Panginoong Diyos sa mga anak ng tao. Sapagkat ibinigay niya ang kautusan na ang lahat ng tao ay kinakailangang magsisi; sapagkat ipinakita niya sa lahat ng tao na sila ay naligaw, dahil sa kasalanan ng kanilang mga magulang.

22 At ngayon, dinggin, kung si Adan ay hindi lumabag, hindi sana siya nahulog, sa halip, siya ay nakapanatili sa halamanan ng Eden. At lahat ng bagay na nilikha ay tiyak sanang nanatili sa gayunding kalagayan kung saan sila naroroon matapos na sila ay likhain; at sila sana ay tiyak na nanatili magpakailanman, at walang katapusan.

23 At sila ay hindi sana nagkaroon ng mga anak; kaya nga, sila sana ay nanatili sa kalagayan ng kawalang-malay, walang kaligayahan, sapagkat hindi sila nakakikilala ng kalungkutan; hindi gumagawa ng mabuti, sapagkat hindi sila nakakikilala ng kasalanan.

24 Ngunit dinggin, ang lahat ng bagay ay ginawa sa karunungan niya na nakaaalam ng lahat ng bagay.

25 Si Adan ay nahulog upang ang tao ay maging gayon; at ang tao ay gayon, upang sila ay magkaroon ng kagalakan.

26 At ang Mesiyas ay paparito sa kaganapan ng panahon, upang kanyang matubos ang mga anak ng tao mula sa pagkahulog. At dahil sa sila ay tinubos mula sa pagkahulog, sila ay naging malaya magpakailanman, nakikilala ang mabuti sa masama; kumikilos para sa kanilang sarili at hindi pinakikilos, maliban sa kaparusahan ng batas sa dakila at huling araw, alinsunod sa mga kautusang ibinigay ng Diyos.

Ug human si Adan ug si Eva nakakaon sa gidili nga bunga gihinginlan sila pagawas sa tanaman sa Eden, aron mag-ugmad sa yuta.

Ug nanganak sila; oo, gani ang pamilya sa tibuok yuta.

Ug ang mga adlaw sa mga anak sa tawo gilugwayan, sumala sa kabubut-on sa Dios, aron sila makahinulsol samtang anaa pa sa unod; mao nga, ang ilang kahimtang nahimo nga kahimtang sa pagsulay, ug ang ilang panahon gilugwayan, sumala sa mga sugo nga gihatag sa Ginoong Dios ngadto sa mga anak sa katawhan. Kay mihatag siya og sugo nga ang tanang katawhan kinahanglan nga maghinulsol; kay gipakita niya sa tanan nga katawhan nga sila nahisalaag, tungod sa kalapasan sa ilang mga ginikanan.

Ug karon, tan-awa, kon si Adan wala pa makalapas wala unta siya mapukan, apan nagpabilin unta sa tanaman sa Eden. Ug ang tanan nga butang nga nalalang segurado unta nga nagpabilin sa samang kahimtang human nga kini gilalang; ug segurado unta nga kini nagpabilin hangtod sa hangtod, ug walay kataposan.

Ug wala unta sila makabaton og mga anak; mao nga nagpabilin unta sila sa kahimtang nga walay alamag, dili makasinati og kalipay, kay sila walay nahibaloan nga pagkaalaot; walay himoon nga maayo, kay sila walay nailhang sala.

Apan tan-awa, ang tanan nga butang gihimo pinaagi sa kaalam kaniya kinsa nasayod sa tanan nga butang.

Si Adan napukan aron ang mga tawo maanaa; ug ang mga tawo anaa, aron sila makabaton og kamaya.

Ug ang Mesiyas moanhi sa kahingpitan sa panahon, aron iyang matubos ang mga anak sa mga tawo gikan sa pagkapukan. Ug tungod kay sila natubos gikan sa pagkapukan nahimo silang gawasnon hangtod sa hangtod, nahibalo sa maayo gikan sa daotan; aron molihok alang sa ilang kaugalingon ug dili kay palihokon, gawas kon pinaagi sa silot nga ipahamtang sa balaod nianang mahinungdanon ug kataposang adlaw, sumala sa mga sugo nga gihatag sa Dios.

And after Adam and Eve had partaken of the forbidden fruit they were driven out of the garden of Eden, to till the earth.

And they have brought forth children; yea, even the family of all the earth.

And the days of the children of men were prolonged, according to the will of God, that they might repent while in the flesh; wherefore, their state became a state of probation, and their time was lengthened, according to the commandments which the Lord God gave unto the children of men. For he gave commandment that all men must repent; for he showed unto all men that they were lost, because of the transgression of their parents.

And now, behold, if Adam had not transgressed he would not have fallen, but he would have remained in the garden of Eden. And all things which were created must have remained in the same state in which they were after they were created; and they must have remained forever, and had no end.

And they would have had no children; wherefore they would have remained in a state of innocence, having no joy, for they knew no misery; doing no good, for they knew no sin.

But behold, all things have been done in the wisdom of him who knoweth all things.

Adam fell that men might be; and men are, that they might have joy.

And the Messiah cometh in the fulness of time, that he may redeem the children of men from the fall. And because that they are redeemed from the fall they have become free forever, knowing good from evil; to act for themselves and not to be acted upon, save it be by the punishment of the law at the great and last day, according to the commandments which God hath given.

27 Samakatwid, ang tao ay malaya ayon sa laman; at lahat ng bagay ay ipinagkaloob sa kanila na kinakailangan ng tao. At sila ay malayang makapipili ng kalayaan at buhay na walang hanggan, sa pamamagitan ng dakilang Tagapamagitan ng lahat ng tao, o piliin ang pagkabihag at kamatayan, alinsunod sa pagkabihag at kapangyarihan ng diyablo; sapagkat hinahangad niya na ang lahat ng tao ay maging kaaba-abang katulad ng kanyang sarili.

28 At ngayon, mga anak ko, nais ko na kayo ay umasa sa dakilang Tagapamagitan, at makinig sa kanyang mga dakilang kautusan; at maging matapat sa kanyang mga salita, at piliin ang buhay na walang hanggan, alinsunod sa kalooban ng kanyang Banal na Espiritu;

29 At huwag piliin ang walang hanggang kamatayan, alinsunod sa kagustuhan ng laman at ng kasamaan na naroroon, na nagbibigay sa espiritu ng diyablo ng kapangyarihang bumihag, upang madala kayo sa impiyerno, nang sa gayon siya ang mamamahala sa inyo sa kanyang sariling kaharian.

30 Sinabi ko ang ilang salitang ito sa inyong lahat, mga anak ko, sa mga huling araw ng aking pagsubok; at pinili ko ang mabuting bahagi, ayon sa mga salita ng propeta. At wala akong ibang layunin maliban sa walang hanggang kapakanan ng inyong mga kaluluwa. Amen.

Mao nga, ang mga tawo gawasnon sumala sa unod; ug ang tanan nga butang nga gikinahanglan sa tawo ihatag nganha kanila. Ug gawasnon silang mopili sa kalingkawasan ug sa kinabuhing dayon, pinaagi sa halangdon nga Tigpataliwala sa tanang katawhan, o sa pagpili sa pagkabihag ug sa kamatayon, sumala sa pagkabihag ug sa gahom sa yawa; kay tinguha niya nga ang tanang katawhan maalaot sama kaniya.

Ug karon, akong mga anak, manghinaot ko nga kamo mosalig sa halangdon nga Tigpataliwala, ug mopatalinghog sa iyang mahinungdanon nga mga sugo; ug magmatinud-anon sa iyang mga pulong, ug mopili sa kinabuhing dayon, sumala sa kabubut-on sa iyang Balaang Espiritu;

Ug dili mopili sa walay kataposang kamatayon, sumala sa kabubut-on sa unod ug sa daotan nga anaa niana, nga naghatag sa espiritu sa yawa og gahom sa pagbihag, sa pagdala kaninyo ngadto sa impiyerno, nga siya modumala kaninyo sa iyang kaugalingong gingharian.

Namulong ako kaninyong tanan niining pipila ka pulong, akong mga anak, niining kataposang mga adlaw sa akong pagsulay; ug ako mipili sa maayo nga bahin, sumala sa mga pulong sa propeta. Ug ako walay laing tuyo gawas sa walay kataposang kaayohan sa inyong mga kalag. Amen.

Wherefore, men are free according to the flesh; and all things are given them which are expedient unto man. And they are free to choose liberty and eternal life, through the great Mediator of all men, or to choose captivity and death, according to the captivity and power of the devil; for he seeketh that all men might be miserable like unto himself.

And now, my sons, I would that ye should look to the great Mediator, and hearken unto his great commandments; and be faithful unto his words, and choose eternal life, according to the will of his Holy Spirit;

And not choose eternal death, according to the will of the flesh and the evil which is therein, which giveth the spirit of the devil power to captivate, to bring you down to hell, that he may reign over you in his own kingdom.

I have spoken these few words unto you all, my sons, in the last days of my probation; and I have chosen the good part, according to the words of the prophet. And I have none other object save it be the everlasting welfare of your souls. Amen.

2 Nephi 3

- 1 At ngayon, ako ay nangungusap sa iyo, Jose, aking bunso. Ikaw ay isinilang sa ilang ng aking mga paghihirap; oo, sa mga araw ng aking pinakamasidhing kalungkutan ay ipinanganak ka ng iyong ina.
- 2 At nawa'y ilaan din ng Panginoon ang lupaing ito sa iyo, na isang pinakatatanging lupain, bilang iyong mana at mana ng iyong mga binhi kasama ng iyong mga kapatid, para sa iyong katiwasayan magpakailanman, kung mangyayaring iyong susundin ang mga kautusan ng Banal ng Israel.
- 3 At ngayon, Jose, aking bunso, na inilabas ko sa ilang ng aking mga paghihirap, nawa'y pagpalain ka ng Panginoon magpakailanman, sapagkat ang iyong mga binhi ay hindi lubusang malilipol.
- 4 Sapagkat dinggin, ikaw ay bunga ng aking balakang; at ako ay inapo ni Jose na dinalang bihag sa Egipto. At dakila ang mga tipan ng Panginoon na ginawa niya kay Jose.
- 5 Anupa't tunay na nakita ni Jose ang ating panahon. At natamo niya ang pangako ng Panginoon, na mula sa bunga ng kanyang balakang ay magbabangon ang Panginoong Diyos ng isang makatwirang sanga sa sambahayan ni Israel; hindi ang Mesiyas, kundi isang sangang mababali, gayunpaman, na maaalaala sa mga tipan ng Panginoon na ang Mesiyas ay magpapakita sa kanila sa mga huling araw, sa diwa ng kapangyarihan, hanggang sa pagdadala sa kanila mula sa kadiliman tungo sa liwanag—oo, mula sa natatagong kadiliman at pagkabihag tungo sa kalayaan.
- 6 Sapagkat si Jose ay tunay na nagpatotoo, sinasabing: Isang tagakita ang ibabangon ng Panginoon kong Diyos, na magiging piling tagakita sa bunga ng aking balakang.

2 Nephi 3

Ug karon ako mamulong kanimo, Joseph, akong kamanghoran. Ikaw natawo didto sa kamingawan sa akong mga kasakit; oo, sa mga adlaw sa akong labing dako nga kasubo gipakatawo ikaw sa imong inahan.

Ug hinaot nga ang Ginoo mopahinungod usab nganha kanimo niini nga yuta, nga usa ka labing bililhon nga yuta, isip imong kabilin ug kabilin sa imong mga binhi uban sa imong mga igsuong lalaki, alang sa imong kaseguroan hangtod sa hangtod, kon tumanon ninyo ang mga sugo sa Usa nga Balaan sa Israel.

Ug karon, Joseph, akong kamanghoran, kinsa akong gidala pagawas sa kamingawan sa akong mga kasakit, hinaot nga ang Ginoo manalangin kanimo sa hangtod, kay ang imong mga binhi dili hingpit nga malaglag.

Kay tan-awa, ikaw ang bunga sa akong mga bat-ang; ug ako kaliwat ni Jose kinsa gidala nga bihag ngadto sa Ehipto. Ug mahinungdanon ang mga pakigsaad sa Ginoo nga iyang gihimo ngadto kang Jose.

Mao nga, nakita gayod ni Jose ang atong panahon. Ug nakadawat siya og saad sa Ginoo nga gikan sa bunga sa iyang mga bat-ang moandam ang Ginoong Dios og usa ka matarong nga sanga ngadto sa balay ni Israel; dili ang Mesiyas, apan usa ka sanga nga pagaputlon, bisan pa niana, pagahinumdoman sumala sa mga pakigsaad sa Ginoo nga ang Mesiyas ipakita ngadto kanila sa ulahing mga adlaw, sa gamhanang paagi, nga mopagawas kanila gikan sa kangitngit ngadto sa kahayag—oo, gikan sa nakatago nga kangitngit ug gikan sa pagkabihag ngadto sa kagawasan.

Kay si Jose nagpamatuod gayod, nga nag-ingon: Usa ka manalagna ang andamon sa Ginoo nga akong Dios, kinsa mahimong pinili nga manalagna alang sa bunga sa akong mga bat-ang.

2 Nephi 3

And now I speak unto you, Joseph, my last-born. Thou wast born in the wilderness of mine afflictions; yea, in the days of my greatest sorrow did thy mother bear thee.

And may the Lord consecrate also unto thee this land, which is a most precious land, for thine inheritance and the inheritance of thy seed with thy brethren, for thy security forever, if it so be that ye shall keep the commandments of the Holy One of Israel.

And now, Joseph, my last-born, whom I have brought out of the wilderness of mine afflictions, may the Lord bless thee forever, for thy seed shall not utterly be destroyed.

For behold, thou art the fruit of my loins; and I am a descendant of Joseph who was carried captive into Egypt. And great were the covenants of the Lord which he made unto Joseph.

Wherefore, Joseph truly saw our day. And he obtained a promise of the Lord, that out of the fruit of his loins the Lord God would raise up a righteous branch unto the house of Israel; not the Messiah, but a branch which was to be broken off, nevertheless, to be remembered in the covenants of the Lord that the Messiah should be made manifest unto them in the latter days, in the spirit of power, unto the bringing of them out of darkness unto light—yea, out of hidden darkness and out of captivity unto freedom.

For Joseph truly testified, saying: A seer shall the Lord my God raise up, who shall be a choice seer unto the fruit of my loins.

7 Oo, tunay na sinabi ni Jose: Ganito ang winika ng Panginoon sa akin: Isang piling tagakita ang ibabangon ko mula sa bunga ng iyong balakang; at siya ay labis na pahahalagahan sa mga bunga ng iyong balakang. At sa kanya ay ibibigay ko ang kautusan na siya ay may gawaing gagampanan para sa bunga ng iyong balakang, sa kanyang mga kapatid, na magiging malaki ang kahalagahan sa kanila, maging sa pagdadala sa kanila sa kaalaman ng mga tipan na aking ginawa sa iyong mga ama.

8 At ibibigay ko sa kanya ang isang kautusan na wala siyang ibang gagawin, maliban sa gawaing iuutos ko sa kanya. At gagawin ko siyang dakila sa aking mga paningin; sapagkat gagawin niya ang aking gawain.

9 At siya ay magiging dakilang katulad ni Moises, na sinabi kong ibabangon ko sa inyo, upang palayain ang aking mga tao, O sambahayan ni Israel.

10 At si Moises ay aking ibabangon upang palayain ang aking mga tao sa lupain ng Egipto.

11 Ngunit isang tagakita ang ibabangon ko mula sa bunga ng iyong balakang; at sa kanya ay ipagkakaloob ko ang kapangyarihang isiwalat ang aking salita sa mga binhi ng iyong balakang—at hindi lamang sa pagsisiwalat ng salita ko, wika ng Panginoon, kundi upang mapapaniwala sila sa aking salita, na napasakanila na.

12 Samakatwid, ang bunga ng iyong balakang ay susulat; at ang bunga ng balakang ni Juda ay susulat; at ang yaong mga isusulat ng bunga ng iyong balakang, at gayundin ang yaong mga isusulat ng bunga ng balakang ni Juda ay magsasama, tungo sa pagpapabulaanan ng mga maling doktrina at pag-aalis ng mga pagtatalo, at pagtatatag ng kapayapaan sa bunga ng iyong balakang, at pagdadala sa kanila sa kaalaman ng kanilang mga ama sa mga huling araw, at gayundin sa kaalaman ng aking mga tipan, wika ng Panginoon.

13 At mula sa kahinaan ay gagawin siyang malakas, sa araw na yaon kung kailan ang aking gawain ay magsisimula sa lahat ng aking mga tao, tungo sa pagpapanumbalik sa iyo, O sambahayan ni Israel, wika ng Panginoon.

Oo, sa tinuod miingon si Jose: Sa ingon niini ang Ginoo misulti ngari kanako: Usa ka pinili nga manalagna ang akong andamon gikan sa bunga sa imong mga bat-ang; ug pagatahoron siya pag-ayo sa bunga sa imong mga bat-ang. Ug nganha kaniya mohatag ako og sugo nga mohimo siya og usa ka buhat alang sa bunga sa imong mga bat-ang, nga iyang kaigsuonang lalaki, nga bililhon kaayo ngadto kanila, gani sa pagdala kanila ngadto sa kahibalo sa mga pakigsaad nga akong gihimo ngadto sa imong mga amahan.

Ug hatagan ko siya og usa ka sugo nga siya walay laing buhaton, gawas sa buluhaton nga akong isugo kaniya. Ug ako mohimo kaniya nga halangdon sa akong mga mata; kay siya magabuhat sa akong buluhaton.

Ug mamahimo siyang halangdon sama kang Moises, kinsa akong giingon nga akong andamon alang kaninyo, sa pagluwas sa akong katawhan, O balay ni Israel.

Ug si Moises ang akong andamon sa pagluwas sa akong katawhan gikan sa yuta sa Ehipto.

Apan usa ka manalagna ang akong andamon gikan sa bunga sa imong mga bat-ang; ug kaniya ako mohatag og gahom sa pagdala sa akong pulong ngadto sa mga binhi sa imong mga bat-ang—ug dili lamang sa pagdala sa akong pulong, miingon ang Ginoo, apan sa pagdani kanila mahitungod sa akong pulong, nga anaa na kanila.

Mao nga, ang bunga sa imong mga bat-ang mosulat; ug ang bunga sa mga bat-ang ni Juda mosulat; ug kana nga mahisulat pinaagi sa bunga sa imong mga bat-ang, ug kana usab nga mahisulat pinaagi sa bunga sa mga bat-ang ni Juda, magkahiusa sa pagsumpo sa sayop nga mga doktrina ug sa pagtapos sa mga panagbingkil, ug sa pagpahiluna og kalinaw taliwala sa bunga sa imong mga bat-ang, ug sa pagdala kanila ngadto sa kahibalo mahitungod sa ilang mga amahan sa ulahing mga adlaw, ug usab sa kahibalo mahitungod sa akong mga pakigsaad, miingon ang Ginoo.

Ug gikan sa kahuyang pagahimoon siya nga lig-on, niana nga adlaw nga ang akong buhat pagasugdan taliwala sa akong tanan nga katawhan, ngadto sa pagpahiuli kanimo, O balay ni Israel, miingon ang Ginoo.

Yea, Joseph truly said: Thus saith the Lord unto me: A choice seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and he shall be esteemed highly among the fruit of thy loins. And unto him will I give commandment that he shall do a work for the fruit of thy loins, his brethren, which shall be of great worth unto them, even to the bringing of them to the knowledge of the covenants which I have made with thy fathers.

And I will give unto him a commandment that he shall do none other work, save the work which I shall command him. And I will make him great in mine eyes; for he shall do my work.

And he shall be great like unto Moses, whom I have said I would raise up unto you, to deliver my people, O house of Israel.

And Moses will I raise up, to deliver thy people out of the land of Egypt.

But a seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and unto him will I give power to bring forth my word unto the seed of thy loins—and not to the bringing forth my word only, saith the Lord, but to the convincing them of my word, which shall have already gone forth among them.

Wherefore, the fruit of thy loins shall write; and the fruit of the loins of Judah shall write; and that which shall be written by the fruit of thy loins, and also that which shall be written by the fruit of the loins of Judah, shall grow together, unto the confounding of false doctrines and laying down of contentions, and establishing peace among the fruit of thy loins, and bringing them to the knowledge of their fathers in the latter days, and also to the knowledge of my covenants, saith the Lord.

And out of weakness he shall be made strong, in that day when my work shall commence among all my people, unto the restoring thee, O house of Israel, saith the Lord.

- 14 At sa gayon nagpropesiya si Jose, sinasabing: Dinggin, ang tagakitang yaon ay pagpapalain ng Panginoon; at sila na magtatangkang wasakin siya ay malilipol, sapagkat ang pangakong ito na aking natamo mula sa Panginoon, tungkol sa bunga ng aking balakang, ay matutupad. Dinggin, ako ay nakatitiyak sa katuparan ng pangakong ito.
- 15 At ang kanyang pangalan ay tatawagin sunod sa pangalan ko; at ito ay isusunod sa pangalan ng kanyang ama. At siya ay magiging katulad ko; sapagkat ang bagay na isisivalat ng Panginoon sa pamamagitan ng kanyang mga kamay, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Panginoon ay magdadala sa aking mga tao sa kaligtasan.
- 16 Oo, gayon ang ipinropesiya ni Jose: Natitiyak ko ang bagay na ito, maging katulad ng katiyakan ko sa pangako patungkol sa isang Moises; sapagkat sinabi ng Panginoon sa akin, pangangalagaan ko ang iyong mga binhi magpakailanman.
- 17 At winika ng Panginoon: Ako ay magbabangon ng isang Moises; at ipagkakaloob ko sa kanya ang kapangyarihan sa isang tungkod; at ipagkakaloob ko sa kanya ang kahatulan sa sulat. Gayunman, hindi ko kakalagan ang kanyang dila na siya ay makapagsalita nang labis, sapagkat hindi ko siya gagawing napakagaling sa pananalita. Kundi isusulat ko sa kanya ang aking batas, sa pamamagitan ng daliri ng sarili kong kamay; at magtatalaga ako ng tagapagsalita para sa kanya.
- 18 At sinabi rin ng Panginoon sa akin: Ako ay may ibabangon mula sa bunga ng iyong balakang; at ako ay magtatalaga para sa kanya ng isang tagapagsalita. At ako, dinggin, ako ay magpapahintulot sa kanya na isulat niya ang kasulatan ng bunga ng iyong balakang, sa bunga ng iyong balakang; at ang tagapagsalita ng bunga ng iyong balakang ang magpapahayag nito.
- 19 At ang mga salitang kanyang isusulat ay magiging mga salitang kapaki-pakinabang sa aking karunungan na dapat ipahayag sa bunga ng iyong balakang. At iyon ay mangyayari na parang ang bunga ng iyong balakang ay sumigaw sa kanila mula sa alabok; sapagkat nalalaman ko ang kanilang pananampalataya.
- Ug sa ingon niana nanagna si Jose, nga nag-ingon: Tan-awa, kana nga manalagna panalanginan sa Ginoo; ug sila nga magtinguha sa paglaglag kaniya pagasumpoon; kay kini nga saad nga akong naangkon gikan sa Ginoo, bahin sa bunga sa akong mga bat-ang, matuman gayod. Tan-awa, nakaseguro ako sa katumanan niini nga saad;
- Ug ang iyang ngalan tawagon sama sa akong ngalan; ug sama kini sa ngalan sa iyang amahan. Ug mahisama siya kanako; kay ang butang nga ipagawas sa Ginoo pinaagi sa iyang kamot, pinaagi sa gahom sa Ginoo modala sa akong katawhan ngadto sa kaluwasan.
- Oo, sa ingon niana nanagna si Jose: Nakaseguro ako niini nga butang, gani sama nga ako nakaseguro sa saad ni Moises; kay ang Ginoo miingon ngari kanako, nga akong panalipdan ang imong binhi hangtod sa hangtod.
- Ug ang Ginoo miingon: mag-andam ako og usa ka Moises; ug hatagan nako siya og gahom pinaagi sa usa ka sungkod; ug hatagan nako siya og kaalam sa pagsulat. Apan dili nako paluagon ang iyang dila nga makapamulong siya og daghan, kay ako dili mohimo kaniya nga gamhanan sa pagpamulong. Apan akong isulat nganha kaniya ang akong balaod, pinaagi sa tudlo sa kaugalingon nakong kamot; ug mag-andam ako og usa ka tigpamâ-bâ alang kaniya.
- Ug ang Ginoo miingon usab ngari kanako: Mag-andam ako og kaayohan ngadto sa bunga sa imong mga bat-ang; ug mopili ako og tigpamâ-bâ alang kaniya. Ug ako, tan-awa, akong itugot nga siya mosulat sa sinulat sa bunga sa imong mga bat-ang, ngadto sa bunga sa imong mga bat-ang; ug ang tigpamâ-bâ sa imong mga bat-ang mopahibalo niini.
- Ug ang mga pulong nga iyang isulat mao ang mga pulong nga angay modangat ngadto sa bunga sa imong mga bat-ang tungod sa akong kaalam. Ug mahisama kini nga ang bunga sa imong mga bat-ang namulong ngadto kanila gikan sa abog; kay ako nasayod sa ilang pagtuo.
- And thus prophesied Joseph, saying: Behold, that seer will the Lord bless; and they that seek to destroy him shall be confounded; for this promise, which I have obtained of the Lord, of the fruit of my loins, shall be fulfilled. Behold, I am sure of the fulfilling of this promise;
- And his name shall be called after me; and it shall be after the name of his father. And he shall be like unto me; for the thing, which the Lord shall bring forth by his hand, by the power of the Lord shall bring my people unto salvation.
- Yea, thus prophesied Joseph: I am sure of this thing, even as I am sure of the promise of Moses; for the Lord hath said unto me, I will preserve thy seed forever.
- And the Lord hath said: I will raise up a Moses; and I will give power unto him in a rod; and I will give judgment unto him in writing. Yet I will not loose his tongue, that he shall speak much, for I will not make him mighty in speaking. But I will write unto him my law, by the finger of mine own hand; and I will make a spokesman for him.
- And the Lord said unto me also: I will raise up unto the fruit of thy loins; and I will make for him a spokesman. And I, behold, I will give unto him that he shall write the writing of the fruit of thy loins, unto the fruit of thy loins; and the spokesman of thy loins shall declare it.
- And the words which he shall write shall be the words which are expedient in my wisdom should go forth unto the fruit of thy loins. And it shall be as if the fruit of thy loins had cried unto them from the dust; for I know their faith.

20 At sila ay mangangaral mula sa alabok; oo, maging ng pagsisisi sa kanilang mga kapatid, maging hanggang sa maraming salinlahi ang dumaan sa kanila. At ito ay mangyayari na ang kanilang panawagan ay magpapatuloy, maging alinsunod sa kapayakan ng kanilang mga salita.

21 Dahil sa kanilang pananampalataya, ang kanilang mga salita ay mamumutawi sa aking bibig tungo sa kanilang mga kapatid na bunga ng iyong balakang; at ang kahinaan ng kanilang mga salita ay gagawin kong malakas sa kanilang pananampalataya, tungo sa pag-alala ng aking tipan na aking ginawa sa iyong mga ama.

22 At ngayon, dinggin, Jose, anak ko, alinsunod sa ganitong pamamaraan nagproposiya ang aking ama noong unang panahon.

23 Samakatwid, dahil sa tipang ito, ikaw ay pinagpala; sapagkat ang iyong mga binhi ay hindi malilipol, sapagkat sila ay makikinig sa mga salita ng aklat.

24 At may magbabangon na isang makapangyarihan sa kanila na gagawa ng labis na kabutihan, kapwa sa salita at sa gawa, bilang kasangkapan sa kamay ng Diyos, na may labis na pananampalataya na makagawa ng mga kagila-gilalas na himala, at gawin ang bagay na dakila sa paningin ng Diyos, tungo sa pagsasakatuparan ng maraming pagpapanumbalik sa sambahayan ni Israel, at sa mga binhi ng iyong mga kapatid.

25 At ngayon, pinagpala ka, Jose. Masdan, ikaw ay musmos pa; kaya nga, makinig ka sa mga salita ng iyong kapatid na si Nephi, at mangyayari ito sa iyo maging alinsunod sa mga salitang aking sinabi. Pakatandaan mo ang mga salita ng iyong nag-aagaw-buhay na ama. Amen.

Ug mamulong sila gikan sa abog; oo, gani mamulong og paghinulsol ngadto sa ilang mga igsuong lalaki, bisan human molabay kanila ang daghang henerasyon. Ug mahitabo nga ang ilang pagpangamuyo madungog, gani sumala sa kayano sa ilang mga pulong.

Tungod sa ilang pagtuo ang ilang mga pulong mogula gikan sa akong ba-ba ngadto sa ilang mga igsuong lalaki nga mga bunga sa imong mga bat-ang; ug ang kahuyang sa ilang mga pulong akong himoon nga lig-on pinaagi sa ilang pagtuo, ngadto sa paghinumdom sa akong pakigsaad nga akong gihimo ngadto sa imong mga amahan.

Ug karon, tan-awa, Joseph akong anak, sa ingon niini nga paagi ang akong amahan sa karaang panahon nanagna.

Mao nga, tungod niini nga pakigsaad bulahan ikaw; kay ang imong binhi dili pagalaglagon, kay sila mopatalinghog sa mga pulong sa basahon.

Ug adunay mobarog nga usa ka gamhanan taliwala kanila, kinsa mobuhat og daghan kaayong kaayohan, sa pulong ug sa buhat, isip usa ka instrumento sa mga kamot sa Dios, pinaagi sa talagsaong pagtuo, sa pagbuhat og talagsaong mga milagro, ug sa pagbuhat nianang butang nga mahinungdanon sa panan-aw sa Dios, ngadto sa pagpatuman sa daghan nga pagpahiuli sa balay ni Israel, ug sa binhi sa imong mga igsuong lalaki.

Ug karon, bulahan ikaw, Joseph. Tan-awa, ikaw bata pa; mao nga patalinghogi ang mga pulong sa imong igsoon nga si Nephi, ug mahitabo kanimo gani sumala sa mga pulong nga akong gipamulong. Hinumdomi ang mga pulong sa imong himatyon nga amahan. Amen.

And they shall cry from the dust; yea, even repentance unto their brethren, even after many generations have gone by them. And it shall come to pass that their cry shall go, even according to the simplicity of their words.

Because of their faith their words shall proceed forth out of my mouth unto their brethren who are the fruit of thy loins; and the weakness of their words will I make strong in their faith, unto the remembering of my covenant which I made unto thy fathers.

And now, behold, my son Joseph, after this manner did my father of old prophesy.

Wherefore, because of this covenant thou art blessed; for thy seed shall not be destroyed, for they shall hearken unto the words of the book.

And there shall rise up one mighty among them, who shall do much good, both in word and in deed, being an instrument in the hands of God, with exceeding faith, to work mighty wonders, and do that thing which is great in the sight of God, unto the bringing to pass much restoration unto the house of Israel, and unto the seed of thy brethren.

And now, blessed art thou, Joseph. Behold, thou art little; wherefore hearken unto the words of thy brother, Nephi, and it shall be done unto thee even according to the words which I have spoken. Remember the words of thy dying father. Amen.

2 Nephi 4

- 1 At ngayon, ako, si Nephi, ay nangungusap hinggil sa mga propesiyang sinabi ng aking ama, hinggil kay Jose, na dinala sa Egipto.
- 2 Sapagkat masdan, tunay na siya ay nagpropesiya hinggil sa lahat ng kanyang binhi. At ang mga propesiyang kanyang isinulat, ay walang maraming makahihigit pa. At siya ay nagpropesiya hinggil sa amin, at sa aming mga susunod na salinlahi; at yaon ay nakasulat sa mga laminang tanso.
- 3 Anupa't nang matapos sa pagsasalita ang aking ama hinggil sa mga propesiya ni Jose, tinawag niya ang mga anak ni Laman, ang kanyang mga anak na lalaki, at ang kanyang mga anak na babae, at sinabi sa kanila: Dinggin, mga anak kong lalaki at babae, na mga anak na lalaki at babae ng aking panganay, nais ko na kayo ay makinig sa aking mga salita.
- 4 Sapagkat winika ng Panginoong Diyos na: Yamang inyong sinusunod ang aking mga kautusan, kayo ay uunlad sa lupain; at yamang hindi ninyo sinusunod ang aking mga kautusan, kayo ay itatakwil mula sa aking harapan.
- 5 Datapwat dinggin, mga anak kong lalaki at babae, hindi ako makabababa sa aking libingan maliban sa mag-iiwan ako sa inyo ng aking pagbabasbas; sapagkat dinggin, alam ko na kung kayo ay palalakihin sa landas na dapat ninyong tahakin, hindi kayo lilihis dito.
- 6 Anupa't kung kayo ay isusumpa, dinggin, iniwan ko sa inyo ang aking pagbabasbas na ang sumpa ay maaalis na inyo at pananagutan ng mga ulo ng inyong mga magulang.
- 7 Samakatwid, dahil sa aking pagbabasbas, hindi pahihintulutan ng Panginoong Diyos na kayo ay masawi; kaya nga, siya ay magiging maawain sa inyo at sa inyong mga binhi magpakailanman.
- 8 At ito ay nangyari na nang matapos ang aking ama sa pagsasalita sa mga anak na lalaki at babae ni Laman, ipinag-utos niyang dalhin sa harapan niya ang mga anak na lalaki at babae ni Lemuel.

2 Nephi 4

Ug karon, ako, si Nephi, mamulong mahitungod sa mga panagna nga gipamulong sa akong amahan, mahitungod ni Jose, kinsa gidala ngadto sa Ehipto.

Kay tan-awa, siya sa tinuod nanagna gayod mahitungod sa iyang tanan nga binhi. Ug sa mga panagna nga iyang gisulat, diyotay ra ang makalabaw niini. Ug nanagna siya mahitungod kanato, ug sa atong umaabot nga mga henerasyon; ug gisulat kini diha sa mga palid nga tumbaga.

Mao nga, human nga ang akong amahan mitapos sa pagpamulong mahitungod sa mga panagna ni Jose, iyang gitawag ang mga anak ni Laman, iyang mga anak nga lalaki, ug iyang mga anak nga babaye, ug miingon ngadto kanila: Tan-awa, akong mga anak nga lalaki, ug akong mga anak nga babaye, kinsa mga anak sa akong kamagulangan, manghinaot ako nga kamo mopatalinghog sa akong mga pulong.

Kay ang Ginoong Dios miingon nga: Samtang magtuman kamo sa akong mga sugo mouswag kamo sa yuta; ug kon dili kamo magtuman sa akong mga sugo ipahimulag kamo gikan sa akong atubangan.

Apan tan-awa, akong mga anak, dili mahimong moadto ako sa akong lubnganan nga dili magbiling og panalangin diha kaninyo; kay tan-awa, nasayod ako nga kon kamo mapadako sa dalan nga angay ninyong subayon kamo dili mobiya niini.

Mao nga, kon tunglohon kamo, tan-awa, ako magbiling sa akong panalangin nganha kaninyo, nga ang pagtunglo kuhaon gikan kaninyo ug ibutang sa mga ulo sa inyong mga ginikanan.

Mao nga, tungod sa akong panalangin ang Ginoong Dios dili motugot nga kamo malaglag; mao nga, siya magmaluluy-on nganha kaninyo ug nganha sa inyong binhi hangtod sa hangtod.

Ug nahitabo nga dihang nahuman na ang akong amahan sa pagpamulong ngadto sa mga anak ni Laman, gipaadto niya ang mga anak ni Lemuel sa iyang atubangan.

2 Nephi 4

And now, I, Nephi, speak concerning the prophecies of which my father hath spoken, concerning Joseph, who was carried into Egypt.

For behold, he truly prophesied concerning all his seed. And the prophecies which he wrote, there are not many greater. And he prophesied concerning us, and our future generations; and they are written upon the plates of brass.

Wherefore, after my father had made an end of speaking concerning the prophecies of Joseph, he called the children of Laman, his sons, and his daughters, and said unto them: Behold, my sons, and my daughters, who are the sons and the daughters of my firstborn, I would that ye should give ear unto my words.

For the Lord God hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

But behold, my sons and my daughters, I cannot go down to my grave save I should leave a blessing upon you; for behold, I know that if ye are brought up in the way ye should go ye will not depart from it.

Wherefore, if ye are cursed, behold, I leave my blessing upon you, that the cursing may be taken from you and be answered upon the heads of your parents.

Wherefore, because of my blessing the Lord God will not suffer that ye shall perish; wherefore, he will be merciful unto you and unto your seed forever.

And it came to pass that after my father had made an end of speaking to the sons and daughters of Laman, he caused the sons and daughters of Lemuel to be brought before him.

9 At nangusap siya sa kanila, sinasabing: Dinggin, mga anak kong lalaki at babae, na mga anak na lalaki at babae ng aking ikalawang anak na lalaki; dinggin, iniwan ko sa inyo ang katulad na pagbabasbas na iniwan ko sa mga anak na lalaki at babae ni Laman; kaya nga, hindi kayo lubusang malilipol; kundi sa huli, ang inyong mga binhi ay pagpapalain.

10 At ito ay nangyari na nang matapos ang aking ama sa pagsasalita sa kanila, masdan, siya ay nangusap sa mga anak na lalaki ni Ismael, oo, at maging sa kanyang buong sambahayan.

11 At nang matapos siya sa pagsasalita sa kanila, siya ay nangusap kay Sam, sinasabing: Pinagpala ka, at ang iyong mga binhi; sapagkat mamanahin mo ang lupain na katulad ng iyong kapatid na si Nephi. At ang iyong mga binhi ay mapapabilang sa kanyang mga binhi; at ikaw ay matutulad din sa iyong kapatid, at ang iyong mga binhi ay matutulad sa kanyang mga binhi; at ikaw ay pagpapalain sa lahat ng iyong mga araw.

12 At ito ay nangyari na matapos ang aking ama, si Lehi, ay makapangusap sa buo niyang sambahayan, alinsunod sa nararamdaman ng kanyang puso at sa Espiritu ng Panginoon na nasa kanya, siya ay tumanda na. At ito ay nangyari na siya ay namatay, at inilibing.

13 At ito ay nangyari na hindi pa nakalilipas ang maraming araw pagkaraan ng kanyang kamatayan, sina Laman at Lemuel at ang mga anak na lalaki ni Ismael ay nagalit sa akin dahil sa mga babala ng Panginoon.

14 Sapagkat ako, si Nephi, ay napilitang mangusap sa kanila, alinsunod sa kanyang salita; sapagkat ako ay nangusap ng maraming bagay sa kanila, at gayundin ang aking ama, bago siya namatay; karamihan sa mga naturan ay nakasulat sa iba ko pang mga lamina; sapagkat ang higit na malaking bahagi ng kasaysayan ay nakasulat sa iba ko pang mga lamina.

15 At sa mga ito ay isinulat ko ang mga bagay ng aking kaluluwa, at marami sa mga banal na kasulatan na nakaukit sa mga laminang tanso. Sapagkat ang aking kaluluwa ay nalulugod sa mga banal na kasulatan, at ang aking puso ay nagbubulay sa mga yaon, at isinulat ang mga yaon para sa ikatututo at kapakinabangan ng aking mga anak.

Ug namulong siya ngadto kanila nga nag-ingon: Tan-awa, akong mga anak nga lalaki ug mga anak nga babaye, kinsa mga anak sa akong ikaduhang anak nga lalaki; tan-awa magbilin ako diha kaninyo sa samang panalangin nga akong gibilin ngadto sa mga anak ni Laman; mao nga, dili kamo malaglag sa hingpit; apan sa kataposan ang inyong binhi mapanalanginan.

Ug nahitabo nga dihang gitapos sa akong amahan ang pagpamulong ngadto kanila, tan-awa, namulong siya ngadto sa mga anak nga lalaki ni Ishmael, oo, ug gani sa iyang tibuok pamilya.

Ug dihang nahuman na siya sa pagpamulong ngadto kanila, namulong siya kang Sam, nga nag-ingon: Bulahan ikaw, ug ang imong mga binhi; kay mapanunod nimo ang yuta sama sa imong igsoon nga si Nephi. Ug ang imong binhi pagaiphon uban sa iyang binhi; ug gani ikaw mahisama sa imong igsoon, ug ang imong binhi sama sa iyang binhi; ug ikaw panalanginan sa tanan nimo nga mga adlaw.

Ug nahitabo nga human ang akong amahan, nga si Lehi, nakapamulong ngadto sa tanang sakop sa iyang panimalay, sumala sa mga pagbati sa iyang kasingkasing ug sa Espiritu sa Ginoo nga diha kaniya, siya natigulang na. Ug nahitabo nga namatay siya, ug gilubong.

Ug nahitabo nga sa wala madugay human sa iyang pagkamatay, si Laman ug si Lemuel ug ang mga anak nga lalaki ni Ishmael nasuko kanako tungod sa mga pahimangno sa Ginoo.

Kay ako, si Nephi, napugos sa pagpamulong ngadto kanila, sumala sa iyang pulong; kay nakapamulong ako og daghan nga butang ngadto kanila, ug usab ang akong amahan sa wala pa siya mamatay; daghan niini nga mga pamahayag gisulat diha sa akong uban pang mga palid; kay ang dako nga bahin sa kasaysayan gisulat diha sa akong uban pang mga palid.

Ug dinhi niini akong gisulat ang mga butang sa akong kalag, ug ang daghang kasulatan nga gikulit diha sa mga palid nga tumbaga. Kay ang akong kalag nalipay sa mga kasulatan, ug ang akong kasingkasing namalandong niini, ug misulat niini alang sa pagkat-on ug sa kaayohan sa akong mga anak.

And he spake unto them, saying: Behold, my sons and my daughters, who are the sons and the daughters of my second son; behold I leave unto you the same blessing which I left unto the sons and daughters of Laman; wherefore, thou shalt not utterly be destroyed; but in the end thy seed shall be blessed.

And it came to pass that when my father had made an end of speaking unto them, behold, he spake unto the sons of Ishmael, yea, and even all his household.

And after he had made an end of speaking unto them, he spake unto Sam, saying: Blessed art thou, and thy seed; for thou shalt inherit the land like unto thy brother Nephi. And thy seed shall be numbered with his seed; and thou shalt be even like unto thy brother, and thy seed like unto his seed; and thou shalt be blessed in all thy days.

And it came to pass after my father, Lehi, had spoken unto all his household, according to the feelings of his heart and the Spirit of the Lord which was in him, he waxed old. And it came to pass that he died, and was buried.

And it came to pass that not many days after his death, Laman and Lemuel and the sons of Ishmael were angry with me because of the admonitions of the Lord.

For I, Nephi, was constrained to speak unto them, according to his word; for I had spoken many things unto them, and also my father, before his death; many of which sayings are written upon mine other plates; for a more history part are written upon mine other plates.

And upon these I write the things of my soul, and many of the scriptures which are engraven upon the plates of brass. For my soul delighteth in the scriptures, and my heart pondereth them, and writeth them for the learning and the profit of my children.

- 16 Masdan, ang aking kaluluwa ay nalulugod sa mga bagay ng Panginoon; at ang aking puso ay patuloy na nagbubulay sa mga bagay na aking nakita at narinig.
- 17 Gayunpaman, sa kabila ng dakilang kabaitan ng Panginoon, sa pagpapakita sa akin ng kanyang mga dakila at kagilangilalas na gawain, ang aking puso ay napabulalas: O kahabag-habag akong tao! Oo, ang aking puso ay nalulungkot dahil sa aking laman; ang aking kaluluwa ay nagdadalamhati dahil sa aking mga kasalanan.
- 18 Ako ay napipiit dahil sa mga tukso at kasalananang madaling bumibihag sa akin.
- 19 At kapag nais kong magsaya, ang aking puso ay dumaraing dahil sa aking mga kasalanan; gayunpaman, alam ko kung kanino ako nagtiwala.
- 20 Ang aking Diyos ang aking naging tagapagtaguyod; pinatnubayan niya ako sa aking mga paghihirap sa ilang; at pinangalagaan niya ako sa ibabaw ng mga tubig ng malawak na karagatan.
- 21 Pinuspos niya ako ng kanyang pag-ibig, maging hanggang sa madaig ang aking laman.
- 22 Kanyang tinulig ang aking mga kaaway, hanggang sa pagpapangyarihin na sila ay manginig sa harapan ko.
- 23 Masdan, narinig niya ang aking pagsamo sa araw, at binigyan niya ako ng kaalaman sa pamamagitan ng mga pangitain sa gabi.
- 24 At sa araw ay naging walang-takot ako sa taimtim na panalangin sa harapan niya; oo, ang aking tinig ay pinarating ko sa kaitaan; at ang mga anghel ay bumaba at naglingkod sa akin.
- 25 At sa mga pakpak ng kanyang Espiritu ay dinala ang aking katawan sa lubhang matataas na bundok. At ang aking mga mata ay nakamalas ng mga dakilang bagay, oo, maging napakadakila para sa tao; kaya nga, ako ay pinagbawalang isulat ang mga yaon.
- Tan-awa, ang akong kalag nalipay sa mga butang sa Ginoo; ug ang akong kasingkasing sa kanunay namalandong sa mga butang nga akong nakita ug nadungog.
- Apan, bisan pa sa talagsaon nga kaayo sa Ginoo, sa pagpakita kanako sa iyang talagsaon ug kahibulongang mga buhat, ang akong kasingkasing nakatuaw: O pagkaalaot ko nga tawo! Oo, ang akong kasingkasing nagmasulub-on tungod sa akong unod; ang akong kalag nagmagulanon tungod sa akong pagkadaotan.
- Napalibotan ako, tungod sa mga pagtental ug sa mga sala nga yano ra kaayong mosamok kanako.
- Ug sa diha nga nagtinguha ako nga maglipay, nag-agulo ang akong kasingkasing tungod sa akong mga sala; bisan pa niana, nasayod ako kinsay akong gisaligan.
- Ang akong Dios mao ang akong kaabag; siya miagak kanako sa akong mga kasakit didto sa kamingawan; ug iya akong gipanalipdan didto sa katubigan sa lawom nga kadagatan.
- Gipuno niya ako sa iyang gugma, gani hangtod sa pagkaugdaw sa akong unod.
- Gipakaulawan niya ang kaalam sa akong mga kaaway, nga mipakurog kanila sa akong atubangan.
- Tan-awa, gidungog niya ang akong pangamuyo panahon sa adlaw, ug mihatag siya kanako og kahibalo pinaagi sa mga panan-awon panahon sa kagabhion.
- Ug panahon sa adlaw ako walay kahadlok sa mainitong pag-ampo sa iyang atubangan; oo, ang akong tingog akong gipadangat ngadto sa kahitas-an; ug ang mga anghel mikunsad ug nangalagad ngari kanako.
- Ug sa mga pako sa iyang Espiritu ang akong lawas gidala ngadto sa hilabihan kataas nga kabukiran. Ug ang akong mga mata nakakita og talagsaong mga butang, oo, gani sobra katalagsaon alang sa tawo; busa gisultihan ako nga dili ko kini isulat.
- Behold, my soul delighteth in the things of the Lord; and my heart pondereth continually upon the things which I have seen and heard.
- Nevertheless, notwithstanding the great goodness of the Lord, in showing me his great and marvelous works, my heart exclaimeth: O wretched man that I am! Yea, my heart sorroweth because of my flesh; my soul grieveth because of mine iniquities.
- I am encompassed about, because of the temptations and the sins which do so easily beset me.
- And when I desire to rejoice, my heart groaneth because of my sins; nevertheless, I know in whom I have trusted.
- My God hath been my support; he hath led me through mine afflictions in the wilderness; and he hath preserved me upon the waters of the great deep.
- He hath filled me with his love, even unto the consuming of my flesh.
- He hath confounded mine enemies, unto the causing of them to quake before me.
- Behold, he hath heard my cry by day, and he hath given me knowledge by visions in the night-time.
- And by day have I waxed bold in mighty prayer before him; yea, my voice have I sent up on high; and angels came down and ministered unto me.
- And upon the wings of his Spirit hath my body been carried away upon exceedingly high mountains. And mine eyes have beheld great things, yea, even too great for man; therefore I was bidden that I should not write them.

26 O kung gayon, kung nasaksihan ko ang mga gayong kadakilang bagay, kung ang Panginoon sa kanyang pagpapakababa sa mga anak ng tao ay dinalaw ang mga tao sa labis na pagkaawa, bakit mananangis ang aking puso at mamamalagi ang aking kaluluwa sa lambak ng kalungkutan, at ang aking katawan ay manlalambot, at ang aking lakas ay manghihina, dahil sa aking mga paghihirap?

27 At bakit ako magpapatalo sa kasalanan, dahil sa aking laman? Oo, bakit ko bibigyang-daan ang mga tukso, na ang masama ay magkaroon ng puwang sa aking puso upang wasakin ang aking katahimikan at pahirapan ang aking kaluluwa? Bakit ako nagagalit dahil sa aking kaaway?

28 Gumising, kaluluwa ko! Huwag nang yumuko sa kasalanan. Magsaya, O aking puso, at huwag nang magbigay-puwang kailanman sa kaaway ng aking kaluluwa.

29 Huwag nang muling magalit dahil sa aking mga kaaway. Huwag nang manghina ang aking lakas dahil sa aking mga paghihirap.

30 Magsaya, O aking puso, at magsumamo sa Panginoon, at sabihin: O Panginoon, pupurihin ko kayo magpakailanman; oo, ang aking kaluluwa ay magsasaya sa inyo, aking Diyos, at bato ng aking kaligtasan.

31 O Panginoon, maaari bang tubusin ninyo ang aking kaluluwa? Maaari bang iligtas ninyo ako mula sa mga kamay ng aking mga kaaway? Maaari bang gawin ninyong ako ay manginig sa paglitaw ng kasalanan?

32 Nawa ang mga pasukan ng impiyerno ay patuloy na mapinid sa harapan ko, sapagkat ang aking puso ay bagbag at ang aking espiritu ay nagsisisi! O Panginoon, maaari bang huwag ninyong ipinid ang mga pasukan ng inyong katwiran sa harapan ko, upang ako ay makalakad sa landas ng mababang lambak, upang ako ay manatili sa patag na daan!

O kon mao man kana, kon ako nakakita sa ingon katalagsaong mga butang, kon ang Ginoo diha sa iyang pagpaubos ngadto sa mga anak sa katawhan miduaw sa mga tawo sa dakong kaluoy, ngano nga ang akong kasingkasing magbangotan ug ang akong kalag magpabilin sa walog sa kasubo, ug ang akong lawas mawad-an og kusog, ug ang akong kusog magkawala, tungod sa akong mga kasakit?

Ug nganong magpadaog man ako sa sala, tungod sa akong lawas? Oo, nganong mohatag man ako og higayon sa mga tentasyon, aron nga siya nga daotan makabaton og luna sa akong kasingkasing sa pagwagtang sa akong kalinaw ug pagsakit sa akong kalag? Nganong masuko man ako tungod sa akong kaaway?

Pagmata, akong kalag! Ayaw na pagkaluya tungod sa sala. Pagmaya, O akong kasingkasing, ug ayaw na hatagi og luna ang kaaway sa akong kalag.

Ayaw kasuko og usab tungod sa akong mga kaaway. Ayaw wad-a ang akong kusog tungod sa akong mga kasakit.

Pagmaya, O akong kasingkasing, ug pangamuyo ngadto sa Ginoo, ug moingon: O Ginoo, pagadayegon ko ikaw hangtod sa hangtod; oo, ang akong kalag magmaya diha kanimo, akong Dios, ug ang lig-ong sukaranan sa akong kaluwasan.

O Ginoo, mahimo ba nga imong tubson ang akong kalag? Mahimo ba nga imo akong luwason gikan sa mga kamot sa akong mga kaaway? Mahimo ba nga imo akong pakurogon kon makakita ako og sala?

Hinaot nga ang ganghaan sa impiyerno padayong sirad-an sa akong atubangan, kay ang akong kasingkasing nagmasulub-on ug ang akong espiritu nagmahinulsolon! O Ginoo, mahimo ba nga dili nimo sirad-an ang ganghaan sa imong pagkamatarong sa akong atubangan, aron ako makalakaw diha sa dalan sa ubos nga walog, nga magpabilin gayod ako sa patag nga agianan!

O then, if I have seen so great things, if the Lord in his condescension unto the children of men hath visited men in so much mercy, why should my heart weep and my soul linger in the valley of sorrow, and my flesh waste away, and my strength slacken, because of mine afflictions?

And why should I yield to sin, because of my flesh? Yea, why should I give way to temptations, that the evil one have place in my heart to destroy my peace and afflict my soul? Why am I angry because of mine enemy?

Awake, my soul! No longer droop in sin. Rejoice, O my heart, and give place no more for the enemy of my soul.

Do not anger again because of mine enemies. Do not slacken my strength because of mine afflictions.

Rejoice, O my heart, and cry unto the Lord, and say: O Lord, I will praise thee forever; yea, my soul will rejoice in thee, my God, and the rock of my salvation.

O Lord, wilt thou redeem my soul? Wilt thou deliver me out of the hands of mine enemies? Wilt thou make me that I may shake at the appearance of sin?

May the gates of hell be shut continually before me, because that my heart is broken and my spirit is contrite! O Lord, wilt thou not shut the gates of thy righteousness before me, that I may walk in the path of the low valley, that I may be strict in the plain road!

33 O Panginoon, maaari bang balutin ninyo ako ng báta ng inyong katwiran! O Panginoon, maaari bang igawa ninyo ako ng daan upang makatakas sa harapan ng aking mga kaaway! Maaari bang gawin ninyong tuwid ang aking landas sa harapan ko! Maaari bang huwag kayong maglagay ng batong katitisan sa aking daraanan—bagkus inyong hawanin ang aking daraanan sa harapan ko, at huwag ninyong harangan ang aking landas, kundi ang mga daan ng aking kaaway.

34 O Panginoon, ako ay nagtiwala sa inyo, at ako ay magtitiwala sa inyo magpakailanman. Hindi ako magtitiwala sa bisig ng laman; sapagkat alam kong sumpain siya na nagtitiwala sa bisig ng laman. Oo, sumpain siya na nagtitiwala sa tao at ang laman ay ginagawa na kanyang bisig.

35 Oo, alam ko na ang Diyos ay magkakaloob nang sagana sa kanya na humihingi. Oo, ang aking Diyos ay pagkakalooban ako, kung ako ay hihingi nang hindi mali; kaya nga, ipaabot ko ang aking tinig sa inyo, oo, ako ay magsusumamo sa inyo, aking Diyos, ang bato ng aking katwiran. Dinggin, ang aking tinig ay papailanglang sa inyo magpakailanman, aking bato at aking Diyos na walang hanggan. Amen.

O Ginoo, mahimo ba nga imo akong puston sa kupo sa imong pagkamatarong! O Ginoo, mahimo ba nga ikaw magbuhat og agianan aron ako makaikyas gikan sa akong mga kaaway! Mahimo ba nga itulid nimo ang akong agianan! Mahimo ba nga dili nimo butangan og makapandol ang akong agianan—apan imong hawanan ang akong agianan, ug dili nimo babagan ang akong agianan, kondili ang mga agianan sa akong kaaway.

O Ginoo, misalig ako kanimo, ug mosalig ako kanimo hangtod sa hangtod. Dili ako mobutang sa akong pagsalig sa gahom sa tawo; kay nasayod ako nga tinunglo siya nga magbutang sa iyang pagsalig sa gahom sa tawo. Oo, tinunglo siya nga mobutang sa iyang pagsalig sa tawo o mosalig sa tawhanong kusog alang sa iyang kalig-on.

Oo, nasayod ako nga ang Dios mohatag sa madagayaong paagi ngadto kaniya nga mangayo. Oo, ang akong Dios mohatag kanako, kon ang akong pangayoon dili sayop; busa akong ipaabot ang akong tingog nganha kanimo; oo, mangamuyo ako kanimo, akong Dios, ang lig-ong pundasyon sa akong pagkamatarong. Tan-awa, ang akong tingog moabot kanimo hangtod sa hangtod, akong lig-on nga pundasyon ug akong walay kataposan nga Dios. Amen.

O Lord, wilt thou encircle me around in the robe of thy righteousness! O Lord, wilt thou make a way for mine escape before mine enemies! Wilt thou make my path straight before me! Wilt thou not place a stumbling block in my way—but that thou wouldst clear my way before me, and hedge not up my way, but the ways of mine enemy.

O Lord, I have trusted in thee, and I will trust in thee forever. I will not put my trust in the arm of flesh; for I know that cursed is he that putteth his trust in the arm of flesh. Yea, cursed is he that putteth his trust in man or maketh flesh his arm.

Yea, I know that God will give liberally to him that asketh. Yea, my God will give me, if I ask not amiss; therefore I will lift up my voice unto thee; yea, I will cry unto thee, my God, the rock of my righteousness. Behold, my voice shall forever ascend up unto thee, my rock and mine everlasting God. Amen.

2 Nephi 5

- 1 Masdan, ito ay nangyari na ako, si Nephi, ay labis na nagsumamo sa Panginoon kong Diyos, dahil sa galit ng aking mga kapatid.
- 2 Datapwat masdan, ang kanilang galit ay lalong naragdagan laban sa akin, hanggang sa hinangad nilang kitlin ang aking buhay.
- 3 Oo, sila ay bumulung-bulong laban sa akin, sinasabing: Ang ating nakababatang kapatid ay nag-iisip na mamuno sa atin; at tayo ay nagkaroon na ng maraming pagsubok dahil sa kanya; kaya nga, ngayon, atin siyang patayin, upang hindi na tayo mahirapan pa dahil sa kanyang mga salita. Sapagkat dinggin, hindi natin siya mapahihintulatang maging ating pinuno; sapagkat nauukol ito sa atin na kanyang mga nakatatandang kapatid, na mamuno sa mga taong ito.
- 4 Ngayon, hindi ko isinusulat sa mga laminang ito ang lahat ng salitang kanilang ibinulung-bulong laban sa akin. Datapwat sapat nang aking sabihin na hinangad nilang kitlin ang aking buhay.
- 5 At ito ay nangyari na binalaan ako ng Panginoon, na ako, si Nephi, ay dapat na lumayo sa kanila at tumakas patungo sa ilang, at ang lahat nilang nagnais na sumama sa akin.
- 6 Samakatwid, ito ay nangyari na ako, si Nephi, ay isinama ang aking mag-anak, at gayundin si Zoram at ang kanyang mag-anak, at si Sam, na aking nakatatandang kapatid at ang kanyang mag-anak, at sina Jacob at Jose, na aking mga nakababatang kapatid, at gayundin ang aking mga kapatid na babae, at lahat silang nagnais na sumama sa akin. At lahat silang nagnais na sumama sa akin ay yaong mga naniwala sa mga babala at paghahayag ng Diyos; kaya nga, sila ay nakinig sa aking mga salita.
- 7 At dinala namin ang aming mga tolda at ang lahat ng bagay na maaari naming madala, at kami ay naglakbay sa ilang sa loob ng maraming araw. At makaraang kami ay maglakbay sa loob ng maraming araw ay itinayo namin ang aming mga tolda.
- 8 At ninais ng aking mga tao na tawagin namin ang pook sa pangalang Nephi; kaya nga, tinawag namin itong Nephi.
- 9 At lahat silang sumama sa akin ay nagpasiya na kanilang tawagin ang mga sarili nila na mga tao ni Nephi.

2 Nephi 5

Tan-awa, nahitabo nga ako, si Nephi, nangamuyo sa hilabihan ngadto sa Ginoo nga akong Dios, tungod sa kasuko sa akong mga igsuong lalaki.

Apan tan-awa, misamot ang ilang kasuko batok kanako, hangtod nga nagtinguha sila sa paghunos sa akong kinabuhi.

Oo, nagbagulbol sila batok kanako, nga nag-ingon: Ang atong manghod naghunahuna nga magmando kanato; ug daghan kitang naagian nga pagsulay tungod kaniya; mao nga, karon patyon nato siya, aron dili na kita masakitan pa tungod sa iyang mga pulong. Kay tan-awa, dili kita motugot nga siya mahimo nga atong magmamando; kay kita ang angayan niini, kinsa iyang mga magulang nga lalaki, nga magmando niini nga katawhan.

Karon dili ko mosulat dinhi niining mga palid sa tanan nga pulong nga ilang gibagulbol batok kanako. Apan igo na kanako ang pag-ingon, nga nagtinguha sila sa paghunos sa akong kinabuhi.

Ug nahitabo nga ang Ginoo mipasidaan kanako, nga ako, si Nephi, kinahanglang mopalayo gikan kanila ug molayas ngadto sa kamingawan, ug kadtong tanan nga gustong mouban kanako.

Mao nga, nahitabo nga ako, si Nephi, midala sa akong pamilya, ug usab ni Zoram ug sa iyang pamilya, ug ni Sam, nga akong magulang nga lalaki ug sa iyang pamilya, ug ni Jacob ug ni Joseph, nga akong mga manghod nga lalaki, ug usab sa akong mga igsuong babaye, ug kadtong tanan nga gustong mouban kanako. Ug kadtong tanan nga gustong mouban kanako mao kadtong mituo sa mga pasidaan ug mga pagpadayag sa Dios; mao nga mipatalinghog sila sa akong mga pulong.

Ug gidala namo ang among mga tolda ug ang bisan unsang mga butang nga mahimo namong madala, ug mipanaw sa kamingawan sulod sa daghang adlaw. Ug human kami nagpanaw sulod sa daghang adlaw gipabarog namo ang among mga tolda.

Ug ang akong katawhan gusto nga among tawagon ang dapit sa ngalan nga Nephi; mao nga, gitawag namo kini og Nephi.

Ug kadtong tanan nga mikuyog kanako mitawag sa ilang kaugalingon nga katawhan ni Nephi.

2 Nephi 5

Behold, it came to pass that I, Nephi, did cry much unto the Lord my God, because of the anger of my brethren.

But behold, their anger did increase against me, insomuch that they did seek to take away my life.

Yea, they did murmur against me, saying: Our younger brother thinks to rule over us; and we have had much trial because of him; wherefore, now let us slay him, that we may not be afflicted more because of his words. For behold, we will not have him to be our ruler; for it belongs unto us, who are the elder brethren, to rule over this people.

Now I do not write upon these plates all the words which they murmured against me. But it sufficeth me to say, that they did seek to take away my life.

And it came to pass that the Lord did warn me, that I, Nephi, should depart from them and flee into the wilderness, and all those who would go with me.

Wherefore, it came to pass that I, Nephi, did take my family, and also Zoram and his family, and Sam, mine elder brother and his family, and Jacob and Joseph, my younger brethren, and also my sisters, and all those who would go with me. And all those who would go with me were those who believed in the warnings and the revelations of God; wherefore, they did hearken unto my words.

And we did take our tents and whatsoever things were possible for us, and did journey in the wilderness for the space of many days. And after we had journeyed for the space of many days we did pitch our tents.

And my people would that we should call the name of the place Nephi; wherefore, we did call it Nephi.

And all those who were with me did take upon them to call themselves the people of Nephi.

10 At aming pinagsikapang sundin ang mga kahatulan, at ang mga panuntunan, at ang mga kautusan ng Panginoon sa lahat ng bagay, alinsunod sa batas ni Moises.

11 At ang Panginoon ay sumaamin; at kami ay labis na umunlad; sapagkat naghasik kami ng binhi, at muli kaming umani nang masagana. At kami ay nagsimulang mag-alaga ng mga kawan ng tupa at baka, at mga hayop na iba't ibang uri.

12 At ako, si Nephi, ay dinala rin ang mga talang nakaukit sa mga laminang tanso; at gayundin ang bola, o aguhon, na inihanda para sa aking ama ng kamay ng Panginoon, alinsunod sa nasusulat.

13 At ito ay nangyari na kami ay nagsimulang umunlad nang labis, at dumami sa lupain.

14 At ako, si Nephi, ay kinuha ang espada ni Laban, at alinsunod sa pagkakagawa nito ay gumawa ng maraming espada, sa pangambang sa anumang paraan ang mga tao na tinatawag na ngayon na mga Lamanita ay sumalakay sa amin at kami ay lipulin; sapagkat nalalaman ko ang pagkapoot nila sa akin at sa aking mga anak at sa kanila na tinatawag na aking mga tao.

15 At tinuruan ko ang aking mga tao na magtayo ng mga gusali, at gumawa ng lahat ng uri ng kahoy, at ng bakal, at ng tumbaga, at ng tanso, at ng asero, at ng ginto, at ng pilak, at ng mahahalagang inang mina, na lubhang napakarami.

16 At ako, si Nephi, ay nagtayo ng templo; at ito ay itinayo ko alinsunod sa pagkakayari ng templo ni Solomon maliban sa ito ay hindi yari mula sa maraming mamahaling bagay; sapagkat ang mga ito ay hindi matatagpuan sa lupain, kaya nga, ito ay hindi maitatayo na katulad ng templo ni Solomon. Datapwat ang paraan ng pagkakagawa ay katulad ng templo ni Solomon; at ang pagkakayari niyon ay labis na mahusay.

17 At ito ay nangyari na ako, si Nephi, ay pinapangyaring maging masisipag ang aking mga tao, at gumawa sa pamamagitan ng kanilang mga kamay.

18 At ito ay nangyari na ninais nilang ako ang kanilang maging hari. Datapwat ako, si Nephi, ay naghangad na huwag silang magkaroon ng hari; gayunpaman, ginawa ko para sa kanila ang alinsunod sa kapangyarihan na nasa akin.

Ug naningkamot kami sa pagtuman sa mga paghukom, ug sa mga balaod, ug sa mga sugo sa Ginoo sa tanan nga butang, sumala sa balaod ni Moises.

Ug ang Ginoo nag-uban kanamo; ug miuswag kami sa hilabihan, kay nagpugas kami og mga binhi; ug nakaani kami pag-usab og labihan ka daghan. Ug misugod kami sa pagpamuhi og gagmayng kahayopan, ug dagkong kahayopan, ug mga mananap sa matag matang.

Ug ako, si Nephi, midala usab sa mga talaan nga nakulit sa mga palid nga tumbaga; ug usab sa bola, o kompas, nga giandam alang sa akong amahan pinaagi sa kamot sa Ginoo, sumala niana nga nahisulat.

Ug nahitabo nga nagsugod kami sa hilabihang pag-uswag, ug pagsanay sa yuta.

Ug ako, si Nephi, mikuha sa espada ni Laban, ug susama sa pagkahimo niini mihimo kami og daghang espada, basin pa unya og sa bisan unsang paagi ang katawhan nga karon gitawag og mga Lamanita mosulong kanamo ug molaglag kanamo; kay nasayod ako sa ilang kapungot ngari kanako ug sa akong mga anak ug niadtong gitawag nga akong katawhan.

Ug akong gitudloan ang akong katawhan sa pagtukod og mga gambalay, ug sa paggamit sa tanang matang sa kahoy, ug sa puthaw, ug sa kobre, ug sa tumbaga, ug sa asero, ug sa bulawan, ug sa pilak, ug sa mga mahalona nga oro, diin hilabihan ang ka daghan.

Ug ako, si Nephi, mitukod og templo; ug gitukod nako kini sama sa templo ni Solomon gawas lamang nga dili kini hinimo sa daghan kaayong mahalona nga mga butang; kay walay makit-an nga ingon niini dinhi sa yuta, mao nga dili kini matukod sama sa templo ni Solomon. Apan ang matang sa pagkatukod sama gayod sa templo ni Solomon; ug ang pagkahimo niini hilabihan ka maayo.

Ug nahitabo nga ako, si Nephi, miawhag sa akong katawhan nga magmakugihon, ug maghago gamit ang ilang mga kamot.

Ug nahitabo nga nagtinguha sila nga ako mahimo nilang hari. Apan ako, si Nephi, nagtinguha nga dili sila magbaton og hari; bisan pa niana, akong gihimo ngadto kanila ang kutob sa akong mahimo.

And we did observe to keep the judgments, and the statutes, and the commandments of the Lord in all things, according to the law of Moses.

And the Lord was with us; and we did prosper exceedingly; for we did sow seed, and we did reap again in abundance. And we began to raise flocks, and herds, and animals of every kind.

And I, Nephi, had also brought the records which were engraven upon the plates of brass; and also the ball, or compass, which was prepared for my father by the hand of the Lord, according to that which is written.

And it came to pass that we began to prosper exceedingly, and to multiply in the land.

And I, Nephi, did take the sword of Laban, and after the manner of it did make many swords, lest by any means the people who were now called Lamanites should come upon us and destroy us; for I knew their hatred towards me and my children and those who were called my people.

And I did teach my people to build buildings, and to work in all manner of wood, and of iron, and of copper, and of brass, and of steel, and of gold, and of silver, and of precious ores, which were in great abundance.

And I, Nephi, did build a temple; and I did construct it after the manner of the temple of Solomon save it were not built of so many precious things; for they were not to be found upon the land, wherefore, it could not be built like unto Solomon's temple. But the manner of the construction was like unto the temple of Solomon; and the workmanship thereof was exceedingly fine.

And it came to pass that I, Nephi, did cause my people to be industrious, and to labor with their hands.

And it came to pass that they would that I should be their king. But I, Nephi, was desirous that they should have no king; nevertheless, I did for them according to that which was in my power.

- 19 At masdan, ang mga salita ng Panginoon ay natupad sa aking mga kapatid, na kanyang sinabi hinggil sa kanila, na ako ang kanilang magiging pinuno at kanilang guro. Anupa't ako ang kanilang naging pinuno at kanilang guro, alinsunod sa mga kautusan ng Panginoon, hanggang sa panahong kanilang hangaring kitlin ang aking buhay.
- 20 Anupa't ang salita ng Panginoon ay natupad na kanyang sinabi sa akin, sinasabing: Yamang hindi sila makikinig sa iyong mga salita, sila ay itatakwil mula sa harapan ng Panginoon. At masdan, sila ay itinakwil mula sa kanyang harapan.
- 21 At itinulot niyang sumapit sa kanila ang sumpa, oo, maging isang masidhing sumpa, dahil sa kanilang kasamaan. Sapagkat masdan, pinatigas nila ang kanilang mga puso laban sa kanya, kung kaya't natulad sila sa batong kiskisan; anupa't sapagkat sila ay mapuputi, at labis na kaaya-aya at kalugud-lugod, upang hindi sila maging kaakit-akit sa aking mga tao ay itinulot ng Panginoong Diyos na umitim ang kanilang mga balat.
- 22 At ganito ang wika ng Panginoong Diyos: Itutulot ko na sila ay maging karima-rimarim sa iyong mga tao, maliban kung magsisisi sila sa kanilang mga kasamaan.
- 23 At kasumpa-sumpa ang mga binhi niya na makikiisa sa kanilang mga binhi; sapagkat masusumpa sila ng gayunding sumpa. At winika ito ng Panginoon, at ito ay nangyari.
- 24 At dahil sa kanilang sumpa na napasakanila, sila ay naging mga tamad na tao, puno ng kasamaan at katusuhan, at naghanap sa ilang ng mga hayop na mahuhuli.
- 25 At sinabi sa akin ng Panginoong Diyos: Sila ay magiging pahirap sa iyong mga binhi, upang pukawin sila sa pag-alaala sa akin; at yamang hindi nila ako aalalahanin, at makikinig sa aking mga salita, kanilang pahihirapan sila maging tungo sa pagkalipol.
- 26 At ito ay nangyari na ako, si Nephi, ay itinalaga sina Jacob at Jose na maging mga saserdote at guro sila sa lupain ng aking mga tao.
- 27 At ito ay nangyari na kami ay namuhay nang maligaya.
- Ug tan-awa, ang mga pulong sa Ginoo natuman ngadto sa akong mga ig-suong lalaki, nga iyang gipamulong mahitungod kanila, nga ako mahimo nga ilang magmamando ug ilang magtutudlo. Mao nga, ako nahimo nilang magmamando ug ilang magtutudlo, sumala sa mga sugo sa Ginoo, hangtod sa panahon nga nagtinguha sila sa paghunos sa akong kinabuhi.
- Mao nga, natuman ang pulong sa Ginoo nga iyang gipamulong kanako nga nag-ingon nga: Kon sila dili mopatalinghog sa imong mga pulong ipahimulag sila gikan sa atubangan sa Ginoo. Ug tan-awa, gipahimulag sila gikan sa iyang atubangan.
- Ug gihimo niya nga ang tunglo modangat ngadto kanila, oo, gani usa ka pintas nga tunglo, tungod sa ilang pagkadaotan. Kay tan-awa, gipatig-a nila ang ilang mga kasingkasing batok kaniya, nga sila nangahimong sama sa bato nga lag-it; mao nga kay sila puti man ug hilabihan katahom ug makapahimuot, aron dili na sila madanihon ngadto sa akong katawhan, ang Ginoong Dios mihimo nga modangat ang pag-itom sa ilang panit.
- Ug sa ingon niana miingon ang Ginoong Dios: Ako mohimo nga sila mahimong makalagot ngadto sa imong katawhan, gawas kon sila maghinulsol sa ilang pagkadaotan.
- Ug matunglo ang binhi sa tawo nga moipon sa ilang binhi; kay pagatunglohon sila sa sama nga tunglo. Ug ang Ginoo namulong niini, ug kini natuman.
- Ug tungod sa ilang pagtunglo nga midangat kanila nangahimo silang tapolan nga katawhan, nga labihan ka badlongon ug ka malipoton, ug nangayam og mga mananap nga bihagon didto sa kamingawan.
- Ug ang Ginoong Dios miingon kanako: Mamahimo silang mga pasakit ngadto sa imong binhi, aron mapukaw sila sa paghinumdom kanako; ug kay dili sila mohinumdom kanako, ug mopatalinghog sa akong mga pulong, sila mosakit kanila gani ngadto sa kalaglagan.
- Ug nahitabo nga ako, si Nephi, mipahinungod ni Jacob ug ni Joseph, nga sila mahimong mga pari ug mga magtutudlo sa tibuok yuta sa akong katawhan.
- Ug nahitabo nga nagpakabuhi kami sa malipayong paagi.
- And behold, the words of the Lord had been fulfilled unto my brethren, which he spake concerning them, that I should be their ruler and their teacher. Wherefore, I had been their ruler and their teacher, according to the commandments of the Lord, until the time they sought to take away my life.
- Wherefore, the word of the Lord was fulfilled which he spake unto me, saying that: Inasmuch as they will not hearken unto thy words they shall be cut off from the presence of the Lord. And behold, they were cut off from his presence.
- And he had caused the cursing to come upon them, yea, even a sore cursing, because of their iniquity. For behold, they had hardened their hearts against him, that they had become like unto a flint; wherefore, as they were white, and exceedingly fair and delightsome, that they might not be enticing unto my people the Lord God did cause a skin of blackness to come upon them.
- And thus saith the Lord God: I will cause that they shall be loathsome unto thy people, save they shall repent of their iniquities.
- And cursed shall be the seed of him that mixeth with their seed; for they shall be cursed even with the same cursing. And the Lord spake it, and it was done.
- And because of their cursing which was upon them they did become an idle people, full of mischief and subtlety, and did seek in the wilderness for beasts of prey.
- And the Lord God said unto me: They shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in remembrance of me; and inasmuch as they will not remember me, and hearken unto my words, they shall scourge them even unto destruction.
- And it came to pass that I, Nephi, did consecrate Jacob and Joseph, that they should be priests and teachers over the land of my people.
- And it came to pass that we lived after the manner of happiness.

28 At lumipas ang tatlungpung taon mula sa panahong nilisan namin ang Jerusalem.

29 At ako, si Nephi, ang nangalaga sa mga tala sa aking mga lamina na aking ginawa, tungkol sa aking mga tao sa ngayon.

30 At ito ay nangyari na sinabi sa akin ng Panginoong Diyos: Gumawa ng iba pang mga lamina; at mag-ukit ka ng maraming bagay sa mga ito na mabuti sa aking paningin, para sa kapakinabangan ng iyong mga tao.

31 Samakatwid, ako, si Nephi, upang maging masunurin sa mga kautusan ng Panginoon, ay humayo at ginawa ang mga laminang ito kung saan ko iniukit ang mga bagay na ito.

32 At inukit ko ang yaong kasiya-siya sa Diyos. At kung nasisiyahan ang aking mga tao sa mga bagay ng Diyos, sila ay masisiyahan sa aking mga inukit na nasa mga laminang ito.

33 At kung naising malaman ng aking mga tao ang mas tiyak na bahagi ng kasaysayan ng aking mga tao ay kinakailangan nilang saliksikin ang iba ko pang mga lamina.

34 At sapat nang sabihin ko na apatnapung taon ang lumipas, at kami ay nagkaroon na ng mga digmaan at sigalutan sa aming mga kapatid.

Ug katloan ka tuig ang milabay gikan sa panahon nga kami mibiya sa Jerusalem.

Ug ako, si Nephi, misulat sa mga talaan diha sa mga palid, nga akong gihimo, bahin sa akong katawhan hangtod niining panahona.

Ug nahitabo nga gisultihan ako sa Ginoong Dios: Pagbuhat og uban pang mga palid; ug pagkultit og daghan nga butang diha niini nga maayo sa akong panan-aw, alang sa kaayohan sa imong katawhan.

Mao nga, ako, si Nephi, aron magmasulundon sa mga sugo sa Ginoo, miadto ug mibuhat niini nga mga palid diin diha niini akong gikultit kini nga mga butang.

Ug akong gikultit kana nga makapahimuot sa Dios. Ug kon ang akong katawhan mahimuot sa mga butang sa Dios mahimuot sila sa akong mga kinulit nga ania niining mga palid.

Ug kon ang akong katawhan magtinguha nga masayod sa mas detalyado nga bahin sa kasaysayan sa akong katawhan kinahanglan nga ilang siksikon ang uban pa nakong mga palid.

Ug igo na kanako ang pag-ingon nga kap-atan ka tuig ang milabay, ug aduna na kami mga gubat ug mga panagbingkil batok sa among mga kaigsuonan.

And thirty years had passed away from the time we left Jerusalem.

And I, Nephi, had kept the records upon my plates, which I had made, of my people thus far.

And it came to pass that the Lord God said unto me: Make other plates; and thou shalt engraven many things upon them which are good in my sight, for the profit of thy people.

Wherefore, I, Nephi, to be obedient to the commandments of the Lord, went and made these plates upon which I have engraven these things.

And I engraved that which is pleasing unto God. And if my people are pleased with the things of God they will be pleased with mine engravings which are upon these plates.

And if my people desire to know the more particular part of the history of my people they must search mine other plates.

And it sufficeth me to say that forty years had passed away, and we had already had wars and contentions with our brethren.

2 Nephi 6

- 1 Ang mga salita ni Jacob, na kapatid ni Nephi, na kanyang sinabi sa mga tao ni Nephi:
- 2 Dinggin, mga minamahal kong kapatid, ako, si Jacob, na tinawag ng Diyos, at inordenan alinsunod sa pamamaraan ng kanyang banal na orden, at itinalaga ng aking kapatid na si Nephi, na inyong kinikilala bilang isang hari o isang tagapagtanggol, at na siyang inaasahan ninyo para sa kaligtasan, dinggin, inyong nalalaman na lubhang maraming bagay na ang aking sinabi sa inyo.
- 3 Gayunpaman, ako ay nagsasalitang muli sa inyo; sapagkat inaalaala ko ang kapakanan ng inyong mga kaluluwa. Oo, labis ang aking pag-aalala sa inyo; at nalalaman ninyo sa inyong sarili na noon pa man ay gayon na. Sapagkat akin kayong pinagpayuhan nang buong sigasig; at itinuro ko sa inyo ang mga salita ng aking ama; at nangusap ako sa inyo hinggil sa lahat ng bagay na nasusulat, mula sa pagkakalikha ng daigdig.
- 4 At ngayon, dinggin, ako ay mangungusap sa inyo hinggil sa mga bagay na nangyayari, at yaong mga mangyayari pa; kaya nga, babasahin ko sa inyo ang mga salita ni Isaias. At yaon ang mga salitang ninanais ng aking kapatid na aking sabihin sa inyo. At ako ay nangungusap sa inyo para sa inyong kapakanan, upang kayo ay matuto at purihin ang pangalan ng inyong Diyos.
- 5 At ngayon, ang mga salitang aking babasahin ay yaong mga sinabi ni Isaias hinggil sa buong sambahayan ni Israel; kaya nga, ang mga iyon ay maaaring iugnay sa inyo, sapagkat kayo ay kabilang sa sambahayan ni Israel. At maraming bagay na nasabi ni Isaias ang maaaring iugnay sa inyo, sapagkat kayo ay kabilang sa sambahayan ni Israel.
- 6 At ngayon, ito ang mga salita: Ganito ang wika ng Panginoong Diyos: Dinggin, ikakaway ko ang aking kamay sa mga Gentil, at itatayo ko ang aking sagisag sa mga tao; at kakalungin nila ang iyong mga anak na lalaki sa kanilang mga bisig, at ang iyong mga anak na babae ay papasanin sa kanilang mga balikat.

2 Nephi 6

Ang mga pulong ni Jacob, nga igsuong lalaki ni Nephi, nga iyang gipamulong ngadto sa katawhan ni Nephi:

Tan-awa, hinigugma kong mga igsoon, ako, si Jacob, kay gitawag sa Dios, ug gi-orden subay sa iyang balaan nga kapunongan, ug kay gipahinungod pinaagi sa akong igsoon nga si Nephi, kinsa giisip ninyo nga usa ka hari o usa ka tigpanalipod, ug kinsa inyong gisaligan alang sa kaseguroan, tan-awa nasayod kamo nga ako namulong nganha kaninyo og labihan ka daghan nga butang.

Bisan pa niana, sultihan ko na usab kamo; kay ako nagtinguha sa kaayohan sa inyong mga kalag. Oo, dako ang akong kahingawa alang kaninyo; ug kamo mismo nasayod nga sukad pa kini kaniadto. Kay nag-awhag ako kaninyo pinaagi sa tanang kakugi; ug gitudloan ko kamo sa mga pulong sa akong amahan; ug namulong ako kaninyo mahitungod sa tanan nga butang nga nahisulat, gikan sa pagkalalang sa kalibotan.

Ug karon, tan-awa, namulong ako kaninyo mahitungod sa mga butang nga nahitabo na, ug sa mga mahitabo pa; mao nga, akong basahon diha kaninyo ang mga pulong ni Isaias. Ug mao kini ang mga pulong nga gihangyo sa akong igsuong lalaki nga akong ipamulong kaninyo. Ug mamulong ako diha kaninyo alang sa inyong kaayohan, aron makakat-on kamo ug mohimaya sa ngalan sa inyong Dios.

Ug karon, ang mga pulong nga akong basahon mao ang mga gipamulong ni Isaias mahitungod sa tibuok balay ni Israel; mao nga, haom kini kaninyo, kay kamo gikan sa balay ni Israel. Ug adunay daghan nga butang nga gipamulong ni Isaias nga haom alang kaninyo, tungod kay kamo gikan sa balay ni Israel.

Ug karon, mao kini ang mga pulong: Sa ingon niini miingon ang Ginoong Dios: Tan-awa, akong ipataas ang akong kamot ngadto sa mga Hentil, ug mopabarog sa akong bandila ngadto sa katawhan; ug pagasapnayon nila ang imong mga anak nga lalaki diha sa ilang mga bukton, ug ang imong mga anak nga babaye pagapas-anon diha sa ilang mga abaga.

2 Nephi 6

The words of Jacob, the brother of Nephi, which he spake unto the people of Nephi:

Behold, my beloved brethren, I, Jacob, having been called of God, and ordained after the manner of his holy order, and having been consecrated by my brother Nephi, unto whom ye look as a king or a protector, and on whom ye depend for safety, behold ye know that I have spoken unto you exceedingly many things.

Nevertheless, I speak unto you again; for I am desirous for the welfare of your souls. Yea, mine anxiety is great for you; and ye yourselves know that it ever has been. For I have exhorted you with all diligence; and I have taught you the words of my father; and I have spoken unto you concerning all things which are written, from the creation of the world.

And now, behold, I would speak unto you concerning things which are, and which are to come; wherefore, I will read you the words of Isaiah. And they are the words which my brother has desired that I should speak unto you. And I speak unto you for your sakes, that ye may learn and glorify the name of your God.

And now, the words which I shall read are they which Isaiah spake concerning all the house of Israel; wherefore, they may be likened unto you, for ye are of the house of Israel. And there are many things which have been spoken by Isaiah which may be likened unto you, because ye are of the house of Israel.

And now, these are the words: Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

7 At mga hari ang iyong magiging mga tagakandiling ama, at ang kanilang mga reyna ang iyong mga tagakandiling ina; magsisiyukod sila sa iyo na ang kanilang mga mukha ay nasa lupa, at hihimurin ang alikabok ng iyong mga paa; at iyong makikilala na ako ang Panginoon; sapagkat ang mga naghihintay sa akin ay hindi mahihiya.

8 At ngayon, ako, si Jacob, ay mangungusap nang bahagya hinggil sa mga salitang ito. Sapagkat dinggin, ipinakita sa akin ng Panginoon na ang mga yaong nasa Jerusalem, kung saan tayo nagmula, ay napatay at mga dinalang bihag.

9 Gayunpaman, ipinakita sa akin ng Panginoon na muli silang magbabalik. At ipinakita rin niya sa akin na ang Panginoong Diyos, ang Banal ng Israel, ay ipakikita ang kanyang sarili sa kanila sa laman; at matapos niyang ipakita ang sarili ay kanilang pahihirapan siya at ipapako siya sa krus, ayon sa mga salita ng anghel na kumausap sa akin.

10 At matapos nilang patigas ang kanilang mga puso at patigas ang kanilang mga leeg laban sa Banal ng Israel, dinggin, ang mga kahatulan ng Banal ng Israel ay ipapataw sa kanila. At darating ang araw na sila ay sasaktan at pahihirapan.

11 Anupa't matapos na itaboy sila nang paroo't parito, sapagkat gayon ang wika ng anghel, marami ang pahihirapan sa laman, at hindi pahihintulutang masawi, dahil sa mga panalangin ng matatapat; ikakalat sila at sasaktan, at kapopootan; gayunpaman, ang Panginoon ay magiging maawain sa kanila, na kapag nakarating sa kanila ang kaalaman hinggil sa kanilang Manunubos, sila ay muling sama-samang titipunin sa mga lupaing kanilang mana.

12 At pinagpala ang mga Gentil, sila na mga isinulat ng propeta; sapagkat dinggin, kung sakali mang magsisisi sila at hindi kakalabanin ang Sion, at hindi makikiisa ang kanilang sarili sa yaong makapangyarihan at karumal-dumal na simbahan, sila ay maliligtas; sapagkat tutuparin ng Panginoong Diyos ang kanyang mga tipan na kanyang ginawa sa kanyang mga anak; at sa kadahilanang ito isinulat ng propeta ang mga bagay na ito.

Ug ang mga hari mao ang tigmatuto nimong mga amahan, ug ang ilang mga rayna mao ang tigmatuto nimong mga inahan; moyukbo sila kanimo nga ang ilang mga nawong paingon sa yuta, ug motilap sa abog sa imong mga tiil; ug imong mahibaloan nga ako mao ang Ginoo; kay dili mangaulaw sila nga magahulat kanako.

Ug karon ako, si Jacob, mamulong og gamay mahitungod niini nga mga pulong. Kay tan-awa, ang Ginoo mipakita ngari kanako nga kadtong anaa sa Jerusalem, diin kita didto naggikan, gipangpatay ug gipangdala nga mga bihag.

Bisan pa niana, gipakita sa Ginoo ngari kanako nga sila mobalik pag-usab. Ug iya usab nga gipakita ngari kanako nga ang Ginoong Dios, ang Usa nga Balaan sa Israel, mopakita sa iyang kaugalingon ngadto kanila diha sa lawas; ug human nga siya mopakita sa iyang kaugalingon, sila mosakit kaniya ug molansang kaniya sa krus, sumala sa mga pulong sa anghel kinsa misulti niini ngari kanako.

Ug human nga ipatig-a nila ang ilang mga kasingkasing ug ipatikig ang ilang mga liog batok sa Balaan sa Israel, tan-awa, ang mga paghukom sa Balaan sa Israel modangat ngadto kanila. Ug moabot ang adlaw nga sila silotan ug sakiton.

Mao nga, human nga sila maabog ngadto ug nganhi, kay sa ingon niini miingon ang anghel, daghan ang pagasakiton sa lawas, ug dili tugotan nga mamatay, tungod sa mga pag-ampo sa mga matinud-anon; sila pagatibulaagon, ug pagasakiton, ug kayugtan; bisan pa niana, ang Ginoo magmaluluy-on kanila, nga kon makaangkon na sila og kahibalo bahin sa ilang Manunubos, pundokon sila pag-usab ngadto sa mga yuta nga ilang panulundon.

Ug bulahan ang mga Hentil, sila nga gisulat sa propeta; kay tan-awa, kon maghinulsol sila ug dili makig-away batok sa Zion, ug dili moipon nianang dako ug salawayon nga simbahan, maluwas sila; kay ang Ginoong Dios motuman sa iyang mga pakigsaad nga iyang gihimo ngadto sa iyang mga anak; ug tungod niini nga hinungdan ang propeta misulat niini nga mga butang.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their faces towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

And now I, Jacob, would speak somewhat concerning these words. For behold, the Lord has shown me that those who were at Jerusalem, from whence we came, have been slain and carried away captive.

Nevertheless, the Lord has shown unto me that they should return again. And he also has shown unto me that the Lord God, the Holy One of Israel, should manifest himself unto them in the flesh; and after he should manifest himself they should scourge him and crucify him, according to the words of the angel who spake it unto me.

And after they have hardened their hearts and stiffened their necks against the Holy One of Israel, behold, the judgments of the Holy One of Israel shall come upon them. And the day cometh that they shall be smitten and afflicted.

Wherefore, after they are driven to and fro, for thus saith the angel, many shall be afflicted in the flesh, and shall not be suffered to perish, because of the prayers of the faithful; they shall be scattered, and smitten, and hated; nevertheless, the Lord will be merciful unto them, that when they shall come to the knowledge of their Redeemer, they shall be gathered together again to the lands of their inheritance.

And blessed are the Gentiles, they of whom the prophet has written; for behold, if it so be that they shall repent and fight not against Zion, and do not unite themselves to that great and abominable church, they shall be saved; for the Lord God will fulfil his covenants which he has made unto his children; and for this cause the prophet has written these things.

- 13 Anupa't sila na kumakalaban sa Sion at sa mga pinagtipanang tao ng Panginoon ay hihimurin ang alikabok sa kanilang mga paa; at ang mga tao ng Panginoon ay hindi mahihiya. Sapagkat ang mga tao ng Panginoon ay sila na mga naghihintay sa kanya; sapagkat kanila pa ring hinihintay ang pagparito ng Mesiyas.
- 14 At dinggin, ayon sa mga salita ng propeta, ang Mesiyas ay muling iaatas ang kanyang sarili sa ikalawang pagkakataon upang bawiin sila; kaya nga, ipakikita niya ang kanyang sarili sa kanila sa kapangyarihan at dakilang kaluwalhatian, tungo sa pagkalipol ng kanilang mga kaaway, sa pagdating ng araw na yaon na maniniwala sila sa kanya; at wala siyang lilipulin na naniniwala sa kanya.
- 15 At sila na hindi maniniwala sa kanya ay lilipulin, kapwa sa pamamagitan ng apoy, at sa pamamagitan ng bagyo, at sa pamamagitan ng mga lindol, at sa pamamagitan ng mga pagdanak ng dugo, at sa pamamagitan ng mga salot, at sa pamamagitan ng taggutom. At makikilala nila na ang Panginoon ay Diyos, ang Banal ng Israel.
- 16 Sapagkat makukuha ba sa makapangyarihan ang kanyang huli, o ang makatuwirang nabihag ay makalalaya?
- 17 Subalit ganito ang wika ng Panginoon: Maging ang mga bihag ng makapangyarihan ay kukunin, at ang huli ng kakila-kilabot ay makalalaya; sapagkat ililigtas ng Makapangyarihang Diyos ang kanyang mga pinagtipanang tao. Sapagkat ganito ang wika ng Panginoon: Makikipaglaban ako sa kanila na nakikipaglaban sa iyo—
- 18 At ipakakain ko sa kanila na nang-aapi sa iyo ang kanilang sariling laman; at malalango sila ng kanilang sariling dugo gaya ng matamis na alak; at makikilala ng lahat ng tao na ako ang Panginoon, ang iyong Tagapagligtas at iyong Manunubos, ang Makapangyarihan ni Jacob.
- Mao nga, sila nga makig-away batok sa Zion ug sa katawhan sa pakigsaad sa Ginoo motilap sa abog sa ilang mga tiil; ug ang katawhan sa Ginoo dili mangaulaw. Kay ang katawhan sa Ginoo mao kadtong mga nanaghulat kaniya; kay nanaghulat pa gihapon sila sa pag-anhi sa Mesiyas.
- Ug tan-awa, sumala sa mga pulong sa propeta, ang Mesiyas sa iyang kaugalingon mosugod na usab sa ikaduhang higayon sa pagbawi kanila; mao nga, ipakita niya ang iyang kaugalingon ngadto kanila pinaagi sa gahom ug dakong himaya, ngadto sa kalaglagan sa ilang mga kaaway, kon kana nga adlaw moabot nga sila motuo kaniya; ug siya walay pagalaglagon niadtong motuo kaniya.
- Ug sila nga dili motuo kaniya pagalaglagon, pinaagi sa kalayo, ug pinaagi sa unos, ug pinaagi sa mga linog, ug pinaagi sa mga pagbanaw sa dugo, ug pinaagi sa kamatay, ug pinaagi sa gutom. Ug ilang mahibaloan nga ang Ginoo mao ang Dios, ang Usa nga Balaan sa Israel.
- Kay makuha ba ang bihag gikan sa gamhanan, o ang mga bihag sumala sa balaod buhian?
- Apan sa ingon niini miingon ang Ginoo: Sa tinuod ang mga bihag sa gamhanan pagakuhaon, ug ang bihag sa mabangis pagaluwason; kay ang Makagagahom nga Dios moluwas sa iyang katawhan sa pakigsaad. Kay sa ingon niini miingon ang Ginoo: Makig-away ako kanila nga makig-away kaninyo —
- Ug pakaonon nako sila sa kaugalingong nilang unod, sila nga modaogdaog kaninyo; ug mangahubog sila sa kaugalingon nilang dugo sama sa tam-is nga bino; ug ang tanang katawhan masayod nga ako ang Ginoo mao ang inyong Manluluwas ug inyong Manunubos, ang Gamhanang Dios ni Jacob.
- Wherefore, they that fight against Zion and the covenant people of the Lord shall lick up the dust of their feet; and the people of the Lord shall not be ashamed. For the people of the Lord are they who wait for him; for they still wait for the coming of the Messiah.
- And behold, according to the words of the prophet, the Messiah will set himself again the second time to recover them; wherefore, he will manifest himself unto them in power and great glory, unto the destruction of their enemies, when that day cometh when they shall believe in him; and none will he destroy that believe in him.
- And they that believe not in him shall be destroyed, both by fire, and by tempest, and by earthquakes, and by blood-sheds, and by pestilence, and by famine. And they shall know that the Lord is God, the Holy One of Israel.
- For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captive delivered?
- But thus saith the Lord: Even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for the Mighty God shall deliver his covenant people. For thus saith the Lord: I will contend with them that contendeth with thee—
- And I will feed them that oppress thee, with their own flesh; and they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I the Lord am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

2 Nephi 7

- 1 Oo, sapagkat ganito ang wika ng Panginoon: Isinantabi ba kita, o itinakwil ba kita nang tuluyan? Sapagkat ganito ang wika ng Panginoon: Saan naroon ang sulat ng paghihiwalay sa iyong ina? Kanino ba kita ipinagpalit, o kanino ba sa mga nagpapautang sa akin kita ipinagbili? Oo, kanino kita ipinagbili? Masdan, dahil sa inyong mga kasamaan ay ipinagbili ninyo ang inyong sarili, at dahil sa inyong mga kasalanan ay isinantabi ang inyong ina.
- 2 Anupa't nang dumating ako, walang tao; nang ako ay tumawag, oo, ay walang sinumang sumagot. O sambahayan ni Israel, naging maiksi nga ba ang aking kamay kaya hindi makatubos, o wala ba akong kapangyarihang makapagligtas? Masdan, sa saway ko ay aking tinutuyo ang dagat, ginagawa kong ilang ang kanilang mga ilog at ang kanilang mga isda ay bumabaho dahil sa nangatuyo ang tubig, at nangamatay sila dahil sa uhaw.
- 3 Binibihisan ko ng kadiliman ang kalangitan, at ginagawa kong damit na magaspang ang kanilang pantakip.
- 4 Binigyan ako ng Panginoong Diyos ng dila ng nangaturuan, upang aking malaman kung paano sasabihin ang isang salita sa inyo sa tamang panahon, O sambahayan ni Israel. Kapag kayo ay nanlulupaypay, siya ay nagigising tuwing umaga. Ginigising niya ang aking tainga upang makarinig ng gaya ng mga nangaturuan.
- 5 Binuksan ng Panginoong Diyos ang aking tainga, at ako ay hindi naging mapanghimagsik, ni tumalikod man.
- 6 Aking inihain ang aking likod sa mananakit, at ang aking mga pisngi sa mga bumabaltak ng balbas. Hindi ko ikinubli ang aking mukha sa kahihyan at sa paglura.
- 7 Sapagkat tutulungan ako ng Panginoong Diyos, kaya nga hindi ako maaaring matulig. Samakatwid, pinagmistula ko ang aking mukha na parang batong kiskisan, at nalalaman kong hindi ako mapapahiya.

2 Nephi 7

Oo, kay sa ingon niini miingon ang Ginoo: Gibiyaan ko ba ikaw, o gisalikway ko ba ikaw hangtod sa hangtod? Kay sa ingon niini miingon ang Ginoo: Hain ang kalig-onan sa panagbulag sa kaminyoon sa imong inahan? Ngadto kang kinsa ko ikaw gihatag, o kinsa ba sa akong mga tigpautang ang akong gibaligyaan kanimo? Oo, ngadto kang kinsa ko ba ikaw gibaligya? Tan-awa, tungod sa imong kadaotan imong gibaligya ang imong kaugalingon, ug tungod sa imong mga kalapasan nabulag kanimo ang imong inahan.

Mao nga, sa diha nga miabot ako, walay tawo; sa diha nga nanawag ako, oo, walay usa nga mitubag. O balay ni Israel, ang akong mga buktong gipamub-an ba sa bisan unsang paagi aron dili kini makatubos, o wala ba akoy gahom sa pagluwas? Tan-awa, pinaagi sa akong pagpangasaba akong napauga ang dagat, akong nahimo ang ilang mga suba nga usa ka kamingawan ug ang ilang isda nabaho tungod kay ang katubigan nauga, ug nangamatay kini tungod sa kauhaw.

Akong gisul-oban og kangitngit ang kalangitan, ug gihimo nako nga gansang-gansangon ang ilang tabon.

Ang Ginoong Dios mihatag kanako sa pinulongan sa mga makinaadmanon, aron makahibalo ako unsaon sa pagsulti og pulong sa tukmang panahon nganha kaninyo, O balay ni Israel. Dihang gikapoy kamo siya sa matag buntag nagtukaw. Ang akong dunggan iyang gipukaw aron mahisama sa mga makinaadmanon nga makapaminaw.

Ang Ginoong Dios miabli sa akong dunggan, ug wala ako magmasinupakon, ni motalikod.

Akong gitugyan ang akong buko-buko ngadto sa tigbunal, ug ang akong mga aping ngadto kanila nga manglabnot sa bungot. Wala nako itago ang akong nawong gikan sa pagpakaulaw ug pagpangluwa.

Kay ang Ginoong Dios motabang kanako, busa dili ako mahiubos. Busa ang akong nawong wala nako ipatarog sama sa gahi nga bato ug nasayod ako nga dili ako maulawan.

2 Nephi 7

Yea, for thus saith the Lord: Have I put thee away, or have I cast thee off forever? For thus saith the Lord: Where is the bill of your mother's divorcement? To whom have I put thee away, or to which of my creditors have I sold you? Yea, to whom have I sold you? Behold, for your iniquities have ye sold yourselves, and for your transgressions is your mother put away.

Wherefore, when I came, there was no man; when I called, yea, there was none to answer. O house of Israel, is my hand shortened at all that it cannot redeem, or have I no power to deliver? Behold, at my rebuke I dry up the sea, I make their rivers a wilderness and their fish to stink because the waters are dried up, and they die because of thirst.

I clothe the heavens with blackness, and I make sackcloth their covering.

The Lord God hath given me the tongue of the learned, that I should know how to speak a word in season unto thee, O house of Israel. When ye are weary he waketh morning by morning. He waketh mine ear to hear as the learned.

The Lord God hath opened mine ear, and I was not rebellious, neither turned away back.

I gave my back to the smiter, and my cheeks to them that plucked off the hair. I hid not my face from shame and spitting.

For the Lord God will help me, therefore shall I not be confounded. Therefore have I set my face like a flint, and I know that I shall not be ashamed.

8 At malapit ang Panginoon, at pinawawalang-sala niya ako. Sino ang makikipaglaban sa akin? Tayo ay magsitayong magkakasama. Sino ang aking kaaway? Hayaang lumapit siya sa akin, at parurusahan ko siya sa pamamagitan ng kapangyarihan ng aking bibig.

9 Sapagkat tutulungan ako ng Panginoong Diyos. At silang lahat na hahatol sa akin, masdan, silang lahat ay maluluma na parang kasuotan, at lalamunin sila ng mga tangà.

10 Sino sa inyo ang may takot sa Panginoon, na sumusunod sa tinig ng kanyang tagapaglingkod, na lumalakad sa kadiliman at walang liwanag?

11 Masdan kayong lahat na nagpapaalab ng apoy, na pinalilibutan ang mga sarili ng mga sulo, magsilakad kayo sa liyab ng inyong apoy at sa gitna ng mga sulong inyong pinag-alab. Ito ang tatamuhin ninyo sa aking kamay—kayo ay magsisihiga sa kalungkutan.

Ug ang Ginoo duol ra, ug siya mipawalay sala kanako. Kinsa ang makig-away kanako? Mag-atubangay kita sa pagbarog. Kinsa ang akong kaaway? Paduola siya kanako, ug silotan nako siya pinaagi sa gahom sa akong ba-ba.

Kay ang Ginoong Dios motabang kanako. Ug tanan sila nga mohimaraot kanako, tan-awa, tanan sila mahimong karaan sama sa sapot, ug ang anunugba mokitkit kanila.

Kinsa diha kaninyo ang nahadlok sa Ginoo, nga nagsunod sa tingog sa iyang sulugoon, nga naglakaw sa kangitngit ug walay kahayag?

Tan-awa kamong tanan nga nagdagkot og kalayo, nga nagpalibot og mga sulo sa inyong kaugalingon nga nagpakabuhi sa kahayag sa inyong kalayo ug sa mga sulo nga inyong gidagkotan. Makadawat kamo niini gikan sa akong kamot—mangamatay kamo sa kasub-anan.

And the Lord is near, and he justifieth me. Who will contend with me? Let us stand together. Who is mine adversary? Let him come near me, and I will smite him with the strength of my mouth.

For the Lord God will help me. And all they who shall condemn me, behold, all they shall wax old as a garment, and the moth shall eat them up.

Who is among you that feareth the Lord, that obeyeth the voice of his servant, that walketh in darkness and hath no light?

Behold all ye that kindle fire, that compass yourselves about with sparks, walk in the light of your fire and in the sparks which ye have kindled. This shall ye have of mine hand—ye shall lie down in sorrow.

2 Nephi 8

- 1 Magsipakinig kayo sa akin, kayong nagsisisunod sa katwiran. Magsitingin kayo sa malaking bato na inyong kinaputulan, at sa butas ng hukay na kinahukayan sa inyo.
- 2 Tingnan ninyo si Abraham na inyong ama at si Sara na siyang nagsilang sa inyo; sapagkat siya lamang ang tinawag ko, at pinagpala siya.
- 3 Sapagkat aaluin ng Panginoon ang Sion, kanyang aaluin ang lahat niyang sirang dako; at gagawin niyang tulad ng Eden ang kanyang ilang, at ang kanyang disyerto tulad ng halamanan ng Panginoon. Kagalakan at kasiyahan ay matatagpuan doon, pagpapasalamat at tinig na malambing.
- 4 Makinig sa akin, aking mga tao; at pakinggan ninyo ako, O aking bansa; sapagkat magmumula sa akin ang isang batas, at itutulot ko na manahan ang aking kahatulan bilang liwanag para sa mga tao.
- 5 Nalalapit na ang aking katwiran; lumabas na ang aking kaligtasan, at hahatulan ng aking mga bisig ang mga tao. Ang mga pulo ay maghihintay sa akin, at sa aking bisig sila magtitiwala.
- 6 Ibaling ninyo ang inyong mga paningin sa kalangitan, at magsitingin kayo sa lupa sa ibaba; sapagkat ang kalangitan ay mapapawing parang usok, at ang lupa ay malulumang parang kasuotan; at silang nagsisitira doon ay mamamatay sa gayunding pamamaraan. Subalit ang kaligtasan ko ay magpakailanman, at ang aking katwiran ay hindi mawawala.
- 7 Makinig sa akin, kayong nakaaalam ng katwiran, ang mga tao na sinulatan ko sa puso ng aking batas, huwag ninyong katakutan ang puna ng mga tao, ni katakutan ang kanilang mga panlalait.
- 8 Sapagkat sila ay lalamunin ng tangà na parang kasuotan, at kakainin sila ng uod na parang balahibo ng tupa. Subalit ang katwiran ko ay walang hanggan, at ang aking kaligtasan ay sa lahat ng salit salinlahi.
- 9 Gumising, gumising! Magbihis ng kalakasan, O bisig ng Panginoon; gumising nang gaya ng mga sinaunang araw. Hindi ba't ikaw ang tumaga kay Rahab, at sumugat sa dragon?

2 Nephi 8

Patalinghogi ninyo ako, kamo nga nagpakabuhì nga matarong. Hunahunaa ang bato diin kamo gitipak, ug ang lungag sa gahong diin kamo gikalot.

Tan-aw ngadto kang Abraham nga inyong amahan, ug ngadto kang Sara, siya nga mipakatawo kaninyo; kay ako mitawag kaniya lamang, ug mipanalangin kaniya.

Kay ang Ginoo mohupay sa Zion, hupayon niya ang tanan niyang awaaw nga dapit; ug himoon niya ang iyang kamingawan nga sama sa Eden, ug ang iyang desyerto nga sama sa tanaman sa Ginoo. Kalipay ug kamaya ang makita diha niini, mga pagpasalamat ug mga huni.

Patalinghogi ninyo ako, akong katawhan; ug paminawa ako, O akong nasod; kay usa ka balaod maggikan kanako, ug akong himoon nga ang akong paghukom mapahimutang nga usa ka kahayag sa katawhan.

Haduol na ang akong pagkamatarong; gipadangat na ang akong kaluwasan, ug ang akong bukton mohukom sa katawhan. Ang mga pulo magahulat kanako, ug diha sa akong mga bukton sila mosalig.

Itan-aw ang inyong mga mata sa kalangitan, ug sud-onga ang yuta sa ubos; kay ang kalangitan mahanaw sama sa aso, ug ang yuta mokaraan sama sa sapot; ug sila nga nanagpuyo diha niini mamatay sa sama nga paagi. Apan ang akong kaluwasan mohangtod sa kahangtoran, ug dili mahanaw ang akong pagkamatarong.

Patalinghogi ninyo ako, kamo nga nasayod sa pagkamatarong, ang katawhan kansang kasingkasing akong gisulatan sa akong balaod, ayaw kamo kahadlok sa mga pagsaway sa mga tawo, ni ayaw kamo kahadlok sa ilang mga pagbiay-biay.

Kay ang anunugba mokutkot kanila sama sa sapot, ug ang ulod mokutkot kanila sama sa panapton nga delana. Apan ang akong pagkamatarong mohangtod sa kahangtoran, ug ang akong kaluwasan gikan sa usa ka henerasyon ngadto sa lain nga henerasyon.

Pagmata, pagmata! Isul-ob ang kalig-on, O bukton sa Ginoo; pagmata sama sa karaang panahon. Dili ba ikaw ang mitigbas ni Rahab, ug misamad sa dragon?

2 Nephi 8

Hearken unto me, ye that follow after righteousness. Look unto the rock from whence ye are hewn, and to the hole of the pit from whence ye are digged.

Look unto Abraham, your father, and unto Sarah, she that bare you; for I called him alone, and blessed him.

For the Lord shall comfort Zion, he will comfort all her waste places; and he will make her wilderness like Eden, and her desert like the garden of the Lord. Joy and gladness shall be found therein, thanksgiving and the voice of melody.

Hearken unto me, my people; and give ear unto me, O my nation; for a law shall proceed from me, and I will make my judgment to rest for a light for the people.

My righteousness is near; my salvation is gone forth, and mine arm shall judge the people. The isles shall wait upon me, and on mine arm shall they trust.

Lift up your eyes to the heavens, and look upon the earth beneath; for the heavens shall vanish away like smoke, and the earth shall wax old like a garment; and they that dwell therein shall die in like manner. But my salvation shall be forever, and my righteousness shall not be abolished.

Hearken unto me, ye that know righteousness, the people in whose heart I have written my law, fear ye not the reproach of men, neither be ye afraid of their revilings.

For the moth shall eat them up like a garment, and the worm shall eat them like wool. But my righteousness shall be forever, and my salvation from generation to generation.

Awake, awake! Put on strength, O arm of the Lord; awake as in the ancient days. Art thou not he that hath cut Rahab, and wounded the dragon?

- 10 Hindi ba't ikaw ang tumuyo sa dagat, sa mga tubig ng malawak na karagatan; na iyong ginawang daan ang kailaliman ng dagat upang daanan ng mga natubos?
- 11 Samakatwid, ang mga tinubos ng Panginoon ay magsisibalik, at magsisiparoong may awitan sa Sion; at walang hanggang kagalakan at kabanalan ang mapapasakanilang mga ulo; at matatamo nila ang kasayahan at kagalakan; ang kalungkutan at pagdadalamhati ay mapapawi.
- 12 Ako siya; oo, ako siya na umaalo sa iyo. Masdan, sino ka, na natatakot sa tao, na mamamatay, at sa anak ng tao, na gagawing parang damo?
- 13 At kalilimutan ang Panginoon na iyong manlilikha, na nagladlad ng kalangitan, at naglagay ng saligan ng mundo, at patuloy na natatakot araw-araw, dahil sa pusok ng mamimighati, sa wari ay handa siyang manggiba? At saan naroon ang pusok ng mamimighati?
- 14 Ang bihag na ipinatapon ay nagmamadali, upang siya ay palayain, at nang hindi siya mamatay sa hukay, ni magkulang ang kanyang tinapay.
- 15 Subalit ako ang Panginoon mong Diyos, na nagpapaalon sa tubig; Panginoon ng mga Hukbo ang pangalan ko.
- 16 At inilagay ko ang aking mga salita sa iyong bibig, at tinakpan kita sa lilim ng aking kamay, upang aking mailadlad ang kalangitan at mailagay ang saligan ng mundo, at masabi sa Sion: Dinggin, kayo ang aking mga tao.
- 17 Gumising, gumising, bumangon ka, O Jerusalem, na uminom sa kamay ng Panginoon sa saro ng kanyang matinding galit—iyong sinaid hanggang sa latak ang sarong nakalalango—
- 18 At walang pumatnubay sa kanya isa man sa mga anak na lalaking kanyang isinilang; ni umalalay sa kanya isa man sa mga anak na lalaking kanyang pinalaki.
- 19 Ang dalawang anak na lalaking ito ay dumating sa iyo, na malulungkot para sa iyo—sa iyong kapanglawan at pagkawasak, at sa taggutom at sa espada—at kanino kita ipaalo?
- Dili ba ikaw ang mipauga sa dagat, sa katubigan sa dako nga lawod; nga mihimo sa kahiladman sa dagat nga usa ka dalan nga kaagian sa mga tinubos?
- Busa, ang mga tinubos sa Ginoo mamalik, ug moduol nga manag-awit ngadto sa Zion; ug ang walay kataposang kalipay ug pagkabalaan anaa sa ilang mga ulo; ug makaangkon sila og kamaya ug kalipay; ang kasubo ug pagbangotan mawala.
- Ako mao siya; oo, ako mao siya nga mihupay kaninyo. Tan-awa, kinsa ikaw, nga ikaw mahadlok sa tawo, nga mamatay, ug sa anak sa tawo nga himoong sama sa sagbot?
- Ug mahikalimot sa Ginoo nga imong magbubuhay, nga mibukhad sa kalangitan, ug mipahiluna sa mga pundasyon sa yuta, ug sa matag adlaw kanunay nga nahadlok, tungod sa kapungot sa malupigon, sama og andam na siya nga molaglag? Ug hain ang kapungot sa malupigon?
- Ang bihag nga hininginlan nagdali, aron siya mabuhian, ug aron dili siya mamatay sa gahong, ni ang iyang pagkaon magkulang.
- Apan ako ang Ginoo nga imong Dios, kansang mga balod nagdahunog; Ginoo sa mga Panon ang akong ngalan.
- Ug ako mibutang sa akong mga pulong diha sa inyong ba-ba, ug misalipod kaninyo sa landong sa akong kamot, aron ako makapugas sa kalangitan ug makapahiluna sa mga pundasyon sa yuta, ug moingon ngadto sa Zion: Tan-awa, kamo ang akong katawhan.
- Pagmata, pagmata, barog, O Jerusalem, nga nakainom gikan sa kamot sa Ginoo sa kopa sa iyang kaligutgot—inyong gitlok sa pag-inom hangtod sa lawog ang kopa nga makahubog—
- Ug walay makaagak kaniya isip usa sa tanang anak nga lalaki nga iyang gipakatawo; ni mokuopot kaniya pinaagi sa kamot, sa tanang anak nga lalaki nga iyang gimatuto.
- Kining duha ka anak nga lalaki moduol kanimo, kinsa maguol alang kanimo—sa imong pagkabiniyaan ug pagkalaglag, ug sa gutom ug sa espada—ug si kinsa ang akong pahupayon kanimo?
- Art thou not he who hath dried the sea, the waters of the great deep; that hath made the depths of the sea a way for the ransomed to pass over?
- Therefore, the redeemed of the Lord shall return, and come with singing unto Zion; and everlasting joy and holiness shall be upon their heads; and they shall obtain gladness and joy; sorrow and mourning shall flee away.
- I am he; yea, I am he that comforteth you. Behold, who art thou, that thou shouldst be afraid of man, who shall die, and of the son of man, who shall be made like unto grass?
- And forgettest the Lord thy maker, that hath stretched forth the heavens, and laid the foundations of the earth, and hast feared continually every day, because of the fury of the oppressor, as if he were ready to destroy? And where is the fury of the oppressor?
- The captive exile hasteneth, that he may be loosed, and that he should not die in the pit, nor that his bread should fail.
- But I am the Lord thy God, whose waves roared; the Lord of Hosts is my name.
- And I have put my words in thy mouth, and have covered thee in the shadow of mine hand, that I may plant the heavens and lay the foundations of the earth, and say unto Zion: Behold, thou art my people.
- Awake, awake, stand up, O Jerusalem, which hast drunk at the hand of the Lord the cup of his fury—thou hast drunken the dregs of the cup of trembling wrung out—
- And none to guide her among all the sons she hath brought forth; neither that taketh her by the hand, of all the sons she hath brought up.
- These two sons are come unto thee, who shall be sorry for thee—thy desolation and destruction, and the famine and the sword—and by whom shall I comfort thee?

- 20 Ang iyong mga anak na lalaki ay nangakalupaypay, maliban sa dalawang ito; sila ay nakahiga sa panulukan ng lahat ng lansangan; na katulad ng isang mabangis na toro na nasa silo, tigib ng matinding galit ng Panginoon, ang pagbabanta ng iyong Diyos.
- 21 Samakatwid, dinggin ngayon ito, ikaw na naghihirap, at lango, ngunit hindi ng alak:
- 22 Ganito ang wika ng iyong Panginoon, ang Panginoon at iyong Diyos ay nagmamakaawa sa kapakanan ng kanyang mga tao; masdan, kukunin ko sa iyong kamay ang sarong nakalalango, ang latak ng saro ng aking matinding galit; hindi mo na ito iinumina pang muli.
- 23 Subalit aking ilalagay ito sa kamay nila na nagpapahirap sa iyo; na nakapagsabi sa iyong kaluluwa: Yumukod, upang kami ay makadaan—at iyong inilatag ang iyong katawan na parang lupa at parang lansangan sa kanila na nagdaraan.
- 24 Gumising, gumising, isuot mo ang iyong kalakasan, O Sion; isuot ang iyong magagandang kasuotan, O Jerusalem, ang banal na lungsod; sapagkat mula ngayon, hindi na papasok sa iyo ang hindi tuli at ang marumi.
- 25 Pagpagin mo ang sarili mula sa alabok; bumangon, umupo, O Jerusalem; kalagan ang sarili mula sa mga tali sa iyong leeg, O bihag na anak na babae ng Sion.
- Ang imong mga anak nga lalaki nakuyapan, gawas niining duha; nanghigda sila sa sinugdanan sa tanang kadalanan; sama sa ihalas nga turo nga nabitik sa laang, puno sila sa kaligutgot sa Ginoo, sa tugob nga kasuko sa imong Dios.
- Busa paminawa kini karon, ikaw nga gisakit, ug nahubog, ug dili tungod sa bino:
- Sa ingon niini miingon ang imong Ginoo, ang Ginoo ug imong Dios nagpakiluoy tungod ug alang sa iyang katawhan; tan-awa, gikuha ko gikan sa imong kamot ang kopa nga makahubog, ang mga lawog sa kopa sa akong kaligutgot; ayaw na og inom niini pag-usab.
- Apan ako mobutang niini diha sa kamot kanila nga misakit kanimo; kinsa miingon sa imong kalag: Hapa, aron makatabok kami—ug imong gipahimutang ang imong lawas sama sa yuta ug sama sa dalan ngadto kanila nga mitabok.
- Pagmata, pagmata, isul-ob ang imong kalig-on, O Zion; isul-ob ang imong matahom nga mga sapot, O Jerusalem, nga balaan nga dakbayan; kay sukad karon wala nay moduol kanimo nga dili tinuli ug dili hinlo.
- Iyabyab ang imong kaugalingon gikan sa abog; tindog, lingkod, O Jerusalem; buhii ang imong kaugalingon gikan sa mga higot sa imong liog, O binihag nga anak nga babaye sa Zion.
- Thy sons have fainted, save these two; they lie at the head of all the streets; as a wild bull in a net, they are full of the fury of the Lord, the rebuke of thy God.
- Therefore hear now this, thou afflicted, and drunken, and not with wine:
- Thus saith thy Lord, the Lord and thy God pleadeth the cause of his people; behold, I have taken out of thine hand the cup of trembling, the dregs of the cup of my fury; thou shalt no more drink it again.
- But I will put it into the hand of them that afflict thee; who have said to thy soul: Bow down, that we may go over—and thou hast laid thy body as the ground and as the street to them that went over.
- Awake, awake, put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city; for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.
- Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

2 Nephi 9

- 1 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, binasa ko ang mga bagay na ito upang malaman ninyo ang hinggil sa mga tipan ng Panginoon na kanyang itinipan sa buong sambahayan ni Israel—
- 2 Na siya ay nangusap sa mga Judio, sa pamamagitan ng bibig ng kanyang mga banal na propeta, maging mula sa simula, sa bawat sali't salinlahi, hanggang sa dumating ang panahon na sila ay maipanumbalik sa tunay na simbahan at kawan ng Diyos; kung kailan titipunin sila pauwi sa mga lupaing kanilang mana, at makapanahan sa lahat ng kanilang mga lupang pangako.
- 3 Dinggin, mga minamahal kong kapatid, sinasabi ko sa inyo ang mga bagay na ito upang kayo ay magsaya, at maitaas ang inyong mga ulo magpakailanman, dahil sa mga pagpapalang ipagkakaloob ng Panginoong Diyos sa inyong mga anak.
- 4 Sapagkat nalalaman kong nagsaliksik kayo nang mabuti, marami sa inyo, upang malaman ang mga bagay na mangyayari; kaya nga, alam kong nalalaman ninyo na ang ating laman ay tiyak na manghihina at mamamatay; gayunman, sa ating mga katawan ay makikita natin ang Diyos.
- 5 Oo, alam kong nalalaman ninyo na sa katawan ay ipakikita niya ang kanyang sarili sa kanila na nasa Jerusalem, na ating pinanggalingan; sapagkat kinakailangang iyon ay sa kanila; sapagkat minamarapat ng dakilang Lumikha na tulutan niya ang kanyang sarili na magpasailalim sa tao sa laman, at mamatay para sa lahat ng tao, upang ang lahat ng tao ay mapasailalim sa kanya.
- 6 Sapagkat sumapit ang kamatayan sa lahat ng tao, upang matupad ang maawaing plano ng dakilang Lumikha, talagang kinakailangang magkaroon ng kapangyarihan ng pagkabuhay na mag-uli, at ang pagkabuhay na mag-uli ay talagang kinakailangang mapasa-tao dahil sa pagkahulog; at ang pagkahulog ay dumating dahil sa paglabag; at dahil ang tao ay nahulog, sila ay itinakwil mula sa harapan ng Panginoon.

2 Nephi 9

Ug karon, hinigugma kong mga igsoon, akong gibasa kini nga mga butang aron mahibalo kamo mahitungod sa mga pakigsaad sa Ginoo nga iyang gipakigsaad sa tibuok balay ni Israel—

Nga iyang gipamulong ngadto sa mga Judeo, pinaagi sa ba-ba sa iyang balaan nga mga propeta, gani gikan sa sinugdanan hangtod karon, gikan sa usa ka henerasyon ngadto sa lain nga henerasyon, hangtod nga moabot ang panahon nga sila mahiuli ngadto sa tinuod nga simbahan ug panon sa Dios; diin sila pagapundokon ngadto sa yuta nga ilang kabilin, ug ipahiluna diha sa ilang tanan nga yutang saad.

Tan-awa, hinigugma kong mga igsoon, namulong ako kaninyo niini nga mga butang aron kamo magmaya, ug ihangad ang inyong mga ulo hangtod sa hangtod, tungod sa mga panalangin nga itugyan sa Ginoong Dios diha sa inyong mga anak.

Kay nasayod ako nga nagsiksik kamo og maayo, daghan kaninyo, aron mahibalo sa mga butang nga moabot; mao nga nasayod ako nga kamo nasayod nga ang atong unod seguradong madunot ug mamatay; bisan pa, sa atong mga lawas kita makakita sa Dios.

Oo, nasayod ako nga kamo nahibalo nga sa lawas siya mopakita sa iyang kaugalingon ngadto niadtong anaa sa Jerusalem, diin kita naggikan; kay gikinahanglan nga kini mahitabo diha kanila; kay gikinahanglan alang sa bantogan nga Tiglalang nga siya motugot sa iyang kaugalingon nga ipaubos sa gahom sa tawo diha sa lawas, ug mamatay alang sa tanan nga katawhan, aron ang tanan nga katawhan ipaubos sa iyang gahom.

Tungod kay ang kamatayan modangat sa tanang katawhan, sa pagtuman sa puno sa kaluoy nga plano sa bantogan nga Tiglalang, gikinahanglan nga adunay gahom sa pagkabanhaw, ug ang pagkabanhaw kinahanglan nga modangat ngadto sa tawo tungod sa pagkapukan; ug ang pagkapukan modangat tungod sa kalapasan; ug tungod kay ang tawo napukan gipahimulag sila gikan sa atubangan sa Ginoo.

2 Nephi 9

And now, my beloved brethren, I have read these things that ye might know concerning the covenants of the Lord that he has covenanted with all the house of Israel—

That he has spoken unto the Jews, by the mouth of his holy prophets, even from the beginning down, from generation to generation, until the time comes that they shall be restored to the true church and fold of God; when they shall be gathered home to the lands of their inheritance, and shall be established in all their lands of promise.

Behold, my beloved brethren, I speak unto you these things that ye may rejoice, and lift up your heads forever, because of the blessings which the Lord God shall bestow upon your children.

For I know that ye have searched much, many of you, to know of things to come; wherefore I know that ye know that our flesh must waste away and die; nevertheless, in our bodies we shall see God.

Yea, I know that ye know that in the body he shall show himself unto those at Jerusalem, from whence we came; for it is expedient that it should be among them; for it behooveth the great Creator that he suffereth himself to become subject unto man in the flesh, and die for all men, that all men might become subject unto him.

For as death hath passed upon all men, to fulfil the merciful plan of the great Creator, there must needs be a power of resurrection, and the resurrection must needs come unto man by reason of the fall; and the fall came by reason of transgression; and because man became fallen they were cut off from the presence of the Lord.

7 Samakatwid, talagang kailangan ng isang walang hanggang pagbabayad-sala —maliban kung ito ay maging walang hanggang pagbabayad-sala, ang kabulukang ito ay hindi makapagbibihis ng walang kabulukan. Kaya nga, ang unang kahatulang sumapit sa tao ay talagang kinakailangang manatili nang walang hanggang panahon. At kung magkagayon, ang lamang ito ay tiyak na malilibing upang mabulok at maagnas sa inang lupa nito, upang hindi na bumangon pang muli.

8 O ang karunungan ng Diyos, ang kanyang awa at biyaya! Sapagkat dinggin, kung ang katawang ito ay hindi na babangon pang muli, ang ating espiritu ay tiyak na mapapasailalim sa anghel na yaon na itinakwil mula sa kinaroroonan ng Diyos na Walang Hanggan, at naging diyablo, upang hindi na bumangon pang muli.

9 At ang ating mga espiritu ay tiyak na matutulad sa kanya, at tayo ay magiging mga diyablo, mga anghel ng diyablo, na masasarahan mula sa kinaroroonan ng ating Diyos, at mananatiling kasama ng ama ng kasinungalingan, sa kalungkutan, katulad ng kanyang sarili; oo, sa nilalang na yaong luminlang sa ating mga unang magulang, na nag-anyo sa kanyang sarili na halos katulad ng isang anghel ng liwanag, at inudyukan ang mga anak ng tao sa mga lihim na pagsasabwatan ng pagpaslang at lahat ng uri ng lihim na gawain ng kadiliman.

10 O kaydakila ng kabutihan ng ating Diyos, na naghanda ng daan upang tayo ay makawala mula sa mahigpit na pagkakahawak ng kakila-kilabot na halimaw na ito; oo, yaong halimaw, na kamatayan at impiyerno, na tinatawag kong kamatayan ng katawan, at kamatayan din ng espiritu.

11 At dahil sa paraan ng pagliligtas ng ating Diyos, ang Banal ng Israel, ang kamatayang ito, na aking sinabi, na temporal, ay palalayain ang mga patay nito; na kamatayan ay libingan.

Mao nga, gikinahanglan nga mahimo kining walay kinutoban nga pag-ula—gawas kon mahimo kining walay kinutoban nga pag-ula kini nga pagkadunot dili masul-oban sa pagkadili madunot. Mao nga, ang unang paghukom nga midangat sa tawo kinahanglan nga magpabilin sa kahangtoran. Ug kon mao, kini nga unod seguradong ilubong aron madunot ug madugmok ngadto sa iyang inahang yuta, nga dili na makabangon.

O ang kaalam sa Dios, ang iyang kamanggiluy-on ug grasya! Kay tan-awa, kon ang lawas dili na mabanhaw ang atong mga espiritu seguradong mapaubos sa gahom niana nga anghel kinsa napukan gikan sa atubangan sa Mahangtoron nga Dios, ug nahimong yawa, nga dili na makabangon.

Ug ang atong mga espiritu segurado nga mahisama kaniya, ug mahimo kitang mga yawa, mga anghel sa yawa, nga isalikway gikan sa atubangan sa atong Dios, ug magpabiling kauban sa amahan sa mga bakak, diha sa pagkauyamot, sama sa iyang kaugalingon; oo, nianang binuhat kinsa milingla sa una natong mga ginikanan, kinsa miusab sa iyang kaugalingon nga daw anghel sa kahayag, ug mihulhog sa mga anak sa katawhan ngadto sa tinago nga mga panagkunsabo sa pagbuno ug sa tanang matang sa tinago nga mga buhat sa kangitngit.

O pagkatalagsaon sa pagkamaayo sa atong Dios, kinsa miandam og paagi alang sa atong paglingkawas gikan sa pagkupert niining makalilisang nga mangtas; oo, niana nga mangtas, nga kamatayan ug impiyerno, nga akong gitawag og kamatayan sa lawas, ug usab kamatayan sa espiritu.

Ug tungod sa paagi sa atong Dios, ang Usa nga Balaan sa Israel, sa pagluwas, kini nga kamatayan, nga akong gisulti, nga mao ang temporal, motugyan sa iyang mga patay; diin nga kamatayan mao ang lubnganan.

Wherefore, it must needs be an infinite atonement—save it should be an infinite atonement this corruption could not put on incorruption. Wherefore, the first judgment which came upon man must needs have remained to an endless duration. And if so, this flesh must have laid down to rot and to crumble to its mother earth, to rise no more.

O the wisdom of God, his mercy and grace! For behold, if the flesh should rise no more our spirits must become subject to that angel who fell from before the presence of the Eternal God, and became the devil, to rise no more.

And our spirits must have become like unto him, and we become devils, angels to a devil, to be shut out from the presence of our God, and to remain with the father of lies, in misery, like unto himself; yea, to that being who beguiled our first parents, who transformeth himself nigh unto an angel of light, and stirreth up the children of men unto secret combinations of murder and all manner of secret works of darkness.

O how great the goodness of our God, who prepareth a way for our escape from the grasp of this awful monster; yea, that monster, death and hell, which I call the death of the body, and also the death of the spirit.

And because of the way of deliverance of our God, the Holy One of Israel, this death, of which I have spoken, which is the temporal, shall deliver up its dead; which death is the grave.

12 At ang kamatayang ito na aking sinabi, na espirituwal na kamatayan, ay palalayain ang kanyang mga patay; na espirituwal na kamatayan ay impiyerno; kaya nga, ang kamatayan at ang impiyerno ay tiyak na palalayain ang kanilang mga patay, at tiyak na palalayain ng impiyerno ang bihag nitong mga espiritu, at tiyak na palalayain ng libingan ang bihag nitong mga katawan, at ang mga katawan at espiritu ng tao ay maipangunumbalik sa isa't isa; at ito ay sa pamamagitan ng kapangyarihan ng pagkabuhay na mag-uli ng Banal ng Israel.

13 O kaydakila ng plano ng ating Diyos! Sapagkat sa kabilang dako, ang paraiso ng Diyos ay tiyak na palalayain ang mga espiritu ng mga matwid, at ang libingan ay palalayain ang katawan ng mga matwid; at ang espiritu at ang katawan ay magsasamang muli sa sarili nito, at lahat ng tao ay magiging walang kabulukan, at walang kamatayan, at sila ay mga buhay na kaluluwa, na may ganap na kaalamang katulad natin na nasa laman, maliban lamang na ang ating kaalaman ay magiging ganap.

14 Samakatwid, tayo ay magkakaroon ng ganap na kaalaman ng lahat ng ating mga pagkakasala, at ng ating karumihan, at ng ating kahubaran; at ang mga matwid ay magkakaroon ng ganap na kaalaman ng kanilang kasiyahan, at ng kanilang katwiran, na nabibihisan ng kadalisan, oo, maging ng báta ng katwiran.

15 At ito ay mangyayari na kapag ang lahat ng tao ay nakalampas mula sa unang kamatayang ito tungo sa pagkabuhay, kung kaya nga't sila ay naging walang kamatayan, sila ay tiyak na haharap sa hukumang-luklukan ng Banal ng Israel; at pagkatapos ay darating ang kahatulan, at pagkatapos ay tiyak na hahatulan sila alinsunod sa banal na paghuhukom ng Diyos.

Ug kini nga kamatayan nga akong gisulti, nga mao ang kamatayan nga espirituwal, motugyan sa iyang mga patay; diin nga espirituwal nga kamatayan mao ang impiyerno; mao nga, ang kamatayan ug ang impiyerno kinahanglang motugyan sa ilang mga patay, ug ang impiyerno kinahanglang motugyan sa iyang binihag nga mga espiritu, ug ang lubnganan kinahanglang motugyan sa iyang binihag nga mga lawas, ug ang mga lawas ug mga espiritu sa mga tawo ipahiuli sa usa ngadto sa usa; ug kini pinaagi sa gahom sa pagkabanhaw sa Usa nga Balaan sa Israel.

O pagkatalagsaon sa plano sa atong Dios! Kay sa laing bahin, ang paraiso sa Dios kinahanglang motugyan sa mga espiritu sa mga matarong, ug ang lubnganan motugyan sa lawas sa mga matarong; ug ang espiritu ug ang lawas mapahiuli pag-usab diha sa iyang kaugalingon, ug ang tanang tawo mamahimo nga wala nay pagkadunot, ug imortal, ug sila mga buhi nga mga kalag, nga adunay hingpit nga kahibalo sama kanato nga ania sa lawas, gawas nga ang atong kahibalo mamahimong hingpit.

Mao nga, kita makabaton og hingpit nga kahibalo sa tanan nga atong kasaypanan, ug sa atong pagkahugaw, ug sa atong pagkahubo; ug ang mga matarong makabaton og hingpit nga kahibalo sa ilang kasadya, ug sa ilang pagkamatarong, nga sinul-uban sa kaputli, oo, gani sa kupo sa pagkamatarong.

Ug mahitabo nga kon ang tanang tawo molabang na gikan niining unang kamatayan ngadto sa imortal nga kinabuhi, tungod kay mahimo silang imortal, seguridad gayod nga moatubang sila sa hukmanan sa Usa nga Balaan sa Israel; ug dayon moabot ang paghukom, ug dayon seguridad gayod nga hukman sila sumala sa balaang paghukom sa Dios.

And this death of which I have spoken, which is the spiritual death, shall deliver up its dead; which spiritual death is hell; wherefore, death and hell must deliver up their dead, and hell must deliver up its captive spirits, and the grave must deliver up its captive bodies, and the bodies and the spirits of men will be restored one to the other; and it is by the power of the resurrection of the Holy One of Israel.

O how great the plan of our God! For on the other hand, the paradise of God must deliver up the spirits of the righteous, and the grave deliver up the body of the righteous; and the spirit and the body is restored to itself again, and all men become incorruptible, and immortal, and they are living souls, having a perfect knowledge like unto us in the flesh, save it be that our knowledge shall be perfect.

Wherefore, we shall have a perfect knowledge of all our guilt, and our uncleanness, and our nakedness; and the righteous shall have a perfect knowledge of their enjoyment, and their righteousness, being clothed with purity, yea, even with the robe of righteousness.

And it shall come to pass that when all men shall have passed from this first death unto life, insomuch as they have become immortal, they must appear before the judgment-seat of the Holy One of Israel; and then cometh the judgment, and then must they be judged according to the holy judgment of God.

16 At tunay, yamang ang Panginoon ay buhay, sapagkat sinabi ito ng Panginoong Diyos, at ito ay kanyang walang hanggang salita, na hindi mawawalang-bisa, na sila na mga matwid ay mananatili pa ring matwid, at sila na marurumi ay mananatili pa ring marurumi; anupa't sila na marurumi ang diyablo at ang kanyang mga anghel; at sila ay ilalagak sa walang hanggang apoy, na inihanda para sa kanila; at ang kanilang pagdurusa ay magiging kagaya ng lawa ng apoy at asupre, na ang ningas ay pumapailanglang magpakailanman at walang katapusan.

17 O ang kadakilaan at ang katarungan ng ating Diyos! Sapagkat isinasagawa niya ang lahat ng kanyang salita, at ang mga yaon ay nagmula sa kanyang bibig, at ang kanyang batas ay tiyak na matutupad.

18 Datapwat, dinggin, ang mga matwid, ang mga banal ng Banal ng Israel, sila na nangagsipaniwala sa Banal ng Israel, sila na naranasan ang mga pasakit ng daigdig, at nasuklam sa kahihayan nito, sila ang magmamana ng kaharian ng Diyos, na inihanda para sa kanila mula pa sa pagkakatatag ng daigdig, at ang kanilang kagalakan ay malulubos magpakailanman.

19 O ang kadakilaan ng awa ng ating Diyos, ang Banal ng Israel! Sapagkat inililigtas niya ang kanyang mga banal mula sa kakila-kilabot na halimaw, ang diyablo, at sa kamatayan, at sa impiyerno, at sa yaong lawa ng apoy at asupre, na walang katapusang pagdurusa.

20 O kaydakila ng kabanalan ng ating Diyos! Sapagkat nalalaman niya ang lahat ng bagay, at walang anumang bagay na hindi niya alam.

21 At siya ay paparito sa daigdig upang kanyang mailigtas ang lahat ng tao kung sila ay makikinig sa kanyang tinig; sapagkat dinggin, kanyang titiisin ang sakit ng lahat ng tao, oo, ang sakit ng bawat nilalang, kapwa lalaki, babae, at mga bata, na kabilang sa mag-anak ni Adan.

22 At titiisin niya ito upang ang pagkabuhay na mag-uli ay maganap sa lahat ng tao, upang makatayo ang lahat sa harapan niya sa dakila at araw ng paghuhukom.

Ug sama kasegurado, nga ang Ginoo buhi, kay ang Ginoong Dios ang namulong niini, ug kini ang iyang walay kataposan nga pulong, nga dili mahanaw, nga sila nga mga matarong magpabiling matarong, ug sila nga mga mahugaw magpabiling mahugaw; mao nga, sila nga mga mahugaw mao ang yawa ug ang iyang mga anghel; ug sila itambog ngadto sa kalayo nga walay kataposan, nga giandam alang kanila; ug ang ilang pag-antos susama sa usa ka lim-aw sa kalayo ug asupre, kansang kalayo misaka padulong sa itaas hangtod sa hangtod ug walay kataposan.

O ang pagkagamhanan ug pagkamakiangayon sa atong Dios! Kay gituman niya ang iyang tanan nga pulong, ug migula kini sa iyang ba-ba, ug ang iyang balaod seguridad gayod nga matuman.

Apan, tan-awa, ang mga matarong, ang mga santos sa Usa nga Balaan sa Israel, sila nga mituo sa Usa nga Balaan sa Israel, sila nga nakalahutay sa mga kasakit sa kalibotan, ug mibaliwala sa mga pagpakaulaw niini, sila makapanunod sa gingharian sa Dios, nga giandam alang kanila gikan pa sa katukoran sa kalibotan, ug ang ilang kalipay mahingpit hangtod sa hangtod.

O ang pagkawalay kinutoban sa atong Dios, ang Usa nga Balaan sa Israel! Kay siya moluwas sa iyang mga santos gikan nianang makalilisang nga mangtas nga mao ang yawa, ug sa kamatayan, ug sa impiyerno, ug nianang lim-aw sa kalayo ug asupre, nga mao ang walay kataposan nga pag-antos.

O pagkawalay kinutoban sa pagkabalaan sa atong Dios! Kay siya nahibalo sa tanang butang, ug walay butang nga wala niya mahibaloi.

Ug siya moanhi sa kalibotan aron iyang maluwas ang tanang tawo kon sila mopatalinghog ngadto sa iyang tingog; kay tan-awa, siya mag-antos sa mga kasakit sa tanang tawo, oo, sa mga kasakit sa tanang buhi nga binuhay, mga lalaki, mga babaye, ug mga bata, nga nahisakop sa pamilya ni Adan.

Ug siya mag-antos niini aron ang pagkabanhaw moabot sa tanang katawhan, aron ang tanan mobarog sa iyang atubangan sa mahinungdanon ug adlaw sa paghukom.

And assuredly, as the Lord liveth, for the Lord God hath spoken it, and it is his eternal word, which cannot pass away, that they who are righteous shall be righteous still, and they who are filthy shall be filthy still; wherefore, they who are filthy are the devil and his angels; and they shall go away into everlasting fire, prepared for them; and their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever and has no end.

O the greatness and the justice of our God! For he executeth all his words, and they have gone forth out of his mouth, and his law must be fulfilled.

But, behold, the righteous, the saints of the Holy One of Israel, they who have believed in the Holy One of Israel, they who have endured the crosses of the world, and despised the shame of it, they shall inherit the kingdom of God, which was prepared for them from the foundation of the world, and their joy shall be full forever.

O the greatness of the mercy of our God, the Holy One of Israel! For he delivereth his saints from that awful monster the devil, and death, and hell, and that lake of fire and brimstone, which is endless torment.

O how great the holiness of our God! For he knoweth all things, and there is not anything save he knows it.

And he cometh into the world that he may save all men if they will hearken unto his voice; for behold, he suffereth the pains of all men, yea, the pains of every living creature, both men, women, and children, who belong to the family of Adam.

And he suffereth this that the resurrection might pass upon all men, that all might stand before him at the great and judgment day.

23 At kanyang inutusan ang lahat ng tao na kailangan nilang magsisi, at mabinyagan sa kanyang pangalan, na may sakdal na pananampalataya sa Banal ng Israel, o sila ay hindi maliligtas sa kaharian ng Diyos.

24 At kung hindi sila magsisisi at maniniwala sa kanyang pangalan, at mabibinyagan sa kanyang pangalan, at magiging tapat hanggang wakas, sila ay tiyak na susumpain; sapagkat ang Panginoong Diyos, ang Banal ng Israel, ang nagsalita nito.

25 Anupa't siya ay nagbigay ng batas; at kung saan walang batas na ibinigay ay walang kaparusahan; at kung saan walang kaparusahan ay walang paghatol; at kung saan walang paghatol, ang mga awa ng Banal ng Israel ang aangkin sa kanila, dahil sa pagbabayad-sala; sapagkat sila ay ililigtas ng kapangyarihan niya.

26 Sapagkat ang pagbabayad-sala ang makasisiya sa mga hinihingi ng kanyang katarungan sa lahat ng yaong walang batas na ibinigay sa kanila, upang sila ay maligtas mula sa yaong kakila-kilabot na halimaw, kamatayan at impiyerno, at sa diyablo, at sa lawa ng apoy at asupre, na walang hanggang pagdurusa; at sila ay manunumbalik sa yaong Diyos na nagkaloob sa kanila ng hininga, na siyang Banal ng Israel.

27 Datapwat sa aba niya na binigyan ng batas, oo, na taglay ang lahat ng kautusan ng Diyos, na katulad natin, at lumabag sa mga ito, at sinayang ang mga araw ng kanyang pagsubok, sapagkat kakila-kilabot ang kanyang kalagayan!

28 O yaong tusong plano ng masama! O ang kahambugan, at ang mga kahinaan, at ang kahangalan ng mga tao! Kapag sila ay marurunong, inaakala nila na sila ay matatalino, at sila ay hindi nakikinig sa payo ng Diyos, sapagkat isinasaisantabi nila ito, inaakala nilang alam nila sa kanilang sarili, kaya nga, ang kanilang karunungan ay kahangalan at wala silang pakinabang dito. At sila ay masasawi.

29 Subalit ang maging marunong ay mabuti kung makikinig sila sa mga payo ng Diyos.

Ug siya misugo sa tanang katawhan nga sila maghinulsol gayod, ug magpabunyang sa iyang ngalan, magbaton og hingpit nga pagtuo sa Usa nga Balaan sa Israel, o sila dili maluwas sa gingharian sa Dios.

Ug kon sila dili maghinulsol ug motuo sa iyang ngalan, ug magpabunyang pinaagi sa iyang ngalan, ug molahutay hangtod sa kataposan, sila seguradong panghimaraoton; kay ang Ginoong Dios, ang Usa nga Balaan sa Israel, namulong niini.

Mao nga, mihatag siya og balaod; ug kon walay balaod nga gihatag walay pagsilot; ug kon walay pagsilot walay paghukom nga sad-an; ug kon walay panghimaraot ang mga kaluoy sa Usa nga Balaan sa Israel moepekto diha kanila, tungod sa pag-ula; kay sila giluwag pinaagi sa iyang gahom.

Kay ang pag-ula motagbaw sa mga gipangayo sa iyang kaangayan ngadto sa tanan kinsa wala pa ang balaod mahatag ngadto kanila, mao nga maluwas sila gikan nianang makalilisang nga mangtas, kamatayon ug impiyerno, ug sa yawa, ug sa lim-aw sa kalayo ug asupre, nga mao ang walay kataposan nga pag-antos; ug sila mapahiuli ngadto sa Dios nga naghatag kanila og gininhawa, nga mao ang Usa nga Balaan sa Israel.

Apan alaot siya nga gihatagan sa balaod, oo, kinsa nagbaton sa tanang sugo sa Dios, sama ngari kanato, ug milapas niini, ug miusik sa mga adlaw sa iyang pagsulay, kay makalilisang ang iyang kahimtang!

O kanang malipoton nga plano sa usa nga daotan! O ang pagkahambog, ug ang pagkahuyang, ug ang kabuang sa katawhan! Kon sila makinaadmanon sila nagtuo nga sila maalamon, ug dili sila mopatalinghog sa tambag sa Dios, kay sila mosalikway niini, nagtuo nga sila nahibalo niini sa ilang kaugalingon, mao nga, ang ilang kaalam mga binuang ug kini walay pulos diha kanila. Ug sila mahanaw.

Apan ang pagkamakinaadmanon maayo kon sila mopatalinghog ngadto sa mga tambag sa Dios.

And he commandeth all men that they must repent, and be baptized in his name, having perfect faith in the Holy One of Israel, or they cannot be saved in the kingdom of God.

And if they will not repent and believe in his name, and be baptized in his name, and endure to the end, they must be damned; for the Lord God, the Holy One of Israel, has spoken it.

Wherefore, he has given a law; and where there is no law given there is no punishment; and where there is no punishment there is no condemnation; and where there is no condemnation the mercies of the Holy One of Israel have claim upon them, because of the atonement; for they are delivered by the power of him.

For the atonement satisfieth the demands of his justice upon all those who have not the law given to them, that they are delivered from that awful monster, death and hell, and the devil, and the lake of fire and brimstone, which is endless torment; and they are restored to that God who gave them breath, which is the Holy One of Israel.

But wo unto him that has the law given, yea, that has all the commandments of God, like unto us, and that transgresseth them, and that wasteth the days of his probation, for awful is his state!

O that cunning plan of the evil one! O the vainness, and the frailties, and the foolishness of men! When they are learned they think they are wise, and they hearken not unto the counsel of God, for they set it aside, supposing they know of themselves, wherefore, their wisdom is foolishness and it profiteth them not. And they shall perish.

But to be learned is good if they hearken unto the counsels of God.

- 30 Datapwat sa aba sa mayayaman, na mayayaman sa mga bagay ng daigdig. Sapagkat dahil sila ay mayayaman, kanilang hinahamak ang mga maralita, at kanilang inuusig ang maaamo, at ang kanilang mga puso ay nasa kanilang mga kayamanan; kaya nga, ang kanilang kayamanan ang kanilang diyos. At dinggin, ang kanilang kayamanan ay mawawala ring kasama nila.
- 31 At sa aba sa mga bingi na ayaw makinig; sapagkat sila ay masasawi.
- 32 Sa aba sa mga bulag na ayaw makakita; sapagkat sila rin ay masasawi.
- 33 Sa aba sa mga hindi tuli ang puso, sapagkat parurusahan sila ng kaalaman ng kanilang kasamaan sa huling araw.
- 34 Sa aba sa mga sinungaling, sapagkat sila ay itatapon sa impiyerno.
- 35 Sa aba sa mamamatay-tao na pumapatay nang sadya, sapagkat siya ay mamamatay.
- 36 Sa aba sa mga gumagawa ng mga pagpapatutot, sapagkat sila ay itatapon sa impiyerno.
- 37 Oo, sa aba nila na sumasamba sa mga diyus-diyusan, sapagkat ang diyablo ng lahat ng diyablo ay nalulugod sa kanila.
- 38 At, sa madaling salita, sa aba nilang lahat na namatay sa kanilang mga kasalanan; sapagkat sila ay babalik sa Diyos, at mamamasdan ang kanyang mukha, at mananatili sa kanilang mga kasalanan.
- 39 O, mga minamahal kong kapatid, alalahanin ang kakila-kilabot na paglabag sa Banal na Diyos, at gayundin ang kakila-kilabot na pagbibigay-daan sa mga pang-aakit ng yaong tuso. Tandaan, ang maging mahalay sa kaisipan ay kamatayan, at ang maging espirituwal sa kaisipan ay buhay na walang hanggan.
- 40 O, mga minamahal kong kapatid, makinig sa aking mga salita. Alalahanin ang kadakilaan ng Banal ng Israel. Huwag sabihin na ako ay nagsalita ng masasakit na bagay laban sa inyo; sapagkat kung gagawin ninyo ito, hinahamak ninyo ang katotohanan; sapagkat sinabi ko ang mga salita ng inyong Lumikha. Alam ko na ang mga salita ng katotohanan ay masakit laban sa lahat ng karumihan; ngunit ang mabubuti ay hindi natatakot sa mga yaon, sapagkat minamahal nila ang katotohanan at hindi nanganginig.
- Apan alaot ang mga adunahan, kinsa mga adunahan sa mga butang sa kalibotan. Tungod kay sila mga adunahan sila mitamay sa mga kabos ug sila milutos sa mga maaghop, ug ang ilang mga kasingkasing anaa sa ilang mga bahandi; mao nga, ang ilang bahandi mao ang ilang dios. Ug tan-awa, ang ilang bahandi mahanaw ra usab uban kanila.
- Ug alaot kadtong mga bungol nga dili maminaw; kay mag-antos sila sa espirituhanong panghimaraot.
- Alaot kadtong mga buta nga dili motanaw; kay sila usab mag-antos sa espirituhanong panghimaraot.
- Alaot kadtong mga tig-a og kasingkasing, kay ang pagkaamgo sa ilang pagkadaotan ang mosakit kanila sa kataposang adlaw.
- Alaot ang bakakon, kay siya itambog ngadto sa impiyerno.
- Alaot ang mamumuno kinsa mopatay sa tinuyo, kay siya mamatay.
- Alaot sila nga nanaghimo og malaw-ay nga mga buhat, kay itambog sila ngadto sa impiyerno.
- Oo, alaot kadtong nagsimba og mga dios-dios, kay ang yawa sa tanang yawa mahimuot kanila.
- Ug, sa kataposan, alaot kadtong tanan kinsa mamatay diha sa ilang mga sala; kay sila mobalik sa Dios, ug mosud-ong sa iyang nawong, ug magpabilin diha sa ilang mga sala.
- O, hinigugma kong mga igsoon, hinumdomi ang pagkamakalilisang sa paglapas batok nianang Balaan nga Dios, ug usab ang pagkamakalilisang sa pagnunot sa mga pagpang-agni nianang usa nga malipoton. Hinumdomi, nga ang pagkakalibotanon og hunahuna kamatayon, ug ang pagka-espirituwal og hunahuna kinabuhing dayon.
- O, hinigugma kong mga igsoon, pamatia ang akong mga pulong. Hinumdomi ang katalagsaon sa Usa nga Balaan sa Israel. Ayaw pag-ingon nga ako misulti og sakit nga mga butang batok kaninyo; kay kon inyo kining buhaton, magbiay-biay kamo sa kamatuoran; kay ako namulong sa mga pulong sa inyong Magbubuhat. Nahibalo ako nga ang mga pulong sa kamatuoran masakit batok sa tanang mahugaw; apan ang mga matarong dili mahadlok niini, kay gihigugma nila ang kamatuoran ug dili kini matarog.
- But wo unto the rich, who are rich as to the things of the world. For because they are rich they despise the poor, and they persecute the meek, and their hearts are upon their treasures; wherefore, their treasure is their god. And behold, their treasure shall perish with them also.
- And wo unto the deaf that will not hear; for they shall perish.
- Wo unto the blind that will not see; for they shall perish also.
- Wo unto the uncircumcised of heart, for a knowledge of their iniquities shall smite them at the last day.
- Wo unto the liar, for he shall be thrust down to hell.
- Wo unto the murderer who deliberately killeth, for he shall die.
- Wo unto them who commit whoredoms, for they shall be thrust down to hell.
- Yea, wo unto those that worship idols, for the devil of all devils delighteth in them.
- And, in fine, wo unto all those who die in their sins; for they shall return to God, and behold his face, and remain in their sins.
- O, my beloved brethren, remember the awfulness in transgressing against that Holy God, and also the awfulness of yielding to the enticings of that cunning one. Remember, to be carnally-minded is death, and to be spiritually-minded is life eternal.
- O, my beloved brethren, give ear to my words. Remember the greatness of the Holy One of Israel. Do not say that I have spoken hard things against you; for if ye do, ye will revile against the truth; for I have spoken the words of your Maker. I know that the words of truth are hard against all uncleanness; but the righteous fear them not, for they love the truth and are not shaken.

41 O kung gayon, mga minamahal kong kapatid, lumapit sa Panginoon, ang Banal. Pakatandaan na ang kanyang mga landas ay matwid. Dinggin, ang daan para sa tao ay makipot, ngunit ito ay nasa isang tuwid na daraanan sa harapan niya, at ang Banal ng Israel ang tanod ng pasukan; at wala siyang inuupahang tagapaglingkod doon; at walang ibang daan maliban sa pasukan; sapagkat hindi siya malilinlang, sapagkat Panginoong Diyos ang kanyang pangalan.

42 At ang sinumang kakatok, siya ay kanyang pagbubuksan; at ang matatalino, at ang marurunong, at silang mayayaman, na nagmamataas dahil sa kanilang kaalaman, at kanilang karunungan, at kanilang mga kayamanan—oo, sila yaong kanyang kinasusuklaman; at maliban kung kanilang iwawaksi ang mga bagay na ito, at ituturing na mga hangal ang kanilang sarili sa harapan ng Diyos, at bumaba sa kailaliman ng pagpapakumbaba, hindi niya sila pagbubuksan.

43 Ngunit ang mga bagay ng matatalino at masisinop ay ikukubli mula sa kanila magpakailanman—oo, yaong kaligayahang inihanda para sa mga banal.

44 O, mga minamahal kong kapatid, pakatandaan ang aking mga salita. Dinggin, hinuhubad ko ang aking mga kasuotan, at ipinapagpag ko ang mga ito sa harapan ninyo; ako ay dumadalangin sa Diyos ng aking kaligtasan na tingnan niya ako ng kanyang mapagsiyasat na mata; kaya nga, malalaman ninyo sa huling araw, kung kailan ang lahat ng tao ay hahatulan sa kanilang mga gawa, na ang Diyos ng Israel ay sumaksing ipinagpag ko ang inyong mga kasamaan mula sa aking kaluluwa, at na ako ay nakatayo nang maningning sa harapan niya, at naalis sa akin ang inyong dugo.

45 O, mga minamahal kong kapatid, talikuran ang inyong mga kasalanan; iwagwag ang mga tanikala niya na gagapos sa inyo nang mahigpit; lumapit sa yaong Diyos na siyang bato ng inyong kaligtasan.

O kon ingon man niana, hinigugma kong mga igsoon, duol ngadto sa Ginoo, ang Usa nga Balaan. Hinumdomi nga matarong ang iyang mga buhat. Tan-awa, ang dalan sa tawo pig-ot, apan anaa kini sa tul-id nga agianan sa iyang atubangan, ug ang magbalantay sa ganghaan mao ang Usa nga Balaan sa Israel; ug wala siya magbutang og sulugoon didto; ug walay laing agianan gawas diha sa ganghaan; kay siya dili malimbongan, kay ang Ginoong Dios mao ang iyang ngalan.

Ug kinsa kadto nga magatuktok, siya iyang pagaablihan; ug ang mga maalamon, ug ang mga makinaadmanon, ug sila nga mga adunahan, nga nagmapahitas-on tungod sa ilang mga nakat-onan, ug sa ilang kaalam, ug sa ilang mga katigayonan—oo, sila kadto nga iyang gikayugtan; ug gawas kon isalikway nila kining mga butanga, ug mohunahuna sa ilang mga kaugalingon nga mga buang sa atubangan sa Dios, ug mohimo sa tumang pagpaubos, siya dili magaabli kanila.

Apan ang mga butang sa mga maalamon ug mainampingon pagatagoan gikan kanila hangtod sa hangtod—oo, kana nga kalipay nga giandam alang sa mga santos.

O, hinigugma kong mga igsoon, hinumdomi ang akong mga pulong. Tan-awa, akong huboon ang akong mga sapot, ug iyabyab ko kini sa inyong atubangan; mag-ampo ako sa Dios sa akong kaluwasan nga siya motan-aw kanako pinaagi sa iyang masusihong mga mata; mao nga, mahibaloan ninyo sa kataposang adlaw, sa higayon nga ang tanang katawhan mahukman sa ilang mga buhat, nga ang Dios sa Israel misaksi nga ako miyabyab sa inyong pagkadaotan gikan sa akong kalag, ug nga ako mobarog uban sa kahayag diha sa iyang atubangan, ug ako nakalingkawas sa inyong dugo.

O, hinigugma kong mga igsoon, biyai ang inyong mga sala; tangtanga ang mga kadena niya nga mogapos kaninyo og hugot; duol ngadto niana nga Dios nga mao ang bato sa inyong kaluwasan.

O then, my beloved brethren, come unto the Lord, the Holy One. Remember that his paths are righteous. Behold, the way for man is narrow, but it lieth in a straight course before him, and the keeper of the gate is the Holy One of Israel; and he employeth no servant there; and there is none other way save it be by the gate; for he cannot be deceived, for the Lord God is his name.

And whoso knocketh, to him will he open; and the wise, and the learned, and they that are rich, who are puffed up because of their learning, and their wisdom, and their riches—yea, they are they whom he despiseth; and save they shall cast these things away, and consider themselves fools before God, and come down in the depths of humility, he will not open unto them.

But the things of the wise and the prudent shall be hid from them forever—yea, that happiness which is prepared for the saints.

O, my beloved brethren, remember my words. Behold, I take off my garments, and I shake them before you; I pray the God of my salvation that he view me with his all-searching eye; wherefore, ye shall know at the last day, when all men shall be judged of their works, that the God of Israel did witness that I shook your iniquities from my soul, and that I stand with brightness before him, and am rid of your blood.

O, my beloved brethren, turn away from your sins; shake off the chains of him that would bind you fast; come unto that God who is the rock of your salvation.

46 Ihanda ang inyong mga kaluluwa para sa yaong maluwalhating araw kung kailan igagawad ang katarungan sa mga matwid, maging ang araw ng paghuhukom, upang huwag kayong manliit dahil sa nakapanghihilakbot na takot; upang huwag ninyong maalaala ang inyong nakakikilabot na pagkakasala sa kaganapan, at mapilitang bumulalas: Banal, banal ang inyong mga kahatulan, O Panginoong Diyos na Pinakamakapangyarihan—ngunit alam ko ang aking pagkakasala; ako ay lumabag sa inyong batas, at ang mga paglabag ko ay sa akin; at nakuha ako ng diyablo, na ako ay biktima ng kanyang nakapanghihilakbot na kalungkutan.

47 Ngunit dinggin, mga kapatid ko, kinakailangan bang kayo ay gisingin ko sa isang kakila-kilabot na katotohanan ng mga bagay na ito? Susuyurin ko ba ang inyong mga kaluluwa kung ang inyong mga isipan ay dalisay? Ako ba ay magiging matapat sa inyo alinsunod sa katapatan ng katotohanan kung kayo ay malaya sa kasalanan?

48 Dinggin, kung kayo ay banal, mangungusap ako sa inyo ng kabanalan; ngunit yamang kayo ay hindi banal, at itinuturing ninyo akong isang guro, talagang kinakailangang ituro ko sa inyo ang kahihinatnan ng kasalanan.

49 Dinggin, ang aking kaluluwa ay nasusuklam sa kasalanan, at ang aking puso ay nalulugod sa kabutihan; at pupurihin ko ang banal na pangalan ng aking Diyos.

50 Halikayo, mga kapatid ko, bawat isa na nauuhaw, lumapit kayo sa mga tubig; at siya na walang salapi, halika't bumili at kumain; oo, bumili ng alak at gatas nang walang salapi at walang bayad.

51 Anupa't huwag gastusin ang salapi sa mga yaong walang kabuluhan, ni ang inyong paggawa sa mga yaong hindi nakasisiya. Makinig kayo nang masigasig sa akin, at tandaan ang mga salitang aking sinabi; at lumapit sa Banal ng Israel, at magpakabusog doon sa hindi nawawala, ni nasisira, at hayaang ang inyong kaluluwa ay malugod sa katabaan.

52 Dinggin, mga minamahal kong kapatid, pakatandaan ang mga salita ng inyong Diyos; patuloy na manalangin sa kanya sa araw, at magbigay-pasalamat sa kanyang banal na pangalan sa gabi. Magsaya ang inyong mga puso.

Andama ang inyong mga kalag alang nianang mahimayaon nga adlaw diin ang kaangayan igahatag ngadto sa matarong, nga mao ang adlaw sa paghukom, aron dili kamo mosibog tungod sa makalilisang nga kahadlok; aron dili kamo mahinumdom sa makalilisang ninyong mga sayop sa hingpit, ug mapugos sa pagsinggit: Balaan, balaan ang imong mga paghukom, O Ginoong Dios nga Labawng Makagagahom—apan nasayod ako sa akong mga sayop; akong nalapas ang imong balaod, ug ang akong mga kalapasan akoo lamang; ug ang yawa nakapanag-iyang kanako, nga usa ako ka biktima sa iyang makalilisang nga pagkauyamot.

Apan tan-awa, akong kaigsuonan, kinahanglan ba nga pahinumdoman ko kamo sa makalilisang nga kamatuoran bahin niini nga mga butang? Hasulon ko kaha ang inyong mga kalag kon ang inyong mga hunahuna lunsay? Sultihan ko kaha kamo sa walay lipodlipod sumala sa kayano sa kamatuoran kon kamo nakalingkawas na sa kasalanan?

Tan-awa, kon mga balaan pa kamo mamulong unta ako kaninyo mahitungod sa pagkabalaan; apan kay kamo dili balaan, ug kamo miisip kanako nga usa ka magtutudlo, kinahanglan nga akong itudlo kaninyo ang mga sangpotanan sa sala.

Tan-awa, gikasilagan sa akong kalag ang sala, ug ang akong kasingkasing nagmaya sa pagkamatarong; ug akong pagadaygon ang balaan nga ngalan sa akong Dios.

Dali, akong mga igsoon, matag usa nga giuhaw, adtoa ninyo ang katubigan; ug siya nga walay salapi, dali palit ug kaon; oo, dali pagpalit og bino ug gatas nga wala magkinahanglan og salapi ug walay kantidad.

Mao nga, ayaw paggasto og salapi alang nianang walay bili, ni maghago alang nianang dili makatagbaw. Patalinghogi ako sa makanunayon nga paagi, ug hinumdomi ang mga pulong nga akong gipamulong; ug duol ngadto sa Usa nga Balaan sa Israel, ug pagbusog nianang dili mahanaw, ni madunot, ug himoa nga magmaya ang inyong kalag sa kabuhong.

Tan-awa, hinigugma kong mga igsoon, hinumdomi ang mga pulong sa inyong Dios; mag-ampo kanunay ngadto kaniya matag adlaw, ug magpasalamat sa iyang balaan nga ngalan magabii. Himoa nga magmaya ang inyong mga kasingkasing.

Prepare your souls for that glorious day when justice shall be administered unto the righteous, even the day of judgment, that ye may not shrink with awful fear; that ye may not remember your awful guilt in perfectness, and be constrained to exclaim: Holy, holy are thy judgments, O Lord God Almighty—but I know my guilt; I transgressed thy law, and my transgressions are mine; and the devil hath obtained me, that I am a prey to his awful misery.

But behold, my brethren, is it expedient that I should awake you to an awful reality of these things? Would I harrow up your souls if your minds were pure? Would I be plain unto you according to the plainness of the truth if ye were freed from sin?

Behold, if ye were holy I would speak unto you of holiness; but as ye are not holy, and ye look upon me as a teacher, it must needs be expedient that I teach you the consequences of sin.

Behold, my soul abhorreth sin, and my heart delighteth in righteousness; and I will praise the holy name of my God.

Come, my brethren, every one that thirsteth, come ye to the waters; and he that hath no money, come buy and eat; yea, come buy wine and milk without money and without price.

Wherefore, do not spend money for that which is of no worth, nor your labor for that which cannot satisfy. Hearken diligently unto me, and remember the words which I have spoken; and come unto the Holy One of Israel, and feast upon that which perisheth not, neither can be corrupted, and let your soul delight in fatness.

Behold, my beloved brethren, remember the words of your God; pray unto him continually by day, and give thanks unto his holy name by night. Let your hearts rejoice.

53 At masdan kung gaano kaydakila ng mga tipan ng Panginoon, at kaydakila ng kanyang mga pagpapakababa sa mga anak ng tao; at dahil sa kanyang kadakilaan, at kanyang biyaya at awa, kanyang ipinangako sa atin na ang ating mga binhi ay hindi lubusang malilipol, ayon sa laman, kundi kanyang pangangalagaan sila; at sa mga darating na salinlahi, sila ay magiging isang mabuting sanga sa sambahayan ni Israel.

54 At ngayon, mga kapatid ko, magsasalita pa ako sa inyo nang marami; ngunit sa kinabukasan ko na ipahahayag sa inyo ang nalalabi sa aking mga salita. Amen.

Ug tan-awa unsa kamahinungdanon ang mga pakigsaad sa Ginoo, ug unsa kahalangdon ang iyang pagpakig-angay ngadto sa mga anak sa katawhan; ug tungod sa iyang kahalangdon, ug sa iyang grasya ug kaluoy, misaad siya ngari kanato nga ang atong mga binhi dili malaglag sa hingpit, sumala sa unod, apan siya manalipod kanila; ug sa umaabot nga henerasyon mamahimo silang matarong nga sanga sa balay ni Israel.

Ug karon, akong mga igsoon, mamulong pa ako kaninyo og daghan; apan pagkaugma akong ipadayag kaninyo ang nahibilin nakong mga pulong. Amen.

And behold how great the covenants of the Lord, and how great his condescensions unto the children of men; and because of his greatness, and his grace and mercy, he has promised unto us that our seed shall not utterly be destroyed, according to the flesh, but that he would preserve them; and in future generations they shall become a righteous branch unto the house of Israel.

And now, my brethren, I would speak unto you more; but on the morrow I will declare unto you the remainder of my words. Amen.

2 Nephi 10

- 1 At ngayon, ako, si Jacob, ay muling nangungusap sa inyo, mga minamahal kong kapatid, hinggil sa matwid na sangang ito na aking sinabi.
- 2 Sapagkat dinggin, ang mga pangakong ating natanggap ay mga pangako sa atin ayon sa laman; anupa't sa kabila ng ipinakita sa akin na marami sa ating mga anak ang masasawi sa laman dahil sa kawalang-paniniwala, gayunman, magiging maawain ang Diyos sa marami; at ang ating mga anak ay ipanunumbalik, upang makarating sila sa mga yaong makapagbibigay ng tunay na kaalaman tungkol sa kanilang Manunubos.
- 3 Anupa't tulad ng sinabi ko sa inyo, talagang kinakailangan na si Cristo—sapagkat noong nakaraang gabi ay sinabi sa akin ng anghel na ito ang magiging pangalan niya—ay pumaroon sa mga Judio, sa mga yaong higit na masasama sa daigdig; at kanilang ipapako siya—sapagkat minamarapat ito ng ating Diyos, at wala nang ibang bansa sa mundo na magpapako sa kanilang Diyos.
- 4 Sapagkat kung ginawa sa mga ibang bansa ang mga makapangyarihang himala ay magsisisi sila, at malalaman na siya ang kanilang Diyos.
- 5 Subalit dahil sa mga huwad na pagkasaserdote at mga kasamaan, sila na nasa Jerusalem ay patitigasin ang kanilang mga leeg laban sa kanya, kaya nga ipapako siya sa krus.
- 6 Anupa't dahil sa kanilang mga kasamaan, ang mga pagkalipol, taggutom, salot, at pagdanak ng dugo ay sasapit sa kanila; at sila na hindi malilipol ay ikakalat sa lahat ng bansa.
- 7 Subalit dinggin, ganito ang wika ng Panginoong Diyos: Sa pagdating ng araw na maniniwala sila sa akin, na ako ang Cristo, sa gayon ako nakipagtipan sa kanilang mga ama na ipanunumbalik sila habang nasa laman, sa mundo, sa mga lupaing kanilang mana.
- 8 At ito ay mangyayari na titipunin sila mula sa matagal nilang pagkakakalat, mula sa mga pulo ng dagat, at mula sa apat na sulok ng mundo; at ang mga bansa ng mga Gentil ay magiging dakila sa aking paningin, wika ng Diyos, sa pagdadala sa kanila sa mga lupaing kanilang mana.

2 Nephi 10

Ug karon ako, si Jacob, mamulong na usab kaninyo, hinigugma kong mga igsoon, mahitungod niining matarong nga sanga nga akong gipamulong.

Kay tan-awa, ang mga saad nga atong naangkon mao ang mga saad ngari kanato sumala sa unod; mao nga, bisan og gipakita ngari kanako nga daghan sa atong mga anak mawad-an sa kinabuhitungod sa kawalay pagtuo, bisan pa, ang Dios magmanggiluy-on ngadto sa daghan; ug ang atong mga anak ipahiuli, aron maangkon nila ang butang nga makahatag kanila og tinuod nga kahibalo bahin sa ilang Manunubos.

Mao nga, sama sa akong gisulti kaninyo, gikinahanglan gayod nga si Kristo—tungod kay sa miaging gabii ang anghel namulong ngari kanako nga mao gayod kini ang iyang ngalan—moabot taliwala sa mga Judeo, taliwala niadtong labing daotan nga mga bahin sa kalibotan; ug sila molansang kaniya sa krus—tungod kay kinahanglanon kini sa atong Dios, ug walay laing nasod sa ibabaw sa yuta nga molansang sa krus sa ilang Dios.

Kay kon ang talagsaon nga mga milagro himoon ngadto sa ubang mga nasod sila maghinulsol gayod, ug mahibalo nga siya mao ang ilang Dios.

Apan tungod sa pagkadaotan sa mga pari ug mga kadaotan, sila nga anaa sa Jerusalem mopatikig sa ilang mga liog batok kaniya, mao nga ilansang siya sa krus.

Mao nga, tungod sa ilang pagkadaotan, ang mga kalaglagan, mga kagutom, mga kamatay, ug pagbanaw sa dugo modangat kanila; ug kadto sila nga dili mangalaglag pagatibulaagon ngadto sa tanang kanasoran.

Apan tan-awa, kini ang giingon sa Ginoong Dios: Sa higayon nga moabot ang adlaw nga motuo sila kanako nga ako si Kristo, sa ingon niana ako nakigsaad sa ilang mga amahan nga ipahiuli sila sa unod, dinhi sa yuta, ngadto sa mga yuta nga ilang kabilin.

Ug mahitabo nga pundokon sila gikan sa dugay na nilang pagkatibulaag, gikan sa mga isla sa dagat, ug gikan sa upat ka bahin sa yuta; ug ang kanasoran sa mga Hentil mamahimong gamhanan sa akong mga mata, miingon ang Dios, sa pagdala kanila ngadto sa yuta nga ilang kabilin.

2 Nephi 10

And now I, Jacob, speak unto you again, my beloved brethren, concerning this righteous branch of which I have spoken.

For behold, the promises which we have obtained are promises unto us according to the flesh; wherefore, as it has been shown unto me that many of our children shall perish in the flesh because of unbelief, nevertheless, God will be merciful unto many; and our children shall be restored, that they may come to that which will give them the true knowledge of their Redeemer.

Wherefore, as I said unto you, it must needs be expedient that Christ—for in the last night the angel spake unto me that this should be his name—should come among the Jews, among those who are the more wicked part of the world; and they shall crucify him—for thus it behooveth our God, and there is none other nation on earth that would crucify their God.

For should the mighty miracles be wrought among other nations they would repent, and know that he be their God.

But because of priestcrafts and iniquities, they at Jerusalem will stiffen their necks against him, that he be crucified.

Wherefore, because of their iniquities, destructions, famines, pestilences, and bloodshed shall come upon them; and they who shall not be destroyed shall be scattered among all nations.

But behold, thus saith the Lord God: When the day cometh that they shall believe in me, that I am Christ, then have I covenanted with their fathers that they shall be restored in the flesh, upon the earth, unto the lands of their inheritance.

And it shall come to pass that they shall be gathered in from their long dispersion, from the isles of the sea, and from the four parts of the earth; and the nations of the Gentiles shall be great in the eyes of me, saith God, in carrying them forth to the lands of their inheritance.

9 Oo, ang mga hari ng mga Gentil ay magiging mga tagakandiling ama sa kanila, at ang kanilang mga reyna ay magiging mga tagakandiling ina; kaya nga, ang mga pangako ng Panginoon ay dakila sa mga Gentil, sapagkat sinabi niya ito, at sino ang makikipagtalo?

10 Subalit dinggin, ang lupaing ito, wika ng Diyos, ay magiging lupaing inyong mana, at ang mga Gentil ay pagpapalain sa lupain.

11 At ang lupaing ito ay magiging lupain ng kalayaan sa mga Gentil, at hindi magkakaroon ng mga hari sa lupain, na ibabangon sa mga Gentil.

12 At aking palalakasin ang lupaing ito laban sa lahat ng iba pang bansa.

13 At siya na lumalaban sa Sion ay masasawi, wika ng Diyos.

14 Sapagkat siya na magbabangon ng isang hari laban sa akin ay masasawi, sapagkat ako, ang Panginoon, na hari ng langit, ang kanilang magiging hari, at ako ay magiging ilaw sa kanila magpakailanman, na mga makikinig sa aking mga salita.

15 Anupa't sa dahilang ito, upang matupad ang aking mga tipan na aking ginawa sa mga anak ng tao, na aking gagawin sa kanila habang sila ay nasa laman, talagang kinakailangan kong wasakin ang mga lihim na gawain ng kadiliman, at ang mga pagpaslang, at ang mga karumal-dumal na gawain.

16 Samakatwid, siya na kumalaban sa Sion, kapwa Judio at Gentil, kapwa alipin at malaya, kapwa lalaki at babae, ay masasawi; sapagkat sila ang mga yaong patutot ng buong mundo; sapagkat sila na hindi para sa akin ay laban sa akin, wika ng ating Diyos.

17 Sapagkat tutuparin ko ang aking mga pangako na aking ginawa sa mga anak ng tao, na gagawin ko sa kanila habang sila ay nasa laman—

18 Anupa't mga minamahal kong kapatid, ganito ang wika ng ating Diyos: Pahihirapan ko ang iyong mga binhi sa pamamagitan ng kamay ng mga Gentil; gayunman, palalambutin ko ang mga puso ng mga Gentil, na sila ay matutulad sa isang ama sa kanila; kaya nga, ang mga Gentil ay pagpapalain at ibibilang sa sambahayan ni Israel.

Oo, ang mga hari sa mga Hentil ang mamahimong tigmatuto nga mga amahan ngadto kanila, ug ang ilang mga rayna mahimong tigmatuto nga mga inahan; mao nga, ang mga saad sa Ginoo mahinungdanon ngadto sa mga Hentil, kay siya ang namulong niini, ug kinsa ang makalalis?

Apan tan-awa, kini nga yuta, miingon ang Dios, mamahimong yuta nga inyong kabilin, ug ang mga Hentil mapanalanginan dinhi sa yuta.

Ug kini nga yuta mamahimong yuta sa kalingkawasan ngadto sa mga Hentil, ug walay mga hari diha sa yuta, kinsa motungha ngadto sa mga Hentil.

Ug akong palig-onon kini nga yuta batok sa tanang kanasoran.

Ug siya nga makig-away batok sa Zion mamatay, miingon ang Dios.

Kay siya nga mopabarog og usa ka hari batok kanako mamatay, kay ako, ang Ginoo, ang hari sa kalangitan, mahimo nila nga hari, ug ako ang mahimo nga kahayag ngadto kanila hangtod sa hangtod, nga mamati sa akong mga pulong.

Mao nga, tungod niini nga hinungdan, ang akong mga pakigsaad nga akong gihimo ngadto sa mga anak sa katawhan matuman, nga akong pagahimoon ngadto kanila samtang sila anaa sa unod, kinahanglan gayod nga ako molaglag sa mga tinago nga buhat sa kangitngit, ug sa mga pagbuno, ug sa mga pagkasalawayon.

Mao nga, siya nga makig-away batok sa Zion, sa mga Judeo ug mga Hentil, sa mga ulipon ug mga gawasnon, sa mga lalaki ug mga babaye, mamatay; kay sila ang mga tigbaligya sa ilang dungog sa tibuok yuta; kay sila nga dili modapig kanako mao ang magabatok kanako, miingon ang Dios.

Kay akong tumanon ang akong mga saad nga akong gihimo ngadto sa mga anak sa katawhan, nga akong pagabuhaton ngadto kanila samtang sila anaa sa unod—

Mao nga, hinigugma kong mga igsoon, sa ingon niini miingon ang atong Dios: Ako mosakit sa inyong mga binhi pinaagi sa kamot sa mga Hentil; bisan pa, akong pahumokon ang mga kasingkasing sa mga Hentil, aron mahisama sila sa usa ka amahan diha kanila; mao nga, ang mga Hentil panalanginan ug pagaiphon nga sakop sa balay ni Israel.

Yea, the kings of the Gentiles shall be nursing fathers unto them, and their queens shall become nursing mothers; wherefore, the promises of the Lord are great unto the Gentiles, for he hath spoken it, and who can dispute?

But behold, this land, said God, shall be a land of thine inheritance, and the Gentiles shall be blessed upon the land.

And this land shall be a land of liberty unto the Gentiles, and there shall be no kings upon the land, who shall raise up unto the Gentiles.

And I will fortify this land against all other nations.

And he that fighteth against Zion shall perish, saith God.

For he that raiseth up a king against me shall perish, for I, the Lord, the king of heaven, will be their king, and I will be a light unto them forever, that hear my words.

Wherefore, for this cause, that my covenants may be fulfilled which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh, I must needs destroy the secret works of darkness, and of murders, and of abominations.

Wherefore, he that fighteth against Zion, both Jew and Gentile, both bond and free, both male and female, shall perish; for they are they who are the whore of all the earth; for they who are not for me are against me, saith our God.

For I will fulfil my promises which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh—

Wherefore, my beloved brethren, thus saith our God: I will afflict thy seed by the hand of the Gentiles; nevertheless, I will soften the hearts of the Gentiles, that they shall be like unto a father to them; wherefore, the Gentiles shall be blessed and numbered among the house of Israel.

19 Anupa't ilalaan ko ang lupaing ito sa iyong mga binhi, at sa kanila na ibibilang sa iyong mga binhi, magpakailanman, bilang lupaing kanilang mana; sapagkat ito ay isang piling lupain, wika ng Diyos sa akin, higit sa iba pang mga lupain, kaya nga nais kong sumamba sa akin ang lahat ng taong mananahan dito, wika ng Diyos.

20 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, nalalamang binigyan tayo ng ating maawaing Diyos ng maraming kaalaman hinggil sa mga bagay na ito, atin siyang alalahanin, at isantabi ang ating mga kasalanan, at huwag iyuko ang ating mga ulo, sapagkat hindi tayo itinatakwil; gayunpaman, itinaboy tayo palabas mula sa lupaing ating mana; subalit tayo ay dinala sa higit na mainam na lupain, sapagkat ginawa ng Panginoon na ang dagat ay maging daan natin, at tayo ay nasa isang pulo ng dagat.

21 Subalit dakila ang mga pangako ng Panginoon sa kanila na nasa mga pulo ng dagat; anupa't sapagkat sinabing mga pulo, talagang tiyak na marami pang iba bukod dito, at ang mga ito ay tinitirahan din ng ating mga kapatid.

22 Sapagkat dinggin, inaakay palayo ng Panginoong Diyos ang sambahayan ni Israel sa pana-panahon, alinsunod sa kanyang kalooban at kasiyahan. At ngayon, dinggin, naaalaala ng Panginoon silang lahat na nahiwalay, kaya nga, naaalaala rin niya tayo.

23 Samakatwid, magalak sa inyong mga puso, at tandaan ninyo na kayo ay malayang makakikilos para sa inyong sarili—na piliin ang daan ng walang hanggang kamatayan o ang daan ng buhay na walang hanggan.

24 Anupa't mga minamahal kong kapatid, makipagkasundo kayo sa kalooban ng Diyos, at hindi sa kagustuhan ng diyablo at ng laman; at tandaan, matapos kayong makipagkasundo sa Diyos, na dahil lamang sa at sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos kayo maliligtas.

25 Anupa't ibangon nawa kayo ng Diyos mula sa kamatayan sa pamamagitan ng kapangyarihan ng pagkabuhay na mag-uli, at mula rin sa walang hanggang kamatayan sa pamamagitan ng kapangyarihan ng pagbabayad-sala, upang kayo ay matanggap sa walang hanggang kaharian ng Diyos, upang inyong papurihan siya sa pamamagitan ng dakilang biyaya. Amen.

Mao nga, akong ipahinungod kini nga yuta ngadto sa inyong binhi, ug ngadto kanila kinsa pagaipon nga sakop sa inyong binhi sa hangtod, alang sa yuta nga ilang kabilin; kay kini usa ka pinili nga yuta, miingon ang Dios ngari kanako, labaw sa tanan nga yuta, mao nga akong gusto nga ang tanang tawo nga mopuyo niini mosimba kanako, miingon ang Dios.

Ug karon, hinigugma kong mga igsoon, kay nakita nga ang atong maluluy-on nga Dios naghatag kanato og daghan kaayo nga kahibalo mahitungod niini nga mga butang, kita mohinumdom kaniya, ug mobiya sa atong mga sala, ug dili moduko sa atong mga ulo, kay wala kita isalikway; bisan pa niana, gipalayas kita gikan sa yuta nga atong kabilin; apan gidala kita sa mas maayo nga yuta, kay ang Ginoo mihimo sa dagat nga atong dalan, ug ania kita sa usa ka isla sa dagat.

Apan mahinungdanon ang mga saad sa Ginoo ngadto kanila nga tua sa mga isla sa dagat; mao nga kay naghisgot man kini og mga isla, seguradong adunay mas daghan pa niini, ug gipuy-an usab kini sa atong mga igsuong lalaki.

Kay tan-awa, gidala sa Ginoong Dios ang katawhan sa lain-laing panahon gikan sa balay ni Israel, sumala sa iyang kabubut-on ug kahimuot. Ug karon tan-awa, ang Ginoo nahinumdom sa tanan kanila nga nahibulag, mao nga nahinumdom usab siya kanato.

Busa, lipaya ang inyong mga kasingkasing, ug hinumdomi nga kamo gawasnon sa paglihok alang sa inyong mga kaugalingon—sa pagpili sa dalan sa walay kataposan nga kamatayan o sa dalan sa kinabuhing dayon.

Mao nga, hinigugma kong mga igsoon, ipakig-uli ang inyong mga kaugalingon ngadto sa kabubut-on sa Dios, ug dili sa kabubut-on sa yawa ug sa unod; ug hinumdomi, human kamo makig-uli ngadto sa Dios, nga pinaagi lamang sa grasya sa Dios nga kamo naluwas.

Mao nga, hinaot nga ang Dios mopabangon kaninyo gikan sa pagkamatay pinaagi sa gahom sa pagkabanhaw, ug usab gikan sa walay kataposan nga kamatayan pinaagi sa gahom sa pag-ula, nga kamo dawaton ngadto sa mahangtoron nga gingharian sa Dios, aron kamo modayeg kaniya pinaagi sa grasya nga balaan. Amen.

Wherefore, I will consecrate this land unto thy seed, and them who shall be numbered among thy seed, forever, for the land of their inheritance; for it is a choice land, saith God unto me, above all other lands, wherefore I will have all men that dwell thereon that they shall worship me, saith God.

And now, my beloved brethren, seeing that our merciful God has given us so great knowledge concerning these things, let us remember him, and lay aside our sins, and not hang down our heads, for we are not cast off; nevertheless, we have been driven out of the land of our inheritance; but we have been led to a better land, for the Lord has made the sea our path, and we are upon an isle of the sea.

But great are the promises of the Lord unto them who are upon the isles of the sea; wherefore as it says isles, there must needs be more than this, and they are inhabited also by our brethren.

For behold, the Lord God has led away from time to time from the house of Israel, according to his will and pleasure. And now behold, the Lord remembereth all them who have been broken off, wherefore he remembereth us also.

Therefore, cheer up your hearts, and remember that ye are free to act for yourselves—to choose the way of everlasting death or the way of eternal life.

Wherefore, my beloved brethren, reconcile yourselves to the will of God, and not to the will of the devil and the flesh; and remember, after ye are reconciled unto God, that it is only in and through the grace of God that ye are saved.

Wherefore, may God raise you from death by the power of the resurrection, and also from everlasting death by the power of the atonement, that ye may be received into the eternal kingdom of God, that ye may praise him through grace divine. Amen.

2 Nephi 11

- 1 At ngayon, marami pang bagay ang sinabi ni Jacob sa aking mga tao sa panahong yaon; gayunpaman, ang mga bagay lamang na ito ang aking isinulat, sapagkat ang mga bagay na naisulat ko ay sapat na sa akin.
- 2 At ngayon, ako, si Nephi, ay magsusulat pa ng mga salita ni Isaias, sapagkat ang aking kaluluwa ay nalulugod sa kanyang mga salita. Sapagkat iniuugnay ko ang kanyang mga salita sa aking mga tao, at ipadadala ko ang mga ito sa lahat ng aking mga anak, sapagkat katotohanang nakita niya ang aking Manunubos tulad ng pagkakita ko sa kanya.
- 3 At ang aking kapatid, si Jacob, ay nakita rin siya tulad ng pagkakita ko sa kanya; kaya nga, ipadadala ko ang kanilang mga salita sa aking mga anak upang patunayan sa kanila na totoo ang mga salita ko. Anupa't sa pamamagitan ng mga salita ng tatlo, sinabi ng Diyos, na pagtitibayin ko ang aking salita. Gayunpaman, ang Diyos ay nagpapadala ng mga karagdagang saksi, at patutunayan niya ang lahat ng kanyang salita.
- 4 Masdan, ang aking kaluluwa ay nalulugod sa pagpapatunay sa aking mga tao ng katotohanan ng pagparito ni Cristo; sapagkat, sa layuning ito ibinigay ang batas ni Moises; at lahat ng bagay na ibinigay ng Diyos mula pa sa simula ng daigdig, sa tao, ay pagsasagisag sa kanya.
- 5 At ang aking kaluluwa ay nalulugod din sa mga tipan ng Panginoon na kanyang ginawa sa ating mga ama; oo, ang aking kaluluwa ay nalulugod sa kanyang biyaya, at sa kanyang katarungan, at kapangyarihan, at awa sa dakila at walang hanggang plano ng kaligtasan mula sa kamatayan.
- 6 At ang aking kaluluwa ay nalulugod sa pagpapatunay sa aking mga tao na maliban kung paparito si Cristo ay tiyak na masasawi ang lahat ng tao.
- 7 Sapagkat kung walang Cristo ay walang Diyos; at kung walang Diyos ay wala tayo, sapagkat hindi maaaring magkaroon ng paglikha. Subalit may Diyos, at siya si Cristo, at paparito siya sa kaganapan ng kanyang sariling kapanahunan.

2 Nephi 11

Ug karon, si Jacob namulong og daghan pa nga butang ngadto sa akong katawhan niana nga panahon; apan kini lamang nga mga butang ang akong gipasulat, kay ang mga butang nga akong gisulat igo na alang kanako.

Ug karon ako, si Nephi, misulat pa og daghan sa mga pulong ni Isaias, kay ang akong kalag nahimuot sa iyang mga pulong. Tungod kay akong ipahisama ang iyang mga pulong ngadto sa akong katawhan, ug ipadala ko kini ngadto sa tanan nakong mga anak, kay tinuod gayod nga nakakita siya sa akong Manunubos, sama nga ako nakakita kaniya.

Ug ang akong igsoon, si Jacob, nakakita usab kaniya sama nga ako nakakita kaniya; mao nga, akong ipadala ang ilang mga pulong ngadto sa akong mga anak aron sa pagpamatuod ngadto kanila nga ang akong mga pulong tinuod. Mao nga, pinaagi sa mga pulong sa tulo, ang Dios miingon, akong pamatud-an ang akong pulong. Bisan pa niana, ang Dios mipadala og dugang pa nga mga saksi, ug iyang gipamatud-an ang tanan niyang mga pulong.

Tan-awa, ang akong kalag nahimuot sa pagpamatuod ngadto sa akong katawhan sa katinuod sa pag-anhi ni Kristo; kay, tungod niini nga katuyoan ang balaod ni Moises gihatag; ug ang tanang butang nga gihatag sa Dios ngadto sa tawo, gikan pa sa sinugdanan sa kalibotan, nagsimbolo kaniya.

Ug usab ang akong kalag nahimuot sa mga pakigsaad sa Ginoo nga iyang gihimo sa atong mga amahan; oo, ang akong kalag nahimuot sa iyang grasya, ug sa iyang kaangayan, ug gahom, ug kaluoy sa mahinungdanon ug mahangtoron nga plano sa kalingkawasan gikan sa kamatayon.

Ug ang akong kalag nahimuot sa pagpamatuod ngadto sa akong katawhan nga gawas kon moanhi si Kristo ang tanang katawhan malaglag gayod.

Kay kon walay Kristo walay Dios; ug kon walay Dios wala usab kita, kay wala usab unta ang paglalang. Apan adunay Dios, ug siya si Kristo, ug siya moanhi sa kahingpitan sa iyang kaugalingong panahon.

2 Nephi 11

And now, Jacob spake many more things to my people at that time; nevertheless only these things have I caused to be written, for the things which I have written sufficeth me.

And now I, Nephi, write more of the words of Isaiah, for my soul delighteth in his words. For I will liken his words unto my people, and I will send them forth unto all my children, for he verily saw my Redeemer, even as I have seen him.

And my brother, Jacob, also has seen him as I have seen him; wherefore, I will send their words forth unto my children to prove unto them that my words are true. Wherefore, by the words of three, God hath said, I will establish my word. Nevertheless, God sendeth more witnesses, and he proveth all his words.

Behold, my soul delighteth in proving unto my people the truth of the coming of Christ; for, for this end hath the law of Moses been given; and all things which have been given of God from the beginning of the world, unto man, are the typifying of him.

And also my soul delighteth in the covenants of the Lord which he hath made to our fathers; yea, my soul delighteth in his grace, and in his justice, and power, and mercy in the great and eternal plan of deliverance from death.

And my soul delighteth in proving unto my people that save Christ should come all men must perish.

For if there be no Christ there be no God; and if there be no God we are not, for there could have been no creation. But there is a God, and he is Christ, and he cometh in the fulness of his own time.

8 At ngayon, isusulat ko ang ilan sa mga salita ni Isaias, upang kung sinuman sa aking mga tao ang makababasa ng mga salitang ito ay magalak sa kanilang mga puso at magsaya para sa lahat ng tao. Ngayon, ito ang mga salita, at maaari ninyong iugnay ang mga ito sa inyo at sa lahat ng tao.

Ug karon akong isulat ang pipila ka pulong ni Isaias, nga kon si kinsa man sa akong katawhan ang makakita niini nga mga pulong unta mobayaw sa ilang mga kasingkasing ug magmaya alang sa tanang katawhan. Karon mao kini ang mga pulong, ug mahimo ninyong ipahiangay kini diha kaninyo ug sa tanang tawo.

And now I write some of the words of Isaiah, that whoso of my people shall see these words may lift up their hearts and rejoice for all men. Now these are the words, and ye may liken them unto you and unto all men.

2 Nephi 12

- 1 Ang salitang napag-alaman ni Isaias, ang anak ni Amos, hinggil sa Juda at Jerusalem:
- 2 At ito ay mangyayari sa mga huling araw, na ang bundok na kinatitirikan ng bahay ng Panginoon ay matatatag sa tuktok ng mga bundok, at magiging mataas sa mga burol, at magsisiparoon ang lahat ng bansa.
- 3 At maraming tao ang magsisiyaon at magsasabi, Halina kayo, at tayo ay umahon sa bundok ng Panginoon, sa bahay ng Diyos ni Jacob; at tuturuan niya tayo ng kanyang mga daan, at tayo ay magsisilakad sa kanyang mga landas; sapagkat mula sa Sion ay manggagaling ang batas, at ang salita ng Panginoon mula sa Jerusalem.
- 4 At siya ang huhukom sa mga bansa, at pagsasabihan ang maraming tao: at kanilang gagawing sudsod ang kanilang mga espada, at mga karit ang kanilang mga sibat—ang bansa ay hindi magtataas ng espada laban sa bansa, ni hindi na sila magsasanay sa digmaan.
- 5 O sambahayan ni Jacob, halina kayo at tayo ay magsilakad sa liwanag ng Panginoon; oo, halina, sapagkat lahat kayo ay nangaligaw, bawat isa sa kani-kanyang masasamang gawain.
- 6 Samakatwid, O Panginoon, binayaan ninyo ang inyong mga tao, ang sambahayan ni Jacob, dahil sa sila ay napuspos ng silangan, at nakinig sa mga manghuhula gaya ng mga Filisteo, at kanilang binibigyang-lugod ang kanilang sarili sa mga anak ng mga dayuhan.
- 7 Ang kanilang lupain ay puno rin ng pilak at ginto, ni walang katapusan ang kanilang mga kayamanan; at ang kanilang lupain ay puno rin ng mga kabayo, ni walang katapusan ang bilang ng kanilang mga karo.
- 8 Ang kanilang lupain ay puno rin ng mga diyus-diyusan; sinasamba nila ang gawa ng kanilang sariling mga kamay, na gawa ng kanilang sariling mga daliri.
- 9 At ang taong hamak ay hindi yumuyuko, at ang makapangyarihang tao ay hindi nagpapakumbaba, kaya nga, huwag siyang patawarin.
- 10 O kayong masasama, pumasok kayo sa malaking bato, at magkubli kayo sa alabok, sapagkat ang takot sa Panginoon at ang kaluwalhatian ng kanyang kamahalan ang babagabag sa inyo.

2 Nephi 12

- Ang pulong nga nakita ni Isaias, anak ni Amoz, bahin sa Juda ug Jerusalem:
- Ug mahitabo sa kataposang mga adlaw, sa panahon nga ang bukid sa balay sa Ginoo matukod sa tumoy sa kabukiran, ug ipataas ibabaw sa kabungtoran, ug ang tanang kanasoran mangadto niini.
- Ug daghan nga katawhan ang mangadto ug moingon, Dali kamo, ug motungas kita sa bukid sa Ginoo, ngadto sa balay sa Dios ni Jacob; ug siya motudlo kanato sa iyang pamaagi, ug mosubay kita sa iyang mga dalan; kay gikan sa Zion mogawas ang balaod, ug ang pulong sa Ginoo gikan sa Jerusalem.
- Ug siya ang mohukom sa kanasoran, ug mobadlong sa daghan nga katawhan: ug himoon nila ang ilang mga espada nga mga daro, ug ang ilang mga bangkaw nga pangdughit—ang usa ka nasod dili moisa sa espada batok sa laing nasod, ni magbansay pa alang sa gubat.
- O balay ni Jacob, dali kamo ug manglakaw kita sa kahayag sa Ginoo; oo, dali, kay kamong tanan nahisalaag, matag usa sa daotan niyang binuhatan.
- Busa, O Ginoo, imong gipasagdan ang imong katawhan, ang balay ni Jacob, tungod kay sila napuno sa mga tuo-tuo gikan sa sidlakan, ug nagpatalinghog sa giingon nga mga tigtagna sama sa mga Filistehanon, ug naglingaw sila sa ilang mga kaugalingon pinaagi sa mga anak sa mga langyaw.
- Ang ilang yuta usab puno sa mga pilak ug bulawan, ug dili maihap ang ilang mga bahandi; ang ilang yuta puno usab sa mga kabayo, dili maihap ang ilang mga karwahe.
- Ang ilang yuta puno usab sa mga dios-dios; nagsimba sila sa binuhat sa kaugalingon nilang mga kamot; nga binuhat sa kaugalingon nilang mga tudlo.
- Ug ang tawo nga kasarangan dili moyukbo, ug ang tawo nga dungganon dili mopaubos sa iyang kaugalingon, busa, ayaw siya pasayloa.
- O kamong mga daotan, sulod kamo sa dakong bato, ug tago kamo sa abog, kay ang kahadlok sa Ginoo ug ang himaya sa iyang pagkaharianon mosakit kaninyo.

2 Nephi 12

- The word that Isaiah, the son of Amoz, saw concerning Judah and Jerusalem:
- And it shall come to pass in the last days, when the mountain of the Lord's house shall be established in the top of the mountains, and shall be exalted above the hills, and all nations shall flow unto it.
- And many people shall go and say, Come ye, and let us go up to the mountain of the Lord, to the house of the God of Jacob; and he will teach us of his ways, and we will walk in his paths; for out of Zion shall go forth the law, and the word of the Lord from Jerusalem.
- And he shall judge among the nations, and shall rebuke many people: and they shall beat their swords into plow-shares, and their spears into pruning-hooks—nation shall not lift up sword against nation, neither shall they learn war any more.
- O house of Jacob, come ye and let us walk in the light of the Lord; yea, come, for ye have all gone astray, every one to his wicked ways.
- Therefore, O Lord, thou hast forsaken thy people, the house of Jacob, because they be replenished from the east, and hearken unto soothsayers like the Philistines, and they please themselves in the children of strangers.
- Their land also is full of silver and gold, neither is there any end of their treasures; their land is also full of horses, neither is there any end of their chariots.
- Their land is also full of idols; they worship the work of their own hands, that which their own fingers have made.
- And the mean man boweth not down, and the great man humbleth himself not, therefore, forgive him not.
- O ye wicked ones, enter into the rock, and hide thee in the dust, for the fear of the Lord and the glory of his majesty shall smite thee.

- 11 At ito ay mangyayari na ang tinging mapagmataas ng tao ay ibababa, at ang pagmamataas ng mga tao ay payuyukin, at ang Panginoon lamang ang dadakilain sa araw na yaon.
- 12 Sapagkat ang araw ng Panginoon ng mga Hukbo ay malapit nang sumapit sa lahat ng bansa, oo, sa lahat; oo, sa palalo at matatayog, at sa lahat ng mapagmataas, at siya ay ibababa.
- 13 Oo, at sasapit ang araw ng Panginoon sa lahat ng sedro ng Libano, sapagkat sila ay matatayog at matataas; at sa lahat ng encina ng Basan;
- 14 At sa lahat ng mataas na bundok, at sa lahat ng burol, at sa lahat ng bansang matayog, at sa lahat ng tao;
- 15 At sa lahat ng mataas na tore, at sa lahat ng nababakurang muog;
- 16 At sa lahat ng sasakyang-dagat ng dagat, at sa lahat ng sasakyang-dagat ng Tarsis, at sa lahat ng kaaya-ayang tanawin.
- 17 At ang katayugan ng tao ay iyuyukod, at ang pagmamataas ng mga tao ay ibababa; at ang Panginoon lamang ang dadakilain sa araw na yaon.
- 18 At ang mga diyus-diyusan ay papawiin niya nang tuluyan.
- 19 At magtutungo sila sa mga bitak ng malalaking bato, at sa loob ng mga guwang ng lupa, sapagkat ang takot sa Panginoon ay mananaig sa kanila at babagabagin sila ng kaluwalhatian ng kanyang kamahalan, kapag pumarito siya upang labis na payanigin ang mundo.
- 20 Sa araw na yaon ay itatapon ng tao ang kanyang mga diyus-diyusang pilak, at ang kanyang mga diyus-diyusang ginto, na ginawa niya para sa sarili upang kanyang sambahin, sa mga daga at sa mga paniki;
- 21 Magtutungo sa mga bitak ng malalaking bato, at sa mga tuktok ng magagaspang na bato, sapagkat ang takot sa Panginoon ay mananaig sa kanila at babagabagin sila ng kamahalan ng kanyang kaluwalhatian, kapag pumarito siya upang labis na payanigin ang mundo.
- 22 Layuan ninyo ang tao, na ang hininga ay nasa kanyang mga butas ng ilong; sapagkat sa ano siya pahahalagahan?
- Ug mahitabo nga ang mapahitas-ong mga panagway sa tawo mapaubos, ug ang pagkamapagarbohon sa mga tawo mapayukbo, ug ang Ginoo lamang ang pagahimayaon niana nga adlaw.
- Kay ang adlaw sa Ginoo sa mga Panon hapit na moabot sa tanang kanasoran, oo, sa matag usa; oo, sa mga mapagarbohon ug mapahitas-on, ug sa matag usa nga mapalabilabihon, ug siya igapaubos.
- Oo, ug ang adlaw sa Ginoo moabot sa tanang kahoy nga sedro sa Lebanon, kay mga tag-as kini ug habog; ug diha sa tanang kahoy nga encina sa Bashan;
- Ug sa tanang tag-as nga kabukiran, ug sa tanang kabungtoran, ug sa tanang kanasoran nga mapalabilabihon, ug sa matag katawhan;
- Ug sa matag tag-as nga tore, ug sa matag gipalig-on nga paril;
- Ug diha sa tanang barko sa dagat, ug sa tanang barko sa Tarsis, ug sa tanang makahimuot nga mga talan-awon.
- Ug ang pagkamapahitas-on sa tawo ipaubos, ug ang pagkamapagarbohon sa mga tawo himoong mapaubsanon; ug ang Ginoo lamang ang pagahimayaon niana nga adlaw.
- Ug ang mga dios-dios laglagon niya sa hingpit.
- Ug mamasok sila sa mga lungag sa dagkong bato, ug sa mga langob sa yuta, kay ang ilang kahadlok sa Ginoo mopatigbabaw kanila ug ang himaya sa iyang pagkaharianon mosilot kanila, kon siya mobarog na aron sa pag-uyog og kusog sa yuta.
- Niana nga adlaw ang usa ka tawo mosalibay sa iyang mga dios-dios nga pilak, ug sa iyang mga dios-dios nga bulawan nga iyang gihimo alang sa iyang kaugalingon aron simbahon, ngadto sa mga ilaga ug mga kabog;
- Aron moadto sa mga pangpang sa mga dagkong bato, ug sa kinatumyan sa gansang-gansangon nga dagkong mga bato, kay ang ilang kahadlok sa Ginoo modangat kanila ug ang pagkaharianon sa iyang himaya mosilot kanila, kon siya mobarog na aron sa pag-uyog og kusog sa yuta.
- Hunonga ang pagsalig sa tawo, kansang gininhawa anaa sa iyang ilong; kay unsa may basihan sa iyang bili?
- And it shall come to pass that the lofty looks of man shall be humbled, and the haughtiness of men shall be bowed down, and the Lord alone shall be exalted in that day.
- For the day of the Lord of Hosts soon cometh upon all nations, yea, upon every one; yea, upon the proud and lofty, and upon every one who is lifted up, and he shall be brought low.
- Yea, and the day of the Lord shall come upon all the cedars of Lebanon, for they are high and lifted up; and upon all the oaks of Bashan;
- And upon all the high mountains, and upon all the hills, and upon all the nations which are lifted up, and upon every people;
- And upon every high tower, and upon every fenced wall;
- And upon all the ships of the sea, and upon all the ships of Tarshish, and upon all pleasant pictures.
- And the loftiness of man shall be bowed down, and the haughtiness of men shall be made low; and the Lord alone shall be exalted in that day.
- And the idols he shall utterly abolish.
- And they shall go into the holes of the rocks, and into the caves of the earth, for the fear of the Lord shall come upon them and the glory of his majesty shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.
- In that day a man shall cast his idols of silver, and his idols of gold, which he hath made for himself to worship, to the moles and to the bats;
- To go into the clefts of the rocks, and into the tops of the ragged rocks, for the fear of the Lord shall come upon them and the majesty of his glory shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.
- Cease ye from man, whose breath is in his nostrils; for wherein is he to be accounted of?

2 Nephi 13

- 1 Sapagkat masdan, ang Panginoon, ang Panginoon ng mga Hukbo, ay aalisin sa Jerusalem, at sa Juda, ang tukod at ang tungkod, ang pangtaguyod na tinapay, at ang buong pangtaguyod na tubig—
- 2 Ang makapangyarihang lalaki, at ang lalaking mandirigma, ang hukom, at ang propeta, at ang pantas, at ang matanda;
- 3 Ang kapitan ng limampu, at ang marangal na tao, at ang tagapayo, at ang bihasang manggagawa, at ang dalubhasang mananalumpati.
- 4 At mga bata ang ibibigay ko sa kanila na maging kanilang mga prinsipe, at pamumunuan sila ng mga sanggol.
- 5 At magiging api ang mga tao, bawat isa dahil sa iba, at bawat isa dahil sa kanyang kapwa; ang bata ay magpapalalo laban sa matanda, at ang hamak laban sa marangal.
- 6 Kapag ang lalaki ay hahawak sa kanyang kapatid sa bahay ng kanyang ama, at sasabihin: Ikaw ay may damit, ikaw na ang aming maging pinuno, at huwag mong hayaan ang pagkasirang ito sa ilalim ng pamumuno ng iyong kamay—
- 7 Manunumpa siya sa araw na iyon, sasabihin: Hindi ako magiging manggagamot; sapagkat sa aking bahay ay wala kahit tinapay ni damit; huwag ninyo akong gawing pinuno ng mga tao.
- 8 Sapagkat ang Jerusalem ay nawasak, at ang Juda ay bumagsak, dahil ang kanilang mga dila at ang kanilang mga gawa ay laban sa Panginoon, upang galitin ang mga mata ng kanyang kaluwalhatian.
- 9 Ang anyo ng kanilang pagmumukha ay sumasaksi laban sa kanila, at itinatanyag ang kanilang mga kasalanan tulad ng Sodoma, at hindi nila ito maitatago. Sa aba sa kanilang mga kaluluwa, sapagkat ginantimpalaan nila ang sarili ng kasamaan!
- 10 Sabihin sa mga matwid na ito ay makabubuti sa kanila; sapagkat kakainin nila ang bunga ng kanilang mga gawa.
- 11 Sa aba sa masasama, sapagkat masasawi sila; sapagkat mapapasakanila ang gantimpala ng kanilang mga kamay!

2 Nephi 13

Kay tan-awa, ang Ginoo, ang Ginoo sa mga Panon, mobawi gikan sa Jerusalem, ug gikan sa Juda, sa tanang matang sa panginahanglan ug suporta, sa kinatibuk-ang suporta sa panginahanglan ug sa tinapay, ug sa kinatibuk-ang suporta sa tubig—

Ang tawo nga maisog, ug ang tawo nga manggugubat, ang maghuhukom, ug ang propeta, ug ang manggialamon, ug ang tigulang;

Ang kapitan sa kalim-an, ug ang talahoron nga tawo, ug ang magtatambag, ug ang malipoton nga salamangkero, ug ang batid nga mamumulong.

Ug ako mohatag og mga bata ngadto kanila nga mahimo nilang mga prinsipe, ug ang mga masuso magamando kanila.

Ug ang katawhan pagadaog-daogon, ang matag usa pinaagi sa lain, ug ang matag usa pinaagi sa iyang silingan; ang bata magmapahitas-on sa iyang kaugalingon batok sa tigulang, ug ang walay batasan batok sa talahoron.

Kon ang usa ka tawo mogunit sa iyang igsuong lalaki sa balay sa iyang amahan, ug moingon: Ikaw adunay sapot, himoon ka namong magmamando, ug ayaw itugot nga kining pagkagun-ob mahitabo ubos sa imong kamot—

Nianang adlaw manumpa siya nga mag-ingon: Dili ako mahimo nga usa ka mananambal; kay sa akong balay walay pan ug mga sapot; ayaw ako himoa nga tigmando sa katawhan.

Kay ang Jerusalem nagun-ob, ug ang Juda napukan, tungod kay ang ilang mga dila ug ang ilang mga binuhatan nahisupak sa Ginoo, aron sa paghagit sa mga mata sa iyang himaya.

Ang makita diha sa ilang panagway nagsaksi batok kanila, ug nagpahayag nga ug ilang kasal-anan susama sa Sodoma, ug dili sila makatago niini. Alaot ang ilang mga kalag, kay sila miganti og kadaotan sa ilang mga kaugalingon!

Sultihi ang mga matarong nga maayo kini alang kanila; kay makakaon sila sa bunga sa ilang mga binuhatan.

Alaot kadtong mga daotan, kay mangalaglag sila; kay ang ganti sa ilang mga kamot maanaa kanila!

2 Nephi 13

For behold, the Lord, the Lord of Hosts, doth take away from Jerusalem, and from Judah, the stay and the staff, the whole staff of bread, and the whole stay of water —

The mighty man, and the man of war, the judge, and the prophet, and the prudent, and the ancient;

The captain of fifty, and the honorable man, and the counselor, and the cunning artificer, and the eloquent orator.

And I will give children unto them to be their princes, and babes shall rule over them.

And the people shall be oppressed, every one by another, and every one by his neighbor; the child shall behave himself proudly against the ancient, and the base against the honorable.

When a man shall take hold of his brother of the house of his father, and shall say: Thou hast clothing, be thou our ruler, and let not this ruin come under thy hand—

In that day shall he swear, saying: I will not be a healer; for in my house there is neither bread nor clothing; make me not a ruler of the people.

For Jerusalem is ruined, and Judah is fallen, because their tongues and their doings have been against the Lord, to provoke the eyes of his glory.

The show of their countenance doth witness against them, and doth declare their sin to be even as Sodoma, and they cannot hide it. Wo unto their souls, for they have rewarded evil unto themselves!

Say unto the righteous that it is well with them; for they shall eat the fruit of their doings.

Wo unto the wicked, for they shall perish; for the reward of their hands shall be upon them!

12 At sa aking mga tao, mga bata ang mang-aapi sa kanila, at mga babae ang mamumuno sa kanila. O aking mga tao, ang mga umaakay sa iyo ang siyang nagliligaw sa iyo at sumisira sa iyong mga landas. 13 Ang Panginoon ay tatayo upang magtanggol, at tatayo upang hatulan ang mga tao. 14 Maghuhukom ang Panginoon na kasama ang matatanda ng kanyang mga tao at ang mga prinsipe nila; sapagkat nilamon ninyo ang ubasan, at ang samsam ng maralitang nasa inyong mga tahanan. 15 Ano ang ibig ninyong sabihin? Hinagupit ninyo ang aking mga tao nang pira-piraso, at dinurog ang mukha ng mga maralita, wika ng Panginoong Diyos ng mga Hukbo. 16 Bukod dito, wika ng Panginoon: Dahil sa mapagmataas ang mga anak na babae ng Sion, at nagsisilakad na tuwid ang mga leeg at nang-aakit ang mga mata, nagsisilakad at pakendeng-kendeng habang yumayaon at pinatutunog ang mga palamuting nasa kanilang mga paa— 17 Samakatwid, pagnanaknakin ng Panginoon ng langib ang bao ng ulo ng mga anak na babae ng Sion, at huhubaran ng Panginoon ang kanilang mga lihim na bahagi. 18 Sa araw na yaon ay aalisin ng Panginoon ang gayak ng kanilang mga kumakalansing na hiyas, at mga palamuti sa ulo, at mga hiyas na anyong kalahating buwan; 19 Ang mga kuwintas at ang mga pulseras, at ang mga bandana; 20 Ang mga bonete, at ang mga hiyas sa mga binti; at ang mga pamigkis sa ulo, at ang mga sisidlan ng pabango, at ang mga hikaw; 21 Ang mga singsing, at mga hiyas na pang-ilong; 22 Ang mga pabagu-bagong kasuotan, at ang mga balabal, at ang mga talukbong, at ang mga ipit; 23 Ang mga salamin, at ang maiinam na lino, at ang mga pandong, at ang mga belo. 24 At ito ay mangyayari, sa halip na masamyong halimuyak ay masamang amoy; at sa halip na pamigkis sa baywang ay lubid, at sa halip na maayos na buhok ay pagkapanot; at sa halip na mainam na baluti ay bigkis na yari sa kayong magaspang; hero sa halip na kagandahan.	Ug sa akong katawhan, mga bata ang molupig kanila, ug mga babaye ang magmando kanila. O akong katawhan, sila nga nangulo kaninyo mao ang midala kaninyo sa pagkasayop ug miguba sa dalan nga inyong agian. Ang Ginoo nagabarog aron molaban, ug nagabarog aron mohukom sa katawhan. Ang Ginoo mohimo sa paghukom uban sa karaan niyang katawhan ug sa mga prinsipe niini; kay kamo mihurot og kaon sa ubasan ug sa kinawat gikan sa mga kabos sulod sa inyong mga balay. Unsay buot ninyong ipasabot? Gidagmalan ninyo ang akong katawhan, ug mibagnos sa nawong sa mga kabos, miingon ang Ginoong Dios sa mga Panon. Gawas pa niini, ang Ginoo miingon: Tungod kay ang mga anak nga babaye sa Zion mga mapahitas-on, ug naglakaw nga pinataas ang mga liog ug hilas nga mga mata, nga nagpakiaiy-kiaiy samtang naglakaw, ug nagpatagting sa dayan-dayan sa ilang mga tiil— Busa ang Ginoo mopatubo og mga hubag-hubag sa bagolbagol sa ulo sa mga anak nga babaye sa Zion, ug ang Ginoo moyagyag sa ilang tinago nga mga bahin. Niana nga adlaw tangtangan sa Ginoo ang kaanindot sa nagtaginting nilang mga dayan-dayan, ug sa mga dayan-dayan sa ulo, ug sa mga pugong nga sama og porma sa bulan; Sa mga kwentas ug sa mga pulseras, ug sa mga bandana; Sa mga kalo, ug sa mga dayan-dayan sa mga bitiis, ug sa mga bandana, ug sa gipahumotan nga mga kahon, ug sa mga ariyos; Sa mga singsing, ug sa mga pahiyas sa ilong; Sa nagkalain-laing terno nga sapot, ug sa mga kupo, ug sa mga purong sa ulo, ug sa mga puntal; Sa mga salamin, ug sa mahalang mga panapton, ug sa mga turban, ug sa mga belo. Ug mahitabo, nga imbis sa kahumot mopuli, ang kabaho; ug imbis usa ka higot sa hawak, usa ka gisi; ug imbis hapsay kaayo nga buhok, pagkaupaw; ug imbis kupo sa dughan, usa ka binalikos nga sako; marka sa pagkaulipon, imbis katahom.	And my people, children are their oppressors, and women rule over them. O my people, they who lead thee cause thee to err and destroy the way of thy paths. The Lord standeth up to plead, and standeth to judge the people. The Lord will enter into judgment with the ancients of his people and the princes thereof; for ye have eaten up the vineyard and the spoil of the poor in your houses. What mean ye? Ye beat my people to pieces, and grind the faces of the poor, saith the Lord God of Hosts. Moreover, the Lord saith: Because the daughters of Zion are haughty, and walk with stretched-forth necks and wanton eyes, walking and mincing as they go, and making a tinkling with their feet— Therefore the Lord will smite with a scab the crown of the head of the daughters of Zion, and the Lord will discover their secret parts. In that day the Lord will take away the bravery of their tinkling ornaments, and cauls, and round tires like the moon; The chains and the bracelets, and the mufflers; The bonnets, and the ornaments of the legs, and the headbands, and the tablets, and the ear-rings; The rings, and nose jewels; The changeable suits of apparel, and the mantles, and the wimples, and the crisping-pins; The glasses, and the fine linen, and hoods, and the veils. And it shall come to pass, instead of sweet smell there shall be stink; and instead of a girdle, a rent; and instead of a well set hair, baldness; and instead of a stomacher, a girding of sackcloth; burning instead of beauty.

25	Ang iyong kalalakihan ay mangabubuwal sa pamamagitan ng espada at ang iyong matatapang naman ay sa digmaan.	Ang inyong kalalakin-an mangapukan pinaagi sa espada ug ang inyong mga maisog mangamatay sa gubat.	Thy men shall fall by the sword and thy mighty in the war.
26	At ang kanyang mga pintuang-bayan ay mananaghoy at magdadalamhati; at mawawasak siya, at guguhu sa lupa.	Ug ang iyang mga ganghaan magsubo ug magbangotan; ug mawad-an siya sa bili, ug magapungko sa yuta.	And her gates shall lament and mourn; and she shall be desolate, and shall sit upon the ground.

2 Nephi 14

- 1 At sa araw na yaon, hahawakan ng pitong babae ang isang lalaki, nagsasabing: Kakainin namin ang sarili naming tinapay, at isusuot ang sarili naming damit; tawagin lamang kami sa iyong pangalan upang maalis ang aming kadustaan.
- 2 Sa araw na yaon, ang sanga ng Panginoon ay magiging maganda at maluwalhati; ang bunga ng lupa ay magaling at kaaya-aya sa mga yaong nakatakas ng Israel.
- 3 At ito ay mangyayari, na sila na matitira sa Sion at maiiwan sa Jerusalem ay tatawaging banal, ang lahat ng matatala sa mga nabubuhay sa Jerusalem—
- 4 Kapag nahugasan na ng Panginoon ang karumihan ng mga anak na babae ng Sion, at nalinis na ang dugo ng Jerusalem mula sa gitna nito sa pamamagitan ng diwa ng katarungan at sa pamamagitan ng diwa ng pagkasunog.
- 5 At ang Panginoon ay gagawa sa lahat ng pook sa bundok ng Sion, at sa lahat ng kanyang pagtitipon, ng isang ulap at usok kung araw at ng liwanag ng isang nagniningas na apoy kung gabi; sapagkat magiging kanlungan sa lahat ang kaluwalhatian ng Sion.
- 6 At magkakaroon ng isang kulandong na panganlong sa init ng maghapon, at isang pook na kanlungan, at kublihan sa bagyo at ulan.

2 Nephi 14

Ug niana nga adlaw, pito ka babaye ang makahupot sa usa ka lalaki, nga mag-ingon: Kami mokaon sa kaugalingon namong pan, ug mosul-ob sa kaugalingon namong sapot; apan itugot nga kami pagatawagong sa imong ngalan aron mawagtang ang among pagkadili bulahan.

Niana nga adlaw ang sanga sa Ginoo mamahimong matahom ug mahimayaon; ang bunga sa yuta hilabihan kaanindot ug lamian alang niadtong nakalingkawas sa Israel.

Ug mahitabo, nga sila nga nahibilin sa Zion ug magpabilin sa Jerusalem tawagong nga balaan, matag usa nga nahisulat kauban sa mga buhi sa Jerusalem—

Kon mahugasan na sa Ginoo ang kahugaw sa mga anak nga babaye sa Zion, ug malimpyohan na ang dugo sa Jerusalem gikan sa tunga-tunga niini pinaagi sa espiritu sa paghukom ug sa espiritu sa pagtunaw.

Ug ang Ginoo mohimo sa matag puyanan nga dapit sa bukid sa Zion, ug sa tanan niyang panagtigom, og usa ka panganod ug aso inig ka adlaw ug kahayag sa nagsiga nga kalayo inig ka gabii; kay diha sa tibuok himaya sa Zion maanaa ang panalipod.

Ug adunay usa ka tabernakulo nga mahimong landong inig ka adlaw gikan sa kainit, ug mahimong dapit nga kadangpan, ug katagoan gikan sa bagyo ug gikan sa ulan.

2 Nephi 14

And in that day, seven women shall take hold of one man, saying: We will eat our own bread, and wear our own apparel; only let us be called by thy name to take away our reproach.

In that day shall the branch of the Lord be beautiful and glorious; the fruit of the earth excellent and comely to them that are escaped of Israel.

And it shall come to pass, they that are left in Zion and remain in Jerusalem shall be called holy, every one that is written among the living in Jerusalem—

When the Lord shall have washed away the filth of the daughters of Zion, and shall have purged the blood of Jerusalem from the midst thereof by the spirit of judgment and by the spirit of burning.

And the Lord will create upon every dwelling-place of mount Zion, and upon her assemblies, a cloud and smoke by day and the shining of a flaming fire by night; for upon all the glory of Zion shall be a defence.

And there shall be a tabernacle for a shadow in the daytime from the heat, and for a place of refuge, and a covert from storm and from rain.

2 Nephi 15

- 1 At doon ako aawit sa aking pinakamamahal ng isang awitin ng aking mahal, na tungkol sa kanyang ubasan. Ang aking pinakamamahal ay may ubasan sa isang mayabong na burol.
- 2 At kanyang binakuran ito, at inalisang ng mga bato, at tinaniman ito ng pinakapiling puno ng ubas, at nagtayo ng isang tore sa gitna niyon, at naglagay rin ng isang pisaan ng ubas; at siya ay umasang magbubunga iyon ng mga ubas, at nagbunga ito ng mga ubas na ligaw.
- 3 At ngayon, O mga naninirahan sa Jerusalem, at kalalakihan ng Juda, hatulan, isinasamo ko sa inyo, ako at ang aking ubasan.
- 4 Ano pa ba ang sukat kong gawin sa aking ubasan na hindi ko pa nagagawa? Anupa't ang aking inasahang magbunga ng ubas ay nagbunga ng ubas na ligaw.
- 5 At ngayon, halina, aking sasabihin sa inyo ang gagawin ko sa aking ubasan—aking aalisin ang bakod na siit niyon, at ito ay masasalanta; at aking sisirain ang bakod niyon, at ito ay pagtatapakan.
- 6 At akin itong sisirain; hindi ito pupungusan ni bubungkalin man; subalit magsisitubo ang mga dawag at mga tinik; akin ding uutusan ang mga ulap na huwag nilang ulanan ito ng ulan.
- 7 Sapagkat ang ubasan ng Panginoon ng mga Hukbo ang sambahayan ni Israel, at ang kalalakihan ng Juda ang kanyang kaaya-ayang pananim; at siya ay naghangad ng katarungan, at masdan, pagpapahirap; ng katwiran, subalit masdan, pagdaing.
- 8 Sa aba nila na nangahuhugpong ng bahay sa bahay, hanggang sa wala nang lugar, upang sila ay magsipanirahang mag-isa sa gitna ng lupain!
- 9 Sa aking mga tainga, winika ng Panginoon ng mga Hukbo, sa katotohanan ay maraming bahay ang masisira, at makapangyarihan at magagandang lungsod ang mawawalan ng naninirahan.
- 10 Oo, sampung akreng ubasan ay mamumunga ng isang bat, at ang isang homer na binhi ay magbubunga ng isang efa.

2 Nephi 15

Ug dayon mag-awit ako ngadto sa akong labing pinalangga og usa ka kanta sa akong pinalangga, bahin sa iyang ubasan. Ang akong labing pinalangga adunay ubasan dapit sa usa ka mabungahon kaayo nga bungtod.

Ug iya kining gikoral, ug gipanangtang ang mga bato niini, ug gitamnan kini og labing maayong ubas, ug gitukoran og tore sa tunga-tunga niini, ug gihimoan usab og intosan diha niini; ug naglaom siya nga mamunga kini og mga ubas, ug namunga kini og mga ihalas nga ubas.

Ug karon, O mga lumulupyo sa Jerusalem, ug kalalakin-an sa Juda, mohangyo ako kaninyo, hukmi ako ug ang akong ubasan.

Unsa pa kaha unta ang angay nakong gihimo sa akong ubasan nga wala nako mahimo niini? Sa unsang rason, nga sa dihang akong gilaoman nga mamunga kini og mga ubas, namunga man kini og ihalas nga mga ubas.

Ug karon, dali; sultihan ko kamo kon unsay akong buhaton sa akong ubasan—Akong panangtangan ang gipang-ali diha niini, ug pangkaonon kini sa mga hayop; ug akong gub-on ang koral niini, ug kini pagatunob-tunoban;

Ug ako moguba niini; dili na kini pulongan o habokan; apan tugkan kini og mga sampinit ug mga tunok; ako mosugo usab sa mga dag-om nga kini dili mopaulan diha niana.

Kay ang ubasan sa Ginoo sa mga Panon mao ang balay ni Israel, ug ang katawhan sa Juda mao ang iyang makapahimuot nga tanom; ug naglaom siya nga mohimo sila og matarong nga paghukom, ug nakita ang pagpanlupig; alang sa pagkamatarong, nakita hinoon ang pagdangoyngoy.

Alaot sila nga nagkahugpong sa balay ngadto sa laing balay, hangtod nga wala nay dapit, nga sila mapahiluna nga mag-inusara dinhi sa tibuok bahin sa yuta!

Sa akong mga dalunggan, miingon ang Ginoo sa mga Panon, sa pagkatinuod daghang balay ang pagabiyaan, ug mga dagko ug maanindot nga mga dakbayan ang walay managpuyo.

Oo, ang upat kapin ka ektarya nga ubasan moani og kawhaan og duha ka litro, ug ang usa ka piho nga gidaghanon sa binhi mamunga og kap-atan ka litro nga lugas.

2 Nephi 15

And then will I sing to my well-beloved a song of my beloved, touching his vineyard. My well-beloved hath a vineyard in a very fruitful hill.

And he fenced it, and gathered out the stones thereof, and planted it with the choicest vine, and built a tower in the midst of it, and also made a wine-press therein; and he looked that it should bring forth grapes, and it brought forth wild grapes.

And now, O inhabitants of Jerusalem, and men of Judah, judge, I pray you, betwixt me and my vineyard.

What could have been done more to my vineyard that I have not done in it? Wherefore, when I looked that it should bring forth grapes it brought forth wild grapes.

And now go to; I will tell you what I will do to my vineyard—I will take away the hedge thereof, and it shall be eaten up; and I will break down the wall thereof, and it shall be trodden down;

And I will lay it waste; it shall not be pruned nor digged; but there shall come up briers and thorns; I will also command the clouds that they rain no rain upon it.

For the vineyard of the Lord of Hosts is the house of Israel, and the men of Judah his pleasant plant; and he looked for judgment, and behold, oppression; for righteousness, but behold, a cry.

Wo unto them that join house to house, till there can be no place, that they may be placed alone in the midst of the earth!

In mine ears, said the Lord of Hosts, of a truth many houses shall be desolate, and great and fair cities without inhabitant.

Yea, ten acres of vineyard shall yield one bath, and the seed of a homer shall yield an ephah.

11 Sa aba nila na nagsisibangon nang maaga sa umaga, upang maghanap ng nakalalasing na inumin, na patuloy na umiinom hanggang gabi, at pinag-aalab sila ng alak! 12 At ang alpa, at ang lira, ang pandereta, at plawta, at alak ay nasa kanilang mga piging; subalit hindi nila inaalintana ang gawain ng Panginoon, ni hindi rin nila pinapansin ang gawa ng kanyang mga kamay. 13 Samakatwid, ang aking mga tao ay nadala sa pagkabihag, dahil wala silang kaalaman; at ang kanilang mararangal na tao ay nagugutom, at ang kanilang mamamayan ay natutuyo sa pagkauhaw. 14 Samakatwid, pinalalaki ng impiyerno ang kanyang sarili, at ibinubuka ang kanyang bunganga nang pagkalaki-laki; at ang kanilang kaluwhatian, at kanilang mamamayan, at kanilang kahambugan, at siya na nagsasaya ay bababa roon. 15 At yuyukod ang hamak na tao, at ang makapangyarihang tao ay magpapakumbaba, at ang mga mata ng matatayog ay magpapakumbaba. 16 Subalit ang Panginoon ng mga Hukbo ay dadakilain sa paghuhukom, at ang Diyos na banal ay gagawing banal sa pamamagitan ng katwiran. 17 At doon ay manginginain ang mga kordero ayon sa kanilang nakagisnan, at ang mga sirang dako ng matataba ay kakainin ng mga dayuhan. 18 Sa aba nila na kumakaladkad ng kasamaan sa pamamagitan ng mga panali ng kapalaluan, at ng kasalanan na tulad ng panali ng kariton. 19 Na nagsasabi: Magmadali siya, madaliin ang kanyang gawain, upang makita natin ito; at lumapit at dumating nawa ang payo ng Banal ng Israel upang malaman natin ito. 20 Sa aba nila na tumatawag sa masama na mabuti, at sa mabuti na masama, na inaaring liwanag ang kadiliman, at kadiliman ang liwanag, na inaaring mapait ang matamis, at matamis ang mapait! 21 Sa aba sa yaong marurunong sa kanilang sariling mga paningin at mga pantas sa kanilang sariling pananaw! 22 Sa aba sa yaong malalakas uminom ng alak, at malalakas na kalalakihan sa paghahalo ng matatapang na inumin;	Alaot sila nga mobangon og sayo sa buntag, aron ilang ipadayon ang isog nga ilimnon, nga magpadayon hangtod sa gabii, ug ang bino mohubog kanila! Ug ang alpa, ug ang biyolin, ang tambulin, ug ang plahota, ug ang bino anaa sa ilang mga bangkete; apan wala nila panumbalinga ang buhat sa Ginoo, ni mitagad sa buhat sa iyang mga kamot. Busa, ang akong katawhan nabihag, kay sila walay kahibalo; ug ang ilang mga tawo nga halangdon nangamatay sa gutom, ug ang mga panon sa ilang katawhan nag-antos sa labihan nga kauhaw. Busa, ang impiyerno mipadako sa iyang kamandoan, ug mibuka og dako sa iyang ba-ba; ug sa ilang himaya, ug sa ilang dakong panon, ug sa ilang kamapagarbohon, ug siya nga nagmaya, manaog didto. Ug ang tawo nga kasarangan ipaubos, ug ang tawo nga gamhanan magmapainubsanon, ug ang mga mata sa mapahitas-on magmapainubsanon. Apan ang Ginoo sa mga Panon pagahimayaon pinaagi sa paghukom, ug ang Dios nga balaan pagabalaanon sumala sa pagkamatarong. Unya ang mga karnero manibsib sigon sa naandan nila nga paagi, ug ang biniyaang mga dapit nga sibsibanan sa tambok nga mga hayop maoy kaanon sa mga langyaw. Alaot sila nga moguyod sa pagkadaotan pinaagi sa mga higot sa pagka-asyoso, ug sa sala sama nga kini usa ka giguyod og pisi nga kariton; Nga nag-ingon nga: Padalia siya, ipadali ang iyang buluhaton, aron ato kining makita; ug itugot nga ang tambag sa Balaan sa Israel ipaduol ug ipaabot na, aron ato kining mahibaloan. Alaot sila nga naghunahuna nga ang pagkadaotan matarong, ug ang pagkamatarong daotan, kinsa moingon nga ang kangitngit kahayag, ug ang kahayag kangitngit, nga moingon sa pait nga tam-is, ug ang tam-is pait! Alaot kadtong naghunahuna sa ilang mga kaugalingon nga maalamon ug mabinantayon sa ilang kaugalingong panan-aw! Alaot kadtong kusog moinom og bino, ug mga tawong kusog mosagol og isog nga ilimnon;	Wo unto them that rise up early in the morning, that they may follow strong drink, that continue until night, and wine inflame them! And the harp, and the viol, the tabret, and pipe, and wine are in their feasts; but they regard not the work of the Lord, neither consider the operation of his hands. Therefore, my people are gone into captivity, because they have no knowledge; and their honorable men are famished, and their multitude dried up with thirst. Therefore, hell hath enlarged herself, and opened her mouth without measure; and their glory, and their multitude, and their pomp, and he that rejoiceth, shall descend into it. And the mean man shall be brought down, and the mighty man shall be humbled, and the eyes of the lofty shall be humbled. But the Lord of Hosts shall be exalted in judgment, and God that is holy shall be sanctified in righteousness. Then shall the lambs feed after their manner, and the waste places of the fat ones shall strangers eat. Wo unto them that draw iniquity with cords of vanity, and sin as it were with a cart rope; That say: Let him make speed, hasten his work, that we may see it; and let the counsel of the Holy One of Israel draw nigh and come, that we may know it. Wo unto them that call evil good, and good evil, that put darkness for light, and light for darkness, that put bitter for sweet, and sweet for bitter! Wo unto the wise in their own eyes and prudent in their own sight! Wo unto the mighty to drink wine, and men of strength to mingle strong drink;

- 23 Na pinawawalang-sala ang masama
nang dahil sa suhol, at nagkakait ng
katwiran sa kanya na matwid!
- 24 Samakatwid, kung paano tinutupok ng
apoy ang pinaggapasan, at kung paano
sinusunog ng ningas ang ipa, ang
kanilang mga ugat ay magiging
kabulukan, at ang kanilang mga bulaklak
ay iilanglang na tulad ng alabok; dahil
kanilang itinakwil ang batas ng
Panginoon ng mga Hukbo, at hinamak
ang salita ng Banal ng Israel.
- 25 Samakatwid, nagniningas ang galit ng
Panginoon laban sa kanyang mga tao, at
iniunat niya ang kanyang kamay laban sa
kanila, at pinarusahan sila; at nayanig
ang mga burol, at ang mga bangkay nila
ay nagkalat sa gitna ng mga lansangan. Sa
lahat ng ito, ang kanyang galit ay hindi
napapawi, datapwat nakaunat pa rin ang
kanyang kamay.
- 26 At siya ay magtataas ng isang sagisag sa
mga bansang malalayo, at sisipulan sila
buhat sa kadulu-duluhan ng mundo; at
masdan, darating sila na lubhang
nagmamadali; walang mapapagod, ni
matitisod man sa kanila.
- 27 Walang iidlip ni matutulog man; ni
hindi rin mag-aalis ng pamigkis sa
kanilang baywang, ni mapapatid ang tali
ng kanilang mga pangyapak;
- 28 Na may matatalim na palaso, at
nakaakma ang lahat ng kanilang busog,
at ang mga kuko ng kanilang mga kabayo
ay matuturing na batong kiskisan, at ang
kanilang mga gulong ay gaya ng buhawi,
ang kanilang ungol ay gaya ng sa leon.
- 29 Sila ay magsisiungol tulad ng mga
batang leon; oo, uungol sila, at
sasakmalin ang huli, at tatangayin, at
walang makaagaw nito.
- 30 At sa araw na yaon ay uungol sila laban
sa kanila tulad ng hugong ng dagat; at
kung titingnan nila ang lupain, masdan,
kadiliman at kalungkutan, at magdidilim
ang liwanag sa kalangitan niyon.
- Kinsa mopawalay sala sa mga daotan
tungod sa suhol, ug dili moila sa
pagkamatarong kaniya nga matarong!
- Busa, sama nga ang kalayo mosunog sa
dagami, ug ang hinungaw sa kalayo
mougdaw sa mga tahop, ang gamot niini
mangalata, ug ang mga bulak niini
mangalaya sama sa abog; tungod kay
gisalikway nila ang balaod sa Ginoo sa
mga Panon, ug mitamay sa pulong sa
Balaan sa Israel.
- Busa, ang kapungot sa Ginoo misilaob
batok sa iyang katawhan, ug nakalugway
sa iyang kamot batok kanila, ug misakit
kanila; ug ang kabungtoran nangatay-og,
ug ang ilang mga patay nangadugmok
taliwala sa kadalanan. Tungod niining
tanang, ang iyang kasuko wala mahunong,
apan ang iyang kamot nakalugway sa
gihapon.
- Ug mopakayab siya og usa ka bandila
ngadto sa lagyong mga nasod, ug
motawag kanila gikan sa kinatumyan sa
yuta; ug tan-awa, moanhi sila nga
managdali; walay usa kanila nga kapuyon
o madagma.
- Walay usa nga makatagpilaw o
makatulog; o bakos sa ilang mga bat-ang
nga mangluag, o liston sa ilang mga
sapatos nga mabugto;
- Kansang mga panâ mahait, ug ang
tanang nilang gapasan mangabawog, ug
ang mga kuko sa ilang kabayo mahisama
sa usa ka santik, ug ang ilang mga ligid
sama sa alimpulos, ang ilang mga
pagngulob sama sa usa ka leon.
- Mongulob sila sama sa mga nati nga
leon; oo, mongulob sila, ug mogunit sa
bihag, ug modala niini sa laing dapit nga
luwas, ug walay makalingkawas.
- Ug niana nga adlaw mongulob sila
batok kanila sama sa dahunog sa dagat;
ug kon motan-aw sila sa yuta, tan-awa,
ang kangitngit ug ang kasubo, ug ang
kasanag niini magkangitngit diha sa mga
kalangitan niini.
- Who justify the wicked for reward, and
take away the righteousness of the right-
eous from him!
- Therefore, as the fire devoureth the
stubble, and the flame consumeth the
chaff, their root shall be rottenness, and
their blossoms shall go up as dust;
because they have cast away the law of the
Lord of Hosts, and despised the word of
the Holy One of Israel.
- Therefore, is the anger of the Lord kin-
dled against his people, and he hath
stretched forth his hand against them,
and hath smitten them; and the hills did
tremble, and their carcasses were torn in
the midst of the streets. For all this his
anger is not turned away, but his hand is
stretched out still.
- And he will lift up an ensign to the
nations from far, and will hiss unto them
from the end of the earth; and behold,
they shall come with speed swiftly; none
shall be weary nor stumble among them.
- None shall slumber nor sleep; neither
shall the girdle of their loins be loosed,
nor the latchet of their shoes be broken;
- Whose arrows shall be sharp, and all
their bows bent, and their horses' hoofs
shall be counted like flint, and their
wheels like a whirlwind, their roaring
like a lion.
- They shall roar like young lions; yea,
they shall roar, and lay hold of the prey,
and shall carry away safe, and none shall
deliver.
- And in that day they shall roar against
them like the roaring of the sea; and if
they look unto the land, behold, darkness
and sorrow, and the light is darkened in
the heavens thereof.

2 Nephi 16

- 1 Noong taong mamatay si haring Uzzias, nakita ko rin ang Panginoon na nakaupo sa isang trono, matayog at mataas, at ang laylayan ng kanyang damit ay pumuno sa templo.
- 2 Sa itaas nito ay nangakatayo ang mga serapin; ang bawat isa ay may anim na pakpak; dalawa upang takpan niya ang kanyang mukha, at dalawa upang takpan niya ang kanyang mga paa, at dalawa upang ipanlipad niya.
- 3 At nagsisigawan sa isa't isa, at nagsasabi: Banal, banal, banal ang Panginoon ng mga Hukbo; ang buong mundo ay puspos ng kanyang kaluwalhatian.
- 4 At ang mga haligi ng pintuan ay nayanig sa tinig ng yaong sumisigaw, at napuno ng usok ang bahay.
- 5 Pagkatapos, sinabi ko: Sa aba ko! Sapagkat ako ay napahamak; dahil sa ako ay isang taong marurumi ang labi; at ako ay naninirahan sa piling ng mga taong marurumi ang mga labi; sapagkat nakita ng aking mga mata ang Hari, ang Panginoon ng mga Hukbo.
- 6 Pagkatapos, lumipad patungo sa akin ang isa sa mga serapin, na may taglay na nagbabagang uling sa kanyang kamay, na kanyang kinuha sa dambana sa pamamagitan ng pang-ipit;
- 7 At inilagay niya ito sa aking bibig, at sinabi: Narito, hinipo nito ang iyong mga labi; at naalis ang iyong kasamaan, at nalinis ang iyong mga kasalanan.
- 8 Narinig ko rin ang tinig ng Panginoon, sinasabing: Sino ang aking isusugo, at sino ang hahayo para sa atin? Pagkatapos, sinabi ko: Narito po ako; isugo ninyo ako.
- 9 At sinabi niya: Humayo at sabihin sa mga taong ito—Inyo ngang naririnig, subalit hindi ninyo nauunawaan; at inyo ngang nakikita, subalit hindi ninyo nababatid.
- 10 Patigas mo ang mga puso ng mga taong ito, at takpan mo ang kanilang mga tainga, at ipinid ang kanilang mga mata—baka makita ng kanilang mga mata, at marinig ng kanilang mga tainga, at maunawaan ng kanilang mga puso, at magbalik-loob at magsigaling.

2 Nephi 16

Sa tuig nga namatay si haring Uzzias, nakakita usab ako sa Ginoo nga naglingkod sa trono, nga taas ug habog, ug ang iyang kapa milukop sa templo.

Sa ibabaw niini nagbarog ang mga serapin; matag usa kanila adunay tag-unom ka pako; pinaagi sa duha ka pako gitabonan niya ang iyang nawong, ug pinaagi sa duha gitabonan niya ang iyang mga tiil, ug pinaagi sa duha siya molupad.

Ug ang usa misinggit ngadto sa lain, ug miingon: Balaan, balaan, balaan, ang Ginoo sa mga Panon; ang tibuok yuta nalukop sa iyang himaya.

Ug ang mga haligi sa pultahan natay-og sa tingog kaniya nga misinggit, ug ang balay nalukop sa aso.

Dayon miingon ako: Alaot ako! kay ako nalaglag; tungod kay tawo ako nga hugaw og ngabil; ug nagpuyo ako taliwala sa katawhan nga hugaw og mga ngabil; kay ang akong mga mata nakakita sa Hari, sa Ginoo sa mga Panon.

Dayon milupad ang usa sa mga serapin ngari kanako, nga nagdala og nagbaga nga uling sa iyang kamot, nga iyang gikuha pinaagi sa kimpit gikan sa altar;

Ug iya kining gibutang sa akong ba-ba, ug miingon: Tan-awa, midapat kini sa imong mga ngabil; ug ang imong pagkadaotan natangtang na, ug ang imong sala nalimpyohan.

Usab akong nadungog ang tingog sa Ginoo, nga nag-ingon: Kinsa ang akong ipadala, ug kinsa ang moadto alang kanato? Unya ako miingon: Ania ako; ipadala ako.

Ug miingon siya: Lakaw ug sultihini kini nga katawhan—Paminawa ninyo, apan wala sila makasabot; ug tan-awa ninyo, apan wala sila makamatikod.

Himoang magmagahi ang kasingkasing niini nga katawhan, ug himoang bungol ang ilang mga dunggan, ug ipiyong ang ilang mga mata—aron dili sila makakita pinaagi sa ilang mga mata, ug makadungog pinaagi sa ilang mga dunggan, ug makasabot pinaagi sa ilang kasingkasing, ug mangakabig ug mangaayo.

2 Nephi 16

In the year that king Uzziah died, I saw also the Lord sitting upon a throne, high and lifted up, and his train filled the temple.

Above it stood the seraphim; each one had six wings; with twain he covered his face, and with twain he covered his feet, and with twain he did fly.

And one cried unto another, and said: Holy, holy, holy, is the Lord of Hosts; the whole earth is full of his glory.

And the posts of the door moved at the voice of him that cried, and the house was filled with smoke.

Then said I: Wo is unto me! for I am undone; because I am a man of unclean lips; and I dwell in the midst of a people of unclean lips; for mine eyes have seen the King, the Lord of Hosts.

Then flew one of the seraphim unto me, having a live coal in his hand, which he had taken with the tongs from off the altar;

And he laid it upon my mouth, and said: Lo, this has touched thy lips; and thine iniquity is taken away, and thy sin purged.

Also I heard the voice of the Lord, saying: Whom shall I send, and who will go for us? Then I said: Here am I; send me.

And he said: Go and tell this people—Hear ye indeed, but they understood not; and see ye indeed, but they perceived not.

Make the heart of this people fat, and make their ears heavy, and shut their eyes—lest they see with their eyes, and hear with their ears, and understand with their heart, and be converted and be healed.

11	Pagkatapos, sinabi ko: Panginoon, gaano katagal? At sinabi niya: Hanggang sa mawasak ang mga lungsod at mawalan ng mga naninirahan, at ang mga bahay ay mawalan ng tao, at ang lupain ay lubusang mapabayaan;	Dayon miingon ako: Ginoo, hangtod kanus-a? Ug miingon siya: Hangtod nga wala nay lumulupyo ang mga dakbayan, ug wala nay tawo ang mga balay, ug ang yuta sa hingpit mahimong biniyaan;	Then said I: Lord, how long? And he said: Until the cities be wasted without inhabitant, and the houses without man, and the land be utterly desolate;
12	At inilayo ng Panginoon ang mga tao, sapagkat magkakaroon ng labis na kapabayaan sa gitna ng lupain.	Ug ang Ginoo mipalayas sa mga tawo ngadto sa layo, kay adunay dakong pagbiya nga mahitabo taliwala sa mao nga dapit.	And the Lord have removed men far away, for there shall be a great forsaking in the midst of the land.
13	Subalit magkakaroon pa rin ng ikasampung bahagi, at magsisibalik sila, at lalamunin, tulad ng isang terebinto, at tulad ng isang encina na ang pinaka-puno ay naiiwan kapag nalalagas ang kanilang mga dahon; kung kaya't ang mga banal na binhi ay siyang pinaka-puno niyon.	Apan sa gihapon adunay ikanapulo nga bahin, ug mamalik sila ug pagaut-uton, sama sa usa ka kahoy nga robles, ug sama sa kahoy nga encina kansang mahinungdanon nga bahin magpabilin samtang mangalarag ang mga dahon niini; mao nga ang balaan nga binhi mao ang mahinungdanon nga bahin niini.	But yet there shall be a tenth, and they shall return, and shall be eaten, as a teil tree, and as an oak whose substance is in them when they cast their leaves; so the holy seed shall be the substance thereof.

2 Nephi 17

- 1 At ito ay nangyari na sa mga araw ni Achas na anak ni Jotam, anak ni Uzzias na hari ng Juda, na si Resin na hari ng Siria, at si Peka na anak ni Remalias, hari ng Israel, ay umahon upang lusubin ang Jerusalem, subalit hindi nanaig laban dito.
- 2 At nabalita ito sa sambahayan ni David, sinasabing: Ang Siria ay nakipagsabwatan sa Ephraim. At nanginig ang puso niya, at ang puso ng kanyang mga tao, na tulad ng mga punungkahoy sa kakahuyan na pinakikilos ng hangin.
- 3 Pagkatapos, sinabi ng Panginoon kay Isaias: Humayo ngayon upang salubungin si Achas, ikaw at si Sear-jasub na iyong anak, sa dulo ng padaluyan ng tangke ng tubig sa lansangan ng parang ng tagalaba;
- 4 At sabihin sa kanya: Ikaw ay makinig, at tumahimik; huwag matakot, ni manlupaypay man ang iyong puso dahil sa dalawang sulong ito na umuusok, dahil sa masidhing galit ni Resin at Siria, at sa anak ni Remalias.
- 5 Dahil ang Siria, Ephraim, at ang anak ni Remalias, ay nagbalak ng masama laban sa iyo, nagsasabing:
- 6 Umahon tayo laban sa Juda at ligaligin ito, at pasukin natin ito, at magluklok ng hari sa gitna niyon, oo, ang anak ni Tabel.
- 7 Ganito ang wika ng Panginoong Diyos: Hindi ito magkakagayon, ni hindi ito mangyayari.
- 8 Sapagkat ang ulong-lungsod ng Siria ay Damasco, at ang pangulo ng Damasco ay si Resin; at sa loob ng animnapu at limang taon ay magkakawatak-watak ang Ephraim kung kaya't hindi na ito magiging bayan.
- 9 At ang ulong-lungsod ng Ephraim ay Samaria, at pangulo ng Samaria ang anak na lalaki ni Remalias. Kung hindi kayo maniniwala ay tiyak na hindi kayo mananatili.
- 10 Bukod dito, muling nangusap ang Panginoon kay Achas, nagsasabing:
- 11 Humingi ka ng palatandaan mula sa Panginoon mong Diyos; humingi maging sa kailaliman, o sa kaitaasan.
- 12 Subalit sinabi ni Achas: Hindi ako hihingi, ni hindi ko tutuksuhin ang Panginoon.

2 Nephi 17

Ug nahitabo nga sa mga adlaw ni Ahaz nga anak nga lalaki ni Jotham, anak nga lalaki ni Uzzias, hari sa Juda nga si Resin nga hari sa Siria, ug si Peka nga anak nga lalaki ni Remalias nga hari sa Israel, mitungas padulong sa Jerusalem sa pagpakiggubat niini, apan dili makabuntog niini.

Ug nasabwag kini sa balay ni David, nga nag-ingon: Ang Siria nakigkunsabo sa Ephraim. Ug ang iyang kasingkasing natandog, ug ang kasingkasing sa iyang katawhan, sama sa mga kahoy sa kalasangan nga natandog sa hangin.

Dayon ang Ginoo miingon ngadto kang Isaias: Lakaw karon aron makigkita kang Ahaz, ikaw ug si Shearjashub nga imong anak nga lalaki, sa tumoy sa kanal ibabaw sa linaw dapit sa taas nga dalan sa mga tiglabada;

Ug sultihi siya: Patalinghog, ug hilom; ayaw kahadlok, ni motalaw niining duha ka nag-aso nga pabulo, niining mabangis nga kasuko ni Resin sa Siria, ug sa anak nga lalaki ni Remalias.

Tungod kay ang Siria, Ephraim, ug ang anak nga lalaki ni Remalias, naglaraw og daotan batok kanimo, nga nag-ingon:

Atong sulungan ang Juda ug atong samukon kini, ug atong lungkapon kini alang kanato, ug magbutang kita og hari sa taliwala niini, oo, ang anak nga lalaki ni Tabeel.

Sa ingon niini miingon ang Ginoong Dios: Dili kini makapadayon, ni kini mahitabo.

Kay ang pangulong dakbayan sa Siria mao ang Damasco, ug ang pangulong dakbayan sa Damasco, mao ang Resin; ug sulod sa kan-uman ug lima ka tuig ang Ephraim mabungkag aron dili na kini usa ka nasod.

Ug ang pangulong dakbayan sa Ephraim mao ang Samaria, ug ang pangulo sa Samaria mao ang anak nga lalaki ni Remalias. Kon kamo dili motuo asegurado nga dili kamo malig-on.

Dugang pa, ang Ginoo namulong pag-usab ngadto kang Ahaz, nga nag-ingon:

Pangayo og timailhan gikan sa Ginoo nga imong Dios; pangayoa kini gikan man sa kinahiladman, o gikan sa kinatas-an.

Apan si Ahaz miingon: Ako dili mangayo, ni ako motintal sa Ginoo.

2 Nephi 17

And it came to pass in the days of Ahaz the son of Jotham, the son of Uzziah, king of Judah, that Rezin, king of Syria, and Pekah the son of Remaliah, king of Israel, went up toward Jerusalem to war against it, but could not prevail against it.

And it was told the house of David, saying: Syria is confederate with Ephraim. And his heart was moved, and the heart of his people, as the trees of the wood are moved with the wind.

Then said the Lord unto Isaiah: Go forth now to meet Ahaz, thou and Shearjashub thy son, at the end of the conduit of the upper pool in the highway of the fuller's field;

And say unto him: Take heed, and be quiet; fear not, neither be faint-hearted for the two tails of these smoking fire-brands, for the fierce anger of Rezin with Syria, and of the son of Remaliah.

Because Syria, Ephraim, and the son of Remaliah, have taken evil counsel against thee, saying:

Let us go up against Judah and vex it, and let us make a breach therein for us, and set a king in the midst of it, yea, the son of Tabeal.

Thus saith the Lord God: It shall not stand, neither shall it come to pass.

For the head of Syria is Damascus, and the head of Damascus, Rezin; and within threescore and five years shall Ephraim be broken that it be not a people.

And the head of Ephraim is Samaria, and the head of Samaria is Remaliah's son. If ye will not believe surely ye shall not be established.

Moreover, the Lord spake again unto Ahaz, saying:

Ask thee a sign of the Lord thy God; ask it either in the depths, or in the heights above.

But Ahaz said: I will not ask, neither will I tempt the Lord.

- 13 At sinabi niya: Dinggin ninyo ngayon, O sambahayan ni David; diyata't maliit na bagay sa inyo ang pagurin ang mga tao, subalit inyo bang papagurin din ang aking Diyos?
- 14 Samakatwid, ang Panginoon na rin ang magbibigay sa inyo ng palatandaan—Dinggin, maglililihi ang isang birhen, at magsisilang ng isang anak na lalaki, at tatawagin ang kanyang pangalang Emmanuel.
- 15 Mantikilya at pulot ang kanyang kakainin, upang malaman niyang tumanggi sa kasamaan at piliin ang mabuti.
- 16 Sapagkat bago matutong tumanggi ang bata sa kasamaan at piliin ang mabuti, ang lupaing inyong kinasusuklaman ay pababayaang ng dalawa niyang hari.
- 17 Ipalalasap ng Panginoon sa iyo, at sa inyong mga tao, at sa sambahayan ng inyong ama, ang mga araw na kailanman ay hindi pa sumapit magmula nang mapahiwalay ang Ephraim sa Juda, ang hari ng Asiria.
- 18 At ito ay mangyayari na sa araw na yaon ay susutsutan ng Panginoon ang langaw na nasa dulo ng mga ilog ng Egipto, at ang bubuyog na nasa lupain ng Asiria.
- 19 At darating sila, at silang lahat ay mangagpapahinga sa mga nakatiwangwang na lambak, at sa mga bitak ng malalaking bato, at sa lahat ng tinikan, at sa lahat ng sukal.
- 20 Sa araw ding iyon ay aahitin ng Panginoon gamit ang isang labahang upahan, sa pamamagitan nila na nasa kabila ng ilog, sa pamamagitan ng hari ng Asiria, ang ulo, at ang balahibo ng mga paa; at aalisin din nito ang balbas.
- 21 At ito ay mangyayari na sa araw na yaon, ang isang tao ay mag-aalaga ng isang guya at dalawang tupa;
- 22 At ito ay mangyayari, sapagkat sa dami ng gatas na kanilang ibibigay ay kakain siya ng mantikilya; dahil sa mantikilya at pulot ang kakainin ng lahat ng matitira sa lupain.
- 23 At ito ay mangyayari na sa araw na yaon, ang bawat pook na kinaroroonan ng isanlibong puno ng ubas na nagkakahalaga ng isanlibong siklong pilak ay magiging dawagan at tinikan.
- 24 Darating ang mga tao rito na may mga palaso at busog, dahil ang buong lupain ay magiging dawagan at tinikan.
- Ug miingon siya: Paminaw kamo karon, O balay ni David; gamay ra ba nga butang alang kaninyo ang paghasol sa mga tawo, apan hasolon ba usab diay ninyo ang akong Dios?
- Busa, ang Ginoo mismo mohatag kaninyo og timailhan—Tan-awa, usa ka birhen ang manamkon, ug manganak og usa ka anak nga lalaki, ug pagatawagong ang iyang ngalan og Immanuel.
- Mantikilya ug dugos ang iyang kaonon, aron mahibalo siya nga mobalibad sa daotan ug mopili sa maayo.
- Kay sa dili pa ang bata makahibalo nga mobalibad sa daotan ug mopili sa maayo, ang yuta nga inyong gidumtan pagabiyaan sa duha niya ka hari.
- Ang Ginoo mopadangat diha kaninyo, ug sa inyong katawhan, ug sa balay sa inyong amahan, sa mga adlaw nga wala pa sukad moabot gikan sa mga adlaw nga ang Ephraim mibulag gikan sa Juda, nga hari sa Asiria.
- Ug mahitabo nga niana nga adlaw ang Ginoo motawag og kusog sa langaw nga tua sa kinalay-ang bahin sa Ehipto, ug sa putyukan nga tua sa yuta sa Asiria.
- Ug manuol sila, ug mamahulay silang tanan sa mamingaw nga mga walog, ug sulod sa mga lungag sa dagkong mga bato, ug sa tanang katunokan, ug sa tanang kasagbotan.
- Sa mao gihapon nga adlaw ang Ginoo mokiskis gamit ang binayaran nga labaha, pinaagi kanila nga naa sa pikas nga suba, pinaagi sa hari sa Asiria, sa ulo, ug sa balhibo sa mga tiil; ug kini usab mohurot sa bungot.
- Ug mahitabo nga niana nga adlaw, ang usa ka tawo moatiman og usa ka nati nga baka ug duha ka karnero;
- Ug kini mahitabo, tungod sa kadaghan sa gatas nga ikahatag niini siya magakaon og mantikilya; kay mantikilya ug dugos ang makaon sa tanan nga nahibilin sa yuta.
- Ug mahitabo nga niana nga adlaw, ang matag dapit mamahimo nga dapit, diin kanhi adunay liboan ka punoan sa ubas nga nagkantidad og tinaglibo nga mga salapi, matugkan og mga sampinit ug mga tunok.
- Dala ang mga panâ ug mga gapasan ang mga tawo mangadto didto, tungod kay ang tibuok nga dapit mamahimong kasampinitan ug katunokan.
- And he said: Hear ye now, O house of David; is it a small thing for you to weary men, but will ye weary my God also?
- Therefore, the Lord himself shall give you a sign—Behold, a virgin shall conceive, and shall bear a son, and shall call his name Immanuel.
- Butter and honey shall he eat, that he may know to refuse the evil and to choose the good.
- For before the child shall know to refuse the evil and choose the good, the land that thou abhorrest shall be forsaken of both her kings.
- The Lord shall bring upon thee, and upon thy people, and upon thy father's house, days that have not come from the day that Ephraim departed from Judah, the king of Assyria.
- And it shall come to pass in that day that the Lord shall hiss for the fly that is in the uttermost part of Egypt, and for the bee that is in the land of Assyria.
- And they shall come, and shall rest all of them in the desolate valleys, and in the holes of the rocks, and upon all thorns, and upon all bushes.
- In the same day shall the Lord shave with a razor that is hired, by them beyond the river, by the king of Assyria, the head, and the hair of the feet; and it shall also consume the beard.
- And it shall come to pass in that day, a man shall nourish a young cow and two sheep;
- And it shall come to pass, for the abundance of milk they shall give he shall eat butter; for butter and honey shall every one eat that is left in the land.
- And it shall come to pass in that day, every place shall be, where there were a thousand vines at a thousand silverlings, which shall be for briers and thorns.
- With arrows and with bows shall men come thither, because all the land shall become briers and thorns.

25 At ang lahat ng burol na huhukayin sa
pamamagitan ng asarol, walang paroroon
dahil sa takot sa mga dawagan at tinikan;
kundi magiging pastulan ang mga ito ng
mga baka, at pagyayapakan ng mga tupa.

Ug ang tanang kabungtoran
pagakubkubon gamit ang piko, walay
moadto nga mahadlok sa mga sampinit ug
mga tunok; apan mamahimo kini nga
tugwayanan sa mga baka, ug kayatak-
yatakan sa gagmay nga baka.

And all hills that shall be digged with
the mattock, there shall not come thither
the fear of briers and thorns; but it shall
be for the sending forth of oxen, and the
treading of lesser cattle.

2 Nephi 18

- 1 Bukod dito, sinabi sa akin ng salita ng Panginoon: Kumuha ka ng isang malaking balumbon ng papel, at sulatan ito sa pamamagitan ng panulat ng tao, hinggil kay Maher-salalias-baz.
- 2 At kumuha ako ng mga tapat na saksi upang magtala, si Uria na saserdote, at si Zekarias na anak ni Jeberekias.
- 3 At nagtungo ako sa propetisa; at naglihi siya at nagsilang ng isang anak na lalaki. Pagkatapos, sinabi sa akin ng Panginoon: Tawagin siya sa pangalang Maher-salalias-baz.
- 4 Sapagkat dinggin, hindi pa man natututong magsalita ang bata ng, Ama ko, at ina ko, bago ang mga kayamanan ng Damasco, at ang mga sinamsam ng Samaria ay aagawin sa harapan ng hari ng Asiria.
- 5 Muli ring nangusap sa akin ang Panginoon, nagsasabing:
- 6 Yaman din lamang na tinatanggihan ng mga taong ito ang tubig ng Siloa na marahang umaagos, at nangagsasaya kay Resin at sa anak ni Remalias;
- 7 Ngayon, samakatwid, dinggin, ipadadala ng Panginoon sa kanila ang mga tubig ng ilog, na malakas at bumubugso, maging ang hari ng Asiria at ang kanyang buong kapangyarihan; at aapaw siya sa lahat ng kanyang lagusan, at babaha sa lahat ng kanyang pampang.
- 8 At magdaraan siya sa Juda; siya ay babaha at aapaw, aabot pa nga siya hanggang sa leeg; at tatakpan ng kanyang mga pakpak ang buong kalawakan ng inyong lupain, O Emmanuel.
- 9 Magsama-sama kayo, O kayong mga tao, at kayo ay magkakawatak-watak; at makinig kayong lahat na nasa malalayong bansa; mangagbigkis kayo, at kayo ay magkakawatak-watak; mangagbigkis kayo, at kayo ay magkakawatak-watak.
- 10 Magsanggunian kayo, at mawawalang-saysay ito; magsalita kayo at hindi ito mangyayari; sapagkat sumasaamin ang Diyos.
- 11 Sapagkat nangusap ang Panginoon ng ganito sa akin sa pamamagitan ng malakas na kamay, at inatasan ako na huwag akong susunod sa mga yapak ng mga taong ito, nagsasabing:

2 Nephi 18

Dugang pa, ang pulong sa Ginoo miingon kanako: Magkuha ka og dakong papel nga linukot, ug isulat diha niini gamit ang pangsulat sa tawo, mahitungod ni Maher-shalal-hash-baz.

Ug mikuha ako para kanako og matinud-anong mga saksi nga maoy motala, si Uria nga pari, ug si Zacarias nga anak ni Jeberechias.

Ug akong giadto ang babayeng manalagna; ug nanamkon siya ug nanganak og usa ka anak nga lalaki. Unya miingon ang Ginoo ngari kanako: Tawga ang iyang ngalan og Maher-shalal-hash-baz.

Kay tan-awa, ang bata dili makahibalong mosangpit og Akong amahan, ug akong inahan, sa dili pa ang mga bahandi sa Damasco pag ang gipangsakmit nga iya sa Samaria ilogon atubangan sa hari sa Asiria.

Ang Ginoo namulong usab ngari kanako pag-usab, nga nag-ingon: Tungod kay kini nga katawhan midumili sa pagdawat sa mga tubig sa Siloa nga hinay nga nagdagayday, ug nagmaya kang Resin ug sa anak nga lalaki ni Remalias;

Busa karon, tan-awa, ang Ginoo magpadala kanila sa mga tubig sa suba, nga kusog ug nagbul-og, gani ang hari sa Asiria ug tanan sa iyang himaya; ug molapaw kini sa iyang tanan nga agianan, ug moawas sa tanan nga tagaytay.

Ug moagi siya lahos sa Juda; moawas siya ug motabok, ug moapaw siya gani hangtod sa taga-liog; ug ang pagbukhad sa iyang mga pako mopuno sa gilapdon sa imong yuta, O Emmanuel.

Paghiusa kamo, O kamong katawhan, ug kamo pagabuak-buakon; ug paminaw kamong tanan sa lagyong kanasoran; pangandam kamo, ug kamo pagabulag-bulagon; pangandam kamo, ug kamo pagabulag-bulagon.

Pagtinambagay kamo, ug kini makawang lamang; isulti ang pulong, ug kini dili mahitabo; kay ang Dios nagauban kanato.

Kay ang Ginoo namulong sa ingon niini kanako pinaagi sa gamhanan nga kamot, ug misugo kanako nga ako dili gayod mosunod sa unsay gibuhat niini nga katawhan nga nag-ingon:

2 Nephi 18

Moreover, the word of the Lord said unto me: Take thee a great roll, and write in it with a man's pen, concerning Maher-shalal-hash-baz.

And I took unto me faithful witnesses to record, Uriah the priest, and Zechariah the son of Jeberechiah.

And I went unto the prophetess; and she conceived and bare a son. Then said the Lord to me: Call his name, Maher-shalal-hash-baz.

For behold, the child shall not have knowledge to cry, My father, and my mother, before the riches of Damascus and the spoil of Samaria shall be taken away before the king of Assyria.

The Lord spake also unto me again, saying:

Forasmuch as this people refuseth the waters of Shiloah that go softly, and rejoice in Rezin and Remaliah's son;

Now therefore, behold, the Lord bringeth up upon them the waters of the river, strong and many, even the king of Assyria and all his glory; and he shall come up over all his channels, and go over all his banks.

And he shall pass through Judah; he shall overflow and go over, he shall reach even to the neck; and the stretching out of his wings shall fill the breadth of thy land, O Immanuel.

Associate yourselves, O ye people, and ye shall be broken in pieces; and give ear all ye of far countries; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces.

Take counsel together, and it shall come to naught; speak the word, and it shall not stand; for God is with us.

For the Lord spake thus to me with a strong hand, and instructed me that I should not walk in the way of this people, saying:

- 12 Huwag ninyong sabihin, Isang pagsasabwatan, sa lahat ng sasabihin ng mga taong ito, Isang pagsasabwatan; huwag kayong matakot sa kanilang kinatatakutan, ni mangamba.
- 13 Itanyag ang Panginoon ng mga Hukbo, at sa kanya kayo matakot, at sa kanya kayo mangilabot.
- 14 At siya ay magiging santuwaryo; ngunit batong katitisan, at isang malaking batong pambuwal sa dalawang sambahayan ni Israel, bilang isang bitag at isang silo sa mga naninirahan sa Jerusalem.
- 15 At marami sa kanila ang matitised at mabubuwal, at masasaktan, at masisilo, at mahuhuli.
- 16 Ingatan ang patotoo, tatakan ang batas sa aking mga disipulo.
- 17 At maghihintay ako sa Panginoon, na ikinukubli ang kanyang mukha sa sambahayan ni Jacob, at hahanapin ko siya.
- 18 Dinggin, ako at ang aking mga anak na ipinagkaloob sa akin ng Panginoon ay mga palatandaan at kababalaghan sa Israel mula sa Panginoon ng mga Hukbo, na nananahan sa Bundok ng Sion.
- 19 At kapag sasabihin nila sa inyo: Sumangguni sa kanila na mga kumakausap sa mga espiritu, at sa mga manghuhulang nagsisihuni at nagsisibulong—hindi ba marapat na ang Diyos ang sanggunian ng tao, upang makarinig ang mga buhay mula sa mga patay?
- 20 Sa batas at patotoo; at kung hindi sila magsasalita nang naayon sa salitang ito, ito ay dahil sa wala ang liwanag sa kanila.
- 21 At sila ay magsisidaan doon na higit na nanlulupaypay at nagugutom; at ito ay mangyayari na kapag nagutom sila, sila na rin ay mayayamot, at isusumpa ang kanilang hari at ang kanilang Diyos, at titingala.
- 22 At titingin sila sa lupa at mamamasdan ang kaligaligan, at kadiliman, karimlan ng pagkahapis, at itataboy sila sa kadiliman.
- Ayaw kamo pagsulti nga, Adunay panagkunsabo, ngadto sa tanan kinsa sultihan niini nga katawhan nga, Adunay panagkunsabo; ayaw kahadloki ang ilang kahadlok, ni pagmahadlok.
- Ibalaan ang Ginoo sa mga Panon mismo, ug itugot nga siya ang inyong kahadlokan, ug itugot nga siya ang inyong kalisangan.
- Ug mamahimo siya nga sanktuwaryo; apan sa laing bahin bato nga kapangdolan, ug dakong bato nga kabunggoan sa duha ka balay ni Israel, isip laang ug panglit-ag ngadto sa mga lumulupyo sa Jerusalem.
- Ug daghan taliwala kanila ang mapandol ug mahagba, ug masakitan, ug masulod sa laang, ug madakpan.
- Ibugkos ang pagpamatuod, iselyo ang balaod sa akong mga disipulo.
- Ug maghulat ako sa Ginoo, nga mitago sa iyang nawong gikan sa balay ni Jacob, ug ako mangita kaniya.
- Tan-awa, ako ug ang mga anak kinsa gihatag sa Ginoo kanako gituyo nga mahimong mga timailhan ug sa mga kahibulungan sa Israel gikan sa Ginoo sa mga Panon, nga nagpuyo sa Bukid sa Zion.
- Ug kon moingon sila kaninyo: Pakigtambag kanila nga nangangkon nga mga espiritista, ug ngadto sa mga barangan nga maghunghong ug mangyamyam—dili ba angay unta nga ang mga tawo makigtambag sa ilang Dios aron ang mga buhi makadungog gikan sa mga patay?
- Ngadto sa balaod ug sa pagpamatuod; ug kon sila dili mamulong pinasubay niini nga pulong, kana tungod kay walay kahayag diha kanila.
- Ug moagi sila lahos niini uban sa hilabihang kalisod ug kagutom; ug mahitabo nga kon gutomon sila, ilang kasuk-an ang ilang kaugalingon, ug tunglohon ang ilang hari ug ang ilang Dios, ug mohangad.
- Ug motan-aw sila sa yuta ug makita ang kasamok, ug ang kangitngit, kapait sa paghigwaos, ug abogon sila ngadto sa kangitngit.
- Say ye not, A confederacy, to all to whom this people shall say, A confederacy; neither fear ye their fear, nor be afraid.
- Sanctify the Lord of Hosts himself, and let him be your fear, and let him be your dread.
- And he shall be for a sanctuary; but for a stone of stumbling, and for a rock of offense to both the houses of Israel, for a gin and a snare to the inhabitants of Jerusalem.
- And many among them shall stumble and fall, and be broken, and be snared, and be taken.
- Bind up the testimony, seal the law among my disciples.
- And I will wait upon the Lord, that hideth his face from the house of Jacob, and I will look for him.
- Behold, I and the children whom the Lord hath given me are for signs and for wonders in Israel from the Lord of Hosts, which dwelleth in Mount Zion.
- And when they shall say unto you: Seek unto them that have familiar spirits, and unto wizards that peep and mutter—should not a people seek unto their God for the living to hear from the dead?
- To the law and to the testimony; and if they speak not according to this word, it is because there is no light in them.
- And they shall pass through it hardly bestead and hungry; and it shall come to pass that when they shall be hungry, they shall fret themselves, and curse their king and their God, and look upward.
- And they shall look unto the earth and behold trouble, and darkness, dimness of anguish, and shall be driven to darkness.

2 Nephi 19

- 1 Gayunpaman, ang karimlan ay hindi magiging katulad ng kanyang paghihinagpis, nang sa una ay magaan niyang pinahirapan ang lupain ng Zabulon, at ang lupain ng Neptali, at pagkaraan ay higit na masidhing pinahirapan ang daan patungo sa Dagat na Pula sa kabila ng Jordan sa Galilea ng mga bansa.
- 2 Ang mga taong lumakad sa kadiliman ay nakakita ng dakilang liwanag; sila na nananahan sa lupain ng anino ng kamatayan, sa kanila sumikat ang liwanag.
- 3 Iyong pinarami ang bansa, at pinag-ibayo ang kagalakan—nagagalak sila sa iyong harapan alinsunod sa kagalakan ng pag-aani, at gaya ng pagsasaya ng mga tao habang hinahati ang kanilang nasamsam.
- 4 Sapagkat sinira mo ang pamatok na kanyang pasan, at ang singkaw sa kanyang balikat, ang panghagupit ng umaalipin sa kanya.
- 5 Sapagkat ang bawat digmaan ng mandirigma ay may nakalilitong hiyaw, at ang mga kasuotan ay nabalot sa dugo; subalit ito ay susunugin at igagatong sa apoy.
- 6 Sapagkat sa atin ay isinilang ang isang bata, ipinagkaloob sa atin ang isang anak na lalaki; at ang pamahalaan ay maaatang sa kanyang balikat; at ang kanyang pangalan ay tatawaging Kahanga-hanga, Tagapayo, Ang Makapangyarihang Diyos, Ang Amang Walang Hanggan, Ang Prinsipe ng Kapayapaan.
- 7 Ang pag-unlad ng pamahalaan at kapayapaan ay walang katapusan, sa trono ni David, at sa kanyang kaharian upang isaayos ito, at upang itatag ito nang may kahatulan at may katarungan mula ngayon, maging magpakailanman. Ang pagpupunyagi ng Panginoon ng mga Hukbo ang tutupad nito.
- 8 Ipinasabi ng Panginoon ang kanyang salita kay Jacob at naliwanagan nito ang Israel.
- 9 At malalaman ng lahat ng tao, maging ng Ephraim at ng mga naninirahan sa Samaria, na nagsasabi sa kapalaluan at sa kapusukan ng kanilang puso:
- 10 Nagkahulog ang mga ladrilyo, subalit magtatayo tayo gamit ang mga tinabasang bato; ang mga sikomoro ay nangaputol, subalit papalitan natin sila ng mga sedro.

2 Nephi 19

Bisan pa niana, ang kangjob dili sama sa nasinati atol sa iyang paghigwaos, nga sa una gaan ra ang iyang gihatag nga kasakit sa yuta sa Zabulun, ug sa yuta sa Neptali, ug pagkahuman niana mihatag og mas bug-at nga kasakit atol sa ilang panaw padulong sa Pulang Dagat tabok sa Jordan sa mga nasod sa Galilea.

Ang katawhan nga nagpakabuhi sa kangitngit nakakita og talagsaong kahayag; sila nga nanagpuyo sa yuta sa anino sa kamatayon, kanila ang kahayag midan-ag.

Imong gipadaghan ang mga nasod, ug gidugangan ang kalipay—naglipay sila sa imong atubangan sama sa kalipay atol sa ting-ani, ug sama sa kamaya sa mga tawo dihang gibahin na nila ang ilang nailog.

Kay imong gibali-bali ang yugo nga iyang pangpas-an, ug ang yayonganan nga tukon sa iyang abaga, ang bunal sa iyang tigpanlupig.

Kay ang matag pakig-away sa manggugubat giubanan og alingogngog nga kaguliyang, ug mga sapot nga naumog sa dugo; apan kini magdala og sunog ug makapadilaab nga sugnod.

Kay alang kanato ang usa ka bata natawo, alang kanato ang usa ka anak nga lalaki gihatag; ug ang kagamhanan igatungtong sa iyang abaga; ug ang iyang ngalan pagatawagong og Kahibulongan, Magtatambag, Ang Dios nga Makagagahom, Ang Amahan nga walay katapusan, Ang Prinsipe sa Kalinaw.

Sa kauswagan sa iyang pangagamhanan ug kalinaw walay katapusan, ibabaw sa trono ni David, ug sa ibabaw sa iyang gingharian, aron sa pagtukod niini, ug aron sa pagtuboy niini gamit ang paghukom ug gamit ang kaangayan sukad karon, gani hangtod sa hangtod. Ang kadasig sa Ginoo sa mga Panon mao ang mohimo niini.

Ang Ginoo mipadala sa iyang pulong ngadto kang Jacob ug kini midan-ag sa Israel.

Ug ang tanan nga katawhan mahibalo, gani ang Ephraim ug ang mga lumulupyong sa Samaria, nga mibati og garbo ug kamapahitas-on sa kasingkasing:

Ang mga bloke nga tisa mangatumpag, apan magtukod kita gamit ang mahalong mga bato; ang mga sikomoro gipamutol, apan ilisan nato kini og mga tugas.

2 Nephi 19

Nevertheless, the dimness shall not be such as was in her vexation, when at first he lightly afflicted the land of Zebulun, and the land of Naphtali, and afterwards did more grievously afflict by the way of the Red Sea beyond Jordan in Galilee of the nations.

The people that walked in darkness have seen a great light; they that dwell in the land of the shadow of death, upon them hath the light shined.

Thou hast multiplied the nation, and increased the joy—they joy before thee according to the joy in harvest, and as men rejoice when they divide the spoil.

For thou hast broken the yoke of his burden, and the staff of his shoulder, the rod of his oppressor.

For every battle of the warrior is with confused noise, and garments rolled in blood; but this shall be with burning and fuel of fire.

For unto us a child is born, unto us a son is given; and the government shall be upon his shoulder; and his name shall be called, Wonderful, Counselor, The Mighty God, The Everlasting Father, The Prince of Peace.

Of the increase of government and peace there is no end, upon the throne of David, and upon his kingdom to order it, and to establish it with judgment and with justice from henceforth, even forever. The zeal of the Lord of Hosts will perform this.

The Lord sent his word unto Jacob and it hath lighted upon Israel.

And all the people shall know, even Ephraim and the inhabitants of Samaria, that say in the pride and stoutness of heart:

The bricks are fallen down, but we will build with hewn stones; the sycamores are cut down, but we will change them into cedars.

11	Samakatwid, patitibayin ng Panginoon ang mga kaaway ni Resin laban sa kanya, at pagsasamahin ang kanyang mga kaaway;	Busa ang Ginoo mopahimutang og mga kaaway ni Resin batok kaniya, ug mohiusa sa iyang mga kaaway;	Therefore the Lord shall set up the adversaries of Rezin against him, and join his enemies together;
12	Ang mga taga-Siria sa harapan at ang mga Filisteo sa likuran; at bukung bibig nilang lalamunin ang Israel. Sa lahat ng ito, ang kanyang galit ay hindi napapawi, datapwat nakaunat pa rin ang kanyang kamay.	Ang mga Sirianhon mag-una ug ang mga Filistehanon maulahi; ug magnganga sila nga molamoy sa Israel. Tungod niining tanan ang iyang kasuko wala mahunong, apan ang iyang kamot nakalugway sa gihapon.	The Syrians before and the Philistines behind; and they shall devour Israel with open mouth. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.
13	Sapagkat hindi bumabaling sa kanya ang mga tao na nagpapahirap sa kanila, ni hinahanap ang Panginoon ng mga Hukbo.	Kay ang katawhan dili moduol ngadto kaniya nga misakit kanila, ni sila mangita sa Ginoo sa mga Panon.	For the people turneth not unto him that smiteth them, neither do they seek the Lord of Hosts.
14	Samakatwid, puputulin ng Panginoon mula sa Israel ang ulo at buntot, ang sanga at tambo sa isang araw.	Busa ang Ginoo moputol gikan sa Israel sa ulo ug sa ikog, sa sanga ug sa bugang sulod lamang sa usa ka adlaw.	Therefore will the Lord cut off from Israel head and tail, branch and rush in one day.
15	Ang matanda, siya ang ulo; at ang propetang nagtuturo ng mga kasinungalingan, siya ang buntot.	Ang karaang tawo, siya ang ulo; ug ang propeta nga nagtudlo og mga bakak, siya ang ikog.	The ancient, he is the head; and the prophet that teacheth lies, he is the tail.
16	Sapagkat ang mga pinuno ng mga taong ito ang nagliligaw sa kanila; at silang pinamumunuan nila ay winawasak.	Kay ang mga pangulo niini nga katawhan mao ang mipahisalaag kanila; ug sila nga ilang gipangulohan gilaglag.	For the leaders of this people cause them to err; and they that are led of them are destroyed.
17	Samakatwid, hindi magkakaroon ng kagalakan ang Panginoon sa kanilang mga kabataang lalaki, ni kaaawaan ang kanilang mga ulila at babaeng balo; sapagkat bawat isa sa kanila ay mapagkunwari at mga manggagawa ng kasamaan, at bawat bibig ay nagsasalita ng kahangalan. Sa lahat ng ito, ang kanyang galit ay hindi napapawi, datapwat nakaunat pa rin ang kanyang kamay.	Busa ang Ginoo dili malipay sa ilang mga batan-ong lalaki, ni adunay kaluoy sa mga walay amahan ug sa mga biyuda; kay ang matag usa kanila tigpakaaron-ingnon ug tigbuhat og daotan, ug ang matag baba naglitok og binuang. Tungod niining tanan ang iyang kasuko wala mahunong, apan ang iyang kamot nakalugway sa gihapon.	Therefore the Lord shall have no joy in their young men, neither shall have mercy on their fatherless and widows; for every one of them is a hypocrite and an evildoer, and every mouth speaketh folly. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.
18	Sapagkat ang kasamaan ay sumusunog na tulad ng apoy; tutupukin nito ang mga dawagan at tinikan, at mag-aalab sa kasukalan ng kagubatan, at paiilanglang sila tulad sa pagtaas ng usok.	Kay ang kadaotan nagdilaab sama sa kalayo; molamoy kini sa mga sampinit ug mga tunok, ug mosunog sa mga kalibonan sa kalasangan, ug mosulbong kini sama sa pagsulbong sa aso.	For wickedness burneth as the fire; it shall devour the briers and thorns, and shall kindle in the thickets of the forests, and they shall mount up like the lifting up of smoke.
19	Sa pamamagitan ng poot ng Panginoon ng mga Hukbo ay dumilim ang lupain, at ang mga tao ay magiging tulad ng gatong ng apoy; walang sinumang tao ang maaawa sa kanyang kapatid.	Pinaagi sa kaligutgot sa Ginoo sa mga Panon ang yuta mongitngit, ug ang katawhan mahisama sa sugnod sa kalayo; walay tawo nga moluwas sa iyang igsoon.	Through the wrath of the Lord of Hosts is the land darkened, and the people shall be as the fuel of the fire; no man shall spare his brother.
20	At susunggab siya sa kanyang kanang kamay at magugutom; at kakain siya sa kaliwang kamay at hindi sila mabubusog; kakainin ng bawat tao ang laman ng kanyang sariling bisig—	Ug mangilog siya pinaagi sa tuo niyang kamot ug gutomon; ug mokaon siya gamit ang iyang wala nga kamot ug dili sila mabusog; silang matag usa mokaon sa unod sa iyang kaugalingong bukton—	And he shall snatch on the right hand and be hungry; and he shall eat on the left hand and they shall not be satisfied; they shall eat every man the flesh of his own arm—
21	Si Manases, si Ephraim; at si Ephraim, si Manases; magkasama silang kakalaban sa Juda. Sa lahat ng ito, ang kanyang galit ay hindi napapawi, datapwat nakaunat pa rin ang kanyang kamay.	Si Manases, Ephraim; ug si Ephraim, Manases; sila magkauban nga mobatok sa Juda. Tungod niining tanan, ang iyang kasuko wala mahunong, apan ang iyang kamot nakalugway sa gihapon.	Manasseh, Ephraim; and Ephraim, Manasseh; they together shall be against Judah. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

2 Nephi 20

- 1 Sa aba nila na nag-uutos ng masasamang utos, at yaong sumusulat ng kasuwailan na kanilang ipinapayo;
- 2 Upang pagkaitan ng katarungan ang mga nangangailangan, at alisan ng karapatan ang mga maralita ng aking mga tao, upang ang mga babaeng balo ay kanilang madambungan, at upang kanilang manakawan ang mga ulila!
- 3 At ano ang inyong gagawin sa araw ng kaparusahan, at sa pagkawasak na darating mula sa malayo? Kanino kayo tatakbo upang humingi ng tulong? At saan ninyo iiwan ang inyong kayamanan?
- 4 Kung wala ako ay yuyukod silang kasama ng mga bihag, at mabubuwal silang kasama ng mga napatay. Sa lahat ng ito, ang kanyang galit ay hindi napapawi, datapwat nakaunat pa rin ang kanyang kamay.
- 5 O mga taga-Asiria, na pamalo ng aking galit, at ang tungkod sa kanilang mga kamay ay kanilang pagkapoot.
- 6 Ipadadala ko siya laban sa isang mapagkunwaring bansa, at isusugo ko siya laban sa mga taong aking kinapopootan upang manamsam, at upang kunin ang nadambong, at upang yapakan sila na tulad ng luwad sa mga lansangan.
- 7 Subalit hindi lamang gayon ang kanyang ninanais, ni hindi lamang gayon ang saloobin ng kanyang puso; kundi nasa puso niya ang mangwasak at maghiwalay ng hindi kakaunting mga bansa.
- 8 Sapagkat winika niya: Hindi ba't mga hari ang lahat ng aking prinsipe?
- 9 Hindi ba't ang Calno ay katulad ng Carchemis? Hindi ba't ang Hamath ay katulad ng Arpad? Hindi ba't ang Samaria ay katulad ng Damasco?
- 10 Tulad ng pagtatag ng aking kamay sa mga kaharian ng mga diyus-diyusan, at ang kanilang mga nililok na larawan ay nahigitan ang mga yaong nasa Jerusalem at Samaria;
- 11 Hindi ko ba gagawin ang tulad ng aking ginawa sa Samaria at sa kanyang mga diyus-diyusan, sa Jerusalem at sa kanyang mga diyus-diyusan?

2 Nephi 20

Alaot sila nga mopakanaog og dili matarong nga kamandoan, ug mosulat og mga madaogdaogong mga balaod nga buot nilang ipatuman;

Sa paghikaw sa mga timawa gikan sa kaangayan, ug sa pagkuha sa katungod gikan sa akong mga kabos nga katawhan, aron ang mga biyuda himoon nilang biktima, ug aron ilang makawatan ang walay mga amahan!

Ug unsay inyong buhaton sa adlaw sa pagsilot, ug sa kalaglagan nga maggikan sa layo? kang kinsa man kamo modangop aron kamo katabangan? ug asa man ninyo ibilin ang inyong himaya?

Kon wala ako, moyukbo sila kauban sa mga binilanggo, ug mapukan sila kauban sa mga napatay. Tungod niining tanan, ang iyang kasuko wala mahunong, apan ang iyang kamot nakalugway sa gihapon.

O Asiriahanon, ang bunal sa akong kasuko, ug ang tukon nga anaa sa ilang kamot mao ang ilang kapungot.

Ipadala nako siya batok sa usa ka tigpakaaron-ingnon nga nasod, ug batok sa katawhan nga akong gikapungtan mandoan ko siya sa pagkuha sa salin, ug pagdagit sa bihag, ug sa pagtunob-tunob kanila sama sa lapok sa kadalanan.

Apan dili kana maoy iyang tuyo, ni ang gihunahuna sa iyang kasingkasing; apan sulod sa iyang kasingkasing mao ang paglaglag ug pagbulag sa dili diyotay nga mga nasod.

Kay siya miingon: Dili ba ang tanan kong mga prinsipe mga hari man?

Dili ba ang Calno sama sa Carchemis? Dili ba ang Hamath sama sa Arphad? Dili ba ang Samaria sama sa Damasco?

Sa samang paagi nga ang akong kamot mitukod sa mga gingharian sa mga dios-dios, ug kansang kinulit nga mga larawan milabaw pa kay niadtong tua sa Jerusalem ug sa Samaria;

Dili ba ako, sama sa akong gibuhay sa Samaria ug sa iyang mga dios-dios, mobuhay usab niini ngadto sa Jerusalem ug sa iyang mga dios-dios?

2 Nephi 20

Wo unto them that decree unrighteous decrees, and that write grievousness which they have prescribed;

To turn away the needy from judgment, and to take away the right from the poor of my people, that widows may be their prey, and that they may rob the fatherless!

And what will ye do in the day of visitation, and in the desolation which shall come from far? to whom will ye flee for help? and where will ye leave your glory?

Without me they shall bow down under the prisoners, and they shall fall under the slain. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

O Assyrian, the rod of mine anger, and the staff in their hand is their indignation.

I will send him against a hypocritical nation, and against the people of my wrath will I give him a charge to take the spoil, and to take the prey, and to tread them down like the mire of the streets.

Howbeit he meaneth not so, neither doth his heart think so; but in his heart it is to destroy and cut off nations not a few.

For he saith: Are not my princes altogether kings?

Is not Calno as Carchemish? Is not Hamath as Arpad? Is not Samaria as Damascus?

As my hand hath founded the kingdoms of the idols, and whose graven images did excel them of Jerusalem and of Samaria;

Shall I not, as I have done unto Samaria and her idols, so do to Jerusalem and to her idols?

- 12 Anupa't ito ay mangyayari na sa sandaling naisagawa ng Panginoon ang kanyang buong gawain sa Bundok ng Sion at sa Jerusalem, parurusahan ko ang bunga ng mapusok na puso ng hari ng Asiria, at ang kapalaluan ng kanyang mapagmataas na tingin.
- 13 Sapagkat sinasabi niya: Sa pamamagitan ng lakas ng aking kamay at sa pamamagitan ng aking karunungan ay nagawa ko ang mga bagay na ito; sapagkat ako ay marunong; at aking isinulong ang mga hangganan ng mga mamamayan, at sinamsam ko ang kanilang mga kayamanan, at inilugmok ko ang mga naninirahan tulad ng isang magiting na lalaki;
- 14 At natagpuan ng aking kamay ang mga kayamanan ng mga tao na tulad sa isang pugad; at tulad ng pagtitipon ng mga itlog na natira ay tinipon ko ang buong mundo; at walang sinuman ang naggalaw ng pakpak, o nagbuka ng bibig, o sumiyap.
- 15 Makapagmamayabang din ba ang palakol laban sa kanya na gumagamit niyon? Makapagmamalaki rin ba ang lagari laban sa kanya na humahawak niyon? Na para bang makahahampas din ang pamalo laban sa kanila na nagtataas niyon, o para bang makatatayo rin ang tungkod na tila hindi ito kahoy!
- 16 Samakatwid, ang Panginoon, ang Panginoon ng mga Hukbo, ay magpapadala sa kanyang matataba ng kapayatan; at sa ilalim ng kanyang kaluwalhatian ay kanyang paliliyabin ang ningas tulad ng pagniningas ng apoy.
- 17 At ang liwanag ng Israel ay magiging tulad ng apoy, at ang kanyang Banal ay tulad ng ningas, at mag-aalab at tutupukin ang kanyang mga tinikan at dawagan sa isang araw;
- 18 At tutupukin ang yaman ng kanyang gubat, at ng kanyang mayabong na taniman, kapwa kaluluwa at katawan; at sila ay magiging tulad ng nagdadala ng watawat kapag nanlulupaypay.
- 19 At ang nalalabing punungkahoy ng kanyang gubat ay kakaunti, na mabibilang ang mga ito ng isang bata.
- 20 At ito ay mangyayari sa araw na yaon, na ang labi ng Israel, at ang mga yaong nakatakas sa sambahayan ni Jacob, ay hindi na muling mananalig sa kanya na nananakit sa kanila, kundi mananalig sa Panginoon, ang Banal ng Israel, sa katotohanan.
- Mao nga mahitabo nga kon ang Ginoo makabuhat na sa tibuok niyang buluhaton sa Bukid sa Zion ug sa Jerusalem, akong silotan ang bunga sa bangis og kasingkasing nga hari sa Asiria, ug ang himaya sa iyang halangdon nga postura.
- Kay miingon siya: Pinaagi sa kusog sa akong kamot ug pinaagi sa akong kaalam nabuhat ko kini nga mga butang; kay ako nagmaalamon; ug akong gitangtang ang mga utlanan sa katawhan, ug mikawat sa ilang mga bahandi, ug gibuntog nako ang mga lumulupyo sama sa tawo nga maisog;
- Ug ang akong kamot nakakaplag sa katigayonan sa katawhan sama sa salag; ug sama sa tawo nga mipundok sa mga itlog nga nahibilin akong gipundok ang tanang kayutaan; ug walay bisan usa nga milihok sa pako, o mibuka sa ba-ba, o mipiyak.
- Ang atsa makapanghambog ba sa iyang kaugalingon batok kaniya nga naggamit niini? Ang gabas makaingon ba sa iyang kaugalingon nga mas importante siya batok kaniya nga naggamit niini? Sama nga ang bunal molihok sa iyang kaugalingon batok kaniya nga mihuyad niini, o sama nga ang sungkod mobarog sa iyang kaugalingon nga daw dili kini kahoy!
- Busa ang Ginoo, ang Ginoo sa mga Panon, mopaniwang ba sa iyang mga tawo nga himsog; ug ubos sa iyang himaya siya modagkot og sama sa dilaab sa kalayo.
- Ug ang kahayag sa Israel susama sa kalayo, ug ang iyang Usa nga Balaan susama sa usa ka siga, ug mosunog ug mohurot sa iyang mga tunok ug sa iyang mga sampinit sa usa lamang ka adlaw;
- Ug mougdaw sa katahom sa iyang kalasangan, ug sa iyang mabungahon nga umahan, sa kalag ug sa lawas; ug mahisama sila sa pagpamuypoy sa tiggunit sa bandila.
- Ug ang mahabilin sa mga kahoy sa iyang kalasangan diyotay ra, nga maihap lamang kini sa usa ka bata.
- Ug mahitabo nga niana nga adlaw, ang salin sa Israel, ug ang mga nakalingkawas sa balay ni Jacob, dili na gayod mosalig sa kaniya nga misakit kanila, apan mosalig sa Ginoo, ang Balaan sa Israel, sa kamatuoran.
- Wherefore it shall come to pass that when the Lord hath performed his whole work upon Mount Zion and upon Jerusalem, I will punish the fruit of the stout heart of the king of Assyria, and the glory of his high looks.
- For he saith: By the strength of my hand and by my wisdom I have done these things; for I am prudent; and I have moved the borders of the people, and have robbed their treasures, and I have put down the inhabitants like a valiant man;
- And my hand hath found as a nest the riches of the people; and as one gathereth eggs that are left have I gathered all the earth; and there was none that moved the wing, or opened the mouth, or peeped.
- Shall the ax boast itself against him that heweth therewith? Shall the saw magnify itself against him that shaketh it? As if the rod should shake itself against them that lift it up, or as if the staff should lift up itself as if it were no wood!
- Therefore shall the Lord, the Lord of Hosts, send among his fat ones, leanness; and under his glory he shall kindle a burning like the burning of a fire.
- And the light of Israel shall be for a fire, and his Holy One for a flame, and shall burn and shall devour his thorns and his briers in one day;
- And shall consume the glory of his forest, and of his fruitful field, both soul and body; and they shall be as when a standard-bearer fainteth.
- And the rest of the trees of his forest shall be few, that a child may write them.
- And it shall come to pass in that day, that the remnant of Israel, and such as are escaped of the house of Jacob, shall no more again stay upon him that smote them, but shall stay upon the Lord, the Holy One of Israel, in truth.

- 21 Magbabalik ang labi, oo, maging ang labi ni Jacob, sa makapangyarihang Diyos.
- 22 Sapagkat bagama't ang inyong mga tao sa Israel ay kasindami ng buhangin sa dagat, gayunpaman, magbabalik ang labi nila; ang itinakdang pagkalipol ay aapaw sa katwiran.
- 23 Sapagkat magtatakda ng paglilipol ang Panginoong Diyos ng mga Hukbo, maging sa buong lupain.
- 24 Samakatwid, ganito ang wika ng Panginoong Diyos ng mga Hukbo: O, aking mga tao na nananahan sa Sion, huwag kayong matakot sa mga taga-Asiria; hahampasin niya kayo ng isang pamalo, at magtataas siya ng tungkod laban sa inyo, ayon sa nakaugalian sa Egipto.
- 25 Sapagkat sandaling-sandali na lamang, at magwawakas na ang kapootan, at ang aking galit sa kanilang pagkawasak.
- 26 At ang Panginoon ng mga Hukbo ay magpupukaw ng isang pagpapahirap alinsunod sa pagkakatatay sa Media sa malaking bato ng Horeb; at tulad ng pagtataas ng kanyang tungkod sa dagat, sa gayon din niya itataas ito ayon sa nakaugalian sa Egipto.
- 27 At ito ay mangyayari na sa araw na yaon ay maaalis ang pasaning nakaatang sa kanyang balikat, at ang kanyang pamatok mula sa kanyang leeg, at mawawasak ang pamatok dahil sa pagpapahid ng langis.
- 28 Dumating siya sa Aiat, nagdaan siya sa Migron; sa Mikmas ay iniwan niya ang kanyang mga karo.
- 29 Nakaraan na sila sa tawiran; nagpahinga sila sa Gebas; natakot ang Ramat; tumakas ang Gibeas ni Saul.
- 30 Humiyaw nang malakas, O anak na babae ni Galim; iparinig ito sa Lais, o kaawa-awang Anatot.
- 31 Wala nang tao sa Madmena; nagtipun-tipon ang mga naninirahan sa Gabim upang tumakas.
- 32 Gayunman, mananatili siya sa Nob sa araw na iyon; iwawasiwas niya ang kanyang kamay laban sa bundok ng anak na babae ng Sion, ang burol ng Jerusalem.
- 33 Dinggin, puputulin ng Panginoon, ng Panginoon ng mga Hukbo, ang mga sanga sa pamamagitan ng pagsindak; at ibubuwal ang matatayog, at ang mapagmataas ay ibababa.
- Ang mga salin mamalik, oo, gani ang mga salin ni Jacob, ngadto sa makagagahom nga Dios.
- Kay bisan og ang imong katawhan sa Israel sama kadaghan sa balas sa dagat, bisan pa ang salin kanila mamalik; ang gitakda nga kalaglagan sanapan sa pagkamatarong.
- Kay ang Ginoong Dios sa mga Panon mohimo og hingpit nga kalaglagan gani gitakda na sa tibuok yuta.
- Busa, sa ingon niini miingon ang Ginoong Dios sa mga Panon: O akong katawhan nga nanagpuyo sa Zion, ayaw kahadlok sa mga Asiriahanon; siya mobunal kaninyo gamit ang bunal, ug mohuyad sa iyang sungkod batok kaninyo, susama sa gibuhat sa Ehipto.
- Kay kadiyot na lamang gayod, ug ang kaligutgot mahunong na, ug ang akong kapungot bahin sa ilang kalaglagan.
- Ug ang Ginoo sa mga Panon magmugna og usa ka tigpaantos alang kaniya susama sa pagpatay sa katawhan sa Midian sa may dakong bato sa Horeb; ug sama nga ang iyang bunal gibakyaw ibabaw sa dagat, ihuyad usab niya kini susama sa gihimo sa Ehipto.
- Ug mahitabo nga niana nga adlaw nga ang iyang palas-anon tangtangan gikan sa imong abaga, ug ang iyang yugo tangtangan gikan sa imong liog, ug ang yugo pagalaglagon tungod sa pagdihog.
- Miabot Siya sa Ajad, miagi siya sa Migron; gibilin niya sa Michmas ang iyang mga dala.
- Milatas sila sa agianan; namahulay sila sa Geba; ang Ramath nahadlok; ang Gibeah ni Saul milayas.
- Ipalanog ang tingog, O anak nga babaye ni Gallim; ipadungog kini ngadto sa Lais, O kabos nga Anathoth.
- Ang mga tawo sa Madmenah wala na; ang mga lumulupyo sa Gebim nanagpundok sa ilang kaugalingon aron manglayas.
- Sa gihapon magpabilin siya sa Nob niana nga adlaw; mowara-wara siya sa iyang kamot batok sa bukid sa anak nga babaye sa Zion, ang bungtod sa Jerusalem.
- Tan-awa, ang Ginoo, ang Ginoo sa mga Panon moputol sa sanga dala ang kapungot; ug ang mga tawo nga anaa sa taas nga kahimtang pagapurilon; ug ipaubos ang mapahitas-on.
- The remnant shall return, yea, even the remnant of Jacob, unto the mighty God.
- For though thy people Israel be as the sand of the sea, yet a remnant of them shall return; the consumption decreed shall overflow with righteousness.
- For the Lord God of Hosts shall make a consumption, even determined in all the land.
- Therefore, thus saith the Lord God of Hosts: O my people that dwellest in Zion, be not afraid of the Assyrian; he shall smite thee with a rod, and shall lift up his staff against thee, after the manner of Egypt.
- For yet a very little while, and the indignation shall cease, and mine anger in their destruction.
- And the Lord of Hosts shall stir up a scourge for him according to the slaughter of Midian at the rock of Oreb; and as his rod was upon the sea so shall he lift it up after the manner of Egypt.
- And it shall come to pass in that day that his burden shall be taken away from off thy shoulder, and his yoke from off thy neck, and the yoke shall be destroyed because of the anointing.
- He is come to Aiath, he is passed to Migron; at Michmash he hath laid up his carriages.
- They are gone over the passage; they have taken up their lodging at Geba; Ramath is afraid; Gibeah of Saul is fled.
- Lift up the voice, O daughter of Gallim; cause it to be heard unto Laish, O poor Anathoth.
- Madmenah is removed; the inhabitants of Gebim gather themselves to flee.
- As yet shall he remain at Nob that day; he shall shake his hand against the mount of the daughter of Zion, the hill of Jerusalem.
- Behold, the Lord, the Lord of Hosts shall lop the bough with terror; and the high ones of stature shall be hewn down; and the haughty shall be humbled.

34 At tatabasin niya ang kasukalan ng
kagubatan sa pamamagitan ng bakal, at
babagsak ang Libano sa pamamagitan ng
makapangyarihan.

Ug pamutlon niya ang mga kasagbotan
sa kalasangan gamit ang puthaw, ug ang
Lebanon mapukan pinaagi sa tawo nga
gamhanan.

And he shall cut down the thickets of
the forests with iron, and Lebanon shall
fall by a mighty one.

2 Nephi 21

- 1 At may lalabas na isang usbong sa puno ni Jesse, at tutubo ang isang sanga mula sa kanyang mga ugat.
- 2 At mapapasakanya ang Espiritu ng Panginoon, ang diwa ng karunungan at pang-unawa, ang diwa ng pagpapayo at kapangyarihan, ang diwa ng kaalaman at ng takot sa Panginoon;
- 3 At mabilis niyang mauunawaan ang pagkakaroon ng takot sa Panginoon; at hindi siya hahatol alinsunod sa nakikita ng kanyang mga mata, ni hindi rin sasaway alinsunod sa naririnig ng kanyang mga tainga.
- 4 Subalit hahatulan niya ang mga maralita nang may katwiran, at sasawayin ang maaamo ng mundo nang may katarungan; at hahampasin niya ang mundo gamit ang pamalo ng kanyang bibig, at gamit ang hininga ng kanyang mga labi ay papatayin niya ang masasama.
- 5 At katwiran ang magiging bigkis ng kanyang baywang, at katapatan ang bigkis ng balakang.
- 6 Mananahan din ang lobo na kasama ang kordero, at mahihiga ang leopardo na kasama ang batang kambing, at ang guya at ang batang leon at ang patabain ay magkakasama; at aakayin sila ng isang maliit na bata.
- 7 At manginginain ang baka at ang oso; ang kanilang mga anak ay sama-samang mahihiga; at kakain ng dayami ang leon na tulad ng baka.
- 8 At ang pasusuhing bata ay maglalaro sa lungga ng ahas, at ipapasok ng sanggol na kaaawat pa lamang ang kanyang kamay sa lungga ng ulupong.
- 9 Hindi sila mananakit ni maninira sa lahat ng aking banal na bundok, sapagkat mapupuno ang mundo ng kaalaman sa Panginoon, tulad ng pagkapuno ng mga tubig sa dagat.
- 10 At sa araw na yaon ay sisibol ang isang ugat ni Jesse, na tatayong sagisag sa mga tao; hahanapin ito ng mga Gentil; at magiging maluwalhati ang kanyang katiwasayan.
- 11 At ito ay mangyayari sa araw na yaon na itataas na muli ng Panginoon ang kanyang kamay sa ikalawang pagkakataon upang maibalik ang labi ng kanyang mga tao na matitira, mula sa Asiria, at mula sa Egipto, at mula sa Patros, at mula sa Cus, at mula sa Elam, at mula sa Sinar, at mula sa Jamat, at mula sa mga pulo ng dagat.

2 Nephi 21

Ug adunay motungha nga saha gikan sa kaliwat ni Jesse, ug sanga gikan sa iyang mga gamot.

Ug ang Espiritu sa Ginoo mokunsad diha kaniya, ang espiritu sa kaalam ug salabotan, ang espiritu sa pagtambag ug gahom, ang espiritu sa kahibalo ug ang kahadlok sa Ginoo;

Ug mohimo kaniya nga abtik og salabotan mahitungod sa kahadlok sa Ginoo; ug dili siya mohukom sigon sa nakita sa iyang mga mata, ni mobadlong subay sa madungog sa iyang mga dunggan.

Apan pinaagi sa pagkamatarong hukman niya ang mga kabos, ug mobadlong pinasubay sa kaangayan alang sa mga maaghop sa yuta; ug bunalan niya ang yuta pinaagi sa pulong sa iyang ba-ba, ug pinaagi sa gininhawa sa iyang mga ngabil siya mopatay sa mga daotan.

Ug ang pagkamatarong mao ang bakos sa iyang mga bat-ang, ug pagkamatinud-anon ang bakos sa iyang mga dapidapi.

Ang lobo usab makig-uban sa nati nga karnero, ug ang leopardo modulog sa nati nga kanding, ug ang nati nga baka ug ang nati nga leon ug ang mga binuhi nga hayop mag-ipon; ug ang gamay nga bata moguyod kanila.

Ug ang baka ug ang uso manibsib; ang ilang mga nati magdulog sa pagpanghigda; ug ang leon manibsib og kumpay sama sa toro.

Ug ang masuso nga bata magdula sa lungag sa malala nga bitin, ug ang bata nga linutas mokuot sa iyang kamot ngadto sa halwa sa mabangis nga bitin.

Sila dili mopasakit ni molaglag sa tanan nga akong balaan nga bukid, kay ang yuta mapuno sa kahibalo bahin sa Ginoo, sama sa katubigan nga mopuno sa dagat.

Ug niana nga adlaw adunay usa ka gamot ni Jesse, nga mobarog nga usa ka bandila sa katawhan; diha niini ang mga Hentil magpangita; ug ang iyang pagpahulay mahimayaon.

Ug mahitabo nga niana nga adlaw ang Ginoo moandam na usab sa iyang kamot sa ikaduhang higayon aron sa pagbawi sa salin sa iyang katawhan nga mahabilin, gikan sa Asiria, ug gikan sa Ehipto, ug gikan sa Parthia, ug gikan sa Cush, ug gikan sa Elam, ug gikan sa Shinar, ug gikan sa Hamath, ug gikan sa mga pulo sa dagat.

2 Nephi 21

And there shall come forth a rod out of the stem of Jesse, and a branch shall grow out of his roots.

And the Spirit of the Lord shall rest upon him, the spirit of wisdom and understanding, the spirit of counsel and might, the spirit of knowledge and of the fear of the Lord;

And shall make him of quick understanding in the fear of the Lord; and he shall not judge after the sight of his eyes, neither reprove after the hearing of his ears.

But with righteousness shall he judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth; and he shall smite the earth with the rod of his mouth, and with the breath of his lips shall he slay the wicked.

And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.

The wolf also shall dwell with the lamb, and the leopard shall lie down with the kid, and the calf and the young lion and fatling together; and a little child shall lead them.

And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.

And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.

They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain, for the earth shall be full of the knowledge of the Lord, as the waters cover the sea.

And in that day there shall be a root of Jesse, which shall stand for an ensign of the people; to it shall the Gentiles seek; and his rest shall be glorious.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall set his hand again the second time to recover the remnant of his people which shall be left, from Assyria, and from Egypt, and from Pathros, and from Cush, and from Elam, and from Shinar, and from Hamath, and from the islands of the sea.

12 At magtataas siya ng sagisag para sa mga bansa, at titipunin niya ang mga tapon ng Israel, at sama-samang titipunin ang mga nagkalat ng Juda mula sa apat na sulok ng mundo.

13 At ang inggit ng Ephraim ay maaalis din, at ihihiwalay ang mga kaaway ng Juda; hindi na maiinggit ang Ephraim sa Juda, at hindi na liligaligin ng Juda ang Ephraim.

14 Kundi lulusob sila sa mga balikat ng mga Filisteo tungo sa kanluran; sama-sama nilang sasamsamin ang mga tagasilangan; at pagbubuhatan nila ng kanilang kamay ang Edom at Moab; at susundin sila ng mga anak ni Ammon.

15 At lubusang patutuyuin ng Panginoon ang dila ng dagat Egipto; at sa pamamagitan ng kanyang malakas na hangin ay iwawasiwas niya ang kanyang kamay sa ilog, at hahampasin niya sa pitong batis, at palalakarin niya ang mga tao na hindi basa ang sapin sa paa.

16 At magkakaroon ng lansangan para sa mga labi ng kanyang mga tao na matitira, mula sa Asiria, tulad ng sa Israel sa araw na sila ay lumabas mula sa lupain ng Egipto.

Ug mopahimutang siya og usa ka bandila alang sa mga nasod, ug pundokon ang mga sinalikway sa Israel, ug pundokon ang mga nagkatibulaag sa Juda gikan sa upat ka suok sa yuta.

Ang kasina sa Ephraim usab matapos, ang mga kaaway sa Juda ipahimulag; ang Ephraim dili masina sa Juda, ug ang Juda dili mohasol sa Ephraim.

Apan mosulong sila nga magpatong sa mga abaga sa mga Filestihanon paingon sa kasadpan; ug sila pangkawatan nila og dungan sa silangan; gamiton nila ang ilang kamot sa pag-ilog sa gahom sa Edom ug sa Moab; ug ang mga anak ni Ammon motuman kanila.

Ug ang Ginoo hingpit nga mopauga sa dila sa dagat sa Ehipto; ug pinaagi sa iyang kusog nga hangin kutawon niya pinaagi sa iyang kamot ang suba, ug ibunal kini didto sa pito ka sapa, ug mopatabok sa mga tawo nga dili mahumod ang ilang mga tiil.

Ug adunay lapad nga dalan alang sa salin sa iyang katawhan nga mahibilin, gikan sa Asiria, sama sa nahitabo sa Israel sa adlaw nga siya mibiya sa yuta sa Ehipto.

And he shall set up an ensign for the nations, and shall assemble the outcasts of Israel, and gather together the dispersed of Judah from the four corners of the earth.

The envy of Ephraim also shall depart, and the adversaries of Judah shall be cut off; Ephraim shall not envy Judah, and Judah shall not vex Ephraim.

But they shall fly upon the shoulders of the Philistines towards the west; they shall spoil them of the east together; they shall lay their hand upon Edom and Moab; and the children of Ammon shall obey them.

And the Lord shall utterly destroy the tongue of the Egyptian sea; and with his mighty wind he shall shake his hand over the river, and shall smite it in the seven streams, and make men go over dry shod.

And there shall be a highway for the remnant of his people which shall be left, from Assyria, like as it was to Israel in the day that he came up out of the land of Egypt.

2 Nephi 22

- 1 At iyong sasabihin sa araw na yaon: O Panginoon, pupurihin kita; bagama't nagalit kayo sa akin ay napawi ang inyong galit, at inalò ninyo ako.
- 2 Dinggin, ang Diyos ang aking kaligtasan; ako ay magtitiwala, at hindi matatakot; sapagkat ang Panginoong JEHOVA ang aking lakas at aking awit; siya rin ay naging aking kaligtasan.
- 3 Samakatwid, masaya kang iigib ng tubig mula sa mga balon ng kaligtasan.
- 4 At sasabihin mo sa araw na yaon: Purihin ang Panginoon, manawagan sa kanyang pangalan, ipahayag ang kanyang mga gawain sa iyong mga tao, ipahayag na dakila ang kanyang pangalan.
- 5 Awitan ang Panginoon; sapagkat gumawa siya ng mga dakilang bagay; ang mga ito ay nalalaman sa buong mundo.
- 6 Humiyaw at sumigaw, kayong mga naninirahan sa Sion; sapagkat dakila ang Banal ng Israel na nasa piling ninyo.

2 Nephi 22

Ug niana nga adlaw magaingon kamo: O Ginoo, ako magadayeg kanimo; bisan og ikaw nasuko kanako ang imong kasuko nahunong na, ug gihupay mo ako.

Tan-awa, ang Dios mao ang akong kaluwasan; ako mosalig, ug dili mahadlok; kay ang Ginoong si JEHOVA mao ang akong kusog ug akong awit; siya usab nahimo nga akong kaluwasan.

Busa, uban sa kalipay ikaw magatimba og tubig gikan sa mga atabay sa kaluwasan.

Ug niana nga adlaw moingon ikaw: Dayega ang Ginoo, tawaga ang iyang ngalan, ipahayag ang iyang mga gipanghimo ngadto sa katawhan, ipahibalo nga ang iyang ngalan ginahimaya.

Mag-awit ngadto sa Ginoo; kay siya nakahimo og labihan ka maayong mga butang; nahibaloan kini sa tibuok yuta.

Ipalanog ug paninggit kamong nanagpuyo sa Zion; kay talagsaon ang Balaan sa Israel nga anaa sa inyong taliwala.

2 Nephi 22

And in that day thou shalt say: O Lord, I will praise thee; though thou wast angry with me thine anger is turned away, and thou comfortedst me.

Behold, God is my salvation; I will trust, and not be afraid; for the Lord JEHOVAH is my strength and my song; he also has become my salvation.

Therefore, with joy shall ye draw water out of the wells of salvation.

And in that day shall ye say: Praise the Lord, call upon his name, declare his doings among the people, make mention that his name is exalted.

Sing unto the Lord; for he hath done excellent things; this is known in all the earth.

Cry out and shout, thou inhabitant of Zion; for great is the Holy One of Israel in the midst of thee.

2 Nephi 23

- 1 Ang babala sa Babilonia, na nakita ni Isaia na anak ni Amos.
- 2 Magtaas ka ng bandila sa mataas na bundok, sumigaw sa kanila, iwasiwas ang kamay, upang makapasok sila sa mga pintuan ng mga maharlika.
- 3 Inutusan ko ang aking mga itinalaga, tinawag ko rin ang aking mga makapangyarihan, sapagkat ang aking galit ay wala sa kanila na mga nagsasaya sa aking kamahalan.
- 4 Ang ingay ng maraming tao sa mga bundok ay tulad ng isang dakilang bansa, isang nagkakagulong ingay ng mga kaharian ng mga bansang nagtipun-tipon, kinakalap ng Panginoon ng mga Hukbo ang mga hukbo ng digmaan.
- 5 Nagmumula sila sa malayong bansa, mula sa hangganan ng langit, oo, ang Panginoon, at ang mga sandata ng kanyang poot, upang wasakin ang buong lupain.
- 6 Magsiungol kayo, sapagkat nalalapit na ang araw ng Panginoon; darating ito bilang isang pagwasak mula sa Pinakamakapangyarihan.
- 7 Samakatwid, manghihina ang lahat ng kamay, manlulumo ang puso ng bawat tao;
- 8 At matatakot sila; matinding kirot at kalungkutan ang daranasin nila; magugulat sila sa isa't isa; waring maglilibab ang kanilang mga mukha.
- 9 Dinggin, nalalapit na ang araw ng Panginoon, malupit na may poot at masidhing galit, upang wasakin ang lupain; at lilipulin niya ang mga makasalanang naroon.
- 10 Sapagkat ang mga bituin sa langit at ang mga kaningningan niyon ay hindi magbibigay ng kanilang liwanag; magdidilim ang araw sa kanyang pagsikat, at hindi magbibigay ng kanyang liwanag ang buwan.
- 11 At parurusahan ko ang daigdig dahil sa kasamaan, at ang masasama dahil sa kanilang kabuktutan; aking patitigilin ang kahambugan ng mga palalo, at aking ibababa ang pagmamataas ng malulupit.
- 12 Gagawin kong higit na mahalaga ang tao kaysa lantay na ginto; maging ang isang tao kaysa sa gintong sinsel ng Ofir.

2 Nephi 23

- Ang alantosan sa Babilonia, nga nakita ni Isaia nga anak ni Amoz.
- Magpabarog ikaw og bandila sa taas nga bungtod, ipalabaw ang tingog ngadto kanila, ikamay ang kamot, aron makasulod sila sa ganghaan sa mga bantogan.
- Ako misugo sa akong mga tawo nga gipangbalaan, ako usab mitawag sa mga tawo nga gamhanan, kay ang akong kasuko wala diha kanila nga nagmaya sa akong pagkahalangdon.
- Ang kaguliyang sa pundok sa katawhan diha sa kabukiran sama sa mga bantogan nga katawhan, usa ka banha nga kaguliyang sa mga gingharian sa kanasoran nga nagkapundok, ang Ginoo sa mga Panon mopundok sa mga panon alang sa gubat.
- Naggikan sila sa layo nga nasod, gikan sa kinalay-ang dapit sa yuta, oo, ang Ginoo, ug ang mga hinagiban sa iyang kaligutgot, sa paglaglag sa tibuok yuta.
- Pagdangoyngoy kamo, kay ang adlaw sa Ginoo haduol na; kini moabot nga usa ka kalaglagan gikan sa Labawng Makagagahom.
- Busa ang tanang kamot mawad-an sa umoy, ang matag kasingkasing sa tawo malukmay;
- Ug mangalisang sila; ang kangutngot ug mga kasubo mosakit kanila; matingala sila sa usag usa; ang ilang mga nawong sama sa nagdilaab nga mga kalayo.
- Tan-awa, ang adlaw sa Ginoo moabot nga mabangis inubanan sa kaligutgot ug pintas nga kasuko, aron himoong biniyaan ang yuta; ug siya mopatay sa mga makasasala diha niini.
- Kay ang kabitoonan sa langit ug ang hut-ong sa mga bitoon niini dili mohatag sa ilang kahayag; ang adlaw mongitngit sa iyang pagsubang, ug ang bulan dili mopadan-ag sa iyang kahayag.
- Ug akong silotan ang kalibotan tungod sa pagkadaotan; ug ang mga daotan tungod sa ilang mga pagkadaotan; akong pahunongon ang kamapalabilabihon sa mga mapahitas-on, ug ipaubos ang garbo sa mga tawong bangis.
- Ako mohimo sa usa ka tawo nga mas bililhon kay sa lunsay nga bulawan; gani ngadto sa usa ka tawo nga mas bililhon kay sa tibuok nga bulawanong Ophir.

2 Nephi 23

- The burden of Babylon, which Isaiah the son of Amoz did see.
- Lift ye up a banner upon the high mountain, exalt the voice unto them, shake the hand, that they may go into the gates of the nobles.
- I have commanded my sanctified ones, I have also called my mighty ones, for mine anger is not upon them that rejoice in my highness.
- The noise of the multitude in the mountains like as of a great people, a tumultuous noise of the kingdoms of nations gathered together, the Lord of Hosts mustereth the hosts of the battle.
- They come from a far country, from the end of heaven, yea, the Lord, and the weapons of his indignation, to destroy the whole land.
- Howl ye, for the day of the Lord is at hand; it shall come as a destruction from the Almighty.
- Therefore shall all hands be faint, every man's heart shall melt;
- And they shall be afraid; pangs and sorrows shall take hold of them; they shall be amazed one at another; their faces shall be as flames.
- Behold, the day of the Lord cometh, cruel both with wrath and fierce anger, to lay the land desolate; and he shall destroy the sinners thereof out of it.
- For the stars of heaven and the constellations thereof shall not give their light; the sun shall be darkened in his going forth, and the moon shall not cause her light to shine.
- And I will punish the world for evil, and the wicked for their iniquity; I will cause the arrogance of the proud to cease, and will lay down the haughtiness of the terrible.
- I will make a man more precious than fine gold; even a man than the golden wedge of Ophir.

- 13 Samakatwid, yayanigin ko ang kalangitan, at maaalis ang lupa sa kanyang kinalalagyan, dahil sa kapootan ng Panginoon ng mga Hukbo, at sa araw ng kanyang masidhing galit.
- 14 At matutulad ito sa usang hinahabol, at tulad ng isang tupang walang nag-aalaga; at magbabalik ang bawat isa sa kani-kanyang bayan, at tatakas ang bawat isa sa kani-kanyang lupain.
- 15 Ang bawat palalo ay sisibatin; oo, at ang bawat isang aanib sa masama ay babagsak sa pamamagitan ng espada.
- 16 Ang kanilang mga anak ay pagluluray-lurayin din sa harapan ng kanilang mga mata; pagnanakawan ang kanilang mga tahanan at gagahasain ang kanilang mga asawa.
- 17 Dinggin, aking pupukawin ang mga taga-Media laban sa kanila, na hindi magpapakundangan sa pilak at ginto, ni hindi sila malulugod dito.
- 18 Luluray-lurayin din ng kanilang mga busog ang mga kabataang lalaki; at mawawalan sila ng awa sa bunga ng sinapupunan; hindi patatawarin ng kanilang mga mata ang mga bata.
- 19 At ang Babilonia, ang kaluwalhatian ng mga kaharian, ang gandang ipinagmamalaki ng mga Caldeo, ay magagaya sa pagwasak ng Diyos sa Sodoma at Gomorra.
- 20 Hindi na ito matitirahan, ni hindi pananahanan sa bawat sali't salinlahi: ni hindi na ito tatayuan ng tolda ng taga-Arabia; ni hindi pahihigain doon ng mga pastor ang kanilang kawan.
- 21 Sa halip, ang mababangis na hayop ng ilang ang mahihiga roon; at mapupuno ang kanilang mga tahanan ng mga hayop na nagsisiungol; at mamamahay roon ang mga kuwago, at magluluksuhan doon ang mababangis na kambing.
- 22 At magsisiungol ang mababangis na hayop ng mga pulo sa kanilang mapapanglaw na tahanan, at mga dragon sa kanilang maririkit na palasyo; at nalalapit na ang kanyang panahon, at hindi na pahahabain ang kanyang mga araw. Sapagkat mabilis ko siyang wawasakin; oo, sapagkat magiging maawain ako sa aking mga tao, subalit masasawi ang masasama.
- Busa, akong uyogon ang kalangitan, ug ang yuta matangtang gikan sa iyang nahimutangan, tungod sa kasuko sa Ginoo sa mga Panon, ug sa adlaw sa iyang mapintas nga kapungot.
- Ug mahisama kini sa gigukod nga usá, ug sama sa karnero nga walay magbalantay; ug silang matag tawo modangop ngadto sa kaugalingon niyang katawhan, ug manglayas ang matag usa ngadto sa kaugalingon niyang yuta.
- Ang matag usa nga mapahitas-on pagaduslakon; oo, ang matag usa nga makig-uban sa daotan mapukan pinaagi sa espada.
- Ang ilang mga anak usab pagadugmokon atubangan sa ilang mga mata; ang ilang mga balay panggub-on ug ang ilang mga asawa panglugoson.
- Tan-awa, akong hulhogon ang mga Medes sa pagbatok kanila, kinsa dili magpakabili sa mga pilak ug mga bulawan, ni sila mahimuot niini.
- Ang ilang mga gapasan usab mopikaspikas sa batan-ong mga lalaki; ug dili nila kaloy-an ang mga bunga sa sabakan; ang ilang mga mata dili mosaylo sa mga bata.
- Ug ang Babilonia, ang himaya sa mga gingharian, ang katahom sa nabantog nga mga Chaldees, mahisama niadtong panahon sa dihang ang Dios milaglag sa Sodoma ug Gomorra.
- Dili na gayod kini kapuy-an ni kapuy-an latas sa daghang henerasyon: ni ang mga taga-Arabia mopabarog sa ilang tolda didto; ni ang mga magbalantay sa mga karnero motugway sa ilang panon didto.
- Apan ang ihalas nga mga mananap sa desyerto manghigda didto; ug ang ilang mga balay mapuno sa masulub-ong mga linalang; ug ang mga kuwago mamuyo didto, ug ang mga salbahis nga kanding mag-ambahan didto.
- Ug ang ihalas nga mga mananap sa mga isla manag-uwang sa ilang gipangbiyaan nga mga balay, ug ang mga dragon sa ilang makahimuot nga mga palasyo; ug ang iyang panahon hapit na moabot, ug ang iyang adlaw dili na lugwayan. Kay siya akong laglagon sa madali; oo, kay ako magmanggiloy-on ngadto sa akong katawhan, apan ang mga daotan pagalaglagon.
- Therefore, I will shake the heavens, and the earth shall remove out of her place, in the wrath of the Lord of Hosts, and in the day of his fierce anger.
- And it shall be as the chased roe, and as a sheep that no man taketh up; and they shall every man turn to his own people, and flee every one into his own land.
- Every one that is proud shall be thrust through; yea, and every one that is joined to the wicked shall fall by the sword.
- Their children also shall be dashed to pieces before their eyes; their houses shall be spoiled and their wives ravished.
- Behold, I will stir up the Medes against them, which shall not regard silver and gold, nor shall they delight in it.
- Their bows shall also dash the young men to pieces; and they shall have no pity on the fruit of the womb; their eyes shall not spare children.
- And Babylon, the glory of kingdoms, the beauty of the Chaldees' excellency, shall be as when God overthrew Sodom and Gomorrah.
- It shall never be inhabited, neither shall it be dwelt in from generation to generation: neither shall the Arabian pitch tent there; neither shall the shepherds make their fold there.
- But wild beasts of the desert shall lie there; and their houses shall be full of doleful creatures; and owls shall dwell there, and satyrs shall dance there.
- And the wild beasts of the islands shall cry in their desolate houses, and dragons in their pleasant palaces; and her time is near to come, and her day shall not be prolonged. For I will destroy her speedily; yea, for I will be merciful unto my people, but the wicked shall perish.

2 Nephi 24

- 1 Sapagkat maaawa ang Panginoon kay Jacob, at pipiliin niyang muli ang Israel, at ilalagay sila sa kanilang sariling lupain; at makikisama sa kanila ang mga dayuhan, at pipisan sa sambahayan ni Jacob.
- 2 At kukunin sila ng mga tao at dadalhin sila sa kanilang lugar; oo, mula sa malayo hanggang sa mga dulo ng mundo; at babalik sila sa kanilang mga lupang pangako. At aangkinin sila ng sambahayan ni Israel, at magiging mga tagapagsilbing babae at lalaki sa lupain ng Panginoon; at kanilang bibihagin sila na mga yaong bumihag sa kanila; at paghaharian nila ang mga yaong nagmalupit sa kanila.
- 3 At ito ay mangyayari na sa araw na yaon ay bibigyan ka ng Panginoon ng pahinga, mula sa iyong kalungkutan, at mula sa iyong takot, at mula sa mabigat na pagkaalipin kung saan ka pinaglingkod.
- 4 At ito ay mangyayari na sa araw na yaon, na babanggitin mo ang kasabihang ito laban sa hari ng Babilonia, at sasabihin: Paano napatigil ang maniniil, nawala ang ginintuang lungsod!
- 5 Binali ng Panginoon ang tungkod ng masasama, ang setro ng mga pinuno.
- 6 Siya na humampas sa mga tao nang may walang tigil na paghataw sa pagkapoot, siya na namahala sa mga bansa sa galit, ay inusig, at walang humadlang.
- 7 Ang buong mundo ay namahinga, at tahimik; bigla silang nagsipag-awit.
- 8 Oo, nagalak sa iyo ang mga puno ng sipres, at gayundin ang mga sedro ng Libano, nagsasabing: Mula nang ikaw ay bumagsak, wala nang mamumutol na gumagalaw sa amin.
- 9 Ang impiyerno sa kailaliman ay nagsisikilos para sa iyo upang salubungin ka sa iyong pagdating; pinupukaw niya ang mga patay para sa iyo, maging ang lahat ng pinuno sa mundo; pinatitindig niya mula sa kanilang mga trono ang lahat ng hari ng mga bansa.
- 10 Lahat sila ay magsasalita at sasabihin sa iyo: Naging mahina ka rin bang tulad namin? Naging katulad ka ba namin?

2 Nephi 24

Kay ang Ginoo maluoy kang Jacob, ug ugma damlag mopili sa Israel, ug mopahiluna kanila sa ilang kaugalingong yuta; ug ang mga langyaw itipon kanila, ug hiusahon sila sa balay ni Jacob.

Ug ang katawhan mokuha kanila ug modala kanila sa ilang dapit; oo, gikan sa layo hangtod sa kinatumyan sa yuta; ug mamalik sila sa ilang mga yutang saad. Ug ang balay ni Israel manag-iya niini, ug ang yuta sa Ginoo itagana sa mga sulugoon nga lalaki ug sa mga sulugoon nga babaye; ug himoon nilang mga bihag kadtong mga mibihag kanila; ug sila magamando sa ilang mga tigpanlupig.

Ug mahitabo niana nga adlaw nga ang Ginoo mohatag kaninyo og kapahulayan, gikan sa inyong kasubo, ug gikan sa inyong kahadlok, ug gikan sa mapait nga pagkaulipon diin kamo gipugos sa pagserbisyo.

Ug mahitabo niana nga adlaw, nga kamo mamulong niini nga panulitihon batok sa hari sa Babilonia, ug moingon: Giunsa sa pagtapos ang malupigon, giunsa sa pagtapos ang bulawanong dakbayan!

Ang Ginoo mibali sa sungkod sa mga daotan, sa mga setro sa mga tigmando.

Siya nga mibunal sa katawhan dala ang kapungot sa walay hunong nga paghapos, siya nga nagmando sa kanasoran dala ang kasuko, gilutos, ug walay makapugong.

Ang tibuok yuta nakapahulay, ug mahilom; nanghugyaw sila sa panag-awit.

Oo, ang mga kahoy nga sipres magmaya tungod kanimo, ug usab ang mga sedro sa Libano, nga mag-ingon: Sukad nga ikaw giputol wala nay magpuputol nga makigbatok kanato.

Ang impiyerno gikan sa ilalom mahinamon tungod kanimo sa paghimamat kanimo sa imong pag-abot; gipukaw niini ang mga patay alang kanimo, bisan ang tanan nga nangulo sa yuta; gipabarog niini gikan sa ilang mga trono sa tanang hari sa kanasoran.

Tanan sila mamulong ug moingon nganha kanimo: Ikaw ba nahimo usab nga huyang sama kanamo? Ikaw ba nahimo nga sama kanamo?

2 Nephi 24

For the Lord will have mercy on Jacob, and will yet choose Israel, and set them in their own land; and the strangers shall be joined with them, and they shall cleave to the house of Jacob.

And the people shall take them and bring them to their place; yea, from far unto the ends of the earth; and they shall return to their lands of promise. And the house of Israel shall possess them, and the land of the Lord shall be for servants and handmaids; and they shall take them captives unto whom they were captives; and they shall rule over their oppressors.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall give thee rest, from thy sorrow, and from thy fear, and from the hard bondage wherein thou wast made to serve.

And it shall come to pass in that day, that thou shalt take up this proverb against the king of Babylon, and say: How hath the oppressor ceased, the golden city ceased!

The Lord hath broken the staff of the wicked, the scepters of the rulers.

He who smote the people in wrath with a continual stroke, he that ruled the nations in anger, is persecuted, and none hindereth.

The whole earth is at rest, and is quiet; they break forth into singing.

Yea, the fir trees rejoice at thee, and also the cedars of Lebanon, saying: Since thou art laid down no feller is come up against us.

Hell from beneath is moved for thee to meet thee at thy coming; it stirreth up the dead for thee, even all the chief ones of the earth; it hath raised up from their thrones all the kings of the nations.

All they shall speak and say unto thee: Art thou also become weak as we? Art thou become like unto us?

- 11 Bumaba ang iyong kahambugan sa libingan; hindi narinig ang ingay ng iyong mga lira; nangangalat ang mga uod sa ilalim mo, at natatakpan ka ng mga uod.
- 12 Paano ka nahulog mula sa langit, O Lucifer, anak ng umaga! Ikaw na lumagpak sa lupa, na nagpahina sa mga bansa!
- 13 Sapagkat sinasabi mo sa iyong puso: Aakyat ako sa langit, itataas ko ang aking trono sa ibabaw ng mga bituin ng Diyos; uupo rin ako sa itaas ng kapulungan, sa mga kadulu-duluhan ng hilaga;
- 14 Aakyat ako sa ibabaw ng mga ulap; matutulad ako sa Kataas-taasan.
- 15 Gayunpaman, mabubulid ka sa impiyerno, sa kadulu-duluhan ng hukay.
- 16 Sila na nakakikita sa iyo ay matamang magmamasid sa iyo, at tititigan ka, at sasabihin: Ito ba ang lalaking nagpayanig sa mundo, na umuga sa mga kaharian?
- 17 At ginawang tulad ng ilang ang daigdig, at nagwasak sa mga lungsod niyon, at hindi binuksan ang bahay ng kanyang mga bilanggo?
- 18 Lahat ng hari ng mga bansa, oo, lahat sila, ay marangal na namamahinga, bawat isa sa kani-kanilang sariling tahanan.
- 19 Subalit itinaon ka sa iyong libingan na tulad ng isang karumal-dumal na sanga, at ang labi ng mga yaong nasawi, na mga sinaksak ng espada, na ibinaba sa kadulu-duluhang bato ng libingan, katulad ng bangkay na niyapak-yapakan ng mga paa.
- 20 Hindi mo sila makakasama sa libing, sapagkat winasak mo ang iyong lupain at pinatay mo ang iyong mga tao; ang mga binhi ng mga manggagawa ng kasamaan ay hindi kailanman kikilalanin.
- 21 Maghanda sa pagkatay sa kanyang mga anak dahil sa kasamaan ng kanilang mga ama, upang hindi na sila magsibangon, ni angkinin ang lupain, ni punuin ng mga lungsod ang balat ng lupa.
- 22 Sapagkat babangon ako laban sa kanila, wika ng Panginoon ng mga Hukbo, at papatayin sa Babilonia ang pangalan, at labi, at anak na lalaki, at pamangkin na lalaki, wika ng Panginoon.
- Ang imong pagkahambog nahagsa ngadto sa lubnganan; ang kasaba sa imong mga biyolin dili madungog; ang ulod nagwakat diha ilawom kanimo, ug natabonan ka sa mga ulod.
- Sa unsang paagi ikaw nahagsa gikan sa langit, O Lucifer, anak sa kabuntagon! Ikaw gihagbong ba dinhi sa yuta, nga nagpahuyang sa kanasoran!
- Kay ikaw nag-ingon sa imong kasingkasing: mosaka ako sa langit, ako motuboy sa akong trono ibabaw sa kabitoonan sa Dios; molingkod usab ako diha sa bukid sa kongregasyon, sa lagyong mga bahin sa amihan;
- Mosaka ako sa kinaibabwang bahin sa kapanganoran; mahisama ako sa Labing Halangdon.
- Apan ikaw dad-on paubos ngadto sa impiyerno, ngadto sa mga labing lawom nga mga suok sa gahong.
- Sila nga makakita kanimo motan-aw pag-ayo kanimo, ug mosusi pag-ayo kanimo, ug moingon: Mao ba kini ang tawo nga mipakurog sa yuta, nga mitay-og sa mga gingharian?
- Ug mihimo sa kalibotan nga sama sa usa ka kamingawan, ug migun-ob sa mga dakbayan niana, ug wala moabli sa balay sa iyang mga binilanggo?
- Ang tanang hari sa kanasoran, oo, tanan sila, nanaghigda nga mahimayaon, matag usa kanila sa iyang kaugalingon nga balay.
- Apan ikaw gisalikway gikan sa imong lubnganan sama sa usa ka salawayon nga sanga, ug ang salin niadtong mga gipangpatay, gipangduslak sa espada, nga nangahulog ngadto sa kabatoan sa gahong; sama sa patay nga lawas nga gitunob-tunoban lamang.
- Ikaw dili itipon kanila sa paglubong, tungod kay giguba nimo ang yuta ug mipatay sa imong katawhan; ang binhi sa mga daotan og binuhatan dili gayod mapasidunggan.
- Pangandami ang pagpatay sa iyang mga anak tungod sa pagkadaotan sa ilang mga amahan, nga sila dili na makabalik sa gahom, ni makapanag-iya sa yuta, ni mopuno sa kalibotan og mga dakbayan.
- Kay ako moalsa batok kanila, miingon ang Ginoo sa mga Panon, ug motangtang gikan sa Babilonia sa ngalan, ug sa salin, ug sa anak nga lalaki, ug sa pag-umangkon nga lalaki, miingon ang Ginoo.
- Thy pomp is brought down to the grave; the noise of thy viols is not heard; the worm is spread under thee, and the worms cover thee.
- How art thou fallen from heaven, O Lucifer, son of the morning! Art thou cut down to the ground, which did weaken the nations!
- For thou hast said in thy heart: I will ascend into heaven, I will exalt my throne above the stars of God; I will sit also upon the mount of the congregation, in the sides of the north;
- I will ascend above the heights of the clouds; I will be like the Most High.
- Yet thou shalt be brought down to hell, to the sides of the pit.
- They that see thee shall narrowly look upon thee, and shall consider thee, and shall say: Is this the man that made the earth to tremble, that did shake kingdoms?
- And made the world as a wilderness, and destroyed the cities thereof, and opened not the house of his prisoners?
- All the kings of the nations, yea, all of them, lie in glory, every one of them in his own house.
- But thou art cast out of thy grave like an abominable branch, and the remnant of those that are slain, thrust through with a sword, that go down to the stones of the pit; as a carcass trodden under feet.
- Thou shalt not be joined with them in burial, because thou hast destroyed thy land and slain thy people; the seed of evil-doers shall never be renowned.
- Prepare slaughter for his children for the iniquities of their fathers, that they do not rise, nor possess the land, nor fill the face of the world with cities.
- For I will rise up against them, saith the Lord of Hosts, and cut off from Babylon the name, and remnant, and son, and nephew, saith the Lord.

- 23 Gagawin ko rin itong pag-aari ng mga tagak, at mga latian ng tubig; at aking wawalisin ng pangwalis ng pagkawasak, wika ng Panginoon ng mga Hukbo.
- 24 Sumumpa ang Panginoon ng mga Hukbo, sinasabing: Tunay na tulad ng aking inisip, gayon ang mangyayari; at tulad ng aking nilayon, gayon ang matutupad—
- 25 Na dadalhin ko ang mga taga-Asiria sa aking lupain, at yayapakan ko siya sa ilalim ng mga paa sa aking mga bundok; pagkatapos ay aalisin sa kanila ang pamatok, at aalisin ang kanyang pasaning iniatang sa kanilang mga balikat.
- 26 Ito ang layuning nilayon sa buong mundo; at ito ang kamay na nakaunat sa lahat ng bansa.
- 27 Sapagkat ang Panginoon ng mga Hukbo ang naglayon, at sino ang magpapawalang-bisa? At nakaunat ang kanyang kamay, at sino ang makapagpapaurong nito?
- 28 Ibinigay ang babalang ito sa taong namatay ang haring Achas.
- 29 Huwag kang magalak, buong Palestina, sapagkat ang pamalo niya na humampas sa iyo ay nabali; sapagkat mula sa ugat ng ahas ay lalabas ang ulupong, at ang kanyang anak ay magiging naglilipad na ahas na lumilipad.
- 30 At kakain ang panganay ng mga maralita, at ang nangangailangan ay mamamahinga sa kaligtasan; at papatayin ko ang iyong ugat sa pamamagitan ng taggutom, at papatayin niya ang iyong mga labi.
- 31 Magsiungol, O pintuang-bayan; magsihyaw, O lungsod; ikaw, buong Palestina, ay mabubuwag; sapagkat lalabas ang usok mula sa hilaga, at walang mag-iisa sa kanyang takdang panahon.
- 32 Ano ngayon ang isasagot ng mga sugo ng mga bansa? Na itinatag ng Panginoon ang Sion, at magtitiwala rito ang maralita ng kanyang mga tao.
- Ako usab mohimo niini nga usa ka dapit alang sa mga langgam sa katubigan, ug mga linaw nga danawan; ug banlason ko kini pinaagi sa silhig sa kalaglagan, miingon ang Ginoo sa mga Panon.
- Ang Ginoo sa mga Panon nanumpa, nga nag-ingon: Segurado gayod nga kon unsay akong gihunahuna, kini mahitabo; ug kon unsay akong katuyoan, kini mahimo—
- Nga ako modala sa mga Asirihanon pasulod sa akong yuta, ug diha sa akong mga kabukiran motunob-tunob kaniya; unya ang iyang yugo matangtang gikan kanila, ug ang iyang gipahamtang nga palas-anon matangtang gikan sa ilang mga abaga.
- Mao kini ang katuyoan alang sa tibuok yuta; ug mao kini ang kamot nga gilugway alang sa tanang kanasoran.
- Kay ang Ginoo sa mga Panon mihimo niini nga katuyoan, ug kinsay mobaliwala niini? Ug ang iyang kamot nakalugway sa gihapon, ug kinsay mopugong niini?
- Sa tuig nga si hari Ahaz namatay diha na kini nga palas-anon.
- Ayaw kamo pagmaya, tibuok Palestina, tungod kay ang iyang bunal nga midapat kanimo nabali na; kay gikan sa ginikanang serpente motungha ang mabangis pa nga serpente, ug ang iyang bunga usa ka mas bangis nga molupad nga serpente.
- Ug ang kamagulangan nga anak sa mga kabos mopakaon, ug ang mga timawa manghigda nga may kaseguroan; ug ako mopatay sa imong kagikan pinaagi sa kagutom, ug siya mopatay sa imong salin.
- Pagdanguyngoy, O ganghaan; singgit, O dakbayan; ikaw, tibuok Palestina, pagatunawon; kay adunay moabot gikan sa amihanan nga usa ka aso, ug walay mag-inusara diha sa iyang gikatakda nga mga panahon.
- Unsa kaha ang itubag sa mga sinugo gikan sa mga nasod? Nga ang Ginoo mitukod sa Zion, ug ang mga kabos sa iyang katawhan mosalig niini.
- I will also make it a possession for the bitter, and pools of water; and I will sweep it with the besom of destruction, saith the Lord of Hosts.
- The Lord of Hosts hath sworn, saying: Surely as I have thought, so shall it come to pass; and as I have purposed, so shall it stand—
- That I will bring the Assyrian in my land, and upon my mountains tread him under foot; then shall his yoke depart from off them, and his burden depart from off their shoulders.
- This is the purpose that is purposed upon the whole earth; and this is the hand that is stretched out upon all nations.
- For the Lord of Hosts hath purposed, and who shall disannul? And his hand is stretched out, and who shall turn it back?
- In the year that king Ahaz died was this burden.
- Rejoice not thou, whole Palestina, because the rod of him that smote thee is broken; for out of the serpent's root shall come forth a cockatrice, and his fruit shall be a fiery flying serpent.
- And the firstborn of the poor shall feed, and the needy shall lie down in safety; and I will kill thy root with famine, and he shall slay thy remnant.
- Howl, O gate; cry, O city; thou, whole Palestina, art dissolved; for there shall come from the north a smoke, and none shall be alone in his appointed times.
- What shall then answer the messengers of the nations? That the Lord hath founded Zion, and the poor of his people shall trust in it.

2 Nephi 25

- 1 Ngayon, ako, si Nephi, ay nagsasalita nang bahagya hinggil sa mga salitang aking isinulat, na winika ng bibig ni Isaias. Sapagkat dinggin, nangusap si Isaias ng maraming bagay na mahirap maunawaan ng marami sa aking mga tao; sapagkat hindi nila nalalaman ang hinggil sa paraan ng pagpopropesiya sa mga Judio.
- 2 Sapagkat ako, si Nephi, ay hindi nagturo sa kanila ng maraming bagay hinggil sa pamamaraan ng mga Judio; sapagkat ang kanilang mga gawain ay gawain ng kadiliman, at ang kanilang mga gawi ay mga gawing karumal-dumal.
- 3 Anupa't sumusulat ako sa aking mga tao, sa lahat ng yaong makatatanggap ng mga bagay na ito na aking isinusulat, upang malaman nila ang mga kahatulan ng Diyos, na sasapit ang mga ito sa lahat ng bansa, alinsunod sa salitang kanyang sinabi.
- 4 Anupa't makinig, O aking mga tao, na nabibilang sa sambahayan ni Israel, at pakinggan ang aking mga salita; sapagkat hindi malinaw sa inyo ang mga salita ni Isaias, gayunpaman, malinaw ang mga yaon sa lahat ng yaong puspos ng diwa ng propesiya. Subalit magbibigay ako sa inyo ng isang propesiya, alinsunod sa espiritu na nasa akin; anupa't magpopropesiya ako alinsunod sa kalinawan na nasa akin mula sa panahong ako ay lumisan sa Jerusalem na kasama ng aking ama; sapagkat dinggin, ang aking kaluluwa ay nalulugod sa kalinawan para sa aking mga tao, upang matuto sila.
- 5 Oo, at ang aking kaluluwa ay nalulugod sa mga salita ni Isaias, sapagkat ako ay nagmula sa Jerusalem, at namasdan ng aking mga mata ang mga bagay ng mga Judio, at alam kong nauunawaan ng mga Judio ang mga ipinahayag ng mga propeta, at walang ibang taong makauunawa ng mga bagay na sinabi sa mga Judio na tulad nila, maliban kung sila ay naturuan alinsunod sa pamamaraan ng mga bagay ng mga Judio.

2 Nephi 25

Karon ako, si Nephi, mosulti og diyotay mahitungod sa mga pulong nga akong gisulat, nga gipamulong sa ba-ba ni Isaias. Kay tan-awa, si Isaias namulong og daghang butang nga lisod sabton sa daghan sa akong katawhan; kay wala sila masayod mahitungod sa pamaagi sa pagpanagna sa mga Judeo.

Kay ako, si Nephi, wala motudlo kanila og daghang butang mahitungod sa pamaagi sa mga Judeo; kay ang ilang mga buhat mga buhat sa kangitngit, ug ang ilang gipanghimo mga buhat nga salawayon.

Mao nga, mosulat ako ngadto sa akong katawhan, ngadto sa tanan niadtong modawat sukad karon niini nga mga butang nga akong isulat, aron sila mahibalo sa mga paghukom sa Dios, nga moabot kini sa tanang kanasoran, sumala sa pulong nga iyang gipamulong.

Mao nga, patalinghog, O akong katawhan, nga anaa sa balay ni Israel, ug patalinghogi ang akong mga pulong; tungod kay ang mga pulong ni Isaias dili yano nganha kaninyo, apan yano kini ngadto sa tanan nga puno sa espiritu sa panagna. Apan hatagan ko kamo og usa ka panagna, sumala sa espiritu nga ania kanako; mao nga managna ako sumala sa kayano nga ania kanako sukad pa sa akong pagbiya sa Jerusalem uban sa akong amahan; kay tan-awa, ang akong kalag nahimuot sa kayano sa pagpakigsulti ngadto sa akong katawhan, aron sila makakat-on.

Oo, ug ang akong kalag nahimuot sa mga pulong ni Isaias, kay nagagikan ako sa Jerusalem, ug ang akong mga mata nakakita sa mga butang sa mga Judeo, ug nahibalo ako nga ang mga Judeo nakasabot sa mga pulong sa mga propeta, ug walay laing katawhan nga makasabot sa mga butang nga gipamulong ngadto sa mga Judeo sama kanila, gawas kon sila matudloan sa naandang pamaagi sa mga butang sa mga Judeo.

2 Nephi 25

Now I, Nephi, do speak somewhat concerning the words which I have written, which have been spoken by the mouth of Isaiah. For behold, Isaiah spake many things which were hard for many of my people to understand; for they know not concerning the manner of prophesying among the Jews.

For I, Nephi, have not taught them many things concerning the manner of the Jews; for their works were works of darkness, and their doings were doings of abominations.

Wherefore, I write unto my people, unto all those that shall receive hereafter these things which I write, that they may know the judgments of God, that they come upon all nations, according to the word which he hath spoken.

Wherefore, hearken, O my people, which are of the house of Israel, and give ear unto my words; for because the words of Isaiah are not plain unto you, nevertheless they are plain unto all those that are filled with the spirit of prophecy. But I give unto you a prophecy, according to the spirit which is in me; wherefore I shall prophesy according to the plainness which hath been with me from the time that I came out from Jerusalem with my father; for behold, my soul delighteth in plainness unto my people, that they may learn.

Yea, and my soul delighteth in the words of Isaiah, for I came out from Jerusalem, and mine eyes hath beheld the things of the Jews, and I know that the Jews do understand the things of the prophets, and there is none other people that understand the things which were spoken unto the Jews like unto them, save it be that they are taught after the manner of the things of the Jews.

6 Subalit dinggin, ako, si Nephi, ay hindi nagturo sa aking mga anak alinsunod sa mga pamamaraan ng mga Judio; subalit dinggin, ako, sa aking sarili, ay nakapanirahan sa Jerusalem, kaya nga, nalalaman ko ang hinggil sa mga lugar sa paligid; at nagawa kong banggitin sa aking mga anak ang hinggil sa mga kahatulan ng Diyos, na sasapit sa mga Judio, sa aking mga anak, alinsunod sa lahat ng sinabi ni Isaías, at hindi ko isinulat ang mga ito.

7 Subalit dinggin, nagpapatuloy ako sa aking sariling propesiya, alinsunod sa aking kalinawan; kung saan nalalaman ko na walang sinuman ang maaaring magkamali; gayunpaman, sa mga araw na matutupad ang mga propesiya ni Isaías ay malalaman ng mga tao nang may katiyakan, sa mga panahong mangyayari ang mga ito.

8 Samakatwid, mahalaga ang mga yaon sa mga anak ng tao, at siya na nag-aakala na hindi mahalaga ang mga yaon, mangungusap ako lalo na sa kanila, at itatakda lamang ang mga salita sa aking sariling mga tao; sapagkat nalalaman kong magiging labis na mahalaga ang mga ito sa kanila sa mga huling araw; sapagkat sa araw na yaon ay mauunawaan nila ang mga ito; kaya nga, isinulat ko ang mga ito para sa kanilang ikabubuti.

9 At tulad ng pagkalipol ng isang salinlahi ng mga Judio dahil sa kasamaan, gayundin sila nalipol sa bawat sali't salinlahi alinsunod sa kanilang kasamaan; at hindi kailanman nalipol ang sinuman sa kanila maliban lamang na ito ay ibinadya sa kanila ng mga propeta ng Panginoon.

10 Samakatwid, sinabi sa kanila ang hinggil sa pagkawasak na sasapit sa kanila pagkatapos na pagkatapos lisanin ng aking ama ang Jerusalem; gayunpaman, pinatigas nila ang kanilang mga puso; at alinsunod sa aking propesiya ay nalipol sila, maliban sa mga yaong nadalang bihag sa Babilonia.

11 At ngayon, sinasabi ko ito dahil sa espiritu na nasa akin. At bagama't sila ay dinala palayo, sila ay muling magbabalik, at aangkinin ang lupain ng Jerusalem; kaya nga, maibabalik silang muli sa lupaing kanilang mana.

Apan tan-awa, ako, si Nephi, wala motudlo sa akong mga anak sa naandang pamaagi sa mga Judeo; apan tan-awa, ako, mismo, nakapuyo sa Jerusalem, mao nga nahibalo ako mahitungod sa mga rehiyon nga nagpalibot niini; ug akong gihisgotan ngadto sa akong mga anak ang mahitungod sa mga paghukom sa Dios, nga nahitabo sa mga Judeo, ngadto sa akong mga anak, sumala sa tanan nga gipamulong ni Isaías, ug wala nako kini isulat.

Apan tan-awa, akong ipadayon ang akong kaugalingong pagpanagna, sumala sa akong pagkayano; diin nga kayano ako nahibalo nga dili masaypan sa pagsabot sa tawo; bisan pa niana, sa mga adlaw unya nga ang mga panagna ni Isaías matuman, ang mga tawo mahibalo sa tataw gayod, niana nga mga panahon kon kini mahitabo na.

Mao nga, kini mga bililhon sa mga anak sa katawhan, ug siya nga nagtuo nga dili kini bililhon, ngadto kanila ako mamulong sa piho, ug mohatag niining mga pulong ngadto sa kaugalingon nakong katawhan; kay ako nasayod nga dako kaayo kini og bili ngadto kanila sa kataposang mga adlaw; kay niana nga adlaw makasabot sila niini; mao nga, alang sa ilang kaayohan nga gisulat ko kini.

Ug sama nga ang usa ka henerasyon nalaglag taliwala sa mga Judeo tungod sa pagkadaotan, mao usab ang ilang pagkalaglag gikan sa usa ka henerasyon ngadto sa laing henerasyon sumala sa ilang mga pagkadaotan; ug walay bisan kinsa kanila ang nalaglag gawas nga kini gitagna diha kanila sa mga propeta sa Ginoo.

Mao nga, nasultihan na sila mahitungod sa pagkalaglag nga modangat kanila, dihadhiha gayod human mibiya ang akong amahan sa Jerusalem; bisan pa niana, nagmagahi sila sa ilang mga kasingkasing; ug sumala sa akong panagna nangalaglag sila, gawas lang niadtong gipangdala nga bihag ngadto sa Babilonia.

Ug karon gipamulong ko kini tungod sa espiritu nga ania kanako. Ug bisan og gidala sila sa laing dapit mamalik gihapon sila, ug manag-iya sa yuta sa Jerusalem; mao nga, ipahiuli sila og balik sa yuta nga ilang kabilin.

But behold, I, Nephi, have not taught my children after the manner of the Jews; but behold, I, of myself, have dwelt at Jerusalem, wherefore I know concerning the regions round about; and I have made mention unto my children concerning the judgments of God, which hath come to pass among the Jews, unto my children, according to all that which Isaiah hath spoken, and I do not write them.

But behold, I proceed with mine own prophecy, according to my plainness; in the which I know that no man can err; nevertheless, in the days that the prophecies of Isaiah shall be fulfilled men shall know of a surety, at the times when they shall come to pass.

Wherefore, they are of worth unto the children of men, and he that supposeth that they are not, unto them will I speak particularly, and confine the words unto mine own people; for I know that they shall be of great worth unto them in the last days; for in that day shall they understand them; wherefore, for their good have I written them.

And as one generation hath been destroyed among the Jews because of iniquity, even so have they been destroyed from generation to generation according to their iniquities; and never hath any of them been destroyed save it were foretold them by the prophets of the Lord.

Wherefore, it hath been told them concerning the destruction which should come upon them, immediately after my father left Jerusalem; nevertheless, they hardened their hearts; and according to my prophecy they have been destroyed, save it be those which are carried away captive into Babylon.

And now this I speak because of the spirit which is in me. And notwithstanding they have been carried away they shall return again, and possess the land of Jerusalem; wherefore, they shall be restored again to the land of their inheritance.

12 Subalit dinggin, magkakaroon sila ng mga digmaan, at alingawngaw ng mga digmaan; at kapag dumating ang araw na ang Bugtong na Anak ng Ama, oo, maging ang Ama ng langit at ng lupa, ay ipakikita ang kanyang sarili sa kanila sa laman, dinggin, kanilang itatakwil siya, dahil sa kanilang mga kasamaan, at sa katigasan ng kanilang mga puso, at sa katigasan ng kanilang mga leeg.

13 Dinggin, kanilang ipapako siya sa krus; at matapos siyang ilagay sa libingan sa loob ng tatlong araw ay babangon siya mula sa mga patay, na may pagpapagaling sa kanyang mga pakpak; at ang lahat ng yaong maniniwala sa kanyang pangalan ay maliligtas sa kaharian ng Diyos. Anupa't ang aking kaluluwa ay nalulugod na magproposiya hinggil sa kanya, sapagkat nakita ko ang kanyang panahon, at pinupuri ng aking puso ang kanyang banal na pangalan.

14 At dinggin, ito ay mangyayari na matapos bumangon mula sa mga patay ang Mesiyas, at ipakita ang kanyang sarili sa kanyang mga tao, sa kasindami ng maniniwala sa kanyang pangalan, dinggin, wawasaking muli ang Jerusalem; sapagkat sa aba nila na kumakalaban sa Diyos at sa mga tao ng kanyang simbahan.

15 Anupa't ang mga Judio ay ikakalat sa lahat ng bansa; oo, at wawasakin din ang Babilonia; kaya nga, ang mga Judio ay ikakalat ng mga ibang bansa.

16 At matapos silang ikalat, at parusahan ng Panginoong Diyos sa pamamagitan ng ibang mga bansa sa loob ng maraming salinlahi, oo, maging sa bawat salit salinlahi hanggang sa sila ay mahikayat na maniwala kay Cristo, ang Anak ng Diyos, at sa pagbabayad-sala, na walang hanggan para sa buong sangkatauhan—at kapag dumating ang araw na yaon na maniniwala sila kay Cristo, at sasambahin ang Ama sa kanyang pangalan, nang may mga pusong dalisay at malilinis na kamay, at hindi na maghihintay pa ng ibang Mesiyas, doon, sa oras na yaon, darating ang araw na talagang kinakailangang maniwala sila sa mga bagay na ito.

17 At muling itataas ng Panginoon ang kanyang kamay sa ikalawang pagkakataon upang ipanumbalik ang kanyang mga tao mula sa kanilang ligaw at nahulog na kalagayan. Samakatwid, magpapatuloy siyang gumawa ng isang kagila-gilalas at kamangha-manghang gawain sa mga anak ng tao.

Apan, tan-awa, makasinati sila og mga gubat, ug mga hungihong sa gubat; ug kon moabot na ang adlaw nga ang Bugtong Anak sa Amahan, oo, gani ang Amahan sa langit ug sa yuta, mopakita kanila sa unod, tan-awa, sila mosalikway kaniya tungod sa ilang mga kadaotan ug pagmagahi sa ilang mga kasingkasing, ug katikig sa ilang mga liog.

Tan-awa, sila molansang kaniya sa krus; ug human siya mapahimutang sa lubnganan sulod sa tulo ka adlaw siya mobangon gikan sa pagkamatay, dala ang pagpang-ayo diha sa iyang mga pako; ug kadtong tanan nga magatuo sa iyang ngalan maluwas sa gingharian sa Dios. Mao nga, ang akong kalag nahimuot sa pagpanagna mahitungod kaniya, kay ako nakakita sa iyang panahon, ug ang akong kasingkasing nagadayeg sa iyang balaan nga ngalan.

Ug tan-awa mahitabo nga human ang Mesiyas mobangon gikan sa pagkamatay, ug mopakita sa iyang kaugalingon ngadto sa iyang katawhan, ngadto sa tanan nga motuo sa iyang ngalan, tan-awa, ang Jerusalem pagalaglagon na usab; kay alaot sila nga makigbatok sa Dios ug sa katawhan sa iyang simbahan.

Mao nga, ang mga Judeo pagatibulaagon taliwala sa tanang kanasoran; oo, ug usab ang Babilonia pagalaglagon; mao nga, ang mga Judeo tibulaagon pinaagi sa ubang mga nasod.

Ug human nga sila matibulaag, ug ang Ginoong Dios mosakit kanila pinaagi sa ubang mga nasod sulod sa daghang mga henerasyon, oo, gani gikan sa usa ka henerasyon ngadto sa laing henerasyon hangtod nga maaghat sila sa pagtuo kang Kristo, nga Anak sa Dios, ug sa pag-ula, nga walay kinutoban alang sa tanan nga katawhan—ug kon moabot na kana nga adlaw nga sila motuo na kang Kristo, ug mosimba sa Amahan pinaagi sa iyang ngalan, uban sa putli nga mga kasingkasing ug limpyong mga kamot, ug dili na magpaabot og lain pang Mesiyas, nan, niana nga panahon, ang adlaw moabot nga kinahanglan silang motuo niini nga mga butang.

Ug ang Ginoo mosugod na usab sa ikaduhang higayon sa pagpahiuli sa iyang katawhan gikan sa ilang nawala ug napukan nga kahimtang. Mao nga, mopadayon siya sa paghimo og usa ka kahibulongan nga buhat taliwala sa mga anak sa katawhan.

But, behold, they shall have wars, and rumors of wars; and when the day cometh that the Only Begotten of the Father, yea, even the Father of heaven and of earth, shall manifest himself unto them in the flesh, behold, they will reject him, because of their iniquities, and the hardness of their hearts, and the stiffness of their necks.

Behold, they will crucify him; and after he is laid in a sepulchre for the space of three days he shall rise from the dead, with healing in his wings; and all those who shall believe on his name shall be saved in the kingdom of God. Wherefore, my soul delighteth to prophesy concerning him, for I have seen his day, and my heart doth magnify his holy name.

And behold it shall come to pass that after the Messiah hath risen from the dead, and hath manifested himself unto his people, unto as many as will believe on his name, behold, Jerusalem shall be destroyed again; for wo unto them that fight against God and the people of his church.

Wherefore, the Jews shall be scattered among all nations; yea, and also Babylon shall be destroyed; wherefore, the Jews shall be scattered by other nations.

And after they have been scattered, and the Lord God hath scourged them by other nations for the space of many generations, yea, even down from generation to generation until they shall be persuaded to believe in Christ, the Son of God, and the atonement, which is infinite for all mankind—and when that day shall come that they shall believe in Christ, and worship the Father in his name, with pure hearts and clean hands, and look not forward any more for another Messiah, then, at that time, the day will come that it must needs be expedient that they should believe these things.

And the Lord will set his hand again the second time to restore his people from their lost and fallen state. Wherefore, he will proceed to do a marvelous work and a wonder among the children of men.

18 Kaya nga, isisiwalat niya ang kanyang mga salita sa kanila, na mga salitang hahatol sa kanila sa huling araw, sapagkat ibibigay ang mga yaon sa kanila sa layuning hikayatin sila sa tunay na Mesiyas, na itinakwil nila; at sa paghihikayat sa kanila na hindi na nila kinakailangang maghintay pa sa pagparito ng isang Mesiyas, sapagkat wala nang darating pa, maliban sa isang huwad na Mesiyas na manlililang sa mga tao; sapagkat iisa lamang ang Mesiyas na tinutukoy ng mga propeta, at ang Mesiyas na yaon ang siyang itatakwil ng mga Judio.

19 Sapagkat ayon sa mga salita ng mga propeta, paparito ang Mesiyas sa loob ng anim na raang taon mula sa panahong nilisan ng aking ama ang Jerusalem; at ayon sa mga salita ng mga propeta, at gayundin sa salita ng anghel ng Diyos, ang kanyang magiging pangalan ay Jesucristo, ang Anak ng Diyos.

20 At ngayon, aking mga kapatid, nagsasalita ako nang malinaw upang hindi kayo magkamali. At yamang buhay ang Panginoong Diyos na naglabas sa Israel mula sa lupain ng Egipto, at nagbigay ng kapangyarihan kay Moises upang mapagaling niya ang mga lipi matapos silang matuklaw ng mga makamandag na ahas, kung ibabaling nila ang kanilang mga paningin sa ahas na itinaas niya sa kanilang harapan, at nagbigay rin ng kapangyarihan sa kanya na hampasin niya ang malaking bato at bumugso ang tubig; oo, dinggin, sinasabi ko sa inyo, na yamang totoo ang mga bagay na ito, at yamang buhay ang Panginoong Diyos, wala nang ibang pangalang ibinigay sa ilalim ng langit maliban sa Jesucristo na ito, na aking sinabi, na makapagligligtas sa tao.

21 Anupa't sa kadahilanang ito ay ipinangako sa akin ng Panginoong Diyos na ang mga bagay na ito na aking isinusulat ay itatago at iingatan, at ipapasa-pasa sa aking mga binhi, sa bawat sali't salinlahi, upang matupad ang pangako kay Jose, na ang kanyang mga binhi ay hindi kailanman masasawi habang nakatindig ang mundo.

22 Samakatwid, ang mga bagay na ito ay hahayo sa bawat sali't salinlahi habang nakatindig ang mundo; at ang mga ito ay hahayo alinsunod sa kalooban at kasiyahan ng Diyos; at ang mga bansang magmamay-ari ng mga yaon ay hahatulan niyon alinsunod sa mga salitang nasusulat.

Mao nga, iyang ipadayag ang iyang mga pulong ngadto kanila, diin nga mga pulong magahukom kanila sa kataposang adlaw, kay pagahatagan sila niini alang sa katuyoan sa pag-agni kanila bahin sa tinuod nga Mesiyas, kinsa ilang gisalikway; ug ngadto sa pag-agni kanila nga sila dili na kinahahanglang maghulat pa og laing Mesiyas nga moabot, kay wala nay lain pang moabot, gawas kon kini usa ka mini nga Mesiyas nga molingla sa katawhan; kay adunay usa lamang ka Mesiyas nga gipamulong sa mga propeta, ug kana nga Mesiyas mao siya kinsa isalikway sa mga Judeo.

Kay sumala sa mga pulong sa mga propeta, ang Mesiyas moabot unom ka gatos ka tuig gikan sa panahon nga ang akong amahan mibiya sa Jerusalem; ug sumala sa mga propeta, ug usab sa mga pulong sa anghel sa Dios, ang iyang ngalan mao si Jesukristo, ang Anak sa Dios.

Ug karon, akong mga igsoong lalaki, ako namulong sa yanong paagi aron dili kamo masayop. Ug kay buhi ang Ginoong Dios nga midala sa Israel pagawas gikan sa yuta sa Ehipto, ug mihatag kang Moises og gahom aron siya moayo sa kanasoran human nga sila gipamaak sa mga malala nga bitin, kon ipunting nila ang ilang mga mata ngadto sa bitin nga iyang giisa sa ilang atubangan, ug mihatag usab kaniya og gahom nga bunalan niya ang dako nga bato ug ang tubig mobugwak; oo, tan-awa ako mosulti kaninyo, nga kay tinuod man kini nga mga butang, ug kay buhi ang Ginoong Dios, walay laing ngalan nga gihatag ubos sa langit gawas niini nga Jesukristo, nga akong gipamulong, diin ang tawo maluwas.

Mao nga, tungod niini nga katuyoan ang Ginoong Dios misaad kanako nga kining mga butang nga akong gisulat pagatagoan ug ipatunhay, ug ipasa ngadto sa akong mga binhi, gikan sa usa ka henerasyon ngadto sa laing henerasyon, aron ang saad matuman ngadto kang Jose, nga ang iyang binhi dili gayod mangamatay samtang magbarog pa ang kalibotan.

Mao nga, kini nga mga butang mohangtod gikan sa usa ka henerasyon ngadto sa laing henerasyon samtang magbarog pa ang kalibotan; ug magpadayon kini sumala sa kabubut-on ug kahimuot sa Dios; ug ang kanasoran nga makaangkon niini pagahukman sumala sa mga pulong nga nahisulat.

Wherefore, he shall bring forth his words unto them, which words shall judge them at the last day, for they shall be given them for the purpose of convincing them of the true Messiah, who was rejected by them; and unto the convincing of them that they need not look forward any more for a Messiah to come, for there should not any come, save it should be a false Messiah which should deceive the people; for there is save one Messiah spoken of by the prophets, and that Messiah is he who should be rejected of the Jews.

For according to the words of the prophets, the Messiah cometh in six hundred years from the time that my father left Jerusalem; and according to the words of the prophets, and also the word of the angel of God, his name shall be Jesus Christ, the Son of God.

And now, my brethren, I have spoken plainly that ye cannot err. And as the Lord God liveth that brought Israel up out of the land of Egypt, and gave unto Moses power that he should heal the nations after they had been bitten by the poisonous serpents, if they would cast their eyes unto the serpent which he did raise up before them, and also gave him power that he should smite the rock and the water should come forth; yea, behold I say unto you, that as these things are true, and as the Lord God liveth, there is none other name given under heaven save it be this Jesus Christ, of which I have spoken, whereby man can be saved.

Wherefore, for this cause hath the Lord God promised unto me that these things which I write shall be kept and preserved, and handed down unto my seed, from generation to generation, that the promise may be fulfilled unto Joseph, that his seed should never perish as long as the earth should stand.

Wherefore, these things shall go from generation to generation as long as the earth shall stand; and they shall go according to the will and pleasure of God; and the nations who shall possess them shall be judged of them according to the words which are written.

23 Sapagkat masigasig kaming nagsusumikap na makasulat, upang hikayatin ang ating mga anak, at ang atin ding mga kapatid, na maniwala kay Cristo, at makipagkasundo sa Diyos; sapagkat nalalaman naming naligtas tayo sa pamamagitan ng biyaya, pagkatapos ng lahat ng ating magagawa.

24 At, bagama't naniniwala tayo kay Cristo, sinusunod natin ang batas ni Moises, at matatag na naghihintay kay Cristo, hanggang sa matupad ang batas.

25 Sapagkat sa layuning ito ibinigay ang batas; kaya nga, naging patay ang batas sa atin, at nabuhay tayo kay Cristo dahil sa ating pananampalataya; gayunman, sinusunod natin ang batas dahil sa mga kautusan.

26 At nangungusap tayo tungkol kay Cristo, nagagalak tayo kay Cristo, nangangaral tayo tungkol kay Cristo, nagpopropesiya tayo tungkol kay Cristo, at sumusulat tayo alinsunod sa ating mga propesiya, upang malaman ng ating mga anak kung saan sila babaling para sa kapatawaran ng kanilang mga kasalanan.

27 Anupa't nangungusap kami hinggil sa batas upang malaman ng aming mga anak ang pagiging patay ng batas; at sila, sa pamamagitan ng pagkaalam sa pagiging patay ng batas, ay makapaghintay sa buhay na yaong na kay Cristo, at malaman ang layunin kung bakit ibinigay ang batas. At matapos matupad ang batas kay Cristo, na hindi na nila kinakailangang patigasin pa ang kanilang mga puso laban sa kanya kapag kinakailangan nang wakasan ang batas.

28 At ngayon, dinggin, aking mga tao, kayo ay mga taong matitigas ang leeg; anupa't nagsalita ako nang malinaw sa inyo, upang hindi kayo magkamali ng pag-unawa. At ang mga salitang aking sinabi ay tatayong saksi laban sa inyo; sapagkat sapat na ang mga yaon upang ituro sa sinumang tao ang tamang landas; sapagkat ang tamang landas ay maniwala kay Cristo at huwag siyang itatwa; sapagkat sa pagtatatwa sa kanya ay inyo ring itinatatwa ang mga propeta at ang batas.

Kay kami makugihong naghago sa pagsulat, aron sa pagdani sa among mga anak, ug usab sa among kaigsoonan nga motuo kang Kristo, ug makig-uli sa Dios; kay nahibalo kami nga pinaagi sa grasya kami maluwas, human sa tanan nga among mabuhay.

Ug, bisan pa og nagatuo kami kang Kristo, kami nagtuman sa balaod ni Moises, ug naglantaw sa umaabot uban ang pagkamakanunayon diha kang Kristo, hangtod matuman ang balaod.

Tungod kay, alang niini nga katuyoan ang balaod gihatag; mao nga ang balaod namatay ngari kanamo, ug gibuhi kami diha kang Kristo tungod sa among pagtuo; bisan pa niini nagtuman kami sa balaod tungod sa mga sugo.

Ug naghisgot kami kang Kristo, nagmaya kami diha kang Kristo, nagsangyaw kami mahitungod kang Kristo, nanagna kami mahitungod kang Kristo, ug nagsulat kami sumala sa among mga panagna, aron ang among mga anak mahibalo kon sa unsang tinubdan sila mosalig alang sa kapasayloan sa ilang mga sala.

Mao nga, namulong kami mahitungod sa balaod aron ang among mga anak mahibalo sa pagkawalay pulos sa balaod; ug sila, tungod kay nahibalo sa pagkawalay pulos sa balaod, maglantaw niana nga kinabuhi nga anaa tungod kang Kristo, ug mahibalo kon sa unsang katuyoan gihatag kana nga balaod. Ug pagkahuman ang balaod matuman diha kang Kristo, aron sila dili na gayod magmagahi sa ilang mga kasingkasing batok kaniya sa panahon nga ang balaod dili na angay nga ipatuman.

Ug karon tan-awa, akong katawhan, mga tikig kamo og liog nga katawhan; mao nga, sa yanong paagi ako namulong kaninyo, aron dili kamo masayop sa pagsabot. Ug ang mga pulong nga akong gipamulong mobarog nga usa ka pagpamatuod batok kaninyo; kay igo na kining makatudlo ni bisan kinsa nga tawo sa hustong pamaagi; kay ang hustong pamaagi mao ang pagtuo kang Kristo ug sa dili paglimod kaniya; kay pinaagi sa paglimod kaniya gilimod usab ninyo ang mga propeta ug ang balaod.

For we labor diligently to write, to persuade our children, and also our brethren, to believe in Christ, and to be reconciled to God; for we know that it is by grace that we are saved, after all we can do.

And, notwithstanding we believe in Christ, we keep the law of Moses, and look forward with steadfastness unto Christ, until the law shall be fulfilled.

For, for this end was the law given; wherefore the law hath become dead unto us, and we are made alive in Christ because of our faith; yet we keep the law because of the commandments.

And we talk of Christ, we rejoice in Christ, we preach of Christ, we prophesy of Christ, and we write according to our prophecies, that our children may know to what source they may look for a remission of their sins.

Wherefore, we speak concerning the law that our children may know the deadness of the law; and they, by knowing the deadness of the law, may look forward unto that life which is in Christ, and know for what end the law was given. And after the law is fulfilled in Christ, that they need not harden their hearts against him when the law ought to be done away.

And now behold, my people, ye are a stiffnecked people; wherefore, I have spoken plainly unto you, that ye cannot misunderstand. And the words which I have spoken shall stand as a testimony against you; for they are sufficient to teach any man the right way; for the right way is to believe in Christ and deny him not; for by denying him ye also deny the prophets and the law.

29 At ngayon, dinggin, sinasabi ko sa inyo na ang tamang landas ay maniwala kay Cristo, at hindi siya itatwa; at si Cristo ang Banal ng Israel; anupa't kinakailangan kayong lumuhod sa kanyang harapan, at sambahin siya nang buo ninyong kakayahan, pag-iisip, at lakas, at nang buo ninyong kaluluwa; at kung gagawin ninyo ito, hindi kayo maitataboy sa anumang paraan.

30 At, yamang kinakailangan ito, dapat ninyong sundin ang mga gawain at ordenansa ng Diyos hanggang sa matupad ang batas na ibinigay kay Moises.

Ug karon tan-awa, sultihan ko kamo nga ang hustong pamaagi mao ang pagtuo kang Kristo, ug dili paglimod kaniya; ug si Kristo mao ang Balaan sa Israel; mao nga kinahanglan nga moyukbo kamo kaniya, ug mosimba kaniya pinaagi sa inyong tanan nga gahom, hunahuna, ug kusog, ug sa inyong tibuok nga kalag; ug kon buhaton ninyo kini, dili gayod kamo isalikway.

Ug, samtang mahinungdanon kini, kinahanglan kamong motuman sa mga buluhaton ug mga ordinansa sa Dios hangtod ang balaod nga gihatag ngadto kang Moises matuman.

And now behold, I say unto you that the right way is to believe in Christ, and deny him not; and Christ is the Holy One of Israel; wherefore ye must bow down before him, and worship him with all your might, mind, and strength, and your whole soul; and if ye do this ye shall in nowise be cast out.

And, inasmuch as it shall be expedient, ye must keep the performances and ordinances of God until the law shall be fulfilled which was given unto Moses.

2 Nephi 26

- 1 At matapos na bumangon mula sa mga patay si Cristo ay ipakikita niya ang kanyang sarili sa inyo, aking mga anak, at aking mga minamahal na kapatid; at ang mga salitang sasabihin niya sa inyo ay magiging batas na inyong gagawin.
- 2 Sapagkat dinggin, sinasabi ko sa inyo na namasdan kong lilipas ang maraming salinlahi, at magkakaroon ng malalaking digmaan at alitan sa aking mga tao.
- 3 At matapos pumarito ang Mesiyas ay may ibibigay na mga palatandaan sa aking mga tao hinggil sa kanyang pagsilang, at gayundin sa kanyang kamatayan at pagkabuhay na mag-uli; at magiging dakila at kakila-kilabot ang araw na yaon sa masasama, sapagkat masasawi sila; at masasawi sila sapagkat ipinagtabuyan nila ang mga propeta, at ang mga banal, at binato sila, at pinatay sila; kaya nga, ang pagsusumamo ng dugo ng mga banal ay papailanglang sa Diyos mula sa lupa laban sa kanila.
- 4 Anupa't lahat ng yaong palalo, at gumagawa ng kasamaan, ang araw na darating ay susunugin sila, wika ng Panginoon ng mga Hukbo, sapagkat matutulad sila sa pinaggapasan.
- 5 At sila na pumapatay sa mga propeta, at sa mga banal, lulunukin sila ng kailaliman ng mundo, wika ng Panginoon ng mga Hukbo; at tatakpan sila ng mga bundok, at tatangayin silang palayo ng mga buhawi, at mababagsakan sila ng mga gusali at dudurugin sila nang pira-piraso at gigilingin sila hanggang maging alabok.
- 6 At dadalawin sila ng mga pagkulog, at mga pagkidlat, at mga paglindol, at lahat ng uri ng pagkawasak, sapagkat ang apoy ng galit ng Panginoon ay mag-aalab laban sa kanila, at magiging tulad sila ng pinaggapasan, at ang araw na darating ay tutupok sa kanila, wika ng Panginoon ng mga Hukbo.
- 7 O ang pasakit, at ang pagdadalamhati ng aking kaluluwa dahil sa pagkalipol ng aking mga taong napatay! Sapagkat ako, si Nephi, ay nakita ito, at halos matunaw ako sa harapan ng Panginoon; subalit kailangan kong ipahayag sa aking Diyos: Makatarungan ang inyong pamamaraan.

2 Nephi 26

Ug human si Kristo mabanhaw gikan sa pagkamatay magpakita siya sa iyang kaugalingon nganha kaninyo, akong mga anak, ug hinigugma kong kaigsoonan; ug ang mga pulong nga iyang ipamulong kaninyo mamahimo nga balaod nga inyong pagabuhaton.

Kay tan-awa, sultihan ko kamo nga nakakita ako nga daghang henerasyon ang molabay, ug adunay dagkong gubat ug mga panagbingkil taliwala sa akong katawhan.

Ug human ang Mesiyas moanhi adunay mga timailhan nga ihatag ngadto sa akong katawhan mahitungod sa iyang pagkahimugso, ug usab mahitungod sa iyang kamatayan ug pagkabanhaw; ug talagsaon ug makalilisang kana nga adlaw alang sa mga daotan, kay mangamatay sila; ug mangamatay sila tungod kay isalikway nila ang mga propeta, ug ang mga santos, ug mobato kanila, ug mopatay kanila; mao nga ang mga pangamuyo sa dugo sa mga santos mosaka ngadto sa Dios gikan sa yuta batok kanila.

Mao nga, tanan kadtong mapagarbohon, ug nagbuhat og daotan, ang adlaw nga moabot mosunog kanila, miingon ang Ginoo sa mga Panon, kay mahisama sila sa dagami.

Ug sila nga mopatay sa mga propeta, ug sa mga santos, ang kahaladman sa yuta molamoy kanila, miingon ang Ginoo sa mga Panon; ug ang mga kabungtoran motabon kanila, ug ang mga alimpulos modagit kanila, ug ang mga gambalay modat-og kanila ug modugmok kanila ngadto sa abog.

Ug duawon sila sa mga dalugdog, ug mga kilat, ug mga linog, ug sa tanang matang sa kalaglagan, kay ang kalayo sa kapungot sa Ginoo mosilaob batok kanila, ug mahisama sila sa dagami, ug ang adlawng moabot mougdaw kanila, miingon ang Ginoo sa mga Panon.

O pagkasakit, ug pagkasubo sa akong kalag tungod sa pagkamatay sa akong katawhan! Kay ako, si Nephi, nakakita niini, ug hapit na kini mougdaw kanako sa atubangan sa Ginoo; apan ako kinahanglan nga mangamuyo sa akong Dios: Ang imong mga paagi makiangayon.

2 Nephi 26

And after Christ shall have risen from the dead he shall show himself unto you, my children, and my beloved brethren; and the words which he shall speak unto you shall be the law which ye shall do.

For behold, I say unto you that I have beheld that many generations shall pass away, and there shall be great wars and contentions among my people.

And after the Messiah shall come there shall be signs given unto my people of his birth, and also of his death and resurrection; and great and terrible shall that day be unto the wicked, for they shall perish; and they perish because they cast out the prophets, and the saints, and stone them, and slay them; wherefore the cry of the blood of the saints shall ascend up to God from the ground against them.

Wherefore, all those who are proud, and that do wickedly, the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, for they shall be as stubble.

And they that kill the prophets, and the saints, the depths of the earth shall swallow them up, saith the Lord of Hosts; and mountains shall cover them, and whirlwinds shall carry them away, and buildings shall fall upon them and crush them to pieces and grind them to powder.

And they shall be visited with thunderings, and lightnings, and earthquakes, and all manner of destructions, for the fire of the anger of the Lord shall be kindled against them, and they shall be as stubble, and the day that cometh shall consume them, saith the Lord of Hosts.

O the pain, and the anguish of my soul for the loss of the slain of my people! For I, Nephi, have seen it, and it well nigh consumeth me before the presence of the Lord; but I must cry unto my God: Thy ways are just.

8 Subalit dinggin, ang mga matwid na nakikinig sa mga salita ng mga propeta, at hindi sila lilipulin, bagkus ay naghihintay kay Cristo nang may katatagan para sa mga palatandaang ibinigay, sa kabila ng lahat ng pag-uusig—dinggin, sila ang mga yaong hindi masasawi.

9 Bagkus, ang Anak ng Kabutihan ay magpapakita sa kanila; at kanyang pagagalingin sila, at magkakaroon sila ng kapayapaan sa kanya, hanggang sa lumipas ang tatlong salinlahi, at marami sa ikaapat na salinlahi ang papanaw sa katwiran.

10 At kapag lumipas na ang mga bagay na ito ay isang mabilis na pagkalipol ang sasapit sa aking mga tao; sapagkat sa kabila ng mga pasakit ng aking kaluluwa, ay nakita ko ito; anupa't nalalaman ko na ito ay mangyayari; at ipinagbili nila ang kanilang sarili sa walang kabuluhan; sapagkat, dahil sa gantimpala ng kanilang kapalaluan at kanilang kahangalan ay aani sila ng pagkalipol; sapagkat nagpadaig sila sa diyablo at pinili ang mga gawain ng kadiliman kaysa liwanag, kaya nga, tiyak na mahuhulog sila sa impiverno.

11 Sapagkat hindi tuwinang nananatili sa tao ang Espiritu ng Panginoon. At kapag tumigil ang Espiritu sa pananatili sa tao ay sasapit ang mabilis na pagkalipol, at ito ang ipinagdaramdam ng aking kaluluwa.

12 At tulad ng aking sinabi hinggil sa pagpapaniwala sa mga Judio na si Jesus ang tunay na Cristo, talagang kinakailangang mapaniwala rin ang mga Gentil na si Jesus ang Cristo, ang Diyos na Walang Hanggan;

13 At na ipinakikita niya ang kanyang sarili sa lahat ng yaong naniniwala sa kanya, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo; oo, sa bawat bansa, lahi, wika, at tao, gumagawa ng mga makapangyarihang himala, palatandaan, at kababalaghan, sa mga anak ng tao alinsunod sa kanilang pananampalataya.

14 Subalit dinggin, nagpopropesiya ako sa inyo hinggil sa mga huling araw; hinggil sa mga araw na isisiwalat ng Panginoong Diyos ang mga bagay na ito sa mga anak ng tao.

Apan tan-awa, ang mga matarong nga mopatalinghog sa pulong sa mga propeta, ug dili mopatay kanila, apan malaomong magpaabot nga tumanon ni Kristo ang mga timailhan nga gihatag, bisan pa sa tanang pagpanglutos—tan-awa, sila kadtong dili mamatay.

Apan ang Anak sa Pagkamatarong mopakita ngadto kanila; ug siya moayo kanila, ug makaangkon sila og kalinaw uban kaniya, hangtod nga molabay ang tulo ka henerasyon, ug daghan sa ikaupat nga henerasyon ang mangamatay diha sa pagkamatarong.

Ug kon molabay na kini nga mga butang ang diha diha nga pagkalaglag moabot sa akong katawhan; kay, bisan pa sa mga kasakit sa akong kalag, nakita ko kini; mao nga ako nahibalo nga mahitabo kini; ug gibaligya nila ang ilang kaugalingon alang sa walay hinungdan; tungod, kay alang sa ganti sa ilang garbo ug sa ilang kabuang ilang maani ang kalaglagan; tungod kay nagpadaog sila sa yawa ug gipili ang mga buhat sa kangitngit kay sa kahayag, busa itambog gayod sila sa impiverno.

Kay ang Espiritu sa Ginoo dili kanunay nga makig-uban sa tawo. Ug kon ang Espiritu sa Ginoo mohunong sa pagpakig-uban sa tawo niana moabot ang diha diha nga kalaglagan, ug kini ang nakapasubo sa akong kalag.

Ug sama sa akong pagpamulong mahitungod sa pag-agni sa mga Judeo, nga si Jesus mao gayod ang Kristo, gikinahanglan nga ang mga Hentil maagni usab nga si Jesus mao ang Kristo, ang Mahangtoron nga Dios;

Ug nga siya mipakita sa iyang kaugalingon niadtong tanan nga mituo kaniya, pinaagi sa gahom sa Espiritu Santo; oo, ngadto sa matag nasod, kaliwatan, pinulongan, ug katawhan, magbuhat og talagsaong mga milagro, mga timailhan, ug mga katingalahan, taliwala sa mga anak sa katawhan sumala sa ilang pagtuo.

Apan tan-awa, managna ako kaninyo kabahin sa kataposang mga adlaw; kabahin sa mga adlaw diin ang Ginoong Dios mopahibalo niini nga mga butang ngadto sa mga anak sa katawhan.

But behold, the righteous that hearken unto the words of the prophets, and destroy them not, but look forward unto Christ with steadfastness for the signs which are given, notwithstanding all persecution—behold, they are they which shall not perish.

But the Son of Righteousness shall appear unto them; and he shall heal them, and they shall have peace with him, until three generations shall have passed away, and many of the fourth generation shall have passed away in righteousness.

And when these things have passed away a speedy destruction cometh unto my people; for, notwithstanding the pains of my soul, I have seen it; wherefore, I know that it shall come to pass; and they sell themselves for naught; for, for the reward of their pride and their foolishness they shall reap destruction; for because they yield unto the devil and choose works of darkness rather than light, therefore they must go down to hell.

For the Spirit of the Lord will not always strive with man. And when the Spirit ceaseth to strive with man then cometh speedy destruction, and this grieveth my soul.

And as I spake concerning the convincing of the Jews, that Jesus is the very Christ, it must needs be that the Gentiles be convinced also that Jesus is the Christ, the Eternal God;

And that he manifesteth himself unto all those who believe in him, by the power of the Holy Ghost; yea, unto every nation, kindred, tongue, and people, working mighty miracles, signs, and wonders, among the children of men according to their faith.

But behold, I prophesy unto you concerning the last days; concerning the days when the Lord God shall bring these things forth unto the children of men.

15 Matapos na manghina sa kawalang-paniniwala ang aking mga binhi at ang mga binhi ng aking mga kapatid, at pahirapan ng mga Gentil; oo, matapos humimpil ang Panginoong Diyos laban sa kanila sa palibot, at kubkubin sila ng buntong lupa, at magtayo ng mga kuta laban sa kanila; at matapos ibaba sila sa alabok, hanggang sa sila ay malipol, gayunpaman, masusulat ang mga salita ng mga matwid, at maririnig ang mga panalangin ng matatapat, at ang lahat ng yaong nanghina sa kawalang-paniniwala ay hindi malilimutan.

16 Sapagkat ang mga yaong malilipol ay magsasalita sa kanila mula sa lupa, at ang kanilang pananalita ay manggagaling sa alabok, at ang kanilang tinig ay tulad sa yaong nakikipag-usap sa mga espiritu; sapagkat bibigyan siya ng Panginoong Diyos ng kapangyarihan na makabulong siya hinggil sa kanila; maging sa ito ay mula pa sa lupa; at ang kanilang pananalita ay bubulong mula sa alabok.

17 Sapagkat ganito ang wika ng Panginoong Diyos: Isusulat nila ang mga bagay na ginawa sa kanila, at masusulat ang mga ito at tatatakan sa isang aklat, at ang mga ito ay hindi mapapasakamay ng mga yaong nanghina sa kawalang-paniniwala, sapagkat hinahangad nilang wasakin ang mga bagay ng Diyos.

18 Anupa't yamang ang mga yaong nalipol ay mabilis na nalipol; at ang marami sa kanilang mga kakila-kilabot ay matutulad sa ipang inilipad ng hangin—oo, ganito ang wika ng Panginoong Diyos: Ito ay magiging biglaan, madalian—

19 At ito ay mangyayari, na ang mga yaong nanghina sa kawalang-paniniwala ay pahihirapan sa pamamagitan ng kamay ng mga Gentil.

20 At ang mga Gentil ay maaangat sa kapalaluan ng kanilang mga paningin, at mangatitisos, dahil sa kalakihan ng kanilang batong kinatitisan, kung kaya't nagtayo sila ng maraming simbahan; gayunpaman, itinatangi nila ang kapangyarihan at ang mga himala ng Diyos, at ipinangangaral sa kanilang sarili ang sarili nilang karunungan at kaalaman, upang makakuha sila ng pakinabang at hamakin ang mga maralita.

21 At maraming simbahan ang itinayo na pinagmumulan ng mga inggitan, at sigalutan, at masasamang hangarin.

Human ang akong binhi ug ang binhi sa akong mga igsoong lalaki mokunhod ngadto sa pagkawalay pagtuo, ug pasakitan sa mga Hentil; oo, human ang Ginoong Dios makapahimutang og kampo batok kanila sa ilang palibot, ug ang ilang palibot maliyokan og mga tungtonganan, ug mopabarog og mga kuta batok kanila; ug human sila ipaubos diha sa abog, hangtod nga mahurot sila, sa gihapon ang mga pulong sa mga matarong masulat, ug ang mga pag-ampo sa mga matinud-anon pagadunggon, ug kadtong tanan nga mikunhod ngadto sa pagkawalay pagtuo dili hikalimtan.

Kay kadtong mga gipangpatay mamulong ngadto kanila gikan sa yuta, ug ang ilang pagpamulong maggikan sa abog, ug ang ilang tingog susama nga naggikan sa tawo nga adunay gikahinabi nga espiritu; kay ang Ginoong Dios mohatag kaniya og gahom, aron siya mohunghong mahitungod kanila, gani sama og kini gikan sa ilawom sa yuta; ug ang ilang pagpamulong mohunghong gikan sa yuta.

Kay sa ingon niini miingon ang Ginoong Dios: Sila mosulat sa mga butang nga mahitabo kanila, ug isulat kini ug selyohan sa usa ka basahon, ug kadtong mga mikunhod ngadto sa pagkawalay pagtuo dili makapanag-iya niini, kay nagtinguha sila sa paglaglag sa mga butang sa Dios.

Mao nga, sama nga kadtong mga gipangpatay gipatay dihadia; ug ang dakong pundok sa ilang mga bangis mahisama sa tahop nga gipadpad og layo sa hangin—oo, sa ingon niini miingon ang Ginoong Dios: Kini mahitabo dihadia dayon, sa kalit lang—

Ug mahitabo, nga kadtong mikunhod ngadto sa pagkawalay pagtuo pagasakiton pinaagi sa kamot sa mga Hentil.

Ug ang mga Hentil napuno sa garbo diha sa ilang mga panan-aw, ug nangapandol, tungod sa kadagko sa babag diha kanila, mao nga nagtukod sila og daghang mga simbahan; bisan pa niana, wala sila motahod sa gahom ug sa mga milagro sa Dios, ug nagsangyaw diha sa ilang mga kaugalingon gamit ang kaugalingon nila nga kaalam ug kaugalingon nila nga kinaadman, aron makaangkon sila og gahom ug makapahimulos sa mga kabos.

Ug adunay gitukod nga daghang simbahan diin didto nagsugod ang mga pagkasina, ug mga panagbangi, ug malisya.

After my seed and the seed of my brethren shall have dwindled in unbelief, and shall have been smitten by the Gentiles; yea, after the Lord God shall have camped against them round about, and shall have laid siege against them with a mount, and raised forts against them; and after they shall have been brought down low in the dust, even that they are not, yet the words of the righteous shall be written, and the prayers of the faithful shall be heard, and all those who have dwindled in unbelief shall not be forgotten.

For those who shall be destroyed shall speak unto them out of the ground, and their speech shall be low out of the dust, and their voice shall be as one that hath a familiar spirit; for the Lord God will give unto him power, that he may whisper concerning them, even as it were out of the ground; and their speech shall whisper out of the dust.

For thus saith the Lord God: They shall write the things which shall be done among them, and they shall be written and sealed up in a book, and those who have dwindled in unbelief shall not have them, for they seek to destroy the things of God.

Wherefore, as those who have been destroyed have been destroyed speedily; and the multitude of their terrible ones shall be as chaff that passeth away—yea, thus saith the Lord God: It shall be at an instant, suddenly—

And it shall come to pass, that those who have dwindled in unbelief shall be smitten by the hand of the Gentiles.

And the Gentiles are lifted up in the pride of their eyes, and have stumbled, because of the greatness of their stumbling block, that they have built up many churches; nevertheless, they put down the power and miracles of God, and preach up unto themselves their own wisdom and their own learning, that they may get gain and grind upon the face of the poor.

And there are many churches built up which cause envyings, and strifes, and malice.

- 22 At may mga lihim ding pagsasabwatan, maging tulad noong sinaunang panahon, alinsunod sa pagsasabwatan ng diyablo, sapagkat siya ang tagapagtatag ng lahat ng bagay na ito; oo, ang tagapagtatag ng pagpaslang, at mga gawain ng kadiliman; oo, at kanya silang hinihila sa kanilang leeg sa pamamagitan ng de-ilong lubid, hanggang sa maigapos niya sila ng kanyang matitibay na lubid magpakailanman.
- 23 Sapagkat dinggin, mga minamahal kong kapatid, sinasabi ko sa inyo na ang Panginoong Diyos ay hindi gumagawa sa kadiliman.
- 24 Hindi siya gumagawa ng anumang bagay maliban na lamang kung para sa kapakanan ng sanlibutan; sapagkat mahal niya ang sanlibutan, maging ang kanyang sariling buhay ay inialay niya upang mapalapit ang lahat ng tao sa kanya. Samakatwid, wala siyang inuutusan na hindi sila makababahagi ng kanyang pagliligtas.
- 25 Dinggin, sumisigaw ba siya sa sinuman, sinasabing: Lumayo sa akin? Dinggin, sinasabi ko sa inyo, Hindi; kundi sinasabi niya: Magsilapit sa akin lahat kayong nasa mga dulo ng mundo, bumili ng gatas at pulot, nang walang salapi at walang bayad.
- 26 Dinggin, nag-utos ba siya sa sinuman na lumabas sa sinagoga, o lumabas sa mga bahay-sambahan? Dinggin, sinasabi ko sa inyo, Hindi.
- 27 Nag-utos ba siya sa sinuman na hindi sila makababahagi ng kanyang kaligtasan? Dinggin, sinasabi ko sa inyo, Hindi; kundi malaya niya itong ibinibigay sa lahat ng tao; at inutusan niya ang kanyang mga tao na nararapat nilang hikayatin ang lahat ng tao na magsisi.
- 28 Dinggin, nag-utos ba ang Panginoon sa sinuman na hindi sila makababahagi ng kanyang kabutihan? Dinggin, sinasabi ko sa inyo, Hindi; kundi lahat ng tao ay may pribilehiyo, ang isa tulad ng iba, at walang pinagbawalan.
- 29 Ipinag-utos niyang hindi dapat magkaroon ng huwad na pagkasaserdote; sapagkat dinggin, ang huwad na pagkasaserdote ay yaong mangaral ang mga tao at itayo ang kanilang sarili bilang tanglaw ng sanlibutan, upang makakuha sila ng pakinabang at papuri ng sanlibutan; subalit hindi nila hinahangad ang kapakanan ng Sion.

Ug usab adunay tinago nga mga panagkunsabo, gani sama sa karaang mga panahon, pinasubay sa panagkunsabo sa yawa, kay siya man ang tigpasiugda sa tanan niini nga butang; oo, tigpasiugda sa pagbuno, ug mga buhat sa kangitngit; oo, ug siya sa sinugdanan hinay-hinay nga mibira kanila gamit ang humok nga higot sa liog, hangtod nga siya mogapos kanila sa iyang lig-on nga mga pisi hangtod sa hangtod.

Kay tan-awa, hinigugma kong kaigsoonan, sultihan ko kamo nga ang Ginoong Dios dili magabuhat diha sa kangitngit.

Siya dili mohimo og bisan unsa gawas lang kon kini alang sa kaayohan sa kalibotan; kay gihigugma niya ang kalibotan, gani gitugyan niya ang iyang kaugalingong kinabuhì aron iyang madani ang tanang katawhan ngadto kaniya. Mao nga, wala siya magsugo nga sila dili moambit sa iyang kaluwasan.

Tan-awa, gisinggitan ba niya si bisan kinsa, sa pag-ingon: Palayo kanako? Tan-awa, sultihan ko kamo, Wala; apan miingon siya: Duol ngari kanako tanan kamo nga lumulupyo sa yuta, palit og gatas ug dugos, nga walay bayad ug walay kantidad.

Tan-awa, siya ba nagsugo kang bisan kinsa nga biyaan nila ang mga sinagoga, o ang mga balay nga kasimbahan? Tan-awa, sultihan ko kamo, Wala.

Siya ba nagsugo kang bisan kinsa nga sila dili gayod moambit sa iyang kaluwasan? Tan-awa sultihan ko kamo, Wala; apan mihatag siya niini nga walay bayad alang sa tanang tawo; ug misugo siya sa iyang katawhan nga sila moawhag gayod sa tanang tawo sa paghinulsol.

Tan-awa, ang Ginoo misugo ba kang bisan kinsa nga sila dili gayod moambit sa iyang pagkamaayo? Tan-awa sultihan ko kamo, Wala; apan ang tanang tawo adunay susama nga kahigayonan, ug walay gidid-an.

Siya misugo nga walay panapi sa mga pari; kay, tan-awa, ang panapi sa mga pari mao ang pagwali ug pagpahiluna sa ilang kaugalingon sama nga usa ka kahayag sa kalibotan, aron makaangkon sila og katigayonan ug pagdayeg sa kalibotan; apan diay wala sila magtinguha sa kaayohan sa Zion.

And there are also secret combinations, even as in times of old, according to the combinations of the devil, for he is the founder of all these things; yea, the founder of murder, and works of darkness; yea, and he leadeth them by the neck with a flaxen cord, until he bindeth them with his strong cords forever.

For behold, my beloved brethren, I say unto you that the Lord God worketh not in darkness.

He doeth not anything save it be for the benefit of the world; for he loveth the world, even that he layeth down his own life that he may draw all men unto him. Wherefore, he commandeth none that they shall not partake of his salvation.

Behold, doth he cry unto any, saying: Depart from me? Behold, I say unto you, Nay; but he saith: Come unto me all ye ends of the earth, buy milk and honey, without money and without price.

Behold, hath he commanded any that they should depart out of the synagogues, or out of the houses of worship? Behold, I say unto you, Nay.

Hath he commanded any that they should not partake of his salvation? Behold I say unto you, Nay; but he hath given it free for all men; and he hath commanded his people that they should persuade all men to repentance.

Behold, hath the Lord commanded any that they should not partake of his goodness? Behold I say unto you, Nay; but all men are privileged the one like unto the other, and none are forbidden.

He commandeth that there shall be no priestcrafts; for, behold, priestcrafts are that men preach and set themselves up for a light unto the world, that they may get gain and praise of the world; but they seek not the welfare of Zion.

30 Dinggin, ipinagbabawal ng Panginoon ang bagay na ito; anupa't ang Panginoong Diyos ay nagbigay ng isang kautusan na dapat magkaroon ng pag-ibig sa kapwa ang lahat ng tao, kung aling pag-ibig sa kapwa-tao ay pagmamahal. At kung wala silang pag-ibig sa kapwa-tao, sila ay walang silbi. Anupa't kung mayroon silang pag-ibig sa kapwa-tao ay hindi nila pahihintulutang masawi ang manggagawa sa Sion.

31 Subalit ang manggagawa sa Sion ay gagawa para sa Sion; sapagkat kung gagawa sila para sa salapi, sila ay masasawi.

32 At muli, ipinag-uutos ng Panginoong Diyos na hindi dapat pumaslang ang mga tao; na hindi sila dapat magsinungaling; na hindi sila dapat magnakaw; na hindi nila dapat gamitin ang pangalan ng Panginoon nilang Diyos sa walang kabuluhan; na hindi sila dapat mainggit; na hindi sila dapat maghangad ng masama sa kapwa; na hindi sila dapat makipagtalos sa isa't isa; na hindi sila dapat gumawa ng pagpapatutot; at hindi nila dapat gawin ang alinman sa mga bagay na ito; sapagkat ang sinumang gagawa ng mga yaon ay masasawi.

33 Sapagkat wala sa mga kasamaang ito ang nanggagaling sa Panginoon; sapagkat ginagawa niya ang yaong makabubuti sa mga anak ng tao; at wala siyang ginagawa maliban sa ito ay madaling maunawaan ng mga anak ng tao; at inaanyayahan niya silang lahat na lumapit sa kanya at makibahagi sa kanyang kabutihan; at wala siyang tinatanggi sa mga lumalapit sa kanya, maitim at maputi, alipin at malaya, lalaki at babae; at naaalaala niya ang mga hindi binyagan; at pantay-pantay ang lahat sa Diyos, kapwa Judio at Gentil.

Tan-awa, ang Ginoo nagdili niini nga butang; mao nga, ang Ginoong Dios mihatag kanako og sugo nga ang tanang tawo magbaton og gugmang putli, kansang gugma nga putli mao ang paghigugma. Ug gawas kon sila angay nga magbaton og gugmang putli sila walay bili. Mao nga, kon sila adunay gugmang putli dili sila motugot sa mamumuo sa Zion nga mamatay.

Apan ang mamumuo sa Zion maghago alang sa Zion; kay kon maghago sila alang sa salapi malaglag sila sa espirituhanong paagi.

Ug usab, ang Ginoong Dios misugo nga ang mga tawo dili magbuno; nga dili sila magbakak; nga dili sila mangawat; nga dili sila mosangpit sa ngalan sa Ginoo nga ilang Dios sa walay hinungdan; nga dili sila masina; nga dili sila magbaton og malisya; nga dili sila makigbingkil sa usag usa; nga dili sila mobuhat og binayarang pakighilawas; ug nga dili gayod sila magbuhat og bisan unsa niini nga mga butang; kay kon si kinsa ang magbuhat niini malaglag sa espirituhanong paagi.

Kay walay bisan unsa niining pagkadaotan ang naggikan sa Ginoo; kay siya nagbuhat niana nga maayo taliwala sa mga anak sa mga tawo; ug siya walay gibuhay bisan unsa gawas nga kini yano ngadto sa mga anak sa katawhan; ug nagdapit siya kanila sa pagduol ngadto kaniya ug pag-ambit sa iyang kamaayo; ug siya walay balibaran bisan kinsa nga moduol kaniya, itom ug puti, ulipon ug gawasnon, lalaki ug babaye; ug siya mohinumdom sa mga dili magtutuo; ug ang tanan managsama ngadto sa Dios, Judeo ug Hentil.

Behold, the Lord hath forbidden this thing; wherefore, the Lord God hath given a commandment that all men should have charity, which charity is love. And except they should have charity they were nothing. Wherefore, if they should have charity they would not suffer the laborer in Zion to perish.

But the laborer in Zion shall labor for Zion; for if they labor for money they shall perish.

And again, the Lord God hath commanded that men should not murder; that they should not lie; that they should not steal; that they should not take the name of the Lord their God in vain; that they should not envy; that they should not have malice; that they should not contend one with another; that they should not commit whoredoms; and that they should do none of these things; for whoso doeth them shall perish.

For none of these iniquities come of the Lord; for he doeth that which is good among the children of men; and he doeth nothing save it be plain unto the children of men; and he inviteth them all to come unto him and partake of his goodness; and he denieth none that come unto him, black and white, bond and free, male and female; and he remembereth the heathen; and all are alike unto God, both Jew and Gentile.

2 Nephi 27

- 1 Subalit dinggin, sa mga huling araw, o sa mga araw ng mga Gentil—oo, dinggin, lahat ng bansa ng mga Gentil at gayundin ng mga Judio, kapwa ang mga yaong darating sa lupaing ito at yaong nasa mga ibang lupain, oo, maging sa lahat ng lupain sa mundo, dinggin, malalango sila sa kasamaan at sa lahat ng uri ng karumal-dumal na gawain—
- 2 At kapag dumating ang araw na yaon, dadalawin sila ng Panginoon ng mga Hukbo, sa pamamagitan ng kulog at lindol, at labis na kaingayan, at unos, at bagyo, at alab ng nagniningas na apoy.
- 3 At lahat ng bansang kumakalaban sa Sion, at yaong bumabagabag sa kanya, ay matutulad sa isang panaginip ng isang pangitain sa gabi; oo, magiging gayon ito sa kanila, maging tulad ng isang taong nagugutom na nananaginip, at dinggin, kumakain siya subalit siya ay nagising at walang laman ang kanyang kaluluwa; o tulad ng isang taong nauuhaw na nananaginip, at dinggin, umiinom siya subalit siya ay nagising at dinggin, nahihilo siya, at nananabik ang kanyang kaluluwa; oo, gayundin ang mangyayari sa maraming tao ng lahat ng bansang kumakalaban sa Bundok ng Sion.
- 4 Sapagkat dinggin, lahat kayong gumagawa ng kasamaan, magsitigil kayo at manggilalas, sapagkat kayo ay magsisigawan, at mananangis; oo, malalango kayo subalit hindi sa alak, magpapasuray-suray kayo subalit hindi sa matapang na inumin.
- 5 Sapagkat dinggin, ibinuho ng Panginoon sa inyo ang diwa ng mahimbing na pagkakatulog. Sapagkat dinggin, ipinikit ninyo ang inyong mga mata, at itinakwil ninyo ang mga propeta; at ang inyong mga tagapamahala, at ang mga tagakita ay kanyang itinago dahil sa inyong kasamaan.
- 6 At ito ay mangyayari na isisiwalat sa inyo ng Panginoong Diyos ang mga salita ng isang aklat, at ang mga ito ang mga salita ng mga yaong nagsitulog.
- 7 At dinggin, ang aklat ay tatatakan; at ang nasusulat sa aklat ay magiging paghahayag mula sa Diyos, mula sa simula ng daigdig hanggang sa katapusan niyon.

2 Nephi 27

Apan, tan-awa, sa kataposang mga adlaw, o sa mga adlaw sa mga Hentil—oo, tan-awa ang tanang kanasoran sa mga Hentil ug usab sa mga Judeo, nga manganhi dinhi niini nga dapit ug niadtong anaa sa ubang mga dapit, oo, bisan sa tanang dapit sa yuta, tan-awa, mangahubog sila sa daotang buhat ug sa tanang matang sa pagkasalawayon—

Ug kon moabot kana nga adlaw pagaduawon sila sa Ginoo sa mga Panon, pinaagi sa dugdog ug sa linog, ug pinaagi sa hilabihang kaalingugngog, ug pinaagi sa unos, ug pinaagi sa bagyo, ug pinaagi sa nagdilaab nga lumalamoy nga kalayo.

Ug ang tanang kanasoran nga makigbatok sa Zion, ug nakapasubo kaniya, mahisama sa usa ka damgo sa usa ka panan-awon sa kagabhion; oo, kini alang nila, gani sama sa usa ka tawong gutom nga nagdamgo, ug tan-awa mikaon siya apan siya nakamata ug ang iyang kalag walay sulod; o sama sa usa ka tawong giuhaw nga nagdamgo, ug tan-awa miinom siya apan siya nakamata ug tan-awa nalipong siya, ug ang iyang kalag wala gihapon matagbaw; oo, mao usab ang mahitabo sa pundok sa katawhan sa tanang kanasoran nga makigbatok sa Bukid sa Zion.

Kay tan-awa, kamong tanan nga naghimo og pagkadaotan, hunong kamo ug paghunahuna, kay kamo modanguyngoy ug magminatay sa paghilak; oo, kamo mahubog apan dili sa bino, kamo magsusapinday, apan dili tungod sa ilimnong makahubog.

Kay tan-awa, ang Ginoo mibu-bo diha kaninyo sa espiritu sa lawom nga paghikatulog. Kay tan-awa, inyong gipiyong ang inyong mga mata, ug inyong gisalikway ang mga propeta; ug ang inyong mga magmamando, ug ang mga manalagna iyang gitago tungod sa inyong pagkadaotan.

Ug mahitabo nga ang Ginoong Dios modala diha kaninyo sa mga pulong sa usa ka basahon, ug mamahimo kini nga mga pulong kanila nga nahikatulog.

Ug tan-awa ang basahon pagaselyohan; ug niana nga basahon anaa ang pagpadayag gikan sa Dios, gikan sa sinugdanan sa kalibotan hangtod sa kataposan niini.

2 Nephi 27

But, behold, in the last days, or in the days of the Gentiles—yea, behold all the nations of the Gentiles and also the Jews, both those who shall come upon this land and those who shall be upon other lands, yea, even upon all the lands of the earth, behold, they will be drunken with iniquity and all manner of abominations—

And when that day shall come they shall be visited of the Lord of Hosts, with thunder and with earthquake, and with a great noise, and with storm, and with tempest, and with the flame of devouring fire.

And all the nations that fight against Zion, and that distress her, shall be as a dream of a night vision; yea, it shall be unto them, even as unto a hungry man which dreameth, and behold he eateth but he awaketh and his soul is empty; or like unto a thirsty man which dreameth, and behold he drinketh but he awaketh and behold he is faint, and his soul hath appetite; yea, even so shall the multitude of all the nations be that fight against Mount Zion.

For behold, all ye that doeth iniquity, stay yourselves and wonder, for ye shall cry out, and cry; yea, ye shall be drunken but not with wine, ye shall stagger but not with strong drink.

For behold, the Lord hath poured out upon you the spirit of deep sleep. For behold, ye have closed your eyes, and ye have rejected the prophets; and your rulers, and the seers hath he covered because of your iniquity.

And it shall come to pass that the Lord God shall bring forth unto you the words of a book, and they shall be the words of them which have slumbered.

And behold the book shall be sealed; and in the book shall be a revelation from God, from the beginning of the world to the ending thereof.

8 Anupa't dahil sa mga bagay na tinatakan, ang mga bagay na tinatakan ay hindi ibibigay sa araw ng kasamaan at karumal-dumal na gawain ng mga tao. Kaya nga, itatago ang aklat mula sa kanila.

9 Subalit ang aklat ay ibibigay sa isang lalaki, at kanyang ibibigay ang mga salita ng aklat na mga salita ng yaong nagsitulog sa alabok, at ibibigay niya ang mga salitang ito sa iba;

10 Subalit ang mga salitang tinatakan ay hindi niya ibibigay, ni hindi niya ibibigay ang aklat. Sapagkat tinatakan ang aklat ng kapangyarihan ng Diyos, at ang paghahayag na tinatakan ay iingatan sa aklat hanggang sa sumapit ang sariling takdang panahon ng Panginoon, upang ang mga ito ay lumabas; sapagkat dinggin, ipinahahayag ng mga ito ang lahat ng bagay mula sa pagkakatatag ng daigdig hanggang sa katapusan niyon.

11 At darating ang araw na ang mga salita ng aklat na tinatakan ay babasahin sa mga bubungan; at ang mga ito ay mababasa sa pamamagitan ng kapangyarihan ni Cristo; at ang lahat ng bagay ay ipahahayag sa mga anak ng tao kung anuman ang nangyari na sa mga anak ng tao, at kung anuman ang mangyayari pa hanggang sa katapusan ng mundo.

12 Anupa't sa araw na yaon, kapag ibibigay ang aklat sa lalaking yaon na aking sinabi, itatago ang aklat sa paningin ng sanlibutan, upang walang mga mata ang makamamalas nito maliban sa tatlong saksi na makamamalas nito, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos, bukod sa kanya kung kanino ibibigay ang aklat; at magpapatotoo sila sa katotohanan ng aklat at ng mga bagay na nilalaman niyon.

13 At wala nang ibang makamamalas nito, maliban sa ilan alinsunod sa kalooban ng Diyos, upang magbigay ng patotoo sa kanyang salita sa mga anak ng tao; sapagkat ang Panginoong Diyos ang nagsabi na ang mga salita ng matatapat ay magsasalita na para bang mula sa mga patay.

14 Samakatwid, ang Panginoong Diyos ay magpapatuloy na ipahayag ang mga salita ng aklat; at sa pamamagitan ng bibig ng kasindami ng mga saksing inaakala niyang makabubuti ay pagtitibayin niya ang kanyang salita; at sa aba niya na tatanggi sa salita ng Diyos!

Mao nga, tungod sa mga butang nga giselyohan, ang mga butang nga giselyohan dili ipagawas sa mga adlaw sa pagkadaotan ug pagkasalawayon sa katawhan. Mao nga ang basahon pagatagoan gikan kanila.

Apan ang basahon ihatag ngadto sa usa ka tawo, ug ipagawas niya ang mga pulong sa basahon, nga mao ang mga pulong niadtong mga nahikatulog sa abog, ug ihatag niya kini nga mga pulong ngadto sa lain;

Apan ang mga pulong nga sinelyohan dili niya ipagawas, ni siya mohatag sa maong basahon. Tungod kay ang basahon pagaselyohan pinaagi sa gahom sa Dios, ug ang pinadayag nga sinelyohan tipigan diha sa basahon hangtod sa tukmang panahon sa Ginoo, nga kini mogawas; kay tan-awa, kini nagpadayag sa tanan nga butang gikan sa katukoran sa kalibotan hangtod sa katapusan niini.

Ug moabot ang adlaw nga ang mga pulong sa maong basahon nga sinelyohan pagabasahon sa ibabaw sa kabalayan; ug pagabasahon kini pinaagi sa gahom ni Kristo; ug ang tanan nga butang ipadayag ngadto sa mga anak sa mga tawo kon unsa man ang nanghitabo sa mga anak sa mga tawo, ug kon unsa man ang manghitabo hangtod sa katapusan sa yuta.

Mao nga, niana nga adlaw kon ang basahon ihatag na ngadto sa tawo nga akong gihisgotan, ang basahon pagatagoan gikan sa panan-aw sa kalibotan, nga walay mga mata gawas sa tulo ka saksi ang makakita niini, pinaagi sa gahom sa Dios, gawas kaniya kang kinsa ang basahon ihatag; ug sila mopamatuod sa katinuod sa libro ug sa mga butang nga anaa niini.

Ug walay laing makatan-aw niini, gawas sa pipila sumala sa kabubut-on sa Dios, aron mopamatuod sa iyang pulong ngadto sa mga anak sa mga tawo; kay ang Ginoong Dios nag-ingon nga ang mga pulong sa mga matinud-anon mamulong nga daw gikan sa patay.

Mao nga, ang Ginoong Dios mopadayon sa pagbutyag sa mga pulong sa maong basahon; ug diha sa ba-ba sa daghang saksi nga gituohan niyang makaayo, palig-onon niya ang iyang pulong; ug alaot siya nga mosalikway sa pulong sa Dios!

Wherefore, because of the things which are sealed up, the things which are sealed shall not be delivered in the day of the wickedness and abominations of the people. Wherefore the book shall be kept from them.

But the book shall be delivered unto a man, and he shall deliver the words of the book, which are the words of those who have slumbered in the dust, and he shall deliver these words unto another;

But the words which are sealed he shall not deliver, neither shall he deliver the book. For the book shall be sealed by the power of God, and the revelation which was sealed shall be kept in the book until the own due time of the Lord, that they may come forth; for behold, they reveal all things from the foundation of the world unto the end thereof.

And the day cometh that the words of the book which were sealed shall be read upon the house tops; and they shall be read by the power of Christ; and all things shall be revealed unto the children of men which ever have been among the children of men, and which ever will be even unto the end of the earth.

Wherefore, at that day when the book shall be delivered unto the man of whom I have spoken, the book shall be hid from the eyes of the world, that the eyes of none shall behold it save it be that three witnesses shall behold it, by the power of God, besides him to whom the book shall be delivered; and they shall testify to the truth of the book and the things therein.

And there is none other which shall view it, save it be a few according to the will of God, to bear testimony of his word unto the children of men; for the Lord God hath said that the words of the faithful should speak as if it were from the dead.

Wherefore, the Lord God will proceed to bring forth the words of the book; and in the mouth of as many witnesses as seemeth him good will he establish his word; and wo be unto him that rejecteth the word of God!

- 15 Subalit dinggin, ito ay mangyayari na sasabihin ng Panginoong Diyos sa kanya na pagbibigyan niya ng aklat: Kunin mo ang mga salitang ito na hindi tinatakan at ibigay ang mga ito sa ibang tao, upang maipakita niya ang mga yaon sa taong marunong, sinasabing: Basahin ito, isinasamo ko sa iyo. At sasabihin ng marunong: Dalhin mo rito ang aklat, at babasahin ko yaon.
- 16 At ngayon, dahil sa papuri ng sanlibutan, at upang makakuha ng pakinabang ay kanila itong sasabihin, at hindi para sa kaluwalhatian ng Diyos.
- 17 At sasabihin ng lalaki: Hindi ko madadala ang aklat, sapagkat ito ay tinatakan.
- 18 Pagkatapos, sasabihin ng marunong: Hindi ko ito mababasa.
- 19 Anupa't ito ay mangyayari na muling ibibigay ng Panginoong Diyos ang aklat at ang mga salita niyon sa kanya na hindi marunong; at sasabihin ng lalaking hindi marunong: Hindi ako marunong.
- 20 Pagkatapos, sasabihin sa kanya ng Panginoong Diyos: Hindi yaon mababasa ng marunong, sapagkat yaon ay tinanggihan niya, at may kakayahan akong gawin ang aking sariling gawain; kaya nga, babasahin mo ang mga salitang ibibigay ko sa iyo.
- 21 Huwag galawin ang mga bagay na tinatakan, sapagkat ilalabas ko ang mga ito sa aking sariling takdang panahon; sapagkat isisiwalat ko sa mga anak ng tao na may kakayahan akong gawin ang aking sariling gawain.
- 22 Anupa't kapag nabasa mo na ang mga salitang aking iniutos sa iyo, at matanggap ang mga saksing ipinangako ko sa iyo, saka mo na tatata kang muli ang aklat, at ikukubli iyon ayon sa akin, upang aking mapangalagaan ang mga salitang hindi mo nabasa, hanggang sa makita ko sa aking sariling karunungan na nararapat nang ipahayag ang lahat ng bagay sa mga anak ng tao.
- 23 Sapagkat dinggin, ako ang Diyos; at ako ay Diyos ng mga himala; at ipakikita ko sa mundo na ako ay ako rin kahapon, ngayon, at magpakailanman; at hindi ako gumagawa sa mga anak ng tao maliban kung ito ay naaayon sa kanilang pananampalataya.
- 24 At muli, ito ay mangyayari na sasabihin ng Panginoon sa kanya na babasa sa mga salitang ibibigay sa kanya:
- Apan tan-awa, mahitabo nga ang Ginoong Dios moingon ngadto kaniya kinsa iyang hatagan sa maong basahon: Kuhaa kining mga pulong nga dili sinelyohan ug ihatag kini ngadto sa lain, aron siya mopakita niini ngadto sa makinaadmanon, nga mag-ingon: Basaha kini, mohangyo ako kanimo. Ug ang makinaadmanon moingon: Dad-a dinhi ang maong basahon, ug ako mobasa niini.
- Ug karon, tungod sa himaya sa kalibotan ug sa pag-angkon og katigayonan isulti nila kini, ug dili alang sa himaya sa Dios.
- Ug ang tawo moingon: Dili ako makadala sa maong basahon, kay selyado kini.
- Dayon ang makinaadmanon moingon: Dili ako makabasa niini.
- Mao nga mahitabo, nga ang Ginoong Dios mohatag pag-usab sa maong basahon ug sa mga pulong niini ngadto kaniya nga dili makinaadmanon; ug ang tawo nga dili makinaadmanon moingon: Ako dili makinaadmanon.
- Dayon ang Ginoong Dios moingon ngadto kaniya: Ang makinaadmanon dili mobasa niini, kay gisalikway nila kini, ug ako makahimo sa akong kaugalingon nga buluhaton; mao nga basaha ang mga pulong nga akong ihatag kanimo.
- Ayaw hilabti ang mga butang nga selyado, kay ako mopagula niini sa kaugalingon nakong tukma nga panahon; kay akong ipakita ngadto sa mga anak sa mga tawo nga ako makahimo sa kaugalingon nakong buluhaton.
- Mao nga, kon imo nang mabasa ang mga pulong nga akong gisugo kanimo, ug makakuha sa mga saksi nga akong gisaad kanimo, niana imo na usab nga selyohan ang maong basahon, ug tagoan kini ngari kanako, aron akong mapatunhay ang mga pulong nga wala nimo mabasa, hangtod nga akong makita sa kaugalingon nakong kaalam nga ipadayag ang tanan nga butang ngadto sa mga anak sa mga tawo.
- Kay tan-awa, ako usa ka Dios; ug ako usa ka Dios sa mga milagro; ug akong ipakita sa kalibotan nga ako mao ra gihapon sa kagahapon, karon, ug hangtod sa hangtod; ug ako walay buhaton sa mga anak sa katawhan gawas kon kini subay sa ilang pagtuo.
- Ug usab mahitabo nga ang Ginoo moingon ngadto kaniya nga mobasa sa mga pulong nga ihatag kaniya:
- But behold, it shall come to pass that the Lord God shall say unto him to whom he shall deliver the book: Take these words which are not sealed and deliver them to another, that he may show them unto the learned, saying: Read this, I pray thee. And the learned shall say: Bring hither the book, and I will read them.
- And now, because of the glory of the world and to get gain will they say this, and not for the glory of God.
- And the man shall say: I cannot bring the book, for it is sealed.
- Then shall the learned say: I cannot read it.
- Wherefore it shall come to pass, that the Lord God will deliver again the book and the words thereof to him that is not learned; and the man that is not learned shall say: I am not learned.
- Then shall the Lord God say unto him: The learned shall not read them, for they have rejected them, and I am able to do mine own work; wherefore thou shalt read the words which I shall give unto thee.
- Touch not the things which are sealed, for I will bring them forth in mine own due time; for I will show unto the children of men that I am able to do mine own work.
- Wherefore, when thou hast read the words which I have commanded thee, and obtained the witnesses which I have promised unto thee, then shalt thou seal up the book again, and hide it up unto me, that I may preserve the words which thou hast not read, until I shall see fit in mine own wisdom to reveal all things unto the children of men.
- For behold, I am God; and I am a God of miracles; and I will show unto the world that I am the same yesterday, today, and forever; and I work not among the children of men save it be according to their faith.
- And again it shall come to pass that the Lord shall say unto him that shall read the words that shall be delivered him:

25 Yamang ang mga taong ito ay lumalapit sa akin sa pamamagitan ng kanilang bibig, at pinapupurihan ako ng kanilang mga labi, samantalang inilayo ang kanilang mga puso sa akin, at ang kanilang pagkatakot sa akin ay itinuro ng mga tuntunin ng tao—

26 Samakatwid, magpapatuloy akong gumawa ng isang kagila-gilalas na gawain sa mga taong ito, oo, isang kagila-gilalas at kamangha-manghang gawain, sapagkat ang karunungan ng kanilang matatalino at marurunong ay mapapawi, at ang pang-unawa ng kanilang mahinahon ay malilingid.

27 At sa aba nila na magtatangkang maghukay nang malalim upang ikubli ang kanilang mga balak mula sa Panginoon! At ang kanilang mga gawain ay nasa dilim; at sinasabi nila: Sinong nakakikita sa atin, at sinong nakakikilala sa atin? At kanila ring sinasabi: Sa katunayan, ang inyong pagbabalikad ng mga bagay ay maituturing na luwad ng magpapalayok. Subalit dinggin, ipakikita ko sa kanila, wika ng Panginoon ng mga Hukbo, na nalalaman ko ang lahat ng kanilang gawain. Sapagkat masasabi ba ng likha sa lumikha sa kanya, hindi niya ako ginawa? O masasabi ba ng bagay na may anyo sa nag-anyo rito, wala siyang pang-unawa?

28 Subalit dinggin, wika ng Panginoon ng mga Hukbo: Ipakikita ko sa mga anak ng tao na sandaling-sandali na lamang at ang Libano ay magiging masaganang taniman; at ang masaganang taniman ay ituturing na kagubatan.

29 At sa araw na yaon ay maririnig ng bingi ang mga salita ng aklat, at makakikita ang mga mata ng bulag mula sa kalabuan at mula sa kadiliman.

30 At lalago rin ang maaamo, at ang kanilang kagalakan ay mag-iibayo sa Panginoon, at ang mga maralita sa mga tao ay magagalak sa Banal ng Israel.

31 Sapagkat tiyak na yamang buhay ang Panginoon ay makikita nila na ang kakila-kilabot ay mawawalang-saysay, at ang manlilibak ay matutupok, at lahat ng nag-aabang na gumawa ng kasamaan ay itatakwil;

32 At sila na nagpapatang sa kapwa nang dahil sa salita, at naglalagay ng bitag para sa kanya na sumasaway sa pintuang-bayan, at isinasaisantabi ang matwid dahil sa bagay na walang kabuluhan.

Kon kini nga katawhan mopaduol kanako pinaagi sa ilang ba-ba, ug pinaagi sa ilang mga ngabil nagtahod kanako, apan gipahilayo ang ilang mga kasingkasing gikan kanako, ug ang ilang pagkahadlok ngari kanako gitudlo pinaagi sa mga lagda sa katawhan—

Busa, akong ipadayon ang pagbuhat og kahibulungan nga buhat taliwala niini nga katawhan, oo, kahibulungan nga buhat ug katingalahan, kay ang kaalam sa ilang mga maalamon ug makinaadmanon magkahanaw, ug ang salabotan sa ilang mga mabinantayon pagatagoan.

Ug alaot sila nga may dakong tinguha nga ililong gikan sa Ginoo ang ilang mga laraw! Ug ang ilang mga buhat anaa sa kangitngit; ug sila moingon: Kinsay nakakita kanamo, ug kinsay nakaila kanamo? Ug moingon usab sila: Sa pagkatinuod, ang inyong pagtuis sa mga butang pagaisipon nga daw lapok sa mamumuhat og kolon. Apan tan-awa, akong ipakita ngadto kanila, miingon ang Ginoo sa mga Panon, nga ako nahibalo sa ilang tanan nga buhat. Kay ang hinimo ba makaingon sa naghimo niini nga dili siya ang naghimo kanako? O ang butang ba nga inumol moingon sa nag-umol niini nga siya walay panabot?

Apan tan-awa, miingon ang Ginoo sa mga Panon: Akong ipakita ngadto sa katawhan nga mubong panahon na lamang ang Libano mamahimong usa ka mabungahon nga umahan; ug ang mabungahon nga umahan mamahimong sama sa usa ka lasang.

Ug niana nga adlaw ang bungol makadungog sa mga pulong sa basahon, ug ang mga mata sa buta makakita gikan sa kangioh ug gikan sa kangitngit.

Ug ang maaghop usab molambo, ug ang ilang kalipay maanaa diha sa Ginoo, ug ang mga kabos taliwala sa katawhan magmaya sa Balaan sa Israel.

Tungod kay buhi gayod ang Dios sila motino nga ang bangis pagahimoon nga walay pulos, ug ang mabiaybiayon maugdaw, ug ang tanan nga nangitag kahigayonan sa pagkadaotan ipahimulag;

Ug sila nga mopasangil nga sayop ang usa ka tawo tungod sa usa ka pulong, ug mosulay sa pagbitik sa tawo nga mobadlong sa sayop sa uban diha sa ganghaan, ug mosalikway sa mga makiangayon alang sa butang nga walay hinungdan.

Forasmuch as this people draw near unto me with their mouth, and with their lips do honor me, but have removed their hearts far from me, and their fear towards me is taught by the precepts of men—

Therefore, I will proceed to do a marvelous work among this people, yea, a marvelous work and a wonder, for the wisdom of their wise and learned shall perish, and the understanding of their prudent shall be hid.

And wo unto them that seek deep to hide their counsel from the Lord! And their works are in the dark; and they say: Who seeth us, and who knoweth us? And they also say: Surely, your turning of things upside down shall be esteemed as the potter's clay. But behold, I will show unto them, saith the Lord of Hosts, that I know all their works. For shall the work say of him that made it, he made me not? Or shall the thing framed say of him that framed it, he had no understanding?

But behold, saith the Lord of Hosts: I will show unto the children of men that it is yet a very little while and Lebanon shall be turned into a fruitful field; and the fruitful field shall be esteemed as a forest.

And in that day shall the deaf hear the words of the book, and the eyes of the blind shall see out of obscurity and out of darkness.

And the meek also shall increase, and their joy shall be in the Lord, and the poor among men shall rejoice in the Holy One of Israel.

For assuredly as the Lord liveth they shall see that the terrible one is brought to naught, and the scorner is consumed, and all that watch for iniquity are cut off;

And they that make a man an offender for a word, and lay a snare for him that reproveth in the gate, and turn aside the just for a thing of naught.

33	Samakatwid, ganito ang wika ng Panginoon na siyang tumubos kay Abraham hinggil sa sambahayan ni Jacob: Hindi na ngayon mapapahiya si Jacob, ni hindi na ngayon mamumutla ang kanyang mukha.	Busa, sa ingon niana miingon ang Ginoo, nga mitubos ni Abraham, mahitungod sa balay ni Jacob: Si Jacob dili na karon maulaw, ni ang iyang nawong karon mangluspada.	Therefore, thus saith the Lord, who redeemed Abraham, concerning the house of Jacob: Jacob shall not now be ashamed, neither shall his face now wax pale.
34	Bagkus, kapag nakita niya ang kanyang mga anak, na gawa ng aking mga kamay, sa piling niya, papupurihan nila ang aking pangalan, at papupurihan ang Banal ni Jacob, at magkakaroon ng takot sa Diyos ng Israel.	Apan kon makita niya ang iyang mga anak, ang buhat sa akong mga kamot, diha sa iyang taliwala, mobalaan sila sa akong ngalan, ug mobalaan sa Balaan ni Jacob, ug mahadlok sa Dios sa Israel.	But when he seeth his children, the work of my hands, in the midst of him, they shall sanctify my name, and sanctify the Holy One of Jacob, and shall fear the God of Israel.
35	Sila rin na nagkamali sa diwa ay makauunawa, at sila na bumulungbulong ay matututo ng doktrina.	Sila usab nga nangasayop diha sa espiritu makasabot, ug sila nga managbagulbol makakat-on sa doktrina.	They also that erred in spirit shall come to understanding, and they that murmured shall learn doctrine.

2 Nephi 28

- 1 At ngayon, dinggin, aking mga kapatid, nagsalita ako sa inyo alinsunod sa Espiritung pumipilit sa akin; kaya nga, nalalaman kong tiyak na mangyayari ang mga yaon.
- 2 At ang mga bagay na masusulat sa aklat ay magiging labis na mahalaga sa mga anak ng tao, at lalung-lalo na sa ating mga binhi na labi ng sambahayan ni Israel.
- 3 Sapagkat ito ay mangyayari na sa araw na yaon na ang mga simbahan naitayo, at hindi sa Panginoon, kapag sasabihin ng isa sa iba: Dinggin, ako, ako ay sa Panginoon; at sasabihin ng iba pa: Ako, ako ay sa Panginoon; at gayon ang sasabihin ng bawat isa na nagtayo ng mga simbahan, at hindi sa Panginoon—
- 4 At makikipagtalo sila sa isa't isa; at ang kani-kanilang mga saserdote ay magtatalu-talo, at magtuturo sila sa pamamagitan ng kanilang kaalaman, at itatatwa ang Espiritu Santo, na nagbibigay ng pananalita.
- 5 At itinatatwa nila ang kapangyarihan ng Diyos, ang Banal ng Israel; at sinasabi nila sa mga tao: Makinig sa amin, at pakinggan ninyo ang aming tuntunin; sapagkat dinggin, wala nang Diyos ngayon, sapagkat nagawa na ng Panginoon at ng Manunubos ang kanyang gawain, at ibinigay na niya ang kanyang kapangyarihan sa tao;
- 6 Dinggin, pakinggan ninyo ang aking tuntunin; kung sasabihin nila na may isang himalang ginawa ng kamay ng Panginoon, huwag itong paniwalaan; sapagkat sa araw na ito ay hindi na siya Diyos ng mga himala; natapos na niya ang kanyang gawain.
- 7 Oo, at marami ang magsasabi: Magsikain, magsiinom, at magsipagsaya, sapagkat mamamatay tayo bukas; at ito ay makabubuti sa atin.
- 8 At marami rin ang magsasabi: Magsikain, magsiinom, at magsipagsaya; gayunpaman, matakot sa Diyos—kanyang bibigyang-katwiran ang paggawa ng kaunting kasalanan; oo, magsinungaling nang kaunti, pagsamantalahan ang isa dahil sa kanyang mga salita, humukay ng hukay para sa iyong kapwa; walang masama rito; at gawin ang lahat ng bagay na ito, sapagkat bukas ay mamamatay tayo; at kung tayo man ay may kasalanan, hahagupitin tayo ng Diyos nang ilang palo, at sa wakas ay maliligtas tayo sa kaharian ng Diyos.

2 Nephi 28

Ug karon, tan-awa, akong kaigsoonan, namulong ako kaninyo, sumala sa giaghat kanako sa Espiritu; mao nga, ako nahibalo nga mahitabo gayod kini.

Ug ang mga butang nga masulat gikan sa maong basahon bililhon kaayo ngadto sa mga anak sa katawhan, ug ilabi na sa atong binhi, nga salin sa balay ni Israel.

Kay mahitabo nga niana nga adlaw ang mga simbahan nga gitukod, ug dili alang sa Ginoo, sa higayon nga ang usa moingon ngadto sa lain: Tan-awa, ako iya sa Ginoo; ug ang uban moingon: Ako, ako iya sa Ginoo; ug mao kana ang isulti sa tanan nga nagtukod og mga simbahan, ug dili alang sa Ginoo—

Ug makiglalis sila sa usag usa; ug ang ilang mga pari makiglalis sa usag usa, ug motudlo sila gamit ang ilang kinaadman, ug molimod sa Espiritu Santo, nga nag-aghat sa unsay ipamulong.

Ug ilimod nila ang gahom sa Dios, nga Balaan sa Israel; ug moingon sila sa katawhan: Patalinghogi kami, ug paminaw kamo sa among mga lagda; kay tan-awa walay Dios karon, kay ang Ginoo ug ang Manunubos nakahuman na sa ilang buhat, ug mihatag na siya sa iyang gahom ngadto sa katawhan;

Tan-awa, patalinghogi ninyo ang akong mga lagda; kon moingon sila nga adunay milagro nga gihimo pinaagi sa kamot sa Ginoo, ayaw kini tuohi; kay niini nga adlaw dili siya Dios sa mga milagro; siya nakahuman na sa iyang buhat.

Oo, ug daghan ang moingon: Kaon, inom, ug paglipay, kay ugma kita mamatay; ug maayo kini alang kanato.

Ug adunay daghan usab nga moingon: Kaon, inom, ug paglipay; bisan pa, kahadloki ang Dios—hatagan niya og katarongan ang pagbuhat og gagmayng sala; oo, pamakak og gamay, pahimusli ang tawo pinaagi sa iyang mga gipanulti, pagkalot og gahong alang sa imong silingan; walay daotan niini; ug buhata kining tanan, kay ugma kita mamatay; ug kon kita nasayop man, ang Dios molatigo kanato og pipila lang ka latos, ug sa kataposan maluwas kita sa gingharian sa Dios.

2 Nephi 28

And now, behold, my brethren, I have spoken unto you, according as the Spirit hath constrained me; wherefore, I know that they must surely come to pass.

And the things which shall be written out of the book shall be of great worth unto the children of men, and especially unto our seed, which is a remnant of the house of Israel.

For it shall come to pass in that day that the churches which are built up, and not unto the Lord, when the one shall say unto the other: Behold, I, I am the Lord's; and the others shall say: I, I am the Lord's; and thus shall every one say that hath built up churches, and not unto the Lord—

And they shall contend one with another; and their priests shall contend one with another, and they shall teach with their learning, and deny the Holy Ghost, which giveth utterance.

And they deny the power of God, the Holy One of Israel; and they say unto the people: Harken unto us, and hear ye our precept; for behold there is no God today, for the Lord and the Redeemer hath done his work, and he hath given his power unto men;

Behold, hearken ye unto my precept; if they shall say there is a miracle wrought by the hand of the Lord, believe it not; for this day he is not a God of miracles; he hath done his work.

Yea, and there shall be many which shall say: Eat, drink, and be merry, for tomorrow we die; and it shall be well with us.

And there shall also be many which shall say: Eat, drink, and be merry; nevertheless, fear God—he will justify in committing a little sin; yea, lie a little, take the advantage of one because of his words, dig a pit for thy neighbor; there is no harm in this; and do all these things, for tomorrow we die; and if it so be that we are guilty, God will beat us with a few stripes, and at last we shall be saved in the kingdom of God.

9 Oo, at marami ang magtuturo sa ganitong pamamaraan, mga mali at palalo at hangal na doktrina, at magiging mapagmataas sa kanilang mga puso, at magtatangkang maghukay nang malalim upang ikubli ang kanilang mga balak mula sa Panginoon; at ang kanilang mga gawain ay nasa dilim.

10 At ang dugo ng mga banal ay daraing mula sa lupa laban sa kanila.

11 Oo, silang lahat ay nalgaw ng landas; silang lahat ay naging makasalanan.

12 Dahil sa kapalaluan, at dahil sa mga huwad na guro, at maling doktrina, ang kanilang mga simbahan ay naging tiwali, at ang kanilang mga simbahan ay mapagmataas; dahil sa kapalaluan ay naging mapagmataas sila.

13 Ninanakawan nila ang mga maralita dahil sa kanilang maiinam na santuwaryo; ninanakawan nila ang mga maralita dahil sa kanilang maiinam na kasuotan; at hinahamak nila ang maaamo at ang may mababang kalooban, dahil sa kanilang kapalaluan ay naging mapagmataas sila.

14 Matitigas ang kanilang mga leeg at nakataas ang mga noo; oo, at dahil sa kapalaluan, at kasamaan, at mga karumal-dumal na gawain, at mga pagpapatutot, silang lahat ay nalgaw maliban lamang sa ilan, na mga mapagkumbabang tagasunod ni Cristo; gayunpaman, naaakay sila, kung kaya't sa maraming pagkakataon ay nagkakamali sila dahil sa naturuan sila ng mga tuntunin ng tao.

15 O ang matalino, at ang marunong, at ang mayaman, na mapagmataas sa kapalaluan ng kanilang mga puso, at lahat ng yaong nangangaral ng mga maling doktrina, at lahat ng yaong gumagawa ng pagpapatutot, at binabaluktot ang matwid na landas ng Panginoon, sa aba, sa aba, sa aba nila, wika ng Panginoong Diyos na Pinakamakapangyarihan, sapagkat itatapon sila sa impiyerno!

16 Sa aba nila na isinasantabi ang matwid para sa isang bagay na walang kabuluhan at nilalait ang yaong mabuti; at nagsasabing walang halaga ito! Sapagkat darating ang araw na biglang dadalawin ng Panginoong Diyos ang mga naninirahan sa mundo; at sa araw na yaon na hinog na sila sa kasamaan ay lilipulin sila.

Oo, ug daghan ang magatudlo sa ingon niini nga paagi, sa sayop ug walay bili ug binuang nga mga doktrina, ug magmapahitas-on sa ilang mga kasingkasing, ug maningkamot nga ililong gikan sa Ginoo ang ilang mga laraw; ug ang ilang mga buhat maanaa sa kangitngit.

Ug ang dugo sa mga santos mosudya gikan sa yuta batok kanila.

Oo, silang tanan wala na magsubay sa dalan; nangahimo silang limbongan.

Tungod sa garbo, ug tungod sa mini nga mga magtutudlo, ug mini nga doktrina, ang ilang mga simbahan puno sa sayop nga mga binuhatan, ug ang ilang mga simbahan puno sa garbo; tungod sa garbo nahimo silang mapahitas-on.

Ilang gikawatan ang mga kabos tungod sa ilang matahom nga mga santuwaryo; ilang gikawatan ang mga kabos tungod sa ilang matahom nga mga sapot; ug ilang gilutos ang mga maaghop ug timawa sa kasingkasing, tungod sa ilang garbo sila nagmapahitas-on.

Ilang gipatikig ang ilang mga liog ug gipataas ang mga ulo; oo, ug tungod sa garbo, ug kadaotan, ug kasalawayon, ug mga binayran nga pakighilawas, silang tanan nahisalaag gawas sa pipila, kinsa mapainubsanong mga sumusunod ni Kristo; bisan pa, nagiyahan sila, nga sa daghang higayon nasayop sila tungod kay gitudloan sila sa mga lagda sa katawhan.

O ang maalamon, ug ang makinaadmanon, ug ang adunahan, nagmapahitas-on tungod sa garbo diha sa ilang kasingkasing, ug kadtong tanan nga nagsangyaw og mga mini nga doktrina, ug niadtong tanan nga mibuhay sa binayran nga pakighilawas, ug mituis sa matarong nga paagi sa Ginoo, alaot, alaot, sila, miingon ang Ginoong Dios nga Labing Makagagahom, kay itambog sila sa impiyerno!

Alaot sila nga misalikway sa mga makiangayon alang sa usa ka butang nga walay hinungdan ug mibiaybiay batok niana nga maayo, ug miingon nga kini walay bili! Kay ang adlaw moabot nga ang Ginoong Dios kalit nga moduaw sa mga lumulupyo sa yuta; ug niana nga adlaw nga mahingpit na ang ilang kahinog sa pagkadaotan sila mamatay.

Yea, and there shall be many which shall teach after this manner, false and vain and foolish doctrines, and shall be puffed up in their hearts, and shall seek deep to hide their counsels from the Lord; and their works shall be in the dark.

And the blood of the saints shall cry from the ground against them.

Yea, they have all gone out of the way; they have become corrupted.

Because of pride, and because of false teachers, and false doctrine, their churches have become corrupted, and their churches are lifted up; because of pride they are puffed up.

They rob the poor because of their fine sanctuaries; they rob the poor because of their fine clothing; and they persecute the meek and the poor in heart, because in their pride they are puffed up.

They wear stiff necks and high heads; yea, and because of pride, and wickedness, and abominations, and whoredoms, they have all gone astray save it be a few, who are the humble followers of Christ; nevertheless, they are led, that in many instances they do err because they are taught by the precepts of men.

O the wise, and the learned, and the rich, that are puffed up in the pride of their hearts, and all those who preach false doctrines, and all those who commit whoredoms, and pervert the right way of the Lord, wo, wo, wo be unto them, saith the Lord God Almighty, for they shall be thrust down to hell!

Wo unto them that turn aside the just for a thing of naught and revile against that which is good, and say that it is of no worth! For the day shall come that the Lord God will speedily visit the inhabitants of the earth; and in that day that they are fully ripe in iniquity they shall perish.

- 17 Subalit dinggin, kung magsisisi ang mga naninirahan sa mundo sa kanilang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain ay hindi sila lilipulin, wika ng Panginoon ng mga Hukbo.
- 18 Subalit dinggin, ang makapangyarihan at karumal-dumal na simbahan yaon, ang patutot ng buong mundo, ay tiyak na mabubuwal sa lupa, at tiyak na napakalakas ang magiging pagbagsak niyon.
- 19 Sapagkat ang kaharian ng diyablo ay tiyak na mayayanig, at sila na nabibilang dito ay talagang kinakailangang pukawin sa pagsisisi, o mahigpit na hahawakan sila ng diyablo sa pamamagitan ng kanyang mga walang hanggang tanikala, at pupukawin sila sa pagkagalit, at masasawi;
- 20 Sapagkat dinggin, sa araw na yaon ay sasalandahin niya ang puso ng mga anak ng tao, at uudyukan sila na magalit laban sa yaong bagay na mabuti.
- 21 At gagawin niyang panatag ang iba, at dahan-dahan silang aakayin tungo sa mahalay na katiwasayan, na kanilang sasabihin: Mainam ang lahat sa Sion; oo, umuunlad ang Sion, mainam ang lahat—at sa gayon lilinlangin ng diyablo ang kanilang mga kaluluwa, at maingat silang aakayin pababa sa impiyerno.
- 22 At dinggin, pupurihin niya nang labis-labis ang iba, at sasabihin sa kanila na walang impiyerno; at sasabihin niya sa kanila: Hindi ako diyablo, sapagkat walang diyablo—at ganito ang ibinubulong niya sa kanilang mga tainga, hanggang sa kanyang mahigpit na mahawakan sila ng kanyang mga kakila-kilabot na tanikala, na kung saan ay walang kawala.
- 23 Oo, mahigpit na nahawakan sila ng kamatayan, at impiyerno; at ang kamatayan, at ang impiyerno, at ang diyablo, at lahat ng yaong nahawakan niyon ay tiyak na tatayo sa harapan ng trono ng Diyos, at hahatulan alinsunod sa kanilang mga gawa, kung saan sila tiyak na patutungo sa dakong inihanda para sa kanila, maging sa lawa ng apoy at asupre, na walang hanggang pagdurusa.
- 24 Samakatwid, sa aba niya na pabaya sa Sion!
- 25 Sa aba niya na sumisigaw nang: Mainam ang lahat!
- Apan tan-awa, kon ang mga lumulupyo sa yuta maghinulsol sa ilang pagkadaotan ug mga pagkasalawayon dili sila pagalaglagon, miingon ang Ginoo sa mga Panon.
- Apan tan-awa, kana nga dako ug salawayon nga simbahan, ang namaligya og dungog sa tanan nga yuta, mahugno gayod sa yuta, ug hilabihan ang pagkahagsa niini.
- Kay ang gingharian sa yawa kinahanglan nga matay-og, ug sila nga nahisakop niini kinahanglan nga maaghat sa paghinulsol, o ang yawa mogapos kanila sa iyang walay kataposang mga kadena, ug sulsolan sila ngadto sa pagkasuko, ug mangamatay;
- Kay tan-awa, niana nga adlaw siya mopaulbo og kayugot diha sa kasingkasing sa mga anak sa mga tawo, ug mosulsol kanila ngadto sa pagkasuko batok niana nga maayo.
- Ug ang uban iyang hupayon, ug anam-anamon sila sa pagguyod ngadto sa kalibotanong kaharuhay, nga sila moingon: Ang tanan maayo ra sa Zion; oo, ang Zion nag-uswag, ang tanan maayo ra—ug sa ingon niana ang yawa molingla sa ilang mga kalag, ug modala kanila sa mabinantayong paagi paubos sa impiyerno.
- Ug tan-awa, ang uban iyang ulog-ulogan, ug moingon kanila nga walay impiyerno; ug moingon siya ngadto kanila: Dili ako yawa, kay walay yawa—ug sa ingon niana mohunghong siya sa ilang mga dunggan, hangtod nga siya mogapos kanila gamit ang iyang makalilisang nga mga kadena, nga gikan niana walay makalingkawas.
- Oo, magapos sila sa kamatayan, ug sa impiyerno; ug ang kamatayan, ug ang impiyerno, ug ang yawa, ug ang tanan nga kaubang gigapos niini seguradong mobarog sa atubangan sa trono sa Dios, ug hukman sumala sa ilang mga buhat, nga diha niana sila seguradong maadto sa dapit nga giandam alang kanila, gani sa lim-aw nga kalayo ug asupre, nga mao ang walay kataposang paghasol.
- Busa, alaot siya nga nagpakahamugaway sa Zion!
- Alaot siya nga nagsinggit: Maayo ra ang tanan!
- But behold, if the inhabitants of the earth shall repent of their wickedness and abominations they shall not be destroyed, saith the Lord of Hosts.
- But behold, that great and abominable church, the whore of all the earth, must tumble to the earth, and great must be the fall thereof.
- For the kingdom of the devil must shake, and they which belong to it must needs be stirred up unto repentance, or the devil will grasp them with his everlasting chains, and they be stirred up to anger, and perish;
- For behold, at that day shall he rage in the hearts of the children of men, and stir them up to anger against that which is good.
- And others will he pacify, and lull them away into carnal security, that they will say: All is well in Zion; yea, Zion prospereth, all is well—and thus the devil cheateth their souls, and leadeth them away carefully down to hell.
- And behold, others he flattereth away, and telleth them there is no hell; and he saith unto them: I am no devil, for there is none—and thus he whispereth in their ears, until he grasps them with his awful chains, from whence there is no deliverance.
- Yea, they are grasped with death, and hell; and death, and hell, and the devil, and all that have been seized therewith must stand before the throne of God, and be judged according to their works, from whence they must go into the place prepared for them, even a lake of fire and brimstone, which is endless torment.
- Therefore, wo be unto him that is at ease in Zion!
- Wo be unto him that crieth: All is well!

- 26 Oo, sa aba niya na nakikinig sa mga tuntunin ng tao, at nagtatatwa sa kapangyarihan ng Diyos, at sa kaloob na Espiritu Santo!
- 27 Oo, sa aba niya na nagsasabing: Nakatanggap na kami, at hindi na kami nangangailangan pa ng dagdag!
- 28 At sa madaling salita, sa aba sa lahat ng yaong nanginginig, at nagagalit dahil sa katotohanan ng Diyos! Sapagkat dinggin, siya na nakatayo sa malaking bato ay tinatanggap ito nang may kagalakan; at siya na nakatayo sa saligang buhangin ay nanginginig na baka siya mabuwal.
- 29 Sa aba niya na nagsasabing: Natanggap na namin ang salita ng Diyos, at hindi na namin kailangan pa ng salita ng Diyos, sapagkat sapat na ang kaalaman namin!
- 30 Sapagkat dinggin, ganito ang wika ng Panginoong Diyos: Magbibigay ako sa mga anak ng tao nang taludtod sa taludtod, nang tuntunin sa tuntunin, kaunti rito at kaunti roon; at pinagpala ang mga yaong nakikinig sa aking mga tuntunin, at dinidinig ang aking mga payo, sapagkat matututo sila ng karunungan; sapagkat siya na tumatanggap ay bibigyan ko pa ng karagdagan; at mula sa kanila na nagsasabing, May sapat na kami, mula sa kanila ay kukunin maging ang mga yaong mayroon sila.
- 31 Sumpain siya na nagtitiwala sa tao, o ang laman ay ginagawa na kanyang bisig, o makikinig sa mga tuntunin ng tao, maliban kung ibinigay ang kanilang mga tuntunin sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo.
- 32 Sa aba sa mga Gentil, wika ng Panginoong Diyos ng mga Hukbo! Sapagkat bagama't laging nakaunat sa kanila ang aking bisig sa araw-araw, ay itatatwa nila ako; gayunpaman, magiging maawain ako sa kanila, wika ng Panginoong Diyos, kung magsisisi sila at lalapit sa akin; sapagkat nakaunat ang aking bisig sa buong maghapon, wika ng Panginoong Diyos ng mga Hukbo.
- Oo, alaot siya nga nagapatalinghog sa mga lagda sa katawhan, ug nagalimod sa gahom sa Dios, ug sa gasa sa Espiritu Santo!
- Oo, alaot siya nga moingon: Kami nakadawat, ug kami wala na magkinahanglan pa og dugang!
- Ug sa kataposan, alaot sila nga nanagpangurog, ug nanagkasuko tungod sa kamatuoran sa Dios! Kay tan-awa, siya nga natukod diha sa bato midawat niini nga malipayon; ug siya nga natukod sa balason nga tukoranan mangurog basin unya og siya mahugno.
- Alaot siya nga moingon: Kami nakadawat sa pulong sa Dios, ug wala na kami magkinahanglan og dugang pa nga pulong sa Dios, kay igo na kini kanamo!
- Kay tan-awa, sa ingon niana miingon ang Ginoong Dios: Ako mohatag sa mga anak sa katawhan og pagtulon-an human sa usa ka pagtulon-an, sugo human sa usa ka sugo, diyotay dinhi ug diyotay didto; ug bulahan kadtong mopatalinghog sa akong mga sugo, kay makaangkon sila og kaalam; kay siya nga modawat akong hatagan og dugang pa; ug gikan kanila nga magaingon nga, Igo na kini kanamo, gikan kanila pagabawion gani bisan kana nga anaa na kanila.
- Tinunglo siya nga nagbutang sa iyang pagsalig diha sa tawo, o mihimo sa tawhanong kusog nga iyang kalig-on, o mopatalinghog sa mga lagda sa katawhan, gawas kon ang ilang mga lagda gihatag pinaagi sa gahom sa Espiritu Santo.
- Alaot ang mga Hentil, miingon ang Ginoong Dios sa mga Panon! Kay bisan og ako molugway sa akong kaugalingon nga bukton ngadto kanila sa matag adlaw, sila molimod kanako; bisan pa niana, magmanggiluy-on ako kanila, miingon ang Ginoong Dios, kon sila maghinulsol ug moduol kanako; kay ang akong bukton nakalugway sa tibuok adlaw, miingon ang Ginoong Dios sa mga Panon.
- Yea, wo be unto him that hearkeneth unto the precepts of men, and denieth the power of God, and the gift of the Holy Ghost!
- Yea, wo be unto him that saith: We have received, and we need no more!
- And in fine, wo unto all those who tremble, and are angry because of the truth of God! For behold, he that is built upon the rock receiveth it with gladness; and he that is built upon a sandy foundation trembleth lest he shall fall.
- Wo be unto him that shall say: We have received the word of God, and we need no more of the word of God, for we have enough!
- For behold, thus saith the Lord God: I will give unto the children of men line upon line, precept upon precept, here a little and there a little; and blessed are those who hearken unto my precepts, and lend an ear unto my counsel, for they shall learn wisdom; for unto him that receiveth I will give more; and from them that shall say, We have enough, from them shall be taken away even that which they have.
- Cursed is he that putteth his trust in man, or maketh flesh his arm, or shall hearken unto the precepts of men, save their precepts shall be given by the power of the Holy Ghost.
- Wo be unto the Gentiles, saith the Lord God of Hosts! For notwithstanding I shall lengthen out mine arm unto them from day to day, they will deny me; nevertheless, I will be merciful unto them, saith the Lord God, if they will repent and come unto me; for mine arm is lengthened out all the day long, saith the Lord God of Hosts.

2 Nephi 29

- 1 Ngunit dinggin, magkakaroon ng marami —sa araw na yaon kung kailan magpapatuloy ako na gumawa ng isang kagila-gilalas na gawain sa kanila upang maalala ko ang aking mga tipan na ginawa ko sa mga anak ng tao, upang maitaas kong muli ang aking kamay sa ikalawang pagkakataon upang mabawi ko ang aking mga tao, na kabilang sa sambahayan ni Israel;
- 2 At gayundin, upang maalala ko ang aking mga pangakong ginawa sa iyo, Nephi, at gayundin sa iyong ama, na aalalahanin ko ang inyong mga binhi; at na ang mga salita ng inyong mga binhi ay mamumutawi mula sa aking bibig patungo sa inyong mga binhi; at ang aking mga salita ay titimo hanggang sa mga dulo ng mundo, bilang isang sagisag ng aking mga tao, na kabilang sa sambahayan ni Israel;
- 3 At dahil ang aking mga salita ay titimo —marami sa mga Gentil ang magsasabi: Isang Biblia! Isang Biblia! Mayroon na kaming Biblia, at hindi na magkakaroon pa ng karagdagang Biblia.
- 4 Ngunit ganito ang wika ng Panginoong Diyos: O mga hangal, sila ay magkakaroon ng Biblia; at iyon ay manggagaling sa mga Judio, na aking mga sinaunang pinagtipanang tao. At ano ang pasasalamat na nila sa mga Judio sa Biblia na kanilang tinanggap mula sa kanila? Oo, ano ang ibig sabihin ng mga Gentil? Naaalala ba nila ang mga paghihirap, at ang mga pagpapagal, at ang mga pasakit ng mga Judio, at ang kanilang pagsusumigasig para sa akin, sa pagdadala ng kaligtasan sa mga Gentil?
- 5 O kayong mga Gentil, inyo bang naaalala ang mga Judio, na aking mga sinaunang pinagtipanang tao? Hindi; kundi inyong isinumpa sila, at kinamuhian sila, at hindi naghagad na sila ay mabawi. Ngunit dinggin, ibalik ko sa inyong sariling mga ulo ang lahat ng bagay na ito; sapagkat ako, ang Panginoon, ay hindi nakalilimot sa aking mga tao.
- 6 Ikaw na hangal, na magsasabi: Isang Biblia, mayroon na kaming Biblia, at hindi na namin kailangan pa ng karagdagang Biblia. Nagkaroon ba kayo ng Biblia maliban sa ito ay sa pamamagitan ng mga Judio?

2 Nephi 29

Apan tan-awa, adunay daghan—niana nga adlaw kon ako mosugod sa paghimo og kahibulongan nga buhat taliwala kanila, aron ako mahinumdom sa akong mga pakigsaad nga akong gihimo ngadto sa mga anak sa katawhan, aron ako makaandam pag-usab sa ikaduhang higayon sa pagbawi sa akong katawhan nga mga sakop sa balay ni Israel;

Ug usab, aron ako mahinumdom sa mga saad nga akong gihimo diha kanimo, Nephi, ug usab ngadto sa imong amahan, nga ako mohinumdom sa imong binhi; ug nga ang mga pulong sa imong binhi mogula sa akong ba-ba ngadto sa inyong binhi; ug ang akong mga pulong makusganon nga madungog ngadto sa kinatumyan sa yuta, alang sa usa ka sumbanan ngadto sa akong katawhan, nga sakop sa balay ni Israel;

Ug tungod kay ang akong mga pulong makusganon nga madungog—daghan sa mga Hentil ang moingon: Biblia! Biblia! Kami adunay Biblia, ug dili mahimo nga aduna pay lain nga Biblia.

Apan sa ingon niana miingon ang Ginoong Dios: O mga buang, makaangkon sila og Biblia; ug maggikan kini sa mga Judeo, nga akong karaan nga katawhan sa pakigsaad. Ug unsaon man nila sa pagpasalamat sa mga Judeo alang sa Biblia nga ilang nadawat gikan kanila? Oo, unsay buot ipasabot sa mga Hentil? Nakahinumdom ba sila sa mga pag-antos, ug sa mga kabudlay, ug sa mga kasakit sa mga Judeo, ug sa ilang kakugi ngari kanako, sa pagdala og kaluwasan ngadto sa mga Hentil?

O kamong mga Hentil, nahinumdom ba kamo sa mga Judeo, nga akong karaan nga katawhan sa pakigsaad? Wala; apan kamo mitunglo kanila, ug midumot kanila, ug wala maningkamot sa pagpahiuli kanila. Apan tan-awa, akong ibalik kaninyo kining tanan nga butang diha sa inyong mga ulo; kay ako ang Ginoo wala makalimot sa akong katawhan.

Mga buang kamo, nga moingon: Biblia, kami adunay Biblia, ug wala na kami magkinahanglan og lain pang Biblia. Nakakuha ba kamo og Biblia gawas kon kini gikan sa mga Judeo?

2 Nephi 29

But behold, there shall be many—at that day when I shall proceed to do a marvelous work among them, that I may remember my covenants which I have made unto the children of men, that I may set my hand again the second time to recover my people, which are of the house of Israel;

And also, that I may remember the promises which I have made unto thee, Nephi, and also unto thy father, that I would remember your seed; and that the words of your seed should proceed forth out of my mouth unto your seed; and my words shall hiss forth unto the ends of the earth, for a standard unto my people, which are of the house of Israel;

And because my words shall hiss forth—many of the Gentiles shall say: A Bible! A Bible! We have got a Bible, and there cannot be any more Bible.

But thus saith the Lord God: O fools, they shall have a Bible; and it shall proceed forth from the Jews, mine ancient covenant people. And what thank they the Jews for the Bible which they receive from them? Yea, what do the Gentiles mean? Do they remember the travails, and the labors, and the pains of the Jews, and their diligence unto me, in bringing forth salvation unto the Gentiles?

O ye Gentiles, have ye remembered the Jews, mine ancient covenant people? Nay; but ye have cursed them, and have hated them, and have not sought to recover them. But behold, I will return all these things upon your own heads; for I the Lord have not forgotten my people.

Thou fool, that shall say: A Bible, we have got a Bible, and we need no more Bible. Have ye obtained a Bible save it were by the Jews?

7 Hindi ba ninyo alam na higit pa sa isa ang mga bansa? Hindi ba ninyo alam na ako, ang Panginoon ninyong Diyos, ang lumikha sa lahat ng tao, at na naaalala ko ang mga yaong nasa pulo ng dagat; at na ako ang namamahala sa kalangitan sa itaas at sa lupa sa ibaba; at isinisiwalat ko ang aking salita sa mga anak ng tao, oo, maging sa lahat ng bansa sa mundo?

8 Ano't bumulung-bulong kayo, dahil ba sa kayo ay tatanggap pa ng karagdagang salita ko? Hindi ba ninyo alam na ang patotoo ng dalawang bansa ay saksi sa inyo na ako nga ang Diyos, na naaalala ko ang isang bansa gaya ng iba? Kung gayon, sinasabi ko ang mga gayunding salita sa isang bansa gaya ng sa iba. At kapag ang dalawang bansa ay susulong na magkasabay, ang patotoo ng dalawang bansa ay susulong ding magkasabay.

9 At ito ay ginagawa ko upang mapatunayan ko sa marami na ako ay ako rin kahapon, ngayon, at magpakailanman; at sinasabi ko ang aking mga salita alinsunod sa aking sariling kasiyahan. At sapagkat ako ay nakapagsabi na ng isang salita ay hindi ninyo dapat ipalagay na hindi na ako makapagsasabi pa ng iba; sapagkat ang aking gawain ay hindi pa natatapos; ni hindi pa hanggang sa katapusan ng tao, ni sa simula ng panahong iyon at magpakailanman.

10 Anupa't sapagkat mayroon kayong Biblia ay hindi ninyo dapat ipalagay na yaon ay naglalaman na ng lahat kong salita; ni hindi ninyo dapat ipalagay na ako ay hindi na magpapasulat pa ng karagdagan.

11 Sapagkat inuutusan ko ang lahat ng tao, kapwa sa silangan at sa kanluran, at sa hilaga, at sa timog, at sa mga pulo ng dagat, na kanilang isusulat ang mga salitang aking sasabihin sa kanila; sapagkat alinsunod sa mga aklat na isusulat ay hahatulan ko ang sanlibutan, bawat tao alinsunod sa kanyang mga gawa, alinsunod doon sa nasusulat.

12 Sapagkat dinggin, magsasalita ako sa mga Judio at kanilang isusulat ito; at magsasalita rin ako sa mga Nephita at kanilang isusulat ito; at magsasalita rin ako sa ibang mga lipi ng sambahayan ni Israel, na aking inakay palayo, at kanilang isusulat ito; at ako ay magsasalita rin sa lahat ng bansa sa mundo at kanilang isusulat ito.

Wala ba kamo mahibalo nga aduna pay daghang nasod kay sa usa? Wala ba kamo mahibalo nga ako, ang Ginoo nga inyong Dios, milalang sa tanang mga tawo, ug nga ako nahinumdom niadtong anaa sa mga pulo sa dagat; ug nga ako nagmando sa ibabaw sa kalangitan ug sa ubos sa yuta; ug ako modala sa akong pulong ngadto sa mga anak sa katawhan, oo, bisan diha sa tanang kanasoran sa yuta?

Mao nga nganong magbagulbol kamo, tungod ba kay makadawat pa kamo og dugang sa akong mga pulong? Wala ba kamo mahibalo nga ang pagpamatuod sa duha ka nasod usa ka saksi nganha kaninyo nga ako ang Dios, nga ako mahinumdom sa usa ka nasod sama ngadto sa lain? Mao nga, mamulong ako sa mao gihapong mga pulong ngadto sa usa ka nasod sama ngadto sa lain. Ug kon ang duha ka nasod magkahiusa, ang pagpamatuod sa duha ka nasod magkahiusa usab.

Ug buhaton ko kini aron akong mapamatud-an ngadto sa kadaghanan nga ako mao kagahapon, karon, ug hangtod sa hangtod; ug nga ako mosulti sa akong mga pulong sumala sa akong kaugalingon nga kahimuot. Ug tungod kay ako nakasulti og usa ka pulong dili kamo angay magdahom nga ako dili na makasulti pa og lain; kay ang akong buhat wala pa matapos; ni kini matapos hangtod sa katapusan sa tawo, ni sukad niana nga panahon ug hangtod sa hangtod.

Mao nga, tungod kay kamo adunay Biblia dili kamo angay magdahom nga kini naglangkob sa akong tanan nga pulong; ni angay kamong magdahom nga ako wala na magpasulat pa og dugang.

Kay ako nagsugo sa tanang tawo, diha sa silangan ug sa kasadpan, ug diha sa amihanang ug sa habagatan, ug sa mga pulo sa dagat nga ilang isulat ang mga pulong nga akong gipamulong ngadto kanila; kay gikan sa mga basahon nga pagasulaton akong hukman ang kalibotan, matag tawo sumala sa ilang mga buhat, sumala niana nga nasulat.

Kay tan-awa, mamulong ako ngadto sa mga Judeo ug isulat nila kini; ug mamulong usab ako ngadto sa mga Nephita ug isulat nila kini; ug mamulong usab ako ngadto sa ubang mga tribo sa balay ni Israel, nga akong gidala palayo, ug isulat nila kini; ug mamulong usab ako ngadto sa tanang kanasoran sa yuta ug isulat nila kini.

Know ye not that there are more nations than one? Know ye not that I, the Lord your God, have created all men, and that I remember those who are upon the isles of the sea; and that I rule in the heavens above and in the earth beneath; and I bring forth my word unto the children of men, yea, even upon all the nations of the earth?

Wherefore murmur ye, because that ye shall receive more of my word? Know ye not that the testimony of two nations is a witness unto you that I am God, that I remember one nation like unto another? Wherefore, I speak the same words unto one nation like unto another. And when the two nations shall run together the testimony of the two nations shall run together also.

And I do this that I may prove unto many that I am the same yesterday, today, and forever; and that I speak forth my words according to mine own pleasure. And because that I have spoken one word ye need not suppose that I cannot speak another; for my work is not yet finished; neither shall it be until the end of man, neither from that time henceforth and forever.

Wherefore, because that ye have a Bible ye need not suppose that it contains all my words; neither need ye suppose that I have not caused more to be written.

For I command all men, both in the east and in the west, and in the north, and in the south, and in the islands of the sea, that they shall write the words which I speak unto them; for out of the books which shall be written I will judge the world, every man according to their works, according to that which is written.

For behold, I shall speak unto the Jews and they shall write it; and I shall also speak unto the Nephites and they shall write it; and I shall also speak unto the other tribes of the house of Israel, which I have led away, and they shall write it; and I shall also speak unto all nations of the earth and they shall write it.

13 At ito ay mangyayari na matatanggap ng mga Judio ang mga salita ng mga Nephita, at matatanggap ng mga Nephita ang mga salita ng mga Judio; at matatanggap ng mga Nephita at ng mga Judio ang mga salita ng mga nawalang lipi ni Israel; at matatanggap ng mga nawalang lipi ni Israel ang mga salita ng mga Nephita at ng mga Judio.

14 At ito ay mangyayari na ang aking mga tao, na nabibilang sa sambahayan ni Israel, ay titipunin pauwi sa mga lupaing kanilang pag-aari; at ang aking salita ay matitipon din sa isa. At ipakikilala ko sa kanila na lumalaban sa aking salita at laban sa aking mga tao, na nabibilang sa sambahayan ni Israel, na ako ang Diyos, at na ako ay nakipagtipan kay Abraham na aking aalalahanin ang kanyang mga binhi magpakailanman.

Ug mahitabo nga ang mga Judeo makabaton sa mga pulong sa mga Nephita, ug ang mga Nephita makabaton sa mga pulong sa mga Judeo; ug ang mga Nephita ug ang mga Judeo makabaton sa mga pulong sa nawala nga mga tribo sa Israel; ug ang nawala nga mga tribo sa Israel makabaton sa mga pulong sa mga Nephita ug sa mga Judeo.

Ug mahitabo nga ang akong katawhan, nga sakop sa balay ni Israel, pagapundokon pauli ngadto sa mga yuta nga ilang gipanag-iyay; ug ang akong pulong usab pagapundokon nga usa. Ug akong ipakita ngadto kanila kinsa makigbatok sa akong pulong ug makigbatok sa akong katawhan, kinsa nga sakop sa balay ni Israel, nga ako ang Dios, ug nga ako nakigsaad uban ni Abraham nga ako mohinumdom sa iyang binhi hangtod sa hangtod.

And it shall come to pass that the Jews shall have the words of the Nephites, and the Nephites shall have the words of the Jews; and the Nephites and the Jews shall have the words of the lost tribes of Israel; and the lost tribes of Israel shall have the words of the Nephites and the Jews.

And it shall come to pass that my people, which are of the house of Israel, shall be gathered home unto the lands of their possessions; and my word also shall be gathered in one. And I will show unto them that fight against my word and against my people, who are of the house of Israel, that I am God, and that I covenanted with Abraham that I would remember his seed forever.

2 Nephi 30

- 1 At ngayon, dinggin, mga minamahal kong kapatid, mangungusap ako sa inyo; sapagkat ako, si Nephi, ay hindi tutulutang ipagpalagay ninyo na higit kayong matwid kaysa sa mga Gentil. Sapagkat dinggin, maliban kung susundin ninyo ang mga kautusan ng Diyos, kayong lahat ay masasawi rin; at dahil sa mga salitang sinabi ay hindi ninyo dapat ipagpalagay na lubusang malilipol ang mga Gentil.
- 2 Sapagkat dinggin, sinasabi ko sa inyo, na kasindami ng mga Gentil na magsisisi ay mga pinagtipanang tao ng Panginoon; at kasindami ng mga Judio na hindi magsisisi ay itatakwil; sapagkat ang Panginoon ay hindi nakikipagtipan sa kanino man maliban sa kanila na nagsisisi at naniniwala sa kanyang Anak, na siyang Banal ng Israel.
- 3 At ngayon, magpopropesiya pa ako kahit paano hinggil sa mga Judio at sa mga Gentil. Sapagkat matapos lumabas ang aklat na aking sinabi, at maisulat sa mga Gentil, at muling tatatakan ayon sa Panginoon, marami ang maniniwala sa mga salitang nakasulat; at dadalhin nila ang mga yaon sa mga labi ng ating mga binhi.
- 4 At doon malalaman ng mga labi ng ating mga binhi ang hinggil sa atin, kung paanong lumisan tayo mula sa Jerusalem, at na sila ay mga inapo ng mga Judio.
- 5 At ang ebanghelyo ni Jesucristo ay ihahayag sa kanila; anupa't maipanunumbalik sila sa kaalaman ng kanilang mga ama, at gayundin sa kaalaman tungkol kay Jesucristo, na taglay ng kanilang mga ama.
- 6 At pagkatapos, sila ay magagalak; sapagkat malalaman nila na pagpapala ito sa kanila mula sa kamay ng Diyos; at ang kanilang kaliskis ng kadiliman ay magsisimulang malaglag mula sa kanilang mga mata; at hindi lilipas ang maraming salinlahi sa kanila, maliban sa magiging dalisay sila at mga kaaya-ayang tao.
- 7 At ito ay mangyayari na ang mga Judio na nakakalat ay magsisimula ring maniwala kay Cristo; at magsisimula silang magtipon sa ibabaw ng lupain; at kasindami ng maniniwala kay Cristo ay magiging mga kaaya-ayang tao rin.

2 Nephi 30

Ug karon tan-awa, hinigugma kong kaigsoonan, mamulong ako kaninyo; kay ako, si Nephi, dili motugot nga kamo magdahom nga kamo mas matarong kay sa mga Hentil. Kay tan-awa, gawas kon kamo motuman sa mga sugo sa Dios kamong tanan usab mag-antos sa espirituhanong paagi; ug tungod sa mga pulong nga gipamulong dili kamo angayang magdahom nga ang mga Hentil malaglag sa hingpit.

Kay tan-awa, sultihan ko kamo, nga kutob sa daghang mga Hentil nga maghinulsol mamahimo nga katawhan sa pakigsaad sa Ginoo; ug kutob sa daghang mga Judeo nga dili maghinulsol isalikway; kay ang Ginoo dili makigsaad ni bisan kinsa gawas niadtong maghinulsol ug motuo sa iyang Anak, kinsa mao ang Usa nga Balaan sa Israel.

Ug karon, managna ako og dugang mahitungod sa mga Judeo ug sa mga Hentil. Kay human nga ang basahon nga akong gisulti motungha, ug isulat ngadto sa mga Hentil, ug selyohan pagbalik ngadto sa Ginoo, adunay daghan nga motuo sa mga pulong nga gisulat; ug sila modala niini ngadto sa salin sa atong binhi.

Ug unya ang salin sa atong binhi mahibalo mahitungod kanato, kon sa unsang paagi kita nakagawas gikan sa Jerusalem, ug nga sila mga kaliwat sa mga Judeo.

Ug ang ebanghelyo ni Jesukristo ipahayag ngadto kanila; mao nga, ipahiuli sila ngadto sa kahibalo bahin sa ilang mga amahan, ug usab ngadto sa kahibalo bahin ni Jesukristo, nga nahibaloan sa ilang mga amahan.

Ug dayon magmaya sila; kay sila masayod nga usa kini ka panalangin kanila gikan sa kamot sa Dios; ug ang mga himbis sa kangitngit mag-anam og pangatagak gikan sa ilang mga mata; ug daghan sa ilang henerasyon dili mangamatay, gawas kon mahimo silang putli ug makapahimuot nga katawhan.

Ug mahitabo nga ang mga Judeo nga nagkatibulaag usab magsugod sa pagtuo kang Kristo; ug magsugod sila sa pagkapundok sa ibabaw sa yuta; ug kutob sa daghang motuo kang Kristo mamahimo usab nga makapahimuot nga katawhan.

2 Nephi 30

And now behold, my beloved brethren, I would speak unto you; for I, Nephi, would not suffer that ye should suppose that ye are more righteous than the Gentiles shall be. For behold, except ye shall keep the commandments of God ye shall all likewise perish; and because of the words which have been spoken ye need not suppose that the Gentiles are utterly destroyed.

For behold, I say unto you that as many of the Gentiles as will repent are the covenant people of the Lord; and as many of the Jews as will not repent shall be cast off; for the Lord covenanteth with none save it be with them that repent and believe in his Son, who is the Holy One of Israel.

And now, I would prophesy somewhat more concerning the Jews and the Gentiles. For after the book of which I have spoken shall come forth, and be written unto the Gentiles, and sealed up again unto the Lord, there shall be many which shall believe the words which are written; and they shall carry them forth unto the remnant of our seed.

And then shall the remnant of our seed know concerning us, how that we came out from Jerusalem, and that they are descendants of the Jews.

And the gospel of Jesus Christ shall be declared among them; wherefore, they shall be restored unto the knowledge of their fathers, and also to the knowledge of Jesus Christ, which was had among their fathers.

And then shall they rejoice; for they shall know that it is a blessing unto them from the hand of God; and their scales of darkness shall begin to fall from their eyes; and many generations shall not pass away among them, save they shall be a pure and a delightsome people.

And it shall come to pass that the Jews which are scattered also shall begin to believe in Christ; and they shall begin to gather in upon the face of the land; and as many as shall believe in Christ shall also become a delightsome people.

- 8 At ito ay mangyayari na sisimulan ng Panginoong Diyos ang kanyang gawain sa lahat ng bansa, lahi, wika, at tao, upang maisakatuparan ang pagpapanumbalik ng kanyang mga tao sa mundo.
- 9 At sa katwiran ay hahatulan ng Panginoong Diyos ang mga maralita, at hahatulan nang may katarungan ang maaamo ng mundo. At hahampasin niya ang mundo sa pamamagitan ng pamalo ng kanyang bibig; at sa pamamagitan ng hinga ng kanyang mga labi ay papatayin niya ang masasama.
- 10 Sapagkat mabilis na darating ang panahon na magdudulot ng malaking paghahati ang Panginoong Diyos sa mga tao, at lilipulin niya ang masasama; at patatawarin niya ang kanyang mga tao, oo, maging kung nararapat na kanyang lipulin ang masasama sa pamamagitan ng apoy.
- 11 At katwiran ang magiging bigkis ng kanyang baywang, at katapatan ang bigkis ng balakang.
- 12 At pagkatapos, mananahan ang lobo na kasama ng kordero; at mahihiga ang leopardo na kasama ang batang kambing, at ang guya, at ang batang leon, at ang patabain ay magkakasama; at aakayin sila ng isang maliit na bata.
- 13 At manginginain ang baka at ang oso; ang kanilang mga anak ay sama-samang mahihiga; at kakain ng dayami ang leon na tulad ng baka.
- 14 At ang pasusuhing bata ay maglalaro sa lungga ng ahas, at ipapasok ng sanggol na kaaawat pa lamang ang kanyang kamay sa lungga ng ulupong.
- 15 Hindi sila mananakit ni maninira sa lahat ng aking banal na bundok; sapagkat mapupuno ang mundo ng kaalaman tungkol sa Panginoon, tulad ng pagkapuno ng mga tubig sa dagat.
- 16 Anupa't ipaalam ang mga bagay tungkol sa lahat ng bansa; oo, lahat ng bagay ay ipaalam sa mga anak ng tao.
- 17 Walang bagay na lihim maliban sa ito ay ipahahayag; walang gawain ng kadiliman maliban sa ito ay ipakikita sa liwanag; at walang bagay na tinatakan sa mundo maliban sa ito ay mabubuksan.
- Ug mahitabo nga ang Ginoong Dios mosugod sa iyang buhat taliwala sa tanang kanasoran, kaliwatan, pinulongan, ug katawhan, aron ipahitabo ang pagpahiuli sa iyang katawhan sa yuta.
- Ug pinaagi sa pagkamatarong ang Ginoong Dios mohukom sa mga kabos, ug mohukom sa makiangayong paagi sa mga maaghop sa yuta. Ug hampakon niya ang yuta pinaagi sa pulong sa iyang ba-ba; ug pinaagi sa gininhawa sa iyang mga ngabil patyon niya ang daotan.
- Kay ang panahon dihaduha dayon moabot nga ang Ginoong Dios mohimo og dakong pagbahinbahin sa katawhan; ug ang daotan iyang laglagon, ug iyang luwason ang iyang katawhan, oo, gani kon gikinahanglan siya molaglag gayod sa mga daotan pinaagi sa kalayo.
- Ug ang pagkamatarong mamahimo nga bakos sa iyang hawak, ug ang pagkamatinud-anon maoy bakos sa iyang mga bat-ang.
- Ug unya ang lobo makig-uban sa nati nga karnero; ug ang leopardo modulog sa nati nga kanding, ug mag-ipon ang nati nga baka, ug ang nati nga leon, ug ang mga binuhi nga patambokon, magkauban; ug ang gamay nga bata ang moguyod kanila.
- Ug ang baka ug ang uso manibsib; ang ilang mga nati magdulog sa pagpanghigda; ug ang leon manibsib og kumpay sama sa toro.
- Ug ang masuso nga bata magdula sa lungag sa malala nga bitin, ug ang linutas nga bata mopasok sa iyang kamot sa halwa sa mabangis nga bitin.
- Dili nila maguba ug malaglag ang akong tanan nga balaan nga bukid; kay ang yuta mapuno sa kahibalo sa Ginoo sama sa pagkapuno sa tubig sa kadagatan.
- Mao nga, ang mga butang sa tanang kanasoran ibutyag; oo, ang tanan nga butang ibutyag ngadto sa mga anak sa katawhan.
- Walay butang nga tinago nga dili ibutyag; walay buhat sa kangitngit nga dili ipakita diha sa kahayag; ug walay butang nga sinelyohan dinhi sa yuta nga dili pagabadbaran.
- And it shall come to pass that the Lord God shall commence his work among all nations, kindreds, tongues, and people, to bring about the restoration of his people upon the earth.
- And with righteousness shall the Lord God judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth. And he shall smite the earth with the rod of his mouth; and with the breath of his lips shall he slay the wicked.
- For the time speedily cometh that the Lord God shall cause a great division among the people, and the wicked will he destroy; and he will spare his people, yea, even if it so be that he must destroy the wicked by fire.
- And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.
- And then shall the wolf dwell with the lamb; and the leopard shall lie down with the kid, and the calf, and the young lion, and the fatling, together; and a little child shall lead them.
- And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.
- And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.
- They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain; for the earth shall be full of the knowledge of the Lord as the waters cover the sea.
- Wherefore, the things of all nations shall be made known; yea, all things shall be made known unto the children of men.
- There is nothing which is secret save it shall be revealed; there is no work of darkness save it shall be made manifest in the light; and there is nothing which is sealed upon the earth save it shall be loosed.

Samakatwid, ang lahat ng bagay na naipahayag na sa mga anak ng tao ay ipahahayag sa araw na yaon, at mawawalan ng kapangyarihan si Satanas sa puso ng mga anak ng tao, sa mahabang panahon. At ngayon, mga minamahal kong kapatid, tinatapos ko ang aking mga sinasabi.

Mao nga, ang tanan nga butang nga gikapadayag na ngadto sa mga anak sa katawhan niana nga adlaw ipadayag; ug si Satanas wala nay gahom sa kasingkasing sa katawhan, sulod sa taas nga panahon. Ug karon, hinigugma kong kaigsoonan, ako motapos sa akong mga pamahayag.

Wherefore, all things which have been revealed unto the children of men shall at that day be revealed; and Satan shall have power over the hearts of the children of men no more, for a long time. And now, my beloved brethren, I make an end of my sayings.

2 Nephi 31

- 1 At ngayon, ako, si Nephi, ay tinatapos na ang aking pagpopropesiya sa inyo, mga minamahal kong kapatid. At ilang bagay lamang ang maisusulat ko, na alam kong tiyak na mangyayari; ni hindi ko maisusulat maliban lamang sa ilan sa mga salita ng aking kapatid na si Jacob.
- 2 Anupa't ang mga bagay na isinulat ko ay sapat na sa akin, maliban sa ilang salita na kailangan kong sabihin hinggil sa doktrina ni Cristo; anupa't ako ay magsasalita sa inyo nang malinaw, alinsunod sa kalinawan ng aking pagpopropesiya.
- 3 Sapagkat ang aking kaluluwa ay nalulugod sa kalinawan; sapagkat sa ganitong pamamaraan gumagawa ang Panginoong Diyos sa mga anak ng tao. Sapagkat ang Panginoong Diyos ay nagbibigay-liwanag tungo sa pang-unawa; sapagkat siya ay nagsasalita sa mga tao alinsunod sa kanilang wika, sa kanilang ikauunawa.
- 4 Anupa't nais kong inyong pakatandaan na nagsalita ako sa inyo hinggil sa yaong propetang ipinakita sa akin ng Panginoon, na siyang magbibinyag sa Kordero ng Diyos, na siyang mag-aalis ng mga kasalanan ng sanlibutan.
- 5 At ngayon, kung ang Kordero ng Diyos, siya na banal, ay kinakailangang mabinyagan sa pamamagitan ng tubig, upang ganapin ang lahat ng katwiran, O kung gayon, gaano pa kaya higit na kinakailangan na tayong mga hindi banal ay mabinyagan, oo, maging sa pamamagitan ng tubig!
- 6 At ngayon, magtatanong ako sa inyo, mga minamahal kong kapatid, paanong ginanap ng Kordero ng Diyos ang lahat ng katwiran sa pagpapabinyag sa pamamagitan ng tubig?
- 7 Hindi ba ninyo nalalaman na siya ay banal? Ngunit sa kabila ng kanyang pagiging banal, ipinakikita niya sa mga anak ng tao na ayon sa laman ay nagpakumbaba siya ng kanyang sarili sa harapan ng Ama, at pinatotohanan sa Ama na siya ay magiging masunurin sa kanya sa pagsunod ng kanyang mga kautusan.
- 8 Anupa't matapos na siya ay mabinyagan sa pamamagitan ng tubig, bumaba sa kanya ang Espiritu Santo na tulad sa isang kalapati.

2 Nephi 31

Ug karon ako, si Nephi, motapos sa akong pagpanagna nganha kaninyo, hinigugma kong kaigsoonan. Ug ako dili makasulat gawas sa pipila lamang ka butang nga akong nahibaloan nga seguradong mahitabo; ni ako makasulat gawas sa pipila lamang ka pulong sa akong igsoon nga si Jacob.

Mao nga, ang mga butang nga akong gisulat igo na kanako, gawas sa pipila pa ka pulong nga kinahanglan gayod nga akong ipamulong mahitungod sa doktrina ni Kristo; mao nga, ako mamulong kaninyo sa yano nga paagi, subay sa kayano sa akong pagpanagna.

Kay ang akong kalag nahimuot sa kayano; kay subay niini nga paagi ang Ginoong Dios mohimo sa buluhaton taliwala sa mga anak sa katawhan. Kay ang Ginoong Dios naghatag og kahayag sa salabotan; kay siya mamulong ngadto sa mga tawo sumala sa ilang pinulongan, aron sila makasabot.

Mao nga, manghinaot ko nga kamo mahinumdom nga ako namulong diha kaninyo mahitungod niana nga propeta nga gipakita sa Ginoo kanako, nga mobunyag sa Kordero sa Dios, nga motangtang sa mga sala sa kalibotan.

Ug karon, kon ang Kordero sa Dios, siya nga balaan, nagkinahanglan nga magpabunyag pinaagi sa tubig, sa pagtuman sa tanang pagkamatarong, O niana nga kahimtang, unsa kadako ang panginahanglan nga kita, nga dili balaan, magpabunyag, oo, gani pinaagi sa tubig!

Ug karon, mangutana ko kaninyo, hinigugma kong kaigsoonan, sa unsang paagi gituman sa Kordero sa Dios ang tanan nga pagkamatarong sa pagpabunyag pinaagi sa tubig?

Wala ba kamo masayod nga siya balaan? Apan bisan pa sa iyang pagkabalaan, iyang gipakita ngadto sa mga anak sa katawhan nga, sumala sa unod gipaobos niya ang iyang kaugalingon atubangan sa Amahan, ug gipamatud-an niya ngadto sa Amahan nga siya magmasulundon ngadto kaniya sa pagtuman sa iyang mga sugo.

Mao nga, human siya gibunyagan pinaagi sa tubig ang Espiritu Santo mikunsad diha kaniya sama sa usa ka salampati.

2 Nephi 31

And now I, Nephi, make an end of my prophesying unto you, my beloved brethren. And I cannot write but a few things, which I know must surely come to pass; neither can I write but a few of the words of my brother Jacob.

Wherefore, the things which I have written sufficeth me, save it be a few words which I must speak concerning the doctrine of Christ; wherefore, I shall speak unto you plainly, according to the plainness of my prophesying.

For my soul delighteth in plainness; for after this manner doth the Lord God work among the children of men. For the Lord God giveth light unto the understanding; for he speaketh unto men according to their language, unto their understanding.

Wherefore, I would that ye should remember that I have spoken unto you concerning that prophet which the Lord showed unto me, that should baptize the Lamb of God, which should take away the sins of the world.

And now, if the Lamb of God, he being holy, should have need to be baptized by water, to fulfil all righteousness, O then, how much more need have we, being unholy, to be baptized, yea, even by water!

And now, I would ask of you, my beloved brethren, wherein the Lamb of God did fulfil all righteousness in being baptized by water?

Know ye not that he was holy? But notwithstanding he being holy, he sheweth unto the children of men that, according to the flesh he humbleth himself before the Father, and witnesseth unto the Father that he would be obedient unto him in keeping his commandments.

Wherefore, after he was baptized with water the Holy Ghost descended upon him in the form of a dove.

9 At muli, iyon ay nagpapakita sa mga anak ng tao ng kakiputan ng landas, at ng kakitiran ng pasukan, na kanilang dapat pasukin, siya na nagbigay ng halimbawa sa harapan nila.

10 At sinabi niya sa mga anak ng tao: Sumunod kayo sa akin. Kaya nga, mga minamahal kong kapatid, makasusunod ba tayo kay Jesus maliban sa tayo ay nakahandang sumunod sa mga kautusan ng Ama?

11 At sinabi ng Ama: Magsisi kayo, magsisi kayo, at magpabinyag sa pangalan ng Minamahal kong Anak.

12 At gayundin, ang tinig ng Anak ay nangusap sa akin, nagsasabing: Siya na nabinyagan sa aking pangalan, sa kanya ay ibibigay ng Ama ang Espiritu Santo, katulad sa akin; anupa't sumunod sa akin, at gawin ang mga bagay na nakita ninyong ginawa ko.

13 Samakatwid, mga minamahal kong kapatid, alam ko na kung inyong susundin ang Anak, nang may buong layunin ng puso, nang walang pagkukunwari at walang panlilinlang sa harapan ng Diyos, kundi may tunay na hangarin, nagsisisi sa inyong mga kasalanan, nagpapatotoo sa Ama na nahahanda kayong taglayin sa inyong sarili ang pangalan ni Cristo, sa pamamagitan ng binyag—oo, sa pamamagitan ng pagsunod sa inyong Panginoon at inyong Tagapagligtas doon sa tubig, alinsunod sa kanyang salita, dinggin, pagkatapos ay inyong tatanggapin ang Espiritu Santo; oo, pagkatapos ay susunod ang binyag ng apoy at ng Espiritu Santo; at pagkatapos, kayo ay makapagsasalita ng wika ng mga anghel, at sisigaw ng papuri sa Banal ng Israel.

14 Datapwat dinggin, mga minamahal kong kapatid, sa ganito nangusap ang tinig ng Anak sa akin, nagsasabing: Matapos na kayo ay magsisi ng inyong mga kasalanan, at magpatotoo sa Ama na kayo ay nahahandang sumunod sa aking mga kautusan, sa pamamagitan ng pagpabinyag sa tubig, at tumanggap ng binyag ng apoy at ng Espiritu Santo, at makapagsalita ng bagong wika, oo, maging ng wika ng mga anghel, at pagkaraan nito ay itatakwil ako, makabubuti pa sa inyo na hindi ninyo ako nakilala.

Ug usab, kini nagpakita ngadto sa mga anak sa katawhan sa kahigpit sa dalan, ug kapig-ot sa ganghaan, diin sila kinahanglang mosulod, nga siya mipakita sa panig-ingnan diha sa ilang atubangan.

Ug giingnan niya ang mga anak sa mga tawo: Sunod kamo kanako. Mao nga, hinigugma kong kaigsoonan, kita ba makasunod kang Jesus gawas kon kita andam nga motuman sa mga sugo sa Amahan?

Ug ang Amahan miingon: Paghinulsol kamo, paghinulsol kamo, ug pagpabunyag sa ngalan sa akong Hinigugmang Anak.

Ug usab, ang tingog sa Anak miabot ngari kanako, nga nag-ingon: Siya nga gibunyagan sa akong ngalan, ngadto kaniya ihatag sa Amahan ang Espiritu Santo, sama sa akong nadawat; mao nga, sunda ako, ug buhata ang mga butang nga inyong nakita nga akong gibuhat.

Mao nga, hinigugma kong kaigsoonan, nahibalo ako nga kon inyong sundon ang Anak, uban sa bug-os nga katuyoan sa kasingkasing, sa walay pagpakaaron-ingnon ug walay pagpanglimbong atubangan sa Dios, apan sa tinuod nga katuyoan, maghinulsol sa inyong mga sala, magsaksi sa Amahan nga kamo andam nga modala diha kaninyo sa ngalan ni Kristo, pinaagi sa bunyag—oo, pinaagi sa pagsunod sa inyong Ginoo ug sa inyong Manluluwas ngadto sa tubig, sumala sa iyang pulong, tan-awa, niana inyong madawat ang Espiritu Santo; oo, dayon mosunod ang bunyag sa kalayo ug sa Espiritu Santo; ug dayon makapamulong kamo sa pinulongan sa mga anghel, ug mosinggit og mga pagdayeg ngadto sa Balaan sa Israel.

Apan, tan-awa, hinigugma kong kaigsoonan, sa ingon niini midangat ang tingog sa Anak ngari kanako, nga nag-ingon: Human nga kamo nakahinulsol sa inyong mga sala, ug nakasaksi sa Amahan nga kamo andam nga motuman sa akong mga sugo, pinaagi sa bunyag sa tubig, ug nakadawat sa bunyag sa kalayo ug sa Espiritu Santo, ug namulong sa bag-o nga pinulongan, oo, bisan pa gani sa pinulongan sa mga anghel, ug human niini molimod kanako, mas maayo pa nga kamo wala makaila kanako.

And again, it showeth unto the children of men the straitness of the path, and the narrowness of the gate, by which they should enter, he having set the example before them.

And he said unto the children of men: Follow thou me. Wherefore, my beloved brethren, can we follow Jesus save we shall be willing to keep the commandments of the Father?

And the Father said: Repent ye, repent ye, and be baptized in the name of my Beloved Son.

And also, the voice of the Son came unto me, saying: He that is baptized in my name, to him will the Father give the Holy Ghost, like unto me; wherefore, follow me, and do the things which ye have seen me do.

Wherefore, my beloved brethren, I know that if ye shall follow the Son, with full purpose of heart, acting no hypocrisy and no deception before God, but with real intent, repenting of your sins, witnessing unto the Father that ye are willing to take upon you the name of Christ, by baptism—yea, by following your Lord and your Savior down into the water, according to his word, behold, then shall ye receive the Holy Ghost; yea, then cometh the baptism of fire and of the Holy Ghost; and then can ye speak with the tongue of angels, and shout praises unto the Holy One of Israel.

But, behold, my beloved brethren, thus came the voice of the Son unto me, saying: After ye have repented of your sins, and witnessed unto the Father that ye are willing to keep my commandments, by the baptism of water, and have received the baptism of fire and of the Holy Ghost, and can speak with a new tongue, yea, even with the tongue of angels, and after this should deny me, it would have been better for you that ye had not known me.

15 At narinig ko ang isang tinig mula sa Ama, nagsasabing: Oo, ang mga salita ng aking Minamahal ay tunay at tapat. Siya na magiging tapat hanggang wakas, siya rin ay maliligtas.

16 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, nalalaman ko sa pamamagitan nito na maliban sa ang tao ay maging tapat hanggang wakas, sa pagsunod sa halimbawa ng Anak ng buhay na Diyos, siya ay hindi maaaring maligtas.

17 Samakatwid, gawin ninyo ang mga bagay na sinabi ko sa inyo na nakita kong gagawin ng inyong Panginoon at inyong Manunubos; sapagkat sa ganitong layunin ang mga yaon ay ipinakita sa akin, upang malaman ninyo ang pasukang inyong dapat pasukin. Sapagkat ang pasukang inyong dapat pasukin ay pagsisisi at binyag sa pamamagitan ng tubig; at pagkatapos, darating ang kapatawaran ng inyong mga kasalanan sa pamamagitan ng apoy at ng Espiritu Santo.

18 At pagkatapos, kayo ay nasa makipot at makitid na landas na patungo sa buhay na walang hanggan; oo, kayo ay nakapasok na sa pasukan; nagawa na ninyo ang alinsunod sa mga kautusan ng Ama at ng Anak; at inyong natanggap ang Espiritu Santo, na sumasaksi sa Ama at sa Anak, tungo sa katuparan ng pangakong kanyang ginawa, na kung kayo ay papasok sa daan, inyong tatanggapin.

19 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, matapos na kayo ay makayapak sa makipot at makitid na landas, itatanong ko kung ang lahat ay nagawa na? Dinggin, sinasabi ko sa inyo, Hindi; sapagkat hindi pa kayo nakalalayo maliban sa ito ay sa pamamagitan ng salita ni Cristo nang may hindi matitinag na pananampalataya sa kanya, na umaasa nang lubos sa mga kabutihan niya na makapangyarihang magligtas.

20 Samakatwid, kinakailangan kayong magpatuloy sa paglakad nang may katatagan kay Cristo, na may ganap na kaliwanagan ng pag-asa, at pag-ibig sa Diyos at sa lahat ng tao. Anupa't kung kayo ay magpapatuloy, nagpapakabusog sa salita ni Cristo, at magiging tapat hanggang wakas, dinggin, ganito ang wika ng Ama: Kayo ay magkakaroon ng buhay na walang hanggan.

Ug nakadungog ako og tingog gikan sa Amahan, nga nag-ingon: Oo, ang mga pulong sa akong Hinigugma tinuod ug kasaligan. Siya nga molahutay hangtod sa kataposan, siya usab maluwas.

Ug karon, hinigugma kong kaigsoonan, nahibalo ako niini nga gawas kon ang usa ka tawo molahutay hangtod sa kataposan, sa pagsunod sa panig-ingnan sa Anak sa buhi nga Dios, siya dili maluwas.

Mao nga, buhata ang mga butang nga akong gisulti kaninyo nga akong nakita nga buhaton sa inyong Ginoo ug Manunubos; kay, alang niini nga hinungdan kini gipakita ngari kanako, aron mahibaloan ninyo ang ganghaan nga kinahanglan ninyong agian. Kay ang ganghaan nga kinahanglan ninyong agian mao ang paghinulsol ug bunyag pinaagi sa tubig; ug dayon mosunod ang kapasayloan sa inyong mga sala pinaagi sa kalayo ug sa Espiritu Santo.

Ug dayon maanaa na kamo sa higpit ug pig-ot nga dalan padulong sa kinabuhing dayon; oo, nakasulod kamo agi sa ganghaan; kamo nakabuhat sumala sa mga sugo sa Amahan ug sa Anak; ug kamo nakadawat sa Espiritu Santo, nga nagsaksi sa Amahan ug sa Anak, ngadto sa katumanan sa saad nga iyang gihimo, nga kon kamo misulod agi sa agianan inyo gayod kining madawat.

Ug karon, hinigugma kong kaigsoonan, human kamo makasulod niining higpit ug pig-ot nga dalan, mangutana ako kon ang tanan natuman na ba? Tan-awa, sultihan ko kamo, Wala; kay kamo wala pa makaabot niini nga gilay-on kondili pinaagi sa pulong ni Kristo uban sa dili matarog nga pagtuo diha kaniya, mosalig sa hingpit sa maayong mga buhat kaniya kinsa gamhanan sa pagluwas.

Mao nga, kinahanglan nga kamo mopadayon sa unahan uban ang pagkamakanunayon diha kang Kristo, magbaton og hingpit nga kahayag sa paglaom, ug gugma sa Dios ug sa tanang tawo. Mao nga, kon kamo mopadayon sa unahan, magpakabusog sa pulong ni Kristo, ug molahutay hangtod sa kataposan, tan-awa, sa ingon niana miingon ang Amahan: Makabaton kamo og kinabuhing dayon.

And I heard a voice from the Father, saying: Yea, the words of my Beloved are true and faithful. He that endureth to the end, the same shall be saved.

And now, my beloved brethren, I know by this that unless a man shall endure to the end, in following the example of the Son of the living God, he cannot be saved.

Wherefore, do the things which I have told you I have seen that your Lord and your Redeemer should do; for, for this cause have they been shown unto me, that ye might know the gate by which ye should enter. For the gate by which ye should enter is repentance and baptism by water; and then cometh a remission of your sins by fire and by the Holy Ghost.

And then are ye in this strait and narrow path which leads to eternal life; yea, ye have entered in by the gate; ye have done according to the commandments of the Father and the Son; and ye have received the Holy Ghost, which witnesses of the Father and the Son, unto the fulfilling of the promise which he hath made, that if ye entered in by the way ye should receive.

And now, my beloved brethren, after ye have gotten into this strait and narrow path, I would ask if all is done? Behold, I say unto you, Nay; for ye have not come thus far save it were by the word of Christ with unshaken faith in him, relying wholly upon the merits of him who is mighty to save.

Wherefore, ye must press forward with a steadfastness in Christ, having a perfect brightness of hope, and a love of God and of all men. Wherefore, if ye shall press forward, feasting upon the word of Christ, and endure to the end, behold, thus saith the Father: Ye shall have eternal life.

21 At ngayon, dinggin, mga minamahal kong kapatid, ito ang daan; at walang ibang daan ni pangalang ibinigay sa ilalim ng langit na makapagliligtas sa tao sa kaharian ng Diyos. At ngayon, dinggin, ito ang doktrina ni Cristo, at ang tangi at tunay na doktrina ng Ama, at ng Anak, at ng Espiritu Santo, na isang Diyos, na walang katapusan. Amen.

Ug karon, tan-awa, hinigugma kong kaigsoonan, mao kini ang agianan; ug walay laing agianan ni ngalan nga gihatag ubos sa langit diin ang tawo maluwas sa gingharian sa Dios. Ug karon, tan-awa, mao kini ang doktrina ni Kristo, ug bugtong tinuod nga doktrina sa Amahan, ug sa Anak, ug sa Espiritu Santo, nga usa ka Dios, nga walay kataposan. Amen.

And now, behold, my beloved brethren, this is the way; and there is none other way nor name given under heaven whereby man can be saved in the kingdom of God. And now, behold, this is the doctrine of Christ, and the only and true doctrine of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost, which is one God, without end. Amen.

2 Nephi 32

- 1 At ngayon, dinggin, mga minamahal kong kapatid, sa aking pakiwari ay tila inyong pinagninilayan pa sa inyong mga puso ang hinggil sa mga yaong nararapat ninyong gawin pagkatapos na kayo ay makapasok sa daan. Datapwat dinggin, bakit ninyo pinagninilayan ang mga bagay na ito sa inyong mga puso?
- 2 Hindi ba ninyo natatandaan na sinabi ko sa inyo na makaraan ninyong matanggap ang Espiritu Santo na kayo ay makapagsasalita sa wika ng mga anghel? At ngayon, paano kayo makapagsasalita sa wika ng mga anghel maliban kung ito ay sa pamamagitan ng Espiritu Santo?
- 3 Ang mga anghel ay nagsasalita sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo; kaya nga, nangungusap sila ng mga salita ni Cristo. Anupa't sinabi ko sa inyo, magpakabusog sa mga salita ni Cristo; sapagkat dinggin, ang mga salita ni Cristo ang magsasabi sa inyo ng lahat ng bagay na dapat ninyong gawin.
- 4 Anupa't ngayon, matapos kong sabihin ang mga salitang ito, kung hindi ninyo naunawaan ang mga ito, iyan ay dahil sa hindi kayo humihingi, ni hindi kayo kumakatok; kaya nga, hindi kayo nadadala sa liwanag, kundi tiyak na masasawi sa kadiliman.
- 5 Sapagkat dinggin, muli kong sinasabi sa inyo na kung kayo ay papasok sa daan, at tatanggapin ang Espiritu Santo, iyon ang magbibigay-alam sa inyo ng lahat ng bagay na nararapat ninyong gawin.
- 6 Dinggin, ito ang doktrina ni Cristo, at wala nang doktrinang ibibigay pa hanggang sa siya ay magpakita ng kanyang sarili sa inyo sa laman. At kapag siya ay nagpakita na ng kanyang sarili sa inyo sa laman, ang mga bagay na sasabihin niya sa inyo ay inyong gawin.
- 7 At ngayon, ako, si Nephi, ay hindi na makapagsasalita pa; pinipigil ng Espiritu ang aking pagsasalita, at ako ay naiwan na magdalamhati na lamang dahil sa kawalang-paniniwala, at sa kasamaan, at sa kamangmangan, at sa katigasan ng leeg ng mga tao; sapagkat ayaw nilang magsaliksik ng kaalaman, ni makaunawa ng dakilang kaalaman, samantalang ibinibigay ito sa kanila nang buong linaw, maging kasinlinaw ng pinakamalinaw na salita.

2 Nephi 32

Ug karon, tan-awa, hinigugma kong kaigsoonan, nagdahom ako nga kamo namalandong sa ubang paagi sa inyong kasingkasing mahitungod sa angay ninyong buhaton human kamo makasulod sa agianan. Apan, tan-awa, ngano nga kamo namalandong man niining mga butanga diha sa inyong kasingkasing?

Wala ba kamo mahinumdom nga gisultihan ko kamo nga human kamo makadawat sa Espiritu Santo kamo makapamulong sa pinulongan sa mga anghel? Ug karon, unsaon kaha ninyo sa pagpamulong pinaagi sa pinulongan sa mga anghel kon kini dili pinaagi sa Espiritu Santo?

Ang mga anghel mamulong pinaagi sa gahom sa Espiritu Santo; mao nga, mamulong sila sa mga pulong ni Kristo. Mao nga, gisultihan ko kamo nga, pagbusog sa mga pulong ni Kristo; kay tan-awa, ang mga pulong ni Kristo motug-an kaninyo sa tanang butang unsay inyong angay nga buhaton.

Mao nga, karon human nga ako makapamulong niini nga mga pulong, kon kamo dili makasabot niini, kana tungod kay kamo wala mangutana, ni kamo manuktok; mao nga, kamo wala madala ngadto sa kahayag, apan malaglag gayod ngadto sa kangitngit.

Kay tan-awa, sultihan ko na usab kamo nga kon mosulod kamo agi sa agianan, ug makadawat sa Espiritu Santo, kini mopakita diha kaninyo sa tanang butang nga kinahanglan ninyong buhaton.

Tan-awa, kini ang doktrina ni Kristo, ug wala nay laing doktrina nga ihatag hangtod nga iyang ipakita ang iyang kaugalingon diha kaninyo sa unod. Ug kon iyang ipakita ang iyang kaugalingon diha kaninyo sa unod, ang mga butang nga iyang isulti kaninyo maoy inyong buhaton.

Ug karon ako, si Nephi, dili makasulti og dugang; ang Espiritu mipugong sa akong pagpamulong, ug nagpabilin akong magbangotan tungod sa pagkawalay pagtuo, ug sa pagkadaotan, ug sa pagkawalay alamag, ug sa pagkatikig og liog sa katawhan; kay dili sila magsiksik og kahibalo, ni makasabot og mahinungdanon nga kahibalo, dihang gihatag kini kanila sa kayano, gani sa labing yano nga pulong.

2 Nephi 32

And now, behold, my beloved brethren, I suppose that ye ponder somewhat in your hearts concerning that which ye should do after ye have entered in by the way. But, behold, why do ye ponder these things in your hearts?

Do ye not remember that I said unto you that after ye had received the Holy Ghost ye could speak with the tongue of angels? And now, how could ye speak with the tongue of angels save it were by the Holy Ghost?

Angels speak by the power of the Holy Ghost; wherefore, they speak the words of Christ. Wherefore, I said unto you, feast upon the words of Christ; for behold, the words of Christ will tell you all things what ye should do.

Wherefore, now after I have spoken these words, if ye cannot understand them it will be because ye ask not, neither do ye knock; wherefore, ye are not brought into the light, but must perish in the dark.

For behold, again I say unto you that if ye will enter in by the way, and receive the Holy Ghost, it will show unto you all things what ye should do.

Behold, this is the doctrine of Christ, and there will be no more doctrine given until after he shall manifest himself unto you in the flesh. And when he shall manifest himself unto you in the flesh, the things which he shall say unto you shall ye observe to do.

And now I, Nephi, cannot say more; the Spirit stoppeth mine utterance, and I am left to mourn because of the unbelief, and the wickedness, and the ignorance, and the stiffneckedness of men; for they will not search knowledge, nor understand great knowledge, when it is given unto them in plainness, even as plain as word can be.

8 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, nadarama kong nagninilay pa kayo sa inyong mga puso; at nakalulungkot iyon sa akin na ako ay kinakailangang magsalita hinggil sa bagay na ito. Sapagkat kung kayo ay makikinig sa Espiritung nagtuturo sa isang tao na manalangin, malalaman ninyong kinakailangan kayong manalangin; sapagkat ang masamang espiritu ay hindi nagtuturo sa tao na manalangin, sa halip ay nagtuturo sa kanya na huwag siyang manalangin.

9 Ngunit dinggin, sinasabi ko sa inyo na kinakailangan kayong manalangin sa tuwina, at huwag manghina; na huwag ninyong isasagawa ang anumang bagay sa Panginoon maliban sa kayo ay mananalangin muna sa Ama sa pangalan ni Cristo, upang kanyang ilaan ang inyong pagganap sa kanya, nang ang inyong pagganap ay maging para sa kapakanan ng inyong mga kaluluwa.

Ug karon, hinigugma kong kaigsoonan, akong nasabtan nga namalandong pa gihapon kamo diha sa inyong kasingkasing; ug kini nakapasubo kanako nga ako kinahanglan nga mamulong mahitungod niini nga butang. Kay kon kamo mopatalinghog sa Espiritu nga motudlo sa usa ka tawo sa pag-ampo, inyong mahibaloan nga kamo kinahanglan nga mag-ampo; kay ang daotang espiritu dili motudlo sa usa ka tawo sa pag-ampo, apan motudlo kaniya nga siya dili gayod mag-ampo.

Apan tan-awa, sultihan ko kamo nga kamo kinahanglan gayod nga mag-ampo sa kanunay, ug dili maluya; nga kamo dili mobuhat og bisan unsang butang ngadto sa Ginoo gawas kon unahon ninyo ang pag-ampo sa Amahan pinaagi sa ngalan ni Kristo, aron iyang mapahinungod ang inyong mga gibuhat nganha kaninyo, aron ang inyong mga gibuhat mahimo nga kaayohan sa inyong kalag.

And now, my beloved brethren, I perceive that ye ponder still in your hearts; and it grieveth me that I must speak concerning this thing. For if ye would hearken unto the Spirit which teacheth a man to pray, ye would know that ye must pray; for the evil spirit teacheth not a man to pray, but teacheth him that he must not pray.

But behold, I say unto you that ye must pray always, and not faint; that ye must not perform any thing unto the Lord save in the first place ye shall pray unto the Father in the name of Christ, that he will consecrate thy performance unto thee, that thy performance may be for the welfare of thy soul.

2 Nephi 33

- 1 At ngayon, ako, si Nephi, ay hindi maisusulat ang lahat ng bagay na itinuro sa aking mga tao; ni ako ay hindi magaling sa pagsusulat, na tulad sa pagsasalita; sapagkat kapag ang isang tao ay nagsasalita sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo, ang nagdadala nito sa puso ng mga anak ng tao.
- 2 Datapwat dinggin, marami ang pinatitigas ang kanilang mga puso laban sa Banal na Espiritu, kaya hindi ito magkaroon ng puwang sa kanila; kaya nga, kanilang itinatapon ang maraming bagay na naisulat at itinuring yaon na mga bagay na walang kabuluhan.
- 3 Datapwat ako, si Nephi, ay isinulat na ang aking naisulat, at itinuturing ko ito na may malaking kahalagahan, at lalung-lalo na sa aking mga tao. Sapagkat ako ay patuloy na dumadalangin para sa kanila sa araw, at nababasa ng luha ng aking mga mata ang aking unan sa gabi, dahil sa kanila; at ako ay sumasamo sa aking Diyos nang may pananampalataya, at alam kong diringgin niya ang aking pagsusumamo.
- 4 At alam kong ilalaan ng Panginoong Diyos ang aking mga dalangin para sa kapakinabangan ng aking mga tao. At ang mga salitang aking isinulat sa kahinaan ay palalakasin para sa kanila; sapagkat ito ay humihikayat sa kanila na gumawa ng mabuti; ipinaalam nito sa kanila ang tungkol sa kanilang mga ama; at ito ay nangungusap tungkol kay Jesus, at hinihikayat silang maniwala sa kanya, at maging tapat hanggang wakas, na siyang buhay na walang hanggan.
- 5 At ito ay nagsasalita nang marahas laban sa kasalanan, alinsunod sa kalinawan ng katotohanan; kaya nga, walang taong magagalit sa mga salitang aking isinulat maliban sa siya ay sa espiritu ng diyablo.
- 6 Ako ay nagpupuri sa kalinawan; ako ay nagpupuri sa katotohanan; ako ay nagpupuri sa aking Jesus, sapagkat kanyang tinubos ang aking kaluluwa mula sa impiyerno.
- 7 May pag-ibig ako sa aking mga tao, at malaking pananampalataya kay Cristo na matatagpuan ko ang maraming kaluluwa na walang bahid-dungis sa kanyang hukumang-luklukan.

2 Nephi 33

Ug karon ako, si Nephi, dili makasulat sa tanan nga gitudlo ngadto sa akong katawhan; ni ako batid sa pagsulat, sama sa pagpamulong; kay kon ang tawo mamulong pinaagi sa gahom sa Espiritu Santo ang gahom sa Espiritu Santo modala niini ngadto sa mga kasingkasing sa mga tawo.

Apan tan-awa, adunay daghan nga nagmagahi sa ilang mga kasingkasing batok sa Balaang Espiritu, nga kini walay luna diha kanila; mao nga, gisalikway nila ang daghang butang nga nasulat ug giisip kini nga mga butang nga walay bili.

Apan ako, si Nephi, misulat sa unsay akong nasulat, ug miisip niini nga dako og bili, ug labi na ngadto sa akong katawhan. Kay ako nag-ampo sa kanunay alang kanila panahon sa adlaw, ug ang mga luha sa akong mga mata miumog sa akong mga unlan panahon sa gabii, tungod kanila; ug nangamuyo ako sa akong Dios uban sa pagtuo, ug nahibalo ako nga siya maminaw sa akong pangamuyo.

Ug nahibalo ako nga ang Ginoong Dios mopahinungod sa akong mga pag-ampo alang sa kaayohan sa akong katawhan. Ug ang mga pulong nga akong gisulat diha sa kahuyang mamahimong lig-on ngadto kanila; kay kini nag-agni kanila sa pagbuhat og maayo; naghatag kini og kahibalo ngadto kanila mahitungod sa ilang mga amahan; ug namulong kini mahitungod ni Jesus, ug nag-agni kini kanila sa pagtuo kaniya, ug sa paglahutay sa kataposan, nga mao ang kinabuhing dayon.

Ug pintas ang pagkapamulong niini batok sa sala, sumala sa kayano sa kamatuoran; mao nga, walay tawo nga masuko sa mga pulong nga akong gisulat gawas kon siya anaa sa impluwensya sa yawa.

Ako naghimaya sa kayano; ako naghimaya sa kamatuoran; ako naghimaya sa akong Jesus, kay gitubos niya ang akong kalag gikan sa impiyerno.

Ako adunay gugmang putli alang sa akong katawhan, ug dakong pagtuo kang Kristo nga ako makahimamat og daghang kalag nga walay lama didto sa iyang hukmanan.

2 Nephi 33

And now I, Nephi, cannot write all the things which were taught among my people; neither am I mighty in writing, like unto speaking; for when a man speaketh by the power of the Holy Ghost the power of the Holy Ghost carrieth it unto the hearts of the children of men.

But behold, there are many that harden their hearts against the Holy Spirit, that it hath no place in them; wherefore, they cast many things away which are written and esteem them as things of naught.

But I, Nephi, have written what I have written, and I esteem it as of great worth, and especially unto my people. For I pray continually for them by day, and mine eyes water my pillow by night, because of them; and I cry unto my God in faith, and I know that he will hear my cry.

And I know that the Lord God will consecrate my prayers for the gain of my people. And the words which I have written in weakness will be made strong unto them; for it persuadeth them to do good; it maketh known unto them of their fathers; and it speaketh of Jesus, and persuadeth them to believe in him, and to endure to the end, which is life eternal.

And it speaketh harshly against sin, according to the plainness of the truth; wherefore, no man will be angry at the words which I have written save he shall be of the spirit of the devil.

I glory in plainness; I glory in truth; I glory in my Jesus, for he hath redeemed my soul from hell.

I have charity for my people, and great faith in Christ that I shall meet many souls spotless at his judgment-seat.

8 May pag-ibig ako sa mga Judio—
Sinasabi kong Judio, dahil ang ibig kong
tukuyin ay sila na galing sa aking
pinagmulan.

9 May pag-ibig din ako sa mga Gentil.
Ngunit dinggin, wala sa mga ito ang
maaasahan ko maliban kung sila ay
makipagkasundo kay Cristo, at pumasok
sa makitid na pasukan at lumakad sa
makipot na landas patungo sa buhay, at
magpatuloy sa landas hanggang sa wakas
ng araw ng pagsubok.

10 At ngayon, mga minamahal kong
kapatid, at gayundin sa mga Judio, at
lahat kayong nasa mga dulo ng mundo,
makinig sa mga salitang ito at maniwala
kay Cristo; at kung hindi kayo naniniwala
sa mga salitang ito ay maniwala kay
Cristo. At kung maniniwala kayo kay
Cristo ay maniniwala kayo sa mga
salitang ito, sapagkat ang mga ito ay mga
salita ni Cristo, at kanyang ibinigay ang
mga ito sa akin; at ang mga ito ay
nagtuturo sa lahat ng tao na nararapat
silang gumawa ng mabuti.

11 At kung ang mga ito ay hindi mga salita
ni Cristo, hatulan ninyo—sapagkat
ipakikita ni Cristo sa inyo, sa
kapangyarihan at dakilang
kaluwalhatian, na ang mga ito ay
kanyang mga salita, sa huling araw; at
kayo at ako ay harap-harapang tatayo sa
harapan ng kanyang hukuman; at
malalaman ninyo na ako ay inutusan
niyang isulat ang mga bagay na ito sa
kabila ng aking kahinaan.

12 At ako ay dumadalangin sa Ama sa
pangalan ni Cristo na marami sa atin,
kung hindi man lahat, ay maligtas sa
kanyang kaharian sa dakila at huling
araw na yaon.

13 At ngayon, mga minamahal kong
kapatid, lahat kayo na nabibilang sa
sambahayan ni Israel, at lahat kayo na
nasa mga dulo ng mundo, nagsasalita ako
sa inyo gaya ng tinig ng isang sumisigaw
mula sa alabok: Paalam hanggang sa
dumating ang dakilang araw na yaon.

14 At kayong hindi makikibahagi sa
kabaitan ng Diyos, at gumagalang sa mga
salita ng mga Judio, at gayundin sa aking
mga salita, at sa mga salitang
mamumutawi sa bibig ng Kordero ng
Diyos, dinggin, magpapaalam ako sa inyo
ng walang hanggang pamamaalam,
sapagkat ang mga salitang ito ang hahatol
sa inyo sa huling araw.

Ako adunay gugmang putli alang sa
Judeo—ako moingon og Judeo, tungod
kay ang buot kong ipasabot kadto sila diin
ako naggikan.

Ako usab adunay gugmang putli alang
sa mga Hentil. Apan tan-awa, kay ako
walay malaoman gikan niini gawas lang
kon sila makig-uli kang Kristo, ug
mosulod sa pig-ot nga ganghaan, ug
mosubay sa higpit nga dalan padulong sa
kinabuhi, ug magpadayon hangtod sa
kataposang adlaw sa pagsulay.

Ug karon, hinigugma kong
kaigsoonan, ug usab mga Judeo, ug
tanang lumulupyo sa yuta, paminawa
kining mga pulong ug tuo kang Kristo; ug
kon kamo dili motuo niini nga mga
pulong tuohi si Kristo. Ug kon motuo
kamo kang Kristo kamo motuo niini nga
mga pulong, kay mga pulong kini ni
Kristo, ug gihatag niya kini ngari kanako;
ug kini nagtudlo sa tanang katawhan nga
kinahanglan sila nga mobuhat og
matarong.

Ug kon kini dili mga pulong ni Kristo,
hukmi ninyo—kay si Kristo mopakita
niini diha kaninyo, uban sa gahom ug
dako nga himaya, nga kini iyang mga
pulong, sa kataposang adlaw; ug ikaw ug
ako mobarog nga mag-atubangay sa iyang
hukmanan; ug inyong mahibaloan nga
ako iyang gisugo sa pagsulat niini nga
mga butang, bisan pa sa akong kahuyang.

Ug mag-ampo ako sa Amahan sa
ngalan ni Kristo nga daghan kanato, kon
dili man tanan, matubos sa iyang
gingharian niana nga talagsaon ug
kataposang adlaw.

Ug karon, hinigugma kong
kaigsoonan, tanan nga sakop sa balay ni
Israel, ug tanan nga lumulupyo sa yuta,
mamulong ako diha kaninyo sama sa
tingog sa usa nga nagsinggit gikan sa
abog: Adios hangtod nga kana nga
talagsaong adlaw moabot.

Ug kamo nga dili moambit sa kamaayo
sa Dios, ug motahod sa mga pulong sa
mga Judeo, ug usab sa akong mga pulong,
ug sa mga pulong nga mogula sa ba-ba sa
Kordero sa Dios, tan-awa, manamilit ako
kaninyo og usa ka walay kataposang
panamilit, kay kining mao nga mga
pulong mohukom kaninyo nga sad-an sa
kataposang adlaw.

I have charity for the Jew—I say Jew,
because I mean them from whence I
came.

I also have charity for the Gentiles. But
behold, for none of these can I hope
except they shall be reconciled unto
Christ, and enter into the narrow gate,
and walk in the strait path which leads to
life, and continue in the path until the end
of the day of probation.

And now, my beloved brethren, and
also Jew, and all ye ends of the earth,
hearken unto these words and believe in
Christ; and if ye believe not in these
words believe in Christ ye will believe in these
words, for they are the words of Christ,
and he hath given them unto me; and they
teach all men that they should do good.

And if they are not the words of Christ,
judge ye—for Christ will show unto you,
with power and great glory, that they are
his words, at the last day; and you and I
shall stand face to face before his bar; and
ye shall know that I have been com-
manded of him to write these things, not-
withstanding my weakness.

And I pray the Father in the name of
Christ that many of us, if not all, may be
saved in his kingdom at that great and last
day.

And now, my beloved brethren, all
those who are of the house of Israel, and
all ye ends of the earth, I speak unto you
as the voice of one crying from the dust:
Farewell until that great day shall come.

And you that will not partake of the
goodness of God, and respect the words of
the Jews, and also my words, and the
words which shall proceed forth out of
the mouth of the Lamb of God, behold, I
bid you an everlasting farewell, for these
words shall condemn you at the last day.

- 15 Sapagkat kung ano ang aking tinatakan
sa lupa, ay dadalhin laban sa inyo sa
hukumang-luklukan; sapagkat gayon ang
iniutos ng Panginoon sa akin, at
kinakailangan kong sumunod. Amen.
- Kay unsa man ang akong iselyo dinhi
sa yuta, pagahimoong saksi batok
kaninyo didto sa hukmanan; kay sa ingon
niana ang Ginoo misugo kanako, ug ako
kinahanglan gayod nga mosunod. Amen.
- For what I seal on earth, shall be
brought against you at the judgment bar;
for thus hath the Lord commanded me,
and I must obey. Amen.

Ang Aklat ni Jacob na Kapatid ni Nephi

Ang mga salita ng kanyang pangangaral sa kanyang mga kapatid. Tinulig niya ang isang lalaking nagbabangad na lupigin ang doktrina ni Cristo. Ilang salita hinggil sa kasaysayan ng mga tao ni Nephi.

Jacob 1

- 1 Sapagkat dinggin, ito ay nangyari na limampu at limang taon na ang lumipas mula ng panahong nilisan ni Lehi ang Jerusalem; anupa't ibinigay ni Nephi sa akin, kay Jacob, ang isang kautusan hinggil sa maliliit na lamina, kung saan ang mga bagay na ito ay nakaukit.
- 2 At ibinigay niya sa akin, kay Jacob, ang isang kautusan na dapat kong isulat sa mga laminang ito ang ilan sa mga bagay na itinuturing kong pinakamahalaga; na hindi ko dapat talakayin, maliban kung bahagya lamang, ang hinggil sa kasaysayan ng mga taong ito na tinatawag na mga tao ni Nephi.
- 3 Sapagkat sinabi niya na ang kasaysayan ng kanyang mga tao ay dapat iukit sa isa pa niyang mga lamina, at na dapat kong ingatan ang mga laminang ito at ipasa ang mga ito sa aking mga binhi, sa bawat sali't salinlahi.
- 4 At kung may mga pangangaral na banal, o paghahayag na dakila, o pagpropesiya, na dapat kong iukit ang mahahalagang paksa nito sa mga laminang ito, at talakayin ang mga ito hangga't maaari, alang-alang kay Cristo, at para sa kapakanan ng aming mga tao.
- 5 Sapagkat dahil sa pananampalataya at sa labis na pag-aalala, tunay na ipinaalam sa amin ang hinggil sa aming mga tao, kung ano ang mga bagay na mangyayari sa kanila.
- 6 At nagkaroon din kami ng maraming paghahayag, at ng diwa ng labis na pagpopropesiya; kaya nga, nalalaman namin ang tungkol kay Cristo at sa kanyang kaharianang darating.

Ang Basahon ni Jacob ang Igsoon ni Nephi

Ang mga pulong nga iyang gisangyaw ngadto sa iyang kaigsoonan. Gilupig niya sa katarongan ang tarwo kinsa nagtinguba sa pagdaot sa doktrina ni Kristo. Pipila ka pulong mahitungod sa kasaysayan sa katawhan ni Nephi.

Jacob 1

- Kay tan-awa, nahitabo nga kalim-an og lima ka tuig ang milabay sukad sa pagbiya ni Lehi sa Jerusalem; busa, si Nephi mihatag kanako, si Jacob, og usa ka sugo mahitungod sa gagmay nga mga palid, diin gikulit kini nga mga butang.
- Ug gihatagan niya ako, si Jacob, og sugo nga magsulat ko dinhi niini nga mga palid og pipila ka butang nga akong gihunahuna nga labing bililhon; nga dili ko kinahanglang maghisgot, apan gamay lamang, mahitungod sa kasaysayan niini nga katawhan nga gitawag og katawhan ni Nephi.
- Kay siya miingon nga ang kasaysayan sa iyang katawhan kinahanglan nga ikulit ngadto sa uban pa niyang mga palid, ug nga gikinahanglan nga tipigan nako kini nga mga palid ug ihatag kini ngadto sa akong mga binhi, gikan sa usa ka henerasyon ngadto sa mosunod nga mga henerasyon.
- Ug kon adunay mga pagsangyaw nga sagrado, o pagpadayag nga mahinungdanon, o pagpanagna, nga kinahanglan akong ikulit ang mga ulohan niana dinhi niini nga mga palid, ug hisgotan kana kutob sa mahimo, tungod ug alang kang Kristo, ug tungod ug alang sa among katawhan.
- Kay tungod sa pagtuo ug dakong kahingawa, sa pagkatinuod gipakita ngari kanamo ang mahitungod sa among katawhan, unsang mga butang ang mahitabo gayod kanila.
- Ug nakaangkon usab kami og daghang pagpadayag, ug sa espiritu sa daghan nga pagpanagna; busa, nahibalo kami mahitungod kang Kristo ug sa iyang gingharian, nga moabot.

The Book of Jacob the Brother of Nephi

The words of his preaching unto his brethren. He confoundeth a man who seeketh to overthrow the doctrine of Christ. A few words concerning the history of the people of Nephi.

Jacob 1

- For behold, it came to pass that fifty and five years had passed away from the time that Lehi left Jerusalem; wherefore, Nephi gave me, Jacob, a commandment concerning the small plates, upon which these things are engraven.
- And he gave me, Jacob, a commandment that I should write upon these plates a few of the things which I considered to be most precious; that I should not touch, save it were lightly, concerning the history of this people which are called the people of Nephi.
- For he said that the history of his people should be engraven upon his other plates, and that I should preserve these plates and hand them down unto my seed, from generation to generation.
- And if there were preaching which was sacred, or revelation which was great, or prophesying, that I should engraven the heads of them upon these plates, and touch upon them as much as it were possible, for Christ's sake, and for the sake of our people.
- For because of faith and great anxiety, it truly had been made manifest unto us concerning our people, what things should happen unto them.
- And we also had many revelations, and the spirit of much prophecy; wherefore, we knew of Christ and his kingdom, which should come.

7 Anupa't masigasig kaming gumagawa sa aming mga tao, upang mahikayat namin silang lumapit kay Cristo, at makibahagi sa kabutihan ng Diyos, upang makapasok sila sa kanyang kapahingahan, na baka dahil sa anumang kadahilanan ay isusumpa niya sa kanyang kapootan na hindi sila makapapasok, tulad sa pang-uudyok sa mga araw ng panunukso habang ang mga anak ni Israel ay nasa ilang.

8 Samakatwid, hangad namin sa Diyos na aming mahikayat ang lahat ng tao na huwag maghimagsik laban sa Diyos, upang pukawin siyang magalit, kundi maniwala kay Cristo ang lahat ng tao, at isaalang-alang ang kanyang kamatayan, at batahin ang kanyang krus at tiisin ang kahihayan ng sanlibutan; kaya nga, ako, si Jacob, ay tinanggap sa sarili na sundin ang kautusan ng aking kapatid na si Nephi.

9 Ngayon, si Nephi ay nagsimulang tumanda, at napagtanto niyang malapit na siyang mamatay; kaya nga, nagtalaga siya ng isang lalaki upang maging hari at tagapamahala sa kanyang mga tao sa ngayon, alinsunod sa mga paghahari ng mga hari.

10 Sa labis na pagmamahal na iniukol ng mga tao kay Nephi, siya na naging dakilang tagapagtanggol nila, na nagwasiwas ng espada ni Laban sa pagtatanggol sa kanila, at nagpakapagod nang buong panahon niya para sa kanilang kapakanan—

11 Samakatwid, labis na naghangad ang mga tao na panatilihin sa alaala ang kanyang pangalan. At sinuman ang humaliling kapalit niya ay tinatawag ng mga tao na ikalawang Nephi, ikatlong Nephi, at gayon na nga, alinsunod sa mga paghahari ng mga hari; at sa gayon sila tinawag ng mga tao, hayaan kung anumang pangalan ang naisin nila.

12 At ito ay nangyari na namatay si Nephi.

13 Ngayon, ang mga taong hindi mga Lamanita ay mga Nephita; gayunpaman, tinawag silang mga Nephita, Jacobita, Josefita, Zoramita, Lamanita, Lemuelita, at Ishmaelita.

14 Subalit ako, si Jacob, ay hindi sila kikilalanin mula ngayon sa mga ganitong pangalan, kundi tatawagin ko silang mga Lamanita na naghahangad na lipulin ang mga tao ni Nephi, at ang yaong malalapit kay Nephi ay tatawagin kong mga Nephita, o ang mga tao ni Nephi, alinsunod sa mga paghahari ng mga hari.

Busa makugihon kaming naghago uban sa among katawhan, aron unta kami makaawhag kanila sa pagduol kang Kristo, ug pag-ambit sa pagkamaayo sa Dios, aron makasulod sila sa iyang kapahulayan, basin unya sa bisan unsang pamaagi makapanumpa siya diha sa iyang kapungot nga sila dili gayod makasulod, sama sa pagkapukaw sa kasuko niadtong mga adlaw sa pagsulay samtang ang mga anak ni Israel didto sa kamingawan.

Busa, nagtinguha kami sa tabang sa Dios aron among maawhag ang tanang tawo nga dili mobatok sa Dios, sa paghagit kaniya ngadto sa kasuko, apan nga ang tanang tawo motuo kang Kristo, ug mamalandong sa iyang kamatayan, ug mopas-an sa iyang krus ug moantos sa pagbiaybiay sa kalibotan; busa, ako, si Jacob, midawat sa responsibilidad sa pagtuman sa sugo sa akong igsoon nga si Nephi.

Karon nagkatigulang na si Nephi, ug nakita niya nga hapit na siya mamatay; busa, siya midihog og usa ka tawo nga mahimong hari ug magmando sa iyang katawhan karon, sumala sa mga paghari sa mga hari.

Kay ang katawhan naghigugma kang Nephi sa hilabihan, kay siya usa man ka talagsaong tigpanalipod kanila, nga migamit sa espada ni Laban sa pagpanalipod kanila, ug naghago sa tibuok niyang mga adlaw alang sa ilang kaayohan—

Busa, ang katawhan nagtinguha nga magpabilin sa ilang panumdoman ang iyang ngalan. Ug kinsa kadtong magmando puli kaniya gitawag sa katawhan, nga ikaduhang Nephi, ikatulong Nephi, ug uban pa, sumala sa pagmando sa mga hari; ug mao kana ang tawag sa katawhan kanila, bisan unsa pa man ang ilang mga ngalan.

Ug nahitabo nga si Nephi namatay.

Karon ang mga tawo nga dili mga Lamanita mga Nephita; bisan pa, gitawag sila og mga Nephita, mga Jacobita, mga Josephita, mga Zoramita, mga Lamanita, mga Lemuelita, ug mga Ishmaelita.

Apan ako, si Jacob, dili moila kanila karon pinaagi niini nga mga ngalan, apan akong tawagon sila nga mga Lamanita ang nagtinguha sa paglaglag sa katawhan ni Nephi, ug kadtong mga mahigalaon ni Nephi akong tawagon nga mga Nephita, o katawhan ni Nephi, sumala sa mga paghari sa mga hari.

Wherefore we labored diligently among our people, that we might persuade them to come unto Christ, and partake of the goodness of God, that they might enter into his rest, lest by any means he should swear in his wrath they should not enter in, as in the provocation in the days of temptation while the children of Israel were in the wilderness.

Wherefore, we would to God that we could persuade all men not to rebel against God, to provoke him to anger, but that all men would believe in Christ, and view his death, and suffer his cross and bear the shame of the world; wherefore, I, Jacob, take it upon me to fulfil the commandment of my brother Nephi.

Now Nephi began to be old, and he saw that he must soon die; wherefore, he anointed a man to be a king and a ruler over his people now, according to the reigns of the kings.

The people having loved Nephi exceedingly, he having been a great protector for them, having wielded the sword of Laban in their defence, and having labored in all his days for their welfare—

Wherefore, the people were desirous to retain in remembrance his name. And whoso should reign in his stead were called by the people, second Nephi, third Nephi, and so forth, according to the reigns of the kings; and thus they were called by the people, let them be of whatever name they would.

And it came to pass that Nephi died.

Now the people which were not Lamanites were Nephites; nevertheless, they were called Nephites, Jacobites, Josephites, Zoramites, Lamanites, Lemuelites, and Ishmaelites.

But I, Jacob, shall not hereafter distinguish them by these names, but I shall call them Lamanites that seek to destroy the people of Nephi, and those who are friendly to Nephi I shall call Nephites, or the people of Nephi, according to the reigns of the kings.

- 15 At ngayon, ito ay nangyari na ang mga tao ni Nephi, sa ilalim ng paghahari ng pangalawang hari, ay nagsimulang maging matigas sa kanilang mga puso, at halos nagpasasa sila sa masasamang gawa, tulad ni David noon na naghahangad ng maraming asawa at mga kalunya, at gayundin si Solomon na kanyang anak.
- 16 Oo, at nagsimula rin silang maghanap ng maraming ginto at pilak, at nagsimulang umangat nang bahagya sa kapalaluan.
- 17 Samakatwid, ako, si Jacob, ay ipinahayag sa kanila ang mga salitang ito habang tinuturuan ko sila sa templo, matapos kong matanggap ang aking tungkulin mula sa Panginoon.
- 18 Sapagkat ako, si Jacob, at ang aking kapatid na si Jose ay itinalagang mga saserdote at guro ng mga taong ito ng kamay ni Nephi.
- 19 At tinupad namin ang aming mga tungkulin sa Panginoon, sa pagtanggap ng pananagutan, sa pagsagot sa mga kasalanan ng mga tao sa aming sariling mga ulo kung hindi namin sila tuturuan ng salita ng Diyos nang buong pagsusumigasig; kaya nga, sa pamamagitan ng puspusang pangangaral ay hindi marurumihan ng kanilang dugo ang aming mga kasuotan; kung hindi ay marurumihan ng kanilang mga dugo ang aming mga kasuotan, at hindi kami matatagpuang walang bahid-dungis sa huling araw.
- Ug karon nahitabo nga ang katawhan ni Nephi, ubos sa paghari sa ikaduhang hari, nagsugod sa pagpatig-a sa ilang mga kasingkasing, ug nagpatuyang sa daotan nilang mga kalihokan, sama ni David sa karaan nga nagtinguha og daghang mga asawa ug mga puyo-puyo, ug ni Solomon usab, nga iyang anak.
- Oo, ug nagsugod usab sila sa pagpangita og daghang bulawan ug pilak, ug nagkaanam og pagkamapagarbohon.
- Busa ako, si Jacob, mihatag kanila niini nga mga pulong samtang ako nagtudlo kanila didto sa templo, human ko makadawat sa akong buluhaton gikan sa Ginoo.
- Kay ako, si Jacob, ug ang akong igsoon nga si Joseph gidihogan nga mga pari ug mga magtutudlo niini nga katawhan, pinaagi sa kamot ni Nephi.
- Ug gibuhat namo ang among mga katungdanan ngadto sa Ginoo, sa pag-angkon sa responsibilidad, nga manubag sa mga sala sa katawhan sa kaugalingon namong mga ulo kon kami dili motudlo kanila sa pulong sa Dios pinaagi sa tanang kakugi; busa, pinaagi sa paghago sa tibuok namong kusog posibleng dili mahugawan sa ilang dugo ang among mga sapot; kay kondili, mahugawan unya sa ilang dugo ang among mga sapot, ug dili unya kami makita nga walay lama sa kataposang adlaw.
- And now it came to pass that the people of Nephi, under the reign of the second king, began to grow hard in their hearts, and indulge themselves somewhat in wicked practices, such as like unto David of old desiring many wives and concubines, and also Solomon, his son.
- Yea, and they also began to search much gold and silver, and began to be lifted up somewhat in pride.
- Wherefore I, Jacob, gave unto them these words as I taught them in the temple, having first obtained mine errand from the Lord.
- For I, Jacob, and my brother Joseph had been consecrated priests and teachers of this people, by the hand of Nephi.
- And we did magnify our office unto the Lord, taking upon us the responsibility, answering the sins of the people upon our own heads if we did not teach them the word of God with all diligence; wherefore, by laboring with our might their blood might not come upon our garments; otherwise their blood would come upon our garments, and we would not be found spotless at the last day.

Jacob 2

- 1 Ang mga salitang sinabi ni Jacob, kapatid ni Nephi, sa mga tao ni Nephi, matapos ang pagpanaw ni Nephi:
- 2 Ngayon, mga minamahal kong kapatid, ako, si Jacob, alinsunod sa pananagutan kung saan ako ay napapasailalim sa Diyos, na tuparin ang aking tungkulin nang mataimtim, at upang malinis ko ang aking mga kasuotan sa mga kasalanan ninyo, ako ay nagtungo sa templo sa araw na ito upang ipahayag sa inyo ang salita ng Diyos.
- 3 At nalalaman ninyo sa inyong sarili na noon pa ay masigasig na ako sa aking tungkulin; subalit sa panahong ito, ako ay labis na nabibigatan dahil sa aking labis na paghahangad at pag-aalala para sa kapakanan ng inyong mga kaluluwa kaysa noon.
- 4 Sapagkat dinggin, sa ngayon, naging masunurin kayo sa salita ng Panginoon, na aking ibinigay sa inyo.
- 5 Subalit dinggin, makinig kayo sa akin, at malaman na sa pamamagitan ng tulong ng pinakamakapangyarihang Lumikha ng langit at lupa ay maaari kong sabihin sa inyo ang hinggil sa inyong mga iniisip, kung paanong nagsisimula kayong maging makasalanan, yaong kasalanang labis na karumal-dumal sa paningin ko, oo, at karumal-dumal sa Diyos.
- 6 Oo, ipinagdadalamhati ito ng aking kaluluwa at nanliliit ako sa kahihyan sa harapan ng aking Lumikha, na kinakailangan kong magpatotoo sa inyo hinggil sa kasamaan ng inyong mga puso.
- 7 At ipinagdadalamhati ko rin na kinakailangan akong gumamit ng labis na matalim na pananalita hinggil sa inyo, sa harapan ng inyong mga asawa at ng inyong mga anak, marami sa kanila ang may mga damdaming labis na mapagmahal at dalisay at maselan sa harapan ng Diyos, na bagay na kasiya-siya sa Diyos;
- 8 At ipinapalagay kong nagtungo sila rito upang makinig sa kasiya-siyang salita ng Diyos, oo, ang salitang humihilom sa sugatang kaluluwa.

Jacob 2

Ang mga pulong nga gisulti ni Jacob, ang lalaki nga igsoon ni Nephi, ngadto sa katawhan ni Nephi, human sa kamatayon ni Nephi:

Karon, hinigugma kong kaigsoonan, ako, si Jacob, sumala sa akong responsibilidad ngadto sa Dios, sa pagbuhat sa akong katungdanan uban ang kaligdong, ug aron dili mahugawan ang akong mga sapot sa inyong mga sala, ania ako sa templo karong adlaw aron akong ikapahayag kaninyo ang pulong sa Dios.

Ug kamo mismo nahibalo nga hangtod karon ako nagkugi sa akong katungdanan; apan ako niining adlaw nabug-atan tungod sa akong dako nga tinguha ug kabalaka alang sa kaayohan sa inyong mga kalag kaysa kaniadto.

Kay tan-awa, hangtod karon, kamo nagmasulundon sa pulong sa Ginoo, nga akong gihatag kaninyo.

Apan tan-awa, patalinghogi ninyo ako, ug hibalo nga pinaagi sa tabang sa labawng makagagahom nga Tiglalang sa langit ug sa yuta makasulti ako kon unsay anaa sa inyong mga hunahuna, kon giunsa ninyo sa pagpakasala, diin nga sala hilabihan kasalawayon para kanako, oo, ug salawayon para sa Dios.

Oo, nakapaguol sa akong kalag ug maoy hinungdan nga miatras ko sa kaulaw sa atubangan sa akong Magbubuhat, nga ako kinahanglang mopamatuod kaninyo mahitungod sa pagkadaotan sa inyong mga kasingkasing.

Ug nakapaguol usab kanako nga ako kinahanglan pang mogamit og hait nga mga pulong mahitungod kaninyo, sa atubangan sa inyong mga asawa ug sa inyong mga anak, kinsa daghan sa ilang mga pagbati hilabihan ka lumo ug putli ug talandogon sa atubangan sa Dios, diin ang mao nga butang nakapahimuot sa Dios;

Ug nagtuo ko nga mianhi sila dinhi aron sa pagpamati sa makapahimuot nga pulong sa Dios, oo, sa pulong nga makapaayo sa samaran nga kalag.

Jacob 2

The words which Jacob, the brother of Nephi, spake unto the people of Nephi, after the death of Nephi:

Now, my beloved brethren, I, Jacob, according to the responsibility which I am under to God, to magnify mine office with soberness, and that I might rid my garments of your sins, I come up into the temple this day that I might declare unto you the word of God.

And ye yourselves know that I have hitherto been diligent in the office of my calling; but I this day am weighed down with much more desire and anxiety for the welfare of your souls than I have hitherto been.

For behold, as yet, ye have been obedient unto the word of the Lord, which I have given unto you.

But behold, hearken ye unto me, and know that by the help of the all-powerful Creator of heaven and earth I can tell you concerning your thoughts, how that ye are beginning to labor in sin, which sin appeareth very abominable unto me, yea, and abominable unto God.

Yea, it grieveth my soul and causeth me to shrink with shame before the presence of my Maker, that I must testify unto you concerning the wickedness of your hearts.

And also it grieveth me that I must use so much boldness of speech concerning you, before your wives and your children, many of whose feelings are exceedingly tender and chaste and delicate before God, which thing is pleasing unto God;

And it supposeth me that they have come up hither to hear the pleasing word of God, yea, the word which healeth the wounded soul.

9 Samakatwid, nahihirapan ang aking kaluluwa na ako ay mapilitan, dahil sa mahigpit na kautusang aking natanggap mula sa Diyos, na balaan kayo alinsunod sa inyong mabibigat na kasalanan, upang palakihin ang mga sugat ng mga yaong nasugatan na, sa halip na paginhawain at pahilumin ang kanilang mga sugat; at ang mga yaong hindi pa nasusugatan, sa halip na magpakabusog sa kasiya-siyang salita ng Diyos ay saksakin ng balaraw ang kanilang mga kaluluwa at sugatan ang kanilang maseselang pag-iisip.

10 Subalit, sa kabila ng kalakihan ng gawain, kinakailangang gawin ko ang naaayon sa mahigpit na ipinag-uutos ng Diyos, at sabihin sa inyo ang hinggil sa inyong kasamaan at mga karumal-dumal na gawain, sa harapan ng yaong may mga dalisay na puso, at bagbag na puso, at sa ilalim ng sulyap ng matalim na mata ng Pinakamakapangyarihang Diyos.

11 Samakatwid, kinakailangang sabihin ko sa inyo ang katotohanan alinsunod sa kalinawan ng salita ng Diyos. Sapagkat dinggin, nang nagtanong ako sa Panginoon, ganito ang salitang dumating sa akin, sinasabing: Jacob, magtungo ka sa templo bukas, at ipahayag ang salitang aking ibibigay sa iyo sa mga taong ito.

12 At ngayon, dinggin, aking mga kapatid, ito ang salitang ipahahayag ko sa inyo, na marami sa inyo ang nagsisimulang maghanap ng ginto, at ng pilak, at ng lahat ng uri ng mahahalagang inang mina, kung saan ang lupaing ito, na isang lupang pangako sa inyo at sa inyong mga binhi, ay lubhang sagana.

13 At ang mapagpalang kamay ay buong kasiyahang nginitian kayo, kung kaya't nakatanggap kayo ng maraming kayamanan; at dahil ang ilan sa inyo ay nagtamo ng higit na marami kaysa sa inyong mga kapatid, kayo ay iniangat sa kapalaluan ng inyong mga puso, at nagpapatigas ng inyong mga leeg at nagtataas ng mga ulo dahil sa kamahalan ng inyong pananamit, at hinahamak ang inyong mga kapatid sapagkat inaakala ninyo na kayo ay nakahihigit kaysa sa kanila.

14 At ngayon, aking mga kapatid, sa palagay ba ninyo ay pawawalang-sala kayo ng Diyos sa bagay na ito? Dinggin, sinasabi ko sa inyo, Hindi. Kundi isinusumpa niya kayo, at kung kayo ay magpupumilit sa mga bagay na ito, ang kanyang mga paghahatol ay tiyak na madaling sasapit sa inyo.

Busa, bug-at para sa akong kalag nga ako mapugos sa pagpamulong, tungod sa higpit nga sugo nga akong nadawat gikan sa Dios, aron pahimangnoan kamo sumala sa inyong mga salaod, nga makapadako hinuon sa mga samad niadtong mga nasamaran na, imbis nga hupayon ug ayohon ang ilang mga samad; ug sa mga wala pa masamad, imbis nga magbusog sa makapahimuot nga pulong sa Dios tusokon hinuon og punyal ang ilang mga kalag ug samaran ang huyang nilang mga hunahuna.

Apan, bisan sa kadako sa tahas, kinahanglan nga akong buhaton sumala sa higpit nga mga sugo sa Dios, ug sultihan kamo mahitungod sa inyong pagkadaotan ug pagkasalawayon, sa presensya sa mga putli og kasingkasing, ug sa masulub-on nga kasingkasing, ug ubos sa panan-aw sa mahait nga mata sa Makagagahom nga Dios.

Busa, kinahanglang sultihan ko kamo sa kamatuoran sumala sa kayano sa pulong sa Dios. Kay tan-awa, dihang nangutana ako sa Ginoo, ingon niini ang pulong nga miabot kanako, nag-ingon: Jacob, mosulod ka sa templo pagkaugma, ug ipahayag ang pulong nga akong ihatag kanimo alang niini nga katawhan.

Ug karon tan-awa, akong kaigsoonan, mao kini ang pulong nga akong ipahayag kaninyo, nga daghan kaninyo ang nagsugod sa pagpangita og bulawan, ug pilak, ug tanang matang sa mahalona nga oro, diin kini nga yuta, nga mao ang yuta nga gisaad nganha kaninyo ug sa inyong binhi, nga hilabihan kaabunda.

Ug ang maamumahong kamot nagpahiyom diha kaninyo sa hilabihang kahimuot, mao nga nakabaton kamo og daghang katigayonan; ug tungod kay ang uban kaninyo nakabaton og mas daghan kay sa inyong kaigsoonan gibayaw kamo sa garbo sa inyong kasingkasing, ug mipatikig sa inyong mga liog ug mipataas sa mga ulo tungod sa kamahal sa inyong sapot, ug midaog-daog sa inyong kaigsoonan tungod kay nagtuo kamo nga mas maayo kamo kay kanila.

Ug karon, akong kaigsoonan, nagtuo ba kamo nga mohatag ang Dios kaninyo og kaangayan niining mga butanga? Tan-awa, sultihan ko kamo, Dili. Apan siya mohimaraot kaninyo, ug kon kamo magpadayon niining mga butanga ang iyang mga paghukom siguradong diha-diha moabot kaninyo.

Wherefore, it burdeneth my soul that I should be constrained, because of the strict commandment which I have received from God, to admonish you according to your crimes, to enlarge the wounds of those who are already wounded, instead of consoling and healing their wounds; and those who have not been wounded, instead of feasting upon the pleasing word of God have daggers placed to pierce their souls and wound their delicate minds.

But, notwithstanding the greatness of the task, I must do according to the strict commands of God, and tell you concerning your wickedness and abominations, in the presence of the pure in heart, and the broken heart, and under the glance of the piercing eye of the Almighty God.

Wherefore, I must tell you the truth according to the plainness of the word of God. For behold, as I inquired of the Lord, thus came the word unto me, saying: Jacob, get thou up into the temple on the morrow, and declare the word which I shall give thee unto this people.

And now behold, my brethren, this is the word which I declare unto you, that many of you have begun to search for gold, and for silver, and for all manner of precious ores, in the which this land, which is a land of promise unto you and to your seed, doth abound most plentifully.

And the hand of providence hath smiled upon you most pleasingly, that you have obtained many riches; and because some of you have obtained more abundantly than that of your brethren ye are lifted up in the pride of your hearts, and wear stiff necks and high heads because of the costliness of your apparel, and persecute your brethren because ye suppose that ye are better than they.

And now, my brethren, do ye suppose that God justifieth you in this thing? Behold, I say unto you, Nay. But he condemneth you, and if ye persist in these things his judgments must speedily come unto you.

- 15 O, na kanyang ipakita sa inyo na magagawa niya kayong duruin, at sa isang sulyap ng kanyang mata ay magagawa niya kayong parusahan hanggang sa maging alabok!
- 16 O, na kanyang pakawalan kayo mula sa kasamaan at karumal-dumal na gawaing ito. At, O, na makinig kayo sa salita na kanyang ipinag-uutos, at huwag hayaang wasakin ng inyong mapagpalalong puso ang inyong mga kaluluwa!
- 17 Ituring ang inyong mga kapatid nang tulad sa inyong sarili, at maging malapit sa lahat at mapagbigay sa inyong pag-aari, upang yumaman silang tulad ninyo.
- 18 Subalit bago kayo maghanap ng mga kayamanan, hanapin muna ninyo ang kaharian ng Diyos.
- 19 At matapos kayong makatamo ng pag-asa kay Cristo, kayo ay makatatamo ng mga kayamanan, kung inyo itong hahanapin; at hahanapin ninyo ito para sa hangaring gumawa ng kabutihan—upang damitan ang hubad, at pakainin ang nagugutom, at palayain ang bihag, at bigyang-ginhawa ang may karamdaman, at ang naghihirap.
- 20 At ngayon, aking mga kapatid, nagsalita ako sa inyo hinggil sa kapalaluan; at kayong mga nagpahirap sa inyong kapwa, at hinamak siya dahil palalo ang inyong puso, sa mga bagay na ibinigay sa inyo ng Diyos, ano ang masasabi ninyo rito?
- 21 Hindi ba ninyo ipinapalagay na ang mga gayong bagay ay karumal-dumal sa kanya na lumikha sa lahat ng tao? At ang bawat nilikha ay magkakasinghalaga sa kanyang paningin. At ang lahat ng tao ay mula sa alabok; at sa gayunding layunin niya nilikha sila, na dapat nilang sundin ang kanyang mga kautusan at papurihan siya magpakailanman.
- 22 At ngayon, tinatapos ko ang aking sinasabi sa inyo hinggil sa kapalaluang ito. At kung hindi lamang kinakailangang magsalita ako sa inyo hinggil sa higit na mabigat na kasalanan, labis na magsasaya ang aking puso dahil sa inyo.
- O nga unta ipakita niya nga makahimo siya sa pagsamad kaninyo, ug sa usa ka pagpamilok mahimo ra niya kamong tumbahon sa yuta!
- O nga unta ipalayo niya kamo gikan niini nga pagkadaotan ug pagkasalawayon. Ug, O nga unta maminaw kamo sa pulong nga iyang gisugo, ug dili tugotan nga kining garbo sa inyong mga kasingkasing molaglag sa inyong mga kalag!
- Hunahunaa ang inyong kaigsoonan nga sama sa inyong kaugalingon, ug higalaa ang tanan ug pagmanggihatagon sa inyong mga butang, aron sila maadunahan usab sama kaninyo.
- Apan sa dili pa kamo mangita og mga katigayonan, pangitaa ninyo ang gingharian sa Dios.
- Ug human nga kamo makabaton og paglaom kang Kristo makaangkon kamo og katigayonan, kon kamo mangita niini; ug kamo magtinguha niini alang sa katuyoan sa pagbuhat og maayo—sa pagsapot sa hubo, ug pagpakaon sa gigutom, ug paghatag og kagawasan sa mga bihag, ug paghatag og kahupayan sa masakiton ug sa nanag-antos.
- Ug karon, akong kaigsoonan, namulong ako kaninyo mahitungod sa garbo; ug kamo nga mipaantos sa inyong silingan, ug milutos kaniya tungod kay nagmapahitas-on kamo sa inyong mga kasingkasing, sa mga butang nga gihatag kaninyo sa Dios, unsa man ang inyong ikasulti niini?
- Wala ba kamo magtuo nga ang maong mga butang salawayon ngadto kaniya nga naglalang sa tanang tawo? Ug ang usa ka binuhat sa iyang panan-aw sama ka bililhon sa laing tawo. Ug ang tanang tawo gikan sa abog; ug sa mao gihapon nga katuyoan siya milalang kanila, nga sila motuman sa iyang mga sugo ug mohimaya kaniya hangtod sa hangtod.
- Ug karon akong taposon ang akong pagpamulong kaninyo mahitungod niini nga garbo. Ug kon wala pa lang unta kinahanglana nga mamulong ako kaninyo mahitungod sa mas bug-at nga kalapasan, mas malipay unta ang akong kasingkasing tungod kaninyo.
- O that he would show you that he can pierce you, and with one glance of his eye he can smite you to the dust!
- O that he would rid you from this iniquity and abomination. And, O that ye would listen unto the word of his commands, and let not this pride of your hearts destroy your souls!
- Think of your brethren like unto yourselves, and be familiar with all and free with your substance, that they may be rich like unto you.
- But before ye seek for riches, seek ye for the kingdom of God.
- And after ye have obtained a hope in Christ ye shall obtain riches, if ye seek them; and ye will seek them for the intent to do good—to clothe the naked, and to feed the hungry, and to liberate the captive, and administer relief to the sick and the afflicted.
- And now, my brethren, I have spoken unto you concerning pride; and those of you which have afflicted your neighbor, and persecuted him because ye were proud in your hearts, of the things which God hath given you, what say ye of it?
- Do ye not suppose that such things are abominable unto him who created all flesh? And the one being is as precious in his sight as the other. And all flesh is of the dust; and for the selfsame end hath he created them, that they should keep his commandments and glorify him forever.
- And now I make an end of speaking unto you concerning this pride. And were it not that I must speak unto you concerning a grosser crime, my heart would rejoice exceedingly because of you.

- 23 Subalit pinahihirapan ako ng salita ng Diyos dahil sa higit na mabibigat ninyong kasalanan. Sapagkat dinggin, ganito ang wika ng Panginoon: Ang mga taong ito ay nagsisimulang malulong sa kasalanan; hindi nila nauunawaan ang mga banal na kasulatan, sapagkat hinahangad nilang pangatwiranan ang kanilang sarili sa paggawa ng mga pagpapatutot, dahil sa mga bagay na nasusulat hinggil kay David, at kay Solomon na kanyang anak.
- 24 Dinggin, tunay na sina David at Solomon ay nagkaroon ng maraming asawa at kalunya, na bagay na karumaldumal sa aking harapan, wika ng Panginoon.
- 25 Samakatwid, ganito ang wika ng Panginoon, inakay ko ang mga taong ito palabas ng lupain ng Jerusalem, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng aking bisig, upang makapagpabangon ako ng isang matwid na sanga mula sa bunga ng balakang ni Jose.
- 26 Samakatwid, ako na Panginoong Diyos ay hindi pahihintulutan ang mga taong ito na gawin ang tulad ng ginawa nila noon.
- 27 Samakatwid, aking mga kapatid, makinig sa akin, at pakinggan ang salita ng Panginoon: Sapagkat walang sinumang lalaki sa inyo ang magkakaroon maliban sa isang asawa; at hindi siya magkakaroon ng mga kalunya;
- 28 Sapagkat ako, ang Panginoong Diyos, ay nalulugod sa kalinisang puri ng mga babae. At ang pagpapatutot ay karumaldumal sa aking harapan; ganito ang wika ng Panginoon ng mga Hukbo.
- 29 Anupa't susundin ng mga taong ito ang aking mga kautusan, wika ng Panginoon ng mga Hukbo, o susumpain ang lupain dahil sa kanila.
- 30 Sapagkat kung loloobin ko, wika ng Panginoon ng mga Hukbo, na magbangon ng mga binhi sa akin, uutusan ko ang aking mga tao; kung hindi ay makikinig sila sa mga bagay na ito.
- 31 Sapagkat dinggin, ako, ang Panginoon, ay nakita ang kalungkutan, at narinig ang pagdadalamhati ng mga anak na babae ng aking mga tao sa lupain ng Jerusalem, oo, at sa lahat ng lupain ng aking mga tao, dahil sa kasamaan at mga karumaldumal na gawain ng kanilang mga asawa.
- Apan ang pulong sa Dios naghasol kanako tungod sa inyong mas bug-at nga mga salaod. Kay tan-awa, sa ingon niini miingon ang Ginoo: Kini nga katawhan nag-anam na sa pagkahimong daotan; wala sila makasabot sa mga kasulatan, kay nangita sila og ikapasangil sa ilang paghimo og mga buhat nga malaw-ay, tungod sa mga butang nga nasulat bahin ni David, ug ni Solomon nga iyang anak.
- Tan-awa, si David ug si Solomon tinuod nga adunay daghang asawa ug puyo-puyo, nga ang maong butang salawayon sa akong atubangan, miingon ang Ginoo.
- Busa, sa ingon niini miingon ang Ginoo, gidala ko kini nga katawhan paggawas sa yuta sa Jerusalem, pinaagi sa gahom sa akong bukton, aron akong mapasanay ang usa ka matarong nga sanga gikan sa bunga sa mga bat-ang ni Jose.
- Busa, Ako ang Ginoong Dios dili motugot nga kini nga katawhan mobuhat sama sa gibuhay nila sa karaan.
- Busa, akong kaigsoonan, paminaw kanako, ug patalinghogi ang pulong sa Ginoo: Kay walay bisan kinsang lalaki nga magbaton gawas sa usa lamang ka asawa; ug dili siya magbaton og mga puyo-puyo;
- Kay Ako, ang Ginoong Dios, nahimuot sa kaputli sa mga babaye. Ug ang mga buhat nga malaw-ay mga salawayon sa akong atubangan; sa ingon niini miingon ang Ginoo sa mga Panon.
- Busa, kini nga katawhan magsunod sa akong mga sugo, miingon ang Ginoo sa mga Panon, o tunglohon ang yuta tungod kanila.
- Kay kon Ako, miingon ang Ginoo sa mga Panon, mopasanay og binhi alang kanako, Akong mandoan ang akong katawhan; kay kondili mopatalinghog sila niining mga butanga.
- Kay tan-awa, Ako, ang Ginoo, nakakita sa kasubo, ug nakadungog sa pagbangotan sa mga anak nga babaye sa akong katawhan sa yuta sa Jerusalem, oo, ug sa tanang yuta sa akong katawhan, tungod sa pagkadaotan ug pagkasalawayon sa ilang mga bana.
- But the word of God burdens me because of your grosser crimes. For behold, thus saith the Lord: This people begin to wax in iniquity; they understand not the scriptures, for they seek to excuse themselves in committing whoredoms, because of the things which were written concerning David, and Solomon his son.
- Behold, David and Solomon truly had many wives and concubines, which thing was abominable before me, saith the Lord.
- Wherefore, thus saith the Lord, I have led this people forth out of the land of Jerusalem, by the power of mine arm, that I might raise up unto me a righteous branch from the fruit of the loins of Joseph.
- Wherefore, I the Lord God will not suffer that this people shall do like unto them of old.
- Wherefore, my brethren, hear me, and hearken to the word of the Lord: For there shall not any man among you have save it be one wife; and concubines he shall have none;
- For I, the Lord God, delight in the chastity of women. And whoredoms are an abomination before me; thus saith the Lord of Hosts.
- Wherefore, this people shall keep my commandments, saith the Lord of Hosts, or cursed be the land for their sakes.
- For if I will, saith the Lord of Hosts, raise up seed unto me, I will command my people; otherwise they shall hearken unto these things.
- For behold, I, the Lord, have seen the sorrow, and heard the mourning of the daughters of my people in the land of Jerusalem, yea, and in all the lands of my people, because of the wickedness and abominations of their husbands.

32 At hindi ko pahihintulutan, wika ng Panginoon ng mga Hukbo, na ang pagtangis ng mga kaaya-ayang anak na babae ng mga taong ito, na aking inakay palabas ng lupain ng Jerusalem, ay makarating sa akin laban sa kalalakihan ng aking mga tao, wika ng Panginoon ng mga Hukbo.

33 Sapagkat hindi nila madadalang bihag ang mga anak na babae ng aking mga tao dahil sa sila ay mapagmahal, kundi ay akin silang dadalawin ng masidhing sumpa, maging hanggang sa pagkalipol; sapagkat hindi sila gagawa ng mga pagpapatutot, tulad nila noon, wika ng Panginoon ng mga Hukbo.

34 At ngayon, dinggin, aking mga kapatid, nalalaman ninyo na ang mga kautusang ito ay ibinigay sa ating amang si Lehi; kaya nga, alam na ninyo ang mga yaon noong una pa; at nakarating kayo sa masidhing sumpa; sapagkat ginawa ninyo ang mga bagay na ito na hindi ninyo dapat ginawa.

35 Dinggin, nakagawa kayo ng higit na kasamaan kaysa sa mga Lamanita, na ating mga kapatid. Sinaktan ninyo ang mga puso ng inyong mga mapagmahal na asawa, at nawala ang tiwala ng inyong mga anak, dahil sa inyong masasamang halimbawa sa kanila; at ang mga hinaing ng kanilang mga puso ay nakararating sa Diyos laban sa inyo. At dahil sa kahigpitan ng salita ng Diyos, na tumutuligsa sa inyo, maraming puso ang namatay, nasugatan nang malalalim na sugat.

Ug Ako dili motugot, miingon ang Ginoo sa mga Panon, nga ang mga pangamuyo sa matahom nga mga anak nga babaye niini nga katawhan, nga Akong gidala pagawas sa yuta sa Jerusalem, modangat ngari kanako batok sa mga lalaki sa akong katawhan, miingon ang Ginoo sa mga Panon.

Kay dili sila mobihag sa mga babaye nga anak sa akong katawhan tungod sa ilang pagkalumo, kondili moduaw ako kanila pinaagi sa mapintas nga tunglo, bisan ngadto sa kalaglagan; kay dili sila magbuhat og mga malaw-ay, sama nila sa karaan, miingon ang Ginoo sa mga Panon.

Ug karon tan-awa, akong kaigsoonan, nasayod kamo nga gihatag kini nga mga sugo ngadto sa atong amahan, nga si Lehi; busa, nasayod kamo niini kaniadto pa; ug nahiagoman ninyo ang dakong panghimaraot; kay gibuhat ninyo kining mga butanga nga dili unta ninyo angayang buhaton.

Tan-awa, mas labaw ang nahimo ninyong pagkadaotan kay sa mga Lamanita, nga atong kaigsoonan. Gipasakitan ninyo ang mga kasingkasing sa inyong malumo nga mga asawa, ug nawala ang pagsalig sa inyong mga anak, tungod sa ngil-ad ninyong mga ehemplo kanila; ug ang mga gihambin sa ilang mga kasingkasing nakaabot sa Dios batok kaninyo. Ug tungod sa kahigpit sa pulong sa Dios, nga midangat batok kaninyo, daghang kasingkasing ang namatay, gisamaran og lawom nga mga samad.

And I will not suffer, saith the Lord of Hosts, that the cries of the fair daughters of this people, which I have led out of the land of Jerusalem, shall come up unto me against the men of my people, saith the Lord of Hosts.

For they shall not lead away captive the daughters of my people because of their tenderness, save I shall visit them with a sore curse, even unto destruction; for they shall not commit whoredoms, like unto them of old, saith the Lord of Hosts.

And now behold, my brethren, ye know that these commandments were given to our father, Lehi; wherefore, ye have known them before; and ye have come unto great condemnation; for ye have done these things which ye ought not to have done.

Behold, ye have done greater iniquities than the Lamanites, our brethren. Ye have broken the hearts of your tender wives, and lost the confidence of your children, because of your bad examples before them; and the sobbings of their hearts ascend up to God against you. And because of the strictness of the word of God, which cometh down against you, many hearts died, pierced with deep wounds.

Jacob 3

- 1 Subalit dinggin, ako, si Jacob, ay magsasalita sa inyo na may mga pusong dalisay. Umasa sa Diyos nang may katatagan ng pag-iisip, at manalangin sa kanya nang may labis na pananampalataya, at kanya kayong aaluin sa inyong mga paghihirap, at kanyang isasamo ang inyong kapakanan, at magpapataw ng katarungan sa mga yaong naghahangad ng inyong pagkalipol.
- 2 O kayong lahat na may dalisay na puso, itaas ang inyong mga ulo at tanggapin ang kasiya-siyang salita ng Diyos, at magpakabusog sa kanyang pagmamahal; sapagkat maaari ninyong gawin ito, kung matatag ang inyong mga isipan, magpakailanman.
- 3 Subalit sa aba, sa aba, sa inyo na hindi mga dalisay ang puso, na sa ngayon ay marurumi sa harapan ng Diyos; sapagkat maliban kung magsisipagsisi kayo, ang lupain ay masusumpa dahil sa inyo; at ang mga Lamanita, na hindi maruruming tulad ninyo, gayunpaman ay isinumpa sila ng masidhing sumpa, ay pahihirapan kayo maging tungo sa pagkalipol.
- 4 At mabilis na darating ang panahon, na maliban kung magsisipagsisi kayo, na aangkinin nila ang lupaing inyong mana, at aakaying palayo ng Panginoong Diyos ang mga matwid mula sa inyo.
- 5 Dinggin, ang mga Lamanita na inyong mga kapatid, na inyong kinapopootan dahil sa kanilang karumihan at sa sumpang sumapit sa kanilang mga balat, ay higit na matwid kaysa sa inyo; sapagkat hindi nila nalilimutan ang kautusan ng Panginoon, na ibinigay sa ating ama—na dapat na magkaroon lamang sila ng isang asawa, at dapat na hindi sila magkaroon ng mga kalunya, at dapat na hindi magkaroon ng mga pagpapatutot sa kanila.
- 6 At ngayon, kanilang sinusunod ang kautusang ito, kaya nga, dahil sa pagtupad na ito, sa pagsunod sa kautusang ito, sila ay hindi lilipulin ng Panginoong Diyos, kundi magiging maawain sa kanila; at isang araw, sila ay magiging mga pinagpalang tao.

Jacob 3

Apan tan-awa, ako, si Jacob, nagtinguha sa pagpamulong kaninyong mga putli og kasingkasing. Tan-aw ngadto sa Dios uban ang kalig-on sa hunahuna, ug pag-ampo ngadto kaniya uban sa dakong pagtuo, ug siya mohupay kaninyo sa inyong mga kasakit, ug iyang ihangyo ang inyong kaayohan, ug mopadala og tukmang silot niadtong nagtinguha sa inyong kalaglagan.

O tanan kamo nga putli og kasingkasing, ipataas ang inyong mga ulo ug dawata ang makapahimuot nga pulong sa Dios, ug pagbusog sa iyang gugma; kay mahimo ninyo kini, kon ang inyong mga hunahuna lig-on, hangtod sa hangtod.

Apan, alaot, alaot, kamong dili mga putli og kasingkasing, nga karon hugaw sa atubangan sa Dios; kay gawas lang kon kamo maghinulsol ang yuta tunglohon tungod kaninyo; ug ang mga Lamanita, nga dili hugaw sama kaninyo, bisan pa gitunglo sila og mapintas nga tunglo, mokastigo kaninyo gani ngadto sa kalaglagan.

Ug dali rang moabot ang panahon, nga gawas kon maghinulsol kamo mapanagiya nila ang yuta nga inyong kabilin, ug ang Ginoong Dios mogiya sa mga matarong palayo kaninyo.

Tan-awa, ang kaigsoonan ninyong mga Lamanita, nga gikasilagan ninyo tungod sa ilang pagkahugaw ug sa tunglo nga midangat sa ilang mga panit, mas matarong pa kay kaninyo; kay wala sila mahikalimot sa sugo sa Ginoo, nga gihatag ngadto sa atong amahan—nga kinahanglang magbaton sila og usa lamang ka asawa, ug walay mga puyopuyo, ug kinahanglan walay mga malaw-ay nga buhat tali kanila.

Ug karon, kini nga sugo ilang gituman sa pagsunod; busa, tungod niini nga pagtuman, sa pagsunod niini nga sugo, ang Ginoong Dios dili molaglag kanila, apan magmanggiloy-on ngadto kanila; ug ugma damlag mamahimo silang bulahan nga katawhan.

Jacob 3

But behold, I, Jacob, would speak unto you that are pure in heart. Look unto God with firmness of mind, and pray unto him with exceeding faith, and he will console you in your afflictions, and he will plead your cause, and send down justice upon those who seek your destruction.

O all ye that are pure in heart, lift up your heads and receive the pleasing word of God, and feast upon his love; for ye may, if your minds are firm, forever.

But, wo, wo, unto you that are not pure in heart, that are filthy this day before God; for except ye repent the land is cursed for your sakes; and the Lamanites, which are not filthy like unto you, nevertheless they are cursed with a sore cursing, shall scourge you even unto destruction.

And the time speedily cometh, that except ye repent they shall possess the land of your inheritance, and the Lord God will lead away the righteous out from among you.

Behold, the Lamanites your brethren, whom ye hate because of their filthiness and the cursing which hath come upon their skins, are more righteous than you; for they have not forgotten the commandment of the Lord, which was given unto our father—that they should have save it were one wife, and concubines they should have none, and there should not be whoredoms committed among them.

And now, this commandment they observe to keep; wherefore, because of this observance, in keeping this commandment, the Lord God will not destroy them, but will be merciful unto them; and one day they shall become a blessed people.

- 7 Dinggin, mahal ng kalalakihan nila ang kanilang mga asawa, at mahal ng kababaihan nila ang kanilang mga asawa; at mahal ng mga ama at ina nila ang kanilang mga anak; at ang kanilang kawalang-paniniwala at pagkapoot sa inyo ay dahil sa kasamaan ng kanilang mga ama; kaya nga, gaano kayo kabuti kaysa sa kanila, sa paningin ng inyong dakilang Lumikha?
- 8 O aking mga kapatid, ako ay natatakot na maliban sa kayo ay magsipagsisi ng inyong mga kasalanan na ang kanilang mga balat ay magiging mas mapuputi pa kaysa sa inyo, kapag kayo ay dadalhing kasama nila sa harapan ng trono ng Diyos.
- 9 Samakatwid, isang kautusan ang ibinibigay ko sa inyo, na salita ng Diyos, na huwag na ninyong laitin pa sila dahil sa kaitiman ng kanilang mga balat; ni laitin sila dahil sa kanilang karumihan; kundi alalahanin ang inyong sariling karumihan, at tandaan na ang kanilang karumihan ay dahil sa kanilang mga ama.
- 10 Anupa't aalalahanin ninyo ang inyong mga anak, kung paano ninyo sinaktan ang kanilang mga puso dahil sa halimbawang inyong ipinakita sa kanila; at gayundin, pakatandaan na maaari ninyo, dahil sa inyong karumihan, dalhin ang inyong mga anak sa pagkalipol, at ipapataw sa mga ulo ninyo ang kanilang mga kasalanan sa huling araw.
- 11 O aking mga kapatid, pakinggan ang aking mga salita; gisingin ang mga kakayahan ng inyong mga kaluluwa; yugyugin ang inyong sarili upang magising mula sa pagkakahimbing ng kamatayan; at pakawalan ang inyong sarili mula sa pasakit ng impiyerno upang kayo ay hindi maging mga anghel sa diyablo, upang itapon sa yaong lawa ng apoy at asupre na ikalawang kamatayan.
- 12 At ngayon, ako, si Jacob, ay nangusap ng marami pang bagay sa mga tao ni Nephi, binabalaan sila laban sa pangangalunya at kahalayan, at lahat ng uri ng kasalanan, sinasabi sa kanila ang kakila-kilabot na ibubunga ng mga yaon.
- Tan-awa, ang ilang mga bana nahigugma sa ilang mga asawa, ug ang ilang mga asawa nahigugma sa ilang mga bana; ug ang ilang mga bana ug ang ilang mga asawa nahigugma sa ilang mga anak; ug ang ilang pagkawalay pagtuo ug ang ilang pagdumot kaninyo nahitabo tungod sa pagkadaotan sa ilang mga amahan; busa, unsa man kamo kamaayo kay kanila, sa panan-aw sa inyong talagsaong Tiglalang?
- O akong kaigsoonan, nahadlok ako nga gawas kon hinulsolan ninyo ang inyong mga sala ang ilang mga panit mas moputi pa kay sa inyoha, kon kamo dad-on na kauban nila sa atubangan sa trono sa Dios.
- Busa, usa ka sugo ang akong ihatag kaninyo, nga mao ang pulong sa Dios, nga dili na ninyo sila biaybiayon tungod sa kaitom sa ilang mga panit; ug dili na kamo mobibiay kanila tungod sa ilang pagkahugaw; apan hinumdoman ninyo ang kaugalingon ninyong pagkahugaw, ug hinumdoman nga ang ilang pagkahugaw nahitabo tungod sa ilang mga amahan.
- Busa, mahinumdoman ninyo ang inyong mga anak, nga kamo nakapaguol sa ilang mga kasingkasing tungod sa gipakita ninyong ehemplo kanila; ug, mahinumdoman usab ninyo, nga tingali tungod sa inyong pagkahugaw, inyong madala ang inyong mga anak ngadto sa kalaglagan, ug ang ilang mga sala ipatong sa inyong mga ulo sa kataposang adlaw.
- O akong kaigsoonan, patalinghogi ang akong mga pulong; pukawa ang mga galamhan sa inyong mga kalag; uyoga ang inyong kaugalingon nga kamo mahigmata gikan sa inyong pagkahinanok; ug badbari ang inyong kaugalingon gikan sa kasakit sa impiyerno aron dili kamo mahimong mga anghel sa yawa, nga itambog ngadto sa linaw sa kalayo ug asupre nga mao ang ikaduhang kamatayan.
- Ug karon ako, si Jacob, namulong og daghan pang butang ngadto sa katawhan ni Nephi, mipasidaan kanila batok sa pakighilawas sa wala pa ang kaminyoon ug pagkamaulagon, ug sa tanang matang sa sala, gisultihan sila sa makalilisang nga mga sangpotanan niini.
- Behold, their husbands love their wives, and their wives love their husbands; and their husbands and their wives love their children; and their unbelief and their hatred towards you is because of the iniquity of their fathers; wherefore, how much better are you than they, in the sight of your great Creator?
- O my brethren, I fear that unless ye shall repent of your sins that their skins will be whiter than yours, when ye shall be brought with them before the throne of God.
- Wherefore, a commandment I give unto you, which is the word of God, that ye revile no more against them because of the darkness of their skins; neither shall ye revile against them because of their filthiness; but ye shall remember your own filthiness, and remember that their filthiness came because of their fathers.
- Wherefore, ye shall remember your children, how that ye have grieved their hearts because of the example that ye have set before them; and also, remember that ye may, because of your filthiness, bring your children unto destruction, and their sins be heaped upon your heads at the last day.
- O my brethren, hearken unto my words; arouse the faculties of your souls; shake yourselves that ye may awake from the slumber of death; and loose yourselves from the pains of hell that ye may not become angels to the devil, to be cast into that lake of fire and brimstone which is the second death.
- And now I, Jacob, spake many more things unto the people of Nephi, warning them against fornication and lasciviousness, and every kind of sin, telling them the awful consequences of them.

13	At ang ika-isandaang bahagi ng pangyayari sa mga taong ito, na ngayon ay nagsisimula nang dumami, ay hindi maisusulat sa mga laminang ito; subalit marami sa mga nangyari sa kanila ang nasusulat sa malalaking lamina, at ang kanilang mga digmaan, at ang kanilang mga alitan, at ang paghahari ng kanilang mga hari.	Ug ang gatosan ka bahin sa nanghitabo niini nga katawhan, nga karon nagsugod og kadaghan, dili ikasulat dinhi niini nga mga palid; apan daghan sa nahitabo kanila gisulat sa mas dagkong mga palid, ug ang ilang mga gubat, ug ang ilang mga panagbingkil, ug ang mga paghari sa ilang mga hari.	And a hundredth part of the proceedings of this people, which now began to be numerous, cannot be written upon these plates; but many of their proceedings are written upon the larger plates, and their wars, and their contentions, and the reigns of their kings.
14	Ang mga laminang ito ay tinatawag na mga lamina ni Jacob, at ito ay ginawa ng mga kamay ni Nephi. At nagtatapos ako sa pangungusap ng mga salitang ito.	Kini nga mga palid gitawag og mga palid ni Jacob, ug gihimo kini pinaagi sa kamot ni Nephi. Ug ako mitapos sa pagsulti niini nga mga pulong.	These plates are called the plates of Jacob, and they were made by the hand of Nephi. And I make an end of speaking these words.

Jacob 4

- 1 Ngayon, dinggin, ito ay nangyari na ako, si Jacob, matapos mangaral nang husto sa aking mga tao sa salita, (at hindi ko maisusulat maliban sa maliit na bahagi ng aking mga salita dahil sa hirap ng pag-uukit ng aming salita sa mga lamina) at nalalaman namin na ang mga bagay na aming isinusulat sa mga lamina ay kinakailangang manatili;
- 2 Subalit anumang mga bagay na aming isinusulat sa alinmang bagay maliban sa mga lamina ay masisira at mawawala; subalit makasusulat kami ng ilang salita sa mga lamina, na makapagbibigay sa aming mga anak, at gayundin sa aming mga minamahal na kapatid, ng kaunting kaalaman hinggil sa amin, o hinggil sa kanilang mga ama—
- 3 Ngayon, kami ay nagsasaya sa bagay na ito; at masigasig kaming nagsusumikap na maiukit ang mga salitang ito sa mga lamina, umaasang tatanggapin ang mga yaon ng aming mga minamahal na kapatid at aming mga anak nang may pasasalamat sa kanilang mga puso, at sasaliksikin ang mga yaon upang malaman nila nang may kagalakan at hindi sa kalungkutan, ni paghamak, ang hinggil sa kanilang mga unang magulang.
- 4 Sapagkat sa hangaring ito, isinulat namin ang mga bagay na ito, upang kanilang malaman na alam namin ang hinggil kay Cristo, at nagkaroon kami ng pag-asa sa kanyang kaluwalhatian maraming daang taon bago pa ang kanyang pagparito; at hindi lamang kami ang nagkaroon ng pag-asa sa kanyang kaluwalhatian, kundi maging ang lahat ng banal na propetang nauna sa amin.
- 5 Dinggin, sila ay naniwala kay Cristo at sinamba ang Ama sa kanyang pangalan, at amin ding sinasamba ang Ama sa kanyang pangalan. At sa hangaring ito namin sinusunod ang batas ni Moises, itinuturo nito ang aming mga kaluluwa sa kanya; at sa kadahilanang ito ibinibilang ito na katwiran sa amin, maging tulad ng pagbibigay-sulit kay Abraham sa ilang na maging masunurin sa mga utos ng Diyos sa pag-aalay ng kanyang anak na si Isaac, na isang kahalintulad ng Diyos at ng kanyang Bugtong na Anak.

Jacob 4

Karon tan-awa, nahitabo nga ako, si Jacob, human makapangalagad og maayo sa akong katawhan pinaagi sa pulong, (ug dili ako makasulat apan sa diyotay ra sa akong mga pulong, tungod sa kalisod sa pagkulis sa among mga pulong diha sa mga palid) ug nahibalo kami nga ang mga butang nga among gisulat sa mga palid kinahanglang magpabilin;

Apan ang bisan unsa pa nga butang ang among isulat bisan asa gawas lang diha sa mga palid siguradong mangahanaw ra ug mangawala; apan makasulat kami og pipila ka pulong diha sa mga palid, nga maghatag sa among mga anak, ug usab sa minahal namong kaigsoonan, og gamay nga kahibalo mahitungod kanamo, o mahitungod sa ilang mga amahan—

Karon nalipay kami niining butanga; ug makugihon kaming naghago aron makulit kini nga mga pulong diha sa mga palid, nanghinaot nga ang minahal namong kaigsoonan ug ang among mga anak modawat niini uban sa mapasalamatong mga kasingkasing, ug mainampingong mobasa niini aron sila makakat-on uban sa kamaya ug dili sa kasubo, dili usab sa pagtamay, sa una nilang mga ginikanan.

Tungod kay, alang niini nga katuyoan gisulat namo kining mga butanga, aron sila masayod nga kami nakaila kang Kristo, ug aduna kami paglaom kami sa iyang himaya daghang gatosan ka tuig sa wala pa siya moanhi; ug dili kay kami lamang ang adunay paglaom sa iyang himaya, apan usab ang tanang balaan nga mga propeta nga nanag-una kanamo.

Tan-awa, nagtuo sila kang Kristo ug nagsimba sa Amahan pinaagi sa iyang ngalan, ug usab nagsimba kami sa Amahan pinaagi sa iyang ngalan. Ug tungod niini nga katuyoan gisunod namo ang balaod ni Moises, kay nagpunting kini sa among mga kalag ngadto kaniya; ug tungod niini nga hinungdan gibalaan kini sa Dios ngari kanamo isip usa ka matarong nga butang, kay giisip kini nga pagkamasulondon ni Abraham sa mga sugo sa Dios didto sa kamingawan ang paghalad sa iyang anak nga si Isaac, nga mao ang usa ka simbolikanhong paghulagway sa Dios ug sa iyang Bugtong Anak.

Jacob 4

Now behold, it came to pass that I, Jacob, having ministered much unto my people in word, (and I cannot write but a little of my words, because of the difficulty of engraving our words upon plates) and we know that the things which we write upon plates must remain;

But whatsoever things we write upon anything save it be upon plates must perish and vanish away; but we can write a few words upon plates, which will give our children, and also our beloved brethren, a small degree of knowledge concerning us, or concerning their fathers —

Now in this thing we do rejoice; and we labor diligently to engraven these words upon plates, hoping that our beloved brethren and our children will receive them with thankful hearts, and look upon them that they may learn with joy and not with sorrow, neither with contempt, concerning their first parents.

For, for this intent have we written these things, that they may know that we knew of Christ, and we had a hope of his glory many hundred years before his coming; and not only we ourselves had a hope of his glory, but also all the holy prophets which were before us.

Behold, they believed in Christ and worshiped the Father in his name, and also we worship the Father in his name. And for this intent we keep the law of Moses, it pointing our souls to him; and for this cause it is sanctified unto us for righteousness, even as it was accounted unto Abraham in the wilderness to be obedient unto the commands of God in offering up his son Isaac, which is a similitude of God and his Only Begotten Son.

6 Samakatwid, aming sinasaliksik ang mga propeta, at marami kaming paghahayag at ang diwa ng propesiya; at taglay ang lahat ng patotoong ito, kami ay nagtamo ng pag-asa, at ang aming pananampalataya ay naging matatag, kung kaya nga't tunay na nakapag-uutos kami sa pangalan ni Jesus at sinusunod kami maging ng mga punungkahoy, o ng mga bundok, o ng mga alon sa dagat.

7 Gayunpaman, ipinaalam sa amin ng Panginoong Diyos ang aming kahinaan upang malaman namin na dahil sa kanyang biyaya, at kanyang dakilang pagpapakababa sa mga anak ng tao, kung kaya't may kapangyarihan kaming gawin ang mga bagay na ito.

8 Dinggin, dakila at kagila-gilalas ang mga gawain ng Panginoon. O kayhirap tarukin ang kalaliman ng kanyang mga hiwaga; at hindi maaaring malaman ng tao ang lahat ng kanyang pamamaraan. At walang sinuman ang nakaaalam ng kanyang mga pamamaraan maliban kung ihahayag ito sa kanya; kaya nga, mga kapatid, huwag hamakin ang mga paghahayag ng Diyos.

9 Sapagkat dinggin, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng kanyang salita ay isinilang ang tao sa ibabaw ng mundo, na mundong nilikha sa pamamagitan ng kapangyarihan ng kanyang salita. Samakatwid, kung ang Diyos ay may kakayahang magsalita at nagkaroon ng daigdig, at nagsalita at nalikha ang tao, O kung gayon, bakit hindi magagawang utusan ang mundo, o ang likha ng kanyang mga kamay sa ibabaw nito, alinsunod sa kanyang kalooban at kasiyahan?

10 Samakatwid, mga kapatid, huwag hangaring payuhan ang Panginoon, kundi tumanggap ng payo mula sa kanyang kamay. Sapagkat dinggin, kayo na rin sa inyong sarili ay nalalamang nagpapayo siya sa karunungan, at sa katarungan, at sa dakilang pagkaawa, sa lahat ng kanyang gawa.

Busa, nangita kami sa mga propeta, ug aduna kami daghang pagpadayag ug espiritu sa pagpanagna; ug kay aduna kami sa tanan niini nga mga pagpamatuod naangkon namo ang usa ka paglaom, ug ang among pagtuo dili na matarog, hangtod nga kami sa pagkatinuod makahimo na sa pagsugo pinaagi sa ngalan ni Jesus ug ang mga kahoy, o ang mga bukid, o ang mga balod sa dagat motuman kanamo.

Bisan pa niana, gipakita sa Ginoong Dios kanamo ang among kahuyang aron among mahibaloan nga pinaagi sa iyang grasya, ug sa iyang walay kataposang mga pagpakigbagay ngadto sa anak sa mga tawo, nga kami adunay gahom sa pagbuhat niini nga mga butang.

Tan-awa, mahinungdanon ug kahibulungan ang mga buhat sa Ginoo. Pagka tulukibon sa giladmon sa iyang mga misteryo; ug imposibleng mahibaloan sa tawo ang tanan niyang mga paagi. Ug walay tawo nga masayod sa iyang mga paagi gawas kon ipadayag kini kaniya; busa, kaigsoonan, ayaw biaybiaya ang mga pagpadayag sa Dios.

Kay tan-awa, pinaagi sa gahom sa iyang pulong ang tawo miabot sa ibabaw sa yuta, diin nga yuta gilalang pinaagi sa gahom sa iyang pulong. Busa, kon ang Dios makahimo sa pagpamulong ug nalalang ang kalibotan, ug sa pagpamulong ang tawo nalalang, O unya, nganong dili man kaha makasugo sa yuta, o sa mga hinimo sa iyang mga kamot sa ibabaw niini, sumala sa iyang kabubut-on ug kahimuot?

Busa, kaigsoonan, ayaw tinguhaa ang pagtambag sa Ginoo, apan sa pagdawat og tambag gikan sa iyang kamot. Kay tan-awa, kamo mismo nahibalo nga motambag siya pinaagi sa kaalam, ug sa kaangayan, ug sa dakong kalooy, sa tanan niyang mga buhat.

Wherefore, we search the prophets, and we have many revelations and the spirit of prophecy; and having all these witnesses we obtain a hope, and our faith becometh unshaken, insomuch that we truly can command in the name of Jesus and the very trees obey us, or the mountains, or the waves of the sea.

Nevertheless, the Lord God showeth us our weakness that we may know that it is by his grace, and his great condescensions unto the children of men, that we have power to do these things.

Behold, great and marvelous are the works of the Lord. How unsearchable are the depths of the mysteries of him; and it is impossible that man should find out all his ways. And no man knoweth of his ways save it be revealed unto him; wherefore, brethren, despise not the revelations of God.

For behold, by the power of his word man came upon the face of the earth, which earth was created by the power of his word. Wherefore, if God being able to speak and the world was, and to speak and man was created, O then, why not able to command the earth, or the workmanship of his hands upon the face of it, according to his will and pleasure?

Wherefore, brethren, seek not to counsel the Lord, but to take counsel from his hand. For behold, ye yourselves know that he counseleth in wisdom, and in justice, and in great mercy, over all his works.

11 Samakatwid, mga minamahal na kapatid, makipagkasundo sa kanya sa pamamagitan ng pagbabayad-sala ni Cristo, ang kanyang Bugtong na Anak, at maaaring matamo ninyo ang pagkabuhay na mag-uli, alinsunod sa kapangyarihan ng pagkabuhay na mag-uli na na kay Cristo, at maihandog bilang mga unang bunga ni Cristo sa Diyos, na may pananampalataya, at magtamo ng mabuting pag-asa sa kaluwalhatian na nasa kanya bago niya ipakita ang sarili sa laman.

12 At ngayon, mga minamahal, huwag mamanghang sinasabi ko sa inyo ang mga bagay na ito; sapagkat bakit hindi tayo mangungusap tungkol sa pagbabayad-sala ni Cristo, at magkamit ng ganap na kaalaman tungkol sa kanya, tulad ng pagkamit ng kaalaman tungkol sa pagkabuhay na mag-uli, at sa susunod na daigdig?

13 Dinggin, aking mga kapatid, siya na nagpopropesiya, hayaan siyang magpropesiya sa ikauunawa ng mga tao; sapagkat ang Espiritu ay nagsasabi ng katotohanan at hindi nagsisinungaling. Samakatwid, nagsasabi ito tungkol sa mga bagay kung ano talaga ang mga ito, at tungkol sa mga bagay kung ano talaga ang kahahantungan nito; kaya nga, ipinaalam sa amin ang mga bagay na ito nang malinaw, para sa kaligtasan ng ating mga kaluluwa. Subalit dinggin, hindi kami nag-iisang mga saksi sa mga bagay na ito; sapagkat sinabi rin ng Diyos ang mga yaon sa mga propeta noon.

14 Subalit dinggin, ang mga Judio ay mga taong matitigas ang leeg; at hinamak nila ang mga salita ng kalinawan, at pinatay ang mga propeta, at naghangad ng mga bagay na hindi nila maunawaan. Anupa't dahil sa kanilang pagkabulag, na pagkabulag na dumating sa pamamagitan ng pagtingin nang lampas sa tanda, talagang kinakailangan silang bumagsak; sapagkat inalis ng Diyos ang kanyang kalinawan mula sa kanila, at ibinigay sa kanila ang maraming bagay na hindi nila maunawaan, sapagkat ito ang ninais nila. At dahil sa ito ang kanilang ninais kung kaya't ginawa ito ng Diyos, upang sila ay matisod.

15 At ngayon, ako, si Jacob, ay inaakay ng Espiritu sa pagpopropesiya; sapagkat nahiwatigan ko sa pamamagitan ng pamumukaw ng Espiritu na nasa akin, na bunga ng pagkakatisod ng mga Judio ay kanilang tatanggihan ang bato kung saan sila makapagtatayo at magkakaroon ng ligtas na saligan.

Busa, hinigugmang kaigsoonan, pakig-uli kaniya pinaagi sa pag-ula ni Kristo, ang iyang Bugtong anak, ug makaangkon kamo og pagkabanhaw, sumala sa gahom sa pagkabanhaw nga anaa kang Kristo, ug ihalad ngadto sa Dios isip ang unang mga bunga ni Kristo, nga adunay pagtuo, ug nakaangkon og maayong paglaom sa himaya diha kaniya sa dili pa niya ipakita dinhi sa unod ang iyang kaugalingon.

Ug karon, mga hinigugma, ayaw kamo og kahibulong nga gisultihan ko kamo niining mga butanga; kay nganong dili man hisgotan ang mahitungod sa pag-ula ni Kristo, ug pagkab-ot og hingpit nga kahibalo kaniya, sama sa pagkab-ot sa kahibalo mahitungod sa pagkabanhaw ug sa kalibotan nga moabot?

Tan-awa, akong kaigsoonan, siya nga managna, patagnaa siya aron makasabot ang mga tawo; kay ang Espiritu mamulong sa kamatuoran ug dili mamakak. Busa, naghigot kini sa mga butang kon unsa gayod ang ilang tinuod nga kinaiyahan karon, ug sa mga butang kon unsa gayod ang ilang tinuod nga kinaiyahan sa umaabot; busa, kining mga butanga gipakita ngari kanamo sa yano nga paagi, alang sa kaluwasan sa atong mga kalag. Apan tan-awa, dili lamang kita ang mga saksi niining mga butanga; kay gipamulong usab kini sa Dios ngadto sa karaang mga propeta.

Apan tan-awa, ang mga Judeo mga tikig og liog nga katawhan; ug gibiyabiay nila ang yano nga mga pulong, ug gipatay ang mga propeta, ug nangita sa mga butang nga dili nila masabtan. Busa, tungod sa ilang pagkabuta, ang pagkabuta nga midangat tungod kay mitan-aw sila lapas sa tumong, mapukan gayod sila; kay gibawi man sa Dios ang iyang pagkayano gikan kanila, ug gihatagan sila og daghang butang nga dili nila masabtan, tungod kay mao man kini ang ilang gitinguha. Ug tungod kay nagtinguha man sila niini gibuhat kini sa Dios, aron sila mapandol.

Ug karon ako, si Jacob, gidasig sa Espiritu ngadto sa pagpanagna; kay akong gibati pinaagi sa impluwensya sa Espiritu nga ania kanako, nga pinaagi sa pagkapandol sa mga Judeo ilang isalikway ang bato diin mahimo unta silang magtukod ug makaangkon og lig-onng tukoranan.

Wherefore, beloved brethren, be reconciled unto him through the atonement of Christ, his Only Begotten Son, and ye may obtain a resurrection, according to the power of the resurrection which is in Christ, and be presented as the first-fruits of Christ unto God, having faith, and obtained a good hope of glory in him before he manifesteth himself in the flesh.

And now, beloved, marvel not that I tell you these things; for why not speak of the atonement of Christ, and attain to a perfect knowledge of him, as to attain to the knowledge of a resurrection and the world to come?

Behold, my brethren, he that prophesied, let him prophesy to the understanding of men; for the Spirit speaketh the truth and lieth not. Wherefore, it speaketh of things as they really are, and of things as they really will be; wherefore, these things are manifested unto us plainly, for the salvation of our souls. But behold, we are not witnesses alone in these things; for God also spake them unto prophets of old.

But behold, the Jews were a stiffnecked people; and they despised the words of plainness, and killed the prophets, and sought for things that they could not understand. Wherefore, because of their blindness, which blindness came by looking beyond the mark, they must needs fall; for God hath taken away his plainness from them, and delivered unto them many things which they cannot understand, because they desired it. And because they desired it God hath done it, that they may stumble.

And now I, Jacob, am led on by the Spirit unto prophesying; for I perceive by the workings of the Spirit which is in me, that by the stumbling of the Jews they will reject the stone upon which they might build and have safe foundation.

16 Subalit dinggin, ayon sa mga banal na kasulatan, ang batong ito ang magiging dakila, at huli, at tanging tiyak na saligan, kung saan makapagtatayo ang mga Judio.

17 At ngayon, aking mga minamahal, paano mangyayari na ang mga ito, matapos tanggihan ang tiyak na saligan, ay makapagtatayo rito kailanman, upang ito ay maging kanilang batong panulok?

18 Dinggin, mga minamahal kong kapatid, aking ilalahad ang hiwagang ito sa inyo; kung hindi ako, sa anumang pagkakataon, ay mayayanig mula sa aking katatagan sa Espiritu, at matitisod dahil sa aking labis na pag-aalala sa inyo.

Apan tan-awa, sumala sa mga kasulatan, kini nga bato mahimong mao ang bantogan, ug ang kataposan, ug mao lamang ang lig-on nga tukoranan, nga katukoran sa mga Judeo.

Ug karon, akong mga hinigugma, sa unsa man nga paagi sila, human mosalikway sa lig-ong tukoranan, aduna pay higayon nga makatukod diha niini, aron kini mahimong ilang ulohang bato sa pamag-ang?

Tan-awa, akong hinigugma nga kaigsoonan, akong ibutyag kaninyo kini nga misteryo; kana kon dili ko, sa bisan unsang paagi, matay-og gikan sa akong pagkalig-on sa Espiritu, ug mapandol tungod sa akong labihan nga kahingawa alang kaninyo.

But behold, according to the scriptures, this stone shall become the great, and the last, and the only sure foundation, upon which the Jews can build.

And now, my beloved, how is it possible that these, after having rejected the sure foundation, can ever build upon it, that it may become the head of their corner?

Behold, my beloved brethren, I will unfold this mystery unto you; if I do not, by any means, get shaken from my firmness in the Spirit, and stumble because of my over anxiety for you.

Jacob 5

- 1 Dinggin, aking mga kapatid, hindi ba ninyo natatandaang nabasa ang mga salita ng propetang si Zenos, na kanyang sinabi sa sambahayan ni Israel, sinasabing:
- 2 Makinig, O kayong sambahayan ni Israel, at pakinggan ang mga salita ko, na isang propeta ng Panginoon.
- 3 Sapagkat dinggin, ganito ang wika ng Panginoon, ihahambing kita, O sambahayan ni Israel, sa isang nilinang na punong olibo, na itanim at inalagaan ng isang lalaki sa kanyang olibohan; at tumubo ito, at gumulang, at nagsimulang mabulok.
- 4 At ito ay nangyari na ang panginoon ng olibohan ay humayo, at nakita niya na ang kanyang punong olibo ay nagsimulang mabulok; at kanyang sinabi: Aking pupungusin ito, at bubungkalin ang palibot nito, at aalagaan ito, na baka sakaling tubuan ito ng mga sariwa at murang sanga, at hindi ito matutuyot.
- 5 At ito ay nangyari na kanya itong pinungusan, at binungkal ang palibot nito, at inalagaan ito alinsunod sa kanyang salita.
- 6 At ito ay nangyari na sa paglipas ng maraming araw ay nagsimulang tubuan ito ng kaunting mga sariwa at murang sanga; subalit dinggin, ang pinakatalbos niyon ay nagsimulang matuyot.
- 7 At ito ay nangyari na nakita ito ng panginoon ng olibohan, at sinabi sa kanyang tagapagsilbi: Ikalulungkot kong mawala sa akin ang punong ito; kaya nga, humayo at pumutol ng mga sanga mula sa isang ligaw na punong olibo, at dalhin dito sa akin; at ating puputulin ang mga yaong punong sanga na nagsisimulang matuyot, at itatapon natin ang mga yaon sa apoy upang ang mga ito ay sunugin.
- 8 At dinggin, wika ng Panginoon ng olibohan, kukunin ko ang marami sa mga yaong sariwa at murang sanga, at ihuhugpong ko ang mga ito saan ko man naisin; at hindi na mahalaga kung sakali mang matuyot ang ugat ng punong ito, maiimbak ko ang bunga niyon para sa aking sarili; kaya nga, kukunin ko ang mga sariwa at murang sangang ito at ihuhugpong ko ang mga ito saan ko man naisin.

Jacob 5

Tan-awa, akong kaigsoonan, wala ba kamo makahinumdom nga nakabasa sa mga pulong ni propeta Zenos, nga iyang gipamulong ngadto sa balay ni Israel, nga nag-ingon:

Patalinghog, O kamong balay ni Israel, ug paminawa ang akong mga pulong, nga usa ka propeta sa Ginoo.

Kay tan-awa, sa ingon niini miingon ang Ginoo, Ako mopahisama kaninyo, O balay ni Israel, ngadto sa maayo nga kahoyng olibo, nga gidala sa usa ka tawo ug gialimahan didto sa iyang ubasan; ug mitubo kini, ug natigulang, ug nagsugod sa pagkadunot.

Ug nahitabo nga ang agalon sa ubasan milakaw, ug iyang nakita nga ang iyang kahoy nga olibo nagsugod sa pagkadunot; ug miingon siya: Pul-ongan ko kini, ug kalotan ang palibot niini, ug alimahan kini, sa pamasin nga makapangudlot pa kini og bag-o ug linghod nga mga sanga, ug dili mamatay.

Ug nahitabo nga gipul-ongan niya kini, ug gikalotan ang palibot, ug gialimahan kini sumala sa iyang pulong.

Ug nahitabo nga human sa daghang adlaw nagsugod kini sa pagpanalingsing og gagmay, bag-o ug linghod nga mga sanga; apan tan-awa, ang kinatumyan niini nagsugod sa pagkalawos.

Ug nahitabo nga nakita kini sa agalon sa ubasan, ug giingnan niya ang iyang sulugoon: Akong gikaguol nga mawala kanako kini nga kahoy; busa, lakaw ug pagbali og mga sanga gikan sa ihalas nga kahoyng olibo, ug dad-a kini ngari kanako; ug atong pamutlon ang kinadakang mga sanga nga nagsugod na sa pagkalawos, ug itambog nato kini sa kalayo aron masunog.

Ug tan-awa, miingon ang Ginoo sa ubasan, akong panguhaon ang daghan niining bag-o ug linghod nga mga sanga, ug ako kining isumbak bisan asa nga akong pagbuot; ug dili igsapayan kon ugaling mamatay man ang gamot niini nga kahoy, akong tipigan kini nga bunga alang sa akong kaugalingon; busa, akong kuhaon kining bag-o ug linghod nga mga sanga, ug akong isumbak bisan asa sa akong pagbuot.

Jacob 5

Behold, my brethren, do ye not remember to have read the words of the prophet Zenos, which he spake unto the house of Israel, saying:

Hearken, O ye house of Israel, and hear the words of me, a prophet of the Lord.

For behold, thus saith the Lord, I will liken thee, O house of Israel, like unto a tame olive tree, which a man took and nourished in his vineyard; and it grew, and waxed old, and began to decay.

And it came to pass that the master of the vineyard went forth, and he saw that his olive tree began to decay; and he said: I will prune it, and dig about it, and nourish it, that perhaps it may shoot forth young and tender branches, and it perish not.

And it came to pass that he pruned it, and digged about it, and nourished it according to his word.

And it came to pass that after many days it began to put forth somewhat a little, young and tender branches; but behold, the main top thereof began to perish.

And it came to pass that the master of the vineyard saw it, and he said unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, go and pluck the branches from a wild olive tree, and bring them hither unto me; and we will pluck off those main branches which are beginning to wither away, and we will cast them into the fire that they may be burned.

And behold, saith the Lord of the vineyard, I take away many of these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will; and it mattereth not that if it so be that the root of this tree will perish, I may preserve the fruit thereof unto myself; wherefore, I will take these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will.

9 Iyong kunin ang mga sanga ng ligaw na punong olibo, at ihugpong ang mga ito sa pinagkunan niyon; at itong aking mga pinutol ay itatapon ko sa apoy at susunugin ang mga ito upang hindi makasagabal ang mga ito sa aking olibohan.

10 At ito ay nangyari na ginawa ng tagapagsilbi ng Panginoon ng olibohan ang naayon sa salita ng Panginoon ng olibohan, at inihugpong ang mga sanga ng ligaw na punong olibo.

11 At iniutos ng Panginoon ng olibohan na dapat itong bungkalin sa palibot, at pungusan, at alagaan, sinasabi sa kanyang tagapagsilbi: Ikalulungkot kong mawala sa akin ang punong ito; anupa't baka sakaling mapangalagaan ko ang mga ugat niyon upang hindi matuyot ang mga ito, upang maalagaan ko ang mga yaon para sa aking sarili, kung kaya't ginawa ko ang bagay na ito.

12 Anupa't humayo ka; bantayan ang puno, at alagaan ito, alinsunod sa aking mga salita.

13 At ang mga ito ay ilalagay ko sa pinakamalayong dako ng aking olibohan, saan ko man naisin, hindi na ito mahalaga sa iyo; at gagawin ko ito upang mapangalagaan ko para sa aking sarili ang mga likas na sanga ng puno; at gayundin, upang makapag-imbak ako ng mga bunga sa panahon niyon, para sa aking sarili; sapagkat ikalulungkot kong mawala sa akin ang punong ito at ang bunga niyon.

14 At ito ay nangyari na ang Panginoon ng olibohan ay humayo na, at itinago ang mga likas na sanga ng nilinang na punong olibo sa mga pinakamalayong dako ng olibohan, ang ilan sa isang dako at ang iba ay sa ibang dako, alinsunod sa kanyang kalooban at kasiyahan.

15 At ito ay nangyari na lumipas ang mahabang panahon, at sinabi ng Panginoon ng olibohan sa kanyang tagapagsilbi: Halina, bumaba tayo sa olibohan, upang makagawa sa olibohan.

16 At ito ay nangyari na ang Panginoon ng olibohan, at gayundin ang tagapagsilbi, ay bumaba sa olibohan upang gumawa. At ito ay nangyari na sinabi ng tagapagsilbi sa kanyang panginoon: Masdan, tumingin dito; masdan ang puno.

Pamutla ang mga sanga sa ihalas nga kahoy nga olibo, ug isumbak kini, puli niana; ug kining akong mga pinutol itambog nako sa kalayo ug sunogon, aron dili na kini makasamok sa yuta sa akong ubasan.

Ug nahitabo nga ang sulugoon sa Ginoo sa ubasan mibuhat sumala sa pulong sa Ginoo sa ubasan, ug gisumbak ang mga sanga sa ihalas nga kahoy nga olibo.

Ug misugo ang Ginoo sa ubasan nga kinahanglang kalotan ang palibot niini, ug pul-ongan, ug alimahan, nga nag-ingon sa iyang sulugoon: Gikaguol nako nga mawala kanako kini nga kahoy; busa, sa pamasin nga akong matipigan ang mga gamot niini aron dili kini mamatay, sa pamasin nga kini akong matipigan alang sa akong kaugalingon, gibuhat ko kini nga butang.

Busa, padayon sa buluhaton nimo; bantayi ang kahoy, ug alimahi kini, sumala sa akong mga pulong.

Ug ibutang ko kini sa kinaubsang bahin sa akong ubasan, bisan asa sa akong pagbuot, dili igsapayan nganha kanimo; ug buhaton ko kini aron akong matipigan alang sa akong kaugalingon ang kinaiyanhong mga sanga sa kahoy; ug, aron usab, makatigom ako og bunga sa pag-andam alang sa sunod nga panahon, alang sa akong kaugalingon; kay akong gikaguol nga mawala kanako kini nga kahoy ug ang bunga niini.

Ug nahitabo nga ang Ginoo sa ubasan milakaw, ug gitagoan ang kinaiyanhong mga sanga sa maayo nga kahoy nga olibo sa kinaubsang bahin sa ubasan, ang uban sa usa ka dapit ug ang uban sa lain nga dapit, sumala sa iyang kabubut-on ug kahimuot.

Ug nahitabo nga milabay ang dugay nga panahon, ug ang Ginoo sa ubasan miingon sa iyang sulugoon: Dali, manganaog kita sa ubasan, aron maghago kita sa ubasan.

Ug nahitabo nga ang Ginoo sa ubasan, ug ang sulugoon usab, nanganaog sa ubasan aron motrabaho. Ug nahitabo nga ang sulugoon miingon sa iyang agalon: Tan-awa, tan-aw ngari; tan-awa ang kahoy.

Take thou the branches of the wild olive tree, and graft them in, in the stead thereof; and these which I have plucked off I will cast into the fire and burn them, that they may not cumber the ground of my vineyard.

And it came to pass that the servant of the Lord of the vineyard did according to the word of the Lord of the vineyard, and grafted in the branches of the wild olive tree.

And the Lord of the vineyard caused that it should be digged about, and pruned, and nourished, saying unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, that perhaps I might preserve the roots thereof that they perish not, that I might preserve them unto myself, I have done this thing.

Wherefore, go thy way; watch the tree, and nourish it, according to my words.

And these will I place in the nethermost part of my vineyard, whithersoever I will, it mattereth not unto thee; and I do it that I may preserve unto myself the natural branches of the tree; and also, that I may lay up fruit thereof against the season, unto myself; for it grieveth me that I should lose this tree and the fruit thereof.

And it came to pass that the Lord of the vineyard went his way, and hid the natural branches of the tame olive tree in the nethermost parts of the vineyard, some in one and some in another, according to his will and pleasure.

And it came to pass that a long time passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor in the vineyard.

And it came to pass that the Lord of the vineyard, and also the servant, went down into the vineyard to labor. And it came to pass that the servant said unto his master: Behold, look here; behold the tree.

17 At ito ay nangyari na ang Panginoon ng olibohan ay tumingin at namasdan ang puno kung saan inihugpong ang mga ligaw na sanga ng olibo; at tumubo ito at nagsimulang mamunga. At namasdan niyang mainam ito; at ang bunga niyon ay tulad ng likas na bunga.

18 At sinabi niya sa tagapagsilbi: Masdan, nakakuha ang mga sanga ng ligaw na puno ng halumigmig sa ugat niyon, na nakapagbigay ng labis na lakas sa ugat niyon; at dahil sa labis na lakas ng ugat niyon, ang mga ligaw na sanga ay namunga ng nilinang na bunga. Ngayon, kung hindi natin inihugpong ang mga sangang ito, ang punong yaon ay natuyot na sana. At ngayon, dinggin, makapag-iimbak ako ng maraming bunga, na ibinunga ng punong yaon; at ang bunga niyon ay iimbak ko para sa darating na panahon, para sa aking sarili.

19 At ito ay nangyari na sinabi ng Panginoon ng olibohan sa tagapagsilbi: Halina, magtungo tayo sa pinakamalayong dako ng olibohan, at masdan kung hindi rin namunga nang marami ang mga likas na sanga ng puno, upang maiimbak ko ang mga bunga niyon para sa darating na panahon, para sa aking sarili.

20 At ito ay nangyari na nagtungo sila sa kung saan itinago ng panginoon ang mga likas na sanga ng puno, at sinabi niya sa tagapagsilbi: Masdan ang mga ito; at namasdan niya ang una na namunga ito nang marami; at kanya ring namasdan na mainam ito. At sinabi niya sa tagapagsilbi: Kunin ang mga bunga niyon, at iimbak ito para sa darating na panahon, upang ito ay aking maiimbak para sa aking sarili; sapagkat dinggin, sinabi niya, inalagaan ko ito sa mahabang panahong ito, at namunga ito nang marami.

21 At ito ay nangyari na sinabi ng tagapagsilbi sa kanyang panginoon: Bakit po kayo nagtungo rito upang itanim ang punong ito, o ang sangang ito ng puno? Sapagkat masdan, ito ang pinakatigang na dako sa lahat ng lupain ng inyong olibohan.

22 At sinabi sa kanya ng Panginoon ng olibohan: Huwag mo akong payuhan; nalalaman ko na ito ay isang tigang na dako ng lupa; anupa't sinabi ko sa iyo, inalagaan ko ito sa mahabang panahong ito, at namasdan mong namunga ito nang marami.

Ug nahitabo nga ang Ginoo sa ubasan mitan-aw ug nakita ang kahoy kon diin gisumbak ang ihalas nga kahoyng olibo; ug nanalingsing na kini ug nagsugod sa pagpamunga. Ug nakita niya nga kini maayo; ug ang bunga niini sama sa kinaiyanhong bunga.

Ug miingon siya sa sulugoon: Tan-awa, nakapundo og umog sa tubig ang mga sanga sa ihalas nga kahoy gikan sa gamot niini, mao nga ang gamot niini nakahatag og daghang kusog; ug tungod sa daghang kusog sa gamot niini ang ihalas nga mga sanga nakahatag og maayo nga bunga. Karon, kon wala pa nato isumbak kini nga mga sanga, ang kahoy namatay na unta. Ug karon, tan-awa, magtigom ako og daghang bunga, nga gipamunga niana nga kahoy; ug akong tigomon ang bunga niana alang sa pag-andam sa sunod nga panahon, alang sa akong kaugalingon.

Ug nahitabo nga ang Ginoo sa ubasan miingon sa sulugoon: Dali, mangadto kita sa kinaubsang bahin sa ubasan, ug tan-awon kon ang kinaiyanhong mga sanga sa kahoy wala ba usab makapamunga og daghan, aron akong tigomon ang bunga niana alang sa pag-andam sa sunod nga panahon, alang sa akong kaugalingon.

Ug nahitabo nga nangadto sila kon asa gitagoan sa agalon ang kinaiyanhong mga sanga sa kahoy, ug miingon siya sa sulugoon: Tan-awa kini; ug nakita niya ang una nga namunga kini og daghan; ug nakita usab niya nga maayo kini. Ug miingon siya sa sulugoon: Kuhaa ang bunga niana, ug hiposa kini alang sa pag-andam sa sunod nga panahon, aron matipigan nako kini alang sa akong kaugalingon; kay tan-awa, miingon siya, dugay nang panahon nga kini akong gialimahan, ug kini namunga og daghan.

Ug nahitabo nga ang sulugoon miingon sa iyang agalon: Nganong mianhi man ikaw dinhi sa pagtanom niini nga kahoy, o niini nga sanga sa kahoy? Kay tan-awa, kini ang labing bati nga luna sa tibuok yuta sa imong ubasan.

Ug ang Ginoo sa ubasan miingon kaniya: Ayaw ako tambagi; Nasayod ako nga bati kini nga luna sa yuta; busa, ako miingon kanimo, gialimahan ko kini sa dugayng panahon, ug imong nakita nga namunga kini og daghan.

And it came to pass that the Lord of the vineyard looked and beheld the tree in the which the wild olive branches had been grafted; and it had sprung forth and begun to bear fruit. And he beheld that it was good; and the fruit thereof was like unto the natural fruit.

And he said unto the servant: Behold, the branches of the wild tree have taken hold of the moisture of the root thereof, that the root thereof hath brought forth much strength; and because of the much strength of the root thereof the wild branches have brought forth tame fruit. Now, if we had not grafted in these branches, the tree thereof would have perished. And now, behold, I shall lay up much fruit, which the tree thereof hath brought forth; and the fruit thereof I shall lay up against the season, unto mine own self.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Come, let us go to the nethermost part of the vineyard, and behold if the natural branches of the tree have not brought forth much fruit also, that I may lay up of the fruit thereof against the season, unto mine own self.

And it came to pass that they went forth whither the master had hid the natural branches of the tree, and he said unto the servant: Behold these; and he beheld the first that it had brought forth much fruit; and he beheld also that it was good. And he said unto the servant: Take of the fruit thereof, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self; for behold, said he, this long time have I nourished it, and it hath brought forth much fruit.

And it came to pass that the servant said unto his master: How comest thou hither to plant this tree, or this branch of the tree? For behold, it was the poorest spot in all the land of thy vineyard.

And the Lord of the vineyard said unto him: Counsel me not; I knew that it was a poor spot of ground; wherefore, I said unto thee, I have nourished it this long time, and thou beholdest that it hath brought forth much fruit.

- 23 At ito ay nangyari na sinabi ng Panginoon ng olibohan sa kanyang tagapagsilbi: Tumingin dito; masdan, nagtanim ako ng isa pang sanga ng puno; at nalalaman mo na ang dakong ito ng lupa ay higit na tigang kaysa sa una. Subalit, masdan ang puno. Inalagaan ko ito sa mahabang panahong ito, at namunga ito nang marami; kaya nga, tipunin ito, at iimbak para sa darating na panahon, upang maiimbak ko ito para sa aking sarili.
- 24 At ito ay nangyari na muling sinabi ng Panginoon ng olibohan sa kanyang tagapagsilbi: Tumingin dito, at masdan ang isa pa ring sanga, na aking itinanim; masdan, ito rin ay inalagaan ko, at namunga ito.
- 25 At sinabi niya sa tagapagsilbi: Tumingin dito at masdan ang huli. Masdan, itinanim ko ito sa isang mainam na dako ng lupa; at inalagaan ko ito sa mahabang panahong ito, at isang bahagi lamang ng puno ang namunga ng nilinang na bunga, at ang ibang bahagi ng puno ay namunga ng ligaw na bunga; dinggin, inalagaan ko ang punong ito na tulad ng iba.
- 26 At ito ay nangyari na sinabi ng Panginoon ng olibohan sa tagapagsilbi: Putulin ang mga sangang hindi namunga ng mabuting bunga, at itapon ang mga ito sa apoy.
- 27 Subalit dinggin, sinabi ng tagapagsilbi sa kanya: Pungusan natin ito, at bungkalin ang palibot nito, at alagaan ito nang kaunti pang panahon, na baka sakaling mamunga ito ng mabuting bunga para sa inyo, upang makapagimbak kayo para sa darating na panahon.
- 28 At ito ay nangyari na inalagaan ng Panginoon ng olibohan at ng tagapagsilbi ng Panginoon ng olibohan ang lahat ng bunga sa olibohan.
- 29 At ito ay nangyari na lumipas ang mahabang panahon, at sinabi ng Panginoon ng olibohan sa kanyang tagapagsilbi: Halina, bumaba tayo sa olibohan, upang muli tayong makagawa sa olibohan. Sapagkat dinggin, nalalapit na ang panahon, at ang katapusan ay malapit nang dumating; kaya nga, kinakailangan kong magimbak ng bunga para sa darating na panahon, para sa aking sarili.
- Ug nahitabo nga ang Ginoo sa ubasan miingon sa iyang sulugoon: Tan-awa diri; tan-awa nagtanim usab ako og laing sanga sa kahoy; ug nasayod ikaw nga kini nga luna sa yuta daot kaayo kay sa una. Apan, tan-awa ang kahoy. Gialimahan ko kini sa dugayng panahon, ug kini namunga og daghan; mao nga, pu-pua kini, ug tigoma kini sa pag-andam alang sa sunod nga panahon, nga ako makatipig niini alang sa akong kaugalingon.
- Ug nahitabo nga ang Ginoo sa ubasan miingon og usab sa iyang sulugoon: Tan-awa diri, ug tan-awa usab ang lain nga sanga, nga akong gitanom; tan-awa nga kini gialimahan ko usab, ug kini namunga.
- Ug siya miingon sa sulugoon: Tan-awa diri ug tan-awa ang naulahi. Tan-awa, gitanom ko kini sa usa ka maayo nga luna sa yuta; ug gialimahan ko kini sa dugayng panahon, ug usa ka bahin lamang sa kahoy ang namunga og maayong bunga, ug ang pikas nga bahin sa kahoy namunga og ihalas nga bunga; tan-awa, gialimahan ko kini nga kahoy sama sa uban.
- Ug nahitabo nga ang Ginoo sa ubasan miingon sa sulugoon: Pamutla ang mga sanga nga wala mamunga og maayo nga bunga, ug itambog kini sa kalayo.
- Apan tan-awa, ang sulugoon miingon kaniya: Pul-ongan nato kini, ug kalotan ang palibot niini, ug alimahan kini sa mas taas pa nga panahon, basin pa nga kini mamunga og maayo nga bunga nganha kanimo, nga maandam nimo alang sa sunod nga panahon.
- Ug nahitabo nga ang Ginoo sa ubasan ug ang sulugoon sa Ginoo sa ubasan mialima sa tanan nga bunga sa ubasan.
- Ug nahitabo nga milabay ang dugayng panahon, ug ang Ginoo sa ubasan miingon sa iyang sulugoon: Dali, manganaog kita sa ubasan, aron motrabaho na usab kita sa ubasan. Kay tan-awa, ang panahon nagkaduol na, ug ang kataposan hapit na moabot; busa, ako magtigom og bunga alang sa sunod nga panahon, alang sa akong kaugalingon.
- And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Look hither; behold I have planted another branch of the tree also; and thou knowest that this spot of ground was poorer than the first. But, behold the tree. I have nourished it this long time, and it hath brought forth much fruit; therefore, gather it, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self.
- And it came to pass that the Lord of the vineyard said again unto his servant: Look hither, and behold another branch also, which I have planted; behold that I have nourished it also, and it hath brought forth fruit.
- And he said unto the servant: Look hither and behold the last. Behold, this have I planted in a good spot of ground; and I have nourished it this long time, and only a part of the tree hath brought forth tame fruit, and the other part of the tree hath brought forth wild fruit; behold, I have nourished this tree like unto the others.
- And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck off the branches that have not brought forth good fruit, and cast them into the fire.
- But behold, the servant said unto him: Let us prune it, and dig about it, and nourish it a little longer, that perhaps it may bring forth good fruit unto thee, that thou canst lay it up against the season.
- And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant of the Lord of the vineyard did nourish all the fruit of the vineyard.
- And it came to pass that a long time had passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor again in the vineyard. For behold, the time draweth near, and the end soon cometh; wherefore, I must lay up fruit against the season, unto mine own self.

- 30 At ito ay nangyari na bumaba sa olibohan ang Panginoon ng olibohan at ang tagapagsilbi; at nagtungo sila sa puno na pinutulan ng mga likas na sanga, at hinugpungan ng mga ligaw na sanga; at dinggin, napuno ang puno ng lahat ng uri ng bunga.
- 31 At ito ay nangyari na tinikman ng Panginoon ng olibohan ang bunga, bawat uri ayon sa bilang nito. At sinabi ng Panginoon ng olibohan: Masdan, inalagaan natin ang punong ito sa mahabang panahong ito, at nakapagimbak ako para sa aking sarili ng maraming bunga para sa darating na panahon.
- 32 Subalit masdan, sa pagkakataong ito ay namunga ito ng maraming bunga, at wala ni isa man dito ang mainam. At masdan, may lahat ng uri ng masasamang bunga; at walang silbi ito sa akin, sa kabila ng lahat ng ating pagpapagal; at ngayon, ikinalulungkot kong mawala ang punong ito.
- 33 At sinabi ng Panginoon ng olibohan sa tagapagsilbi: Ano ang ating gagawin sa puno, upang muli kong maiimbak ang mainam na bunga niyon para sa aking sarili?
- 34 At sinabi ng tagapagsilbi sa kanyang panginoon: Masdan, dahil inyong inihugpong ang mga sanga ng ligaw na punong olibo ay pinagyaman nito ang mga ugat, kung kaya't nabuhay ang mga ito at hindi natuyot; kaya nga, namasdan ninyo na ang mga ito ay mainam pa rin.
- 35 At ito ay nangyari na sinabi ng Panginoon ng olibohan sa kanyang tagapagsilbi: Ang punong ito ay walang silbi sa akin, at ang mga ugat niyon ay walang silbi sa akin habang ito ay namumunga ng masamang bunga.
- 36 Gayunpaman, nalalaman ko na ang mga ugat ay mabuti, at pinangalagaan ko ang mga ito para sa aking sariling layunin; at dahil sa kanilang labis na lakas, namunga ang mga ito, mula sa mga ligaw na sanga, ng mabuting bunga.
- 37 Subalit masdan, ang mga ligaw na sanga ay tumubo at nadaig ang mga ugat niyon; at dahil sa nadaig ng mga ligaw na sanga ang mga ugat niyon, namunga ito ng maraming masamang bunga; at dahil sa namunga ito ng maraming masamang bunga ay namasdan ninyong nagsimula itong matuyot; at malapit na itong mahinog, upang maitapon sa apoy, maliban kung gagawa tayo ng anumang paraan upang ito ay maligtas.
- Ug nahitabo nga ang Ginoo sa ubasan ug ang sulugoon nanganaog sa ubasan; ug miabot sila sa kahoy kansang kinaiyanhong mga sanga gibalì, ug ang mga ihalas nga mga sanga gisumbak; ug nakakita sa tanang matang sa bunga nga nagdasok sa kahoy.
- Ug nahitabo nga ang Ginoo sa ubasan mitilaw sa bunga, sa matag matang sumala sa iyang gidaghanon. Ug ang Ginoo sa ubasan miingon: Tan-awa, niini nga kadugayon kita mialima niini nga kahoy, ug mitipig ko og daghan nga bunga sa akong kaugalingon sa pag-andam alang sa sunod nga panahon.
- Apan tan-awa, karon namunga kini og daghan, ug walay bisan usa niini nga maayo. Ug tan-awa, adunay daghang matang sa dili maayo nga bunga; ug wala kini makahatag kanako og kaayohan, bisan pa sa atong tanan nga paghago; ug karon akong gikaguol nga mawala kanako kini nga kahoy.
- Ug ang Ginoo sa ubasan miingon sa sulugoon: Unsay atong buhaton sa kahoy, aron ako makatipig na usab og maayong bunga niana sa akong kaugalingon?
- Ug ang sulugoon miingon sa iyang agalon: Tan-awa, tungod kay gisumbak nimo ang mga sanga sa ihalas nga kahoyng olibo misuporta kini sa mga gamot, nga kini nabuhi ug wala mamatay; busa imong nakita nga kini mga maayo pa.
- Ug nahitabo nga ang Ginoo sa ubasan miingon sa iyang sulugoon: Ang kahoy walay mahatag kanako nga kaayohan, ug ang mga gamot niini walay mahatag kanako nga kaayohan samtang kini mamunga og daotan.
- Bisan pa niana, nasayod ako nga ang mga gamot maayo, ug alang sa kaugalingon nakong katuyoan kini akong gitipigan; ug tungod sa hilabihang kalig-on niini namunga kini og maayo nga bunga, gikan sa mga ihalas nga sanga.
- Apan tan-awa, ang mga ihalas nga sanga mitubo ug milupig sa mga gamot niana; ug tungod kay ang mga ihalas nga sanga milupig sa mga gamot niana namunga kini og daghang daotan nga bunga; ug tungod kay namunga kini og daghang daotan nga bunga nakita nimo nga nagsugod kini sa pagkamatay; ug sa dili madugay mahinog kini, nga kini itambog sa kalayo, gawas kon makabuhay kita og paagi sa pagluwas niini.
- And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant went down into the vineyard; and they came to the tree whose natural branches had been broken off, and the wild branches had been grafted in; and behold all sorts of fruit did cumber the tree.
- And it came to pass that the Lord of the vineyard did taste of the fruit, every sort according to its number. And the Lord of the vineyard said: Behold, this long time have we nourished this tree, and I have laid up unto myself against the season much fruit.
- But behold, this time it hath brought forth much fruit, and there is none of it which is good. And behold, there are all kinds of bad fruit; and it profiteth me nothing, notwithstanding all our labor; and now it grieveth me that I should lose this tree.
- And the Lord of the vineyard said unto the servant: What shall we do unto the tree, that I may preserve again good fruit thereof unto mine own self?
- And the servant said unto his master: Behold, because thou didst graft in the branches of the wild olive tree they have nourished the roots, that they are alive and they have not perished; wherefore thou beholdest that they are yet good.
- And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: The tree profiteth me nothing, and the roots thereof profit me nothing so long as it shall bring forth evil fruit.
- Nevertheless, I know that the roots are good, and for mine own purpose I have preserved them; and because of their much strength they have hitherto brought forth, from the wild branches, good fruit.
- But behold, the wild branches have grown and have overrun the roots thereof; and because that the wild branches have overcome the roots thereof it hath brought forth much evil fruit; and because that it hath brought forth so much evil fruit thou beholdest that it beginneth to perish; and it will soon become ripened, that it may be cast into the fire, except we should do something for it to preserve it.

38 At ito ay nangyari na sinabi ng Panginoon ng olibohan sa kanyang tagapagsilbi: Halina't bumaba tayo sa mga pinakamalayong dako ng olibohan, at masdan kung namunga rin ng masasamang bunga ang mga likas na sanga.

39 At ito ay nangyari na bumaba sila sa mga pinakamalayong dako ng olibohan. At ito ay nangyari na namasdan nilang nangabulok din ang bunga ng mga likas na sanga; oo, ang una at ang ikalawa, at gayundin ang huli; at nangabulok lahat ang mga ito.

40 At ang ligaw na bunga ng huli ay nadaig ang yaong bahagi ng puno na namunga ng mabuting bunga, maging sa natuyot ang sanga at namatay.

41 At ito ay nangyari na lumuha ang Panginoon ng olibohan, at sinabi sa tagapagsilbi: Ano pa ba ang magagawa ko para sa aking olibohan?

42 Dinggin, alam ko na lahat ng bunga ng olibohan, maliban sa mga ito, ay nangabulok. At ngayon, ang mga ito na noong una ay namunga ng mabuting bunga ay nangabulok din; at ngayon, ang lahat ng puno sa aking olibohan ay walang silbi maliban sa ito ay putulin at ihagis sa apoy.

43 At masdan itong huli na natuyo ang sanga ay itinanim ko sa mainam na dako ng lupa; oo, maging sa yaong pinakamataba sa lahat ng dako ng lupa ng aking olibohan.

44 At namasdan mong akin ding pinutol ang yaong sumasagabal sa dako ng lupa na ito, upang maitanim ko ang punong ito bilang kapalit niyon.

45 At namasdan mo na isang bahagi niyon ay namunga ng mabuting bunga, at ang isang bahagi niyon ay namunga ng ligaw na bunga; at dahil sa hindi ko pinutol ang mga sanga niyon at itinaon ang mga ito sa apoy, masdan, dinaig ng mga ito ang mabuting sanga kung kaya't natuyot ito.

46 At ngayon, dinggin, sa kabila ng lahat ng ating pangangalaga sa aking olibohan, ang mga puno niyon ay nangabulok, kung kaya't walang ibinubungang mabuting bunga ang mga ito; at ang mga ito ang inasahan kong pangangalagaan, upang makapag-imbak ng bunga niyon para sa darating na panahon, para sa aking sarili. Subalit dinggin, naging katulad ang mga ito ng ligaw na punong olibo, at wala itong silbi kundi putulin at ihagis sa apoy; at ikinalulungkot kong mawala sa akin ang mga yaon.

Ug nahitabo nga ang Ginoo sa ubasan miingon sa iyang sulugoon: Manganaog kita sa kinaubsang bahin sa ubasan, ug motan-aw kon ang kinaiyanhong mga sanga namunga ba usab og daotang bunga.

Ug nahitabo nga nanganaog sila sa kinaubsang bahin sa ubasan. Ug nahitabo nga nakita nila nga ang bunga sa kinaiyanhong mga sanga nahimo usab nga daotan; oo, ang una ug ang ikaduha ug ang kataposan usab; ug ang tanan nangadaot.

Ug ang ihalas nga bunga sa kataposan milupig niana nga bahin sa kahoy nga namunga og maayo nga bunga, hangtod nga ang sanga nalawos ug namatay.

Ug nahitabo nga ang Ginoo sa ubasan mibakho, ug miingon sa sulugoon: Unsa pa man ang angay unta nakong gihimo alang sa akong ubasan?

Tan-awa, nasayod ako nga ang tanang bunga sa ubasan, gawas niini, nangadaot. Ug karon ang mga namunga kaniadto og maayo nga bunga nadaot na usab; ug karon ang tanang kahoy sa akong ubasan wala nay kapuslanan gawas kon pamutlon na lang kini ug itambog sa kalayo.

Ug tan-awa kini nga kinaulahian, kansang mga sanga nangalaya na, akong gitanom sa maayo nga luna sa yuta; oo, gani diha sa luna nga para nako mas labaw nga pinili kay sa ubang bahin sa yuta sa akong ubasan.

Ug nakakita ka nga giputol usab nako kana nga nagsamok niini nga luna sa yuta, aron akong matanom kini nga kahoy puli niana.

Ug nakita nimo nga ang usa ka bahin niana namunga og maayo nga bunga, ug ang usa ka bahin niana namunga og ihalas nga bunga; ug tungod kay wala nako putla ang mga sanga niana ug itambog sa kalayo, tan-awa, milupig kini sa maayo nga sanga mao nga nalaya kini.

Ug karon, tan-awa, bisan pa sa tanan nga atong gihimo sa pag-alima sa akong ubasan, nangadaot ang mga punoan niini, nga wala na kini makapamunga og maayo nga bunga; ug nanghinaot ko nga maluwas kini, aron matigom ang bunga niini alang sa sunod nga panahon, alang sa akong kaugalingon. Apan, tan-awa, nahisama kini sa ihalas nga kahoyng olibo, ug wala na kini pulos kondili pamutlon ug itambog sa kalayo; ug akong gikaguol nga mawala kini kanako.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Let us go down into the nethermost parts of the vineyard, and behold if the natural branches have also brought forth evil fruit.

And it came to pass that they went down into the nethermost parts of the vineyard. And it came to pass that they beheld that the fruit of the natural branches had become corrupt also; yea, the first and the second and also the last; and they had all become corrupt.

And the wild fruit of the last had overcome that part of the tree which brought forth good fruit, even that the branch had withered away and died.

And it came to pass that the Lord of the vineyard wept, and said unto the servant: What could I have done more for my vineyard?

Behold, I knew that all the fruit of the vineyard, save it were these, had become corrupted. And now these which have once brought forth good fruit have also become corrupted; and now all the trees of my vineyard are good for nothing save it be to be hewn down and cast into the fire.

And behold this last, whose branch hath withered away, I did plant in a good spot of ground; yea, even that which was choice unto me above all other parts of the land of my vineyard.

And thou beheldest that I also cut down that which cumbered this spot of ground, that I might plant this tree in the stead thereof.

And thou beheldest that a part thereof brought forth good fruit, and a part thereof brought forth wild fruit; and because I plucked not the branches thereof and cast them into the fire, behold, they have overcome the good branch that it hath withered away.

And now, behold, notwithstanding all the care which we have taken of my vineyard, the trees thereof have become corrupted, that they bring forth no good fruit; and these I had hoped to preserve, to have laid up fruit thereof against the season, unto mine own self. But, behold, they have become like unto the wild olive tree, and they are of no worth but to be hewn down and cast into the fire; and it grieveth me that I should lose them.

- 47 Subalit ano pa ba ang magagawa ko para sa aking olibohan? Naging mahina ba ang aking mga kamay, na hindi ko ito naalagaan? Hindi, aking inalagaan ito, at aking binungkal ang palibot nito, at aking pinungusan ito, at nilagyan ko ito ng pataba; at iniunat ko ang aking kamay halos buong maghapon, at papalapit na ang katapusan. At ikinalulungkot ko na nararapat kong putulin ang lahat ng puno ng aking olibohan, at ihagis ang mga ito sa apoy upang ang mga yaon ay sunugin. Sino ang nagpabulok sa aking olibohan?
- 48 At ito ay nangyari na sinabi ng tagapagsilbi sa kanyang panginoon: Hindi ba sa kataasan ng inyong olibohan—hindi ba’t dinaig ng mga sanga niyon ang mga ugat na mabubuti? At dahil sa nadaig ng mga sanga ang mga ugat niyon, masdan, higit na mabilis ang pagtubo nito kaysa sa lakas ng mga ugat, kumukuha ng lakas para sa kanilang sarili. Dinggin, sinasabi ko, hindi ba’t ito ang dahilan kung bakit nangabulok ang mga puno ng inyong olibohan?
- 49 At ito ay nangyari na sinabi ng Panginoon ng olibohan sa tagapagsilbi: Halina’t humayo tayo at putulin ang mga puno ng olibohan at ihagis ang mga ito sa apoy, upang hindi na muling makasagabal pa ang mga ito sa lupa ng aking olibohan, sapagkat nagawa ko na ang lahat. Ano pa ba ang magagawa ko para sa aking olibohan?
- 50 Subalit, dinggin, sinabi ng tagapagsilbi sa Panginoon ng olibohan: Patagalin pa natin ito nang kaunti.
- 51 At sinabi ng Panginoon: Oo, patatagalin ko ito nang kaunti pa, sapagkat ikalulungkot kong mawala sa akin ang mga puno ng aking olibohan.
- 52 Anupa’t kunin natin ang mga sanga ng mga ito na itanim ko sa mga pinakamalayong dako ng aking olibohan, at ating ihugpong ang mga ito sa punong kanilang pinagmulan; at ating putulin mula sa puno ang mga yaong sangang napakapait ang bunga, at ihugpong ang mga likas na sanga ng puno bilang kapalit niyon.
- 53 At gagawin ko ito upang hindi matuyot ang puno, na, baka sakali, mapangalagaan ko para sa aking sariling layunin ang mga ugat niyon.
- Apan unsa pa unta ang dugang nakong gihimo alang sa akong ubasan? Gilikay ba nako sa kahago ang akong kamot, nga wala na hinuon ako makaalima niini? Wala, gialimahan nako kini, ug gikalotan ang palibot niini, gipul-ongan nako kini, ug giabunohan nako kini; ug akong gigamit ang akong kamot hapit sa tibuok adlaw, ug ang kataposan nagkaduol na. Ug gikaguol nako nga kinahanglan nakong putlon ang tanang kahoy sa akong ubasan, ug itambog kini sa kalayo aron masunog. Kinsa man ang nagdaot sa akong ubasan?
- Ug nahitabo nga miingon ang sulugoon sa iyang agalon: Dili ba ang kahabogon sa imong ubasan—wala ba malupig sa mga sanga niana ang mga gamot nga maayo? Ug tungod kay gilupig sa mga sanga ang mga gamot niana, tan-awa mas dali kini nga mitubo kay sa kusog sa mga gamot, nagpalig-on sa ilang kaugalingon. Tan-awa, moingon ako, dili ba kini man ang hinungdan nganong nangadaot ang mga kahoy sa imong ubasan?
- Ug nahitabo nga ang Ginoo sa ubasan miingon sa sulugoon: Mangadto kita ug pamuton ang mga kahoy sa ubasan ug itambog kini sa kalayo, aron dili na kini magsamok sa yuta sa akong ubasan, kay nabuhat na nako ang tanan. Unsa pa man ang angay unta nakong gihimo alang sa akong ubasan?
- Apan, tan-awa, ang sulugoon miingon sa Ginoo sa ubasan: Lugwayi pa kini og gamay.
- Ug ang Ginoo miingon: Oo, lugwayan pa nako og gamay, kay akong gikaguol nga mawala kanako ang mga kahoy sa akong ubasan.
- Busa, kuhaon nato ang mga sanga niini nga akong gitanom sa kinaubsang bahin sa akong ubasan, ug isumbak nato kini sa kahoy kon diin kini sila naggikan; ug putlon nato gikan sa kahoy kadtong mga sanga kansang bunga labihan ang kapait, ug isumbak ang kinaiyanhong mga sanga sa kahoy puli niana.
- Ug buhaton nako kini aron dili mamatay ang kahoy, nga, tingali, maluwas nako ang mga gamot niini alang sa kaugalingon nakong katuyoan.
- But what could I have done more in my vineyard? Have I slackened mine hand, that I have not nourished it? Nay, I have nourished it, and I have digged about it, and I have pruned it, and I have dunged it; and I have stretched forth mine hand almost all the day long, and the end draweth nigh. And it grieveth me that I should hew down all the trees of my vineyard, and cast them into the fire that they should be burned. Who is it that has corrupted my vineyard?
- And it came to pass that the servant said unto his master: Is it not the loftiness of thy vineyard—have not the branches thereof overcome the roots which are good? And because the branches have overcome the roots thereof, behold they grew faster than the strength of the roots, taking strength unto themselves. Behold, I say, is not this the cause that the trees of thy vineyard have become corrupted?
- And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Let us go to and hew down the trees of the vineyard and cast them into the fire, that they shall not cumber the ground of my vineyard, for I have done all. What could I have done more for my vineyard?
- But, behold, the servant said unto the Lord of the vineyard: Spare it a little longer.
- And the Lord said: Yea, I will spare it a little longer, for it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard.
- Wherefore, let us take of the branches of these which I have planted in the nethermost parts of my vineyard, and let us graft them into the tree from whence they came; and let us pluck from the tree those branches whose fruit is most bitter, and graft in the natural branches of the tree in the stead thereof.
- And this will I do that the tree may not perish, that, perhaps, I may preserve unto myself the roots thereof for mine own purpose.

54 At, masdan, buhay pa ang mga ugat ng mga likas na sanga ng puno na aking itinanim saan ko man naisin; anupa't upang mapangalagaan ko ang mga yaon para sa sarili kong layunin, kukuha ako ng mga sanga sa punong ito, at ihuhugpong ko ang mga ito sa mga yaon. Oo, ihuhugpong ko sa mga yaon ang mga sanga ng kanilang inang puno, upang mapangalagaan ko rin ang mga ugat para sa aking sarili, na kapag sapat na ang kanilang lakas ay baka sakaling mamunga ang mga ito ng mabubuting bunga para sa akin, at magkakaroon pa rin ako ng kagalakan sa bunga ng aking olibohan.

55 At ito ay nangyari na kumuha sila mula sa mga likas na puno na naging ligaw, at inihugpong sa mga likas na puno na naging ligaw rin.

56 At kumuha rin sila mula sa mga likas na puno na naging ligaw, at inihugpong sa kanilang inang puno.

57 At sinabi ng Panginoon ng olibohan sa tagapagsilbi: Huwag mong putulin ang mga ligaw na sanga mula sa mga puno, maliban sa mga yaong napakapait; at sa mga yaon ay ihuhugpong mo ang alinsunod sa mga yaong aking sinabi.

58 At muli nating aalagaan ang mga puno ng olibohan, at ating pupungusin ang mga sanga niyon; at puputulin natin mula sa mga puno ang yaong mga sangang magulang na, na natuyot, at ihahagis ang mga ito sa apoy.

59 At gagawin ko ito na baka sakaling ang mga ugat niyon ay mabigyang-lakas dahil sa kanilang kabutihan; at dahil sa pagpapalit ng mga sanga, madaig ng mabuti ang masama.

60 At dahil sa inalagaan ko ang mga likas na sanga at mga ugat niyon, at aking muling inihugpong ang mga likas na sanga sa kanilang inang puno, at inalagaan ang mga ugat ng kanilang inang puno, na baka sakaling ang mga puno ng aking olibohan ay muling mamunga ng mabuting bunga; at upang muli akong magkaroon ng kagalakan sa bunga ng aking olibohan, at baka sakaling lubusan akong masiyahan na aking inalagaan ang mga ugat at sanga ng unang bunga—

Ug, tan-awa, ang mga gamot sa kinaiyanhong mga sanga sa kahoy nga akong gitanom sa bisan asa nga akong pagbuot buhi pa gihapon; busa, aron akong matipigan usab kini alang sa kaugalingon nakong katuyoan, akong pangkuhaon ang mga sanga niini nga kahoy, ug isumbak ko kini ngadto niana. Oo, akong isumbak ngadto niana ang mga sanga sa ilang inahan nga kahoy, aron akong maluwas ang mga gamot usab sa akong kaugalingon, aron kon may igo na kining kalig-on basin pa makapamunga kini og maayong bunga ngari kanako, ug makaangkon gihapon ako og himaya sa bunga sa akong ubasan.

Ug nahitabo nga nagkuha sila gikan sa kinaiyanhong kahoy nga nahimong ihalas, ug gisumbak kini ngadto sa kinaiyanhong mga kahoy, nga nahimo usab nga ihalas.

Ug nagkuha usab sila sa kinaiyanhonng mga kahoy nga nahimong ihalas, ug gisumbak kini ngadto sa ilang inahan nga kahoy.

Ug ang Ginoo sa ubasan miingon sa sulugoon: Ayaw pamutla gikan sa mga kahoy ang ihalas nga mga sanga, gawas lang niadtong hilabihan kapait; ug diha niini imong isumbak sumala sa unsay akong gisulti.

Ug atong alimahan pag-usab ang mga kahoy sa ubasan, ug atong pul-ongan ang mga sanga niini; ug pamutlon nato gikan sa mga kahoy kadtong mga sanga nga nangahinog na, ug itambog kini sa kalayo.

Ug kini buhaton nako aron, kon mahimo, ang mga gamot niana makakuha og kalig-on tungod sa ilang kamaayo; ug tungod sa pag-ilis sa mga sanga, nga ang maayo molupig sa daotan.

Ug tungod kay akong giluwat ang kinaiyanhong mga sanga ug ang mga gamot niini, ug kay akong gisumbak ang kinaiyanhong mga sanga pag-usab ngadto sa ilang inahan nga kahoy, ug giluwat ang mga gamot sa ilang inahan nga kahoy, aron, sa pamasin, nga ang mga kahoy sa akong ubasan makapamunga na usab og maayong bunga; ug magmaya ako pag-usab sa bunga sa akong ubasan, ug, basin pa, nga magmaya ako sa hilabihan tungod kay akong natipigan ang mga gamot ug ang mga sanga sa unang bunga—

And, behold, the roots of the natural branches of the tree which I planted whithersoever I would are yet alive; wherefore, that I may preserve them also for mine own purpose, I will take of the branches of this tree, and I will graft them in unto them. Yea, I will graft in unto them the branches of their mother tree, that I may preserve the roots also unto mine own self, that when they shall be sufficiently strong perhaps they may bring forth good fruit unto me, and I may yet have glory in the fruit of my vineyard.

And it came to pass that they took from the natural tree which had become wild, and grafted in unto the natural trees, which also had become wild.

And they also took of the natural trees which had become wild, and grafted into their mother tree.

And the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck not the wild branches from the trees, save it be those which are most bitter; and in them ye shall graft according to that which I have said.

And we will nourish again the trees of the vineyard, and we will trim up the branches thereof; and we will pluck from the trees those branches which are ripened, that must perish, and cast them into the fire.

And this I do that, perhaps, the roots thereof may take strength because of their goodness; and because of the change of the branches, that the good may overcome the evil.

And because that I have preserved the natural branches and the roots thereof, and that I have grafted in the natural branches again into their mother tree, and have preserved the roots of their mother tree, that, perhaps, the trees of my vineyard may bring forth again good fruit; and that I may have joy again in the fruit of my vineyard, and, perhaps, that I may rejoice exceedingly that I have preserved the roots and the branches of the first fruit—

61 Anupa't humayo, at magtawag ng mga tagapagsilbi, upang masigasig tayong makagawa nang buong lakas sa olibohan, upang ating maihanda ang daan, upang muli akong makapagpabunga ng likas na bunga, na likas na bungang mainam at pinakamahalaga sa lahat ng iba pang bunga.

62 Samakatwid, halina't humayo tayo at gumawa nang buong lakas natin sa huling pagkakataong ito, sapagkat dinggin, ang katapusan ay nalalapit na, at ito ang huling pagkakataon na pupungusan ko ang aking olibohan.

63 Ihugpong ang mga sanga; simulan sa huli upang ang mga ito ang mauna, at upang ang nauna ang mahuli, at bungkalin ang palibot ng mga puno, kapwa magulang at mura, ang una at ang huli; at ang huli at ang una, upang muling maalagaan ang lahat sa huling pagkakataon.

64 Anupa't bungkalin ang kanilang palibot, at pungusan ang mga ito, at muling lagyan ng pataba ang mga ito, sa huling pagkakataon, sapagkat ang katapusan ay nalalapit na. At kung sakali mang tumubo ang mga huling hugpong na ito, at mamunga ng likas na bunga, doon ninyo ihahanda ang paraan para sa mga yaon upang ang mga ito ay tumubo.

65 At habang nagsisimulang tumubo ang mga ito ay tatanggalin ninyo ang mga sangang namumunga ng mapait na bunga, alinsunod sa lakas ng mabubuti at sukat niyon; at hindi ninyo tatanggalin kaagad ang lahat ng masasama, at baka maging labis na malakas ang mga ugat niyon para sa hugpong, at ang hugpong niyon ay matutuyot, at mawawala sa akin ang mga puno ng aking olibohan.

66 Sapagkat ikalulungkot kong mawala sa akin ang mga puno ng aking olibohan; kaya nga, tanggalin ninyo ang masasama alinsunod sa pagtubo ng mabubuti, upang ang ugat at ang talbos ay maging magkasinlakas, hanggang sa madaig ng mabuti ang masama, at ang masama ay maputol at mahagis sa apoy, upang hindi makasagabal ang mga ito sa aking olibohan; at sa ganito ihihiwalay ang masama mula sa aking olibohan.

67 At ang mga sanga ng likas na puno ay muli kong ihuhugpong sa likas na puno;

68 At ang mga sanga ng likas na puno ay ihuhugpong ko sa mga likas na sanga ng puno; at sa ganito ko muling pagsasamahin ang mga ito, nang mamunga ang mga ito ng likas na bunga, at ang mga ito ay pag-iisahin.

Busa, lakaw, ug pagtawag og mga sulugoon, aron nga magtrabaho kita nga makugihon pinaagi sa atong kusog diha sa ubasan, aron atong maandam ang dalan, nga akong madala pag-usab ang kinaianhong bunga, kansang kinaianhon nga bunga kay maayo ug labing bililhon sa tanang bunga.

Busa, mangadto kita ug maghago gamit ang atong kusog sa kataposang higayon, kay tan-awa ang kataposan nagkaduol na, ug kini mao ang kataposang higayon nga pul-ongan nako ang akong ubasan.

Isumbak ang mga sanga; sugdi gikan sa naulahi aron kini ang mauna, ug nga ang nauna maulahi, ug pagkalot libot sa mga kahoy, sa gulang ug sa linghod, sa nauna ug sa naulahi; ug sa naulahi ug sa nauna, aron sa makausa pa ang tanan maalimahan og usab sa kataposang higayon.

Busa, pagkalot libot niini, ug pul-ongi kini, ug abunohi kini sa makausa pa, sa kataposang higayon, kay ang kataposan nagkaduol na. Ug kon mahitabo man nga motubo kining kataposan nga mga sinumbak, ug mamunga og kinaianhong bunga, niana mag-andam ikaw og paagi alang niini, aron kini motubo.

Ug samtang magsugod kini sa pagtubo tangtangan nimo ang mga sanga nga nagdala og pait nga bunga, sumala sa kalig-on sa maayo ug sa kadak-on niini; ug dili nimo tangtangan ang daotan niana sa usa lang ka higayon, basin unya og ang mga gamot niana hilabihan ka lig-on alang sa pagsumbak, ug ang gisumbak niana mamatay, ug mawala kanako ang mga kahoy sa akong ubasan.

Kay akong gikaguol nga mawala kanako ang mga kahoy sa akong ubasan; busa tangtangan nimo ang daotan aron ang mga maayo motubo, nga ang gamot ug ang tumoy magkaparehas ang kaligon, hangtod nga ang maayo molupig sa daotan, ug ang daotan pamutlon ug itambog sa kalayo, aron dili kini makasamok sa yuta sa akong ubasan; ug sa ingon niana silhigon nako ang mga daotan gikan sa akong ubasan.

Ug ang mga sanga sa kinaianhong kahoy isumbak nako pag-usab ngadto sa kinaianhong kahoy;

Ug ang mga sanga sa kinaianhong kahoy akong isumbak sa kinaianhong mga sanga sa kahoy; ug sa ingon niini kini ibalik nako, aron kini mamunga og kinaianhong bunga, ug kini pagausahon.

Wherefore, go to, and call servants, that we may labor diligently with our might in the vineyard, that we may prepare the way, that I may bring forth again the natural fruit, which natural fruit is good and the most precious above all other fruit.

Wherefore, let us go to and labor with our might this last time, for behold the end draweth nigh, and this is for the last time that I shall prune my vineyard.

Graft in the branches; begin at the last that they may be first, and that the first may be last, and dig about the trees, both old and young, the first and the last; and the last and the first, that all may be nourished once again for the last time.

Wherefore, dig about them, and prune them, and dung them once more, for the last time, for the end draweth nigh. And if it be so that these last grafts shall grow, and bring forth the natural fruit, then shall ye prepare the way for them, that they may grow.

And as they begin to grow ye shall clear away the branches which bring forth bitter fruit, according to the strength of the good and the size thereof; and ye shall not clear away the bad thereof all at once, lest the roots thereof should be too strong for the graft, and the graft thereof shall perish, and I lose the trees of my vineyard.

For it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard; wherefore ye shall clear away the bad according as the good shall grow, that the root and the top may be equal in strength, until the good shall overcome the bad, and the bad be hewn down and cast into the fire, that they cumber not the ground of my vineyard; and thus will I sweep away the bad out of my vineyard.

And the branches of the natural tree will I graft in again into the natural tree;

And the branches of the natural tree will I graft into the natural branches of the tree; and thus will I bring them together again, that they shall bring forth the natural fruit, and they shall be one.

- 69 At ang masasama ay itatapon, oo, maging sa labas ng lupain ng aking olibohan; sapagkat dinggin, tanging sa pagkakataong ito ko pupungusan ang aking olibohan.
- 70 At ito ay nangyari na isinugo ng Panginoon ng olibohan ang kanyang tagapagsilbi; at humayo ang tagapagsilbi at ginawa ang iniutos sa kanya ng Panginoon, at nagdala ng iba pang mga tagapagsilbi, at kakaunti sila.
- 71 At sinabi ng Panginoon ng olibohan sa kanila: Humayo at gumawa sa olibohan nang buong lakas ninyo. Sapagkat dinggin, ito ang huling pagkakataong aalagaan ko ang aking olibohan; sapagkat ang katapusan ay lubhang nalalapit na, at dagliang darating ang panahon; at kung gagawa kayo nang buong lakas na kasama ko, magkakaroon kayo ng kagalakan sa bunga na iimbakin ko para sa aking sarili para sa panahong malapit nang dumating.
- 72 At ito ay nangyari na humayo ang mga tagapagsilbi at gumawa nang buong lakas nila; at gumawa rin ang Panginoon ng olibohan na kasama nila; at sinunod nila ang mga kautusan ng Panginoon ng olibohan sa lahat ng bagay.
- 73 At nagsimula muling magkaroon ng likas na bunga sa olibohan; at ang mga likas na sanga ay nagsimulang tumubo at umusbong nang mayabong; at ang mga ligaw na sanga ay nagsimulang putulin at itapon; at pantay nilang pinanatili ang ugat at ang talbos niyon, alinsunod sa lakas niyon.
- 74 At sa gayon sila gumawa, nang buong pagsusumigasig, alinsunod sa mga kautusan ng Panginoon ng olibohan, maging hanggang sa maitapon ang masama sa labas ng olibohan, at pinangalagaan ng Panginoon sa kanyang sarili ang mga punungkahoy upang muling magkaroon ng likas na bunga; at naging tulad ang mga ito sa isang kumpol; at pantay ang mga bunga; at iniimbak ng Panginoon ng olibohan ang likas na bunga para sa kanyang sarili, na pinakamahalaga sa kanya mula pa sa simula.
- Ug ang daotan ilabay, oo, gani gikan sa tibuok yuta sa akong ubasan; kay tan-awa, kining panahona lamang nga pul-ongan nako ang akong ubasan.
- Ug nahitabo nga ang Ginoo sa ubasan mipadala sa iyang sulugoon; ug ang sulugoon milakaw ug mibuhat sigon sa gisugo sa Ginoo kaniya, ug midala og uban pang mga sulugoon; ug dyotay ra sila.
- Ug ang Ginoo sa ubasan miingon kanila: Lakaw, ug trabaho sa ubasan, pinaagi sa inyong kusog. Kay tan-awa, kini ang kataposang higayon nga akong alimahan ang akong ubasan; kay ang kataposan nagkaduol na, ug ang panahon dali nga moabot; ug kon kamo maghago pinaagi sa inyong kusog uban kanako maangkon ninyo ang kamaya tungod sa bunga nga tigomon nako alang sa sunod nga panahon nga hapit na moabot.
- Ug nahitabo nga ang mga sulugoon miadto ug naghago gamit ang ilang mga kusog; ug ang Ginoo sa ubasan nagtrabaho usab uban kanila; ug gituman nila ang mga sugo sa Ginoo sa ubasan sa tanang butang.
- Ug didto nagsugod nga may kinaianhon na usab nga mga bunga sa ubasan; ug ang kinaianhong mga sanga nagsugod sa pagpanubo ug misanay sa hilabihan; ug ang ihalas nga mga sanga gisugdan sa pagputol aron ilabay; ug gipabilin nila nga magkaparehas ang mga gamot ug ang udlot, sumala sa kalig-on niini.
- Ug sa ingon niana sila nagtrabaho, sa tanang kakugi, sumala sa mga sugo sa Ginoo sa ubasan, gani hangtod nga ang mga daotan gipanglabay gikan sa ubasan, ug ang Ginoo nagtipig og para sa iyang kaugalingon nga ang mga kahoy nahimo na usab nga kinaianhong bunga; ug sila nahimo nga sama sa usa ka lawas; ug ang mga bunga magkaparehas; ug ang Ginoo sa ubasan nagtipig sa kinaianhon nga bunga para sa iyang kaugalingon, nga labihan ka bililhon para kaniya sukad sa sinugdanan.
- And the bad shall be cast away, yea, even out of all the land of my vineyard; for behold, only this once will I prune my vineyard.
- And it came to pass that the Lord of the vineyard sent his servant; and the servant went and did as the Lord had commanded him, and brought other servants; and they were few.
- And the Lord of the vineyard said unto them: Go to, and labor in the vineyard, with your might. For behold, this is the last time that I shall nourish my vineyard; for the end is nigh at hand, and the season speedily cometh; and if ye labor with your might with me ye shall have joy in the fruit which I shall lay up unto myself against the time which will soon come.
- And it came to pass that the servants did go and labor with their might; and the Lord of the vineyard labored also with them; and they did obey the commandments of the Lord of the vineyard in all things.
- And there began to be the natural fruit again in the vineyard; and the natural branches began to grow and thrive exceedingly; and the wild branches began to be plucked off and to be cast away; and they did keep the root and the top thereof equal, according to the strength thereof.
- And thus they labored, with all diligence, according to the commandments of the Lord of the vineyard, even until the bad had been cast away out of the vineyard, and the Lord had preserved unto himself that the trees had become again the natural fruit; and they became like unto one body; and the fruits were equal; and the Lord of the vineyard had preserved unto himself the natural fruit, which was most precious unto him from the beginning.

75 At ito ay nangyari na nang makita ng Panginoon ng olibohan na mainam ang kanyang bunga, at na ang kanyang olibohan ay hindi na nangabubulok, tinawag niya ang kanyang mga tagapagsilbi, at sinabi sa kanila: Dinggin, sa huling pagkakataong ito ay inalagaan natin ang aking olibohan; at namamasdan ninyong ginawa ko ang alinsunod sa aking kalooban; at naiimbak ko ang likas na bunga, na mainam ito, maging hanggang sa matulad ito sa simula. At pinagpala kayo; sapagkat naging masigasig kayo sa paggawa na kasama ko sa aking olibohan, at sinunod ang aking mga kautusan, at naibalik muli sa akin ang likas na bunga, na hindi na nangabubulok ang aking olibohan, at itinaapon ang masasama, dinggin, magkakaroon kayo ng kagalakan kasama ko dahil sa bunga ng aking olibohan.

76 Sapagkat dinggin, sa mahabang panahon ko iniimbak ang bunga ng aking olibohan para sa aking sarili sa darating na panahon, na madaling darating; at sa huling pagkakataon ay inalagaan ko ang aking olibohan, at pinungusan ito, at binungkal ang palibot nito, at nilagyan ng pataba ito; anupa't mag-iimbak ako ng bunga para sa aking sarili, sa mahabang panahon, alinsunod sa yaong aking sinabi.

77 At kapag dumating ang panahon na muling magkakaroon ng masasamang bunga ang aking olibohan, doon ko pagtitipun-tipunin ang mabubuti at masasama; at ang mabubuti ay iiimbak ko para sa aking sarili, at itatapon ko ang masasama sa sariling lugar nito. At doon darating ang panahon at ang katapusan; at ipasusunog ko ang aking olibohan sa pamamagitan ng apoy.

Ug nahitabo nga dihang nakita sa Ginoo sa ubasan nga maayo ang bunga niini, ug ang iyang ubasan dili na daotan, gitawag niya ang iyang mga sulugoon, ug miingon kanila: Tan-awa, sa kataposang higayon gialimahan nato ang akong ubasan; ug inyong nakita nga gibuhat ko kini sumala sa akong kabubut-on; ug natipigan nako ang kinaiyanhong bunga, nga kini maayo, gani sama sa sinugdanan. Ug bulahan kamo; tungod kay nagkugi kamo sa pagtrabaho uban kanako sa akong ubasan, ug mituman sa akong mga sugo, ug midala ngari kanako pag-usab sa kinaiyanhon nga bunga, nga ang akong ubasan dili na daotan, ug gipanglabay ang daotan, tan-awa makaangkon kamo og kamaya uban kanako tungod sa bunga sa akong ubasan.

Kay tan-awa, sa dugay nga panahon tigomon nako ang bunga sa akong ubasan sa akong kaugalingon alang sa sunod nga panahon, nga dali rang moabot; ug sa kataposang higayon akong gialimahan ang akong ubasan, ug gipul-ongan kini, ug gikalotan ang palibot niini, ug giabunohan kini; busa akong tigomon ang bunga alang sa akong kaugalingon, sa dugay nga panahon, sumala sa akong gipamulong.

Ug kon moabot ang panahon nga ang daotan nga bunga modagsang na usab sa akong ubasan, niana ipapundok nako ang maayo ug ang daotan; ug ang mga maayo tipigan nako sa akong kaugalingon, ug ang mga daotan akong ilabay sa iyang kaugalingong dapit. Ug human niana moabot ang panahon ug ang kataposan; ug ang akong ubasan akong ipasunog sa kalayo.

And it came to pass that when the Lord of the vineyard saw that his fruit was good, and that his vineyard was no more corrupt, he called up his servants, and said unto them: Behold, for this last time have we nourished my vineyard; and thou beholdest that I have done according to my will; and I have preserved the natural fruit, that it is good, even like as it was in the beginning. And blessed art thou; for because ye have been diligent in laboring with me in my vineyard, and have kept my commandments, and have brought unto me again the natural fruit, that my vineyard is no more corrupted, and the bad is cast away, behold ye shall have joy with me because of the fruit of my vineyard.

For behold, for a long time will I lay up of the fruit of my vineyard unto mine own self against the season, which speedily cometh; and for the last time have I nourished my vineyard, and pruned it, and dug about it, and duned it; wherefore I will lay up unto mine own self of the fruit, for a long time, according to that which I have spoken.

And when the time cometh that evil fruit shall again come into my vineyard, then will I cause the good and the bad to be gathered; and the good will I preserve unto myself, and the bad will I cast away into its own place. And then cometh the season and the end; and my vineyard will I cause to be burned with fire.

Jacob 6

- 1 At ngayon, dinggin, aking mga kapatid, tulad ng sinabi ko sa inyo na magpopropesiya ako, dinggin, ito ang aking propesiya—na ang mga bagay na sinabi nitong propetang si Zenos, hinggil sa sambahayan ni Israel, kung saan niya inihalintulad sila sa isang likas na punong olibo, ay tiyak na magaganap.
- 2 At sa araw na iuunat niyang muli ang kanyang kamay sa ikalawang pagkakataon upang bawiin ang kanyang mga tao, ay ang araw, oo, maging ang huling pagkakataon, na ang mga tagapaglingkod ng Panginoon ay hahayo sa kanyang kapangyarihan, upang pangalagaan at pungusan ang kanyang olibohan; at matapos yaon ay mabilis na darating ang katapusan.
- 3 At pinagpala ang mga yaong gumawa nang may pagsusumigasig sa kanyang olibohan; at kasumpa-sumpa ang mga yaong itatapon sa kanilang sariling lugar! At ang daigdig ay susunugin ng apoy.
- 4 At napakamaawain ng ating Diyos sa atin, sapagkat naaalala niya ang sambahayan ni Israel, kapwa mga ugat at sanga; at iniuunat niya ang kanyang mga kamay sa kanila sa buong maghapon; at sila ay mga taong matitigas ang leeg at mapagsalungat; subalit kasindami ng hindi magpapatigas ng kanilang mga puso ay maliligtas sa kaharian ng Diyos.
- 5 Samakatwid, mga minamahal kong kapatid, nagsusumamo ako sa inyo sa mahinahong pananalita na magsisi kayo, at lumapit nang may buong layunin ng puso, at kumapit sa Diyos na tulad ng kanyang pagkapit sa inyo. At habang ang kanyang bisig ng awa ay nakaunat sa inyo sa liwanag ng araw, huwag patigas ang inyong mga puso.
- 6 Oo, ngayon, kung inyong maririnig ang kanyang tinig, huwag ninyong patigas ang inyong mga puso; sapagkat bakit kayo mamamatay?
- 7 Sapagkat dinggin, matapos kayong busugin ng mabuting salita ng Diyos sa buong maghapon, mamumunga ba kayo ng masasamang bunga, upang kayo ay putulin at ihagis sa apoy?

Jacob 6

Ug karon, tan-awa, akong kaigsoonan, kay miingon man ako kaninyo nga ako managna, tan-awa, mao kini ang akong panagna—nga ang mga butang nga gipamulong ni propeta Zenos mahitungod sa balay ni Israel, diin sila iyang gitandi ngadto sa usa ka maayong kahoy nga olibo, sa pagkatinuod mahitabo gayod.

Ug ang adlaw diin andamon niya ang iyang kamot sa ikaduhang higayon aron sa pagbawi sa iyang katawhan, mao ang adlaw, oo, gani ang kataposang higayon, nga ang mga sulugoon sa Ginoo mopadayon uban sa iyang gahom, aron sa pag-alima ug pagpul-ong sa iyang ubasan; ug human niana ang katapusan sa dili madugay moabot.

Ug pagkabulahan kanila nga makugihong nagtrabaho sa iyang ubasan; ug pagkadako sa tunglo kanila nga isalikway ngadto sa ilang kaugalingong dapit! Ug ang kalibotan sunogon sa kalayo.

Ug pagkamaloloy-on sa atong Dios ngari kanato, kay nahinumdom siya sa balay ni Israel, sa mga gamot ug sa mga sanga; ug iyang gitunol ang iyang mga kamot ngadto kanila sa adlaw nga tanan; ug sila mga tikig og liog ug masinupakon nga katawhan; apan kadtong dili magmagahi sa ilang kasingkasing maluwas sa gingharian sa Dios.

Busa, hinigugma kong kaigsoonan, magpakiluoy ako kaninyo sa maligdong nga mga pulong nga maghinulsol kamo, ug moduol inubanan sa bug-os nga katuyoan sa kasingkasing, ug magpabiling matinud-anon sa Dios sama nga siya nagpabiling matinud-anon kaninyo. Ug samtang ang iyang bukton sa kaluoy gidalit nganha kaninyo samtang hayag pa, ayaw pagpatig-a sa inyong mga kasingkasing.

Oo, karong adlaw, kon maminaw kamo sa iyang tingog, ayaw ipatig-a ang inyong kasingkasing; kay nganong gusto man kamong mamatay?

Kay tan-awa, human kamo maalimahan sa maayo nga pulong sa Dios sa tibuok adlaw, mamunga ba kamo og daotan nga bunga, aron pamutlon kamo ug itambog sa kalayo?

Jacob 6

And now, behold, my brethren, as I said unto you that I would prophesy, behold, this is my prophecy—that the things which this prophet Zenos spake, concerning the house of Israel, in the which he likened them unto a tame olive tree, must surely come to pass.

And the day that he shall set his hand again the second time to recover his people, is the day, yea, even the last time, that the servants of the Lord shall go forth in his power, to nourish and prune his vineyard; and after that the end soon cometh.

And how blessed are they who have labored diligently in his vineyard; and how cursed are they who shall be cast out into their own place! And the world shall be burned with fire.

And how merciful is our God unto us, for he remembereth the house of Israel, both roots and branches; and he stretches forth his hands unto them all the day long; and they are a stiffnecked and a gainsaying people; but as many as will not harden their hearts shall be saved in the kingdom of God.

Wherefore, my beloved brethren, I beseech of you in words of soberness that ye would repent, and come with full purpose of heart, and cleave unto God as he cleaveth unto you. And while his arm of mercy is extended towards you in the light of the day, harden not your hearts.

Yea, today, if ye will hear his voice, harden not your hearts; for why will ye die?

For behold, after ye have been nourished by the good word of God all the day long, will ye bring forth evil fruit, that ye must be hewn down and cast into the fire?

8 Dinggin, inyo bang tatanggihan ang mga salitang ito? Inyo bang tatanggihan ang mga salita ng mga propeta; at inyo bang tatanggihan ang lahat ng salitang sinabi hinggil kay Cristo, matapos na napakaraming nangusap hinggil sa kanya; at itatwa ang mabuting salita ni Cristo, at ang kapangyarihan ng Diyos, at ang kaloob na Espiritu Santo, at inaapula ang Banal na Espiritu, at hinahamak ang dakilang plano ng pagtubos, na inilaan para sa inyo?

9 Hindi ba ninyo nalalaman na kung inyong gagawin ang mga bagay na ito, na ang kapangyarihan ng pagtubos at ng pagkabuhay na mag-uli, na taglay ni Cristo, ay ibabangon kayo nang may kahihyan at kakila-kilabot na pagkadama ng kasalanan sa harapan ng hukuman ng Diyos?

10 At alinsunod sa kapangyarihan ng katarungan, sapagkat hindi maitatangi ang katarungan, tiyak na matutungo kayo sa yaong lawa ng apoy at asupre, na ang mga ningas ay di maapula, at ang usok ay pumapailanglang magpakailanman, kung aling lawa ng apoy at asupre ay walang katapusang kaparusahan.

11 O kaya nga, mga minamahal kong kapatid, magsipagsisi kayo, at magsipasok sa makitid na pasukan, at magpatuloy sa landas na makipot, hanggang sa inyong matamo ang buhay na walang hanggan.

12 O maging marunong; ano pa ang masasabi ko?

13 Bilang pagtatapos, nagpapaalam ako sa inyo, hanggang sa magkita tayo sa harapan ng kasiya-siyang hukuman ng Diyos, na hukumang magkikintal ng karima-rimarim na sindak at takot sa masasama. Amen.

Tan-awa, isalikway ba ninyo kini nga mga pulong? Isalikway ba ninyo ang mga pulong sa mga propeta; ug isalikway ba ninyo ang tanan nga gipamulong mahitungod ni Kristo, human nga daghan ang namulong mahitungod kaniya; ug ipanghimakak ang maayo nga pulong ni Kristo, ug ang gahom sa Dios, ug ang gasa sa Espiritu Santo, ug pugngan ang Balaang Espiritu, ug biay-biayon ang mahinungdanong plano sa katubsanang, nga gipahiluna alang kaninyo?

Wala ba kamo masayod nga kon buhaton ninyo kining mga butanga, ang gahom sa katubsanang ug pagkabanhaw, nga anaa ni Kristo, modala kaninyo aron mobarog sa kaulaw ug makalilisang nga pagbasol sa atubangan sa hukmanan sa Dios?

Ug sumala sa gahom sa hustisya, kay ang hustisya dili ikadumili, kinahanglan nga itambog kamo sa linaw sa kalayo ug asupri, kansang mga siga dili mapalong, ug kansang mga aso padayon nga mosaka hangtod sa kahangtoran, diin ang mao nga linaw sa kalayo ug asupri mao ang walay kataposan nga hilabihang pagsakit.

O unya, hinigugma kong kaigsoonan, paghinulsol kamo, ug sulod sa higpit nga ganghaan, ug padayon sa pig-ot nga agianan, hangtod maangkon ninyo ang kinabuhing dayon.

O pagmaalamon; unsa pa ang akong ikasulti nga labaw pa niini?

Sa kataposan, manamilit na ako kaninyo, hangtod makita ko kamo sa atubangan sa makahimuot nga hukmanan sa Dios, diin nga hukmanan mosilot sa mga daotan sa makalilisang nga kakuyaw ug kahadlok. Amen.

Behold, will ye reject these words? Will ye reject the words of the prophets; and will ye reject all the words which have been spoken concerning Christ, after so many have spoken concerning him; and deny the good word of Christ, and the power of God, and the gift of the Holy Ghost, and quench the Holy Spirit, and make a mock of the great plan of redemption, which hath been laid for you?

Know ye not that if ye will do these things, that the power of the redemption and the resurrection, which is in Christ, will bring you to stand with shame and awful guilt before the bar of God?

And according to the power of justice, for justice cannot be denied, ye must go away into that lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever, which lake of fire and brimstone is endless torment.

O then, my beloved brethren, repent ye, and enter in at the strait gate, and continue in the way which is narrow, until ye shall obtain eternal life.

O be wise; what can I say more?

Finally, I bid you farewell, until I shall meet you before the pleasing bar of God, which bar striketh the wicked with awful dread and fear. Amen.

Jacob 7

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na matapos lumipas ang ilang taon, may dumating na isang lalaki sa mga tao ni Nephi, na ang pangalan ay Serem.
- 2 At ito ay nangyari na nagsimula siyang mangaral sa mga tao, at ipahayag sa kanila na hindi magkakaroon ng Cristo. At marami siyang ipinangaral na mga bagay na mapanghibok sa mga tao; at ginawa niya ito upang kanyang malupig ang doktrina ni Cristo.
- 3 At masigasig siyang gumawa upang kanyang matangay palayo ang mga puso ng tao, kung kaya't marami siyang pusong natangay palayo; at sapagkat nalalaman niya na ako, si Jacob, ay may pananampalataya kay Cristo na darating, naghanap siya ng maraming pagkakataon na magharap kami.
- 4 At siya ay marunong, kaya nga mayroon siyang ganap na kaalaman tungkol sa wika ng mga tao; kaya nga, nakagagamit siya ng labis na panghihibok, at labis na mapanghikayat na pananalita, alinsunod sa kapangyarihan ng diyablo.
- 5 At umasa siya na matitinag ako mula sa pananampalataya, sa kabila ng maraming paghahayag at ng maraming bagay na nakita ko na hinggil sa mga bagay na ito; sapagkat tunay na nakakita ako ng mga anghel, at naglingkod sila sa akin. At gayundin, tunay na narinig ko na ang tinig ng Panginoon na nangungusap sa akin, sa pana-panahon; kaya nga, hindi ako maaaring matinag.
- 6 At ito ay nangyari na nagtungo siya sa akin, at sa ganitong paraan siya nagsalita sa akin, sinasabing: Kapatid na Jacob, naghanap ako ng maraming pagkakataon na makausap ka; sapagkat narinig ko at nalalaman din na parati kang abala, nangangaral ng yaong tinatawag mong ebanghelyo, o ang doktrina ni Cristo.

Jacob 7

Ug karon nahitabo human milabay ang pipila ka tuig, adunay tawo nga miabot taliwala sa katawhan ni Nephi, nga ang ngalan si Sherem.

Ug nahitabo nga nagsugod siya sa pagsangyaw sa taliwala sa katawhan, ug namahayag kanila nga gayod walay Kristo. Ug nagsangyaw siya og daghang butang nga makabayaw sa garbo sa katawhan; ug iya kining gibuhat sa pagdaot sa doktrina ni Kristo.

Ug makugihon siyang naghago sa paglingla sa kasingkasing sa katawhan, hinungdan nga nalingla niya ang daghang kasingkasing; ug kay nasayod man siya nga ako, si Jacob, adunay pagtuo kang Kristo kinsa moabot, nangita siya og daghang kahigayonan nga magkaatubangay kami.

Ug makinaadmanon siya, nga siya adunay hingpit nga kahibalo sa pinulongan sa katawhan; busa, migamit siya og daghan nga pag-ulog-ulog, ug makusganong gahom sa pakigpulong, subay sa gahom sa yawa.

Ug naglaom siya nga iya akong matay-og gikan sa akong gituohan, bisan pa sa daghang mga pagpadayag ug sa daghang butang nga akong nakita mahitungod niining mga butanga; kay sa pagkatinuod nakakita ako og mga anghel, ug nangalagad sila kanako. Ug usab, nakadungog ako sa tingog sa Ginoo nga namulong kanako sa mao gayod nga pulong, matag karon ug unya; busa, dili ako matarog.

Ug nahitabo nga miduol siya kanako, ug sa ingon niini nga paagi siya misulti kanako, nag-ingon: Igsoong Jacob, nangita ko og daghang higayon aron makigsulti kanimo; kay nakadungog ko ug nasayod usab nga daghan kaayo ka og giadtoan, nagsangyaw sa gitawag nimo nga ang ebanghelyo, o doktrina ni Kristo.

Jacob 7

And now it came to pass after some years had passed away, there came a man among the people of Nephi, whose name was Sherem.

And it came to pass that he began to preach among the people, and to declare unto them that there should be no Christ. And he preached many things which were flattering unto the people; and this he did that he might overthrow the doctrine of Christ.

And he labored diligently that he might lead away the hearts of the people, inso-much that he did lead away many hearts; and he knowing that I, Jacob, had faith in Christ who should come, he sought much opportunity that he might come unto me.

And he was learned, that he had a perfect knowledge of the language of the people; wherefore, he could use much flattery, and much power of speech, according to the power of the devil.

And he had hope to shake me from the faith, notwithstanding the many revelations and the many things which I had seen concerning these things; for I truly had seen angels, and they had ministered unto me. And also, I had heard the voice of the Lord speaking unto me in very word, from time to time; wherefore, I could not be shaken.

And it came to pass that he came unto me, and on this wise did he speak unto me, saying: Brother Jacob, I have sought much opportunity that I might speak unto you; for I have heard and also know that thou goest about much, preaching that which ye call the gospel, or the doctrine of Christ.

7 At natangay mo palayo ang marami sa mga taong ito kung kaya't kanilang binabaluktot ang matwid na landas ng Diyos, at hindi sinusunod ang batas ni Moises na siyang matwid na landas; at pinalitan ang batas ni Moises tungo sa pagsamba sa isang nilalang na iyong sinasabing paparito ilang daang taon mula ngayon. At ngayon, dinggin, ako, si Serem, ay ipinahahayag sa iyo na ito ay isang kalapastanganan; sapagkat walang taong nakaaalam ng gayong mga bagay; sapagkat hindi siya maaaring makapagsabi ng mga bagay na darating. At sa ganitong paraan nakipagtalo si Serem sa akin.

8 Subalit dinggin, ibinuhos ng Panginoong Diyos ang kanyang Espiritu sa aking kaluluwa, kung kaya't natulig ko siya sa lahat ng kanyang salita.

9 At sinabi ko sa kanya: Itinatatwa mo ba ang Cristo na paparito? At sinabi niya: Kung magkakaroon ng isang Cristo, hindi ko siya itatatwa; subalit nalalaman kong walang Cristo, ni hindi nagkaroon man, ni magkakaroon kailanman.

10 At sinabi ko sa kanya: Naniniwala ka ba sa mga banal na kasulatan? At sinabi niya, Oo.

11 At sinabi ko sa kanya: Kung gayon, hindi mo nauunawaan ang mga yaon; sapagkat tunay na nagpapatotoo ang mga ito kay Cristo. Dinggin, sinasabi ko sa iyo na walang sinuman sa mga propeta ang nagsulat, ni nagpropesiya, maliban sa nangusap sila hinggil sa Cristong ito.

12 At hindi lamang ito—ipinaalam sa akin ito, sapagkat aking narinig at nakita; at ipinaalam din ito sa akin sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo; kaya nga, nalalaman ko na kung walang pagbabayad-salang gagawin ay tiyak na maliligaw ang buong sangkatauhan.

13 At ito ay nangyari na sinabi niya sa akin: Magpakita ka sa akin ng isang palatandaan sa pamamagitan ng kapangyarihang ito ng Espiritu Santo, kung saan marami kang nalalaman.

14 At sinabi ko sa kanya: Sino ako upang aking tuksuhin ang Diyos na magpakita sa iyo ng isang palatandaan sa isang bagay na nalalaman mong totoo? Subalit iyong itatatwa ito, dahil sa ikaw ay sa diyablo. Gayunpaman, hindi ang aking kalooban ang masusunod, subalit kung parurusahan ka ng Diyos, yaon ang magiging palatandaan sa iyo na mayroon siyang kapangyarihan, kapwa sa langit at sa lupa; at gayundin, na darating si Cristo. At inyong kalooban, O Panginoon, ang siyang masusunod, at hindi sa akin.

Ug gilingla nimo ang daghan niining katawhan nga gituis nila ang matarong nga paagi sa Dios, ug wala magtuman sa balaod ni Moises nga mao ang sakto nga paagi; ug giusab ang balaod ni Moises ngadto sa pagsimba sa usa ka binuhat nga imong giingon nga moabot sa daghang gatosan ka tuig gikan karon. Ug karon tan-awa, ako, si Sherem, mopahayag kanimo nga kini usa ka pagpanamastamas; kay walay tawo nga nasayod sa ingon nianang mga butanga; kay siya dili makasulti sa mga butang nga umaabot. Ug sa ingon niini nga paagi nakiglantugi si Sherem kanako.

Apan tan-awa, ang Ginoong Dios mibu-bo sa iyang Espiritu ngari sa akong kalag, hangtod nga nalupig nako siya sa tanan niyang mga pulong.

Ug gisultihan nako siya: Ilimod ba nimo ang Kristo kinsa moabot? Ug miingon siya: Kon aduna may Kristo, dili nako siya ilimod; apan nasayod ko nga walay Kristo, sukad sa una, gani bisan kanus-a.

Ug gisultihan nako siya: Motuo ka ba sa mga kasulatan? Ug siya miingon, Oo.

Ug gisultihan nako siya: Nan wala diay ikaw makasabot niini; kay kini sa pagkatinuod nagpamatuod kang Kristo. Tan-awa, sultihan ko ikaw nga walay usa sa mga propeta nga nagsulat, ni nanagna, gawas kon sila namulong mahitungod kang Kristo.

Ug dili pa kini mao ang tanan—gipakita kini kanako, kay nakadungog ko ug nakakita; ug kini usab gikapakita kanako pinaagi sa gahom sa Espiritu Santo; busa, nasayod ako nga kon walay pag-ula nga himoon ang tanang katawhan mawala gayod.

Ug nahitabo nga miingon siya kanako: Pakit-a ko og timailhan pinaagi niini nga gahom sa Espiritu Santo, diin daghan ka og nasayran.

Ug gisultihan nako siya: Kinsa ba ako nga motintal sa Dios aron mopakita kanimo og timailhan sa butang nga nahibaloan na nimong tinuod? Apan ilimod nimo kini, kay ikaw iya sa yawa. Bisan pa niana, dili ang akong kabubuton ang matuman; apan kon ang Dios mosilot kanimo, himoa nga kana usa ka timailhan kanimo nga siya adunay gahom, sa langit ug sa yuta; ug usab, nga si Kristo moabot. Ug ang imong kabubuton, O Ginoo, maoy matuman, ug dili ang ako.

And ye have led away much of this people that they pervert the right way of God, and keep not the law of Moses which is the right way; and convert the law of Moses into the worship of a being which ye say shall come many hundred years hence. And now behold, I, Sherem, declare unto you that this is blasphemy; for no man knoweth of such things; for he cannot tell of things to come. And after this manner did Sherem contend against me.

But behold, the Lord God poured in his Spirit into my soul, insomuch that I did confound him in all his words.

And I said unto him: Deniest thou the Christ who shall come? And he said: If there should be a Christ, I would not deny him; but I know that there is no Christ, neither has been, nor ever will be.

And I said unto him: Believest thou the scriptures? And he said, Yea.

And I said unto him: Then ye do not understand them; for they truly testify of Christ. Behold, I say unto you that none of the prophets have written, nor prophesied, save they have spoken concerning this Christ.

And this is not all—it has been made manifest unto me, for I have heard and seen; and it also has been made manifest unto me by the power of the Holy Ghost; wherefore, I know if there should be no atonement made all mankind must be lost.

And it came to pass that he said unto me: Show me a sign by this power of the Holy Ghost, in the which ye know so much.

And I said unto him: What am I that I should tempt God to show unto thee a sign in the thing which thou knowest to be true? Yet thou wilt deny it, because thou art of the devil. Nevertheless, not my will be done; but if God shall smite thee, let that be a sign unto thee that he has power, both in heaven and in earth; and also, that Christ shall come. And thy will, O Lord, be done, and not mine.

- 15 At ito ay nangyari na nang sabihin ko, si Jacob, ang mga salitang ito, ang kapangyarihan ng Panginoon ay dinaig siya, kung kaya't nabuwal siya sa lupa. At ito ay nangyari na inalagaan siya sa loob ng maraming araw.
- 16 At ito ay nangyari na kanyang sinabi sa mga tao: Sama-samang magtipon kinabukasan, sapagkat mamamatay na ako; anupa't nais kong makapagsalita sa mga tao bago ako mamatay.
- 17 At ito ay nangyari na kinabukasan, ang maraming tao ay sama-samang nagtipon; at nangusap siya nang malinaw sa kanila at itinatwa ang mga bagay na kanyang itinuro sa kanila, at kinilala ang Cristo, at ang kapangyarihan ng Espiritu Santo, at ang paglilingkod ng mga anghel.
- 18 At nangusap siya nang malinaw sa kanila, na siya ay nalinlang ng kapangyarihan ng diyablo. At nangusap siya tungkol sa impiyerno, at sa kawalang-hanggan, at sa walang hanggang kaparusahan.
- 19 At sinabi niya: Natatakot ako na baka nakagawa ako ng walang kapatawarang pagkakasala, sapagkat nagsinungaling ako sa Diyos; sapagkat itinatwa ko ang Cristo, at sinabing naniniwala ako sa mga banal na kasulatan; at tunay na nagpapatotoo ang mga ito sa kanya. At dahil sa nagsinungaling ako nang gayon sa Diyos ay labis akong natatakot at baka maging kakila-kilabot ang aking kalagayan; subalit nagtatapat ako sa Diyos.
- 20 At ito ay nangyari na nang sabihin niya ang mga salitang ito ay hindi na siya nakapagsalita pa, at siya ay nalagutan ng hininga.
- 21 At nang masaksihan ng maraming tao na sinabi niya ang mga bagay na ito nang malapit na siyang malagutan ng hininga, labis silang namangha; kung kaya't napasakanila ang kapangyarihan ng Diyos, at nadaig sila at nangabuwal sila sa lupa.
- 22 Ngayon, kasiya-siya ang bagay na ito sa akin, si Jacob, sapagkat hiniling ko ito sa aking Ama na nasa langit; sapagkat dininig niya ang aking pagsusumamo at tinugon ang aking panalangin.
- 23 At ito ay nangyari na ang kapayapaan at ang pag-ibig sa Diyos ay muling nanumbalik sa mga tao; at sinaliksik nila ang mga banal na kasulatan, at hindi na pinakinggan ang mga salita ng masamang taong ito.

Ug nahitabo nga sa dihang ako, si Jacob, nakapamulong na niini, ang gahom sa Ginoo miabot kaniya, hangtod nga natumba siya sa yuta. Ug nahitabo nga gialimahan siya sulod sa daghang mga adlaw.

Ug nahitabo nga miingon siya sa katawhan: Pagpundok kamo ugma, kay ako mamatay na; busa, nagtinguha ako nga makapamulong sa katawhan sa dili pa ako mamatay.

Ug nahitabo nga sa pagkaugma ang katawhan nagpundok; ug namulong siya sa yano ngadto kanila ug gibakwi ang mga butang nga iyang gipangtudlo kanila, ug gipamatuod ang Kristo, ug ang gahom sa Espiritu Santo, ug ang pagpangalagad sa mga anghel.

Ug namulong siya sa yano ngadto kanila, nga gilimbongan siya sa gahom sa yawa. Ug namulong siya mahitungod sa impiyerno, ug sa kahangtoran, ug sa silot nga walay kataposan.

Ug miingon siya: Nahadlok ako basin og nakasala ko sa dili mapasaylo nga sala, kay ako nakapamakak sa Dios; kay gilimod nako ang Kristo, ug miingon nga mituo ko sa mga kasulatan; ug kini sa pagkatinuod nagpamatuod kaniya. Ug tungod kay nakapamakak ko sa Dios dako ang ang kahadlok basin pa unya og ang akong kahimtang mahimong makalilisang; apan ako mokompisal sa Dios.

Ug nahitabo nga sa dihang nasulti na niya kining mga pulonga dili na siya makasulti, ug mibiya ang iyang espritu.

Ug sa diha nga ang pundok sa katawhan nakasaksi nga siya misulti niing mga butanga sa hapit na mobiya ang iyang kalag, natingala sila sa hilabihan; nga sa ingon niana ang gahom sa Dios mikunsad kanila, ug gidaog sila nga nangatumba sila sa yuta.

Karon, kining butanga nakapahimuot kanako, si Jacob, kay gihangyo ko man kini sa akong Amahan nga anaa sa langit; kay gidungog niya ang akong pangamuyo ug gitubag ang akong pag-ampo.

Ug nahitabo nga ang kalinaw ug ang gugma sa Dios nabalik na usab sa katawhan; ug nagsiksik sila sa mga kasulatan, ug wala na mopatalinghog sa mga pulong niing tawo nga daotan.

And it came to pass that when I, Jacob, had spoken these words, the power of the Lord came upon him, insomuch that he fell to the earth. And it came to pass that he was nourished for the space of many days.

And it came to pass that he said unto the people: Gather together on the morrow, for I shall die; wherefore, I desire to speak unto the people before I shall die.

And it came to pass that on the morrow the multitude were gathered together; and he spake plainly unto them and denied the things which he had taught them, and confessed the Christ, and the power of the Holy Ghost, and the ministering of angels.

And he spake plainly unto them, that he had been deceived by the power of the devil. And he spake of hell, and of eternity, and of eternal punishment.

And he said: I fear lest I have committed the unpardonable sin, for I have lied unto God; for I denied the Christ, and said that I believed the scriptures; and they truly testify of him. And because I have thus lied unto God I greatly fear lest my case shall be awful; but I confess unto God.

And it came to pass that when he had said these words he could say no more, and he gave up the ghost.

And when the multitude had witnessed that he spake these things as he was about to give up the ghost, they were astonished exceedingly; insomuch that the power of God came down upon them, and they were overcome that they fell to the earth.

Now, this thing was pleasing unto me, Jacob, for I had requested it of my Father who was in heaven; for he had heard my cry and answered my prayer.

And it came to pass that peace and the love of God was restored again among the people; and they searched the scriptures, and hearkened no more to the words of this wicked man.

- 24 At ito ay nangyari na maraming pamamaraan ang ginawa upang mabawi at maipanumbalik ang mga Lamanita sa kaalaman ng katotohanan; subalit lahat ng ito ay nawalang-saysay, sapagkat nalulugod sila sa mga digmaan at pagpapadanak ng dugo, at mayroon silang walang hanggang pagkapoot sa amin, na kanilang mga kapatid. At patuloy na hinangad nilang lipulin kami sa pamamagitan ng lakas ng kanilang mga sandata.
- 25 Samakatwid, ang mga tao ni Nephi ay nagpakatatag laban sa kanila sa pamamagitan ng kanilang mga sandata, at sa pamamagitan ng kanilang buong lakas, nagtitiwala sa Diyos at sa bato ng kanilang kaligtasan; kaya nga, sila sa ngayon ay naging manlulupig ng kanilang mga kaaway.
- 26 At ito ay nangyari na ako, si Jacob, ay nagsimulang tumanda; at ang tala ng mga taong ito na nakasulat sa isa pang mga lamina ni Nephi, kaya nga, tinatapos ko ang talang ito, ipinahahayag na sumulat ako ayon sa abot ng aking kaalaman, sa pamamagitan ng pagsasabing lumipas na ang panahon na kasabay namin, at lumipas din ang aming buhay na tulad ng isang panaginip, kami na mga taong malulungkot at mapitagan, mga palaboy, itinaboy palabas ng Jerusalem, isinilang sa pagdurusa, sa ilang, at kinapopootan ng aming mga kapatid, na naging sanhi ng mga digmaan at alitan; kaya nga, ipinagdadalamhati namin ang aming mga araw.
- 27 At ako, si Jacob, ay nadamang malapit na akong bumaba sa aking libingan; kaya nga, sinabi ko sa aking anak na si Enos: Kunin mo ang mga laminang ito. At sinabi ko sa kanya ang mga bagay na iniutos sa akin ng aking kapatid na si Nephi, at nangako siyang susunod sa mga utos. At tinatapos ko ang aking pagsusulat sa mga laminang ito, na ang nasusulat ay kakaunti lamang; at nagpapaalam ako sa mambabasa, umaasa na marami sa aking mga kapatid ang makababasa ng aking mga salita. Mga kapatid, paalam.
- Ug nahitabo nga daghang paagi ang gihimo aron mabawi ug mapahiuli ang mga Lamanita ngadto sa kahibalo sa kamatuoran; apan nakawang ra kining tanan, kay maoy ilang kahimuot ang mga gubat ug pagpaagas sa dugo, ug anaa kanila ang walay kataposang pagdumot batok kanamo, nga ilang kaigsoonan. Ug pinaagi sa gahom sa ilang mga hinagiban nagtinguha sila sa padayon nga paglaglag kanamo.
- Busa, ang katawhan ni Nephi nagpalig-on batok kanila pinaagi sa ilang mga hinagiban, ug sa tibuok nilang kusog, misalig sa Dios ug bato sa ilang kaluwasan; busa, nahimo gihapon silang mga mananaog sa ilang mga kaaway.
- Ug nahitabo nga ako, si Jacob, nagkatigulang na; ug ang talaan sa kasaysayan niini nga katawhan gitipigan nganha sa ubang mga palid ni Nephi, busa, ako motapos niini nga talaan, magpahayag nga akong gisulat kutob sa akong nahibaloan, pinaagi sa pag-ingon nga ang panahon milabay dungan kanamo, ug usab ang among kinabuhi milabay nga para kanamo sama sa usa ka damgo, kami nga nag-inusara ug maligdong nga katawhan, mga laag, gisalikway gikan sa Jerusalem, natawo sa kalisdanan, sa kamingawan, ug gidumtan sa among kaigsoonan, nga maoy hinungdan sa mga gubat ug mga panagbingkil; busa, nagbangotan kami sa among mga adlaw.
- Ug ako, si Jacob, nakakita nga sa dili madugay moadto na ako sa akong lubnganan; busa, akong gisultihan ang akong anak nga si Enos: Kuhaa kini nga mga palid. Ug gisultihan nako siya sa mga butang nga gisugo kanako sa akong igsoon nga si Nephi, ug misaad siya nga mosunod sa mga sugo. Ug gitapos nako ang akong pagsulat niini nga mga palid, diin diyotay ra ang mga sinulat; ug ngadto sa magbabasa manamilit ako, manghinaot nga daghan sa akong kaigsoonan ang mobasa unta sa akong mga pulong. Kaigsoonan, adios.
- And it came to pass that many means were devised to reclaim and restore the Lamanites to the knowledge of the truth; but it all was vain, for they delighted in wars and bloodshed, and they had an eternal hatred against us, their brethren. And they sought by the power of their arms to destroy us continually.
- Wherefore, the people of Nephi did fortify against them with their arms, and with all their might, trusting in the God and rock of their salvation; wherefore, they became as yet, conquerors of their enemies.
- And it came to pass that I, Jacob, began to be old; and the record of this people being kept on the other plates of Nephi, wherefore, I conclude this record, declaring that I have written according to the best of my knowledge, by saying that the time passed away with us, and also our lives passed away like as it were unto us a dream, we being a lonesome and a solemn people, wanderers, cast out from Jerusalem, born in tribulation, in a wilderness, and hated of our brethren, which caused wars and contentions; wherefore, we did mourn out our days.
- And I, Jacob, saw that I must soon go down to my grave; wherefore, I said unto my son Enos: Take these plates. And I told him the things which my brother Nephi had commanded me, and he promised obedience unto the commands. And I make an end of my writing upon these plates, which writing has been small; and to the reader I bid farewell, hoping that many of my brethren may read my words. Brethren, adieu.

Ang Aklat ni Enos

- 1 Dinggin, ito ay nangyari na ako, si Enos, na nakikilala ang aking ama na siya ay isang matwid na tao—sapagkat tinuruan niya ako sa kanyang wika, at gayundin sa pag-aalaga at pagpapayo ng Panginoon—at purihin ang pangalan ng aking Diyos dahil dito—
- 2 At sasabihin ko sa inyo ang pakikipagbunong ginawa ko sa harapan ng Diyos, bago ko natanggap ang kapatawaran ng aking mga kasalanan.
- 3 Dinggin, ako ay humayo upang mangaso sa mga kagubatan; at ang mga salitang madalas kong marinig na sinasabi ng aking ama hinggil sa buhay na walang hanggan, at sa kagalakan ng mga banal, ay tumimo nang malalim sa aking puso.
- 4 At ang aking kaluluwa ay nagutom; at ako ay lumuhod sa harapan ng aking Lumikha, at ako ay nagsumamo sa kanya sa mataimtim na panalangin at panambitan para sa aking sariling kaluluwa; at sa buong araw ay nagsumamo ako sa kanya; oo, at nang sumapit ang gabi ay inilakas ko pa ang aking tinig sa kaitaasan kung kaya't iyon ay nakarating sa kalangitan.
- 5 At may nangusap na isang tinig sa akin, sinasabing: Enos, ang iyong mga kasalanan ay pinatatawad na, at ikaw ay pagpapalain.
- 6 At ako, si Enos, ay nalalaman na ang Diyos ay hindi makapagsisinungaling; kaya nga, ang aking pagkakasala ay napawi.
- 7 At aking sinabi: Panginoon, paano ito nangyari?
- 8 At sinabi niya sa akin: Dahil sa iyong pananampalataya kay Cristo, na hindi mo pa kailanman narinig o nakita. At maraming taon ang lilipas bago niya ipakikita ang kanyang sarili sa laman; anupa't humayo ka, pinagaling ka ng iyong pananampalataya.
- 9 Ngayon, ito ay nangyari na nang aking marinig ang mga salitang ito, ako ay nagsimulang makadama ng pagnanais para sa kapakanan ng aking mga kapatid, ang mga Nephita; kaya nga, ibinuhos ko ang aking buong kaluluwa sa Diyos para sa kanila.

Ang Basahon ni Enos

Tan-awa, nahitabo nga ako, si Enos, nakaila sa akong amahan nga siya makiangayon nga tawo—kay siya mitudlo kanako sa iyang pinulongan, ug usab sumala sa pag-amuma ug sa pagpahimatngon sa Ginoo—ug bulahan ang ngalan sa akong Dios tungod niini—

Ug sultihan ko kamo sa akong pagpakigbisog sa atubangan sa Dios, sa wala pa ako makadawat og kapasayloan sa akong mga sala.

Tan-awa, miadto ako sa kalasangan aron mangayam og mga mananap; ug ang mga pulong nga kanunay nakong madunggan gikan sa akong amahan mahitungod sa kinabuhing dayon, ug sa kamaya sa mga santos, mituhop pag-ayo sa akong kasingkasing.

Ug ang akong kalag gigutom; ug miluhod ako sa atubangan sa akong Magbubuhat, ug nangamuyo ako kaniya sa hilabihan nga pag-ampo ug pangaliya alang sa akong kaugalingon nga kalag; ug sa tibuok adlaw nangamuyo ako kaniya; oo, ug sa dihang miabot ang kagabhion sa gihapon akong gipataas pag-ayo ang akong tingog nga kini miabot sa kalangitan.

Ug dihay miabot nga usa ka tingog ngari kanako, nga nag-ingon: Enos, ang imong mga sala gipasaylo na, ug mapanalanginan ka.

Ug ako, si Enos, nasayod nga ang Dios dili mamakak; busa, ang akong kahasal nawala sa hingpit.

Ug ako miingon: Ginoo, giunsa kini pagkahitabo?

Ug miingon siya kanako: Tungod sa imong pagtuo kang Kristo, kinsa wala pa nimo madungog o makita sukad. Ug daghang katuigan ang molabay unà pa siya mopakita sa iyang kaugalingon sa unod; busa, lakaw, ang imong pagtuo mao ang nag-ayo kanimo.

Karon, nahitabo, nga dihang nakadungog ako niining mga pulonga misugod ko sa pagbati og tinguha alang sa kaayohan sa akong kaigsoonan, nga mga Nephita; busa, akong gibu-bo ang akong tibuok nga kalag ngadto sa Dios alang kanila.

The Book of Enos

Behold, it came to pass that I, Enos, knowing my father that he was a just man—for he taught me in his language, and also in the nurture and admonition of the Lord—and blessed be the name of my God for it—

And I will tell you of the wrestle which I had before God, before I received a remission of my sins.

Behold, I went to hunt beasts in the forests; and the words which I had often heard my father speak concerning eternal life, and the joy of the saints, sunk deep into my heart.

And my soul hungered; and I kneeled down before my Maker, and I cried unto him in mighty prayer and supplication for mine own soul; and all the day long did I cry unto him; yea, and when the night came I did still raise my voice high that it reached the heavens.

And there came a voice unto me, saying: Enos, thy sins are forgiven thee, and thou shalt be blessed.

And I, Enos, knew that God could not lie; wherefore, my guilt was swept away.

And I said: Lord, how is it done?

And he said unto me: Because of thy faith in Christ, whom thou hast never before heard nor seen. And many years pass away before he shall manifest himself in the flesh; wherefore, go to, thy faith hath made thee whole.

Now, it came to pass that when I had heard these words I began to feel a desire for the welfare of my brethren, the Nephites; wherefore, I did pour out my whole soul unto God for them.

10 At habang ako ay nasa gayong pagpupunyagi sa espiritu, dinggin, ang tinig ng Panginoon ay sumaisip kong muli, sinasabing: Ako ay dadalaw sa iyong mga kapatid alinsunod sa kanilang pagsusumigasig sa pagsunod sa aking mga kautusan. Ibinigay ko sa kanila ang lupaing ito, at ito ay isang banal na lupain; at ito ay hindi ko isusumpa maliban sa kadahilanan ng kasamaan; kaya nga, ako ay dadalaw sa iyong mga kapatid alinsunod sa aking sinabi; at ang kanilang mga kasalanan ay ipapataw ko nang may kalungkutan sa kanilang sariling mga ulo.

11 At matapos na ako, si Enos, ay marinig ang mga salitang ito, ang aking pananampalataya ay nagsimulang maging matatag sa Panginoon; at ako ay nanalangin sa kanya ng maraming mahabang pagpupunyagi para sa aking mga kapatid, ang mga Lamanita.

12 At ito ay nangyari na matapos na ako ay manalangin at magpagal nang buong pagsusumigasig, sinabi sa akin ng Panginoon: Ipagkakaloob ko sa iyo ang alinsunod sa iyong mga naisin, dahil sa iyong pananampalataya.

13 At ngayon, dinggin, ito ang naising hiniling ko sa kanya—na kung mangyayari, na ang aking mga tao, ang mga Nephita, ay mahuhulog sa paglabag, at sa anumang paraan ay malipol, at ang mga Lamanita ay hindi malilipol, na ang Panginoong Diyos ay mag-iingat ng isang tala ng aking mga tao, ang mga Nephita; maging ito man ay sa pamamagitan ng kapangyarihan ng kanyang banal na bisig, nang ito ay maiparating sa mga araw sa hinaharap sa mga Lamanita, na baka sakali, sila ay maakay sa kaligtasan—

14 Sapagkat sa kasalukuyan, ang aming pagpupunyaging mapanumbalik sila sa tunay na pananampalataya ay walang saysay. At sila ay sumumpa sa kanilang kapootan na kung maaari, wawasakin nila kami at ang aming mga talaan, at gayundin ang lahat ng kaugalian ng aming mga ama.

15 Anupa't nalalaman kong mapangangalagaan ng Panginoong Diyos ang aming mga tala, ako ay patuloy na nagsumamo sa kanya, sapagkat sinabi niya sa akin: Ang anumang bagay na iyong hihingin nang may pananampalataya, naniniwalang makatatanggap ka sa pangalan ni Cristo, ito ay matatanggap mo.

Ug samtang nakigbisog ako sa espiritu, tan-awa, ang tingog sa Ginoo miabot na usab sa akong hunahuna, nga nag-ingon: Akong duawon ang imong kaigsoonan sumala sa ilang kakugi sa pagtuman sa akong mga sugo. Akong gihatag kini nga yuta ngadto kanila, ug balaan kini nga yuta; ug dili Ako motunglo niini gawas kon tungod sa kadaotan; busa, akong duawon ang imong kaigsoonan sumala sa Akong giingon; ug ang ilang mga kalapasan Akong pahamtangan og kasub-anan diha sa kaugalingon nilang mga ulo.

Ug human nga ako, si Enos, nakadungog niining mga pulonga, ang akong pagtuo sa Ginoo nagsugod sa pagkadili matarog; ug nag-ampo ako kaniya inubanan sa daghang pakigbisog alang sa akong kaigsoonan, ang mga Lamanita.

Ug nahitabo nga human ako nag-ampo ug naghago sa tanang kakugi, ang Ginoo miingon kanako: Hatagan ko ikaw sumala sa imong mga tinguha, tungod sa imong pagtuo.

Ug karon tan-awa, mao kini ang tinguha nga akong gitinguha kaniya—nga kon mahitabo man, nga ang akong katawhan, ang mga Nephita, makahimo og kalapasan, ug malaglag sa bisan unsa nga paagi, ug kon ang mga Lamanita dili malaglag, nga ang Ginoong Dios magtipig og talaan bahin sa akong katawhan, nga mga Nephita; kon mahitabo man nga pinaagi sa gahom sa iyang balaan nga bukton, nga kini sa umaabot nga mga adlaw madala ngadto sa mga Lamanita, aron, sila, madala ngadto sa kaluwasan—

Kay sa pagkakaron nakawang ang among mga pakigbisog sa pagpabalik nila ngadto sa tinuod nga pagtuo. Ug nanumpa sila sa ilang kapungot nga, kon mahimo, laglagon nila ang among mga talaan ug kami, ug usab ang tanang tradisyon sa among mga amahan.

Busa, tungod kay nasayod ako nga makahimo ang Ginoong Dios sa pagtipig sa among mga talaan, nangamuyo ako kaniya sa walay hunong, kay miingon siya kanako: Bisan unsang butanga ang imong pangayoon pinaagi sa pagtuo, nagatuo nga ikaw makadawat niini pinaagi sa ngalan ni Kristo, ikaw makadawat niini.

And while I was thus struggling in the spirit, behold, the voice of the Lord came into my mind again, saying: I will visit thy brethren according to their diligence in keeping my commandments. I have given unto them this land, and it is a holy land; and I curse it not save it be for the cause of iniquity; wherefore, I will visit thy brethren according as I have said; and their transgressions will I bring down with sorrow upon their own heads.

And after I, Enos, had heard these words, my faith began to be unshaken in the Lord; and I prayed unto him with many long strugglings for my brethren, the Lamanites.

And it came to pass that after I had prayed and labored with all diligence, the Lord said unto me: I will grant unto thee according to thy desires, because of thy faith.

And now behold, this was the desire which I desired of him—that if it should so be, that my people, the Nephites, should fall into transgression, and by any means be destroyed, and the Lamanites should not be destroyed, that the Lord God would preserve a record of my people, the Nephites; even if it so be by the power of his holy arm, that it might be brought forth at some future day unto the Lamanites, that, perhaps, they might be brought unto salvation—

For at the present our strugglings were vain in restoring them to the true faith. And they swore in their wrath that, if it were possible, they would destroy our records and us, and also all the traditions of our fathers.

Wherefore, I knowing that the Lord God was able to preserve our records, I cried unto him continually, for he had said unto me: Whatsoever thing ye shall ask in faith, believing that ye shall receive in the name of Christ, ye shall receive it.

16 At ako ay may pananampalataya, at ako ay nagsumamo sa Diyos na kanyang pangalagaan ang mga tala; at siya ay nakipagtipan sa akin na kanya itong ipararating sa mga Lamanita sa kanyang sariling takdang panahon.

17 At ako, si Enos, ay nalalamang alinsunod ito sa tipang kanyang ginawa; kaya nga, ang aking kaluluwa ay napayapa.

18 At sinabi sa akin ng Panginoon: Ang iyong mga ama ay humiling din sa akin ng bagay na ito; at ito ay mangyayari sa kanila alinsunod sa kanilang pananampalataya; sapagkat ang kanilang pananampalataya ay katulad din ng sa iyo.

19 At ngayon, ito ay nangyari na ako, si Enos, ay humayo sa mga tao ni Nephi, nagpopropesiya ng mga bagay na darating, at nagpapatotoo sa mga bagay na aking narinig at nakita.

20 At ako ay nagpapatotoo na ang mga tao ni Nephi ay buong sigasig na nagsikap na maipanumbalik ang mga Lamanita sa tunay na pananampalataya sa Diyos. Ngunit ang aming mga pagpapagal ay nawalan ng saysay; ang kanilang poot ay di matinag, at sila ay naakay ng kanilang likas na kasamaan kaya nga't sila ay naging mababangis, at malulupit, at mga taong uhaw sa dugo, puno ng pagsamba sa diyus-diyusan at karumihan; nabubusog sa mga hayop na maninila; nananahanan sa mga tolda, at gumagala sa ilang na may isang maigsing bigkis na balat sa kanilang mga balakang at ang kanilang mga ulo ay ahit; at ang kanilang kahusayan ay sa pana, at sa simitar at sa palakol. At marami sa kanila ay hindi kumakain maliban sa ito ay hilaw na karne; at sila ay patuloy na naghahangad na lipulin kami.

21 At ito ay nangyari na ang mga tao ni Nephi ay nagbungkal ng lupa, at nagtanim ng lahat ng uri ng butil, at ng bungang-kahoy, at mga kawan ng mga hayop, at mga kawan ng lahat ng uri ng baka, at mga kambing, at mailap na kambing, at gayundin ng maraming kabayo.

22 At lubhang maraming propeta sa amin. At ang mga tao ay mga taong matitigas ang leeg, mahirap makaunawa.

Ug ako adunay pagtuo, ug nangamuyo ako sa Dios nga tipigan niya ang mga talaan; ug nakigsaad siya kanako nga kini iyang dad-on ngadto sa mga Lamanita sa kaugalingon niyang tukmang panahon.

Ug ako, si Enos, nasayod nga matuman kini sumala sa pakigsaad nga iyang gihimo; busa nakapahulay ang akong kalag.

Ug ang Ginoo miingon kanako: Ang imong mga amahan mihangyo usab niining butang kanako; ug mahitabo kini kanila sumala sa ilang pagtuo; kay ang ilang pagtuo sama sa imoha.

Ug karon nahitabo nga ako, si Enos, miadto sa taliwala sa katawhan ni Nephi, nanagna sa mga butang nga moabot, ug nagpamatuod sa mga butang nga akong nadungog ug nakita.

Ug mopamatuod ko nga ang katawhan ni Nephi makugihong nagtinguha nga mapahiuli ang mga Lamanita sa tinuod nga pagtuo sa Dios. Apan ang among mga kahago walay kapuslanan; ang ilang pagdumot dili matarog, ug nadala sila sa ilang daotang kinaiya nga nahimo silang luog, ug bangis, ug katawhan nga uhaw sa dugo, puno sa pagsimba og mga dios-dios ug kahugawan; nabuhi pinaagi sa pagkaon sa mga mananap nga manunubad; nagpuyo sa mga tolda, naglaag-laag sa kamingawan nga nagbahag og panit sa mananap nga gibakos sa ilang mga bat-ang ug kinagisan ang ilang mga ulo; ug hanas sila sa paggamit sa gapasan, ug sa sundang, ug sa atsa. Ug ang kadaghanan kanila walay laing kaonon gawas lang sa hilaw nga karne; ug padayon silang nagtinguha sa pagpatay kanamo.

Ug nahitabo nga ang katawhan ni Nephi miugmad sa yuta, ug mipasanay sa tanang matang sa lugas, ug sa mga prutas, ug mga panon sa kahayopan, ug mga panon sa tanang matang sa baka, mga kanding, ug mga ihalas nga kanding, ug usab daghang kabayo.

Ug dihay daghan kaayong mga propeta taliwala kanamo. Ug ang katawhan mga tikig og liog nga katawhan, ug lisod pasabton.

And I had faith, and I did cry unto God that he would preserve the records; and he covenanted with me that he would bring them forth unto the Lamanites in his own due time.

And I, Enos, knew it would be according to the covenant which he had made; wherefore my soul did rest.

And the Lord said unto me: Thy fathers have also required of me this thing; and it shall be done unto them according to their faith; for their faith was like unto thine.

And now it came to pass that I, Enos, went about among the people of Nephi, prophesying of things to come, and testifying of the things which I had heard and seen.

And I bear record that the people of Nephi did seek diligently to restore the Lamanites unto the true faith in God. But our labors were vain; their hatred was fixed, and they were led by their evil nature that they became wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, full of idolatry and filthiness; feeding upon beasts of prey; dwelling in tents, and wandering about in the wilderness with a short skin girdle about their loins and their heads shaven; and their skill was in the bow, and in the cimeter, and the ax. And many of them did eat nothing save it was raw meat; and they were continually seeking to destroy us.

And it came to pass that the people of Nephi did till the land, and raise all manner of grain, and of fruit, and flocks of herds, and flocks of all manner of cattle of every kind, and goats, and wild goats, and also many horses.

And there were exceedingly many prophets among us. And the people were a stiffnecked people, hard to understand.

23 At wala nang ibang bagay maliban sa labis na paghihigpit, pangangaral at pagpopropesiya ng mga digmaan, at mga alitan, at mga pagkawasak, at patuloy na pagpapaalaala sa kanila tungkol sa kamatayan, at sa tagal ng kawalang-hanggan, at sa mga hatol at sa kapangyarihan ng Diyos, at lahat ng bagay na ito—patuloy na pinupukaw sila upang manatili silang may takot sa Panginoon. Sinasabi ko na walang kulang sa mga bagay na ito, at labis na malaking kalinawan ng pananalita, ang pipigil sa kanila mula sa mabilis na pagbaba sa pagkalipol. At ayon sa ganitong pamamaraan ako sumulat hinggil sa kanila.

24 At nakita ko ang mga digmaang namagitan sa mga Nephita at Lamanita sa paglipas ng aking mga araw.

25 At ito ay nangyari na ako ay nagsimulang tumanda, at isandaan at pitumpu at siyam na taon na ang lumipas mula sa panahon na ang aming amang si Lehi ay lumisan sa Jerusalem.

26 At napagtanto ko na malapit na akong bumaba sa aking libingan, na naatasan sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos na ako ay kailangang mangaral at magpropesiya sa mga taong ito, at ipahayag ang salita alinsunod sa katotohanan na na kay Cristo. At ipinahayag ko iyon sa lahat ng aking mga araw, at nagsaya sa mga iyon nang higit sa anupaman sa daigdig.

27 At ako ay malapit nang magtungo sa pook ng aking kapahingahan, na kasama ang aking Manunubos; sapagkat alam ko na sa kanya ay magkakaroon ako ng pamamahinga. At ako ay magsasaya sa araw na ang aking pagiging may kamatayan ay mabibihisan ng kawalang-kamatayan, at tatayo sa kanyang harapan; sa gayon, makikita ko ang kanyang mukha nang may katuwaan, at sasabihin niya sa akin: Lumapit ka sa akin, ikaw na pinagpala, may isang pook na inihanda para sa iyo sa mga mansiyon ng aking Ama. Amen.

Ug walay lain gawas sa hilabihang kapintas, pagsangyaw ug pagpanagna bahin sa mga gubat, ug mga panagbingkil, ug mga panglaglag, ug kanunay nga pagpahinumdom kanila bahin sa kamatayon, ug sa gidugayon sa kahangtoran, ug sa mga paghukom ug gahom sa Dios, ug sa tanan niini nga mga butang—pagpahigmata kanila sa kanunay aron padayon silang may kahadlok sa Ginoo. Moingon ko nga walay lain gawas lang niining mga butanga, ug hilabihan ka yanong pinulongan, ang makapugong kanila gikan sa diha-diha nga kalaglagan. Ug sa ingon niini nga paagi nagsulat ko mahitungod kanila.

Ug nakasaksi ko og mga gubat tali sa mga Nephita ug sa mga Lamanita sa tibuok nakong kinabuhi.

Ug nahitabo nga nagsugod ko sa pagkatigulang, ug usa ka gatos ug kapitoan ug siyam ka tuig ang milabay sukad sa panahon nga ang among amahan nga si Lehi mibiya sa Jerusalem.

Ug akong nakita nga sa dili madugay ako manaog na sa akong lubnganan, kay dugay nang gidasig sa gahom sa Dios nga kinahanglan akong magsangyaw ug managna niini nga katawhan, ug mopahayag sa pulong sumala sa kamatuoran nga anaa kang Kristo. Ug namahayag ako niini sa tanan kong mga adlaw, ug nagmalipayon niini labaw pa kay sa kalibotan.

Ug sa dili madugay moadto na ako sa dapit nga akong kapahulayan, nga kauban sa akong Manunubos; kay nasayod ako nga kaniya ako makapahulay. Ug ikalipay unya nako ang adlaw kon ang akong pagkamortal mausab na sa pagka-imortal, ug mobarog sa iyang atubangan; ug unya akong makita ang iyang panagway sa kahinangop, ug moingon siya kanako: Duol kanako, ikaw nga bulahan, may dapit nga giandam alang kanimo sa mga mansiyon sa akong Amahan. Amen.

And there was nothing save it was exceeding harshness, preaching and prophesying of wars, and contentions, and destructions, and continually reminding them of death, and the duration of eternity, and the judgments and the power of God, and all these things—stirring them up continually to keep them in the fear of the Lord. I say there was nothing short of these things, and exceedingly great plainness of speech, would keep them from going down speedily to destruction. And after this manner do I write concerning them.

And I saw wars between the Nephites and Lamanites in the course of my days.

And it came to pass that I began to be old, and an hundred and seventy and nine years had passed away from the time that our father Lehi left Jerusalem.

And I saw that I must soon go down to my grave, having been wrought upon by the power of God that I must preach and prophesy unto this people, and declare the word according to the truth which is in Christ. And I have declared it in all my days, and have rejoiced in it above that of the world.

And I soon go to the place of my rest, which is with my Redeemer; for I know that in him I shall rest. And I rejoice in the day when my mortal shall put on immortality, and shall stand before him; then shall I see his face with pleasure, and he will say unto me: Come unto me, ye blessed, there is a place prepared for you in the mansions of my Father. Amen.

Ang Aklat ni Jarom

- 1 Ngayon, dinggin, ako, si Jarom, ay sumusulat ng ilang salita alinsunod sa kautusan ng aking amang si Enos upang maipagpatuloy ang aming talaangkanan.
- 2 At dahil sa maliliit ang mga laminang ito, at dahil ang mga bagay na ito ay nasusulat para sa kapakanan ng aming mga kapatid, ang mga Lamanita, kaya nga, talagang kinakailangang makapagsulat ako nang kaunti; subalit hindi ako magsusulat ng mga bagay tungkol sa aking pagpopropesiya, ni sa aking mga paghahayag. Sapagkat ano pa ba ang maisusulat ko na makahihigit pa kaysa sa mga naisulat na ng aking mga ama? Sapagkat hindi ba't kanilang inihayag ang plano ng kaligtasan? Sinasabi ko sa inyo, Oo; at sapat na ito sa akin.
- 3 Dinggin, kinakailangang marami pa ang gawin sa mga taong ito dahil sa katigasan ng kanilang mga puso, at sa kabingihan ng kanilang mga tainga, at sa kabulagan ng kanilang mga isipan, at sa katigasan ng kanilang mga leeg; gayunpaman, labis na maawain ang Diyos sa kanila, at hindi pa sila pinapalis sa ibabaw ng lupain.
- 4 At marami sa amin ang nakatatanggap ng maraming paghahayag, sapagkat hindi lahat sila ay matitigas ang leeg. At kasindami ng hindi matitigas ang leeg at may pananampalataya, ay may pakikipag-ugnayan sa Banal na Espiritu, na naghahayag sa mga anak ng tao, alinsunod sa kanilang pananampalataya.
- 5 At ngayon, dinggin, nakalipas na ang dalawang daang taon, at ang mga tao ni Nephi ay naging makapangyarihan sa lupain. Pinagsikapan nilang sundin ang batas ni Moises at gawing banal ang araw ng sabbath sa Panginoon. At hindi sila nawalan ng pitagan; ni hindi sila nanlapastangan. At ang mga batas ng lupain ay napakahigpit.
- 6 At nakakalat sila sa halos buong ibabaw ng lupain, at gayundin ang mga Lamanita. At higit silang marami kaysa sa mga Nephita; at ikinagagalak nila ang pumaslang at iniinom ang dugo ng mga hayop.

Ang Basahon ni Jarom

Karon tan-awa, ako, si Jarom, mosulat og pipila ka pulong sumala sa sugo sa akong amahan, nga si Enos, aron ang among kasaysayan sa kagikanaan matipigan.

Ug tungod kay gagmay kini nga mga palid, ug kay kining mga butanga gisulat alang sa katuyoan nga mabulahan ang among kaigsoonan nga mga Lamanita, busa, gikinahanglan nga mosulat ako og diyotay; apan dili ako mosulat sa mga butang nga akong gipanagna, ni sa akong mga pagpadayag. Kay unsa pa may akong ikasulat og dugang sa gipangsulat sa akong mga amahan? Kay wala ba kini magpadayag sa plano sa kaluwasan? Sultihan ko kamo, Oo; ug igo na kini kanako.

Tan-awa, kinahanglan kaayo nga daghan ang buhaton alang niini nga katawhan, tungod sa katig-a sa ilang mga kasingkasing, ug sa kabungol sa ilang mga dalunggan, ug sa pagkabuta sa ilang mga hunahuna, ug sa katikig sa ilang mga liog; bisan pa niana, hilabihan ka maloloy-on ang Dios ngadto kanila, ug wala pa molaglag kanila sa ibabaw sa yuta.

Ug daghan kanamo ang nakadawat og daghang mga pagpadayag, kay dili tanan nila mga tikig og liog. Ug kutob sa dili tikig og liog ug nagbaton og pagtuo, adunay pagpakigdait sa Balaang Espiritu, nga nagpadayag ngadto sa mga anak sa tawo, sumala sa ilang pagtuo.

Ug karon, tan-awa, duha ka gatos ka tuig na ang milabay, ug ang katawhan ni Nephi nagkalig-on sa yuta. Naninguha sila sa pagtuman sa balaod ni Moises ug sa pagbalaan sa adlaw nga igpapahulay ngadto sa Ginoo. Ug wala sila magpasipala; ug wala sila manamastamas. Ug ang mga balaod sa yuta hilabihan ka higpit.

Ug nagkatibulaag sila sa daghang dapit ibabaw sa yuta, ug mao usab ang mga Lamanita. Ug labaw pa sila ka daghan kay sa mga Nephita; ug ganahan silang mopatay ug moinom sa dugo sa mga mananap.

The Book of Jarom

Now behold, I, Jarom, write a few words according to the commandment of my father, Enos, that our genealogy may be kept.

And as these plates are small, and as these things are written for the intent of the benefit of our brethren the Lamanites, wherefore, it must needs be that I write a little; but I shall not write the things of my prophesying, nor of my revelations. For what could I write more than my fathers have written? For have not they revealed the plan of salvation? I say unto you, Yea; and this sufficeth me.

Behold, it is expedient that much should be done among this people, because of the hardness of their hearts, and the deafness of their ears, and the blindness of their minds, and the stiffness of their necks; nevertheless, God is exceedingly merciful unto them, and has not as yet swept them off from the face of the land.

And there are many among us who have many revelations, for they are not all stiffnecked. And as many as are not stiff-necked and have faith, have communion with the Holy Spirit, which maketh manifest unto the children of men, according to their faith.

And now, behold, two hundred years had passed away, and the people of Nephi had waxed strong in the land. They observed to keep the law of Moses and the sabbath day holy unto the Lord. And they profaned not; neither did they blaspheme. And the laws of the land were exceedingly strict.

And they were scattered upon much of the face of the land, and the Lamanites also. And they were exceedingly more numerous than were they of the Nephites; and they loved murder and would drink the blood of beasts.

7 At ito ay nangyari na maraming ulit silang sumalakay laban sa amin, na mga Nephita, upang makipaglaban. Subalit ang aming mga hari at aming mga pinuno ay mga makapangyarihang lalaki sa pananampalataya sa Panginoon; at itinuro nila sa mga tao ang mga landas ng Panginoon; kaya nga, napigilan namin ang mga Lamanita at naitaboy silang palabas ng aming mga lupain, at nagsimulang patibayin ang aming mga lungsod, o alinmang lugar na aming mana.

8 At labis kaming dumami, at nagsikalat sa ibabaw ng lupain, at naging labis na mayaman sa ginto, at sa pilak, at sa mamahaling bagay, at sa mahusay na pagyari ng kahoy, sa mga gusali, at sa mga makinarya, at gayundin sa bakal at tumbaga, at tanso at asero, gumagawa ng lahat ng uri ng kagamitan ng bawat uri upang makapagbungal ng lupa, at mga sandata ng digmaan—oo, ang matulis na palaso, at ang sisidlan ng palaso, at ang tunod, at ang sibat, at lahat ng paghahanda para sa digmaan.

9 At sa gayon nakahandang harapin ang mga Lamanita, hindi sila namayani laban sa amin. Sa halip, ang salita ng Panginoon ay napatunayan, na kanyang sinabi sa aming mga ama, sinasabi na: Yamang inyong sinusunod ang aking mga kautusan, kayo ay uunlad sa lupain.

10 At ito ay nangyari na binigyang-babala ng mga propeta ng Panginoon ang mga tao ni Nephi, alinsunod sa salita ng Diyos, na kung hindi nila susundin ang mga kautusan, bagkus ay mahuhulog sa paglabag, na malilipol sila mula sa ibabaw ng lupain.

11 Samakatwid, ang mga propeta, at ang mga saserdote, at ang mga guro, ay masisigasig na nagpagal, pinapayuhan nang may mahabang pagtitiis ang mga tao na magsumigasig; itinuturo ang batas ni Moises, at ang hangarin ng pagbibigay nito; hinihikayat silang umasa sa Mesiyas, at maniwalang siya ay paparito na para bagang pumarito na siya. At sa ganitong pamamaraan nila tinuruan sila.

12 At ito ay nangyari na sa paggawa nito ay naiadya nila ang kanilang pagkalipol sa ibabaw ng lupain; sapagkat dinuro nila ang kanilang mga puso sa pamamagitan ng salita, patuloy na pinupukaw sila tungo sa pagsisisi.

Ug nahitabo nga sa makadaghang higayon misulong sila kanamo, nga mga Nephita, aron makig-away. Apan ang among mga hari ug ang among mga pangulo mga tawo nga may lig-ong pagtuo sa Ginoo; ug gitudloan nila ang katawhan sa mga pamaagi sa Ginoo; busa, among gisuklan ang mga Lamanita ug gilaglag sila gikan sa among mga yuta, ug misugod sa paglig-on sa among mga siyudad, o sa bisan asang dapit nga among kabilin.

Ug midaghan kami sa hilabihan, ug mikatap sa ibabaw sa yuta, ug nahimong hilabihan ka adunahan sa bulawan, ug sa pilak, ug sa bililhong mga butang, ug sa hanas nga pagkahimo nga mga ginama sa kahoy, sa mga gambalay, ug sa mga makinarya, ug usab sa puthaw ug sa kobre, ug sa bronse ug sa asero, naghimo sa tanang matang sa kahimanan sa matag matang aron sa pag-ugmad sa yuta, ug sa mga hinagiban sa gubat—oo, ang mahait nga talinis nga panâ, ug ang udyongan, ug udyong, ang bangkaw, ug ang tanan nga pagpangandam alang sa gubat.

Ug tungod kay andam na sa pagsugat sa mga Lamanita, wala sila mouswag batok kanamo. Apan ang pulong sa Ginoo napamatud-an, nga gipamulong niya ngadto sa among mga amahan, nag-ingon nga: Ingon nga kamo naghupot sa akong mga sugo kamo mouswag diha sa yuta.

Ug nahitabo nga ang mga propeta sa Ginoo mipasidaan sa katawhan ni Nephi, sumala sa pulong sa Dios, nga kon dili sila motuman sa mga sugo, apan makahimo og kalapasan, pagalaglagon sila sa ibabaw sa yuta.

Busa, ang mga propeta, ug ang mga pari, ug ang mga magtutudlo, nagkugi sa agpagtrabaho, labihan ka mainantosong nag-awhag nga ang katawhan magmakugihon; nagtudlo sa balaod ni Moises, ug sa katuyoan sa paghatag niini; nag-agni kanila nga magpaabot sa Mesiyas, ug motuo nga siya moabot sama nga siya miabot na. Ug sa ingon niini nga paagi gitudloan nila sila.

Ug nahitabo nga pinaagi sa pagbuhat niini ilang gipugngan ang ilang pagkalaglag sa ibabaw sa yuta; kay sa tinuoray gitandog nila ang ilang mga kasingkasing pinaagi sa pulong, padayon nga nag-awhag kanila sa paghinulsol.

And it came to pass that they came many times against us, the Nephites, to battle. But our kings and our leaders were mighty men in the faith of the Lord; and they taught the people the ways of the Lord; wherefore, we withstood the Lamanites and swept them away out of our lands, and began to fortify our cities, or whatsoever place of our inheritance.

And we multiplied exceedingly, and spread upon the face of the land, and became exceedingly rich in gold, and in silver, and in precious things, and in fine workmanship of wood, in buildings, and in machinery, and also in iron and copper, and brass and steel, making all manner of tools of every kind to till the ground, and weapons of war—yea, the sharp pointed arrow, and the quiver, and the dart, and the javelin, and all preparations for war.

And thus being prepared to meet the Lamanites, they did not prosper against us. But the word of the Lord was verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will keep my commandments ye shall prosper in the land.

And it came to pass that the prophets of the Lord did threaten the people of Nephi, according to the word of God, that if they did not keep the commandments, but should fall into transgression, they should be destroyed from off the face of the land.

Wherefore, the prophets, and the priests, and the teachers, did labor diligently, exhorting with all long-suffering the people to diligence; teaching the law of Moses, and the intent for which it was given; persuading them to look forward unto the Messiah, and believe in him to come as though he already was. And after this manner did they teach them.

And it came to pass that by so doing they kept them from being destroyed upon the face of the land; for they did prick their hearts with the word, continually stirring them up unto repentance.

- 13 At ito ay nangyari na lumipas ang dalawang daan at tatlumpu at walong taon—alinsunod sa mga alitan, at mga kaguluhan, at mga pagtatalu-talo, sa loob ng maraming panahon.
- 14 At ako, si Jarom, ay hindi na magsusulat pa, sapagkat maliliit ang mga lamina. Subalit dinggin, aking mga kapatid, maaari kayong sumangguni sa iba pang mga lamina ni Nephi; sapagkat dinggin, sa mga yaon nauukit ang mga tala ng aming mga digmaan, ayon sa mga sulat ng mga hari, o mga yaong ipinasulat nila.
- 15 At ibinibigay ko ang mga laminang ito sa mga kamay ng aking anak na lalaki na si Omni, upang ang mga ito ay maipagpatuloy alinsunod sa mga kautusan ng aking mga ama.
- Ug nahitabo nga milabay ang duha ka gatos ug katloan ug walo ka tuig—sa kapanahonan sa gubat, ug panagbingkil, ug panagsumpaki, sulod sa dugay nga panahon.
- Ug ako, si Jarom, wala na magsulat pa og dugang, kay gagmay ang mga palid. Apan tan-awa, akong kaigsoonan, mahimo ra kamong mosusi sa laing mga palid ni Nephi; kay tan-awa, anaa diha nakulit ang mga talaan sa among mga pakiggubat, sumala sa gisulat sa mga hari, o niadtong ilang gipasulat.
- Ug ihatag ko kini nga mga palid ngadto sa mga kamot sa akong anak nga si Omni, aron matipigan kini sumala sa mga sugo sa akong mga amahan.
- And it came to pass that two hundred and thirty and eight years had passed away—after the manner of wars, and contentions, and dissensions, for the space of much of the time.
- And I, Jarom, do not write more, for the plates are small. But behold, my brethren, ye can go to the other plates of Nephi; for behold, upon them the records of our wars are engraven, according to the writings of the kings, or those which they caused to be written.
- And I deliver these plates into the hands of my son Omni, that they may be kept according to the commandments of my fathers.

Ang Aklat ni Omni

- 1 Dinggin, ito ay nangyari na ako, si Omni, na inutusan ng aking amang si Jarom na dapat akong magsulat kahit paano sa mga laminang ito, upang maipagpatuloy ang aming talaangkanan—
- 2 Samakatwid, sa mga araw ko, nais kong malaman ninyo na nakipaglaban ako nang husto sa pamamagitan ng espada upang mapangalagaan ang aking mga tao, ang mga Nephita, mula sa pagkahulog sa mga kamay ng kanilang mga kaaway, ang mga Lamanita. Subalit dinggin, ako rin sa aking sarili ay isang masamang tao, at hindi ko sinunod ang mga batas at ang mga kautusan ng Panginoon na dapat ko sanang ginawa.
- 3 At ito ay nangyari na lumipas ang dalawang daan at pitumpu at anim na taon, at nagkaroon kami ng maraming panahon ng kapayapaan; at nagkaroon kami ng maraming panahon ng malubhang digmaan at pagdanak ng dugo. Oo, at sa madaling salita, lumipas ang dalawang daan at walumpu at dalawang taon, at iningatan ko ang mga laminang ito alinsunod sa mga kautusan ng aking mga ama; at ipinagkatiwala ko ang mga ito sa aking anak na lalaki na si Amaron. At ako ay nagtatapos.
- 4 At ngayon, ako, si Amaron, ay isinusulat ang anumang mga bagay na aking maisusulat, na kakaunti, sa aklat ng aking ama.
- 5 Dinggin, ito ay nangyari na lumipas ang tatlong daan at dalawampung taon, at ang higit na masasamang bahagi ng mga Nephita ay nalipol.
- 6 Sapagkat hindi pahihintulutan ng Panginoon, matapos niya silang akayin palabas ng lupain ng Jerusalem at inaruga at pinangalagaan sila mula sa pagkahulog sa mga kamay ng kanilang mga kaaway, oo, hindi niya ipahihintulot na hindi mapatunayan ang mga salita na kanyang sinabi sa aming mga ama, sinasabi na: Yamang hindi kayo sumusunod sa aking mga kautusan, kayo ay hindi uunlad sa lupain.
- 7 Samakatwid, dinalaw sila ng Panginoon sa dakilang paghahatol; gayunpaman, kinaawaan niya ang mga matwid upang hindi sila mangasawi, sa halip ay iniligtas sila mula sa mga kamay ng kanilang mga kaaway.
- 8 At ito ay nangyari na ibinigay ko ang mga lamina sa aking kapatid na lalaki na si Chemis.

Ang Basahon ni Omni

Tan-awa, nahitabo nga ako, si Omni, gisugo sa akong amahan, nga si Jarom, nga kinahanglan mosulat ko og gamay dinhi niini nga mga palid, aron matipigan ang among kasaysayan sa sagikanaan—

Busa, sa akong mga adlaw, gusto ko nga masayod mo nga nakig-away ako og maayo gamit ang espada aron manalipod sa akong katawhan, ang mga Nephita, gikan sa pagkahulog ngadto sa mga kamot sa ilang mga kaaway, ang mga Lamanita. Apan tan-awa, ako mismo sa akong kaugalingon usa ka daotan nga tawo, ug wala nako matuman ang mga balaod ug ang mga sugo sa Ginoo nga angay unta nakong buhaton.

Ug nahitabo nga duha ka gatos ug kapitoan ug unom ka tuig ang milabay, ug aduna kami daghang panahon sa kalinaw; ug aduna kami daghang lisod nga panahon sa gubat ug pagpaagas sa dugo. Oo, ug sa laktod nga pagkasulti, duha ka gatos ug kawaloan ug duha ka tuig ang milabay, ug gitipigan ko kini nga mga palid sumala sa mga sugo sa akong mga amahan; ug gitugyan ko kini sa akong anak nga si Amaron. Ug ako nang taposon.

Ug karon ako, si Amaron, misulat sa bisan unsa nga mga butang nga akong isulat, nga diyotay ra, sa basahon sa akong amahan.

Tan-awa, nahitabo nga tulo ka gatos ug kawhaan ka tuig ang milabay, ug ang mas labing daotan nga dapit sa mga Nephita nalaglag.

Kay dili motugot ang Ginoo, human siya midala kanila gikan sa yuta sa Jerusalem ug mibantay ug nanalipod kanila gikan sa pagkahulog ngadto sa mga kamot sa ilang mga kaaway, oo, dili siya motugot nga dili mapamatud-an ang mga pulong, nga iyang gipamulong ngadto sa atong mga amahan, nga nag-ingon nga: Kon dili kamo motuman sa akong mga sugo dili kamo mouswag sa yuta.

Busa, giduaw sila sa Ginoo sa mabangis nga paghukom; bisan pa niana, giluwat niya ang mga matarong aron dili sila mamatay, apan giluwat sila gikan sa mga kamot sa ilang mga kaaway.

Ug nahitabo nga akong gihatag ang mga palid ngadto sa akong igsoon nga si Chemish.

The Book of Omni

Behold, it came to pass that I, Omni, being commanded by my father, Jarom, that I should write somewhat upon these plates, to preserve our genealogy—

Wherefore, in my days, I would that ye should know that I fought much with the sword to preserve my people, the Nephites, from falling into the hands of their enemies, the Lamanites. But behold, I of myself am a wicked man, and I have not kept the statutes and the commandments of the Lord as I ought to have done.

And it came to pass that two hundred and seventy and six years had passed away, and we had many seasons of peace; and we had many seasons of serious war and bloodshed. Yea, and in fine, two hundred and eighty and two years had passed away, and I had kept these plates according to the commandments of my fathers; and I conferred them upon my son Amaron. And I make an end.

And now I, Amaron, write the things whatsoever I write, which are few, in the book of my father.

Behold, it came to pass that three hundred and twenty years had passed away, and the more wicked part of the Nephites were destroyed.

For the Lord would not suffer, after he had led them out of the land of Jerusalem and kept and preserved them from falling into the hands of their enemies, yea, he would not suffer that the words should not be verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall not prosper in the land.

Wherefore, the Lord did visit them in great judgment; nevertheless, he did spare the righteous that they should not perish, but did deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that I did deliver the plates unto my brother Chemish.

9 Ngayon, ako, si Chemis, ay isinusulat ang kaunting bagay na aking maisusulat, sa yaon ding aklat na kasama ng aking kapatid; sapagkat dinggin, nakita ko ang huli niyang isinulat, na isinulat niya ito sa pamamagitan ng sarili niyang kamay; at isinulat niya ito sa araw na ibinigay niya ang mga ito sa akin. At sa ganitong pamamaraan namin ipinagpapatuloy ang mga tala, sapagkat alinsunod ito sa mga kautusan ng aming mga ama. At ako ay nagtatapos.

10 Dinggin, ako, si Abinadom, ay anak na lalaki ni Chemis. Dinggin, ito ay nangyari na nakakita ako ng maraming digmaan at kaguluhan sa pagitan ng aking mga tao, ang mga Nephita, at ng mga Lamanita; at kinitil ko, sa pamamagitan ng aking sariling espada, ang buhay ng marami sa mga Lamanita sa pagtatanggol sa aking mga kapatid.

11 At dinggin, ang tala ng mga taong ito ay nauukit sa mga laminang nasa pag-iingat ng mga hari, alinsunod sa mga salinlahi; at wala akong nalalamang paghahayag maliban sa mga yaong nasusulat, ni propesiya; kaya nga, sapat na ang yaong nasusulat. At ako ay nagtatapos.

12 Dinggin, ako si Amaleki, ang anak na lalaki ni Abinadom. Dinggin, ako ay mangungusap sa inyo kahit paano hinggil kay Mosiah, na siyang ginawang hari sa lupain ng Zarahemla; sapagkat dinggin, siya na binigyang-babala ng Panginoon na dapat siyang tumakas palabas ng lupain ng Nephi, at kasindami ng makikinig sa tinig ng Panginoon ay nararapat ding lisanin ang lupain na kasama niya, patungo sa ilang—

13 At ito ay nangyari na ginawa niya ang naaayon sa iniutos sa kanya ng Panginoon. At nilisan nila ang lupain patungo sa ilang, kasindami ng nakinig sa tinig ng Panginoon; at pinatnubayan sila sa pamamagitan ng maraming pangangaral at pagpopropesiya. At patuloy silang pinaaalalahanan sa pamamagitan ng salita ng Diyos; at inakay sila sa pamamagitan ng lakas ng kanyang bisig, sa gitna ng ilang hanggang sa makarating sila sa lupaing tinatawag na lupain ng Zarahemla.

Karon ako, si Chemish, misulat og diyotay nga mga butang, diha sa mao gihapon nga basahon sa akong igsoon; kay tan-awa, nakita nako ang kataposan nga iyang gisulat, nga gisulat niya kini pinaagi sa kaugalingon niyang kamot; ug gisulat niya kini sa adlaw nga kini iyang gihatag kanako. Ug sumala niini nga paagi gihimo namo ang mga talaan, kay nagsubay kini sa mando sa among mga amahan. Ug ako nang taposon.

Tan-awa, ako, si Abinadom, anak ni Chemish. Tan-awa, nahitabo nga nakakita ako og daghang gubat ug panagbingkil tali sa akong katawhan, nga mga Nephita, ug mga Lamanita; ug ako, pinaagi sa akong kaugalingong espada, nakahunos og daghang kinabuhi sa mga Lamanita aron sa pagpanalipod sa akong kaigsoonan.

Ug tan-awa, ang talaan niini nga katawhan gikulit sa mga palid nga gihuptan sa mga hari, pinasubay sa mga henerasyon; ug ako walay nasayran nga mga pagpadayag gawas niana nga nahisulat, ni mga pagpanagna; busa, ang unsay gikinahanglan gikasulat na. Ug ako nang taposon.

Tan-awa, ako si Amaleki, ang anak ni Abinadom. Tan-awa, mamulong ako og diyotay kaninyo mahitungod kang Mosiah, kinsa gihimong hari sa yuta sa Zarahemla; kay tan-awa, gipasidan-an siya sa Ginoo nga kinahanglang molayas siya gikan sa yuta sa Nephi, ug kutob sa mopatalinghog sa tingog sa Ginoo kinahanglan nga mobiya usab sa yuta uban kaniya, ngadto sa kamingawan—

Ug nahitabo nga mibuhay siya sumala sa gisugo sa Ginoo kaniya. Ug mibiya sila gikan sa yuta ngadto sa kamingawan, kutob sa mopatalinghog sa tingog sa Ginoo; ug gigiyahan sila pinaagi sa daghang pagsangyaw ug pagpanagna. Ug gipahimangnoan sila sa kanunay pinaagi sa pulong sa Dios; ug gigiyahan sila pinaagi sa gahom sa iyang bukton, lahos sa kamingawan hangtod nga miabot sila didto sa yuta nga gitawag og yuta sa Zarahemla.

Now I, Chemish, write what few things I write, in the same book with my brother; for behold, I saw the last which he wrote, that he wrote it with his own hand; and he wrote it in the day that he delivered them unto me. And after this manner we keep the records, for it is according to the commandments of our fathers. And I make an end.

Behold, I, Abinadom, am the son of Chemish. Behold, it came to pass that I saw much war and contention between my people, the Nephites, and the Lamanites; and I, with my own sword, have taken the lives of many of the Lamanites in the defence of my brethren.

And behold, the record of this people is engraven upon plates which is had by the kings, according to the generations; and I know of no revelation save that which has been written, neither prophecy; wherefore, that which is sufficient is written. And I make an end.

Behold, I am Amaleki, the son of Abinadom. Behold, I will speak unto you somewhat concerning Mosiah, who was made king over the land of Zarahemla; for behold, he being warned of the Lord that he should flee out of the land of Nephi, and as many as would hearken unto the voice of the Lord should also depart out of the land with him, into the wilderness—

And it came to pass that he did according as the Lord had commanded him. And they departed out of the land into the wilderness, as many as would hearken unto the voice of the Lord; and they were led by many preachings and prophecies. And they were admonished continually by the word of God; and they were led by the power of his arm, through the wilderness until they came down into the land which is called the land of Zarahemla.

14 At natagpuan nila ang isang pangkat ng mga tao, na tinatawag na mga tao ni Zarahemla. Ngayon, nagkaroon ng labis na pagsasaya sa mga tao ni Zarahemla; at labis ding nagalak si Zarahemla, sapagkat isinugo ng Panginoon ang mga tao ni Mosias na dala ang mga laminang tanso na naglalaman ng tala ng mga Judio.

15 Dinggin, ito ay nangyari na natuklasan ni Mosias na ang mga tao ni Zarahemla ay nagmula sa Jerusalem sa panahon na si Zedekias, ang hari ng Juda, ay dinalang bihag sa Babilonia.

16 At naglakbay sila sa ilang, at dinala ng kamay ng Panginoon sa kabila ng malalaking katubigan, sa lupain kung saan sila natagpuan ni Mosias; at simula noon ay roon na sila nanahan.

17 At sa panahong natagpuan sila ni Mosias, labis na ang kanilang idinami. Gayunpaman, nagkaroon na sila ng maraming digmaan at malulubhang alitan, at bumagsak sa pamamagitan ng espada sa pana-panahon; at ang kanilang wika ay naging marumi; at wala silang dinalang mga talaan; at itinatwa nila ang pagiging totoo ng kanilang Lumikha; at si Mosias, ni ang mga tao ni Mosias ay hindi sila maunawaan.

18 Subalit ito ay nangyari na nag-utos si Mosias na turuan sila ng kanyang wika. At ito ay nangyari na matapos silang maturuan ng wika ni Mosias, si Zarahemla ay nagbigay ng talaangkanan ng kanyang mga ama, ayon sa kanyang alaala; at ang mga ito ay isinulat, subalit hindi sa mga laminang ito.

19 At ito ay nangyari na ang mga tao ni Zarahemla, at ni Mosias ay nagsama-sama; at si Mosias ay hinirang na maging kanilang hari.

20 At ito ay nangyari na sa panahon ni Mosias, may dinalang isang malaking bato sa kanya na may mga nakaukit; at binigyang-kahulugan niya ang mga nauukit sa pamamagitan ng kaloob at kapangyarihan ng Diyos.

21 At nagbigay-salaysay ang mga ito hinggil sa isang Coriantumer, at sa pagkapatay ng kanyang mga tao. At si Coriantumer ay natagpuan ng mga tao ni Zarahemla; at nanahan siyang kasama nila sa loob ng siyam na buwan.

Ug nakadiskobre sila og katawhan, nga gitawag og katawhan ni Zarahemla. Karon, adunay hilabihan nga paglipay taliwala sa katawhan ni Zarahemla; ug hilabihan usab ang kalipay ni Zarahemla, tungod kay ang Ginoo mipadala sa katawhan ni Mosiah nga may dalang mga palid nga bronse nga naglangkob sa talaan sa mga Judeo.

Tan-awa, nahitabo nga nahibaloan ni Mosiah nga ang katawhan ni Zarahemla nagagikan diay sa Jerusalem sa panahon nga si Sedekias, ang hari sa Juda, gidagit nga bihag ngadto sa Babelon.

Ug mibiyahé sila sa kamingawan, ug gidala pinaagi sa kamot sa Ginoo tabok sa lapad nga katubigan, ngadto sa yuta diin didto nadiskobrehan sila ni Mosiah; ug sukad niadtong panahona didto na sila nagpuyo.

Ug sa panahon nga nadiskobrehan sila ni Mosiah, hilabihan na nila kadaghan. Bisan pa niana, sila adunay daghang mga gubat ug grabeng panagbingkil, ug napukan sila pinaagi sa espada matag karon ug unya; ug ang ilang pinulongan nausab; ug sila walay gidalang mga talaan; ug gilimod nila nga anaa ang ilang Tiglalang; ug gani si Mosiah, ni ang katawhan ni Mosiah, dili makasabot kanila.

Apan nahitabo nga si Mosiah misugo nga tudloan sila sa iyang pinulongan. Ug nahitabo nga human sila matudloi sa pinulongan ni Mosiah, mihatag si Zarahemla og kasaysayan sa kagikanaan sa iyang mga amahan, sumala sa iyang panumdoman; ug gisulat kini, apan wala dinhi niini nga mga palid.

Ug nahitabo nga ang katawhan ni Zarahemla, ug ni Mosiah, nagkahiusa; ug si Mosiah gitudlo aron mahimo nilang hari.

Ug nahitabo sa mga adlaw ni Mosiah, adunay dakong bato nga gidala ngadto kaniya nga may kinulit niini; ug iyang gihubad ang mga kinulit pinaagi sa gasa ug gahom sa Dios.

Ug naghatag kini og asoy bahin sa tawo nga si Coriantumr, ug sa pagkamatay sa iyang katawhan. Ug si Coriantumr nakaplagan sa katawhan ni Zarahemla; ug nagpuyo siya uban kanila sulod sa siyam ka bulan.

And they discovered a people, who were called the people of Zarahemla. Now, there was great rejoicing among the people of Zarahemla; and also Zarahemla did rejoice exceedingly, because the Lord had sent the people of Mosiah with the plates of brass which contained the record of the Jews.

Behold, it came to pass that Mosiah discovered that the people of Zarahemla came out from Jerusalem at the time that Zedekiah, king of Judah, was carried away captive into Babylon.

And they journeyed in the wilderness, and were brought by the hand of the Lord across the great waters, into the land where Mosiah discovered them; and they had dwelt there from that time forth.

And at the time that Mosiah discovered them, they had become exceedingly numerous. Nevertheless, they had had many wars and serious contentions, and had fallen by the sword from time to time; and their language had become corrupted; and they had brought no records with them; and they denied the being of their Creator; and Mosiah, nor the people of Mosiah, could understand them.

But it came to pass that Mosiah caused that they should be taught in his language. And it came to pass that after they were taught in the language of Mosiah, Zarahemla gave a genealogy of his fathers, according to his memory; and they are written, but not in these plates.

And it came to pass that the people of Zarahemla, and of Mosiah, did unite together; and Mosiah was appointed to be their king.

And it came to pass in the days of Mosiah, there was a large stone brought unto him with engravings on it; and he did interpret the engravings by the gift and power of God.

And they gave an account of one Coriantumr, and the slain of his people. And Coriantumr was discovered by the people of Zarahemla; and he dwelt with them for the space of nine moons.

22 At naglalahad din ito ng kaunting mga salita hinggil sa kanyang mga ama. At ang kanyang mga unang magulang ay nagmula sa tore sa panahong nilito ng Panginoon ang wika ng mga tao; at ang bagsik ng Panginoon ay sumapit sa kanila alinsunod sa kanyang mga paghuhukom, na makatarungan; at ang kanilang mga buto ay nakakalat sa lupaing pahilaga.

23 Dinggin, ako, si Amaleki, ay isinilang sa panahon ni Mosias; at nabuhay ako hanggang sa masakihan ko ang kanyang pagpanaw; at si Benjamin, ang kanyang anak na lalaki, ang humalili sa kanyang paghahari.

24 At dinggin, aking nakita, sa panahon ni haring Benjamin, ang isang malubhang digmaan at labis na pagdanak ng dugo sa pagitan ng mga Nephita at ng mga Lamanita. Subalit dinggin, ang mga Nephita ay nagkaroon ng malaking kalamangan sa kanila; oo, kung kaya't naitaboy sila ni haring Benjamin palabas ng lupain ng Zarahemla.

25 At ito ay nangyari na nagsimula akong tumanda; at, sa kawalan ng binhi, at nalalamang si haring Benjamin ay isang matwid na tao sa harapan ng Panginoon, kaya nga, ibibigay ko ang mga laminang ito sa kanya, hinihikayat ang lahat ng tao na lumapit sa Diyos, ang Banal ng Israel, at maniwala sa pagpopropesiya, at sa mga paghahayag, at sa paglilingkod ng mga anghel, at sa kaloob na pagsasalita ng mga wika, at sa kaloob na pagbibigay-kahulugan sa mga wika, at sa lahat ng mabuting bagay; sapagkat walang anumang bagay na mabuti maliban sa ito ay nagmula sa Panginoon: at ang yaong masama ay nagmumula sa diyablo.

26 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, nais kong lumapit kayo kay Cristo, na siyang Banal ng Israel, at makibahagi sa kanyang pagliligtas, at sa kapangyarihan ng kanyang pagtubos. Oo, lumapit sa kanya, at ialay ang inyong buong kaluluwa bilang handog sa kanya, at magpatuloy sa pag-aayuno at pananalangin, at maging tapat hanggang wakas; at yamang buhay ang Panginoon, kayo ay maliligtas.

27 At ngayon, mangungusap ako kahit paano hinggil sa ilang katao na umahon sa ilang upang bumalik sa lupain ng Nephi; sapagkat may malaking bilang ang nagnais na maangkin ang lupaing kanilang mana.

Naghisgot usab kini og pipila ka pulong kabahin sa iyang mga amahan. Ug ang iyang unang mga ginikanan mibiya gikan sa tore, sa panahon nga ang Ginoo milibog sa pinulongan sa katawhan; ug ang kahigpit sa silot sa Ginoo midangat kanila sumala sa iyang mga paghukom, nga makiangayon; ug ang ilang mga bukog nagkatag sa amihanang bahin sa yuta.

Tan-awa, ako, si Amaleki, natawo sa kapanahonan ni Mosiah; ug ako nakasaksi hangtod sa iyang kamatayon; ug si Benjamin, nga iyang anak, ang nagmando puli kaniya.

Ug tan-awa, akong nakita, sa mga adlaw ni hari Benjamin, ang grabe nga gubat ug daghang pagpaagas sa dugo tali sa mga Nephita ug sa mga Lamanita. Apan tan-awa, nakabintaha og dako ang mga Nephita kay kanila; oo, hangtod nga si hari Benjamin miabog kanila gikan sa yuta sa Zarahemla.

Ug nahitabo nga ako nagkatigulang na; ug, tungod kay walay binhi, ug nasayod nga si hari Benjamin makiangayon nga tawo sa atubangan sa Ginoo, busa, ihatag ko kini nga mga palid ngadto kaniya, moawhag sa tanang tawo sa pagduol ngadto sa Dios, ang Balaan sa Israel, ug motuo sa panagna, ug sa mga pagpadayag, ug sa pagpangalagad sa mga anghel, ug sa gasa sa pagpamulong, ug sa gasa sa paghubad sa mga pinulongan, ug sa tanang butang nga maayo; kay walay butang nga maayo gawas kon kini nagagikan sa Ginoo: ug kana nga daotan nagagikan sa yawa.

Ug karon, hinigugma kong kaigsoonan, manghinaot ko nga kamo moduol kang Kristo, nga mao ang Balaan sa Israel, ug moambit sa iyang kaluwasan, ug sa gahom sa iyang katubsan. Oo, duol ngadto kaniya, ug itanyag ang inyong tibuok nga mga kalag isip usa ka halad ngadto kaniya, ug magpadayon sa pagpuasa ug pag-ampo, ug paglahutay hangtod sa kataposan; ug kay ang Ginoo buhi kamo maluwas.

Ug karon mamulong ako og diyotay mahitungod sa pipila nga miadto sa kamingawan aron makabalik sa yuta sa Nephi; kay adunay dakong pundok nga nagtinguhang makapanag-iya sa yuta nga ilang kabilin.

It also spake a few words concerning his fathers. And his first parents came out from the tower, at the time the Lord founded the language of the people; and the severity of the Lord fell upon them according to his judgments, which are just; and their bones lay scattered in the land northward.

Behold, I, Amaleki, was born in the days of Mosiah; and I have lived to see his death; and Benjamin, his son, reigneth in his stead.

And behold, I have seen, in the days of king Benjamin, a serious war and much bloodshed between the Nephites and the Lamanites. But behold, the Nephites did obtain much advantage over them; yea, insomuch that king Benjamin did drive them out of the land of Zarahemla.

And it came to pass that I began to be old; and, having no seed, and knowing king Benjamin to be a just man before the Lord, wherefore, I shall deliver up these plates unto him, exhorting all men to come unto God, the Holy One of Israel, and believe in prophesying, and in revelations, and in the ministering of angels, and in the gift of speaking with tongues, and in the gift of interpreting languages, and in all things which are good; for there is nothing which is good save it comes from the Lord: and that which is evil cometh from the devil.

And now, my beloved brethren, I would that ye should come unto Christ, who is the Holy One of Israel, and partake of his salvation, and the power of his redemption. Yea, come unto him, and offer your whole souls as an offering unto him, and continue in fasting and praying, and endure to the end; and as the Lord liveth ye will be saved.

And now I would speak somewhat concerning a certain number who went up into the wilderness to return to the land of Nephi; for there was a large number who were desirous to possess the land of their inheritance.

28 Samakatwid, umahon sila sa ilang. At ang kanilang pinuno ay isang malakas at makapangyarihang lalaki, at isang lalaking matigas ang leeg, kaya nga, naging sanhi siya ng alitan sa kanila; at silang lahat ay napatay, maliban sa limampu, sa ilang, at muli silang bumalik sa lupain ng Zarahemla.

29 At ito ay nangyari na nakapagsama sila ng marami pang iba, at muli silang naglakbay patungo sa ilang.

30 At ako, si Amaleki, ay may isang kapatid na lalaki, na sumama rin sa kanila; at simula noon ay wala na akong nabalitaan pa hinggil sa kanila. At nalalapit na akong humimlay sa aking libingan; at puno na ang mga laminang ito. At tinatapos ko ang aking pananalita.

Busa, nangadto sila sa kamingawan. Ug ang pangulo nila isip usa ka lig-on ug kusgan nga tawo, ug tawo nga tikig og liog, busa nakigbingkil siya kanila; ug silang tanan nangamatay, gawas sa singkwenta, nga didto sa kamingawan, ug namalik na usab sila sa yuta sa Zarahemla.

Ug nahitabo nga nakadala na usab sila og daghan pang uban, ug mibiyahe na usab sila paingon sa kamingawan.

Ug ako, si Amaleki, adunay igsoong lalaki, nga mikuyog usab kanila; ug sukad niadto ako wala nay nahibaloan mahitungod kanila. Ug hapit na ako mopahulay sa akong lubnganan; ug kini nga mga palid puno na. Ug akong taposon ang akong pagpamulong.

Wherefore, they went up into the wilderness. And their leader being a strong and mighty man, and a stiffnecked man, wherefore he caused a contention among them; and they were all slain, save fifty, in the wilderness, and they returned again to the land of Zarahemla.

And it came to pass that they also took others to a considerable number, and took their journey again into the wilderness.

And I, Amaleki, had a brother, who also went with them; and I have not since known concerning them. And I am about to lie down in my grave; and these plates are full. And I make an end of my speaking.

Ang mga Salita ni Mormon

- 1 At ngayon, ako, si Mormon, na malapit nang ibigay ang talaang aking ginagawa sa mga kamay ng aking anak na lalaking si Moroni, dinggin, aking nasaksihan ang halos buong pagkalipol ng aking mga tao, ang mga Nephita.
- 2 At pagkalipas ng maraming daang taon matapos ang pagparito ni Cristo ko ibibigay ang mga talaang ito sa mga kamay ng aking anak; at ipinapalagay kong masaksihan niya ang ganap na pagkalipol ng aking mga tao. Subalit ipagkaloob nawa ng Diyos na makaligtas siya sa kanila, upang makasulat siya kahit paano ng hinggil sa kanila, at kahit paano hinggil kay Cristo, na baka sakali isang araw ay mapakinabangan nila ito.
- 3 At ngayon, mangungusap ako kahit paano hinggil sa yaong aking naisulat na; sapagkat matapos akong makagawa ng pinaikling ulat mula sa mga lamina ni Nephi, hanggang sa paghahari nitong si haring Benjamin, na nabanggit ni Amaleki, sinaliksik ko ang mga talaang ibinigay sa aking mga kamay, at natagpuan ko ang mga laminang ito, na naglalaman nitong maikling ulat ng mga propeta, mula kay Jacob hanggang sa paghahari nitong si haring Benjamin, at marami rin sa mga salita ni Nephi.
- 4 At ang mga bagay na nasa mga laminang ito ay nakasisiya sa akin, dahil sa mga propesiya tungkol sa pagparito ni Cristo; at nalalaman ng aking mga ama na marami sa mga ito ang natupad na; oo, at nalalaman ko rin na kasindami ng mga bagay na naipropesiya hinggil sa amin hanggang sa panahong ito ay natupad na, at kasindami sa mga mangyayari pa lamang sa panahong ito ay tiyak na mangyayari—
- 5 Dahil dito, pinili ko ang mga bagay na ito, upang tapusin ang aking tala hinggil sa kanila, na hahanguin ko ang nalalabi sa aking mga tala mula sa mga lamina ni Nephi; at hindi ko maisusulat ang ika-isandaang bahagi man lamang ng mga bagay tungkol sa aking mga tao.
- 6 Subalit dinggin, kukunin ko ang mga laminang ito, na naglalaman ng mga pagpopropesiya at paghahayag na ito, at isasama ang mga ito sa mga labi ng aking tala, sapagkat mahahalaga ang mga ito sa akin; at nalalaman kong magiging mahalaga ang mga ito sa aking mga kapatid.

Ang Mga Pulong ni Mormon

Ug karon ako, si Mormon, hapit na mohatag sa talaan nga akong gibuhit ngadto sa mga kamot sa akong anak nga si Moroni, tan-awa akong nasaksihan ang hapit tanan nga kalaglagan sa akong katawhan, ang mga Nephita.

Ug daghan ka gatosan ka tuig human sa pag-anhi ni Kristo nga akong gitugyan kini nga mga talaan ngadto sa mga kamot sa akong anak; ug nagtuo ko nga masaksihan niya ang tibuok kalaglagan sa akong katawhan. Apan hinaot nga itugot sa Dios nga makalingkawas siya sa ilang pagkalaglag, aron makasulat siya og diyotay mahitungod kanila, ug mahitungod kang Kristo, nga basin pa sa umaabot kini makaayo kanila.

Ug karon, mamulong ako og diyotay mahitungod sa akong gisulat; kay human sa akong paghimo og minubo nga saysay gikan sa mga palid ni Nephi, hangtod sa pagmando niining hari nga si Benjamin, kinsa gipamulong ni Amaleki, akong gisiksik ang mga talaan nga gitugyan sa akong mga kamot, ug akong nakita kini nga mga palid, nga naglangkob niining mubo nga asoy sa mga propeta, gikan kang Jacob hangtod sa pagmando niining hari nga si Benjamin, ug daghan usab sa mga pulong ni Nephi.

Ug ang mga butang nga anaa niini nga mga palid nakapahimuot kanako, tungod sa mga panagna mahitungod sa pag-anhi ni Kristo; ug kay ang akong mga amahan nahibalo nga daghan niini ang natuman; oo, ug nahibalo usab ako nga kutob sa daghang butang nga gipanagna mahitungod kanamo hangtod niining adlaw na natuman na, ug hangtod unsa ka daghan usab nga lapas pa niining adlaw siguradong mahitabo—

Busa, akong gipili kining mga butanga, aron taposon ang akong talaan dinhi niini, diin ang nahibilin nga bahin sa akong talaan akong kuhaon gikan sa mga palid ni Nephi; ug dili na nako masulat ang ikagatosan nga bahin sa mga butang sa akong katawhan.

Apan tan-awa, akong kuhaon kini nga mga palid, nga naglangkob niini nga mga pagpanagna ug mga pagpadayag, ug itipon kini sa nahibilin nga bahin sa akong talaan, kay mga mahinungdanon kini alang kanako; ug nasayod ako nga mahinungdanon kini alang sa akong kaigsoonan.

The Words of Mormon

And now I, Mormon, being about to deliver up the record which I have been making into the hands of my son Moroni, behold I have witnessed almost all the destruction of my people, the Nephites.

And it is many hundred years after the coming of Christ that I deliver these records into the hands of my son; and it supposeth me that he will witness the entire destruction of my people. But may God grant that he may survive them, that he may write somewhat concerning them, and somewhat concerning Christ, that perhaps some day it may profit them.

And now, I speak somewhat concerning that which I have written; for after I had made an abridgment from the plates of Nephi, down to the reign of this king Benjamin, of whom Amaleki spake, I searched among the records which had been delivered into my hands, and I found these plates, which contained this small account of the prophets, from Jacob down to the reign of this king Benjamin, and also many of the words of Nephi.

And the things which are upon these plates pleasing me, because of the prophecies of the coming of Christ; and my fathers knowing that many of them have been fulfilled; yea, and I also know that as many things as have been prophesied concerning us down to this day have been fulfilled, and as many as go beyond this day must surely come to pass—

Wherefore, I chose these things, to finish my record upon them, which remainder of my record I shall take from the plates of Nephi; and I cannot write the hundredth part of the things of my people.

But behold, I shall take these plates, which contain these prophesyings and revelations, and put them with the remainder of my record, for they are choice unto me; and I know they will be choice unto my brethren.

7 At gagawin ko ito para sa isang matalinong layunin; sapagkat ganito ang bulong sa akin, alinsunod sa mga pamamatnubay ng Espiritu ng Panginoon na nasa akin. At ngayon, hindi ko nalalaman ang lahat ng bagay; subalit nalalaman ng Panginoon ang lahat ng bagay na darating; kaya nga, pinapatnubayan niya ako na gumawa alinsunod sa kanyang kalooban.

8 At ang panalangin ko sa Diyos ay hinggil sa aking mga kapatid, na muli silang makarating sa kaalaman ng Diyos, oo, sa pagtubos ni Cristo; na muli silang maging mga kaaya-ayang tao.

9 At ngayon, ako, si Mormon, ay magpapatuloy na tapusin ang aking tala, na aking hahanguin mula sa mga lamina ni Nephi; at ginagawa ko ito alinsunod sa kaalaman at pang-unawang ibinigay sa akin ng Diyos.

10 Anupa't ito ay nangyari na matapos ibigay ni Amaleki ang mga laminang ito sa mga kamay ni haring Benjamin, na kanyang kinuha ang mga ito at isinama sa iba pang mga lamina, na naglalaman ng mga talaang pinagpasa-pasahan ng mga hari, sa bawat sali't salinlahi hanggang sa panahon ni haring Benjamin.

11 At ipinasa-pasa ang mga ito mula kay haring Benjamin, sa bawat sali't salinlahi hanggang ang mga ito ay napasa aking mga kamay. At ako, si Mormon, ay nananalangin sa Diyos na mapangalagaan ang mga ito mula sa panahong ito. At nalalaman kong mapangangalagaan ang mga ito; sapagkat may mga dakilang bagay na nasusulat sa mga ito, na alinsunod dito hahatulan ang aking mga tao at ang kanilang mga kapatid sa dakila at huling araw, alinsunod sa salita ng Diyos na nasusulat.

12 At ngayon, hinggil sa haring Benjamin na ito—nagkaroon siya ng ilang alitan sa sarili niyang mga tao.

13 At ito rin ay nangyari na bumaba ang mga hukbo ng mga Lamanita mula sa lupain ng Nephi, upang makidigma sa kanyang mga tao. Subalit dinggin, kinalap ni haring Benjamin ang kanyang mga hukbo, at nilabanan niya sila; at lumaban siya sa lakas ng kanyang sariling bisig, gamit ang espada ni Laban.

Ug gihimo ko kini alang sa maalamon nga katuyoan; kay mao man kini ang gihunghong kanako, sumala sa mga gisugo sa Espiritu sa Ginoo nga ania kanako. Ug karon, wala ako mahibalo sa tanang butang; apan ang Ginoo nahibalo sa tanang butang nga moabot; busa, gisugo ko niya sa pagbuhat sumala sa iyang kabubut-on.

Ug ang akong pag-ampo sa Dios kabahin sa akong kaigsoonan, nga sila unta sa makausa pa makaangkon og kahibalo sa Dios, oo, sa katubsanan ni Kristo; nga sa makausa pa mahimo na usab silang makapahimuot nga katawhan.

Ug karon ako, si Mormon, mopadayon sa pagtapos sa akong talaan, nga akong gikuha gikan sa mga palid ni Nephi; ug gihimo ko kini sumala sa kasayoran ug sa salabotan nga gihatag sa Dios kanako.

Busa, nahitabo nga human mahatag ni Amaleki kini nga mga palid ngadto sa mga kamot ni hari Benjamin, iya kining gikuha ug gibutang kauban sa laing mga palid, nga naglangkob sa mga rekord nga gipasa sa mga hari, latas sa tanang henerasyon hangtod sa mga adlaw ni hari Benjamin.

Ug gipasa kini gikan ni hari Benjamin, latas sa tanang henerasyon hangtod nga miabot kini sa akong mga kamot. Ug ako, si Mormon, nag-ampo sa Dios nga matipigan kini gikan karon ug sa hangtod. Ug nasayod ako nga matipigan kini; kay adunay mahinungdanong mga butang nga gikasulat niini, kon diin pagahukman ang akong katawhan ug ang ilang kaigsoonan sa mahinungdanon ug kataposang adlaw, sumala sa pulong sa Dios nga nahisulat.

Ug karon, mahitungod ni hari Benjamin—nakasinati siya og diyotay nga panagbingkil tali sa kaugalingon niyang katawhan.

Ug nahitabo usab nga ang mga kasundalohan sa mga Lamanita milugsong gikan sa yuta sa Nephi, aron sa pagpakig-away sa iyang katawhan. Apan tan-awa, gipundok ni hari Benjamin ang iyang mga kasundalohan, ug nakigbatok kanila; ug nakig-away siya gamit ang kusog sa kaugalingon niyang bukton, gamit ang espada ni Laban.

And I do this for a wise purpose; for thus it whispereth me, according to the workings of the Spirit of the Lord which is in me. And now, I do not know all things; but the Lord knoweth all things which are to come; wherefore, he worketh in me to do according to his will.

And my prayer to God is concerning my brethren, that they may once again come to the knowledge of God, yea, the redemption of Christ; that they may once again be a delightful people.

And now I, Mormon, proceed to finish out my record, which I take from the plates of Nephi; and I make it according to the knowledge and the understanding which God has given me.

Wherefore, it came to pass that after Amaleki had delivered up these plates into the hands of king Benjamin, he took them and put them with the other plates, which contained records which had been handed down by the kings, from generation to generation until the days of king Benjamin.

And they were handed down from king Benjamin, from generation to generation until they have fallen into my hands. And I, Mormon, pray to God that they may be preserved from this time henceforth. And I know that they will be preserved; for there are great things written upon them, out of which my people and their brethren shall be judged at the great and last day, according to the word of God which is written.

And now, concerning this king Benjamin—he had somewhat of contentions among his own people.

And it came to pass also that the armies of the Lamanites came down out of the land of Nephi, to battle against his people. But behold, king Benjamin gathered together his armies, and he did stand against them; and he did fight with the strength of his own arm, with the sword of Laban.

- 14 At sa lakas ng Panginoon sila nakipaglaban sa kanilang mga kaaway, hanggang sa nakapatay sila ng libu-libong mga Lamanita. At ito ay nangyari na nakipaglaban sila sa mga Lamanita hanggang sa kanilang maitaboy sila palabas sa lahat ng lupaing kanilang mana.
- 15 At ito ay nangyari na matapos magkaroon ng mga huwad na Cristo, at ang kanilang mga bibig ay itinikom, at sila ay pinarusahan alinsunod sa kanilang mabibigat na kasalanan;
- 16 At matapos magkaroon ng mga huwad na propeta, at mga huwad na mangangaral at guro sa mga tao, at lahat sila ay pinarusahan alinsunod sa kanilang mabibigat na kasalanan; at matapos magkaroon ng maraming alitan at maraming pagtalikod patungo sa mga Lamanita, dinggin, ito ay nangyari na si haring Benjamin, sa tulong ng mga banal na propeta na nasa kanyang mga tao—
- 17 Sapagkat dinggin, si haring Benjamin ay isang banal na tao, at namahala siya sa kanyang mga tao sa katwiran; at maraming banal na tao sa lupain, at nangusap sila ng salita ng Diyos nang may kapangyarihan at karapatan; at gumamit sila ng labis na katalasan dahil sa katigasan ng leeg ng mga tao—
- 18 Dahil dito, sa tulong nila, si haring Benjamin, sa pamamagitan ng paggawa nang buong lakas ng kanyang katawan at ng kakayahan ng kanyang buong kaluluwa, at gayundin ang mga propeta, ay muling nakapagtatag ng kapayapaan sa lupain.
- Ug pinaagi sa kusog sa Ginoo nakigbatok sila sa ilang mga kaaway, hangtod nga nakapatay sila og daghang kaliboan sa mga Lamanita. Ug nahitabo nga nakigbatok sila sa mga Lamanita hangtod napalayas nila sila gikan sa tanang kayutaan nga ilang kabilin.
- Ug nahitabo nga human niini adunay mga mini nga Kristo, ug ang ilang mga baba natak-om, ug gisilotan sila subay sa ilang mga kalapasan;
- Ug human sa pagtumaw sa mini nga mga propeta, ug mini nga mga magsasangyaw ug mga magtutudlo taliwala sa katawhan, ug kay tanan sila nasilotan sumala sa ilang mga kalapasan; ug human sa pagtumaw sa daghang panagbingkil ug sa daghang panagbangi gikan sa mga Lamanita, tan-awa, nahitabo nga si hari Benjamin, uban sa tabang sa balaang mga propeta kinsa anaa taliwala sa iyang katawhan—
- Kay tan-awa, si hari Benjamin usa ka tawo nga balaan, ug siya ang naghari sa iyang katawhan subay sa pagkamatarong; ug adunay daghang tawo nga balaan diha sa yuta, ug gipamulong nila ang pulong sa Dios pinaagi sa gahom ug pagtugot; ug gigamit nila ang hilabihang kahigpit tungod sa pagkatikig og liog sa katawhan—
- Busa, pinaagi sa tabang niini, si hari Benjamin, pinaagi sa paghago sa tibuok gahom sa iyang lawas ug sa galamhan sa tibuok niyang kalag, ug sa mga propeta usab, sa makausa pa mipasiugda og kalinaw sa yuta.
- And in the strength of the Lord they did contend against their enemies, until they had slain many thousands of the Lamanites. And it came to pass that they did contend against the Lamanites until they had driven them out of all the lands of their inheritance.
- And it came to pass that after there had been false Christs, and their mouths had been shut, and they punished according to their crimes;
- And after there had been false prophets, and false preachers and teachers among the people, and all these having been punished according to their crimes; and after there having been much contention and many dissensions away unto the Lamanites, behold, it came to pass that king Benjamin, with the assistance of the holy prophets who were among his people—
- For behold, king Benjamin was a holy man, and he did reign over his people in righteousness; and there were many holy men in the land, and they did speak the word of God with power and with authority; and they did use much sharpness because of the stiffneckedness of the people—
- Wherefore, with the help of these, king Benjamin, by laboring with all the might of his body and the faculty of his whole soul, and also the prophets, did once more establish peace in the land.

Ang Aklat ni Mosias

Mosias 1

- 1 At ngayon, wala nang alitan sa buong lupain ng Zarahemla, sa lahat ng taong nabibilang kay haring Benjamin, kung kaya't si haring Benjamin ay nagkaroon ng patuloy na kapayapaan sa lahat ng nalalabi niyang mga araw.
- 2 At ito ay nangyari na nagkaroon siya ng tatlong anak na lalaki; at tinawag niya ang kanilang mga pangalang Mosias, at Helorum, at Helaman. At kanyang pinaturuan sila ng lahat ng wika ng kanyang mga ama, nang sa gayon sila ay maging mga lalaking may pang-unawa; at upang kanilang malaman ang hinggil sa mga propesiyang sinabi ng mga bibig ng kanilang mga ama, na ibinigay sa kanila ng kamay ng Panginoon.
- 3 At kanya ring itinuro sa kanila ang hinggil sa mga talang nauukit sa mga laminang tanso, sinasabing: Aking mga anak, nais kong inyong pakatandaan na kung hindi sa mga laminang ito, na naglalaman ng mga talang ito at ng mga kautusang ito, nagdusa na marahil tayo sa kamangmangan, maging hanggang sa ngayon, hindi nalalaman ang mga hiwaga ng Diyos.
- 4 Sapagkat hindi maaari na ang ating amang si Lehi ay maalala ang lahat ng bagay na ito, upang maituro ang mga yaon sa kanyang mga anak, kung hindi dahil sa tulong ng mga laminang ito; sapagkat siya na naturuan sa wika ng mga taga-Egipto kaya nga magagawa niyang basahin ang mga nakaukit na ito, at ituro ang mga yaon sa kanyang mga anak, nang sa gayon ay maituro nila ang mga yaon sa kanilang mga anak, at sa gayon naisasakatuparan ang mga kautusan ng Diyos, maging hanggang sa panahong ito.

Ang Basahon ni Mosiah

Mosiah 1

Ug karon wala nay panagbingkil sa tibuok yuta sa Zarahemla, taliwala sa tanang katawhan nga sakop ni hari Benjamin, mao nga nakaangkon si hari Benjamin og padayon nga kalinaw sa tanang nahibiling adlaw sa iyang kinabuhi.

Ug nahitabo nga may tulo siya ka mga anak nga lalaki; ug ginganlan niya sila og Mosiah, ug Helorum, ug Helaman. Ug gimando niya nga kinahanglan tudloan sila sa tanang pinulongan sa iyang mga amahan, aron pinaagi niana mahimo silang mga tawo nga may salabotan; ug aron nga masayod sila kabahin sa mga panagna nga gipamulong pinaagi sa mga ba-ba sa ilang mga amahan, nga gihatag ngadto kanila pinaagi sa kamot sa Ginoo.

Ug usab mitudlo siya kanila kabahin sa mga talaan nga gikulit sa mga palid nga bronsi, nga nag-ingon: Akong mga anak nga lalaki, gusto ko nga hinumdoman ninyo nga kon dili pa tungod niini nga mga palid, nga naglangkob niini nga mga talaan ug niini nga mga sugo, nag-antos unta kita sa pagkaignorante, bisan hangtod karong panahona, nga walay pagkahibalo sa mga misteryo sa Dios.

Tungod kay dili man posible nga ang atong amahan, nga si Lehi, makahinumdom sa tanan niining mga butanga, aron itudlo kini ngadto sa iyang mga anak, gawas lang sa tabang niini nga mga palid; kay natudloan man siya sa pinulongan sa mga Ehiptohanon mao nga makabasa siya niining mga kinulit, ug makatudlo niini ngadto sa iyang mga anak, nga niana makatudlo sila niini ngadto sa ilang mga anak, nga sa ingon niana matuman ang mga sugo sa Dios, bisan hangtod karong panahona.

The Book of Mosiah

Mosiah 1

And now there was no more contention in all the land of Zarahemla, among all the people who belonged to king Benjamin, so that king Benjamin had continual peace all the remainder of his days.

And it came to pass that he had three sons; and he called their names Mosiah, and Helorum, and Helaman. And he caused that they should be taught in all the language of his fathers, that thereby they might become men of understanding; and that they might know concerning the prophecies which had been spoken by the mouths of their fathers, which were delivered them by the hand of the Lord.

And he also taught them concerning the records which were engraven on the plates of brass, saying: My sons, I would that ye should remember that were it not for these plates, which contain these records and these commandments, we must have suffered in ignorance, even at this present time, not knowing the mysteries of God.

For it were not possible that our father, Lehi, could have remembered all these things, to have taught them to his children, except it were for the help of these plates; for he having been taught in the language of the Egyptians therefore he could read these engravings, and teach them to his children, that thereby they could teach them to their children, and so fulfilling the commandments of God, even down to this present time.

5 Sinasabi ko sa inyo, aking mga anak, kung hindi dahil sa mga bagay na ito, na naingatan at napangalagaan ng kamay ng Diyos, upang ating mabasa at maunawaan ang kanyang mga hiwaga, at panatilihin tuwina ang kanyang mga kautusan sa harapan ng ating mga mata, na maging ang ating mga ama ay nanghina marahil sa kawalang-paniniwala, at marahil tayo ay natulad na rin sa ating mga kapatid, ang mga Lamanita, na walang nalalaman hinggil sa mga bagay na ito, o maging sa hindi maniniwala sa mga yaon kapag itinuro ang mga yaon sa kanila, dahil sa mga kaugalian ng kanilang mga ama, na hindi tama.

6 O aking mga anak, nais kong inyong pakatandaan na ang mga salitang ito ay totoo, at na ang mga talaang ito ay totoo rin. At dinggin, maging ang mga lamina ni Nephi, na naglalaman ng mga tala at ng mga salita ng ating mga ama mula sa panahong nilisan nila ang Jerusalem hanggang sa ngayon, at ang mga ito ay totoo; at nalalaman natin ang kanilang katiyakan sapagkat namamalas ang mga ito ng ating mga mata.

7 At ngayon, aking mga anak, nais kong inyong pakatandaan na masigasig na saliksikin ang mga yaon, nang sa gayon kayo ay makinabang dito; at nais kong inyong sundin ang mga kautusan ng Diyos, upang umunlad kayo sa lupain alinsunod sa mga ginawang pangako ng Panginoon sa ating mga ama.

8 At marami pang bagay ang itinuro ni haring Benjamin sa kanyang mga anak, na hindi nasusulat sa aklat na ito.

9 At ito ay nangyari na nang matapos si haring Benjamin ng pagtuturo sa kanyang mga anak, na tumanda na siya, at kanyang napagtanto na siya ay nalalapit nang yumaon sa lakad ng buong lupa; kaya nga, ipinalagay niyang kinakailangan na niyang igawad ang kaharian sa isa sa kanyang mga anak.

Sultihan ko kamo, akong mga anak nga lalaki, nga kon dili pa tungod niining mga butanga, nga gitipigan ug gipatunhay pinaagi sa kamot sa Dios, aron kita makabasa ug makasabot sa iyang mga misteryo, ug sa kanunay magmabinantayon sa iyang mga sugo, nga bisan gani ang atong mga amahan mikunhod unta ngadto sa pagkawalay pagtuo, ug kita tingali nahisama sa atong kaigsoonan, ang mga Lamanita, nga walay nahibaloan kabahin niining mga butanga, o gani wala motuo niini, dihang gitudloan sila bahin niini, tungod sa mga tradisyon sa ilang mga amahan, nga dili husto.

O akong mga anak nga lalaki, gusto ko nga hinumdoman ninyo nga kini nga mga panultihon tinuod, ug usab kini nga mga talaan tinuod. Ug tan-awa, ang mga palid usab ni Nephi, nga naglangkob sa mga talaan ug sa mga panultihon sa atong mga amahan gikan sa panahon nga sila mibiya sa Jerusalem hangtod karon, ug mga tinuod kini; ug makahibalo kita sa pagkatinuod niini tungod kay kita nakakita niini.

Ug karon, akong mga anak nga lalaki, gusto ko nga hinumdoman ninyo ang pagsiksik niini nga makugihon, nga kamo makaangkon og kaayohan pinaagi niini; ug gusto ko nga mosunod kamo sa mga sugo sa Dios, nga mouswag kamo sa yuta sumala sa mga saad nga gisaad sa Ginoo ngadto sa atong mga amahan.

Ug daghan pang butang nga gitudlo ni hari Benjamin sa iyang mga anak nga lalaki, nga wala masulat niini nga basahon.

Ug nahitabo nga human gitapos ni hari Benjamin ang pagtudlo sa iyang mga anak nga lalaki, nga nagkatigulang na siya, ug iyang nakita nga sa dili madugay mopadulong na siya sa yuta; mao nga, naghunahuna siya nga kinahanglan itugyan niya ang gingharian ngadto sa usa sa iyang mga anak nga lalaki.

I say unto you, my sons, were it not for these things, which have been kept and preserved by the hand of God, that we might read and understand of his mysteries, and have his commandments always before our eyes, that even our fathers would have dwindled in unbelief, and we should have been like unto our brethren, the Lamanites, who know nothing concerning these things, or even do not believe them when they are taught them, because of the traditions of their fathers, which are not correct.

O my sons, I would that ye should remember that these sayings are true, and also that these records are true. And behold, also the plates of Nephi, which contain the records and the sayings of our fathers from the time they left Jerusalem until now, and they are true; and we can know of their surety because we have them before our eyes.

And now, my sons, I would that ye should remember to search them diligently, that ye may profit thereby; and I would that ye should keep the commandments of God, that ye may prosper in the land according to the promises which the Lord made unto our fathers.

And many more things did king Benjamin teach his sons, which are not written in this book.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of teaching his sons, that he waxed old, and he saw that he must very soon go the way of all the earth; therefore, he thought it expedient that he should confer the kingdom upon one of his sons.

10 Samakatwid, ipinatawag niya sa kanyang harapan si Mosias; at ito ang mga salitang sinabi niya sa kanya, sinasabing: Anak ko, nais kong gumawa ka ng pagpapahayag sa lahat ng dako ng lupaing ito sa lahat ng taong ito, o sa mga tao ni Zarahemla, at sa mga tao ni Mosias na nananahan sa lupain, nang sa gayon ay sama-sama silang magtipon; sapagkat kinabukasan ay ipapahayag ko sa mga tao kong ito mula sa sarili kong bibig na ikaw ang hari at tagapamahala ng mga taong ito, na ipinagkatiwala ng Panginoong Diyos sa atin.

11 At bukod doon, bibigyan ko ng pangalan ang mga taong ito, nang sa gayon ay makilala sila nang higit sa lahat ng tao na inilabas ng Panginoong Diyos mula sa lupain ng Jerusalem; at gagawin ko ito sapagkat sila ay naging masisigasig na tao sa pagsunod sa mga kautusan ng Panginoon.

12 At aking ibibigay sa kanila ang isang pangalan na kailanman ay hindi mabubura, maliban na lamang kung dahil sa paglabag.

13 Oo, at bukod doon, sinasabi ko sa iyo, na kung ang mga taong ito na labis na pinagpala ng Panginoon ay mahuhulog sa paglabag, at maging masasama at mga taong mapang-apid, hahayaan sila ng Panginoon, kung kaya't magiging mahina sila na tulad ng kanilang mga kapatid; at hindi na niya sila pangangalagaan pa sa pamamagitan ng kanyang walang kapantay at kagila-gilalas na kapangyarihan, tulad ng pangangalaga niya sa ating mga ama hanggang sa ngayon.

14 Sapagkat sinasabi ko sa iyo, na kung hindi niya iniunat ang kanyang bisig sa pangangalaga sa ating mga ama, sila ay tiyak na nahulog sa mga kamay ng mga Lamanita, at naging mga biktima ng kanilang pagkapoot.

15 At ito ay nangyari na nang matapos si haring Benjamin sa pagsasalitang ito sa kanyang anak, na kanyang binigyan siya ng tagubilin hinggil sa lahat ng gawain sa kaharian.

16 At bukod doon, kanyang binigyan din siya ng tagubilin hinggil sa mga talang nakaukit sa mga laminang tanso; at sa mga lamina rin ni Nephi; at gayundin, sa espada ni Laban, at sa bola o aguhon, na pumatnubay sa aming mga ama sa ilang, na inihanda ng kamay ng Panginoon nang sa gayon sila ay mapatnubayan, bawat isa alinsunod sa pakikinig at pagsusumigasig na kanilang ibinibigay sa kanya.

Mao nga, gipadala niya si Mosiah sa iyang atubangan; ug mao kini ang mga pulong nga iyang gisulti ngadto kaniya, nga nag-ingon: Akong anak, gusto ko nga mohimo ikaw og pahibalo sa tibuok yuta sa tanang katawhan, o sa katawhan ni Zarahemla, ug sa katawhan ni Mosiah nga nagpuyo sa yuta, nga sa maong paagi mapundok sila; kay sa pagkaugma akong ipahibalo niini nga akong katawhan gikan sa akong kaugalingong ba-ba nga ikaw usa ka hari ug tigmando niini nga katawhan, nga gisalig sa Dios kanato.

Ug dugang pa, hatagan ko og ngalan kini nga katawhan, nga sa maong paagi mailhan sila labaw pa sa tanang katawhan nga gidala sa Ginooong Dios gikan sa yuta sa Jerusalem; ug kini buhaton ko tungod kay katawhan sila nga nagkugi sa pagtuman sa mga sugo sa Ginoo.

Ug hatagan ko sila og ngalan nga dili gayod mapapas, gawas lang kon pinaagi sa kalapasan.

Oo, ug dugang pa sultihan ko ikaw, nga kon kining gipalabi kaayo nga katawhan sa Ginoo mohimo og kalapasan, ug mamahimong daotan ug mananapaw nga katawhan, pasagdan sila sa Ginoo, nga pinaagi niana mahimo silang huyang sama sa ilang kaigsoonan; ug dili na siya manalipod kanila pinaagi sa iyang dili hitupngan ug dili matugkad nga gahom, sama sa pagpatunhay niya sa atong mga amahan.

Kay sultihan ko kamo, nga kon siya wala pa motunol sa iyang bukton sa pagpatunhay sa atong mga amahan nahulog na unta sila ngadto sa mga kamot sa mga Lamanita, ug nahimong alaot nga mga biktima sa ilang pagdumot.

Ug nahitabo nga human gitapos ni hari Benjamin kini nga mga panultihon ngadto sa iyang anak, iyang gihatag kaniya ang katungdanan kabahin sa tanang kalihokan sa gingharian.

Ug dugang pa, iya usab nga gihatag kaniya ang katungdanan kabahin sa mga talaan nga gikulit sa mga palid nga tumbaga; ug usab ang mga palid ni Nephi; ug usab, ang espada ni Laban, ug ang bola o ang tigultol, nga migiya sa atong mga amahan latas sa kamingawan, nga giandam pinaagi sa kamot sa Ginoo aron sila magiyahan, matag usa sumala sa pagsunod ug pagkugi nga ilang gipahinungod ngadto kaniya.

Therefore, he had Mosiah brought before him; and these are the words which he spake unto him, saying: My son, I would that ye should make a proclamation throughout all this land among all this people, or the people of Zarahemla, and the people of Mosiah who dwell in the land, that thereby they may be gathered together; for on the morrow I shall proclaim unto this my people out of mine own mouth that thou art a king and a ruler over this people, whom the Lord our God hath given us.

And moreover, I shall give this people a name, that thereby they may be distinguished above all the people which the Lord God hath brought out of the land of Jerusalem; and this I do because they have been a diligent people in keeping the commandments of the Lord.

And I give unto them a name that never shall be blotted out, except it be through transgression.

Yea, and moreover I say unto you, that if this highly favored people of the Lord should fall into transgression, and become a wicked and an adulterous people, that the Lord will deliver them up, that thereby they become weak like unto their brethren; and he will no more preserve them by his matchless and marvelous power, as he has hitherto preserved our fathers.

For I say unto you, that if he had not extended his arm in the preservation of our fathers they must have fallen into the hands of the Lamanites, and become victims to their hatred.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of these sayings to his son, that he gave him charge concerning all the affairs of the kingdom.

And moreover, he also gave him charge concerning the records which were engraven on the plates of brass; and also the plates of Nephi; and also, the sword of Laban, and the ball or director, which led our fathers through the wilderness, which was prepared by the hand of the Lord that thereby they might be led, every one according to the heed and diligence which they gave unto him.

17 Samakatwid, dahil sa hindi sila naging matapat, hindi sila umunlad ni sumulong sa kanilang paglalakbay, kundi itinaboy pabalik, at sumapit ang galit ng Diyos sa kanila; at kaya nga, pinarusahan sila sa pamamagitan ng taggutom at masidhing paghihirap, upang pukawin sila sa pag-alala ng kanilang tungkulin.

18 At ngayon, ito ay nangyari na humayo at ginawa ni Mosias ang ipinag-utos sa kanya ng kanyang ama, at nagpahayag sa lahat ng tao na nasa lupain ng Zarahemla nang sa gayon ay sama-sama nilang matipon ang kanilang sarili, upang umahon sa templo nang mapakinggan ang mga salitang sasabihin ng kanyang ama sa kanila.

Mao nga, dihang wala sila magmatinud-anon wala sila molambo ug wala mouswag sa ilang panaw, apan giabog pagbalik, ug nahiagom sila sa kasuko sa Dios; ug mao nga gipaantos sila og kagutom ug kahapdos sa mga kasakit, aron mapukaw sila sa paghinumdom sa ilang katungdanan.

Ug karon, nahitabo nga milakaw si Mosiah ug gibuhat ang gisugo sa iyang amahan kaniya, ug mipahibalo sa tanang katawhan kinsa anaa sa yuta sa Zarahemla nga sa ingon niana magkapundok sila, aron sa pag-adto sa templo sa pagpamati sa mga pulong nga ipamulong sa iyang amahan ngadto kanila.

Therefore, as they were unfaithful they did not prosper nor progress in their journey, but were driven back, and incurred the displeasure of God upon them; and therefore they were smitten with famine and sore afflictions, to stir them up in remembrance of their duty.

And now, it came to pass that Mosiah went and did as his father had commanded him, and proclaimed unto all the people who were in the land of Zarahemla that thereby they might gather themselves together, to go up to the temple to hear the words which his father should speak unto them.

Mosias 2

- 1 At ito ay nangyari na matapos na maisagawa ni Mosias ang ipinag-utos ng kanyang ama sa kanya, at makagawa ng pagpapahayag sa lahat ng dako ng buong lupain, na magkakasamang tinipon ng mga tao ang kanilang sarili sa lahat ng dako ng buong lupain, nang sila ay makaahon sa templo upang marinig ang mga salitang sasabihin ni haring Benjamin sa kanila.
- 2 At malaki ang bilang nila, maging sa napakarami kung kaya't hindi sila mabilang; sapagkat sila ay labis na nagpakarami at lubhang dumami sa lupain.
- 3 At kanila ring dinala ang mga unang anak ng kanilang mga kawan, upang sila ay makapag-alay ng hain at mga handog na susunugin alinsunod sa batas ni Moises;
- 4 At upang sila ay makapagbigay-pasalamat din sa Panginoon nilang Diyos na nagdala sa kanila palabas ng lupain ng Jerusalem, at nagligtas sa kanila mula sa mga kamay ng kanilang mga kaaway, at naghirang ng mga matwid na tao na kanilang maging mga guro, at gayundin ng isang matwid na tao na kanilang maging hari, na siyang nagtatag ng kapayapaan sa lupain ng Zarahemla, at nagturo sa kanilang sundin ang mga kautusan ng Diyos, upang sila ay magsaya at mapuspos ng pag-ibig sa Diyos at sa lahat ng tao.
- 5 At ito ay nangyari na nang sila ay dumating sa templo, itinayo nila ang kanilang mga tolda sa palibot, bawat lalaki alinsunod sa kanyang mag-anak, na binubuo ng kanyang asawa, at kanyang mga anak na lalaki at kanyang mga anak na babae, at ang kanilang mga anak na lalaki at kanilang mga anak na babae, mula sa pinakamatanda hanggang sa pinakabata, bawat mag-anak ay nakabukod mula sa isa't isa.
- 6 At itinayo nila ang kanilang mga tolda sa palibot ng templo, bawat tao ay iniharap sa templo ang pintuan ng kanilang tolda, nang sa gayon sila ay makapanatili sa kanilang mga tolda at marinig ang mga salitang sasabihin ni haring Benjamin sa kanila;

Mosiah 2

Ug nahitabo nga human gibuhat ni Mosiah ang gisugo sa iyang amahan kaniya, ug gihimo ang pagpahibalo sa tibuok yuta, ang katawhan nagpundok sa ilang kaugalingon sa tibuok yuta, aron mangadto sila sa templo sa pagpamati sa mga pulong nga ipamulong ni hari Benjamin kanila.

Ug hilabihan ang kadaghanon, gani daghan kaayo nga dili na nila maihap; kay nanaghan sila sa hilabihan ug misanay sa yuta.

Ug gidala usab nila ang mga panganay sa ilang mga gagmayng kahayopan, aron maghalad sila og sakripisyo ug sinunog nga mga halad sumala sa balaod ni Moises;

Ug aron makahatag usab sila og pasalamat sa Ginoo nga ilang Dios, kinsa mipagawas kanila gikan sa yuta sa Jerusalem, ug kinsa miluwas kanila gikan sa mga kamot sa ilang mga kaaway, ug nagpili og makiangayong mga tawo nga mahimo nilang mga magtutudlo, ug usa usab ka makiangayong tawo nga mahimo nilang hari, kinsa mipahiluna og kalinaw sa yuta sa Zarahemla, ug kinsa nagtudlo kanila sa pagsunod sa mga sugo sa Dios, aron sila magmaya ug mapuno sa gugma sa Dios ug sa tanang tawo.

Ug nahitabo nga dihang miabot na sila sa templo, gipabarog nila ang ilang mga tolda sa palibot, matag tawo sumala sa iyang pamilya, nga naglangkob sa iyang asawa, ug sa iyang mga anak nga lalaki, ug sa iyang mga anak nga babaye, ug sa ilang mga anak nga lalaki, ug sa ilang mga anak nga babaye, gikan sa kamagulangan hangtod sa kamanghoran, matag pamilya gilahi sa usag usa.

Ug gipabarog nila ang ilang mga tolda palibot sa templo, nga ang matag tawo mipaatabang sa pultahan sa iyang tolda ngadto sa templo, nga pinaagi niana diha ra sila sa ilang mga tolda ug mamati sa mga pulong nga ipamulong ni hari Benjamin kanila;

Mosiah 2

And it came to pass that after Mosiah had done as his father had commanded him, and had made a proclamation throughout all the land, that the people gathered themselves together throughout all the land, that they might go up to the temple to hear the words which king Benjamin should speak unto them.

And there were a great number, even so many that they did not number them; for they had multiplied exceedingly and waxed great in the land.

And they also took of the firstlings of their flocks, that they might offer sacrifice and burnt offerings according to the law of Moses;

And also that they might give thanks to the Lord their God, who had brought them out of the land of Jerusalem, and who had delivered them out of the hands of their enemies, and had appointed just men to be their teachers, and also a just man to be their king, who had established peace in the land of Zarahemla, and who had taught them to keep the commandments of God, that they might rejoice and be filled with love towards God and all men.

And it came to pass that when they came up to the temple, they pitched their tents round about, every man according to his family, consisting of his wife, and his sons, and his daughters, and their sons, and their daughters, from the eldest down to the youngest, every family being separate one from another.

And they pitched their tents round about the temple, every man having his tent with the door thereof towards the temple, that thereby they might remain in their tents and hear the words which king Benjamin should speak unto them;

- 7 Sapagkat lubhang napakaraming tao kung kaya't hindi sila kayang maturuang lahat ni haring Benjamin sa loob ng mga pader ng templo, kaya nga iniutos niyang magtayo ng isang tore, nang sa gayon ay marinig ng kanyang mga tao ang mga salitang kanyang sasabihin sa kanila.
- 8 At ito ay nangyari na nagsimula siyang magsalita sa kanyang mga tao mula sa tore; at hindi nila lahat marinig ang kanyang mga salita dahil sa dami ng mga tao; kaya nga iniutos niya na ang mga salitang kanyang sinabi ay isulat at ipadala sa mga yaong hindi naabot ng kanyang tinig, upang sila rin ay makatanggap ng kanyang mga salita.
- 9 At ito ang mga salitang kanyang sinabi at iniutos na isulat, sinasabing: Aking mga kapatid, kayong lahat na sama-samang tinipon ang inyong sarili, kayong nakaririnig ng aking mga salita na sasabihin ko sa inyo sa araw na ito; sapagkat hindi ko kayo inutusang magtungo rito upang lapastanganin ang mga salitang aking sasabihin, kundi upang kayo ay makinig sa akin, at buksan ang inyong mga tainga upang kayo ay makarinig, at ang inyong mga puso upang kayo ay makaunawa, at ang inyong mga isipan upang ang mga hiwaga ng Diyos ay mabuksan sa inyong mga pananaw.
- 10 Hindi ko kayo inutusang magtungo rito upang kayo ay matakot sa akin, o upang inyong isipin na ako sa aking sarili ay higit sa isang mortal na tao.
- 11 Kundi ako ay katulad din ng inyong sarili, saklaw ng lahat ng uri ng mga sakit sa katawan at isipan; gayunman, ako ay pinili ng mga taong ito, at itinalaga ng aking ama, at pinahintulutan ng kamay ng Panginoon na ako ay maging isang pinuno at isang hari sa mga taong ito; at inaruga at pinangalagaan ng kanyang walang kapantay na kapangyarihan upang paglingkuran kayo nang buo kong kakayahan, pag-iisip at lakas na ipinagkaloob sa akin ng Panginoon.
- 12 Sinasabi ko sa inyo na sapagkat ako ay pinahintulutang gugulin ang aking panahon sa paglilingkod sa inyo, maging hanggang sa ngayon, at hindi ako naghangad ng ginto o pilak o anumang uri ng inyong kayamanan;
- Kay ang pundok sa katawhan ingon nga hilabihan ka daghan nga si hari Benjamin dili makahimo sa pagtudlo kanilang tanan sa sulod sa mga paril sa templo, mao nga mipatukod siya og usa ka tore, nga pinaagi niana ang iyang katawhan unta makadungog sa mga pulong nga kinahanglan iyang ipamulong ngadto kanila.
- Ug nahitabo nga gisugdan niya ang pagpakigpulong sa iyang katawhan gikan sa tore; ug dili tanan ang makadungog sa iyang mga pulong tungod sa kadako sa pundok sa katawhan; mao nga nagsugo siya nga isulat ang iyang mga gipamulong ug ipadala kini niadtong wala maabot sa iyang tingog, aron makadawat usab sila sa iyang mga pulong.
- Ug mao kini ang mga pulong nga iyang gipamulong ug gisugo nga isulat, nga nag-ingon: Akong kaigsoonan, tanan kamo nga nagpundok sa inyong kaugalingon, kamo nga makadungog sa akong mga pulong nga akong ipamulong kaninyo karong adlaw; kay wala ako magsugo nga moanhi kamo aron magtiaw-tiaw sa mga pulong nga akong ipamulong, apan nga kamo mopatalinghog kanako, ug ablihan ninyo ang inyong mga dunggan aron makadungog kamo, ug ang inyong mga kasingkasing aron makasabot kamo, ug ang inyong mga hunahuna aron ang mga misteryo sa Dios maablihan sa inyong panan-aw.
- Wala ako magsugo kaninyo sa pag-anhi dinhi nga kamo mahadlok kanako, o nga kamo kinahanglan maghunahuna nga ako sa akong kaugalingon labaw kay sa usa ka tawo nga mortal.
- Apan sama ako sa inyong mga kaugalingon, ubos sa tanang matang sa mga kahuyang sa lawas ug hunahuna; apan ako gipili niini nga katawhan, ug gipahinungod sa akong amahan, ug gitugotan sa kamot sa Ginoo nga ako mahimo nga magmamando ug hari niini nga katawhan; ug gipanalipdan ug gipatunhay sa iyang dili hitupngan nga gahom, nga makaalagad kaninyo uban sa tanang gahom, hunahuna ug kusog nga gihatag sa Ginoo ngari kanako.
- Sultihan ko kamo nga kay ako gitugotan nga mogahin sa akong mga adlaw sa pag-alagad kaninyo, gani hangtod karon, ug wala mangita og bulawan ni pilak ni bisan unsa nga matang sa katigayonan diha kaninyo;
- For the multitude being so great that king Benjamin could not teach them all within the walls of the temple, therefore he caused a tower to be erected, that thereby his people might hear the words which he should speak unto them.
- And it came to pass that he began to speak to his people from the tower; and they could not all hear his words because of the greatness of the multitude; therefore he caused that the words which he spake should be written and sent forth among those that were not under the sound of his voice, that they might also receive his words.
- And these are the words which he spake and caused to be written, saying: My brethren, all ye that have assembled yourselves together, you that can hear my words which I shall speak unto you this day; for I have not commanded you to come up hither to trifle with the words which I shall speak, but that you should hearken unto me, and open your ears that ye may hear, and your hearts that ye may understand, and your minds that the mysteries of God may be unfolded to your view.
- I have not commanded you to come up hither that ye should fear me, or that ye should think that I of myself am more than a mortal man.
- But I am like as yourselves, subject to all manner of infirmities in body and mind; yet I have been chosen by this people, and consecrated by my father, and was suffered by the hand of the Lord that I should be a ruler and a king over this people; and have been kept and preserved by his matchless power, to serve you with all the might, mind and strength which the Lord hath granted unto me.
- I say unto you that as I have been suffered to spend my days in your service, even up to this time, and have not sought gold nor silver nor any manner of riches of you;

- 13 Ni hindi ko pinahintulutan na kayo ay makulong sa mga bartolina, ni alipinin ninyo ang isa't isa, ni pumaslang, o mandambong, o magnakaw, o makiapid kayo; ni hindi ko pinahintulutan na kayo ay gumawa ng anumang uri ng kasamaan, at tinuruan ko kayo na nararapat ninyong sundin ang mga kautusan ng Panginoon sa lahat ng bagay na kanyang iniutos sa inyo—
- 14 At maging ako, sa aking sarili, ay gumawa sa pamamagitan ng sarili kong mga kamay upang kayo ay aking mapaglingkuran, at upang kayo ay hindi mabigatan sa mga buwis, at upang walang anumang bagay na ipataw sa inyo na mabigat dalhin—at sa lahat ng bagay na ito na aking sinabi, kayo na rin sa inyong sarili ang mga saksi sa araw na ito.
- 15 Gayunman, mga kapatid ko, hindi ko ginawa ang mga bagay na ito upang ako ay makapagmalaki, ni hindi ko sinasabi ang mga bagay na ito upang ako ay magparatang sa inyo; kundi sinasabi ko sa inyo ang mga bagay na ito upang inyong malaman na ako ay makasasagot nang may malinis na budhi sa harapan ng Diyos sa araw na ito.
- 16 Dinggin, sinasabi ko sa inyo na dahil sa sinabi ko sa inyo na ginugol ko ang aking panahon sa paglilingkod sa inyo, hindi ko ninanais na magmalaki, sapagkat ako ay nasa paglilingkod lamang ng Diyos.
- 17 At dinggin, sinasabi ko sa inyo ang mga bagay na ito upang inyong matamo ang karunungan; upang inyong malaman na kung kayo ay nasa paglilingkod sa inyong kapwa tao, kayo ay nasa paglilingkod lamang ng inyong Diyos.
- 18 Dinggin, tinawag ninyo akong inyong hari; at kung ako, na tinatawag ninyong hari, ay nagpapagal upang paglingkuran kayo, hindi ba't nararapat na kayo ay magpagal upang paglingkuran ang isa't isa?
- 19 At dinggin din, kung ako, na tinatawag ninyong inyong hari, na ginugol ang kanyang panahon sa paglilingkod sa inyo, at nasa paglilingkod din naman ng Diyos, ay karapat-dapat sa anumang pasasalamat mula sa inyo, o hindi ba't nararapat na pasalamat ninyo ang inyong Haring nasa langit!

Ni ako mitugot nga kamo magpabiling piniriso sa mga bilanggoan, ni nga kamo moulipon sa usag usa, ni nga kamo kinahanglan mopatay, o molungkab, o mangawat, o manapaw; ni ako mitugot nga kamo mobuhat sa bisan unsa nga matang sa pagkadaotan, ug mitudlo kaninyo nga kamo mosunod sa mga sugo sa Ginoo, diha sa tanang mga butang nga iyang gisugo kaninyo—

Ug gani ako, sa akong kaugalingon, naghago gamit ang akong kaugalingong mga kamot nga ako unta makaalagad kaninyo, ug nga kamo dili mabug-atan sa mga buhis, ug nga kinahanglan walay moabot diha kaninyo nga mabug-at nga palas-anon—ug sa tanan niining mga butanga nga akong gisulti, kamo sa inyong kaugalingon mga saksi niining adlaw.

Gani, akong kaigsoonan, wala nako mabuhat kining mga butanga aron akong ipanghambog, ni gisulti nako kining mga butanga aron pasanginlan ko kamo; apan gisultihan ko kamo niining mga butanga nga kamo masayod nga ako makatubag sa matin-aw nga tanlag sa atubangan sa Dios niining adlaw.

Tan-awa, sultihan ko kamo nga tungod kay gisultihan ko kamo nga ako migahin sa akong mga adlaw sa pag-alagad kaninyo, wala ako magtinguha sa pagpanghambog, kay ako anaa lamang sa pag-alagad sa Dios.

Ug tan-awa, gisultihan ko kamo niining mga butanga nga kamo unta makakat-on og kaalam; nga kamo unta makakat-on nga kon kamo anaa sa pag-alagad sa inyong isig ka tawo kamo anaa lamang sa pag-alagad sa inyong Dios.

Tan-awa, gitawag ko ninyo nga inyong hari; ug kon ako, kinsa gitawag ninyo nga inyong hari, naghago sa pag-alagad kaninyo, busa dili ba kamo angay nga maghago sa pag-alagad sa usag usa?

Ug tan-awa usab, kon ako, kinsa inyong gitawag nga inyong hari, kinsa migahin sa iyang mga adlaw sa pag-alagad kaninyo, ug bisan pa niana nag-alagad usab sa Dios, angayan sa bisan unsang mga pasalamat gikan kaninyo, O unsa pa kaha ka angayan nga kamo magpasalamat sa inyong langitnong Hari!

Neither have I suffered that ye should be confined in dungeons, nor that ye should make slaves one of another, nor that ye should murder, or plunder, or steal, or commit adultery; nor even have I suffered that ye should commit any manner of wickedness, and have taught you that ye should keep the commandments of the Lord, in all things which he hath commanded you—

And even I, myself, have labored with mine own hands that I might serve you, and that ye should not be laden with taxes, and that there should nothing come upon you which was grievous to be borne—and of all these things which I have spoken, ye yourselves are witnesses this day.

Yet, my brethren, I have not done these things that I might boast, neither do I tell these things that thereby I might accuse you; but I tell you these things that ye may know that I can answer a clear conscience before God this day.

Behold, I say unto you that because I said unto you that I had spent my days in your service, I do not desire to boast, for I have only been in the service of God.

And behold, I tell you these things that ye may learn wisdom; that ye may learn that when ye are in the service of your fellow beings ye are only in the service of your God.

Behold, ye have called me your king; and if I, whom ye call your king, do labor to serve you, then ought not ye to labor to serve one another?

And behold also, if I, whom ye call your king, who has spent his days in your service, and yet has been in the service of God, do merit any thanks from you, O how you ought to thank your heavenly King!

20 Sinasabi ko sa inyo, mga kapatid ko, na kung inyong ibibigay ang lahat ng pasasalamat at papuri na makakayang taglayin ng inyong buong kaluluwa, sa Diyos na siyang lumikha sa inyo, at nag-aaruga at nangangalaga sa inyo, at pinapangyari na kayo ay magsaya, at nagtulot na kayo ay mabuhay sa kapayapaan kapiling ang isa't isa—

21 Sinasabi ko sa inyo na kung paglilingkuran ninyo siya na lumikha sa inyo mula sa simula, at nangangalaga sa inyo sa araw-araw, sa pamamagitan ng pagpapahiram sa inyo ng hininga, upang kayo ay mabuhay at makakilos at makagawa alinsunod sa inyong sariling kagustuhan, at maging sa pagtataguyod sa inyo sa bawat sandali—sinasabi ko, kung siya ay paglilingkuran ninyo ng inyong buong kaluluwa, gayunman, kayo ay magiging hindi kapaki-pakinabang na mga tagapaglingkod.

22 At dinggin, ang hinihingi lamang niya sa inyo ay sundin ang kanyang mga kautusan; at pinangakuan niya kayo na kung inyong susundin ang kanyang mga kautusan, kayo ay uunlad sa lupain; at kailanman ay hindi siya nag-iiba mula sa yaong kanyang sinabi; kaya nga, kung inyong susundin ang kanyang mga kautusan, kayo ay kanyang pagpapalain at pauunlarin.

23 At ngayon, sa una pa lamang, kayo ay kanyang nilikha, at ipinagkaloob sa inyo ang inyong mga buhay, kaya't kayo ay may pagkakautang sa kanya.

24 At ikalawa, iginigiit niya na dapat ninyong gawin ang kanyang ipinag-uutos sa inyo; sapagkat kung gagawin ninyo ito, kayo ay kaagad niyang pagpapalain; at samakatwid, kayo ay kanya nang nabayaran. At kayo ay may pagkakautang pa rin sa kanya, at mayroon, at magkakagayon magpakailanman at walang katapusan; kaya nga, ano ang inyong maipagmamalaki?

25 At ngayon, itinatanong ko, kayo ba ay may masasabing anuman sa inyong sarili? Sinasagot ko kayo, Wala. Hindi ninyo masasabi na kayo ay nakahihigit maging sa alabok ng lupa; gayunman, kayo ay nilikha mula sa alabok ng lupa; ngunit dinggin, ito ay pag-aari niya na lumikha sa inyo.

26 At ako, maging ako, na tinatawag ninyong hari, ay hindi nakahihigit kaysa sa inyong sarili; sapagkat ako rin ay mula sa alabok. At inyong namamasdan na ako ay matanda na, at malapit nang isuko ang may kamatayang katawang ito sa kanyang inang lupa.

Sultihan ko kamo, akong kaigsoonan, nga kon kamo mopahinungod sa tanang pasalamat ug pagdayeg nga inyong gibati pinaagi sa tibuok kalag nga paningkamot, ngadto nianang Dios kinsa naglalang kaninyo, ug nanalipod ug nagpatunhay kaninyo, ug nagdasig nga kamo magmaya, ug nagtugot nga kamo magpuyo sa kalinaw sa usag usa—

Sultihan ko kamo nga kon moalagad kamo kaniya nga milalang kaninyo sukad sa sinugdanan, ug nanalipod kaninyo sa matag adlaw, pinaagi sa paghatag kaninyo og ginhawa, aron kamo mabuhay ug molihok ug mobuhat sumala sa inyong kaugalingong kabubut-on, ug gani nagsuporta kaninyo sa matag gutlo—ako moingon, nga kon moalagad kamo kaniya sa tanang gutlo, mosulti ko, nga kon kamo moalagad kaniya sa tibuok ninyong kalag kamo sa gihapon mahimong walay pulos nga mga alagad.

Ug tan-awa, ang tanan nga iyang gikinahanglan kaninyo mao ang pagtuman sa iyang mga sugo; ug misaad siya kaninyo nga kon kamo motuman sa iyang mga sugo mouswag gayod kamo sa yuta; ug dili gayod siya motipas gikan sa unsay iyang gisulti; mao nga, kon motuman kamo sa iyang mga sugo siya mopanalangin kaninyo ug mopauswag kaninyo.

Ug karon, una sa tanan, siya naglalang kaninyo, ug naghatag kaninyo sa inyong mga kinabuhi, diin kamo nakautang ngadto kaniya.

Ug ikaduha, nagmando siya nga kinahanglan buhaton ninyo unsa ang iyang gisugo kaninyo; kay kon kamo mobuhat niana, siya mopanalangin kaninyo dihadhiha dayon; ug tungod niana siya nakabayad na kaninyo. Ug kamo sa gihapon utangan ngadto kaniya, karon, ug unya, ug hangtod sa kahangtoran; mao nga, unsa man ang inyong ikapanghambog?

Ug karon mangutana ko, unsa pa man ang inyong ikasulti sa inyong kaugalingon? Tubagon ko kamo, Wala. Dili kamo makasulti nga kamo sama kamapuslanon sa abog sa yuta; bisan pa man gilalang kamo gikan sa abog sa yuta; apan tan-awa, kini gipanag-iya kaniya kinsa naglalang kaninyo.

Ug ako, bisan ako, kinsa inyong gitawag nga inyong hari, dili mas maayo kay kaninyo; kay gikan usab ako sa abog. Ug nakita ninyo nga tigulang na ako, ug hapit na motugyan niining mortal nga lawas ngadto sa iyang inahang yuta.

I say unto you, my brethren, that if you should render all the thanks and praise which your whole soul has power to possess, to that God who has created you, and has kept and preserved you, and has caused that ye should rejoice, and has granted that ye should live in peace one with another—

I say unto you that if ye should serve him who has created you from the beginning, and is preserving you from day to day, by lending you breath, that ye may live and move and do according to your own will, and even supporting you from one moment to another—I say, if ye should serve him with all your whole souls yet ye would be unprofitable servants.

And behold, all that he requires of you is to keep his commandments; and he has promised you that if ye would keep his commandments ye should prosper in the land; and he never doth vary from that which he hath said; therefore, if ye do keep his commandments he doth bless you and prosper you.

And now, in the first place, he hath created you, and granted unto you your lives, for which ye are indebted unto him.

And secondly, he doth require that ye should do as he hath commanded you; for which if ye do, he doth immediately bless you; and therefore he hath paid you. And ye are still indebted unto him, and are, and will be, forever and ever; therefore, of what have ye to boast?

And now I ask, can ye say aught of yourselves? I answer you, Nay. Ye cannot say that ye are even as much as the dust of the earth; yet ye were created of the dust of the earth; but behold, it belongeth to him who created you.

And I, even I, whom ye call your king, am no better than ye yourselves are; for I am also of the dust. And ye behold that I am old, and am about to yield up this mortal frame to its mother earth.

27 Samakatwid, kagaya ng sinabi ko sa inyo na ako ay naglingkod sa inyo, lumalakad nang may malinis na budhi sa harapan ng Diyos, kaya sa panahong ito ay iniutos kong dapat sama-sama ninyong tipunin ang inyong sarili, upang ako ay matagpuang walang sala, at nang hindi dumungis ang inyong dugo sa akin, kapag ako ay tatayo upang hatulan ng Diyos para sa mga bagay na kanyang iniutos sa akin hinggil sa inyo.

28 Sinasabi ko sa inyo na iniutos ko na sama-sama ninyong tipunin ang inyong sarili upang maalis ko sa aking mga kasuotan ang inyong dugo, sa panahong ito kung kailan malapit na akong humimlay sa aking libingan, upang ako ay humimlay nang mapayapa, at ang aking walang kamatayang espiritu ay makasama sa mga koro sa kaitaasan sa pag-awit ng mga papuri sa isang makatarungang Diyos.

29 At bukod dito, sinasabi ko sa inyo na iniutos ko na sama-sama ninyong tipunin ang inyong sarili upang aking maipahayag sa inyo na ako ay hindi na maaari pang maging inyong guro, o inyong hari;

30 Sapagkat maging sa oras na ito, ang aking buong katawan ay nanginginig nang labis habang nagtatangkang magsalita sa inyo; subalit ang Panginoong Diyos ang nagtataguyod sa akin, at pinahintulutan niya akong makapagsalita sa inyo, at inutusan akong ipahayag sa inyo sa araw na ito na ang aking anak na si Mosias ay isang hari at isang tagapamahala ninyo.

31 At ngayon, mga kapatid ko, nais kong gawin ninyo ang gaya ng ginawa na ninyo. Gaya ng inyong pagsunod sa mga kautusan ko, at gayundin sa mga kautusan ng aking ama, at umunlad, at naiadya mula sa pagkahulog sa mga kamay ng inyong mga kaaway, gayundin, kung inyong susundin ang mga kautusan ng aking anak, o ang mga kautusan ng Diyos na ibibigay sa inyo sa pamamagitan niya, kayo ay uunlad sa lupain, at ang inyong mga kaaway ay hindi magkakaroon ng kapangyarihan sa inyo.

32 Ngunit, o aking mga tao, mag-ingat na baka magkaroon ng mga pagtatalo sa inyo, at inyong piling sundin ang masamang espiritu, na siyang binanggit ng aking amang si Mosias.

Mao nga, sama sa akong gikasulti kaninyo nga nakaalagad ako kaninyo, naglakaw nga adunay matin-aw nga tanlag sa atubangan sa Dios, gani ako niining panahona nagsugo nga kinahanglan magpundok kamong tanan, nga unta makaplagan ako nga walay sala, ug nga ang inyong dugo dili modangat ngari kanako, sa panahon nga ako mobarog aron hukman sa Dios sa mga butang nga iyang gisugo kanako kabahin kaninyo.

Sultihan ko kamo nga ako nagsugo nga kamo magpundok aron nga unta akong malimpyohan ang akong mga sapot sa inyong dugo, niining yugtoa nga ako hapit na manaog sa akong lubnganan, nga unta manaog ako sa kalinaw, ug ang akong imortal nga espiritu motipon sa mga koro sa kahitas-an sa pag-awit og mga pagdayeg sa usa ka makiangayon nga Dios.

Ug dugang pa, sultihan ko kamo nga nagtinguha ko nga kamo magpundok sa inyong mga kaugalingon, aron unta akong ikapadayag kaninyo nga ako dili na mahimo nga inyong magtutudlo, ni inyong hari;

Kay bisan niini nga panahon, ang akong tibuok nga lawas nagkurog sa hilabihan samtang nagsulay sa pagpakigsulti kaninyo; apan ang Ginoong Dios nagtabang kanako, ug nagtugot kanako nga mamulong ako kaninyo, ug nagsugo kanako nga kinahanglan mopahayag ako nganha kaninyo niining adlaw, nga ang akong anak nga si Mosiah usa ka hari ug usa ka pangulo nga magdumala kaninyo.

Ug karon, akong kaigsoonan, manghinaot ako nga buhaton ninyo ang sama sa unsay inyong gibuhang hangtod karon. Kay nagsunod kamo sa akong mga sugo, ug usab sa mga sugo sa akong amahan, ug miuswag, ug gibantayan nga dili mahulog ngadto sa mga kamot sa inyong mga kaaway, sa samang paagi kon tumanon ninyo ang mga sugo sa akong anak, o ang mga sugo sa Dios nga gisulti nganha kaninyo pinaagi kaniya, mouswag kamo sa yuta, ug ang inyong mga kaaway walay gahom ibabaw kaninyo.

Apan, O akong katawhan, pag-amping, tingali pa unya og adunay moabot nga mga panagbingkil taliwala kaninyo, ug unya mopili kamo sa pagtuman sa daotan nga espiritu, nga gipamulong sa akong amahan nga si Mosiah.

Therefore, as I said unto you that I had served you, walking with a clear conscience before God, even so I at this time have caused that ye should assemble yourselves together, that I might be found blameless, and that your blood should not come upon me, when I shall stand to be judged of God of the things whereof he hath commanded me concerning you.

I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together that I might rid my garments of your blood, at this period of time when I am about to go down to my grave, that I might go down in peace, and my immortal spirit may join the choirs above in singing the praises of a just God.

And moreover, I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together, that I might declare unto you that I can no longer be your teacher, nor your king;

For even at this time, my whole frame doth tremble exceedingly while attempting to speak unto you; but the Lord God doth support me, and hath suffered me that I should speak unto you, and hath commanded me that I should declare unto you this day, that my son Mosiah is a king and a ruler over you.

And now, my brethren, I would that ye should do as ye have hitherto done. As ye have kept my commandments, and also the commandments of my father, and have prospered, and have been kept from falling into the hands of your enemies, even so if ye shall keep the commandments of my son, or the commandments of God which shall be delivered unto you by him, ye shall prosper in the land, and your enemies shall have no power over you.

But, O my people, beware lest there shall arise contentions among you, and ye list to obey the evil spirit, which was spoken of by my father Mosiah.

- 33 Sapagkat dinggin, may isang kapighatiang igagawad sa kanya na pumiling sumunod sa espiritu ng yaon; sapagkat kung pinili niyang sumunod sa kanya, at mananatili at mamamatay sa kanyang mga kasalanan, siya rin ay umiinom ng kapahamakan sa kanyang sariling kaluluwa; sapagkat siya ay tatanggap bilang kanyang kabayaran ng isang walang hanggang kaparusahan, sapagkat lumabag sa batas ng Diyos na salungat sa kanyang sariling kaalaman.
- 34 Sinasabi ko sa inyo na walang sinuman sa inyo, maliban sa inyong maliliit na anak na hindi pa naturuan hinggil sa mga bagay na ito, ang hindi nakaaalam na kayo ay may walang hanggang pagkakautang sa inyong Ama sa langit, upang ibigay sa kanya ang lahat ng nasa inyo at ang inyong sarili; at naturuan din hinggil sa mga talaang naglalaman ng mga propesiyang winika ng mga banal na propeta, maging buhat pa sa panahong ang ating amang si Lehi ay lumisan sa Jerusalem;
- 35 At gayundin, ang lahat ng sinabi ng ating mga ama hanggang sa ngayon. At dinggin, gayundin, sinabi nila ang mga iniutos sa kanila ng Panginoon; kaya nga, ang mga yaon ay wasto at totoo.
- 36 At ngayon, sinasabi ko sa inyo, mga kapatid ko, na matapos na inyong malaman at maturuan ng lahat ng bagay na ito, kung kayo ay lalabag at sasalungat sa mga yaong sinabi na, ay inilalayo ninyo ang inyong sarili sa Espiritu ng Panginoon, upang mawalan ito ng puwang sa inyo na patnubayan kayo sa mga landas ng karunungan nang kayo ay pagpalain, paunlarin, at pangalagaan—
- 37 Sinasabi ko sa inyo, na ang taong gumagawa nito, siya rin ay hayagang naghihimagsik laban sa Diyos; samakatwid, kanyang piniling sundin ang masamang espiritu, at naging isang kaaway ng lahat ng katwiran; kaya nga, ang Panginoon ay walang puwang sa kanya, sapagkat siya ay hindi nananahan sa mga hindi banal na templo.

Kay tan-awa, adunay kaalaotan nga gitakda ngadto kaniya kinsa mopili sa pagsunod niana nga espiritu; kay kon mopili siya sa pagsunod kaniya, ug magpabilin ug mamatay diha sa iyang mga sala, ang maong tawo nakainom sa panghimaraot sa iyang kaugalingong kalag; kay gidawat niya isip iyang suhol ang walay kataposan nga silot, kay nakalapas man sa balaod sa Dios batok sa iyang kaugalingong kahibalo.

Sultihan ko kamo, nga walay bisan usa taliwala kaninyo, gawas sa inyong gagmayng mga bata nga wala pa matudloi kabahin niining mga butanga, kinsa wala masayod nga kamo hangtod sa hangtod adunay kaakohan sa inyong langitnong Amahan, sa pagtugyan ngadto kaniya sa tanang anaa kaninyo ug kon unsa kamo; ug usab gitudloan kabahin sa mga talaan nga naglangkob sa mga panagna nga gipamulong pinaagi sa balaang mga propeta, bisan pa gani hangtod sa panahon nga ang atong amahan, si Lehi, mibiya sa Jerusalem;

Ug usab, sa tanang gipamulong sa atong mga amahan hangtod karon. Ug tan-awa, usab, namulong sila sa unsay gisugo kanila sa Ginoo; mao nga, sila makiangayon ug matinud-anon.

Ug karon, sultihan ko kamo, akong kaigsoonan, nga human kamo masayod ug matudloan sa tanan niining mga butanga, kon kamo molapas ug mosupak niana nga gipamulong na, nga ipahilayo ninyo ang inyong mga kaugalingon gikan sa Espiritu sa Ginoo, nga kini wala nay dapit diha kaninyo aron sa paggiya kaninyo sa mga agianan sa kaalam aron kamo mapanalanginan, mouswag, ug mapatunhay—

Sultihan ko kamo, nga ang tawo nga magbuhat niini, ang mao nagpakita sa dayag nga pagsukol batok sa Dios; mao nga gipili niya ang pagsunod sa daotang espiritu, ug mahimong kaaway sa tanang pagkamatarong; mao nga, ang Ginoo walay dapit diha kaniya, kay dili man siya mopuyo sa dili balaan nga mga templo.

For behold, there is a wo pronounced upon him who listeth to obey that spirit; for if he listeth to obey him, and remaineth and dieth in his sins, the same drinketh damnation to his own soul; for he receiveth for his wages an everlasting punishment, having transgressed the law of God contrary to his own knowledge.

I say unto you, that there are not any among you, except it be your little children that have not been taught concerning these things, but what knoweth that ye are eternally indebted to your heavenly Father, to render to him all that you have and are; and also have been taught concerning the records which contain the prophecies which have been spoken by the holy prophets, even down to the time our father, Lehi, left Jerusalem;

And also, all that has been spoken by our fathers until now. And behold, also, they spake that which was commanded them of the Lord; therefore, they are just and true.

And now, I say unto you, my brethren, that after ye have known and have been taught all these things, if ye should transgress and go contrary to that which has been spoken, that ye do withdraw yourselves from the Spirit of the Lord, that it may have no place in you to guide you in wisdom's paths that ye may be blessed, prospered, and preserved—

I say unto you, that the man that doeth this, the same cometh out in open rebellion against God; therefore he listeth to obey the evil spirit, and becometh an enemy to all righteousness; therefore, the Lord has no place in him, for he dwelleth not in unholy temples.

38 Samakatwid, kung ang taong yaon ay hindi magsisisi, at mananatili at mamamatay na isang kaaway ng Diyos, ang hinihingi ng banal na katarungan ang gigising sa kanyang walang kamatayang kaluluwa sa isang buhay na damdamin ng kanyang sariling kasalanan, na ikapanlilit niya sa harapan ng Panginoon, at pupuno sa kanyang dibdib ng kasalanan, at kirot, at pagdurusa na katulad ng isang hindi maapulung apoy, na ang ningas ay pumapailanglang magpakailanman at sa walang katapusan.

39 At ngayon, sinasabi ko sa inyo na hindi maaangkin ng awa ang taong yaon; kaya nga, ang kanyang kahahantungan sa huli ay makaranas ng isang walang katapusang pagdurusa.

40 O, lahat kayong matatandang lalaki, at gayundin kayong mga kabataang lalaki, at kayong maliliit na bata na nakauunawa ng aking mga salita, sapagkat maliwanag akong nangusap sa inyo upang kayo ay makaunawa, ako ay dumadalangin na magising kayo sa isang pag-alala sa kakila-kilabot na kalagayan ng mga yaong nangahulog sa paglabag.

41 At bukod dito, ninanais kong inyong isaalang-alang ang pinagpala at maligayang kalagayan ng mga yaong sumusunod sa mga kautusan ng Diyos. Sapagkat dinggin, sila ay pinagpala sa lahat ng bagay, kapwa temporal at espirituwal; at kung sila ay mananatiling matapat hanggang wakas, tatanggapin sila sa langit upang doon ay manahan silang kasama ng Diyos sa isang kalagayan ng walang katapusang kaligayahan. O tandaan, tandaan na ang mga bagay na ito ay totoo; sapagkat ang Panginoong Diyos ang siyang nagsabi ng mga ito.

Mao nga kon kana nga tawo dili maghinulsol, ug magpadayon ug mamatay nga kaaway sa Dios, ang mga gipangayo sa balaan nga kaangayan sa pagkatinuod mopukaw sa iyang imortal nga kalag ngadto sa usa ka tin-aw nga salabotan sa iyang kaugalingong sala, nga mao ang mopasibog kaniya sa kahadlok gikan sa atubangan sa Ginoo, ug mopuno sa iyang dughan uban sa kahamol, ug kasakit, ug tumang kaguol, nga sama sa usa ka walay pagkapalong nga kalayo, kansang siga mosaka hangtod sa kahangtoran.

Ug karon sultihan ko kamo, nga ang kalooy walay katungod nianang tawhana; mao nga ang hingpit niyang kapildihan mao ang pagsagubang sa walay kataposan nga hilabihang kasakit.

O, kamong tanan nga mga tigulang nga lalaki, ug kamo usab nga mga batan-ong lalaki, ug kamong mga gagmayng bata kinsa makasabot sa akong mga pulong, kay ako namulong sa yano kaninyo aron makasabot kamo, mag-ampo ako nga unta mahigmata kamo sa usa ka panumdoman sa makalilisang nga kahimtang niadtong nangahulog sa kalapasan.

Ug dugang pa, nagtinguha ako nga hunahunaon ninyo ang bulahan ug ang malipayon nga kahimtang niadtong nagsunod sa mga sugo sa Dios. Kay tan-awa, bulahan sila sa tanang butang, sa temporal ug sa espirituhanon; ug kon magpabilin silang matitud-anon hangtod sa kataposan dawaton sila sa langit, nga pinaagi niana makapuyo sila uban sa Dios sa kahimtang nga walay kataposang kalipay. O hinumdomi, hinumdomi nga tinuod kining mga butanga; kay ang Ginoong Dios namulong niini.

Therefore if that man repenteth not, and remaineth and dieth an enemy to God, the demands of divine justice do awaken his immortal soul to a lively sense of his own guilt, which doth cause him to shrink from the presence of the Lord, and doth fill his breast with guilt, and pain, and anguish, which is like an unquenchable fire, whose flame ascendeth up forever and ever.

And now I say unto you, that mercy hath no claim on that man; therefore his final doom is to endure a never-ending torment.

O, all ye old men, and also ye young men, and you little children who can understand my words, for I have spoken plainly unto you that ye might understand, I pray that ye should awake to a remembrance of the awful situation of those that have fallen into transgression.

And moreover, I would desire that ye should consider on the blessed and happy state of those that keep the commandments of God. For behold, they are blessed in all things, both temporal and spiritual; and if they hold out faithful to the end they are received into heaven, that thereby they may dwell with God in a state of never-ending happiness. O remember, remember that these things are true; for the Lord God hath spoken it.

Mosias 3

- 1 At muli, aking mga kapatid, nais kong tawagin ang inyong pansin, sapagkat ako ay mayroon pang ilang sasabihin sa inyo; sapagkat dinggin, ako ay may mga bagay na sasabihin sa inyo hinggil sa yaong darating.
- 2 At ang mga bagay na sasabihin ko sa inyo ay ipinaalam sa akin ng isang anghel mula sa Diyos. At sinabi niya sa akin: Gising; at ako ay gumising, at dinggin, siya ay nakatayo sa harapan ko.
- 3 At sinabi niya sa akin: Gising, at pakinggan ang mga salitang aking sasabihin sa iyo; sapagkat dinggin, ako ay naparito upang ipahayag sa iyo ang masasayang balita ng dakilang kagalakan.
- 4 Sapagkat dininig ng Panginoon ang iyong mga panalangin, at hinatulan ang iyong katwiran, at isinugo ako upang magpahayag sa iyo nang ikaw ay magsaya; at nang ikaw ay makapagpahayag sa iyong mga tao, upang sila rin ay mapuspos ng kagalakan.
- 5 Sapagkat dinggin, ang panahon ay darating, at hindi na nalalayo, na taglay ang kapangyarihan, ang Panginoong Makapangyarihan na naghahari, na noon, at ngayon, mula sa lahat ng kawalang-hanggan, hanggang sa kawalang-hanggan, ay bababa mula sa langit sa mga anak ng tao, at mananahan sa isang katawang-lupa, at hahayo sa mga tao, gumagawa ng mga dakilang himala, tulad ng pagpapagaling ng may karamdaman, pagbuhay ng patay, pagpapalakad ng pilay, na matanggap ng bulag ang kanilang paningin, at makarinig ang bingi, at pinagagaling ang lahat ng uri ng sakit.
- 6 At siya ay magpapalayas ng mga diyablo, o ng masasamang espiritu na nananahan sa puso ng mga anak ng tao.
- 7 At dinggin, siya ay magdaranas ng mga tukso, at sakit ng katawan, gutom, uhaw, at pagod, nang higit sa matitiis ng tao, maliban na yaon ay sa kamatayan; sapagkat dinggin, ang dugo ay lumalabas sa bawat butas ng balat, napakasidhi ng kanyang magiging pagdurusa dahil sa kasamaan at mga karumal-dumal na gawain ng kanyang mga tao.
- 8 At siya ay tatawaging Jesucristo, ang Anak ng Diyos, ang Ama ng langit at lupa, ang Lumikha ng lahat ng bagay mula sa simula; at ang kanyang ina ay tatawaging Maria.

Mosiah 3

Ug usab akong kaigsoonan, manawagan ako sa inyong pagtagad, kay may gamay akong idugang og sulti kaninyo; kay tan-awa, may mga butang akong isulti kaninyo kabahin sa umaabot.

Ug ang mga butang nga isulti ko kaninyo gipahibalo kanako pinaagi sa usa ka anghel gikan sa Dios. Ug iya akong gisultihan: Pagmata; ug mimata ako, ug tan-awa nagbarog siya sa akong atubangan.

Ug gisultihan ko niya: Pagmata, ug pamati sa mga pulong nga isulti ko kanimo; kay tan-awa, mianhi ako aron sa pagpadayag nganha kanimo sa malipayon nga mga balita sa dako nga kamaya.

Kay ang Ginoo nakadungog sa imong mga pag-ampo, ug naghukom sa imong pagkamatarong, ug mipadala kanako aron sa pagpamahayag nganha kanimo aron ikaw magmaya; ug aron ikaw makapamahayag sa imong katawhan, aron sila usab mapuno sa kamaya.

Kay tan-awa, moabot ang panahon, ug dili na layo, nga pinaagi sa gahom, ang Ginoong Makagagahom kinsa naghari, nga mao kaniadto, ug mao gihapon gikan sa tanang kahangtoran ngadto sa tanang kahangtoran, manaog gikan sa langit aron moipon sa katawhan, ug mopuyo sa mortal nga lawas, ug makig-uban sa katawhan, magbuhay og gamhanang mga milagro, sama sa pag-ayo sa mga masakiton, pagbuhay sa mga patay, pagpalakaw sa mga bakol, paghimo nga ang mga buta makakita, ug ang bungol makadungog, ug pag-ayo sa tanang matang sa sakit.

Ug papahawaon niya ang mga yawa, o ang mga daotang espiritu nga nagpuyo sa mga kasingkasing sa katawhan.

Ug tan-awa, mag-antos siya og mga tentasyon, ug sakit sa lawas, kagutom, kauhaw, ug kakapoy, gani labaw pa kay sa maantos sa tawo, gawas sa kamatayan lamang; kay tan-awa, ang dugo manggawas gikan sa matag lungag sa Iyang panit, hilabihan ang iyang kaguol tungod sa pagkadaotan ug pagkasalawayon sa iyang katawhan.

Ug pagatawgon siya og JesuKristo, ang Anak sa Dios, ang Amahan sa langit ug yuta, ang Tiglalang sa tanang butang gikan sa sinugdanan; ug ang iyang inahan pagatawgon og Maria.

Mosiah 3

And again my brethren, I would call your attention, for I have somewhat more to speak unto you; for behold, I have things to tell you concerning that which is to come.

And the things which I shall tell you are made known unto me by an angel from God. And he said unto me: Awake; and I awoke, and behold he stood before me.

And he said unto me: Awake, and hear the words which I shall tell thee; for behold, I am come to declare unto you the glad tidings of great joy.

For the Lord hath heard thy prayers, and hath judged of thy righteousness, and hath sent me to declare unto thee that thou mayest rejoice; and that thou mayest declare unto thy people, that they may also be filled with joy.

For behold, the time cometh, and is not far distant, that with power, the Lord Omnipotent who reigneth, who was, and is from all eternity to all eternity, shall come down from heaven among the children of men, and shall dwell in a tabernacle of clay, and shall go forth amongst men, working mighty miracles, such as healing the sick, raising the dead, causing the lame to walk, the blind to receive their sight, and the deaf to hear, and curing all manner of diseases.

And he shall cast out devils, or the evil spirits which dwell in the hearts of the children of men.

And lo, he shall suffer temptations, and pain of body, hunger, thirst, and fatigue, even more than man can suffer, except it be unto death; for behold, blood cometh from every pore, so great shall be his anguish for the wickedness and the abominations of his people.

And he shall be called Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and earth, the Creator of all things from the beginning; and his mother shall be called Mary.

9 At dinggin, siya ay paparito sa kanyang kalahi, upang ang kaligtasan ay mapasa mga anak ng tao, maging sa pamamagitan ng pananampalataya sa kanyang pangalan; at maging matapos ang lahat ng ito, siya ay ituturing nilang isang tao, at sasabihin na siya ay may sapi ng diyablo, at pahihirapan siya, at siya ay ipapako sa krus.

10 At siya ay babangon sa ikatlong araw mula sa patay; at dinggin, siya ay tatayo upang hatulan ang sanlibutan; at dinggin, lahat ng bagay na ito ay mangyayari upang ang makatwirang hatol ay sumapit sa mga anak ng tao.

11 Sapagkat dinggin, at gayundin ang kanyang dugo ang magbabayad-sala para sa mga kasalanan ng mga yaong nahulog dahil sa paglabag ni Adan, na nangamatay nang hindi nalalaman ang kalooban ng Diyos hinggil sa kanila, o kung sino na walang malay na nagkasala.

12 Ngunit, sa aba, sa aba niya na nakaaalam na siya ay naghihimagsik laban sa Diyos! Sapagkat ang kaligtasan ay hindi mapapasa kaninuman maliban sa pamamagitan ng pagsisisi at pananampalataya sa Panginoong Jesucristo.

13 At isinugo ng Panginoong Diyos ang kanyang mga banal na propeta sa mga anak ng tao, upang ipahayag ang mga bagay na ito sa lahat ng lahi, bansa, at wika, nang sa gayon ang sinumang maniniwala na si Cristo ay paparito, sila rin ay makatatanggap ng kapatawaran ng kanilang mga kasalanan, at magsasaya nang may labis na kagalakan, na parang siya ay pumaroon na sa kanila.

14 Gayunman, nakita ng Panginoong Diyos na ang kanyang mga tao ay mga taong matitigas ang leeg, at kanyang itinakda sa kanila ang isang batas, maging ang batas ni Moises.

15 At maraming palatandaan, at kababalaghan, at pahiwatig, at pagkakahawig ang kanyang ipinakita sa kanila hinggil sa kanyang pagparito; at gayundin ang mga banal na propeta ay nagsalita sa kanila hinggil sa kanyang pagparito; at gayunman, pinatigas nila ang kanilang mga puso, at hindi naunawaan na walang kabuluhan ang batas ni Moises maliban sa ito ay sa pamamagitan ng pagbabayad-sala ng kanyang dugo.

Ug tan-awa, mianhi siya sa iyang kaugalingong katawhan, aron moabot ang kaluwasan ngadto sa mga anak sa mga tawo gani pinaagi sa pagtuo sa iyang ngalan; ug bisan human niining tanan sila motratar kaniya nga usa ka tawo, ug moingon nga gisudlan siya og yawa, ug mosilot kaniya, ug molansang kaniya sa krus.

Ug mabanhaw siya sa ikatulo nga adlaw gikan sa pagkamatay; ug tan-awa mobarog siya aron mohukom sa kalibotan; ug tan-awa, tanan kining mga butanga himoon aron ang matarong nga paghukom modangat sa mga anak sa mga tawo.

Kay tan-awa, ug ang iyang dugo giula usab alang sa mga sala niadtong napukan tungod sa kalapasan ni Adan, kinsa namatay nga wala mahibalo sa kabubutan sa Dios kabahin kanila, o kinsa nakasala tungod sa kawalay alamag.

Apan alaot, alaot siya kinsa nasayod nga siya mibatok sa Dios! Kay ang kaluwasan dili moabot kaniya gawas kon pinaagi sa paghinulsol ug pagtuo kang Ginoong Jesukristo.

Ug ang Ginoong Dios mipadala sa iyang balaang mga propeta taliwala sa tanang katawhan, aron mopahayag niining mga butanga ngadto sa matag kaliwatan, kanasoran, ug pinulongan, nga sa ingon niana si kinsa man kadlong motuo nga moanhi si Kristo, sila sa gihapon makadawat sa kapasayloan sa ilang mga sala, ug magmaya sa tumang kalipay, gani sama ra og siya nakaanha na taliwala kanila.

Gani nakita sa Ginoong Dios nga ang iyang katawhan mga tikig og liog, ug mihatag siya kanila og balaod, gani ang balaod ni Moises.

Ug daghang timailhan, ug mga katingalahan, ug mga matang, ug mga hulagway sa umaabot ang iyang gipakita kanila, kabahin sa iyang pag-anhi; ug ang balaang mga propeta namulong usab ngadto kanila mahitungod sa iyang pag-anhi; ug sa gihapon nagpatig-a sila sa ilang mga kasingkasing, ug wala makasabot nga ang balaod ni Moises walay kapuslanan gawas kon kini pinaagi sa pag-ula sa iyang dugo.

And lo, he cometh unto his own, that salvation might come unto the children of men even through faith on his name; and even after all this they shall consider him a man, and say that he hath a devil, and shall scourge him, and shall crucify him.

And he shall rise the third day from the dead; and behold, he standeth to judge the world; and behold, all these things are done that a righteous judgment might come upon the children of men.

For behold, and also his blood atoneth for the sins of those who have fallen by the transgression of Adam, who have died not knowing the will of God concerning them, or who have ignorantly sinned.

But wo, wo unto him who knoweth that he rebelleth against God! For salvation cometh to none such except it be through repentance and faith on the Lord Jesus Christ.

And the Lord God hath sent his holy prophets among all the children of men, to declare these things to every kindred, nation, and tongue, that thereby whosoever should believe that Christ should come, the same might receive remission of their sins, and rejoice with exceedingly great joy, even as though he had already come among them.

Yet the Lord God saw that his people were a stiffnecked people, and he appointed unto them a law, even the law of Moses.

And many signs, and wonders, and types, and shadows showed he unto them, concerning his coming; and also holy prophets spake unto them concerning his coming; and yet they hardened their hearts, and understood not that the law of Moses availeth nothing except it were through the atonement of his blood.

- 16 At kahit na maaaring mangyari na ang maliliit na bata ay magkasala, sila ay hindi maliligtas; ngunit sinasabi ko sa inyo, sila ay mga pinagpala; sapagkat dinggin, tulad ni Adan, o sa likas na pagkatao, sila ay nahulog, gayundin ang dugo ni Cristo ay nagbayad-sala para sa kanilang mga kasalanan.
- 17 At bukod dito, sinasabi ko sa inyo, na walang ibang pangalang ibinigay, o anumang daan, o paraan kung saan ang kaligtasan ay mapapasa mga anak ng tao, tanging dahil sa at sa pamamagitan lamang ng pangalan ni Cristo, ang Panginoong Makapangyarihan.
- 18 Sapagkat dinggin, siya ang hahatol, at ang kanyang hatol ay makatarungan; at ang sanggol ay hindi masasawi na namatay sa kanyang pagkasanggol; ngunit ang mga tao ay tutungga ng kapahamakan sa kanilang sariling mga kaluluwa maliban kung magpakumbaba sila ng kanilang sarili at maging tulad ng maliliit na bata, at maniwala na ang kaligtasan ay nabuhay, at nabubuhay, at paparito, dahil sa at sa pamamagitan ng nagbabayad-salang dugo ni Cristo, ang Panginoong Makapangyarihan.
- 19 Sapagkat ang likas na tao ay kaaway ng Diyos, at naging gayon mula pa sa pagkahulog ni Adan, at magiging gayon, magpakailanman at walang katapusan, maliban kung kanyang bibigyang-daan ang panghihikayat ng Banal na Espiritu, at hubarin ang likas na tao at maging banal sa pamamagitan ng pagbabayad-sala ni Cristo, ang Panginoon, at maging tulad ng isang bata, masunurin, maamo, mapagpakumbaba, mapagtiis, puno ng pag-ibig, nakahandang pasakop sa lahat ng bagay na nakita ng Panginoon na angkop na ipabata sa kanya, maging katulad ng isang batang napasasakop sa kanyang ama.
- 20 At bukod dito, sinasabi ko sa inyo, na ang panahon ay darating kung kailan ang kaalaman tungkol sa isang Tagapagligtas ay kakalat sa bawat bansa, lahi, wika, at tao.
- 21 At dinggin, kapag dumating ang panahong yaon, walang sinuman ang matatagpuang walang sala sa harapan ng Diyos, maliban sa maliliit na bata, tanging sa pamamagitan lamang ng pagsisisi at pananampalataya sa pangalan ng Panginoong Diyos na Makapangyarihan.
- Ug bisan kon posible man nga ang gagmayng mga bata makasala dili sila maluwas; apan sultihan ko kamo nga bulahan sila; kay tan-awa, tungod ni Adan, o pinaagi sa kinaiyahan, sila mapukan, gani sa samang paagi ang dugo ni Kristo moula sa ilang mga sala.
- Ug dugang pa, sultihan ko kamo, nga wala nay lain nga ngalan nga gihatag ni walay laing mga agianan ug mga paagi aron ang kaluwasan moabot sa katawhan, kondili pinaagi lamang sa ngalan ni Kristo, ang Ginoong Makagagahom.
- Kay tan-awa siya ang mohukom, ug ang iyang paghukom makiangayon; ug ang bata nga masuso kinsa namatay diha sa iyang pagkamasuso dili malaglag; apan ang mga tawo moinom sa panghimaraot sa kaugalingon nilang mga kalag gawas kon mopaubos sila sa ilang kaugalingon ug mahisama sa gagmayng mga bata, ug motuo nga ang kaluwasan nahitabo kaniadto, ug karon, ug sa umaabot, diha ug pinaagi lamang sa maulaong dugo ni Kristo, ang Ginoong Makagagahom.
- Kay ang kinaiyanhon nga tawo kaaway sa Dios, ug sukad pa gayod sa pagkapukan ni Adan, ug mao gihapon sa umaabot, ug hangtod sa kahangtoran, gawas kon siya motugyan ngadto sa mga pagdani sa Balaang Espiritu, ug mosalikway sa iyang kinaiyanhon nga pagkatawo ug mahimo nga usa ka santos pinaagi sa pag-ula ni Kristo ang Ginoo, ug mahimo nga sama sa usa ka bata, manunoton, maaghop, mapainubsanon, mapailobon, puno sa gugma, mauyonon sa pagtugyan sa tanan nga butang diin ang Ginoo makakita nga angay ipahamtang nganha kaniya, sa samang paagi nga ang usa ka bata motugyan sa iyang kaugalingon ngadto sa iyang amahan.
- Ug dugang pa, sultihan ko kamo, nga moabot ang panahon nga ang kahibalo bahin sa usa ka Manluluwas mokaylap sa matag nasod, kaliwat, pinulongan, ug katawhan.
- Ug tan-awa, kon moabot man kanang panahona, walay bisan usa ang maisip nga walay sala sa atubangan sa Dios, gawas sa gagmayng mga bata, pinaagi lamang sa paghinulsol ug pagtuo sa ngalan sa Ginoong Dios nga Makagagahom.
- And even if it were possible that little children could sin they could not be saved; but I say unto you they are blessed; for behold, as in Adam, or by nature, they fall, even so the blood of Christ atoneth for their sins.
- And moreover, I say unto you, that there shall be no other name given nor any other way nor means whereby salvation can come unto the children of men, only in and through the name of Christ, the Lord Omnipotent.
- For behold he judgeth, and his judgment is just; and the infant perisheth not that dieth in his infancy; but men drink damnation to their own souls except they humble themselves and become as little children, and believe that salvation was, and is, and is to come, in and through the atoning blood of Christ, the Lord Omnipotent.
- For the natural man is an enemy to God, and has been from the fall of Adam, and will be, forever and ever, unless he yields to the enticings of the Holy Spirit, and putteth off the natural man and becometh a saint through the atonement of Christ the Lord, and becometh as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon him, even as a child doth submit to his father.
- And moreover, I say unto you, that the time shall come when the knowledge of a Savior shall spread throughout every nation, kindred, tongue, and people.
- And behold, when that time cometh, none shall be found blameless before God, except it be little children, only through repentance and faith on the name of the Lord God Omnipotent.

- 22 At maging sa panahong ito, matapos na maituro mo sa iyong mga tao ang mga bagay na iniutos sa inyo ng Panginoon ninyong Diyos, maging magkagayon man, sila ay hindi matatagpuang walang sala sa paningin ng Diyos, tanging alinsunod lamang sa mga salitang aking sinabi sa iyo.
- 23 At ngayon, nasabi ko na ang mga salitang iniutos sa akin ng Panginoong Diyos.
- 24 At ganito ang wika ng Panginoon: Ang mga yaon ay magsisilbing malinaw na patotoo laban sa mga taong ito, sa araw ng paghuhukom; kaya nga, sila ay hahatulan, bawat tao alinsunod sa kanyang mga gawa, maging ang mga yaon ay mabuti, o maging ang mga yaon ay masama.
- 25 At kung sila ay masama, sila ay matatalaga sa isang kakila-kilabot na pagkilala sa kanilang sariling pagkakasala at mga karumal-dumal na gawain, na magiging dahilan upang sila ay manliit sa harapan ng Panginoon tungo sa isang kalagayan ng kalungkutan at walang katapusang pagdurusa, kung saan sila ay hindi na makababalik; kaya nga, sila ay tumungga ng kapahamakan sa kanilang sariling mga kaluluwa.
- 26 Samakatwid, sila ay tumungga mula sa saro ng poot ng Diyos, na katarungang hindi na maipagkakait sa kanila tulad din ng hindi pagkakait nito na si Adan ay nararapat na mahulog dahil sa kanyang pagkain ng ipinagbabawal na bunga; kaya nga, ang awa ay hindi na magkakaroon ng pag-angkin sa kanila magpakailanman.
- 27 At ang kanilang pagdurusa ay kagaya ng isang lawa ng apoy at asupre, na hindi maapula ang mga ningas, at ang usok ay pumapailanglang magpakailanman at walang katapusan. At gayon ang iniutos sa akin ng Panginoon. Amen.
- Ug bisan gani niining panahona, kon matudloan na nimo ang imong katawhan sa mga butang nga gisugo kanimo sa Ginoo nga imong Dios, bisan nianang panahona dili sila maisip nga walay sala sa mga panan-aw sa Dios, gawas lamang kon mosunod sa mga pulong nga akong gipamulong kanimo.
- Ug karon ako nakapamulong na sa mga pulong nga gisugo kanako sa Ginoong Dios.
- Sa ingon niini miingon ang Ginoo: Mobarog kini sama sa hayag nga pagpamatuod batok niini nga katawhan, sa adlaw sa paghukom; diin sila pagahukman, matag tawo sumala sa iyang mga binuhatan, maayo man, o daotan.
- Ug kon magpakadaotan sila itugyan sila ngadto sa makahahadlok nga talan-awon sa kaugalingon nilang mga sala ug pagkasalawayon, nga maoy hinungdan nga mosibog sila sa kahadlok gikan sa atubangan sa Ginoo ngadto sa makaluluoy nga kahimtang ug walay kataposang kasakit, diin sila dili na makabalik; mao nga nakainom sila sa panghimaraot sa kaugalingon nilang mga kalag.
- Mao nga, ang kopa sa kapungot sa Dios ilang giinom, kon diin ang kaangyan dili na makabakwi kanila sama nga wala kini makabakwi sa pagkapukan ni Adan tungod sa iyang pag-ambit sa gidili nga bunga; mao nga, ang kaluoy wala nay mahimo kanila sa kahangtoran.
- Ug ang ilang hilabihang kasakit susama sa usa ka linaw sa kalayo ug asupre, kansang pagdilaab dili mapalong, ug kansang aso mosaka sa itaas hangtod sa kahangtoran. Sa ingon niini ang Ginoo misugo kanako. Amen.
- And even at this time, when thou shalt have taught thy people the things which the Lord thy God hath commanded thee, even then are they found no more blameless in the sight of God, only according to the words which I have spoken unto thee.
- And now I have spoken the words which the Lord God hath commanded me.
- And thus saith the Lord: They shall stand as a bright testimony against this people, at the judgment day; whereof they shall be judged, every man according to his works, whether they be good, or whether they be evil.
- And if they be evil they are consigned to an awful view of their own guilt and abominations, which doth cause them to shrink from the presence of the Lord into a state of misery and endless torment, from whence they can no more return; therefore they have drunk damnation to their own souls.
- Therefore, they have drunk out of the cup of the wrath of God, which justice could no more deny unto them than it could deny that Adam should fall because of his partaking of the forbidden fruit; therefore, mercy could have claim on them no more forever.
- And their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever. Thus hath the Lord commanded me. Amen.

Mosias 4

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na nang matapos si haring Benjamin sa pangungusap sa mga salitang ibinigay sa kanya ng anghel ng Panginoon, inilibot niya ang kanyang mga paningin sa maraming tao, at dinggin, sila ay nangapalugmok sa lupa, sapagkat ang takot sa Panginoon ay napasa kanila.
- 2 At nakita nila ang sarili sa kanilang makamundong kalagayan, maging higit na mababa kaysa sa alabok ng lupa. At silang lahat ay sumigaw nang malakas sa iisang tinig, sinasabing: O maawa, at gamitin ang nagbabayad-salang dugo ni Cristo upang kami ay makatanggap ng kapatawaran ng aming mga kasalanan, at ang aming mga puso ay maging dalisay; sapagkat kami ay naniniwala kay Jesucristo, ang Anak ng Diyos, na siyang lumikha ng langit at lupa, at ng lahat ng bagay; na siyang bababa sa mga anak ng tao.
- 3 At ito ay nangyari na matapos na kanilang sabihin ang mga salitang ito, ang Espiritu ng Panginoon ay napasakanila, at sila ay napuspos ng kagalakan, sa pagkatanggap ng kapatawaran ng kanilang mga kasalanan, at sa pagkakaroon ng katahimikan ng budhi, dahil sa labis na pananampalataya na mayroon sila kay Jesucristo na paparito, alinsunod sa mga salitang sinabi ni haring Benjamin sa kanila.
- 4 At muling binuksan ni haring Benjamin ang kanyang bibig at nagsimulang magsalita sa kanila, sinasabing: Aking mga kaibigan at aking mga kapatid, aking mga kaanak at aking mga tao, muli kong tatawagin ang inyong pansin, upang inyong marinig at maunawaan ang nalalabi sa aking mga salita na sasabihin ko sa inyo.
- 5 Sapagkat dinggin, kung ang kaalaman ng kabutihan ng Diyos sa oras na ito ay gumising sa inyo sa isang damdamin ng inyong kawalang-kabuluhan, at inyong pagiging walang kahalagahan at nahulog na kalagayan—

Mosiah 4

Ug karon, nahitabo nga dihang gitapos na ni hari Benjamin ang iyang pagpamulong sa mga pulong nga gisulti kaniya sa anghel sa Ginoo, mitan-aw siya sa palibot sa pundok sa katawhan, ug nakita nga nanghapa sila sa yuta, kay mipatigbabaw kanila ang kahadlok ngadto sa Ginoo.

Ug nakita nila ang ilang mga kaugalingon nga anaa sa kalibotanong kahimtang, gani ubos pa kay sa abog sa yuta. Ug misinggit silang tanan sa kusog nga tingog, nga nag-ingon: O kaluy-i, ug gamita ang maulaon nga dugo ni Kristo aron among madawat ang kapasayloan sa among mga sala, ug maputli ang among kasingkasing; kay nagatuo kami kang Jesukristo, ang anak sa Dios, kinsa milalang sa langit ug sa yuta, ug sa tanang butang; kinsa manaog dinhi uban sa anak sa mga tawo.

Ug nahitabo nga human sila makapamulong niini ang Espiritu sa Ginoo mianha kanila, ug napuno sila sa kamaya, kay nakadawat og kapasayloan sa ilang mga sala, ug nakabaton og kalinaw sa tanlag, tungod sa ilang naghingapin nga pagtuo kang Jesukristo kinsa moanhi, sumala sa mga gipamulong ni hari Benjamin ngadto kanila.

Ug gibuka pag-usab ni hari Benjamin ang iyang ba-ba ug misugod sa pagpamulong ngadto kanila, nga nag-ingon: Akong mga higala ug akong kaigsoonan, akong kaliwatan ug akong katawhan, manawagan na usab ako sa inyong pagtagad, aron inyong mabati ug masabtan ang nahibilin nga bahin sa akong mga pulong nga akong isulti kaninyo.

Kay tan-awa, kon ang kahibalo bahin sa kamaayo sa Dios niining higayona mipahigmata kaninyo sa usa ka pagbati sa inyong pagkawalay kapuslanan, ug sa inyong kawalay bili ug sa inyong napukan nga kahimtang—

Mosiah 4

And now, it came to pass that when king Benjamin had made an end of speaking the words which had been delivered unto him by the angel of the Lord, that he cast his eyes round about on the multitude, and behold they had fallen to the earth, for the fear of the Lord had come upon them.

And they had viewed themselves in their own carnal state, even less than the dust of the earth. And they all cried aloud with one voice, saying: O have mercy, and apply the atoning blood of Christ that we may receive forgiveness of our sins, and our hearts may be purified; for we believe in Jesus Christ, the Son of God, who created heaven and earth, and all things; who shall come down among the children of men.

And it came to pass that after they had spoken these words the Spirit of the Lord came upon them, and they were filled with joy, having received a remission of their sins, and having peace of conscience, because of the exceeding faith which they had in Jesus Christ who should come, according to the words which king Benjamin had spoken unto them.

And king Benjamin again opened his mouth and began to speak unto them, saying: My friends and my brethren, my kindred and my people, I would again call your attention, that ye may hear and understand the remainder of my words which I shall speak unto you.

For behold, if the knowledge of the goodness of God at this time has awakened you to a sense of your nothingness, and your worthless and fallen state—

6 Sinasabi ko sa inyo, kung kayo ay nakarating sa kaalaman ng kabutihan ng Diyos, at ng kanyang hindi mapapantayang kapangyarihan, at kanyang karunungan, at kanyang kahinahunan, at kanyang mahabang pagtitiis sa mga anak ng tao; at gayundin, ang pagbabayad-sala na inihanda mula pa sa pagkakatatag ng daigdig, nang sa gayon ang kaligtasan ay mapasakanya na magbibigay ng pagtitiwala niya sa Panginoon, at magiging masigasig sa pagsunod sa kanyang mga kautusan, at magpapatuloy sa pananampalataya maging hanggang sa katapusan ng kanyang buhay, ang buhay ng katawang mortal ang tinutukoy ko—

7 Sinasabi ko, na ito ang taong tumatanggap ng kaligtasan, sa pamamagitan ng pagbabayad-salang inihanda mula sa pagkakatatag ng daigdig para sa buong sangkatauhan, na gayon na simula pa ng pagkahulog ni Adan, o sinuman ngayon o sinuman na darating, maging hanggang sa katapusan ng daigdig.

8 At ito ang paraan upang ang kaligtasan ay dumating. At walang ibang kaligtasan maliban dito sa nabanggit; ni wala nang iba pang mga hinihingi upang ang tao ay maligtas maliban sa mga hinihinging aking sinabi sa inyo.

9 Maniwala sa Diyos; maniwala na siya nga, at na siya ang lumikha ng lahat ng bagay, kapwa sa langit at sa lupa; maniwala na taglay niya ang lahat ng karunungan, at lahat ng kapangyarihan, kapwa sa langit at sa lupa; maniwalang hindi nauunawaan ng tao ang lahat ng bagay na nauunawaan ng Panginoon.

10 At muli, maniwala na kayo ay kinakailangang magsisi ng inyong mga kasalanan at talikdan ang mga ito, at magpakumbaba ng inyong sarili sa harapan ng Diyos; at humingi nang taos sa puso nang kayo ay kanyang patawarin; at ngayon, kung kayo ay naniniwala sa lahat ng bagay na ito, tiyaking ang mga ito ay inyong gagawin.

Sultihan ko kamo, kon inyong nakabot ang kahibalo bahin sa kaayo sa Dios, ug sa iyang dili hitupnang nga gahom, ug sa iyang kaalam, ug sa iyang pailob, ug sa iyang pagkamaintoson ngadto sa anak sa mga tawo; ug usab, sa pag-ula nga giandam gikan sa katukoran sa kalibotan, aron pinaagi niana ang kaluwasan modangat ngadto kaniya kinsa mobutang sa iyang pagsalig sa Ginoo, ug magmakugihon sa pagtuman sa iyang mga sugo, ug magpadayon sa pagtuo gani hangtod sa katapusan sa iyang kinabuhi, ang buot nakong ipasabot ang mortal nga kinabuhi—

Moingon ako, nga mao kining tawhana ang makadawat sa kaluwasan, pinaagi sa pag-ula nga giandam gikan pa sa katukoran sa kalibotan alang sa tanang katawhan, nga diha na sukad sa pagkapukan ni Adan, o kinsa ania karon, kinsa moabot, bisan hangtod sa katapusan sa kalibotan.

Ug mao kini ang paagi nga ang kaluwasan moabot. Ug walay laing kaluwasan gawas niini nga gipamulong na; ni walay laing gikinahanglan diin ang tawo maluwas gawas lamang sa mga gikinahanglan nga akong gisulti kaninyo.

Tuohi ang Dios; tuohi nga siya mao gayod, ug nga siya ang milalang sa tanang butang, lakip sa langit ug sa yuta; tuohi nga anaa kaniya ang tanang kaalam, ug ang tanang gahom, lakip sa langit ug sa yuta; tuohi nga dili masabtan sa tawo ang tanang butang nga masabtan sa Ginoo.

Ug usab, tuohi nga kamo kinahanglan maghinulsol sa inyong mga sala ug mobiya niini, ug magpaubos sa inyong mga kaugalingon sa atubangan sa Dios; ug mohangyo sa kinasingkasing nga siya mopasaylo kaninyo; ug karon, kon kamo motuo sa tanan niining mga butanga seguroha nga buhaton ninyo kini.

I say unto you, if ye have come to a knowledge of the goodness of God, and his matchless power, and his wisdom, and his patience, and his long-suffering towards the children of men; and also, the atonement which has been prepared from the foundation of the world, that thereby salvation might come to him that should put his trust in the Lord, and should be diligent in keeping his commandments, and continue in the faith even unto the end of his life, I mean the life of the mortal body—

I say, that this is the man who receiveth salvation, through the atonement which was prepared from the foundation of the world for all mankind, which ever were since the fall of Adam, or who are, or who ever shall be, even unto the end of the world.

And this is the means whereby salvation cometh. And there is none other salvation save this which hath been spoken of; neither are there any conditions whereby man can be saved except the conditions which I have told you.

Believe in God; believe that he is, and that he created all things, both in heaven and in earth; believe that he has all wisdom, and all power, both in heaven and in earth; believe that man doth not comprehend all the things which the Lord can comprehend.

And again, believe that ye must repent of your sins and forsake them, and humble yourselves before God; and ask in sincerity of heart that he would forgive you; and now, if you believe all these things see that ye do them.

11 At muli, sinasabi ko sa inyo gaya ng sinabi ko noon, na kapag kayo ay dumating sa kaalaman tungkol sa kaluwalhatian ng Diyos, o kapag napag-alaman ninyo ang kanyang kabutihan at natikman ang kanyang pag-ibig, at nakatanggap ng kapatawaran ng inyong mga kasalanan, na nagdudulot ng labis na malaking kagalakan sa inyong mga kaluluwa, gayundin ay nais kong inyong pakatandaan, at laging panatilihin sa inyong alaala, ang kadakilaan ng Diyos, at ang inyong sariling kawalang-kabuluhan, at ang kanyang kabutihan, at mahabang pagtititi sa inyo, na mga hindi karapat-dapat na nilikha, at magpakumbaba ng inyong sarili maging sa kailaliman ng pagpapakumbaba, nananawagan sa pangalan ng Panginoon sa araw-araw, at matatag na naninindigan sa pananampalataya sa kanya na paparito, na sinabi ng bibig ng anghel.

12 At dinggin, sinasabi ko sa inyo na kapag ito ay inyong gagawin, kayo ay laging magsasaya, at mapupuspos ng pag-ibig ng Diyos, at laging magpapanatili ng kapatawaran ng inyong mga kasalanan; at kayo ay uunlad sa kaalaman ng kaluwalhatian niya na lumikha sa inyo, o sa kaalaman ng yaong makatarungan at totoo.

13 At hindi kayo mag-iisip na saktan ang isa't isa, kundi ang mabuhay nang mapayapa, at magbigay sa bawat tao ng alinsunod sa nararapat sa kanya.

14 At hindi ninyo pahihintulutan ang inyong mga anak na sila ay magutom, o maging hubad; ni hindi ninyo pahihintulutan na sila ay lumabag sa mga batas ng Diyos, at makipaglaban at makipag-away sa isa't isa, at maglingkod sa diyablo, na siyang panginoon ng kasalanan, o siyang masamang espiritu na sinabi ng ating mga ama, siya na isang kaaway ng lahat ng katwiran.

15 Kundi tuturuan ninyo silang lumakad sa mga daan ng katotohanan at kahinahunan; tuturuan ninyo silang mahalín ang isa't isa, at paglingkuran ang isa't isa.

16 At gayundin, kayo na rin sa inyong sarili ang tutulong sa kanila na nangangailangan ng inyong tulong; ibabahagi ninyo ang inyong kabuhayan sa kanya na nangangailangan; at hindi ninyo pahihintulutan na ang kahilingan ng pulubi sa inyo ay mawalan ng saysay, at ipagtabuyan siya upang masawi.

Ug usab sultihan ko kamo sama sa akong gisulti na kaniadto, nga kon nakab-ot na ninyo ang kahibalo sa himaya sa Dios, o kon nakasinati na kamo sa iyang kaayo ug nakatagamtam sa iyang gugma, ug nakadawat sa kapasayloan sa inyong mga sala, nga maoy hinungdan sa hilabihang kamaya sa inyong mga kalag, mao usab nga nagtinguha ako nga kamo mahinumdom, ug sa kanunay magpabilin sa inyong panumdoman, ang pagkahalangdon sa Dios, ug ang inyong kaugalingon nga pagkawalay kapuslanan, ug ang iyang kaayo ug ang pagkamainantuson nganha kaninyo, nga dili takos nga mga binuhat, ug pagpaubos sa inyong kaugalingon bisan ngadto sa kinahiladman sa pagkamapainubsanon, pagtawag sa ngalan sa Ginoo matag adlaw, ug pagbarog nga makanunayon diha sa pagtuo niana nga moabot, nga gipamulong pinaagi sa ba-ba sa anghel.

Ug tan-awa, sultihan ko kamo nga kon buhaton ninyo kini magmaya kamo sa kanunay, ug mapuno sa gugma sa Dios, ug sa kanunay makabaton sa kapasayloan sa inyong mga sala; ug magtubo kamo sa kahibalo sa himaya kaniya nga naglalang kaninyo, o sa kahibalo niana nga makiangayon ug tinuod.

Ug dili kamo maghunahuna nga pasakitan ang usag usa, apan magpakabuhi nga malinawon, ug mohatag sa matag tawo sumala sa iyang gikinahanglan.

Ug dili ninyo tugotan ang inyong mga anak nga magutman sila, o hubo; ni dili kamo motugot nga malapas nila ang mga balaod sa Dios, ug mag-away ug maglalis sa usag usa, ug moalagad sa yawa, kinsa mao ang agalon sa sala, o kinsa mao ang daotang espiritu nga gipamulong sa atong mga amahan, siya nga kaaway sa tanang pagkamatarong.

Apan tudloan ninyo sila sa paglakaw sa mga dalan sa kamatuoran ug kaligdong; tudloan ninyo sila sa paghigugma sa usag usa, ug sa pag-alagad sa usag usa.

Ug usab, kamo mismo motabang niadtong nagkinahanglan sa inyong tabang; ipangalagad ninyo ang inyong kabtangan ngadto kaniya nga nagkinahanglan; ug dili kamo motugot nga ang pagpakiluoy sa makililimos diha kaninyo makawang, ug isalikway siya aron mamatay.

And again I say unto you as I have said before, that as ye have come to the knowledge of the glory of God, or if ye have known of his goodness and have tasted of his love, and have received a remission of your sins, which causeth such exceedingly great joy in your souls, even so I would that ye should remember, and always retain in remembrance, the greatness of God, and your own nothingness, and his goodness and long-suffering towards you, unworthy creatures, and humble yourselves even in the depths of humility, calling on the name of the Lord daily, and standing steadfastly in the faith of that which is to come, which was spoken by the mouth of the angel.

And behold, I say unto you that if ye do this ye shall always rejoice, and be filled with the love of God, and always retain a remission of your sins; and ye shall grow in the knowledge of the glory of him that created you, or in the knowledge of that which is just and true.

And ye will not have a mind to injure one another, but to live peaceably, and to render to every man according to that which is his due.

And ye will not suffer your children that they go hungry, or naked; neither will ye suffer that they transgress the laws of God, and fight and quarrel one with another, and serve the devil, who is the master of sin, or who is the evil spirit which hath been spoken of by our fathers, he being an enemy to all righteousness.

But ye will teach them to walk in the ways of truth and soberness; ye will teach them to love one another, and to serve one another.

And also, ye yourselves will succor those that stand in need of your succor; ye will administer of your substance unto him that standeth in need; and ye will not suffer that the beggar putteth up his petition to you in vain, and turn him out to perish.

- 17 Marahil inyong sasabihin: Ang tao ang nagdala sa kanyang sarili ng kanyang kalungkutan; kaya nga pipigilin ko ang aking kamay, at hindi ibibigay sa kanya ang aking pagkain, o ibabahagi sa kanya ang aking kabuhayan nang hindi siya maghirap, sapagkat ang kanyang mga kaparusahan ay makatarungan—
- 18 Ngunit sinasabi ko sa inyo, O tao, sinuman ang gumagawa nito, siya rin ay may malaking dahilan upang magsisi; at maliban sa siya ay magsisi sa yaong kanyang ginawa, siya ay masasawi magpakailanman, at walang puwang sa kaharian ng Diyos.
- 19 Sapagkat dinggin, hindi ba't tayong lahat ay mga pulubi? Hindi ba't tayong lahat ay umaasa sa iisang Katauhan, maging sa Diyos, para sa lahat ng kabuhayan na nasa atin, kapwa sa pagkain at kasuotan, at sa ginto, at sa pilak, at sa bawat uri ng lahat ng kayamanan na nasa atin?
- 20 At dinggin, maging sa sandaling ito, kayo ay nananawagan sa kanyang pangalan, at nagsusumamo para sa kapatawaran ng inyong mga kasalanan. At pinahintulutan ba niya na ang inyong pagsusumamo ay mawalan ng saysay? Hindi; kanyang ibinuhos ang kanyang Espiritu sa inyo, at pinapangyari na ang inyong mga puso ay mapuspos ng galak, at pinapangyari na ang inyong mga bibig ay pigilin upang kayo ay hindi makapagsalita, sadyang labis-labis ang inyong kagalakan.
- 21 At ngayon, kung ang Diyos na lumikha sa inyo, kung kanino kayo umaasa para sa inyong mga buhay at para sa lahat ng mayroon at ikinabubuhay ninyo, na nagbibigay sa inyo ng anumang inyong hinihiling na tama, nang may pananampalataya, naniniwala na kayo ay makatatanggap, O kung gayon, higit kayong nararapat na magbahagi ng inyong kabuhayan na mayroon kayo sa isa't isa.
- 22 At kung hahatulan ninyo ang taong humihingi sa inyo ng inyong kabuhayan upang siya ay hindi masawi, at ipagtabuyan siya, gaano higit na makatarungan ang inyong magiging kahatulan dahil sa pagkakait ninyo ng inyong kabuhayan, na hindi ninyo pag-aari, kundi sa Diyos, na siya ring nagmamay-ari ng inyong buhay; at gayunpaman, hindi kayo humihingi, ni nagsisisi sa mga bagay na inyong nagawa.

Tingali moingon kamo: Kanang tawhana maoy sad-an sa iyang pagkauyamot; mao nga akong pugngan ang akong kamot, ug dili mohatag kaniya sa akong pagkaon, ni mohatag kaniya sa akong kabtangan aron dili siya mag-antos, kay ang iyang mga silot makiangayon—

Apan sultihan ko kamo, O tawo, si kinsa kadtong mobuhat niini mao ang tawo nga nagkinahanglan kaayo nga maghinulsol; ug gawas kon maghinulsol siya nianang iyang gibuhay malaglag siya sa kahangtoran, ug dili makaangkon og dapit sa gingharian sa Dios.

Kay tan-awa, dili ba kitang tanan makililimos? Kitang tanan wala ba magsalig sa sama nga Binuhay, gani sa Dios, sa tanan nga kabtangan nga atong naangkon, sa pagkaon ug panapot, ug sa bulawan, ug sa pilak, ug sa tanang matang sa katigayonan nga atong naangkon?

Ug tan-awa, gani niining mga gutloa, kamo nagpanawag sa iyang ngalan, ug nagpakiluoy alang sa kapasayloan sa inyong mga sala. Ug gitugot ba niya nga makawang ang inyong gihangyo? Wala; gibu-bo niya ang iyang Espiritu nganha kaninyo, ug gihimo ang inyong kasingkasing nga mapuno sa kamaya, ug gihimo ang inyong mga ba-ba nga matak-om aron dili na kamo makapamulong, mao nga hilabihan ka dako ang inyong kamaya.

Ug karon, kon ang Dios, kinsa milalang kaninyo, nga maoy inyong gisaligan sa inyong kinabuhi ug sa tanan nga anaa kaninyo ug naangkon, mohatag ninyo sa bisan unsang matarong nga inyong gipangayo, pinaagi sa pagtuo, nagtuo nga kamo makadawat, O kon mao kana, gikinahanglan gayod kaayo nga ipakigbahin ninyo sa usag usa ang kabtangan nga inyong naangkon.

Ug kon hukman ninyo ang tawo kinsa nagpakiluoy kaninyo alang sa inyong kabtangan aron dili siya mamatay, ug ipanghimaraot siya, labaw pa kamakiangayon ang panghimaraot kaninyo tungod kay inyong gihikaw ang inyong kabtangan, nga dili inyo apan sa Dios, nga mao usab ang nanag-iyang sa inyong kinabuhi; ug bisan pa niana kamo wala man magpakiluoy, ni maghinulsol sa butang nga inyong nabuhat.

Perhaps thou shalt say: The man has brought upon himself his misery; therefore I will stay my hand, and will not give unto him of my food, nor impart unto him of my substance that he may not suffer, for his punishments are just—

But I say unto you, O man, whosoever doeth this the same hath great cause to repent; and except he repenteth of that which he hath done he perisheth forever, and hath no interest in the kingdom of God.

For behold, are we not all beggars? Do we not all depend upon the same Being, even God, for all the substance which we have, for both food and raiment, and for gold, and for silver, and for all the riches which we have of every kind?

And behold, even at this time, ye have been calling on his name, and begging for a remission of your sins. And has he suffered that ye have begged in vain? Nay; he has poured out his Spirit upon you, and has caused that your hearts should be filled with joy, and has caused that your mouths should be stopped that ye could not find utterance, so exceedingly great was your joy.

And now, if God, who has created you, on whom you are dependent for your lives and for all that ye have and are, doth grant unto you whatsoever ye ask that is right, in faith, believing that ye shall receive, O then, how ye ought to impart of the substance that ye have one to another.

And if ye judge the man who putteth up his petition to you for your substance that he perish not, and condemn him, how much more just will be your condemnation for withholding your substance, which doth not belong to you but to God, to whom also your life belongeth; and yet ye put up no petition, nor repent of the thing which thou hast done.

23 Sinasabi ko sa inyo, sa aba sa taong yaon, sapagkat ang kanyang kabuhayan ay mawawalang kasama niya; at ngayon, sinasabi ko ang mga bagay na ito sa yaong mayayaman ukol sa mga bagay ng daigdig na ito.

24 At muli, sinasabi ko sa mga maralita, kayo na wala at gayunpaman ay may sapat, na kayo ay magpatuloy sa araw-araw; ang tinutukoy ko ay kayong lahat na nagkait sa mga pulubi, sapagkat kayo ay wala; nais kong sabihin ninyo sa inyong mga puso na: Hindi ako nagbigay sapagkat ako ay wala, ngunit kung mayroon ako, ako ay magbibigay.

25 At ngayon, kung ito ay sasabihin ninyo sa inyong mga puso, kayo ay mananatiling walang sala, kung hindi, kayo ay hahatulan; at ang hatol sa inyo ay makatarungan sapagkat kayo ay nagnanasa sa hindi ninyo tinanggap.

26 At ngayon, alang-alang sa mga bagay na ito na aking sinabi sa inyo—na, alang-alang sa pananatili ng kapatawaran ng inyong mga kasalanan sa araw-araw, upang kayo ay makalakad nang walang kasalanan sa harapan ng Diyos—nais kong ibahagi ninyo ang inyong kabuhayan sa mga maralita, bawat tao alinsunod sa kung ano ang mayroon siya, gaya ng pagpapakain sa nagugutom, pagdadamit sa hubad, pagdalaw sa may karamdaman, at pangangasiwa sa kanilang ikagiginhawa, kapwa espirituwal at temporal, alinsunod sa kanilang mga pangangailangan.

27 At tiyakin na ang lahat ng bagay na ito ay gagawin sa karunungan at kaayusan; sapagkat hindi kinakailangan na ang tao ay tumakbo nang higit na mabilis kaysa sa kanyang lakas. At muli, kinakailangang siya ay maging masigasig, nang sa gayon siya ay maaaring magkamit ng gantimpala; kaya nga, ang lahat ng bagay ay dapat na gawin nang maayos.

28 At nais kong inyong pakatandaan, na sinuman sa inyo ang manghiram sa kanyang kapitbahay ay nararapat na isauli ang bagay na kanyang hiniram, alinsunod sa kanyang pinakipagkasunduan, o kung hindi, kayo ay magkakasala; at marahil, inyong idudulot sa inyong kapitbahay na magkasala rin.

29 At sa huli, hindi ko masasabi sa inyo ang lahat ng bagay kung saan kayo ay maaaring magkasala; sapagkat maraming magkakaibang daan at mga paraan, maging lubhang napakarami kung kaya't hindi ko na yaon magagawang bilangin.

Sultihan ko kamo, alaot kana nga tawo, kay ang iyang kabtangan mahanaw ra uban kaniya; ug karon, akong gisulti kining mga butanga alang niadtong mga adunahan kalabot sa mga butang niini nga kalibotan.

Ug usab, sultihan ko ang mga kabos, kamo nga wala apan adunay igo, padayon kamo sa matag adlaw; ang buot nakong ipasabot kamo nga mihikaw sa makililimos, tungod kay wala kamo; gusto ko nga moingon kamo sa inyong kasingkasing nga: wala ko mohatag tungod kay wala ko, apan kon duna pa unta ko mohatag ko.

Ug karon, kon kamo moingon niini sa inyong kasingkasing magpabilin kamong walay sala, kondili panghimaraoton kamo; ug ang inyong panghimaraot makiangayon kay gikaibgan man ninyo ang wala ninyo madawat.

Ug karon, alang sa katuyoan niining mga butanga nga akong gipamulong kaninyo—nga, tungod og alang sa pagbaton og kapasayloan sa inyong mga sala sa matag adlaw, aron maglakaw kamo nga walay sala atubangan sa Dios—Ako manghinaot nga kamo mopakigbahin sa inyong kabtangan ngadto sa mga kabos, matag tawo sumala sa unsay anaa kaniya, sama sa pagpakaon sa gigutom, pagsinina sa hubo, pagduaw sa mga masakiton ug pagpangalagad alang sa ilang kahupayan, sa espirituwal ug temporal, sumala sa ilang panginahanglan.

Ug seguroha nga tanan niining mga butanga mahimo sa kaalam ug kahusay; kay wala kinahanglana nga ang tawo modagan labaw pa kay sa iyang kusog. Ug sa gihapon, kinahanglan usab nga magkugi siya, aron sa ingon niana maangkon niya ang ganti; mao nga, ang tanang butang kinahanglan nga buhaton diha sa kahusay.

Ug manghinaot ko nga kamo mahinumdom, nga si bisan kinsa man kaninyo ang manghulam sa inyong silingan kinahanglan nga mouli sa butang nga iyang gihulaman, sumala sa iyang pag-uyon, kay kondili, makasala kamo; ug tingali kamo usab ang hinungdan nga makasala ang inyong silingan.

Ug sa kataposan, dili ako makasulti kaninyo sa tanang butang kon asang dapita kamo mahimong makasala; kay adunay daghang paagi ug hinungdan, gani hilabihan kadaghan nga ako dili makaihap niini.

I say unto you, wo be unto that man, for his substance shall perish with him; and now, I say these things unto those who are rich as pertaining to the things of this world.

And again, I say unto the poor, ye who have not and yet have sufficient, that ye remain from day to day; I mean all you who deny the beggar, because ye have not; I would that ye say in your hearts that: I give not because I have not, but if I had I would give.

And now, if ye say this in your hearts ye remain guiltless, otherwise ye are condemned; and your condemnation is just for ye covet that which ye have not received.

And now, for the sake of these things which I have spoken unto you—that is, for the sake of retaining a remission of your sins from day to day, that ye may walk guiltless before God—I would that ye should impart of your substance to the poor, every man according to that which he hath, such as feeding the hungry, clothing the naked, visiting the sick and administering to their relief, both spiritually and temporally, according to their wants.

And see that all these things are done in wisdom and order; for it is not requisite that a man should run faster than he has strength. And again, it is expedient that he should be diligent, that thereby he might win the prize; therefore, all things must be done in order.

And I would that ye should remember, that whosoever among you borroweth of his neighbor should return the thing that he borroweth, according as he doth agree, or else thou shalt commit sin; and perhaps thou shalt cause thy neighbor to commit sin also.

And finally, I cannot tell you all the things whereby ye may commit sin; for there are divers ways and means, even so many that I cannot number them.

30 Ngunit ito lamang ang masasabi ko sa inyo, na kung hindi ninyo babantayan ang inyong sarili, at ang inyong mga isipan, at ang inyong mga salita, at ang inyong mga gawa, at susunod sa mga kautusan ng Diyos, at magpapatuloy sa pananampalataya sa inyong mga narinig hinggil sa pagparito ng ating Panginoon, maging hanggang sa katapusan ng inyong mga buhay, kayo ay tiyak na masasawi. At ngayon, O tao, pakatandaan at nang huwag masawi.

Apan mao lamang kini ang akong ikasulti kaninyo, nga kon dili kamo magbantay sa inyong kaugalingon, ug sa inyong mga hunahuna, ug sa inyong mga pulong, ug sa inyong mga buhat, ug mosunod sa mga sugo sa Dios, ug magpadayon sa pagtuo sa inyong nadungog kabahin sa pag-anhi sa atong Ginoo, gani hangtod sa kataposan sa inyong kinabuhi, kamo gayod mangamatay. Ug karon, O tawo, hinumdomi, ug ayaw pagkamatay.

But this much I can tell you, that if ye do not watch yourselves, and your thoughts, and your words, and your deeds, and observe the commandments of God, and continue in the faith of what ye have heard concerning the coming of our Lord, even unto the end of your lives, ye must perish. And now, O man, remember, and perish not.

Mosias 5

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na nang makapangusap si haring Benjamin sa kanyang mga tao, siya ay nagpasugo sa kanila, nagnanais na malaman kung ang kanyang mga tao ay naniwala sa mga salitang kanyang sinabi sa kanila.
- 2 At silang lahat ay sumigaw sa iisang tinig, sinasabing: Oo, pinaniniwalaan namin ang lahat ng salitang iyong sinabi sa amin; at gayundin, alam namin ang katiyakan at katotohanan ng mga yaon, dahil sa Espiritu ng Panginoong Makapangyarihan, na gumawa ng malaking pagbabago sa amin, o sa aming mga puso, kaya nga kami ay wala nang hangarin pang gumawa ng masama, kundi ang patuloy na gumawa ng mabuti.
- 3 At kami, sa aming sarili, gayundin, sa pamamagitan ng walang hanggang kabutihan ng Diyos, at sa mga pagpapahayag ng kanyang Espiritu, ay nagkaroon ng mga dakilang pangitain tungkol sa yaong darating; at kung naaangkop, maaari kaming makapagproposiya tungkol sa lahat ng bagay.
- 4 At ang pananampalatayang nakamit namin sa mga bagay na sinabi sa amin ng aming hari ang nagdala sa amin sa ganito kadakilang kaalaman, kung kaya't kami ay nagsasaya nang may labis-labis na dakilang kagalakan.
- 5 At kami ay nahahandang makipagtipan sa aming Diyos na gawin ang kanyang kalooban, at maging masunurin sa kanyang mga kautusan sa lahat ng bagay na kanyang ipag-uutos sa amin, sa lahat ng nalalabi naming mga araw, upang hindi namin dalhin sa aming sarili ang isang walang katapusang parusa, tulad ng sinabi ng anghel, upang hindi kami tumungga mula sa saro ng poot ng Diyos.
- 6 At ngayon, ito ang mga salitang ninais ni haring Benjamin mula sa kanila; at kaya nga, kanyang sinabi sa kanila: Inyong sinabi ang mga salitang aking ninais; at ang tipang inyong ginawa ay isang matwid na tipan.

Mosiah 5

Ug karon, nahitabo nga dihang si hari Benjamin nakapamulong na sa iyang katawhan, nagsugo siya nga ipaadto sila, nagtinguhang mahibalo sa iyang katawhan kon mituo ba sila sa iyang mga gipamulong kanila.

Ug silang tanan misinggit sa usa ka tingog, nga nag-ingon: Oo, mituo kami sa tanan nga imong gipamulong kanamo; ug, nahibalo usab kami sa pagkatinuod ug sa kamatuoran niini, tungod sa Espiritu sa Ginoong Makagagahom, nga mihimo og dakong kausaban kanamo, o sa among mga kasingkasing, nga kami wala nay tinguha sa pagbuhat og daotan, apan sa pagbuhat og maayo kanunay.

Ug kami, sa among kaugalingon, usab, pinaagi sa walay kinutoban nga kaayo sa Dios, ug sa mga gipakita sa iyang Espiritu, adunay dakong panglantaw niana nga moabot; ug kon angay man, makapanagna kami sa tanang butang.

Ug ang among pagtuo mahitungod sa mga butang nga gikapamulong sa among hari ngari kanamo mao ang nagdala kanamo niining talagsaong kahibalo, nga tungod niini kami nagmaya sa hilabihan nga kalipay.

Ug andam kami nga mosulod sa pakigsaad ngadto sa among Dios sa pagbuhat sa iyang kabubut-on, ug magmasulondon sa iyang mga sugo sa tanang butang nga iyang isugo kanamo, sa tanang adlaw nga nahibilin sa among kinabuhi, aron dili namo madala diha sa among kaugalingon ang usa ka walay kataposan nga hilabihang kasakit, sigon sa gipamulong sa anghel, aron dili kami makainom sa kopa sa kasuko sa Dios.

Ug karon, mao kini ang mga pulong nga gitinguha ni hari Benjamin kanila; ug mao nga miingon siya kanila: Nakapamulong na kamo sa mga pulong nga akong gitinguha; ug ang pakigsaad nga inyong gihimo usa ka matarong nga pakigsaad.

Mosiah 5

And now, it came to pass that when king Benjamin had thus spoken to his people, he sent among them, desiring to know of his people if they believed the words which he had spoken unto them.

And they all cried with one voice, saying: Yea, we believe all the words which thou hast spoken unto us; and also, we know of their surety and truth, because of the Spirit of the Lord Omnipotent, which has wrought a mighty change in us, or in our hearts, that we have no more disposition to do evil, but to do good continually.

And we, ourselves, also, through the infinite goodness of God, and the manifestations of his Spirit, have great views of that which is to come; and were it expedient, we could prophesy of all things.

And it is the faith which we have had on the things which our king has spoken unto us that has brought us to this great knowledge, whereby we do rejoice with such exceedingly great joy.

And we are willing to enter into a covenant with our God to do his will, and to be obedient to his commandments in all things that he shall command us, all the remainder of our days, that we may not bring upon ourselves a never-ending torment, as has been spoken by the angel, that we may not drink out of the cup of the wrath of God.

And now, these are the words which king Benjamin desired of them; and therefore he said unto them: Ye have spoken the words that I desired; and the covenant which ye have made is a righteous covenant.

7 At ngayon, dahil sa tipang inyong ginawa, kayo ay tatawaging mga anak ni Cristo, mga anak niyang lalaki, at mga anak niyang babae; sapagkat dinggin, sa araw na ito, kayo ay kanyang espirituwal na isinilang; sapagkat sinasabi ninyo na ang inyong mga puso ay nagbago sa pamamagitan ng pananampalataya sa kanyang pangalan; kaya nga, kayo ay isinilang sa kanya at naging kanyang mga anak na lalaki at mga anak na babae.

8 At sa ilalim ng pangalang ito, kayo ay ginawang malaya, at walang ibang pangalan kung saan kayo ay kayang gawing malaya. Walang ibang pangalang ibinigay kung saan ang kaligtasan ay darating; kaya nga, nais kong taglayin ninyo ang pangalan ni Cristo, kayong lahat na nakipagtipan sa Diyos na kayo ay maging masunurin hanggang sa wakas ng inyong mga buhay.

9 At ito ay mangyayari na sinumang gagawa nito ay matatagpuan sa kanang kamay ng Diyos, sapagkat malalaman niya ang pangalang itatawag sa kanya; sapagkat siya ay tatawagin sa pangalan ni Cristo.

10 At ngayon, ito ay mangyayari na sinumang hindi magtataglay ng pangalan ni Cristo sa kanyang sarili ay tiyak na tatawagin sa ibang pangalan; kaya nga, matatagpuan niya ang sarili sa kaliwang kamay ng Diyos.

11 At nais kong inyo ring pakatandaan, na ito ang pangalang sinabi ko na aking ibibigay sa inyo na hindi kailanman mabubura, maliban na lamang kung dahil sa paglabag; kaya nga, ingatan ninyo na hindi kayo lalabag, nang ang pangalan ay hindi mabura sa inyong mga puso.

12 Sinasabi ko sa inyo, nais kong inyong pakatandaan na panatilihin laging nakasulat ang pangalan sa inyong mga puso, nang kayo ay hindi matagpuan sa kaliwang kamay ng Diyos, kundi inyong marinig at makilala ang tinig ng tatawag sa inyo, at gayundin, ang pangalang kanyang itatawag sa inyo.

13 Sapagkat paano makikilala ng isang tao ang panginoon na hindi niya pinaglingkuran, at isang dayuhan sa kanya, at malayo sa pag-iisip at mga hangarin ng kanyang puso?

Ug karon, tungod sa pakigsaad nga inyong gihimo pagatawgon kamo nga mga anak ni Kristo, iyang mga anak nga lalaki, ug iyang mga anak nga babaye; kay tan-awa, niining adlaw sa espirituhanong paagi kamo iyang gipanganak; kay nag-ingon kamo nga ang inyong mga kasingkasing nausab pinaagi sa pagtuo sa iyang ngalan; mao nga, kamo natawo kaniya ug nahimong iyang mga anak nga lalaki ug mga anak nga babaye.

Ug ubos niini nga ngalan gihimo kamong gawasnon, ug wala nay lain nga ngalan diin kamo mahimong gawasnon. Wala nay lain nga ngalan nga gihatag diin ang kaluwasan moabot; mao nga, manghinaot ko nga kamo modala diha kaninyo sa ngalan ni Kristo, tanan kamo nga nakasulod sa pakigsaad uban sa Dios nga kamo magmasulundon hangtod sa kataposan sa inyong kinabuhi.

Ug mahitabo nga kinsa kadtong magbuhat niini makaplagan diha sa tuo nga kamot sa Dios, kay mahibaloan niya ang ngalan diin siya pagatawgon; kay pagatawgon siya pinaagi sa ngalan ni Kristo.

Ug karon mahitabo, nga kinsa kadtong dili modala diha kaniya sa ngalan ni Kristo kinahanglan pagatawgon sa lain nga ngalan; mao nga, makit-an niya ang iyang kaugalingon nga anaa sa wala nga kamot sa Dios.

Ug manghinaot ako nga kamo mahinumdom usab, nga mao kini ang ngalan nga akong giingon nga kinahanglan akong ihatag kaninyo nga dili na pagapapason, gawas kon pinaagi sa kalapasan; mao nga, pagmatngon nga dili kamo makalapas, nga ang ngalan dili mapapas gikan sa inyong kasingkasing.

Sultihan ko kamo, akong tinguha nga hinumdoman ninyo nga ipabiling nakasulat kanunay ang ngalan diha sa inyong mga kasingkasing, nga kamo dili makaplagan diha sa wala nga kamot sa Dios, apan kamo makadungog ug masayod sa tingog diin kamo pagatawgon, ug, sa ngalan usab nga iyang itawag kaninyo.

Kay unsaon pagkaila sa usa ka tawo sa agalon kinsa siya wala makaalagad, ug dili niya kaila, ug layo sa mga pagbati ug katuyoan sa iyang kasingkasing?

And now, because of the covenant which ye have made ye shall be called the children of Christ, his sons, and his daughters; for behold, this day he hath spiritually begotten you; for ye say that your hearts are changed through faith on his name; therefore, ye are born of him and have become his sons and his daughters.

And under this head ye are made free, and there is no other head whereby ye can be made free. There is no other name given whereby salvation cometh; therefore, I would that ye should take upon you the name of Christ, all you that have entered into the covenant with God that ye should be obedient unto the end of your lives.

And it shall come to pass that whosoever doeth this shall be found at the right hand of God, for he shall know the name by which he is called; for he shall be called by the name of Christ.

And now it shall come to pass, that whosoever shall not take upon him the name of Christ must be called by some other name; therefore, he findeth himself on the left hand of God.

And I would that ye should remember also, that this is the name that I said I should give unto you that never should be blotted out, except it be through transgression; therefore, take heed that ye do not transgress, that the name be not blotted out of your hearts.

I say unto you, I would that ye should remember to retain the name written always in your hearts, that ye are not found on the left hand of God, but that ye hear and know the voice by which ye shall be called, and also, the name by which he shall call you.

For how knoweth a man the master whom he has not served, and who is a stranger unto him, and is far from the thoughts and intents of his heart?

14 At muli, kinukuha ba ng isang tao ang asno na pag-aari ng kanyang kapitbahay, at itatago ito? Sinasabi ko sa inyo, Hindi; ni hindi niya pahihintulutan na kumain ito kasama ng kanyang mga kawan, kundi ito ay kanyang itataboy, at iwawaksi sa labas. Sinasabi ko sa inyo, gayundin ang mangyayari sa inyo kung hindi ninyo nalalaman ang pangalang itatawag sa inyo.

15 Anupa't nais kong kayo ay maging matatag at hindi natitinag, laging nananagana sa mabubuting gawa, upang si Cristo, ang Panginoong Diyos na Makapangyarihan, ay matatakan kayong kanya, upang kayo ay madala sa langit, upang kayo ay magkaroon ng walang katapusang kaligtasan at buhay na walang hanggan, sa pamamagitan ng karunungan, at kapangyarihan, at katarungan, at awa niya na lumikha sa lahat ng bagay na nasa langit at nasa lupa, na siyang Diyos ng lahat. Amen.

Ug usab, kuhaon ba sa usa ka tawo ang asno nga gipanag-ya sa iyang silingan, ug tagoan kini? Sultihan ko kamo, Dili; dili man gani siya motugot nga mokaon kini kauban sa iyang mga gagmayng kahayopan, apan bugawon kini, ug papahawaon kini. Sultihan ko kamo, nga mahitabo usab kini kaninyo kon dili kamo makaila sa ngalan nga itawag kaninyo.

Mao nga, manghinaot ako nga kamo magmakanunayon ug dili matarog, sa kanunay puno sa mga maayo nga buhat, aron si Kristo, ang Ginoong Dios nga Makagagahom, moselyo kaninyo ngadto kaniya, nga kamo madala ngadto sa langit, nga kamo makaangkon sa walay kataposang kaluwasan ug kinabuhing dayon, pinaagi sa kaalam, ug gahom, ug kaangayan, ug kaluoy kaniya kinsa milalang sa tanang butang, sa langit ug sa yuta, kinsa mao ang Dios nga labaw sa tanan. Amen.

And again, doth a man take an ass which belongeth to his neighbor, and keep him? I say unto you, Nay; he will not even suffer that he shall feed among his flocks, but will drive him away, and cast him out. I say unto you, that even so shall it be among you if ye know not the name by which ye are called.

Therefore, I would that ye should be steadfast and immovable, always abounding in good works, that Christ, the Lord God Omnipotent, may seal you his, that you may be brought to heaven, that ye may have everlasting salvation and eternal life, through the wisdom, and power, and justice, and mercy of him who created all things, in heaven and in earth, who is God above all. Amen.

Mosias 6

- 1 At ngayon, naisip ni haring Benjamin na naaangkop, matapos mangusap sa mga tao, na kunin niya ang pangalan ng lahat ng yaong nakipagtipan sa Diyos na susundin ang kanyang mga kautusan.
- 2 At ito ay nangyari na wala kahit isang kaluluwa, maliban sa maliliit na bata, ang hindi nakipagtipan at tinaglay sa kanilang sarili ang pangalan ni Cristo.
- 3 At muli, ito ay nangyari na nang matapos si haring Benjamin sa lahat ng bagay na ito, at itinalaga ang kanyang anak na si Mosias na maging tagapamahala at hari ng kanyang mga tao, at ibinigay sa kanya ang lahat ng pananagutan hinggil sa kaharian, at naghirang din ng mga saserdote upang turuan ang mga tao, nang sa gayon ay maaari nilang marinig at malaman ang mga kautusan ng Diyos, at upang pukawin sila sa pag-alala ng sumpang kanilang ginawa, pinauwi niya ang maraming tao, at sila ay nagsiuwi, bawat isa, alinsunod sa kanilang mga mag-anak, sa kani-kanilang tahanan.
- 4 At si Mosias ay nagsimulang mamahala bilang kahalili ng kanyang ama. At nagsimula siyang mamahala sa ikatatumpung taon ng kanyang gulang, na sa kabuuan ay tinatayang mga apatnaraan at pitumpu't anim na taon mula sa panahong nilisan ni Lehi ang Jerusalem.
- 5 At si haring Benjamin ay nabuhay nang tatlo pang taon at siya ay namatay.
- 6 At ito ay nangyari na lumakad si haring Mosias sa mga landas ng Panginoon, at sinunod ang kanyang mga paghuhukom at kanyang mga batas, at sinunod ang kanyang mga kautusan sa lahat ng bagay na ipinag-uutos sa kanya.
- 7 At iniutos ni haring Mosias sa kanyang mga tao na bungkalin ang lupa. At siya rin, sa kanyang sarili, ay nagbungkal ng lupa, nang sa gayon siya ay hindi maging pabigat sa kanyang mga tao, upang magawa niya ang naaalinsunod sa ginawa ng kanyang ama sa lahat ng bagay. At walang anumang alitang nangyari sa kanyang mga tao sa loob ng tatlong taon.

Mosiah 6

Ug karon, naghunahuna si hari Benjamin nga kinahanglan, human nakapamulong sa katawhan, nga iyang ilita ang mga ngalan sa tanan niadtong misulod sa pakigsaad sa Dios aron motuman sa iyang mga sugo.

Ug nahitabo nga walay usa ka kalag, gawas sa gagmayng mga bata, nga wala mosulod sa pakigsaad ug midala nganha kanila sa ngalan ni Kristo.

Ug usab, nahitabo nga dihang gitapos ni hari Benjamin kining tanang mga butanga, ug nakapahinungod sa iyang anak nga si Mosiah aron mahimong usa ka magmamando ug hari sa iyang katawhan, ug mihatag kaniya sa tanang panudlo kabahin sa gingharian, ug mitudlo usab og mga pari aron magtudlo sa katawhan, nga pinaagi niana unta makadungog sila ug masayod sa mga sugo sa Dios, ug aron magdasig kanila nga mahinumdom sa panumpa nga ilang gihimo, gipapauli niya ang pundok sa katawhan, ug namauli sila, matag usa, kauban sa ilang mga pamilya, sa kaugalingon nilang mga balay.

Ug gisugdan ni Mosiah ang paghari puli sa iyang amahan. Ug nagsugod siya sa paghari sa ikakatloan nga tuig sa iyang panuigon, naglangkob sa kinatibuk-an, sa gibana-bana nga upat ka gatos ug kapitoan og unom ka tuig sukad sa panahon nga si Lehi mibiya sa Jerusalem.

Ug si hari Benjamin nabuhi pa og tulo ka tuig ug siya namatay.

Ug nahitabo nga gisunod ni hari Mosiah ang mga pamaagi sa Ginoo, ug mipatalinghog sa iyang mga paghukom ug sa iyang mga pamalaod, ug mituman sa iyang mga sugo sa tanang butang bisan unsa nga iyang gisugo kaniya.

Ug gisugo ni hari Mosiah ang iyang katawhan nga kinahanglan magtikad sila sa yuta. Ug siya usab, mismo, mitikad sa yuta, aron dili siya mahimong palas-anon sa iyang katawhan, aron mahimo niya ang susama sa nahimo sa iyang amahan sa tanang butang. Ug walay panagbingkil taliwala sa tanan niyang katawhan sulod sa tulo ka tuig.

Mosiah 6

And now, king Benjamin thought it was expedient, after having finished speaking to the people, that he should take the names of all those who had entered into a covenant with God to keep his commandments.

And it came to pass that there was not one soul, except it were little children, but who had entered into the covenant and had taken upon them the name of Christ.

And again, it came to pass that when king Benjamin had made an end of all these things, and had consecrated his son Mosiah to be a ruler and a king over his people, and had given him all the charges concerning the kingdom, and also had appointed priests to teach the people, that thereby they might hear and know the commandments of God, and to stir them up in remembrance of the oath which they had made, he dismissed the multitude, and they returned, every one, according to their families, to their own houses.

And Mosiah began to reign in his father's stead. And he began to reign in the thirtieth year of his age, making in the whole, about four hundred and seventy-six years from the time that Lehi left Jerusalem.

And king Benjamin lived three years and he died.

And it came to pass that king Mosiah did walk in the ways of the Lord, and did observe his judgments and his statutes, and did keep his commandments in all things whatsoever he commanded him.

And king Mosiah did cause his people that they should till the earth. And he also, himself, did till the earth, that thereby he might not become burdensome to his people, that he might do according to that which his father had done in all things. And there was no contention among all his people for the space of three years.

Mosias 7

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na matapos makatamasa si haring Mosias ng patuloy na kapayapaan sa loob ng tatlong taon, nagnais siyang malaman ang hinggil sa mga taong umahon upang manahan sa lupain ng Lehi-Nephi, o sa lungsod ng Lehi-Nephi; sapagkat ang kanyang mga tao ay walang anumang nabalitaan hinggil sa kanila mula pa noong panahong umalis sila sa lupain ng Zarahemla; kaya nga, binagabag siya ng kanilang mga panliligalig.
- 2 At ito ay nangyari na pinahintulutan ni haring Mosias na umahon sa lupain ng Lehi-Nephi ang labing-anim sa kanilang malalakas na kalalakihan, upang magsiyasat hinggil sa kanilang mga kapatid.
- 3 At ito ay nangyari na nagsimula silang umahon kinabukasan, kasama nila ang isang Ammon, siya na isang malakas at magiting na lalaki, at isang inapo ni Zarahemla; at siya rin ang kanilang pinuno.
- 4 At ngayon, hindi nila alam kung anong landas ang kanilang tatahakin sa ilang upang makaahon sa lupain ng Lehi-Nephi; kaya nga, nagpagala-gala sila ng maraming araw sa ilang, maging apatnapung araw silang nagpagala-gala.
- 5 At nang apatnapung araw na silang nagpagala-gala ay nakarating sila sa isang burol, na nasa hilaga ng lupain ng Silom, at doon nila itinayo ang kanilang mga tolda.
- 6 At isinama ni Ammon ang tatlo sa kanyang mga kapatid, at ang kanilang mga pangalan ay Amaleki, Helem, at Hem, at bumaba sila sa lupain ng Nephi.
- 7 At dinggin, nakaharap nila ang hari ng mga tao na nasa lupain ng Nephi, at sa lupain ng Silom; at pinalibutan sila ng mga bantay ng hari, at dinakip, at iginapos, at ipinasok sa bilangguan.
- 8 At ito ay nangyari na noong nasa ikalawang araw na sila sa bilangguan ay muli silang dinala sa harapan ng hari, at ang kanilang mga gapos ay kinalag; at tumayo sila sa harapan ng hari, at pinahintulutan, o sa madaling salita ay inutusan, na sagutin nila ang mga katanungang kanyang itatanong sa kanila.

Mosiah 7

Ug karon, nahitabo nga human si hari Mosiah nakaangkon og padayon nga kalinaw sulod sa tulo ka tuig, nagmatinguhaon siyang masayod kabahin sa katawhan nga nangadto aron mopuyo sa yuta sa Lehi-Nephi, o sa siyudad sa Lehi-Nephi; kay ang iyang katawhan walay nadunggan gikan kanila sukad sa panahon nga mibiya sila sa yuta sa Zarahemla; mao nga, gihasolan siya sa kanunay nilang pagpangutana bahin kanila.

Ug nahitabo nga si hari Mosiah mitugot nga ang dise-sayis ka lig-on niyang kalalakian-an moadto sa yuta sa Lehi-Nephi, aron magpakisayod kabahin sa ilang kaigsoonan.

Ug nahitabo nga sa pagkaugma gisugdan nila ang pagtungas, kauban nila ang usa nga si Ammon, usa ka lig-on ug kusgan nga tawo, ug kaliwat ni Zarahemla; ug siya usab ang ilang pangulo.

Ug karon, wala sila mahibalo sa agianan nga ilang agian sa kamingawan sa pagtungas ngadto sa yuta sa Lehi-Nephi; mao nga naglatagaw sila sulod sa daghang adlaw sa kamingawan gani kwarenta ka adlaw sila nga naglatagaw.

Ug sa dihang naglatagaw sila sa kwarenta ka adlaw miabot sila sa usa ka bungtod, nga nahimutang sa amihanang yuta sa Shilom, ug didto gitukod nila ang ilang mga tolda.

Ug gidala ni Ammon ang tulo niya ka kaigsoonang lalaki, ug ang ilang mga ngalan mao si Amaleki, Helem, ug si Hem, ug milugsong sila ngadto sa yuta sa Nephi.

Ug tan-awa, nahimamat nila ang hari sa katawhan nga didto sa yuta sa Nephi, ug sa yuta sa Shilom; ug giliyokan sila sa mga magbalantay sa hari, ug gidakop, ug gigapos, ug gibalhog sa bilangguan.

Ug nahitabo sa dihang nabilanggo sila sulod sa duha ka adlaw gidala sila pag-usab sa atubangan sa hari, ug ang ilang mga gapos gibadbad; ug mibarog sila atubangan sa hari, ug gitugotan, o gimandoan, nga ilang tubagon ang iyang mga ipangutana kanila.

Mosiah 7

And now, it came to pass that after king Mosiah had had continual peace for the space of three years, he was desirous to know concerning the people who went up to dwell in the land of Lehi-Nephi, or in the city of Lehi-Nephi; for his people had heard nothing from them from the time they left the land of Zarahemla; therefore, they wearied him with their teasings.

And it came to pass that king Mosiah granted that sixteen of their strong men might go up to the land of Lehi-Nephi, to inquire concerning their brethren.

And it came to pass that on the morrow they started to go up, having with them one Ammon, he being a strong and mighty man, and a descendant of Zarahemla; and he was also their leader.

And now, they knew not the course they should travel in the wilderness to go up to the land of Lehi-Nephi; therefore they wandered many days in the wilderness, even forty days did they wander.

And when they had wandered forty days they came to a hill, which is north of the land of Shilom, and there they pitched their tents.

And Ammon took three of his brethren, and their names were Amaleki, Helem, and Hem, and they went down into the land of Nephi.

And behold, they met the king of the people who were in the land of Nephi, and in the land of Shilom; and they were surrounded by the king's guard, and were taken, and were bound, and were committed to prison.

And it came to pass when they had been in prison two days they were again brought before the king, and their bands were loosed; and they stood before the king, and were permitted, or rather commanded, that they should answer the questions which he should ask them.

9 At sinabi niya sa kanila: Dinggin, ako si Limhi, ang anak ni Noe, na anak ni Zeniff, na lumisan sa lupain ng Zarahemla upang manahin ang lupaing ito, na lupain ng kanilang mga ama, na ginawang hari sa pamamagitan ng tinig ng mga tao.

10 At ngayon, nais kong malaman ang dahilan kung bakit nangahas kayong lumapit sa mga pader ng lungsod, kung ako nga rin ay kasama ng aking mga bantay sa labas ng pintuang-bayan?

11 At ngayon, sa dahilang ito kung kaya't kayo ay pinahintulutan kong mabuhay, upang matanong ko kayo, o kung hindi ay ipinapatay ko na sana kayo sa aking mga bantay. Pinahihintulutan kayong makapagsalita.

12 At ngayon, nang matanto ni Ammon na siya ay pinahihintulutang makapagsalita, lumapit siya at yumukod sa harapan ng hari; at nang muling tumayo ay sinabi niya: O hari, labis akong nagpapasalamat sa Diyos sa araw na ito na nabubuhay pa ako, at pinahihintulutang makapagsalita; at mangangahas akong magsalita pa;

13 Sapagkat nakatitiyak ako na kung nakikilala ninyo ako ay hindi ninyo pahihintulutang ako ay magapos. Sapagkat ako si Ammon, at isa akong inapo ni Zarahemla, at naglakbay mula sa lupain ng Zarahemla upang magsiyasat hinggil sa aming mga kapatid, na inilabas ni Zeniff mula sa lupaing yaon.

14 At ngayon, ito ay nangyari na matapos marinig ni Limhi ang mga salita ni Ammon, labis siyang nagalak, at nagsabing: Ngayon, nalalaman ko nang may katiyakan na ang aking mga kapatid na nasa lupain ng Zarahemla ay buhay pa. At ngayon, ako ay magsasaya; at bukas ay papapangyarihin ko na magsaya rin ang aking mga tao.

15 Sapagkat dinggin, kami ay nasa pagkaalipin sa mga Lamanita, at nabubuwis na napakabigat dalhin. At ngayon, dinggin, palalayain tayo ng ating mga kapatid mula sa ating pagkaalipin, o mula sa mga kamay ng mga Lamanita, at magiging mga alipin nila tayo; sapagkat higit na mabuting maging mga alipin tayo ng mga Nephita kaysa magbayad ng buwis sa hari ng mga Lamanita.

Ug miingon siya kanila: Tan-awa, ako si Limhi, ang anak ni Noah, nga anak ni Zeniff, nga gikan sa yuta sa Zarahemla aron sa pagpanunod niining yutaa, nga mao ang yuta sa ilang mga amahan, kinsa gihimong hari pinaagi sa tingog sa katawhan.

Ug karon, gusto kong masayod kon nganong kamo walay kahadlok nga mipaduol sa mga paril sa siyudad, dihang ako mismo, didto sa gawas sa ganghaan kauban sa akong mga magbalantay?

Ug karon, tungod niini nga hinungdan akong gitugot nga dili kamo hilabtan, aron mangutana ako kaninyo, kay kon dili pa tungod niana gipapatay ko na unta kamo sa akong mga magbalantay. Kamo gitugotan sa pagsulti.

Ug karon, dihang nakita ni Ammon nga gitugotan siya sa pagsulti, mipaduol siya ug miyukbo atubangan sa hari; ug mibarog pagbalik nga miingon: O hari, mapasalamaton kaayo ako atubangan sa Dios karong adlaw na buhi pa ako, ug gitugotan nga makasulti; ug maningkamot ako sa pagsulti nga maisogon;

Kay nakasiguro ako nga kon nakaila pa unta ikaw kanako dili nimo itugot nga magapos ko. Kay ako si Ammon, ug kaliwat ko ni Zarahemla, ug mitungas gikan sa yuta sa Zarahemla aron magpakisayod kabahin sa among kaigsoonan, kinsa gipadala ni Zeniff gikan niana nga yuta.

Ug karon, nahitabo nga human nadungog ni Limhi ang mga pulong ni Ammon, hilabihan ang iyang kalipay, ug miingon: Karon, nasayod ako nga ang akong kaigsoonan nga atua sa yuta sa Zarahemla buhi pa diay. Ug karon, magmaya ako; ug sa pagkaugma akong buhaton nga ang akong katawhan magmaya usab.

Kay tan-awa, giulipon kami sa mga Lamanita, ug gipabuhis kami og dagko nga buhis nga lisod kaayong bayaran. Ug karon, tan-awa, ang atong kaigsoonan moluwas kanato gikan sa atong pagkaulipon, o gikan sa mga kamot sa mga Lamanita, ug kita himoon nilang mga ulipon; kay mas maayo nga maulipon kita sa mga Nephita kay sa magbayad og buhis ngadto sa hari sa mga Lamanita.

And he said unto them: Behold, I am Limhi, the son of Noah, who was the son of Zeniff, who came up out of the land of Zarahemla to inherit this land, which was the land of their fathers, who was made a king by the voice of the people.

And now, I desire to know the cause whereby ye were so bold as to come near the walls of the city, when I, myself, was with my guards without the gate?

And now, for this cause have I suffered that ye should be preserved, that I might inquire of you, or else I should have caused that my guards should have put you to death. Ye are permitted to speak.

And now, when Ammon saw that he was permitted to speak, he went forth and bowed himself before the king; and rising again he said: O king, I am very thankful before God this day that I am yet alive, and am permitted to speak; and I will endeavor to speak with boldness;

For I am assured that if ye had known me ye would not have suffered that I should have worn these bands. For I am Ammon, and am a descendant of Zarahemla, and have come up out of the land of Zarahemla to inquire concerning our brethren, whom Zeniff brought up out of that land.

And now, it came to pass that after Limhi had heard the words of Ammon, he was exceedingly glad, and said: Now, I know of a surety that my brethren who were in the land of Zarahemla are yet alive. And now, I will rejoice; and on the morrow I will cause that my people shall rejoice also.

For behold, we are in bondage to the Lamanites, and are taxed with a tax which is grievous to be borne. And now, behold, our brethren will deliver us out of our bondage, or out of the hands of the Lamanites, and we will be their slaves; for it is better that we be slaves to the Nephites than to pay tribute to the king of the Lamanites.

16 At ngayon, inutusan ni haring Limhi ang kanyang mga bantay na hindi na nila dapat igapos pa si Ammon ni ang kanyang mga kapatid, kundi iniutos na sila ay magtungo sa burol na nasa hilaga ng Silom, at dalhin ang kanilang mga kapatid sa lungsod, nang sa gayon sila ay makakain, at makainom, at maipahinga ang kanilang sarili mula sa hirap ng kanilang paglalakbay; sapagkat maraming bagay ang kanilang dinanas; nagdanas sila ng gutom, uhaw, at pagod.

17 At ngayon, ito ay nangyari na kinabukasan, si haring Limhi ay nagpadala ng pahayag sa lahat ng kanyang mga tao, nang sa gayon sama-sama nilang matipon ang kanilang sarili sa templo, upang pakinggan ang mga salitang kanyang sasabihin sa kanila.

18 At ito ay nangyari na nang sama-samang matipon nila ang sarili na nangusap siya sa kanila sa ganitong pamamaraan, sinasabing: O kayo, aking mga tao, itaas ang inyong mga ulo at maalo; sapagkat dinggin, nalalapit na ang panahon, o hindi na nalalayo, na hindi na tayo masasakop pa ng ating mga kaaway, sa kabila ng marami nating pakikibaka, na nauwi sa wala; ngunit nananalig ako na mayroon pang nananatiling isang mabisang pakikibaka na magagawa.

19 Samakatwid, itaas ang inyong mga ulo, at magsaya, at ibigay ang inyong tiwala sa Diyos, sa yaong Diyos na Diyos ni Abraham, at ni Isaac, at ni Jacob; at gayundin, ang yaong Diyos na naglabas sa mga anak ni Israel sa lupain ng Egipto, at pinapangyari na sila ay makalakad sa Dagat na Pula sa ibabaw ng tuyong lupa, at pinakain sila ng manna upang hindi sila mangasawi sa ilang; at marami pang bagay ang kanyang ginawa para sa kanila.

20 At muli, ang yaon ding Diyos ang naglabas sa ating mga ama sa lupain ng Jerusalem, at nag-aruga at nangalaga sa kanyang mga tao maging hanggang sa ngayon; at dinggin, dahil sa ating kasamaan at mga karumal-dumal na gawain kaya tayo ay dinala niya sa pagkaalipin.

Ug karon, si hari Limhi misugo sa iyang mga magbalantay nga dili na nila gaposon si Ammon ni ang iyang mga igsoon, apan misugo nga moadto sila sa bungtod nga nahimutang sa amihihang Shilom, ug modala sa ilang mga kaigsoonan ngadto sa siyudad, nga niana sila mangaon, ug moinom, ug mopahulay sila gikan sa mga kahago sa ilang pagpanaw; kay giantos nila ang daghang butang; giantos nila ang kagutom, kauhaw, ug kakapoy.

Ug karon, nahitabo nga sa pagkaugma si hari Limhi mipadala og usa ka pahibalo sa tanan niyang katawhan, aron magpundok sila ngadto sa templo, sa pagpamati sa mga pulong nga iyang isulti kanila.

Ug nahitabo nga dihang napundok na sila namulong siya kanila sa ingon niini nga paagi, nga nag-ingon: O kamo, akong katawhan, ihangad ang inyong mga ulo ug paghupay kamo; kay tan-awa, ang panahon miabot na, o dili na layo, nga dili na kita mapaubos sa kamandoan sa atong mga kaaway, bisan pa sa kadaghan sa atong panglimbasog, nga nakawang; gani masaligon ko nga aduna pay mabungahon nga panglimbasog nga atong pagahimoon.

Mao nga, ihangad ang inyong mga ulo, ug pagmaya, ug ibutang sa Dios ang inyong pagsalig, niana nga Dios nga mao ang Dios ni Abraham, ug ni Isaac, ug ni Jacob; ug usab, niana nga Dios nga midala sa mga anak ni Israel gikan sa yuta sa Ehipto, ug mihimo nga sila makalakaw lahos sa Pulang Dagat sa uga nga yuta, ug mipakaon kanila og manna nga sila dili mamatay sa kamingawan; ug daghan pa kaayong mga butang ang iyang gihimo alang kanila.

Ug usab, ang mao gihapon nga Dios midala sa atong mga amahan palayo sa yuta sa Jerusalem, ug mipanalipod ug mipatunhay sa iyang katawhan bisan hangtod karon; ug tan-awa, tungod sa atong mga pagkadaotan ug mga pagkasalawayon siya midala kanato sa pagkaalipon.

And now, king Limhi commanded his guards that they should no more bind Ammon nor his brethren, but caused that they should go to the hill which was north of Shilom, and bring their brethren into the city, that thereby they might eat, and drink, and rest themselves from the labors of their journey; for they had suffered many things; they had suffered hunger, thirst, and fatigue.

And now, it came to pass on the morrow that king Limhi sent a proclamation among all his people, that thereby they might gather themselves together to the temple, to hear the words which he should speak unto them.

And it came to pass that when they had gathered themselves together that he spake unto them in this wise, saying: O ye, my people, lift up your heads and be comforted; for behold, the time is at hand, or is not far distant, when we shall no longer be in subjection to our enemies, notwithstanding our many strugglings, which have been in vain; yet I trust there remaineth an effectual struggle to be made.

Therefore, lift up your heads, and rejoice, and put your trust in God, in that God who was the God of Abraham, and Isaac, and Jacob; and also, that God who brought the children of Israel out of the land of Egypt, and caused that they should walk through the Red Sea on dry ground, and fed them with manna that they might not perish in the wilderness; and many more things did he do for them.

And again, that same God has brought our fathers out of the land of Jerusalem, and has kept and preserved his people even until now; and behold, it is because of our iniquities and abominations that he has brought us into bondage.

21 At lahat kayo ay mga saksi sa araw na ito, na si Zeniff, na ginawang hari ng mga taong ito, siya na naging labis na sabik na manahin ang lupain ng kanyang mga ama, kaya nga, dahil sa nalinlang ng katusuhan at pandaraya ni haring Laman, na nakipagkasundo kay haring Zeniff, at matapos isuko sa kanyang mga kamay ang pag-aari ng isang bahagi ng lupain, o maging ang lungsod ng Lehi-Nephi, at ang lungsod ng Silom; at ang lupain sa paligid—

22 At ang lahat ng ito ay kanyang ginawa, dahil sa natatanging layuning dalhin ang mga taong ito sa pagkasakop o pagkaalipin. At dinggin, tayo sa panahong ito ay nagbabayad ng buwis sa hari ng mga Lamanita, na umaabot sa kalahati ng ating mga mais, at ng ating sebada, at maging bawat uri ng lahat ng ating mga butil, at kalahati ng tubo ng ating mga kawan at bakahan; at maging kalahati ng lahat ng mayroon tayo o inaari ay sinisingil sa atin ng hari ng mga Lamanita, o ang ating mga buhay.

23 At ngayon, hindi ba ito mabigat dalhin? At hindi ba itong ating pagdurusa ay labis? Ngayon, dinggin, anong laking dahilan upang tayo ay magdalamhati.

24 Oo, sinasabi ko sa inyo, napakalaki ng mga dahilan upang tayo ay magdalamhati; sapagkat dinggin, kayrami na sa ating mga kapatid ang napatay, at ang kanilang dugo ay dumanak nang walang kabuluhan, at lahat ay dahil sa kasamaan.

25 Sapagkat kung hindi sana nangahulog sa paglabag ang mga taong ito ay hindi sana pinahintulutan ng Panginoon na sumapit ang malaking kapahamakang ito sa kanila. Subalit dinggin, ayaw nilang makinig sa kanyang mga salita; kundi nagkaroon ng mga alitan sa kanila, maging napakarami hanggang sa dumanak ang dugo sa kanila.

26 At isang propeta ng Panginoon ang kanilang pinatay; oo, isang piniling tao ng Diyos, na nagsabi sa kanila tungkol sa kanilang mga kasamaan at karumaldumal na gawain, at nagpropesiya ng maraming bagay na mangyayari, oo, maging ang pagparito ni Cristo.

Ug kamong tanan mga saksi niining adlaw, nga si Zeniff, kinsa gihimong hari niini nga katawhan, siya nga hilabihan kamadasigon nga mapanunod ang yuta sa iyang mga amahan, mao nga nalingla siya pinaagi sa pagkalimbongan ug kamalipoton ni hari Laman, kinsa misulod sa usa ka pakigsabot ni hari Zeniff, ug gitugyan ngadto sa iyang mga kamot ang pagpanag-iya sa usa ka bahin sa yuta, o gani ang siyudad sa Lehi-Nephi, ug ang siyudad sa Shilom; ug ang mga yuta nga naglibot niini—

Ug tanan kini iyang gihimo, alang sa bugtong nga katuyoan sa pagdala niini nga katawhan ubos sa kamandoan o sa pagkaulipon. Ug tan-awa, kita karong panahona nagbayad og buhis ngadto sa hari sa mga Lamanita, sa kantidad nga katunga sa atong mais, ug sa atong sebada, ug gani sa tanan natong mga lugas sa matag matang, ug katunga sa tubò sa atong gagmayng kahayopan ug sa atong dagkong kahayopan; ug gani katunga sa tanan nga anaa kanato o gipanag-iya paninglon kanato sa hari sa mga Lamanita, o ang atong kinabuhì.

Ug karon, dili ba bug-at kini nga pasanon? Ug dili ba, ang atong kasakit, hilabihan? Karon tan-awa, pagkadako sa katarongan nga kita magbangotan.

Oo, sultihan ko kamo, kadako sa katarongan nga kita magbangotan; kay tan-awa pila sa atong kaigsoonan ang gipamatay, ug ang ilang dugo nausik sa walay hinungdan, ug ang tanan tungod sa pagkadaotan.

Kay kon kini nga katawhan wala pa mahulog sa pagpakasala ang Ginoo dili unta motugot nga kining dako nga kadaot modangat kanila. Apan tan-awa, wala sila mopatalinghog sa iyang mga pulong; apan adunay mitumaw nga mga panagbingkil taliwala kanila, gani hilabihan kaayo nga nag-unay na sila sa pagpaagas sa ilang mga dugo.

Ug usa ka propeta sa Ginoo ang ilang gipatay; oo, usa ka pinili nga tawo sa Dios, kinsa misulti kanila sa ilang pagkadaotan ug mga pagkasalawayon, ug nanagna sa daghang butang nga moabot, oo, gani sa pag-anhi ni Kristo.

And ye all are witnesses this day, that Zeniff, who was made king over this people, he being over-zealous to inherit the land of his fathers, therefore being deceived by the cunning and craftiness of king Laman, who having entered into a treaty with king Zeniff, and having yielded up into his hands the possessions of a part of the land, or even the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom; and the land round about—

And all this he did, for the sole purpose of bringing this people into subjection or into bondage. And behold, we at this time do pay tribute to the king of the Lamanites, to the amount of one half of our corn, and our barley, and even all our grain of every kind, and one half of the increase of our flocks and our herds; and even one half of all we have or possess the king of the Lamanites doth exact of us, or our lives.

And now, is not this grievous to be borne? And is not this, our affliction, great? Now behold, how great reason we have to mourn.

Yea, I say unto you, great are the reasons which we have to mourn; for behold how many of our brethren have been slain, and their blood has been spilt in vain, and all because of iniquity.

For if this people had not fallen into transgression the Lord would not have suffered that this great evil should come upon them. But behold, they would not hearken unto his words; but there arose contentions among them, even so much that they did shed blood among themselves.

And a prophet of the Lord have they slain; yea, a chosen man of God, who told them of their wickedness and abominations, and prophesied of many things which are to come, yea, even the coming of Christ.

27 At dahil sa sinabi niya sa kanila na si Cristo ang Diyos, ang Ama ng lahat ng bagay, at sinabing mag-aanyong tao siya, at ito ang anyo kung saan iwinangis ang tao sa simula; o sa ibang mga salita, sinabi niyang nilikha ang tao na kawangis ng Diyos, at na ang Diyos ay bababa sa mga anak ng tao, at magkakaroon siya ng laman at dugo, at hahayo sa balat ng lupa —

28 At ngayon, dahil sa sinabi niya ito ay kanilang pinatay siya; at marami pang bagay ang kanilang ginawa na nagdala ng kapootan ng Diyos sa kanila. Samakatwid, sino ang magtataka na sila ay nasa pagkaalipin, at sila nga ay binagabag ng matitinding paghihirap?

29 Sapagkat dinggin, sinabi ng Panginoon: Hindi ko tutulungan ang aking mga tao sa araw ng kanilang paglabag; kundi hahadlangan ko ang kanilang mga landas nang hindi sila umunlad; at ang kanilang mga gawa ay magiging isang batong katitisan nila.

30 At muli, sinabi niya: Kung magpupunla ng karumihan ang aking mga tao, aanihin nila ang ipa niyon sa buhawi; at ang kahihinatnan nito ay lason.

31 At muli, sinabi niya: Kung magpupunla ng karumihan ang aking mga tao, aanihin nila ang hanging silangan, na nagdadala ng dagliang pagkalipol.

32 At ngayon, dinggin, ang pangako ng Panginoon ay natupad, at kayo ay pinarurusahan at naghihirap.

33 Subalit kung kayo ay babaling sa Panginoon nang may buong layunin ng puso, at ibibigay ang tiwala ninyo sa kanya, at paglilingkuran siya nang buong pagsusumigasig ng pag-iisip, kung gagawin ninyo ito, siya, alinsunod sa kanyang sariling kalooban at kagalakan, ay palalayain kayo mula sa pagkaalipin.

Ug tungod kay misulti siya kanila nga si Kristo mao ang Dios, ang Amahan sa tanang mga butang, ug miingon nga mopakita siya nga sama og panagway sa tawo, ug mao kini ang panagway diin ang tawo gilalang sa sinugdanan; o sa laktod nga pagkasulti, siya miingon nga ang tawo gilalang sama sa panagway sa Dios, ug nga ang Dios manaog taliwala sa mga anak sa mga tawo, ug makaangkon og unod ug dugo, ug molakaw sa ibabaw sa yuta—

Ug karon, tungod kay gisulti niya kini, ila siyang gipatay; ug daghan pang butang ang ilang gibuhay nga mibunga og kasuko sa Dios nganha kanila. Mao nga, kinsa kaha ang matingala nga sila anaa sa pagkaulipon, ug gipangsilotan sila og mahapdos nga mga kasakit?

Kay tan-awa, ang Ginoo nag-ingon: Ako dili motabang sa akong katawhan sa adlaw sa ilang pagpakasala; apan akong alihan ang ilang mga agianan aron dili sila mouswag; ug ang ilang mga binuhatan mahimo nga usa ka babag sa ilang atubangan.

Ug usab, miingon siya: Kon ang akong katawhan mopugas og kahugawan sila moani sa tahop niana diha sa alimpulos; ug hiló ang sangpotanan niini.

Ug usab miingon siya: Kon ang akong katawhan mopugas og kahugawan moani sila sa silangan nga hangin, nga magdala ug diha-diha nga kalaglagan.

Ug karon, tan-awa, ang saad sa Ginoo natuman, ug kamo gihampak ug gisakit.

Apan kon modangop kamo ngadto sa Ginoo uban sa hingpit nga katuyoan sa kasingkasing, ug mosalig kaniya, ug moalagad kaniya uban sa tanang kakugi sa hunahuna, kon buhaton ninyo kini, siya sumala sa iyang kabubut-on ug kahimuot, moluwas kaninyo gikan sa pagkaulipon.

And because he said unto them that Christ was the God, the Father of all things, and said that he should take upon him the image of man, and it should be the image after which man was created in the beginning; or in other words, he said that man was created after the image of God, and that God should come down among the children of men, and take upon him flesh and blood, and go forth upon the face of the earth—

And now, because he said this, they did put him to death; and many more things did they do which brought down the wrath of God upon them. Therefore, who wondereth that they are in bondage, and that they are smitten with sore afflictions?

For behold, the Lord hath said: I will not succor my people in the day of their transgression; but I will hedge up their ways that they prosper not; and their doings shall be as a stumbling block before them.

And again, he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the chaff thereof in the whirlwind; and the effect thereof is poison.

And again he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the east wind, which bringeth immediate destruction.

And now, behold, the promise of the Lord is fulfilled, and ye are smitten and afflicted.

But if ye will turn to the Lord with full purpose of heart, and put your trust in him, and serve him with all diligence of mind, if ye do this, he will, according to his own will and pleasure, deliver you out of bondage.

Mosias 8

- 1 At ito ay nangyari na matapos mangusap si haring Limhi sa kanyang mga tao, sapagkat marami siyang sinabi sa kanila at kaunti lamang sa mga yaon ang aking isinulat sa aklat na ito, sinabi niya sa kanyang mga tao ang lahat ng bagay hinggil sa kanilang mga kapatid na nasa lupain ng Zarahemla.
- 2 At iniutos niya na si Ammon ay tumayo sa harapan ng maraming tao, at ilahad sa kanila ang lahat ng nangyari sa kanilang mga kapatid mula sa panahong umahon si Zeniff mula sa lupain maging hanggang sa panahong siya rin ay dumating sa lupain.
- 3 At inilahad din niya sa kanila ang mga huling salitang itinuro ni haring Benjamin sa kanila, at ipinaliwanag ang mga ito sa mga tao ni haring Limhi, nang sa gayon maunawaan nila ang lahat ng salitang kanyang sinabi.
- 4 At ito ay nangyari na nang matapos niyang gawin ang lahat ng ito, na pinauwi ni haring Limhi ang maraming tao, at pinapangyari na ang bawat isa sa kanila ay magsibalik na sa kani-kanilang tahanan.
- 5 At ito ay nangyari na iniutos niya na dalhin sa harapan ni Ammon ang mga laminang naglalaman ng mga tala ng kanyang mga tao mula noong panahong umalis sila sa lupain ng Zarahemla, upang kanyang mabasa ang mga ito.
- 6 Ngayon, pagkatapos na pagkatapos mabasa ni Ammon ang talaan, nagtanong ang hari sa kanya upang malaman kung siya ba ay makapagbibigay-pakahulugan sa mga wika, at sinabi ni Ammon sa kanya na hindi siya marunong.
- 7 At sinabi ng hari sa kanya: Dahil sa pagdadalamhating sanhi ng paghihirap ng aking mga tao, iniutos ko na apatnapu't tatlo ng aking mga tao ang maglakbay sa ilang, nang sa gayon ay baka sakaling matagpuan nila ang lupain ng Zarahemla, upang makapagsumamo kami sa aming mga kapatid na palayain kami mula sa pagkaalipin.

Mosiah 8

Ug nahitabo human nga gitapos ni hari Limhi ang iyang pagpamulong sa iyang katawhan, kay namulong siya og daghang butang ngadto kanila ug diyotay ra ang akong gisulat dinhi niini nga basahon, gisultihan niya ang iyang katawhan sa tanang butang kabahin sa ilang kaigsoonan nga didto sa yuta sa Zarahemla.

Ug gipabarog niya si Ammon sa atubangan sa pundok sa katawhan, ug gipasaysay ngadto kanila ang tanang nahitabo sa ilang kaigsoonan gikan sa panahon nga si Zeniff mitungas sa yuta gani hangtod sa panahon nga siya mismo mibiya sa yuta.

Ug gisaysay usab niya ngadto kanila ang kataposang mga pulong nga gitudlo ni hari Benjamin kanila, ug gipasabot kini ngadto sa katawhan ni hari Limhi, aron masabtan nila ang tanang pulong nga iyang gipamulong.

Ug nahitabo nga human niya mahimo kining tanan, gipalakaw ni hari Limhi ang pundok sa katawhan, ug gisugo ang matag usa sa pagpauli sa iyang kaugalingong balay.

Ug nahitabo nga misugo siya nga ang mga palid nga naglangkob sa talaan sa iyang katawhan gikan sa panahon nga mibiya sila sa yuta sa Zarahemla, dad-on ngadto sa atubangan ni Ammon, aron iya kining basahon.

Karon, sa dihang nahuman si Ammon sa pagbasa sa talaan, gipangutana siya sa hari aron makahibalo kon makahubad ba siya og mga pinulongan, ug giingnan siya ni Ammon nga dili siya makahimo.

Ug gisultihan siya sa hari: Kay naguol tungod sa mga kasakit sa akong katawhan, misugo ko sa kap-atan ug tulo sa akong katawhan nga mopanaw ngadto sa kamingawan, nga pinaagi niana makaplagan nila ang yuta sa Zarahemla, aron makahangyo kami sa among kaigsoonan sa pagluwas kanamo gikan sa pagkaulipon.

Mosiah 8

And it came to pass that after king Limhi had made an end of speaking to his people, for he spake many things unto them and only a few of them have I written in this book, he told his people all the things concerning their brethren who were in the land of Zarahemla.

And he caused that Ammon should stand up before the multitude, and rehearse unto them all that had happened unto their brethren from the time that Zeniff went up out of the land even until the time that he himself came up out of the land.

And he also rehearsed unto them the last words which king Benjamin had taught them, and explained them to the people of king Limhi, so that they might understand all the words which he spake.

And it came to pass that after he had done all this, that king Limhi dismissed the multitude, and caused that they should return every one unto his own house.

And it came to pass that he caused that the plates which contained the record of his people from the time that they left the land of Zarahemla, should be brought before Ammon, that he might read them.

Now, as soon as Ammon had read the record, the king inquired of him to know if he could interpret languages, and Ammon told him that he could not.

And the king said unto him: Being grieved for the afflictions of my people, I caused that forty and three of my people should take a journey into the wilderness, that thereby they might find the land of Zarahemla, that we might appeal unto our brethren to deliver us out of bondage.

8 At naligaw sila sa ilang sa loob ng maraming araw, ngunit nagsumigasig sila, at hindi natagpuan ang lupain ng Zarahemla kundi bumalik sa lupaing ito, matapos maglakbay sa isang lupain sa gitna ng maraming tubig, matapos matagpuan ang isang lupaing nagkalat ang mga buto ng tao, at ng mga hayop, at nagkalat din ang mga guho ng bawat uri ng gusali, matapos matagpuan ang isang lupaing tinirahan ng mga taong kasindami ng mga hukbo ng Israel.

9 At bilang patunay na totoo ang mga bagay na kanilang sinabi ay nagdala sila ng dalawampu't apat na lamina na puno ng mga ukit, at gawa ang mga ito sa lantay na ginto.

10 At dinggin din, nagdala sila ng mga baluti sa dibdib, na malalaki, at gawa ang mga ito sa tanso at tumbaga, at walang mga sira.

11 At muli, nagdala sila ng mga espada, ang mga puluhan niyon ay sira na, at ang mga talim niyon ay kinain na ng kalawang; at walang sinuman sa lupain ang makapagbigay-pakahulugan ng wika o ng mga ukit na nasa mga lamina. Samakatwid, sinabi ko sa iyo: Marunong ka bang magsalin?

12 At sinasabi ko sa iyong muli: May kilala ka bang marunong magsalin? Sapagkat nais kong maisalin sa aming wika ang mga talaang ito; sapagkat, baka sakali, ang mga ito ay makapagbigay sa amin ng kaalaman tungkol sa labi ng mga taong nalipol, kung saan ang mga talaang ito ay nanggaling; o, baka sakali, ang mga ito ay makapagbigay sa amin ng kaalaman tungkol na rin sa mga taong ito na nalipol; at nais kong malaman ang sanhi ng kanilang pagkalipol.

13 Ngayon, sinabi ni Ammon sa kanya: Ako ay tiyak na makapagsasabi sa inyo, O hari, tungkol sa isang lalaking makapagsasalin sa mga talaan; sapagkat may magagamit siya sa pagtingin, at pagsalin ng lahat ng talaang sinauna; at kaloob ito mula sa Diyos. At ang mga bagay na ito ay tinatawag na mga pansalin, at walang sinumang makatitingin sa mga yaon maliban kung inutusan siya, at baka tingnan niya ang yaong hindi nararapat at masawi siya. At kung sinuman ang inutusang tumingin dito, siya rin ay tinatawag na tagakita.

Ug nangasaag sila sa kamingawan sulod sa daghang adlaw, bisan pa niana nagkugi sila, ug wala makakaplag sa yuta sa Zarahemla apan mibalik dinhi niini nga yuta, nakapanaw sa usa ka yuta taliwala sa daghang katubigan, nakakaplag og usa ka yuta nga natabonan sa mga bukog sa mga tawo, ug sa mga mananap, ug usab natabonan sa mga guba nga gambalay sa matag matang, nakakaplag og usa ka yuta nga gipuy-an og katawhan nga sama kadaghan sa mga panon sa Israel.

Ug aron sa pagpamatuod nga ang mga butang nga ilang gisulti tinuod nagdala sila og kawhaan ug upat ka palid nga puno sa mga kinulit, ug lunsay kini nga bulawan.

Ug tan-awa, nagdala usab sila og mga panagang sa dughan, nga dagko, ug hinimo kini sa tumbaga ug kobre, ug maayo pa kaayo kini.

Ug usab, nagdala sila og mga espada, ug wala na kini mga pul-an, ug ang mga suwab niini gikaon na sa taya; ug walay bisan usa sa yuta nga makahubad sa pinulongan o sa mga kinulit nga anaa sa mga palid. Mao nga nangutana ko kanimo: Kahibalo ka bang mohubad?

Ug mangutana ko kanimo pag-usab: May nailhan ka ba nga kahibalong mohubad? Kay nagtinguha ako nga mahubad kining mga talaan sa atong pinulongan; kay, tingali, makahatag kini kanato og kasayoran bahin sa nahibilin sa nangalaglag nga katawhan, kon diin naggikan kini nga mga talaan; o, tingali, makahatag kini kanato og kasayoran bahin gayod niini nga nangalaglag nga katawhan; ug nagtinguha ko nga masayod sa hinungdan sa ilang pagkalaglag.

Karon si Ammon miingon kaniya: Makapaniguro ko nga makasulti kanimo, O hari, bahin sa usa ka tawo nga makahubad sa mga talaan; kay siya adunay gihuptan nga iyang matan-aw, ug makahubad sa tanang talaan sa karaang panahon; ug gasa kini gikan sa Dios. Ug ang maong mga butang gitawag og mga panghubad, ug walay tawo nga makatan-aw niini gawas kon siya gisugo, kay basin pa unya og matan-aw niya ang dili angayang matan-aw ug siya mamatay. Ug kon si kinsa man ang gisugo sa pagtan-aw diha niini, siya ang gitawag nga manalagna.

And they were lost in the wilderness for the space of many days, yet they were diligent, and found not the land of Zarahemla but returned to this land, having traveled in a land among many waters, having discovered a land which was covered with bones of men, and of beasts, and was also covered with ruins of buildings of every kind, having discovered a land which had been peopled with a people who were as numerous as the hosts of Israel.

And for a testimony that the things that they had said are true they have brought twenty-four plates which are filled with engravings, and they are of pure gold.

And behold, also, they have brought breastplates, which are large, and they are of brass and of copper, and are perfectly sound.

And again, they have brought swords, the hilts thereof have perished, and the blades thereof were cankered with rust; and there is no one in the land that is able to interpret the language or the engravings that are on the plates. Therefore I said unto thee: Canst thou translate?

And I say unto thee again: Knowest thou of any one that can translate? For I am desirous that these records should be translated into our language; for, perhaps, they will give us a knowledge of a remnant of the people who have been destroyed, from whence these records came; or, perhaps, they will give us a knowledge of this very people who have been destroyed; and I am desirous to know the cause of their destruction.

Now Ammon said unto him: I can assuredly tell thee, O king, of a man that can translate the records; for he has wherewith that he can look, and translate all records that are of ancient date; and it is a gift from God. And the things are called interpreters, and no man can look in them except he be commanded, lest he should look for that he ought not and he should perish. And whosoever is commanded to look in them, the same is called seer.

14 At dinggin, ang hari ng mga tao na nasa lupain ng Zarahemla ang taong inutusan upang gawin ang mga bagay na ito, at siyang may taglay nitong mataas na kaloob mula sa Diyos.

15 At sinabi ng hari na ang tagakita ay higit pa kaysa propeta.

16 At sinabi ni Ammon na ang tagakita ay tagapaghayag at propeta rin; at isang kaloob na nakahihigit na hindi maaaring makamtan ng sinuman, maliban kung taglay niya ang kapangyarihan ng Diyos, na walang sinuman ang maaaring magtaglay; bagama't maaaring magtaglay ang isang tao ng dakilang kapangyarihan na ibinigay sa kanya mula sa Diyos.

17 Subalit maaaring malaman ng tagakita ang mga bagay na nakalipas na, at gayundin ang mga bagay na mangyayari pa lamang, at sa pamamagitan nila ay ipahahayag ang lahat ng bagay, o, sa madaling salita, ang mga lihim na bagay ay maipaaalam, at ang mga nakatagong bagay ay malalagay sa liwanag, at ang mga bagay na hindi pa nalalaman ay ipaalam nila, at ang mga bagay rin na hindi sana malalaman ay maipaaalam nila.

18 Sa gayon, ang Diyos ay nagbigay ng paraan upang ang taong yaon, sa pamamagitan ng pananampalataya, ay makagawa ng mga makapangyarihang himala; kaya nga, siya ay naging malaking kapakinabangan sa kanyang kapwa.

19 At ngayon, nang matapos si Ammon sa pangungusap ng mga salitang ito ay labis na nagsaya ang hari, at nagbigay-pasasalamat sa Diyos, sinasabing: Walang alinlangan na isang malaking hiwaga ang nilalaman ng mga laminang ito, at ang mga pansaling ito ay walang alinlangang inihanda para sa layunin ng paglalahad ng mga hiwagang ganito sa mga anak ng tao.

20 O kagila-gilalas ang mga gawa ng Panginoon, at gaano katagal niyang titiisin ang kanyang mga tao; oo, at napakabulag at hindi maarok ang mga pang-unawa ng mga anak ng tao; sapagkat ayaw nilang maghangad ng karunungan, ni hindi nila nais na mamuno siya sa kanila!

21 Oo, para silang mga ligaw na kawan na nagsisitakas mula sa pastol, at nagsikalat, at nataboy, at mga sinila ng mga hayop sa kagubatan.

Ug tan-awa, ang hari sa katawhan nga tua sa yuta sa Zarahemla mao ang tawo nga gisugo sa pagbuhat niining mga butanga, ug aduna niining talagsaon kaayo nga gasa gikan sa Dios.

Ug ang hari miingon nga ang manalagna labaw pa kay sa propeta.

Ug si Ammon miingon nga ang manalagna usa usab ka tigpadayag ug propeta; ug gasa kini nga mahinungdanon kaayo nga dili maangkon sa usa ka tawo, gawas kon maangkon niya ang gahom sa Dios, nga dili mahimo sa tawo; apan ang usa ka tawo mahimong makaangkon og dakong gahom nga ihatag kaniya sa Dios.

Apan ang manalagna masayod sa mga butang nga nangagi na, ug sa mga butang usab nga moabot pa, ug pinaagi kanila ang tanang butang ipadayag, o, gani, ang tinago nga mga butang ikapakita, ug ang gitagoan nga mga butang ipadayag, ug ang mga butang nga wala mahibaloi ipahibalo pinaagi kanila, ug usab ang mga butang ikapadayag pinaagi kanila nga dili mahimo sa lahi nga paagi.

Sa ingon niana ang Dios mihimo og paagi nga ang tawo, pinaagi sa pagtuo, makahimo og talagsaong mga milagro; mao nga nahimo siyang mapuslanon kaayo sa iyang isigkatawo.

Ug karon, sa dihang gitapos ni Ammon ang pagsulti niini nga mga pulong ang hari nalipay sa hilabihan, ug nagpasalamat sa Dios, nga nag-ingon: Walay pagduha-duha nga ang usa ka talagsaon nga misteryo anaa sa sulod niini nga mga palid, ug kini nga mga panghubad sa walay pagduha-duha giandam alang sa katuyoan sa pag-abli sa tanang misteryo ngadto sa katawhan.

O pagkakahibulongan sa mga buhat sa Ginoo, ug hangtod kanus-a niya antoson ang iyang katawhan; oo, ug pagkabuta ug pagkalisod madutlan sa salabotan sa mga anak sa mga tawo; kay dili sila mangita og kaalam, dili sila magtinguha nga kini ang momando kanila!

Oo, sama sila sa mga ihalas nga gagmayng kahayopan nga milayas gikan sa magbalantay sa karnero, ug nagtibulaag, ug gipang-abog, ug gipanglamoy sa mga mananap sa kalasangan.

And behold, the king of the people who are in the land of Zarahemla is the man that is commanded to do these things, and who has this high gift from God.

And the king said that a seer is greater than a prophet.

And Ammon said that a seer is a revelator and a prophet also; and a gift which is greater can no man have, except he should possess the power of God, which no man can; yet a man may have great power given him from God.

But a seer can know of things which are past, and also of things which are to come, and by them shall all things be revealed, or, rather, shall secret things be made manifest, and hidden things shall come to light, and things which are not known shall be made known by them, and also things shall be made known by them which otherwise could not be known.

Thus God has provided a means that man, through faith, might work mighty miracles; therefore he becometh a great benefit to his fellow beings.

And now, when Ammon had made an end of speaking these words the king rejoiced exceedingly, and gave thanks to God, saying: Doubtless a great mystery is contained within these plates, and these interpreters were doubtless prepared for the purpose of unfolding all such mysteries to the children of men.

O how marvelous are the works of the Lord, and how long doth he suffer with his people; yea, and how blind and impenetrable are the understandings of the children of men; for they will not seek wisdom, neither do they desire that she should rule over them!

Yea, they are as a wild flock which fleeth from the shepherd, and scattereth, and are driven, and are devoured by the beasts of the forest.

ANG TALAAN NI ZENIF—Isang ulat tungkol sa kanyang mga tao, mula sa panabong umalis sila sa lupain ng Zarabemla hanggang sa panabong naligtas sila mula sa mga kamay ng mga Lamanita.

Mosias 9

- 1 Ako, si Zenif, na naturuan sa lahat ng wika ng mga Nephita, at nagkaroon ng kaalaman tungkol sa lupain ng Nephi, o sa lupain ng unang pamana ng aming mga ama, at naisugo bilang isang tagamanman sa mga Lamanita upang subaybayan ko nang palihim ang kanilang lakas, upang masalakay sila ng aming mga hukbo at lipulin sila—subalit nang makita kong may mabuti sa kanila ay hinangad kong hindi na sila lipulin.
- 2 Samakatwid, nakipagtalo ako sa aking mga kapatid sa ilang, sapagkat ninais kong makipagkasundo sa kanila ang aming pinuno; subalit dahil sa siya ay isang taong mabagsik at uhaw sa dugo, iniutos niyang patayin ako; subalit naligtas ako dahil sa labis na pagpapadanak ng dugo; sapagkat ang ama ay lumaban sa ama, at kapatid laban sa kapatid, hanggang sa nalipol ang malaking bahagi ng aming hukbo sa ilang; at bumalik kami, ang mga yaong natira sa amin, sa lupain ng Zarahemla, upang isalaysay ang pangyayaring yaon sa kanilang mga asawa’t anak.
- 3 At gayunpaman, ako na labis na sabik na manahin ang lupain ng aming mga ama ay nagtipon ng kasindami ng nagnanais na umahon upang angkinin ang lupain, at nagsimula muling maglakbay sa ilang paahon sa lupain; subalit binagabag kami ng taggutom at mga labis na paghihirap; sapagkat naging mabagal kami sa pag-alala sa Panginoon naming Diyos.
- 4 Gayunpaman, matapos ang maraming araw na pagpapagala-gala sa ilang, itinayo namin ang aming mga tolda sa lugar kung saan napatay ang aming mga kapatid, na malapit sa lupain ng aming mga ama.
- 5 At ito ay nangyari na nagtungo akong muli kasama ang apat sa aking mga tauhan sa lungsod, patungo sa hari, upang malaman ko ang kalooban ng hari, at upang malaman ko kung maaari akong pumasok kasama ang aking mga tao at angkinin ang lupain nang mapayapa.

ANG TALAAN NI ZENIFF—Usa ka asoy babin sa iyang katawhan, gikan sa panabon nga sila mibiya sa yuta sa Zarabemla bangtod sa panabon nga sila giluwwas gikan sa mga kamot sa mga Lamanita.

Mosiah 9

Ako, si Zeniff, tungod kay natudloan sa tanang pinulongan sa mga Nephita, ug tungod kay adunay kasayoran bahin sa yuta sa Nephi, o sa yuta nga unang kabilin sa among mga amahan, ug tungod kay gipadala isip espiya taliwala sa mga Lamanita aron ako moespiya sa pundok sa ilang kasundalohan, aron ang among kasundalohan mosulong kanila ug molaglag kanila—apan sa diha nga akong nakita ang maayo taliwala kanila nagtinguha ako nga dili na sila malaglag.

Busa, nakiglantugi ko sa akong kaigsoonan didto sa kamingawan, kay nanghinaot ako nga ang among tigmando makigsabot kanila; apan kay tawo man siya nga bangis ug uhaw sa dugo mimando nga patyon ako; apan naluwas ako pinaagi sa grabeng pagpaagas og dugo; kay ang amahan nakig-away batok sa amahan, ug ang igsoong lalaki batok sa igsoong lalaki, hangtod nga ang mas daghang bahin sa among kasundalohan nangalaglag didto sa kamingawan; ug namauli kami, kaming naluwas, ngadto sa yuta sa Zarahemla, aron isaysay kana nga sugilanon ngadto sa ilang mga asawa ug sa ilang mga anak.

Ug bisan pa, ako nga hilabihan ka madasigon nga makapanunod sa yuta nga kabilin sa among mga amahan, mipundok og daghan kutob sa gusto nga moadto aron mopanag-iya sa yuta, ug misugod na usab sa among panaw padulong sa kamingawan aron moadto sa yuta; apan nag-antos kami sa kagutom ug mahapdos nga mga kasakit; kay wala dayon kami mahinumdom sa Ginoo nga among Dios.

Bisan pa niana, human sa daghang adlaw nga paglatagaw sa kamingawan gipabarog namo ang among mga tolda sa dapit diin gipangpatay ang among kaigsoonan, nga duol sa yuta sa among mga amahan.

Ug nahitabo nga miadto na usab ako kauban sa akong mga tawo ngadto sa siyudad, ug ngadto sa hari, aron akong mahibaloan ang hunahuna sa hari, ug aron akong mahibaloan kon makasulod ba ako kuyog sa akong katawhan ug makapanag-iya sa yuta nga malinawon.

THE RECORD OF ZENIFF—An account of his people, from the time they left the land of Zarabemla until the time that they were delivered out of the hands of the Lamanites.

Mosiah 9

I, Zeniff, having been taught in all the language of the Nephites, and having had a knowledge of the land of Nephi, or of the land of our fathers’ first inheritance, and having been sent as a spy among the Lamanites that I might spy out their forces, that our army might come upon them and destroy them—but when I saw that which was good among them I was desirous that they should not be destroyed.

Therefore, I contended with my brethren in the wilderness, for I would that our ruler should make a treaty with them; but he being an austere and a blood-thirsty man commanded that I should be slain; but I was rescued by the shedding of much blood; for father fought against father, and brother against brother, until the greater number of our army was destroyed in the wilderness; and we returned, those of us that were spared, to the land of Zarahemla, to relate that tale to their wives and their children.

And yet, I being over-zealous to inherit the land of our fathers, collected as many as were desirous to go up to possess the land, and started again on our journey into the wilderness to go up to the land; but we were smitten with famine and sore afflictions; for we were slow to remember the Lord our God.

Nevertheless, after many days’ wandering in the wilderness we pitched our tents in the place where our brethren were slain, which was near to the land of our fathers.

And it came to pass that I went again with four of my men into the city, in unto the king, that I might know of the disposition of the king, and that I might know if I might go in with my people and possess the land in peace.

- 6 At ako ay humarap sa hari, at siya ay nakipagtipan sa akin na maaari kong angkinin ang lupain ng Lehi-Nephi, at ang lupain ng Silom.
- 7 At iniutos din niyang umalis sa lupain ang kanyang mga tao, at ako at ang aking mga tao ay pumasok sa lupain upang angkinin ito.
- 8 At kami ay nagsimulang magtayo ng mga gusali, at ayusin ang mga pader ng lungsod, oo, maging ang mga pader ng lungsod ng Lehi-Nephi, at ng lungsod ng Silom.
- 9 At kami ay nagsimulang magbungkal ng lupa, oo, maging lahat ng uri ng butil, mga butil ng mais, at ng trigo, at ng sebada, at ng neas, at ng seum, at ng mga binhi ng lahat ng uri ng bungang-kahoy; at kami ay nagsimulang dumami at umunlad sa lupain.
- 10 Ngayon, ito ang katusuhan at ang pandaraya ni haring Laman, ang dalhin ang aking mga tao sa pagkaalipin, kung kaya't isinuko niya ang lupain upang maangkin namin ito.
- 11 Anupa't ito ay nangyari, na matapos kaming manirahan sa lupain sa loob ng labindalawang taon ay nagsimulang mabalisa si haring Laman, na baka sa anumang pamamaraan ang aking mga tao ay maging malakas sa lupain, at hindi nila madaig sila at madala sila sa pagkaalipin.
- 12 Ngayon, sila ay mga tamad at mga taong sumasamba sa mga diyus-diyusan; kaya nga, ninais nila na kami ay dalhin sa pagkaalipin, upang magpakabundat sila sa mga gawa ng aming mga kamay; oo, upang magpakabusog sila sa mga kawan ng aming mga pastulan.
- 13 Samakatwid, ito ay nangyari na nagsimula si haring Laman na galitin ang kanyang mga tao upang sila ay makipaglaban sa aking mga tao; kaya nga, nagsimulang magkaroon ng mga digmaan at kataguluhan sa lupain.
- 14 Sapagkat sa ikalabintatlong taon ng aking paghahari sa lupain ng Nephi, sa dakong katimugan ng lupain ng Silom, nang pinainom at pinakakain ng aking mga tao ang kanilang mga kawan, at binubungkal ang kanilang mga lupa, isang napakalaking hukbo ng mga Lamanita ang sumalakay at nagsimulang patayin sila, at kinuha ang kanilang mga kawan, at ang mga mais ng kanilang bukirin.

Ug akong giadto ang hari, ug nakigsaad siya kanako nga ako makapanag-iy sa yuta sa Lehi-Nephi, ug sa yuta sa Shilom.

Ug misugo usab siya nga ang iyang katawhan mopahawa sa mao nga yuta, ug ako ug ang akong katawhan nangadto sa yuta aron kami makapanag-iy niini.

Ug gisugdan namo ang pagtukod og mga gambalay, ug pag-ayo sa mga paril sa siyudad, oo, gani sa mga paril sa siyudad sa Lehi-Nephi, ug sa siyudad sa Shilom.

Ug gisugdan namo ang pagtikad sa yuta, oo, gani sa tanang matang sa liso, mga liso sa mais, ug sa trigo, ug sa sebada, ug sa mga neas, ug sa sheum, ug sa mga liso sa tanang matang sa mga bunga; ug nagsugod kami sa pagdaghan ug pag-uswag sa yuta.

Karon mao kadto ang malimbongon ug malipoton nga tumong ni hari Laman, ang pagdala sa akong katawhan ngadto sa pagkaulipon, hinungdan nga gitugyan niya ang yuta aron maangkon namo kini.

Busa nahitabo, nga human kami makapuyo sa yuta sulod sa napulog duha ka tuig si hari Laman misugod sa pagkabalaka, basin unya sa bisan unsang paagi ang akong katawhan mahimong lig-on sa yuta, ug nga sila dili na makabuntog kanila ug makadala kanila ngadto sa pagkaulipon.

Karon mga tapolan sila ug tigsimba og dios-dios nga katawhan; busa matinguhaon sila nga madala kami sa pagkaulipon, aron makapahimulos sila sa mga paghago sa among mga kamot; oo, aron mabusog sila sa mga gagmayng kahayopan sa among kaumahan.

Busa nahitabo nga si hari Laman misugod sa paghulhog sa iyang katawhan aron magkabingkil sila sa akong katawhan; busa didto nagsugod ang mga gubat ug mga panagbingkil sa yuta.

Kay, sa ikanapulog tulo nga tuig sa akong paghari sa yuta sa Nephi, layo sa habagatang yuta sa Shilom, dihang ang akong katawhan nagpainom ug nagpakaon sa ilang mga gagmayng kahayopan, ug nagtikad sa ilang kayutaan, usa ka baga nga panon sa mga Lamanita misulong kanila ug misugod sa pagpatay kanila, ug mikuha sa ilang mga gagmayng kahayopan, ug sa mga mais sa ilang kaumahan.

And I went in unto the king, and he covenanted with me that I might possess the land of Lehi-Nephi, and the land of Shilom.

And he also commanded that his people should depart out of the land, and I and my people went into the land that we might possess it.

And we began to build buildings, and to repair the walls of the city, yea, even the walls of the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom.

And we began to till the ground, yea, even with all manner of seeds, with seeds of corn, and of wheat, and of barley, and with neas, and with sheum, and with seeds of all manner of fruits; and we did begin to multiply and prosper in the land.

Now it was the cunning and the craftiness of king Laman, to bring my people into bondage, that he yielded up the land that we might possess it.

Therefore it came to pass, that after we had dwelt in the land for the space of twelve years that king Laman began to grow uneasy, lest by any means my people should wax strong in the land, and that they could not overpower them and bring them into bondage.

Now they were a lazy and an idolatrous people; therefore they were desirous to bring us into bondage, that they might glut themselves with the labors of our hands; yea, that they might feast themselves upon the flocks of our fields.

Therefore it came to pass that king Laman began to stir up his people that they should contend with my people; therefore there began to be wars and contentions in the land.

For, in the thirteenth year of my reign in the land of Nephi, away on the south of the land of Shilom, when my people were watering and feeding their flocks, and tilling their lands, a numerous host of Lamanites came upon them and began to slay them, and to take off their flocks, and the corn of their fields.

15 Oo, at ito ay nangyari na nagsitakas sila, ang lahat ng hindi naabutan, maging patungo sa lungsod ng Nephi, at nanawagan sa akin para sa kaligtasan.

16 At ito ay nangyari na sinandatahan ko sila ng mga busog, at ng mga palaso, at ng mga espada, at ng mga simitar, at ng mga pamalo, at ng mga tirador, at ng lahat ng uri ng sandata na aming maaaring malikha, at ako at ang aking mga tao ay humayo upang harapin ang mga Lamanita sa digmaan.

17 Oo, sa lakas ng Panginoon, humayo kami para makipagdigma laban sa mga Lamanita; sapagkat ako at ang aking mga tao ay taimtim na nagsumamo sa Panginoon na iligtas niya kami mula sa mga kamay ng aming mga kaaway, sapagkat kami ay nagising sa pag-alala sa pagkakaligtas ng aming mga ama.

18 At dininig ng Diyos ang aming mga pagsusumamo at tinugon ang aming mga panalangin; at humayo kami sa kanyang kapangyarihan; oo, humayo kami laban sa mga Lamanita, at sa loob ng isang araw at isang gabi ay nakapatay kami ng tatlong libo at apatnapu't tatlo; pinagpapatay namin sila maging hanggang sa maitaboy namin sila palabas ng aming lupain.

19 At ako rin, sa pamamagitan ng aking sariling mga kamay, ay tumulong sa paglilibing sa kanilang mga patay. At dinggin, sa aming labis na kalungkutan at panaghoy, dalawang daan at pitumpu't siyam sa aming mga kapatid ang napatay.

Oo, ug nahitabo nga nanglayas sila, ang tanan nga wala madakpi, bisan didto sa siyudad sa Nephi, ug nangayo kanako og panalipod.

Ug nahitabo nga gisangkapan nako sila og mga gapasan, ug mga panâ, mga espada, ug mga sundang, ug mga bunal, ug mga saplong, ug sa tanang matang sa mga hinagiban nga among mamugna, ug misulong ako ug ang akong katawhan sa mga Lamanita aron sa pagpakiggubat.

Oo, pinaagi sa kusog sa Ginoo miasdang kami aron sa pagpakiggubat batok sa mga Lamanita; kay ako ug ang akong katawhan nangamuyo sa hilabihan sa Ginoo nga luwason niya kami gikan sa mga kamot sa among mga kaaway, kay nahigmata kami sa usa ka panumdoman bahin sa pagkaluwas sa among mga amahan.

Ug naminaw gayod ang Dios sa among mga pangamuyo ug mitubag gayod sa among mga pag-ampo; ug misulong kami dala ang iyang kusog; oo, misulong gayod kami batok sa mga Lamanita, ug sulod sa usa ka adlaw ug usa ka gabii nakapatay gayod kami og tulo ka libo ug kap-atan og tulo; gipatay gayod namo sila gani hangtod nga naabog namo sila gikan sa among yuta.

Ug ako mismo, gamit ang kaugalingon nakong mga kamot, mitabang gayod sa paglubong sa ilang mga patay. Ug tan-awa, sa among dako nga kasubo ug pagbangotan, duha ka gatos ug kapitoan og siyam sa among kaigsoonan ang napatay.

Yea, and it came to pass that they fled, all that were not overtaken, even into the city of Nephi, and did call upon me for protection.

And it came to pass that I did arm them with bows, and with arrows, with swords, and with cimeters, and with clubs, and with slings, and with all manner of weapons which we could invent, and I and my people did go forth against the Lamanites to battle.

Yea, in the strength of the Lord did we go forth to battle against the Lamanites; for I and my people did cry mightily to the Lord that he would deliver us out of the hands of our enemies, for we were awakened to a remembrance of the deliverance of our fathers.

And God did hear our cries and did answer our prayers; and we did go forth in his might; yea, we did go forth against the Lamanites, and in one day and a night we did slay three thousand and forty-three; we did slay them even until we had driven them out of our land.

And I, myself, with mine own hands, did help to bury their dead. And behold, to our great sorrow and lamentation, two hundred and seventy-nine of our brethren were slain.

Mosias 10

- 1 At ito ay nangyari na muli naming sinimulang itatag ang kaharian at muli naming sinimulang angkinin ang lupain nang mapayapa. At iniutos kong gumawa ng lahat ng uri ng sandata ng digmaan, nang sa gayon magkaroon ako ng mga sandata para sa aking mga tao sa pagdating ng panahon na ang mga Lamanita ay sumalakay muli upang makidigma sa aking mga tao.
- 2 At ako ay nagtalaga ng mga bantay sa paligid ng lupain, upang ang mga Lamanita ay hindi na makasalakay sa aming muli nang hindi namamalayan at lipulin kami; at sa ganito ko binantayan ang aking mga tao at aking mga kawan, at iniadya sila mula sa pagkahulog sa mga kamay ng aming mga kaaway.
- 3 At ito ay nangyari na aming minana ang lupain ng aming mga ama sa loob ng maraming taon, oo, sa loob ng dalawampu't dalawang taon.
- 4 At iniutos kong bungkalin ng kalalakihan ang lupa, at magtanim ng lahat ng uri ng butil at lahat ng uri ng bawat bungang-kahoy.
- 5 At iniutos ko na ang kababaihan ay magkidkid, at magsikap, at gumawa, at maghabi ng lahat ng uri ng mainam na lino, oo, at lahat ng uri ng tela, upang madamitan namin ang aming kahubaran; at sa ganito kami umunlad sa lupain—sa ganito kami nagkaroon ng patuloy na kapayapaan sa lupain sa loob ng dalawampu't dalawang taon.
- 6 At ito ay nangyari na namatay si haring Laman, at nagsimulang mamamahala ang kanyang anak bilang kahalili niya. At sinimulan niyang pukawin ang kanyang mga tao na maghimagsik laban sa aking mga tao; kaya nga, nagsimula silang maghanda upang makidigma, at sumalakay sa pakikidigma sa aking mga tao.
- 7 Subalit isinugo ko ang aking mga tagamanman sa paligid ng lupain ng Semlon, upang matuklasan ko ang kanilang mga paghahanda, upang makapagbantay ako laban sa kanila, upang hindi sila makasalakay sa aking mga tao at lipulin sila.

Mosiah 10

Ug nahitabo nga gisugdan na usab namo ang pagtukod sa gingharian ug gisugdan na usab namo ang pagpanag-iya sa yuta uban sa kalinaw. Ug mimando ako sa paghimo og mga hinagiban sa gubat sa tanang matang, aron pinaagi niana makaangkon ko og hinagiban alang sa akong katawhan sa higayon nga ang mga Lamanita moabot na usab aron makiggubat sa akong katawhan.

Ug mibutang ako og mga bantay libot sa yuta, aron makabantay kami kon ang mga Lamanita mosulong na usab kanamo ug mopatay kanamo; ug sa ingon niana gipabantayan gayod nako ang akong katawhan ug ang akong mga gagmayng kahayopan, ug gipanalipdan sila nga dili mahulog sa mga kamot sa among mga kaaway.

Ug nahitabo nga among napanunod ang yuta sa among mga amahan sulod sa daghang katuigan, oo, sulod sa gidugayon nga kawhaan og duha ka tuig.

Ug mimando ako nga ang mga lalaki motikad sa yuta, ug motanom sa tanang matang sa lugas ug sa tanang matang sa bunga.

Ug mimando ako nga ang mga babaye maglalik, ug magtrabaho, ug motrabaho, ug mobuhat sa tanang matang sa sida nga panapton, oo, ug sa panapton sa matag matang, aron among masangkapan ang among pagkahubo; ug sa ingon niana miuswag kami sa yuta—sa ingon niana padayon kami nga adunay kalinaw sa yuta sulod sa gidugayon nga kawhaan og duha ka tuig.

Ug nahitabo nga si hari Laman namatay, ug ang iyang anak nga lalaki misugod sa paghari puli kaniya. Ug misugod siya sa paghulhog sa iyang katawhan sa pagbatok sa akong katawhan; busa misugod sila sa pagpangandam alang sa gubat, ug pagsulong aron sa pagpakiggubat batok sa akong katawhan.

Apan mipadala ako og mga espiya libot sa yuta sa Shemlon, aron mahibaloan nako ang ilang pagpangandam, aron ako makabantay batok kanila, aron dili sila kalit nga mosulong sa akong katawhan ug mopatay kanila.

Mosiah 10

And it came to pass that we again began to establish the kingdom and we again began to possess the land in peace. And I caused that there should be weapons of war made of every kind, that thereby I might have weapons for my people against the time the Lamanites should come up again to war against my people.

And I set guards round about the land, that the Lamanites might not come upon us again unawares and destroy us; and thus I did guard my people and my flocks, and keep them from falling into the hands of our enemies.

And it came to pass that we did inherit the land of our fathers for many years, yea, for the space of twenty and two years.

And I did cause that the men should till the ground, and raise all manner of grain and all manner of fruit of every kind.

And I did cause that the women should spin, and toil, and work, and work all manner of fine linen, yea, and cloth of every kind, that we might clothe our nakedness; and thus we did prosper in the land—thus we did have continual peace in the land for the space of twenty and two years.

And it came to pass that king Laman died, and his son began to reign in his stead. And he began to stir his people up in rebellion against my people; therefore they began to prepare for war, and to come up to battle against my people.

But I had sent my spies out round about the land of Shemlon, that I might discover their preparations, that I might guard against them, that they might not come upon my people and destroy them.

8 At ito ay nangyari na sumalakay sila sa dakong hilaga ng lupain ng Silom, kasama ang kanilang napakalaking hukbo, mga kalalakihang nasasandatahan ng mga busog, at ng mga palaso, at ng mga espada, at ng mga simitar, at ng mga bato, at ng mga tirador; at kanilang inahitan ang kanilang mga ulo kung kaya't sila ay kalbo; at sila ay nabibigkisan ng bigkis na balat sa kanilang mga balakang.

9 At ito ay nangyari na iniutos ko na magtago sa ilang ang kababaihan at mga anak ng aking mga tao; at iniutos ko rin na ang lahat ng matatandang lalaki na kayang magdala ng sandata, at gayundin ang lahat ng aking mga kabataang lalaki na kayang magdala ng sandata, ay sama-samang tipunin ang kanilang sarili upang makidigma laban sa mga Lamanita; at itinalaga ko sila sa kanilang mga hanay, bawat lalaki alinsunod sa kanyang gulang.

10 At ito ay nangyari na umahon kami upang makidigma laban sa mga Lamanita; at ako, maging ako, sa aking katandaan, ay umahon upang makidigma laban sa mga Lamanita. At ito ay nangyari na umahon kami sa lakas ng Panginoon upang makidigma.

11 Ngayon, ang mga Lamanita ay walang nalalaman hinggil sa Panginoon, ni sa lakas ng Panginoon, kaya nga, umaasa sila sa kanilang sariling lakas. Gayunman, sila ay malalakas na tao, batay sa lakas ng tao.

12 Sila ay mababangis, at malulupit, at mga taong uhaw sa dugo, naniniwala sa mga kaugalian ng kanilang mga ama, na ito—Naniniwala na sila ay itinaboy palabas ng lupain ng Jerusalem dahil sa kasamaan ng kanilang mga ama, at na ginawan sila ng masama sa ilang ng kanilang mga kapatid, at ginawan din sila ng masama habang tumatawid sa dagat;

13 At muli, na ginawan sila ng masama habang nasa lupain ng kanilang unang pamana, matapos silang tumawid sa dagat, at lahat ng ito ay dahil sa higit na matapat si Nephi sa pagsunod sa mga kautusan ng Panginoon—kaya nga pinagpala siya ng Panginoon, sapagkat dininig ng Panginoon ang kanyang mga panalangin at tinugon ang mga yaon, at siya ang namuno sa kanilang paglalakbay sa ilang.

Ug nahitabo nga misulong sila sa amihanang yuta sa Shilom, kauban sa ilang bagâ nga panon, mga lalaki nga armado sa mga gapasan, ug mga panâ, ug mga espada, ug mga sundang, ug mga bato, ug mga saplong; ug nagpakagis sila sa ilang mga ulo nga sila nahimong mga upaw; ug nagbakos sila og panit nga bakos sa ilang mga bat-ang.

Ug nahitabo nga mimando ako nga ang mga babaye ug ang mga anak sa akong katawhan pagatagoan didto sa kamingawan; ug mimando usab ako nga ang tanang tigulang nga lalaki nga makadala pa og mga hinagiban, ug usab ang tanan nakong batan-ong mga lalaki nga makahibalong modala og hinagiban, kinahanglan magpundok sila aron sa pagpakiggubat batok sa mga Lamanita; ug ako mipahiluna kanila sa ilang mga dapit, matag tawo sumala sa iyang panuigon.

Ug nahitabo nga miadto kami aron sa pagpakiggubat batok sa mga Lamanita; ug ako, gani ako, sa akong katigulangon, miadto aron sa pagpakiggubat batok sa mga Lamanita. Ug nahitabo nga miadto kami dala ang kusog sa Ginoo ngadto sa gubat.

Karon, ang mga Lamanita walay nahibaloan mahitungod sa Ginoo, ni sa gahom sa Ginoo, busa misalig sila sa ilang kaugalingong kusog. Apan mga kusgan sila nga katawhan, sumala sa kusog sa kalalakin-an.

Mga luog sila, ug bangis, ug uhaw sa dugo nga katawhan, nga nagtuo sa tradisyon sa ilang mga amahan, nga mao kini—Nagtuo nga giabog sila gikan sa yuta sa Jerusalem tungod sa mga sayop nga binuhatan sa ilang mga amahan, ug nga sila gidaogdaog sa ilang kaigsoonan didto sa kamingawan, ug nga sila gidaogdaog usab samtang nagtabok sa dagat;

Ug usab, nga sila gidaogdaog samtang didto sa yuta sa ilang unang kabilin, human sila makatabok sa dagat, ug kining tanan tungod kay si Nephi mas nagmatinud-anon sa pagtuman sa mga sugo sa Ginoo—busa gipalabi siya sa Ginoo, kay gidungog sa Ginoo ang iyang mga pag-ampo ug gitubag kini, ug siya ang nangulo sa ilang pagpanaw sa kamingawan.

And it came to pass that they came up upon the north of the land of Shilom, with their numerous hosts, men armed with bows, and with arrows, and with swords, and with cimeters, and with stones, and with slings; and they had their heads shaved that they were naked; and they were girded with a leathern girdle about their loins.

And it came to pass that I caused that the women and children of my people should be hid in the wilderness; and I also caused that all my old men that could bear arms, and also all my young men that were able to bear arms, should gather themselves together to go to battle against the Lamanites; and I did place them in their ranks, every man according to his age.

And it came to pass that we did go up to battle against the Lamanites; and I, even I, in my old age, did go up to battle against the Lamanites. And it came to pass that we did go up in the strength of the Lord to battle.

Now, the Lamanites knew nothing concerning the Lord, nor the strength of the Lord, therefore they depended upon their own strength. Yet they were a strong people, as to the strength of men.

They were a wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, believing in the tradition of their fathers, which is this—Believing that they were driven out of the land of Jerusalem because of the iniquities of their fathers, and that they were wronged in the wilderness by their brethren, and they were also wronged while crossing the sea;

And again, that they were wronged while in the land of their first inheritance, after they had crossed the sea, and all this because that Nephi was more faithful in keeping the commandments of the Lord—therefore he was favored of the Lord, for the Lord heard his prayers and answered them, and he took the lead of their journey in the wilderness.

- 14 At napoot sa kanya ang kanyang mga kapatid dahil sa hindi nila naunawaan ang mga pakikitungo ng Panginoon; napoot din sila sa kanya sa ibabaw ng mga tubig dahil sa pinatigas nila ang kanilang mga puso laban sa Panginoon.
- 15 At muli, napoot sila sa kanya nang makarating na sila sa lupang pangako, dahil kanilang sinabi na kinuha niya ang pamumuno sa mga tao mula sa kanilang mga kamay; at hinangad nilang patayin siya.
- 16 At muli, napoot sila sa kanya dahil sa lumisan siya patungo sa ilang tulad ng iniutos sa kanya ng Panginoon, at dinala ang mga talang nauukit sa mga laminang tanso, sapagkat kanilang sinasabi na pinagnakawan niya sila.
- 17 At kaya naman itinuro nila sa kanilang mga anak na dapat nilang kapootan sila, at dapat nilang paslangin sila, at dapat nilang pagnakawan at dambungan sila, at gawin ang lahat ng kanilang magagawa upang lipulin sila; kaya nga, sila ay may walang hanggang pagkapoot sa mga anak ni Nephi.
- 18 Sa natatanging kadahilanang ito, si haring Laman, sa pamamagitan ng kanyang katusuhan, at mapanlinlang na pagsisinungaling, at ng kanyang mga kaaya-ayang pangako, ay nalinlang ako, na dinala ko ang aking mga tao sa lupaing ito, upang kanilang malipol sila; oo, at nagdusa kami nitong maraming taon sa lupain.
- 19 At ngayon, ako, si Zeniff, matapos sabihin ang lahat ng bagay na ito sa aking mga tao hinggil sa mga Lamanita, hinimok ko sila na humayo sa digmaan sa kanilang lakas, ibinibigay ang kanilang tiwala sa Panginoon; kaya nga, kami ay nakipaglaban sa kanila nang harap-harapan.
- 20 At ito ay nangyari na muli namin silang naitaboy palabas ng aming lupain; at napatay namin sila nang may malupit na pagkatay, maging napakarami kung kaya't hindi na namin sila mabilang.
- 21 At ito ay nangyari na muli kaming bumalik sa aming sariling lupain, at ang aking mga tao ay muling nagsimulang mamastol ng kanilang mga kawan, at magbungkal ng kanilang lupa.
- 22 At ngayon, ako, na matanda na, ay iginawad ang kaharian sa isa sa aking mga anak na lalaki; kaya nga, wala na akong sasabihin pa. At pagpalain nawa ng Panginoon ang aking mga tao. Amen.

Ug ang iyang kaigsoonan nasuko kaniya tungod kay wala sila makasabot sa mga pamaagi sa Ginoo; nasuko usab sila kaniya didto sa kadagatan tungod kay gipatig-a nila ang ilang mga kasingkasing batok sa Ginoo.

Ug usab, nasuko sila kaniya dihang nangabot sila sa gisaad nga yuta, tungod kay miingon sila nga giilog niya ang pagdumala sa katawhan gikan sa ilang mga kamot; ug nagtinguha sila sa pagpatay kaniya.

Ug usab, nasuko sila kaniya tungod kay mibiya siya padulong sa kamingawan dihang gisugo siya sa Ginoo, ug gidala ang mga talaan nga gikulit sa mga palid nga tumbaga, kay miingon sila nga nangawat siya kanila.

Ug sa ingon niini gitudloan nila ang ilang mga anak nga kinahanglan sila nga magdumot kanila, ug kinahanglan nga sila mopatay kanila, ug kinahanglan nga sila motulis ug molungkab kanila, ug buhaton ang tanan nilang mahimo sa paglaglag kanila; busa sila adunay walay kataposang kasilag ngadto sa mga anak ni Nephi.

Niini gayod nga hinungdan nga si hari Laman, pinaagi sa iyang pagkamalimbongon, ug pagkamalipoton, ug sa iyang madanihong mga saad, milingla kanako, nga gidala nako kining akong katawhan dinhi niini nga yuta, aron sila molaglag kanila; oo, ug kami nag-antos niini sa daghang katuigan sa yuta.

Ug karon ako, si Zeniff, human makasulti niining tanan nga butang ngadto sa akong katawhan mahitungod sa mga Lamanita, miagni ako kanila nga makiggubat gamit ang ilang kusog, mobutang sa ilang pagsalig sa Ginoo; busa, nakig-away kami kanila, sa inatubangay.

Ug nahitabo nga naabog namo sila pag-usab paggawas sa among yuta; ug mipatay kami kanila sa grabeng pagpatay, gani daghan kaayo nga dili namo sila maihap.

Ug nahitabo nga namalik na usab kami sa kaugalingon namong yuta, ug ang akong katawhan misugod na usab sa pag-atiman sa ilang mga gagmayng kahayopan, ug sa pagtikad sa ilang yuta.

Ug karon ako, kay tigulang na, mitugyan sa akong gingharian ngadto sa usa sa akong mga anak nga lalaki; busa, ako wala nay dugang ikasulti. Ug hinaot nga ang Ginoo mopanalangin sa akong katawhan. Amen.

And his brethren were wroth with him because they understood not the dealings of the Lord; they were also wroth with him upon the waters because they hardened their hearts against the Lord.

And again, they were wroth with him when they had arrived in the promised land, because they said that he had taken the ruling of the people out of their hands; and they sought to kill him.

And again, they were wroth with him because he departed into the wilderness as the Lord had commanded him, and took the records which were engraven on the plates of brass, for they said that he robbed them.

And thus they have taught their children that they should hate them, and that they should murder them, and that they should rob and plunder them, and do all they could to destroy them; therefore they have an eternal hatred towards the children of Nephi.

For this very cause has king Laman, by his cunning, and lying craftiness, and his fair promises, deceived me, that I have brought this my people up into this land, that they may destroy them; yea, and we have suffered these many years in the land.

And now I, Zeniff, after having told all these things unto my people concerning the Lamanites, I did stimulate them to go to battle with their might, putting their trust in the Lord; therefore, we did contend with them, face to face.

And it came to pass that we did drive them again out of our land; and we slew them with a great slaughter, even so many that we did not number them.

And it came to pass that we returned again to our own land, and my people again began to tend their flocks, and to till their ground.

And now I, being old, did confer the kingdom upon one of my sons; therefore, I say no more. And may the Lord bless my people. Amen.

Mosias 11

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na iginawad ni Zenif ang kaharian kay Noe, isa sa kanyang mga anak na lalaki; kaya nga, nagsimulang mamahala si Noe bilang kahalili niya; at hindi siya lumakad sa mga landas ng kanyang ama.
- 2 Sapagkat dinggin, hindi niya sinunod ang mga kautusan ng Diyos, kundi lumakad siya alinsunod sa mga naisin ng kanyang puso. At marami siyang asawa at kalunya. At pinapangyari niya na ang kanyang mga tao ay magkasala, at gawin ang yaong karumal-dumal sa paningin ng Panginoon. Oo, at gumawa sila ng mga pagpapatutot at lahat ng uri ng kasamaan.
- 3 At nagpataw siya ng buwis na ikalimang bahagi ng lahat ng kanilang pag-aari, ikalimang bahagi ng kanilang ginto at ng kanilang pilak, at ikalimang bahagi ng kanilang zif, at ng kanilang tumbaga, at ng kanilang tanso at kanilang bakal; at ikalimang bahagi ng kanilang mga patabain; at ikalimang bahagi rin ng lahat ng kanilang butil.
- 4 At ang lahat ng ito ay kinamkam niya upang maitustos sa kanyang sarili, at sa kanyang mga asawa at sa kanyang mga kalunya; at sa kanya ring mga saserdote, at sa kanilang mga asawa at sa kanilang mga kalunya; at sa gayon niya binago ang mga pamamalakad ng kaharian.
- 5 Sapagkat inalis niya ang lahat ng saserdoteng itinalaga ng kanyang ama, at nagtalaga ng mga bago na kanilang kahalili, mga yaong iniangat sa kapalaluan ng kanilang mga puso.
- 6 Oo, at sa gayon sila tinustusan sa kanilang katamaran, at sa kanilang pagsamba sa mga diyus-diyusan, at sa kanilang mga pagpapatutot, sa pamamagitan ng mga buwis na ipinataw ni haring Noe sa kanyang mga tao; sa gayon ang mga tao ay labis na nagpagal upang matustusan ang kasamaan.
- 7 Oo, at sumamba rin sila sa mga diyus-diyusan, dahil sa nalinlang sila ng mga walang kabuluhan at mapanghibok na salita ng hari at mga saserdote; sapagkat nangusap sila ng mga mapanghibok na salita sa kanila.
- 8 At ito ay nangyari na nagtayo si haring Noe ng maraming marangya at maluwang na gusali; at pinalamutian niya ang mga ito ng mahuhusay na yaring kahoy, at lahat ng uri ng mamahaling bagay, ng ginto, at ng pilak, at ng bakal, at ng tanso, at ng zif, at ng tumbaga;

Mosiah 11

Ug karon nahitabo nga gitugyan ni Zeniff ang gingharian ngadto kang Noah, usa sa iyang mga anak nga lalaki; busa misugod si Noah sa paghari puli kaniya; ug wala siya mosunod sa pamaagi sa iyang amahan.

Kay tan-awa, wala siya magtuman sa mga sugo sa Dios, apan naglakaw siya subay sa mga tinguha sa iyang kaugalingong kasingkasing. Ug daghan siya og asawa ug mga puyo-puyo. Ug gipahinabo niya nga makasala ang iyang katawhan, ug sa pagbuhat sa butang nga salawayon sa panan-aw sa Ginoo. Oo, ug mibuhat sila og mga pakighilawas nga adunay bayad ug tanan nga matang sa kadaotan.

Ug mipahamtang siya og buhis nga ikalimang bahin sa tanan nilang gipang-iya, ikalimang bahin sa ilang bulawan ug sa ilang pilak, ug ikalimang bahin sa ilang ziff, ug sa ilang kobre, ug sa ilang tumbaga ug sa ilang puthaw; ug ikalimang bahin sa ilang mga linaming; ug usab ikalimang bahin sa tanan nilang mga lugas.

Ug kining tanan gigamit niya aron ibuhi sa iyang kaugalingon, ug sa iyang mga asawa ug sa iyang mga puyo-puyo; ug usab sa iyang mga pari, ug sa ilang mga asawa ug sa ilang mga puyo-puyo; sa ingon niini nausab niya ang mga kalihokan sa gingharian.

Kay gipangantang niya ang tanang pari nga gipahimutang sa iyang amahan, ug mipili og mga bag-o puli kanila, sama sa mga tawo nga gibayaw sa garbo sa ilang mga kasingkasing.

Oo, ug sa ingon niana gisuportahan sila sa ilang pagkatapolan, ug sa ilang pagsimba og mga dios-dios, ug sa ilang mga pakighilawas nga adunay bayad, pinaagi sa mga buhis nga gipahamtang ni hari Noah sa iyang katawhan; sa ingon niini ang katawhan naghago sa hilabihan aron isuporta sa pagkadaotan.

Oo, ug nahimo usab silang mga tigsimba og mga dios-dios, tungod kay nalingla sila sa walay pulos ug maulog-ulogon nga mga pulong sa hari ug sa mga pari; kay namulong man sila og maulog-ulogon nga mga butang ngadto kanila.

Ug nahitabo nga mitukod si hari Noah og daghang maanindot ug dagkong mga gambalay; ug gidayan-dayanan niya kini og maanindot nga pagkapanday nga mga kahoy, ug sa tanang matang sa mahalon nga mga butang, sa bulawan, ug pilak, ug puthaw, ug tumbaga, ug ziff, ug kobre;

Mosiah 11

And now it came to pass that Zeniff conferred the kingdom upon Noah, one of his sons; therefore Noah began to reign in his stead; and he did not walk in the ways of his father.

For behold, he did not keep the commandments of God, but he did walk after the desires of his own heart. And he had many wives and concubines. And he did cause his people to commit sin, and do that which was abominable in the sight of the Lord. Yea, and they did commit whoredoms and all manner of wickedness.

And he laid a tax of one fifth part of all they possessed, a fifth part of their gold and of their silver, and a fifth part of their ziff, and of their copper, and of their brass and their iron; and a fifth part of their fatlings; and also a fifth part of all their grain.

And all this did he take to support himself, and his wives and his concubines; and also his priests, and their wives and their concubines; thus he had changed the affairs of the kingdom.

For he put down all the priests that had been consecrated by his father, and consecrated new ones in their stead, such as were lifted up in the pride of their hearts.

Yea, and thus they were supported in their laziness, and in their idolatry, and in their whoredoms, by the taxes which king Noah had put upon his people; thus did the people labor exceedingly to support iniquity.

Yea, and they also became idolatrous, because they were deceived by the vain and flattering words of the king and priests; for they did speak flattering things unto them.

And it came to pass that king Noah built many elegant and spacious buildings; and he ornamented them with fine work of wood, and of all manner of precious things, of gold, and of silver, and of iron, and of brass, and of ziff, and of copper;

9 At nagpatayo rin siya para sa kanyang sarili ng isang maluwang na palasyo, at isang trono sa gitna niyon, lahat ng ito ay yari sa mahusay na kahoy at pinalamutian ng ginto at pilak at ng mamahaling bagay.

10 At iniutos din niya na ang kanyang mga manggagawa ay gumawa ng lahat ng uri ng mahuhusay na kayarian sa loob ng mga dingding ng templo, yari sa mahusay na kahoy, at yari sa tumbaga, at yari sa tanso.

11 At ang mga luklukang inilaan para sa kanyang matataas na saserdote, na mataas sa lahat ng ibang mga luklukan, ay kanyang pinalamutian ng lantay na ginto; at iniutos niyang magtayo ng isang dantayan, upang kanilang maipahinga ang kanilang mga katawan at kanilang mga bisig habang nangungusap sila ng mga kasinungalingan at walang kabuluhang salita sa kanyang mga tao.

12 At ito ay nangyari na nagtayo siya ng isang tore malapit sa templo; oo, isang napakataas na tore, maging napakataas na makatatayo siya sa tuktok niyon at matatanaw ang lupain ng Silom, at gayundin ang lupain ng Semlon, na pag-aari ng mga Lamanita; at maaari din niyang matanaw ang lahat ng lupain sa paligid.

13 At ito ay nangyari na iniutos niyang magtayo ng maraming gusali sa lupain ng Silom; at iniutos niyang magtayo ng mataas na tore sa burol na nasa hilaga ng lupain ng Silom, na naging kanlungan ng mga anak ni Nephi sa panahong tumakas sila sa lupain; at ganito ang kanyang ginawa sa mga kayamanang natamo niya sa pamamagitan ng pagbubuwis sa kanyang mga tao.

14 At ito ay nangyari na inilagak niya ang kanyang puso sa kanyang mga kayamanan, at ginugol niya ang kanyang panahon sa magulong pamumuhay kasama ng kanyang mga asawa at kanyang mga kalunya; at gayundin, ang kanyang mga saserdote ay iginugol ang kanilang panahon sa mga patutot.

15 At ito ay nangyari na nagtanim siya ng mga ubasan sa paligid ng lupain; at nagtayo siya ng mga pisaan ng ubas, at gumawa ng maraming alak; at kaya nga naging manlalango siya, at gayundin ang kanyang mga tao.

Ug mitukod usab siya alang kaniya og usa ka dakong palasyo, ug usa ka trono sa tunga-tunga niana, kining tanan hinimo sa maanindot nga kahoy ug gidayandayanan og bulawan ug pilak ug sa mahalon nga mga butang.

Ug mimando usab siya nga ang iyang mga trabahante mobuhat sa tanang matang sa maanindot nga pagkabuhat sulod sa mga bongbong sa templo, nga gikan sa maanindot nga kahoy, ug sa kobre, ug sa tumbaga.

Ug ang mga lingkoranan nga gilain alang sa labaw nga mga pari, nga labaw sa tanang lingkoranan, iyang gidayandayanan og puro nga bulawan; ug mimando siya sa pagbuhat og sad-ayanan, aron ikakapahulay nila ang ilang mga lawas ug ang ilang mga bukton niana samtang mamulong sila og mga bakak ug walay pulos nga mga pulong ngadto sa iyang katawhan.

Ug nahitabo nga mitukod siya og usa ka tore duol sa templo; oo, usa ka taas kaayo nga tore, gani hilabihan ka taas nga siya makabarog sa ibabaw niini ug matanaw ang yuta sa Shilom, ug usab ang yuta sa Shemlon, nga gipanag-iya sa mga Lamanita; ug gani makatan-aw siya sa tanang kayutaan libot niini.

Ug nahitabo nga mimando siya sa pagtukod og daghang gambalay sa yuta sa Shilom; ug mimando siya nga usa ka dako nga tore ang tukoron sa amihan nga bungtod sa yuta sa Shilom, nga gihimong usa ka pahulayan alang sa mga anak ni Nephi niadtong panahon nga sila milayas gikan sa yuta; ug gihimo niya kini gamit ang katigayonan nga iyang naangkon pinaagi sa buhis sa iyang katawhan.

Ug nahitabo nga gipahimutang niya ang iyang kasingkasing diha sa iyang mga katigayonan, ug gigahin niya ang iyang panahon sa sobrang paglingaw-lingaw sa kinabuhi kauban sa iyang mga asawa ug sa iyang mga puyo-puyo; ug mao usab sa iyang mga pari nga migahin sa ilang panahon kauban sa mga babaye nga nagbaligya sa ilang dungog.

Ug nahitabo nga mitanom siya og mga ubas libot sa yuta; ug mitukod siya og mga intosan sa bino, ug mihimo og daghang bino; ug busa nahimo siyang palainom, ug mao usab ang iyang katawhan.

And he also built him a spacious palace, and a throne in the midst thereof, all of which was of fine wood and was ornamented with gold and silver and with precious things.

And he also caused that his workmen should work all manner of fine work within the walls of the temple, of fine wood, and of copper, and of brass.

And the seats which were set apart for the high priests, which were above all the other seats, he did ornament with pure gold; and he caused a breastwork to be built before them, that they might rest their bodies and their arms upon while they should speak lying and vain words to his people.

And it came to pass that he built a tower near the temple; yea, a very high tower, even so high that he could stand upon the top thereof and overlook the land of Shilom, and also the land of Shemlon, which was possessed by the Lamanites; and he could even look over all the land round about.

And it came to pass that he caused many buildings to be built in the land Shilom; and he caused a great tower to be built on the hill north of the land Shilom, which had been a resort for the children of Nephi at the time they fled out of the land; and thus he did do with the riches which he obtained by the taxation of his people.

And it came to pass that he placed his heart upon his riches, and he spent his time in riotous living with his wives and his concubines; and so did also his priests spend their time with harlots.

And it came to pass that he planted vineyards round about in the land; and he built wine-presses, and made wine in abundance; and therefore he became a wine-bibber, and also his people.

16 At ito ay nangyari na nagsimulang sumalakay ang mga Lamanita sa kanyang mga tao, sa maliit na bilang, at pinatay sila sa kanilang mga bukirin, at habang ipinapastol nila ang kanilang mga kawan.

17 At nagpadala si haring Noe ng mga bantay sa paligid ng lupain upang hindi sila makapasok; subalit hindi sapat ang bilang ng kanyang ipinadala, at sinalakay sila ng mga Lamanita at pinatay sila, at itinaboy ang marami sa kanilang mga kawan papalabas ng lupain; sa ganito sila nagsimulang lipulin ng mga Lamanita, at ipalaspas ang kanilang pagkapoot sa kanila.

18 At ito ay nangyari na ipinadala ni haring Noe ang kanyang mga hukbo laban sa kanila, at naitaboy silang pabalik, o kanilang naitaboy sila pabalik nang pansamantala; kaya nga, bumalik silang nagsasaya sa kanilang nasamsam.

19 At ngayon, dahil sa malaking pagkapanalong ito, iniangat sila sa kapalaluan ng kanilang mga puso; at ipinagmalaki nila ang sarili nilang lakas, sinasabi na ang kanilang limampu ay kayang labanan ang mga libu-libong Lamanita; at sa ganito sila nagmalaki, at nalugod sa dugo, at sa pagpapadanak ng dugo ng kanilang mga kapatid, at ito ay dahil sa kasamaan ng kanilang hari at mga saserdote.

20 At ito ay nangyari na may isang lalaki sa kanila na nagnangalang Abinadi; at humayo siya sa kanila, at nagsimulang magpropesiya, sinasabing: Dinggin, ganito ang wika ng Panginoon, at sa ganito niya ako inutusan, sinasabing, Humayo, at sabihin sa mga taong ito, ganito ang wika ng Panginoon—Sa aba sa mga taong ito, sapagkat nakita ko ang kanilang mga karumal-dumal na gawain, at ang kanilang kasamaan, at ang kanilang mga pagpapatutot; at maliban kung magsisisi sila ay parurusahan ko sila sa aking galit.

21 At maliban kung magsisisi sila at babaling sa Panginoon nilang Diyos, dinggin, ibibigay ko sila sa mga kamay ng kanilang mga kaaway; oo, at sila ay madadala sa pagkaalipin; at pahihirapan sila ng kamay ng kanilang mga kaaway.

22 At ito ay mangyayari na makikilala nila na ako ang Panginoon nilang Diyos, at isang selosong Diyos, na nagpaparusa sa mga kasamaan ng aking mga tao.

Ug nahitabo nga ang mga Lamanita misugod sa pagsulong sa iyang katawhan, sa ginagmay nilang pundok, ug sa pagpatay kanila diha sa ilang mga umahan, ug samtang nagtugway sila sa ilang mga gagmayng kahayopan.

Ug si hari Noah mipadala og mga bantay libot sa yuta aron dili sila makapaduol; apan wala siya magpadala og igong gidaghanon, ug ang mga Lamanita misulong kanila ug mipatay kanila, ug miabog sa daghan sa ilang mga gagmayng kahayopan paggawas sa yuta; sa ingon niana ang mga Lamanita misugod sa paglaglag kanila, ug sa pagpahamtang sa ilang kapungot kanila.

Ug nahitabo nga si hari Noah mipadala sa iyang kasundalohan batok kanila, ug miabog kanila pagbalik, o sila miabog kanila og balik sulod sa mubo nga panahon; busa, namalik sila nga nagmalipayon sa ilang nailog.

Ug karon, tungod niining dako nga kadaogan, gibayaw sila sa garbo sa ilang mga kasingkasing; gipasigarbo gayod nila ang ilang kaugalingong kusog, nag-ingon nga ang ilang kalim-an makabarog batok sa liboan ka Lamanita; ug sa ingon niana sila nagmapagarbohon, ug gikalipay gayod nila ang dugo, ug ang pagpaagas sa dugo sa ilang kaigsoonan, ug gumikan kini sa kadaotan sa ilang hari ug mga pari.

Ug nahitabo nga dihay tawo taliwala kanila kansang ngalan mao si Abinadi; ug miadto siya taliwala kanila, ug misugod sa pagpanagna, nga nag-ingon: Tan-awa, sa ingon niini miingon ang Ginoo, ug sa ingon niini siya misugo kanako, nga nag-ingon, Lakaw, ug sultihi kini nga katawhan, sa ingon niini miingon ang Ginoo—Alaot kini nga katawhan, kay nakakita ako sa ilang mga pagkasalawayon, ug sa ilang pagkadaotan, ug sa ilang mga pakighilawas nga adunay bayad; ug gawas kon sila maghinulsol silotan nako sila sa akong kasuko.

Ug gawas kon maghinulsol sila ug mobalik sa Ginoo nga ilang Dios, tan-awa, ako silang itugyan ngadto sa mga kamot sa ilang mga kaaway; oo, ug dad-on sila sa pagkaulipon; ug pagasakiton sila pinaagi sa kamot sa ilang mga kaaway.

Ug mahitabo nga masayod sila nga ako mao ang Ginoo nga ilang Dios, ug ako usa ka abubhoan nga Dios, nga mosilot sa sayop nga mga binuhatan sa akong katawhan.

And it came to pass that the Lamanites began to come in upon his people, upon small numbers, and to slay them in their fields, and while they were tending their flocks.

And king Noah sent guards round about the land to keep them off; but he did not send a sufficient number, and the Lamanites came upon them and killed them, and drove many of their flocks out of the land; thus the Lamanites began to destroy them, and to exercise their hatred upon them.

And it came to pass that king Noah sent his armies against them, and they were driven back, or they drove them back for a time; therefore, they returned rejoicing in their spoil.

And now, because of this great victory they were lifted up in the pride of their hearts; they did boast in their own strength, saying that their fifty could stand against thousands of the Lamanites; and thus they did boast, and did delight in blood, and the shedding of the blood of their brethren, and this because of the wickedness of their king and priests.

And it came to pass that there was a man among them whose name was Abinadi; and he went forth among them, and began to prophesy, saying: Behold, thus saith the Lord, and thus hath he commanded me, saying, Go forth, and say unto this people, thus saith the Lord—Wo be unto this people, for I have seen their abominations, and their wickedness, and their whoredoms; and except they repent I will visit them in mine anger.

And except they repent and turn to the Lord their God, behold, I will deliver them into the hands of their enemies; yea, and they shall be brought into bondage; and they shall be afflicted by the hand of their enemies.

And it shall come to pass that they shall know that I am the Lord their God, and am a jealous God, visiting the iniquities of my people.

- 23 At ito ay mangyayari na maliban kung magsisisi ang mga taong ito at babaling sa Panginoon nilang Diyos, sila ay madadala sa pagkaalipin; at walang makapagpapalaya sa kanila, maliban sa Panginoon, ang Pinakamakapangyarihang Diyos.
- 24 Oo, at ito ay mangyayari na kapag magsusumamo sila sa akin, magiging mabagal ako sa pagdinig ng kanilang mga pagsusumamo; oo, at pahihintulutan ko silang pahirapan ng kanilang mga kaaway.
- 25 At maliban kung magsisisi sila na suot ang magaspang na damit at sa alabok, at magsusumamo nang taimtim sa Panginoon nilang Diyos, hindi ko diringgin ang kanilang mga panalangin, ni hindi ko sila hahanguin sa kanilang mga paghihirap; at gayon ang wika ng Panginoon, at sa gayon niya ako inutusan.
- 26 Ngayon, ito ay nangyari na nang sabihin ni Abinadi ang mga salitang ito sa kanila, sila ay napoot sa kanya, at hinangad na kitlin ang kanyang buhay; subalit iniligtas siya ng Panginoon mula sa kanilang mga kamay.
- 27 Ngayon, nang marinig ni haring Noe ang mga salitang sinabi ni Abinadi sa mga tao, napoot din siya; at sinabi niya: Sino si Abinadi, na ako at ang aking mga tao ay hahatulan niya, o sino ang Panginoon, na magpapataw ng gayong malupit na pagpapahirap sa aking mga tao?
- 28 Inuutusan ko kayong dalhin dito si Abinadi, upang mapatay ko siya, sapagkat sinabi niya ang mga bagay na ito upang pukawin niya ang aking mga tao na magalit sa isa't isa, at lumikha ng mga alitan sa aking mga tao; kaya nga, siya ay papatayin ko.
- 29 Ngayon, ang mga mata ng mga tao ay nabubulagan; kaya nga, pinatigas nila ang kanilang mga puso laban sa mga salita ni Abinadi, at hinangad nila mula noon na dakpin siya. At pinatigas ni haring Noe ang kanyang puso laban sa salita ng Panginoon, at hindi siya nagsisi sa kanyang masasamang gawa.
- Ug mahitabo nga gawas kon kini nga katawhan maghinulsol ug mobalik sa Ginoo nga ilang Dios, dad-on sila sa pagkaulipon; ug walay moluwas kanila, gawas sa Ginoo nga Labing Makagagahom nga Dios.
- Oo, ug mahitabo nga kon mangamuyo sila kanako maglangan ako sa pagtubag sa ilang mga pangamuyo; oo, ug ako motugot nga sakiton sila sa ilang mga kaaway.
- Ug gawas kon maghinulsol sila nga magsul-ob og sapot nga sako ug mga abo, ug mangamuyo sa hilabihan ngadto sa Ginoo nga ilang Dios, dili ako maminaw sa ilang mga pag-ampo, dili ako moluwas kanila gikan sa ilang mga kasakit; ug sa ingon niini misulti ang Ginoo, ug sa ingon niini siya misugo kanako.
- Karon nahitabo nga sa dihang nasulti ni Abinadi kini nga mga pulong ngadto kanila nangasuko sila kaniya, ug nagtinguha sa paghunos sa iyang kinabuhi; apan ang Ginoo miluwas kaniya gikan sa ilang mga kamot.
- Karon sa dihang si hari Noah nakadungog sa mga pulong nga gisulti ni Abinadi ngadto sa katawhan, nasuko usab siya; ug miingon siya: Kinsa ba si Abinadi, nga ako ug ang akong katawhan iyang pagahukman, o kinsa ba ang Ginoo, nga magdala og hilabihan nga kasakit sa akong katawhan?
- Mandoan ko kamo sa pagdala ni Abinadi dinhi, aron patyon nako siya, kay nasulti niya kining mga butanga aron iyang mahulhogan ang akong katawhan sa pagkasuko sa usag usa, ug aron makamugna og panagbingkil taliwala sa akong katawhan; busa patyon nako siya.
- Karon ang mga mata sa katawhan nabutaan; busa gipatig-a nila ang ilang mga kasingkasing batok sa mga pulong ni Abinadi, ug nagtinguha sila gikan niadtong panahona sa pagdakop kaniya. Ug si hari Noah mipatig-a sa iyang kasingkasing batok sa pulong sa Ginoo, ug wala maghinulsol sa iyang mga daotan nga binuhatan.
- And it shall come to pass that except this people repent and turn unto the Lord their God, they shall be brought into bondage; and none shall deliver them, except it be the Lord the Almighty God.
- Yea, and it shall come to pass that when they shall cry unto me I will be slow to hear their cries; yea, and I will suffer them that they be smitten by their enemies.
- And except they repent in sackcloth and ashes, and cry mightily to the Lord their God, I will not hear their prayers, neither will I deliver them out of their afflictions; and thus saith the Lord, and thus hath he commanded me.
- Now it came to pass that when Abinadi had spoken these words unto them they were wroth with him, and sought to take away his life; but the Lord delivered him out of their hands.
- Now when king Noah had heard of the words which Abinadi had spoken unto the people, he was also wroth; and he said: Who is Abinadi, that I and my people should be judged of him, or who is the Lord, that shall bring upon my people such great affliction?
- I command you to bring Abinadi hither, that I may slay him, for he has said these things that he might stir up my people to anger one with another, and to raise contentions among my people; therefore I will slay him.
- Now the eyes of the people were blinded; therefore they hardened their hearts against the words of Abinadi, and they sought from that time forward to take him. And king Noah hardened his heart against the word of the Lord, and he did not repent of his evil doings.

Mosias 12

- 1 At ito ay nangyari na matapos ang dalawang taon na si Abinadi ay nagtungo sa kanila na nakabalatkayo, kung kaya't hindi nila siya nakilala, at nagsimulang magpropesiya sa kanila, sinasabing: Sa ganito ako inutusan ng Panginoon, sinasabing—Abinadi, humayo at magpropesiya sa aking mga tao, sapagkat pinatigas nila ang kanilang mga puso laban sa aking mga salita; sila ay hindi nagsisi sa kanilang masasamang gawa; samakatwid, parurusahan ko sila sa aking galit, oo, sa aking masidhing galit ay aking parurusahan sila sa kanilang mga kasamaan at karumal-dumal na gawain.
- 2 Oo, sa aba sa salinlahing ito! At sinabi sa akin ng Panginoon: Iunat mo ang iyong kamay at magpropesiya, sabihing: Ganito ang wika ng Panginoon, ito ay mangyayari na ang salinlahing ito, dahil sa kanilang mga kasamaan, ay madadala sa pagkaalipin, at masasampal sa pisngi; oo, at itataboy ng mga tao, at papatayin; at ang mga buwitre sa himpapawid, at ang mga aso, oo, at ang mababangis na hayop, ay sisilain ang kanilang laman.
- 3 At ito ay mangyayari na pahahalagahan ang buhay ni haring Noe ng tulad sa isang kasuotan sa loob ng mainit na hurno; sapagkat makikilala niya na ako ang Panginoon.
- 4 At ito ay mangyayari na parurusahan ko ang mga tao kong ito ng masidhing paghihirap, oo, ng taggutom at ng salot; at pananaghuyin ko sila sa buong maghapon.
- 5 Oo, at aking papapangyarihin na sila ay magkaroon ng mga pasanin sa kanilang mga likuran; at ipagtatabuyan silang tulad ng isang asnong hangal.
- 6 At ito ay mangyayari na magpapadala ako ng ulan ng yelo sa kanila, at pahihirapan sila nito; at hahagupitin din sila ng hanging silangan; at sasalanta din ng mga kulisap ang kanilang lupain, at lalamunin ang kanilang butil.
- 7 At hahagupitin sila ng isang malupit na salot—at gagawin ko ang lahat ng ito dahil sa kanilang mga kasamaan at karumal-dumal na gawain.

Mosiah 12

Ug nahitabo nga human sa duha ka tuig nga si Abinadi miabot taliwala kanila nga nagtakoban, nga wala sila makaila kaniya, ug misugod sa pagpanagna taliwala kanila, nga nag-ingon: Sa ingon niini misugo ang Ginoo kanako, nga nag-ingon—Abinadi, lakaw ug panagna ngadto niining akong katawhan, kay nagpatig-a sila sa ilang mga kasingkasing batok sa akong mga pulong; wala sila maghinulsol sa ilang mga daotang buhat; busa, silotan ko sila sa akong kasuko, oo, sa mapintas nako nga kasuko silotan ko sila sa ilang mga sayop nga binuhatan ug mga pagkasalawayon.

Oo, pagkaalaot niini nga henerasyon! Ug ang Ginoo miingon kanako: Ituyhad ang imong kamot ug panagna, nga mag-ingon: Sa ingon niini miingon ang Ginoo, mahitabo nga kini nga henerasyon, tungod sa ilang mga sayop nga binuhatan, mahimong mga ulipon, ug pagahampakon sa aping; oo, ug pagaabogon sa mga tawo, ug pagapatyon; ug ang mga langgam sa kahanginan nga magdadagit, ug ang mga iro, oo, ug ang mga ihalas nga mananap, molamoy sa ilang mga unod.

Ug mahitabo nga ang kinabuhi ni hari Noah isipon nga sama sa usa ka sapot sa mainit nga hudno; kay iyang masayran nga ako mao ang Ginoo.

Ug mahitabo nga mopasakit ako niini nga akong katawhan pinaagi sa mahapdos nga mga kasakit, oo, pinaagi sa kagutom ug sa kamatay; ug ipahitabo nako nga magtiyabaw sila sa tibuok adlaw.

Oo, ug ipahitabo nako nga makaangkon sila og mga palas-onon nga igaid diha sa ilang mga bukobuko; ug pagaabogon sila sama sa amang nga asno.

Ug mahitabo nga magpadala ako og ulan nga yelo taliwala kanila, ug kini mosakit kanila; ug sila usab hampakon sa hangin sa silangan; ug ang mga insekto modagsang usab sa ilang yuta, ug molamoy sa ilang lugas.

Ug sakiton sila pinaagi sa grabeng kamatay—ug kining tanan buhaton nako tungod sa ilang mga sayop nga binuhatan ug mga pagkasalawayon.

Mosiah 12

And it came to pass that after the space of two years that Abinadi came among them in disguise, that they knew him not, and began to prophesy among them, saying: Thus has the Lord commanded me, saying—Abinadi, go and prophesy unto this my people, for they have hardened their hearts against my words; they have repented not of their evil doings; therefore, I will visit them in my anger, yea, in my fierce anger will I visit them in their iniquities and abominations.

Yea, wo be unto this generation! And the Lord said unto me: Stretch forth thy hand and prophesy, saying: Thus saith the Lord, it shall come to pass that this generation, because of their iniquities, shall be brought into bondage, and shall be smitten on the cheek; yea, and shall be driven by men, and shall be slain; and the vultures of the air, and the dogs, yea, and the wild beasts, shall devour their flesh.

And it shall come to pass that the life of king Noah shall be valued even as a garment in a hot furnace; for he shall know that I am the Lord.

And it shall come to pass that I will smite this my people with sore afflictions, yea, with famine and with pestilence; and I will cause that they shall howl all the day long.

Yea, and I will cause that they shall have burdens lashed upon their backs; and they shall be driven before like a dumb ass.

And it shall come to pass that I will send forth hail among them, and it shall smite them; and they shall also be smitten with the east wind; and insects shall pester their land also, and devour their grain.

And they shall be smitten with a great pestilence—and all this will I do because of their iniquities and abominations.

- 8 At ito ay mangyayari na maliban kung magsisisi sila, lubusan ko silang lilipulin mula sa balat ng lupa; subalit mag-iwan sila ng talaan, at pangangalagaan ko ang mga ito para sa mga ibang bansang magmamay-ari sa lupain; oo, maging ito ay aking gagawin upang maipaalam ko ang mga karumal-dumal na gawain ng mga taong ito sa mga ibang bansa. At marami pang bagay ang ipinropesiya ni Abinadi laban sa mga taong ito.
- 9 At ito ay nangyari na nagalit sila sa kanya; at kanilang dinakip siya at dinala siyang nakagapos sa harapan ng hari, at sinabi sa hari: Masdan, nagdala kami ng isang tao sa inyong harapan na nagpropesiya ng kapahamakan hinggil sa inyong mga tao, at nagsabing lilipulin sila ng Diyos.
- 10 At nagpropesiya rin siya ng kapahamakan hinggil sa inyong buhay, at sinabi na ang inyong buhay ay matutulad sa isang kasuotan sa hurno ng apoy.
- 11 At muli, sinabi niyang matutulad kayo sa isang tangkay, maging tulad ng tuyong tangkay sa bukirin, na dinaraan ng mga hayop at yinayapakan sa ilalim ng paa.
- 12 At muli, sinabi niyang matutulad kayo sa mga bulaklak ng isang halamang matinik, na kapag ganap na itong hinog, kung iihip ang hangin, ito ay matatangay sa ibabaw ng lupain. At nagkukunwari siya na ang Panginoon ang nagsabi nito. At sinabi niyang ang lahat ng ito ay sasapit sa inyo maliban kung magsisisi kayo, at ito ay dahil sa inyong mga kasamaan.
- 13 At ngayon, O hari, anong malaking kasamaan ang inyong nagawa, o anong malalaking kasalanan ang nagawa ng inyong mga tao, na tayo ay susumpain ng Diyos o hahatulan ng taong ito?
- 14 At ngayon, O hari, dinggin, wala tayong kasalanan, at kayo, O hari, ay hindi nagkasala; samakatwid, ang taong ito ay nagsinungaling hinggil sa inyo, at nagpropesiya siya ng walang kabuluhan.
- 15 At dinggin, malalakas tayo, hindi tayo madadala sa pagkaalipin, o madadalang bihag ng ating mga kaaway; oo, at umunlad kayo sa lupain, at uunlad din kayo.
- 16 Masdan, naririto ang lalaki, ibinibigay namin siya sa inyong mga kamay; maaari ninyong gawin sa kanya kung ano ang sa palagay ninyong makabubuti.

Ug mahitabo nga gawas kon maghinulsol sila ako molaglag kanila sa hingpit gikan sa ibabaw sa yuta; bisan pa magbilin sila og talaan, ug ampingan ko kini alang sa ubang mga nasod nga makapanag-iya sa yuta; oo, gani buhaton ko kini aron akong ikabutyag ang mga pagkasalawayon niini nga katawhan ngadto sa ubang mga nasod. Ug daghang butang ang gipanagna ni Abinadi batok niini nga katawhan.

Ug nahitabo nga nasuko sila kaniya; ug gidakop nila siya ug gidala siya nga ginapos atubangan sa hari, ug miingon ngadto sa hari: Tan-awa, nagdala kami og tawo sa imong atubangan kinsa nanagna og daotan mahitungod sa imong katawhan, ug nag-ingon nga ang Dios molaglag kanila.

Ug nanagna usab siya og daotan mahitungod sa imong kinabuhì, ug nag-ingon nga ang imong kinabuhì mahisama sa sapot diha sa hudno sa kalayo.

Ug usab, miingon siya nga ikaw mahisama sa dagami, gani sama sa laya nga dagami sa umahan, nga yatakayakan ug tunobtunoban sa mga mananap.

Ug usab, miingon siya nga mahisama ikaw sa mga bulak sa sampinit, nga, kon kini mainsakto na sa kahinog, kon ang hangin mohuyop, ipadpad kini sa ibabaw sa yuta. Ug nagpakaaron-ingnon siya nga ang Ginoo mao ang nagsulti niini. Ug miingon siya nga kining tanan mahitabo kanimo gawas kon ikaw maghinulsol, ug kini tungod sa imong mga pagkadaotan.

Ug karon, O hari, unsa diay ang dako kaayong daotan nga imong nahimo, o unsa diay ang dagkong mga sala nga nabuhat sa imong katawhan, nga kami silotan man sa Dios o hukman niining tawhana?

Ug karon, O hari, tan-awa, kami walay mga kasaypanan, ug ikaw, O hari, wala makasala; busa, kining tawhana namakak mahitungod kanimo, ug walay pulos ang iyang gipanagna.

Ug tan-awa, mga lig-on kita, dili kita madala sa pagkaulipon, o madala nga bihag sa atong mga kaaway; oo, ug ikaw miuswag sa yuta, ug ikaw mouswag usab.

Tan-awa, ania ang tawo, itugyan namo siya sa imong mga kamot; mahimo nimong buhaton diha kaniya kon unsay gihunahuna nimo nga maayo.

And it shall come to pass that except they repent I will utterly destroy them from off the face of the earth; yet they shall leave a record behind them, and I will preserve them for other nations which shall possess the land; yea, even this will I do that I may discover the abominations of this people to other nations. And many things did Abinadi prophesy against this people.

And it came to pass that they were angry with him; and they took him and carried him bound before the king, and said unto the king: Behold, we have brought a man before thee who has prophesied evil concerning thy people, and saith that God will destroy them.

And he also prophesieth evil concerning thy life, and saith that thy life shall be as a garment in a furnace of fire.

And again, he saith that thou shalt be as a stalk, even as a dry stalk of the field, which is run over by the beasts and trodden under foot.

And again, he saith thou shalt be as the blossoms of a thistle, which, when it is fully ripe, if the wind bloweth, it is driven forth upon the face of the land. And he pretendeth the Lord hath spoken it. And he saith all this shall come upon thee except thou repent, and this because of thine iniquities.

And now, O king, what great evil hast thou done, or what great sins have thy people committed, that we should be condemned of God or judged of this man?

And now, O king, behold, we are guiltless, and thou, O king, hast not sinned; therefore, this man has lied concerning you, and he has prophesied in vain.

And behold, we are strong, we shall not come into bondage, or be taken captive by our enemies; yea, and thou hast prospered in the land, and thou shalt also prosper.

Behold, here is the man, we deliver him into thy hands; thou mayest do with him as seemeth thee good.

- 17 At ito ay nangyari na iniutos ni haring Noe na ipatapon si Abinadi sa bilangguan; at iniutos niya na sama-samang tipunin ng mga saserdote ang kanilang sarili upang makapagdaos siya ng isang pagpupulong kasama nila kung ano ang kanyang nararapat gawin sa kanya.
- 18 At ito ay nangyari na sinabi nila sa hari: Dalhin siya rito upang matanong namin siya; at iniutos ng hari na dalhin siya sa harapan nila.
- 19 At nagsimula silang tanungin siya, upang kanilang mapasinungalingan siya, nang sa gayon ay magkaroon sila ng ipararatang sa kanya; subalit kanyang tinugon sila nang buong tapang, at napangatwiranan ang lahat ng kanilang katanungan, oo, sa kanilang panggigilalas; sapagkat kanyang napangatwiranan sila sa lahat ng kanilang katanungan, at pinabulaanan sila sa lahat ng kanilang salita.
- 20 At ito ay nangyari na sinabi sa kanya ng isa sa kanila: Ano ang kahulugan ng mga salitang nasusulat, at itinuro ng ating mga ama, sinasabing:
- 21 Anong ganda sa mga bundok ng mga paa ng yaong nagdadala ng mabubuting balita; na naghahayag ng kapayapaan; na nagdadala ng mabubuting balita ng kabutihan; na naghahayag ng kaligtasan; na nagsasabi sa Sion, Ang iyong Diyos ay naghahari;
- 22 Ang iyong mga tagabantay ay magtataas ng tinig; sa magkakasamang tinig ay aawit sila, sapagkat kanilang makikita nang mata sa mata kapag ibabalik na muli ng Panginoon ang Sion;
- 23 Magpakagalak; magsiawit nang sabay-sabay, kayong mga nawasak na dako ng Jerusalem; sapagkat inalo ng Panginoon ang kanyang mga tao, tinubos niya ang Jerusalem;
- 24 Ipinakita ng Panginoon ang kanyang banal na bisig sa paningin ng lahat ng bansa, at lahat ng dulo ng mundo ay makikita ang kaligtasan ng ating Diyos?
- 25 At ngayon, sinabi ni Abinadi sa kanila: Mga saserdote ba kayo, at nagkukunwaring tinuturuan ang mga taong ito, at nakauunawa ng diwa ng pagpopropesiya, subalit nagnanais na malaman mula sa akin ang kahulugan ng mga bagay na ito?
- Ug nahitabo nga si hari Noah mimando nga si Abinadi ibalhog sa bilanggoan; ug misugo siya nga ang mga pari magpundok sa ilang mga kaugalingon aron makahimo siya og usa ka katigoman uban nila kon unsay angay niyang buhaton kaniya.
- Ug nahitabo nga misulti sila ngadto sa hari: Dad-a siya dinhi aron masukitsukit namo siya; ug misugo ang hari nga dad-on siya sa ilang atubangan.
- Ug gisugdan nila ang pagpangutana kaniya, sa pagbitik kaniya aron makasulti siya og mga butang nga batok sa iyang kaugalingon, nga niana makakuha sila og ikapasangil kaniya; apan mitubag siya kanila sa walay kahadlok, ug gitubag niya ang tanan nilang mga pangutana, oo, ngadto sa ilang katingala; tungod kay iyang gitubag sila sa tanan nilang mga pangutana, ug milupig kanila sa tanan nilang mga pulong.
- Ug nahitabo nga usa kanila miingon kaniya: Unsa ang gipasabot sa mga pulong nga nasulat, ug gitudlo sa atong mga amahan, nga nag-ingon:
- Pagkaanindot sa mga kabukiran sa mga tiil kaniya nga nagdala og maayong mga balita; nga nagmantala og kalinaw; nga nagdala og maayong mga balita sa pagkamatarong; nga nagmantala sa kaluwasan; nga nag-ingon sa Zion, ang Inyong Dios naghari;
- Ang imong magbalantay mopataas sa tingog; pinaagi sa magkahiusang tingog sila manganta; kay magkakitaay sila sa panahon nga ibalik sa Ginoo ang Zion;
- Paglipay; panganta kamong tanan nga nangaguba nga dapit sa Jerusalem; kay gihupay sa Ginoo ang iyang katawhan, gitubos niya ang Jerusalem;
- Gipadayag sa Ginoo ang iyang balaan nga bukton sa mga mata sa tanang nasod, ug ang tanang lumulupyo sa yuta makakita sa kaluwasan sa atong Dios?
- Ug karon miingon si Abinadi ngadto kanila: Kamo ba mga pari, ug nagpakaaron-ingnon nga nagtudlo niini nga katawhan, ug nakasabot sa espiritu sa pagpanagna, apan nagtinguha nga mahibalo gikan kanako unsay gipasabot niining mga butanga?
- And it came to pass that king Noah caused that Abinadi should be cast into prison; and he commanded that the priests should gather themselves together that he might hold a council with them what he should do with him.
- And it came to pass that they said unto the king: Bring him hither that we may question him; and the king commanded that he should be brought before them.
- And they began to question him, that they might cross him, that thereby they might have wherewith to accuse him; but he answered them boldly, and withstood all their questions, yea, to their astonishment; for he did withstand them in all their questions, and did confound them in all their words.
- And it came to pass that one of them said unto him: What meaneth the words which are written, and which have been taught by our fathers, saying:
- How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings; that publisheth peace; that bringeth good tidings of good; that publisheth salvation; that saith unto Zion, Thy God reigneth;
- Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye when the Lord shall bring again Zion;
- Break forth into joy; sing together ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem;
- The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations, and all the ends of the earth shall see the salvation of our God?
- And now Abinadi said unto them: Are you priests, and pretend to teach this people, and to understand the spirit of prophesying, and yet desire to know of me what these things mean?

- 26 Sinasabi ko sa inyo, sa aba sa inyo sa pagbabaluktot ng mga landas ng Panginoon! Sapagkat kung nauunawaan ninyo ang mga bagay na ito ay hindi ninyo itinuro ang mga yaon; samakatwid, ibinaluktot ninyo ang mga landas ng Panginoon.
- 27 Hindi ninyo ginamit ang inyong mga puso sa pag-unawa; kaya nga, hindi kayo naging matalino. Kung gayon; ano ang itinuturo ninyo sa mga taong ito?
- 28 At sinabi nila: Itinuturo namin ang batas ni Moises.
- 29 At muli, sinabi niya sa kanila: Kung itinuturo ninyo ang batas ni Moises ay bakit hindi ninyo ito sinusunod? Bakit ninyo inilalagak ang inyong mga puso sa mga kayamanan? Bakit kayo gumagawa ng mga pagpapatutot at sinasayang ang inyong lakas sa mga patutot, oo, at idinudulot na magkasala ang mga taong ito, kung kaya't nagkaroon ang Panginoon ng dahilang isugo ako upang magpropesiya laban sa mga taong ito, oo, maging isang malaking kapahamakan laban sa mga taong ito?
- 30 Hindi ba ninyo nalalaman na nagsasabi ako ng totoo? Oo, alam ninyong nagsasabi ako ng totoo; at nararapat lamang na manginig kayo sa harapan ng Diyos.
- 31 At ito ay mangyayari na parurusahan kayo dahil sa inyong kasamaan, sapagkat sinabi ninyong itinuturo ninyo ang batas ni Moises. At ano ang nalalaman ninyo hinggil sa batas ni Moises? Darating ba ang kaligtasan sa pamamagitan ng batas ni Moises? Ano ang masasabi ninyo?
- 32 At tumugon sila at sinabing darating nga ang kaligtasan sa pamamagitan ng batas ni Moises.
- 33 Subalit ngayon, sinabi ni Abinadi sa kanila: Alam ko na kung susundin ninyo ang mga kautusan ng Diyos ay maliligtas kayo; oo, kung susundin ninyo ang mga kautusang ibinigay ng Panginoon kay Moises sa bundok ng Sinai, sinasabing:
- 34 Ako ang Panginoon ninyong Diyos, na naglabas sa inyo sa lupain ng Egipto, mula sa bahay ng pagkaalipin.
- 35 Huwag kayong magkakaroon ng ibang Diyos maliban sa akin.
- 36 Huwag kayong gagawa sa inyong sarili ng anumang inukit na larawan, o anumang nahahalintulad ng anumang bagay na nasa langit sa taas, o mga bagay na nasa ilalim ng lupa.
- Sultihan ko kamo, alaot kamo tungod sa pagtuis sa pamaagi sa Ginoo! Kay kon kamo nakasabot niining mga butanga wala ninyo kini matudlo; busa, gituis ninyo ang pamaagi sa Ginoo.
- Wala ninyo gamita ang inyong mga kasingkasing aron sa pagsabot; busa, wala kamo magmaalamon. Busa, unsa ang inyong gitudlo niini nga katawhan?
- Ug miingon sila: Gitudlo namo ang balaod ni Moises.
- Ug miingon na usab siya ngadto kanila: Kon nagtudlo kamo sa balaod ni Moises ngano nga wala man ninyo kini tumana? Nganong gipahiluna man ninyo ang inyong mga kasingkasing diha sa mga katigayonan? Nganong nagbuhat man kamo og mga pakighilawas nga adunay bayad ug naggahin sa inyong kusog kauban sa mga tigbaligya og dungog, oo, ug nagtulod niining mga tawhana sa pagpakasala, hinungdan nga ang Ginoo mipadala kanako aron sa pagpanagna batok niini nga katawhan, oo, gani sa grabeng kadaotan batok niini nga katawhan?
- Wala ba kamo masayod nga nagsulti ako sa tinuod? Oo, nasayod kamo nga nagsulti ako sa tinuod; ug angay unta nga kamo mangurog sa atubangan sa Dios.
- Ug mahitabo nga silotan kamo tungod sa inyong mga pagkadaotan, kay miingon kamo nga nagtudlo kamo sa balaod ni Moises. Ug unsay inyong nahibaloan mahitungod sa balaod ni Moises? Ang kaluwasan moabot ba pinaagi sa balaod ni Moises? Unsay inyong ikasulti?
- Ug mitubag sila ug miingon nga ang kaluwasan miabot gayod tungod sa balaod ni Moises.
- Apan karon si Abinadi miingon kanila: Nasayod ako nga kon tumanon ninyo ang mga sugo sa Dios kamo maluwas; oo, kon tumanon ninyo ang mga sugo nga gisulti sa Ginoo kang Moises didto sa bukid sa Sinai, nga nag-ingon:
- Ako ang Ginoo nga inyong Dios, kinsa midala kaninyo gikan sa yuta sa Ehipto, gikan sa balay sa pagkaulipon.
- Dili kamo magbaton og lain nga Dios gawas kanako.
- Dili kamo magbuhat alang kaninyo og bisan unsa nga kinulit nga larawan, o bisan unsa nga may pagkasama sa bisan unsa nga butang nga anaa ibabaw sa langit, o mga butang nga anaa sa ubos sa yuta.
- I say unto you, wo be unto you for perverting the ways of the Lord! For if ye understand these things ye have not taught them; therefore, ye have perverted the ways of the Lord.
- Ye have not applied your hearts to understanding; therefore, ye have not been wise. Therefore, what teach ye this people?
- And they said: We teach the law of Moses.
- And again he said unto them: If ye teach the law of Moses why do ye not keep it? Why do ye set your hearts upon riches? Why do ye commit whoredoms and spend your strength with harlots, yea, and cause this people to commit sin, that the Lord has cause to send me to prophesy against this people, yea, even a great evil against this people?
- Know ye not that I speak the truth? Yea, ye know that I speak the truth; and you ought to tremble before God.
- And it shall come to pass that ye shall be smitten for your iniquities, for ye have said that ye teach the law of Moses. And what know ye concerning the law of Moses? Doth salvation come by the law of Moses? What say ye?
- And they answered and said that salvation did come by the law of Moses.
- But now Abinadi said unto them: I know if ye keep the commandments of God ye shall be saved; yea, if ye keep the commandments which the Lord delivered unto Moses in the mount of Sinai, saying:
- I am the Lord thy God, who hath brought thee out of the land of Egypt, out of the house of bondage.
- Thou shalt have no other God before me.
- Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of any thing in heaven above, or things which are in the earth beneath.

37 Ngayon, sinabi ni Abinadi sa kanila,
Ginawa ba ninyo ang lahat ng ito?
Sinasabi ko sa inyo, Hindi, hindi ninyo
ginawa. At itinuro ba ninyo sa mga taong
ito na dapat nilang gawin ang lahat ng
bagay na ito? Sinasabi ko sa inyo, Hindi,
hindi ninyo ginawa.

Karon si Abinadi miingon kanila,
Gibuhat ba ninyo kining tanan? Sultihan
ko kamo, Wala, wala ninyo kini mabuhat.
Ug nagtudlo ba kamo niini nga katawhan
nga kinahanglan nilang buhaton kining
tanan nga butang? Sultihan ko kamo,
Wala, wala ninyo kini mabuhat.

Now Abinadi said unto them, Have ye
done all this? I say unto you, Nay, ye have
not. And have ye taught this people that
they should do all these things? I say unto
you, Nay, ye have not.

Mosias 13

- 1 At ngayon, nang marinig ng hari ang mga salitang ito, sinabi niya sa kanyang mga saserdote: Dalhin ang taong ito, at patayin siya; sapagkat ano ang mapapala natin sa kanya, sapagkat siya ay baliw.
- 2 At nagsitayo sila at nagtangkang hawakan siya ng kanilang mga kamay; subalit kanyang napaglabanan sila, at sinabi sa kanila:
- 3 Huwag ninyo akong hawakan, sapagkat parurusahan kayo ng Diyos kung hahawakan ninyo ako, sapagkat hindi ko pa naipahayag ang mensaheng ibinigay ng Panginoon sa akin na ipahayag; ni hindi ko pa nasasabi sa inyo ang yaong hinihiling ninyong sabihin ko; samakatwid, hindi ipahihintulot ng Diyos na ako ay mamatay sa oras na ito.
- 4 Datapwat kailangan kong tuparin ang mga kautusang iniutos ng Diyos sa akin; at dahil sa sinabi ko sa inyo ang katotohanan, kayo ay nagagalit sa akin. At muli, dahil sa sinabi ko ang salita ng Diyos, hinatulan ninyo ako na ako ay baliw.
- 5 Ngayon, ito ay nangyari na matapos sabihin ni Abinadi ang mga salitang ito na ang mga tao ni haring Noe ay hindi nagtangkang hawakan siya ng kanilang mga kamay, sapagkat nasa kanya ang Espiritu ng Panginoon; at ang kanyang mukha ay nagliwanag nang may pambihirang kinang, maging tulad ni Moises habang nasa bundok ng Sinai, habang nakikipag-usap sa Panginoon.
- 6 At nangusap siya nang may kapangyarihan at karapatan mula sa Diyos; at ipinagpatuloy niya ang kanyang mga salita, sinasabing:
- 7 Nakikita ninyong wala kayong kapangyarihan na patayin ako, kaya nga tatapusin ko ang aking mensahe. Oo, at nahihiwatigan kong tumatagos ito sa inyong mga puso dahil sa sinasabi ko sa inyo ang katotohanan hinggil sa inyong mga kasamaan.
- 8 Oo, at pinupuno kayo ng aking mga salita ng pagkamangha at panggigilalas, at ng galit.
- 9 Subalit tatapusin ko ang aking mensahe; at pagkatapos ay hindi na mahalaga kung saan ako patutungo, kung mangyayari na ako ay maliligtas.
- 10 Subalit ito lamang ang masasabi ko sa inyo, kung ano ang gagawin ninyo sa akin, pagkatapos nito, ay magiging halimbawa at anino ng mga bagay na darating.

Mosiah 13

Ug karon sa dihang nadungog sa hari kini ang mga pulong, giingnan niya ang iyang mga pari: Ipalayo kining tawhana, ug patya siya; kay unsay atong makuha gikan kaniya, nga buang man siya.

Ug mibarog sila ug misulay sa pagdakop kaniya; apan misukol siya kanila, ug misulti ngadto kanila:

Ayaw ako og hikapa, kay silotan kamo sa Dios kon inyong idapat ang inyong mga kamot ngari kanako, kay wala pa ako makasulti sa mensahe nga gisugo sa Ginoo nga akong isulti; wala pa usab nako ikasulti kaninyo ang inyong gihangyo nga akong isulti; busa, ang Dios dili motugot nga ako mamatay niining higayona.

Apan kinahanglan nga akong tumanon ang mga sugo nga gisugo sa Dios kanako; ug tungod kay gisultihan ko kamo sa kamatuoran nangasuko kamo kanako. Ug usab, tungod kay gisulti nako ang pulong sa Dios inyo akong gihukman nga buang ako.

Karon nahitabo nga human nasulti ni Abinadi kini ang mga pulong nga ang katawhan ni hari Noah wala na mangahas sa pagdakop kaniya, kay ang Espiritu sa Ginoo diha kaniya; ug ang iyang nawong mihayag sa hilabihan nga kasanag, gani sama kang Moises samtang didto sa bukid sa Sinai, samtang nakigsulti sa Ginoo.

Ug namulong siya uban sa gahom ug awtoridad gikan sa Dios; ug gipadayon niya ang iyang mensahe nga nag-ingon:

Nakita ninyo nga kamo walay gahom sa pagpatay kanako, busa akong taposon ang akong mensahe. Oo, ug akong gibati nga kini misamad kaninyo sa inyong mga kasingkasing tungod kay gisultihan ko kamo sa kamatuoran mahitungod sa inyong sayop nga mga binuhatan.

Oo, ug ang akong mga pulong mipuno kaninyo sa kahibulong ug katingala, ug kasuko.

Apan taposon nako ang akong mensahe; ug unya dili na igsapayan kon asa ako moadto, kon mahitabo nga ako maluwas.

Apan mao lamang kini ang akong ikasulti kaninyo, kon unsa man ang inyong buhaton kanako, human niini, mahimo kining usa ka panig-ingnan ug paghulagway sa mga butang nga moabot.

Mosiah 13

And now when the king had heard these words, he said unto his priests: Away with this fellow, and slay him; for what have we to do with him, for he is mad.

And they stood forth and attempted to lay their hands on him; but he withstood them, and said unto them:

Touch me not, for God shall smite you if ye lay your hands upon me, for I have not delivered the message which the Lord sent me to deliver; neither have I told you that which ye requested that I should tell; therefore, God will not suffer that I shall be destroyed at this time.

But I must fulfil the commandments wherewith God has commanded me; and because I have told you the truth ye are angry with me. And again, because I have spoken the word of God ye have judged me that I am mad.

Now it came to pass after Abinadi had spoken these words that the people of king Noah durst not lay their hands on him, for the Spirit of the Lord was upon him; and his face shone with exceeding luster, even as Moses' did while in the mount of Sinai, while speaking with the Lord.

And he spake with power and authority from God; and he continued his words, saying:

Ye see that ye have not power to slay me, therefore I finish my message. Yea, and I perceive that it cuts you to your hearts because I tell you the truth concerning your iniquities.

Yea, and my words fill you with wonder and amazement, and with anger.

But I finish my message; and then it matters not whither I go, if it so be that I am saved.

But this much I tell you, what you do with me, after this, shall be as a type and a shadow of things which are to come.

- 11 At ngayon, babasahin ko sa inyo ang nalalabi sa mga kautusan ng Diyos, sapagkat nahihiwatigan kong hindi nakasulat ang mga ito sa inyong mga puso; nahihiwatigan kong nag-aral at nagturo kayo ng kasamaan sa halos buong buhay ninyo.
- 12 At ngayon, natatandaan ninyong sinabi ko sa inyo: Huwag kayong gagawa sa inyong sarili ng anumang inukit na larawan, o anumang nahahalintulad ng anumang bagay na nasa langit sa taas, o mga yaong nasa lupa sa ilalim, o mga yaong nasa tubig sa ilalim ng lupa.
- 13 At muli: Huwag kayong yuyukod sa kanila, ni paglingkuran sila; sapagkat ako na Panginoon ninyong Diyos ay selosong Diyos, nagpaparusa sa mga kasamaan ng mga ama sa mga anak, hanggang sa ikatlo at ikaapat na salinlahi nila na napopoot sa akin;
- 14 At nagpapakita ng awa sa libu-libo sa kanila na nagmamahal sa akin at sumusunod sa aking mga kautusan.
- 15 Huwag ninyong babanggitin ang pangalan ng Panginoon ninyong Diyos sa walang saysay; sapagkat hindi pawawalang-sala ng Panginoon ang bumabanggit sa kanyang pangalan nang walang saysay.
- 16 Alalahanin ang araw ng sabbath upang panatilihin banal ito.
- 17 Anim na araw kayong gagawa, at gagawin ang lahat ng inyong gawain;
- 18 Subalit sa ikapitong araw, ang sabbath ng Panginoon ninyong Diyos, huwag kayong gagawa ng anumang gawain, kayo, ni ang inyong anak na lalaki, ni ang inyong anak na babae, ang inyong lalaking tagapagsilbi, ni ang inyong babaeng tagapagsilbi, ni ang inyong baka, ni ang dayuhan na nasa loob ng inyong mga bakuran;
- 19 Sapagkat sa loob ng anim na araw ay nilikha ng Panginoon ang langit at lupa, at ang dagat, at lahat ng nasasa mga ito; kaya nga, pinagpala ng Panginoon ang araw ng sabbath, at pinabanal ito.
- 20 Igalang ang inyong ama at inyong ina, upang maging mahaba ang inyong mga araw sa lupaing ibinigay ng Panginoon ninyong Diyos sa inyo.
- 21 Huwag kayong papatay.
- 22 Huwag kayong makikiapid. Huwag kayong magnanakaw.
- 23 Huwag kayong sasaksi nang walang katotohanan laban sa inyong kapwa.
- Ug karon akong basahon diha kaninyo ang nahibilin sa mga sugo sa Dios, kay nakita nako nga wala kini mahisulat sa inyong mga kasingkasing; nakita nako nga gitun-an ninyo ug gitudlo ang pagkadaotan hapit sa tibuok ninyong kinabuhi.
- Ug karon, hinumdomi ninyo nga gisulti ko kaninyo: Ayaw kamo pagbuhat alang sa inyong kaugalingon og bisan unsa nga kinulit nga larawan, o bisan unsa nga may pagkasama sa mga butang nga anaa sa langit, o anaa sa ilawom sa yuta, o anaa sa tubig ilawom sa yuta.
- Ug usab: Ayaw kamo pagyukbo niini, ayaw pag-alagad niini; kay Ako ang Ginoo nga inyong Dios usa ka abubhoan nga Dios, nga nagsilot sa mga sayop nga binuhatan sa mga amahan ngadto sa mga anak, ngadto sa ikatulo ug ikaupat ka henerasyon kanila nga nagdumot kanako;
- Ug nagpapakita og kaluoy sa mga liboan kanila nga nahigugma kanako ug nagtuman sa akong mga sugo.
- Ayaw ninyo gamita ang ngalan sa Ginoo nga inyong Dios sa pagpasipala; kay dili isipon sa Ginoo nga walay sala ang mogamit sa iyang ngalan sa pagpasipala.
- Hinumdomi ang adlaw nga igpapakahulay, sa pagbalaan niini.
- Unom ka adlaw kamong maghago, ug buhaton ang tanan ninyong buluhaton;
- Apan sa ikapitong adlaw, nga igpapakahulay sa Ginoo nga inyong Dios, ayaw kamo pagbuhat og bisan unsa nga buhat, kamo, ni ang inyong anak nga lalaki, ni ang inyong anak nga babaye, ang inyong sulugoon nga lalaki, ni ang inyong sulugoon nga babaye, ni ang inyong baka, ni ang dumuduong nga anaa sa sulod sa inyong mga ganghaan;
- Kay sa sulod sa unom ka adlaw gihimo sa Ginoo ang langit ug ang yuta, ug ang dagat, ug ang tanan nga anaa niini; mao nga gipanalanginan sa Ginoo ang adlaw nga igpapakahulay, ug gibalaan kini.
- Tahora ang inyong amahan ug ang inyong inahan, aron ang inyong mga adlaw malugwayan diha sa yuta nga gihatag kaninyo sa Ginoo nga inyong Dios.
- Ayaw kamo pagpatay.
- Ayaw kamo panapaw. Ayaw kamo pangawat.
- Ayaw kamo pagsaksi og bakak batok sa inyong silingan.
- And now I read unto you the remainder of the commandments of God, for I perceive that they are not written in your hearts; I perceive that ye have studied and taught iniquity the most part of your lives.
- And now, ye remember that I said unto you: Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of things which are in heaven above, or which are in the earth beneath, or which are in the water under the earth.
- And again: Thou shalt not bow down thyself unto them, nor serve them; for I the Lord thy God am a jealous God, visiting the iniquities of the fathers upon the children, unto the third and fourth generations of them that hate me;
- And showing mercy unto thousands of them that love me and keep my commandments.
- Thou shalt not take the name of the Lord thy God in vain; for the Lord will not hold him guiltless that taketh his name in vain.
- Remember the sabbath day, to keep it holy.
- Six days shalt thou labor, and do all thy work;
- But the seventh day, the sabbath of the Lord thy God, thou shalt not do any work, thou, nor thy son, nor thy daughter, thy man-servant, nor thy maid-servant, nor thy cattle, nor thy stranger that is within thy gates;
- For in six days the Lord made heaven and earth, and the sea, and all that in them is; wherefore the Lord blessed the sabbath day, and hallowed it.
- Honor thy father and thy mother, that thy days may be long upon the land which the Lord thy God giveth thee.
- Thou shalt not kill.
- Thou shalt not commit adultery. Thou shalt not steal.
- Thou shalt not bear false witness against thy neighbor.

- 24 Huwag ninyong pag-iimbutan ang sambahayan ng inyong kapwa, huwag ninyong pag-iimbutan ang asawa ng inyong kapwa, ni ang kanyang lalaking tagapagsilbi, ni ang kanyang babaeng tagapagsilbi, ni ang kanyang baka, ni ang kanyang asno, ni anumang bagay na pag-aari ng inyong kapwa.
- 25 At ito ay nangyari na nang matapos si Abinadi sa mga pananalitang ito ay sinabi niya sa kanila: Tinuruan ba ninyo ang mga taong ito na dapat nilang gawin ang lahat ng bagay na ito upang masunod ang mga kautusang yaon?
- 26 Sinasabi ko sa inyo, Hindi; sapagkat kung ginawa ninyo ito, hindi na sana pinapangyari ng Panginoon na isugo ako at magproposiya ng kapahamakan hinggil sa mga taong ito.
- 27 At ngayon, sinabi ninyo na ang kaligtasan ay darating sa pamamagitan ng batas ni Moises. Sinasabi ko sa inyo na kinakailangang sundin ninyo ang batas ni Moises sa ngayon; subalit sinasabi ko sa inyo na darating ang panahon na hindi na kakailanganing sundin pa ang batas ni Moises.
- 28 At bukod doon, sinasabi ko sa inyo, na ang kaligtasan ay hindi darating sa pamamagitan ng batas lamang; at kung hindi dahil sa pagbabayad-sala, na Diyos na rin ang gagawa para sa mga kasalanan at kasamaan ng kanyang mga tao, ay tiyak na hindi maiiwasan silang masawi, sa kabila ng batas ni Moises.
- 29 At ngayon, sinasabi ko sa inyo na kinakailangang magkaroon ng batas na maibibigay sa mga anak ni Israel, oo, maging isang napakahigpit na batas; sapagkat sila ay mga taong matitigas ang leeg, mabilis sa paggawa ng kasamaan, at mabagal sa pag-alala sa Panginoon nilang Diyos;
- 30 Samakatwid, may batas na ibinigay sa kanila, oo, isang batas ng mga gawain at ng mga ordenansa, isang batas na kanilang mahigpit na susundin sa araw-araw, upang mapanatili sila sa pag-alala sa Diyos at sa kanilang tungkulin sa kanya.
- 31 Subalit dinggin, sinasabi ko sa inyo, na ang lahat ng bagay na ito ay mga kahalintulad ng mga bagay na darating.

Ayaw kamo pagkaibog sa balay sa inyong silingan, ayaw kamo pagkaibog sa asawa sa inyong silingan, o sa iyang sulugoon nga lalaki, o sa iyang sulugoon nga babaye, o sa iyang baka, o sa iyang asno, o sa bisan unsa nga gipanag-iya sa inyong silingan.

Ug nahitabo nga dihang gitapos ni Abinadi kini nga mga pulong misulti siya kanila: Gitudloan ba ninyo kining mga tawhana nga kinahanglan silang mobuhat sa tanan niining mga butanga aron makatuman niini nga mga sugo?

Sultihan ko kamo, Wala; kay kon inyo pa kining nahimo, ang Ginoo dili unta mosugo kanako sa pag-anhi dinhi ug sa pagpanagna og dili maayong mga butang kabahin niini nga katawhan.

Ug karon miingon kamo nga ang kaluwasan moabot pinaagi sa balaod ni Moises. Sultihan ko kamo nga kinahanglan ninyong tumanon ang balaod ni Moises sa pagkakaron; apan sultihan ko kamo, nga moabot ang panahon nga dili na kinahanglanon ang pagtuman sa balaod ni Moises.

Ug dugang pa, sultihan ko kamo, nga ang kaluwasan dili moabot pinaagi sa balaod lamang; ug kon dili pa tungod sa pag-ula, nga pagahimoon mismo sa Dios alang sa mga sala ug mga sayop nga binuhatan sa iyang katawhan, nga sila dili kapugnan nga malaglag gayod, bisan pa sa balaod ni Moises.

Ug karon sultihan ko kamo nga gikinahanglan kaayo kaniadto nga adunay balaod nga ihatag ngadto sa mga anak ni Israel, oo, gani higpit kaayo nga balaod; kay sila mga tikig og liog nga katawhan, dali nga makahimo og pagkadaotan, ug dugay nga makahinumdom sa Ginoo nga ilang Dios;

Busa adunay balaod nga gihatag kanila, oo, balaod alang sa mga buluhaton ug sa mga ordinansa, balaod nga higpit gayod nilang pagasundon sa matag adlaw, aron padayon silang makahinumdom sa Dios ug sa ilang katungdanan ngadto kaniya.

Apan tan-awa, sultihan ko kamo, nga tanan kini nga butang maoy mga paghulagway sa mga butang nga moabot.

Thou shalt not covet thy neighbor's house, thou shalt not covet thy neighbor's wife, nor his man-servant, nor his maid-servant, nor his ox, nor his ass, nor anything that is thy neighbor's.

And it came to pass that after Abinadi had made an end of these sayings that he said unto them: Have ye taught this people that they should observe to do all these things for to keep these commandments?

I say unto you, Nay; for if ye had, the Lord would not have caused me to come forth and to prophesy evil concerning this people.

And now ye have said that salvation cometh by the law of Moses. I say unto you that it is expedient that ye should keep the law of Moses as yet; but I say unto you, that the time shall come when it shall no more be expedient to keep the law of Moses.

And moreover, I say unto you, that salvation doth not come by the law alone; and were it not for the atonement, which God himself shall make for the sins and iniquities of his people, that they must unavoidably perish, notwithstanding the law of Moses.

And now I say unto you that it was expedient that there should be a law given to the children of Israel, yea, even a very strict law; for they were a stiffnecked people, quick to do iniquity, and slow to remember the Lord their God;

Therefore there was a law given them, yea, a law of performances and of ordinances, a law which they were to observe strictly from day to day, to keep them in remembrance of God and their duty towards him.

But behold, I say unto you, that all these things were types of things to come.

- 32 At ngayon, nauunawaan ba nila ang batas? Sinasabi ko sa inyo, Hindi, hindi nila nauunawaan lahat ang batas; at ito ay dahil sa katigasan ng kanilang mga puso; sapagkat hindi nila naunawaan na walang sinumang tao ang maliligtas maliban kung ito ay sa pamamagitan ng pagtubos ng Diyos.
- 33 Sapagkat dinggin, hindi ba't nagpropesiya si Moises sa kanila hinggil sa pagparito ng Mesiyas, at na tutubusin ng Diyos ang kanyang mga tao? Oo, at maging lahat ng propeta na nagpropesiya mula pa sa simula ng daigdig—hindi ba sila nangusap ng higit-kumulang hinggil sa mga bagay na ito?
- 34 Hindi ba't sinabi nila na ang Diyos na rin ang bababa sa mga anak ng tao, at tataglayin niya sa kanyang sarili ang kaanyuan ng tao, at hahayo sa dakilang kapangyarihan sa balat ng lupa?
- 35 Oo, at hindi ba't sinabi rin nila na papangyarihin niya ang pagkabuhay na mag-uli ng mga patay, at na siya rin ay pagmamalupitan at pahihirapan?
- Ug karon, nakasabot ba sila sa balaod? Sultihan ko kamo, Wala, dili ang tanan kanila nakasabot sa balaod; ug tungod kini sa pagkatig-a sa ilang mga kasingkasing; kay wala man sila makasabot nga walay si bisan kinsang tawo nga maluwas gawas kon kini pinaagi sa pagtubos sa Dios.
- Kay tan-awa, wala ba managna si Moises ngadto kanila mahitungod sa pag-anhi sa Mesiyas, ug nga ang Dios motubos sa iyang katawhan? Oo, ug gani ang tanan nga propeta nga nakapanagna sukad pa sa sinugdanan sa kalibotan—wala ba sila makapamulong og kapin o kulang kabahin niining mga butanga?
- Wala ba sila moingon nga ang Dios sa iyang kaugalingon manaog taliwala sa katawhan, ug ipakita ang iyang kaugalingon gamit ang dagway sa usa ka tawo, ug molakaw dala ang talagsaong gahom ibabaw sa yuta?
- Oo, ug wala ba usab sila moingon nga ipahitabo niya ang pagkabanhaw sa mga patay, ug nga siya mismo, daogdaogon ug sakiton?
- And now, did they understand the law? I say unto you, Nay, they did not all understand the law; and this because of the hardness of their hearts; for they understood not that there could not any man be saved except it were through the redemption of God.
- For behold, did not Moses prophesy unto them concerning the coming of the Messiah, and that God should redeem his people? Yea, and even all the prophets who have prophesied ever since the world began—have they not spoken more or less concerning these things?
- Have they not said that God himself should come down among the children of men, and take upon him the form of man, and go forth in mighty power upon the face of the earth?
- Yea, and have they not said also that he should bring to pass the resurrection of the dead, and that he, himself, should be oppressed and afflicted?

Mosias 14

- 1 Oo, hindi ba't sinabi ni Isaias: Sino ang naniwala sa ating ulat, at kanino ipinakita ang bisig ng Panginoon?
- 2 Sapagkat siya ay lalaki sa kanyang harapan na tulad ng isang murang halaman, at tulad ng isang ugat mula sa tuyong lupa; wala siyang kaanyuan ni kariktan; at kapag makikita natin siya ay wala siyang kagandahan na maaari nating naisin sa kanya.
- 3 Siya ay hinamak at itinakwil ng mga tao; isang tao ng kalungkutan, at sanay sa hapis; at tila ikinubli natin ang ating mga mukha mula sa kanya; hinamak siya, at hindi natin siya pinahalagahan.
- 4 Tunay na kanyang pinasan ang ating mga dalamhati, at dinala ang ating mga kalungkutan; gayunman ay ipinalagay natin siyang pinarusahan, binagabag ng Diyos, at pinahirapan.
- 5 Subalit siya ay nasugatan dahil sa ating mga paglabag, siya ay nabugbog dahil sa ating mga kasamaan; ang parusa ng ating kapayapaan ay napasa kanya; at sa pamamagitan ng kanyang mga latay ay gumaling tayo.
- 6 Tayong lahat, tulad ng tupa, ay nangaligaw; ang bawat isa sa atin ay nagkani-kanyang landas; at ipinataw ng Panginoon sa kanya ang mga kasalanan nating lahat.
- 7 Siya ay inapi, at siya ay pinahirapan, gayunman ay hindi niya ibinuka ang kanyang bibig; dinala siya na tulad ng kordero sa katayan, at tulad ng tupa sa harapan ng kanyang mga manggugupit ay pipi kaya't hindi niya ibinuka ang kanyang bibig.
- 8 Siya ay inilabas mula sa bilangguan at mula sa kahatulan; at sino ang maghahayag ng kanyang salinlahi? Sapagkat siya ay inihiwalay palabas ng lupain ng mga buhay; dahil sa mga paglabag ng aking mga tao ay naparusahan siya.
- 9 At ginawa niya ang kanyang libingan na kasama ng masasama, at kasama ng mayayaman sa kanyang kamatayan; dahil sa wala siyang nagawang masama, ni walang anumang kasinungalingan sa kanyang bibig.

Mosiah 14

Oo, wala ba mag-ingon si Isaias: Kinsa ang mituo sa atong gibalita, ug kang kinsa gipadayag ang gahom sa Ginoo?

Kay siya magdako sa iyang presensya sama sa usa ka linghod nga tanom, ug sama sa usa ka gamot gikan sa uga nga yuta; siya walay madanihong panagway o kaambongan; ug kon makita nato siya walay katahom nga siya angay natong tinguhaon.

Gitamay siya ug gisalikway sa mga tawo; tawo nga adunay mga kasub-anan, ug sinati sa kagul-anan; ug kita milingiwig sa atong mga nawong gikan kaniya; gitamay siya, ug kita wala motahod kaniya.

Tinuod gayod nga gipas-an niya ang atong mga kagul-anan, ug gidala ang atong mga kasub-anan; bisan pa man, ato siyang giisip nga dinaog-daog, sinilotan sa Dios, ug sinakit.

Apan gisamiran siya alang sa atong mga kalapasan, gibun-og siya alang sa atong mga pagkadaotan; ang kastigo alang sa atong kalinaw iyang giantos; ug pinaagi sa iyang mga labod kita naayo.

Tanan kita, sama sa karnero, nahisalaag; ang matag usa kanato nag-iyahay sa kaugalingong agianan; ug ang Ginoo mitugot nga siya ang mopas-an sa mga sayop nga binuhatan natong tanan.

Glisodlisod siya, ug gisakit siya, bisan pa niana wala siya mobuka sa iyang ba-ba; gidala siya sama sa usa ka nati nga karnero ngadto sa ihawan, ug sama sa karnero nga dili makatingog atubangan sa iyang magtutupi sa maong paagi wala siya mobuka sa iyang ba-ba.

Gipagawas Siya gikan sa bilangguan ug gikan sa hukmanan; ug kinsa ang moangkon nga iyang kaliwat? Kay giwagtang siya gikan sa yuta sa mga buhi; tungod sa mga kalapasan sa akong katawhan gidaogdaog siya.

Ug namatay siya kauban sa mga daotan, ug nakig-ambit sa lubnganan sa adunahan sa iyang pagkamatay; kay siya wala makahimo og daotan, gani walay bisan unsa nga panglimbong sa iyang ba-ba.

Mosiah 14

Yea, even doth not Isaiah say: Who hath believed our report, and to whom is the arm of the Lord revealed?

For he shall grow up before him as a tender plant, and as a root out of dry ground; he hath no form nor comeliness; and when we shall see him there is no beauty that we should desire him.

He is despised and rejected of men; a man of sorrows, and acquainted with grief; and we hid as it were our faces from him; he was despised, and we esteemed him not.

Surely he has borne our griefs, and carried our sorrows; yet we did esteem him stricken, smitten of God, and afflicted.

But he was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed.

All we, like sheep, have gone astray; we have turned every one to his own way; and the Lord hath laid on him the iniquities of us all.

He was oppressed, and he was afflicted, yet he opened not his mouth; he is brought as a lamb to the slaughter, and as a sheep before her shearers is dumb so he opened not his mouth.

He was taken from prison and from judgment; and who shall declare his generation? For he was cut off out of the land of the living; for the transgressions of my people was he stricken.

And he made his grave with the wicked, and with the rich in his death; because he had done no evil, neither was any deceit in his mouth.

10	Gayunman ay ikinasiya ng Panginoon na mabugbog siya; siya ay inilagay niya sa pagdadalamhati; kapag inyong ginawang handog ang kanyang kaluluwa para sa kasalanan ay makikita niya ang kanyang binhi, pahahabain niya ang kanyang mga araw, at ang kasiyahan ng Panginoon ay uunlad sa kanyang kamay.	Bisan pa niana gikahimuot sa Ginoo ang pagbun-og kaniya; mitugot siya kaniya nga magsubo; sa panahon nga kamo mohimo sa iyang kalag nga usa ka halad alang sa sala iyang makita ang iyang binhi, lugwayan niya ang iyang mga adlaw, ug ang kabubut-on sa Ginoo mouswag sa iyang kamot.	Yet it pleased the Lord to bruise him; he hath put him to grief; when thou shalt make his soul an offering for sin he shall see his seed, he shall prolong his days, and the pleasure of the Lord shall prosper in his hand.
11	Makikita niya ang paghihirap ng kanyang kaluluwa, at masisiyahan; sa pamamagitan ng kanyang kaalaman ay mabibigyang-katwiran ng aking matwid na tagapaglingkod ang marami; sapagkat papasanin niya ang kanilang mga kasalanan.	Makita niya ang pag-antos sa iyang kalag, ug malipay; pinaagi sa iyang kahibalo ang akong matarong nga sulugoon mohatag og kaangayan sa daghan; kay siya ang mopas-an sa ilang mga sayop nga binuhatan.	He shall see the travail of his soul, and shall be satisfied; by his knowledge shall my righteous servant justify many; for he shall bear their iniquities.
12	Samakatwid, hahatian ko siya ng bahagi na kasama ng dakila, at hahatiin niya ang nasamsam na kasama ng malakas; dahil sa ibinuhos niya ang kanyang kaluluwa sa kamatayan; at nabilang siya sa mga makasalanan; at pinasan niya ang mga kasalanan ng marami, at namagitan sa mga makasalanan.	Busa siya akong gahinan og bahin sa mga bantogan, ug bahinon niya ang mga nailog ngadto sa mga kusgan; tungod kay gibu-bo niya ang iyang kalag ngadto sa kamatayon; ug gilakip siya sa mga malapason; ug gipas-an niya ang mga sala sa daghan, ug nangamuyo alang sa mga malapason.	Therefore will I divide him a portion with the great, and he shall divide the spoil with the strong; because he hath poured out his soul unto death; and he was numbered with the transgressors; and he bore the sins of many, and made intercession for the transgressors.

Mosias 15

- 1 At ngayon, sinabi ni Abinadi sa kanila: Ninanais kong inyong maunawaan na ang Diyos din ay bababa sa mga anak ng tao, at tutubusin ang kanyang mga tao.
- 2 At dahil sa nagkatawang-tao siya, tatawagin siyang Anak ng Diyos, at dahil ipinasakop ang laman sa kalooban ng Ama, siya ay naging ang Ama at ang Anak—
- 3 Ang Ama, dahil sa ipinagdalantao siya sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos; at ang Anak, dahil sa laman; sa gayon naging Ama at Anak—
- 4 At sila ay isang Diyos, oo, ang siya ring Walang Hanggang Ama ng langit at ng lupa.
- 5 At sa gayon ang laman ay napasakop sa Espiritu, o ang Anak sa Ama, na isang Diyos, dumanas ng tukso, at hindi nagpadaig sa tukso, kundi pinahintulutan ang kanyang sariling kutya, at pahirapan, at ipagtabuyan, at itakwil ng kanyang mga tao.
- 6 At matapos ang lahat ng ito, matapos gumawa ng maraming makapangyarihang himala sa mga anak ng tao, dadalhin siya, oo, maging tulad ng sinabi ni Isaias, tulad ng tupa sa harapan ng manggugupit ay pipi, kaya't hindi niya ibinuka ang kanyang bibig.
- 7 Oo, gayunpaman ay dadalhin siya, ipapako sa krus, at papatayin, ang laman ay mapasasakop maging sa kamatayan, ang kalooban ng Anak ay mapasasakop sa kalooban ng Ama.
- 8 At sa gayon nalagot ng Diyos ang mga gapos ng kamatayan, nakamtan ang tagumpay sa kamatayan; binibigyan ang Anak ng kapangyarihan na mamagitan para sa mga anak ng tao—
- 9 Matapos makaakyat sa langit, taglay ang sisidlan ng awa; napupuspos ng habag sa mga anak ng tao; tumayo sa pagitan nila at sa katarungan; matapos makalagan ang mga gapos ng kamatayan, inako niya sa kanyang sarili ang kanilang kasamaan at kanilang mga paglabag, matapos silang tubusin, at tugunin ang mga hinihingi ng katarungan.

Mosiah 15

Ug karon miingon si Abinadi kanila: Akong tuyo nga inyong masabtan nga ang Dios mismo sa iyang kaugalingon manaog taliwala sa katawhan, ug motubos sa iyang katawhan.

Ug tungod kay nagpuyo man siya sa tawhanon nga lawas pagatawgon siya nga Anak sa Dios, ug kay gipaubos man ang unod sa kabubut-on sa Amahan, nahimong Amahan ug Anak—

Amahan, tungod kay gipanamkon siya pinaagi sa gahom sa Dios; ug Anak, tungod sa unod; sa ingon niana nahimong Amahan ug Anak—

Ug sila usa ka Dios, oo, nga mao gayod ang Mahangtorong Amahan sa langit ug sa yuta.

Ug sa ingon niana ang unod nahimong ubos sa pagdumala sa Espiritu, o ang Anak ngadto sa Amahan, isip usa ka Dios, nag-antos og tentasyon, ug wala magpadaog sa mga tentasyon, apan mitugot nga ang iyang kaugalingon pagatamayon, ug kastigohon, ug isalikway, ug wala dawata sa iyang katawhan.

Ug human niining tanan, human makahimo og daghang talagsaon nga mga milagro taliwala sa katawhan, dad-on siya, oo, gani sama sa giingon ni Isaias, sama sa usa ka karnero nga magpakahilom sa atubangan sa iyang magtutupi, sa maong paagi wala niya bukha ang iyang ba-ba.

Oo, bisan pa niana siya pagadad-on, ilansang sa krus, ug patyon, ang unod mahimong ubos sa gahom sa kamatayan, ang kabubut-on sa Anak mahimong kabahin sa kabubut-on sa Amahan.

Ug sa ingon niana ang Dios mibugto sa mga higot sa kamatayan, nga nakaangkon sa kadaogan batok sa kamatayan; naghatag sa Anak og gahom sa pagpangamuyo alang sa katawhan—

Kay mikayab na sa langit, nga adunay kasingkasing sa kaluoy; kay napuno sa kaluoy ngadto sa mga anak sa mga tawo; nga nagbarog taliwala kanila ug sa kaangayan; nga mibugto sa mga higot sa kamatayan, nga gipatong sa iyang kaugalingon ang ilang mga pagkadaotan ug ang ilang mga kalapasan, nga mitubos kanila, ug mihatag sa mga gipangayo sa hustisya.

Mosiah 15

And now Abinadi said unto them: I would that ye should understand that God himself shall come down among the children of men, and shall redeem his people.

And because he dwelleth in flesh he shall be called the Son of God, and having subjected the flesh to the will of the Father, being the Father and the Son—

The Father, because he was conceived by the power of God; and the Son, because of the flesh; thus becoming the Father and Son—

And they are one God, yea, the very Eternal Father of heaven and of earth.

And thus the flesh becoming subject to the Spirit, or the Son to the Father, being one God, suffereth temptation, and yieldeth not to the temptation, but suffereth himself to be mocked, and scourged, and cast out, and disowned by his people.

And after all this, after working many mighty miracles among the children of men, he shall be led, yea, even as Isaiah said, as a sheep before the shearer is dumb, so he opened not his mouth.

Yea, even so he shall be led, crucified, and slain, the flesh becoming subject even unto death, the will of the Son being swallowed up in the will of the Father.

And thus God breaketh the bands of death, having gained the victory over death; giving the Son power to make intercession for the children of men—

Having ascended into heaven, having the bowels of mercy; being filled with compassion towards the children of men; standing betwixt them and justice; having broken the bands of death, taken upon himself their iniquity and their transgressions, having redeemed them, and satisfied the demands of justice.

10 At ngayon, sinasabi ko sa inyo, sino ang magpapahayag ng kanyang salinlahi? Dinggin, sinasabi ko sa inyo, na matapos magawang handog ang kanyang kaluluwa para sa kasalanan ay makikita niya ang kanyang binhi. At ngayon, ano ang masasabi ninyo? At sino ang kanyang magiging binhi?

11 Dinggin, sinasabi ko sa inyo, na kung sinuman ang makikinig sa mga salita ng mga propeta, oo, lahat ng banal na propeta na nagpropesiya hinggil sa pagparito ng Panginoon—sinasabi ko sa inyo, na lahat ng yaong makikinig sa kanilang mga salita, at maniniwalang tutubusin ng Panginoon ang kanyang mga tao, at umaasa sa araw na yaon para sa kapatawaran ng kanilang mga kasalanan, sinasabi ko sa inyo, na sila ang kanyang binhi, o sila ang mga tagapagmana ng kaharian ng Diyos.

12 Sapagkat sila ang mga yaong ang mga kasalanan ay kanyang pinasan; para sa kanila siya namatay, upang matubos sila mula sa kanilang mga kasalanan. At ngayon, hindi ba't sila ang kanyang binhi?

13 Oo, at hindi ba't ang mga propeta, bawat isa na nagbuka ng kanyang bibig upang magpropesiya, na hindi nangahulog sa paglabag, ang ibig kong sabihin ay lahat ng banal na propeta magmula sa simula ng daigdig? Sinasabi ko sa inyo na sila ay kanyang binhi.

14 At sila ang mga yaong nagpahayag ng kapayapaan, na nagdala ng mabubuting balita ng kabutihan, na nagpahayag ng kaligtasan; at nagsabi sa Sion: Ang inyong Diyos ay naghahari!

15 At O anong ganda sa mga bundok ng kanilang mga paa!

16 At muli, anong ganda sa mga bundok ng mga paa nila na mga naghahayag pa rin ng kapayapaan!

17 At muli, anong ganda sa mga bundok ng mga paa nila na mga maghahayag mula ngayon ng kapayapaan, oo, magmula sa panahong ito at magpakailanman!

18 At dinggin, sinasabi ko sa inyo, hindi lamang ito. Sapagkat O anong ganda sa mga bundok ng mga paa niya na nagdadala ng mabubuting balita, na tagapagtagatag ng kapayapaan, oo, maging ang Panginoon, na tumubos sa kanyang mga tao; oo, siya na nagkaloob ng kaligtasan sa kanyang mga tao;

Ug karon sultihan ko kamo, kinsa man ang moangkon nga iyang kaliwat? Tan-awa, sultihan ko kamo, nga sa dihang ang iyang kalag gihimo nga usa ka halad alang sa sala iyang makita ang iyang binhi. Ug karon unsay inyong ikasulti? Ug kinsa ang mahimo niyang binhi?

Tan-awa sultihan ko kamo, nga kon si kinsa man ang nakadungog sa mga pulong sa mga propeta, oo, sa tanang balaan nga propeta nga nanagna mahitungod sa pag-anhi sa Ginoo—sultihan ko kamo, nga kadtong tanan nga mipatalinghog sa ilang mga pulong, ug mituo nga ang Ginoo motubos sa iyang katawhan, ug naglantaw nianang adlaw sa usa ka kapasayloan sa ilang mga sala, sultihan ko kamo, nga kini sila mao ang iyang mga binhi, o sila mao ang mga manununod sa gingharian sa Dios.

Kay mao kini sila kang kinsang mga sala iyang gipas-an; mao kini sila kinsa iyang gipakamatyan, aron tubson sila gikan sa ilang mga kalapasan. Ug karon, dili ba sila iyang mga binhi?

Oo, ug dili ba ang mga propeta, ang matag usa nga mibuka sa iyang ba-ba sa pagpanagna, nga wala mahulog ngadto sa kalapasan, ako nagpasabot sa tanang balaan nga propeta sukad sa sinugdanan sa kalibotan? Sultihan ko kamo nga sila ang iyang mga binhi.

Ug mao kini sila ang nagmantala og kalinaw, nga nagdala og maayong balita sa pagkamatarong, kinsa nagmantala og kaluwasan; ug miingon ngadto sa Zion: Ang inyong Dios naghari!

Ug pagkaanindot sa ilang mga tiil diha sa mga kabukiran!

Ug usab, pagkaanindot sa mga tiil diha sa mga kabukiran niadtong nagmantala pa gihapon og kalinaw!

Ug usab, pagkaanindot sa mga tiil diha sa mga kabukiran niadtong kinsa human niini momantala og kalinaw, oo, gikan niini nga panahon ug sa kahangtoran!

Ug tan-awa, sultihan ko kamo, dili pa kini mao ang tanan. Kay O pagkaanindot sa mga tiil diha sa mga kabukiran kaniya nga nagdala og maayo nga mga balita, nga mao ang tigpasiugda og kalinaw, oo, gani ang Ginoo, kinsa mitubos sa iyang katawhan; oo, kaniya kinsa naghatag og kaluwasan ngadto sa iyang katawhan;

And now I say unto you, who shall declare his generation? Behold, I say unto you, that when his soul has been made an offering for sin he shall see his seed. And now what say ye? And who shall be his seed?

Behold I say unto you, that whosoever has heard the words of the prophets, yea, all the holy prophets who have prophesied concerning the coming of the Lord—I say unto you, that all those who have hearkened unto their words, and believed that the Lord would redeem his people, and have looked forward to that day for a remission of their sins, I say unto you, that these are his seed, or they are the heirs of the kingdom of God.

For these are they whose sins he has borne; these are they for whom he has died, to redeem them from their transgressions. And now, are they not his seed?

Yea, and are not the prophets, every one that has opened his mouth to prophesy, that has not fallen into transgression, I mean all the holy prophets ever since the world began? I say unto you that they are his seed.

And these are they who have published peace, who have brought good tidings of good, who have published salvation; and said unto Zion: Thy God reigneth!

And O how beautiful upon the mountains were their feet!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those that are still publishing peace!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those who shall hereafter publish peace, yea, from this time henceforth and forever!

And behold, I say unto you, this is not all. For O how beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings, that is the founder of peace, yea, even the Lord, who has redeemed his people; yea, him who has granted salvation unto his people;

- 19 Sapagkat kung hindi dahil sa pagtubos na ginawa niya para sa kanyang mga tao, na inihanda mula pa sa pagkakatatag ng daigdig, sinasabi ko sa inyo, kung hindi dahil dito, ang buong sangkatauhan ay nangasawi na sana.
- 20 Subalit dinggin, ang mga gapos ng kamatayan ay makakalag, at ang Anak ay maghahari, at may kapangyarihan sa mga patay; kaya nga, kanyang papapangyarihin ang pagkabuhay na mag-uli ng mga patay.
- 21 At magkakaroon ng pagkabuhay na mag-uli, maging ng unang pagkabuhay na mag-uli; oo, maging ng pagkabuhay na mag-uli nila noon, at nila ngayon, at nila na darating, maging hanggang sa pagkabuhay na mag-uli ni Cristo—sapagkat gayon siya tatawagin.
- 22 At ngayon, ang pagkabuhay na mag-uli ng lahat ng propeta, at lahat ng yaong naniwala sa kanilang mga salita, o lahat ng yaong sumunod sa mga kautusan ng Diyos, ay babangon sa unang pagkabuhay na mag-uli; kaya nga, sila ang unang mangabubuhay na mag-uli.
- 23 Sila ay ibabangon upang manahanang kasama ng Diyos na siyang tumubos sa kanila; sa gayon, sila ay may buhay na walang hanggan sa pamamagitan ni Cristo, na siyang kumalag sa mga gapos ng kamatayan.
- 24 At sila ang mga yaong may bahagi sa unang pagkabuhay na mag-uli; at sila ang mga yaong namatay bago pumarito si Cristo, sa kanilang kawalang-malay, hindi naipahayag ang kaligtasan sa kanila. At sa ganito papapangyarihin ng Panginoon ang pagpapanumbalik nila; at may bahagi sila sa unang pagkabuhay na mag-uli, o may buhay na walang hanggan, matapos tubusin ng Panginoon.
- 25 At ang maliliit na bata ay may buhay na walang hanggan din.
- 26 Subalit dinggin, at matakot, at manginig sa harapan ng Diyos, sapagkat dapat kayong manginig; sapagkat walang tinutubos ang Panginoon na naghihimagsik laban sa kanya at namamatay sa kanilang mga kasalanan; oo, maging lahat ng yaong nangamatay sa kanilang mga kasalanan mula pa sa simula ng daigdig, na sadyang naghimagsik laban sa Diyos, na nakaaalam sa mga kautusan ng Diyos at ayaw sundin ang mga ito; sila ang mga yaong walang bahagi sa unang pagkabuhay na mag-uli.
- Kay kon dili pa tungod sa katubsanang nga iyang gihimo alang sa iyang katawhan, nga giandam sukad pa sa pagkatukod sa kalibotan, sultihan ko kamo, nga kon dili pa tungod niini, ang tanang katawhan sigurado na untang malaglag.
- Apan tan-awa, ang mga higot sa kamatayan mabugto, ug ang Anak maghari, ug adunay gahom sa kamatayan; busa, iyang ipahitabo ang pagkabanhaw sa mga patay.
- Ug adunay moabot nga usa ka pagkabanhaw, gani unang pagkabanhaw; oo, gani usa ka pagkabanhaw niadtong miagi na, ug kinsa ania karon, ug kinsa moabot pa, gani hangtod sa pagkabanhaw ni Kristo—kay sa ingon siya pagatawgon.
- Ug karon, ang pagkabanhaw sa tanan nga propeta, ug kadtong tanan nga mituo sa ilang mga pulong, o kadtong tanan nga nagtuman sa mga sugo sa Dios, mobangon sa unang pagkabanhaw; busa, sila ang unang pagkabanhaw.
- Sila bangonon aron mopuyo uban sa Dios kinsa mitubos kanila; sa ingon sila makaangkon og kinabuhing dayon pinaagi ni Kristo, kinsa mibugto sa mga higot sa kamatayan.
- Ug mao kini sila kinsa adunay bahin sa unang pagkabanhaw; ug mao kini sila nga namatay sa wala pa si Kristo moanhi, diha sa ilang pagkawalay alamag, ingon ang kaluwasan wala ikapadayag ngadto kanila. Ug sa ingon ang Ginoo nagpahitabo sa pagpahiuli niini; ug sila adunay bahin diha sa unang pagkabanhaw, o makabaton og kinabuhing dayon, ingon nga gitubos pinaagi sa Ginoo.
- Ug ang gagmayng mga bata usab makabaton og kinabuhing dayon.
- Apan tan-awa, ug kahadloki, ug pangurog sa atubangan sa Dios, kay angay kamo nga mokurog; kay ang Ginoo dili motubos ni bisan kinsa nga mosupil batok kaniya ug mamatay diha sa ilang mga sala; oo, gani tanan nga namatay diha sa ilang mga sala sukad pa sa sinugdanan sa kalibotan, nga mituyo sa pagsupil batok sa Dios, nga nasayod na sa mga sugo sa Dios, ug dili motuman niini; mao kini sila ang walay bahin sa unang pagkabanhaw.
- For were it not for the redemption which he hath made for his people, which was prepared from the foundation of the world, I say unto you, were it not for this, all mankind must have perished.
- But behold, the bands of death shall be broken, and the Son reigneth, and hath power over the dead; therefore, he bringeth to pass the resurrection of the dead.
- And there cometh a resurrection, even a first resurrection; yea, even a resurrection of those that have been, and who are, and who shall be, even until the resurrection of Christ—for so shall he be called.
- And now, the resurrection of all the prophets, and all those that have believed in their words, or all those that have kept the commandments of God, shall come forth in the first resurrection; therefore, they are the first resurrection.
- They are raised to dwell with God who has redeemed them; thus they have eternal life through Christ, who has broken the bands of death.
- And these are those who have part in the first resurrection; and these are they that have died before Christ came, in their ignorance, not having salvation declared unto them. And thus the Lord bringeth about the restoration of these; and they have a part in the first resurrection, or have eternal life, being redeemed by the Lord.
- And little children also have eternal life.
- But behold, and fear, and tremble before God, for ye ought to tremble; for the Lord redeemeth none such that rebel against him and die in their sins; yea, even all those that have perished in their sins ever since the world began, that have wilfully rebelled against God, that have known the commandments of God, and would not keep them; these are they that have no part in the first resurrection.

- 27 Samakatwid, hindi ba't kayo ay dapat na manginig? Sapagkat hindi mapapasa mga gayon ang kaligtasan; sapagkat walang gayong tinubos ang Panginoon; oo, ni hindi kayang tubusin ng Panginoon ang gayon; sapagkat hindi niya sasalungatin ang kanyang sarili; sapagkat hindi niya matatanggihan ang katarungan kapag mayroon itong karapatan.
- 28 At ngayon, sinasabi ko sa inyo na darating ang panahon na ang pagliligtas ng Panginoon ay ipahahayag sa bawat bansa, lahi, wika, at tao.
- 29 Oo, Panginoon, ang inyong mga tagabantay ay magtataas ng kanilang mga tinig; sa magkakasamang tinig ay aawit sila, sapagkat kanilang makikita nang mata sa mata kung kailan ibalik na muli ng Panginoon ang Sion.
- 30 Magpakagalak, magsiawit nang sabay-sabay, kayong mga nawasak na dako ng Jerusalem; sapagkat inalo ng Panginoon ang kanyang mga tao, tinubos niya ang Jerusalem.
- 31 Ipinakita ng Panginoon ang kanyang banal na bisig sa mga paningin ng lahat ng bansa; at lahat ng dulo ng mundo ay makikita ang pagliligtas ng ating Diyos.
- Busa dili ba kamo angay nga mokurog? Kay ang kaluwasan dili moabot sa mga sama niana; kay walay sama niana nga gitubos sa Ginoo; oo, ni ang Ginoo makatubos sa mga sama niana; kay siya dili makapamakak sa iyang kaugalingon; kay dili niya mahimong ilimod ang kaangayan kon kini mopahamtang na sa iyang silot.
- Ug karon sultihan ko kamo nga ang panahon moabot nga ang kaluwasan sa Ginoo ipahayag ngadto sa matag nasod, kaliwatan, pinulongan, ug katawhan.
- Oo, Ginoo, ang imong mga magbalantay mopatigbabaw sa ilang tingog; pinaagi sa tingog magkahiusa sila sa pag-awit; kay sila magkakitaay, sa panahon nga ang Ginoo modala pagbalik sa Zion.
- Paglipay, pagdungan sa pag-awit, kamo nga biniyaan nga mga dapit sa Jerusalem; kay ang Ginoo mihupay sa iyang katawhan, siya mitubos sa Jerusalem.
- Ang Ginoo nagpadayag sa iyang balaan nga bukton diha sa mga mata sa tanan nga nasod; ug ang tanan nga lumulupyo sa yuta makakita sa kaluwasan sa atong Dios.
- Therefore ought ye not to tremble? For salvation cometh to none such; for the Lord hath redeemed none such; yea, neither can the Lord redeem such; for he cannot deny himself; for he cannot deny justice when it has its claim.
- And now I say unto you that the time shall come that the salvation of the Lord shall be declared to every nation, kindred, tongue, and people.
- Yea, Lord, thy watchmen shall lift up their voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye, when the Lord shall bring again Zion.
- Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.
- The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of our God.

Mosias 16

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na matapos sabihin ni Abinadi ang mga salitang ito, inunat niya ang kanyang kamay at sinabi: Darating ang panahon na makikita ng lahat ang pagliligtas ng Panginoon; kung kailan ang bawat bansa, lahi, wika, at tao ay makikita nang mata sa mata at kikilalanin sa harapan ng Diyos na ang kanyang mga paghahatol ay makatarungan.
- 2 At sa panahong yaon ay itatakwil ang masasama, at magkakaroon sila ng dahilan upang humagulog, at tumangis, at managhoy, at pagngalitang kanilang mga ngipin; at ito ay dahil sa ayaw nilang pakinggan ang tinig ng Panginoon; kaya nga, hindi sila tutubusin ng Panginoon.
- 3 Sapagkat sila ay makamundo at mala-diyablo, at may kapangyarihan ang diyablo sa kanila; oo, maging ang yaong matandang ahas na luminlang sa ating mga unang magulang, na naging dahilan ng kanilang pagkahulog; na naging dahilan upang ang buong sangkatauhan ay maging makamundo, makalaman, mala-diyablo, nalalaman ang masama mula sa mabuti, ipinasasakop ang kanilang sarili sa diyablo.
- 4 Sa gayon naligaw ang buong sangkatauhan; at dinggin, dapat na sana silang nangaligaw nang walang katapusan kung hindi lamang tinubos ng Diyos ang kanyang mga tao mula sa kanilang ligaw at nahulog na kalagayan.
- 5 Subalit tandaan, siya na nagpupumilit sa kanyang sariling likas na kamunduhan, at nagpapatuloy sa mga landas ng kasalanan at paghihimagsik laban sa Diyos, ay nananatili sa kanyang nahulog na kalagayan at ang diyablo ay may lubos na kapangyarihan sa kanya. Samakatwid, para bang walang ginawang pagtubos sa kanya, na kaaway ng Diyos; at gayundin, ang diyablo ay kaaway ng Diyos.
- 6 At ngayon, kung si Cristo ay hindi pumarito sa daigdig, tumutukoy sa mga bagay na magaganap na para bang naganap na ang mga ito, hindi magkakaroon ng pagtubos.
- 7 At kung si Cristo ay hindi bumangon mula sa mga patay, o kinalag ang mga gapos ng kamatayan upang hindi magtagumpay ang libingan, at hindi magkaroon ng hapdi ang kamatayan, hindi sana magkakaroon ng pagkabuhay na mag-uli.

Mosiah 16

Ug karon, nahitabo nga human si Abinadi makasulti niini nga mga pulong gituyhad niya ang iyang kamot og miingon: Moabot ang panahon nga ang tanan makakita sa pagluwas sa Ginoo; dihang ang matag nasod, kaliwatan, pinulongan, ug katawhan magkakitaay ug mokompisal sa atubangan sa Dios nga ang iyang mga paghukom makiangayon.

Ug unya ang mga daotan papahawaon, ug sila adunay rason nga magminatay, ug magbakho, ug magdanguyngoy, ug magpangagot sa ilang mga ngipon; ug tungod kini kay dili sila mopatalinghog sa tingog sa Ginoo; busa ang Ginoo dili motubos kanila.

Kay mga tawhanon sila ug mga yawan-on, ug ang yawa adunay gahom kanila; oo, gani kana nga karaang bitin nga maoy milingla sa atong unang mga ginikanan, nga maoy hinungdan sa ilang pagkapukan; nga maoy hinungdan nga ang tanan nga katawhan nahimong tawhanon, mahilayon, yawan-on, nasayod sa daotan gikan sa maayo, nagpaulipon sa ilang mga kaugalingon ngadto sa yawa.

Sa ingon niana ang tanan nga katawhan nahisalaag; ug tan-awa, wala untay kataposan ang ilang pagkahisalaag kon wala pa ang Dios motubos sa iyang katawhan gikan sa ilang kahimtang sa pagkahisalaag ug pagkapukan.

Apan hinumdomi nga siya nga magpadayon sa iyang kaugalingong tawhanon nga kinaiya, ug magpadayon sa mga naandan nilang pagpakasala ug pagsukol batok sa Dios, magpabilin sa iyang napukan nga kahimtang ug ang yawa hingpit nga adunay gahom diha kaniya. Busa kaniya sama ra nga walay gihimo nga pagtubos, kay kaaway man sa Dios; ug ang yawa usab kaaway sa Dios.

Ug karon kon si Kristo wala moanhi sa kalibotan, kon maghisgot sa mga butang nga moabot sama nga kini miabot na, wala unta ang katubsan.

Ug kon si Kristo wala pa mobangon gikan sa mga patay, o mobugto sa mga higot sa kamatayon aron dili magmadaogon ang lubnganan, ug walay kahapdos ang kamatayon, wala unta ang pagkabanhaw.

Mosiah 16

And now, it came to pass that after Abinadi had spoken these words he stretched forth his hand and said: The time shall come when all shall see the salvation of the Lord; when every nation, kindred, tongue, and people shall see eye to eye and shall confess before God that his judgments are just.

And then shall the wicked be cast out, and they shall have cause to howl, and weep, and wail, and gnash their teeth; and this because they would not hearken unto the voice of the Lord; therefore the Lord redeemeth them not.

For they are carnal and devilish, and the devil has power over them; yea, even that old serpent that did beguile our first parents, which was the cause of their fall; which was the cause of all mankind becoming carnal, sensual, devilish, knowing evil from good, subjecting themselves to the devil.

Thus all mankind were lost; and behold, they would have been endlessly lost were it not that God redeemed his people from their lost and fallen state.

But remember that he that persists in his own carnal nature, and goes on in the ways of sin and rebellion against God, remaineth in his fallen state and the devil hath all power over him. Therefore he is as though there was no redemption made, being an enemy to God; and also is the devil an enemy to God.

And now if Christ had not come into the world, speaking of things to come as though they had already come, there could have been no redemption.

And if Christ had not risen from the dead, or have broken the bands of death that the grave should have no victory, and that death should have no sting, there could have been no resurrection.

8 Subalit may pagkabuhay na mag-uli, kaya nga, hindi nagtagumpay ang libingan, at ang hapdi ng kamatayan ay nalulun kay Cristo.	Apan adunay pagkabanhaw, busa wala magmaadogon ang lubnganan, ug ang kahapdos sa kamatayan gituhop diha kang Kristo.	But there is a resurrection, therefore the grave hath no victory, and the sting of death is swallowed up in Christ.
9 Siya ang ilaw at ang buhay ng daigdig; oo, isang ilaw na walang katapusan, na hindi maaaring magdilim; oo, at isang buhay rin na walang katapusan, na hindi na maaaring magkaroon pa ng kamatayan.	Siya ang kahayag ug ang kinabuhi sa kalibotan; oo, usa ka kahayag nga walay kataposan, nga dili gayod mongitngit; oo, ug usab usa ka kinabuhi nga walay kataposan, aron wala nay kamatayan.	He is the light and the life of the world; yea, a light that is endless, that can never be darkened; yea, and also a life which is endless, that there can be no more death.
10 Maging ang may kamatayang ito ay mabibihisan ng kawalang-kamatayan, at ang may kabulukang ito ay mabibihisan ng walang kabulukan, at dadalhin upang tumayo sa harapan ng hukuman ng Diyos, upang hatulan niya alinsunod sa kanilang mga gawa maging mabuti man yaon o maging yaon man ay masama—	Bisan kon kini nga mortal mahimo nga imortal, ug kini nga madunoton mahimo nga dili na madunot, ug pagadad-on aron mobarog sa atubangan sa hukmanan sa Dios, aron hukman niya sumala sa ilang mga buhat kon kini mga maayo o kon kini mga daotan—	Even this mortal shall put on immortality, and this corruption shall put on incorruption, and shall be brought to stand before the bar of God, to be judged of him according to their works whether they be good or whether they be evil—
11 Kung sila ay mabubuti, sa pagkabuhay na mag-uli ng walang katapusang buhay at kaligayahan; at kung sila ay masasama, sa pagkabuhay na mag-uli ng walang katapusang kapahamakan, na ibibigay sa diyablo, na siyang sumakop sa kanila, na kapahamakan—	Kon kini mga maayo, ngadto sa pagkabanhaw sa walay kataposang kinabuhi ug kalipay; ug kon kini mga daotan, ngadto sa pagkabanhaw sa walay kataposang panghimaraot, nga gitugyan ngadto sa yawa, kinsa nag-ulipon kanila, nga mao ang kahimaraotan—	If they be good, to the resurrection of endless life and happiness; and if they be evil, to the resurrection of endless damnation, being delivered up to the devil, who hath subjected them, which is damnation —
12 Na humayo alinsunod sa kanilang sariling mga makamundong kagustuhan at hangarin; na hindi kailanman nanawagan sa Panginoon habang nakaunat ang mga bisig ng awa sa kanila; sapagkat ang mga bisig ng awa ay nakaunat sa kanila, at ayaw nila; sila na binalaan hinggil sa kanilang kasamaan at gayunman ay ayaw nilang tumalikod mula sa mga yaon; at inutusan silang magsisi at gayunman ay ayaw nilang magsisi.	Kay gisunod ang ilang kaugalingon nga tawhanong mga kabubut-on ug mga tinguha; kay wala gayod makatawag sa Ginoo samtang ang mga bukton sa kaluoy gipaabot ngadto kanila; kay ang mga bukton sa kaluoy gipaabot ngadto kanila, ug midumili sila; kay gipasidan-an sila sa ilang mga sayop nga binuhatan ug sa gihapon wala sila mobiya niini; ug gisugo sila sa paghinulsol ug sa gihapon midumili sila sa paghinulsol.	Having gone according to their own carnal wills and desires; having never called upon the Lord while the arms of mercy were extended towards them; for the arms of mercy were extended towards them, and they would not; they being warned of their iniquities and yet they would not depart from them; and they were commanded to repent and yet they would not repent.
13 At ngayon, hindi ba't kayo ay dapat na manginig at magsisi ng inyong mga kasalanan, at pakatandaan na tangi at sa pamamagitan lamang ni Cristo kayo maliligtas?	Ug karon, dili ba angay nga mangurog ug maghinulsol kamo sa inyong mga sala, ug mohinumdom nga diha lamang ug pinaagi ni Kristo kamo maluwas?	And now, ought ye not to tremble and repent of your sins, and remember that only in and through Christ ye can be saved?
14 Samakatwid, kung itinuturo ninyo ang batas ni Moises, ituro din na ito ay anino ng mga yaong bagay na darating—	Busa, kon magtudlo kamo sa balaod ni Moises, itudlo usab nga kini usa ka paghulagway niadtong mga butang nga moabot—	Therefore, if ye teach the law of Moses, also teach that it is a shadow of those things which are to come—
15 Ituro sa kanila na darating ang pagtubos sa pamamagitan ni Cristo, ang Panginoon, na siya ring Amang Walang Hanggan. Amen.	Tudloi sila nga ang katubsanan moabot pinaagi kang Kristo ang Ginoo, kinsa mao gayod ang Amahan sa Kahangtoran. Amen.	Teach them that redemption cometh through Christ the Lord, who is the very Eternal Father. Amen.

Mosias 17

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na nang matapos si Abinadi sa mga pananalitang ito, na ang hari ay nag-utos na nararapat siyang dakpin ng mga saserdote at nag-utos na siya ay patayin.
- 2 Ngunit may isa sa kanila na ang pangalan ay Alma, siya na isa ring inapo ni Nephi. At siya ay isang kabataang lalaki, at pinaniwalaan niya ang mga salitang sinabi ni Abinadi, sapagkat alam niya ang hinggil sa kasamaan na pinatotohanan ni Abinadi laban sa kanila; kaya nga, siya ay nagsimulang magmakaawa sa hari na huwag siyang magalit kay Abinadi, kundi pahintulutan siyang lumisan nang mapayapa.
- 3 Ngunit ang hari ay lalong napoot, at iniutos na si Alma ay palayasin sa kanila, at isinugo ang kanyang mga tagapagsilbi na sundan siya upang siya ay kanilang patayin.
- 4 Ngunit siya ay tumakas mula sa harapan nila at itinago ang kanyang sarili kung kaya't hindi nila siya natagpuan. At siya na nagtatago ng maraming araw ay isinulat ang lahat ng salitang sinabi ni Abinadi.
- 5 At ito ay nangyari na iniutos ng hari na paligiran si Abinadi ng kanyang mga tanod at dakpin siya; at siya ay kanilang iginapos at itinaon siya sa bilangguan.
- 6 At pagkatapos ng tatlong araw, matapos na makipagsanggunian sa kanyang mga saserdote, iniutos niya na siya ay muling dalhin sa harapan niya.
- 7 At sinabi niya sa kanya: Abinadi, kami ay nakahanap ng maipararatang laban sa iyo, at ikaw ay karapat-dapat sa kamatayan.
- 8 Sapagkat iyong sinabi na ang Diyos na rin ang bababa sa mga anak ng tao; at ngayon, sa dahilang ito ay mamamatay ka maliban kung babawiin mo ang lahat ng salitang masasama na iyong sinabi hinggil sa akin at sa aking mga tao.
- 9 Ngayon, sinabi sa kanya ni Abinadi: Sinasabi ko sa inyo, hindi ko babawiin ang mga salitang aking sinabi sa inyo hinggil sa mga taong ito, sapagkat ang mga yaon ay totoo; at nang malaman ninyo ang kanilang katiyakan, hinayaan ko na ang aking sarili ay mahulog sa inyong mga kamay.

Mosiah 17

Ug karon nahitabo nga sa dihang si Abinadi nakahuman niini nga mga pulong, nga ang hari mimando nga ang mga pari kinahanglang modakop kaniya ug mohimo og paagi nga siya kinahanglan nga patyon.

Apan dihay usa kanila kansang ngalan mao si Alma, nga siya usab usa ka kaliwat ni Nephi. Ug usa siya ka batan-ong lalaki, ug mituo siya sa mga pulong nga gipamulong ni Abinadi, kay nasayod siya mahitungod sa pagkadaotan nga gipamatuod ni Abinadi batok kanila; busa misugod siya sa pagpangamuyo sa hari nga unta dili siya masuko kang Abinadi, apan tugotan siya nga mobiya nga malinawon.

Apan ang hari misamot hinoon og kasuko, ug mimando nga si Alma isalikway gikan kanila, ug misugo sa iyang mga sulugoon sa paggukod kaniya aron nga sila mopatay kaniya.

Apan milayas siya gikan kanila ug mitago sa iyang kaugalingon nga wala sila makakita kaniya. Ug samtang nagtago siya sulod sa daghang adlaw misulat sa tanang pulong nga gipamulong ni Abinadi.

Ug nahitabo nga ang hari mimando nga ang iyang mga bantay moliyok ni Abinadi ug modakop kaniya; ug migapos sila kaniya ug mibalhog kaniya sa bilangguan.

Ug human sa tulo ka adlaw, human makigtambag sa iyang mga pari, misugo siya nga dad-on na usab siya sa iyang atubangan.

Ug miingon siya kaniya: Abinadi, nakakita kami og sumbong batok kanimo, ug ikaw angay nga mamatay.

Kay ikaw miingon nga ang Dios mismo manaog taliwala sa katawhan; ug karon, tungod niini nga hinungdan ikaw pagapatyon gawas kon imong bakwion ang tanang pulong nga imong gipamulong nga daotan mahitungod kanako ug sa akong katawhan.

Karon si Abinadi miingon kaniya: sultihan ko kamo, dili ko bakwion ang mga pulong nga akong gipamulong kaninyo mahitungod niini nga katawhan, tungod kay tinuod kini; ug nga aron ikaw masayod sa pagkatinuod niini ako nag-antos sa akong kaugalingon nga nahulog ako sa inyong mga kamot.

Mosiah 17

And now it came to pass that when Abinadi had finished these sayings, that the king commanded that the priests should take him and cause that he should be put to death.

But there was one among them whose name was Alma, he also being a descendant of Nephi. And he was a young man, and he believed the words which Abinadi had spoken, for he knew concerning the iniquity which Abinadi had testified against them; therefore he began to plead with the king that he would not be angry with Abinadi, but suffer that he might depart in peace.

But the king was more wroth, and caused that Alma should be cast out from among them, and sent his servants after him that they might slay him.

But he fled from before them and hid himself that they found him not. And he being concealed for many days did write all the words which Abinadi had spoken.

And it came to pass that the king caused that his guards should surround Abinadi and take him; and they bound him and cast him into prison.

And after three days, having counseled with his priests, he caused that he should again be brought before him.

And he said unto him: Abinadi, we have found an accusation against thee, and thou art worthy of death.

For thou hast said that God himself should come down among the children of men; and now, for this cause thou shalt be put to death unless thou wilt recall all the words which thou hast spoken evil concerning me and my people.

Now Abinadi said unto him: I say unto you, I will not recall the words which I have spoken unto you concerning this people, for they are true; and that ye may know of their surety I have suffered myself that I have fallen into your hands.

- 10 Oo, at magdurusa ako maging hanggang kamatayan, at hindi ko babawiin ang aking mga salita, at ang mga yaon ay tatayo bilang patotoo laban sa inyo. At kung papatayin ninyo ako, kayo ay magpapadana ng dugo ng isang walang sala, at ito ay tatayo rin bilang patotoo laban sa inyo sa huling araw.
- 11 At ngayon, si haring Noe ay pakakawalan na sana siya, sapagkat siya ay natakot sa kanyang salita; sapagkat siya ay natakot na sumapit sa kanya ang mga kahatulan ng Diyos.
- 12 Ngunit ang mga saserdote ay nagtaas ng kanilang mga tinig laban sa kanya, at nagsimula siyang paratanganan, sinasabing: Kanyang nilait ang hari. Kaya nga, ang hari ay nag-init sa galit laban sa kanya, at siya ay ibinigay sa kanila upang patayin siya.
- 13 At ito ay nangyari na kanilang kinuha siya at iginapos, at sinilaban ang kanyang balat gamit ang mga kahoy na panggatong, oo, maging hanggang sa kamatayan.
- 14 At ngayon, nang nagsimula siyang pasuin ng mga ningas, siya ay sumigaw sa kanila, sinasabing:
- 15 Dinggin, maging katulad ng ginawa ninyo sa akin, gayundin ay mangyayari na ang inyong mga binhi ang magiging dahilan upang marami ang magdanas ng sakit na aking dinaranas, maging ang sakit ng kamatayan sa pamamagitan ng apoy; at ito ay dahil sa naniniwala sila sa pagliligtas ng Panginoon nilang Diyos.
- 16 At ito ay mangyayari na pahihirapan kayo ng lahat ng uri ng sakit dahil sa inyong mga kasamaan.
- 17 Oo, at kayo ay babagabagin sa bawat kamay, at itataboy at ikakalat doon at dito, katulad ng isang mailap na kawan na itinataboy ng mababangis at mababagsik na hayop.
- 18 At sa araw na yaon ay tutugisin kayo, at kayo ay darakpin ng kamay ng inyong mga kaaway, at sa gayon kayo magdurusa, katulad ng aking pagdurusa, ang sakit ng kamatayan sa pamamagitan ng apoy.
- 19 Sa gayon magsasagawa ang Diyos ng paghihiganti sa kanila na lumilipol sa kanyang mga tao. O Diyos, tanggapin ang aking kaluluwa.
- Oo, ug mag-antos ko bisan hangtod sa kamatayan, ug dili ko bakwion ang akong mga pulong, ug kini mobarog nga usa ka pagpamatuod batok kaninyo. Ug kon ako inyong patyon mopaagas kamo og inosente nga dugo, ug kini usab mobarog nga pagpamatuod batok kaninyo sa kataposang adlaw.
- Ug karon si hari Noah hapit na unta mobuhi kaniya, kay nahadlok siya sa iyang mga pulong; kay nahadlok siya nga ang mga paghukom sa Dios moabot kaniya.
- Apan ang mga pari mipataas sa ilang mga tingog batok kaniya, ug misugod sa pagpasangil kaniya, nga nag-ingon: Iyang gipanamastamasan ang hari. Busa ang hari nahulhogan aron masuko kaniya, ug siya mitugyan kaniya nga siya patyon.
- Ug nahitabo nga sila midala kaniya ug migapos kaniya, ug milatigo sa iyang lawas pinaagi sa binugkos nga mga kahoy, oo, gani ngadto sa kamatayan.
- Ug karon sa diha nga ang mga siga sa kalayo misugod na sa pagsunog kaniya, misinggit siya ngadto kanila, nga nag-ingon:
- Tan-awa, sama sa inyong gibuhit kanako, mahitabo usab nga ang inyong binhi mahimong hinungdan nga daghan ang mag-antos sa mga kasakit nga akong giantos, bisan sa kasakit sa kamatayan pinaagi sa kalayo; ug kini tungod kay mituo sila sa kaluwasan sa Ginoo nga ilang Dios.
- Ug mahitabo nga takboyan kamo sa tanang matang sa mga sakit tungod sa inyong mga sayop nga binuhatan.
- Oo, ug pagahampakon kamo sa bisan diin nga dapit, ug palayason ug tibulaagon ngadto ug nganhi, gani sama nga ang usa ka ihalas nga panon sa mga hayop abogon sa ihalas ug mabangis nga mga mananap.
- Ug niana nga adlaw panggukoron kamo, ug dagiton sa kamot sa inyong mga kaaway, ug unya mag-antos kamo, sama sa akong giantos, sa mga kasakit sa kamatayan pinaagi sa kalayo.
- Sa ingon niana ang Dios magpahamtang og panimalos ngadto niadtong mopatay sa iyang katawhan. O Dios, dawata ang akong kalag.
- Yea, and I will suffer even until death, and I will not recall my words, and they shall stand as a testimony against you. And if ye slay me ye will shed innocent blood, and this shall also stand as a testimony against you at the last day.
- And now king Noah was about to release him, for he feared his word; for he feared that the judgments of God would come upon him.
- But the priests lifted up their voices against him, and began to accuse him, saying: He has reviled the king. Therefore the king was stirred up in anger against him, and he delivered him up that he might be slain.
- And it came to pass that they took him and bound him, and scourged his skin with faggots, yea, even unto death.
- And now when the flames began to scorch him, he cried unto them, saying:
- Behold, even as ye have done unto me, so shall it come to pass that thy seed shall cause that many shall suffer the pains that I do suffer, even the pains of death by fire; and this because they believe in the salvation of the Lord their God.
- And it will come to pass that ye shall be afflicted with all manner of diseases because of your iniquities.
- Yea, and ye shall be smitten on every hand, and shall be driven and scattered to and fro, even as a wild flock is driven by wild and ferocious beasts.
- And in that day ye shall be hunted, and ye shall be taken by the hand of your enemies, and then ye shall suffer, as I suffer, the pains of death by fire.
- Thus God executeth vengeance upon those that destroy his people. O God, receive my soul.

20 At ngayon, nang sabihin ni Abinadi ang mga salitang ito, siya ay namatay, na nagdanas ng kamatayan sa pamamagitan ng apoy; oo, pinatay nang dahil sa hindi niya itinanggi ang mga kautusan ng Diyos, matapos pagtibayin ang katotohanan ng kanyang mga salita sa pamamagitan ng kanyang kamatayan.

Ug karon, sa diha nga si Abinadi nakasulti niini nga mga pulong, nalup-og siya, nga nahiagom sa kamatayon pinaagi sa kalayo; oo, nga gipahamtangan sa kamatayon tungod kay dili niya ilimod ang mga sugo sa Dios, nga miselyo sa kamatuoran sa iyang mga pulong pinaagi sa iyang kamatayon.

And now, when Abinadi had said these words, he fell, having suffered death by fire; yea, having been put to death because he would not deny the commandments of God, having sealed the truth of his words by his death.

Mosias 18

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na si Alma, na nakatakas mula sa mga tagapagsilbi ni haring Noe, ay nagsisi ng kanyang mga kasalanan at kasamaan, at humayo nang palihim sa mga tao, at nagsimulang ituro ang mga salita ni Abinadi—
- 2 Oo, hinggil sa yaong magaganap, at hinggil din sa pagkabuhay na mag-uli ng mga patay, at sa pagtubos sa mga tao, na maisasakatuparan sa pamamagitan ng kapangyarihan, at mga pagdurusa, at kamatayan ni Cristo, at sa kanyang pagkabuhay na mag-uli at pag-akyat sa langit.
- 3 At kasindami ng nakikinig sa kanyang salita ang tinuruan niya. At kanya silang tinuruan nang palihim, upang ito ay hindi makarating sa kaalaman ng hari. At marami ang naniwala sa kanyang mga salita.
- 4 At ito ay nangyari na kasindami ng naniwala sa kanya ang nagsitungo sa isang lugar na tinawag na Mormon, matapos tanggapin ang pangalang iyon mula sa hari, na nasa mga hangganan ng lupain na may mga panahon o pagkakataong pinamumugaran ng mababangis na hayop.
- 5 Ngayon, sa Mormon ay may isang bukal ng dalisay na tubig, at dito nagtungo si Alma, doon na malapit ang tubig sa kasukalan ng maliliit na puno, kung saan niya itinatago ang sarili sa araw mula sa paghahanap ng hari.
- 6 At ito ay nangyari na kasindami ng naniwala sa kanya ang nagtungo roon upang makinig sa kanyang mga salita.
- 7 At ito ay nangyari na matapos ang maraming araw, may marami-raming bilang ang nagtipong magkakasama sa lugar ng Mormon, upang pakinggan ang mga salita ni Alma. Oo, sama-samang nagtipong lahat ang naniwala sa kanyang salita, upang makinig sa kanya. At sila ay tinuruan niya, at ipinangaral sa kanila ang pagsisisi, at pagtubos, at pananampalataya sa Panginoon.
- 8 At ito ay nangyari na kanyang sinabi sa kanila: Masdan, narito ang mga tubig ng Mormon (sapagkat gayon ang itinawag sa mga yaon) at ngayon, yamang kayo ay nagnanais na mabilang sa kawan ng Diyos, at matawag na kanyang mga tao, at nahahandang magpasan ng pasanin ng isa't isa, nang ang mga yaon ay gumaan;

Mosiah 18

Ug karon, nahitabo nga si Alma, kinsa milayas gikan sa mga sulugoon ni hari Noah, naghinulsol sa iyang mga sala ug sa mga sayop nga binuhatan, ug sa tago miadto taliwala sa katawhan, ug misugod sa pagtudlo sa mga pulong ni Abinadi—

Oo, kabahin niana nga moabot, ug usab kabahin sa pagkabanhaw sa mga patay, ug sa katubsanan sa katawhan, nga mahitabo pinaagi sa gahom, ug sa mga pag-antos, ug sa kamatayan ni Kristo, ug sa iyang pagkabanhaw ug sa pagkayab ngadto sa langit.

Ug kutob sa mamati sa iyang pulong iyang gitudloan. Ug siya mitudlo kanila sa tago, nga kini dili mahibaloan sa hari. Ug daghan ang mituo sa iyang mga pulong.

Ug nahitabo nga kutob sa mituo kaniya miadto sa usa ka dapit nga gitawag og Mormon, nakadawat sa mao nga ngalan gikan sa hari, kay anaa man sa mga utlanan sa yuta nga gidagsaan, sumala sa kahigayonan o kapanahonan, sa ihalas nga mga mananap.

Karon, didto sa Mormon adunay usa ka tuboran sa dalisay nga tubig, ug si Alma midangop didto, kay duol didto sa tubig dunay bagâ nga gagmayng mga kahoy, diin didto gitago niya ang iyang kaugalingon panahon sa adlaw gikan sa gihimo sa hari nga mga pagpangita.

Ug nahitabo nga kutob sa mituo kaniya miadto didto sa pagpamati sa iyang mga pulong.

Ug nahitabo nga human sa daghang adlaw dihay ubay-ubay nga gidaghanon nga nagpundok didto sa dapit sa Mormon, aron sa pagpaminaw sa mga pulong ni Alma. Oo, ang tanan nagkapundok nga mituo sa iyang pulong, aron sa pagpaminaw kaniya. Ug mitudlo siya kanila, ug misangyaw kanila og paghinulsol, ug katubsanan, ug pagtuo sa Ginoo.

Ug nahitabo nga miingon siya kanila: Tan-awa, ania ang katubigan sa Mormon (kay sa ingon niini kini gitawag) ug karon, kay nagmatinguhaon kamo sa pagipon sa pundok sa Dios, ug pagatawgon nga iyang katawhan, ug andam nga mopas-an sa mga alantosan sa usag usa, nga kini mogaan;

Mosiah 18

And now, it came to pass that Alma, who had fled from the servants of king Noah, repented of his sins and iniquities, and went about privately among the people, and began to teach the words of Abinadi—

Yea, concerning that which was to come, and also concerning the resurrection of the dead, and the redemption of the people, which was to be brought to pass through the power, and sufferings, and death of Christ, and his resurrection and ascension into heaven.

And as many as would hear his word he did teach. And he taught them privately, that it might not come to the knowledge of the king. And many did believe his words.

And it came to pass that as many as did believe him did go forth to a place which was called Mormon, having received its name from the king, being in the borders of the land having been infested, by times or at seasons, by wild beasts.

Now, there was in Mormon a fountain of pure water; and Alma resorted thither, there being near the water a thicket of small trees, where he did hide himself in the daytime from the searches of the king.

And it came to pass that as many as believed him went thither to hear his words.

And it came to pass after many days there were a goodly number gathered together at the place of Mormon, to hear the words of Alma. Yea, all were gathered together that believed on his word, to hear him. And he did teach them, and did preach unto them repentance, and redemption, and faith on the Lord.

And it came to pass that he said unto them: Behold, here are the waters of Mormon (for thus were they called) and now, as ye are desirous to come into the fold of God, and to be called his people, and are willing to bear one another's burdens, that they may be light;

9 Oo, at nahahandang makidalamhati sa mga yaong nagdadalamhati, oo, at aluin ang mga yaong nangangailangan ng pagalo, at tumayo bilang mga saksi ng Diyos sa lahat ng panahon at sa lahat ng bagay, at sa lahat ng dako kung saan kayo ay maaaring naroroon, maging hanggang kamatayan, nang kayo ay matubos ng Diyos, at mapabilang sa kanila sa unang pagkabuhay na mag-uli, nang kayo ay magkaroon ng buhay na walang hanggan

10 Ngayon, sinasabi ko sa inyo, kung ito ang pagnanais ng inyong mga puso, ano ang mayroon kayo laban sa pagpapabinyag sa pangalan ng Panginoon, bilang saksi sa harapan niya na kayo ay papasok sa isang tipan sa kanya, na siya ay inyong paglilingkuran at susundin ang kanyang mga kautusan, nang kanyang maibuhos nang higit na masagana ang kanyang Espiritu sa inyo?

11 At ngayon, nang marinig ng mga tao ang mga salitang ito, ipinalakpak nila ang kanilang mga kamay sa kagalakan, at ibinulalas: Ito ang pagnanais ng aming mga puso.

12 At ngayon, ito ay nangyari na inakay ni Alma si Helam, siya na isa sa nauna, at nagtungo at tumayo sa tubig, at nagsumamo, sinasabing: O Panginoon, ibuhos ninyo ang inyong Espiritu sa inyong tagapaglingkod, nang kanyang magawa ang gawaing ito nang may kabanalan ng puso.

13 At nang sabihin niya ang mga salitang ito, ang Espiritu ng Panginoon ay napasakanya, at kanyang sinabi: Helam, binibinyagan kita, bilang may karapatan mula sa Pinakamakapangyarihang Diyos, bilang patotoo na ikaw ay nakikipagtipang maglilingkod sa kanya hanggang sa ikaw ay mamatay alinsunod sa katawang mortal; at nawa ay ibuhos ang Espiritu ng Panginoon sa iyo; at nawa ay igawad niya sa iyo ang buhay na walang hanggan, sa pamamagitan ng pagtubos ni Cristo, na kanyang inihanda mula pa sa pagkakatatag ng daigdig.

14 At matapos sabihin ni Alma ang mga salitang ito, kapwa sina Alma at Helam ay lumubog sa tubig; at sila ay tumayo at umahon mula sa tubig na nagagalak, sapagkat napuspos ng Espiritu.

15 At muli, inakay ni Alma ang isa pa, at nagtungo sa ikalawang pagkakataon sa tubig, at bininyagan siya alinsunod sa nauna, lamang ay hindi niya inilubog na muli ang kanyang sarili sa tubig.

Oo, ug andam sa pagbangotan uban niadtong nagbangotan; oo, ug sa paghupay niadtong nanginahanglan og kahupayan, ug mobarog isip mga saksi sa Dios sa tanang panahon ug sa tanang butang, ug sa tanang dapit diin kamo nahimutang, bisan hangtod sa kamatayon, aron matubos kamo sa Dios, ug maihap uban niadtong maapil sa unang pagkabanhaw, nga makabaton kamo og kinabuhing dayon—

Karon sultihan ko kamo, nga kon mao man kini ang tinguha sa inyong mga kasingkasing, unsa may inyong isupak mahitungod sa pagpabunyag sa ngalan sa Ginoo, isip pagpamatuod ngadto kaniya nga kamo misulod sa pakigsaad uban kaniya, nga kamo mag-alagad kaniya ug motuman sa iyang mga sugo, nga mobu-bo siya sa kabuhong sa iyang Espiritu diha kaninyo?

Ug karon sa diha nga ang katawhan nakadungog niini nga mga pulong, namakpak sila tungod sa kamaya, ug misinggit: Mao kini ang tinguha sa among mga kasingkasing.

Ug karon nahitabo nga si Alma midala kang Helam, siya nga usa sa mga nag-una, ug miadto ug mibarog sa may tubig, ug misinggit, nga nag-ingon: O Ginoo, ibu-bo ang imong Espiritu diha sa imong sulugoon, aron makahimo siya niini nga buhat inubanan sa kabalaan sa kasingkasing.

Ug sa dihang nasulti na niya kini nga mga pulong, ang Espiritu sa Ginoo nag-uban kaniya, ug miingon siya: Helam, ako mobunyag kanimo, pinaagi sa gihuptan nga awtoridad gikan sa Labing Makagagahom nga Dios, isip pagpamatuod nga ikaw nakasulod sa pakigsaad nga mangalagad kaniya hangtod nga ikaw mamatay sumala sa mortal nga lawas; ug nga ang Espiritu sa Ginoo ibu-bo diha kanimo; ug nga siya mohatag kanimo sa kinabuhing dayon, pinaagi sa katubsanan ni Kristo, kinsa iyang giandam gikan sa katukoran sa kalibotan.

Ug human masulti ni Alma kini nga mga pulong, sila si Alma ug si Helam mipaunlod sa tubig; ug mibarog sila ug mitunga gikan sa tubig nga nagmaya, nga napuno sa Espiritu.

Ug usab, si Alma mikuha og laing tawo, ug miadto sa ikaduhang higayon sa tubig, ug mibunyag kaniya sumala sa nauna, lamang wala na niya ipaunlod pag-usab ang iyang kaugalingon sa tubig.

Yea, and are willing to mourn with those that mourn; yea, and comfort those that stand in need of comfort, and to stand as witnesses of God at all times and in all things, and in all places that ye may be in, even until death, that ye may be redeemed of God, and be numbered with those of the first resurrection, that ye may have eternal life—

Now I say unto you, if this be the desire of your hearts, what have you against being baptized in the name of the Lord, as a witness before him that ye have entered into a covenant with him, that ye will serve him and keep his commandments, that he may pour out his Spirit more abundantly upon you?

And now when the people had heard these words, they clapped their hands for joy, and exclaimed: This is the desire of our hearts.

And now it came to pass that Alma took Helam, he being one of the first, and went and stood forth in the water, and cried, saying: O Lord, pour out thy Spirit upon thy servant, that he may do this work with holiness of heart.

And when he had said these words, the Spirit of the Lord was upon him, and he said: Helam, I baptize thee, having authority from the Almighty God, as a testimony that ye have entered into a covenant to serve him until you are dead as to the mortal body; and may the Spirit of the Lord be poured out upon you; and may he grant unto you eternal life, through the redemption of Christ, whom he has prepared from the foundation of the world.

And after Alma had said these words, both Alma and Helam were buried in the water; and they arose and came forth out of the water rejoicing, being filled with the Spirit.

And again, Alma took another, and went forth a second time into the water, and baptized him according to the first, only he did not bury himself again in the water.

- 16 At sa ganitong pamamaraan kanyang bininyagan ang bawat isa na nagtungo sa lugar ng Mormon; at sila ay may bilang na mga dalawang daan at apat na katao; oo, at sila ay bininyagan sa mga tubig ng Mormon, at napuspos ng biyaya ng Diyos.
- 17 At sila ay tinawag na simbahan ng Diyos, o ang simbahan ni Cristo, mula sa panahong yaon. At ito ay nangyari na sinuman ang nabinyagan sa pamamagitan ng kapangyarihan at karapatan ng Diyos ay idinagdag sa kanyang simbahan.
- 18 At ito ay nangyari na si Alma, sapagkat may karapatan mula sa Diyos, ay nag-orden ng mga saserdote; maging isang saserdote sa bawat limampu ng kanilang bilang ay kanyang inordenan na mangaral sa kanila, at na turuan sila ng hinggil sa mga bagay na nauukol sa kaharian ng Diyos.
- 19 At sila ay inutusan niya na wala silang dapat ituro maliban sa mga bagay na kanyang itinuro, at na sinabi ng bibig ng mga banal na propeta.
- 20 Oo, maging iniutos niya sa kanila na wala silang dapat ipangaral maliban sa pagsisisi at pananampalataya sa Panginoon, na siyang tumubos sa kanyang mga tao.
- 21 At sila ay inutusan niya na hindi nararapat na magkaroon ng pakikipag-alitan sa isa't isa, sa halip ay tumingin sila sa hinaharap nang may iisang paningin, na may iisang pananampalataya at iisang binyag, na nakahabi ang kanilang mga puso nang magkakasama sa pagkakaisa at sa pag-ibig sa isa't isa.
- 22 At sa gayon niya sila inutusang mangaral. At sa gayon sila naging mga anak ng Diyos.
- 23 At sila ay inutusan niya na nararapat nilang igalang ang araw ng sabbath, at ito ay panatilihing banal, at gayundin, bawat araw ay nararapat silang magbigay-pasalamat sa Panginoon nilang Diyos.
- 24 At sila ay kanya ring inutusan na ang mga saserdote na kanyang inordenan ay nararapat na gumawa sa pamamagitan ng sarili nilang mga kamay para sa kanilang panustos.
- Ug subay niini nga paagi gibunyagan niya ang matag usa nga miadto sa dapit sa Mormon; ug ang ilang gidaghanon mikabat og mga duha ka gatos ug upat ka kalag; oo, ug gibunyagan sila didto sa katubigan sa Mormon, ug napuno sa grasya sa Dios.
- Ug gitawag sila nga ang simbahan sa Dios, o ang simbahan ni Kristo, gikan niadtong panahona. Ug nahitabo nga bisan kinsa kadtong gibunyagan pinaagi sa gahom ug awtoridad sa Dios gidugang ngadto sa iyang simbahan.
- Ug nahitabo nga si Alma, kay adunay awtoridad gikan sa Dios, mi-orden og mga pari; gani usa ka pari sa matag kalim-an sa ilang gidaghanon iyang gi-orden sa pagsangyaw ngadto kanila, ug sa pagtudlo kanila mahitungod sa mga butang kalabot sa gingharian sa Dios.
- Ug misugo siya kanila nga sila kinahanglan walay laing itudlo gawas sa mga butang nga iyang gitudlo, ug sa gipamulong pinaagi sa ba-ba sa balaang mga propeta.
- Oo, gani misugo siya kanila nga sila walay lain nga isangyaw gawas sa paghinulsol ug pagtuo sa Ginoo, kinsa mitubos sa iyang katawhan.
- Ug misugo siya kanila nga kinahanglan walay panagbingkil sa usag usa, apan sila molantaw sa unahan uban sa hiniusa nga panan-aw, may usa ka pagtuo ug usa ka bunyag, diin ang ilang mga kasingkasing mabugkos sa panaghiusa ug sa gugma sa usag usa.
- Ug sa ingon niana misugo siya kanila sa pagsangyaw. Ug sa ingon niana nahimo silang mga anak sa Dios.
- Ug misugo siya kanila nga kinahanglan silang mobalaan sa adlaw nga igpapahulay, mag balaanon kini, ug usab matag adlaw magpasalamat sila sa Ginoo nga ilang Dios.
- Ug usab misugo siya kanila nga ang mga pari kinsa iyang gi-orden kinahanglan motrabaho gamit ang ilang kaugalingong mga kamot alang sa ilang panginahanglan.
- And after this manner he did baptize every one that went forth to the place of Mormon; and they were in number about two hundred and four souls; yea, and they were baptized in the waters of Mormon, and were filled with the grace of God.
- And they were called the church of God, or the church of Christ, from that time forward. And it came to pass that whosoever was baptized by the power and authority of God was added to his church.
- And it came to pass that Alma, having authority from God, ordained priests; even one priest to every fifty of their number did he ordain to preach unto them, and to teach them concerning the things pertaining to the kingdom of God.
- And he commanded them that they should teach nothing save it were the things which he had taught, and which had been spoken by the mouth of the holy prophets.
- Yea, even he commanded them that they should preach nothing save it were repentance and faith on the Lord, who had redeemed his people.
- And he commanded them that there should be no contention one with another, but that they should look forward with one eye, having one faith and one baptism, having their hearts knit together in unity and in love one towards another.
- And thus he commanded them to preach. And thus they became the children of God.
- And he commanded them that they should observe the sabbath day, and keep it holy, and also every day they should give thanks to the Lord their God.
- And he also commanded them that the priests whom he had ordained should labor with their own hands for their support.

25 At may isang araw na itinakda sa bawat linggo na nararapat silang magtipun-tipong magkakasama upang turuan ang mga tao, at upang sambahin ang Panginoon nilang Diyos, at gayundin, kasindalas ng kanilang makakayanan, upang tipunin ang kanilang sarili nang magkakasama.

26 At ang mga saserdote ay hindi dapat umasa sa mga tao para sa kanilang panustos; kundi sa kanilang gawain ay tatanggap sila ng biyaya ng Diyos, upang sila ay lumakas sa Espiritu, na may kaalaman tungkol sa Diyos, nang sila ay makapagturo nang may kapangyarihan at karapatan mula sa Diyos.

27 At muli, iniutos ni Alma na ang mga tao ng simbahan ay nararapat magbahagi ng kanilang kabuhayan, bawat isa alinsunod sa kung ano ang mayroon siya; kung higit siyang nakasasagana ay nararapat siyang magbahagi nang higit na sagana; at siya na mayroon lamang nang kakaunti, kaunti lamang ang hinihingi; at siya na wala ay nararapat na bigyan.

28 At sa gayon dapat na magbahagi sila ng kanilang kabuhayan nang bukal sa kanilang sariling kalooban at mabubuting hangarin sa Diyos, at sa mga yaong saserdote na nangangailangan, oo, at sa bawat hubad at nangangailangang tao.

29 At ito ay sinabi niya sa kanila, bilang inutusan ng Diyos; at sila ay lumakad nang matwid sa harapan ng Diyos, nagbabahagi sa isa't isa kapwa pang-temporal at pang-espirituwal alinsunod sa kanilang mga pangangailangan at kanilang mga kakulangan.

30 At ngayon, ito ay nangyari na naganap ang lahat ng ito sa Mormon, oo, sa mga tubig ng Mormon, sa kagubatan na malapit sa mga tubig ng Mormon; oo, ang lugar ng Mormon, ang mga tubig ng Mormon, ang kagubatan ng Mormon, anong ganda nito sa mga mata nila na nakarating sa kaalaman ng kanilang Manunubos, oo, at gaano sila pinagpala, sapagkat sila ay aawit ng papuri sa kanya magpakailanman.

31 At ang mga bagay na ito ay naganap sa mga hangganan ng lupain, upang ang mga yaon ay hindi makarating sa kaalaman ng hari.

Ug dihay usa ka adlaw sa matag semana nga gigahin nga sila magtapok aron magtudlo sa katawhan, ug sa pagsimba sa Ginoo nga ilang Dios, ug usab, sa kanunay kutob sa ilang mahimo, aron sila magkapundok.

Ug ang mga pari dili angay nga magsalig sa katawhan alang sa ilang panginahanglan; apan sa ilang pagtrabaho madawat nila ang grasya sa Dios, nga sila magmalig-on sa Espiritu, kay nakaangkon og kahibalo bahin sa Dios, nga makatudlo sila pinaagi sa gahom ug sa awtoridad gikan sa Dios.

Ug usab si Alma misugo nga ang katawhan sa simbahan kinahanglan mohatag sa ilang kabtangan, matag usa sumala sa unsay anaa kaniya; kon siya adunay labaw nga kabuhong siya mohatag sa labaw nga kabuhong; ug kaniya nga adunay diyotay lamang, diyotay lamang ang gikinahanglan; ug siya nga wala kinahanglan nga hatagan.

Ug sa ingon niana angay nga mohatag sila sa ilang kabtangan sa ilang kaugalingong kabubut-on ug maayo nga mga tinguha ngadto sa Dios, ug ngadto niadtong mga pari nga nagkinahanglan, oo, ug ngadto sa matag timawa, hubo nga mga kalag.

Ug gisulti niya kini ngadto kanila, kay gisugo sa Dios; ug sila naglakaw nga matarong atubangan sa Dios, naghinatagay sa usag usa sa temporal ug sa espirituhanong paagi sumala sa ilang mga panginahanglan ug mga kakulangan.

Ug karon nahitabo nga kining tanan nahimo didto sa Mormon, oo, didto sa katubigan sa Mormon, sa lasang nga duol sa katubigan sa Mormon; oo, sa dapit sa Mormon, sa katubigan sa Mormon, sa lasang sa Mormon, pagkatahom nila ngadto sa mga mata niadtong didto nakaangkon og kahibalo mahitungod sa ilang Manunubos; oo, ug pagkabulahan nila, kay sila moawit sa pagdayeg kaniya sa kahangtoran.

Ug kini nga mga butang nabuhat didto sa mga utlanan sa yuta, nga kini unta dili mahibaloan sa hari.

And there was one day in every week that was set apart that they should gather themselves together to teach the people, and to worship the Lord their God, and also, as often as it was in their power, to assemble themselves together.

And the priests were not to depend upon the people for their support; but for their labor they were to receive the grace of God, that they might wax strong in the Spirit, having the knowledge of God, that they might teach with power and authority from God.

And again Alma commanded that the people of the church should impart of their substance, every one according to that which he had; if he have more abundantly he should impart more abundantly; and of him that had but little, but little should be required; and to him that had not should be given.

And thus they should impart of their substance of their own free will and good desires towards God, and to those priests that stood in need, yea, and to every needy, naked soul.

And this he said unto them, having been commanded of God; and they did walk uprightly before God, imparting to one another both temporally and spiritually according to their needs and their wants.

And now it came to pass that all this was done in Mormon, yea, by the waters of Mormon, in the forest that was near the waters of Mormon; yea, the place of Mormon, the waters of Mormon, the forest of Mormon, how beautiful are they to the eyes of them who there came to the knowledge of their Redeemer; yea, and how blessed are they, for they shall sing to his praise forever.

And these things were done in the borders of the land, that they might not come to the knowledge of the king.

- 32 Ngunit dinggin, ito ay nangyari na ang hari, sapagkat natuklasan ang isang kilusan sa mga tao, ay nagsugo ng kanyang mga tagapagsilbi upang manmanan sila. Samakatwid, sa araw na sila ay nagtitipong magkakasama upang makinig sa salita ng Panginoon ay natuklasan sila ng hari.
- 33 At ngayon, sinabi ng hari na pinupukaw ni Alma ang mga tao na maghimagsik laban sa kanya; kaya nga, ipinadala niya ang kanyang hukbo upang sila ay lipulin.
- 34 At ito ay nangyari na binigyang-babala si Alma at ang mga tao ng Panginoon tungkol sa pagdating ng hukbo ng hari; kaya nga, dinala nila ang kanilang mga tolda at ang kanilang mga mag-anak at lumisan patungo sa ilang.
- 35 At sila ay may bilang na mga apat na raan at limampung katao.
- Apan tan-awa, nahitabo nga ang hari, kay nakadiskobre sa mga kalihokan sa katawhan, mipadala sa iyang mga sulugoon sa pagpaniid kanila. Busa sa adlaw nga nagkatigom sila sa ilang kaugalingon aron sa pagpaminaw sa pulong sa Ginoo nadiskobrehan sila sa hari.
- Ug karon ang hari miingon nga si Alma mihulhog sa katawhan sa pagsukol batok kaniya; busa iyang gipadala ang iyang kasundalohan sa paglaglag kanila.
- Ug nahitabo nga si Alma ug ang katawhan sa Ginoo gipahibalo bahin sa pag-abot sa kasundalohan sa hari; busa ilang gidala ang ilang mga tolda ug ang ilang mga pamilya ug mibiya paingon sa kamingawan.
- Ug sila may gidaghanon nga mga upat ka gatos ug kalim-an ka kalag.
- But behold, it came to pass that the king, having discovered a movement among the people, sent his servants to watch them. Therefore on the day that they were assembling themselves together to hear the word of the Lord they were discovered unto the king.
- And now the king said that Alma was stirring up the people to rebellion against him; therefore he sent his army to destroy them.
- And it came to pass that Alma and the people of the Lord were apprised of the coming of the king's army; therefore they took their tents and their families and departed into the wilderness.
- And they were in number about four hundred and fifty souls.

Mosias 19

- 1 At ito ay nangyari na bumalik ang hukbo ng hari, na walang saysay na naghanap sa mga tao ng Panginoon.
- 2 At ngayon, dinggin, ang hukbo ng hari ay maliit, sapagkat nabawasan, at nagsimulang magkaroon ng pagkakahati-hati sa mga taong nalalabi.
- 3 At ang mas kakaunting bahagi ay nagsimulang mangusap ng pagbabanta laban sa hari, at nagsimulang magkaroon ng malaking alitan sa kanila.
- 4 At ngayon, may isang lalaki sa kanila na ang pangalan ay Gedeon, at siya ay isang malakas na lalaki at kaaway ng hari, kaya nga, hinugot niya ang kanyang espada, at sumumpa sa kanyang kapootan na papatayin niya ang hari.
- 5 At ito ay nangyari na nakipaglaban siya sa hari; at nang nakita ng hari na malapit na siyang madaig nito, tumakas siya at tumakbo at nakarating sa tore na malapit sa templo.
- 6 At tinugis siya ni Gedeon at paroroon na sa tore upang patayin ang hari, at inilibot ng hari ang kanyang mga paningin sa paligid sa may dakong lupain ng Semlon, at dinggin, nasa mga hangganan na ng lupain ang hukbo ng mga Lamanita.
- 7 At ngayon, ang hari ay nagsumamo sa pagdadalamhati ng kanyang kaluluwa, sinasabing: Gedeon, kaawaan ako, sapagkat ang mga Lamanita ay sumasalakay sa atin, at kanila tayong lilipulin; oo, lilipulin nila ang aking mga tao.
- 8 At ngayon, ang hari ay hindi gaanong nag-aalala sa kanyang mga tao na tulad sa kanyang sariling buhay; gayunpaman, hindi kinitil ni Gedeon ang kanyang buhay.
- 9 At inutusan ng hari ang mga tao na magsitakas mula sa mga Lamanita, at siya na rin ang nanguna sa kanila, at tumakas sila patungo sa ilang, kasama ang kanilang kababaihan at ang kanilang mga anak.
- 10 At ito ay nangyari na tinugis sila ng mga Lamanita, at inabutan sila, at nagsimulang patayin sila.
- 11 Ngayon, ito ay nangyari na nag-utos sa kanila ang hari na nararapat iwan ng lahat ng kalalakihan ang kanilang mga asawa at kanilang mga anak, at magsitakas mula sa mga Lamanita.

Mosiah 19

Ug nahitabo nga ang kasundalohan sa hari mibalik, nga nakawang ang pagpangita sa katawhan sa Ginoo.

Ug karon tan-awa, ang mga kasundalohan sa hari diyotay ra, kay nakuhaan, ug dihay misugod nga panagsumpaki sa nahibilin nga katawhan.

Ug ang mas diyotay nga bahin misugod sa pagpanghulga batok sa hari, ug dihay misugod nga usa ka dako nga panagbingkil taliwala kanila.

Ug karon dihay usa ka tawo taliwala kanila kansang ngalan mao si Gideon, ug siya nga usa ka tawo nga kusgan ug kaaway sa hari, busa gihulbot niya ang iyang espada, ug nanumpa sa iyang kasuko nga iyang patyon ang hari.

Ug nahitabo nga nakig-away siya sa hari; ug sa diha nga ang hari nakakita nga hapit na siya mabuntog, milayas siya ug midagan ug misaka sa tore nga duol sa templo.

Ug gigukod siya ni Gideon ug hapit na unta moabot sa tore aron patyon ang hari, ug ang hari mitan-aw sa iyang palibot paingon sa yuta sa Shemlon, ug tan-awa, ang kasundalohan sa mga Lamanita didto na sa sulod sa mga utlanan sa yuta.

Ug karon ang hari mihangyo tungod sa tumang kaguol sa iyang kalag, nga nag-ingon: Gideon, kaluy-i ako, kay ang mga Lamanita nagpadulong na aron moatake kanato, ug sila molaglag kanato; oo, laglagon nila ang akong katawhan.

Ug karon ang hari wala kaayo mabalaka mahitungod sa iyang katawhan kaysa iyang kaugalingong kinabuhi; bisan pa, si Gideon wala mohunos sa iyang kinabuhi.

Ug ang hari misugo sa katawhan nga sila kinahanglan molayas gikan sa mga Lamanita, ug siya mismo nag-una kanila, ug nanglayas sila paingon sa kamingawan, kauban sa ilang kababayan-an ug sa ilang mga anak.

Ug nahitabo nga ang mga Lamanita migukod kanila, ug nakaapas kanila, ug misugod sa pagpatay kanila.

Karon nahitabo nga ang hari misugo kanila nga ang tanang lalaki kinahanglan mobiya sa ilang mga asawa ug sa ilang mga anak, ug molayas gikan sa mga Lamanita.

Mosiah 19

And it came to pass that the army of the king returned, having searched in vain for the people of the Lord.

And now behold, the forces of the king were small, having been reduced, and there began to be a division among the remainder of the people.

And the lesser part began to breathe out threatenings against the king, and there began to be a great contention among them.

And now there was a man among them whose name was Gideon, and he being a strong man and an enemy to the king, therefore he drew his sword, and swore in his wrath that he would slay the king.

And it came to pass that he fought with the king; and when the king saw that he was about to overpower him, he fled and ran and got upon the tower which was near the temple.

And Gideon pursued after him and was about to get upon the tower to slay the king, and the king cast his eyes round about towards the land of Shemlon, and behold, the army of the Lamanites were within the borders of the land.

And now the king cried out in the anguish of his soul, saying: Gideon, spare me, for the Lamanites are upon us, and they will destroy us; yea, they will destroy my people.

And now the king was not so much concerned about his people as he was about his own life; nevertheless, Gideon did spare his life.

And the king commanded the people that they should flee before the Lamanites, and he himself did go before them, and they did flee into the wilderness, with their women and their children.

And it came to pass that the Lamanites did pursue them, and did overtake them, and began to slay them.

Now it came to pass that the king commanded them that all the men should leave their wives and their children, and flee before the Lamanites.

- 12 Ngayon, marami ang tumangging iwan sila, kundi minabuting manatili at masawing kasama nila. At iniwan ng mga nalalabi ang kanilang mga asawa at kanilang mga anak at nagsitakas.
- 13 At ito ay nangyari na inutusan ng mga yaong nanatiling kasama ang kanilang mga asawa at kanilang mga anak ang kanilang magagandang anak na babae na humarap at magmakaawa sa mga Lamanita na huwag silang patayin.
- 14 At ito ay nangyari na nahabag sa kanila ang mga Lamanita, sapagkat sila ay nahalina sa kagandahan ng kababaihan nila.
- 15 Samakatwid, ang mga buhay nila ay hindi kinitil ng mga Lamanita, at dinala silang mga bihag at ibinalik sila sa lupain ng Nephi, at pinahintulutan sila na maangkin nila ang lupain, sa ilalim ng kasunduan na kanilang ibibigay si haring Noe sa mga kamay ng mga Lamanita, at ibibigay ang kanilang mga ari-arian, maging kalahati ng lahat ng kanilang pag-aari, kalahati ng kanilang ginto, at kanilang pilak, at lahat ng kanilang mahahalagang bagay, at sa gayon sila nararapat na magbayad ng buwis sa hari ng mga Lamanita taun-taon.
- 16 At ngayon, may isa sa mga anak na lalaki ng hari ang nakabilang sa mga yaong nadalang bihag, na ang pangalan ay Limhi.
- 17 At ngayon, ninais ni Limhi na ang kanyang ama ay hindi mamatay; gayunpaman, hindi kaila ang mga kasamaan ng kanyang ama kay Limhi, siya rin na isang matwid na lalaki.
- 18 At ito ay nangyari na lihim na nagpadala si Gedeon ng mga tauhan sa ilang, upang hanapin ang hari at ang mga yaong kasama niya. At ito ay nangyari na nakatagpo nila sa ilang ang mga tao, lahat maliban sa hari at sa kanyang mga saserdote.
- 19 Ngayon, sila ay nangako sa kanilang mga puso na magbabalik sila sa lupain ng Nephi, at kung ang kanilang mga asawa at kanilang mga anak ay napatay, at gayundin ang mga yaong sumama sa kanila, sila ay maghahangad na maghiganti, at masawi rin na tulad nila.
- 20 At inutusan sila ng hari na hindi sila dapat magbalik; at sila ay nagalit sa hari, at pinangyari na siya ay magdusa, maging ng kamatayan sa pamamagitan ng apoy.
- Karon dihay daghang dili buot mobiya kanila, apan palabihon pa nga magpabilin ug magpakamatay uban kanila. Ug ang uban mibiya sa ilang mga asawa ug sa ilang mga anak ug milayas.
- Ug nahitabo nga kadtong nagpabilin uban sa ilang mga asawa ug sa ilang mga anak mimando nga ang ilang maanyag nga mga anak nga babaye mobarog ug mohangyo sa mga Lamanita nga sila dili mopatay kanila.
- Ug nahitabo nga ang mga Lamanita naluoy kanila, kay nalukmay sila sa kaanyag sa ilang mga babaye.
- Busa mitugot ang mga Lamanita nga dili sila patyon ug mihimo kanilang mga bihag ug midala kanila balik sa yuta sa Nephi, ug mitugot kanila nga sila makapanag-iya sa yuta, sumala sa mga kondisyon nga ilang itugyan si hari Noah ngadto sa mga kamot sa mga Lamanita, ug itugyan ang ilang mga kabtangan, gani katunga sa tanan nga ilang gipang-iya, katunga sa ilang bulawan, ug sa ilang pilak, ug sa tanan nilang mahalona nga mga butang, ug sa ingon niana kinahanglan silang mobayad og buhis ngadto sa hari sa mga Lamanita matag tuig.
- Ug karon dihay usa sa mga anak nga mga lalaki sa hari uban niadtong mga nabihag, kansang ngalan mao si Limhi.
- Ug karon si Limhi matinguhaon nga ang iyang amahan dili malaglag; bisan niana, si Limhi dili kulang sa alamag sa mga sayop nga binuhatan sa iyang amahan, siya mismo isip usa ka makiangayon nga tawo.
- Ug nahitabo nga si Gideon sa hilom mipadala og mga tawo ngadto sa kamingawan, aron sa pagpangita sa hari ug niadtong miuban kaniya. Ug nahitabo nga nasugatan nila ang mga tawo didto sa kamingawan, tanan gawas sa hari ug sa iyang mga pari.
- Karon nanumpa sila sa ilang mga kasingkasing nga mamalik sila sa yuta sa Nephi, ug kon ang ilang mga asawa ug ang ilang mga anak gipamatay, ug usab kadtong nagpabilin uban kanila, nga sila manimalos gayod, ug magpakamatay uban kanila.
- Ug ang hari misugo kanila nga sila kinahanglan dili mobalik; ug nasuko sila sa hari, ug mimando nga siya kinahanglan mag-antos, gani sa kamatayon pinaagi sa kalayo.
- Now there were many that would not leave them, but had rather stay and perish with them. And the rest left their wives and their children and fled.
- And it came to pass that those who tarried with their wives and their children caused that their fair daughters should stand forth and plead with the Lamanites that they would not slay them.
- And it came to pass that the Lamanites had compassion on them, for they were charmed with the beauty of their women.
- Therefore the Lamanites did spare their lives, and took them captives and carried them back to the land of Nephi, and granted unto them that they might possess the land, under the conditions that they would deliver up king Noah into the hands of the Lamanites, and deliver up their property, even one half of all they possessed, one half of their gold, and their silver, and all their precious things, and thus they should pay tribute to the king of the Lamanites from year to year.
- And now there was one of the sons of the king among those that were taken captive, whose name was Limhi.
- And now Limhi was desirous that his father should not be destroyed; nevertheless, Limhi was not ignorant of the iniquities of his father, he himself being a just man.
- And it came to pass that Gideon sent men into the wilderness secretly, to search for the king and those that were with him. And it came to pass that they met the people in the wilderness, all save the king and his priests.
- Now they had sworn in their hearts that they would return to the land of Nephi, and if their wives and their children were slain, and also those that had tarried with them, that they would seek revenge, and also perish with them.
- And the king commanded them that they should not return; and they were angry with the king, and caused that he should suffer, even unto death by fire.

- 21 At darakpin na rin sana nila ang mga saserdote at sila ay papatayin, at sila ay nagsitakas mula sa harapan nila.
- 22 At ito ay nangyari na pabalik na sila sa lupain ng Nephi, at nakatagpo nila ang mga tauhan ni Gedeon. At ipinaalam sa kanila ng mga tauhan ni Gedeon ang lahat ng nangyari sa kanilang mga asawa at kanilang mga anak; at na pinahintulutan sila ng mga Lamanita na maangkin nila ang lupain sa pamamagitan ng pagbabayad ng buwis sa mga Lamanita ng kalahati ng kanilang mga pag-aari.
- 23 At sinabi ng mga tao sa mga tauhan ni Gedeon na kanilang pinatay ang hari, at ang kanyang mga saserdote ay nagsitakas mula sa kanila papalayo patungo sa ilang.
- 24 At ito ay nangyari na matapos silang tumigil sa pagdiriwang, na nagbalik sila sa lupain ng Nephi, na nagsasaya, sapagkat ang kanilang mga asawa at kanilang mga anak ay hindi napatay; at sinabi nila kay Gedeon kung ano ang kanilang ginawa sa hari.
- 25 At ito ay nangyari na nanumpa sa kanila ang hari ng mga Lamanita, na hindi sila papatayin ng kanyang mga tao.
- 26 At gayundin si Limhi, na siyang anak ng hari, na ginawaran ng kaharian ng mga tao, ay nanumpa sa hari ng mga Lamanita na magbabayad ng buwis sa kanya ang kanyang mga tao, maging kalahati ng lahat ng kanilang pag-aari.
- 27 At ito ay nangyari na sinimulang patatagin ni Limhi ang kaharian at ipalaganap ang kapayapaan sa kanyang mga tao.
- 28 At ang hari ng mga Lamanita ay naglagay ng mga bantay sa palibot ng lupain, upang kanyang mapanatili ang mga tao ni Limhi sa lupain, upang hindi sila makalisan patungo sa ilang; at tinustusan niya ang kanyang mga bantay mula sa buwis na tinatanggap niya mula sa mga Nephita.
- 29 At ngayon, si haring Limhi ay nagkaroon ng patuloy na kapayapaan sa kanyang kaharian sa loob ng dalawang taon, na hindi sila binagabag ng mga Lamanita ni hinangad na lipulin sila.
- Ug hapit na usab unta nila madakpi ang mga pari ug pahamtangan sila sa kamatayon, ug nakalayas sila gikan kanila.
- Ug nahitabo nga hapit na unta sila mamalik sa yuta sa Nephi, ug nasugatan nila ang mga tawo ni Gideon. Ug ang mga tawo ni Gideon miasoy kanila sa tanan nga nahitabo sa ilang mga asawa ug sa ilang mga anak; ug nga ang mga Lamanita mitugot kanila nga makapanag-ya sila sa yuta pinaagi sa pagbayad og buhis ngadto sa mga Lamanita sa katunga sa tanan nilang gipanag-ya.
- Ug ang katawhan misulti sa mga tawo ni Gideon nga gipatay nila ang hari, ug ang iyang mga pari milayas gikan kanila palayo ngadto sa kamingawan.
- Ug nahitabo nga human sila mitapos sa tulumanon, namalik sila sa yuta sa Nephi, nga nagmaya, tungod kay ang ilang mga asawa ug ang ilang mga anak wala pamatya; ug gisultihan nila si Gideon unsay gibuhat nila sa hari.
- Ug nahitabo nga ang hari sa mga Lamanita mihimo og usa ka panumpa ngadto kanila, nga ang iyang katawhan kinahanglan dili mopatay kanila.
- Ug usab si Limhi, nga anak nga lalaki sa hari, kay ang gingharian gitugyan ngadto kaniya pinaagi sa katawhan, nanumpa ngadto sa hari sa mga Lamanita nga ang iyang katawhan kinahanglan mobayad og buhis ngadto kaniya, gani katunga sa tanan nga ilang gipanag-ya.
- Ug nahitabo nga si hari Limhi misugod sa pagtukod sa gingharian ug mipatunhay sa kalinaw taliwala sa iyang katawhan.
- Ug ang hari sa mga Lamanita mibutang og mga bantay libot sa yuta, aron iyang mapugos nga magpabilin ang katawhan ni Limhi diha sa yuta, nga sila dili mobiya ngadto sa kamingawan; ug gisuportahan niya ang iyang mga bantay gamit ang mga buhis nga iyang nadawat gikan sa mga Nephita.
- Ug karon si hari Limhi nakabaton og padayon nga kalinaw sa iyang gingharian sulod sa duha ka tuig, nga ang mga Lamanita wala mosamok kanila ni mitinguha sa paglaglag kanila.
- And they were about to take the priests also and put them to death, and they fled before them.
- And it came to pass that they were about to return to the land of Nephi, and they met the men of Gideon. And the men of Gideon told them of all that had happened to their wives and their children; and that the Lamanites had granted unto them that they might possess the land by paying a tribute to the Lamanites of one half of all they possessed.
- And the people told the men of Gideon that they had slain the king, and his priests had fled from them farther into the wilderness.
- And it came to pass that after they had ended the ceremony, that they returned to the land of Nephi, rejoicing, because their wives and their children were not slain; and they told Gideon what they had done to the king.
- And it came to pass that the king of the Lamanites made an oath unto them, that his people should not slay them.
- And also Limhi, being the son of the king, having the kingdom conferred upon him by the people, made oath unto the king of the Lamanites that his people should pay tribute unto him, even one half of all they possessed.
- And it came to pass that Limhi began to establish the kingdom and to establish peace among his people.
- And the king of the Lamanites set guards round about the land, that he might keep the people of Limhi in the land, that they might not depart into the wilderness; and he did support his guards out of the tribute which he did receive from the Nephites.
- And now king Limhi did have continual peace in his kingdom for the space of two years, that the Lamanites did not molest them nor seek to destroy them.

Mosias 20

- 1 Ngayon, may isang lugar sa Semlon kung saan ang mga anak na babae ng mga Lamanita ay tinitipon ang kanilang sarili na magkakasama upang umawit, at upang sumayaw, at upang pasayahin ang kanilang sarili.
- 2 At ito ay nangyari na isang araw, may maliit na bilang nila ang nagtipong magkakasama upang umawit at sumayaw.
- 3 At ngayon, ang mga saserdote ni haring Noe, na nangahihiya nang bumalik sa lungsod ng Nephi, oo, at natatakot din na baka sila patayin ng mga tao, kaya nga, sila ay hindi nangahas bumalik sa kanilang mga asawa at kanilang mga anak.
- 4 At sa pamamalagi sa ilang, at sa pagkakatuksa sa mga anak na babae ng mga Lamanita, sila ay nagsitago at pinagmasdan sila;
- 5 At nang kakaunti na lamang sila na sama-samang nagtipon upang magsayawan, sila ay lumabas mula sa kanilang mga lihim na taguan at dinukot sila at tinangay sila patungo sa ilang; oo, dalawampu't apat sa mga anak na babae ng mga Lamanita ang kanilang tinangay sa ilang.
- 6 At ito ay nangyari na nang matuklasan ng mga Lamanita na nawawala ang kanilang mga anak na babae, nagalit sila sa mga tao ni Limhi, sapagkat inakala nilang kagagawan ito ng mga tao ni Limhi.
- 7 Samakatwid, ipinadala nila ang kanilang mga hukbo; oo, maging ang hari na rin ang nanguna sa kanyang mga tao; at umahon sila sa lupain ng Nephi upang lipulin ang mga tao ni Limhi.
- 8 At ngayon, natuklasan sila ni Limhi mula sa tore, maging lahat ng kanilang mga paghahanda sa pakikidigma ay kanyang natuklasan; kaya nga, kinalap niya ang kanyang mga tao, at nag-abang sa kanila sa kabukiran at sa kagubatan.
- 9 At ito ay nangyari na nang dumating ang mga Lamanita, ang mga tao ni Limhi ay nagsimulang sumalakay mula sa kanilang mga lugar na pinag-aabangan, at nagsimulang patayin sila.
- 10 At ito ay nangyari na naging labis na malubha ang labanan, sapagkat naglaban sila nang tulad ng mga leon para sa kanilang biktima.

Mosiah 20

Karon adunay usa ka dapit didto sa Shemlon diin ang anak nga mga babaye sa mga Lamanita nagkapundok sa ilang kaugalingon aron mag-awit, ug aron magsayaw, ug aron lipayon ang ilang mga kaugalingon.

Ug nahitabo nga dihay usa ka adlaw nga adunay pipila kanila nagpundok aron sa pag-awit ug pagsayaw.

Ug karon ang mga pari ni hari Noah, kay nangaulaw nga mobalik sa siyudad sa Nephi, oo, ug usab nangahadlok nga ang katawhan mopatay kanila, busa wala sila mangahas sa pagbalik ngadto sa ilang mga asawa ug sa ilang mga anak.

Kay nagpabilin sa kamingawan, ug nakakaplag sa anak nga mga babaye sa mga Lamanita, gihup-an nila sila ug gipanid-an;

Ug samtang diyotay lamang kanila ang nagkapundok aron sa pagsayaw, migula sila gikan sa ilang mga tagoanan nga dapit ug midala kanila ngadto sa kamingawan; oo, kawhaan ug upat ka anak nga mga babaye sa mga Lamanita ang ilang nadala ngadto sa kamingawan.

Ug nahitabo nga sa diha nga ang mga Lamanita nakabantay nga ang ilang mga anak nga babaye nangawala, nasuko sila sa katawhan ni Limhi, kay nagtuo sila nga binuhatan kadto sa katawhan ni Limhi.

Busa gipadala nila ang ilang mga kasundalohan; oo, gani ang hari mismo ang nag-una sa iyang katawhan; ug mitungas sila sa yuta sa Nephi aron sa paglaglag sa katawhan ni Limhi.

Ug karon nakit-an sila ni Limhi gikan sa tore, gani ang tanan nila nga pagpangandam alang sa gubat iyang nakita; busa gipundok niya ang iyang katawhan, ug naghulat kanila dapit sa kaumahan ug sa kalasangan.

Ug nahitabo nga sa dihang ang mga Lamanita nakatungas na, ang katawhan ni Limhi misugod sa pag-asdang kanila gikan sa ilang tagoanang mga dapit, ug misugod sa pagpamatay kanila.

Ug nahitabo nga ang away nagkahilabihan kapintas, kay nakig-away sila sama sa mga leon alang sa ilang bihag.

Mosiah 20

Now there was a place in Shemlon where the daughters of the Lamanites did gather themselves together to sing, and to dance, and to make themselves merry.

And it came to pass that there was one day a small number of them gathered together to sing and to dance.

And now the priests of king Noah, being ashamed to return to the city of Nephi, yea, and also fearing that the people would slay them, therefore they durst not return to their wives and their children.

And having tarried in the wilderness, and having discovered the daughters of the Lamanites, they laid and watched them;

And when there were but few of them gathered together to dance, they came forth out of their secret places and took them and carried them into the wilderness; yea, twenty and four of the daughters of the Lamanites they carried into the wilderness.

And it came to pass that when the Lamanites found that their daughters had been missing, they were angry with the people of Limhi, for they thought it was the people of Limhi.

Therefore they sent their armies forth; yea, even the king himself went before his people; and they went up to the land of Nephi to destroy the people of Limhi.

And now Limhi had discovered them from the tower, even all their preparations for war did he discover; therefore he gathered his people together, and laid wait for them in the fields and in the forests.

And it came to pass that when the Lamanites had come up, that the people of Limhi began to fall upon them from their waiting places, and began to slay them.

And it came to pass that the battle became exceedingly sore, for they fought like lions for their prey.

11 At ito ay nangyari na nagsimulang maitaboy ng mga tao ni Limhi ang mga Lamanita mula sa harapan nila; gayunman, wala sila sa kalahati ng dami ng mga Lamanita. Subalit nakipaglaban sila para sa kanilang mga buhay, at para sa kanilang mga asawa, at para sa kanilang mga anak; kaya nga, nagsumikap sila at nakipaglaban na tulad ng mga dragon.

12 At ito ay nangyari na natagpuan nila ang hari ng mga Lamanita sa bilang ng kanilang mga patay; gayunpaman, siya ay hindi patay, nasugatan lamang at naiwan sa lupa, napakabilis ng naging pagtakas ng kanyang mga tao.

13 At kanilang kinuha siya at binendahan ang kanyang mga sugat, at dinala siya sa harapan ni Limhi, at sinabi: Masdan, narito ang hari ng mga Lamanita; siya na nagtamo ng sugat ay nabuwal sa kanilang mga patay, at kanilang iniwan siya; at masdan, dinala namin siya sa inyong harapan; at ngayon, atin siyang patayin.

14 Subalit sinabi sa kanila ni Limhi: Hindi ninyo siya papatayin, kundi ilapit siya rito upang makaharap ko siya. At kanilang inilapit siya. At sinabi sa kanya ni Limhi: Ano po ang dahilan na nakidigma kayo laban sa mga tao ko? Dinggin, hindi po sinira ng mga tao ko ang sumpang aking ginawa sa inyo; kaya nga, bakit po ninyo kailangang sirain ang sumpang inyong ginawa sa aking mga tao?

15 At ngayon, sinabi ng hari: Sinira ko ang sumpa sapagkat tinangay ng iyong mga tao ang mga anak na babae ng aking mga tao; kaya nga, sa aking galit ay iniutos ko na makidigma ang aking mga tao laban sa iyong mga tao.

16 At ngayon, si Limhi ay walang nalalaman hinggil sa bagay na ito; kaya nga, kanyang sinabi: Maghahanap ako sa aking mga tao, at sinuman ang gumawa ng bagay na ito ay masasawi. Samakatwid, iniutos niyang magkaroon ng paghahanap sa kanyang mga tao.

17 Ngayon, nang marinig ni Gedeon ang mga bagay na ito, siya na kapitan ng hari, nagsadya siya at sinabi sa hari: Isinasamo ko po sa inyo na magpakahinahon, at huwag hanapan ang mga taong ito, at huwag pong iparatang ang bagay na ito sa kanila.

Ug nahitabo nga ang katawhan ni Limhi misugod sa pag-abog sa mga Lamanita gikan kanila; gani wala sa katungâ ang ilang gidaghanon kay sa mga Lamanita. Apan nakig-away sila alang sa ilang mga kinabuhì, ug alang sa ilang mga asawa, ug alang sa ilang mga anak; busa nanlimbasog sila sa ilang mga kaugalingon ug sama sa mga dragon sila nga nakig-away.

Ug nahitabo nga nakit-an nila ang hari sa mga Lamanita taliwala sa pundok sa ilang mga patay; hinuon wala siya mamatay, kay nasamdan ug gibiyaan diha sa yuta, hilabihan ka paspas ang paglayas sa iyang katawhan.

Ug gidala nila siya ug gibugkosan ang iyang mga samad, ug gidala siya sa atubangan ni Limhi, ug miingon: Tan-awa, ania ang hari sa mga Lamanita; siya kay nasamdan maong natumba taliwala sa ilang mga patay, ug ila siyang gibiyaan; ug tan-awa, gidala namo siya sa imong atubangan; ug karon patyon nato siya.

Apan si Limhi miingon kanila: Ayaw ninyo siya patya, apan dad-a siya dinhi aron makigsulti ako kaniya. Ug sila midala kaniya. Ug si Limhi miingon kaniya: Unsay hinungdan nga mitungas man kamo sa pakiggubat batok sa akong katawhan? Tan-awa, ang akong katawhan wala makalapas sa panumpa nga akong gihimo kaninyo; busa, nganong gilapas man ninyo ang panumpa nga inyong gihimo ngadto sa akong katawhan?

Ug karon ang hari miingon: Akong gilapas ang panumpa tungod kay ang imong katawhan midagit sa mga anak nga babaye sa akong katawhan; busa, sa akong kasuko gimandoan nako ang akong katawhan sa pagtungas aron makiggubat batok sa imong katawhan.

Ug karon si Limhi wala makadungog mahitungod niini nga butang; busa miingon siya: Akong pangitaon taliwala sa akong katawhan ug kon si kinsa man ang nakabuhat niini nga butang mamatay. Busa mimando siya nga buhaton ang usa ka pagsiksik taliwala sa iyang katawhan.

Karon sa diha nga si Gideon nakadungog niining mga butanga, siya nga kapitan sa hari, miduol siya ug gisultihan ang hari: Mohangyo ko kanimo nga ayaw na, ug ayaw na pagsiksik niini nga katawhan, ug ayaw himoa kini nga butang nga ilang tulubagon.

And it came to pass that the people of Limhi began to drive the Lamanites before them; yet they were not half so numerous as the Lamanites. But they fought for their lives, and for their wives, and for their children; therefore they exerted themselves and like dragons did they fight.

And it came to pass that they found the king of the Lamanites among the number of their dead; yet he was not dead, having been wounded and left upon the ground, so speedy was the flight of his people.

And they took him and bound up his wounds, and brought him before Limhi, and said: Behold, here is the king of the Lamanites; he having received a wound has fallen among their dead, and they have left him; and behold, we have brought him before you; and now let us slay him.

But Limhi said unto them: Ye shall not slay him, but bring him hither that I may see him. And they brought him. And Limhi said unto him: What cause have ye to come up to war against my people? Behold, my people have not broken the oath that I made unto you; therefore, why should ye break the oath which ye made unto my people?

And now the king said: I have broken the oath because thy people did carry away the daughters of my people; therefore, in my anger I did cause my people to come up to war against thy people.

And now Limhi had heard nothing concerning this matter; therefore he said: I will search among my people and whosoever has done this thing shall perish. Therefore he caused a search to be made among his people.

Now when Gideon had heard these things, he being the king's captain, he went forth and said unto the king: I pray thee forbear, and do not search this people, and lay not this thing to their charge.

18 Sapagkat hindi po ba ninyo naaalala ang mga saserdote ng inyong ama, sila na pinaghangarang lipulin ng mga taong ito? At hindi po ba't nasa ilang sila? At hindi po kaya sila ang mga yaong dumukot sa mga anak na babae ng mga Lamanita?

19 At ngayon, dinggin, at sabihin po sa hari ang mga bagay na ito upang masabi niya sa kanyang mga tao nang mapapayapa sila sa atin; sapagkat dinggin, naghahanda na po sila na sumalakay sa atin; at dinggin din, kakaunti na lamang po tayo.

20 At dinggin, darating po silang kasama ang kanilang napakalaking hukbo; at maliban kung mapapayapa sila ng hari sa atin, tayo po ay tiyak na masasawi.

21 Sapagkat hindi po ba't natupad na ang mga salita ni Abinadi, na kanyang ipinropesiya laban sa atin—at lahat po ng ito ay dahil ayaw nating pakinggan ang mga salita ng Panginoon, at talikuran ang ating mga kasamaan?

22 At ngayon, ating papayapain ang hari, at ating tutuparin ang sumpang ating ginawa sa kanya; sapagkat higit na mabuti po na tayo ay nasa pagkaalipin kaysa sa mawalan tayo ng ating mga buhay; kaya nga, ating itigil ang pagdanak ng maraming dugo.

23 At ngayon, sinabi ni Limhi sa hari ang lahat ng bagay hinggil sa kanyang ama, at sa mga saserdoteng nagsitakas sa ilang, at ipinalagay ang pagkakatangay ng kanilang mga anak sa kanila.

24 At ito ay nangyari na napapayapa ang hari sa kanyang mga tao; at kanyang sinabi sa kanila: Tayo nang humayo upang salubungin ang aking mga tao, nang walang sandata; at ipinangangako ko sa inyo lakip ang isang sumpa na hindi papatayin ng aking mga tao ang inyong mga tao.

25 At ito ay nangyari na sinunod nila ang hari, at humayo upang salubungin ang mga Lamanita nang walang sandata. At ito ay nangyari na kanilang sinalubong ang mga Lamanita; at ang hari ng mga Lamanita ay yumukod sa kanilang harapan, at nagmakaawa para sa kapakanan ng mga tao ni Limhi.

26 At nang makita ng mga Lamanita ang mga tao ni Limhi, na wala silang dalang mga sandata, nahabag sila sa kanila at napapayapa sila, at bumalik nang mapayapa kasama ang kanilang hari sa sarili nilang lupain.

Kay wala ba ikaw mahinumdom sa mga pari sa imong amahan, kinsa gitinguhang laglagon niining mga tawhana? Ug sila wala ba sa kamingawan? Ug dili ba sila man ang midagit sa mga anak nga babaye sa mga Lamanita?

Ug karon, tan-awa, ug sultih ang hari mahitungod niining mga butanga, nga aron iyang sultihan ang iyang katawhan aron mapakalma ang ilang kasuko ngari kanato; kay tan-awa nangandam na sila sa pagsulong kanato; ug tan-awa usab nga diyotay ra kita.

Ug tan-awa, moanhi sila kauban sa ilang daghang panon; ug gawas kon ang hari mopakalma sa ilang kasuko ngari kanato mangamatay gayod kita.

Kay dili ba ang mga pulong ni Abinadi nangatuman, nga iyang gitagna batok kanato—ug kining tanan nahitabo kay wala kita mopatalinghog sa mga pulong sa Ginoo, ug wala mobiya sa atong mga sayop nga binuhatan?

Ug karon pakalmahon nato ang kasuko sa hari, ug tumanon nato ang panumpa nga atong gihimo ngadto kaniya; kay mas maayo pa nga kita maulipon kay sa mahunosan kita sa atong kinabuhì; busa, himoon nato ang pagpahunong sa pagpaagas sa daghan kaayo nga dugo.

Ug karon gisultihan ni Limhi ang hari mahitungod sa tanang butang kabahin sa iyang amahan, ug sa mga pari nga nakalayas ngadto sa kamingawan, ug gipasangil ngadto kanila ang pagpanagit sa ilang mga anak nga babaye.

Ug nahitabo nga nakalma ang kasuko sa hari ngadto sa iyang katawhan; ug miingon siya ngadto kanila: Mangadto kita aron mosugat sa akong katawhan, nga dili magdala og mga hinagiban; ug akong ipasalig kaninyo uban ang usa ka panumpa nga ang akong katawhan dili mopatay sa imong katawhan.

Ug nahitabo nga gisunod nila ang hari, ug nangadto nga walay mga hinagiban sa pagsugat sa mga Lamanita. Ug nahitabo nga ilang gitagbo ang mga Lamanita; ug ang hari sa mga Lamanita miyukbo mismo sa ilang atubangan, ug nagpakiluoy alang sa katawhan ni Limhi.

Ug sa diha nga ang mga Lamanita nakakita sa katawhan ni Limhi, nga sila walay mga hinagiban, naluoy sila kanila ug nakalma ang kasuko ngadto kanila, ug mibalik uban sa ilang hari nga malinawon ngadto sa ilang kaugalingong yuta.

For do ye not remember the priests of thy father, whom this people sought to destroy? And are they not in the wilderness? And are not they the ones who have stolen the daughters of the Lamanites?

And now, behold, and tell the king of these things, that he may tell his people that they may be pacified towards us; for behold they are already preparing to come against us; and behold also there are but few of us.

And behold, they come with their numerous hosts; and except the king doth pacify them towards us we must perish.

For are not the words of Abinadi fulfilled, which he prophesied against us—and all this because we would not hearken unto the words of the Lord, and turn from our iniquities?

And now let us pacify the king, and we fulfil the oath which we have made unto him; for it is better that we should be in bondage than that we should lose our lives; therefore, let us put a stop to the shedding of so much blood.

And now Limhi told the king all the things concerning his father, and the priests that had fled into the wilderness, and attributed the carrying away of their daughters to them.

And it came to pass that the king was pacified towards his people; and he said unto them: Let us go forth to meet my people, without arms; and I swear unto you with an oath that my people shall not slay thy people.

And it came to pass that they followed the king, and went forth without arms to meet the Lamanites. And it came to pass that they did meet the Lamanites; and the king of the Lamanites did bow himself down before them, and did plead in behalf of the people of Limhi.

And when the Lamanites saw the people of Limhi, that they were without arms, they had compassion on them and were pacified towards them, and returned with their king in peace to their own land.

Mosias 21

- 1 At ito ay nangyari na bumalik si Limhi at ang kanyang mga tao sa lungsod ng Nephi, at nagsimula muling mamuhay sa lupain nang mapayapa.
- 2 At ito ay nangyari na matapos ang maraming araw, ang mga Lamanita ay nagsimula muling mapukaw sa galit laban sa mga Nephita, at nagsimula silang magtungo sa palibot ng mga hangganan ng lupain.
- 3 Ngayon, hindi sila nagtatangkang patayin sila, dahil sa sumpang ginawa ng kanilang hari kay Limhi; subalit kanilang sinasampal sila sa kanilang mga pisngi, at gumagamit ng kapangyarihan sa kanila; at nagsimulang magpataw ng mabibigat na pasanin sa kanilang mga likod, at itinataboy silang tulad ng isang maamong asno—
- 4 Oo, ang lahat ng ito ay naganap upang maisakatuparan ang salita ng Panginoon.
- 5 At ngayon, labis ang pagdurusa ng mga Nephita, at walang paraan upang mapalaya nila ang sarili sa kanilang mga kamay, sapagkat napalilibutan sila ng mga Lamanita sa lahat ng panig.
- 6 At ito ay nangyari na nagsimulang bumulung-bulong ang mga tao sa hari dahil sa kanilang mga paghihirap; at nagsimula silang maghangad na humayo laban sa kanila sa pakikidigma. At labis nilang binagabag ang hari ng kanilang mga daing; kaya nga, pinahintulutan niya silang gawin ang alinsunod sa kanilang mga naisin.
- 7 At muli nilang kinalap ang kanilang sarili, at isinuot ang kanilang baluti, at humayo laban sa mga Lamanita upang itaboy silang palabas ng kanilang lupain.
- 8 At ito ay nangyari na tinalo sila ng mga Lamanita, at naitaboy silang pabalik, at napatay ang marami sa kanila.
- 9 At ngayon, nagkaroon ng labis na pagdadalamhati at pananaghoy sa mga tao ni Limhi, ang balong babae ay nagdadalamhati dahil sa kanyang asawa, ang anak na lalaki at anak na babae ay nagdadalamhati dahil sa kanilang ama, at ang mga kapatid na lalaki dahil sa kanilang mga kapatid.
- 10 Ngayon, nagkaroon ng napakaraming balo sa lupain, at nagpalahaw sila nang labis sa araw-araw, sapagkat nagkaroon sila ng labis na pagkatakot sa mga Lamanita.

Mosiah 21

Ug nahitabo nga si Limhi ug ang iyang katawhan mibalik sa siyudad sa Nephi, ug misugod na usab sa pagpuyong malinawon sa yuta.

Ug nahitabo nga human sa daghang adlaw ang mga Lamanita misugod na usab sa pagkasuko batok sa mga Nephita, ug misugod sila sa pag-adto sa palibot nga mga utlanan sa yuta.

Karon wala sila mangahas sa pagpatay kanila, tungod sa panumpa nga gihimo sa ilang hari ngadto kang Limhi; apan sila mihampak kanila sa ilang mga aping, ug migamit sa ilang awtoridad batok kanila; ug misugod sa pagpatong ug bug-at nga palas-onon sa ilang mga buko-buko, ug miabog kanila sama nga sila mga amang nga asno—

Oo, kining tanan nahimo aron ang pulong sa Ginoo matuman.

Ug karon ang mga kasakit sa mga Nephita hilabihan ka bug-at, ug walay paagi nga maluwas nila ang ilang mga kaugalingon gikan sa ilang mga kamot, kay giliyokan sila sa mga Lamanita sa matag bahin.

Ug nahitabo nga ang katawhan nagsugod sa pagbagulbol ngadto sa hari tungod sa ilang mga kasakit; ug nagsugod sila sa pagtinguha nga makigbatok kanila sa gubat. Ug gilisd-lisod nila ang hari sa hilabihan pinaagi sa ilang mga pagsupak; busa mitugot siya nga sila mobuhat sumala sa ilang mga tinguha.

Ug nagpundok na usab sila, ug misul-ob sa ilang taming, ug nangadto batok sa mga Lamanita aron abogon sila gikan sa ilang yuta.

Ug nahitabo nga ang mga Lamanita mibuntog kanila, ug miabog kanila pagbalik, ug mipatay sa daghan kanila.

Ug karon dihay dako nga pagbangotan ug pagminatay taliwala sa katawhan ni Limhi, ang biyuda nagbangotan alang sa iyang bana, ang anak nga lalaki ug ang anak nga babaye nagbangotan alang sa ilang amahan, ug ang mga igsoon nga lalaki alang sa ilang mga igsoong lalaki.

Karon dihay daghan kaayong biyuda sa yuta, ug naghilak sila og kusog sa matag adlaw, kay ang dako nga kahadlok ngadto sa mga Lamanita midangat kanila.

Mosiah 21

And it came to pass that Limhi and his people returned to the city of Nephi, and began to dwell in the land again in peace.

And it came to pass that after many days the Lamanites began again to be stirred up in anger against the Nephites, and they began to come into the borders of the land round about.

Now they durst not slay them, because of the oath which their king had made unto Limhi; but they would smite them on their cheeks, and exercise authority over them; and began to put heavy burdens upon their backs, and drive them as they would a dumb ass—

Yea, all this was done that the word of the Lord might be fulfilled.

And now the afflictions of the Nephites were great, and there was no way that they could deliver themselves out of their hands, for the Lamanites had surrounded them on every side.

And it came to pass that the people began to murmur with the king because of their afflictions; and they began to be desirous to go against them to battle. And they did afflict the king sorely with their complaints; therefore he granted unto them that they should do according to their desires.

And they gathered themselves together again, and put on their armor, and went forth against the Lamanites to drive them out of their land.

And it came to pass that the Lamanites did beat them, and drove them back, and slew many of them.

And now there was a great mourning and lamentation among the people of Limhi, the widow mourning for her husband, the son and the daughter mourning for their father, and the brothers for their brethren.

Now there were a great many widows in the land, and they did cry mightily from day to day, for a great fear of the Lamanites had come upon them.

- 11 At ito ay nangyari na pumukaw sa mga nalalabing tao ni Limhi ang kanilang patuloy na pagpalahaw na magalit laban sa mga Lamanita; at muli silang nakidigma, subalit muli silang naitaboy pabalik, na nagdusa ng malaking kawalan.
- 12 Oo, muli silang nakidigma maging sa ikatlong pagkakataon, at nagdusa sa gayunding paraan; at ang mga yaong hindi napatay ay muling bumalik sa lungsod ng Nephi.
- 13 At nagpakumbaba sila ng kanilang sarili maging hanggang sa alabok, ipinaubaya ang kanilang sarili sa singkaw ng pagkaalipin, ipinaubaya ang kanilang sarili na hampasin, at itaboy nang paroo't parito, at pahirapan, alinsunod sa mga naisin ng kanilang mga kaaway.
- 14 At nagpakumbaba sila ng kanilang sarili maging sa kailaliman ng pagpapakumbaba; at mataimtim silang nagsumamo sa Diyos; oo, maging sa buong maghapon ay nagsumamo sila sa kanilang Diyos na kanya silang hanguin mula sa kanilang mga paghihirap.
- 15 At ngayon, ang Panginoon ay mabagal sa pakikinig sa kanilang pagsusumamo dahil sa kanilang mga kasamaan; gayunpaman, dininig ng Panginoon ang kanilang mga pagsusumamo, at sinimulang palambutin ang mga puso ng mga Lamanita kung kaya't sinimulan nilang pagaanin ang kanilang mga pasanin; gayunman, hindi pa minarapat ng Panginoon na palayain sila mula sa pagkaalipin.
- 16 At ito ay nangyari na nagsimula silang unti-unting umunlad sa lupain, at nagsimula silang magtanim ng higit na maraming butil, at magparami ng mga kawan ng tupa, at mga kawan ng baka, kung kaya't hindi sila nagdusa ng gutom.
- 17 Ngayon, may malaking bilang ng kababaihan, higit pa sa kalalakihan; kaya nga, nag-utos si haring Limhi na bawat lalaki ay nararapat magbahagi para sa panustos ng mga balo at kanilang mga anak, upang hindi sila mamatay sa gutom; at kanila itong ginawa dahil sa kalakihan ng kanilang bilang na mga napatay.
- 18 Ngayon, ang mga tao ni Limhi ay nanatiling magkakasama sa iisang pangkat hangga't maaari, at pinangalagaan ang kanilang mga butil at kanilang mga kawan;
- Ug nahitabo nga ang kanunay nila nga paghilak mihagit sa nahibilin nga katawhan ni Limhi ngadto sa pagkasuko batok sa mga Lamanita; ug namalik sila aron makig-away, apan naabog sila pagbalik, nag-antos sa dako nga kapildihan.
- Oo, namalik sila gani sa ikatulo nga higayon, ug nag-antos sa sama nga paagi; ug kadtong wala mamatay namauli pag-usab ngadto sa siyudad sa Nephi.
- Ug nagpaubos sila sa ilang mga kaugalingon gani ngadto sa abog, mitugyan sa ilang mga kaugalingon ngadto sa yugo sa pagkaulipon, mitugyan sa ilang mga kaugalingon aron hampakon, ug aron abogon ngadto ug nganhi, ug pabug-atan, sumala sa mga tinguha sa ilang mga kaaway.
- Ug nagpaubos sila sa ilang mga kaugalingon gani ngadto sa mga kinahiladman sa pagkamapainubsanon; ug nangamuyo sila sa hilabihan ngadto sa Dios; oo, gani sa tanan nga adlaw nangamuyo sila ngadto sa ilang Dios nga siya moluwas kanila gikan sa ilang mga kasakit.
- Ug karon ang Ginoo dugay nga mitubag sa ilang pangamuyo tungod sa ilang mga sayop nga binuhatan; bisan pa niana ang Ginoo mitubag sa ilang mga pangamuyo, ug misugod sa paglukmay sa mga kasingkasing sa mga Lamanita nga misugod sila sa pagpagaan sa ilang mga palas-anon; apan wala makita sa Ginoo nga angay silang luwason gikan sa pagkaulipon.
- Ug nahitabo nga sa hinay-hinay nagsugod sila sa pag-uswag sa yuta, ug nagsugod sa pagpasanay og lugas nga mas labaw kadaghan, ug mga gagmayng kahayopan, ug mga dagkong kahayopan, nga sila wala na mag-antos sa kagutom.
- Karon dihay daghan kaayong babaye, labaw pa kay sa mga lalaki; busa si hari Limhi misugo nga ang matag lalaki kinahanglang mohatag og suporta sa panginabuhin sa mga biyuda ug sa ilang mga anak, nga sila dili mamatay sa kagutom; ug kini gihimo nila tungod sa kadaghan sa gidaghanon sa napatay.
- Karon ang katawhan ni Limhi naghiusa kutob sa mahimo, ug nagbantay sa ilang lugas ug sa ilang mga gagmayng kahayopan;
- And it came to pass that their continual cries did stir up the remainder of the people of Limhi to anger against the Lamanites; and they went again to battle, but they were driven back again, suffering much loss.
- Yea, they went again even the third time, and suffered in the like manner; and those that were not slain returned again to the city of Nephi.
- And they did humble themselves even to the dust, subjecting themselves to the yoke of bondage, submitting themselves to be smitten, and to be driven to and fro, and burdened, according to the desires of their enemies.
- And they did humble themselves even in the depths of humility; and they did cry mightily to God; yea, even all the day long did they cry unto their God that he would deliver them out of their afflictions.
- And now the Lord was slow to hear their cry because of their iniquities; nevertheless the Lord did hear their cries, and began to soften the hearts of the Lamanites that they began to ease their burdens; yet the Lord did not see fit to deliver them out of bondage.
- And it came to pass that they began to prosper by degrees in the land, and began to raise grain more abundantly, and flocks, and herds, that they did not suffer with hunger.
- Now there was a great number of women, more than there was of men; therefore king Limhi commanded that every man should impart to the support of the widows and their children, that they might not perish with hunger; and this they did because of the greatness of their number that had been slain.
- Now the people of Limhi kept together in a body as much as it was possible, and secured their grain and their flocks;

19 At ang hari din ay hindi ipinagkatiwala ang kanyang sarili sa labas ng mga pader ng lungsod, maliban kung kasama niya ang kanyang mga bantay, nangangamba na baka sa alinmang kaparaanan ay mahulog siya sa mga kamay ng mga Lamanita.

20 At iniutos niya na magbantay ang kanyang mga tao sa palibot ng lupain upang sa alinmang kaparaanan ay madakip nila ang mga yaong saserdoteng tumakas patungo sa ilang, na silang dumukot sa mga anak na babae ng mga Lamanita, at naging dahilan upang sumapit sa kanila ang gayong kalaking pagkawasak.

21 Sapagkat sila ay nagnais na madakip sila upang kanila silang maparusahan; sapagkat nagtutungo sila sa lupain ng Nephi sa gabi, at tinatangay ang kanilang mga butil at marami sa kanilang mahahalagang bagay; kaya nga, sila ay nag-abang sa kanila.

22 At ito ay nangyari na wala nang kaguluhang namagitan sa mga Lamanita at sa mga tao ni Limhi, maging hanggang sa panahong si Ammon at ang kanyang mga kapatid ay dumating sa lupain.

23 At nang ang hari na nasa labas ng pintuang-bayan ng lungsod kasama ang kanyang bantay ay natagpuan si Ammon at ang kanyang mga kapatid; at sa pag-aakalang sila ang mga saserdote ni Noe, kaya nga, kanyang iniutos na sila ay dakpin, at igapos, at itapon sa bilangguan. At kung sila nga ang mga saserdote ni Noe ay kanya sanang ipinag-utos na patayin sila.

24 Subalit nang malaman niya na hindi sila ang mga yaon, kundi sila ay kanyang mga kapatid, at nagmula sa lupain ng Zarahemla, siya ay napuspos ng labis na kagalakan.

25 Ngayon, nagpadala si haring Limhi, bago pa ang pagdating ni Ammon, ng maliit na bilang ng kalalakihan upang hanapin ang lupain ng Zarahemla; subalit hindi nila ito matagpuan, at nangaligaw sila sa ilang.

26 Gayunpaman, sila ay nakatuklas ng isang lupain na natirahan ng mga tao; oo, isang lupaing nababalot ng mga tuyong buto; oo, isang lupaing natirahan ng mga tao at mga nalipol; at sila, sa pag-aakalang ito ang lupain ng Zarahemla, ay nagbalik sa lupain ng Nephi, na nakarating sa mga hangganan ng lupain mga ilang araw bago ang pagdating ni Ammon.

Ug ang hari mismo wala na mosalig sa iyang mga tawo sa gawas sa mga paril sa siyudad, gawas kon magdala siya sa iyang mga bantay uban kaniya, nahadlok basin sa unsang mga paagi siya mahulog ngadto sa mga kamot sa mga Lamanita.

Ug mimando siya nga ang iyang katawhan kinahanglan mobantay libot sa yuta, nga sa ubang paagi ila untang madakpan kadtong mga pari nga milayas ngadto sa kamingawan, kinsa midagit sa mga anak nga babaye sa mga Lamanita, ug mao ang hinungdan sa ingon ka dako nga kalaglagan nga midangat kanila.

Kay nagtinguha sila sa pagdakop kanila aron ila silang masilotan; kay miabot sila ngadto sa yuta sa Nephi panahon sa kagabhion, ug mikuha sa ilang lugas ug daghan sa ilang bililhon nga mga butang; busa naghulat sila kanila.

Ug nahitabo nga wala nay kasamok tali sa mga Lamanita ug sa katawhan ni Limhi, gani hangtod sa panahon nga si Ammon ug ang iyang kaigsoonan miabot sa maong yuta.

Ug ang hari nga didto sa gawas sa mga ganghaan sa siyudad uban sa iyang bantay, nakakita kang Ammon ug sa iyang kaigsoonan; ug kay naghunahuna nga mga pari sila ni Noah busa misugo siya nga ipadakop sila, ug gaposon, ug ibalhog sa bilangguan. Ug kon nahitabo pa nga mga pari sila ni Noah iya unta silang pahamtangan sa kamatayon.

Apan sa dihang nahibaloan niya nga dili diay kadto sila, apan nga sila iyang kaigsoonan, ug nagagikan sa yuta sa Zarahemla, napuno siya sa labihan ka dako nga kamaya.

Karon si hari Limhi, sa wala pa moabot si Ammon, misugo og diyotay nga gidaghanon sa mga tawo aron sa pagpangita sa yuta sa Zarahemla; apan wala sila makatutol niini, ug nangasaag sila sa kamingawan.

Bisan pa niana, nakakaplag sila og usa ka yuta nga kanhi may nagpuyo nga katawhan; oo, usa ka yuta nga natabonan sa uga nga mga bukog; oo, usa ka yuta nga kanhi may nagpuyo nga katawhan ug nalaglag; ug sila, kay nagdahom nga mao kadto ang yuta sa Zarahemla, mibalik ngadto sa yuta sa Nephi, nga miabot didto sa mga utlanan sa yuta pipila ka adlaw sa wala pa moabot si Ammon.

And the king himself did not trust his person without the walls of the city, unless he took his guards with him, fearing that he might by some means fall into the hands of the Lamanites.

And he caused that his people should watch the land round about, that by some means they might take those priests that fled into the wilderness, who had stolen the daughters of the Lamanites, and that had caused such a great destruction to come upon them.

For they were desirous to take them that they might punish them; for they had come into the land of Nephi by night, and carried off their grain and many of their precious things; therefore they laid wait for them.

And it came to pass that there was no more disturbance between the Lamanites and the people of Limhi, even until the time that Ammon and his brethren came into the land.

And the king having been without the gates of the city with his guard, discovered Ammon and his brethren; and supposing them to be priests of Noah therefore he caused that they should be taken, and bound, and cast into prison. And had they been the priests of Noah he would have caused that they should be put to death.

But when he found that they were not, but that they were his brethren, and had come from the land of Zarahemla, he was filled with exceedingly great joy.

Now king Limhi had sent, previous to the coming of Ammon, a small number of men to search for the land of Zarahemla; but they could not find it, and they were lost in the wilderness.

Nevertheless, they did find a land which had been peopled; yea, a land which was covered with dry bones; yea, a land which had been peopled and which had been destroyed; and they, having supposed it to be the land of Zarahemla, returned to the land of Nephi, having arrived in the borders of the land not many days before the coming of Ammon.

- 27 At sila ay may dalang isang talaan, maging isang tala ng mga tao na ang mga buto ay kanilang natagpuan; at ito ay nauukit sa mga laminang inang mina.
- 28 At ngayon, si Limhi ay muling napuspos ng kagalakan sa pagkakaalam mula sa bibig ni Ammon na si haring Mosias ay may isang kaloob mula sa Diyos, na kanyang maipaliliwanag ang mga gayong nakaukit; oo, at si Ammon ay nagsaya rin.
- 29 Gayunman, si Ammon at ang kanyang mga kapatid ay napuspos ng kalungkutan sapagkat napakarami sa kanilang mga kapatid ang napatay;
- 30 At gayundin na si haring Noe at ang kanyang mga saserdote ay naging dahilan upang makagawa ang mga tao ng maraming kasalanan at kasamaan laban sa Diyos; at sila rin ay nagdalamhati dahil sa pagkamatay ni Abinadi; at gayundin sa paglisan ni Alma at ng mga taong sumama sa kanya, na nagtayo ng isang simbahan ng Diyos sa pamamagitan ng lakas at kapangyarihan ng Diyos, at pananampalataya sa mga salitang sinabi ni Abinadi.
- 31 Oo, nagdalamhati sila dahil sa kanilang paglisan, sapagkat hindi nila nalalaman kung saan sila nagtungo. Ngayon, sila sana ay magagalak na sumama sa kanila, sapagkat sila rin ay pumasok sa isang tipan sa Diyos na paglilingkuran siya at susundin ang kanyang mga kautusan.
- 32 At ngayon, simula ng pagdating ni Ammon, si haring Limhi ay pumasok din sa isang tipan sa Diyos, at gayundin ang marami sa kanyang mga tao, na paglilingkuran siya at susundin ang kanyang mga kautusan.
- 33 At ito ay nangyari na nagnais si haring Limhi at marami sa kanyang mga tao na mabinyagan; subalit walang sinuman sa lupain ang may karapatan mula sa Diyos. At si Ammon ay tumangging gawin ang bagay na ito, ipinalalagay ang kanyang sarili na isang hindi karapat-dapat na tagapaglingkod.
- 34 Samakatwid, sa panahong yaon ay hindi pa nila binuo ang kanilang sarili sa isang simbahan, naghihintay sa Espiritu ng Panginoon. Ngayon, sila ay nagnais na maging katulad ni Alma at ng kanyang mga kapatid, na nagsitakas patungo sa ilang.
- Ug nagdala sila og talaan, gani talaan sa katawhan kansang mga bukog ilang nakaplagnan; ug gikulit kini sa mga palid nga oro.
- Ug karon si Limhi napuno na usab sa kamaya sa pagkasayod gikan sa ba-ba ni Ammon nga si hari Mosiah adunay linahi nga gasa gikan sa Dios, nga pinaagi niini makahubad siya sa ingon nga mga kinulit; oo, ug si Ammon usab nagmaya.
- Apan si Ammon ug ang iyang kaigsoonan napuno sa kasubo tungod kay daghan kaayo sa ilang kaigsoonan ang napatay;
- Ug usab nga si hari Noah ug ang iyang mga pari mao ang hinungdan nga ang katawhan nakabuhag og daghang sala ug mga sayop nga binuhatan batok sa Dios; ug nagbangotan usab sila tungod sa kamatayon ni Abinadi; ug usab tungod sa pagbiya ni Alma ug sa katawhan nga mikuyog uban kaniya, kinsa mitukod og usa ka simbahan sa Dios pinaagi sa kusog ug gahom sa Dios, ug sa katakos nga motuo sa mga pulong nga gipamulong ni Abinadi.
- Oo, nagbangotan sila sa ilang pagbiya, kay wala sila masayod kon asa sila padulong. Karon malipayon unta sila nga mokuyog kanila, kay sila sa ilang kaugalingon nakasulod ngadto sa usa ka pakigsaad uban sa Dios aron sa pag-alagad kaniya ug sa pagtuman sa iyang mga sugo.
- Ug karon sukad sa pag-abot ni Ammon, si hari Limhi nakasulod usab ngadto sa pakigsaad sa Dios, ug usab daghan sa iyang katawhan, sa pag-alagad kaniya ug sa pagtuman sa iyang mga sugo.
- Ug nahitabo nga si hari Limhi ug daghan sa iyang katawhan matinguhaon nga magpabunyag; apan walay usa diha sa yuta nga adunay awtoridad gikan sa Dios. Ug si Ammon midumili sa pagbuhat niini nga butang, nga nag-isip sa iyang kaugalingon nga dili takos nga sulugoon.
- Busa wala sila niadtong panahona mopundok sa ilang kaugalingon ngadto sa usa ka simbahan, apan nagpaabot sa Espiritu sa Ginoo. Karon matinguhaon sila nga mahimong sama gayod kang Alma ug sa iyang kaigsoonan, kinsa milayas ngadto sa kamingawan.
- And they brought a record with them, even a record of the people whose bones they had found; and it was engraven on plates of ore.
- And now Limhi was again filled with joy on learning from the mouth of Ammon that king Mosiah had a gift from God, whereby he could interpret such engravings; yea, and Ammon also did rejoice.
- Yet Ammon and his brethren were filled with sorrow because so many of their brethren had been slain;
- And also that king Noah and his priests had caused the people to commit so many sins and iniquities against God; and they also did mourn for the death of Abinadi; and also for the departure of Alma and the people that went with him, who had formed a church of God through the strength and power of God, and faith on the words which had been spoken by Abinadi.
- Yea, they did mourn for their departure, for they knew not whither they had fled. Now they would have gladly joined with them, for they themselves had entered into a covenant with God to serve him and keep his commandments.
- And now since the coming of Ammon, king Limhi had also entered into a covenant with God, and also many of his people, to serve him and keep his commandments.
- And it came to pass that king Limhi and many of his people were desirous to be baptized; but there was none in the land that had authority from God. And Ammon declined doing this thing, considering himself an unworthy servant.
- Therefore they did not at that time form themselves into a church, waiting upon the Spirit of the Lord. Now they were desirous to become even as Alma and his brethren, who had fled into the wilderness.

35 Sila ay nagnais na mabinyagan bilang saksi at bilang patotoo na nahahanda silang paglingkuran ang Diyos ng kanilang buong puso; gayunpaman, pinagpaliban nila ang panahon; at ang ulat ng kanilang binyag ay ibibigay pagkaraan nito.

36 At ngayon, lahat ng pag-aaral ni Ammon at ng kanyang mga tao, at ni haring Limhi at ng kanyang mga tao, ay mapalaya ang kanilang sarili mula sa mga kamay ng mga Lamanita at mula sa pagkaalipin.

Matinguhaon sila nga mabunyagan isip nga saksi ug pagpamatuod nga andam sila nga moalagad sa Dios sa tibuok nilang mga kasingkasing; bisan pa niana ilang gipatas-an ang ilang panahon; ug ang asoy sa ilang bunyag ihatag sa lain nga bahin.

Ug karon ang tanang paningkamot ni Ammon ug sa iyang katawhan, ug ni hari Limhi ug sa iyang katawhan, mao ang pagluwas sa ilang kaugalingon gikan sa mga kamot sa mga Lamanita ug gikan sa pagkaulipon.

They were desirous to be baptized as a witness and a testimony that they were willing to serve God with all their hearts; nevertheless they did prolong the time; and an account of their baptism shall be given hereafter.

And now all the study of Ammon and his people, and king Limhi and his people, was to deliver themselves out of the hands of the Lamanites and from bondage.

Mosias 22

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na nagsimula sina Ammon at haring Limhi na makipagsanggunian sa mga tao kung paano nila mapalalaya ang kanilang sarili mula sa pagkaalipin; at sa katunayan, kanilang iniutos na tipunin nang sama-sama ng lahat ng tao ang kanilang sarili; at ginawa nila ito upang makuha nila ang tinig ng mga tao hinggil sa paksa.
- 2 At ito ay nangyari na wala silang makitang paraan upang mapalaya ang kanilang sarili mula sa pagkaalipin, maliban sa dalhin ang kanilang kababaihan at mga anak, at ang kanilang mga kawan ng tupa, at kanilang mga kawan ng baka, at kanilang mga tolda, at lumisan patungo sa ilang; sapagkat lubhang napakarami ng mga Lamanita, na hindi maaari para sa mga tao ni Limhi na makipaglaban sa kanila, iniisip na palayain ang kanilang sarili mula sa pagkaalipin sa pamamagitan ng espada.
- 3 Ngayon, ito ay nangyari na humayo si Gedeon at tumindig sa harapan ng hari, at sinabi sa kanya: Ngayon, O hari, kayo po ay nakinig sa aking mga salita nang maraming ulit noong nakikipaglaban tayo sa ating mga kapatid, ang mga Lamanita.
- 4 At ngayon, O hari, kung hindi po ninyo ipinalalagay na ako ay isang hindi kapakipakinabang na tagapagsilbi, o kung hanggang sa ngayon po ay nakikinig kayo sa aking mga salita kahit paano, at ang mga ito ay naging kapaki-pakinabang po sa inyo, gayunpaman, hinihiling kong makinig po kayo sa aking mga salita ngayon, at ako po ay inyong magiging tagapagsilbi at palalayain ang mga taong ito mula sa pagkaalipin.
- 5 At pinahintulutan siya ng hari na makapagsalita. At sinabi sa kanya ni Gedeon:
- 6 Dinggin, ang daan po sa likuran, palabas ng pader sa likod, sa gilid ng likuran ng lungsod. Ang mga Lamanita, o ang mga bantay na mga Lamanita, ay lango sa gabi; kaya nga, magpadala po tayo ng isang pahayag sa lahat ng taong ito na tipunin nila nang sama-sama ang kanilang mga kawan ng tupa at mga kawan ng baka, upang kanila silang maipastol sa ilang sa gabi.

Mosiah 22

Ug karon nahitabo nga si Ammon ug si hari Limhi misugod sa pagpakigkonsulta sa katawhan kon unsaon nila pagluwas ang ilang mga kaugalingon gikan sa pagkaulipon; ug gani ilang giawhag nga ang tanang katawhan kinahanglan nga mopundok sa ilang mga kaugalingon; ug ila kining gibuhat aron ilang madungog ang tingog sa katawhan mahitungod niining butanga.

Ug nahitabo nga wala sila makakita og paagi sa pagluwas sa ilang mga kaugalingon gikan sa pagkaulipon, gawas sa pagdala sa ilang kababayan-an ug mga anak, ug sa ilang mga gagmayng kahayopan, ug sa ilang mga pundok sa dagkong kahayopan, ug sa ilang mga tolda, ug mobiya ngadto sa kamingawan; kay ang mga Lamanita ingon nga hilabihan ka daghan, imposible alang sa katawhan ni Limhi nga makig-away kanila tungod sa ilang kadaghan, naghunahuna sa pagluwas sa ilang mga kaugalingon gikan sa ilang pagkaulipon pinaagi sa espada.

Karon nahitabo nga si Gideon miduol ug mibarog sa atubangan sa hari, ug miingon ngadto kaniya: Karon O hari, ikaw mipatalinghog sa akong mga pulong sa daghang higayon sa diha nga kita nakig-away sa atong kaigsoonan nga mga Lamanita.

Ug karon O hari, kon wala ka maghunahuna nga ako dili mapuslanon nga sulugoon, o kon ikaw hangtod karon naminaw sa akong mga pulong bisan sa unsa nga paagi, ug kini nakahatag og kaayohan kanimo, bisan pa ako nagtinguha nga ikaw maminaw sa akong mga pulong niining higayona, ug ako mahimo nimong sulugoon ug moluwas niini nga katawhan gikan sa pagkaulipon.

Ug gitugotan siya sa hari nga siya mamulong. Ug si Gideon miingon kaniya:

Tan-awa ang agianan sa luyo, lahos sa paril sa luyo, sa luyo nga dapit sa siyudad. Ang mga Lamanita, o ang mga bantay sa mga Lamanita, magabii mahubog; busa magpadala kita og usa ka pahibalo sa tanan niini nga katawhan nga pundokon nila ang ilang mga gagmayng kahayopan ug mga dagkong kahayopan, aron madala nila kini ngadto sa kamingawan panahon sa kagabhion.

Mosiah 22

And now it came to pass that Ammon and king Limhi began to consult with the people how they should deliver themselves out of bondage; and even they did cause that all the people should gather themselves together; and this they did that they might have the voice of the people concerning the matter.

And it came to pass that they could find no way to deliver themselves out of bondage, except it were to take their women and children, and their flocks, and their herds, and their tents, and depart into the wilderness; for the Lamanites being so numerous, it was impossible for the people of Limhi to contend with them, thinking to deliver themselves out of bondage by the sword.

Now it came to pass that Gideon went forth and stood before the king, and said unto him: Now O king, thou hast hitherto hearkened unto my words many times when we have been contending with our brethren, the Lamanites.

And now O king, if thou hast not found me to be an unprofitable servant, or if thou hast hitherto listened to my words in any degree, and they have been of service to thee, even so I desire that thou wouldst listen to my words at this time, and I will be thy servant and deliver this people out of bondage.

And the king granted unto him that he might speak. And Gideon said unto him:

Behold the back pass, through the back wall, on the back side of the city. The Lamanites, or the guards of the Lamanites, by night are drunken; therefore let us send a proclamation among all this people that they gather together their flocks and herds, that they may drive them into the wilderness by night.

7 At hahayo po ako alinsunod sa inyong utos at magbabayad ng huling buwis na alak sa mga Lamanita, at sila po ay malalango; at magdaraan tayo sa lihim na daanan sa kaliwa ng kanilang kampo kapag nalango na sila at nahihimbing.

8 Sa gayon lilisan po tayo na kasama ang ating kababaihan at mga anak, ang ating mga kawan ng tupa, at ating mga kawan ng baka patungo sa ilang; at maglalakbay tayo sa palibot ng lupain ng Silom.

9 At ito ay nangyari na nakinig ang hari sa mga salita ni Gideon.

10 At iniutos ni haring Limhi na tipunin nang sama-sama ng kanyang mga tao ang kanilang mga kawan; at ipinadala niya ang buwis na alak sa mga Lamanita; at nagpadala rin siya ng karagdang alak, bilang isang handog sa kanila; at sila ay malayang uminom ng alak na ipinadala ni haring Limhi sa kanila.

11 At ito ay nangyari na lumisan ang mga tao ni haring Limhi kinagabihan patungo sa ilang kasama ang kanilang mga kawan ng tupa at kanilang mga kawan ng baka, at humayo sila paikot ng lupain ng Silom sa ilang, at lumiko sila patungo sa lupain ng Zarahemla, na pinamumunuan ni Ammon at ng kanyang mga kapatid.

12 At dinala nila ang lahat ng kanilang ginto, at pilak, at kanilang mga mamahaling bagay, na kanilang madadala, at gayundin ang kanilang mga panustos, patungo sa ilang; at ipinagpatuloy nila ang kanilang paglalakbay.

13 At matapos ang maraming araw sa ilang, dumating sila sa lupain ng Zarahemla, at sumama sa mga tao ni Mosias, at naging mga sakop niya.

14 At ito ay nangyari na tinanggap sila ni Mosias nang may kagalakan; at kanya ring tinanggap ang kanilang mga talaan, at gayundin ang mga talaang natagpuan ng mga tao ni Limhi.

15 At ngayon, ito ay nangyari na nang matuklasan ng mga Lamanita na lumisan sa lupain sa gabi ang mga tao ni Limhi, na nagpadala sila ng hukbo sa ilang upang tugisin sila;

16 At matapos nilang tugisin sila nang dalawang araw, hindi na nila masundan ang kanilang mga bakas; kaya nga, nangaligaw sila sa ilang.

Ug moadto ako sumala sa imong sugo ug mobayad sa kataposang buhis sa bino ngadto sa mga Lamanita, ug mahubog sila; ug moagi kita sa sekreto nga agianan agi sa walá nga dapit sa ilang kampo sa panahon nga sila mahubog ug makatulog.

Sa ingon niana mobiya kita kauban sa atong kababayan-an ug sa atong mga anak, sa atong mga gagmayng kahayopan, ug sa atong mga dagkong kahayopan ngadto sa kamingawan; ug mopanaw kita libot sa yuta sa Shilom.

Ug nahitabo nga ang hari mipatalinghog sa mga pulong ni Gideon.

Ug si hari Limhi misugo nga ang iyang katawhan kinahanglan mopundok sa ilang mga gagmayng kahayopan; ug mipadala siya sa buhis sa bino ngadto sa mga Lamanita; ug mipadala usab siya og dugang pa nga bino, isip usa ka gasa ngadto kanila; ug miinom sila sa bino nga gipadala ni hari Limhi ngadto kanila.

Ug nahitabo nga ang katawhan ni hari Limhi mibiya pagkagabii ngadto sa kamingawan dala ang ilang mga gagmayng kahayopan ug sa ilang mga dagkong kahayopan, ug milibot sila sa yuta sa Shilom ngadto sa kamingawan, ug miliko sa ilang agianan ngadto sa yuta sa Zarahemla, nga gipangulohan ni Ammon ug sa iyang kaigsoonan.

Ug ilang gidala ang tanan nila nga mga bulawan, ug mga pilak, ug ang ilang bililhon nga mga butang, nga ilang madala, ug usab ang ilang mga kasangkapan uban kanila, ngadto sa kamingawan; ug mipadayon sila sa ilang panaw.

Ug human sa pipila ka adlaw didto sa kamingawan miabot sila sa yuta sa Zarahemla, ug miipon sa katawhan ni Mosiah, ug nahimo nga iyang mga sakop.

Ug nahitabo nga si Mosiah midawat kanila uban sa kamaya; ug siya usab midawat sa ilang mga talaan, ug usab sa mga talaan nga nakit-an sa katawhan ni Limhi.

Ug karon nahitabo nga sa diha nga nakabantay ang mga Lamanita nga ang katawhan ni Limhi mibiya sa yuta pagkagabii, busa mipadala sila og kasundalohan ngadto sa kamingawan sa paggukod kanila;

Ug human sa duha ka adlaw nila nga paggukod kanila, wala na sila makasunod sa ilang mga agi; busa nangasaag sila sa kamingawan.

And I will go according to thy command and pay the last tribute of wine to the Lamanites, and they will be drunken; and we will pass through the secret pass on the left of their camp when they are drunken and asleep.

Thus we will depart with our women and our children, our flocks, and our herds into the wilderness; and we will travel around the land of Shilom.

And it came to pass that the king heard unto the words of Gideon.

And king Limhi caused that his people should gather their flocks together; and he sent the tribute of wine to the Lamanites; and he also sent more wine, as a present unto them; and they did drink freely of the wine which king Limhi did send unto them.

And it came to pass that the people of king Limhi did depart by night into the wilderness with their flocks and their herds, and they went round about the land of Shilom in the wilderness, and bent their course towards the land of Zarahemla, being led by Ammon and his brethren.

And they had taken all their gold, and silver, and their precious things, which they could carry, and also their provisions with them, into the wilderness; and they pursued their journey.

And after being many days in the wilderness they arrived in the land of Zarahemla, and joined Mosiah's people, and became his subjects.

And it came to pass that Mosiah received them with joy; and he also received their records, and also the records which had been found by the people of Limhi.

And now it came to pass when the Lamanites had found that the people of Limhi had departed out of the land by night, that they sent an army into the wilderness to pursue them;

And after they had pursued them two days, they could no longer follow their tracks; therefore they were lost in the wilderness.

Isang ulat ni Alma at ng mga tao ng Panginoon, na itinaboy patungo sa ilang ng mga tao ni Haring Noe.

Mosias 23

- 1 Ngayon, si Alma, na binalaan ng Panginoon na ang mga hukbo ni haring Noe ay sasalakay sa kanila, at ipinaalam ito sa kanyang mga tao, kaya nga, tinipon nila nang sama-sama ang kanilang mga kawan, at dinala ang kanilang mga butil, at lumisan patungo sa ilang bago dumating ang mga hukbo ni haring Noe.
- 2 At pinalakas sila ng Panginoon, kung kaya't ang mga tao ni haring Noe ay hindi sila maabutan upang lipulin sila.
- 3 At sila ay tumakas, walong araw na naglakbay patungo sa ilang.
- 4 At nakarating sila sa isang lupain, oo, maging sa isang napakaganda at nakasisiyang lupain, isang lupain ng dalisay na tubig.
- 5 At itinayo nila ang kanilang mga tolda, at nagsimulang magbungkal ng lupa, at nagsimulang magtayo ng mga gusali; oo, sila ay masisipag, at labis na nagsumikap.
- 6 At ang mga tao ay nagnais na si Alma ang kanilang maging hari, sapagkat minamahal siya ng kanyang mga tao.
- 7 Subalit sinabi niya sa kanila: Dinggin, hindi marapat na magkaroon tayo ng hari; sapagkat ganito ang wika ng Panginoon: Hindi ninyo nararapat na pahalagahan ang isang tao nang higit pa sa iba, o hindi nararapat mag-isip ang isang tao na ang kanyang sarili ay higit pa kaysa sa iba; kaya nga, sinasabi ko sa inyo na hindi kanais-nais na magkaroon kayo ng hari.
- 8 Gayunpaman, kung maaaring magkaroon kayo sa tuwina ng mga matwid na tao na maging hari ninyo, makabubuti para sa inyo na magkaroon ng hari.
- 9 Subalit alalahanin ang kasamaan ni haring Noe at ng kanyang mga saserdote; at ako rin ay nahulog sa bitag at nakagawa ng maraming bagay na karumal-dumal sa paningin ng Panginoon, na naging dahilan ng aking masidhing pagsisi;

Usa ka asoy ni Alma ug sa katawhan sa Ginoo, kinsa giabog ngadto sa kamingawan sa katawhan ni Hari Noah.

Mosiah 23

Karon si Alma, kay gipasidan-an sa Ginoo nga ang kasundalohan ni hari Noah mosulong kanila, ug kay mipahibalo niini ngadto sa iyang katawhan, busa ilang gipundok ang ilang gagmayng kahayopan, ug midala sa ilang mga lugas, ug mibiya ngadto sa kamingawan sa wala pa moabot ang kasundalohan ni hari Noah.

Ug gilig-on sila sa Ginoo, nga ang katawhan ni hari Noah wala makaapas kanila aron laglagon sila.

Ug walo ka adlaw sila nga milayas ngadto sa kamingawan.

Ug miabot sila sa usa ka yuta, oo, gani usa ka maanindot kaayo ug makapahimuot nga yuta, usa ka yuta nga adunay dalisay nga tubig.

Ug gipabarog nila ang ilang mga tolda, ug misugod sa pagtikad sa yuta, ug misugod sa pagtukod og mga gambalay; oo, mga kugihan sila, ug naghago sa hilabihan.

Ug ang katawhan nagtinguha nga si Alma mahimo nilang hari, kay gihigugma siya sa iyang katawhan.

Apan miingon siya ngadto kanila: Tan-awa, dili kinahanglan nga magbaton kita og hari; kay ang Ginoo miingon: Ayaw ninyo isipa nga ang usa ka tawo labaw kay sa laing tawo, o dili usab angay nga ang usa ka tawo mohunahuna sa iyang kaugalingon nga labaw sa uban; busa sultihan ko kamo nga dili kinahanglan nga kamo adunay usa ka hari.

Hinuon, kon posible man nga makabaton kamo kanunay og makiangayon nga mga tawo aron mahimo nga inyong hari nan maayo alang kaninyo nga adunay hari.

Apan hinumdomi ang pagkadaotan ni hari Noah ug sa iyang mga pari; ug ako mismo sa akong kaugalingon nabitik sa laang, ug nakahimo og daghang mga butang nga salawayon sa panan-aw sa Ginoo, nga maoy hinungdan sa akong hilabihan nga paghinulsol;

An account of Alma and the people of the Lord, who were driven into the wilderness by the people of King Noah.

Mosiah 23

Now Alma, having been warned of the Lord that the armies of king Noah would come upon them, and having made it known to his people, therefore they gathered together their flocks, and took of their grain, and departed into the wilderness before the armies of king Noah.

And the Lord did strengthen them, that the people of king Noah could not overtake them to destroy them.

And they fled eight days' journey into the wilderness.

And they came to a land, yea, even a very beautiful and pleasant land, a land of pure water.

And they pitched their tents, and began to till the ground, and began to build buildings; yea, they were industrious, and did labor exceedingly.

And the people were desirous that Alma should be their king, for he was beloved by his people.

But he said unto them: Behold, it is not expedient that we should have a king; for thus saith the Lord: Ye shall not esteem one flesh above another, or one man shall not think himself above another; therefore I say unto you it is not expedient that ye should have a king.

Nevertheless, if it were possible that ye could always have just men to be your kings it would be well for you to have a king.

But remember the iniquity of king Noah and his priests; and I myself was caught in a snare, and did many things which were abominable in the sight of the Lord, which caused me sore repentance;

- 10 Gayunpaman, matapos ang labis na pagdurusa, dininig ng Panginoon ang aking mga pagsusumamo, at tinugon ang aking mga panalangin, at ginawa akong kasangkapan sa kanyang mga kamay sa pagdadala ng napakarami sa inyo sa kaalaman ng kanyang katotohanan.
- 11 Gayunpaman, hindi ako nagbubunyi rito, sapagkat ako ay hindi karapat-dapat na magbunyi sa aking sarili.
- 12 At ngayon, sinasabi ko sa inyo, pinahirapan kayo ni haring Noe, at napaalipin sa kanya at sa kanyang mga saserdote, at kanilang nadala sa kasamaan; kaya nga, kayo ay nagapos ng mga gapos ng kasamaan.
- 13 At ngayon, dahil sa kayo ay nakalaya sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos sa mga gapos na ito; oo, maging mula sa mga kamay ni haring Noe at ng kanyang mga tao, at mula rin sa mga gapos ng kasamaan, gayundin ninanais kong maging matatag kayo sa kalayaang ito kung saan kayo ginawang malaya, at na wala kayong pagtitiwalaang tao na maging hari ninyo.
- 14 At gayundin, huwag pagkakatiwalaan ang sinuman na inyong maging guro ni inyong mangangaral, maliban sa siya ay tao ng Diyos, lumalakad sa kanyang mga landas at sinusunod ang kanyang mga kautusan.
- 15 Sa gayon tinuruan ni Alma ang kanyang mga tao, na ang bawat tao ay nararapat mahalin ang kanyang kapwa na tulad ng kanyang sarili, na hindi dapat magkaroon ng alitan sa kanila.
- 16 At ngayon, si Alma ang kanilang mataas na saserdote, siya na tagapagtatag ng kanilang simbahan.
- 17 At ito ay nangyari na walang nakatanggap ng karapatang mangaral o magturo maliban sa ito ay sa pamamagitan niya na mula sa Diyos. Samakatwid, itinalaga niya ang lahat ng kanilang saserdote at lahat ng kanilang guro; at walang itinalaga maliban sa sila ay mga matwid na tao.
- 18 Samakatwid, pinangalagaan nila ang kanilang mga tao, at binusog sila sa mga bagay na may kinalaman sa pagkamatwid.
- 19 At ito ay nangyari na nagsimula silang umunlad nang labis sa lupain; at kanilang tinawag na Helam ang lupain.
- Bisan pa niana, human sa daghang kalisdanan, ang Ginoo naminaw sa akong mga pangamuyo, ug mitubag sa akong mga pag-ampo, ug mihimo kanako nga instrumento sa iyang mga kamot sa pagdala sa daghan kaayo kaninyo ngadto sa kahibalo sa iyang kamatuoran.
- Bisan pa, niini dili ako mopasigarbo, kay ako mismo dili takos nga mopasigarbo sa akong kaugalingon.
- Ug karon sulthian ko kamo, dugay na kamong gidaogdaog ni hari Noah, ug naulipon ngadto kaniya ug sa iyang mga pari, ug nadala sa pagkadaotan pinaagi kanila; busa nahigot kamo sa mga gapos sa pagkadaotan.
- Ug karon kay naluwas na man kamo pinaagi sa gahom sa Dios gikan niini nga mga gapos; oo, gani gikan sa mga kamot ni hari Noah ug sa iyang katawhan, ug usab gikan sa mga gapos sa pagkadaotan, gani ako nagtinguha nga kamo kinahanglan mobarog nga lig-on niini nga kagawasan diin kamo nahimong gawasnon, ug nga dili kamo mosalig ni bisan kinsa nga tawo aron mahimong hari kaninyo.
- Ug usab ayaw pagsalig ni bisan kinsa nga mahimo nga inyong magtutudlo ni inyong tig-alagad, gawas kon siya usa ka tawo sa Dios, naglakaw subay sa iyang mga paagi ug naghupot sa iyang mga sugo.
- Sa ingon niana gitudloan ni Alma ang iyang katawhan, nga matag tawo kinahanglan mohigugma sa iyang isigkatawo sama sa iyang kaugalingon, nga kinahanglan walay panagbingkil taliwala kanila.
- Ug karon, si Alma mao ang ilang labaw nga pari, kay siya man ang magtutukod sa ilang simbahan.
- Ug nahitabo nga walay usa nga nakadawat og awtoridad sa pagsangyaw o sa pagtudlo gawas kon pinaagi kaniya gikan sa Dios. Busa iyang gipahinungod ang tanan nilang mga pari ug ang tanan nilang mga magtutudlo; ug walay usa nga gipahinungod gawas kon sila makiangayon nga mga tawo.
- Busa gibantayan nila ang ilang katawhan, ug gialimahan sila sa mga butang kabahin sa pagkamatarong.
- Ug nahitabo nga misugod sila sa pag-uswag sa hilabihan dinhi sa yuta; ug ilang ginganlan ang yuta og Helam.
- Nevertheless, after much tribulation, the Lord did hear my cries, and did answer my prayers, and has made me an instrument in his hands in bringing so many of you to a knowledge of his truth.
- Nevertheless, in this I do not glory, for I am unworthy to glory of myself.
- And now I say unto you, ye have been oppressed by king Noah, and have been in bondage to him and his priests, and have been brought into iniquity by them; therefore ye were bound with the bands of iniquity.
- And now as ye have been delivered by the power of God out of these bonds; yea, even out of the hands of king Noah and his people, and also from the bonds of iniquity, even so I desire that ye should stand fast in this liberty wherewith ye have been made free, and that ye trust no man to be a king over you.
- And also trust no one to be your teacher nor your minister, except he be a man of God, walking in his ways and keeping his commandments.
- Thus did Alma teach his people, that every man should love his neighbor as himself, that there should be no contention among them.
- And now, Alma was their high priest, he being the founder of their church.
- And it came to pass that none received authority to preach or to teach except it were by him from God. Therefore he consecrated all their priests and all their teachers; and none were consecrated except they were just men.
- Therefore they did watch over their people, and did nourish them with things pertaining to righteousness.
- And it came to pass that they began to prosper exceedingly in the land; and they called the land Helam.

20 At ito ay nangyari na dumami sila at labis na umunlad sa lupain ng Helam; at nagtayo sila ng isang lungsod, na tinawag nilang lungsod ng Helam.

21 Gayunpaman, minarapat ng Panginoon na pahirapan ang kanyang mga tao; oo, sinusubukan niya ang kanilang tiyaga at kanilang pananampalataya.

22 Gayunpaman—sinuman ang magbibigay ng kanyang tiwala sa kanya, siya rin ay dadakilain sa huling araw. Oo, at gayundin sa mga taong ito.

23 Sapagkat dinggin, ipakikita ko sa inyo na dinala sila sa pagkaalipin, at walang makapagpapalaya sa kanila kundi ang Panginoon nilang Diyos, oo, maging ang Diyos nina Abraham at Isaac at ni Jacob.

24 At ito ay nangyari na kanyang pinalaya sila, at kanyang ipinakita ang dakila niyang kapangyarihan sa kanila, at labis ang kanilang mga kasiyahan.

25 Sapagkat dinggin, ito ay nangyari na habang nasa lupain sila ng Helam, oo, sa lungsod ng Helam, habang nagbubungkal ng lupa sa palibot, dinggin, isang hukbo ng mga Lamanita ang nasa mga hangganan ng lupain.

26 Ngayon, ito ay nangyari na nagsipanakbuhan ang mga kapatid ni Alma mula sa kanilang bukirin, at tinipon nang sama-sama ang kanilang sarili sa lungsod ng Helam; at labis silang natakot dahil sa paglitaw ng mga Lamanita.

27 Subalit humayo si Alma at tumindig sa gitna nila, at pinayuhan sila na hindi sila dapat matakot, kundi kanilang alalahanin ang Panginoon nilang Diyos at kanyang ililigtas sila.

28 Samakatwid, napapayapa nila ang kanilang mga takot, at nagsimulang magsumamo sa Panginoon na kanyang palambutin ang mga puso ng mga Lamanita, nang huwag silang kitlan ng buhay ng mga ito, at ang kanilang mga asawa, at ang kanilang mga anak.

29 At ito ay nangyari na pinalambot ng Panginoon ang mga puso ng mga Lamanita. At si Alma at ang kanyang mga kapatid ay humayo at isinuko ang kanilang sarili sa kanilang mga kamay; at inangkin ng mga Lamanita ang lupain ng Helam.

30 Ngayon, ang mga hukbo ng mga Lamanita, na tumugis sa mga tao ni haring Limhi, ay nangaligaw sa ilang sa loob ng maraming araw.

Ug nahitabo nga midaghan sila ug miuswag sa hilabihan sa yuta sa Helam; ug nagtukod sila og usa ka siyudad, nga ginganlan nila og siyudad sa Helam.

Bisan pa niana nakita sa Ginoo nga angayang pantonon ang iyang katawhan; oo, gisulayan niya ang ilang pailob ug ang ilang pagtuo.

Bisan pa niana—kinsa kadto nga mobutang sa iyang pagsalig diha kaniya ang mao nga tawo pagabayawon sa kataposan nga adlaw. Oo, ug busa mao kadto ang nahitabo niini nga katawhan.

Kay tan-awa, ipakita ko kaninyo nga gidala sila ngadto sa pagkaulipon, ug walay usa nga makaluwas kanila kondili ang Ginoo nga ilang Dios, oo, gani ang Dios ni Abraham ug ni Isaac ug ni Jacob.

Ug nahitabo nga siya miluwas gayod kanila, ug siya mipakita gayod sa iyang dakong gahom ngadto kanila, ug dako ang ilang mga pagmaya.

Kay tan-awa, nahitabo nga samtang didto sila sa yuta sa Helam, oo, sa siyudad sa Helam, samtang nagtikad libot sa yuta, tan-awa ang kasundalohan sa mga Lamanita anaa didto sa mga utlanan sa yuta.

Karon nahitabo nga milayas ang kaigsoonan ni Alma gikan sa ilang mga umahan, ug nagpundok sila sa ilang mga kaugalingon didto sa siyudad sa Helam; ug nangahadlok kaayo sila tungod sa pagtungha sa mga Lamanita.

Apan miduol si Alma ug mibarog taliwala kanila, ug miawhag kanila nga dili sila angay nga mahadlok, apan nga sila kinahanglan nga mahinumdom sa Ginoo nga ilang Dios ug siya moluwas kanila.

Busa gipugngan nila ang ilang mga kahadlok, ug misugod sa pagpangamuyo sa Ginoo nga lukmayon niya ang mga kasingkasing sa mga Lamanita, nga sila unta mopalingkawas kanila, ug sa ilang mga asawa, ug sa ilang mga anak.

Ug nahitabo nga gilukmay sa Ginoo ang mga kasingkasing sa mga Lamanita. Ug si Alma ug ang iyang kaigsoonan miduol ug mitugyan sa ilang mga kaugalingon ngadto sa ilang mga kamot; ug ang mga Lamanita mipanag-iya sa yuta sa Helam.

Karon ang kasundalohan sa mga Lamanita, nga misunod sa katawhan ni hari Limhi, nangasaag sa kamingawan sulod sa daghang adlaw.

And it came to pass that they did multiply and prosper exceedingly in the land of Helam; and they built a city, which they called the city of Helam.

Nevertheless the Lord seeth fit to chasten his people; yea, he trieth their patience and their faith.

Nevertheless—whosoever putteth his trust in him the same shall be lifted up at the last day. Yea, and thus it was with this people.

For behold, I will show unto you that they were brought into bondage, and none could deliver them but the Lord their God, yea, even the God of Abraham and Isaac and of Jacob.

And it came to pass that he did deliver them, and he did show forth his mighty power unto them, and great were their rejoicings.

For behold, it came to pass that while they were in the land of Helam, yea, in the city of Helam, while tilling the land round about, behold an army of the Lamanites was in the borders of the land.

Now it came to pass that the brethren of Alma fled from their fields, and gathered themselves together in the city of Helam; and they were much frightened because of the appearance of the Lamanites.

But Alma went forth and stood among them, and exhorted them that they should not be frightened, but that they should remember the Lord their God and he would deliver them.

Therefore they hushed their fears, and began to cry unto the Lord that he would soften the hearts of the Lamanites, that they would spare them, and their wives, and their children.

And it came to pass that the Lord did soften the hearts of the Lamanites. And Alma and his brethren went forth and delivered themselves up into their hands; and the Lamanites took possession of the land of Helam.

Now the armies of the Lamanites, which had followed after the people of king Limhi, had been lost in the wilderness for many days.

- 31 At dinggin, kanilang natagpuan ang mga yaong saserdote ni haring Noe, sa isang lugar na kanilang tinawag na Amulon; at sinimulan nilang angkinin ang lupain ng Amulon at sinimulang bungkalin ang lupa.
- 32 Ngayon, ang pangalan ng pinuno ng mga yaong saserdote ay Amulon.
- 33 At ito ay nangyari na nagmakaawa si Amulon sa mga Lamanita; at kanya ring pinalapit ang kanilang mga asawa, na mga anak na babae ng mga Lamanita, upang magmakaawa sa kanilang mga kapatid, na huwag nilang lipulin ang kanilang mga asawa.
- 34 At ang mga Lamanita ay nahabag kay Amulon at sa kanyang mga kapatid, at hindi sila nilipol, dahil sa kanilang mga asawa.
- 35 At umanib si Amulon at ang kanyang mga kapatid sa mga Lamanita, at naglalakbay sila sa ilang sa paghahanap sa lupain ng Nephi nang kanilang matuklasan ang lupain ng Helam na inangkin ni Alma at ng kanyang mga kapatid.
- 36 At ito ay nangyari na nangako ang mga Lamanita kay Alma at sa kanyang mga kapatid, na kung kanilang ipakikita sa kanila ang daan patungo sa lupain ng Nephi ay ipagkakaloob nila sa kanila ang kanilang mga buhay at ang kanilang kalayaan.
- 37 Subalit matapos ipakita sa kanila ni Alma ang daan patungo sa lupain ng Nephi, ang mga Lamanita ay tumangging tumupad sa kanilang pangako; sa halip, sila ay naglagay ng mga bantay sa palibot ng lupain ng Helam, kay Alma at sa kanyang mga kapatid.
- 38 At ang natira sa kanila ay nagtungo sa lupain ng Nephi; at bumalik ang isang bahagi nila sa lupain ng Helam, at isinama rin nila ang mga asawa at anak ng mga bantay na naiwan sa lupain.
- 39 At ang hari ng mga Lamanita ay nagpahintulot kay Amulon na siya ang maging hari at tagapamahala ng kanyang mga tao na nasa lupain ng Helam; gayunpaman, wala siyang kapangyarihang gawin ang anumang bagay na sumasalungat sa kagustuhan ng hari ng mga Lamanita.
- Ug tan-awa, nakaplagan nila kadtong mga pari ni hari Noah, sa usa ka dapit nga gitawag nila og Amulon; ug misugod sila sa pagpanag-iya sa yuta sa Amulon ug misugod sa pagtikad sa yuta.
- Karon ang ngalan sa pangulo niadto nga mga pari mao si Amulon.
- Ug nahitabo nga si Amulon nagpakiluoy sa mga Lamanita; ug iya usab nga gipaadto ang ilang mga asawa, kinsa mga anak nga babaye sa mga Lamanita, aron magpakiluoy sa ilang kaigsoonan, nga dili nila patyon ang ilang mga bana.
- Ug ang mga Lamanita naluoy ni Amulon ug sa iyang kaigsoonan, ug wala mopatay kanila, tungod sa ilang mga asawa.
- Ug si Amulon ug ang iyang kaigsoonan mitipon sa mga Lamanita, ug nagpanaw sila sa kamingawan aron mangita sa yuta sa Nephi sa dihang nakaplagan nila ang yuta sa Helam, nga gipanag-iya ni Alma ug sa iyang kaigsoonan.
- Ug nahitabo nga ang mga Lamanita misaad ngadto kang Alma ug sa iyang kaigsoonan, nga kon sila motudlo kanila sa agianan paingon sa yuta sa Nephi nga ilang itugyan ngadto kanila ang ilang kinabuhi ug ang ilang kalingkawasan.
- Apan human si Alma makapakita kanila sa agianan paingon sa yuta sa Nephi ang mga Lamanita wala motuman sa ilang saad; apan mibutang sila og mga bantay libot sa yuta sa Helam, alang kang Alma ug sa iyang kaigsoonan.
- Ug ang nahibilin kanila miadto sa yuta sa Nephi; ug ang uban kanila mibalik sa yuta sa Helam, ug usab gidala nila ang mga asawa ug ang mga anak sa mga bantay kinsa nahibilin didto sa yuta.
- Ug ang hari sa mga Lamanita mitugot kang Amulon nga siya mahimong hari ug usa ka magmamando sa iyang katawhan, kinsa tua sa yuta sa Helam; bisan pa niana siya walay gahom sa pagbuhat sa bisan unsa nga supak sa kabubut-on sa hari sa mga Lamanita.
- And behold, they had found those priests of king Noah, in a place which they called Amulon; and they had begun to possess the land of Amulon and had begun to till the ground.
- Now the name of the leader of those priests was Amulon.
- And it came to pass that Amulon did plead with the Lamanites; and he also sent forth their wives, who were the daughters of the Lamanites, to plead with their brethren, that they should not destroy their husbands.
- And the Lamanites had compassion on Amulon and his brethren, and did not destroy them, because of their wives.
- And Amulon and his brethren did join the Lamanites, and they were traveling in the wilderness in search of the land of Nephi when they discovered the land of Helam, which was possessed by Alma and his brethren.
- And it came to pass that the Lamanites promised unto Alma and his brethren, that if they would show them the way which led to the land of Nephi that they would grant unto them their lives and their liberty.
- But after Alma had shown them the way that led to the land of Nephi the Lamanites would not keep their promise; but they set guards round about the land of Helam, over Alma and his brethren.
- And the remainder of them went to the land of Nephi; and a part of them returned to the land of Helam, and also brought with them the wives and the children of the guards who had been left in the land.
- And the king of the Lamanites had granted unto Amulon that he should be a king and a ruler over his people, who were in the land of Helam; nevertheless he should have no power to do anything contrary to the will of the king of the Lamanites.

Mosias 24

- 1 At ito ay nangyari na natamo ni Amulon ang pagsang-ayon sa paningin ng hari ng mga Lamanita; kaya nga, ang hari ng mga Lamanita ay nagpahintulot sa kanya at sa kanyang mga kapatid na sila ang hiranging mga guro ng kanyang mga tao, oo, maging ng mga tao na nasa lupain ng Semlon, at nasa lupain ng Silom, at nasa lupain ng Amulon.
- 2 Sapagkat inangkin ng mga Lamanita ang lahat ng lupaing ito; kaya nga, ang hari ng mga Lamanita ay naghirang ng mga hari sa lahat ng lupaing ito.
- 3 At ngayon, ang pangalan ng hari ng mga Lamanita ay Laman, na tinawag alinsunod sa pangalan ng kanyang ama; at kaya nga, tinawag siyang haring Laman. At siya ay hari ng napakaraming tao.
- 4 At siya ay naghirang ng mga guro mula sa mga kapatid ni Amulon sa bawat lupaing pag-aari ng kanyang mga tao; at sa gayon nagsimulang ituro ang wika ni Nephi sa lahat ng tao ng mga Lamanita.
- 5 At sila ay mga taong magiliw sa isa't isa; gayunpaman hindi nila nakikilala ang Diyos; ni hindi itinuro sa kanila ng mga kapatid ni Amulon ang alinmang bagay na nauukol sa Panginoon nilang Diyos, ni ang batas ni Moises; ni hindi nila itinuro sa kanila ang mga salita ni Abinadi;
- 6 Datapwat kanilang itinuro sa kanila na nararapat silang magpanatili ng kanilang talaan, at upang makasulat sila sa isa't isa.
- 7 At sa gayon, ang mga Lamanita ay nagsimulang maragdagan sa kayamanan, at nagsimulang makipagkalakalan sa isa't isa at naging mayayaman, at nagsimulang maging tuso at matatalinong tao, alinsunod sa karunungan ng sanlibutan, oo, isang napakatusong mga tao, nagagalak sa lahat ng uri ng kasamaan at pandarambong, maliban kung may kinalaman sa kanilang sariling mga kapatid.
- 8 At ngayon, ito ay nangyari na nagsimula si Amulon na gumamit ng kapangyarihan kay Alma at sa kanyang mga kapatid, at nagsimulang usigin siya, at iniutos na usigin ng kanyang mga anak ang kanilang mga anak.

Mosiah 24

Ug nahitabo nga si Amulon nauyonan sa hari sa mga Lamanita; busa, ang hari sa mga Lamanita mitugot kaniya ug sa iyang kaigsoonan nga himoon silang mga magtutudlo sa iyang katawhan, oo, bisan sa katawhan kinsa tua sa yuta sa Shemlon, ug sa yuta sa Shilom, ug sa yuta sa Amulon.

Kay ang mga Lamanita mipanag-iya na sa tanan niini nga yuta; busa, ang hari sa mga Lamanita mitudlo og mga hari sa tanan niini nga yuta.

Ug karon ang ngalan sa hari sa mga Lamanita mao si Laman, nga gitawag sunod sa ngalan sa iyang amahan; ug busa gitawag siya nga hari Laman. Ug siya mao ang hari sa daghan kaayo nga katawhan.

Ug nagtawag siya og mga magtutudlo gikan sa kaigsoonan ni Amulon sa matag yuta nga gipanag-iya sa iyang katawhan; ug sa ingon niana ang pinulongan ni Nephi gisugdan sa pagpanudlo taliwala sa tanan nga katawhan sa mga Lamanita.

Ug sila katawhan nga mahigalaon sa usag usa; bisan pa niana wala sila makaila sa Dios; ang mga kaigsoonan ni Amulon wala magtudlo kanila sa bisan unsa kabahin sa Ginoo nga ilang Dios, wala sila magtudlo sa balaod ni Moises; gani wala sila magtudlo kanila sa mga pulong ni Abinadi;

Apan nagtudlo sila kanila nga sila kinahanglang magtipig og ilang talaan, ug nga sila mahimong magsinulatay sa usag usa.

Ug tungod niana midaghan ang mga bahandi sa mga Lamanita, ug misugod sa pagpakignegosyo sa usag usa ug miuswag og maayo, ug misugod sa pagkamalinglahon ug maalamon nga katawhan, sa kaalam sa kalibotan, oo, usa ka malinglahon kaayo nga katawhan, nahimuot sa tanan nga matang sa pagkadaotan ug pagpanglungkab, gawas lang sa ilang kaugalingong kaigsoonan.

Ug karon nahitabo nga si Amulon misugod sa pagmando kang Alma ug sa iyang kaigsoonan, ug misugod sa paglutos kaniya, ug misugo nga ang iyang mga anak kinahanglan molutos sa ilang mga anak.

Mosiah 24

And it came to pass that Amulon did gain favor in the eyes of the king of the Lamanites; therefore, the king of the Lamanites granted unto him and his brethren that they should be appointed teachers over his people, yea, even over the people who were in the land of Shemlon, and in the land of Shilom, and in the land of Amulon.

For the Lamanites had taken possession of all these lands; therefore, the king of the Lamanites had appointed kings over all these lands.

And now the name of the king of the Lamanites was Laman, being called after the name of his father; and therefore he was called king Laman. And he was king over a numerous people.

And he appointed teachers of the brethren of Amulon in every land which was possessed by his people; and thus the language of Nephi began to be taught among all the people of the Lamanites.

And they were a people friendly one with another; nevertheless they knew not God; neither did the brethren of Amulon teach them anything concerning the Lord their God, neither the law of Moses; nor did they teach them the words of Abinadi;

But they taught them that they should keep their record, and that they might write one to another.

And thus the Lamanites began to increase in riches, and began to trade one with another and wax great, and began to be a cunning and a wise people, as to the wisdom of the world, yea, a very cunning people, delighting in all manner of wickedness and plunder, except it were among their own brethren.

And now it came to pass that Amulon began to exercise authority over Alma and his brethren, and began to persecute him, and cause that his children should persecute their children.

- 9 Sapagkat nakikilala ni Amulon si Alma, na siya ay isa sa naging saserdote ng hari, at na siya ang yaong naniwala sa mga salita ni Abinadi at ipinagtabuyan mula sa harapan ng hari, at kaya nga, napopoot siya sa kanya; sapagkat siya ay napasakop kay haring Laman, gayunpaman, gumamit siya ng kapangyarihan sa kanila, at nagpataw ng mga gawain sa kanila, at naglagay ng mga tagapagbantay sa kanila.
- 10 At ito ay nangyari na napakasidhi ng kanilang mga paghihirap kung kaya't nagsimula silang magsumamo nang mataimtim sa Diyos.
- 11 At inutusan sila ni Amulon na dapat silang magsitigil sa kanilang mga pagsusumamo; at naglagay siya ng mga bantay sa kanila upang bantayan sila, na sinuman ang matatagpuang nananawagan sa Diyos ay papatayin.
- 12 At si Alma at ang kanyang mga tao ay hindi nag-angat ng kanilang mga tinig sa Panginoon nilang Diyos, subalit ibinuho ang kanilang mga puso sa kanya; at kanyang nalalaman ang mga saloobin ng kanilang mga puso.
- 13 At ito ay nangyari na nangusap sa kanila ang tinig ng Diyos sa kanilang mga paghihirap, sinasabing: Itaas ang inyong mga ulo at mapanatag, sapagkat nalalaman ko ang tipang inyong ginawa sa akin; at makikipagtipan ako sa aking mga tao at palalayain sila mula sa pagkaalipin.
- 14 At pagagaanin ko rin ang mga pasaning ipinataw sa inyong mga balikat, na maging kayo ay hindi madarama ang mga ito sa inyong mga likod, maging habang nasa pagkaalipin kayo; at gagawin ko ito upang kayo ay makatayong mga saksi para sa akin magmula ngayon, at upang inyong malaman nang may katiyakan na ako, ang Panginoong Diyos, ay dumadalaw sa aking mga tao sa kanilang mga paghihirap.
- 15 At ito ay nangyari na pinagaan ang mga pasaning ipinataw kay Alma at sa kanyang mga kapatid; oo, pinalakas sila ng Panginoon upang madala nila ang kanilang mga pasanin nang may kagaanan, at nagpasailalim sila nang may kagalakan at nang may pagtitiis sa lahat ng kalooban ng Panginoon.
- Kay si Amulon nakaila kang Alma, nga usa siya sa mga pari sa hari, ug nga siya kadtong mituo sa mga pulong ni Abinadi ug giabog gikan sa atubangan sa hari, ug busa nasuko siya kaniya; kay napaubos siya sa pagmando ni hari Laman, bisan pa niana nagpakita siya nga adunay awtoridad kanila, ug mihatag kanila og mga buluhaton, ug mibutang og mga kapatias nga magbantay kanila.
- Ug nahitabo nga bug-at kaayo ang ilang mga kasakit nga sila misugod sa pagpangamuyo sa Dios.
- Ug misugo si Amulon kanila nga kinahanglan silang mohunong sa ilang mga pagpangamuyo; ug mibutang siya og mga bantay alang kanila aron maniid kanila, nga si kinsa kadtong makit-an nga magtawag sa Dios kinahanglan patyon.
- Ug si Alma ug ang iyang katawhan wala na mopadangat sa ilang mga tingog ngadto sa Ginoo nga ilang Dios, apan ilang gipadayag ang ilang mga kasingkasing ngadto kaniya; ug siya nasayod sa mga pagbati sa ilang mga kasingkasing.
- Ug nahitabo nga ang tingog sa Ginoo miabot ngadto kanila diha sa ilang mga kasakit, nga nag-ingon: Ihangad ang inyong mga ulo ug pagmalaomon, kay ako nasayod sa pakigsaad nga inyong gihimo ngari kanako; ug ako makigsaad sa akong katawhan ug moluwas kanila gikan sa pagkaulipon.
- Ug pagaanon usab nako ang mga alantosan nga gipatong sa inyong mga abaga, nga gani dili ninyo mabati ang kabug-aton niini diha sa inyong mga likod, gani samtang anaa kamo sa pagkaulipon; ug kini akong buhaton nga mobarog kamo ingon nga mga saksi alang kanako human niini, ug nga masayod kamo sa pagkatinuod nga ako, ang Ginoong Dios, moduaw sa akong mga katawhan panahon sa ilang mga kasakit.
- Ug karon nahitabo nga ang mga palas-anon nga gipatong diha kang Alma ug sa iyang kaigsuonan gihimong gaan; oo, ang Ginoo mipalig-on kanila aron ilang madaog ang ilang mga palas-anon sa kasayon, ug misunod sila nga malipayon ug mapailobon sa tanan nga kabubut-on sa Ginoo.
- For Amulon knew Alma, that he had been one of the king's priests, and that it was he that believed the words of Abinadi and was driven out before the king, and therefore he was wroth with him; for he was subject to king Laman, yet he exercised authority over them, and put tasks upon them, and put task-masters over them.
- And it came to pass that so great were their afflictions that they began to cry mightily to God.
- And Amulon commanded them that they should stop their cries; and he put guards over them to watch them, that whosoever should be found calling upon God should be put to death.
- And Alma and his people did not raise their voices to the Lord their God, but did pour out their hearts to him; and he did know the thoughts of their hearts.
- And it came to pass that the voice of the Lord came to them in their afflictions, saying: Lift up your heads and be of good comfort, for I know of the covenant which ye have made unto me; and I will covenant with my people and deliver them out of bondage.
- And I will also ease the burdens which are put upon your shoulders, that even you cannot feel them upon your backs, even while you are in bondage; and this will I do that ye may stand as witnesses for me hereafter, and that ye may know of a surety that I, the Lord God, do visit my people in their afflictions.
- And now it came to pass that the burdens which were laid upon Alma and his brethren were made light; yea, the Lord did strengthen them that they could bear up their burdens with ease, and they did submit cheerfully and with patience to all the will of the Lord.

- 16 At ito ay nangyari na napakalakas ng kanilang pananampalataya at kanilang pagtitiis kung kaya't muling nangusap ang tinig ng Panginoon sa kanila, sinasabing: Mapanatag kayo, sapagkat bukas ay palalayain ko kayo mula sa pagkaalipin.
- 17 At sinabi niya kay Alma: Mamumuno ka sa mga taong ito, at makakasama ninyo ako at palalayain ang mga taong ito mula sa pagkaalipin.
- 18 Ngayon, ito ay nangyari na tinipon nang sama-sama ni Alma at ng kanyang mga tao sa kinagabihan ang kanilang mga kawan, at ang kanila ring mga butil; oo, maging sa buong gabing iyon ay tinipon nila nang sama-sama ang kanilang mga kawan.
- 19 At kinaumagahan ay pinangyari ng Panginoon na dumating ang isang mahimbing na pagkakatulog sa mga Lamanita, oo, at ang lahat ng kanilang mga tagapagbantay ay mahimbing na nakatulog.
- 20 At si Alma at ang kanyang mga tao ay lumisan patungo sa ilang; at nang nakapaglakbay na sila nang buong araw, itinayo nila ang kanilang mga tolda sa lambak, at kanilang tinawag ang lambak na Alma, sapagkat siya ang nanguna sa kanilang daraanan sa ilang.
- 21 Oo, at ibinuhos nila ang kanilang pasasalamat sa Diyos sa lambak ng Alma dahil sa naging maawain siya sa kanila, at pinagaan ang kanilang mga pasanin, at pinalaya sila mula sa pagkaalipin; sapagkat nasa pagkaalipin sila, at walang makapagpapalaya sa kanila maliban sa Panginoon nilang Diyos.
- 22 At nagbigay-pasasalamat sila sa Diyos, oo, ang lahat ng kanilang kalalakihan at lahat ng kanilang kababaihan at lahat ng kanilang mga anak na nakapagsasalita ay itinaas ang kanilang mga tinig sa pagpupuri sa kanilang Diyos.
- 23 At ngayon, sinabi ng Panginoon kay Alma: Magmadali ka at lumisan ka at ang mga taong ito sa lupaing ito, sapagkat ang mga Lamanita ay nangagising na at tinutugis kayo; kaya nga, lisanin mo ang lupaing ito, at pipigilan ko ang mga Lamanita sa lambak na ito upang hindi na sila makahabol pa sa mga taong ito.
- 24 At ito ay nangyari na nilisan nila ang lambak, at sila ay naglakbay patungo sa ilang.
- Ug nahitabo nga dako kaayo ang ilang pagtuo ug ang ilang pailob nga ang tingog sa Ginoo miabot na usab ngadto kanila, nga nag-ingon: Pagmalaomon, kay pagkaugma luwason ko kamo gikan sa pagkaulipon.
- Ug gisultihan niya si Alma: Ikaw ang mangulo niini nga katawhan, ug ako mag-uban kanimo ug moluwas niini nga katawhan gikan sa pagkaulipon.
- Karon nahitabo nga si Alma ug ang iyang katawhan sa panahon sa kagabhion mipundok sa ilang gagmayng kahayopan, ug usab sa ilang mga lugas; oo, gani sa tibuok gabii nagpundok sila sa ilang gagmayng kahayopan.
- Ug sa pagkabuntag gipahitabo sa Ginoo ang lawom nga pagkatulog sa mga Lamanita, oo, ug ang tanan nila nga mga kapatás nakatulog og maayo.
- Ug si Alma ug ang iyang katawhan miadto sa kamingawan; ug human sila makapanaw sa tibuok adlaw gitukod nila ang ilang mga tolda sa usa ka walog, ug gitawag nila ang walog og Alma, tungod kay siya man ang nangulo sa ilang agianan sa kamingawan.
- Oo, ug didto sa walog sa Alma ilang gibu-bo ang ilang mga pasalamat ngadto sa Dios tungod kay gikaluy-an niya sila, ug gipagaan ang ilang mga palas-anon, ug giluwás sila gikan sa pagkaulipon; kay naulipon sila, ug walay usa nga makaluwas kanila gawas sa Ginoo nga ilang Dios.
- Ug nagpasalamat sila sa Dios, oo, ang tanan nila nga lalaki ug ang tanan nila nga babaye ug ang tanan nila nga anak nga makasulti mibayaw sa ilang mga tingog sa mga pagdayeg sa ilang Dios.
- Ug karon ang Ginoo misulti kang Alma: Pagdali ug mobiya ka ug kini nga katawhan gikan niini nga yuta, kay ang mga Lamanita nagmata na ug mogukod kaninyo; busa biya na kamo gikan niini nga yuta, ug santaon nako ang mga Lamanita niini nga walog nga sila dili makapadayon sa paggukod niini nga katawhan.
- Ug nahitabo nga mibiya sila gikan sa walog, ug mipadayon sa ilang pagpanaw ngadto sa kamingawan.
- And it came to pass that so great was their faith and their patience that the voice of the Lord came unto them again, saying: Be of good comfort, for on the morrow I will deliver you out of bondage.
- And he said unto Alma: Thou shalt go before this people, and I will go with thee and deliver this people out of bondage.
- Now it came to pass that Alma and his people in the night-time gathered their flocks together, and also of their grain; yea, even all the night-time were they gathering their flocks together.
- And in the morning the Lord caused a deep sleep to come upon the Lamanites, yea, and all their task-masters were in a profound sleep.
- And Alma and his people departed into the wilderness; and when they had traveled all day they pitched their tents in a valley, and they called the valley Alma, because he led their way in the wilderness.
- Yea, and in the valley of Alma they poured out their thanks to God because he had been merciful unto them, and eased their burdens, and had delivered them out of bondage; for they were in bondage, and none could deliver them except it were the Lord their God.
- And they gave thanks to God, yea, all their men and all their women and all their children that could speak lifted their voices in the praises of their God.
- And now the Lord said unto Alma: Haste thee and get thou and this people out of this land, for the Lamanites have awakened and do pursue thee; therefore get thee out of this land, and I will stop the Lamanites in this valley that they come no further in pursuit of this people.
- And it came to pass that they departed out of the valley, and took their journey into the wilderness.

At matapos silang manatili sa ilang nang labindalawang araw ay nakarating sila sa lupain ng Zarahemla; at tinanggap din sila nang may kagalakan ni haring Mosias.

Ug human sa ilang pagpanaw sa kamingawan sulod sa napulog duha ka adlaw miabot sila sa yuta sa Zarahemla; ug si hari Mosiah usab nagmaya nga midawat kanila.

And after they had been in the wilderness twelve days they arrived in the land of Zarahemla; and king Mosiah did also receive them with joy.

Mosias 25

- 1 At ngayon, iniutos ni haring Mosias na ang lahat ng tao ay tipunin nang magkakasama.
- 2 Ngayon, hindi gaanong marami ang mga anak ni Nephi, o hindi gaanong marami ang mga yaong inapo ni Nephi, na tulad ng mga tao ni Zarahemla, na mga inapo ni Mulek, at ang mga yaong sumama sa kanya sa ilang.
- 3 At hindi gaanong marami ang mga tao ni Nephi at ang mga tao ni Zarahemla na tulad ng mga Lamanita; oo, sila ay wala sa kalahati ng kanilang dami.
- 4 At ngayon, ang lahat ng tao ni Nephi ay nagtipon nang magkakasama, at gayundin ang lahat ng tao ni Zarahemla, at tinipon sila nang magkakasama sa dalawang pangkat.
- 5 At ito ay nangyari na nagbasa si Mosias, at iniutos na basahin ang mga talaan ni Zeniff sa kanyang mga tao; oo, kanyang binasa ang mga talaan ng mga tao ni Zeniff, mula sa panahong nilisan nila ang lupain ng Zarahemla hanggang sila ay makabalik na muli.
- 6 At kanya ring binasa ang ulat ni Alma at ng kanyang mga kapatid, at lahat ng kanilang paghihirap, mula sa panahong nilisan nila ang lupain ng Zarahemla hanggang sa panahong sila ay makabalik na muli.
- 7 At ngayon, nang matapos si Mosias sa pagbabasa ng mga talaan, ang kanyang mga tao na naninirahan sa lupain ay nakadama ng pagkamangha at panggigilalas.
- 8 Sapagkat hindi nila malaman kung ano ang iisipin; sapagkat nang kanilang namasdan ang mga yaong nakalaya mula sa pagkaalipin ay napuspos sila ng labis na kagalakan.
- 9 At muli, nang maisip nila ang kanilang mga kapatid na napatay ng mga Lamanita, sila ay napuspos ng kalungkutan, at tumulo pa nga ang maraming luha ng kalungkutan.
- 10 At muli, nang maisip nila ang kagyat na kabutihan ng Diyos, at kanyang kapangyarihan sa pagpapalaya kay Alma at sa kanyang mga kapatid mula sa mga kamay ng mga Lamanita at mula sa pagkaalipin, inilakas nila ang kanilang mga tinig at nagbigay-pasasalamat sa Diyos.

Mosiah 25

Ug karon gimando ni hari Mosiah nga magpundok ang tanang katawhan.

Karon dili kaayo ingon ka daghan ang mga anak ni Nephi, o ingon ka daghan ang mga kaliwat ni Nephi, kay sa katawhan ni Zarahemla, kinsa usa ka kaliwat ni Mulek, ug niadtong kinsa mikuyog kaniya ngadto sa kamingawan.

Ug dili kaayo ingon ka daghan ang katawhan ni Nephi ug ang katawhan ni Zarahemla kay sa mga Lamanita; oo, wala sa katunga ang ilang gidaghanon.

Ug karon ang tanang katawhan ni Nephi nagkapundok, ug usab ang tanang katawhan ni Zarahemla, ug sila nagpundok sa duha ka pundok.

Ug nahitabo nga si Mosiah mibasa, ug misugo nga basahon, ang mga talaan ni Zeniff ngadto sa iyang katawhan; oo, gibasa niya ang mga talaan sa katawhan ni Zeniff, gikan sa panahon nga sila mibiya sa yuta sa Zarahemla hangtod nga nakabalik na usab sila.

Ug gibasa usab niya ang asoy ni Alma ug sa iyang kaigsoonan, ug ang tanan nilang mga kasakit, gikan sa panahon sa ilang pagbiya sa yuta sa Zarahemla hangtod sa panahon nga nakabalik na usab sila.

Ug karon, sa dihang gitapos ni Mosiah ang pagbasa sa mga talaan, ang iyang katawhan nga nagpabilin sa yuta, natingala ug nahingangha.

Kay wala sila masayod unsa ang hunahunaon; kay sa diha nga nakakita sila niadtong giluwes gikan sa pagkaulipon napuno sila sa hilabihan ka dako nga pagmaya.

Ug usab, sa dihang naghunahuna sila sa ilang kaigsoonan kinsa gipamatay sa mga Lamanita napuno sila sa kasubo, ug gani mipaagas og daghang luha sa kasubo.

Ug usab, sa dihang naghunahuna sila sa direkta nga kaayo sa Dios, ug sa iyang gahom sa pagluwas ni Alma ug sa iyang kaigsoonan gikan sa mga kamot sa mga Lamanita ug sa pagkaulipon, gibayaw nila ang ilang mga tingog ug nagpasalamat sa Dios.

Mosiah 25

And now king Mosiah caused that all the people should be gathered together.

Now there were not so many of the children of Nephi, or so many of those who were descendants of Nephi, as there were of the people of Zarahemla, who was a descendant of Mulek, and those who came with him into the wilderness.

And there were not so many of the people of Nephi and of the people of Zarahemla as there were of the Lamanites; yea, they were not half so numerous.

And now all the people of Nephi were assembled together, and also all the people of Zarahemla, and they were gathered together in two bodies.

And it came to pass that Mosiah did read, and caused to be read, the records of Zeniff to his people; yea, he read the records of the people of Zeniff, from the time they left the land of Zarahemla until they returned again.

And he also read the account of Alma and his brethren, and all their afflictions, from the time they left the land of Zarahemla until the time they returned again.

And now, when Mosiah had made an end of reading the records, his people who tarried in the land were struck with wonder and amazement.

For they knew not what to think; for when they beheld those that had been delivered out of bondage they were filled with exceedingly great joy.

And again, when they thought of their brethren who had been slain by the Lamanites they were filled with sorrow, and even shed many tears of sorrow.

And again, when they thought of the immediate goodness of God, and his power in delivering Alma and his brethren out of the hands of the Lamanites and of bondage, they did raise their voices and give thanks to God.

11 At muli, nang maisip nila ang mga Lamanita, na kanilang mga kapatid, sa kanilang makasalanang at maruming kalagayan, napuspos sila ng sakit at dalamhati para sa kapakanan ng kanilang mga kaluluwa.

12 At ito ay nangyari na ang mga yaong anak ni Amulon at ng kanyang mga kapatid, na ginawang asawa ang mga anak na babae ng mga Lamanita, ay hindi nasiyahan sa pag-uugali ng kanilang mga ama, at sila ay tumangging tawagin pa sa pangalan ng kanilang mga ama, kaya nga, tinaglay nila sa kanilang sarili ang pangalan ni Nephi, upang matawag silang mga anak ni Nephi at mapabilang sa mga yaong tinatawag na mga Nephita.

13 At ngayon, ang lahat ng tao ni Zarahemla ay ibinilang sa mga Nephita, at ito ay dahil hindi iginawad kaninuman ang kaharian maliban sa mga yaong inapo ni Nephi.

14 At ngayon, ito ay nangyari na nang matapos si Mosias sa pagsasalita at pagbabasa sa mga tao, ninais niyang mangusap din si Alma sa mga tao.

15 At si Alma ay nangusap sa kanila, nang sila ay tinipon nang magkakasama sa malalaking pangkat, at siya ay nagtungo mula sa isang pangkat sa isa pang pangkat, nangangaral sa mga tao ng pagsisisi at pananampalataya sa Panginoon.

16 At pinayuhan niya ang mga tao ni Limhi at ang kanyang mga kapatid, lahat ng yaong nakalaya mula sa pagkaalipin, na narapat nilang pakatandaan na ang Panginoon ang siyang nagpalaya sa kanila.

17 At ito ay nangyari na matapos turuan ni Alma ang mga tao ng maraming bagay, at matapos sa pagsasalita sa kanila, nagnais si haring Limhi na mabinyagan siya; at ang lahat ng kanyang mga tao ay nagnais na mabinyagan din sila.

18 Samakatwid, si Alma ay lumusong sa tubig at bininyagan sila; oo, kanyang bininyagan sila alinsunod sa paraang ginawa niya sa kanyang mga kapatid sa mga tubig ng Mormon; oo, at kasindami ng kanyang nabinyagan ang napabilang sa simbahan ng Diyos; at ito ay dahil sa kanilang paniniwala sa mga salita ni Alma.

Ug usab, sa diha nga naghunahuna sila sa mga Lamanita, kinsa ilang kaigsoonan, sa ilang makasala ug mahugaw nga kahimtang, napuno sila sa kasakit ug tumang kaguol alang sa kaayohan sa ilang mga kalag.

Ug nahitabo nga kadtong mga kaliwat ni Amulon ug sa iyang kaigsoonan, kinsa nangasawa sa mga anak nga babaye sa mga Lamanita, wala mahimuot sa pamatasan sa ilang mga amahan, ug dili na sila gustong tawagon sa mga ngalan sa ilang mga amahan, busa gidala nila sa ilang kaugalingon ang ngalan ni Nephi, nga sila unta pagatawagong nga mga kaliwat ni Nephi ug malakip niadtong kinsa gitawag nga mga Nephita.

Ug karon ang tanang katawhan ni Zarahemla giapil og ihap kauban sa mga Nephita, ug kini tungod kay walay laing gitugyanan sa gingharian gawas niadtong kinsa mga kaliwat ni Nephi.

Ug karon nahitabo nga sa dihang si Mosiah mitapos sa iyang pakigpulong ug pagbasa ngadto sa katawhan, gitinguha niya nga si Alma mamulong usab ngadto sa katawhan.

Ug si Alma namulong ngadto kanila, dihang nagkapundok sila sa dagkong mga pundok, ug miadto siya gikan sa usa ka pundok ngadto sa lain, nagsangyaw ngadto sa katawhan sa paghinulsol ug pagtuo sa Ginoo.

Ug giawhag niya ang katawhan ni Limhi ug ang iyang kaigsoonan, ang tanan nga naluwas gikan sa pagkaalipon, nga kinahanglan silang mohinumdom nga ang Ginoo ang nagluwas kanila.

Ug nahitabo nga sa pagkahuman ni Alma og tudlo sa katawhan sa daghan nga butang, ug gitapos ang iyang pakigpulong ngadto kanila, nga si hari Limhi nagmatinguhaon nga siya mabinyagan; ug ang tanan niyang katawhan nagmatinguhaon nga sila mabunyagan usab.

Busa, miadto si Alma sa tubig ug mibunyag kanila; oo, siya mibunyag kanila, oo, siya mibunyag kanila subay sa paagi nga iyang gibuhat sa iyang kaigsoonan didto sa katubigan sa Mormon; oo, ug ingon sa ka daghan sa iyang gibunyagan nahimong sakop sa simbahan sa Dios; ug kini tungod sa ilang pagtuo sa mga pulong ni Alma.

And again, when they thought upon the Lamanites, who were their brethren, of their sinful and polluted state, they were filled with pain and anguish for the welfare of their souls.

And it came to pass that those who were the children of Amulon and his brethren, who had taken to wife the daughters of the Lamanites, were displeased with the conduct of their fathers, and they would no longer be called by the names of their fathers, therefore they took upon themselves the name of Nephi, that they might be called the children of Nephi and be numbered among those who were called Nephites.

And now all the people of Zarahemla were numbered with the Nephites, and this because the kingdom had been conferred upon none but those who were descendants of Nephi.

And now it came to pass that when Mosiah had made an end of speaking and reading to the people, he desired that Alma should also speak to the people.

And Alma did speak unto them, when they were assembled together in large bodies, and he went from one body to another, preaching unto the people repentance and faith on the Lord.

And he did exhort the people of Limhi and his brethren, all those that had been delivered out of bondage, that they should remember that it was the Lord that did deliver them.

And it came to pass that after Alma had taught the people many things, and had made an end of speaking to them, that king Limhi was desirous that he might be baptized; and all his people were desirous that they might be baptized also.

Therefore, Alma did go forth into the water and did baptize them; yea, he did baptize them after the manner he did his brethren in the waters of Mormon; yea, and as many as he did baptize did belong to the church of God; and this because of their belief on the words of Alma.

- 19 At ito ay nangyari na pinahintulutan ni haring Mosias si Alma na makapagtatag siya ng mga simbahan sa lahat ng dako ng lupain ng Zarahemla; at binigyan siya ng kapangyarihan na makapag-orden ng mga saserdote at guro sa bawat simbahan.
- 20 Ngayon, isinagawa ito sapagkat napakaraming mga tao kaya't silang lahat ay hindi maaaring mapamahalaan ng iisang guro; ni silang lahat ay hindi maaaring makarinig ng salita ng Diyos sa iisang pagtitipon;
- 21 Samakatwid, tinipon nila ang kanilang sarili na magkakasama sa iba't ibang pangkat, tinatawag na mga simbahan; bawat simbahan ay may kani-kanyang mga saserdote at kani-kanyang mga guro, at bawat saserdote ay nangangaral ng salita alinsunod sa pagkakabigay sa kanya ng bibig ni Alma.
- 22 At sa gayon, sa kabila ng pagkakaroon ng maraming simbahan, ang lahat ng ito ay isang simbahan lamang, oo, maging ang simbahan ng Diyos; sapagkat walang ipinangangaral sa lahat ng simbahan maliban sa pagsisisi at pananampalataya sa Diyos.
- 23 At ngayon, may pitong simbahan sa lupain ng Zarahemla. At ito ay nangyari na sinuman ang nagnanais na taglayin sa kanilang sarili ang pangalan ni Cristo, o ng Diyos, sila ay sumapi sa mga simbahan ng Diyos;
- 24 At sila ay tinawag na mga tao ng Diyos. At ibinuhos ng Panginoon ang kanyang Espiritu sa kanila, at pinagpala sila, at umunlad sa lupain.
- Ug nahitabo nga si hari Mosiah mitugot kang Alma nga motukod siya og mga simbahan sa tibuok yuta sa Zarahemla; ug mihatag kaniya og awtoridad sa pag-orden og mga pari ug mga magtutudlo sa matag simbahan.
- Karon gihimo kini tungod kay adunay daghan nga katawhan nga silang tanan dili madumala pinaagi sa usa lamang ka magtutudlo; dili usab makadungog silang tanan sa pulong sa Dios sa usa lamang ka panagpundok;
- Busa gipundok nila ang ilang mga kaugalingon sa nagkalainlaing mga pundok, nga gitawag og mga simbahan; matag simbahan adunay ilang mga pari ug ilang mga magtutudlo, ug ang matag pari nagsangyaw sa pulong sumala sa gisulti ngadto kaniya pinaagi sa ba-ba ni Alma.
- Ug sa ingon niana, bisan pa sa kadaghan sa mga simbahan silang tanan usa lamang ka simbahan, oo, gani ang simbahan sa Dios; kay walay gisangyaw sa tanan nga simbahan gawas sa paghinulsol ug sa pagtuo sa Dios.
- Ug karon dihay pito ka simbahan sa yuta sa Zarahemla. Ug nahitabo nga si bisan kinsa nga nagmatinguhaon sa pagdala diha kanila sa ngalan ni Kristo, o sa Dios, nagpasakop sila sa mga simbahan sa Dios;
- Ug sila gitawag nga katawhan sa Dios. Ug ang Ginoo mibu-bo sa iyang Espiritu diha kanila, ug gipanalanginan sila, ug miuswag sa yuta.
- And it came to pass that king Mosiah granted unto Alma that he might establish churches throughout all the land of Zarahemla; and gave him power to ordain priests and teachers over every church.
- Now this was done because there were so many people that they could not all be governed by one teacher; neither could they all hear the word of God in one assembly;
- Therefore they did assemble themselves together in different bodies, being called churches; every church having their priests and their teachers, and every priest preaching the word according as it was delivered to him by the mouth of Alma.
- And thus, notwithstanding there being many churches they were all one church, yea, even the church of God; for there was nothing preached in all the churches except it were repentance and faith in God.
- And now there were seven churches in the land of Zarahemla. And it came to pass that whosoever were desirous to take upon them the name of Christ, or of God, they did join the churches of God;
- And they were called the people of God. And the Lord did pour out his Spirit upon them, and they were blessed, and prospered in the land.

Mosias 26

- 1 Ngayon, ito ay nangyari na marami sa mga umuusbong na salinlahi ang hindi nakauunawa sa mga salita ni haring Benjamin, na maliliit na bata pa noong panahong siya ay nangusap sa kanyang mga tao; at hindi sila naniwala sa kaugalian ng kanilang mga ama.
- 2 Hindi sila naniwala sa mga nasabi na hinggil sa pagkabuhay na mag-uli ng mga patay, ni hindi sila naniwala hinggil sa pagparito ni Cristo.
- 3 At ngayon, dahil sa kanilang kawalang-paniniwala ay hindi nila maunawaan ang salita ng Diyos; at ang kanilang mga puso ay matitigas.
- 4 At sila ay tumangging magpabinyag, ni sumapi sa simbahan. At sila ay mga taong nahihwalay ayon sa kanilang pananampalataya, at nanatili silang gayon nang mahabang panahon, maging sa kanilang makamundo at makasalanang kalagayan; sapagkat ayaw nilang manawagan sa Panginoon nilang Diyos.
- 5 At ngayon, sa paghahari ni Mosias ay wala sa kalahati ang dami nila sa mga tao ng Diyos; subalit dahil sa mga pagtatalo sa mga kapatid, sila ay naging higit na marami.
- 6 Sapagkat ito ay nangyari na marami silang nalinlang dahil sa kanilang mapanghibong mga salita, sa mga yaong nasa simbahan, at naging dahilan upang sila ay makagawa ng maraming kasalanan; kaya nga, naging kinakailangan na ang mga yaong nakagawa ng kasalanan, na nasa simbahan, ay nararapat paalalahanan ng simbahan.
- 7 At ito ay nangyari na dinala sila sa harapan ng mga saserdote, at ini harap sa mga saserdote ng mga guro; at dinala sila ng mga saserdote kay Alma, na siyang mataas na saserdote.
- 8 Ngayon, ibinigay ni haring Mosias kay Alma ang karapatan sa simbahan.
- 9 At ito ay nangyari na hindi nalalaman ni Alma ang hinggil sa kanila; subalit maraming saksi laban sa kanila; oo, ang mga tao ay tumayo at nagpatotoo nang napakarami sa kanilang kasamaan.
- 10 Ngayon, wala pang nangyayaring gayong bagay sa simbahan; kaya nga, si Alma ay nabagabag sa kanyang espiritu, at kanyang pinapangyari na sila ay dalhin sa harapan ng hari.

Mosiah 26

Karon nahitabo nga dihay daghan sa nagtubo nga henerasyon nga dili makasabot sa mga pulong ni hari Benjamin, ingon nga gagmay pa nga mga bata sa panahon nga siya namulong ngadto sa iyang katawhan; ug wala sila motuo sa tradisyon sa ilang mga amahan.

Wala sila motuo sa unsay nasulti mahitungod sa pagkabanhaw sa mga patay, wala usab sila motuo mahitungod sa pag-anhi ni Kristo.

Ug karon tungod sa ilang pagkadili matuohon dili sila makasabot sa pulong sa Dios; ug nagmagahi sa ilang mga kasingkasing.

Ug wala sila magpabunyag; wala usab sila mopasakop sa simbahan. Ug katawhan sila nga nahimulag kalabot sa ilang pagtuo, ug nagpabilin nga ingon niana, gani sa ilang kalibotanon ug makasasala nga kahintang; kay dili sila motawag sa Ginoo nga ilang Dios.

Ug karon sa paghari ni Mosiah wala sa katunga ang ilang gidaghanon sa katawhan sa Dios; apan tungod sa mga panagsumpaki taliwala sa kaigsoonan nahimo silang mas daghan.

Kay nahitabo nga nakalingla sila og daghan pinaagi sa ilang maulog-ulogon nga mga pulong, kinsa anaa sa simbahan, ug nakapahimo kanila sa pagbuhay og daghang sala; busa gikinahanglan kaayo nga kadtong kinsa nakabuhay og sala, nga anaa sa simbahan, kinahanglan pahimangnoan sa simbahan.

Ug nahitabo nga gidala sila sa atubangan sa mga pari, ug gitugyan ngadto sa mga pari pinaagi sa mga magtutudlo; ug ang mga pari midala kanila sa atubangan ni Alma, kinsa mao ang labaw nga pari.

Karon si hari Mosiah mihatag kang Alma og awtoridad ibabaw sa simbahan.

Ug nahitabo nga si Alma wala masayod kabahin kanila; apan dihay daghan nga saksi batok kanila; oo, ang katawhan mibarog ug mipamatudlo sa ilang pagkadaotan nga daghan kaayo.

Karon walay sama nianang butanga nga nahitabo kaniadto diha sa simbahan; busa si Alma nahasol sa iyang espiritu, ug mimando siya nga kinahanglan silang dad-on sa atubangan sa hari.

Mosiah 26

Now it came to pass that there were many of the rising generation that could not understand the words of king Benjamin, being little children at the time he spake unto his people; and they did not believe the tradition of their fathers.

They did not believe what had been said concerning the resurrection of the dead, neither did they believe concerning the coming of Christ.

And now because of their unbelief they could not understand the word of God; and their hearts were hardened.

And they would not be baptized; neither would they join the church. And they were a separate people as to their faith, and remained so ever after, even in their carnal and sinful state; for they would not call upon the Lord their God.

And now in the reign of Mosiah they were not half so numerous as the people of God; but because of the dissensions among the brethren they became more numerous.

For it came to pass that they did deceive many with their flattering words, who were in the church, and did cause them to commit many sins; therefore it became expedient that those who committed sin, that were in the church, should be admonished by the church.

And it came to pass that they were brought before the priests, and delivered up unto the priests by the teachers; and the priests brought them before Alma, who was the high priest.

Now king Mosiah had given Alma the authority over the church.

And it came to pass that Alma did not know concerning them; but there were many witnesses against them; yea, the people stood and testified of their iniquity in abundance.

Now there had not any such thing happened before in the church; therefore Alma was troubled in his spirit, and he caused that they should be brought before the king.

11 At sinabi niya sa hari: Dinggin, narito po ang marami na aming dinala sa inyong harapan, na pinararatangan ng kanilang mga kapatid; opo, at dinakip po sila dahil sa iba't ibang kasamaan. At sila po ay hindi nagsisisi ng kanilang mga kasamaan; kaya nga, dinala po namin sila sa inyong harapan, upang inyo silang hatulan alinsunod sa kanilang mabibigat na kasalanan.

12 Subalit sinabi ni haring Mosias kay Alma: Dinggin, hindi ko sila hahatulan; kaya nga ipinaubaya ko sila sa inyong mga kamay upang hatulan.

13 At ngayon, ang espiritu ni Alma ay muling nabagabag; at siya ay humayo at nagtanong sa Panginoon kung ano ang kanyang narapat gawin hinggil sa bagay na ito, sapagkat siya ay natatakot na makagawa ng mali sa paningin ng Diyos.

14 At ito ay nangyari na matapos niyang ibuhos ang kanyang buong kaluluwa sa Diyos, ang tinig ng Panginoon ay nangusap sa kanya, sinasabing:

15 Pinagpala ka, Alma, at pinagpala sila na mga nabinyagan sa mga tubig ng Mormon. Pinagpala ka dahil sa iyong labis na pananampalataya sa mga salita lamang ng aking tagapaglingkod na si Abinadi.

16 At pinagpala sila dahil sa kanilang labis na pananampalataya sa mga salita lamang na iyong sinabi sa kanila.

17 At pinagpala ka dahil sa nagtatag ka ng simbahan sa mga taong ito; at sila ay kikilalanin, at sila ay magiging mga tao ko.

18 Oo, pinagpala ang mga taong ito na nakahandang taglayin ang aking pangalan; sapagkat sa aking pangalan sila tatawagin; at sila ay akin.

19 At sapagkat ikaw ay nagtanong sa akin hinggil sa nagkasala, ikaw ay pinagpala.

20 Ikaw ay aking tagapaglingkod; at nakikipagtipan ako sa iyo na ikaw ay magkakaroon ng buhay na walang hanggan; at paglilingkuran mo ako at hahayo sa aking pangalan, at titipunin nang magkakasama ang aking mga tupa.

21 At siya na makikinig sa aking tinig ay magiging aking tupa; at siya ay tatanggapin mo sa simbahan, at siya ay akin ding tatanggapin.

22 Sapagkat dinggin, ito ay aking simbahan; sinuman ang mabibinyagan ay mabibinyagan tungo sa pagsisisi. At sinuman ang iyong tatanggapin ay maniniwala sa aking pangalan; at malaya ko siyang patatawarin.

Ug gisultihan niya ang hari: Tan-awa, aniyag daghan kinsa among gidala sa imong atubangan, kinsa gisumbong sa ilang kaigsoonan; oo, ug nakahimo kini sila og nagkalainlaing pagkadaotan. Ug dili sila mohinulsol sa ilang mga pagkadaotan; busa amo silang gidala sa imong atubangan, aron hukman nimo sila sumala sa ilang mga krimen.

Apan si hari Mosiah miingon ngadto kang Alma: Tan-awa, dili ko mohukom kanila; busa ako silang itugyan sa imong mga kamot aron hukman.

Ug karon ang espiritu ni Alma nahasol pag-usab; ug milakaw siya ug nangutana sa Ginoo unsa ang kinahanglan niyang buhaton kabahin niining butanga, kay nahadlok siya nga makabuhay siya og sayop sa panan-aw sa Dios.

Ug nahitabo nga human siya mibu-bo sa tibuok niyang kalag ngadto sa Dios, ang tingog sa Ginoo miabot ngadto kaniya, nga nag-ingon:

Bulahan ikaw, Alma, ug bulahan sila kinsa nabunyagan didto sa katubigan sa Mormon. Bulahan ka tungod sa imong hilabihang pagtuo sa mga pulong lamang sa akong sulugoon nga si Abinadi.

Ug bulahan sila tungod sa ilang hilabihang pagtuo sa mga pulong lamang nga imong gipamulong ngadto kanila.

Ug bulahan ka tungod kay nakatukod ikaw og usa ka simbahan taliwala niini nga katawhan; ug sila pagatukoron, ug sila mahimo nga akong katawhan.

Oo, bulahan kini nga katawhan kinsa andam sa pagdala sa akong ngalan; kay pagatawagong sila sa akong ngalan; ug sila akoo.

Ug tungod kay ikaw nangutana man kanako kabahin sa malapason, bulahan ka.

Ikaw akong sulugoon; ug ako makigsaad kanimo nga ikaw makaangkon og kinabuhi dayon; ug ikaw mag-alagad kanako ug maglakaw diha sa akong ngalan, ug mopundok sa akong mga karnero.

Ug siya nga mamati sa akong tingog mahimo nga akong karnero; ug siya dawaton ninyo sa simbahan, ug siya usab akong dawaton.

Kay tan-awa, kini ang akong simbahan; si bisan kinsa nga magpabunyang pagabunyan ngadto sa paghinulsol. Ug si bisan kinsa nga inyong dawaton, motuo sa akong ngalan; ug kaniya bukas ako nga mopasaylo.

And he said unto the king: Behold, here are many whom we have brought before thee, who are accused of their brethren; yea, and they have been taken in divers iniquities. And they do not repent of their iniquities; therefore we have brought them before thee, that thou mayest judge them according to their crimes.

But king Mosiah said unto Alma: Behold, I judge them not; therefore I deliver them into thy hands to be judged.

And now the spirit of Alma was again troubled; and he went and inquired of the Lord what he should do concerning this matter, for he feared that he should do wrong in the sight of God.

And it came to pass that after he had poured out his whole soul to God, the voice of the Lord came to him, saying:

Blessed art thou, Alma, and blessed are they who were baptized in the waters of Mormon. Thou art blessed because of thy exceeding faith in the words alone of my servant Abinadi.

And blessed are they because of their exceeding faith in the words alone which thou hast spoken unto them.

And blessed art thou because thou hast established a church among this people; and they shall be established, and they shall be my people.

Yea, blessed is this people who are willing to bear my name; for in my name shall they be called; and they are mine.

And because thou hast inquired of me concerning the transgressor, thou art blessed.

Thou art my servant; and I covenant with thee that thou shalt have eternal life; and thou shalt serve me and go forth in my name, and shalt gather together my sheep.

And he that will hear my voice shall be my sheep; and him shall ye receive into the church, and him will I also receive.

For behold, this is my church; whosoever is baptized shall be baptized unto repentance. And whomsoever ye receive shall believe in my name; and him will I freely forgive.

- 23 Sapagkat ako ang magdadala ng mga kasalanan ng sanlibutan; sapagkat ako ang siyang lumikha sa kanila; at ako ang magbibigay sa kanya na naniniwala hanggang sa katapusan ng isang lugar sa aking kanang kamay.
- 24 Sapagkat dinggin, sa aking pangalan sila tinatawag; at kung nakikilala nila ako, sila ay magsisibangon, at magkakaroon ng lugar magpakailanman sa aking kanang kamay.
- 25 At ito ay mangyayari na kapag ang ikalawang trumpeta ay tumunog sa panahong iyon, sila na hindi kailanman nakakikilala sa akin ay babangon at titindig sa aking harapan.
- 26 At pagkatapos, kanilang makikilala na ako ang Panginoon nilang Diyos, na ako ang kanilang Manunubos; subalit sila ay hindi matutubos.
- 27 At pagkatapos, aking sasabihin sa kanila na kailanman ay hindi ko sila nakilala; at magsisilisan sila patungo sa walang katapusang apoy na inihanda para sa diyablo at sa kanyang mga anghel.
- 28 Anupa't sinasabi ko sa iyo, siya na hindi makikinig sa aking tinig, siya rin ay hindi mo tatanggapin sa aking simbahan, sapagkat siya ay hindi ko tatanggapin sa huling araw.
- 29 Anupa't sinasabi ko sa iyo, Humayo; at kung sinuman ang lalabag sa akin, siya ay hahatulan mo alinsunod sa mga kasalananang kanyang nagawa; at kung magtatapat siya ng kanyang mga kasalanan sa iyo at sa akin, at magsisisi nang taos sa kanyang puso, siya ay iyong patatawarin, at akin din siyang patatawarin.
- 30 Oo, at kasindalas na magsisisi ang aking mga tao ay akin silang patatawarin sa kanilang mga pagkakasala laban sa akin.
- 31 At inyo ring patatawarin ang mga pagkakasala ng isa't isa; sapagkat katotohanang sinabi ko sa iyo, siya na hindi magpapatawad sa mga pagkakasala ng kanyang kapwa kapag sinasabing nagsisisi na siya, siya rin ay nagdadala sa kanyang sarili sa ilalim ng kahatulan.
- 32 Ngayon, sinasabi ko sa iyo, Humayo; at kung sinuman ang hindi magsisisi ng kanyang mga kasalanan, siya rin ay hindi ibibilang sa aking mga tao; at ito ay susundin mula sa panahong ito.
- Kay ako ang midawat ngari kanako sa mga sala sa kalibotan; kay ako ang naglalang niini; ug ako ang mohatag og dapit diha sa akong tuo nga kamot ngadto kaniya nga motuo hangtod sa kataposan.
- Kay tan-awa, pinaagi sa akong ngalan gitawag sila; ug kon nakaila sila kanako mabanhaw sila, ug makaangkon og usa ka dapit sa kahangtoran diha sa akong tuo nga kamot.
- Ug mahitabo nga sa dihang ang ikaduhang trumpeta motingog na, dayon sila nga wala gayod makaila kanako mobangon ug mobarog sa akong atubangan.
- Ug dayon makaila sila nga ako mao ang Ginoo nga ilang Dios, nga ako mao ang ilang Manunubos; apan dili sila matubos.
- Ug unya akong ipahayag ngadto kanila nga wala gayod ako makaila kanila; ug moadto sila sa walay kataposan nga kalayo nga giandam alang sa yawa ug sa iyang mga anghel.
- Busa sultihan ko ikaw, nga siya nga dili maminaw sa akong tingog, ang maong tawo dili ninyo dawaton sa akong simbahan, kay siya dili nako dawaton sa kataposang adlaw.
- Busa sultihan ko ikaw, Lakaw; ug si bisan kinsa nga makalapas batok kanako, imo siyang hukman sumala sa mga sala nga iyang nabuhat; ug kon mokompisal siya sa iyang mga sala sa imong atubangan ug kanako, ug maghinulsol nga adunay sinsero nga pagbati sa iyang kasingkasing, pasayloon nimo siya, ug ako mopasaylo usab kaniya.
- Oo, ug bisan kapila maghinulsol ang akong katawhan pasayloon ko sila sa ilang mga kalapasan batok kanako.
- Ug kamo usab mopasaylo sa usag usa sa inyong mga kalapasan; kay sa pagkatinuod sultihan ko kamo, siya nga dili mopasaylo sa mga kalapasan sa iyang isigkatawo sa diha nga siya moingon nga naghinulsol siya, ang maong tawo nagbutang sa iyang kaugalingon diha sa pagpanghimaraot.
- Karon sultihan ko kamo, Lakaw; ug si kinsa kadto nga dili maghinulsol sa iyang mga sala ang maong tawo dili malakip sa akong katawhan; ug kini pagasundon gikan karon.
- For it is I that taketh upon me the sins of the world; for it is I that hath created them; and it is I that granteth unto him that believeth unto the end a place at my right hand.
- For behold, in my name are they called; and if they know me they shall come forth, and shall have a place eternally at my right hand.
- And it shall come to pass that when the second trump shall sound then shall they that never knew me come forth and shall stand before me.
- And then shall they know that I am the Lord their God, that I am their Redeemer; but they would not be redeemed.
- And then I will confess unto them that I never knew them; and they shall depart into everlasting fire prepared for the devil and his angels.
- Therefore I say unto you, that he that will not hear my voice, the same shall ye not receive into my church, for him I will not receive at the last day.
- Therefore I say unto you, Go; and whosoever transgresseth against me, him shall ye judge according to the sins which he has committed; and if he confess his sins before thee and me, and repenteth in the sincerity of his heart, him shall ye forgive, and I will forgive him also.
- Yea, and as often as my people repent will I forgive them their trespasses against me.
- And ye shall also forgive one another your trespasses; for verily I say unto you, he that forgiveth not his neighbor's trespasses when he says that he repents, the same hath brought himself under condemnation.
- Now I say unto you, Go; and whosoever will not repent of his sins the same shall not be numbered among my people; and this shall be observed from this time forward.

- 33 At ito ay nangyari na nang marinig ni Alma ang mga salitang ito, kanyang isinulat ang mga ito upang mapasakanya ang mga ito, at upang kanyang mahatulan ang mga tao ng simbahang yaon alinsunod sa mga kautusan ng Diyos.
- 34 At ito ay nangyari na humayo si Alma at hinatulan ang mga yaong nahuli sa kasamaan, alinsunod sa salita ng Panginoon.
- 35 At sinuman ang nagsisi ng kanilang mga kasalanan at ipinagtapat ang mga ito, sila ay kanyang ibinilang sa mga tao ng simbahan;
- 36 At ang mga yaong hindi nagtapat ng kanilang mga kasalanan at hindi nagsipagsisi ng kanilang kasamaan, sila rin ay hindi ibinilang sa mga tao ng simbahan, at binura ang kanilang mga pangalan.
- 37 At ito ay nangyari na pinamahalaan ni Alma ang lahat ng gawain ng simbahan; at sila ay nagsimula muling magkaroon ng kapayapaan at umunlad nang labis sa mga gawain ng simbahan, maingat na lumalakad sa harapan ng Diyos, tumatanggap ng marami, at nagbibinyag ng marami.
- 38 At ngayon, ang lahat ng bagay na ito ay ginawa ni Alma at ng kanyang kapwa manggagawa na namumuno sa simbahan, lumalakad nang buong sigasig, nagtuturo ng salita ng Diyos sa lahat ng bagay, tinitii ang lahat ng uri ng paghihirap, na inuusig ng lahat ng yaong hindi kasapi sa simbahan ng Diyos.
- 39 At pinaaalalahanan nila ang kanilang mga kapatid; at sila ay pinaaalalahanan din, bawat isa sa pamamagitan ng salita ng Diyos, alinsunod sa kanyang mga kasalanan, o sa mga kasalanang kanyang nagawa, na inutusan ng Diyos na manalangin nang walang tigil, at magbigay-pasasalamat sa lahat ng bagay.
- Ug nahitabo nga sa diha nga si Alma nakadungog niini nga mga pulong gisulat niya kini aron kini iyang magamit, ug nga siya makahukom sa katawhan niana nga simbahan sumala sa mga sugo sa Dios.
- Ug nahitabo nga si Alma miadto ug mihukom niadtong nakita nga naghimo og pagkadaotan, sumala sa pulong sa Ginoo.
- Ug si kinsa ang naghinulsol sa ilang mga sala ug mikompisal niini, giapil gayod niya sa katawhan sa simbahan;
- Ug kadtong dili mokompisal sa ilang mga sala ug mohinulsol sa ilang pagkadaotan, ang maong mga tawo wala malakip sa katawhan sa simbahan, ug ang ilang mga ngalan gipapas.
- Ug nahitabo nga si Alma mipahimutang sa tanan nga mga kalihokan sa simbahan; ug misugod na usab sila sa pag-angkon og kalinaw ug pag-uswag sa hilabihan kabahin sa kalihokan sa simbahan, naglakaw nga mabinantayon sa atubangan sa Dios, nagdawat og daghan, ug nagbunyag og daghan.
- Ug karon kining tanan nga butang gibuhay gayod ni Alma ug sa iyang mga kaubang mga mamumuo kinsa nagdumala sa simbahan, naglakaw sa tumang kakugi, nagtudlo sa pulong sa Dios sa tanan nga butang, nag-antos sa tanan nga matang sa mga kasakit, kay gilutos niadtong tanan kinsa dili sakop sa simbahan sa Dios.
- Ug gipahimangnoan gayod nila ang ilang kaigsoonan; ug sila usab gipahimangnoan, matag usa pinaagi sa pulong sa Dios, sumala sa iyang mga sala, o sa mga sala nga iyang nabuhat, ingon nga gisugo sa Dios nga mag-ampo sa walay hunong, ug mohatag og mga pasalamat sa tanang butang.
- And it came to pass when Alma had heard these words he wrote them down that he might have them, and that he might judge the people of that church according to the commandments of God.
- And it came to pass that Alma went and judged those that had been taken in iniquity, according to the word of the Lord.
- And whosoever repented of their sins and did confess them, them he did number among the people of the church;
- And those that would not confess their sins and repent of their iniquity, the same were not numbered among the people of the church, and their names were blotted out.
- And it came to pass that Alma did regulate all the affairs of the church; and they began again to have peace and to prosper exceedingly in the affairs of the church, walking circumspectly before God, receiving many, and baptizing many.
- And now all these things did Alma and his fellow laborers do who were over the church, walking in all diligence, teaching the word of God in all things, suffering all manner of afflictions, being persecuted by all those who did not belong to the church of God.
- And they did admonish their brethren; and they were also admonished, every one by the word of God, according to his sins, or to the sins which he had committed, being commanded of God to pray without ceasing, and to give thanks in all things.

Mosias 27

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na naging masidhi ang mga pag-uusig na ibinunton sa simbahan ng mga hindi naniniwala kung kaya't ang simbahan ay nagsimulang bumulung-bulong, at dumaing sa kanilang mga pinuno hinggil sa bagay na yaon; at dumaing sila kay Alma. At idinulog ni Alma ang karaingan sa harapan ng kanilang haring si Mosias. At si Mosias ay nakipagsanggunian sa kanyang mga saserdote.
- 2 At ito ay nangyari na nagpadala si haring Mosias ng isang pahayag sa lahat ng dako ng lupain sa palibot na hindi dapat usigin ng kahit na sinong hindi naniniwala ang sinuman sa mga yaong kasapi sa simbahan ng Diyos.
- 3 At nagkaroon ng mahigpit na utos sa lahat ng simbahan na hindi dapat magkaroon ng mga pag-uusig sa kanila, na nararapat magkaroon ng pagkakapantay-pantay sa lahat ng tao;
- 4 Na hindi nila nararapat hayaan ang kapalaluan ni ang pagkamapanghamak na gambalain ang kanilang kapayapaan; na dapat pahalagahan ng bawat tao ang kanyang kapwa tulad sa kanyang sarili, gumagawa sa pamamagitan ng sarili nilang mga kamay para sa kanilang panustos.
- 5 Oo, at ang lahat ng kanilang mga saserdote at guro ay nararapat na gumawa sa pamamagitan ng sarili nilang mga kamay para sa kanilang panustos, sa lahat ng pagkakataon maliban sa karamdaman, o sa malaking pangangailangan; at sa paggawa ng mga bagay na ito, sila ay nanagana sa biyaya ng Diyos.
- 6 At nagsimula muling magkaroon ng labis na kapayapaan sa lupain; at ang mga tao ay nagsimulang labis na dumami, at nagsimulang kumalat nang malawakan sa balat ng lupa, oo, sa hilaga at sa timog, sa silangan at sa kanluran, nagtatayo ng malalaking lungsod at nayon sa lahat ng sulok ng lupain.
- 7 At dinalaw sila ng Panginoon at pinaunlad sila, at sila ay naging marami at mayayamang tao.

Mosiah 27

Ug karon nahitabo nga ang mga pagpanglutos nga gihimo sa mga dili matuohon ngadto sa Simbahan migrabe kaayo nga ang mga sakop sa simbahan misugod sa pagbagulbol, ug misumbong sa mga pangulo kabahin niana nga kahimtang; ug misumbong sila ni Alma. Ug gipresentar ni Alma ang panghitabo sa atubangan sa hari nga si Mosiah. Ug si Mosiah nagpakitambag sa iyang mga pari.

Ug nahitabo nga si hari Mosiah mipadala og usa ka pahibalo sa tibuok yuta nga kinahanglan walay usa sa dili matuohon nga molutos ni bisan kinsa nga sakop sa simbahan sa Dios.

Ug dihay higpit nga sugo sa tanang simbahan nga kinahanglan walay pagpanglutos taliwala kanila, nga kinahanglan adunay kaangayan taliwala sa tanang tawo;

Nga dili nila tugotan ang garbo ni ang pagkamapahitas-on nga moguba sa ilang kalinaw; nga ang matag tawo kinahanglan motamod sa iyang isigkatawo sama sa iyang kaugalingon, motrabaho gamit ang ilang kaugalingong mga kamot alang sa ilang panginabuhi.

Oo, ug ang tanan nilang pari ug magtutudlo kinahanglan motrabaho gamit ang kaugalingon nilang mga kamot alang sa ilang panginabuhi, sa tanan nga mga sitwasyon gawas lang kon magkasakit, o kon anaa sa tumang panginahanglan; ug sa pagbuhat niining mga butanga, sila nabuhong sa grasya sa Dios.

Ug didto nagsugod na usab ang dako nga kalinaw sa yuta; ug ang katawhan nagsugod sa pagkadaghan, ug nagsugod sa pagkatag sa ibabaw sa yuta, oo, didto sa amihanan ug didto sa habagatan, didto sa silangan ug sa kasadpan, nagtukod og dagko nga mga siyudad ug mga balangay sa tanan nga dapit sa yuta.

Ug ang Ginoo miduaw kanila ug mipauswag kanila, ug nahimo silang daghan kaayo ug adunahan nga katawhan.

Mosiah 27

And now it came to pass that the persecutions which were inflicted on the church by the unbelievers became so great that the church began to murmur, and complain to their leaders concerning the matter; and they did complain to Alma. And Alma laid the case before their king, Mosiah. And Mosiah consulted with his priests.

And it came to pass that king Mosiah sent a proclamation throughout the land round about that there should not any unbeliever persecute any of those who belonged to the church of God.

And there was a strict command throughout all the churches that there should be no persecutions among them, that there should be an equality among all men;

That they should let no pride nor haughtiness disturb their peace; that every man should esteem his neighbor as himself, laboring with their own hands for their support.

Yea, and all their priests and teachers should labor with their own hands for their support, in all cases save it were in sickness, or in much want; and doing these things, they did abound in the grace of God.

And there began to be much peace again in the land; and the people began to be very numerous, and began to scatter abroad upon the face of the earth, yea, on the north and on the south, on the east and on the west, building large cities and villages in all quarters of the land.

And the Lord did visit them and prosper them, and they became a large and wealthy people.

8 Ngayon, ang mga anak na lalaki ni Mosias ay nabibilang sa mga hindi naniniwala; at gayundin ang isa sa mga anak na lalaki ni Alma ay nabilang sa kanila, siya na tinatawag na Alma, alinsunod sa kanyang ama; gayunpaman, siya ay naging napakasama at isang lalaking sumasamba sa mga diyus-diyusan. At siya ay isang lalaking bihasa sa pananalita, at nangusap ng maraming panghihibok sa mga tao; kaya nga, naakay niya ang marami sa mga tao na gumawa alinsunod sa uri ng kanyang mga kasamaan.

9 At siya ay naging isang malaking sagabal sa kaunlaran ng simbahan ng Diyos; inaakay papalayo ang mga puso ng mga tao; nagdudulot ng maraming pagtatalo sa mga tao; nagbibigay ng pagkakataon sa kaaway ng Diyos na magamit ang kanyang kapangyarihan sa kanila.

10 At ngayon, ito ay nangyari na habang nagpapalibut-libot siya upang wasakin ang simbahan ng Diyos, sapagkat siya ay lumibot nang palihim kasama ang mga anak na lalaki ni Mosias na naghahangad na wasakin ang simbahan, at upang iligaw ang mga tao ng Panginoon, taliwas sa mga kautusan ng Diyos, o maging ng hari—

11 At tulad ng aking sinabi sa inyo, habang sila ay nagpapalibut-libot nang naghihimagsik laban sa Diyos, dinggin, ang anghel ng Panginoon ay nagpakita sa kanila; at siya ay bumaba na waring nasa ulap; at siya ay nangusap na katulad ng tinig ng kulog, na nagdulot sa lupang kanilang kinatatayuan na mayanig;

12 At labis ang kanilang panggigilalas, kung kaya't bumagsak sila sa lupa, at hindi naunawaan ang mga salitang kanyang sinabi sa kanila.

13 Gayunpaman, bumulalas siyang muli, sinasabing: Alma, bumangon ka at tumindig, sapagkat bakit mo inuusig ang simbahan ng Diyos? Sapagkat sinabi ng Panginoon: Ito ay aking simbahan, at aking itatatag ito; at walang anumang makapagpapabagsak dito, maliban sa paglabag ng aking mga tao.

Karon ang mga anak nga lalaki ni Mosiah nalakip sa mga dili matuohon; ug usab usa sa mga anak nga lalaki ni Alma nalakip kanila, kinsa ginganlan og Alma, sama sa iyang amahan; bisan pa niana, nahimo siyang daotan kaayo nga tawo ug tigsimba og dios-dios. Ug tawo siya nga maayong motabi, ug hilabihan gayod niya nga nakaulog-ulog sa katawhan; busa nakaagni siya og daghang katawhan sa pagsunod sa iyang mga pagkadaotan.

Ug nahimo siyang dako nga babag sa kauswagan sa simbahan sa Dios; nagdani sa mga kasingkasing sa katawhan; nga maoy hinungdan sa daghang panagsumpaki taliwala sa katawhan; nga naghatag og higayon sa kaaway sa Dios aron mogamit sa iyang gahom ngadto kanila.

Ug karon nahitabo nga samtang milibot siya sa mga dapit aron sa paglaglag sa simbahan sa Dios, kay milibot siya sa hilom uban sa mga lalaki nga anak ni Mosiah nga nagtinguha sa paglaglag sa simbahan, ug sa pagpahisalaag sa katawhan sa Ginoo, batok sa mga sugo sa Dios, o gani sa hari—

Ug sama sa akong gisulti kaninyo, samtang nagpadayon sila sa pagsupil batok sa Dios, tan-awa, ang anghel sa Ginoo mipakita kanila; ug mikunsad siya sama sa usa ka panganod; ug namulong siya nga daw tingog sa dugdog, nga nakapauyog sa yuta diin sila nagbarog;

Ug hilabihan ang ilang pagkatingala, nga nangatumba sila sa yuta, ug wala makasabot sa mga pulong nga iyang gisulti ngadto kanila.

Bisan pa niana misinggit siya pag-usab, nga nag-ingon: Alma, bangon ug tindog, kay nganong gilutos man nimo ang simbahan sa Dios? Kay ang Ginoo nag-ingon: Kini ang akong simbahan, ug Ako motukod niini; ug walay makalaglag niini, gawas sa kalapasan sa akong katawhan.

Now the sons of Mosiah were numbered among the unbelievers; and also one of the sons of Alma was numbered among them, he being called Alma, after his father; nevertheless, he became a very wicked and an idolatrous man. And he was a man of many words, and did speak much flattery to the people; therefore he led many of the people to do after the manner of his iniquities.

And he became a great hinderment to the prosperity of the church of God; stealing away the hearts of the people; causing much dissension among the people; giving a chance for the enemy of God to exercise his power over them.

And now it came to pass that while he was going about to destroy the church of God, for he did go about secretly with the sons of Mosiah seeking to destroy the church, and to lead astray the people of the Lord, contrary to the commandments of God, or even the king—

And as I said unto you, as they were going about rebelling against God, behold, the angel of the Lord appeared unto them; and he descended as it were in a cloud; and he spake as it were with a voice of thunder, which caused the earth to shake upon which they stood;

And so great was their astonishment, that they fell to the earth, and understood not the words which he spake unto them.

Nevertheless he cried again, saying: Alma, arise and stand forth, for why persecutest thou the church of God? For the Lord hath said: This is my church, and I will establish it; and nothing shall overthrow it, save it is the transgression of my people.

14 At muli, sinabi ng anghel: Dinggin, narinig ng Panginoon ang mga panalangin ng kanyang mga tao, at gayundin ang mga panalangin ng kanyang tagapaglingkod na si Alma, na iyong ama; sapagkat nanalangin siya nang may labis na pananampalataya hinggil sa iyo na baka sakaling madala ka sa kaalaman ng katotohanan; kaya nga, dahil sa layuning ito ay naparito ako upang papaniwalain ka sa kapangyarihan at karapatan ng Diyos, upang ang mga panalangin ng kanyang mga tagapaglingkod ay matugon alinsunod sa kanilang pananampalataya.

15 At ngayon, dinggin, mag-aalinlangan ka pa ba sa kapangyarihan ng Diyos? Sapagkat dinggin, hindi ba't niyayanig ng aking tinig ang lupa? At hindi mo rin ba ako namamasdan sa iyong harapan? At ako ay isinugo mula sa Diyos.

16 Ngayon, sinasabi ko sa iyo: Humayo, at alalahanin ang pagkakabihag ng iyong mga ama sa lupain ng Helam, at sa lupain ng Nephi; at pakatandaan kung gaano kadakila ang mga bagay na kanyang ginawa para sa kanila; sapagkat sila ay nasa pagkaalipin, at kanyang pinalaya sila. At ngayon, sinasabi ko sa iyo, Alma, humayo ka sa iyong landas, at huwag nang muling hangarin pang wasakin ang simbahan, upang ang kanilang mga panalangin ay matugon, at ito ay kahit na nga naisin mo sa iyong sarili na maitakwil.

17 At ngayon, ito ay nangyari na ang mga ito ang mga huling salitang sinabi ng anghel kay Alma, at siya ay lumisan.

18 At ngayon, si Alma at ang mga yaong kasama niya ay muling nalugmok sa lupa, sapagkat labis ang kanilang panggigilalas; sapagkat sa pamamagitan ng kanilang sariling mga mata ay nakamalas sila ng isang anghel ng Panginoon; at ang kanyang tinig ay tulad ng kulog, na yumanig sa lupa; at alam nila na walang anumang bagay maliban sa kapangyarihan ng Diyos ang makapagpapayanig sa lupa at magdudulot na yumanig ito na parang ito ay mabibiyak.

19 At ngayon, labis ang panggigilalas ni Alma kaya't siya ay napipi, kung kaya't hindi niya maibuka ang kanyang bibig; oo, at siya ay nanghina, maging sa hindi niya maigalaw ang kanyang mga kamay; kaya nga, siya ay kinuha ng kanyang mga kasama, at binuhat na nanghihina, maging hanggang sa siya ay ilapag sa harapan ng kanyang ama.

Ug usab, ang anghel miingon: Tan-awa, gidungog sa Ginoo ang mga pag-ampo sa iyang katawhan, ug usab ang mga pag-ampo sa iyang sulugoon, si Alma, kinsa imong amahan; kay nag-ampo siya inubanan sa pagtuo kabahin kanimo nga ikaw unta makahibalo sa kamatuoran; busa, tungod niini nga katuyoan ania ako aron sa pagdani kanimo sa gahom ug awthoridad sa Dios, nga ang mga pag-ampo sa iyang mga sulugoon unta matubag sumala sa ilang pagtuo.

Ug karon tan-awa, malalis ba nimo ang gahom sa Dios? Kay tan-awa, wala ba ang akong tingog makapauyog sa yuta? Ug wala ba usab ikaw makakita kanako sa imong atubangan? Ug gipadala ako gikan sa Dios.

Karon sultihan ko ikaw: Lakaw, ug hinumdomi ang pagkabihag sa imong mga amahan didto sa yuta sa Helam, ug didto sa yuta sa Nephi; ug hinumdomi unsa kamahinungdanon ang mga butang nga iyang gihimo alang kanila; kay naulipon sila, ug siya miluwas kanila. Ug karon sultihan ko ikaw, Alma, lakaw sa imong dalan, ug ayaw na pagtinguha sa paglaglag sa simbahan, aron ang ilang mga pag-ampo matubag, ug buhata kini bisan kon ikaw sa imong kaugalingon nagtinguha nga isalikway.

Ug karon nahitabo nga mao kini ang kataposan nga mga pulong nga gisulti sa anghel ngadto kang Alma, ug siya mibiya.

Ug karon si Alma ug kadtong iyang mga kauban natumba pag-usab sa yuta, kay dako kaayo ang ilang katingala; kay sa ilang kaugalingon mismo nga mga mata nakita nila ang anghel sa Ginoo; ug ang iyang tingog ingon og dugdog, nga nakapauyog sa yuta; ug nasayod sila nga walay lain gawas sa gahom sa Dios nga makapauyog sa yuta ug makapakurog niini nga daw mapikas kini.

Ug karon ang katingala ni Alma hilabihan ka dako nga nahimo siyang amang, nga dili na siya makapabuka sa iyang ba-ba; oo, ug naluya siya, gani dili na niya malihok ang iyang mga kamot; busa giagak siya sa iyang mga kauban, ug gialsa nga walay umoy, gani hangtod nga gipahigda siya sa atubangan sa iyang amahan.

And again, the angel said: Behold, the Lord hath heard the prayers of his people, and also the prayers of his servant, Alma, who is thy father; for he has prayed with much faith concerning thee that thou mightest be brought to the knowledge of the truth; therefore, for this purpose have I come to convince thee of the power and authority of God, that the prayers of his servants might be answered according to their faith.

And now behold, can ye dispute the power of God? For behold, doth not my voice shake the earth? And can ye not also behold me before you? And I am sent from God.

Now I say unto thee: Go, and remember the captivity of thy fathers in the land of Helam, and in the land of Nephi; and remember how great things he has done for them; for they were in bondage, and he has delivered them. And now I say unto thee, Alma, go thy way, and seek to destroy the church no more, that their prayers may be answered, and this even if thou wilt of thyself be cast off.

And now it came to pass that these were the last words which the angel spake unto Alma, and he departed.

And now Alma and those that were with him fell again to the earth, for great was their astonishment; for with their own eyes they had beheld an angel of the Lord; and his voice was as thunder, which shook the earth; and they knew that there was nothing save the power of God that could shake the earth and cause it to tremble as though it would part asunder.

And now the astonishment of Alma was so great that he became dumb, that he could not open his mouth; yea, and he became weak, even that he could not move his hands; therefore he was taken by those that were with him, and carried helpless, even until he was laid before his father.

20 At kanilang inilahad sa kanyang ama ang lahat ng nangyari sa kanila; at ang kanyang ama ay nagsaya, sapagkat nalalaman niya na ito ang kapangyarihan ng Diyos.

21 At kanyang iniutos na magtipon nang sama-sama ang maraming tao upang masaksihan nila kung ano ang ginawa ng Panginoon para sa kanyang anak, at gayundin sa mga yaong kasama niya.

22 At kanyang iniutos na tipunin nang sama-sama ng mga saserdote ang kanilang sarili; at sila ay nagsimulang mag-ayuno, at manalangin sa Panginoon nilang Diyos upang kanyang buksan ang bibig ni Alma, upang siya ay makapagsalita, at gayundin upang matanggap ng kanyang mga biyas ang mga lakas nito—upang mabuksan ang mga mata ng mga tao nang makita at malaman ang kabutihan at kaluwalhatian ng Diyos.

23 At ito ay nangyari na matapos silang mag-ayuno at manalangin sa loob ng dalawang araw at dalawang gabi, natanggap ng mga biyas ni Alma ang mga lakas nito, at siya ay tumindig at nagsimula siyang mangusap sa kanila, sinabihan silang mapanatag:

24 Sapagkat, sinabi niya, nagsisi na ako sa aking mga kasalanan, at tinubos ng Panginoon; dinggin, isinilang ako sa Espiritu.

25 At sinabi sa akin ng Panginoon: Huwag manggilalas na ang buong sangkatauhan, oo, kalalakihan at kababaihan, lahat ng bansa, lahi, wika at tao, ay kinakailangang isilang na muli; oo, isilang sa Diyos, nagbago mula sa kanilang makamundo at nahulog na kalagayan, tungo sa isang kalagayan ng katwiran, na tinubos ng Diyos, naging kanyang mga anak na lalaki at anak na babae;

26 At sa gayon, sila ay naging mga bagong nilikha; at maliban kung kanilang gagawin ito, walang paraan upang mamana nila ang kaharian ng Diyos.

27 Sinasabi ko sa inyo, maliban sa ito ang maging kalagayan, kinakailangan silang itakwil; at ito ay nalalaman ko sapagkat itatakwil na sana ako.

28 Gayunpaman, matapos magtampisaw sa maraming paghihirap, halos mamatay sa pagsisisi, sa awa ng Panginoon ay minarapat na agawin ako mula sa isang walang hanggang pagniningas, at ako ay isinilang sa Diyos.

Ug gisaysay nila ngadto sa iyang amahan ang tanan nga nahitabo kanila; ug ang iyang amahan nagmaya, kay nasayod siya nga gahom kadto sa Dios.

Ug misugo siya nga pundokon ang katawhan nga sila makasaksi unsa ang nahimo sa Ginoo alang sa iyang anak nga lalaki, ug usab alang niadtong iyang mga gikauban.

Ug misugo siya nga ang mga pari kinahanglan magpundok sa ilang mga kaugalingon; ug nagsugod sila sa pagpuasa, ug sa pag-ampo ngadto sa Ginoo nga ilang Dios nga ablihan niya ang ba-ba ni Alma, nga siya makasulti, ug nga ang iyang mga bukton ug mga tiil makadawat sa ilang kusog—nga ang mga mata sa katawhan mabuka aron makakita ug masayod sa kaayo ug sa himaya sa Dios.

Ug nahitabo nga human sila makapuausa ug makaampo sulod sa duha ka adlaw ug duha ka gabii, ang mga bukton ug mga tiil ni Alma nakadawat sa ilang kusog, ug mibarog siya ug misugod sa pagpamulong ngadto kanila, naghangyo kanila nga magmadasigon:

Kay, nag-ingon siya, naghinulsol na ako sa akong mga sala, ug natubos na sa Ginoo; tan-awa natawo ako sa Espiritu.

Ug ang Ginoo miingon kanako: Ayaw pagkahibulong nga ang tanang katawhan, oo, mga lalaki ug mga babaye, tanang kanasoran, kaliwatan, pinulongan ug katawhan, kinahanglang matawo pag-usab; oo, matawo sa Dios, mausab gikan sa ilang kalibotanon ug napukan nga kahimtang, ngadto sa kahimtang sa pagkamatarong, ingon nga natubos sa Dios, mahimo nga iyang mga anak nga lalaki ug mga anak nga babaye;

Ug sa ingon mahimo silang bag-o nga mga linalang; ug gawas kon buhaton nila kini, sila dili gayod makapanunod sa gingharian sa Dios.

Sultihan ko kamo, gawas kon mahitabo kini, isalikway gayod sila; ug nasayod ako niini, kay hapit na ako masalikway.

Bisan pa niana, human makataak sa daghan nga kalisdanan, naghinulsol hapit ngadto sa kamatayon, ang Ginoo sa iyang kaluoy nakakita nga angay akong birahon gikan sa walay kataposan nga pagkasunog, ug ako natawo sa Dios.

And they rehearsed unto his father all that had happened unto them; and his father rejoiced, for he knew that it was the power of God.

And he caused that a multitude should be gathered together that they might witness what the Lord had done for his son, and also for those that were with him.

And he caused that the priests should assemble themselves together; and they began to fast, and to pray to the Lord their God that he would open the mouth of Alma, that he might speak, and also that his limbs might receive their strength—that the eyes of the people might be opened to see and know of the goodness and glory of God.

And it came to pass after they had fasted and prayed for the space of two days and two nights, the limbs of Alma received their strength, and he stood up and began to speak unto them, bidding them to be of good comfort:

For, said he, I have repented of my sins, and have been redeemed of the Lord; behold I am born of the Spirit.

And the Lord said unto me: Marvel not that all mankind, yea, men and women, all nations, kindreds, tongues and people, must be born again; yea, born of God, changed from their carnal and fallen state, to a state of righteousness, being redeemed of God, becoming his sons and daughters;

And thus they become new creatures; and unless they do this, they can in nowise inherit the kingdom of God.

I say unto you, unless this be the case, they must be cast off; and this I know, because I was like to be cast off.

Nevertheless, after wading through much tribulation, repenting nigh unto death, the Lord in mercy hath seen fit to snatch me out of an everlasting burning, and I am born of God.

29 Ang aking kaluluwa ay natubos mula sa apdo ng kapaitan at mga gapos ng kasamaan. Ako ay nasa pinakamadilim na kailaliman noon; subalit ngayon ay namamasdan ko ang kagila-gilalas na liwanag ng Diyos. Ang aking kaluluwa ay pinahirapan ng walang hanggang parusa; subalit ako ay inagaw, at ang aking kaluluwa ay hindi na nagdusa.

30 Itinakwil ko ang aking Manunubos, at ikinaila ang mga yaong sinabi ng ating mga ama; subalit ngayon, upang kanilang makini-kinita na siya ay paparito, at na kanyang naaalala ang lahat ng nilalang na kanyang nilikha, ipakikita niya sa lahat ang kanyang sarili.

31 Oo, ang bawat tuhod ay magsisiluhod, at ang bawat dila ay magtatapat sa kanyang harapan. Oo, maging sa huling araw, kapag lahat ng tao ay magsisitindig upang hatulan niya, sa panahong yaon ay kanilang kikilalanin na siya ay Diyos; pagkatapos ay kikilalanin nila, na mga nabubuhay nang walang dini-Diyos sa daigdig, na ang kahatulan ng isang walang hanggang kaparusahan ay makatwiran para sa kanila; at sila ay mayayanig, at manginginig, at manliliit sa ilalim ng sulyap ng kanyang lubusang mapanuring mata.

32 At ngayon, ito ay nangyari na simula sa panahong ito, nagsimulang magturo si Alma sa mga tao, at ang mga yaon ding kasama ni Alma sa panahong nagpakita sa kanila ang anghel, naglalakbay sa palibot ng buong lupain, inihahayag sa lahat ng tao ang mga bagay na kanilang narinig at nakita, at ipinangangaral ang salita ng Diyos sa labis na paghihirap, na labis na pinag-uusig ng mga yaong hindi naniniwala, na sinasaktan ng marami sa kanila.

33 Subalit sa kabila ng lahat ng ito, sila ay nakapagbigay ng labis na kasiyahan sa simbahan, pinagtitiyay ang kanilang pananampalataya, at pinapayuhan sila nang may mahabang pagtitiis at labis na paghihirap na sundin ang mga kautusan ng Diyos.

34 At apat sa kanila ang mga anak na lalaki ni Mosias; at ang kanilang mga pangalan ay Ammon, at Aaron, at Omner, at Himni; ito ang mga pangalan ng mga anak na lalaki ni Mosias.

Ang akong kalag natubos gikan sa apdo sa kapaitan ug sa mga higot sa pagkadaotan. Didto ako sa kinangitngitan nga bahin sa kahiladman; apan karon nakita nako ang katingalahan nga kahayag sa Dios. Ang akong kalag gisakit sa walay kataposan nga hilabihang pagsakit; apan gibira ako, ug ang akong kalag wala na mag-antos.

Akong gisalikway ang akong Manunubos, ug gilimod ang mga gipamulong sa atong mga amahan; apan karon aron ilang malantaw nga moanhi siya, ug nga siya nahinumdom sa matag linalang nga iyang gilalang, ipakita niya ang iyang kaugalingon ngadto sa tanan.

Oo, matag tuhod moluhod, ug matag dila mokompisal sa iyang atubangan. Oo, gani sa kataposan nga adlaw, kon ang tanang tawo mobarog aron iyang hukman, human niana modawat sila nga siya mao ang Dios; human niana modawat sila, kinsa nagpuyo nga walay Dios sa kalibotan, nga ang paghukom sa usa ka walay kataposan nga silot makiangayon ngadto kanila; ug mauyog sila, ug mangurog, ug mokulo ubos sa panan-aw sa iyang mahait nga mga mata.

Ug karon nahitabo nga si Alma sukad niini nga panahon misugod sa pagtudlo sa katawhan, ug niadtong mga kauban ni Alma sa panahon nga ang anghel mipakita kanila, naglibot sa tibuk kayutaan, nagpahibalo sa tanan nga katawhan sa mga butang nga ilang nadungog ug nakita, ug nagsangyaw sa pulong sa Dios taliwala sa daghan nga kalisdanan, kay gilutos pag-ayo niadtong kinsa mga dili matuohon, kay gisakit sa daghan kanila.

Apan bisan pa niining tanan, nakahatag gayod sila og daghang kahupayan ngadto sa simbahan, naglig-on sa ilang pagtuo, ug nag-awhag kanila pinaagi sa pagkamainantson ug labihan nga pag-antos aron makatuman sa mga sugo sa Dios.

Ug upat kanila mao ang mga anak nga lalaki ni Mosiah; ug ang ilang mga ngalan mao si Ammon, ug si Aaron, ug si Omner, ug si Himni; mao kini ang mga ngalan sa mga anak nga lalaki ni Mosiah.

My soul hath been redeemed from the gall of bitterness and bonds of iniquity. I was in the darkest abyss; but now I behold the marvelous light of God. My soul was racked with eternal torment; but I am snatched, and my soul is pained no more.

I rejected my Redeemer, and denied that which had been spoken of by our fathers; but now that they may foresee that he will come, and that he remembereth every creature of his creating, he will make himself manifest unto all.

Yea, every knee shall bow, and every tongue confess before him. Yea, even at the last day, when all men shall stand to be judged of him, then shall they confess that he is God; then shall they confess, who live without God in the world, that the judgment of an everlasting punishment is just upon them; and they shall quake, and tremble, and shrink beneath the glance of his all-searching eye.

And now it came to pass that Alma began from this time forward to teach the people, and those who were with Alma at the time the angel appeared unto them, traveling round about through all the land, publishing to all the people the things which they had heard and seen, and preaching the word of God in much tribulation, being greatly persecuted by those who were unbelievers, being smitten by many of them.

But notwithstanding all this, they did impart much consolation to the church, confirming their faith, and exhorting them with long-suffering and much travail to keep the commandments of God.

And four of them were the sons of Mosiah; and their names were Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni; these were the names of the sons of Mosiah.

35 At sila ay naglakbay sa lahat ng dako ng buong lupain ng Zarahemla, at sa lahat ng tao na nasa ilalim ng paghahari ni haring Mosias, buong sigasig na nagsusumikap na maisaayos ang lahat ng kapinsalaang kanilang nagawa sa simbahan, ipinagtatapat ang lahat ng kanilang kasalanan, at inihahayag ang lahat ng bagay na kanilang nakita, at ipinaliliwanag ang mga propesiya at mga banal na kasulatan sa lahat ng nagnanais na marinig ang mga ito.

36 At sa gayon naging mga kasangkapan sila sa mga kamay ng Diyos sa pagdadala ng marami sa kaalaman ng katotohanan, oo, sa kaalaman ng kanilang Manunubos.

37 At gaano sila pinagpala! Sapagkat sila ay naghayag ng kapayapaan; sila ay naghayag ng mabubuting balita ng kabutihan; at kanilang ipinahayag sa mga tao na naghahari ang Panginoon.

Ug giadto nila ang tanan nga kayutaan sa Zarahemla, ug taliwala sa tanan nga katawhan kinsa ubos sa paghari ni hari Mosiah, mainiton nga naningkamot sa pagtul-id sa tanan nga kadaot nga ilang nahimo ngadto sa simbahan, nagkompisal sa tanan nila nga sala, ug nagpahibalo sa tanan nga butang nga ilang nakita, ug nagpasabot sa mga panagna ug mga kasulatan ngadto sa tanan nga nagtinguha sa pagpaminaw kanila.

Ug sa ingon niana nahimo silang mga instrumento sa mga kamot sa Dios sa pagdala sa daghan ngadto sa kahibalo sa kamatuoran, oo, ngadto sa kahibalo mahitungod sa ilang Manunubos.

Ug pagkabulahan nila! Kay nagmantala sila sa kalinaw; nagmantala sila sa maayong mga balita mahitungod sa mga maayo; ug nagpahayag sila ngadto sa katawhan nga ang Ginoo ang naghari.

And they traveled throughout all the land of Zarahemla, and among all the people who were under the reign of king Mosiah, zealously striving to repair all the injuries which they had done to the church, confessing all their sins, and publishing all the things which they had seen, and explaining the prophecies and the scriptures to all who desired to hear them.

And thus they were instruments in the hands of God in bringing many to the knowledge of the truth, yea, to the knowledge of their Redeemer.

And how blessed are they! For they did publish peace; they did publish good tidings of good; and they did declare unto the people that the Lord reigneth.

Mosias 28

- 1 Ngayon, ito ay nangyari na matapos gawin ng mga anak na lalaki ni Mosias ang lahat ng bagay na ito, sila ay nagsama ng maliit na bilang at nagbalik sa kanilang ama, ang hari, at hiniling sa kanya na kanyang pahintulutan sila, na sila, kasama ang mga yaong kanilang pinili, ay umahon sa lupain ng Nephi, upang maipangaral nila ang mga bagay na kanilang narinig, at upang maibahagi nila ang salita ng Diyos sa kanilang mga kapatid, ang mga Lamanita—
- 2 Na baka sakaling kanilang madala sila sa kaalaman ng Panginoon nilang Diyos, at mapaniwala sila sa kasamaan ng kanilang mga ama; at na baka sakaling malunasan nila ang kanilang kapootan sa mga Nephita, na sila rin ay madala upang magalak sa Panginoon nilang Diyos, upang sila ay maging magiliw sa isa't isa, at upang hindi na muling magkaroon pa ng mga alitan sa lahat ng lupaing ibinigay sa kanila ng Panginoon nilang Diyos.
- 3 Ngayon, sila ay nagnais na ipahayag ang kaligtasan sa bawat nilikha, sapagkat hindi nila maatim na ang sinumang kaluluwa ng tao ay masawi; oo, maging ang isipin lamang na ang sinumang kaluluwa ay magdanas ng walang hanggang pagdurusa ay nagdulot sa kanilang mayanig at manginig.
- 4 At sa gayon kumilos ang Espiritu ng Panginoon sa kanila, sapagkat sila noon ang pinakamasama sa lahat ng makasalanan. At minarapat ng Panginoon sa kanyang walang hanggang awa na kaawaan sila; gayunpaman ay nagdusa sila ng labis na dalamhati ng kaluluwa dahil sa kanilang mga kasamaan, nagdurusa nang labis at natatakot na sila ay itakwil magpakailanman.
- 5 At ito ay nangyari na nagmakaawa sila sa kanilang ama nang maraming araw upang makaahon sila sa lupain ng Nephi.
- 6 At si haring Mosias ay humayo at nagtanong sa Panginoon kung nararapat ba niyang pahintulutan ang kanyang mga anak na lalaki na umahon sa mga Lamanita upang ipangaral ang salita.
- 7 At sinabi ng Panginoon kay Mosias: Pahintulutan mo silang umahon, sapagkat maraming maniniwala sa kanilang mga salita, at sila ay magkakaroon ng buhay na walang hanggan; at aking ililigtas ang iyong mga anak mula sa mga kamay ng mga Lamanita.

Mosiah 28

Karon nahitabo nga human mabuhat sa mga anak nga lalaki ni Mosiah kining mga butanga, nagdala sila og diyotay nga gidaghanon uban kanila ug mibalik ngadto sa ilang amahan, ang hari, ug mihangyo kaniya nga sila tugotan niya nga sila unta, uban kanila nga ilang gipili, motungas ngadto sa yuta sa Nephi nga sila unta makasangyaw sa mga butang nga ilang nadungog, ug nga sila unta makapahibalo sa pulong sa Dios ngadto sa ilang kaigsoonan, ang mga Lamanita—

Nga basin pa og sila madala nila ngadto sa kahibalo mahitungod sa Ginoo nga ilang Dios, ug makombinser sila mahitungod sa pagkadaotan sa ilang mga amahan; ug basin pa og mahupay nila ang ilang pagdumot ngadto sa mga Nephita, nga sila usab madala ngadto sa kalipay sa Ginoo nga ilang Dios, nga sila mahimo nga mahigalaon sa usag usa, ug nga wala nay mga panagbingkil sa tanang yuta nga gihatag kanila sa Ginoo nga ilang Dios.

Karon nagtinguha sila nga ang kaluwasan kinahanglan ipadayag ngadto sa matag nilalang, kay dili nila maagwanta nga bisan usa ka kalag sa tawo malaglag; oo, gani ang paghunahuna nga bisan usa lang ka kalag mag-antos sa walay kataposan nga hilabihang pagsakit miuyog ug mipakurog kanila.

Ug sa ingon ang Espiritu sa Ginoo milihok diha kanila, kay sila mao ang labing mangil-ad nga mga makasasala. Ug ang Ginoo nakakita pinaagi sa iyang walay kinutoban nga kaluoy nga angay silang luwason; bisan pa niana nag-antos sila sa tumang kaguol sa kalag tungod sa ilang mga pagkadaotan, nag-antos pag-ayo ug nahadlok nga sila kinahanglan isalikway sa kahangtoran.

Ug nahitabo nga nagpakilooy sila sa ilang amahan sa daghan nga mga adlaw nga sila unta makatungas ngadto sa yuta sa Nephi.

Ug si hari Mosiah miadto og nangutana sa Ginoo kon tugotan ba niya ang iyang mga anak nga lalaki sa pagtungas ngadto sa mga Lamanita aron sa pagsangyaw sa pulong.

Ug ang Ginoo miingon ngadto kang Mosiah: Tugoti sila nga motungas, kay daghan ang motuo sa ilang mga pulong, ug sila makaangkon og kinabuhing dayon; ug akong luwason ang imong mga anak nga lalaki gikan sa mga kamot sa mga Lamanita.

Mosiah 28

Now it came to pass that after the sons of Mosiah had done all these things, they took a small number with them and returned to their father, the king, and desired of him that he would grant unto them that they might, with these whom they had selected, go up to the land of Nephi that they might preach the things which they had heard, and that they might impart the word of God to their brethren, the Lamanites—

That perhaps they might bring them to the knowledge of the Lord their God, and convince them of the iniquity of their fathers; and that perhaps they might cure them of their hatred towards the Nephites, that they might also be brought to rejoice in the Lord their God, that they might become friendly to one another, and that there should be no more contentions in all the land which the Lord their God had given them.

Now they were desirous that salvation should be declared to every creature, for they could not bear that any human soul should perish; yea, even the very thoughts that any soul should endure endless torment did cause them to quake and tremble.

And thus did the Spirit of the Lord work upon them, for they were the very vilest of sinners. And the Lord saw fit in his infinite mercy to spare them; nevertheless they suffered much anguish of soul because of their iniquities, suffering much and fearing that they should be cast off forever.

And it came to pass that they did plead with their father many days that they might go up to the land of Nephi.

And king Mosiah went and inquired of the Lord if he should let his sons go up among the Lamanites to preach the word.

And the Lord said unto Mosiah: Let them go up, for many shall believe on their words, and they shall have eternal life; and I will deliver thy sons out of the hands of the Lamanites.

- 8 At ito ay nangyari na pinahintulutan sila ni Mosias na makaalis at gawin ang naaayon sa kanilang kahilingan.
- 9 At naglakbay sila paahon sa ilang upang ipangaral ang salita sa mga Lamanita; at aking ibibigay ang ulat ng kanilang mga hakbangin pagkaraan nito.
- 10 Ngayon, si haring Mosias ay wala ni isa mang magawaran ng kaharian, sapagkat walang sinuman sa kanyang mga anak na lalaki ang nais tumanggap sa kaharian.
- 11 Samakatwid, kinuha niya ang mga talang nauukit sa mga laminang tanso, at gayundin ang mga lamina ni Nephi, at lahat ng bagay na kanyang iningatan at pinangalagaan alinsunod sa mga kautusan ng Diyos, matapos na maisalin at mapangyaring isulat ang mga tala na nasa mga laminang ginto na natagpuan ng mga tao ni Limhi, na ibinigay sa kanya ng kamay ni Limhi;
- 12 At kanyang ginawa ito dahil sa labis na pananabik ng kanyang mga tao; sapagkat ninanais nila nang hindi masusukat na malaman ang hinggil sa mga yaong taong nalipol.
- 13 At ngayon, kanyang isinalin ang mga ito sa pamamagitan ng dalawang batong yaon na nakakabit sa dalawang pinilipit na balantok.
- 14 Ngayon, ang mga bagay na ito ay inihanda mula pa sa simula at ipinasa-pasa sa bawat sali't salinlahi, para sa layuning magbigay-pakahulugan sa mga wika;
- 15 At ang mga ito ay iningatan at pinangalagaan ng mga kamay ng Panginoon, upang kanyang maipaalam sa bawat nilikhang aangkin sa lupain ang mga kasamaan at karumal-dumal na gawain ng kanyang mga tao;
- 16 At sinuman ang nagtataglay ng mga bagay na ito ay tinatawag na tagakita, alinsunod sa mga sinaunang panahon.
- 17 Ngayon, nang matapos ni Mosias ang pagpasalin ng mga talaang ito, dinggin, nagbigay ito ng ulat ng mga taong nalipol, mula sa panahong sila ay nalipol pabalik sa pagtatayo ng malaking tore, sa panahong nilito ng Panginoon ang wika ng mga tao at sila ay ikinalat nang malawakan sa balat ng lupa, oo, at maging mula sa panahong yaon pabalik hanggang sa paglikha kay Adan.

Ug nahitabo nga si Mosiah mitugot nga sila moadto ug mobuhat sumala sa ilang hangyo.

Ug miadto sila sa kamingawan aron motungas sa pagsangyaw sa pulong taliwala sa mga Lamanita; ug mohatag ko og asoy sa ilang mga kahimoan human niini.

Karon si hari Mosiah walay usa nga katugyanan sa gingharian, kay walay bisan usa sa iyang mga anak nga lalaki kinsa modawat sa gingharian.

Busa gikuha niya ang mga talaan nga gikulit sa mga palid nga tumbaga, ug usab ang mga palid ni Nephi, ug ang tanan nga mga butang nga gisulat ug gitipigan sumala sa mga sugo sa Dios, human makahubad ug misugo sa pagsulat sa mga talaan nga anaa sa mga palid nga bulawan nga nakaplagan sa mga katawhan ni Limhi, nga gihatag nganha kaniya pinaagi sa kamot ni Limhi;

Ug gibuhat niya kini tungod sa dako nga kabalaka sa iyang katawhan; kay hilabihan ang ilang tinguha nga masayod kabahin niadto nga katawhan nga nalaglag.

Ug karon gihubad niya kini pinaagi niadtong duha ka bato nga gitapot ngadto sa duha ka lingin nga bayan.

Karon giandam kini nga mga butang gikan pa sa sinugdanan, ug gipasa latas sa tanang henerasyon, alang sa katuyoan sa paghubad sa mga pinulongan;

Ug giampingan ug gitipigan kini pinaagi sa kamot sa Ginoo, nga iyang mapakita ang mga pagkadaotan ug mga pagkasalawayon sa iyang katawhan ngadto sa matag linalang kinsa makapanag-iya sa yuta;

Ug si bisan kinsa nga aduna niining mga butanga pagatawagong nga manalagna, subay sa pamaagi sa karaang mga panahon.

Karon human matapos ni Mosiah ang paghubad niini nga mga talaan, tan-awa, kini mihatag og usa ka asoy sa katawhan nga nalaglag, gikan sa panahon nga nalaglag sila balik ngadto sa pagtukod sa dako nga tore, sa panahon nga ang Ginoo milibog sa pinulongan sa katawhan ug nagkatibulag sila sa tanan nga dapit sa ibabaw sa tibuok yuta, oo, ug gani gikan niadtong panahona balik ngadto sa paglalang ni Adan.

And it came to pass that Mosiah granted that they might go and do according to their request.

And they took their journey into the wilderness to go up to preach the word among the Lamanites; and I shall give an account of their proceedings hereafter.

Now king Mosiah had no one to confer the kingdom upon, for there was not any of his sons who would accept of the kingdom.

Therefore he took the records which were engraven on the plates of brass, and also the plates of Nephi, and all the things which he had kept and preserved according to the commandments of God, after having translated and caused to be written the records which were on the plates of gold which had been found by the people of Limhi, which were delivered to him by the hand of Limhi;

And this he did because of the great anxiety of his people; for they were desirous beyond measure to know concerning those people who had been destroyed.

And now he translated them by the means of those two stones which were fastened into the two rims of a bow.

Now these things were prepared from the beginning, and were handed down from generation to generation, for the purpose of interpreting languages;

And they have been kept and preserved by the hand of the Lord, that he should discover to every creature who should possess the land the iniquities and abominations of his people;

And whosoever has these things is called seer, after the manner of old times.

Now after Mosiah had finished translating these records, behold, it gave an account of the people who were destroyed, from the time that they were destroyed back to the building of the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people and they were scattered abroad upon the face of all the earth, yea, and even from that time back until the creation of Adam.

18 Ngayon, ang ulat na ito ay nagdulot sa mga tao ni Mosias na magdalamhati nang labis, oo, napuspos sila ng kalungkutan; gayunpaman, nakapagbigay ito sa kanila ng maraming kaalaman, na kung saan sila ay nagalak.

19 At ang ulat na ito ay isusulat pagkaraan nito; sapagkat dinggin, marapat na malaman ng lahat ng tao ang mga bagay na nasusulat sa ulat na ito.

20 At ngayon, tulad ng sinabi ko sa inyo, na matapos gawin ni haring Mosias ang mga bagay na ito, kanyang kinuha ang mga laminang tanso, at lahat ng bagay na kanyang iningatan, at iginawad ang mga ito kay Alma, na anak ni Alma; oo, lahat ng talaan, at gayundin ang mga pansalin, at iginawad ang mga ito sa kanya, at inutusan siya na nararapat niyang ingatan at pangalagaan ang mga ito, at magpanatili rin ng isang talaan ng mga tao, na ipasa-pasa ang mga ito sa bawat sali't salinlahi, maging tulad ng pagpapasa-pasa ng mga ito mula sa panahong nilisan ni Lehi ang Jerusalem.

Karon tungod niini nga asoy ang katawhan ni Mosiah nagbangotan sa hilabihan, oo, napuno sila sa kasubo; bisan pa niana kini nakahatag kanila og daghan nga kahibalo, diin sila nagmaya.

Ug kini nga asoy isulat human niini; kay tan-awa, gikinahanglan nga ang tanang katawhan masayod sa mga butang nga nahisulat dinhi niini nga asoy.

Ug karon, sama sa akong gisulti kaninyo, nga human si hari Mosiah makabuhat niini nga mga butang, gikuha niya ang mga palid nga tumbaga, ug ang tanang butang nga iyang gitipigan, ug gitugyan kini ngadto kang Alma, kinsa mao ang anak nga lalaki ni Alma; oo, ang tanang talaan, ug usab ang mga ighuhubad, ug gitugyan kini ngadto kaniya, ug gisugo siya nga kinahanglan iya kining tipigan ug panalipdan, ug usab mohimo og talaan sa katawhan, ipasa kini gikan sa usa ka kaliwatan ngadto sa laing kaliwatan, gani sama nga kini gipasa gikan sa panahon nga si Lehi mibiya sa Jerusalem.

Now this account did cause the people of Mosiah to mourn exceedingly, yea, they were filled with sorrow; nevertheless it gave them much knowledge, in the which they did rejoice.

And this account shall be written hereafter; for behold, it is expedient that all people should know the things which are written in this account.

And now, as I said unto you, that after king Mosiah had done these things, he took the plates of brass, and all the things which he had kept, and conferred them upon Alma, who was the son of Alma; yea, all the records, and also the interpreters, and conferred them upon him, and commanded him that he should keep and preserve them, and also keep a record of the people, handing them down from one generation to another, even as they had been handed down from the time that Lehi left Jerusalem.

Mosias 29

- 1 Ngayon, nang magawa na ito ni Mosias, nagpasabi siya sa lahat ng dako ng buong lupain, sa lahat ng tao, nagnanais na malaman ang kanilang kalooban hinggil sa kung sino ang dapat nilang maging hari.
- 2 At ito ay nangyari na nagpahayag ang tinig ng mga tao, sinasabing: Kami ay nagnanais na si Aaron na inyong anak ang maging aming hari at aming tagapamahala.
- 3 Ngayon, nagtungo si Aaron sa lupain ng Nephi, kaya nga hindi maaaring igawad ng hari sa kanya ang kaharian; ni hindi tatanggapin ni Aaron ang kaharian para sa kanyang sarili; ni wala sinuman sa mga anak na lalaki ni Mosias ang handang tumanggap sa kaharian.
- 4 Samakatwid, si haring Mosias ay muling nagpasabi sa mga tao; oo, maging isang nasusulat na salita ang kanyang ipinadala sa mga tao. At ito ang mga salitang nasusulat, sinasabing:
5 Dinggin, O kayong mga tao ko, o aking mga kapatid, sapagkat itinuturing ko kayong gayon, nais kong inyong isaalang-alang ang dahilan na tinawag kayo na isaalang-alang—sapagkat kayo ay nagnanais na magkaroon ng isang hari.
- 6 Ngayon, aking ipinahahayag sa inyo na tumanggi ang siyang may karapatang magmay-ari ng kaharian, at hindi niya tatanggapin ang kaharian.
- 7 At ngayon, kung may ihihirang na iba na kahalili niya, dinggin, natatakot akong baka magkaroon ng mga alitan sa inyo. At sino ang makaaalam na ang aking anak, na siyang may karapatang magmay-ari ng kaharian, ay magsimulang magalit at mahalina ang bahagi ng mga taong ito na sumusunod sa kanya, na magiging dahilan ng mga digmaan at alitan sa inyo, na magiging dahilan ng pagdanak ng maraming dugo at pagbaluktot sa landas ng Panginoon, oo, at wasakin ang mga kaluluwa ng maraming tao.
- 8 Ngayon, sinasabi ko sa inyo na tayo ay maging matalino at isaalang-alang ang mga bagay na ito, sapagkat wala tayong karapatang wasakin ang aking anak, ni magkaroon tayo ng anumang karapatang wasakin ang iba kung siya ang hihirang kahalili niya.

Mosiah 29

Karon sa dihang nabuhat na kini ni Mosiah gipaadto niya ang tibuok yuta, taliwala sa tanan nga katawhan, nagtinguha nga masayod sa ilang kabubut-on kon kinsa ang mahimo nilang hari.

Ug nahitabo nga ang tingog sa katawhan miabot, nga nag-ingon: Gusto namo nga si Aaron nga imong anak nga lalaki maoy mahimong among hari ug among magmamando.

Karon si Aaron mitungas na ngadto sa yuta sa Nephi, busa ang hari dili makatugyan sa gingharian ngadto kaniya; si Aaron dili usab modawat sa gingharian; walay bisan kinsa sa mga anak nga lalaki ni Mosiah ang andam nga modawat sa gingharian.

Busa si hari Mosiah mipadala na usab taliwala sa katawhan; oo, gani usa ka sinulat nga pulong ang iyang gipadala taliwala sa katawhan. Ug kini ang mga pulong nga gisulat, nga nag-ingon:
Tan-awa, O kamo nga akong katawhan, o akong kaigsoonan, kay ingon niana ang akong pagtamod kaninyo, mohangyo ko nga inyong hunahunaon ang hinungdan nga kamo gipatawag alang sa paghunahuna—kay kamo mga matinguhaon nga makabaton og usa ka hari.

Karon akong ipahibalo kaninyo nga siya kang kinsa ang gingharian angay gayod nga itugyan, mibalibad, ug dili modawat sa gingharian.

Ug karon kon adunay lain nga itudlo puli kaniya, tan-awa nahadlok ko nga adunay mahitabo nga mga panagbingkil taliwala kaninyo. Ug kinsa ang nasayod basin ang akong anak nga lalaki, kinsa maoy tag-iya sa gingharian, masuko ug moagni og usa ka bahin niini nga katawhan ngadto kaniya, nga mao unya ang hinungdan sa mga gubat ug mga panagbingkil taliwala kaninyo, nga mao unya ang hinungdan sa pag-agas sa daghan nga dugo ug pagtuis sa pamaagi sa Ginoo, oo, ug paglaglag sa mga kalag sa daghan nga katawhan.

Karon sultihan ko kamo nga magmaalamon kita ug maghunahuna niini nga mga butang, kay wala kitay katungod sa paglaglag sa akong anak nga lalaki, ni kita adunay katungod sa paglaglag sa laing tawo kon siya itudlo na unya nga ipuli kaniya.

Mosiah 29

Now when Mosiah had done this he sent out throughout all the land, among all the people, desiring to know their will concerning who should be their king.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: We are desirous that Aaron thy son should be our king and our ruler.

Now Aaron had gone up to the land of Nephi, therefore the king could not confer the kingdom upon him; neither would Aaron take upon him the kingdom; neither were any of the sons of Mosiah willing to take upon them the kingdom.

Therefore king Mosiah sent again among the people; yea, even a written word sent he among the people. And these were the words that were written, saying:

Behold, O ye my people, or my brethren, for I esteem you as such, I desire that ye should consider the cause which ye are called to consider—for ye are desirous to have a king.

Now I declare unto you that he to whom the kingdom doth rightly belong has declined, and will not take upon him the kingdom.

And now if there should be another appointed in his stead, behold I fear there would rise contentions among you. And who knoweth but what my son, to whom the kingdom doth belong, should turn to be angry and draw away a part of this people after him, which would cause wars and contentions among you, which would be the cause of shedding much blood and perverting the way of the Lord, yea, and destroy the souls of many people.

Now I say unto you let us be wise and consider these things, for we have no right to destroy my son, neither should we have any right to destroy another if he should be appointed in his stead.

9 At kung ang aking anak ay muling magbalik sa kanyang kapalaluan at sa mga bagay na walang kabuluhan, babawiin niya ang mga bagay na kanyang nasabi na, at aangkinin ang kanyang karapatan sa kaharian, na magiging dahilan na makagawa siya at gayundin ang mga taong ito ng maraming kasalanan.

10 At ngayon, tayo ay maging matalino at asahan natin ang mga bagay na ito, at gawin ang yaong makapapayapa sa mga taong ito.

11 Samakatwid, ako ang inyong magiging hari sa mga nalalabi ko pang mga araw; gayunpaman, tayo ay maghirang ng mga hukom, upang hatulan ang mga taong ito alinsunod sa ating batas; at muli nating isasaayos ang mga gawain ng mga taong ito, sapagkat maghihirang tayo ng matatalinong tao na maging mga hukom, na hahatol sa mga taong ito alinsunod sa mga kautusan ng Diyos.

12 Ngayon, higit na mabuti na ang isang tao ay hatulan ng Diyos kaysa ng tao, sapagkat ang mga kahatulan ng Diyos ay laging makatarungan, subalit ang mga kahatulan ng tao ay hindi laging makatarungan.

13 Anupa't kung maaaring magkaroon kayo ng mga makatarungang tao na maging mga hari ninyo, na magpapatibay sa mga batas ng Diyos, at hahatulan ang mga taong ito alinsunod sa kanyang mga kautusan, oo, kung maaari kayong magkaroon ng mga tao na maging mga hari ninyo na gagawa ng tulad ng ginawa ng aking amang si Benjamin para sa mga taong ito—sinasabi ko sa inyo, kung maaari na laging ganito ang pangyayari, kung gayon ay marapat na lagi kayong magkaroon ng mga haring mamamahala sa inyo.

14 At maging ako rin ay nagsikap nang may buong kapangyarihan at mga kakayahang aking taglay, upang ituro sa inyo ang mga kautusan ng Diyos, at upang panatilihin ang kapayapaan sa lahat ng dako ng lupain, nang hindi na magkaroon ng mga digmaan ni mga alitan man, walang paganakaw, ni pandarambong, ni pagpaslang, ni anumang uri ng kasamaan;

15 At sinuman ang nakagagawa ng kasamaan, akin siyang pinarusahan alinsunod sa kasalanang kanyang nagawa, alinsunod sa batas na ibinigay sa atin ng ating mga ama.

Ug kon ang akong anak nga lalaki mobalik na usab ngadto sa iyang garbo ug sa kawang nga mga butang basin bakwion niya ang mga butang nga iyang gisulti, ug moangkon sa iyang katungod sa gingharian, nga mao unya ang hinungdan nga siya ug usab kini nga katawhan makabuhat og daghang sala.

Ug karon magmaalamon kita ug mangandam alang niining mga butanga, ug mobuhat nianang makapasiugda og kalinaw niini nga katawhan.

Busa ako ang mahimo ninyo nga hari sa nahibilin ko nga mga adlaw; bisan pa niana, magbutang kita og mga maghuhukom, aron mohukom niini nga katawhan sumala sa atong balaod; ug bag-ohon nato ang paghan-ay sa mga kalihokan niini nga katawhan, kay magbutang kita og maalamon nga mga tawo nga mahimong mga maghuhukom, nga mohukom niini nga katawhan sumala sa mga sugo sa Dios.

Karon mas maayo pa nga ang usa ka tawo pagahukman sa Dios kay sa tawo, kay ang mga paghukom sa Dios kanunay nga makiangayon, apan ang mga paghukom sa tawo dili sa kanunay makiangayon.

Busa, kon posible nga makabaton kamo og makiangayon nga mga tawo nga mahimo ninyong hari, kinsa motukod sa mga balaod sa Dios, ug mohukom niini nga katawhan sumala sa iyang mga sugo, oo, kon kamo makabaton og mga tawo aron mahimo ninyong mga hari kinsa mobuhat sama sa gibuhat sa akong amahan nga si Benjamin alang niini nga katawhan—ako moingon nganha kaninyo, kon kini mao man kanunay ang mahitabo nan angay nga kamo adunay mga hari kanunay nga magmando kaninyo.

Ug gani ako sa akong kaugalingon naghago pinaagi sa tanan nga gahom ug galamhan nga anaa kanako, sa pagtudlo kaninyo sa mga sugo sa Dios, ug sa pagpatunhay og kalinaw sa tibuok yuta, aron walay mga gubat ni panagbingkil, walay pagpangawat, ni pagpanglungkab, ni pagbuno, ni bisan unsa nga matang sa pagkadaotan;

Ug si kinsa ang nakabuhat og pagkadaotan, siya akong gisilotan sumala sa kalapasan nga iyang nahimo, sumala sa balaod nga gihatag ngari kanato pinaagi sa atong mga amahan.

And if my son should turn again to his pride and vain things he would recall the things which he had said, and claim his right to the kingdom, which would cause him and also this people to commit much sin.

And now let us be wise and look forward to these things, and do that which will make for the peace of this people.

Therefore I will be your king the remainder of my days; nevertheless, let us appoint judges, to judge this people according to our law; and we will newly arrange the affairs of this people, for we will appoint wise men to be judges, that will judge this people according to the commandments of God.

Now it is better that a man should be judged of God than of man, for the judgments of God are always just, but the judgments of man are not always just.

Therefore, if it were possible that you could have just men to be your kings, who would establish the laws of God, and judge this people according to his commandments, yea, if ye could have men for your kings who would do even as my father Benjamin did for this people—I say unto you, if this could always be the case then it would be expedient that ye should always have kings to rule over you.

And even I myself have labored with all the power and faculties which I have possessed, to teach you the commandments of God, and to establish peace throughout the land, that there should be no wars nor contentions, no stealing, nor plundering, nor murdering, nor any manner of iniquity;

And whosoever has committed iniquity, him have I punished according to the crime which he has committed, according to the law which has been given to us by our fathers.

- 16 Ngayon, sinasabi ko sa inyo, na sapagkat ang lahat ng tao ay hindi makatarungan, hindi marapat na magkaroon kayo ng isang hari o mga haring mamamahala sa inyo.
- 17 Sapagkat dinggin, gaano kalaking kasamaan ang idinudulot na magawa ng isang masamang hari, oo, at gaano kalaking pagkawasak!
- 18 Oo, alalahanin si haring Noe, ang kanyang kasamaan at kanyang mga karumal-dumal na gawain, at gayundin ang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain ng kanyang mga tao. Dinggin, anong laking pagkawasak ang sumapit sa kanila; at dahil din sa kanilang mga kasamaan ay nadala sila sa pagkaalipin.
- 19 At kung hindi dahil sa pamamagitan ng kanilang lubos na matalinong Lumikha, at dahil ito sa kanilang taos na pagsisisi, tiyak na hindi maiiwasang manatili sila sa pagkaalipin hanggang sa ngayon.
- 20 Subalit dinggin, kanyang pinalaya sila dahil sa nagpakumbaba sila ng kanilang sarili sa kanyang harapan; at dahil sa nagsumamo sila nang mataimtim sa kanya ay kanyang pinalaya sila mula sa pagkaalipin; at sa gayon kumikilos ang Panginoon sa pamamagitan ng kanyang kapangyarihan sa lahat ng pagkakataon sa mga anak ng tao, inuunat ang bisig ng kanyang awa sa kanila na nagbibigay ng kanilang tiwala sa kanya.
- 21 At dinggin, sinasabi ko sa inyo, hindi ninyo maaaring mapababa sa luklukan ang isang masamang hari maliban sa pamamagitan ng labis na alitan, at sa pagpapadanak ng maraming dugo.
- 22 Sapagkat dinggin, may mga kaibigan siya sa kasamaan, at pinananatili niya ang kanyang mga bantay sa kanyang paligid; at kanyang pinupunit ang mga batas ng mga yaong sinundan niya na namahala sa pagkamatwid; at niyuyurakan niya sa ilalim ng kanyang mga paa ang mga kautusan ng Diyos;
- 23 At nagpapanukala siya ng mga batas, at ipinadadala ang mga ito sa kanyang mga tao, oo, mga batas alinsunod sa kanyang sariling kasamaan; at kung sinuman ang hindi susunod sa kanyang mga batas ay iutos niyang lipulin; at kung sinuman ang maghihimagsik laban sa kanya ay ipadadala niya ang kanyang mga hukbo laban sa kanila upang makidigma, at kung kanyang magagawa ay kanya silang lilipulin; at sa gayon binabaluktot ng isang masamang hari ang mga landas ng lahat ng pagkamatwid.
- Karon sultihan ko kamo, nga tungod ang tanan nga tawo dili makiangayon wala kinahanglana nga kamo adunay hari o mga hari nga magmando kaninyo.
- Kay tan-awa, unsa ka dakong pagkadaotan ang mapahitabo sa usa ka daotan nga hari, oo, ug pagkadako nga kalaglagan!
- Oo, hinumdomi si hari Noah, ang iyang pagkadaotan ug ang iyang mga pagkasalawayon, ug usab ang mga pagkadaotan ug mga pagkasalawayon sa iyang katawhan. Tan-awa unsa ka dako nga kalaglagan ang midangat kanila; ug usab tungod sa ilang mga pagkadaotan nadala sila sa pagkaulipon.
- Ug kon dili pa tungod sa pagpataliwala sa ilang hingpit nga maalamon nga Tiglalang, ug tungod kini sa ilang kinasingkasing nga paghinulsol, dili gayod sila makalikay nga magpabilin sa pagkaulipon hangtod karon.
- Apan tan-awa, siya miluwas kanila tungod kay nagpaubos sila sa ilang mga kaugalingon sa iyang atubangan; ug kay nangamuyo sila sa hilabihan ngadto kaniya siya miluwas kanila gikan sa pagkaulipon; ug sa ingon ang Ginoo mobuhat pinaagi sa iyang gahom sa tanang mga sitwasyon taliwala sa mga anak sa katawhan, mopaabot sa bukton sa kaluoy ngadto kanila nga mobutang sa ilang pagsalig ngadto kaniya.
- Ug tan-awa, karon sultihan ko kamo, dili ninyo mapapahawa sa trono ang usa ka hari nga hiwi og binuhatan gawas kon pinaagi sa dako nga panagbingkil, ug sa pagpaagas sa daghang dugo.
- Kay tan-awa, aduna siyay mga higala nga hiwi og binuhatan, ug siya mopahimutang sa iyang mga magbalantay libot kaniya; ug gub-on niya ang mga balaod niadtong kinsa naghari sa pagkamatarong sa nag-una kaniya; ug yatakan niya ang mga sugo sa Dios;
- Ug mohimo siya og mga balaod, ug ipadala kini ngadto sa iyang katawhan, oo, mga balaod nga subay sa iyang kaugalingong pagkadaotan; ug si kinsa ang dili motuman sa iyang mga balaod iyang ipatay; ug si kinsa ang mosukol batok kaniya ipadala niya ang iyang kasundalohan batok kanila aron sa pakiggubat, ug kon siya makahimo, siya mopatay kanila; ug sa ingon niana ang dili matarong nga hari motuis sa mga pamaagi sa tanan nga pagkamatarong.
- Now I say unto you, that because all men are not just it is not expedient that ye should have a king or kings to rule over you.
- For behold, how much iniquity doth one wicked king cause to be committed, yea, and what great destruction!
- Yea, remember king Noah, his wickedness and his abominations, and also the wickedness and abominations of his people. Behold what great destruction did come upon them; and also because of their iniquities they were brought into bondage.
- And were it not for the interposition of their all-wise Creator, and this because of their sincere repentance, they must unavoidably remain in bondage until now.
- But behold, he did deliver them because they did humble themselves before him; and because they cried mightily unto him he did deliver them out of bondage; and thus doth the Lord work with his power in all cases among the children of men, extending the arm of mercy towards them that put their trust in him.
- And behold, now I say unto you, ye cannot dethrone an iniquitous king save it be through much contention, and the shedding of much blood.
- For behold, he has his friends in iniquity, and he keepeth his guards about him; and he tearth up the laws of those who have reigned in righteousness before him; and he trampleth under his feet the commandments of God;
- And he enacteth laws, and sendeth them forth among his people, yea, laws after the manner of his own wickedness; and whosoever doth not obey his laws he causeth to be destroyed; and whosoever doth rebel against him he will send his armies against them to war, and if he can he will destroy them; and thus an unrighteous king doth pervert the ways of all righteousness.

24 At ngayon, dinggin, sinasabi ko sa inyo, hindi marapat na sumapit sa inyo ang mga gayong karumal-dumal na gawain.

25 Samakatwid, mamili kayo sa pamamagitan ng tinig ng mga taong ito, ng mga hukom, upang kayo ay mahatulan alinsunod sa mga batas na ibinigay sa inyo ng ating mga ama, na tama, at na ibinigay sa kanila ng kamay ng Panginoon.

26 Ngayon, hindi pangkaraniwan na ang tinig ng mga tao ay magnais ng anumang bagay na salungat sa yaong tama; subalit pangkaraniwan ito sa kakaunting bahagi ng mga tao na magnais ng yaong hindi tama; kaya nga, ito ay inyong sundin at gawin itong inyong batas—ang gawin ang inyong mga gawain sa pamamagitan ng tinig ng mga tao.

27 At kung dumating ang panahon na piliin ng tinig ng mga tao ang kasamaan, sa panahong yaon ay sasapit sa inyo ang mga paghahatol ng Diyos; oo, sa panahong yaon ay dadalawin niya kayo sa pamamagitan ng malaking pagkawasak maging tulad ng pagdalaw niya noon sa lupaing ito.

28 At ngayon, kung mayroon kayong mga hukom, at hindi nila kayo hinahatulan nang alinsunod sa batas na ibinigay, maaari ninyong papangyarihin na mahatulan sila ng isang nakatataas na hukom.

29 Kung ang inyong mga nakatataas na hukom ay hindi naghahatol ng mga matwid na paghahatol, mapapangyari ninyo na ang maliit na bilang ng inyong nakabababang hukom ay sama-samang magtipon, at kanilang hahatulan ang inyong mga nakatataas na hukom, alinsunod sa tinig ng mga tao.

30 At iniuutos ko sa inyong gawin ang mga bagay na ito nang may takot sa Panginoon; at iniuutos ko sa inyong gawin ang mga bagay na ito, at na huwag kayong magkaroon ng hari; na kapag ang mga taong ito ay makagawa ng mga kasalanan at kasamaan, ang mga ito ay pananagutan ng kanilang sariling mga ulo.

31 Sapagkat dinggin, sinasabi ko sa inyo, ang mga kasalanan ng maraming tao ay idinulot ng mga kasamaan ng kanilang mga hari; kaya nga, ang kanilang mga kasamaan ay pananagutan ng ulo ng kanilang mga hari.

Ug karon sultihan ko kamo, dili kinahanglan nga ang ingon niini nga mga pagkasalawayon modangat nanganha kaninyo.

Busa, pagpili kamo og mga maghuhukom pinaagi sa tingog niini nga katawhan, nga kamo mahimo nga hukman sumala sa mga balaod nga gihatag nanganha kaninyo pinaagi sa atong mga amahan, nga mga matarong, ug gihatag kanila pinaagi sa kamot sa Ginoo.

Karon dili maoy naandan nga ang tingog sa katawhan magtinguha sa bisan unsa nga mga butang nga supak sa matarong; apan maoy naandan sa gamay nga bahin sa katawhan ang pagtinguha niana nga dili matarong; busa sunda ninyo kini ug himoon ninyong balaod—ang paghimo sa inyong mga kalihokan pinaagi sa tingog sa katawhan.

Ug kon moabot ang panahon nga ang tingog sa katawhan mopili sa pagkadaotan, niana nga higayon ang mga paghukom sa Dios modangat diha kaninyo; oo, niana nga higayon moduaw siya kaninyo uban sa dako nga kalaglagan gani sama sa kanhi niyang pagduaw niini nga yuta.

Ug karon kon kamo adunay mga maghuhukom, ug sila dili maghukom kaninyo sumala sa balaod nga gikahatag, makabuot kamo nga hukman sila sa usa ka labaw nga maghuhukom.

Kon ang inyong mga labaw nga maghuhukom dili mohukom og mga matarong nga mga paghukom, makapundok kamo og diyotay sa inyong ubos nga mga maghuhukom, ug hukman nila ang inyong labaw nga mga maghuhukom, sumala sa tingog sa katawhan.

Ug sugoon ko kamo sa pagbuhat niini nga mga butang diha sa kahadlok sa Ginoo; ug ako mosugo kaninyo sa pagbuhat niini nga mga butang, ug nga kamo dili magbaton og hari; nga kon kini nga katawhan makabuhat og mga sala ug mga pagkadaotan sila manubag niini diha sa ilang kaugalingong mga ulo.

Kay tan-awa sultihan ko kamo, ang mga sala sa daghan nga katawhan nabuhat pinaagi sa mga pagkadaotan sa ilang mga hari; busa ang ilang hiwi nga mga binuhatan pagatubagon diha sa mga ulo sa ilang mga hari.

And now behold I say unto you, it is not expedient that such abominations should come upon you.

Therefore, choose you by the voice of this people, judges, that ye may be judged according to the laws which have been given you by our fathers, which are correct, and which were given them by the hand of the Lord.

Now it is not common that the voice of the people desireth anything contrary to that which is right; but it is common for the lesser part of the people to desire that which is not right; therefore this shall ye observe and make it your law—to do your business by the voice of the people.

And if the time comes that the voice of the people doth choose iniquity, then is the time that the judgments of God will come upon you; yea, then is the time he will visit you with great destruction even as he has hitherto visited this land.

And now if ye have judges, and they do not judge you according to the law which has been given, ye can cause that they may be judged of a higher judge.

If your higher judges do not judge righteous judgments, ye shall cause that a small number of your lower judges should be gathered together, and they shall judge your higher judges, according to the voice of the people.

And I command you to do these things in the fear of the Lord; and I command you to do these things, and that ye have no king; that if these people commit sins and iniquities they shall be answered upon their own heads.

For behold I say unto you, the sins of many people have been caused by the iniquities of their kings; therefore their iniquities are answered upon the heads of their kings.

32 At ngayon, ninanais ko na itong hindi pagkakapantay-pantay ay mawala na sa lupaing ito, lalung-lalo na sa itong aking mga tao; bagkus ninanais ko na ang lupaing ito ay maging isang lupain ng kalayaan, at ang bawat tao ay maaaring matamasa ang kanyang mga karapatan at pribilehiyo nang magkakatulad, hangga't minamarapat ng Panginoon na tayo ay mabuhay at manahin ang lupain, oo, maging hangga't ang sinuman sa ating angkan ay nananatili sa ibabaw ng lupain.

33 At marami pang bagay ang isinulat sa kanila ni haring Mosias, inilalahad sa kanila ang lahat ng pagsubok at suliranin ng isang matwid na hari, oo, lahat ng paghihirap ng kaluluwa para sa kanilang mga tao, at gayundin ang lahat ng pagbulung-bulong ng mga tao sa kanilang hari; at ipinaliwanag niya ang lahat ng ito sa kanila.

34 At kanyang sinabi sa kanila na hindi nararapat mangyari ang mga bagay na ito; kundi ang pasanin ay nararapat mapasalahat ng tao, upang dalhin ng bawat tao ang kanyang bahagi.

35 At kanya ring inilalahad sa kanila ang lahat ng suliraning pagdurusan nila, sa pagkakaroon ng isang masamang hari na mamahala sa kanila;

36 Oo, lahat ng kanyang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain, at lahat ng digmaan, at mga alitan, at pagdanak ng dugo, at ang pagnanakaw, at ang pandarambong, at ang paggawa ng mga pagpapatutot, at lahat ng uri ng kasamaan na hindi maaaring isa-isahin—sinasabi sa kanila na ang mga bagay na ito ay hindi nararapat mangyari, na ang mga ito ay tahasang sumasalungat sa mga kautusan ng Diyos.

37 At ngayon, ito ay nangyari na matapos ipadala ni haring Mosias ang mga bagay na ito sa mga tao, sila ay napaniwala sa katotohanan ng kanyang mga salita.

38 Samakatwid, tinalikdan nila ang kanilang pagnanais para sa isang hari, at naging labis na nanabik na ang bawat tao ay magkaroon ng pantay na pagkakataon sa lahat ng dako ng buong lupain; oo, at ang bawat tao ay nagpahayag ng pagkukusang-loob na managot sa kanyang sariling mga kasalanan.

Ug karon ako nagtinguha nga kining pagkadili patas kinahanglan mawala na niini nga yuta, ilabi na taliwala niining akong katawhan; apan ako nagtinguha nga kini nga yuta mahimong usa ka yuta sa kalingkawasan, ug ang matag tawo makapahimulos sa iyang mga katungod ug mga kahigayonan, hangtod kanus-a nga makita sa Ginoo nga angayan kitang mopuyo ug makapanunod sa yuta, oo, gani hangtod kanus-a nga magpabilin ang atong mga kaliwat sa ibabaw sa yuta.

Ug daghan pang butang ang gisulat ni hari Mosiah ngadto kanila, nagpahayag ngadto kanila sa tanang pagsulay ug kasamok sa usa ka matarong nga hari, oo, ang tanang pag-antos sa kalag alang sa ilang katawhan, ug usab ang tanang pagbagulbol sa katawhan ngadto sa ilang hari; ug gipasabot niya kining tanan ngadto kanila.

Ug siya misulti kanila nga kining mga butanga dili unta angay mahitabo; apan nga ang alantosan kinahanglan magagikan sa tanan nga katawhan, nga ang matag tawo unta mopas-an sa iyang bahin.

Ug siya usab mipadayag ngadto kanila sa tanang walay kapuslanan nilang mga paghago, pinaagi sa pagbaton og usa ka dili matarong nga hari nga magmando kanila;

Oo, ang tanan niyang mga pagkadaotan ug mga pagkasalawayon, ug ang tanan nga gubat, ug panagbingkil, ug pagpaagas sa dugo, ug ang pagpangawat, ug ang pagpanglungkab, ug ang pagbuhat og malaw-ay nga mga buhat, ug ang tanang matang sa mga pagkadaotan nga dili maihap—nagsulti kanila nga kining mga butanga dili angay mahitabo, nga kini dayag nga supak sa mga sugo sa Dios.

Ug karon nahitabo, nga human mapahibalo ni hari Mosiah kining mga butanga ngadto sa katawhan nadani sila sa kamatuoran sa iyang mga pulong.

Busa ilang gikalimtan ang ilang mga tinguha sa pagbaton og usa ka hari, ug nahimong hilabihan ka mahunahunaon nga ang matag tawo makabaton og patas nga kahigayonan sa tibuok yuta; oo, ug matag tawo mipakita og pag-uyon sa pagtubag sa kaugalingon niyang mga sala.

And now I desire that this inequality should be no more in this land, especially among this my people; but I desire that this land be a land of liberty, and every man may enjoy his rights and privileges alike, so long as the Lord sees fit that we may live and inherit the land, yea, even as long as any of our posterity remains upon the face of the land.

And many more things did king Mosiah write unto them, unfolding unto them all the trials and troubles of a righteous king, yea, all the travails of soul for their people, and also all the murmurings of the people to their king; and he explained it all unto them.

And he told them that these things ought not to be; but that the burden should come upon all the people, that every man might bear his part.

And he also unfolded unto them all the disadvantages they labored under, by having an unrighteous king to rule over them;

Yea, all his iniquities and abominations, and all the wars, and contentions, and bloodshed, and the stealing, and the plundering, and the committing of whoredoms, and all manner of iniquities which cannot be enumerated—telling them that these things ought not to be, that they were expressly repugnant to the commandments of God.

And now it came to pass, after king Mosiah had sent these things forth among the people they were convinced of the truth of his words.

Therefore they relinquished their desires for a king, and became exceedingly anxious that every man should have an equal chance throughout all the land; yea, and every man expressed a willingness to answer for his own sins.

39 Samakatwid, ito ay nangyari na tinipon nila ang kanilang sarili na magkakasama sa mga pangkat sa lahat ng dako ng lupain, upang ipahayag ang kanilang tinig hinggil sa kung sino ang dapat nilang maging mga hukom, na hahatol sa kanila alinsunod sa batas na ibinigay sa kanila; at labis silang nagalak dahil sa kalayaang ipinagkaloob sa kanila.

40 At tumibay ang kanilang pagmamahal kay Mosias; oo, at siya ay itinangi nila nang higit pa sa sinumang tao; sapagkat hindi nila siya itinuturing na isang malupit na pinuno na naghahangad na makinabang, oo, para sa yaong karangyaang sumisira sa kaluluwa; sapagkat hindi siya nangamkam ng kayamanan sa kanila, ni hindi siya nalugod sa pagpapadana ng dugo; kundi kanyang itinatatag ang kapayapaan sa lupain, at ipinagkaloob niya sa kanyang mga tao na palayain sila mula sa lahat ng uri ng pagkaalipin; kaya nga, kanilang itinangi siya, oo, nang labis, nang hindi masusukat.

41 At ito ay nangyari na naghirang sila ng mga hukom na mamamahala sa kanila, o hahatol sa kanila nang alinsunod sa batas; at ginawa nila ito sa lahat ng dako ng buong lupain.

42 At ito ay nangyari na nahirang si Alma na maging unang punong hukom, na siya ring mataas na saserdote, na iginawad na katungkulan sa kanya ng kanyang ama, at ibinigay sa kanya ang pamamahala hinggil sa lahat ng gawain ng simbahan.

43 At ngayon, ito ay nangyari na lumakad si Alma sa mga landas ng Panginoon, at sinunod niya ang kanyang mga kautusan, at humahatol siya ng matwid na paghahatol; at nagkaroon ng patuloy na kapayapaan sa lupain.

44 At sa gayon nagsimula ang pamamahala ng mga hukom sa lahat ng dako ng buong lupain ng Zarahemla, sa lahat ng tao na tinatawag na mga Nephita; at si Alma ang naging una at punong hukom.

45 At ngayon, ito ay nangyari na namatay ang kanyang ama, na nasa walumpu't dalawang taong gulang, na nabuhay na isinasakatuparan ang mga kautusan ng Diyos.

46 At ito ay nangyari na namatay rin si Mosias, sa ikatatumpu't tatlong taon ng kanyang paghahari, na nasa animnapu't tatlong taong gulang; na sa kabuuan, limang daan at siyam na taon mula sa panahong nilisan ni Lehi ang Jerusalem.

Busa, nahitabo nga nagpundok sila sa tibuok yuta, aron sa pagpadayag sa ilang mga tingog kon kinsa ang mahimo nilang mga maghuhukom, aron mohukom kanila sumala sa balaod nga gihatag ngadto kanila; ug sila nagmaya sa hilabihan tungod sa kalingkawasan nga gitugyan ngadto kanila.

Ug misamot sila og kalig-on sa paghigugma kang Mosiah; oo, sila nagtamod kaniya labaw kang bisan kinsa nga tawo; kay wala sila magtan-aw kaniya nga usa ka malupigon kinsa nagtinguha nga makabintaha, oo, alang nianang mga katigayonan nga makadunot sa kalag; kay wala siya mangayo og mga katigayonan gikan kanila, wala usab niya ikahimuot ang pagpaagas og dugo; apan gipatunhay niya ang kalinaw diha sa yuta, ug gitugotan niya ang iyang katawhan nga sila makalingkawas gikan sa tanang matang sa pagkaulipon; busa mitamod sila kaniya, oo, sa hilabihan gayod, nga dili masukod.

Ug nahitabo nga nagtudlo sila og mga maghuhukom aron momando kanila, o mohukom kanila sumala sa balaod; ug gibuhat kini nila sa tibuok yuta.

Ug nahitabo nga si Alma gitudlo nga mahimong unang labaw nga maghuhukom, siya mao usab ang labaw nga pari, ang iyang amahan maoy mitugyan sa katungdanan ngadto kaniya, ug mihatag kaniya og katungod kabahin sa tanang kalihokan sa simbahan.

Ug karon nahitabo nga si Alma naglakaw subay sa mga pamaagi sa Ginoo, ug nagsunod siya sa iyang mga sugo, ug siya naghukom sa matarong nga mga paghukom; ug dihay makanunayon nga kalinaw sa tibuok yuta.

Ug sa ingon niana nagsugod ang pagmando sa mga maghuhukom sa tibuok yuta sa Zarahemla, taliwala sa tanan nga katawhan kinsa gitawag nga mga Nephita; ug si Alma mao ang una ug labaw nga maghuhukom.

Ug karon nahitabo nga ang iyang amahan namatay, nag-edad og kawaloan ug duha ka tuig ang panuigon, nagpakabuhi nga matinumanon sa mga sugo sa Dios.

Ug nahitabo nga si Mosiah namatay usab, sa ikakatloan ug tulo nga tuig sa iyang paghari, nag-edad og kan-oman ug tulo ka tuig ang panuigon; mikabat ang tanan og lima ka gatos ug siyam ka tuig gikan sa panahon nga si Lehi mibiya sa Jerusalem.

Therefore, it came to pass that they assembled themselves together in bodies throughout the land, to cast in their voices concerning who should be their judges, to judge them according to the law which had been given them; and they were exceedingly rejoiced because of the liberty which had been granted unto them.

And they did wax strong in love towards Mosiah; yea, they did esteem him more than any other man; for they did not look upon him as a tyrant who was seeking for gain, yea, for that lucre which doth corrupt the soul; for he had not exacted riches of them, neither had he delighted in the shedding of blood; but he had established peace in the land, and he had granted unto his people that they should be delivered from all manner of bondage; therefore they did esteem him, yea, exceedingly, beyond measure.

And it came to pass that they did appoint judges to rule over them, or to judge them according to the law; and this they did throughout all the land.

And it came to pass that Alma was appointed to be the first chief judge, he being also the high priest, his father having conferred the office upon him, and having given him the charge concerning all the affairs of the church.

And now it came to pass that Alma did walk in the ways of the Lord, and he did keep his commandments, and he did judge righteous judgments; and there was continual peace through the land.

And thus commenced the reign of the judges throughout all the land of Zarahemla, among all the people who were called the Nephites; and Alma was the first and chief judge.

And now it came to pass that his father died, being eighty and two years old, having lived to fulfil the commandments of God.

And it came to pass that Mosiah died also, in the thirty and third year of his reign, being sixty and three years old; making in the whole, five hundred and nine years from the time Lehi left Jerusalem.

47 At sa gayon nagtapos ang paghahari ng mga hari sa mga tao ni Nephi; at sa gayon nagtapos ang mga araw ni Alma, na siyang nagtatag ng kanilang simbahan.

Ug sa ingon natapos ang paghari sa mga hari ibabaw sa katawhan ni Nephi; ug sa ingon natapos ang mga adlaw ni Alma, kinsa mao ang magtutukod sa ilang simbahan.

And thus ended the reign of the kings over the people of Nephi; and thus ended the days of Alma, who was the founder of their church.

Ang Aklat ni Alma ang Anak ni Alma

Ang ulat ni Alma, na anak na lalaki ni Alma, ang una at punong hukom ng mga tao ni Nephi, at mataas na saserdote rin sa Simbahan. Isang ulat ng panunungkulan ng mga hukom, at ng mga digmaan at alitan ng mga tao. At ulat din ng isang digmaan na namagitan sa mga Nepbita at sa mga Lamanita, ayon sa talaan ni Alma, ang una at punong hukom.

Alma 1

- 1 Ngayon, ito ay nangyari na sa unang taon ng pamamahala ng mga hukom sa mga tao ni Nephi, mula sa panahong ito, si haring Mosias na yumaon na sa lakad ng buong lupa, na nakipaglaban ng isang mabuting laban, naglakad nang matwid sa harapan ng Diyos, ay walang iniwan na mamahalang kahalili niya; gayunpaman, siya ay nagtakda ng mga batas, at kinilala ang mga ito ng mga tao; kaya nga, sila ay kinailangang sumunod sa mga batas na kanyang ginawa.
- 2 At ito ay nangyari na sa unang taon ng pamamahala ni Alma sa hukumang-luklukan, may isang lalaking dinala sa kanyang harapan upang hatulan, isang malaking lalaki, at nakilala dahil sa kanyang labis na lakas.
- 3 At siya ay lumibot sa mga tao, nangangaral sa kanila ng tinatawag niyang salita ng Diyos, nagpapatotoo laban sa simbahan; ipinahahayag sa mga tao na ang lahat ng saserdote at guro ay nararapat na maging tanyag; at nararapat na hindi gumawa sa pamamagitan ng kanilang mga kamay, kundi nararapat silang tustusan ng mga tao.
- 4 At nagpatotoo rin siya sa mga tao na ang buong sangkatauhan ay maliligtas sa huling araw, at na hindi nila kinakailangang matakot ni manginig, sa halip ay maaari nilang itaas ang kanilang mga ulo at magalak; sapagkat nilikha ng Panginoon ang lahat ng tao, at kanya ring tinubos ang lahat ng tao; at, sa katapusan, ang lahat ng tao ay magkakaroon ng buhay na walang hanggan.

Ang Basahon ni Alma ang Anak nga Lalaki ni Alma

Ang asoy ni Alma, kinsa mao ang anak ni Alma nga lalaki, ang una ug labaw nga maghubukom sa katawhan ni Nephi, ug usab ang labaw nga pari sa Simbahan. Usa ka asoy sa paghari sa mga maghubukom, ug sa mga gubat ug panagbingkil sa katawhan. Ug usab usa ka asoy sa gubat tali sa mga Nepbita ug mga Lamanita, sumala sa talaan ni Alma, ang una ug labaw nga maghubukom.

Alma 1

Karon nahitabo nga sa unang tuig sa paghari sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi, gikan niini nga panahon, si hari Mosiah nga namatay na, kay nakiggubat og usa ka maayo nga pakiggubat, naglakaw nga matarong sa atubangan sa Dios, walay gibilin nga mohari puli kaniya; bisan pa niana siya mihimo og mga balaod, ug gidawat kini sa katawhan; busa sila napugos sa pagtuman sa mga balaod nga iyang gihimo.

Ug nahitabo nga sa unang tuig sa paghari ni Alma sa hukmanan, dihay tawo nga gidala sa iyang atubangan aron hukman, usa ka dakong tawo, ug gibantog sa iyang kakusgan.

Ug gilibot niya ang katawhan, nagsangyaw kanila niana nga iyang gitawag og pulong sa Dios, nakigbatok sa simbahan; nga nagpadayag ngadto sa katawhan nga ang matag pari ug magtutudlo kinahanglan mahimo nga inila; ug sila dili kinahanglan magtrabaho sa ilang mga kamot, ug nga angay gani sila nga suportahan sa katawhan.

Ug siya usab mipamatuod ngadto sa katawhan nga ang tanang katawhan maluwas sa kataposang adlaw, ug nga sila dili angay nga mahadlok ni mangurog, apan nga sila unta mohangad sa ilang mga ulo ug maglipay; kay ang Ginoo milalang sa tanang tawo, ug usab mitubos sa tanang tawo; ug, sa katapusan, ang tanang tawo makaangkon og kinabuhing dayon.

The Book of Alma the Son of Alma

The account of Alma, who was the son of Alma, the first and chief judge over the people of Nephi, and also the high priest over the Church. An account of the reign of the judges, and the wars and contentions among the people. And also an account of a war between the Nephites and the Lamanites, according to the record of Alma, the first and chief judge.

Alma 1

Now it came to pass that in the first year of the reign of the judges over the people of Nephi, from this time forward, king Mosiah having gone the way of all the earth, having warred a good warfare, walking uprightly before God, leaving none to reign in his stead; nevertheless he had established laws, and they were acknowledged by the people; therefore they were obliged to abide by the laws which he had made.

And it came to pass that in the first year of the reign of Alma in the judgment-seat, there was a man brought before him to be judged, a man who was large, and was noted for his much strength.

And he had gone about among the people, preaching to them that which he termed to be the word of God, bearing down against the church; declaring unto the people that every priest and teacher ought to become popular; and they ought not to labor with their hands, but that they ought to be supported by the people.

And he also testified unto the people that all mankind should be saved at the last day, and that they need not fear nor tremble, but that they might lift up their heads and rejoice; for the Lord had created all men, and had also redeemed all men; and, in the end, all men should have eternal life.

- 5 At ito ay nangyari na itinuro niya ang mga bagay na ito nang husto kung kaya't marami ang naniwala sa kanyang mga salita, maging sa napakarami kung kaya't nagsimula silang tustusan siya at bigyan siya ng salapi.
- 6 At nagsimula siyang maiangat sa kapalaluan ng kanyang puso, at magbihis ng napakamamahaling kasuotan, oo, at nagsimula ring magtatag ng isang simbahan alinsunod sa paraan ng kanyang pangangaral.
- 7 At ito ay nangyari na nang humahayo siya, upang mangaral sa mga yaong naniniwala sa kanyang salita, na nakatagpo niya ang isang lalaking nabibilang sa simbahan ng Diyos, oo, maging isa sa kanilang mga guro; at siya ay nagsimulang makipagtalo sa kanya nang matalim, upang kanyang maakay palayo ang mga tao ng simbahan; subalit siya ay napangatwiranan ng lalaki, pinaaalalahanan siya sa pamamagitan ng mga salita ng Diyos.
- 8 Ngayon, ang pangalan ng lalaki ay Gedeon, at siya ang yaong naging kasangkapan sa mga kamay ng Diyos sa pagpapalaya sa mga tao ni Limhi mula sa pagkaalipin.
- 9 Ngayon, sapagkat siya ay napangatwiranan ni Gedeon sa pamamagitan ng mga salita ng Diyos, siya ay napoot kay Gedeon, at hinugot ang kanyang espada at nagsimulang saksakin siya. Ngayon, si Gedeon ay matanda na, kaya nga hindi niya nagawang mapaglabanan ang kanyang mga saksak, kaya nga, napatay siya sa pamamagitan ng espada.
- 10 At ang lalaking pumatay sa kanya ay dinakip ng mga tao ng simbahan, at dinala sa harapan ni Alma, upang mahatulan alinsunod sa mabibigat na kasalanang kanyang nagawa.
- 11 At ito ay nangyari na tumindig siya sa harapan ni Alma at ipinagtanggol ang kanyang sarili nang buong kapangahasan.
- 12 Subalit sinabi ni Alma sa kanya: Dinggin, ito ang unang pagkakataon na ang huwad na pagkasaserdote ay pinasimulan sa mga taong ito. At dinggin, hindi ka lamang nagkasala ng huwad na pagkasaserdote, kundi nagpilit pang ipatupad ito sa pamamagitan ng espada; at kung ang huwad na pagkasaserdote ay ipatutupad sa mga taong ito, hahantong ito sa kanilang lubusang pagkalipol.
- Ug nahitabo nga gitudlo niya pag-ayo kini nga mga butang nga daghan ang mituo sa iyang mga pulong, gani hilabihan ka daghan nga sila misugod sa pagsuporta kaniya ug mihatag kaniya og kwarta.
- Ug nagsugod siya sa pagkamapagarbohon sa iyang kasingkasing, ug nagsul-ob og mahal kaayo nga sapot, oo, ug gani nagsugod sa pagtukod og simbahan sunod sa paagi sa iyang pagsangyaw.
- Ug nahitabo nga samtang miadto siya, aron sa pagsangyaw niadtong kinsa mituo sa iyang pulong, nakasugat siya og tawo kinsa sakop sa simbahan sa Dios, oo, gani usa sa ilang mga magtutudlo; ug siya misugod sa pagpakiglalalis kaniya pag-ayo, aron iyang madala ang katawhan palayo sa simbahan; apan ang tawo misanta kaniya, nagbadlong kaniya gamit ang mga pulong sa Dios.
- Karon ang ngalan sa tawo mao si Gideon; ug siya ang nahimong himan sa mga kamot sa Dios sa pagluwas sa katawhan ni Limhi gikan sa pagkaulipon.
- Karon, tungod kay si Gideon nangatarongan kaniya gamit ang mga pulong sa Dios nasuko siya kang Gideon, ug mihulbot sa iyang espada ug misugod sa pagtigbas kaniya. Karon kay si Gideon tigulang na, busa wala na siya makapanalipod sa iyang mga pagtigbas, busa siya napatay pinaagi sa espada.
- Ug ang tawo kinsa mipatay kaniya gidakop sa katawhan sa simbahan, ug gidala sa atubangan ni Alma, aron hukman sumala sa mga krimen nga iyang nabuhat.
- Ug nahitabo nga mibarog siya sa atubangan ni Alma ug maisogong miatubang sa pagpanalipod sa iyang kaugalingon.
- Apan si Alma miingon kaniya: Tan-awa, kini ang unang higayon nga ang panapi sa pari gitudlo taliwala sa katawhan. Ug tan-awa, dili lamang kay sad-an ka sa panapi sa pari, apan nagtinguha sa pagpatuman niini pinaagi sa espada; ug kon ang panapi sa mga pari ipatuman sa katawhan mosangpot kini sa ilang hingpit nga kalaglagan.
- And it came to pass that he did teach these things so much that many did believe on his words, even so many that they began to support him and give him money.
- And he began to be lifted up in the pride of his heart, and to wear very costly apparel, yea, and even began to establish a church after the manner of his preaching.
- And it came to pass as he was going, to preach to those who believed on his word, he met a man who belonged to the church of God, yea, even one of their teachers; and he began to contend with him sharply, that he might lead away the people of the church; but the man withstood him, admonishing him with the words of God.
- Now the name of the man was Gideon; and it was he who was an instrument in the hands of God in delivering the people of Limhi out of bondage.
- Now, because Gideon withstood him with the words of God he was wroth with Gideon, and drew his sword and began to smite him. Now Gideon being stricken with many years, therefore he was not able to withstand his blows, therefore he was slain by the sword.
- And the man who slew him was taken by the people of the church, and was brought before Alma, to be judged according to the crimes which he had committed.
- And it came to pass that he stood before Alma and pled for himself with much boldness.
- But Alma said unto him: Behold, this is the first time that priestcraft has been introduced among this people. And behold, thou art not only guilty of priestcraft, but hast endeavored to enforce it by the sword; and were priestcraft to be enforced among this people it would prove their entire destruction.

- 13 At pinadanak mo ang dugo ng isang matwid na tao, oo, isang taong nakagawa ng labis na kabutihan sa mga taong ito; at kung amin kang patatawarin, ang kanyang dugo ay pananagutin kami upang maghiganti.
- 14 Samakatwid, hinahatulan kang mamatay, alinsunod sa batas na ibinigay sa atin ni Mosias, na ating huling hari; at ito ay kinilala ng mga taong ito; kaya nga, ang mga taong ito ay kinakailangang sumunod sa batas.
- 15 At ito ay nangyari na kanilang dinakip siya; at ang kanyang pangalan ay Nehor; at kanilang dinala siya sa tuktok ng burol ng Manti, at doon siya pinaamin, o sa madaling salita, umamin sa pagitan ng kalangitan at ng lupa, na ang kanyang itinuro sa mga tao ay salungat sa salita ng Diyos; at doon siya nagdanas ng isang kalunos-lunos na kamatayan.
- 16 Gayunpaman, hindi nito nawakasan ang paglaganap ng huwad na pagkasaserdote sa lupain; sapagkat marami ang nagmamahal sa mga walang kabuluhanang bagay ng daigdig, at humayo silang nangangaral ng mga maling doktrina; at ito ay ginawa nila para sa mga kayamanan at karangalan.
- 17 Gayunpaman, hindi sila nangahas na magsinungaling kung ito ay malalaman dahil sa takot sa batas, sapagkat ang mga sinungaling ay pinarurusahan; kaya nga, sila ay nagkunwaring ipinangangaral ang naaayon sa kanilang paniniwala; at ngayon, ang batas ay walang kapangyarihan sa sinumang tao dahil sa kanyang paniniwala.
- 18 At hindi sila nangahas na magnakaw, dahil sa takot sa batas, sapagkat ang gayon ay pinarurusahan; ni hindi sila nangahas na manloob, ni pumaslang, sapagkat siya na pumapaslang ay pinarurusahan ng kamatayan.
- 19 Subalit ito ay nangyari na sinumang hindi nabibilang sa simbahan ng Diyos ay nagsimulang usigin ang mga yaong nabibilang sa simbahan ng Diyos, at tinaglay sa kanilang sarili ang pangalan ni Cristo.
- 20 Oo, kanilang inusig sila, at sinaktan sila sa pamamagitan ng lahat ng uri ng pananalita, at ito ay dahil sa kanilang pagpapakumbaba; sapagkat hindi sila palalo sa kanilang sariling mga paningin, at dahil sa ipinahayag nila ang salita ng Diyos sa isa't isa, nang walang salapi at walang bayad.
- Ug ikaw nakapaagas sa dugo sa usa ka matarong nga tawo, oo, usa ka tawo kinsa nakahimo og daghan nga kaayohan niini nga katawhan; ug kon kami moluwas kanimo ang iyang dugo modangat kanamo sa pagpanimalos.
- Busa ikaw silotan sa kamatayon, sumala sa balaod nga gihatag kanato ni Mosiah, nga atong kataposang hari; ug kini gidawat niini nga katawhan; busa kini nga katawhan kinahanglan nga mosunod sa balaod.
- Ug nahitabo nga sila midakop kaniya; ug ang iyang ngalan mao si Nehor; ug sila midala kaniya sa ibabaw sa bungtod sa Manti, ug didto siya gipasulti, o labing klaro gipaangkon, tali sa kalangitan ug sa yuta, nga ang iyang gitudlo sa katawhan sukwahi sa pulong sa Dios; ug didto siya nag-antos og makauulaw nga kamatayon.
- Bisan pa niana, wala kini makapahunong sa pagkaylap sa panapi sa pari sa tibuok yuta; kay dihay daghan nga nahigugma sa kawang nga mga butang sa kalibotan, ug nanagsangyaw sila sa sayop nga mga doktrina; ug ila kining gibuhit tungod sa katigayonan ug dungog.
- Bisan pa niana, wala sila mangahas sa pagpamakak, kay kon kini mahibaloan, tungod sa kahadlok sa balaod, kay ang mga bakakon pagasilotan; busa sila nagpakaaron-ingnon nga nagsangyaw sumala sa ilang gituohan; ug karon ang balaod walay gahom ngadto ni bisan kinsa nga tawo tungod sa iyang gituohan.
- Ug wala sila mangahas sa pagpangawat, tungod sa kahadlok sa balaod, kay ang ingon niana pagasilotan; ni mangahas sila sa pagpanulis, ni sa pagpatay, kay siya nga makapatay pagasilotan ngadto sa kamatayon.
- Apan nahitabo nga si bisan kinsa nga dili sakop sa simbahan sa Dios misugod sa paglutos niadtong mga sakop sa simbahan sa Dios, ug ilang gidala ang ngalan ni Kristo.
- Oo, sila milutos kanila, ug misakit kanila gamit ang tanan nga matang sa pulong, ug kini tungod sa ilang pagkamapainubsanon; tungod kay sila dili mapagarbohon sa ilang kaugalingon nga mga mata, ug kay gipakigbahin nila ang pulong sa Dios, ngadto sa usag usa, nga walay kwarta ug walay kantidad.
- And thou hast shed the blood of a righteous man, yea, a man who has done much good among this people; and were we to spare thee his blood would come upon us for vengeance.
- Therefore thou art condemned to die, according to the law which has been given us by Mosiah, our last king; and it has been acknowledged by this people; therefore this people must abide by the law.
- And it came to pass that they took him; and his name was Nehor; and they carried him upon the top of the hill Manti, and there he was caused, or rather did acknowledge, between the heavens and the earth, that what he had taught to the people was contrary to the word of God; and there he suffered an ignominious death.
- Nevertheless, this did not put an end to the spreading of priestcraft through the land; for there were many who loved the vain things of the world, and they went forth preaching false doctrines; and this they did for the sake of riches and honor.
- Nevertheless, they durst not lie, if it were known, for fear of the law, for liars were punished; therefore they pretended to preach according to their belief; and now the law could have no power on any man for his belief.
- And they durst not steal, for fear of the law, for such were punished; neither durst they rob, nor murder, for he that murdered was punished unto death.
- But it came to pass that whosoever did not belong to the church of God began to persecute those that did belong to the church of God, and had taken upon them the name of Christ.
- Yea, they did persecute them, and afflict them with all manner of words, and this because of their humility; because they were not proud in their own eyes, and because they did impart the word of God, one with another, without money and without price.

21 Ngayon, may isang mahigpit na batas sa mga tao ng simbahan, na walang sinumang tao na nabibilang sa simbahan ang magpapasimuno at uusig sa mga yaong hindi nabibilang sa simbahan, at nararapat na walang pag-uusig sa kanila.

22 Gayunpaman, marami sa kanila ang nagsimulang maging palalo, at nagsimulang mainit na makipagtalo sa kanilang mga katunggali, maging hanggang sa paghahatawan; oo, sinasaktan nila ang isa't isa sa pamamagitan ng kanilang mga kamao.

23 Ngayon, ito ay sa ikalawang taon ng panunungkulan ni Alma, at ito ay naging dahilan ng labis na paghihirap sa simbahan; oo, ito ang naging dahilan ng labis na pagsubok sa simbahan.

24 Sapagkat ang mga puso ng marami ay tumigas, at ang kanilang mga pangalan ay binura, kung kaya't hindi na sila muling inalala pa sa mga tao ng Diyos. At marami rin ang inilayo ang kanilang sarili mula sa kanila.

25 Ngayon, ito ay naging isang malaking pagsubok sa mga yaong nanatiling matatag sa pananampalataya; gayunpaman, sila ay naging matatag at hindi natitinag sa pagsunod sa mga kautusan ng Diyos, at kanilang pinasan nang may pagtitiis ang pag-uusig na ibinunton sa kanila.

26 At kapag iniinawan ng mga saserdote ang kanilang gawain upang ipahayag ang salita ng Diyos sa mga tao, ang mga tao ay iniinawan din ang kanilang mga gawain upang pakinggan ang salita ng Diyos. At kapag naipahayag na sa kanila ng mga saserdote ang salita ng Diyos, silang lahat ay muling nagbabalik nang buong sigasig sa kanilang mga gawain; at hindi iniisip ng saserdote na nakahihigit ang kanyang sarili sa kanyang mga tagapakinig, sapagkat ang mangangaral ay hindi nakahihigit kaysa sa tagapakinig, ni ang guro ay hindi nakahihigit kaysa sa mag-aaral; at sa gayon silang lahat ay pantay-pantay, at silang lahat ay gumagawa, bawat tao ayon sa kanyang lakas.

27 At ibinahagi nila ang kanilang kabuhayan, bawat tao alinsunod sa kanyang taglay, sa mga maralita, at nangangailangan, at sa may karamdaman, at sa naghihirap; at hindi sila nagbibihis ng mamahaling kasuotan, gayunman, sila ay maaayos at kaakit-akit.

Karon dihay higpit nga balaod sa katawhan sa simbahan, nga walay bisan kinsa nga tawo, nga nahisakop sa simbahan, nga mobarog ug molutos niadtong dili sakop sa simbahan, ug nga walay himoong pagpanglutos sa usag usa kanila.

Bisan pa niana, dihay daghan kanila kinsa misugod sa pagkamapagarbohon, ug misugod sa mainiton nga pagpakiglalis sa ilang mga kaaway, bisan sa pagbinunalay; oo, sila misukmag sa usag usa gamit ang ilang mga kumo.

Karon nahitabo kini sa ikaduhang tuig sa pagmando ni Alma, ug kini ang hinungdan sa daghan nga kasakit sa simbahan; oo, kini ang hinungdan sa daghan nga pagsulay sa simbahan.

Kay ang mga kasingkasing sa kadaghanan mga tig-a, ug ang ilang mga ngalan gipapas, nga sila wala na hinumdomi taliwala sa katawhan sa Dios. Ug usab daghan ang mipalayo sa ilang kaugalingon gikan kanila.

Karon nahimo kining dako nga pagsulay niadtong nagpabilin nga lig-on ang pagtuo; bisan pa niana, nagmakanunayon sila ug wala matarog sa pagtuman sa mga sugo sa Dios, ug sila midawat nga mapailobon sa pagpanglutos nga gipahamtang diha kanila.

Ug sa dihang ang mga pari mibiya sa ilang trabaho aron sa pagpaambit sa pulong sa Dios ngadto sa katawhan, ang katawhan usab mibiya sa ilang mga trabaho aron maminaw sa pulong sa Dios. Ug sa dihang ang mga pari nakapaambit kanila sa pulong sa Dios silang tanan makugihon nga mibalik pag-usab sa ilang mga trabaho; ug ang pari, nga wala magtamod sa iyang kaugalingon nga labaw sa iyang mga tigpaminaw, kay ang tigsangyaw dili labaw kaysa tigpaminaw, ni ang magtutudlo mas maayo kaysa tinudloan; ug sa ingon niana silang tanan managsama, ug silang tanan nagtrabaho, matag tawo sumala sa iyang kusog.

Ug mipakigbahin sila sa ilang mga kabtangan, matag tawo sumala sa unsay anaa kaniya, ngadto sa mga kabos, ug timawa, ug sa masakiton, ug sa gisakit; ug sila wala magsul-ob og mahalon nga sapot, apan hapsay ug nindot nga tanawon.

Now there was a strict law among the people of the church, that there should not any man, belonging to the church, arise and persecute those that did not belong to the church, and that there should be no persecution among themselves.

Nevertheless, there were many among them who began to be proud, and began to contend warmly with their adversaries, even unto blows; yea, they would smite one another with their fists.

Now this was in the second year of the reign of Alma, and it was a cause of much affliction to the church; yea, it was the cause of much trial with the church.

For the hearts of many were hardened, and their names were blotted out, that they were remembered no more among the people of God. And also many withdrew themselves from among them.

Now this was a great trial to those that did stand fast in the faith; nevertheless, they were steadfast and immovable in keeping the commandments of God, and they bore with patience the persecution which was heaped upon them.

And when the priests left their labor to impart the word of God unto the people, the people also left their labors to hear the word of God. And when the priest had imparted unto them the word of God they all returned again diligently unto their labors; and the priest, not esteeming himself above his hearers, for the preacher was no better than the hearer, neither was the teacher any better than the learner; and thus they were all equal, and they did all labor, every man according to his strength.

And they did impart of their substance, every man according to that which he had, to the poor, and the needy, and the sick, and the afflicted; and they did not wear costly apparel, yet they were neat and comely.

28 At sa gayon nila itinatag ang mga gawain ng simbahan; at sa gayon sila nagsimulang magkaroon muli ng patuloy na kapayapaan, sa kabila ng lahat ng pag-uusig sa kanila.

29 At ngayon, dahil sa katatagan ng simbahan ay nagsimula silang labis na magsiyaman, nananagana sa lahat ng bagay anuman ang kanilang kinakailangan—kasaganaan sa mga kawan ng tupa at kawan ng baka, at patabain ng lahat ng uri, at kasaganaan din sa butil, at sa ginto, at sa pilak, at sa mga mamahaling bagay, at kasaganaan sa sutla at maiinam na hinabing lino, at sa lahat ng uri ng matitibay na tela.

30 At sa gayon, sa kanilang maunlad na kalagayan, hindi nila itinatag ang sinumang mga hubad, o mga gutom, o mga uhaw, o mga may karamdaman, o mga hindi malulusog; at hindi nila inilagak ang kanilang mga puso sa mga kayamanan; kaya nga, sila ay naging mapagbigay sa lahat, sa kapwa matanda at bata, kapwa alipin at malaya, kapwa lalaki at babae, maging sa labas ng simbahan o sa loob ng simbahan, walang itinatangi sa mga tao hinggil sa mga yaong nangangailangan.

31 At sa gayon sila umunlad at naging higit na mayayaman kaysa sa mga yaong hindi nabibilang sa kanilang simbahan.

32 Sapagkat ang mga yaong hindi nabibilang sa kanilang simbahan ay ipinalayaw ang kanilang sarili sa mga pangungulam, at sa pagsamba sa mga diyus-diyusan o katamaran, at sa mga usapang walang katuturan, at sa inggitan at sigalutan; nagbibihis ng mamahaling kasuotan; iniaangat sa kapalaluan ng kanilang sariling mga paningin; nang-uusig, nagsisinungaling, nagnanakaw, nanloloob, gumagawa ng mga pagpapatutot, at pumapaslang, at lahat ng uri ng kasamaan; gayunpaman, ang batas ay ipinatutupad sa lahat ng yaong lumalabag dito, hangga't maaari.

33 At ito ay nangyari na sa pamamagitan ng gayong pagpapatupad ng batas sa kanila, bawat tao ay nagdurusa alinsunod sa nagawa niya, sila ay naging higit na matatag, at hindi nangahas na gumawa ng anumang kasamaan kung ito ay malalaman; kaya nga nagkaroon ng labis na kapayapaan sa mga tao ni Nephi hanggang sa ikalimang taon ng panunungkulan ng mga hukom.

Ug sa ingon niana sila midumala sa mga kalihokan sa simbahan; ug nagsugod na usab sila sa pagbaton og padayon nga kalinaw, bisan pa sa tanan nga mga pagpanglutos kanila.

Ug karon, tungod sa kalig-on sa simbahan sila misugod sa hilabihan nga pagkaadunahan, nakaangkon og kabuhong sa tanan nga butang bisan unsay ilang panginahanglan—kabuhong sa mga panon ug mga kahayopan, ug pinatambok nga nati sa tanan nga matang, ug usab kabuhong sa lugas, ug sa bulawan, ug sa pilak, ug sa mahalona nga mga butang, ug kabuhong sa sida ug maanindot nga binubod nga hilo, ug sa tanan nga matang sa maayo ug yano nga panapton.

Ug sa ingon niana, sa ilang mauswagon nga pagkabutang, wala nila gisalikway si bisan kinsa nga mga hubod, o mga gigutom, o mga giuhaw, o mga masakiton, o ang wala maamumahi; ug wala nila ipahimutang ang ilang mga kasingkasing diha sa mga katigayonan; busa nagmanggihatagon sila ngadto sa tanan, sa tigulang ug sa batan-on, sa ulipon ug sa gawasnon, sa lalaki ug sa babaye, bisan gawas sa simbahan o sulod sa simbahan, sa walay pagpili sa mga tawo nga nagkinahanglan.

Ug sa ingon niana miuswag sila ug nahimong mas adunahan pa kay niadtong dili sakop sa ilang simbahan.

Kay kadtong dili sakop sa ilang simbahan mihimo sa ilang mga kaugalingon nga mga mamamarang, ug sa pagsimba og mga dios-dios o sa pagkatapolan, ug sa mga pagyamyam, ug sa mga kasina ug panagbangi; pagsul-ob sa mahalona nga sapot; ingon nga gibayaw sa garbo sa ilang kaugalingong mga mata; nanglutos, namakak, nanulis, nangawat, nagbuhat og malaw-ay nga mga buhat, ug nagbuno, ug tanan nga matang sa pagkadaotan; bisan pa niana, ang balaod gipahamtang ngadto sa tanan niadtong kinsa milapas niini, kutob sa mahimo.

Ug nahitabo nga sa ingon niana nga paagi sa pagpatuman sa balaod diha kanila, ang matag tawo nag-antos sumala sa unsay iyang gibuhad, mas nalig-on sila, ug wala na mangahas sa pagbuhat og bisan unsa nga pagkadaotan kon kini mahibaloan man; busa, dihay dako nga kalinaw taliwala sa katawhan ni Nephi hangtod sa ikalima nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom.

And thus they did establish the affairs of the church; and thus they began to have continual peace again, notwithstanding all their persecutions.

And now, because of the steadiness of the church they began to be exceedingly rich, having abundance of all things whatsoever they stood in need—an abundance of flocks and herds, and fatlings of every kind, and also abundance of grain, and of gold, and of silver, and of precious things, and abundance of silk and fine-twined linen, and all manner of good homely cloth.

And thus, in their prosperous circumstances, they did not send away any who were naked, or that were hungry, or that were athirst, or that were sick, or that had not been nourished; and they did not set their hearts upon riches; therefore they were liberal to all, both old and young, both bond and free, both male and female, whether out of the church or in the church, having no respect to persons as to those who stood in need.

And thus they did prosper and become far more wealthy than those who did not belong to their church.

For those who did not belong to their church did indulge themselves in sorceries, and in idolatry or idleness, and in babblings, and in envyings and strife; wearing costly apparel; being lifted up in the pride of their own eyes; persecuting, lying, thieving, robbing, committing whoredoms, and murdering, and all manner of wickedness; nevertheless, the law was put in force upon all those who did transgress it, inasmuch as it was possible.

And it came to pass that by thus exercising the law upon them, every man suffering according to that which he had done, they became more still, and durst not commit any wickedness if it were known; therefore, there was much peace among the people of Nephi until the fifth year of the reign of the judges.

Alma 2

- 1 At ito ay nangyari na sa pagsisimula ng ikalimang taon ng kanilang panunungkulan, nagsimulang magkaroon ng alitan sa mga tao; sapagkat isang lalaking tinatawag na Amlici, siya na napakatusong tao, oo, isang matalinong tao sa karunungan ng sanlibutan, siya na alinsunod sa orden ng lalaking pumatay kay Gedeon sa pamamagitan ng espada, na binitay alinsunod sa batas—
- 2 Ngayon, ang Amlici na ito, sa pamamagitan ng kanyang katusuhan, ay nakapanghikayat ng maraming tao na sumunod sa kanya; maging sa napakarami kung kaya't sila ay nagsimulang maging napakalakas; at sila ay nagsimulang magsumikap na iluklok si Amlici na maging hari sa mga tao.
- 3 Ngayon, ito ay nakababahala sa mga tao ng simbahan, at gayundin sa lahat ng yaong hindi nahikayat palayo ng mga panghihikayat ni Amlici; sapagkat nalalaman nila na alinsunod sa kanilang batas, ang mga gayong bagay ay kinakailangang pagtibayin ng tinig ng mga tao.
- 4 Samakatwid, kung magagawang matamo ni Amlici ang tinig ng mga tao, siya, na isang masamang tao, ay pagkakaitan sila ng kanilang mga karapatan at pribilehiyo sa simbahan; sapagkat kanyang layuning wasakin ang simbahan ng Diyos.
- 5 At ito ay nangyari na sama-samang tinipon ng mga tao ang kanilang sarili sa lahat ng dako ng buong lupain, bawat tao alinsunod sa kanyang nasasaisip, kung ito ay para kay o laban kay Amlici, sa magkakahiwalay na pangkat, na may masidhing pagtatalu-talo at kamanghamanghang pakikipag-alitan sa isa't isa.
- 6 At sa gayon nila sama-samang tinipon ang kanilang sarili upang ipahayag ang kanilang tinig hinggil sa paksa; at inilatag ang mga ito sa harapan ng mga hukom.
- 7 At ito ay nangyari na nagpahayag ang tinig ng mga tao laban kay Amlici, kung kaya't hindi siya ginawang hari sa mga tao.
- 8 Ngayon, ito ay nagdulot ng labis na kagalakan sa mga puso ng mga yaong laban sa kanya; subalit pinukaw ni Amlici ang mga yaong tumangkilik sa kanya na magalit laban sa mga yaong hindi tumangkilik sa kanya.

Alma 2

Ug nahitabo nga sa pagsugod sa ikalima nga tuig sa ilang paghari dihay nagsugod nga panagbingkil sa katawhan; kay ang usa ka tawo, nga gitawag og Amlici, siya nga usa ka malimbongon kaayo nga tawo, oo, usa ka maalamon nga tawo sumala sa kaalam sa kalibotan, kay sumusunod siya sa kapunongan sa tawo nga mipatay kang Gideon pinaagi sa espada, kinsa gisilotan sa kamatayon sumala sa balaod—

Karon kini si Amlici, pinaagi sa iyang kamalimbongon, nakadani og daghan nga katawhan nga mosunod kaniya; gani hilabihan kadaghan nga nagsugod sila sa pagkagamhanan kaayo; ug nagsugod sila sa pagpaninguha aron sa pagpalingkod kang Amlici nga mahimong hari sa katawhan.

Karon nakapahadlok kini sa katawhan sa simbahan, ug usab ngadto sa tanan kinsa wala madani sa mga pagpamugos ni Amlici; kay nasayod sila nga sumala sa ilang balaod nga ang maong mga butang kinahanglan matukod pinaagi sa tingog sa katawhan.

Busa, kon makuha ni Amlici ang tingog sa katawhan, siya, nga usa ka daotan nga tawo, mohikaw kanila sa ilang mga katungod ug mga kahigayonan sa simbahan; kay maoy iyang tuyo nga malaglag ang simbahan sa Dios.

Ug nahitabo nga ang katawhan nagpundok sa ilang mga kaugalingon sa tibuok yuta, matag tawo sumala sa iyang hunahuna, kon alang ba kini o batok kang Amlici, sa nagkalain-lain nga mga pundok, nga adunay daghan nga panaglalis ug katingalahan nga mga panagbingkil sa usag usa.

Ug sa ingon niana sila nagpundok sa ilang mga kaugalingon aron ipaabot ang ilang mga tingog mahitungod sa hitabo; ug gipaaturang sila sa mga maghuhukom.

Ug nahitabo nga ang tingog sa katawhan mibatok kang Amlici, nga siya wala mahimong hari sa katawhan.

Karon nakahimo kini og dakong kalipay sa mga kasingkasing niadtong kinsa batok kaniya; apan si Amlici misulsol niadtong midapig kaniya aron masuko batok niadtong wala modapig kaniya.

Alma 2

And it came to pass in the commencement of the fifth year of their reign there began to be a contention among the people; for a certain man, being called Amlici, he being a very cunning man, yea, a wise man as to the wisdom of the world, he being after the order of the man that slew Gideon by the sword, who was executed according to the law—

Now this Amlici had, by his cunning, drawn away much people after him; even so much that they began to be very powerful; and they began to endeavor to establish Amlici to be a king over the people.

Now this was alarming to the people of the church, and also to all those who had not been drawn away after the persuasions of Amlici; for they knew that according to their law that such things must be established by the voice of the people.

Therefore, if it were possible that Amlici should gain the voice of the people, he, being a wicked man, would deprive them of their rights and privileges of the church; for it was his intent to destroy the church of God.

And it came to pass that the people assembled themselves together throughout all the land, every man according to his mind, whether it were for or against Amlici, in separate bodies, having much dispute and wonderful contentions one with another.

And thus they did assemble themselves together to cast in their voices concerning the matter; and they were laid before the judges.

And it came to pass that the voice of the people came against Amlici, that he was not made king over the people.

Now this did cause much joy in the hearts of those who were against him; but Amlici did stir up those who were in his favor to anger against those who were not in his favor.

9 At ito ay nangyari na tinipon nila nang magkakasama ang kanilang sarili, at itinalaga si Amlici na kanilang maging hari.

10 Ngayon, nang si Amlici ay maging hari nila, inutusan niya silang humawak ng mga sandata laban sa kanilang mga kapatid; at ito ay ginawa niya upang mapasailalim sila sa kanya.

11 Ngayon, ang mga tao ni Amlici ay kinilala sa pangalan ni Amlici, na tinatawag na mga Amlicita; at ang nalalabi ay tinawag na mga Nephita, o ang mga tao ng Diyos.

12 Anupa't nalalaman ng mga tao ng mga Nephita ang layunin ng mga Amlicita, at kaya nga sila naghandang harapin sila; oo, sinandatahan nila ang kanilang sarili ng mga espada, at ng mga simitar, at ng mga busog, at ng mga palaso, at ng mga bato, at ng mga tirador, at ng lahat ng uri ng sandata ng digmaan, bawat uri nito.

13 At sa gayon sila nakahandang harapin ang mga Amlicita sa panahon ng kanilang pagdating. At may hinirang na mga kapitan, at nakatataas na kapitan, at punong kapitan alinsunod sa kanilang bilang.

14 At ito ay nangyari na sinandatahan ni Amlici ang kanyang mga tauhan ng lahat ng uri ng sandata ng digmaan ng bawat uri nito; at siya ay naghirang din ng mga tagapamahala at pinuno sa kanyang mga tao, upang pamunuan sila sa pakikidigma laban sa kanilang mga kapatid.

15 At ito ay nangyari na narating ng mga Amlicita ang burol ng Amnihu, na nasa silangan ng ilog Sidon, na dumadaloy nang malapit sa lupain ng Zarahemla, at doon sila nagsimulang makidigma sa mga Nephita.

16 Ngayon, si Alma, na siyang punong hukom at gobernador ng mga tao ni Nephi, kaya nga, siya ay umahong kasama ng kanyang mga tao, oo, kasama ng kanyang mga kapitan, at punong kapitan, oo, sa unahan ng kanyang mga hukbo, laban sa mga Amlicita upang makidigma.

17 At sinimulan nilang patayin ang mga Amlicita sa burol sa silangan ng Sidon. At ang mga Amlicita ay nakipaglaban sa mga Nephita nang buong lakas, kung kaya nga't marami sa mga Nephita ang nagsibagsak sa harapan ng mga Amlicita.

Ug nahitabo nga sila nagpundok sa ilang mga kaugalingon, ug mitudlo kang Amlici nga mahimong ilang hari.

Karon sa dihang si Amlici nahimo nilang hari siya misugo kanila nga mogamit sa ilang mga hinagiban batok sa ilang kaigsoonan; ug kini iyang gibuhat aron siya moulipon kanila nganha kaniya.

Karon ang katawhan ni Amlici nailhan pinaagi sa ngalan ni Amlici, nga gitawag og mga Amlicita; ug ang nahibilin gitawag og mga Nephita, o katawhan sa Dios.

Busa ang katawhan sa mga Nephita nasayod sa tuyo sa mga Amlicita, ug busa sila nangandam sa pagpakigsangka kanila; oo, sila misangkap sa ilang mga kaugalingon og mga espada, ug mga sundang, ug mga gapasan, ug mga panâ, ug mga bato, ug mga saplong, ug sa tanan nga matang sa hinagiban sa gubat, sa matag matang.

Ug sa ingon niana naandam sila sa pagpakigsangka sa mga Amlicita sa panahon sa ilang pagsulong. Ug dihay gipanudlo nga mga kapitan, ug labaw nga mga kapitan, ug dako-dako nga mga kapitan, sumala sa ilang gidaghanon.

Ug nahitabo nga gisangkapan ni Amlici ang iyang mga tawo sa tanan nga matang sa hinagiban sa gubat sa matag matang; ug siya usab mitudlo og mga magmamando ug mga pangulo sa iyang katawhan, aron sa pagpangulo kanila sa pakiggubat batok sa ilang kaigsoonan.

Ug nahitabo nga ang mga Amlicita miabot sa bungtod sa Amnihu, nga dapit sa silangan sa suba sa Sidon, diin midagayday ngadto sa yuta sa Zarahemla, ug didto gisugdan nila ang pagpakiggubat sa mga Nephita.

Karon kay si Alma, mao man ang labaw nga maghuhukom ug gobernador sa katawhan ni Nephi, busa mitungas siya uban sa iyang katawhan, oo, uban sa iyang mga kapitan, ug dako-dako nga mga kapitan, oo, sa pangunahan sa iyang mga kasundalohan, sa pagpakig-away batok sa mga Amlicita.

Ug gisugdan nila ang pagpatay sa mga Amlicita didto sa bungtod sa silangan sa Sidon. Ug ang mga Amlicita nakig-away sa mga Nephita sa tibuok kusog, hangtod nga daghan sa mga Nephita ang nangapokan atubangan sa mga Amlicita.

And it came to pass that they gathered themselves together, and did consecrate Amlici to be their king.

Now when Amlici was made king over them he commanded them that they should take up arms against their brethren; and this he did that he might subject them to him.

Now the people of Amlici were distinguished by the name of Amlici, being called Amlicites; and the remainder were called Nephites, or the people of God.

Therefore the people of the Nephites were aware of the intent of the Amlicites, and therefore they did prepare to meet them; yea, they did arm themselves with swords, and with cimeters, and with bows, and with arrows, and with stones, and with slings, and with all manner of weapons of war, of every kind.

And thus they were prepared to meet the Amlicites at the time of their coming. And there were appointed captains, and higher captains, and chief captains, according to their numbers.

And it came to pass that Amlici did arm his men with all manner of weapons of war of every kind; and he also appointed rulers and leaders over his people, to lead them to war against their brethren.

And it came to pass that the Amlicites came upon the hill Amnihu, which was east of the river Sidon, which ran by the land of Zarahemla, and there they began to make war with the Nephites.

Now Alma, being the chief judge and the governor of the people of Nephi, therefore he went up with his people, yea, with his captains, and chief captains, yea, at the head of his armies, against the Amlicites to battle.

And they began to slay the Amlicites upon the hill east of Sidon. And the Amlicites did contend with the Nephites with great strength, insomuch that many of the Nephites did fall before the Amlicites.

- 18 Gayunpaman, pinalakas ng Panginoon ang kamay ng mga Nephita, kung kaya't napatay nila ang mga Amlicita nang may masidhing pagkatay, kung kaya't nagsimula silang magsitakas sa kanilang harapan.
- 19 At ito ay nangyari na tinugis ng mga Nephita ang mga Amlicita nang buong maghapong yaon, at pinatay sila nang may labis na pagkatay, kung kaya nga't may napatay sa mga Amlicita na labindalawang libo limangdaan tatumpu't dalawang katao; at may napatay sa mga Nephita na anim na libo limangdaan animnapu't dalawang katao.
- 20 At ito ay nangyari na nang hindi na matugis pa ni Alma ang mga Amlicita, iniutos niya sa kanyang mga tao na itayo ang kanilang mga tolda sa lambak ng Gedeon, ang lambak na tinawag alinsunod sa yaong Gedeon na pinatay ng kamay ni Nehor sa pamamagitan ng espada; at sa lambak na ito itinayo ng mga Nephita ang kanilang mga tolda para sa gabing yaon.
- 21 At si Alma ay nagsugo ng mga tagamanman upang sundan ang labi ng mga Amlicita, upang malaman niya ang kanilang mga balak at kanilang mga pakana, nang mabantayan niya ang kanyang sarili laban sa kanila, upang mapangalagaan niya ang kanyang mga tao mula sa pagkalipol.
- 22 Ngayon, ang mga yaong isinugo niya upang magmanman sa kampo ng mga Amlicita ay tinatawag na Zeram, at Amnor, at Manti, at Limher; sila ang mga yaong humayong kasama ang kanilang mga tauhan upang magmanman sa kampo ng mga Amlicita.
- 23 At ito ay nangyari na kinabukasan, nagsibalik sila sa kampo ng mga Nephita na labis na nagmamadali, labis na nanggigilalas, at nakadarama ng labis na pagkatakot, sinasabing:
- 24 Dinggin, aming sinundan ang kampo ng mga Amlicita, at sa aming labis na panggigilalas, sa lupain ng Minon, sa itaas ng lupain ng Zarahemla, sa daan patungo sa lupain ng Nephi, aming nakita ang napakaraming hukbo ng mga Lamanita; at dinggin, ang mga Amlicita ay umanib sa kanila;
- Bisan pa niana ang Ginoo mihatag og kusog sa kamot sa mga Nephita, nga sila mipatay sa mga Amlicita sa hilabihan nga pagpamatay, nga sila misugod sa pag-ikyas sa ilang atubangan.
- Ug nahitabo nga ang mga Nephita migukod sa mga Amlicita sa tibuok niana nga adlaw, ug mipatay kanila sa hilabihang pagpamatay, hangtod nga dihay napatay sa mga Amlicita nga napulog duha ka libo ug lima ka gatos ug katloan ug duha ka tawo; ug dihay napatay sa mga Nephita nga unom ka libo lima ka gatos ug kan-uman ug duha ka tawo.
- Ug nahitabo nga dihang dili na magukdan ni Alma ang mga Amlicita iyang gisugo ang iyang katawhan nga motukod sa ilang mga tolda sa walog sa Gideon, sa walog nga gitawag sunod kang Gideon kinsa gipatay sa mga kamot ni Nehor pinaagi sa espada; ug dinhi niini nga walog ang mga Nephita mitukod sa ilang mga tolda alang nianang gabhiona.
- Ug si Alma mipadala og mga espiya aron sundan ang salin sa mga Amlicita, aron mahibaloan niya ang ilang mga plano ug mga tinago nga laraw, aron iyang mapanalipdan ang iyang kaugalingon batok kanila, nga siya makapanalipod sa iyang katawhan nga dili mapatay.
- Karon kadtong iyang gipadala aron maniid sa kampo sa mga Amlicita gitawag og Zeram, ug Amnor, ug Manti, ug Limher; kini sila ang mikuyog sa ilang mga tawo aron sa pagpaniid sa kampo sa mga Amlicita.
- Ug nahitabo nga sa pagkaugma namalik sila ngadto sa kampo sa mga Nephita nga nagdali sa hilabihan, nga nahibulong og dako, ug mibati og tumang kahadlok, nga nag-ingon:
- Tan-awa, gisundan namo ang kampo sa mga Amlicita, ug sa among dako nga kahibulong, didto sa yuta sa Minon, ibabaw sa yuta sa Zarahemla, didto sa agianan sa yuta sa Nephi, nakita namo ang daghan kaayo nga panon sa mga Lamanita; ug tan-awa, ang mga Amlicita mitipon kanila;
- Nevertheless the Lord did strengthen the hand of the Nephites, that they slew the Amlicites with great slaughter, that they began to flee before them.
- And it came to pass that the Nephites did pursue the Amlicites all that day, and did slay them with much slaughter, inso-much that there were slain of the Amlicites twelve thousand five hundred thirty and two souls; and there were slain of the Nephites six thousand five hundred sixty and two souls.
- And it came to pass that when Alma could pursue the Amlicites no longer he caused that his people should pitch their tents in the valley of Gideon, the valley being called after that Gideon who was slain by the hand of Nehor with the sword; and in this valley the Nephites did pitch their tents for the night.
- And Alma sent spies to follow the remnant of the Amlicites, that he might know of their plans and their plots, whereby he might guard himself against them, that he might preserve his people from being destroyed.
- Now those whom he had sent out to watch the camp of the Amlicites were called Zeram, and Amnor, and Manti, and Limher; these were they who went out with their men to watch the camp of the Amlicites.
- And it came to pass that on the morrow they returned into the camp of the Nephites in great haste, being greatly astonished, and struck with much fear, saying:
- Behold, we followed the camp of the Amlicites, and to our great astonishment, in the land of Minon, above the land of Zarahemla, in the course of the land of Nephi, we saw a numerous host of the Lamanites; and behold, the Amlicites have joined them;

- 25 At kanilang sinasalakay ang ating mga kapatid sa lupaing yaon; at sila ay nagsisitakas sa kanilang harapan kasama ang kanilang mga kawan, at kanilang mga asawa, at kanilang mga anak, patungo sa ating lungsod; at maliban kung magmamadali tayo, mapapasakanila ang ating lungsod, at ang ating mga ama, at ating mga asawa, at ating mga anak ay mapapatay.
- 26 At ito ay nangyari na dinala ng mga tao ni Nephi ang kanilang mga tolda, at nilisan ang lambak ng Gideon patungo sa kanilang lungsod, na lungsod ng Zarahemla.
- 27 At dinggin, habang tinatawid nila ang ilog Sidon, ang mga Lamanita at ang mga Amlicita, na sa wari ay halos kasindami ng mga buhangin sa dagat, ay sinalakay sila upang lipulin sila.
- 28 Gayunpaman, ang mga Nephita na pinalakas ng kamay ng Panginoon, na nanalangin nang mataimtim sa kanya upang kanyang iligtas sila mula sa mga kamay ng kanilang mga kaaway, kaya nga dininig ng Panginoon ang kanilang mga pagsusumamo, at pinalakas sila, at ang mga Lamanita at ang mga Amlicita ay nagsibagsak sa kanilang harapan.
- 29 At ito ay nangyari na nakipaglaban si Alma kay Amlici sa pamamagitan ng espada, nang harapan; at sila ay buong lakas na nakipaglaban sa isa't isa.
- 30 At ito ay nangyari na si Alma, na isang tao ng Diyos, na pinaiiiral ang labis na pananampalataya, ay nagsumamo, sinasabing: O, Panginoon, maawa at iligtas ang aking buhay, nang maging kasangkapan ako sa inyong mga kamay upang iligtas at pangalagaan ang mga taong ito.
- 31 Ngayon, nang sabihin ni Alma ang mga salitang ito ay muli siyang nakipaglaban kay Amlici; at siya ay pinalakas, kung kaya nga't napatay niya si Amlici sa pamamagitan ng espada.
- 32 At siya ay nakipaglaban din sa hari ng mga Lamanita; subalit ang hari ng mga Lamanita ay tumakas mula sa harapan ni Alma at isinugo ang kanyang mga bantay upang makipaglaban kay Alma.
- 33 Subalit si Alma, kasama ang kanyang mga bantay, ay nakipaglaban sa mga bantay ng hari ng mga Lamanita hanggang sa kanyang mapatay at maitaboy silang pabalik.
- Ug gisulong nila ang atong kaigsoonan niana nga yuta; ug miikyas sila gikan kanila dala ang ilang mga panon, ug ilang mga asawa, ug ilang mga anak, paingon sa atong siyudad; ug gawas kon kita magdali maangkon nila ang atong siyudad, ug ang atong mga amahan, ug ang atong mga asawa, ug ang atong mga anak mapatay.
- Ug nahitabo nga ang katawhan ni Nephi midala sa ilang mga tolda, ug mibiya gikan sa walog sa Gideon paingon sa ilang siyudad, nga mao ang siyudad sa Zarahemla.
- Ug tan-awa, samtang nanabok sila sa suba sa Sidon, ang mga Lamanita ug ang mga Amlicita, nga ang gidaghanon hapit sama sa gidaghanon sa mga balas sa dagat, misulong kanila aron sa pagpatay kanila.
- Bisan pa niana, ang mga Nephita nga gilig-on pinaagi sa kamot sa Ginoo, kay nakaampo nga mainiton ngadto kaniya nga siya moluwas kanila gikan sa mga kamot sa ilang mga kaaway, busa ang Ginoo namati sa ilang mga pangamuyo, ug milig-on kanila, ug ang mga Lamanita ug mga Amlicita nangapukan sa ilang atubangan.
- Ug nahitabo nga si Alma nakig-away kang Amlici gamit ang espada, sa inatubangay; ug sila nag-away sa hilabihan, sa usag usa.
- Ug nahitabo nga si Alma, nga usa ka tawo sa Dios, nga nabansay uban sa hugot nga pagtuo, nangamuyo, nga nag-ingon: O Ginoo, kaloy-i ug luwasa ang akong kinabuhi, aron ako mahimong himan sa imong mga kamot sa pagluwas ug pagpanalipod niini nga katawhan.
- Karon sa diha nga nasulti ni Alma kini nga mga pulong nakig-away siya pag-usab kang Amlici; ug nalig-on siya, hangtod nga iyang napatay si Amlici gamit ang espada.
- Ug siya usab nakig-away sa hari sa mga Lamanita; apan ang hari sa mga Lamanita misibog gikan sa atubangan ni Alma ug mipadala sa iyang mga magbalantay aron sa pagpakig-away kang Alma.
- Apan si Alma, uban sa iyang mga magbalantay, nakig-away sa mga magbalantay sa hari sa mga Lamanita hangtod nga siya mipatay ug miabog kanila pagbalik.
- And they are upon our brethren in that land; and they are fleeing before them with their flocks, and their wives, and their children, towards our city; and except we make haste they obtain possession of our city, and our fathers, and our wives, and our children be slain.
- And it came to pass that the people of Nephi took their tents, and departed out of the valley of Gideon towards their city, which was the city of Zarahemla.
- And behold, as they were crossing the river Sidon, the Lamanites and the Amlicites, being as numerous almost, as it were, as the sands of the sea, came upon them to destroy them.
- Nevertheless, the Nephites being strengthened by the hand of the Lord, having prayed mightily to him that he would deliver them out of the hands of their enemies, therefore the Lord did hear their cries, and did strengthen them, and the Lamanites and the Amlicites did fall before them.
- And it came to pass that Alma fought with Amlici with the sword, face to face; and they did contend mightily, one with another.
- And it came to pass that Alma, being a man of God, being exercised with much faith, cried, saying: O Lord, have mercy and spare my life, that I may be an instrument in thy hands to save and preserve this people.
- Now when Alma had said these words he contended again with Amlici; and he was strengthened, insomuch that he slew Amlici with the sword.
- And he also contended with the king of the Lamanites; but the king of the Lamanites fled back from before Alma and sent his guards to contend with Alma.
- But Alma, with his guards, contended with the guards of the king of the Lamanites until he slew and drove them back.

34 At sa gayon niya tinanggalan ng sagabal ang lupa, o sa madaling salita, ang pampang, na nasa kanluran ng ilog Sidon, inihahagis sa mga tubig ng Sidon ang mga katawan ng mga Lamanita na napatay, nang sa gayon ang kanyang mga tao ay magkaroon ng puwang upang makatawid at makipaglaban sa mga Lamanita at sa mga Amlicita sa gawing kanluran ng ilog Sidon.

35 At ito ay nangyari na nang nakatawid na silang lahat sa ilog Sidon, na ang mga Lamanita at Amlicita ay nagsimulang magsitakas mula sa kanilang harapan, sa kabila ng napakarami nila kaya nga hindi sila maaaring mabilang.

36 At sila ay nagsitakas sa harapan ng mga Nephita patungo sa ilang sa kanluran at hilaga, papalayo sa kabila ng mga hangganan ng lupain; at tinugis sila ng mga Nephita sa kanilang lakas, at pinagpapatay sila.

37 Oo, sila ay sinalubong sa lahat ng dako, at pinagpapatay at itinaboy, hanggang sa kumalat sila sa kanluran, at sa hilaga, hanggang sa marating nila ang ilang, na tinatawag na Hermon; at ito ang yaong dako ng ilang na pinamumugaran ng mababangis at mga hayok na hayop.

38 At ito ay nangyari na marami ang namatay sa ilang dahil sa kanilang mga sugat, at kinain ng mga hayop na yaon at gayundin ng mga buwitre ng himpapawid; at ang kanilang mga buto ay natagpuan, at nabunton sa lupa.

Ug sa ingon niana gihawanan niya ang yuta, o ang daplin sa suba, diin nahimutang sa kasadpan sa suba sa Sidon, gipanglabay ang mga lawas sa mga Lamanita nga nangamatay ngadto sa katubigan sa Sidon, aron ang iyang katawhan adunay kaagian sa pagtabok ug sa pagpakig-away sa mga Lamanita ug sa mga Amlicita sa kasadpan nga bahin sa suba sa Sidon.

Ug nahitabo nga dihang nakatabok na silang tanan sa suba sa Sidon ang mga Lamanita ug ang mga Amlicita misugod sa pag-ikyas gikan kanila, bisan pa sa ilang hilabihan ka daghan nga sila dili maihap.

Ug miikyas sila gikan sa mga Nephita paingon sa kamingawan nga anaa sa kasadpan ug amihanan, palayo gikan sa mga utlanan sa yuta; ug ang mga Nephita migukod kanila sa ilang tibuok kusog, ug mipatay kanila.

Oo, gisugat sila sa bisan asang direksyon, ug gipatay ug giabog, hangtod nga sila nagkatibulaag sa kasadpan, ug didto sa amihanan, hangtod sila nangabot sa kamingawan, nga gitawag og Hermounts; ug kini mao ang dapit sa kamingawan nga gihugpaan sa ihalas ug manunukob nga mga mananap.

Ug nahitabo nga daghan ang nangamatay didto sa kamingawan tungod sa ilang mga samad, ug gipangaon sa mga mananap ug usab sa mga magdadagit sa kahanginan; ug ang ilang mga bukog nakit-an, ug nagtipun-og sa yuta.

And thus he cleared the ground, or rather the bank, which was on the west of the river Sidon, throwing the bodies of the Lamanites who had been slain into the waters of Sidon, that thereby his people might have room to cross and contend with the Lamanites and the Amlicites on the west side of the river Sidon.

And it came to pass that when they had all crossed the river Sidon that the Lamanites and the Amlicites began to flee before them, notwithstanding they were so numerous that they could not be numbered.

And they fled before the Nephites towards the wilderness which was west and north, away beyond the borders of the land; and the Nephites did pursue them with their might, and did slay them.

Yea, they were met on every hand, and slain and driven, until they were scattered on the west, and on the north, until they had reached the wilderness, which was called Hermounts; and it was that part of the wilderness which was infested by wild and ravenous beasts.

And it came to pass that many died in the wilderness of their wounds, and were devoured by those beasts and also the vultures of the air; and their bones have been found, and have been heaped up on the earth.

Alma 3

- 1 At ito ay nangyari na ang mga Nephita na hindi napatay ng mga sandata ng digmaan, matapos mailibing ang mga yaong napatay—ngayon, ang bilang ng mga napatay ay hindi mabilang, dahil sa kalakihan ng kanilang bilang—matapos nilang mailibing ang kanilang mga patay, silang lahat ay muling nagsibalik sa kanilang mga lupain, at sa kanilang mga bahay, at kanilang mga asawa, at kanilang mga anak.
- 2 Ngayon, maraming babae at bata ang napatay sa pamamagitan ng espada, at marami rin sa kanilang mga kawan ng tupa at kanilang mga kawan ng baka; at marami rin sa kanilang mga taniman ng butil ang nawasak, sapagkat niyapak-yapakan ang mga ito ng maraming tao.
- 3 At ngayon, kasindami ng mga Lamanita at Amlicita na napatay sa baybay ng ilog Sidon ang itinapon sa mga tubig ng Sidon; at dinggin, ang kanilang mga buto ay nasa kailaliman ng dagat, at ang mga ito ay marami.
- 4 At ang mga Amlicita ay naiiba mula sa mga Nephita sapagkat minarkahan nila ang sarili ng kulay pula sa kanilang mga noo alinsunod sa mga Lamanita; gayunpaman, hindi nila inahit ang kanilang mga ulo na tulad ng mga Lamanita.
- 5 Ngayon, ang mga ulo ng mga Lamanita ay ahit; at sila ay nakahubad, maliban sa balat na nakabigkis sa kanilang mga balakang, at gayundin sa kanilang mga baluti, na nakabigkis sa kanila, at kanilang mga busog, at kanilang mga palaso, at kanilang mga bato, at kanilang mga tirador, at iba pa.
- 6 At ang balat ng mga Lamanita ay maiitim, alinsunod sa markang itinakda sa kanilang mga ama, na isang sumpa sa kanila dahil sa kanilang pagkakasala at kanilang paghihimagsik laban sa kanilang mga kapatid, na binubuo nina Nephi, Jacob, at Jose, at Sam, na mga matwid at banal na kalalakihan.
- 7 At hinangad ng kanilang mga kapatid na lipulin sila, kaya nga sila ay isinumpa; at ang Panginoong Diyos ay naglagay ng marka sa kanila, oo, kina Laman at Lemuel, at gayundin sa mga anak na lalaki ni Ismael, at sa kababaihang Ismaelita.

Alma 3

Ug nahitabo nga ang mga Nephita kinsa wala mapatay pinaagi sa mga hinagiban sa gubat, human molubong sa mga napatay—karon ang gidaghanon sa napatay dili maihap, tungod sa hilabihan ka daghan niini—human nila gilubong ang ilang mga patay silang tanan mibalik ngadto sa ilang mga yuta, ug ngadto sa ilang kabalayan, ug sa ilang mga asawa, ug sa ilang mga anak.

Karon daghan nga mga babaye ug mga bata ang nangamatay pinaagi sa espada, ug daghan usab sa ilang mga panon ug ilang mga kahayopan; ug daghan usab sa ilang kaumahan sa lugas ang nalaglag, kay kini gitunob-tunoban sa mga panon sa katawhan.

Ug karon ang kadaghanon sa nangamatay nga mga Lamanita ug mga Amlicita diha sa daplin sa suba sa Sidon gipanglabay ngadto sa katubigan sa Sidon; ug tan-awa ang ilang mga bukog anaa sa kahiladman sa dagat, ug daghan kini.

Ug ang mga Amlicita mailhan gikan sa mga Nephita, kay gibutangan nila og pula nga timaan ang ilang kaugalingon diha sa ilang mga agtang sunod sa paagi sa mga Lamanita; hinoon wala sila magpakagis sa ilang mga ulo sama sa mga Lamanita.

Karon ang mga ulo sa mga Lamanita gikagisan; ug mga hubo sila, gawas sa mga panit nga gibakos sa ilang mga batang, ug sa ilang hinagiban usab, nga gibakos kanila, ug sa ilang mga gapasan, ug sa ilang mga panâ, ug sa ilang mga bato, ug sa ilang mga saplong, ug uban pa.

Ug ang mga panit sa mga Lamanita itomon, sumala sa timaan nga gibutang sa ilang mga amahan, nga usa ka tunglo nganha kanila tungod sa ilang kalapasan ug sa ilang pagsupil batok sa ilang kaigsoonan, kinsa naglakip kang Nephi, Jacob, ug Joseph, ug Sam, kinsa makiangayon ug mga tawo nga balaan.

Ug ang ilang kaigsoonan nagtinguha sa pagpatay kanila, busa gitunglo sila; ug ang Ginoong Dios mibutang og timaan diha kanila, oo, kang Laman ug kang Lemuel, ug usab sa mga anak nga lalaki ni Ishmael, ug sa kababayen-an nga Ishmaelita.

Alma 3

And it came to pass that the Nephites who were not slain by the weapons of war, after having buried those who had been slain—now the number of the slain were not numbered, because of the greatness of their number—after they had finished burying their dead they all returned to their lands, and to their houses, and their wives, and their children.

Now many women and children had been slain with the sword, and also many of their flocks and their herds; and also many of their fields of grain were destroyed, for they were trodden down by the hosts of men.

And now as many of the Lamanites and the Amlicites who had been slain upon the bank of the river Sidon were cast into the waters of Sidon; and behold their bones are in the depths of the sea, and they are many.

And the Amlicites were distinguished from the Nephites, for they had marked themselves with red in their foreheads after the manner of the Lamanites; nevertheless they had not shorn their heads like unto the Lamanites.

Now the heads of the Lamanites were shorn; and they were naked, save it were skin which was girded about their loins, and also their armor, which was girded about them, and their bows, and their arrows, and their stones, and their slings, and so forth.

And the skins of the Lamanites were dark, according to the mark which was set upon their fathers, which was a curse upon them because of their transgression and their rebellion against their brethren, who consisted of Nephi, Jacob, and Joseph, and Sam, who were just and holy men.

And their brethren sought to destroy them, therefore they were cursed; and the Lord God set a mark upon them, yea, upon Laman and Lemuel, and also the sons of Ishmael, and Ishmaelitish women.

8 At ito ay ginawa upang makilala ang binhi nila mula sa binhi ng kanilang mga kapatid, nang sa gayon mapangalagaan ng Panginoong Diyos ang kanyang mga tao, upang hindi sila maisama at maniwala sa mga maling kaugalian na hahantong sa kanilang pagkalipol.

9 At ito ay nangyari na sinuman ang magsama sa kanyang mga binhi sa mga Lamanita ay nagdadala ng gayunding sumpa sa kanyang mga binhi.

10 Samakatwid, sinuman ang magpahintulot sa kanyang sarili na maakay palayo ng mga Lamanita ay tinawag sa ilalim ng gayong pangalan, at may markang inilagay sa kanya.

11 At ito ay nangyari na sinumang hindi maniwala sa mga kaugalian ng mga Lamanita, subalit naniwala sa mga yaong talaang dinala palabas mula sa lupain ng Jerusalem, at gayundin sa kaugalian ng kanilang mga ama, na tama, na naniwala sa mga kautusan ng Diyos at sinunod ang mga ito, ay tinawag na mga Nephi, o ang mga tao ni Nephi, magmula noon—

12 At sila ang mga yaong nagpanatili ng mga talaan na totoo hinggil sa kanilang mga tao, at gayundin sa mga tao ng mga Lamanita.

13 Ngayon, muli tayong magbabalik sa mga Amlicita, sapagkat may marka ring inilagay sa kanila; oo, inilagay nila ang marka sa kanilang sarili, oo, maging isang markang pula sa kanilang mga noo.

14 Sa gayon natupad ang salita ng Diyos, sapagkat ito ang mga salitang sinabi niya kay Nephi: Dinggin, ang mga Lamanita ay isinumpa ko, at maglalagay ako ng marka sa kanila upang sila at ang kanilang mga binhi ay maihiwalay mula sa iyo at sa iyong mga binhi, simula ngayon at magpakailanman, maliban kung sila ay magsisisi sa kanilang mga kasamaan at bumaling sa akin upang maawa ako sa kanila.

15 At muli: Ako ay maglalagay ng marka sa kanya na isasama ang kanyang mga binhi sa iyong mga kapatid, upang sila ay maisumpa rin.

16 At muli: Ako ay maglalagay ng marka sa kanya na kumakalaban sa iyo at sa iyong mga binhi.

Ug gihimo kini aron ang ilang binhi mailhan gikan sa binhi sa ilang kaigsoonan, nga pinaagi niana ang Ginoong Dios makapanalipod sa iyang katawhan, nga sila dili mosagol ug motuo sa sayop nga mga tradisyon nga maoy hinungdan sa ilang kalaglagan.

Ug nahitabo nga si bisan kinsa nga mosagol sa iyang binhi ngadto sa mga Lamanita nagdala og sama nga tunglo sa iyang binhi.

Busa, si bisan kinsa nga motugot sa iyang kaugalingon nga magpalingla sa mga Lamanita gitawag ubos niana nga ngalan, ug adunay timaan nga ibutang diha kaniya.

Ug nahitabo nga si bisan kinsa nga dili motuo sa tradisyon sa mga Lamanita, apan motuo niadtong mga talaan nga gidala gikan sa yuta sa Jerusalem, ug sa husto usab nga tradisyon sa ilang mga amahan, kinsa mituo sa mga sugo sa Dios ug mituman niini, gitawag og mga Nephi, o ang katawhan ni Nephi, gikan niana nga panahon—

Ug sila mao ang naghupot sa mga talaan nga tinuod bahin sa ilang katawhan, ug usab sa katawhan sa mga Lamanita.

Karon mobalik na usab kita ngadto sa mga Amlicita, kay sila usab adunay timaan nga gibutang diha kanila; oo, mibutang sila og timaan sa ilang mga kaugalingon, oo, gani usa ka pula nga timaan diha sa ilang mga agtang.

Sa ingon niana ang pulong sa Dios natuman, kay mao kini ang mga pulong nga iyang gisulti kang Nephi: Tan-awa, ang mga Lamanita akong gitunglo, ug Ako mobutang og timaan diha kanila nga sila ug ang ilang binhi mabulag gikan kanimong ug sa imong binhi, gikan niini nga panahon ug sa kahangtoran, gawas kon sila mohinulsol sa ilang pagkadaotan ug mobalik ngari kanako aron Ako maluoy kanila.

Ug usab: Ako mobutang og timaan diha kaniya nga mosagol sa iyang binhi uban sa imong kaigsoonan, aron sila matunglo usab.

Ug usab: Ako mobutang og timaan diha kaniya nga makig-away batok kanimong ug sa imong binhi.

And this was done that their seed might be distinguished from the seed of their brethren, that thereby the Lord God might preserve his people, that they might not mix and believe in incorrect traditions which would prove their destruction.

And it came to pass that whosoever did mingle his seed with that of the Lamanites did bring the same curse upon his seed.

Therefore, whosoever suffered himself to be led away by the Lamanites was called under that head, and there was a mark set upon him.

And it came to pass that whosoever would not believe in the tradition of the Lamanites, but believed those records which were brought out of the land of Jerusalem, and also in the tradition of their fathers, which were correct, who believed in the commandments of God and kept them, were called the Nephites, or the people of Nephi, from that time forth—

And it is they who have kept the records which are true of their people, and also of the people of the Lamanites.

Now we will return again to the Amlicites, for they also had a mark set upon them; yea, they set the mark upon themselves, yea, even a mark of red upon their foreheads.

Thus the word of God is fulfilled, for these are the words which he said to Nephi: Behold, the Lamanites have I cursed, and I will set a mark on them that they and their seed may be separated from thee and thy seed, from this time henceforth and forever, except they repent of their wickedness and turn to me that I may have mercy upon them.

And again: I will set a mark upon him that mingleth his seed with thy brethren, that they may be cursed also.

And again: I will set a mark upon him that fighteth against thee and thy seed.

17 At muli, sinasabi ko na siya na tumalikod sa iyo ay hindi na tatawagin pang iyong binhi; at pagpapalain kita, at ang sinumang tatawaging iyong mga binhi, simula ngayon at magpakailanman; at ang mga ito ang mga pangako ng Panginoon kay Nephi at sa kanyang mga binhi.

18 Ngayon, hindi nalalaman ng mga Amlicita na tinutupad nila ang mga salita ng Diyos nang sinimulan nilang markahan ang kanilang sarili sa kanilang mga noo; gayunpaman, sila ay lantarang naghimagsik laban sa Diyos; kaya nga ang sumpa ay kinailangang mapasakanila.

19 Ngayon, nais kong inyong makita na sila ang nagdala sa kanilang sarili ng sumpa; at gayundin, ang bawat taong isinumpa ang siya ring nagdala sa kanyang sarili ng sarili niyang pagkakasumpa.

20 Ngayon, ito ay nangyari na hindi pa lumilipas ang maraming araw matapos ang digmaang pinaglabanan sa lupain ng Zarahemla, ng mga Lamanita at ng mga Amlicita, na may isa pang hukbo ng mga Lamanita na sumalakay sa mga tao ni Nephi, sa yaon ding lugar kung saan nakatagpo ng unang hukbo ang mga Amlicita.

21 At ito ay nangyari na may hukbong ipinadala upang itaboy silang palabas ng kanilang lupain.

22 Ngayon, si Alma rin na nahirapan dahil sa isang sugat ay hindi umahon sa panahong ito upang makipaglaban sa mga Lamanita;

23 Subalit siya ay nagpadala ng napakaraming hukbo laban sa kanila; at sila ay umahon at pinatay ang marami sa mga Lamanita, at itinaboy ang nalalabi sa kanila palabas ng mga hangganan ng kanilang lupain.

24 At pagkatapos, sila ay muling nagbalik at nagsimulang itatag ang kapayapaan sa lupain, na hindi na ginagambala ng ilang panahon ng kanilang mga kaaway.

25 Ngayon, ang lahat ng bagay na ito ay naganap, oo, lahat ng digmaan at alitang ito ay nagsimula at nagtapos sa ikalimang taon ng panunungkulan ng mga hukom.

Ug usab, Ako moingon nga siya nga mobiya gikan kanimo dili na pagatawgon nga imong binhi; ug Ako mopanalangin kanimo, ug ni bisan kinsa nga pagatawgon nga imong binhi; gikan karon ug sa kahangtoran; ug kini mao ang mga saad sa Ginoo ngadto kang Nephi ug sa iyang binhi.

Karon ang mga Amlicita wala masayod nga sila nakatuman sa mga pulong sa Dios sa diha nga misugod sila sa pagbutang og timaan sa ilang mga kaugalingon diha sa ilang mga agtang; bisan pa niana sila mipakita og pagsupil batok sa Dios; busa kinahanglan nga ang tunglo modangat kanila.

Karon manghinaot ko nga kamo makakita nga sila midala diha sa ilang mga kaugalingon sa tunglo; ug gani ang matag tawo nga gitunglo midala diha kaniya sa iyang kaugalingon nga silot.

Karon nahitabo nga dili daghan ang mga adlaw human sa panag-away nga nahitabo sa yuta sa Zarahemla, pinaagi sa mga Lamanita ug sa mga Amlicita, nga dihay lain nga kasundalohan sa mga Lamanita nga misulong sa katawhan ni Nephi, sa sama nga dapit diin ang unang kasundalohan misugat sa mga Amlicita.

Ug nahitabo nga dihay kasundalohan nga gipadala aron sa pag-abog kanila gikan sa ilang yuta.

Karon si Alma nga nag-antos sa iyang kaugalingon sa usa ka samad wala motungas aron makig-away niini nga higayon batok sa mga Lamanita;

Apan mipadala siya og daghan nga kasundalohan batok kanila; ug misulong sila ug mipatay og daghan nga Lamanita, ug miabog sa nahibilin kanila gikan sa mga utlanan sa ilang yuta.

Ug unya mibalik na usab sila ug misugod sa pagpatunhay sa kalinaw sa yuta, kay wala na samoka sulod sa usa ka panahon sa ilang mga kaaway.

Karon kining tanan nga butang nahimo, oo, kining tanan nga panaggubat ug panagbingkil gisugdan ug gitapos sa ikalima nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom.

And again, I say he that departeth from thee shall no more be called thy seed; and I will bless thee, and whomsoever shall be called thy seed, henceforth and forever; and these were the promises of the Lord unto Nephi and to his seed.

Now the Amlicites knew not that they were fulfilling the words of God when they began to mark themselves in their foreheads; nevertheless they had come out in open rebellion against God; therefore it was expedient that the curse should fall upon them.

Now I would that ye should see that they brought upon themselves the curse; and even so doth every man that is cursed bring upon himself his own condemnation.

Now it came to pass that not many days after the battle which was fought in the land of Zarahemla, by the Lamanites and the Amlicites, that there was another army of the Lamanites came in upon the people of Nephi, in the same place where the first army met the Amlicites.

And it came to pass that there was an army sent to drive them out of their land.

Now Alma himself being afflicted with a wound did not go up to battle at this time against the Lamanites;

But he sent up a numerous army against them; and they went up and slew many of the Lamanites, and drove the remainder of them out of the borders of their land.

And then they returned again and began to establish peace in the land, being troubled no more for a time with their enemies.

Now all these things were done, yea, all these wars and contentions were commenced and ended in the fifth year of the reign of the judges.

26 At sa loob ng isang taon ay libu-libo at sampu-sampung libong kaluluwa ang ipinadala sa walang hanggang daigdig, upang anihin nila ang kanilang mga gantimpala alinsunod sa kanilang mga gawa, maging mabuti man o masama, upang umani ng walang hanggang kaligayahan o walang hanggang kalungkutan, alinsunod sa espiritu ng kanilang piniling sundin, kung ito man ay mabuting espiritu o masama.

27 Sapagkat tinatanggap ng bawat tao ang kabayaran mula sa kanya na pinili niyang sundin, at ito ay ayon sa mga salita ng diwa ng propesiya; kaya nga, ito ay mangyayari alinsunod sa katotohanan. At sa gayon nagtapos ang ikalimang taon ng panunungkulan ng mga hukom.

Ug sulod sa usa ka tuig dihay liboan ug napulo ka liboan nga kalag ang napadala ngadto sa kalibotan nga walay kataposan, nga sila moani sa ilang mga ganti sumala sa ilang mga buhat, kon kini mga maayo o kon kini mga daotan, makaani sa mahangtoron nga kalipay o mahangtoron nga pagkauyamot, sumala sa espiritu nga ilang gipili nga sundon, kon kini usa ka maayo nga espiritu o usa ka daotan.

Kay ang matag tawo modawat og mga suhol gikan kaniya nga iyang gipili nga sundon, ug kini sumala sa mga pulong sa espiritu sa panagna; busa himoa kini sumala sa kamatuoran. Ug sa ingon natapos ang ikalima nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom.

And in one year were thousands and tens of thousands of souls sent to the eternal world, that they might reap their rewards according to their works, whether they were good or whether they were bad, to reap eternal happiness or eternal misery, according to the spirit which they listed to obey, whether it be a good spirit or a bad one.

For every man receiveth wages of him whom he listeth to obey, and this according to the words of the spirit of prophecy; therefore let it be according to the truth. And thus endeth the fifth year of the reign of the judges.

Alma 4

- 1 Ngayon, ito ay nangyari na sa ikaanim na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi, na walang mga alitan ni mga digmaan sa lupain ng Zarahemla;
- 2 Subalit ang mga tao ay nahirapan, oo, nahirapan nang labis dahil sa pagkawala ng kanilang mga kapatid, at gayundin sa pagkawala ng kanilang mga kawan ng tupa at kawan ng baka, at gayundin sa pagkawala ng kanilang mga taniman ng butil, na niyapak-yapakan ng mga paa at winasak ng mga Lamanita.
- 3 At labis ang kanilang mga paghihirap kung kaya't ang bawat kaluluwa ay may dahilan upang magdalamhati; at pinaniwalaan nila na ito ay mga kahatulan ng Diyos na ipinadala sa kanila dahil sa kanilang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain; kaya sila ay nagising sa pag-alala sa kanilang tungkulin.
- 4 At sinimulan nilang itatag ang simbahan nang mas lubusan; oo, at marami ang bininyagan sa mga tubig ng Sidon at sumapi sa simbahan ng Diyos; oo, sila ay nabinyagan ng kamay ni Alma, na itinalagang mataas na saserdote sa mga tao ng simbahan, ng kamay ng kanyang amang si Alma.
- 5 At ito ay nangyari na sa ikapitong taon ng panunungkulan ng mga hukom, may mga tatlong libo limangdaang katao ang isinapi ang kanilang sarili sa simbahan ng Diyos at bininyagan. At sa gayon nagtapos ang ikapitong taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi; at nagkaroon ng patuloy na kapayapaan sa buong panahong yaon.
- 6 At ito ay nangyari na sa ikawalong taon ng panunungkulan ng mga hukom, ang mga tao ng simbahan ay nagsimulang maging palalo, dahil sa kanilang labis na kayamanan, at kanilang maiinam na sutla, at kanilang maiinam na hinabing lino, at dahil sa kanilang maraming kawan ng tupa at kawan ng baka, at kanilang ginto at kanilang pilak, at lahat ng uri ng mamahaling bagay, na kanilang natamo sa pamamagitan ng kanilang kasipagan; at sa lahat ng bagay na ito ay naiangat sila sa kapalaluan ng kanilang mga paningin, sapagkat sila ay nagsimulang magbihis ng napakamamahaling kasuotan.

Alma 4

Karon nahitabo nga sa ikaunom nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi, walay mga panagbingkil ni mga gubat sa yuta sa Zarahemla;

Apan ang katawhan gisakit, oo, gisakit sa hilabihan tungod sa pagkawala sa ilang kaigsoonan, ug tungod usab sa pagkawala sa ilang mga panon ug kahayopan, ug tungod usab sa pagkawala sa ilang kaumahan sa lugas, nga gitunob-tunoban ug gilaglag sa mga Lamanita.

Ug hilabihan kaayo ang ilang mga kasakit nga ang matag kalag adunay katarongan nga magbangotan; ug mituo sila nga kini tungod sa mga paghukom sa Dios nga gipadala nganha kanila tungod sa ilang pagkadaotan ug sa ilang pagkasalawayon; busa nahigmata sila sa usa ka paghinumdom sa ilang katungdanan.

Ug gisugdan nila sa pagtukod ang simbahan sa mas hingpit nga paagi; oo, ug daghan ang gibunyagan didto sa katubigan sa Sidon ug nasakop sa simbahan sa Dios; oo, gibunyagan sila pinaagi sa kamot ni Alma, kinsa giordinahan nga labaw nga pari sa katawhan sa simbahan, pinaagi sa kamot sa iyang amahan nga si Alma.

Ug nahitabo nga sa ikapito nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom dihay mga tulo ka libo ug lima ka gatos ka tawo nga mitipon sa ilang mga kaugalingon ngadto sa simbahan sa Dios ug gibunyagan. Ug sa ingon natapos ang ikapito nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi; ug dihay nagpadayon nga kalinaw sa tanan nga panahon.

Ug nahitabo nga sa ikawalo nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom, nga ang katawhan sa simbahan misugod sa pagkamapagarbohon, tungod sa hilabihan kadaghan sa ilang katigayonan, ug sa ilang maanindot nga mga sida nga panapton, ug sa ilang maanindot nga pagkalubid nga panapton, ug tungod sa ilang pundok sa gagmay ug dagkong kahayopan, ug sa ilang mga bulawan ug mga pilak, ug sa tanang matang sa mahalón nga mga butang, nga ilang naangkon tungod sa ilang kakugi; ug tungod niining tanan nga butang sila gibayaw sa garbo sa ilang mga mata, kay nagsugod sila sa pagsul-ob og mahalón kaayong mga sapot.

Alma 4

Now it came to pass in the sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were no contentions nor wars in the land of Zarahemla;

But the people were afflicted, yea, greatly afflicted for the loss of their brethren, and also for the loss of their flocks and herds, and also for the loss of their fields of grain, which were trodden under foot and destroyed by the Lamanites.

And so great were their afflictions that every soul had cause to mourn; and they believed that it was the judgments of God sent upon them because of their wickedness and their abominations; therefore they were awakened to a remembrance of their duty.

And they began to establish the church more fully; yea, and many were baptized in the waters of Sidon and were joined to the church of God; yea, they were baptized by the hand of Alma, who had been consecrated the high priest over the people of the church, by the hand of his father Alma.

And it came to pass in the seventh year of the reign of the judges there were about three thousand five hundred souls that united themselves to the church of God and were baptized. And thus ended the seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi; and there was continual peace in all that time.

And it came to pass in the eighth year of the reign of the judges, that the people of the church began to wax proud, because of their exceeding riches, and their fine silks, and their fine-twined linen, and because of their many flocks and herds, and their gold and their silver, and all manner of precious things, which they had obtained by their industry; and in all these things were they lifted up in the pride of their eyes, for they began to wear very costly apparel.

- 7 Ngayon, ito ang dahilan ng labis na paghihirap ni Alma, oo, at ng marami sa mga taong itinalaga ni Alma na maging mga guro, at saserdote, at matatanda ng simbahan; oo, marami sa kanila ang labis na nagdalamhati dahil sa kasamaang nakita nilang nagsimula sa kanilang mga tao.
- 8 Sapagkat nakita at namasdan nila nang may labis na kalungkutan na ang mga tao ng simbahan ay nagsimulang maiangat sa kapalaluan ng kanilang mga paningin, at ilagak ang kanilang mga puso sa mga kayamanan at sa mga walang kabuluhang bagay ng daigdig, kung kaya't sila ay nagsimulang maging mapanlibak sa isa't isa, at sinimulan nilang usigin ang mga yaong hindi naniniwala alinsunod sa kanilang sariling kagustuhan at kasiyahan.
- 9 At sa gayon, sa ikawalong taong ito ng panunungkulan ng mga hukom, nagsimulang magkaroon ng malaking alitan sa mga tao ng simbahan; oo, nagkaroon ng mga inggitan, at sigalutan, at masamang hangarin, at mga pag-uusig, at kapalaluan, maging hanggang sa mahigitan ang kapalaluan ng mga yaong hindi kabilang sa simbahan ng Diyos.
- 10 At sa gayon nagtapos ang ikawalong taon ng panunungkulan ng mga hukom; at ang kasamaan ng simbahan ay isang malaking batong kinatitisan ng mga yaong hindi kabilang sa simbahan; at sa gayon nagsimulang maantala ang simbahan sa pag-unlad nito.
- 11 At ito ay nangyari na sa pagsisimula ng ikasiyam na taon, nakita ni Alma ang kasamaan ng simbahan, at nakita rin niya na ang halimbawa ng simbahan ay nagsimulang akayin ang mga yaong hindi naniniwala mula sa isang kasamaan sa isa pa, sa gayon dinadala sa pagkawasak ang mga tao.
- 12 Oo, nakita niya ang malaking hindi pagkakapantay-pantay ng mga tao, iniaangat ng ilan ang kanilang sarili sa kanilang kapalaluan, hinahamak ang iba, tinalilikuran ang nangangailangan at ang hubad at ang mga yaong nagugutom, at ang mga yaong nauuhaw, at ang mga yaong may karamdaman at naghihirap.
- Karon kini ang hinungdan sa hilabihan nga kasakit ni Alma, oo, ug sa daghan nga katawhan nga gitudlo ni Alma nga mga magtutudlo, ug mga pari, ug mga anciano diha sa simbahan; oo, daghan kanila naguol kaayo tungod sa kadaotan nga ilang nakita nga nagsugod sa ilang katawhan.
- Kay nakita nila ug natan-awan uban sa tumang kasubo nga ang katawhan sa simbahan misugod nga mabayaw sa garbo sa ilang mga mata, ug nagpahimutang sa ilang mga kasingkasing diha sa mga katigayonan ug sa kawang nga mga butang sa kalibotan, nga nagsugod sila sa pagkamabiay-biayon, sa usa ngadto sa lain, ug misugod sila sa paglutos niadtong mga dili motuo sumala sa ilang kaugalingon nga kabubut-on ug kahimuot.
- Ug sa ingon niana, niining ikawalo nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom, dihay misugod nga hilabihan nga mga panagbingkil taliwala sa katawhan sa simbahan; oo, dihay mga kasina, ug panagbangi, ug daotan og tuyo, ug mga pagpanglutos, ug garbo, hangtod gani milabaw sa garbo niadtong dili sakop sa simbahan sa Dios.
- Ug sa ingon niana natapos ang ikawalo nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom; ug ang pagkadaotan sa simbahan nahimong dako nga babag niadtong dili sakop sa simbahan; ug sa ingon niana ang simbahan nagsugod nga wala na mouswag.
- Ug nahitabo sa pagsugod sa ikasiyam nga tuig, nakita ni Alma ang pagkadaotan sa simbahan, ug nakita usab niya nga ang ehemplo sa simbahan misugod sa pagdala niadtong dili mga matuohon gikan sa usa ka tipik sa kadaotan ngadto sa lain, sa ingon nagdala sa kalaglagan sa katawhan.
- Oo, nakita niya ang dako nga pagkadili patas sa kahimtang sa katawhan, ang uban nagmapahitas-on sa ilang mga kaugalingon, nagtamay sa uban, gitalikdan ang mga timawa ug ang mga hubo ug kadtong mga gigutom, ug kadtong mga giuhaw, ug kadtong mga masakiton ug mga gisakit.
- Now this was the cause of much affliction to Alma, yea, and to many of the people whom Alma had consecrated to be teachers, and priests, and elders over the church; yea, many of them were sorely grieved for the wickedness which they saw had begun to be among their people.
- For they saw and beheld with great sorrow that the people of the church began to be lifted up in the pride of their eyes, and to set their hearts upon riches and upon the vain things of the world, that they began to be scornful, one towards another, and they began to persecute those that did not believe according to their own will and pleasure.
- And thus, in this eighth year of the reign of the judges, there began to be great contentions among the people of the church; yea, there were envyings, and strife, and malice, and persecutions, and pride, even to exceed the pride of those who did not belong to the church of God.
- And thus ended the eighth year of the reign of the judges; and the wickedness of the church was a great stumbling-block to those who did not belong to the church; and thus the church began to fail in its progress.
- And it came to pass in the commencement of the ninth year, Alma saw the wickedness of the church, and he saw also that the example of the church began to lead those who were unbelievers on from one piece of iniquity to another, thus bringing on the destruction of the people.
- Yea, he saw great inequality among the people, some lifting themselves up with their pride, despising others, turning their backs upon the needy and the naked and those who were hungry, and those who were athirst, and those who were sick and afflicted.

- 13 Ngayon, ito ay isang malaking dahilan ng pamimighati sa mga tao, habang ipinagpapakumbaba ng iba ang kanilang sarili, tinutulungan ang mga yaong nangangailangan ng kanilang tulong, katulad ng pamamahagi ng kanilang kabuhayan sa mga maralita at nangangailangan, pinakakain ang nagugutom, at nagdaranas ng lahat ng uri ng paghihirap, para kay Cristo, na aparito ayon sa diwa ng propesiya;
- 14 Tumatanaw sa araw na yaon, sa gayon pinapanatili ang kapatawaran ng kanilang mga kasalanan; na napuspos ng labis na kagalakan dahil sa pagkabuhay na mag-uli ng mga patay, alinsunod sa kalooban at kapangyarihan at pagliligtas ni Jesucristo mula sa mga gapos ng kamatayan.
- 15 At ngayon, ito ay nangyari na si Alma, matapos makita ang mga paghihirap ng mga mapagpakumbabang tagasunod ng Diyos, at ang mga pag-uusig na ibinunton sa kanila ng mga nalalabi sa kanyang mga tao, at nakikita ang lahat ng kanilang hindi pagkakapantay-pantay, ay nagsimulang labis na malungkot; gayunpaman, siya ay hindi binigo ng Espiritu ng Panginoon.
- 16 At siya ay pumili ng isang matalinong lalaki sa matatanda ng simbahan, at binigyan siya ng kapangyarihan alinsunod sa tinig ng mga tao, upang siya ay magkaroon ng kapangyarihang magpatibay ng mga batas alinsunod sa mga batas na ibinigay, at ipatupad ang mga yaon alinsunod sa kasamaan at kasalanan ng mga tao.
- 17 Ngayon, ang pangalan ng lalaking ito ay Nephihas, at siya ay hinirang na punong hukom; at umupo siya sa hukumang-luklukan upang hatulan at pamahalaan ang mga tao.
- 18 Ngayon, hindi ipinagkaloob sa kanya ni Alma ang katungkulan ng pagiging mataas na saserdote ng simbahan, kundi pinanatili niya ang katungkulan ng mataas na saserdote sa kanyang sarili; subalit kanyang ipinaubaya ang hukumang-luklukan kay Nephihas.
- Karon mao kini ang dakong hinungdan sa pagbangotan sa katawhan, samtang ang uban nagpaubos sa ilang kaugalingon, sa pagtabang niadtong nagkinahanglan sa ilang panabang, sama sa paghatag sa ilang kabtangan ngadto sa mga kabos ug mga timawa, pagpakaon sa mga gigutom, ug sa pag-antos sa tanan nga matang sa kasakit, alang kang Kristo, kinsa moanhi sumala sa espiritu sa panagna;
- Nagpaabot nianang adlaw, nga nagbaton og kapasayloan sa ilang mga sala; nga puno sa hilabihan nga kamaya tungod sa pagkabanhaw sa mga patay, sumala sa kabubut-on ug gahom ug kaluwasan pinaagi ni Jesukristo gikan sa mga gapos sa kamatayan.
- Ug karon nahitabo nga si Alma, nga nakakita sa mga kasakit sa mapainubsanon nga mga sumusunod sa Dios, ug sa mga pagpanglutos nga gipahamtang diha kanila pinaagi sa nahibilin sa iyang katawhan, ug nagtan-aw sa tanan nila nga dili patas nga kahimtang, nagsugod sa hilabihan nga pagkaguol; bisan pa niana ang Espiritu sa Ginoo wala mohunong sa pagtabang kaniya.
- Ug mipili siya og tawo nga maalamon kinsa sakop sa mga anciano sa simbahan, ug mihatag kaniya og gahom sumala sa tingog sa katawhan, nga siya makabaton og gahom sa paghimo og mga balaod sumala sa mga balaod nga gihatag na, ug sa pagpatuman niini sumala sa mga kadaotan ug mga krimen sa katawhan.
- Karon ang ngalan niini nga tawo mao si Nephihah, ug gitudlo siya nga labaw nga maghuhukom; ug milingkod siya sa hukmanan aron sa paghukom ug pagdumala sa katawhan.
- Karon wala siya hatagi ni Alma og katungdanan sa pagkalabaw nga pari sa tibuok simbahan, apan gipabilin sa iyang kaugalingon ang katungdanan sa pagkalabaw nga pari; apan iyang gitugyan ang hukmanan ngadto kang Nephihah.
- Now this was a great cause for lamentations among the people, while others were abasing themselves, succoring those who stood in need of their succor, such as imparting their substance to the poor and the needy, feeding the hungry, and suffering all manner of afflictions, for Christ's sake, who should come according to the spirit of prophecy;
- Looking forward to that day, thus retaining a remission of their sins; being filled with great joy because of the resurrection of the dead, according to the will and power and deliverance of Jesus Christ from the bands of death.
- And now it came to pass that Alma, having seen the afflictions of the humble followers of God, and the persecutions which were heaped upon them by the remainder of his people, and seeing all their inequality, began to be very sorrowful; nevertheless the Spirit of the Lord did not fail him.
- And he selected a wise man who was among the elders of the church, and gave him power according to the voice of the people, that he might have power to enact laws according to the laws which had been given, and to put them in force according to the wickedness and the crimes of the people.
- Now this man's name was Nephihah, and he was appointed chief judge; and he sat in the judgment-seat to judge and to govern the people.
- Now Alma did not grant unto him the office of being high priest over the church, but he retained the office of high priest unto himself; but he delivered the judgment-seat unto Nephihah.

19 At ito ay ginawa niya upang makahayogin siya sa kanyang mga tao, o sa mga tao ni Nephi, upang maipangaral niya ang salita ng Diyos sa kanila, upang pukawin sila sa pag-alala sa kanilang tungkulin, at upang mahila niyang pababa, sa pamamagitan ng salita ng Diyos, ang lahat ng kapalaluan at katusuhan at lahat ng alitang umiiral sa kanyang mga tao, nakikitang walang paraan upang kanyang mabawi sila maliban sa paghimok sa pamamagitan ng dalisay na patotoo laban sa kanila.

20 At sa gayon, sa pagsisimula ng ikasiyam na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi, ipinaubaya ni Alma kay Nephihas ang hukumang-luklukan, at lubos na iniukol ang kanyang sarili sa mataas na pagkasaserdote ng banal na orden ng Diyos, para sa patotoo ng salita, alinsunod sa diwa ng paghahayag at propesiya.

Ug kini gibuhat niya aron siya sa iyang kaugalingon makig-uban sa iyang katawhan, o taliwala sa katawhan ni Nephi, aron iyang masangyaw ang pulong sa Dios ngadto kanila, sa pagdasig nila nga mahinumdom sa ilang katungdanan, ug aron iyang hunungon, pinaagi sa pulong sa Dios, ang tanan nga garbo ug pagkamalimbongon ug tanan nga panagbingkil nga anaa sa iyang katawhan, nakakita nga walay paagi nga siya makausab kanila gawas sa paghatag og lunsay nga pagpamatuod batok kanila.

Ug sa ingon niana sa pagsugod sa ikasiyam nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi, si Alma mitugyan sa hukmanan ngadto kang Nephihah, ug bug-os niyang gihalad ang iyang kaugalingon ngadto sa labaw nga pagkapari sa balaan nga kapunongan sa Dios, sa pagpamatuod sa pulong, sumala sa espiritu sa pagpadayag ug pagpanagna.

And this he did that he himself might go forth among his people, or among the people of Nephi, that he might preach the word of God unto them, to stir them up in remembrance of their duty, and that he might pull down, by the word of God, all the pride and craftiness and all the contentions which were among his people, seeing no way that he might reclaim them save it were in bearing down in pure testimony against them.

And thus in the commencement of the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi, Alma delivered up the judgment-seat to Nephihah, and confined himself wholly to the high priesthood of the holy order of God, to the testimony of the word, according to the spirit of revelation and prophecy.

Ang mga salita ni Alma, ang Mataas na Saserdote alinsunod sa banal na orden ng Diyos, na ipinahayag sa mga tao sa kanilang mga lungsod at nasyon sa labat ng dako ng lupain.

Alma 5

- 1 Ngayon, ito ay nangyari na nagsimula si Alma na ipahayag ang salita ng Diyos sa mga tao, una sa lupain ng Zarahemla, at mula roon patungo sa lahat ng dako ng buong lupain.
- 2 At ito ang mga salitang kanyang sinabi sa mga tao ng simbahan na itinatag sa lungsod ng Zarahemla, ayon sa kanyang sariling talaan, sinasabing:
- 3 Ako, si Alma, matapos na maitalaga ng aking amang si Alma na maging isang mataas na saserdote ng simbahan ng Diyos, siya na nagtataglay ng kapangyarihan at karapatan mula sa Diyos na gawin ang mga bagay na ito, dinggin, sinasabi ko sa inyo na siya ay nagsimulang magtatag ng simbahan sa lupain na nasa mga hangganan ng Nephi; oo, ang lupaing tinatawag na lupain ng Mormon; oo, at bininyagan niya ang kanyang mga kapatid sa mga tubig ng Mormon.
- 4 At dinggin, sinasabi ko sa inyo, sila ay naligtas mula sa mga kamay ng mga tao ni haring Noe sa pamamagitan ng awa at kapangyarihan ng Diyos.
- 5 At dinggin, pagkatapos niyon, sila ay dinala sa pagkaalipin ng mga kamay ng mga Lamanita sa ilang; oo, sinasabi ko sa inyo, sila ay nasa pagkabihag, at muli silang pinalaya ng Panginoon mula sa kanilang pagkaalipin sa pamamagitan ng kapangyarihan ng kanyang salita; at tayo ay dinala sa lupaing ito, at dito ay sinimulan din nating magtatag ng simbahan ng Diyos sa lahat ng dako ng lupaing ito.
- 6 At ngayon, dinggin, sinasabi ko sa inyo, aking mga kapatid, kayo na nabibilang sa simbahang ito, napanatili ba ninyo nang husto sa inyong alaala ang pagkabihag ng inyong mga ama? Oo, at napanatili ba ninyo nang husto sa inyong alaala ang kanyang awa at mahabang pagtitis para sa kanila? At bukod doon, napanatili ba ninyo nang husto sa inyong alaala na kanyang iniligtas ang kanilang mga kaluluwa mula sa impiyerno?

Ang mga pulong ni Alma, ang Labaw nga Pari sumala sa balaan nga kapunongan sa Dios, nga gibatang ngadto sa katawhan diba sa ilang mga siyudad ug mga balangay sa tibuok yuta.

Alma 5

- Karon nahitabo nga si Alma misugod sa pagpamulong sa pulong sa Dios ngadto sa katawhan, una sa yuta sa Zarahemla, ug gikan didto ngadto sa tibuok yuta.
- Ug mao kini ang mga pulong nga iyang gipamulong sa katawhan sa simbahan nga gitukod sa siyudad sa Zarahemla, sumala sa iyang kaugalingon nga talaan, nga nag-ingon:
- Ako, si Alma, nga giordinahan sa akong amahan, nga si Alma, nga mahimong labaw nga pari sa simbahan sa Dios, siya nga nakabaton og gahom ug awtoridad gikan sa Dios sa pagbuhat niini nga mga butang, tan-awa, sultihan ko kamo nga siya misugod sa pagtukod og simbahan didto sa yuta nga nahimutang sa mga utlanan sa Nephi; oo, ang yuta nga gitawag nga yuta ni Mormon; oo, ug siya mibunyang sa iyang kaigsoonan sa katubigan sa Mormon.
- Ug tan-awa, sultihan ko kamo, nga sila giluwag gikan sa mga kamot sa katawhan ni hari Noah, pinaagi sa kaluoy ug gahom sa Dios.
- Ug tan-awa, human niana, sila gidala ngadto sa pagkaulipon pinaagi sa mga kamot sa mga Lamanita didto sa kamingawan; oo, sultihan ko kamo, nga sila anaa sa pagkabihag, ug usab ang Ginoo miluwas kanila gikan sa pagkaulipon pinaagi sa gahom sa iyang pulong; ug kami gidala nganhi niini nga yuta, ug dinhi kami nagsugod sa pagtukod sa simbahan sa Dios sa tibuok niini nga yuta usab.
- Ug karon tan-awa, sultihan ko kamo, akong kaigsoonan, kamo nga nahisakop niini nga simbahan, nagbilin ba kamo og igong handomanan sa pagkabihag sa inyong mga amahan? Oo, ug nagbilin ba kamo og igong panumdoman sa iyang kaluoy ug pagkamaintoson ngadto kanila? Ug dugang pa, nagbilin ba kamo og igong panumdoman nga miluwas siya sa ilang mga kalag gikan sa impiyerno?

The words which Alma, the High Priest according to the holy order of God, delivered to the people in their cities and villages throughout the land.

Alma 5

- Now it came to pass that Alma began to deliver the word of God unto the people, first in the land of Zarahemla, and from thence throughout all the land.
- And these are the words which he spake to the people in the church which was established in the city of Zarahemla, according to his own record, saying:
- I, Alma, having been consecrated by my father, Alma, to be a high priest over the church of God, he having power and authority from God to do these things, behold, I say unto you that he began to establish a church in the land which was in the borders of Nephi; yea, the land which was called the land of Mormon; yea, and he did baptize his brethren in the waters of Mormon.
- And behold, I say unto you, they were delivered out of the hands of the people of king Noah, by the mercy and power of God.
- And behold, after that, they were brought into bondage by the hands of the Lamanites in the wilderness; yea, I say unto you, they were in captivity, and again the Lord did deliver them out of bondage by the power of his word; and we were brought into this land, and here we began to establish the church of God throughout this land also.
- And now behold, I say unto you, my brethren, you that belong to this church, have you sufficiently retained in remembrance the captivity of your fathers? Yea, and have you sufficiently retained in remembrance his mercy and long-suffering towards them? And moreover, have ye sufficiently retained in remembrance that he has delivered their souls from hell?

7 Dinggin, binago niya ang kanilang mga puso; oo, sila ay ginising niya mula sa mahimbing na pagkakatulog, at sila ay nagising sa Diyos. Dinggin, sila ay nasa gitna ng kadiliman; gayunpaman, ang kanilang mga kaluluwa ay naliwanagan sa pamamagitan ng liwanag ng walang hanggang salita; oo, sila ay nagapos ng mga gapos ng kamatayan, at ng mga tanikala ng impiyerno, at isang walang hanggang pagkawasak ang naghintay sa kanila.

8 At ngayon, tinatanong ko kayo, aking mga kapatid, sila ba ay nalipol? Dinggin, sinasabi ko sa inyo, Hindi, hindi sila nalipol.

9 At muli, aking itinatanong, ang mga gapos ba ng kamatayan ay nalagot, at ang mga tanikala ng impiyerno na nakagapos sa kanila, ito ba ay nakalag? Sinasabi ko sa inyo, Oo, ang mga ito ay nakalag, at napuspos ang kanilang mga kaluluwa, at umawit sila ng mapagtubos na pag-ibig. At sinasabi ko sa inyo na sila ay naligtas.

10 At ngayon, itinatanong ko sa inyo kung sa anong kalagayan sila naligtas? Oo, anong batayan ang mayroon sila upang umasa ng kaligtasan? Ano ang dahilan ng kanilang pagkakakalag mula sa mga gapos ng kamatayan, oo, at gayundin sa mga tanikala ng impiyerno?

11 Dinggin, masasabi ko sa inyo—hindi ba't ang aking amang si Alma ay naniwala sa mga salitang ipinahayag ng bibig ni Abinadi? At hindi ba't siya ay isang banal na propeta? Hindi ba't siya ay nangusap ng mga salita ng Diyos, at naniwala ang aking amang si Alma sa mga ito?

12 At alinsunod sa kanyang pananampalataya, isang malaking pagbabago ang nangyari sa kanyang puso. Dinggin, sinasabi ko sa inyo na ang lahat ng ito ay totoo.

13 At dinggin, ipinangaral niya ang salita sa inyong mga ama, at isa ring malaking pagbabago ang nangyari sa kanilang mga puso, at sila ay nagpakumbaba ng kanilang sarili at ibinigay ang kanilang pagtitiwala sa totoo at buhay na Diyos. At dinggin, sila ay matatapat hanggang wakas; kaya nga naligtas sila.

14 At ngayon, dinggin, itinatanong ko sa inyo, aking mga kapatid sa simbahan, kayo ba ay espirituwal na isinilang sa Diyos? Inyo bang tinanggap ang kanyang larawan sa inyong mga mukha? Inyo bang naranasan ang malaking pagbabagong ito sa inyong mga puso?

Tan-awa, miusab siya sa ilang mga kasingkasing; oo, mipukaw siya kanila gikan sa lawom nga pagkatulog, ug nahigmata sila ngadto sa Dios. Tan-awa, anaa sila sa taliwala sa kangitngit; bisan pa niana, ang ilang mga kalag nalamdagan pinaagi sa kahayag sa walay kataposan nga pulong; oo, gilibotan sila sa mga higot sa kamatayon, ug sa mga kadena sa impiyerno, ug ang walay kataposan nga kalaglagan naghulat kanila.

Ug karon mangutana ko ninyo, akong kaigsoonan, nalaglag ba sila? Tan-awa, sultihan ko kamo, Wala, wala sila malaglag.

Ug usab mangutana ko, ang mga higot sa kamatayon nabugto ba, ug ang mga kadena sa impiyerno nga naglibot kanila, nabadbad ba? Sultihan ko kamo, Oo, nabadbad kini, ug ang ilang mga kalag nagmalipayon kaayo, ug sila nanag-awit sa matubsanon nga gugma. Ug sultihan ko kamo nga sila nangaluwas.

Ug karon mangutana ko ninyo sa unsa nga mga kondisyon sila nangaluwas? Oo, unsay rason nga makalaom sila og kaluwasan? Unsay hinungdan nga sila nahubaran gikan sa mga higot sa kamatayon, oo, ug usab sa mga kadena sa impiyerno?

Tan-awa, makasulti ko kaninyo—wala ba ang akong amahan nga si Alma motuo sa mga pulong nga gisulti pinaagi sa ba-ba ni Abinadi? Ug dili ba siya usa ka balaan nga propeta? Siya wala ba mamulong sa mga pulong sa Dios, ug ang akong amahan nga si Alma mituo niini?

Ug sumala sa iyang pagtuo dihay usa ka dako nga kausaban nga nahitabo sa iyang kasingkasing. Tan-awa sultihan ko kamo nga kining tanan tinuod.

Ug tan-awa, gisangyaw niya ang pulong ngadto sa inyong mga amahan, ug dihay dako nga kausaban usab nga nahitabo sa ilang mga kasingkasing, ug mipaubos sila sa ilang mga kaugalingon ug mitugyan sa ilang pagsalig sa tinuod ug buhi nga Dios. Ug tan-awa, nagmatinud-anon sila hangtod sa kataposan; busa sila nangaluwas.

Ug karon tan-awa, mangutana ko ninyo, akong kaigsoonan sa simbahan, kamo ba sa espirituhanong paagi natawo ba sa Dios? Nakadawat ba kamo sa iyang hitsura diha sa inyong mga panagway? Nakasinati ba kamo niining dako nga kausaban diha sa inyong mga kasingkasing?

Behold, he changed their hearts; yea, he awakened them out of a deep sleep, and they awoke unto God. Behold, they were in the midst of darkness; nevertheless, their souls were illuminated by the light of the everlasting word; yea, they were encircled about by the bands of death, and the chains of hell, and an everlasting destruction did await them.

And now I ask of you, my brethren, were they destroyed? Behold, I say unto you, Nay, they were not.

And again I ask, were the bands of death broken, and the chains of hell which encircled them about, were they loosed? I say unto you, Yea, they were loosed, and their souls did expand, and they did sing redeeming love. And I say unto you that they are saved.

And now I ask of you on what conditions are they saved? Yea, what grounds had they to hope for salvation? What is the cause of their being loosed from the bands of death, yea, and also the chains of hell?

Behold, I can tell you—did not my father Alma believe in the words which were delivered by the mouth of Abinadi? And was he not a holy prophet? Did he not speak the words of God, and my father Alma believe them?

And according to his faith there was a mighty change wrought in his heart. Behold I say unto you that this is all true.

And behold, he preached the word unto your fathers, and a mighty change was also wrought in their hearts, and they humbled themselves and put their trust in the true and living God. And behold, they were faithful until the end; therefore they were saved.

And now behold, I ask of you, my brethren of the church, have ye spiritually been born of God? Have ye received his image in your countenances? Have ye experienced this mighty change in your hearts?

15 Nananampalataya ba kayo sa pagtubos niya na lumikha sa inyo? Kayo ba ay umaasa nang may mata ng pananampalataya at nakikita ang may kamatayang katawang ito na ibinabangon sa kawalang-kamatayan, at ang kabulukang ito na ibinabangon sa kawalang-kabulukan, upang tumayo sa harapan ng Diyos nang mahatulan alinsunod sa mga gawang kanilang ginawa sa katawang-lupa?

16 Sinasabi ko sa inyo, naiisip ba ninyo sa inyong sarili na naririnig ninyo ang tinig ng Panginoon, na sinasabi sa inyo sa araw na yaon: Lumapit sa akin, kayong mga pinagpala, sapagkat dinggin, ang inyong mga gawa ay mga gawa ng katwiran sa balat ng lupa?

17 O iniisip ba ninyo sa inyong sarili na kayo ay makapagsisinungaling sa Panginoon sa araw na yaon, at makapagsasabing—Panginoon, ang aming mga gawa ay naging mga matwid na gawa sa balat ng lupa—at na ililigtas niya kayo?

18 O kaya naman, naiisip ba ninyo ang inyong sarili na dinala sa harapan ng hukuman ng Diyos nang puno ng pagkakasala at pagsisisi ang inyong mga kaluluwa, na may alaala ng lahat ng inyong pagkakasala, oo, isang ganap na alaala ng lahat ng inyong kasamaan, oo, isang alaala na inyong mapangahas na sinuway ang mga kautusan ng Diyos?

19 Sinasabi ko sa inyo, kayo ba ay makatitingala sa Diyos sa araw na yaon nang may dalisay na puso at malilinis na kamay? Sinasabi ko sa inyo, kayo ba ay makatitingala nang nakaukit ang larawan ng Diyos sa inyong mga mukha?

20 Sinasabi ko sa inyo, kayo ba ay nag-aakalang maliligtas kung naisuko ninyo ang inyong sarili na maging mga sakop ng diyablo?

21 Sinasabi ko sa inyo, malalaman ninyo sa araw na yaon na kayo ay hindi maliligtas; sapagkat walang sinumang tao ang maliligtas maliban kung ang kanyang mga kasuotan ay nahugasang maputi; oo, kailangang dalisayin ang kanyang mga kasuotan hanggang sa ito ay maging malinis sa lahat ng dumi, sa pamamagitan ng dugo niya na siyang sinasabi ng ating mga ama, na paparito upang tubusin ang kanyang mga tao mula sa kanilang mga kasalanan.

Nagpakita ba kamo og pagtuo sa pagkatubos pinaagi kaniya kinsa milalang kaninyo? Naglantaw ba kamo uban ang mata sa pagtuo, ug mosud-ong niining mortal nga lawas nga ibangon sa pagka-imortal, ug kini nga madunoton ibangon sa dili madunoton, nga mobarog sa atubangan sa Dios aron pagahukman sumala sa mga binuhatan nga gihimo sa mortal nga lawas?

Sultihan ko kamo, mahanduraw ba ninyo sa inyong mga kaugalingon nga inyong mabati ang tingog sa Ginoo, nga mag-ingon kaninyo, nianang adlaw: Duol ngari kanako kamo nga mga bulahan, kay tan-awa, ang inyong mga buhat mao ang mga buhat sa pagkamatarong dinhi sa ibabaw sa yuta?

O mahunahuna ba ninyo sa inyong mga kaugalingon nga kamo makapamakak sa Ginoo niana nga adlaw, ug moingon—Ginoo, ang among mga buhat maoy matarong nga mga buhat sa ibabaw sa yuta—ug nga siya moluwas kaninyo?

O sa laing bahin, mahunahuna ba ninyo sa inyong mga kaugalingon nga gidala sa atubangan sa hukmanan sa Dios uban sa inyong mga kalag nga puno sa kasaypanan ug pagbasol, nakaangkon og panumdoman sa tanan ninyo nga mga kasaypanan, oo, usa ka hingpit nga panumdoman sa inyong tanan nga pagkadaotan, oo, usa ka panumdoman nga misupak kamo sa mga sugo sa Dios?

Sultihan ko kamo, makahangad ba kamo sa Dios niana nga adlaw nga adunay putli nga kasingkasing ug limpyo nga mga kamot? Sultihan ko kamo, makahangad ba kamo, ingon nga may hitsura sa Dios nga gikulit sa inyong mga panagway?

Sultihan ko kamo, makahunahuna ba kamo nga maluwas kon gitugyan ninyo ang inyong kaugalingon nga mahimong mga ulipon sa yawa?

Sultihan ko kamo, masayod kamo niana nga adlaw nga kamo dili maluwas; kay walay usa ka tawo nga maluwas gawas kon ang iyang mga sapot mahugasan nga puti; oo, ang iyang mga sapot kinahanglan nga mahugasan hangtod nga malimpyo kini gikan sa tanan nga mansa, pinaagi sa dugo kaniya nga gipamulong sa atong mga amahan, kinsa moanhi aron sa pagtubos sa iyang katawhan gikan sa ilang mga sala.

Do ye exercise faith in the redemption of him who created you? Do you look forward with an eye of faith, and view this mortal body raised in immortality, and this corruption raised in incorruption, to stand before God to be judged according to the deeds which have been done in the mortal body?

I say unto you, can you imagine to yourselves that ye hear the voice of the Lord, saying unto you, in that day: Come unto me ye blessed, for behold, your works have been the works of righteousness upon the face of the earth?

Or do ye imagine to yourselves that ye can lie unto the Lord in that day, and say—Lord, our works have been righteous works upon the face of the earth—and that he will save you?

Or otherwise, can ye imagine yourselves brought before the tribunal of God with your souls filled with guilt and remorse, having a remembrance of all your guilt, yea, a perfect remembrance of all your wickedness, yea, a remembrance that ye have set at defiance the commandments of God?

I say unto you, can ye look up to God at that day with a pure heart and clean hands? I say unto you, can you look up, having the image of God engraven upon your countenances?

I say unto you, can ye think of being saved when you have yielded yourselves to become subjects to the devil?

I say unto you, ye will know at that day that ye cannot be saved; for there can no man be saved except his garments are washed white; yea, his garments must be purified until they are cleansed from all stain, through the blood of him of whom it has been spoken by our fathers, who should come to redeem his people from their sins.

22 At ngayon, tinatanong ko kayo, aking mga kapatid, ano ang madarama ng sinuman sa inyo, kung kayo ay tatayo sa harapan ng hukuman ng Diyos, na ang inyong mga kasuotan ay nabahiran ng dugo at ng lahat ng uri ng karumihan? Dinggin, ano ang patototohanan ng mga bagay na ito laban sa inyo?

23 Dinggin, hindi ba't patototohanan ng mga ito na kayo ay mga mamamatay-tao, oo, at kayo rin ay nagkasala ng lahat ng uri ng kasamaan?

24 Dinggin, aking mga kapatid, inakala ba ninyo na ang gayon ay magkakaroong ng lugar na mauupuan sa kaharian ng Diyos, kasama ni Abraham, kasama ni Isaac, at kasama ni Jacob, at gayundin ng lahat ng banal na propeta, na ang mga kasuotan ay nalinis at walang bahid-dungis, dalisay at maputi?

25 Sinasabi ko sa inyo, Hindi; maliban kung gawin ninyong isang sinungaling mula sa simula ang ating Lumikha, o ipalagay na siya ay isang sinungaling mula sa simula, hindi ninyo maipapalagay na ang gayon ay magkakaroong ng lugar sa kaharian ng langit; sa halip sila ay itatakwil sapagkat sila ang mga anak ng kaharian ng diyablo.

26 At ngayon, dinggin, sinasabi ko sa inyo, aking mga kapatid, kung inyo nang naranasan ang pagbabago ng puso, at kung inyo nang nadama ang umawit ng awit ng mapagtubos na pag-ibig, itinatanong ko, nadarama ba ninyo ang gayon ngayon?

27 Kayo ba ay lumakad na pinananatiling walang sala ang inyong sarili sa harapan ng Diyos? Masasabi ba ninyo sa inyong sarili, kung kayo ay tatawaging mamatay sa mga sandaling ito, na kayo ay naging sapat na mapagpakumbaba? Na ang inyong mga kasuotan ay nalinis at nagawang maputi sa pamamagitan ng dugo ni Cristo, na paparito upang tubusin ang kanyang mga tao mula sa kanilang mga kasalanan?

28 Dinggin, nahubad na ba sa inyo ang kapalaluan? Sinasabi ko sa inyo, kung hindi, kayo ay hindi pa nakahandang humarap sa Diyos. Dinggin, kayo ay kailangang maghanda nang mabilis; sapagkat ang kaharian ng langit ay nalalapit na, at ang gayon ay walang buhay na walang hanggan.

Ug karon mangutana ko ninyo, akong kaigsoonan, unsa ang inyong bation, kon kamo mobarog sa atubangan sa hukuman sa Dios, nga ang inyong mga sapot namansahan sa dugo ug sa tanan nga matang sa kahugawan? Tan-awa, unsay ipamatuod niining mga butanga batok kaninyo?

Tan-awa, sila dili ba magpamatuod nga kamo mga mamumuno, oo, ug usab nga kamo mabasol sa tanan nga matang sa pagkadaotan?

Tan-awa, akong kaigsoonan, kamo nagdahom ba nga ang maong tawo makaangkon og usa ka dapit nga kalingkoran didto sa gingharian sa Dios, uban ni Abraham, uban ni Isaac, ug uban ni Jacob, ug usab sa tanan nga balaan nga mga propeta, kansang mga sapot nalimpyo ug walay lama, putli ug puti?

Sultihan ko kamo, Wala; gawas kon kamo mohimo sa atong Tiglalang nga usa ka bakakon gikan sa sinugdanan, o modahom nga siya usa ka bakakon gikan sa sinugdanan, kamo dili magdahom nga ang maong tawo makaangkon og dapit sa gingharian sa langit; apan sila isalikway sa gawas kay sila mao ang mga anak sa gingharian sa yawa.

Ug karon tan-awa, sultihan ko kamo, akong kaigsoonan, kon nakasinati kamo og kausaban sa kasingkasing, ug kon mibati kamo sa pag-awit sa awit sa matubsanon nga gugma, mangutana ko, mibati ba kamo niini karon?

Naglakaw ba kamo, nga nag-amping sa inyong mga kaugalingon nga walay sala sa atubangan sa Dios? Makaingon ba kamo, nga kon tawagon kamo aron mamatay niini nga takna, diha sa inyong mga kaugalingon, nga kamo adunay igo nga pagpaubos? Nga ang inyong mga sapot nalimpyo ug nahimong puti pinaagi sa dugo ni Kristo, kinsa moanhi aron sa pagtubos sa iyang katawhan gikan sa ilang mga sala?

Tan-awa, giwagtang ba ninyo ang garbo? Sultihan ko kamo, kay kon wala dili pa kamo andam nga mosugat sa Dios. Tan-awa kinahanglan nga mangandam kamo sa labing madali; kay ang gingharian sa langit duol na, ug ang maong tawo dili makaangkon og kinabuhing dayon.

And now I ask of you, my brethren, how will any of you feel, if ye shall stand before the bar of God, having your garments stained with blood and all manner of filthiness? Behold, what will these things testify against you?

Behold will they not testify that ye are murderers, yea, and also that ye are guilty of all manner of wickedness?

Behold, my brethren, do ye suppose that such an one can have a place to sit down in the kingdom of God, with Abraham, with Isaac, and with Jacob, and also all the holy prophets, whose garments are cleansed and are spotless, pure and white?

I say unto you, Nay; except ye make our Creator a liar from the beginning, or suppose that he is a liar from the beginning, ye cannot suppose that such can have place in the kingdom of heaven; but they shall be cast out for they are the children of the kingdom of the devil.

And now behold, I say unto you, my brethren, if ye have experienced a change of heart, and if ye have felt to sing the song of redeeming love, I would ask, can ye feel so now?

Have ye walked, keeping yourselves blameless before God? Could ye say, if ye were called to die at this time, within yourselves, that ye have been sufficiently humble? That your garments have been cleansed and made white through the blood of Christ, who will come to redeem his people from their sins?

Behold, are ye stripped of pride? I say unto you, if ye are not ye are not prepared to meet God. Behold ye must prepare quickly; for the kingdom of heaven is soon at hand, and such an one hath not eternal life.

29 Dinggin, sinasabi ko, mayroon bang isa man sa inyo na hindi pa nahuhubaran ng inggit? Sinasabi ko sa inyo na ang gayon ay hindi nakahanda; at nais ko na maghanda siya nang mabilis, sapagkat ang oras ay malapit na; at hindi niya nalalaman kung kailan darating ang panahon, sapagkat ang gayon ay hindi matatagpuang walang kasalanan.

30 At sinasabi ko muli sa inyo, mayroon bang isa man sa inyo na gumagawa ng pangungutya sa kanyang kapatid, o ibinubuntan sa kanya ang mga pag-uusig?

31 Sa aba sa gayon, sapagkat hindi siya nakahanda, at ang panahon ay nalalapit na, na kailangan niyang magsisi o hindi siya maliligtas!

32 Oo, maging sa aba ninyong lahat na manggagawa ng kasamaan; magsisi, magsisi, sapagkat ang Panginoong Diyos ang nagsalita nito!

33 Dinggin, siya ay nagpadala ng paanyaya sa lahat ng tao, sapagkat ang mga bisig ng awa ay nakaunat sa kanila, at kanyang sinabi: Magsisi, at akin kayong tatanggapin.

34 Oo, kanyang sinabi: Lumapit sa akin at kayo ay makababahagi sa bunga ng punungkahoy ng buhay; oo, kayo ay malayang makakakain at makaiinom ng tinapay at ng mga tubig ng buhay;

35 Oo, lumapit sa akin at gumawa ng mga gawa ng katwiran at hindi kayo puputulin at ihahagis sa apoy—

36 Sapagkat dinggin, ang panahon ay nalalapit na, na ang sinumang hindi namumunga ng mabuting bunga, o ang sinumang hindi gumagawa ng mga gawa ng katwiran, siya rin ay may dahilan upang managhoy at magdalamhati.

37 O kayong mga manggagawa ng kasamaan; kayong nagmamataas sa mga walang kabuluhang bagay ng daigdig, kayo na nagkukunwaring nakaaalam sa mga landas ng katwiran, gayunman ay mga naliligaw, na tulad ng mga tupang walang pastol, bagama't tinawag kayo ng pastol at tinatawag pa rin kayo, subalit ayaw ninyong makinig sa kanyang tinig!

38 Dinggin, sinasabi ko sa inyo, na tinatawag kayo ng mabuting pastol; oo, at sa kanyang sariling pangalan niya kayo tinatawag, na ang pangalan ay Cristo; at kung hindi kayo makikinig sa tinig ng mabuting pastol, sa pangalang itinatawag sa inyo, dinggin, kayo ay hindi mga tupa ng mabuting pastol.

Tan-awa, mosulti ko, aduna bay usa taliwala kaninyo nga wala mowagtang sa kasina? Sultihan ko kamo nga ang maong tawo dili andam; ug ako buot nga siya mangandam sa labing madali, kay ang takna nagkaduol na, ug wala siya masayod kanus-a moabot ang takna; kay ang maong tawo dili makaplagan nga walay kasaypanan.

Ug usab sultihan ko kamo, aduna ba kaninyo nga nagbiaybiay sa iyang igsoon, o naghimo og grabeng pagpanglutos kaniya?

Alaot ang maong tawo, kay siya dili andam, ug ang takna duol na nga siya kinahanglan nga maghinulsol o siya dili maluwas!

Oo, gani alaot kamong tanan nga mga tigbuhat og kadaotan; paghinulsol, paghinulsol, kay ang Ginoong Dios ang namulong niini!

Tan-awa, mipadala siya og usa ka pagdapit ngadto sa tanan nga mga tawo, kay ang mga buktion sa kaluoy gitunol ngadto kanila, ug siya miingon: Paghinulsol, ug Ako modawat kaninyo.

Oo, siya miingon: Duol ngari kanako ug makaambit kamo sa bunga sa kahoy sa kinabuhì; oo, makakaon ug makainom kamo sa pan ug tubig sa kinabuhì nga gawasnon;

Oo, duol ngari kanako ug paghimo og mga buhat sa pagkamatarong, ug dili kamo isalikway ug itambog sa kalayo—

Kay tan-awa, ang takna duol na nga kinsa kadtong mohatag og dili maayo nga bunga, o bisan kinsa nga dili mohimo sa mga buhat sa pagkamatarong, ang mao adunay hinungdan sa pagdangoyngoy ug pagbangotan.

O nga tigbuhat kamo og daotan; nga nanghambog kamo sa walay kapuslanan nga mga butang sa kalibotan, nga nagpatuo kamo nga nasayod sa mga paagi sa pagkamatarong apan nahisalaag, sama sa karnero nga walay magbalantay, bisan pa og ang usa ka magbalantay nagtawag kaninyo ug sa gihapon nanawag kaninyo, apan kamo dili mopatalinghog sa iyang tingog!

Tan-awa, sultihan ko kamo, nga ang maayo nga magbalantay nagtawag kaninyo; oo, ug sa iyang kaugalingon nga ngalan siya nagtawag kaninyo, nga mao ang ngalan ni Kristo; ug kon kamo dili mopatalinghog sa tingog sa maayo nga magbalantay, sa ngalan diin gitawag kamo, tan-awa, kamo dili karnero sa maayo nga magbalantay.

Behold, I say, is there one among you who is not stripped of envy? I say unto you that such an one is not prepared; and I would that he should prepare quickly, for the hour is close at hand, and he knoweth not when the time shall come; for such an one is not found guiltless.

And again I say unto you, is there one among you that doth make a mock of his brother, or that heapeth upon him persecutions?

Wo unto such an one, for he is not prepared, and the time is at hand that he must repent or he cannot be saved!

Yea, even wo unto all ye workers of iniquity; repent, repent, for the Lord God hath spoken it!

Behold, he sendeth an invitation unto all men, for the arms of mercy are extended towards them, and he saith: Repent, and I will receive you.

Yea, he saith: Come unto me and ye shall partake of the fruit of the tree of life; yea, ye shall eat and drink of the bread and the waters of life freely;

Yea, come unto me and bring forth works of righteousness, and ye shall not be hewn down and cast into the fire—

For behold, the time is at hand that whosoever bringeth forth not good fruit, or whosoever doeth not the works of righteousness, the same have cause to wail and mourn.

O ye workers of iniquity; ye that are puffed up in the vain things of the world, ye that have professed to have known the ways of righteousness nevertheless have gone astray, as sheep having no shepherd, notwithstanding a shepherd hath called after you and is still calling after you, but ye will not hearken unto his voice!

Behold, I say unto you, that the good shepherd doth call you; yea, and in his own name he doth call you, which is the name of Christ; and if ye will not hearken unto the voice of the good shepherd, to the name by which ye are called, behold, ye are not the sheep of the good shepherd.

39 At ngayon, kung kayo ay hindi mga tupa ng mabuting pastol, saang kawan kayo kabilang? Dinggin, sinasabi ko sa inyo, na ang diyablo ang inyong pastol, at kabilang kayo sa kanyang kawan; at ngayon, sino ang makapagkakaila nito? Dinggin, sinasabi ko sa inyo, ang sinumang magkaila nito ay isang sinungaling at isang anak ng diyablo.

40 Sapagkat sinasabi ko sa inyo na anumang mabuti ay nagmumula sa Diyos, at anumang masama ay nagmumula sa diyablo.

41 Samakatwid, kung ang isang tao ay gumagawa ng mabubuting gawa, nakikinig siya sa tinig ng mabuting pastol, at sumusunod siya sa kanya; subalit sinumang gumagawa ng masasamang gawa, siya rin ay nagiging isang anak ng diyablo, sapagkat nakikinig siya sa kanyang tinig, at sumusunod sa kanya.

42 At sinumang gumagawa nito ay kailangang tumanggap ng kanyang kabayaran mula sa kanya; kaya nga, para sa kanyang kabayaran, siya ay tatanggap ng kamatayan, sa mga bagay na nauukol sa pagkamatwid, sapagkat patay sa lahat ng mabubuting gawa.

43 At ngayon, aking mga kapatid, nais kong pakinggan ninyo ako, sapagkat ako ay nagsasalita sa kasiglahan ng aking kaluluwa; sapagkat dinggin, nagsalita ako sa inyo nang malinaw upang kayo ay huwag magkamali, o nagsalita alinsunod sa mga kautusan ng Diyos.

44 Sapagkat ako ay tinawag na magsalita sa ganitong paraan, alinsunod sa banal na orden ng Diyos na na kay Cristo Jesus; oo, ako ay inutusang tumayo at magpatotoo sa mga taong ito sa mga bagay na sinabi ng ating mga ama hinggil sa mga bagay na magaganap.

45 At hindi lamang ito. Hindi ba ninyo naiisip na alam ko ang mga bagay na ito sa aking sarili? Dinggin, nagpapatotoo ako sa inyo na alam ko na ang mga bagay na aking sinabi ay totoo. At sa palagay ninyo, paanong alam ko ang katiyakan ng mga ito?

Ug karon kon kamo dili karnero sa maayo nga magbalantay, sa unsa kaha nga panon kamo? Tan-awa, sultihan ko kamo nga ang yawa mao ang inyong magbalantay, ug kamo anaa sa iyang panon; ug karon, kinsa ang makalimod niini? Tan-awa, sultihan ko kamo, si bisan kinsa ang molimod niini usa ka bakakon ug anak sa yawa.

Kay sultihan ko kamo nga ang bisan unsa nga maayo nagagikan sa Dios, ug bisan unsa nga daotan nagagikan sa yawa.

Busa, kon ang usa ka tawo magdala og mga maayo nga buhat siya nagpatalinghog sa tingog sa maayo nga magbalantay, ug siya nagsunod kaniya; apan si bisan kinsa nga magbuhat og daotan nga mga buhat, ang mao mahimo nga anak sa yawa, kay siya mipatalinghog sa iyang tingog, ug misunod kaniya.

Ug si bisan kinsa nga nagbuhat niini makadawat sa iyang mga ganti gikan kaniya; busa, alang sa iyang mga ganti siya makadawat og kamatayon, bahin sa mga butang nga may kalabotan sa pagkamatarong, tungod kay dili na makahimo sa tanan nga maayong mga buhat.

Ug karon, akong kaigsoonan, gusto ko nga mamati kamo kanako, kay ako mamulong sa kusog sa akong kalag; kay tan-awa, namulong ako kaninyo sa yano aron kamo dili masayop, o namulong sumala sa mga sugo sa Dios.

Kay gitawag ako sa pagpamulong niining paagiha, sumala sa balaan nga kapunongan sa Dios, diin anaa ni Kristo Jesus; oo, gisugo ako sa pagbarog ug pagpamatuod ngadto niini nga katawhan sa mga butang nga gipamulong sa atong mga amahan mahitungod sa mga butang nga moabot.

Ug dili pa kini mao ang tanan. Wala ba maghunahuna kamo nga ako nasayod niini nga mga butang sa akong kaugalingon? Tan-awa, mopamatuod ako kaninyo nga nasayod ako nga kining mga butang nga akong gipamulong tinuod. Ug sa unsa nga paagi sa inyong hunahuna nga nasayod ako sa kasiguroan niini?

And now if ye are not the sheep of the good shepherd, of what fold are ye? Behold, I say unto you, that the devil is your shepherd, and ye are of his fold; and now, who can deny this? Behold, I say unto you, whosoever denieth this is a liar and a child of the devil.

For I say unto you that whatsoever is good cometh from God, and whatsoever is evil cometh from the devil.

Therefore, if a man bringeth forth good works he hearkeneth unto the voice of the good shepherd, and he doth follow him; but whosoever bringeth forth evil works, the same becometh a child of the devil, for he hearkeneth unto his voice, and doth follow him.

And whosoever doeth this must receive his wages of him; therefore, for his wages he receiveth death, as to things pertaining unto righteousness, being dead unto all good works.

And now, my brethren, I would that ye should hear me, for I speak in the energy of my soul; for behold, I have spoken unto you plainly that ye cannot err, or have spoken according to the commandments of God.

For I am called to speak after this manner, according to the holy order of God, which is in Christ Jesus; yea, I am commanded to stand and testify unto this people the things which have been spoken by our fathers concerning the things which are to come.

And this is not all. Do ye not suppose that I know of these things myself? Behold, I testify unto you that I do know that these things whereof I have spoken are true. And how do ye suppose that I know of their surety?

46 Dinggin, sinasabi ko sa inyo na ang mga yaon ay ipinaalam sa akin ng Banal na Espiritu ng Diyos. Dinggin, ako ay nag-ayuno at nanalangin nang maraming araw upang aking malaman ang mga bagay na ito sa aking sarili. At ngayon, nalalaman ko sa aking sarili na ang mga yaon ay totoo; sapagkat ang Panginoong Diyos ang naghayag nito sa akin sa pamamagitan ng kanyang Banal na Espiritu; at ito ang diwa ng paghahayag na nasa akin.

47 At bukod dito, sinasabi ko sa inyo na sa gayon ito ipinahayag sa akin, na ang mga salitang sinabi ng ating mga ama ay totoo, maging alinsunod sa diwa ng propesiya na nasa akin, na sa pamamagitan din ng paghahayag ng Espiritu ng Diyos.

48 Sinasabi ko sa inyo, na alam ko sa aking sarili na anuman ang aking sasabihin sa inyo, hinggil doon sa magaganap, ay totoo; at sinasabi ko sa inyo na alam kong si Jesukristo ay paparito, oo, ang Anak, ang Bugtong ng Ama, puspos ng biyaya, at awa, at katotohanan. At dinggin, siya itong paparito upang alisin ang mga kasalanan ng sanlibutan, oo, ang mga kasalanan ng bawat taong matatag na naniniwala sa kanyang pangalan.

49 At ngayon, sinasabi ko sa inyo na ito ang orden kung saan ako ay tinawag, oo, ang mangaral sa mga minamahal kong kapatid, oo, at sa bawat isa na naninirahan sa lupain; oo, ang mangaral sa lahat, kapwa sa matanda at bata, kapwa sa alipin at malaya; oo, sinasabi ko sa inyo na mga may edad na, at gayundin sa nasa katanghalian ng gulang, at sa umuusbong na salinlahi; oo, ang ipahayag sa kanila na sila ay kailangang magsisi at maisilang na muli.

50 Oo, ganito ang wika ng Espiritu: Magsisi, kayong lahat na nasa mga dulo ng mundo, sapagkat ang kaharian ng langit ay nalalapit na; oo, ang Anak ng Diyos ay paparito sa kanyang kaluwalhatian, sa kanyang lakas, kamahalan, kapangyarihan, at pamamahala. Oo, mga minamahal kong kapatid, sinasabi ko sa inyo na ang Espiritu ay nagwika: Dinggin, ang kaluwalhatian ng Hari ng buong mundo; at ang Hari din ng langit ay sisikat sa lalong madaling panahon sa lahat ng anak ng tao.

Tan-awa, sultihan ko kamo nga kini gipadayag ngari kanako pinaagi sa Balaang Espiritu sa Dios. Tan-awa, nagpuasa ug nag-ampo ko sa daghang mga adlaw aron masayod ko niini nga mga butang sa akong kaugalingon. Ug karon nasayod ko sa akong kaugalingon nga kini tinuod; kay ang Ginoong Dios mipakita niini kanako pinaagi sa iyang Balaang Espiritu; ug kini mao ang espiritu sa pagpadayag nga ania kanako.

Ug dugang pa, sultihan ko kamo nga kini gipadayag ngari kanako, nga ang mga pulong nga gipamulong sa atong mga amahan tinuod, bisan sumala sa espiritu sa panagna nga ania kanako, nga nahimo usab pinaagi sa pagpakita sa Espiritu sa Dios.

Sultihan ko kamo, nga nasayod ko sa akong kaugalingon nga bisan unsa ang isulti nako kaninyo, mahitungod niana nga moabot, tinuod; ug sultihan ko kamo, nga ako nasayod nga si Jesukristo moanhi, oo, ang Anak, ang Bugtong Anak sa Amahan, puno sa grasya, ug kaluoy, ug kamatuoran. Ug tan-awa, siya ang moanhi aron sa pagtangtang sa mga sala sa kalibotan, oo, sa mga sala sa matag tawo kinsa makanunayon nga mituo sa iyang ngalan.

Ug sultihan ko kamo nga kini mao ang kapunongan diin ako gitawag, oo, nga mosangyaw ngadto sa hinigugma nakong kaigsoonan, oo, ug sa matag usa nga nagpuyo sa yuta; oo, nga mosangyaw ngadto sa tanan, sa tigulang ug sa batanon, sa ulipon ug sa gawasnon; oo, sultihan ko kamong mga tigulang, ug usab ang mga hamtong, ug ang moabot nga kaliwatan; oo, nga mosangyaw ngadto kanila nga sila kinahanglan nga maghinulsol ug magpakatawo pag-usab.

Oo, ingon niini ang gisulti sa Espiritu: Paghinulsol, kamong tanan nga lumulupyo sa yuta, kay ang gingharian sa langit duol na; oo, ang Anak sa Dios moanhi dinhi sa iyang himaya, sa iyang kusog, kaharianon, gahom, ug kamandoan. Oo, hinigugma kong kaigsoonan, sultihan ko kamo nga ang Espiritu miingon: Tan-awa ang himaya sa Hari sa tibuok yuta; ug usab ang Hari sa langit hapit na mosidlak taliwala sa tanan nga anak sa mga tawo.

Behold, I say unto you they are made known unto me by the Holy Spirit of God. Behold, I have fasted and prayed many days that I might know these things of myself. And now I do know of myself that they are true; for the Lord God hath made them manifest unto me by his Holy Spirit; and this is the spirit of revelation which is in me.

And moreover, I say unto you that it has thus been revealed unto me, that the words which have been spoken by our fathers are true, even so according to the spirit of prophecy which is in me, which is also by the manifestation of the Spirit of God.

I say unto you, that I know of myself that whatsoever I shall say unto you, concerning that which is to come, is true; and I say unto you, that I know that Jesus Christ shall come, yea, the Son, the Only Begotten of the Father, full of grace, and mercy, and truth. And behold, it is he that cometh to take away the sins of the world, yea, the sins of every man who steadfastly believeth on his name.

And now I say unto you that this is the order after which I am called, yea, to preach unto my beloved brethren, yea, and every one that dwelleth in the land; yea, to preach unto all, both old and young, both bond and free; yea, I say unto you the aged, and also the middle aged, and the rising generation; yea, to cry unto them that they must repent and be born again.

Yea, thus saith the Spirit: Repent, all ye ends of the earth, for the kingdom of heaven is soon at hand; yea, the Son of God cometh in his glory, in his might, majesty, power, and dominion. Yea, my beloved brethren, I say unto you, that the Spirit saith: Behold the glory of the King of all the earth; and also the King of heaven shall very soon shine forth among all the children of men.

51 At sinabi rin ng Espiritu sa akin, oo, sumigaw sa akin sa malakas na tinig, sinasabing: Humayo at sabihin sa mga taong ito—Magsisi, sapagkat maliban kung kayo ay magsisisi, hindi ninyo mamamana sa anumang paraan ang kaharian ng langit.

52 At muli, sinasabi ko sa inyo, ang Espiritu ay nagsabi: Dinggin, ang palakol ay nakalagay sa ugat ng punungkahoy; kaya nga, bawat puno na hindi namumunga ng mabuting bunga ay puputulin at ihahagis sa apoy, oo, sa apoy na hindi napapawi, maging isang hindi naapulng apoy. Dinggin at tandaan, ang Banal ang siyang nagsalita nito.

53 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, sinasabi ko sa inyo, mapangangatwiran ba ninyo ang mga ganitong salita; oo, maisasantabi ba ninyo ang ganitong mga bagay, at yurakan ang Banal sa ilalim ng inyong mga paa, oo, kayo ba ay magmamataas sa kapalaluan ng inyong mga puso; oo, kayo ba ay magpipilit pa rin sa pagbibihis ng mamahaling kasuotan at ilalagak ang inyong mga puso sa mga walang kabuluhang bagay ng daigdig, sa inyong mga kayamanan?

54 Oo, kayo ba ay magpapatuloy sa pagpapalagay na nakahihigit kayo sa iba; oo, kayo ba ay magpapatuloy sa paghamak sa inyong mga kapatid, na nagpapakumbaba ng kanilang sarili at lumalakad alinsunod sa banal na orden ng Diyos, kung kaya sila ay nadala sa simbahang ito, na pinabanal ng Banal na Espiritu, at gumagawa sila ng mga gawang katanggap-tanggap sa pagsisisi—

55 Oo, at kayo ba ay magpapatuloy sa pagtalikod sa mga maralita at sa nangangailangan, at sa pagkakait ng inyong kabuhayan sa kanila?

56 At sa huli, kayong lahat na magpapatuloy sa inyong kasamaan, sinasabi ko sa inyo na sila ang mga yaong puputulin at ihahagis sa apoy maliban kung sila ay mabilis na magsisisi.

Ug usab ang Espiritu misulti kanako, oo, misinggit ngari kanako sa usa ka makusog nga tingog, nag-ingon nga: Lakaw ug isulti niini nga katawhan—Paghinulsol, kay gawas kon kamo maghinulsol dili kamo makapanunod sa gingharian sa langit.

Ug usab sultihan ko kamo, ang Espiritu misulti: Tan-awa, ang atsa gibutang dapit sa gamot sa kahoy; busa ang matag kahoy nga dili mobunga og maayo nga bunga pagaputlon ug itambog sa kalayo, oo, sa kalayo nga dili mapalong, gani usa ka kalayo nga dili maugdaw. Tan-awa, ug hinumdomi, ang Usa nga Balaan namulong niini.

Ug karon hinigugma kong kaigsoonan, sultihan ko kamo, isalikway ba ninyo kining mga panulihon; oo, kamo ba makasalikway niining mga butanga, ug moyatak sa Usa nga Balaan ilawom sa inyong mga tiil; oo, makapanghambog ba kamo diha sa garbo sa inyong mga kasingkasing; oo, magpadayon ba gihapon kamo sa pagsul-ob sa mahalón nga sapot ug magpahimutang sa inyong mga kasingkasing diha sa kawang nga mga butang sa kalibotan, diha sa inyong mga katigayonan?

Oo, ipadayon ba ninyo ang pagpakaaron-ingnon nga kamo mas maayo kay sa uban; oo, ipadayon ba ninyo ang paglutos sa inyong kaigsoonan, kinsa mopaubos sa ilang mga kaugalingon ug molakaw sunod sa balaan nga kapunongan sa Dios, diin niana sila nadala dinhi niini nga simbahan, ingon nga nabalaan pinaagi sa Balaang Espiritu, ug sila mohimo sa mga buhat nga gikinahanglan alang sa paghinulsol—

Oo, ug ipadayon ba ninyo ang pagtalikod sa mga kabos, ug sa mga timawa, ug sa paghikaw kanila sa inyong kabtangan?

Ug sa kataposan, kamong tanan nga magpadayon sa inyong pagkadaotan, sultihan ko kamo nga kini mao sila kinsa pagaputlon ug itambog ngadto sa kalayo gawas kon sila maghinulsol dayon.

And also the Spirit saith unto me, yea, crieth unto me with a mighty voice, saying: Go forth and say unto this people—Repent, for except ye repent ye can in nowise inherit the kingdom of heaven.

And again I say unto you, the Spirit saith: Behold, the ax is laid at the root of the tree; therefore every tree that bringeth not forth good fruit shall be hewn down and cast into the fire, yea, a fire which cannot be consumed, even an unquenchable fire. Behold, and remember, the Holy One hath spoken it.

And now my beloved brethren, I say unto you, can ye withstand these sayings; yea, can ye lay aside these things, and trample the Holy One under your feet; yea, can ye be puffed up in the pride of your hearts; yea, will ye still persist in the wearing of costly apparel and setting your hearts upon the vain things of the world, upon your riches?

Yea, will ye persist in supposing that ye are better one than another; yea, will ye persist in the persecution of your brethren, who humble themselves and do walk after the holy order of God, where-with they have been brought into this church, having been sanctified by the Holy Spirit, and they do bring forth works which are meet for repentance—

Yea, and will you persist in turning your backs upon the poor, and the needy, and in withholding your substance from them?

And finally, all ye that will persist in your wickedness, I say unto you that these are they who shall be hewn down and cast into the fire except they speedily repent.

57 At ngayon, sinasabi ko sa inyo, kayong lahat na nagnanais sumunod sa tinig ng mabuting pastor, lumisan kayo mula sa masasama, at humiwalay, at huwag hipuin ang kanilang maruruming bagay; at dinggin, ang kanilang mga pangalan ay buburahin, upang ang mga pangalan ng masasama ay hindi mapabilang sa mga pangalan ng mga matwid, upang matupad ang salita ng Diyos, sinasabing: Ang mga pangalan ng masasama ay hindi mahahalo sa mga pangalan ng aking mga tao;

58 Sapagkat ang mga pangalan ng mga matwid ay isusulat sa aklat ng buhay, at ipagkakaloob ko sa kanila ang isang mana sa aking kanang kamay. At ngayon, aking mga kapatid, ano ang masasabi ninyo laban dito? Sinasabi ko sa inyo, kung kayo ay magsasalita nang laban dito, ito ay walang halaga, sapagkat ang salita ng Diyos ay tiyak na matutupad.

59 Sapagkat sinong pastor ang nasa inyo na may maraming tupa ang hindi nagbabantay sa mga ito, nang ang mga lobo ay huwag makapasok at kainin ang kanyang kawan? At dinggin, kung ang lobo ay makapasok sa kanyang kawan, hindi ba't kanya itong itataboy palabas? Oo, at sa huli, kung kanyang magagawa, ito ay papatayin niya.

60 At ngayon, sinasabi ko sa inyo na ang mabuting pastor ay tinatawag kayo; at kung makikinig kayo sa kanyang tinig, dadalhin niya kayo sa kanyang kawan, at kayo ay kanyang mga tupa; at kayo ay kanyang inuutusan na walang gutom na lobo ang inyong tulutang makapasok sa inyo, upang hindi kayo malipol.

61 At ngayon, ako, si Alma, ay nag-uutos sa inyo sa wika niya na nag-utos sa akin, na inyong sundin ang mga salitang aking sinabi sa inyo.

62 Ako ay nagsasalita sa paraan ng pag-uutos sa inyo na kabilang sa simbahan; at sa mga yaong hindi kabilang sa simbahan, ako ay nagsasalita sa paraan ng paanyaya, sinasabing: Lumapit at magpabinyag tungo sa pagsisisi, upang kayo rin ay maging kabahagi sa bunga ng punungkahoy ng buhay.

Ug karon sultihan ko kamo, kamong tanan nga nagmatinguhaon sa pagsunod sa tingog sa maayo nga magbalantay, biya kamo gikan sa mga daotan, ug palayo kamo, ug ayaw paghikap sa ilang mahugaw nga mga butang; ug tan-awa, ang ilang mga ngalan pagapapason, nga ang mga ngalan sa mga daotan dili pagaiphon taliwala sa mga ngalan sa mga matarong, aron ang pulong sa Dios matuman, nga nag-ingon: Ang mga ngalan sa mga daotan dili isagol sa mga ngalan sa akong katawhan;

Kay ang mga ngalan sa mga matarong isulat diha sa basahon sa kinabuhi, ug ngadto kanila ako mohatag og kabilin dapit sa akong tuo nga kamot. Ug karon, akong kaigsoonan, unsay inyong ikasulti batok niini? Sultihan ko kamo, kon kamo mamulong batok niini, kini dili importante, kay ang pulong sa Dios kinahanglan nga matuman.

Kay unsa nga matang sa magbalantay ang anaa taliwala kaninyo nga adunay daghan nga karnero apan dili mobantay kanila, aron ang mga lobo dili makasulod ug motukob sa iyang panon? Ug tan-awa, kon ang usa ka lobo mosulod sa iyang panon siya dili ba mobugaw niini? Oo, ug sa kataposan, kon siya makahimo, siya mopatay niini.

Ug karon sultihan ko kamo nga ang maayo nga magbalantay motawag kaninyo; ug kon mopatalinghog kamo sa iyang tingog siya modala kaninyo ngadto sa iyang panon, ug kamo iyang karnero; ug mosugo siya kaninyo aron kamo dili motugot sa mabangis nga lobo nga mosulod taliwala kaninyo, aron kamo dili malaglag.

Ug karon ako, si Alma, mosugo kaninyo pinaagi sa iyang pulong kinsa nagsugo kanako, nga maninguha kamo sa pagsunod sa mga pulong nga gipamulong nako kaninyo.

Namulong ako pinaagi sa pagsugo kaninyo nga nahisakop sa simbahan; ug kanila kinsa wala mahisakop sa simbahan mamulong ako pinaagi sa pagdapit, nga mag-ingon: Duol ug pagpabunyag ngadto sa paghinulsol, nga usab mahimo kamong mga tig-ambit sa bunga sa kahoy sa kinabuhi.

And now I say unto you, all you that are desirous to follow the voice of the good shepherd, come ye out from the wicked, and be ye separate, and touch not their unclean things; and behold, their names shall be blotted out, that the names of the wicked shall not be numbered among the names of the righteous, that the word of God may be fulfilled, which saith: The names of the wicked shall not be mingled with the names of my people;

For the names of the righteous shall be written in the book of life, and unto them will I grant an inheritance at my right hand. And now, my brethren, what have ye to say against this? I say unto you, if ye speak against it, it matters not, for the word of God must be fulfilled.

For what shepherd is there among you having many sheep doth not watch over them, that the wolves enter not and devour his flock? And behold, if a wolf enter his flock doth he not drive him out? Yea, and at the last, if he can, he will destroy him.

And now I say unto you that the good shepherd doth call after you; and if you will hearken unto his voice he will bring you into his fold, and ye are his sheep; and he commandeth you that ye suffer no ravenous wolf to enter among you, that ye may not be destroyed.

And now I, Alma, do command you in the language of him who hath commanded me, that ye observe to do the words which I have spoken unto you.

I speak by way of command unto you that belong to the church; and unto those who do not belong to the church I speak by way of invitation, saying: Come and be baptized unto repentance, that ye also may be partakers of the fruit of the tree of life.

Alma 6

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na nang matapos si Alma sa pagsasalita sa mga kasapi ng simbahan, na itinatag sa lungsod ng Zarahemla, na nag-orden siya ng mga saserdote at matatanda, sa pamamagitan ng pagpapatong ng kanyang mga kamay alinsunod sa orden ng Diyos, upang mamuno at magbantay sa simbahan.
- 2 At ito ay nangyari na sinumang hindi kabilang sa simbahan na mga nagsisi ng kanilang mga kasalanan ay bininyagan tungo sa pagsisisi, at tinanggap sa simbahan.
- 3 At ito rin ay nangyari na sinumang kabilang sa simbahan na hindi nagsisi ng kanilang kasamaan at nagpakumbaba ng kanilang sarili sa harapan ng Diyos—ibig kong sabihin ay ang mga yaong naiangat sa kapalaluan ng kanilang mga puso—sila rin ay iwinaksi, at binura ang kanilang mga pangalan, kung kaya't hindi ibinilang ang kanilang mga pangalan sa mga yaong matwid.
- 4 At sa gayon nila sinimulang itatag ang kaayusan ng simbahan sa lungsod ng Zarahemla.
- 5 Ngayon, nais kong maunawaan ninyo na ang salita ng Diyos ay bukas sa lahat, kung kaya't walang pinagkaitan ng pribilehiyo na sama-samang tipunin ang kanilang sarili upang pakinggan ang salita ng Diyos.
- 6 Gayunpaman, ang mga anak ng Diyos ay inutusan na dapat nilang sama-samang tipunin ang kanilang sarili nang madalas, at magkaisa sa pag-aayuno at mataimtim na panalangin alang-alang sa kapakanan ng mga kaluluwa ng mga yaong hindi nakakikilala sa Diyos.
- 7 At ngayon, ito ay nangyari na nang magawa ni Alma ang mga alituntuning ito, kanyang nilisan sila, oo, mula sa simbahan na nasa lungsod ng Zarahemla, at nagtungo sa silangan ng ilog Sidon, patungo sa lambak ng Gedeon, kung saan may itinatag na lungsod, na tinawag na lungsod ng Gedeon, na nasa lambak na tinawag na Gedeon, na tinawag alinsunod sa lalaking pinatay ng kamay ni Nehor sa pamamagitan ng espada.

Alma 6

Ug karon nahitabo nga dihang nahuman si Alma sa iyang pakigpulong ngadto sa katawhan sa simbahan, nga natukod sa siyudad sa Zarahemla, nag-ordina siya og mga pari ug mga anciano, pinaagi sa pagpandong sa iyang mga kamot sumala sa kapunongan sa Dios, aron modumala ug mobantay sa simbahan.

Ug nahitabo nga si bisan kinsa nga dili sakop sa simbahan kinsa naghinulsol sa ilang mga sala gibunyagan ngadto sa paghinulsol, ug gidawat sa simbahan.

Ug nahitabo usab nga si bisan kinsa nga sakop sa simbahan nga wala maghinulsol sa ilang pagkadaotan ug magpaubos sa ilang kaugalingon sa atubangan sa Dios—buot nakong ipasabot kadtong kinsa gibayaw sa garbo sa ilang mga kasingkasing—ang mao gisalikway, ug ang ilang mga ngalan gipapas, aron ang ilang mga ngalan dili maihap apil sa mga matarong.

Ug sa ingon niana misugod sila sa pagtukod sa kapunongan sa simbahan sa siyudad sa Zarahemla.

Karon manghinaot ko nga makasabot kamo nga ang pulong sa Dios makiangayon ngadto sa tanan, nga walay gihikawan sa kahigayonan sa pagpundok sa ilang mga kaugalingon sa pagpamati sa pulong sa Dios.

Bisan pa niana ang mga anak sa Dios gisugo nga sila magpundok sa ilang mga kaugalingon sa kanunay, ug makighusa sa pagpuasa ug sa hugot nga pag-ampo alang sa kaayohan sa mga kalag niadtong wala makaila sa Dios.

Ug karon nahitabo nga dihang nahimo na ni Alma kini nga mga pamalaod mibiya siya gikan kanila, oo, gikan sa simbahan nga anaa sa siyudad sa Zarahemla, ug mitabok sa silangan sa suba sa Sidon, ngadto sa walog sa Gideon, kay didto adunay siyudad nga gitukod, nga gitawag og siyudad sa Gideon, nga anaa sa walog nga gitawag og Gideon, nga gitawag sunod sa tawo kinsa gipatay pinaagi sa kamot ni Nehor gamit ang espada.

Alma 6

And now it came to pass that after Alma had made an end of speaking unto the people of the church, which was established in the city of Zarahemla, he ordained priests and elders, by laying on his hands according to the order of God, to preside and watch over the church.

And it came to pass that whosoever did not belong to the church who repented of their sins were baptized unto repentance, and were received into the church.

And it also came to pass that whosoever did belong to the church that did not repent of their wickedness and humble themselves before God—I mean those who were lifted up in the pride of their hearts—the same were rejected, and their names were blotted out, that their names were not numbered among those of the righteous.

And thus they began to establish the order of the church in the city of Zarahemla.

Now I would that ye should understand that the word of God was liberal unto all, that none were deprived of the privilege of assembling themselves together to hear the word of God.

Nevertheless the children of God were commanded that they should gather themselves together oft, and join in fasting and mighty prayer in behalf of the welfare of the souls of those who knew not God.

And now it came to pass that when Alma had made these regulations he departed from them, yea, from the church which was in the city of Zarahemla, and went over upon the east of the river Sidon, into the valley of Gideon, there having been a city built, which was called the city of Gideon, which was in the valley that was called Gideon, being called after the man who was slain by the hand of Nehor with the sword.

8 At si Alma ay humayo at nagsimulang ipahayag ang salita ng Diyos sa simbahan itinatag sa lambak ng Gideon, alinsunod sa paghahayag ng katotohanan ng salitang sinabi ng kanyang mga ama, at alinsunod sa diwa ng propesiya na nasa kanya, alinsunod sa patotoo kay Jesucristo, ang Anak ng Diyos, na siyang paparito upang tubusin ang kanyang mga tao mula sa kanilang mga pagkakasala, at sa banal na orden kung saan siya ay tinawag. At sa gayon ito nasusulat. Amen.

Ug si Alma miadto ug misugod sa pagsangyaw sa pulong sa Dios ngadto sa simbahan nga gitukod sa walog sa Gideon, sumala sa pagpadayag sa kamatuoran sa pulong nga gipamulong sa iyang mga amahan, ug sumala sa espiritu sa pagpanagna nga anaa kaniya, sumala sa pagpamatuod ni Jesukristo, ang Anak sa Dios, kinsa moanhi aron sa pagtubos sa iyang katawhan gikan sa ilang mga sala, ug sa balaan nga kapunongan diin siya gitawag. Ug sa ingon kini nahisulat. Amen.

And Alma went and began to declare the word of God unto the church which was established in the valley of Gideon, according to the revelation of the truth of the word which had been spoken by his fathers, and according to the spirit of prophecy which was in him, according to the testimony of Jesus Christ, the Son of God, who should come to redeem his people from their sins, and the holy order by which he was called. And thus it is written. Amen.

Ang mga salita ni Alma na ipinabayag niya sa mga mamamayan ng Gedeon, ayon sa kanyang sariling talaan.

Alma 7

- 1 Dinggin, mga minamahal kong kapatid, nakikitang pinahintulutan akong magtungo sa inyo, kaya nga magtatangka akong magsalita sa inyo sa aking wika; oo, sa pamamagitan ng sarili kong bibig, nakikitang ito ang unang pagkakataon na ako ay nangusap sa inyo sa pamamagitan ng mga salita ng aking bibig, ako na lubos na naukol ang panahon sa hukumang-luklukan, na may maraming gawain kung kaya't hindi ako nakatungo sa inyo.
- 2 At maging ngayon sa panahong ito ay hindi ko sana nagawang makatungo kung hindi ibinigay sa iba ang hukumang-luklukan, upang mamahalang kahalili ko; at ang Panginoon sa labis na awa ay nagpahintulot na makatungo ako sa inyo.
- 3 At dinggin, nagtungo ako nang may malaking pag-asa at labis na pagnanais na matagpuan kong nagpakumbaba kayo ng inyong sarili sa harapan ng Diyos, at na patuloy kayong nagsusumamo sa kanyang biyaya, na kayo ay matagpuan kong walang kasalanan sa kanyang harapan, na kayo ay matagpuan kong wala sa kakila-kilabot na kalagayang kinasadlakan ng ating mga kapatid sa Zarahemla.
- 4 Subalit purihin ang pangalan ng Diyos, na ipinaalam niya sa akin, oo, ibinigay sa akin ang labis na kagalakang malaman na muli silang naitatag sa landas ng kanyang pagkamatwid.
- 5 At ako ay nananalig, alinsunod sa Espiritu ng Diyos na nasa akin, na magkakaroon din ako ng kagalakan sa inyo; gayunpaman, hindi ako nagnanais na ang aking kagalakan sa inyo ay madama dahil sa labis na paghihirap at kalungkutan na siyang dinanas ko sa mga kapatid sa Zarahemla, sapagkat dinggin, ang aking kagalakan ay nadama para sa kanila matapos lumusong sa labis na paghihirap at kalungkutan.

Ang mga pulong ni Alma nga iyang gisulti ngadto sa katawhan sa Gideon, sumala sa iyang kaugalingon nga talaan.

Alma 7

Tan-awa hinigugma kong kaigsoonan, tungod kay ako gitugotan sa pagduol kaninyo, busa mangahas ko sa pagpamulong kaninyo gamit ang akong pinulongan; oo, pinaagi sa akong kaugalingon nga ba-ba, tungod kay kini ang unang higayon nga ako makapamulong kaninyo pinaagi sa mga pulong sa akong ba-ba, kay nagugol nako sa hingpit ang akong panahon sa hukmanan, nga adunay daghang buluhaton mao nga ako dili makaanha kaninyo.

Ug gani dili unta ko makaabot karon niini nga panahon kon wala pa itugyan ang hukmanan ngadto sa lain, nga momando puli kanako; ug ang Ginoo sa dako nga kaluoy mitugot nga makaanha ko kaninyo.

Ug tan-awa, mianhi ako nga adunay dakong mga paglaom ug dako nga tinguha nga akong makita nga nagpaubos kamo sa inyong kaugalingon sa atubangan sa Dios, ug nga nagpadayon kamo sa pagpangaliya sa iyang grasya, nga makita nako nga kamo walay sala sa iyang atubangan, nga makita nako nga kamo wala sa makahahadlok nga kahimtang sama sa atong kaigsoonan sa Zarahemla.

Apan bulahan ang ngalan sa Dios, tungod kay siya mitugot kanako nga makahibalo, oo, mihatag ngari kanako sa hilabihan nga kamaya sa kasayoran nga sila natukod pag-usab sa pamaagi sa iyang pagkamatarong.

Ug misalig ako, sumala sa Espiritu sa Dios nga ania kanako, nga usab makabaton ko og kamaya bahin kaninyo; bisan pa niana wala ako magtinguha nga ang akong kamaya bahin kaninyo moabot tungod sa hilabihan nga kasakit ug kasubo nga akong nasinati alang sa kaigsoonan didto sa Zarahemla, kay tan-awa, ang akong kamaya bahin kanila miabot human makasinati sa daghan nga kasakit ug kasubo.

The words of Alma which he delivered to the people in Gideon, according to his own record.

Alma 7

Behold my beloved brethren, seeing that I have been permitted to come unto you, therefore I attempt to address you in my language; yea, by my own mouth, seeing that it is the first time that I have spoken unto you by the words of my mouth, I having been wholly confined to the judgment-seat, having had much business that I could not come unto you.

And even I could not have come now at this time were it not that the judgment-seat hath been given to another, to reign in my stead; and the Lord in much mercy hath granted that I should come unto you.

And behold, I have come having great hopes and much desire that I should find that ye had humbled yourselves before God, and that ye had continued in the supplicating of his grace, that I should find that ye were blameless before him, that I should find that ye were not in the awful dilemma that our brethren were in at Zarahemla.

But blessed be the name of God, that he hath given me to know, yea, hath given unto me the exceedingly great joy of knowing that they are established again in the way of his righteousness.

And I trust, according to the Spirit of God which is in me, that I shall also have joy over you; nevertheless I do not desire that my joy over you should come by the cause of so much afflictions and sorrow which I have had for the brethren at Zarahemla, for behold, my joy cometh over them after wading through much affliction and sorrow.

6 Subalit dinggin, ako ay nananalig na wala kayo sa kalagayan ng labis na kawalang-paniniwala na tulad ng inyong mga kapatid; ako ay nananalig na hindi kayo naiangat sa kapalaluan ng inyong mga puso; oo, ako ay nananalig na hindi ninyo inilagak ang inyong mga puso sa mga kayamanan at sa mga walang kabuluhang bagay ng sanlibutan; oo, ako ay nananalig na hindi kayo sumasamba sa mga diyus-diyusan, kundi sinasamba ninyo ang tunay at buhay na Diyos, at na kayo ay umaasa para sa kapatawaran ng inyong mga kasalanan, nang may walang hanggang pananampalataya, sa yaong magaganap.

7 Sapagkat dinggin, sinasabi ko sa inyo na maraming bagay ang magaganap; at dinggin, may isang bagay na higit na mahalaga kaysa sa lahat ng ito—sapagkat dinggin, hindi na nalalayo ang panahon na ang Manunubos ay mabubuhay at paroroon sa kanyang mga tao.

8 Dinggin, hindi ko sinasabi na siya ay paparito sa atin sa panahon ng kanyang pamamalagi sa kanyang katawang-lupa; sapagkat dinggin, hindi sinabi sa akin ng Espiritu na ganito ang mangyayari. Ngayon, ang hinggil sa bagay na ito ay hindi ko nalalaman; subalit ito lamang ang nalalaman ko, na ang Panginoong Diyos ay may kapangyarihang gawin ang lahat ng bagay alinsunod sa kanyang salita.

9 Subalit dinggin, ang Espiritu ay nagsabi lamang ng ganito sa akin, sinasabing: Magpahayag sa mga taong ito, nagsasabing—Magsisi kayo, at ihanda ang daan ng Panginoon, at lumakad sa kanyang mga landas, na tuwid; sapagkat dinggin, ang kaharian ng langit ay nalalapit na, at ang Anak ng Diyos ay paparito sa balat ng lupa.

10 At dinggin, siya ay isisilang ni Maria, sa may Jerusalem na lupain ng ating mga ninuno, siya na isang birhen, isang mahalaga at piniling nilikha, na lililiman at magdadalanta sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo, at magsisilang ng isang anak na lalaki, oo, maging ang Anak ng Diyos.

11 At siya ay hahayo, magdaranas ng lahat ng uri ng pasakit at hirap at tukso; at ito ay upang matupad ang salita na nagsabing dadalhin niya sa kanyang sarili ang mga pasakit at ang mga karamdaman ng kanyang mga tao.

Apan tan-awa, manghinaot ko nga kamo wala sa kahintang nga hilabihan ka walay pagtuo sama sa inyong kaigsoonan; manghinaot ko nga kamo wala mabayaw sa garbo sa inyong mga kasingkasing; oo, manghinaot ko nga ang inyong mga kasingkasing wala magtinguha sa mga katigayonan ug sa walay kapuslanang mga butang sa kalibotan; oo, manghinaot ko nga kamo dili mosimba sa mga dios-dios, apan nga mosimba kamo sa tinuod ug buhi nga Dios, ug nga magpaabot kamo alang sa kapasayloan sa inyong mga sala, uban sa walay kataposang pagtuo, nga moabot.

Kay tan-awa, sultihan ko kamo nga adunay daghan nga butang nga moabot; ug tan-awa, adunay usa ka butang nga mas mahinungdanon kay niining tanan—kay tan-awa, ang panahon dili na madugay nga ang Manunubos mabuhi ug moanhi taliwala sa iyang katawhan.

Tan-awa, dili ko mosulti nga siya moanhi taliwala kanato niana nga panahon sa iyang pagpuyo sa iyang mortal nga tabernakulo; kay tan-awa, ang Espiritu wala magsulti kanako nga kini mao gayod ang mahitabo. Karon kalabot niini nga butang wala ako masayod; apan kini mao ang nahibaloan nako, nga ang Ginoong Dios adunay gahom sa pagbuhat sa tanan nga butang sumala sa iyang pulong.

Apan tan-awa, ang Espiritu misulti niini kanako, nga nag-ingon: Isangyaw ngadto niini nga katawhan, nga mag-ingon—Paghinulsol kamo, ug pag-andam sa agianan sa Ginoo, ug paglakaw diha sa iyang mga dalan, nga tul-id; kay tan-awa, ang gingharian sa langit duol na, ug ang Anak sa Dios moanhi dinhi sa ibabaw sa yuta.

Ug tan-awa, matawo siya kang Maria, didto sa Jerusalem nga mao ang yuta sa atong mga katigulangan, siya nga usa ka birhen, usa ka bililhon ug pinili nga tawo, kinsa landongan ug manamkon pinaagi sa gahom sa Espiritu Santo, ug manganak og usa ka bata nga lalaki, oo, gani ang Anak sa Dios.

Ug magpadayon siya, mag-antos sa mga sakit ug mga kasakit ug mga pagtintal sa matag matang; ug kini aron ang pulong matuman nga nag-ingon nga siya moantos sa mga sakit ug mga balatian sa iyang katawhan.

But behold, I trust that ye are not in a state of so much unbelief as were your brethren; I trust that ye are not lifted up in the pride of your hearts; yea, I trust that ye have not set your hearts upon riches and the vain things of the world; yea, I trust that you do not worship idols, but that ye do worship the true and the living God, and that ye look forward for the remission of your sins, with an everlasting faith, which is to come.

For behold, I say unto you there be many things to come; and behold, there is one thing which is of more importance than they all—for behold, the time is not far distant that the Redeemer liveth and cometh among his people.

Behold, I do not say that he will come among us at the time of his dwelling in his mortal tabernacle; for behold, the Spirit hath not said unto me that this should be the case. Now as to this thing I do not know; but this much I do know, that the Lord God hath power to do all things which are according to his word.

But behold, the Spirit hath said this much unto me, saying: Cry unto this people, saying—Repent ye, and prepare the way of the Lord, and walk in his paths, which are straight; for behold, the kingdom of heaven is at hand, and the Son of God cometh upon the face of the earth.

And behold, he shall be born of Mary, at Jerusalem which is the land of our forefathers, she being a virgin, a precious and chosen vessel, who shall be overshadowed and conceive by the power of the Holy Ghost, and bring forth a son, yea, even the Son of God.

And he shall go forth, suffering pains and afflictions and temptations of every kind; and this that the word might be fulfilled which saith he will take upon him the pains and the sicknesses of his people.

12 At dadalhin niya sa kanyang sarili ang kamatayan, upang makalag niya ang mga gapos ng kamatayan na gumagapos sa kanyang mga tao; at dadalhin niya sa kanyang sarili ang kanilang mga kahinaan, upang ang kanyang sisidlan ay mapuspos ng awa, ayon sa laman, upang malaman niya nang ayon sa laman kung paano tutulungan ang kanyang mga tao alinsunod sa kanilang mga kahinaan.

13 Ngayon, nalalaman ng Espiritu ang lahat ng bagay; gayunpaman, ang Anak ng Diyos ay magdurusa ayon sa laman upang madala niya sa kanyang sarili ang mga kasalanan ng kanyang mga tao, upang mabura niya ang kanilang mga kasalanan alinsunod sa kapangyarihan ng kanyang pagtubos; at ngayon, dinggin, ito ang patotoo na nasa akin.

14 Ngayon, sinasabi ko sa inyo na kayo ay kinakailangang magsisi at isilang na muli; sapagkat ang Espiritu ay nagsabi na kung hindi kayo isisilang na muli, hindi ninyo maaaring manahin ang kaharian ng langit; kaya nga halina at magpabinyag tungo sa pagsisisi, upang kayo ay mahugasan mula sa inyong mga kasalanan, upang magkaroon kayo ng pananampalataya sa Kordero ng Diyos, na siyang mag-aalis ng mga kasalanan ng sanlibutan, na may kapangyarihang makapagligtas at maglinis sa lahat ng kasamaan.

15 Oo, sinasabi ko sa inyo na halina at huwag matakot, at isantabi ang lahat ng kasalanan, na madaling bumibihag sa inyo, na gumagapos sa inyo sa pagkawasak, oo, halina at humayo, at patunayan sa inyong Diyos na kayo ay nakahandang magsisi ng inyong mga kasalanan at makipagtipan sa kanya na susundin ang kanyang mga kautusan, at patunayan ito sa kanya sa araw na ito sa pamamagitan ng pagtungo sa mga tubig ng pagbibinyag.

16 At sinumang gagawa nito, at susunod sa mga kautusan ng Diyos magmula ngayon, siya rin ay makatatanda na sinabi ko sa kanya, oo, matatandaan niya na sinabi ko sa kanya na siya ay magkakaroon ng buhay na walang hanggan, ayon sa patotoo ng Banal na Espiritu na nagpapatotoo sa akin.

Ug mag-antos siya sa kamatayon, aron iyang mabadbad ang mga higit sa kamatayon nga nagbugkos sa iyang katawhan; ug siya modala diha kaniya sa ilang mga kahuyang, aron ang iyang kasingkasing mapuno sa kaluoy, sumala sa unod, aron iyang masayran sumala sa unod unsaon sa pagtabang ang iyang katawhan sumala sa ilang mga kahuyang.

Karon ang Espiritu nahibalo sa tanan nga butang; bisan pa niana ang Anak sa Dios mag-antos sumala sa unod nga siya unta modala diha kaniya sa mga sala sa iyang katawhan, nga siya unta mopapas sa ilang mga kalapasan sumala sa gahom sa iyang kaluwasan; ug karon tan-awa, kini mao ang pagpamatuod nga ania kanako.

Karon sultihan ko kamo nga kamo kinahanglan nga maghinulsol, ug magpakatawo pag-usab; kay ang Espiritu miingon nga kon kamo dili magpakatawo pag-usab kamo dili makapanunod sa gingharian sa langit; busa duol ug pagpabunyag ngadto sa paghinulsol, aron kamo mahugasan gikan sa inyong mga sala, aron makabaton kamo og pagtuo sa Kordero sa Dios, kinsa motangtang sa mga sala sa kalibotan, kinsa gamhanan sa pagluwas ug sa paglimpyo gikan sa tanan nga dili pagkamatarong.

Oo, sultihan ko kamo nga duol ug ayaw kahadlok, ug biyai ang matag sala, nga dali rang makahasol kaninyo, nga mao ang mohigot kaninyo ngadto sa kalaglagan, oo, duol ug padayon, ug ipakita ngadto sa inyong Dios nga andam kamo sa paghinulsol sa inyong mga sala ug mosulod sa usa ka pakigsaad uban kaniya sa pagtuman sa iyang mga sugo, ug mosaksi kaniya niini nga adlaw pinaagi sa pagsulod ngadto sa mga tubig sa pagbunyag.

Ug si bisan kinsa nga mobuhat niini, ug motuman sa mga sugo sa Dios gikan karon, ang mao mahinumdom nga misulti ako kaniya, oo, siya mahinumdom nga misulti ako kaniya, nga makaangkon siya og kinabuhing dayon, sumala sa pagpamatuod sa Balaang Espiritu, nga nagpamatuod ngari kanako.

And he will take upon him death, that he may loose the bands of death which bind his people; and he will take upon him their infirmities, that his bowels may be filled with mercy, according to the flesh, that he may know according to the flesh how to succor his people according to their infirmities.

Now the Spirit knoweth all things; nevertheless the Son of God suffereth according to the flesh that he might take upon him the sins of his people, that he might blot out their transgressions according to the power of his deliverance; and now behold, this is the testimony which is in me.

Now I say unto you that ye must repent, and be born again; for the Spirit saith if ye are not born again ye cannot inherit the kingdom of heaven; therefore come and be baptized unto repentance, that ye may be washed from your sins, that ye may have faith on the Lamb of God, who taketh away the sins of the world, who is mighty to save and to cleanse from all unrighteousness.

Yea, I say unto you come and fear not, and lay aside every sin, which easily doth beset you, which doth bind you down to destruction, yea, come and go forth, and show unto your God that ye are willing to repent of your sins and enter into a covenant with him to keep his commandments, and witness it unto him this day by going into the waters of baptism.

And whosoever doeth this, and keepeth the commandments of God from thenceforth, the same will remember that I say unto him, yea, he will remember that I have said unto him, he shall have eternal life, according to the testimony of the Holy Spirit, which testifieth in me.

17 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, kayo ba ay naniniwala sa mga bagay na ito? Dinggin, sinasabi ko sa inyo, oo, nalalaman ko na kayo ay naniniwala sa mga ito; at ang paraan kung kaya't nalaman ko na naniniwala kayo sa mga ito ay sa pamamagitan ng pagpapahayag ng Espiritu na nasa akin. At ngayon, dahil ang inyong pananampalataya ay malakas hinggil dito, oo, hinggil sa mga bagay na sinabi ko, lubos ang aking kagalakan.

18 Sapagkat tulad ng sinabi ko sa inyo mula pa sa simula, na ako ay may labis na pagnanais na kayo ay wala sa kakilakilabot na kalagayan na tulad ng inyong mga kapatid, maging sa nalaman ko na ang aking mga naisin ay ipinagkaloob.

19 Sapagkat nahihiwatigan ko na kayo ay nasa mga landas ng pagkamatwid; nahihiwatigan kong kayo ay nasa landas na patungo sa kaharian ng Diyos; oo, nahihiwatigan ko na ginagawa ninyong tuwid ang kanyang mga landas.

20 Nahihiwatigan ko na ipinaalam sa inyo, sa pamamagitan ng patotoo ng kanyang salita, na hindi siya makalalakad sa paliku-likong landas; ni hindi siya nagbabagu-bago mula sa mga yaong sinabi niya; ni wala siyang katiting na pagliko mula sa kanan patungo sa kaliwa, o mula sa yaong tama tungo sa yaong mali; kaya nga, ang kanyang landas ay isang walang hanggang pag-ikot.

21 At hindi siya nananahan sa mga templong hindi banal; ni ang karumihan o anumang bagay na hindi malinis ay tatanggapin sa kaharian ng Diyos; kaya nga sinasabi ko sa inyo na darating ang panahon, oo, at ito ay sa huling araw, na siya na marumi ay mananatili sa kanyang karumihan.

22 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, sinabi ko sa inyo ang mga bagay na ito upang kayo ay magising ko sa pagkilala sa inyong tungkulin sa Diyos, upang makalakad kayo nang walang kasalanan sa kanyang harapan, upang lumakad kayo alinsunod sa banal na orden ng Diyos, kung saan kayo ay tinanggap.

Ug karon hinigugma kong kaigsoonan, motuo ba kamo niining mga butanga? Tan-awa, sultihan ko kamo, oo, nasayod ako nga mituo kamo niini; ug ang paagi nga nasayod ko nga kamo mituo niini mao ang pagpakita sa Espiritu nga ania kanako. Ug karon tungod kay ang inyong pagtuo lig-on mahitungod niana, oo, mahitungod sa mga butang nga gipamulong nako, dako ang akong kamaya.

Kay sama sa akong gisulti kaninyo gikan sa sinugdanan, nga ako adunay dakong tinguha nga dili kamo mahimutang sa kalisod sama sa inyong kaigsoonan, gani nakita nako nga ang akong mga tinguha natuman.

Kay nakasabot ko nga anaa kamo sa mga dalan sa pagkamatarong; nakasabot ko nga anaa kamo sa dalan padulong sa gingharian sa Dios; oo, nakasabot ko nga naghimo kamo sa iyang mga dalan nga tul-id.

Nakasabot ko nga kini gipahibalo na kaninyo, pinaagi sa pagpamatuod sa iyang pulong, nga siya dili makalakaw sa hiwi nga mga dalan; ni mausab siya gikan niana nga iyang gisulti; ni siya adunay usa ka anino alang sa pagliko gikan sa tuo ngadto sa wala, o gikan niana nga matarong ngadto niana nga sayop; busa, ang iyang padulngan mao ang walay kataposan nga nagsunod-sunod nga buhat.

Ug dili siya mopuyo sa dili balaan nga mga templo; ni ang kahugaw o bisan unsa nga dili limpyo dawaton ngadto sa gingharian sa Dios; busa sultihan ko kamo nga ang panahon moabot, oo, ug kini mahitabo sa kataposan nga adlaw, nga siya kinsa mahugaw magpabilin sa iyang pagkahugaw.

Ug karon hinigugma kong kaigsoonan, nakasulti ako niini nga mga butang nganha kaninyo nga makapukaw ako kaninyo aron mas mahingpit ang inyong pagbati sa inyong katungdanan ngadto sa Dios, aron maglakaw kamo nga walay sala sa iyang atubangan, aron maglakaw kamo sunod sa balaan nga kapunongan sa Dios, sumala kon diin kamo gidawat.

And now my beloved brethren, do you believe these things? Behold, I say unto you, yea, I know that ye believe them; and the way that I know that ye believe them is by the manifestation of the Spirit which is in me. And now because your faith is strong concerning that, yea, concerning the things which I have spoken, great is my joy.

For as I said unto you from the beginning, that I had much desire that ye were not in the state of dilemma like your brethren, even so I have found that my desires have been gratified.

For I perceive that ye are in the paths of righteousness; I perceive that ye are in the path which leads to the kingdom of God; yea, I perceive that ye are making his paths straight.

I perceive that it has been made known unto you, by the testimony of his word, that he cannot walk in crooked paths; neither doth he vary from that which he hath said; neither hath he a shadow of turning from the right to the left, or from that which is right to that which is wrong; therefore, his course is one eternal round.

And he doth not dwell in unholy temples; neither can filthiness or anything which is unclean be received into the kingdom of God; therefore I say unto you the time shall come, yea, and it shall be at the last day, that he who is filthy shall remain in his filthiness.

And now my beloved brethren, I have said these things unto you that I might awaken you to a sense of your duty to God, that ye may walk blameless before him, that ye may walk after the holy order of God, after which ye have been received.

- 23 At ngayon, nais ko na kayo ay maging mapagpakumbaba, at maging masunurin at maamo; madaling pakiusapan; puspos ng tiyaga at mahabang pagtitii; mahinahon sa lahat ng bagay; masigasig sa pagsunod sa mga kautusan ng Diyos sa lahat ng panahon; humihingi ng anumang bagay na inyong kinakailangan, maging espirituwal at temporal; parating nagbabalik ng pasasalamat sa Diyos para sa anumang bagay na inyong tinatangap.
- 24 At tiyaking kayo ay may pananampalataya, pag-asa, at pag-ibig sa kapwa-tao, at sa gayon kayo ay parating mananagana sa mabubuting gawa.
- 25 At nawa ay pagpalain kayo ng Panginoon, at panatiliing walang bahid-dungis ang inyong mga kasuotan, upang sa huli ay madala kayo na maupong kasama nina Abraham, Isaac, at Jacob, at ng mga banal na propeta sa simula pa lamang ng daigdig, na walang bahid-dungis ang inyong mga kasuotan maging tulad ng kanilang mga kasuotan na walang bahid-dungis, sa kaharian ng langit upang hindi na lumisan pa.
- 26 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, sinabi ko ang mga salitang ito sa inyo alinsunod sa Espiritung nagpapatotoo sa akin; at ang aking kaluluwa ay labis na nagsasaya, dahil sa labis na pagsusumigasig at pakikinig na inyong ibinigay sa aking salita.
- 27 At ngayon, nawa ay mapasainyo ang kapayapaan ng Diyos, at sa inyong mga bahay at lupain, at sa inyong mga kawan ng tupa at kawan ng baka, at sa lahat ng inyong pag-aari, sa inyong kababaihan at inyong mga anak, alinsunod sa inyong pananampalataya at mabubuting gawa, simula ngayon at magpakailanman. At sa gayon ako nangusap. Amen.
- Ug karon manghinaot ko nga magmapainubsanon kamo, ug magmasinugtanon ug magmalumo; sayon nga hangyoon; puno sa pailob ug mainantuson; mapugnganon sa tanang butang; makugihon nga motuman sa mga sugo sa Dios sa tanang panahon; mangayo sa bisan unsang mga butang nga inyong gikinahanglan, sa espirituwal ug sa temporal; magpasalamat kanunay sa Dios alang sa bisan unsang mga butang nga madawat ninyo.
- Ug tan-awa nga kamo adunay pagtuo, paglaom, ug gugma nga putli, ug unya kamo kanunay nga puno sa maayong mga buhat.
- Ug hinaot nga ang Ginoo mopanalangin kaninyo, ug ipadayon nga walay lama ang inyong mga sapot, nga sa kataposan kamo pagadad-on aron molingkod uban kang Abraham, Isaac, ug Jacob, ug sa balaan nga mga propeta nga diha sukad sa sinugdanan sa kalibotan, magbaton sa inyong mga sapot nga walay lama gani sama sa ilang mga sapot nga walay lama, didto sa gingharian sa langit nga dili na mobiya.
- Ug karon akong hinigugma nga kaigsoonan, gisulti ko kini nga mga pulong nganha kaninyo sumala sa Espiritu nga nagpamatuod kanako; ug ang akong kalag hilabihan kamaya, tungod sa hilabihan nga kakugi ug sa pagpatalinghog nga inyong gihatag sa akong pulong.
- Ug karon, hinaot nga ang kalinaw sa Dios modangat kaninyo, ug sa inyong mga balay ug mga yuta, ug sa inyong mga panon ug mga kahayopan, ug sa tanan nga inyong gipanag-iya, sa inyong kababayen-an ug mga anak, sumala sa inyong pagtuo ug mga maayong buhat, gikan niini nga panahon ug hangtod sa hangtod. Ug sa ingon niini nakapamulong ako. Amen.
- And now I would that ye should be humble, and be submissive and gentle; easy to be entreated; full of patience and long-suffering; being temperate in all things; being diligent in keeping the commandments of God at all times; asking for whatsoever things ye stand in need, both spiritual and temporal; always returning thanks unto God for whatsoever things ye do receive.
- And see that ye have faith, hope, and charity, and then ye will always abound in good works.
- And may the Lord bless you, and keep your garments spotless, that ye may at last be brought to sit down with Abraham, Isaac, and Jacob, and the holy prophets who have been ever since the world began, having your garments spotless even as their garments are spotless, in the kingdom of heaven to go no more out.
- And now my beloved brethren, I have spoken these words unto you according to the Spirit which testifieth in me; and my soul doth exceedingly rejoice, because of the exceeding diligence and heed which ye have given unto my word.
- And now, may the peace of God rest upon you, and upon your houses and lands, and upon your flocks and herds, and all that you possess, your women and your children, according to your faith and good works, from this time forth and forever. And thus I have spoken. Amen.

Alma 8

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na nagbalik si Alma mula sa lupain ng Gedeon, matapos maturuan ang mga mamamayan ng Gedeon ng maraming bagay na hindi maaaring isulat, naitatag ang kaayusan ng simbahan, alinsunod sa ginawa niya noon sa lupain ng Zarahemla, oo, siya ay nagbalik sa kanyang sariling bahay sa Zarahemla upang ipahinga ang kanyang sarili mula sa mga gawaing isinagawa niya.
- 2 At sa gayon natapos ang ikasiyam na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.
- 3 At ito ay nangyari na sa pagsisimula ng ikasampung taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi, si Alma ay lumisan mula roon at naglakbay patungo sa lupain ng Melek, sa kanluran ng ilog Sidon, sa kanluran malapit sa mga hangganan ng ilang.
- 4 At sinimulan niyang turuan ang mga tao sa lupain ng Melek alinsunod sa banal na orden ng Diyos, kung saan siya ay tinawag; at sinimulan niyang turuan ang mga tao sa lahat ng dako ng buong lupain ng Melek.
- 5 At ito ay nangyari na nagtungo sa kanya ang mga tao mula sa lahat ng hangganan ng lupain na malapit sa gilid ng ilang. At nabinyagan sila na nasa lahat ng dako ng buong lupain.
- 6 Kaya't nang matapos niya ang kanyang gawain sa Melek ay lumisan siya roon, at naglakbay nang tatlong araw na paglalakbay sa hilaga ng lupain ng Melek; at siya ay nakarating sa isang lungsod na tinatawag na Ammonihah.
- 7 Ngayon, kaugalian ng mga tao ni Nephi na tawagin ang kanilang mga lupain, at kanilang mga lungsod, at kanilang mga nayon, oo, maging ang kanilang maliliit na nayon, alinsunod sa pangalan niya na unang nagmay-ari sa mga ito; at gayon ito sa lupain ng Ammonihah.
- 8 At ito ay nangyari na nang makarating si Alma sa lungsod ng Ammonihah na sinimulan niyang ipangaral ang salita ng Diyos sa kanila.
- 9 Ngayon, si Satanas ay nakakuha ng mahigpit na pagkakahawak sa mga puso ng mga mamamayan ng lungsod ng Ammonihah; kaya nga ayaw nilang makinig sa mga salita ni Alma.

Alma 8

Ug karon nahitabo nga si Alma mibalik gikan sa yuta sa Gideon, human makatudlo sa katawhan sa Gideon sa daghan nga butang nga dili ikasulat, kay nakatukod og kapunongan sa simbahan, sumala sa iyang nabuhat kaniadto didto sa yuta sa Zarahemla, oo, mibalik siya ngadto sa iyang kaugalingon nga balay sa Zarahemla aron ipahulay ang iyang kaugalingon gikan sa mga paghago nga iyang nahimo.

Ug sa ingon niana natapos ang ikasiyam nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi.

Ug nahitabo nga sa pagsugod sa ikanapulo nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi, nga mibiya si Alma gikan didto ug mipanaw siya ngadto sa yuta sa Melek, sa kasadpan sa suba sa Sidon, sa kasadpan dapit sa mga utlanan sa kamingawan.

Ug gisugdan niya sa pagtudlo ang katawhan sa yuta sa Melek sumala sa balaan nga kapunongan sa Dios, diin siya gitawag; ug gisugdan niya sa pagtudlo ang katawhan sa tibuok yuta sa Melek.

Ug nahitabo nga ang katawhan miduol kaniya sa matag dapit sa mga utlanan sa yuta dapit sa daplin sa kamingawan. Ug gibunyagan sila libot sa tanang dapit sa yuta;

Mao nga sa diha nga siya nakahuman sa iyang buhat sa Melek mibiya siya didto, ug mipanaw og tulo ka adlaw nga panaw sa amihanan sa yuta sa Melek; ug miabot siya sa usa ka siyudad nga gitawag og Ammonihah.

Karon nabatasan sa katawhan ni Nephi nga tawagon ang ilang mga yuta, ug ang ilang mga siyudad, ug ang ilang mga balangay, oo, bisan ang ilang gagmay nga mga balangay, sunod sa ngalan kaniya nga unang nakapanag-iyang niini; ug ingon man usab ngadto sa yuta sa Ammonihah.

Ug nahitabo nga sa pag-abot ni Alma sa siyudad sa Ammonihah gisugdan niya ang pagsangyaw sa pulong sa Dios ngadto kanila.

Karon si Satanas nakaimpluwensiya og dako sa mga kasingkasing sa katawhan sa siyudad sa Ammonihah; busa dili sila mopatalinghog sa mga pulong ni Alma.

Alma 8

And now it came to pass that Alma returned from the land of Gideon, after having taught the people of Gideon many things which cannot be written, having established the order of the church, according as he had before done in the land of Zarahemla, yea, he returned to his own house at Zarahemla to rest himself from the labors which he had performed.

And thus ended the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma departed from thence and took his journey over into the land of Melek, on the west of the river Sidon, on the west by the borders of the wilderness.

And he began to teach the people in the land of Melek according to the holy order of God, by which he had been called; and he began to teach the people throughout all the land of Melek.

And it came to pass that the people came to him throughout all the borders of the land which was by the wilderness side. And they were baptized throughout all the land;

So that when he had finished his work at Melek he departed thence, and traveled three days' journey on the north of the land of Melek; and he came to a city which was called Ammonihah.

Now it was the custom of the people of Nephi to call their lands, and their cities, and their villages, yea, even all their small villages, after the name of him who first possessed them; and thus it was with the land of Ammonihah.

And it came to pass that when Alma had come to the city of Ammonihah he began to preach the word of God unto them.

Now Satan had gotten great hold upon the hearts of the people of the city of Ammonihah; therefore they would not hearken unto the words of Alma.

- 10 Gayunpaman, si Alma ay nagpakasakit nang labis sa espiritu, nakipagbuno sa Diyos sa mataimtim na panalangin, upang kanyang ibuhos ang kanyang Espiritu sa mga tao na nasa lungsod; upang kanyang itulot din na kanyang mabinyagan sila tungo sa pagsisisi.
- 11 Gayunpaman, pinatigas nila ang kanilang mga puso, sinasabi sa kanya: Dinggin, nalalaman namin na ikaw si Alma; at nalalaman namin na ikaw ang mataas na saserdote sa simbahan itinatag mo sa maraming dako ng lupain, alinsunod sa iyong kaugalian; at hindi kami kabilang sa iyong simbahan, at hindi kami naniniwala sa mga gayong hangal na kaugalian.
- 12 At ngayon, nalalaman namin na dahil sa kami ay hindi kabilang sa iyong simbahan, alam naming wala kang kapangyarihan sa amin; at ipinaubaya mo ang hukuman-luklukan kay Nephihas; kaya nga, hindi ikaw ang aming punong hukom.
- 13 Ngayon, nang ito ay sabihin ng mga tao, at napangatwiran ang lahat ng kanyang salita, at nilait siya, at dinuraan siya, at iniutos na itaboy siya palabas ng kanilang lungsod, siya ay lumisan doon at naglakbay siya patungo sa lungsod na tinatawag na Aaron.
- 14 At ito ay nangyari na habang naglalakbay siya paroon, na nabibigatan sa kalungkutan, lumulusong sa labis na paghihirap at pagdurusa ng kaluluwa, dahil sa kasamaan ng mga tao na nasa lungsod ng Ammonihah, ito ay nangyari na habang nabibigatan si Alma sa kalungkutan, dinggin, isang anghel ng Panginoon ang nagpakita sa kanya, sinasabing:
- 15 Pinagpala ka, Alma; kaya nga, itaas mo ang iyong ulo at magsaya, sapagkat mayroon kang malaking dahilan upang magsaya; sapagkat ikaw ay naging matapat sa pagsunod sa mga kautusan ng Diyos mula sa panahong natanggap mo ang iyong unang mensahe mula sa kanya. Dinggin, ako ang siyang naghatid nito sa iyo.
- 16 At dinggin, ako ay isinugo upang utusan kang bumalik sa lungsod ng Ammonihah, at muling mangaral sa mga mamamayan ng lungsod; oo, mangaral sa kanila. Oo, sabihin sa kanila, maliban kung sila ay magsisisi, lilipulin sila ng Panginoong Diyos.
- Bisan pa niana si Alma naningkamot pag-ayo pinaagi sa espiritu, nakigbisog uban sa Dios sa hugot kaayo nga pag-ampo, nga siya makabu-bo sa iyang Espiritu ngadto sa katawhan nga anaa sa siyudad; nga siya usab motugot nga siya makabunyag kanila ngadto sa paghinulsol.
- Bisan pa niana, gipatig-a nila ang ilang mga kasingkasing, nga nag-ingon kaniya: Tan-awa, nasayod kami nga ikaw si Alma; ug nasayod kami nga ikaw usa ka labaw nga pari sa simbahan nga imong gitukod sa daghan nga bahin sa yuta, sumala sa imong tradisyon; ug kami dili sakop sa imong simbahan, ug kami dili motuo nianang binuang nga mga tradisyon.
- Ug karon nasayod kami nga tungod kay kami dili mga sakop sa imong simbahan nasayod kami nga ikaw walay gahom ngari kanamo; ug ikaw mitugyan sa hukuman ngadto kang Nephihah; busa ikaw dili ang among labaw nga maghuhukom.
- Karon sa diha nga gisulti kini sa katawhan, ug milantugi sa tanan niya nga mga pulong, ug mibiaybiay kaniya, ug miluwa kaniya, ug mimando nga siya molayas gikan sa ilang siyudad, mibiya siya ug mipanaw paingon sa siyudad nga gitawag og Aaron.
- Ug nahitabo nga samtang nagpanaw siya padulong didto, nga nagmasulub-on kaayo, nga nakasinati og daghan nga kalisdanan ug tumang kaguol sa kalag, tungod sa kadaotan sa katawhan nga didto sa siyudad sa Ammonihah, nahitabo nga samtang si Alma nagmasulub-on kaayo, tan-awa usa ka anghel sa Ginoo mipakita kaniya, nga nag-ingon:
- Bulahan ikaw, Alma; busa, ihangad ang imong ulo ug pagmaya, kay ikaw adunay dakong hinungdan nga magmaya; kay nagmatinud-anon ka sa pagtuman sa mga sugo sa Dios gikan sa panahon nga nakadawat ka sa imong unang mensahe gikan kaniya. Tan-awa, ako mao siya nga naghatag niini nganha kanimo.
- Ug tan-awa, gipadala ako aron pagsugo kanimo nga ikaw mobalik sa siyudad sa Ammonihah, ug mosangyaw pag-usab sa katawhan sa siyudad; oo, mosangyaw ngadto kanila. Oo, sultihi sila, nga gawas kon maghinulsol sila ang Ginoong Dios molaglag kanila.
- Nevertheless Alma labored much in the spirit, wrestling with God in mighty prayer, that he would pour out his Spirit upon the people who were in the city; that he would also grant that he might baptize them unto repentance.
- Nevertheless, they hardened their hearts, saying unto him: Behold, we know that thou art Alma; and we know that thou art high priest over the church which thou hast established in many parts of the land, according to your tradition; and we are not of thy church, and we do not believe in such foolish traditions.
- And now we know that because we are not of thy church we know that thou hast no power over us; and thou hast delivered up the judgment-seat unto Nephihah; therefore thou art not the chief judge over us.
- Now when the people had said this, and withstood all his words, and reviled him, and spit upon him, and caused that he should be cast out of their city, he departed thence and took his journey towards the city which was called Aaron.
- And it came to pass that while he was journeying thither, being weighed down with sorrow, wading through much tribulation and anguish of soul, because of the wickedness of the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass while Alma was thus weighed down with sorrow, behold an angel of the Lord appeared unto him, saying:
- Blessed art thou, Alma; therefore, lift up thy head and rejoice, for thou hast great cause to rejoice; for thou hast been faithful in keeping the commandments of God from the time which thou receivedst thy first message from him. Behold, I am he that delivered it unto you.
- And behold, I am sent to command thee that thou return to the city of Ammonihah, and preach again unto the people of the city; yea, preach unto them. Yea, say unto them, except they repent the Lord God will destroy them.

- 17 Sapagkat dinggin, sila ay nagbabalak sa panahong ito upang mawasak nila ang kalayaan ng iyong mga tao, (sapagkat gayon ang wika ng Panginoon) na salungat sa mga panuntunan, at kahatulan, at kautusang ibinigay niya sa kanyang mga tao.
- 18 Ngayon, ito ay nangyari na matapos matanggap ni Alma ang kanyang mensahe mula sa anghel ng Panginoon, mabilis siyang bumalik sa lupain ng Ammonihah. At pinasok niya ang lungsod sa ibang daan, oo, sa daan na nasa timog ng lungsod ng Ammonihah.
- 19 At nang pasukin niya ang lungsod ay nagugutom siya, at sinabi niya sa isang lalaki: Maaari ka bang magbigay sa isang hamak na tagapaglingkod ng Diyos ng kahit anong makakain?
- 20 At sinabi sa kanya ng lalaki: Ako ay isang Nephita, at nalalaman kong isa kang banal na propeta ng Diyos, sapagkat ikaw ang lalaking sinabi ng isang anghel sa isang pangitain: Tanggapin mo. Samakatwid, sumama ka sa akin sa aking bahay, at ibabahagi ko sa iyo ang aking pagkain; at nalalaman kong ikaw ay magiging pagpapala sa akin at sa aking sambahayan.
- 21 At ito ay nangyari na tinanggap siya ng lalaki sa kanyang bahay; at ang lalaki ay tinatawag na Amulek; at naglabas siya ng tinapay at karne at inihain sa harapan ni Alma.
- 22 At ito ay nangyari na si Alma ay kumain ng tinapay at nabusog; at kanyang binasbasan si Amulek at ang kanyang sambahayan, at nagbigay-pasalamat siya sa Diyos.
- 23 At matapos niyang kumain at mabusog, sinabi niya kay Amulek: Ako si Alma, at ako ang mataas na saserdote ng simbahan ng Diyos sa buong lupain.
- 24 At dinggin, ako ay tinawag upang ipangaral ang salita ng Diyos sa lahat ng taong ito, alinsunod sa diwa ng paghahayag at propesiya; at ako ay nasa lupaing ito, at tumanggi silang tanggapin ako, sa halip ay itinaboy nila ako at handa na sana akong tumalikod sa lupaing ito magpakailanman.
- 25 Subalit dinggin, ako ay inutusan na nararapat akong muling bumalik at magpropesiya sa mga taong ito, oo, at magpatotoo laban sa kanila hinggil sa kanilang mga kasamaan.
- Kay tan-awa, gitun-an na nila karon ang paglaglag sa kalingkawasan sa imong katawhan, (sa ingon niini miingon ang Ginoo) nga supak sa mga balaod, ug mga paghukom, ug mga sugo nga iyang gihatag sa iyang katawhan.
- Karon nahitabo nga human nadawat ni Alma ang iyang mensahe gikan sa anghel sa Ginoo nagdali siya nga mibalik sa yuta sa Ammonihah. Ug misulod siya sa siyudad pinaagi sa laing agianan, oo, sa agianan dapit sa habagatan sa siyudad sa Ammonihah.
- Ug samtang misulod siya sa siyudad siya gigutom, ug giingnan niya ang usa ka tawo: Mohatag ba ikaw og pagkaon sa usa ka mapainubsanon nga sulugoon sa Dios?
- Ug ang tawo miingon kaniya: Usa ko ka Nephita, ug nasayod ko nga ikaw balaan nga propeta sa Dios, kay ikaw ang tawo nga gisulti sa anghel sa usa ka pananawon: Nga imong dawaton. Busa, uban kanako ngadto sa akong balay ug makigbahin ko kanimo sa akong pagkaon; ug nasayod ko nga ikaw mahimong usa ka panalangin kanako ug sa akong panimalay.
- Ug nahitabo nga ang tawo midawat kaniya ngadto sa iyang balay; ug ang tawo gitawag og si Amulek; ug midala siya og pan ug karne ug gipahimutang kini sa atubangan ni Alma.
- Ug nahitabo nga si Alma mikaon sa pan ug nabusog; ug gipanalanginan niya si Amulek ug ang iyang balay, ug nagpasalamat siya sa Dios.
- Ug human siya makakaon ug mabusog giingnan niya si Amulek: Ako si Alma, ug ako ang labaw nga pari sa simbahan sa Dios sa tibuok yuta.
- Ug tan-awa, gitawag ako aron mosangyaw sa pulong sa Dios taliwala sa tanan niini nga katawhan, sumala sa espiritu sa pagpadayag ug pagpanagna; ug dinhi ko niini nga yuta ug wala sila modawat kanako, apan mipalayas sila kanako ug hapit na talikdi nako kini nga yuta hangtod sa hangtod.
- Apan tan-awa, gisugo ako nga mobalik ako ug managna niini nga katawhan, oo, ug magpamatuod batok kanila mahitungod sa ilang mga kadaotan.
- For behold, they do study at this time that they may destroy the liberty of thy people, (for thus saith the Lord) which is contrary to the statutes, and judgments, and commandments which he has given unto his people.
- Now it came to pass that after Alma had received his message from the angel of the Lord he returned speedily to the land of Ammonihah. And he entered the city by another way, yea, by the way which is on the south of the city of Ammonihah.
- And as he entered the city he was an hungered, and he said to a man: Will ye give to an humble servant of God something to eat?
- And the man said unto him: I am a Nephite, and I know that thou art a holy prophet of God, for thou art the man whom an angel said in a vision: Thou shalt receive. Therefore, go with me into my house and I will impart unto thee of my food; and I know that thou wilt be a blessing unto me and my house.
- And it came to pass that the man received him into his house; and the man was called Amulek; and he brought forth bread and meat and set before Alma.
- And it came to pass that Alma ate bread and was filled; and he blessed Amulek and his house, and he gave thanks unto God.
- And after he had eaten and was filled he said unto Amulek: I am Alma, and am the high priest over the church of God throughout the land.
- And behold, I have been called to preach the word of God among all this people, according to the spirit of revelation and prophecy; and I was in this land and they would not receive me, but they cast me out and I was about to set my back towards this land forever.
- But behold, I have been commanded that I should turn again and prophesy unto this people, yea, and to testify against them concerning their iniquities.

- 26 At ngayon, Amulek, dahil sa ako ay pinakain mo at tinanggap ako, ikaw ay pinagpala; sapagkat nagugutom ako, sapagkat nag-ayuno ako nang maraming araw.
- 27 At si Alma ay namalagi nang maraming araw kina Amulek bago siya nagsimulang mangaral sa mga tao.
- 28 At ito ay nangyari na higit na nalulong ang mga tao sa kanilang mga kasamaan.
- 29 At ang salita ay dumating kay Alma, sinasabing: Humayo; at sabihin din sa aking tagapaglingkod na si Amulek, humayo at magpropesiya sa mga taong ito, sinasabing—Magsisi kayo, sapagkat ganito ang wika ng Panginoon, maliban kung magsisisi kayo ay dadalawin ko ang mga taong ito sa aking galit; oo, at hindi ko iwawaksi ang aking masidhing galit.
- 30 At humayo si Alma, at gayundin si Amulek, sa mga tao, upang ipahayag ang mga salita ng Diyos sa kanila; at napuspos sila ng Espiritu Santo.
- 31 At may kapangyarihang ipinagkaloob sa kanila, kung kaya nga't hindi sila maaaring ikulong sa mga bartolina; ni hindi sila maaaring mapatay ng sinumang tao; gayunpaman, hindi nila ginamit ang kanilang kapangyarihan hanggang sa sila ay igapos ng mga panali at itapon sa bilangguan. Ngayon, ito ay naganap upang maipakita ng Panginoon ang kanyang kapangyarihan sa kanila.
- 32 At ito ay nangyari na sila ay humayo at nagsimulang mangaral at magpropesiya sa mga tao, alinsunod sa espiritu at kapangyarihang ipinagkaloob sa kanila ng Panginoon.
- Ug karon, Amulek, tungod kay ikaw mipakaon kanako ug mipasulod kanako, bulahan ikaw; kay ako gigutom, kay nagpuasa ako sulod sa daghan nga adlaw.
- Ug nagpabilin si Alma sulod sa daghan nga adlaw uban ni Amulek sa wala pa siya mosugod sa pagsangyaw sa katawhan.
- Ug nahitabo nga ang katawhan nagkagrabe pa sa ilang kadaotan.
- Ug ang pulong midangat kang Alma, nga nag-ingon: Lakaw; ug isulti usab ngadto sa akong sulugoong nga si Amulek, lakaw ug ipanagna ngadto niini nga katawhan, nga mag-ingon—Paghinulsol kamo, kay misulti ang Ginoo, gawas kon kamo maghinulsol duawon ko kini nga katawhan sa akong kasuko; oo, ug dili Ako mopahunong sa mapintas nakong kasuko.
- Ug milakaw si Alma, ug si Amulek usab, ngadto sa katawhan, aron ipahayag ang mga pulong sa Dios ngadto kanila; ug napuno sila sa Espiritu Santo.
- Ug sila adunay gahom nga gihatag kanila, busa dili sila mahimong isulod sa mga bartolina; ni mahitabo nga bisan kinsa nga tawo makapatay kanila; bisan pa niana wala sila mogamit sa ilang gahom hangtod nga sila gigapos ug gibalhog ngadto sa bilangguan. Karon, gihimo kini aron ang Ginoo makapakita sa iyang gahom diha kanila.
- Ug nahitabo nga milakaw ug misugod sila sa pagsangyaw ug sa pagpanagna ngadto sa katawhan, sumala sa espiritu ug gahom nga gihatag sa Ginoo kanila.
- And now, Amulek, because thou hast fed me and taken me in, thou art blessed; for I was an hungered, for I had fasted many days.
- And Alma tarried many days with Amulek before he began to preach unto the people.
- And it came to pass that the people did wax more gross in their iniquities.
- And the word came to Alma, saying: Go; and also say unto my servant Amulek, go forth and prophesy unto this people, saying—Repent ye, for thus saith the Lord, except ye repent I will visit this people in mine anger; yea, and I will not turn my fierce anger away.
- And Alma went forth, and also Amulek, among the people, to declare the words of God unto them; and they were filled with the Holy Ghost.
- And they had power given unto them, insomuch that they could not be confined in dungeons; neither was it possible that any man could slay them; nevertheless they did not exercise their power until they were bound in bands and cast into prison. Now, this was done that the Lord might show forth his power in them.
- And it came to pass that they went forth and began to preach and to prophesy unto the people, according to the spirit and power which the Lord had given them.

Ang mga salita ni Alma, at gayundin ang mga salita ni Amulek, na ipinabayag sa mga taong nasa lupain ng Ammonibab. At sila rin ay itinaon sa bilanggoan, at nakalaya sa pamamagitan ng mapagbimalang kapangyarihan ng Diyos na nasa kanila, ayon sa talaan ni Alma.

Alma 9

- 1 At muli, ako, si Alma, na napag-utusan ng Diyos na dapat kong isama si Amulek at humayo at muling mangaral sa mga taong ito, o sa mga taong nasa lungsod ng Ammonihah, ito ay nangyari na nang magsimula akong mangaral sa kanila, nagsimula silang makipagtalos sa akin, sinasabing:
- 2 Sino ka? Inaakala mo bang kami ay maniniwala sa patotoo ng isang tao, bagama't ipangangaral niya sa amin na ang mundo ay lilipas?
- 3 Ngayon, hindi nila nauunawaan ang mga salitang sinabi nila; sapagkat hindi nila nalalaman na ang mundo ay lilipas.
- 4 At sinabi rin nila: Hindi kami maniniwala sa iyong mga salita kung ipropesiya mong mawawasak ang dakilang lungsod na ito sa isang araw.
- 5 Ngayon, hindi nila nalalaman na ang Diyos ay makagagawa ng gayong mga kagila-gilalas na gawa, sapagkat sila ay mga taong matitigas ang puso at matitigas ang leeg.
- 6 At sinabi nila: Sino ang Diyos, na nagsugo ng iisang tao lamang na may karapatan na sa mga taong ito, upang ipahayag sa kanila ang katotohanan ng gayong kadakila at mga kagila-gilalas na bagay?
- 7 At nagsilapit sila upang ako ay sunggaban ng kanilang mga kamay; subalit dinggin, hindi nila nagawa. At tumindig ako nang buong katapangan upang magpahayag sa kanila, oo, buong tapang akong nagpatotoo sa kanila, sinasabing:
- 8 Dinggin, O kayong masasama at baluktot na salinlahi, paanong nakalimutan ninyo ang kaugalian ng inyong mga ama; oo, kaydali ninyong nalimutan ang mga kautusan ng Diyos.
- 9 Hindi ba ninyo natatandaan na ang ating amang si Lehi ay dinalang palabas ng Jerusalem ng kamay ng Diyos? Hindi ba ninyo natatandaan na kanyang inakay silang lahat sa ilang?

Ang mga pulong ni Alma, ug usab ang mga pulong ni Amulek, nga gipabayag ngadto sa katawhan didto sa yuta sa Ammonibab. Ug usab sila gibalbog sa bilanggoan, ug giluwaw sa milagroso nga gabom sa Dios nga anaa kanila, sumala sa talaan ni Alma.

Alma 9

- Ug usab, ako, si Alma, kay gisugo sa Dios nga akong dad-on si Amulek ug moadto ug mosangyaw pag-usab niini nga katawhan, o sa katawhan nga tua sa siyudad sa Ammonihah, nahitabo nga samtang gisugdan nako ang pagsangyaw kanila, nagsugod sila sa pagpakiglalis kanako, nga nag-ingon:
- Kinsa man ka? Nagtuo ka ba nga kami motuo sa pagpamatuod sa usa ka tawo, bisan og mosangyaw siya kanamo nga ang yuta molabay lamang?
- Karon wala sila makasabot sa mga pulong nga ilang gipamulong; kay wala sila masayod nga ang yuta molabay lamang.
- Ug miingon usab sila: Dili kami motuo sa imong mga pulong kon ikaw managna nga kining gamhanan nga dakbayan malaglag sa usa ka adlaw.
- Karon wala sila masayod nga ang Dios makahimo sa maong kahibulongan nga mga buhat, kay sila mga tig-a og kasingkasing ug tikig og liog nga katawhan.
- Ug miingon sila: Kinsa ang Dios, nga dili na mopadala og labaw sa usa tawo nga may awtoridad taliwala niini nga katawhan, aron mopahayag kanila sa kamatuoran sa mahinungdanon ug kahibulongan nga mga butang?
- Ug mibarog sila aron sa pagdakop kanako; apan tan-awa, sila wala makahimo. Ug mibarog ko inubanan sa kaisog aron ipahayag kanila, oo, ako maisogon nga nagpamatuod ngadto kanila, nga nag-ingon:
- Tan-awa, O kamong mga daotan ug hiwi nga henerasyon, nganong nahikalimot man kamo sa tradisyon sa inyong mga amahan; oo, pagkadali ninyong mahikalimot sa mga sugo sa Dios.
- Wala ba kamo mahinumdom nga ang atong amahan, nga si Lehi, gidala gikan sa Jerusalem pinaagi sa kamot sa Dios? Wala ba kamo mahinumdom nga silang tanan iyang giagak ngadto sa kamingawan?

The words of Alma, and also the words of Amulek, which were declared unto the people who were in the land of Ammonihah. And also they are cast into prison, and delivered by the miraculous power of God which was in them, according to the record of Alma.

Alma 9

And again, I, Alma, having been commanded of God that I should take Amulek and go forth and preach again unto this people, or the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass as I began to preach unto them, they began to contend with me, saying:

Who art thou? Suppose ye that we shall believe the testimony of one man, although he should preach unto us that the earth should pass away?

Now they understood not the words which they spake; for they knew not that the earth should pass away.

And they said also: We will not believe thy words if thou shouldst prophesy that this great city should be destroyed in one day.

Now they knew not that God could do such marvelous works, for they were a hard-hearted and a stiffnecked people.

And they said: Who is God, that sendeth no more authority than one man among this people, to declare unto them the truth of such great and marvelous things?

And they stood forth to lay their hands on me; but behold, they did not. And I stood with boldness to declare unto them, yea, I did boldly testify unto them, saying:

Behold, O ye wicked and perverse generation, how have ye forgotten the tradition of your fathers; yea, how soon ye have forgotten the commandments of God.

Do ye not remember that our father, Lehi, was brought out of Jerusalem by the hand of God? Do ye not remember that they were all led by him through the wilderness?

- 10 At kaydali na ba ninyong nakalimutan kung gaano karaming ulit niyang iniligtas ang ating mga ama mula sa mga kamay ng kanilang mga kaaway, at pinangalagaan sila mula sa pagkalipol, maging sa mga kamay ng kanilang sariling mga kapatid?
- 11 Oo, at kung hindi dahil sa kanyang walang kapantay na kapangyarihan, at sa kanyang awa, at sa kanyang mahabang pagtitiis sa atin, tayo ay hindi na nakaiwas pa na malipol sa balat ng lupa noon pa mang bago ang panahong ito, at marahil ay naitalaga na sa kalagayan ng walang hanggang kalungkutan at kapighatian.
- 12 Dinggin, ngayon, sinasabi ko sa inyo na kayo ay inuutusan niyang magsisi; at maliban kung kayo ay magsisi, hindi ninyo mamamana sa anumang paraan ang kaharian ng Diyos. Subalit dinggin, hindi lamang ito—kanyang inutusan kayong magsisi, o lubusan niya kayong lilipulin sa balat ng lupa; oo, kanyang dadalawin kayo sa kanyang galit, at sa kanyang masidhing galit, siya ay hindi tatalikod.
- 13 Dinggin, hindi ba ninyo natatandaan ang mga salitang kanyang winika kay Lehi, sinasabi na: Yamang inyong sinusunod ang aking mga kautusan, kayo ay uunlad sa lupain? At muli, sinabi na: Yamang hindi ninyo sinusunod ang aking mga kautusan, kayo ay itatakwil mula sa harapan ng Panginoon.
- 14 Ngayon, nais kong inyong tandaan na yamang ang mga Lamanita ay hindi sumusunod sa mga kautusan ng Diyos, sila ay itinakwil mula sa harapan ng Panginoon. Ngayon, ating nakikita na ang salita ng Panginoon hinggil sa bagay na ito ay napatunayan na, at itinakwil ang mga Lamanita mula sa kanyang harapan, mula pa sa simula ng kanilang pagkakasala sa lupain.
- 15 Gayunpaman, sinasabi ko sa inyo na higit na matitiis nila ang araw ng paghuhukom kay sa inyo, kung kayo ay mananatili sa inyong mga kasalanan, oo, at maging higit na matitiis nila ang buhay na ito kaysa sa inyo, maliban kung kayo ay magsisi.
- 16 Sapagkat maraming pangakong nakaalok sa mga Lamanita; sapagkat ang mga kaugalian ng kanilang mga ama ang dahilan ng pananatili nila sa kanilang mangmang na kalagayan; kaya nga, ang Panginoon ay magiging maawain sa kanila at pahahabain ang kanilang buhay sa lupain.

Ug nakalimot ba dayon kamo sa makadaghang higayon nga siya miluwas sa atong mga amahan gikan sa mga kamot sa ilang mga kaaway, ug nanalipod kanila gikan sa pagkalaglag, bisan sa mga kamot sa ilang kaugalingon nga kaigsoonan?

Oo, ug kon dili pa tungod sa iyang dili hitupngan nga gahom, ug sa iyang kaluoy, ug sa iyang pagkamainantosan ngari kanato, kita unta wala makalikay nga ipahimulag gikan sa ibabaw sa yuta sa dugay na nga panahon sa wala pa kini nga yugto sa panahon, ug tingali gitugyan ngadto sa kahimtang nga walay kataposang pagkauyamot ug pagkaalaot.

Tan-awa, sultihan ko kamo nga siya misugo kaninyo sa paghinulsol; ug gawas kon kamo maghinulsol, kamo dili makapanunod sa gingharian sa Dios. Apan tan-awa, dili kini mao ang tanan—gisugo niya kamo sa paghinulsol, o siya molaglag kaninyo sa hingpit gikan sa ibabaw sa yuta; oo, siya moduaw kaninyo sa iyang kasuko, ug sa iyang mapintas nga kasuko siya dili mohunong.

Tan-awa, wala ba kamo mahinumdom sa mga pulong nga iyang gisulti ni Lehi, nga nag-ingon: Kon kamo motuman sa akong mga sugo, mouswag kamo dinhi sa yuta? Ug giingon na usab nga: Kon kamo dili motuman sa akong mga sugo kamo ipahimulag gikan sa atubangan sa Ginoo.

Karon manghinaot ko nga kamo mahinumdom, nga tungod kay ang mga Lamanita wala magtuman sa mga sugo sa Dios, sila ipahimulag gikan sa atubangan sa Ginoo. Karon atong makita nga ang pulong sa Ginoo gipamatud-an niini nga butang, ug ang mga Lamanita gipahimulag gikan sa iyang atubangan, gikan sa sinugdanan sa ilang mga kalapasan dinhi sa yuta.

Bisan pa niana sultihan ko kamo, nga mas minos ang ilang tulubagon sa adlaw sa paghukom kay kaninyo, kon magpadayon kamo sa inyong mga sala, oo, ug gani mas minos ang ilang tulubagon niini nga kinabuhi kay kaninyo, gawas kon kamo maghinulsol.

Kay adunay daghan nga saad nga gitanyag ngadto sa mga Lamanita; tungod kay ang mga tradisyon sa ilang mga amahan mao ang hinungdan nga sila nagpabilin sa ilang kahimtang sa pagkawalay alamag; busa ang Ginoo magmaluloy-on kanila ug molugway sa ilang kinabuhi dinhi sa yuta.

And have ye forgotten so soon how many times he delivered our fathers out of the hands of their enemies, and preserved them from being destroyed, even by the hands of their own brethren?

Yea, and if it had not been for his matchless power, and his mercy, and his long-suffering towards us, we should unavoidably have been cut off from the face of the earth long before this period of time, and perhaps been consigned to a state of endless misery and woe.

Behold, now I say unto you that he commandeth you to repent; and except ye repent, ye can in nowise inherit the kingdom of God. But behold, this is not all—he has commanded you to repent, or he will utterly destroy you from off the face of the earth; yea, he will visit you in his anger, and in his fierce anger he will not turn away.

Behold, do ye not remember the words which he spake unto Lehi, saying that: Inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper in the land? And again it is said that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from the presence of the Lord.

Now I would that ye should remember, that inasmuch as the Lamanites have not kept the commandments of God, they have been cut off from the presence of the Lord. Now we see that the word of the Lord has been verified in this thing, and the Lamanites have been cut off from his presence, from the beginning of their transgressions in the land.

Nevertheless I say unto you, that it shall be more tolerable for them in the day of judgment than for you, if ye remain in your sins, yea, and even more tolerable for them in this life than for you, except ye repent.

For there are many promises which are extended to the Lamanites; for it is because of the traditions of their fathers that caused them to remain in their state of ignorance; therefore the Lord will be merciful unto them and prolong their existence in the land.

- 17 At balang araw, sila ay madadalang maniwala sa kanyang salita, at malalaman ang kamalian ng mga kaugalian ng kanilang mga ama; at marami sa kanila ang maliligtas, sapagkat ang Panginoon ay magiging maawain sa lahat ng nananawagan sa kanyang pangalan.
- 18 Subalit dinggin, sinasabi ko sa inyo na kung kayo ay magpapatuloy sa inyong mga kasamaan, ang inyong mga araw ay hindi pahahabain sa lupain, sapagkat isusugo sa inyo ang mga Lamanita; at kung kayo ay hindi magsisisi, darating sila sa isang panahong hindi ninyo nalalaman, at kayo ay dadalawin ng ganap na pagkalipol; at alinsunod ito sa masidhing galit ng Panginoon.
- 19 Sapagkat hindi niya kayo pahihintulatang mamuhay sa inyong mga kasalanan, upang lipulin ang kanyang mga tao. Sinasabi ko sa inyo, Hindi; sa halip ay kanyang pahihintulatan ang mga Lamanita na lipulin ang lahat ng kanyang mga tao na tinatawag na mga tao ni Nephi, kung mangyayaring sila ay mahuhulog sa mga kasalanan at paglabag, matapos magkaroon ng labis na liwanag at napakaraming kaalaman na ipinagkaloob sa kanila ng Panginoon nilang Diyos;
- 20 Oo, matapos na maging isang labis na mga pinagpalang tao ng Panginoon; oo, matapos na kasihan nang higit sa lahat ng bansa, lahi, wika, o tao; matapos na ang lahat ng bagay ay ipaalam sa kanila, alinsunod sa kanilang mga naisin, at kanilang pananampalataya, at mga panalangin, tungkol sa yaong nakalipas, at sa ngayon, at sa darating pa;
- 21 Dinalaw ng Espiritu ng Diyos; nakipag-usap sa mga anghel, at kinausap ng tinig ng Panginoon; at taglay ang diwa ng propesiya, at ang diwa ng paghahayag, at marami pang kaloob, ang kaloob na pagsasalita ng mga wika, at ang kaloob na pangangaral, at ang kaloob na Espiritu Santo, at ang kaloob na pagsasalin;
- Ug dunay panahon nga magiyahan sila aron motuo sa iyang pulong, ug masayod sa pagkadili husto sa mga tradisyon sa ilang mga amahan; ug daghan kanila ang maluwas, kay ang Ginoo magmaluloy-on sa tanan kinsa motawag sa iyang ngalan.
- Apan tan-awa, sultihan ko kamo nga kon magpadayon kamo sa inyong pagkadaotan ang inyong mga adlaw dili malugwayan dinhi sa yuta, kay ang mga Lamanita ipadala kaninyo; ug kon dili kamo maghinulsol sila moabot sa panahon nga dili kamo masayod, ug duawon kamo sa hingpit nga kalaglagan; ug kini sumala sa mapintas nga kasuko sa Ginoo.
- Kay siya dili motugot kaninyo nga magpakabuhi kamo sa inyong kadaotan, sa paglaglag sa iyang katawhan. Sultihan ko kamo nga, Dili; mas palabihon niya nga ang mga Lamanita molaglag sa iyang tanan nga katawhan kinsa gitawag nga katawhan ni Nephi, kon mahitabo nga sila mohimo og mga sala ug mga kalapasan, human makaangkon og dakong kahayag ug daghan nga kahibalo nga gihatag kanila sa Ginoo nga ilang Dios;
- Oo, human mahimong pinalabi kaayo nga katawhan sa Ginoo; oo, human mahimong pinalabi labaw sa ubang kanasoran, kaliwatan, pinulongan, o katawhan; human makaangkon sa tanan nga butang nga gipahibalo ngadto kanila, sumala sa ilang mga tinguha, ug sa ilang pagtuo, ug mga pag-ampo, nianang mga nahitabo na, ug sa nanghitabo, ug sa mahitabo pa;
- Human duawa sa Espiritu sa Dios; human makigsulti sa mga anghel, human makapamulong pinaagi sa tingog sa Ginoo; ug nakaangkon sa espiritu sa pagpanagna, ug sa espiritu sa pagpadayag, ug sa daghan nga gasa usab, sa gasa sa pagpamulong sa mga pinulongan, ug sa gasa sa pagsangyaw, ug sa gasa sa Espiritu Santo, ug sa gasa sa paghubad;
- And at some period of time they will be brought to believe in his word, and to know of the incorrectness of the traditions of their fathers; and many of them will be saved, for the Lord will be merciful unto all who call on his name.
- But behold, I say unto you that if ye persist in your wickedness that your days shall not be prolonged in the land, for the Lamanites shall be sent upon you; and if ye repent not they shall come in a time when you know not, and ye shall be visited with utter destruction; and it shall be according to the fierce anger of the Lord.
- For he will not suffer you that ye shall live in your iniquities, to destroy his people. I say unto you, Nay; he would rather suffer that the Lamanites might destroy all his people who are called the people of Nephi, if it were possible that they could fall into sins and transgressions, after having had so much light and so much knowledge given unto them of the Lord their God;
- Yea, after having been such a highly favored people of the Lord; yea, after having been favored above every other nation, kindred, tongue, or people; after having had all things made known unto them, according to their desires, and their faith, and prayers, of that which has been, and which is, and which is to come;
- Having been visited by the Spirit of God; having conversed with angels, and having been spoken unto by the voice of the Lord; and having the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and also many gifts, the gift of speaking with tongues, and the gift of preaching, and the gift of the Holy Ghost, and the gift of translation;

22 Oo, at matapos na iligtas ng Diyos palabas ng lupain ng Jerusalem, ng kamay ng Panginoon; iniligtas mula sa taggutom, at mula sa karamdaman, at sa lahat ng uri ng sakit ng bawat uri; at sila na naging malakas sa pakikidigma, kung kaya't sila ay hindi malipol; pinalaya mula sa pagkaalipin sa pana-panahon, at inaruga at inalagaan hanggang sa ngayon; at sila ay umunlad hanggang sa yumaman sila sa lahat ng uri ng mga bagay—

23 At ngayon, dinggin, sinasabi ko sa inyo, na kung ang mga taong ito, na nakatanggap ng napakaraming pagpapala mula sa kamay ng Panginoon, ay magkakasala salungat sa liwanag at kaalamang kanilang taglay, sinasabi ko sa inyo na kung ito ang nangyayari, na kung sila ay mahuhulog sa paglabag, na higit na makatitiis ang mga Lamanita kaysa sa kanila.

24 Sapagkat dinggin, ang mga pangako ng Panginoon ay nakaalok sa mga Lamanita, subalit hindi sa inyo kung kayo ay magkakasala; sapagkat hindi ba't ang Panginoon ay malinaw na nangako at matatag na nagpasiya na kung kayo ay maghihimagsik laban sa kanya na ganap kayong lilipulin mula sa balat ng lupa?

25 At ngayon, sa kadahilanang ito, upang kayo ay hindi malipol, ang Panginoon ay nagsugo ng kanyang anghel upang dalawin ang marami sa kanyang mga tao, nagpapahayag sa kanila na sila ay kinakailangang humayo at masigasig na mangaral sa mga taong ito, sinasabing: Magsisi kayo, sapagkat ang kaharian ng langit ay nalalapit na;

26 At hindi na maraming araw mula ngayon, ang Anak ng Diyos ay paparito sa kanyang kaluwalhatian; at ang kanyang kaluwalhatian ay kaluwalhatian ng Bugtong na Anak ng Ama, puspos ng biyaya, katarungan, at katotohanan, puspos ng tiyaga, awa, at mahabang pagtitiis, mabilis sa pagdinig sa mga pagsusumamo ng kanyang mga tao at sa pagtugon sa kanilang mga panalangin.

27 At dinggin, siya ay paparito upang tubusin ang mga yaong mabibinyagan tungo sa pagsisisi, sa pamamagitan ng pananampalataya sa kanyang pangalan.

Oo, ug human luwasa sa Dios gikan sa yuta sa Jerusalem, pinaagi sa kamot sa Ginoo; human luwasa gikan sa gutom, ug gikan sa mga sakit, ug sa tanang matang sa balatian sa matag matang; ug kay sila nag-anam og kalig-on sa pakig-away, aron dili sila malaglag; kay naluwas gikan sa pagkaulipon sa daghan nga higayon, ug kay naluwas ug napanalipdan hangtod karon; ug sila gipauswag hangtod nga naadunahan sila sa tanan nga matang sa mga butang—

Ug karon tan-awa sultihan ko kamo, nga kon kini nga katawhan, kinsa nakadawat og daghan nga panalangin gikan sa kamot sa Ginoo, makalapas batok sa kahayag ug kahibalo nga ilang naangkon, sultihan ko kamo nga kon kini mao ang mahitabo, nga kon sila mohimo og kalapasan, mas dali pang sabton ang mga Lamanita kay kanila.

Kay tan-awa, ang mga saad sa Ginoo gitanyag ngadto sa mga Lamanita, apan dili kini mahatag kaninyo kon kamo makalapas; kay wala ba ang Ginoo maghimo og matin-aw nga saad ug mihimo og hugot nga mando, nga kon kamo makigbatok kaniya kamo malaglag sa hingpit gikan sa ibabaw sa yuta?

Ug karon tungod niini nga hinungdan, aron kamo dili malaglag, ang Ginoo mipadala sa iyang anghel aron duawon ang daghan sa iyang katawhan, nga magpahibalo kanila nga sila kinahanglan molakaw ug mosangyaw sa dakong kadasig niini nga katawhan, nga mag-ingon: Paghinulsol kamo, kay ang gingharian sa langit duol na;

Ug dili daghang adlaw gikan karon ang Anak sa Dios moanhi sa iyang himaya; ug ang iyang himaya mao ang himaya sa Bugtong Anak sa Amahan, puno sa grasya, kamakiangayon, ug kamatuoran, puno sa pailob, kaluoy, ug kamainantoson, dali nga makadungog sa mga pangamuyo sa iyang katawhan ug pagtubag sa ilang mga pag-ampo.

Ug tan-awa, moanhi siya aron sa pagtubos niadtong kinsa pagabunyagan ngadto sa paghinulsol, pinaagi sa pagtuo sa iyang ngalan.

Yea, and after having been delivered of God out of the land of Jerusalem, by the hand of the Lord; having been saved from famine, and from sickness, and all manner of diseases of every kind; and they having waxed strong in battle, that they might not be destroyed; having been brought out of bondage time after time, and having been kept and preserved until now; and they have been prospered until they are rich in all manner of things—

And now behold I say unto you, that if this people, who have received so many blessings from the hand of the Lord, should transgress contrary to the light and knowledge which they do have, I say unto you that if this be the case, that if they should fall into transgression, it would be far more tolerable for the Lamanites than for them.

For behold, the promises of the Lord are extended to the Lamanites, but they are not unto you if ye transgress; for has not the Lord expressly promised and firmly decreed, that if ye will rebel against him that ye shall utterly be destroyed from off the face of the earth?

And now for this cause, that ye may not be destroyed, the Lord has sent his angel to visit many of his people, declaring unto them that they must go forth and cry mightily unto this people, saying: Repent ye, for the kingdom of heaven is nigh at hand;

And not many days hence the Son of God shall come in his glory; and his glory shall be the glory of the Only Begotten of the Father, full of grace, equity, and truth, full of patience, mercy, and long-suffering, quick to hear the cries of his people and to answer their prayers.

And behold, he cometh to redeem those who will be baptized unto repentance, through faith on his name.

28 Samakatwid, ihanda ninyo ang daan ng Panginoon, sapagkat ang panahon ay nalalapit na, na aanihin ng lahat ng tao ang gantimpala ng kanilang mga gawa, alinsunod sa yaong nagawa ng mga ito—kung sila ay naging matwid, sila ay aani ng kaligtasan sa kanilang mga kaluluwa, alinsunod sa kapangyarihan at pagliligtas ni Jesucristo; at kung sila ay naging masasama, aani sila ng sumpa sa kanilang mga kaluluwa, alinsunod sa kapangyarihan at pagkabiha ng diyablo.

29 Ngayon, dinggin, ito ang tinig ng anghel, na nananawagan sa mga tao.

30 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, sapagkat kayo ay aking mga kapatid, at nararapat kayong mahalin, at nararapat kayong gumawa ng mga gawang katanggap-tanggap sa pagsisisi, nakikita na ang inyong mga puso ay labis na naging matitigas laban sa salita ng Diyos, at nakikita na kayo ay isang nangaligaw at mga nahulog na tao.

31 Ngayon, ito ay nangyari na nang ako, si Alma, ay nangusap ng mga salitang ito, dinggin, napoot sa akin ang mga tao sapagkat sinabi ko sa kanila na sila ay mga taong matitigas ang puso at matitigas ang leeg.

32 At gayundin, sapagkat sinabi ko sa kanila na sila ay nangaligaw at mga nahulog na tao, nagalit sila sa akin, at naghangad na sunggaban ako ng kanilang mga kamay, upang kanilang maitapon ako sa bilangguan.

33 Subalit ito ay nangyari na hindi sila pinahintulutan ng Panginoon na madakip ako sa panahong yaon at maitapon ako sa bilangguan.

34 At ito ay nangyari na si Amulek ay lumantad at lumapit, at nagsimulang mangaral din sa kanila. At ngayon, ang mga salita ni Amulek ay hindi lahat nasusulat, gayunpaman, nasusulat sa aklat na ito ang isang bahagi ng kanyang mga salita.

Busa, andama ninyo ang agianan sa Ginoo, kay ang panahon ania na nga ang tanang tawo moani sa ganti sa ilang mga buhat, sumala nianang ilang kahintang—kon sila nagmatarong moani sila sa kaluwasan sa ilang mga kalag, sumala sa gahom ug kaluwasan gikan ni Jesukristo; ug kon sila nagdinaotan moani sila sa panghimaraot sa ilang mga kalag, sumala sa gahom ug pagkaulipon sa yawa.

Karon tan-awa, mao kini ang tingog sa anghel, nga namulong sa lanog nga tingog ngadto sa katawhan.

Karon tan-awa, hinigugma kong kaigsoonan, kay kamo akong kaigsoonan, ug angay kamong higugmaon, ug angay kamong mohimo og mga buhat nga gikinahanglan sa paghinulsol, kay ang inyong mga kasingkasing hilabihan kaayo ka tig-a batok sa pulong sa Dios, ug kay nakita nga kamo usa ka nahisalaag ug napukan nga katawhan.

Karon nahitabo nga sa dihang ako, si Alma, nakapamulong niini nga mga pulong, tan-awa, ang katawhan nangasuko kanako tungod kay ako miingon kanila nga sila mga tig-a og kasingkasing ug mga tikig og liog nga katawhan.

Ug usab tungod kay gisultihan nako sila nga sila usa ka nahisalaag ug napukan nga katawhan nangasuko sila kanako, ug nagtinguha sa pagdakop kanako, aron sila mobalhog kanako sa bilangguan.

Apan nahitabo nga wala sila tugoti sa Ginoo nga modakop kanako niadto nga panahon ug mobalhog kanako sa bilangguan.

Ug nahitabo nga si Amulek milakaw ug mibarog, ug misugod usab sa pagsangyaw ngadto kanila. Ug karon wala mahisulat ang tanan nga pulong ni Amulek, bisan pa niana usa ka bahin sa iyang mga pulong nahisulat niini nga basahon.

Therefore, prepare ye the way of the Lord, for the time is at hand that all men shall reap a reward of their works, according to that which they have been—if they have been righteous they shall reap the salvation of their souls, according to the power and deliverance of Jesus Christ; and if they have been evil they shall reap the damnation of their souls, according to the power and captivity of the devil.

Now behold, this is the voice of the angel, crying unto the people.

And now, my beloved brethren, for ye are my brethren, and ye ought to be beloved, and ye ought to bring forth works which are meet for repentance, seeing that your hearts have been grossly hardened against the word of God, and seeing that ye are a lost and a fallen people.

Now it came to pass that when I, Alma, had spoken these words, behold, the people were wroth with me because I said unto them that they were a hard-hearted and a stiffnecked people.

And also because I said unto them that they were a lost and a fallen people they were angry with me, and sought to lay their hands upon me, that they might cast me into prison.

But it came to pass that the Lord did not suffer them that they should take me at that time and cast me into prison.

And it came to pass that Amulek went and stood forth, and began to preach unto them also. And now the words of Amulek are not all written, nevertheless a part of his words are written in this book.

Alma 10

- 1 Ngayon, ito ang mga salitang ipinangaral ni Amulek sa mga tao na nasa lupain ng Ammonihah, sinasabing:
- 2 Ako si Amulek; ako ay anak ni Gidonah, na anak ni Ismael, na inapo ni Aminadi; at ito ang yaon ding Aminadi na nagpaliwanag sa sulating nasa dingding ng templo, na isinulat ng daliri ng Diyos.
- 3 At si Aminadi ay inapo ni Nephi, na anak ni Lehi, na nagmula sa lupain ng Jerusalem, na inapo ni Manases, na anak ni Jose na ipinagbili sa Egipto ng mga kamay ng kanyang mga kapatid.
- 4 At dinggin, ako rin ay isang lalaking hindi hamak ang kabantugan sa lahat ng yaong nakakikilala sa akin; oo, at dinggin, ako ay maraming kaanak at kaibigan, at nagkamit din ako ng maraming kayamanan sa pamamagitan ng kamay ng aking kasipagan.
- 5 Gayunpaman, sa kabila ng lahat ng ito, kailanman ay hindi ko nalaman ang marami sa mga pamamaraan ng Panginoon, at ang kanyang mga hiwaga at kagila-gilalas na kapangyarihan. Nasabi kong kailanman ay hindi ko nalaman ang marami sa mga bagay na ito; subalit dinggin, ako ay nagkamali, sapagkat nakita ko ang marami sa kanyang mga hiwaga at ang kanyang kagila-gilalas na kapangyarihan; oo, maging sa pangangalaga sa buhay ng mga taong ito.
- 6 Gayunpaman, pinatigas ko ang aking puso, sapagkat ako ay tinawag nang maraming ulit at tumanggi akong makinig; kaya nga nalalaman ko ang hinggil sa mga bagay na ito, gayunpaman, ako ay hindi makaaalam; kaya nga nagpatuloy ako sa paghihimagsik laban sa Diyos, sa kasamaan ng aking puso, maging hanggang sa ikaapat na araw ng ikapitong buwan na ito, na nasa ikasampung taon ng panunungkulan ng mga hukom.

Alma 10

Karon mao kini ang mga pulong nga gisangyaw ni Amulek ngadto sa katawhan nga didto sa yuta sa Ammonihah, nga nag-ingon:

Ako si Amulek; ako ang anak nga lalaki ni Giddonah, kinsa anak ni Ishmael, kinsa kaliwat ni Aminadi; ug kini mao si Aminadi nga mihubad sa mga sinulat nga diha sa bungbong sa templo, nga gisulat pinaagi sa tudlo sa Dios.

Ug si Aminadi kaliwat ni Nephi, kinsa anak nga lalaki ni Lehi, kinsa gikan sa yuta sa Jerusalem, kinsa kaliwat ni Manases, nga anak nga lalaki ni Jose kinsa gibaligya ngadto sa Ehipto pinaagi sa mga kamot sa iyang kaigsoonan.

Ug tan-awa, ako usab usa ka tawo nga dili yano og dungog taliwala sa tanan niadtong kinsa nakaila kanako; oo, ug tan-awa, daghan ko og kaliwat ug mga higala, ug usab nakabaton ko og daghan nga katigayonan tungod sa akong kakugi.

Bisan pa, human niining tanan, wala gayod ako mahibalo sa daghan nga pamaagi sa Ginoo, ug sa iyang mga misteryo ug kahibulongan nga gahom. Miingon ko nga wala gayod ako mahibalo sa daghan niini nga butang; apan tan-awa, sayop ako, kay ako nakakita man sa iyang daghan nga misteryo ug sa iyang kahibulongan nga gahom; oo, gani sa pagpanalipod sa mga kinabuhi niini nga katawhan.

Bisan pa, ako nagpatig-a sa akong kasingkasing, kay ako gitawag sa makadaghan ug wala ako mopatalinghog; busa ako nahibalo bahin niini nga mga butang, apan wala ko magtinguhang mahibalo; busa nagpadayon ko sa pagsupak sa Dios, sa pagkadaotan sa akong kasingkasing, gani hangtod sa ikaupat nga adlaw niining ikapito nga bulan, sa ikanapulo nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom.

Alma 10

Now these are the words which Amulek preached unto the people who were in the land of Ammonihah, saying:

I am Amulek; I am the son of Giddonah, who was the son of Ishmael, who was a descendant of Aminadi; and it was that same Aminadi who interpreted the writing which was upon the wall of the temple, which was written by the finger of God.

And Aminadi was a descendant of Nephi, who was the son of Lehi, who came out of the land of Jerusalem, who was a descendant of Manasseh, who was the son of Joseph who was sold into Egypt by the hands of his brethren.

And behold, I am also a man of no small reputation among all those who know me; yea, and behold, I have many kindreds and friends, and I have also acquired much riches by the hand of my industry.

Nevertheless, after all this, I never have known much of the ways of the Lord, and his mysteries and marvelous power. I said I never had known much of these things; but behold, I mistake, for I have seen much of his mysteries and his marvelous power; yea, even in the preservation of the lives of this people.

Nevertheless, I did harden my heart, for I was called many times and I would not hear; therefore I knew concerning these things, yet I would not know; therefore I went on rebelling against God, in the wickedness of my heart, even until the fourth day of this seventh month, which is in the tenth year of the reign of the judges.

- 7 Habang ako ay naglalakbay upang dalawin ang isang napakamalapit na kaanak, dinggin, isang anghel ng Panginoon ang nagpakita sa akin at nagsabi: Amulek, magbalik sa iyong sariling bahay, sapagkat iyong pakakainin ang isang propeta ng Panginoon; oo, isang banal na tao, na piniling tao ng Diyos; sapagkat siya ay nag-ayuno nang maraming araw dahil sa mga kasalanan ng mga taong ito, at siya ay nagugutom, at tatanggapin mo siya sa iyong bahay at pakakainin siya, at babasbasan ka niya at ang iyong sambahayan; at ang pagpapala ng Panginoon ay mapapasaiyo at sa iyong sambahayan.
- 8 At ito ay nangyari na sinunod ko ang tinig ng anghel, at nagbalik patungo sa aking bahay. At habang ako ay paparoon, natagpuan ko ang lalaki na siyang sinabi ng anghel sa akin: Tatanggapin mo sa iyong bahay—at dinggin, siya rin ang lalaking ito na nangungusap sa inyo hinggil sa mga bagay ng Diyos.
- 9 At sinabi sa akin ng anghel na siya ay isang banal na tao; kaya nga nalalaman ko na isa siyang banal na tao sapagkat sinabi ito ng isang anghel ng Diyos.
- 10 At muli, nalalaman ko na ang mga bagay na pinatotohanan niya ay totoo; sapagkat dinggin, sinasabi ko sa inyo, na yamang buhay ang Panginoon, gayunpaman ay isinugo niya ang kanyang anghel upang ang mga bagay na ito ay ipaalam sa akin; at ito ay ginawa niya habang namalagi itong si Alma sa aking bahay.
- 11 Sapagkat dinggin, binasbasan niya ang aking sambahayan, binasbasan niya ako, at ang aking kababaihan, at ang aking mga anak, at ang aking ama at aking mga kaanak; oo, maging ang aking buong angkan ay binasbasan niya, at napasaamin ang pagpapala ng Panginoon alinsunod sa mga salitang sinabi niya.
- 12 At ngayon, nang sabihin ni Amulek ang mga salitang ito, ang mga tao ay nagsimulang manggilalas, nakikitang may higit pa sa isang saksi na nagpatotoo sa mga bagay na yaong ipinaratang sa kanila, at gayundin sa mga bagay na magaganap, alinsunod sa diwa ng propesiya na nasa kanila.
- Samtang nagpanaw ko aron makigkita sa usa ka suod nga kaliwat, tan-awa usa ka anghel sa Ginoo mipakita kanako ug miingon: Amulek, balik ngadto sa imong kaugalingong balay, kay pakaonon nimo ang usa ka propeta sa Ginoo; oo, usa ka balaan nga tawo, kinsa usa ka tawo nga pinili sa Dios; kay siya nagpuasa sa daghang adlaw tungod sa mga sala sa iyang katawhan, ug gigutom siya, ug ikaw modawat kaniya sa imong balay ug mopakaon kaniya, ug mopanangin siya kanimo ug sa imong balay; ug ang panalangin sa Ginoo modangat diha kanimo ug sa imong balay.
- Ug nahitabo nga akong gituman ang tingog sa anghel, ug mibalik padulong sa akong balay. Ug samtang nagpaingon ko didto akong nakita ang tawo nga giingon sa anghel kanako: Nga imong dawaton sa imong balay—ug tan-awa mao gihapon kining tawhana ang kanunay nga namulong kanimo mahitungod sa mga butang sa Dios.
- Ug ang anghel miingon kanako nga siya usa ka balaan nga tawo; mao nga nasayod ko nga siya usa ka balaan nga tawo tungod kay kini gisulti sa anghel sa Dios.
- Ug usab, nasayod ko nga ang mga butang nga iyang gipamatuod mga tinuod; kay tan-awa sultihan ko kamo, kay ang Ginoo buhi, busa gipadala niya ang iyang anghel aron sa paghimo niini nga mga butang nga mapadayag ngari kanako; ug kini iyang gibuhat samtang si Alma nagpuyo sa akong balay.
- Kay tan-awa, gipanalanginan niya ang akong balay, gipanalanginan niya ako, ug ang akong kababayan-an, ug ang akong mga anak, ug ang akong amahan ug ang akong mga kabanay; oo, bisan ang tanan nakong mga kaliwat iyang gipanalanginan, ug ang panalangin sa Ginoo midangat ngari kanamo sumala sa mga pulong nga iyang gipamulong.
- Ug karon, sa dihang si Amulek nakapamulong niini nga mga pulong ang katawhan misugod sa pagkatingala, nagtan-aw nga dihay labaw pa sa usa ka saksi kinsa nagpamatuod sa mga butang nga gipasangil kanila, ug usab sa mga butang nga moabot, sumala sa espiritu sa pagpanagna nga anaa kanila.
- As I was journeying to see a very near kindred, behold an angel of the Lord appeared unto me and said: Amulek, return to thine own house, for thou shalt feed a prophet of the Lord; yea, a holy man, who is a chosen man of God; for he has fasted many days because of the sins of this people, and he is an hungered, and thou shalt receive him into thy house and feed him, and he shall bless thee and thy house; and the blessing of the Lord shall rest upon thee and thy house.
- And it came to pass that I obeyed the voice of the angel, and returned towards my house. And as I was going thither I found the man whom the angel said unto me: Thou shalt receive into thy house—and behold it was this same man who has been speaking unto you concerning the things of God.
- And the angel said unto me he is a holy man; wherefore I know he is a holy man because it was said by an angel of God.
- And again, I know that the things whereof he hath testified are true; for behold I say unto you, that as the Lord liveth, even so has he sent his angel to make these things manifest unto me; and this he has done while this Alma hath dwelt at my house.
- For behold, he hath blessed mine house, he hath blessed me, and my women, and my children, and my father and my kinsfolk; yea, even all my kindred hath he blessed, and the blessing of the Lord hath rested upon us according to the words which he spake.
- And now, when Amulek had spoken these words the people began to be astonished, seeing there was more than one witness who testified of the things whereof they were accused, and also of the things which were to come, according to the spirit of prophecy which was in them.

- 13 Gayunpaman, may ilan sa kanila ang nagbalak na tanungin sila, na sa pamamagitan ng kanilang mga tusong pamamaraan ay baka sakaling kanilang mahuli sila sa kanilang mga salita, upang makakuha sila ng patunay laban sa kanila, nang kanilang madala sila sa mga hukom nila upang mahatulan sila alinsunod sa batas, at upang sila ay mapatay o maitapon sa bilangguan, alinsunod sa mabigat na kasalanan magagawa nilang maipakita o mapatunayan laban sa kanila.
- 14 Ngayon, ito ang mga yaong taong naghanged na lipulin sila, ang mga yaong manananggol, na inupahan o hinirang ng mga tao na magpatupad ng batas sa panahon ng kanilang mga paglilitis, o sa mga paglilitis ng mabibigat na kasalanan ng mga tao sa harapan ng mga hukom.
- 15 Ngayon, ang mga manananggol na ito ay marunong sa lahat ng kasanayan at katusuhan ng mga tao; at ito ay upang matulungan sila na maging bihasa sa kanilang tungkulin.
- 16 At ito ay nangyari na sinimulan nilang tanungin si Amulek, upang sa pamamaraang ito ay magawa nilang lituhin siya sa kanyang mga salita, o salungatin ang mga salitang sasabihin niya.
- 17 Ngayon, hindi nila nalalaman na magagawang malaman ni Amulek ang kanilang mga balak. Subalit ito ay nangyari na nang simulan nilang tanungin siya, na nahiwatigan niya ang kanilang mga saloobin, at sinabi niya sa kanila: O kayong masasama at baluktot na salinlahi, kayong mga manananggol at mapagkunwari, sapagkat inyong inilalatag ang mga saligan ng diyablo; sapagkat kayo ay naglalagay ng mga silo at patibong upang hulihin ang mga banal ng Diyos.
- 18 Kayo ay nagpapakana ng mga plano upang baluktutin ang mga pamamaraan ng mga matwid, at upang ipataw ang poot ng Diyos sa inyong mga ulo, maging hanggang sa lubusang pagkalipol ng mga taong ito.
- Bisan pa, dihay uban kanila kinsa nagtinguha sa pagpangutana kanila, nga pinaagi sa ilang malipoton nga pamaagi basin sila makabitik kanila sa ilang mga pulong, nga sila makakita og saksi batok kanila, aron sila motugyan kanila ngadto sa ilang mga maghuhukom aron sila mahukman sumala sa balaod, ug aron sila patyon o ibalhog sa bilangoan, sumala sa tinumotumo nga krimen nga tuyo nilang ipalutaw o ipamatuod batok kanila.
- Karon mao kadto silang mga tawhana ang nagtinguha sa paglaglag kanila, kinsa mga manlalaban, nga gisuholan o gitudlo sa katawhan aron sa pagpatuman sa balaod sa mga panahon sa ilang mga paghusay, o sa mga paghusay sa mga krimen sa katawhan sa atubangan sa mga maghuhukom.
- Karon kini nga mga manlalaban maalamon sa tanang paagi ug panglipot sa katawhan; ug kini aron mahimo silang hanas sa ilang pangita.
- Ug nahitabo nga misugod sila sa pagpangutana kang Amulek, aron libogon nila siya sa iyang mga pulong, o supakon ang mga pulong nga iyang ipamulong.
- Karon wala sila makahibalo nga si Amulek masayod sa ilang mga plano. Apan nahitabo sa dihang misugod sila sa pagpangutana kaniya, nasabtan niya ang ilang mga hunahuna, ug miingon siya kanila: O kamong mga daotan ug hiwi nga henerasyon, kamong mga manlalaban ug mga tigpakaaron-ingnon, kay nagpasiugda kamo sa buhat sa yawa; kay nagbutang kamo og mga laang ug mga lit-ag aron sa pagbitik sa mga balaan sa Dios.
- Kamo naghimo og mga plano aron sa pagtuis sa mga paagi sa mga matarong, ug aron ipakanaog ang kapungot sa Dios nganha sa inyong mga ulo, gani hangtod sa hingpit nga kalaglagan niini nga katawhan.
- Nevertheless, there were some among them who thought to question them, that by their cunning devices they might catch them in their words, that they might find witness against them, that they might deliver them to their judges that they might be judged according to the law, and that they might be slain or cast into prison, according to the crime which they could make appear or witness against them.
- Now it was those men who sought to destroy them, who were lawyers, who were hired or appointed by the people to administer the law at their times of trials, or at the trials of the crimes of the people before the judges.
- Now these lawyers were learned in all the arts and cunning of the people; and this was to enable them that they might be skilful in their profession.
- And it came to pass that they began to question Amulek, that thereby they might make him cross his words, or contradict the words which he should speak.
- Now they knew not that Amulek could know of their designs. But it came to pass as they began to question him, he perceived their thoughts, and he said unto them: O ye wicked and perverse generation, ye lawyers and hypocrites, for ye are laying the foundations of the devil; for ye are laying traps and snares to catch the holy ones of God.
- Ye are laying plans to pervert the ways of the righteous, and to bring down the wrath of God upon your heads, even to the utter destruction of this people.

19 Oo, tama ang sinabi ni Mosias na ating huling hari, nang handa na niyang ipasa ang kaharian, na wala ni isa mang paggagawaran nito, na pinapangyaring pamahalaan ang mga taong ito ng kanilang sariling mga tinig—oo, tama ang kanyang sinabi na kung darating ang panahon na piliin ng tinig ng mga taong ito ang kasalanan, gayon nga, kung darating ang panahon na ang mga taong ito ay mahulog sa paglabag, mahihinog sila sa pagkalipol.

20 At ngayon, sinasabi ko sa inyo na tama lamang na hatulan ng Panginoon ang inyong mga kasalanan; tama na siya ay magpahayag sa mga taong ito, sa pamamagitan ng tinig ng kanyang mga anghel: Magsisi kayo, magsisi, sapagkat ang kaharian ng langit ay nalalapit na.

21 Oo, tama na siya ay magpahayag, sa pamamagitan ng tinig ng kanyang mga anghel na: Ako ay bababa sa aking mga tao, dala ang katarungan at katwiran sa aking mga kamay.

22 Oo, at sinasabi ko sa inyo na kung hindi dahil sa mga panalangin ng mga matwid, na ngayon ay nasa lupain, na kahit ngayon ay dadalawin kayo ng lubusang pagkalipol; gayunman, ito ay hindi sa pamamagitan ng baha, na tulad ng mga tao noong mga araw ni Noe, kundi ito ay sa pamamagitan ng taggutom, at sa pamamagitan ng salot, at ng espada.

23 Subalit dahil sa mga panalangin ng mga matwid kung kaya't kayo ay naligtas; ngayon, kaya nga, kung inyong itataboy ang mga matwid mula sa inyo, sa gayon ay hindi pipigilin ng Panginoon ang kanyang kamay; kundi sa kanyang masidhing galit, siya ay paparito laban sa inyo; pagkatapos ay pahihirapan kayo sa pamamagitan ng taggutom, at sa pamamagitan ng salot, at sa pamamagitan ng espada; at nalalapit na ang panahon maliban kung kayo ay magsisisi.

24 At ngayon, ito ay nangyari na lalong nagalit ang mga tao kay Amulek, at sila ay nagsigawan, sinasabing: Nilalait ng taong ito ang ating mga batas na makatarungan, at ang ating matatalinong manananggol na pinili natin.

Oo, husto ang gisulti ni Mosiah, kinsa mao ang atong kataposan nga hari, sa dihang andam na niyang itugyan ang gingharian, kay walay bisan usa nga katugyanan niini, nagsugo nga kini nga katawhan dumalahon sa ilang kaugalingong mga tingog—oo, husto ang iyang gisulti nga kon ang panahon moabot nga ang tingog niini nga katawhan mopili sa pagkadaotan, nga kana, kon ang panahon moabot nga kini nga katawhan mohimo og kalapasan, hinog na sila alang sa kalaglagan.

Ug karon sultihan ko kamo nga husto nga ang Ginoo mohukom sa inyong mga kadaotan; husto nga mosangyaw siya niini nga katawhan, pinaagi sa tingog sa iyang mga anghel: Paghinulsol kamo, paghinulsol, kay ang gingharian sa langit duol na.

Oo, husto nga siya mosangyaw, pinaagi sa tingog sa iyang mga anghel nga: Ako manaog taliwala sa akong katawhan, uban ang pagkamakiangayon ug hustisya diha sa akong mga kamot.

Oo, ug sultihan ko kamo nga kon dili pa sa mga pag-ampo sa mga matarong, kinsa ania karon sa yuta, nga gani kamo karon pagaduawon sa hingpit nga kalaglagan; hinoon dili pinaagi sa lunop, sama sa katawhan sa adlaw ni Noe, apan pinaagi sa gutom, ug pinaagi sa kamatay, ug sa espada.

Apan pinaagi sa mga pag-ampo sa mga matarong nga kamo naluwas; busa karon, kon isalikway ninyo ang mga matarong taliwala kaninyo nan ang Ginoo dili mopugong sa iyang kamot; apan sa iyang mapintas nga kasuko siya moanhi batok kaninyo; unya pagahampakon kamo pinaagi sa kagutom, ug pinaagi sa kamatay, ug pinaagi sa espada; ug ang panahon hapit na moabot gawas kon kamo maghinulsol.

Ug karon nahitabo nga ang katawhan mas nasuko kang Amulek, ug misinggit sila, nga nag-ingon: Kining tawhana nagbiay-biay batok sa atong mga balaod nga makiangayon, ug sa atong maalamon nga mga manlalaban kinsa atong gipili.

Yea, well did Mosiah say, who was our last king, when he was about to deliver up the kingdom, having no one to confer it upon, causing that this people should be governed by their own voices—yea, well did he say that if the time should come that the voice of this people should choose iniquity, that is, if the time should come that this people should fall into transgression, they would be ripe for destruction.

And now I say unto you that well doth the Lord judge of your iniquities; well doth he cry unto this people, by the voice of his angels: Repent ye, repent, for the kingdom of heaven is at hand.

Yea, well doth he cry, by the voice of his angels that: I will come down among my people, with equity and justice in my hands.

Yea, and I say unto you that if it were not for the prayers of the righteous, who are now in the land, that ye would even now be visited with utter destruction; yet it would not be by flood, as were the people in the days of Noah, but it would be by famine, and by pestilence, and the sword.

But it is by the prayers of the righteous that ye are spared; now therefore, if ye will cast out the righteous from among you then will not the Lord stay his hand; but in his fierce anger he will come out against you; then ye shall be smitten by famine, and by pestilence, and by the sword; and the time is soon at hand except ye repent.

And now it came to pass that the people were more angry with Amulek, and they cried out, saying: This man doth revile against our laws which are just, and our wise lawyers whom we have selected.

- 25 Subalit iniunat ni Amulek ang kanyang kamay, at sumigaw nang higit na malakas kaysa sa kanila, sinasabing: O kayong masasama at baluktot na salinlahi, bakit may mahigpit na pagkakahawak si Satanas sa inyong mga puso? Bakit ninyo ipinasasailalim ang inyong sarili sa kanya upang siya ay magkaroon ng kapangyarihan sa inyo, na bulagin ang inyong mga mata, kung kaya't hindi ninyo maunawaan ang mga salitang sinabi, alinsunod sa katotohanan ng mga ito?
- 26 Sapagkat dinggin, ako ba ay nagpatotoo laban sa inyong batas? Hindi ninyo nauunawaan; sinasabi ninyo na ako ay nangusap laban sa inyong batas; subalit hindi ko ginawa ang gayon, kundi ako ay nangusap sang-ayon sa inyong batas, tungo sa inyong pagkakasumpa.
- 27 At ngayon, dinggin, sinasabi ko sa inyo na ang batayan ng pagkalipol ng mga taong ito ay nagsisimula nang ilatag ng kasamaan ng inyong mga manananggol at inyong mga hukom.
- 28 At ngayon, ito ay nangyari na nang sabihin ni Amulek ang mga salitang ito, nagsigawan ang mga tao laban sa kanya, sinasabing: Ngayon, nalalaman namin na ang taong ito ay anak ng diyablo, sapagkat nagsinungaling siya sa atin; sapagkat nangusap siya laban sa ating batas. At ngayon, sinasabi niyang siya ay hindi nangusap laban dito.
- 29 At muli, kanyang nilait ang ating mga manananggol, at ang ating mga hukom.
- 30 At ito ay nangyari na inilagay ng mga manananggol sa kanilang mga puso na dapat nilang tandaan ang mga bagay na ito laban sa kanya.
- 31 At may isa sa kanila na ang pangalan ay Zisrom. Ngayon, siya ang nangunguna sa pagpaparatang kina Amulek at Alma, siya na isa sa pinakabihasa sa kanila, na may maraming gawaing ginagawa sa mga tao.
- 32 Ngayon, ang layunin ng mga manananggol na ito ay kumita; at sila ay kumikita alinsunod sa kanilang tungkulin.
- Apan si Amulek mipatuyhad sa iyang kamot, ug misinggit sa mas kusog pa ngadto kanila, nga nag-ingon: O kamong mga daotan ug hiwi nga henerasyon, nganong si Satanas hugot nga naghupot sa inyong mga kasingkasing? Nganong itugyan man ninyo ang inyong mga kaugalingon ngadto kaniya aron makaangkon siya og gahom diha kaninyo, sa pagbuta sa inyong mga mata, aron dili ninyo masabtan ang mga pulong nga gipamulong, sumala sa kamatuoran niini?
- Kay tan-awa, ako ba mipamatuod batok sa inyong balaod? Kamo wala makasabot; nag-ingon mo nga namulong ako batok sa inyong balaod; apan wala ko kana mabuhay, apan namulong ako dapig sa inyong balaod, ngadto sa inyong kaalaotan.
- Ug karon tan-awa, sultihan ko kamo, nga ang mga lakang sa kalaglagan niini nga katawhan nagsugod sa pagkahiluna pinaagi sa pagkadili-matarong sa inyong mga manlalaban ug sa inyong mga maghuhukom.
- Ug karon nahitabo nga sa dihang gipamulong ni Amulek kini nga mga pulong ang katawhan misinggit batok kaniya, nga nag-ingon: Karon nasayod na kita nga kining tawhana anak sa yawa, kay siya nagbakak kanato; kay namulong siya batok sa atong balaod. Ug karon miingon siya nga wala siya makapamulong batok niini.
- Ug usab, gibiyay-biay niya ang atong mga manlalaban, ug ang atong mga maghuhukom.
- Ug nahitabo nga ang mga manlalaban mibutang niini sa ilang mga kasingkasing nga sila mohinumdom niining mga butanga batok kaniya.
- Ug dihay usa kanila kansang ngalan mao si Zeezrom. Karon siya ang unang mipasangil kang Amulek ug Alma, kay usa siya sa labing batid taliwala kanila, nga adunay daghan nga patigayon taliwala sa katawhan.
- Karon ang tuyo niini nga mga manlalaban mao ang pagpanapi; ug nakasapi sila pinaagi sa ilang pangita.
- But Amulek stretched forth his hand, and cried the mightier unto them, saying: O ye wicked and perverse generation, why hath Satan got such great hold upon your hearts? Why will ye yield yourselves unto him that he may have power over you, to blind your eyes, that ye will not understand the words which are spoken, according to their truth?
- For behold, have I testified against your law? Ye do not understand; ye say that I have spoken against your law; but I have not, but I have spoken in favor of your law, to your condemnation.
- And now behold, I say unto you, that the foundation of the destruction of this people is beginning to be laid by the unrighteousness of your lawyers and your judges.
- And now it came to pass that when Amulek had spoken these words the people cried out against him, saying: Now we know that this man is a child of the devil, for he hath lied unto us; for he hath spoken against our law. And now he says that he has not spoken against it.
- And again, he has reviled against our lawyers, and our judges.
- And it came to pass that the lawyers put it into their hearts that they should remember these things against him.
- And there was one among them whose name was Zeezrom. Now he was the foremost to accuse Amulek and Alma, he being one of the most expert among them, having much business to do among the people.
- Now the object of these lawyers was to get gain; and they got gain according to their employ.

Alma 11

- 1 Ngayon, nasa batas ni Mosias na bawat tao na hukom ng batas, o ang mga yaong nahirang na maging mga hukom, ay dapat tumanggap ng kabayaran alinsunod sa panahon na kanilang pinagpaguran sa paghahatol sa mga yaong dinala sa harapan nila upang hatulan.
- 2 Ngayon, kung ang isang tao ay may utang sa isa, at ayaw niyang bayaran ang kanyang inutang, isusumbong siya sa hukom; at ginagamit ng hukom ang kapangyarihan, at nagsusugo ng mga alagad upang ang tao ay dalhin sa harapan niya; at hahatulan niya ang tao alinsunod sa batas at sa mga katibayang inihain laban sa kanya, at sa gayon ang tao ay mapipilitang magbayad ng kanyang inutang, o mahubaran, o mapalayas mula sa mga tao bilang isang magnanakaw at isang tulisan.
- 3 At ang hukom ay tatanggap ng kanyang kabayaran alinsunod sa kanyang panahon—isang senine ng ginto para sa isang araw, o isang senum ng pilak, na katumbas ng isang senine ng ginto; at ito ay alinsunod sa batas na ibinigay.
- 4 Ngayon, ito ang mga katawagan ng iba't ibang piraso ng kanilang ginto, at ng kanilang pilak, alinsunod sa halaga ng mga ito. At ang mga katawagan ay ibinigay ng mga Nephita, sapagkat hindi sila nagkukuwenta alinsunod sa pamamaraan ng mga Judio na nasa Jerusalem; ni hindi sila nagsusukat alinsunod sa pamamaraan ng mga Judio, kundi kanilang binago ang kanilang pagkuwenta at pagsukat, alinsunod sa mga pag-iisip at sa mga kalagayan ng mga tao, sa bawat salinlahi, hanggang sa panunungkulan ng mga hukom, ang mga yaon ay itinakda ni haring Mosias.
- 5 Ngayon, ang pagkuwenta ay ganito—isang senine ng ginto, isang seon ng ginto, isang shum ng ginto, at isang limnas ng ginto.
- 6 Isang senum ng pilak, isang amnor ng pilak, isang ezrom ng pilak, at isang onti ng pilak.
- 7 Ang isang senum ng pilak ay katumbas ng isang senine ng ginto, at alinman sa dalawa para sa isang sukat ng cebada at, gayundin para sa isang sukat ng bawat uri ng butil.
- 8 Ngayon, ang halaga ng isang seon ng ginto ay dalawang ulit ng halaga ng isang senine.

Alma 11

Karon anaa sa balaod ni Mosiah nga ang matag tawo kinsa usa ka maghuhukom sa balaod, o kadtong gitudlo nga mga maghuhukom, makadawat og mga suhol sumala sa oras sa ilang pagtrabaho sa paghukom niadtong kinsa gidala sa ilang atubangan aron pagahukman.

Karon kon ang usa ka tawo makautang sa laing tawo, ug magdumili siya sa pagbayad nianang iyang nautang, isumbong siya ngadto sa maghuhukom; ug ang maghuhukom mogamit sa iyang awtoridad, ug mosugo og mga opisyal nga ang tawo kinahanglan dad-on sa iyang atubangan; ug hukman niya ang tawo sumala sa balaod ug sa mga ebidensya nga gidala batok kaniya, ug sa ingon niana ang tawo mapugos sa pagbayad nianang iyang nautang, o siya kuhaan sa tanang anaa kaniya, o isalikway gikan sa katawhan isip usa ka kawatan ug usa ka tulisan.

Ug ang maghuhukom makadawat sa iyang mga suhol sumala sa iyang oras—usa ka senine nga bulawan alang sa usa ka adlaw, o usa ka senum nga pilak, nga katumbas sa usa ka senine nga bulawan; ug kini sumala sa balaod nga gihatag.

Karon mao kini ang mga ngalan sa nagkalainlaing piraso sa ilang bulawan, ug sa ilang pilak, sumala sa kantidad niini. Ug ang mga ngalan gihatag sa mga Nephita, kay ang ilang pagbanabana sa kantidad dili sama sa paagi sa mga Judeo kinsa tua sa Jerusalem; ni ang ilang pagsubay sama sa paagi sa mga Judeo; apan ilang giusab ang ilang pagbanabana sa kantidad ug ang ilang pagsubay, sumala sa mga panghunahuna ug sa mga kahimtang sa katawhan, sa matag henerasyon, hangtod sa paghari sa mga maghuhukom, diin kini gipahimutang ni hari Mosiah.

Ug karon ang pagbanabana sa kantidad ingon niini—usa ka senine sa bulawan, usa ka seon sa bulawan, usa ka shum sa bulawan, ug usa ka limnah sa bulawan.

Usa ka senum sa pilak, usa ka amnor sa plata, usa ka ezrom sa plata, ug usa ka onti sa pilak.

Usa ka senum sa pilak katumbas sa usa ka senine sa bulawan, ug usa niana alang sa usa ka sukod nga sebada, ug usab alang sa usa ka sukod sa matag matang nga lugas.

Karon ang bili sa usa ka seon nga bulawan kaduhaon ang kantidad sa usa ka senine.

Alma 11

Now it was in the law of Mosiah that every man who was a judge of the law, or those who were appointed to be judges, should receive wages according to the time which they labored to judge those who were brought before them to be judged.

Now if a man owed another, and he would not pay that which he did owe, he was complained of to the judge; and the judge executed authority, and sent forth officers that the man should be brought before him; and he judged the man according to the law and the evidences which were brought against him, and thus the man was compelled to pay that which he owed, or be stripped, or be cast out from among the people as a thief and a robber.

And the judge received for his wages according to his time—a senine of gold for a day, or a senum of silver, which is equal to a senine of gold; and this is according to the law which was given.

Now these are the names of the different pieces of their gold, and of their silver, according to their value. And the names are given by the Nephites, for they did not reckon after the manner of the Jews who were at Jerusalem; neither did they measure after the manner of the Jews; but they altered their reckoning and their measure, according to the minds and the circumstances of the people, in every generation, until the reign of the judges, they having been established by king Mosiah.

Now the reckoning is thus—a senine of gold, a seon of gold, a shum of gold, and a limnah of gold.

A senum of silver, an amnor of silver, an ezrom of silver, and an onti of silver.

A senum of silver was equal to a senine of gold, and either for a measure of barley, and also for a measure of every kind of grain.

Now the amount of a seon of gold was twice the value of a senine.

9	At ang isang shum ng ginto ay dalawang ulit ng halaga ng isang seon.	Ug ang usa ka shum nga bulawan kaduhaon ang kantidad sa usa ka seon.	And a shum of gold was twice the value of a seon.
10	At ang isang limnas ng ginto ay halaga nilang lahat.	Ug ang usa ka limnah nga bulawan mao ang kantidad sa tanan niini.	And a limnah of gold was the value of them all.
11	At ang isang amnor ng pilak ay kasinghalaga ng dalawang senum.	Ug ang usa ka amnor nga pilak sama sa gidaghanon sa duha ka senum.	And an amnor of silver was as great as two senums.
12	At ang isang ezrom ng pilak ay kasinghalaga ng apat na senum.	Ug ang usa ka ezrom sa pilak sama sa gidaghanon sa upat ka senum.	And an ezrom of silver was as great as four senums.
13	At ang isang onti ay kasinghalaga nilang lahat.	Ug ang usa ka onti sama sa gidaghanon kanilang tanan.	And an onti was as great as them all.
14	Ngayon, ito ang halaga ng mas maliliit na bilang ng kanilang pagkuwenta—	Karon mao kini ang kantidad sa gagmay nga ihap sa ilang pagbanabana sa kantidad—	Now this is the value of the lesser numbers of their reckoning—
15	Ang isang siblon ay kalahati ng isang senum; kaya nga, isang siblon para sa kalahati ng isang sukat ng cebada.	Usa ka shiblon katunga sa usa ka senum; busa, usa ka shiblon alang sa katunga sa usa ka sukod sa sebada.	A shiblon is half of a senum; therefore, a shiblon for half a measure of barley.
16	At ang isang siblum ay kalahati ng isang siblon.	Ug ang usa ka shiblum katunga sa usa ka shiblon.	And a shiblum is a half of a shiblon.
17	At ang isang lea ay kalahati ng isang siblum.	Ug ang usa ka leah mao ang katunga sa usa ka shiblum.	And a leah is the half of a shiblum.
18	Ngayon, ito ang bilang ng mga yaon alinsunod sa kanilang pagkuwenta.	Karon mao kini ang ilang ihap, sumala sa ilang pagbana-bana sa kantidad.	Now this is their number, according to their reckoning.
19	Ngayon, ang isang antion ng ginto ay katumbas ng tatlong siblon.	Karon ang usa ka antion sa bulawan katumbas sa tulo ka shiblon.	Now an antion of gold is equal to three shiblons.
20	Ngayon, ito ay para sa natatanging layunin na makinabang, dahil sa tinatanggap nila ang kanilang kabayaran alinsunod sa kanilang gawain, kaya nga, kanilang pinupukaw ang mga tao sa mga panliligalig, at sa lahat ng uri ng panggugulo at kasamaan, upang sila ay magkaroon ng marami pang gawain, upang sila ay makakuha ng salapi alinsunod sa mga sakdal na dinadala sa harapan nila; kaya nga kanilang pinupukaw ang mga tao laban kina Alma at Amulek.	Karon, tungod sa katuyoan aron makasapi, kay masuholan man sila sumala sa ilang pangita, busa, gihulhogan nila ang katawhan sa paghimo og mga kagubot, ug tanan nga matang sa kasamok ug pagkadaotan, aron makakuha pa sila og daghan nga kapangitaan, aron makasapi sila sumala sa mga sumbong nga gidala sa ilang atubangan; busa gihulhogan nila ang katawhan batok kang Alma ug kang Amulek.	Now, it was for the sole purpose to get gain, because they received their wages according to their employ, therefore, they did stir up the people to riotings, and all manner of disturbances and wickedness, that they might have more employ, that they might get money according to the suits which were brought before them; therefore they did stir up the people against Alma and Amulek.
21	At itong si Zisrom ay nagsimulang tanungin si Amulek, sinasabing: Maaari bang sagutin mo ang ilang katanungan na aking itatanong sa iyo? Ngayon, si Zisrom ay isang lalaking bihasa sa mga pamamaraan ng diyablo, upang kanyang mawasak ang yaong mabuti; kaya nga, sinabi niya kay Amulek: Maaari mo bang sagutin ang mga katanungan na aking ihahain sa iyo?	Ug kini nga Zeezrom misugod sa pagpangutana kang Amulek, nga nag-ingon: Ikaw ba motubag sa pipila nga akong ipangutana kanimo? Karon si Zeezrom usa ka tawo nga hanas sa mga paagi sa yawa, aron iyang malaglag kana nga maayo; busa, giingnan niya si Amulek: Ikaw motubag ba sa akong mga ipangutana kanimo?	And this Zeezrom began to question Amulek, saying: Will ye answer me a few questions which I shall ask you? Now Zeezrom was a man who was expert in the devices of the devil, that he might destroy that which was good; therefore, he said unto Amulek: Will ye answer the questions which I shall put unto you?
22	At sinabi ni Amulek sa kanya: Oo, kung ito ay naaayon sa Espiritu ng Panginoon, na nasa akin; sapagkat wala akong anumang sasabihin na salungat sa Espiritu ng Panginoon. At sinabi ni Zisrom sa kanya: Masdan, narito ang anim na onti ng pilak, at ang lahat ng ito ay ibibigay ko sa iyo kung iyong ikakaila ang pagkakaroon ng isang Kataas-taasang Katauhan.	Ug si Amulek miingon kaniya: Oo, kon kini sumala sa Espiritu sa Ginoo, nga ania kanako; kay ako walay isulti nga supak sa Espiritu sa Ginoo. Ug si Zeezrom miingon kaniya: Tan-awa, ania unom ka onti nga pilak, ug kining tanan akong ihatag kanimo kon ikaw molimod nga adunay Labing Gamhanan nga Binuhat.	And Amulek said unto him: Yea, if it be according to the Spirit of the Lord, which is in me; for I shall say nothing which is contrary to the Spirit of the Lord. And Zeezrom said unto him: Behold, here are six onties of silver, and all these will I give thee if thou wilt deny the existence of a Supreme Being.

- 23 Ngayon, sinabi ni Amulek: O ikaw na anak ng impiyerno, bakit mo ako tinutukso? Nalalaman mo ba na ang mga matwid ay hindi nagpapadaig sa mga ganyang tukso?
- 24 Naniniwala ka ba na walang Diyos? Sinasabi ko sa iyo, Hindi, nalalaman mo na may Diyos, ngunit iyong minamahal ang kayamanang iyan nang higit kaysa sa kanya.
- 25 At ngayon, ikaw ay nagsinungaling sa akin sa harapan ng Diyos. Sinabi mo sa akin—Masdan, ito ang anim na onti, na malaki ang halaga, ibibigay ko sa iyo—gayong ang nasa iyong puso ay ipagkait iyon sa akin; at ang tanging layunin mo ay ikaila ko ang totoo at buhay na Diyos, upang ikaw ay magkaroon ng dahilang wasakin ako. At ngayon, dinggin, dahil sa malaking kasamaang ito ay tatanggapin mo ang iyong gantimpala.
- 26 At sinabi ni Zisrom sa kanya: Sinasabi mo na may isang totoo at buhay na Diyos?
- 27 At sinabi ni Amulek: Oo, may isang totoo at buhay na Diyos.
- 28 Ngayon, sinabi ni Zisrom: Mayroon bang higit sa isang Diyos?
- 29 At siya ay sumagot, Wala.
- 30 Ngayon, sinabing muli sa kanya ni Zisrom: Paano mong nalaman ang mga bagay na ito?
- 31 At sinabi niya: Isang anghel ang nagpabatid nito sa akin.
- 32 At sinabing muli ni Zisrom: Sino siya na paparito? Ito ba ang Anak ng Diyos?
- 33 At sinabi niya sa kanya, Oo.
- 34 At sinabing muli ni Zisrom: Ililigtas ba niya ang kanyang mga tao sa kanilang mga kasalanan? At sinagot siya ni Amulek at sinabi sa kanya: Sinasabi ko sa iyo, hindi niya ito gagawin, sapagkat hindi niya maaaring salungatin ang kanyang salita.
- 35 Ngayon, sinabi ni Zisrom sa mga tao: Tiyaking matatandaan ninyo ang mga bagay na ito; sapagkat sinabi niya na may isang Diyos lamang; gayunman, sinabi niyang ang Anak ng Diyos ay paparito, subalit hindi niya ililigtas ang kanyang mga tao—na para bang mayroon siyang karapatang utusan ang Diyos.
- Karon si Amulek miingon: O ikaw nga anak sa impiyerno, nganong tentalon man ko nimo? Nasayod ka ba nga ang matarong dili madala sa ingon nianang mga pagtentan?
- Nagtuo ka ba nga walay Dios? Sultihan ko ikaw, Wala, ikaw nasayod nga adunay Dios, apan gihigugma nimo ang katigayonan labaw kay kaniya.
- Ug karon ikaw namakak kanako sa atubangan sa Dios. Gisultihan ko nimo nga—Tan-awa kining unom ka onti, nga dako og bili, akong ihatag kanimo—apan diha sa imong kasingkasing idumili mo kini kanako; ug ang imong tinguha lamang mao nga ako molimod sa tinuod ug buhi nga Dios, aron tungod niini nga hinungdan ikaw molaglag kanako. Ug karon tan-awa, tungod niining hilabihan nga kadaotan madawat nimo ang imong ganti.
- Ug si Zeezrom miingon kaniya: Miingon ka nga adunay tinuod ug buhi nga Dios?
- Ug si Amulek miingon: Oo, adunay tinuod ug buhi nga Dios.
- Karon si Zeezrom miingon: Aduna bay labaw pa sa usa ka Dios?
- Ug siya mitubag, Wala.
- Karon si Zeezrom miingon na usab kaniya: Giunsa nimo pagkasayod niining mga butanga?
- Ug siya miingon: Usa ka anghel ang mipahibalo niini kanako.
- Ug si Zeezrom miingon na usab: Kinsa siya nga moanhi? Kini ba ang Anak sa Dios?
- Ug siya miingon kaniya, Oo.
- Ug si Zeezrom miingon na usab: Luwason ba niya ang iyang katawhan sa ilang mga sala? Ug si Amulek mitubag ug miingon kaniya: Sultihan ko ikaw nga siya dili, kay imposible alang kaniya ang paglimod sa iyang pulong.
- Karon giingnan ni Zeezrom ang katawhan: Seguroha nga mahinumdoman ninyo kining mga butanga; kay miingon siya nga adunay usa lang ka Dios; apan miingon siya nga ang Anak sa Dios moanhi, apan siya dili moluwas sa iyang katawhan—ingon og siya adunay katungod sa pagsugo sa Dios.
- Now Amulek said: O thou child of hell, why tempt ye me? Knowest thou that the righteous yieldeth to no such temptations?
- Believest thou that there is no God? I say unto you, Nay, thou knowest that there is a God, but thou lovest that lucre more than him.
- And now thou hast lied before God unto me. Thou saidst unto me—Behold these six onties, which are of great worth, I will give unto thee—when thou hadst it in thy heart to retain them from me; and it was only thy desire that I should deny the true and living God, that thou mightest have cause to destroy me. And now behold, for this great evil thou shalt have thy reward.
- And Zeezrom said unto him: Thou sayest there is a true and living God?
- And Amulek said: Yea, there is a true and living God.
- Now Zeezrom said: Is there more than one God?
- And he answered, No.
- Now Zeezrom said unto him again: How knowest thou these things?
- And he said: An angel hath made them known unto me.
- And Zeezrom said again: Who is he that shall come? Is it the Son of God?
- And he said unto him, Yea.
- And Zeezrom said again: Shall he save his people in their sins? And Amulek answered and said unto him: I say unto you he shall not, for it is impossible for him to deny his word.
- Now Zeezrom said unto the people: See that ye remember these things; for he said there is but one God; yet he saith that the Son of God shall come, but he shall not save his people—as though he had authority to command God.

36 Ngayon, muling sinabi ni Amulek sa kanya: Dinggin, ikaw ay nagsinungaling, sapagkat sinabi mo na nagsalita ako na para bang ako ay may karapatang utusan ang Diyos dahil sa sinabi kong hindi niya ililigtas ang kanyang mga tao sa kanilang mga kasalanan.

37 At sinasabi ko sa inyong muli na hindi niya sila maililigtas sa kanilang mga kasalanan; sapagkat hindi ko maikakaila ang kanyang salita, at sinabi niya na walang maruming bagay ang magmamana ng kaharian ng langit; anupa't paano kayo maliligtas, maliban kung mamanahin ninyo ang kaharian ng langit? Samakatwid, kayo ay hindi maliligtas sa inyong mga kasalanan.

38 Ngayon, sinabing muli ni Zisrom sa kanya: Ang Anak ng Diyos ba ang siya ring Amang Walang Hanggan?

39 At sinabi ni Amulek sa kanya: Oo, siya rin ang Amang Walang Hanggan ng langit at ng lupa, at ng lahat ng bagay na naroroon; siya ang simula at ang katapusan, ang una at ang huli;

40 At siya ay paparito sa daigdig upang tubusin ang kanyang mga tao; at kanyang aakuin ang mga pagkakasala ng mga yaong naniniwala sa kanyang pangalan; at sila ang mga yaong magkakaroon ng buhay na walang hanggan, at ang kaligtasan ay darating sa wala nang iba.

41 Samakatwid, ang masasama ay mananatili na parang walang pagtubos na ginawa, maliban sa pagkakalag sa mga gapos ng kamatayan; sapagkat dinggin, darating ang araw na ang lahat ay babangon mula sa mga patay at tatayo sa harapan ng Diyos, at hahatulan alinsunod sa kanilang mga gawa.

42 Ngayon, may isang kamatayan na tinatawag na temporal na kamatayan; at ang kamatayan ni Cristo ang magkakalag sa mga gapos ng temporal na kamatayang ito, na ang lahat ay babangon mula sa temporal na kamatayang ito.

43 Ang espiritu at ang katawan ay magsasamang muli sa sakdal na anyo nito; kapwa ang biyas at kasu-kasuan ay ibabalik sa wastong pangangatawan nito, maging kagaya natin ngayon sa sandaling ito; at tayo ay dadalhin upang tumayo sa harapan ng Diyos, nakaaalam maging katulad ng nalalaman natin ngayon, at may malinaw na alaala ng lahat ng ating mga pagkakasala.

Karon si Amulek miingon na usab kaniya: Tan-awa ikaw namakak, kay miingon ka nga namulong ko ingon og ako adunay katungod sa pagsugo sa Dios tungod kay miingon ko nga siya dili moluwas sa iyang katawhan sa ilang mga sala.

Ug ako moingon na usab kanimo nga sila dili niya maluwas sa ilang mga sala; kay ako dili makalimod sa iyang pulong, ug siya miingon nga walay hugaw nga butang ang makapanunod sa gingharian sa langit; busa, sa unsang paagi nga kamo maluwas, gawas nga kamo makapanunod sa gingharian sa langit? Busa, kamo dili maluwas sa inyong mga sala.

Karon si Zeezrom miingon na usab kaniya: Ang Anak ba sa Dios mao ang Amahan sa Kahangtoran?

Ug si Amulek miingon kaniya: Oo, siya gayod ang Amahan sa Kahangtoran sa langit ug sa yuta, ug sa tanan nga butang nga anaa niini; siya ang sinugdanan ug ang katapusan, ang una ug ang ulahi;

Ug moanhi siya sa kalibotan sa pagtubos sa iyang katawhan; ug siya modala diha kaniya sa mga kalapasan niadtong kinsa motuo sa iyang ngalan; ug sila ang makaangkon og kinabuhing dayon, ug ang kaluwasan moabot ngadto sa walay lain.

Busa ang mga daotan magpabilin ingon og walay katubsanan nga nahimo, gawas sa pagbadbad sa mga higot sa kamatayan; kay tan-awa, ang adlaw moabot nga ang tanan mobangon gikan sa mga patay ug mobarog sa atubangan sa Dios, ug pagahukman sumala sa ilang mga buhat.

Karon, adunay kamatayan nga gitawag og temporal nga kamatayan; ug ang kamatayan ni Kristo mobadbad sa mga higot niining temporal nga kamatayan, nga ang tanan pagabanhawon gikan niining temporal nga kamatayan.

Ang espiritu ug ang lawas pagahiusahon na usab sa hingpit nga kahimtang niini; ang mga bahin sa lawas ug ang mga lutahan ipahiuli sa tukma niini nga bayanan, gani sama kanato karon niini nga panahon; ug kita pagadad-on aron mobarog atubangan sa Dios, masayod sama sa atong nasayran karon, ug adunay matin-aw nga panumdoman sa atong tanan nga kasaypanan.

Now Amulek saith again unto him: Behold thou hast lied, for thou sayest that I spake as though I had authority to command God because I said he shall not save his people in their sins.

And I say unto you again that he cannot save them in their sins; for I cannot deny his word, and he hath said that no unclean thing can inherit the kingdom of heaven; therefore, how can ye be saved, except ye inherit the kingdom of heaven? Therefore, ye cannot be saved in your sins.

Now Zeezrom saith again unto him: Is the Son of God the very Eternal Father?

And Amulek said unto him: Yea, he is the very Eternal Father of heaven and of earth, and all things which in them are; he is the beginning and the end, the first and the last;

And he shall come into the world to redeem his people; and he shall take upon him the transgressions of those who believe on his name; and these are they that shall have eternal life, and salvation cometh to none else.

Therefore the wicked remain as though there had been no redemption made, except it be the loosing of the bands of death; for behold, the day cometh that all shall rise from the dead and stand before God, and be judged according to their works.

Now, there is a death which is called a temporal death; and the death of Christ shall loose the bands of this temporal death, that all shall be raised from this temporal death.

The spirit and the body shall be reunited again in its perfect form; both limb and joint shall be restored to its proper frame, even as we now are at this time; and we shall be brought to stand before God, knowing even as we know now, and have a bright recollection of all our guilt.

- 44 Ngayon, ang pagpapanumbalik na ito ay darating sa lahat, sa kapwa matanda at bata, sa kapwa alipin at malaya, sa kapwa lalaki at babae, sa kapwa masama at matwid; at maging doon ay hindi mawawala kahit isang buhok sa kanilang mga ulo, kundi bawat bagay ay manunumbalik sa sakdal na pangangatawan nito, gaya sa ngayon, o sa katawan, at dadalhin at lilitisin sa harapan ng hukuman ni Cristo, ang Anak, at ng Diyos Ama, at ng Banal na Espiritu, na isang Diyos na Walang Hanggan, upang hatulan alinsunod sa kanilang mga gawa, kung ang mga yaon ay mabubuti o kung ang mga yaon ay masasama.
- 45 Ngayon, dinggin, sinabi ko sa iyo ang hinggil sa kamatayan ng katawang-lupa, at gayundin ang hinggil sa pagkabuhay na mag-uli ng katawang-lupa. Sinasabi ko sa iyo na ang katawang-lupang ito ay babangon na isang walang kamatayang katawan, na mula sa kamatayan, maging mula sa unang kamatayan tungo sa pagkabuhay, upang sila ay hindi na mamatay muli; ang kanilang mga espiritu ay sasamang muli sa kanilang mga katawan, na hindi na maghihiwalay pa kailanman; sa gayon ang kabuuan ay magiging espirituwal at walang kamatayan, nang sa gayon sila ay hindi na muling makakita pa ng kabulukan.
- 46 Ngayon, nang matapos ni Amulek ang mga salitang ito, ang mga tao ay muling nagsimulang manggilalas, at gayundin, si Zisrom ay nagsimulang manginig. At sa gayon natapos ang mga salita ni Amulek, o ito ang lahat ng aking naisulat.
- Karon, kini nga pagpahiuli modangat sa tanan, tigulang ug batan-on, ulipon ug gawasnon, lalaki ug babaye, daotan ug matarong; ug gani walay bisan usa ka buhok sa ilang mga ulo nga mawala; apan ang matag butang ipahiuli ngadto sa iyang hingpit nga bayanan, sama niini karon, o sa lawas, ug pagadad-on aron patubagon sa atubangan sa hukmanan ni Kristo ang Anak, ug sa Dios nga Amahan, ug sa Balaang Espiritu, nga mao ang usa ka Dios sa Kahangtoran, aron pagahukman sumala sa ilang mga buhat, kon sila ba maayo o kon sila ba daotan.
- Karon, tan-awa, ako nakapamulong kaninyo mahitungod sa kamatayon sa mortal nga lawas, ug usab mahitungod sa pagkabanhaw sa mortal nga lawas. Sultihan ko kamo nga kining mortal nga lawas pagabanhawon ngadto sa pagka-imortal nga lawas, nga ang gipasabot gikan sa kamatayon, gani gikan sa unang kamatayon ngadto sa kinabuhi, nga sila dili na mamatay; ang ilang mga espiritu mahiusa uban sa ilang mga lawas, nga dili na gayod pagabulagon; sa ingon ang tibuok mahimo na nga espirituhanon ug imortal, nga sila dili na makasinati og pagkadunot.
- Karon, diha nga si Amulek nakahuman niini nga mga pulong ang katawhan nagsugod na usab sa pagkahibulong, ug usab si Zeezrom nagsugod sa pagpangurog. Ug sa ingon niana natapos ang mga pulong ni Amulek, o mao kini ang tanan nga akong gisulat.
- Now, this restoration shall come to all, both old and young, both bond and free, both male and female, both the wicked and the righteous; and even there shall not so much as a hair of their heads be lost; but every thing shall be restored to its perfect frame, as it is now, or in the body, and shall be brought and be arraigned before the bar of Christ the Son, and God the Father, and the Holy Spirit, which is one Eternal God, to be judged according to their works, whether they be good or whether they be evil.
- Now, behold, I have spoken unto you concerning the death of the mortal body, and also concerning the resurrection of the mortal body. I say unto you that this mortal body is raised to an immortal body, that is from death, even from the first death unto life, that they can die no more; their spirits uniting with their bodies, never to be divided; thus the whole becoming spiritual and immortal, that they can no more see corruption.
- Now, when Amulek had finished these words the people began again to be astonished, and also Zeezrom began to tremble. And thus ended the words of Amulek, or this is all that I have written.

Alma 12

- 1 Ngayon, si Alma, nang makitang napatahimik si Zisrom ng mga salita ni Amulek, sapagkat namasdan niyang nahuli siya ni Amulek sa kanyang pagsisinungaling at panlilinlang upang siya ay wasakin, at nang makita na nagsimula siyang manginig dahil sa pagkabatid sa kanyang pagkakasala, binuksan niya ang kanyang bibig at nagsimulang mangusap sa kanya, at pagtibayin ang mga salita ni Amulek, at ipaliwanag pa nang higit ang mga bagay, o ilahad ang mga banal na kasulatan nang higit sa ginawa ni Amulek.
- 2 Ngayon, ang mga salitang sinabi ni Alma kay Zisrom ay narinig ng mga tao sa palibot; sapagkat ang mga tao ay napakarami, at siya ay nagsalita sa ganitong paraan:
- 3 Ngayon, Zisrom, nakita mo na ikaw ay nahuli sa iyong mga kasinungalingan at katusuhan, sapagkat ikaw ay nagsinungaling hindi lamang sa mga tao kundi ikaw ay nagsinungaling sa Diyos; sapagkat dinggin, nalalaman niya ang lahat ng iyong mga iniisip, at iyong nakita na ang mga nasasaisip mo ay ipinaalam sa amin ng kanyang Espiritu;
- 4 At nakita mong alam namin na ang iyong plano ay isang napakatusong plano, alinsunod sa katusuhan ng diyablo, upang magsinungaling at linlangin ang mga taong ito nang magawa mo na mamuhi sila laban sa amin, upang kami ay laitin at upang maitaboy kami—
- 5 Ngayon, ito ang plano ng iyong kaaway, at ginamit niya ang kanyang kapangyarihan sa iyo. Ngayon, nais kong iyong pakatandaan na kung ano ang sinasabi ko sa iyo ay sinasabi ko sa lahat.
- 6 At dinggin, sinasabi ko sa inyong lahat na ito ay isang patibong ng kaaway, na kanyang inilatag upang mahuli ang mga taong ito, nang kayo ay mapasailalim sa kanya, upang maigapos niya kayo ng kanyang mga tanikala, nang maitanikala niya kayo sa walang hanggang pagkawasak, alinsunod sa kapangyarihan ng kanyang pagkabihag.

Alma 12

Karon, dihang nakita ni Alma nga ang mga pulong ni Amulek nakapahilom ni Zeezrom, kay nakabantay siya nga nasakpan siya ni Amulek sa iyang pagpamakak ug pagpanglingla sa paglaglag kaniya, ug kay nakita nga siya nagsugod sa pagpangurog kay nakaamgo sa iyang kasaypanan, gibuka niya ang iyang ba-ba ug misugod sa pagpakigsulti kaniya, ug sa pagmatuod sa mga pulong ni Amulek, ug pagpasabot sa mga butang nga dili masabot, o pagbutyag sa mga kasulatan nga labaw pa sa gibuhat ni Amulek.

Karon ang mga pulong nga gisulti ni Alma kang Zeezrom nadunggan sa naglibot nga katawhan; kay ang pundok sa katawhan hilabihan ka daghan, ug namulong siya sa ingon niini nga paagi:

Karon Zeezrom, kay nasakpan ka sa imong pagpamakak ug pagkamalipoton, kay ikaw wala mamakak sa mga tawo lamang apan nakapamakak ka sa Dios; kay tan-awa, nasayod siya sa tanan nimong mga hunahuna, ug ikaw nasayod nga ang imong mga hunahuna gipahibalo ngari kanamo pinaagi sa iyang Espiritu;

Ug nakita nimo nga kami nasayod nga ang imong plano usa ka alisto kaayong plano sa pagpanglimbong, nga sama kaalisto sa pagpanglimbong sa yawa, aron bakakan ug linglahon kini nga katawhan aron sila mobatok kanamo, mobugalbugal ug mosalikway kanamo—

Karon plano kini sa imong kaaway, ug iyang gigamit ang iyang gahom pinaagi kanimo. Karon ako buot nga imong hinumdoman nga unsay akong isulti kanimo akong isulti sa tanan.

Ug tan-awa sultihan ko kamong tanan nga usa kini ka lit-ag sa kaaway, nga iyang gibutang aron sa pagbitik niini nga katawhan, aron siya mohimo kaninyo nga iyang ulipon, aron siya mogapos kaninyo sa iyang mga kadena, aron kamo iyang makadenahan ngadto sa walay kataposang kalaglagan, sumala sa iyang gahom sa pagpangbihag.

Alma 12

Now Alma, seeing that the words of Amulek had silenced Zeezrom, for he beheld that Amulek had caught him in his lying and deceiving to destroy him, and seeing that he began to tremble under a consciousness of his guilt, he opened his mouth and began to speak unto him, and to establish the words of Amulek, and to explain things beyond, or to unfold the scriptures beyond that which Amulek had done.

Now the words that Alma spake unto Zeezrom were heard by the people round about; for the multitude was great, and he spake on this wise:

Now Zeezrom, seeing that thou hast been taken in thy lying and craftiness, for thou hast not lied unto men only but thou hast lied unto God; for behold, he knows all thy thoughts, and thou seest that thy thoughts are made known unto us by his Spirit;

And thou seest that we know that thy plan was a very subtle plan, as to the subtlety of the devil, for to lie and to deceive this people that thou mightest set them against us, to revile us and to cast us out—

Now this was a plan of thine adversary, and he hath exercised his power in thee. Now I would that ye should remember that what I say unto thee I say unto all.

And behold I say unto you all that this was a snare of the adversary, which he has laid to catch this people, that he might bring you into subjection unto him, that he might encircle you about with his chains, that he might chain you down to everlasting destruction, according to the power of his captivity.

7 Ngayon, nang sabihin ni Alma ang mga salitang ito, si Zisrom ay nagsimulang manginig nang labis, sapagkat siya ay mas lalo pang napaniwala sa kapangyarihan ng Diyos; at napaniwala rin siya na sina Alma at Amulek ay may nalalaman tungkol sa kanya, sapagkat siya ay naniniwalang alam nila ang mga saloobin at layunin ng kanyang puso; sapagkat binigyan sila ng kapangyarihan upang kanilang malaman ang mga bagay na ito alinsunod sa diwa ng propesiya.

8 At si Zisrom ay nagsimulang magtanong sa kanila nang buong sigasig, upang may mas malaman pa siya hinggil sa kaharian ng Diyos. At sinabi niya kay Alma: Ano ang ibig sabihin ng sinabi ni Amulek hinggil sa pagkabuhay na mag-uli ng mga patay, na ang lahat ay babangon mula sa mga patay, kapwa ang matwid at hindi matwid, at dadalhin upang tumayo sa harapan ng Diyos upang hatulan alinsunod sa kanilang mga gawa?

9 At ngayon, nagsimula si Alma na ipaliwanag ang mga bagay na ito sa kanya, sinasabing: Ibinigay sa marami na malaman ang mga hiwaga ng Diyos; gayunpaman, sila ay ipinasailalim sa isang mahigpit na pag-uutos na hindi sila maghahayag maliban sa naaayon lamang sa bahagi ng kanyang salita na ipagkakaloob niya sa mga anak ng tao, alinsunod sa pakikinig at pagsusumigasig na kanilang ibinibigay sa kanya.

10 At samakatwid, siya na magpapatigas ng kanyang puso, siya rin ay tatanggap ng higit na maliit na bahagi ng salita; at siya na hindi magpapatigas ng kanyang puso, sa kanya ay ibibigay ang higit na malaking bahagi ng salita, hanggang sa ibigay sa kanya na malaman ang mga hiwaga ng Diyos hanggang sa kanyang malamang ganap ang mga ito.

11 At sila na magpapatigas ng kanilang mga puso, sa kanila ay ibibigay ang higit na maliit na bahagi ng salita hanggang sa wala na silang alam hinggil sa kanyang mga hiwaga; at pagkatapos, sila ay kukuning bihag ng diyablo, at aakayin ng kanyang kagustuhan tungo sa pagkawasak. Ngayon, ito ang ibig sabihin ng mga tanikala ng impiyerno.

12 At si Amulek ay nagsalita nang malinaw hinggil sa kamatayan, at ang pagbabangon mula sa may kamatayang ito tungo sa isang kalagayan ng walang kamatayan, at ang pagdadala sa harapan ng hukuman ng Diyos upang hatulan alinsunod sa ating mga gawa.

Karon dihang nasulti na ni Alma kini nga mga pulong, si Zeezrom misugod sa pagpangurog sa hilabihan, kay siya nakombinser pag-ayo sa gahom sa Dios; ug siya usab nakatuo nga si Alma ug si Amulek adunay kahibalo kaniya, kay siya nakombinser nga sila nakahibalo sa mga hunahuna ug mga katuyoan sa iyang kasingkasing; kay ang gahom gihatag ngadto kanila nga sila makahibalo niini nga mga butang sumala sa espiritu sa pagpanagna.

Ug si Zeezrom sa makugihong paagi misugod sa pagpakisayod kanila, aron masayod siya og dugang pa kabahin sa gingharian sa Dios. Ug miingon siya kang Alma: Unsay ipasabot sa gisulti ni Amulek mahitungod sa pagkabanhaw sa mga patay, nga ang tanan mabanhaw gikan sa mga patay, ang makiangayon ug ang dili makiangayon, ug dad-on aron mobarog sa atubangan sa Dios aron hukman sumala sa ilang mga buhat?

Ug karon si Alma misugod pagpatin-aw niini nga mga butang ngadto kaniya, nga nag-ingon: Daghan ang gihatagan niini aron masayod sa mga misteryo sa Dios; bisan pa gimandoan sila ubos sa higpit nga sugo nga sila dili makigbahin sumala lamang niana nga bahin sa iyang pulong nga iyang gihatag ngadto sa mga anak sa katawhan, sumala sa pagpatalinghog ug kakugi nga ilang gihatag ngadto kaniya.

Ug busa, siya nga mopatig-a sa iyang kasingkasing, ang mao modawat sa mas gamay nga bahin sa pulong; ug siya nga dili mopatig-a sa iyang kasingkasing, ihatag kaniya ang mas dako nga bahin sa pulong, hangtod ihatag kaniya ang pagkahibalo sa mga misteryo sa Dios hangtod nga siya makahibalo niini sa hingpit.

Ug sila nga mopatig-a sa ilang mga kasingkasing, kanila ihatag ang mas gamay nga bahin sa pulong hangtod nga sila wala nay mahibaloan mahitungod sa iyang mga misteryo; ug unya dad-on sila nga mga bihag sa yawa, ug dad-on pinaagi sa iyang kabubut-on ngadto sa kalaglagan. Karon kini ang buot ipasabot sa mga kadena sa impiyerno.

Ug si Amulek nakapamulong sa yano mahitungod sa kamatayan, ug pagkabanhaw gikan niini nga pagkamortal ngadto sa kahimtang sa pagkamortal, ug dad-on ngadto sa hukmanan sa Dios, aron hukman sumala sa atong mga buhat.

Now when Alma had spoken these words, Zeezrom began to tremble more exceedingly, for he was convinced more and more of the power of God; and he was also convinced that Alma and Amulek had a knowledge of him, for he was convinced that they knew the thoughts and intents of his heart; for power was given unto them that they might know of these things according to the spirit of prophecy.

And Zeezrom began to inquire of them diligently, that he might know more concerning the kingdom of God. And he said unto Alma: What does this mean which Amulek hath spoken concerning the resurrection of the dead, that all shall rise from the dead, both the just and the unjust, and are brought to stand before God to be judged according to their works?

And now Alma began to expound these things unto him, saying: It is given unto many to know the mysteries of God; nevertheless they are laid under a strict command that they shall not impart only according to the portion of his word which he doth grant unto the children of men, according to the heed and diligence which they give unto him.

And therefore, he that will harden his heart, the same receiveth the lesser portion of the word; and he that will not harden his heart, to him is given the greater portion of the word, until it is given unto him to know the mysteries of God until he know them in full.

And they that will harden their hearts, to them is given the lesser portion of the word until they know nothing concerning his mysteries; and then they are taken captive by the devil, and led by his will down to destruction. Now this is what is meant by the chains of hell.

And Amulek hath spoken plainly concerning death, and being raised from this mortality to a state of immortality, and being brought before the bar of God, to be judged according to our works.

- 13 Gayon nga, kung ang ating mga puso ay naging matitigas, oo, kung pinatigas natin ang ating mga puso laban sa salita, kung kaya't hindi na yaon matagpuan sa atin, kung magkakagayon, ang ating kalagayan ay magiging nakapanghihilakbot, sapagkat sa gayon tayo huhusgahan.
- 14 Sapagkat ang ating mga salita ang hahatol sa atin, oo, lahat ng ating mga gawa ang hahatol sa atin; tayo ay hindi matatagpuang walang bahid-dungis; at ang ating mga pag-iisip ang hahatol din sa atin; at sa gayong nakapanghihilakbot na kalagayan, tayo ay hindi mangangahas na tumingin sa ating Diyos; at tayo ay magagalak kung ating mauutusan ang mga bato at ang mga bundok na bumagsak sa atin upang itago tayo mula sa kanyang harapan.
- 15 Datapwat hindi ito maaari; tayo ay kailangang lumabas at tumayo sa harapan niya sa kanyang kaluwalhatian, at sa kanyang kapangyarihan, at sa kanyang lakas, kamahalan, at pamamahala, at aminin sa ating walang hanggang kahihiyang na ang lahat ng kanyang mga hatol ay makatarungan; na siya ay makatarungan sa lahat ng kanyang mga gawa, at na siya ay maawain sa mga anak ng tao, at na taglay niya ang lahat ng kapangyarihan upang iligtas ang bawat taong naniniwala sa kanyang pangalan at namumunga ng bunga na karapat-dapat sa pagsisisi.
- 16 At ngayon, dinggin, sinasabi ko sa iyo na pagkatapos ay darating ang isang kamatayan, maging ang ikalawang kamatayan, na isang kamatayang espirituwal; iyon ang sandali na sinumang namatay sa kanyang mga kasalanan, alinsunod sa isang temporal na kamatayan, ay mamamatay rin ng kamatayang espirituwal; oo, siya ay mamamatay sa mga bagay na nauukol sa katwiran.
- 17 Iyon ang sandali kung kailan ang kanilang mga pagdurusa ay magiging kagaya ng isang lawa ng apoy at asupre, na ang ningas ay pumapailanglang magpakailanman at walang katapusan; at iyon ang sandali na sila ay tatanikalaan pababa sa isang walang hanggang pagkawasak, alinsunod sa kapangyarihan at pagkabihag ni Satanas, siya na nagpasailalim sa kanila alinsunod sa kanyang kagustuhan.
- Dayon kon ang atong mga kasingkasing nahimong tig-a, oo, kon kita nagpatig-a sa atong mga kasingkasing batok sa pulong, nga kini dili na makita diha kanato, dayon ang atong kahimtang mahimo nga makahahadlok, kay niana kita pagahukman.
- Kay ang atong mga pulong mohukom kanato, oo, ang tanan natong binuhatan mohukom kanato; kita dili makit-an nga walay lama; ug ang atong mga hunahuna usab mohukom kanato; ug niining makahahadlok nga kahimtang kita dili makaako sa pagtan-aw sa atong Dios; ug kita mahinangop sa kalipay kon kita makamando sa dagkong mga bato ug sa kabukiran sa pagdat-og kanato aron tagoon kita gikan sa iyang atubangan.
- Apan dili kini mahimo; kita kinahanglan nga magpakita ug mobarog atubangan sa iyang himaya, ug sa iyang gahom, ug sa iyang kusog, kaharianon, ug kamandoan, ug moangkon sa atong walay kataposang kaulawan nga ang iyang tanan nga paghukom makiangayon; nga siya makiangayon sa tanan niyang binuhatan, ug nga siya maluloy-on sa mga anak sa katawhan, ug nga anaa kaniya ang tanang gahom sa pagluwas sa matag tawo nga motuo sa iyang ngalan ug magdala og bunga nga angay sa paghinulsol.
- Ug karon tan-awa, sultihan ko kamo nga moabot unya ang kamatayan, gani ang ikaduhang kamatayan, nga mao ang espirituhanon nga kamatayan; dayon ang panahon nga kinsa kadtong mamatay sa iyang mga sala, nga may kalabotan sa temporal nga kamatayan, mamatay usab sa espirituhanon nga kamatayan; oo, siya mamatay sa mga butang nga may kalabotan sa pagkamatarong.
- Kana ang panahon nga ang ilang mga kasakit mahisama sa linaw sa kalayo ug asupre, kansang dilaab nagsaka hangtod sa kahangtoran; ug busa kana ang panahon nga sila pagakadenahan sa walay kataposang kalaglagan, sumala sa gahom ug pagpangbihag ni Satanas, siya nga miulipon kanila sumala sa iyang kabubut-on.
- Then if our hearts have been hardened, yea, if we have hardened our hearts against the word, insomuch that it has not been found in us, then will our state be awful, for then we shall be condemned.
- For our words will condemn us, yea, all our works will condemn us; we shall not be found spotless; and our thoughts will also condemn us; and in this awful state we shall not dare to look up to our God; and we would fain be glad if we could command the rocks and the mountains to fall upon us to hide us from his presence.
- But this cannot be; we must come forth and stand before him in his glory, and in his power, and in his might, majesty, and dominion, and acknowledge to our everlasting shame that all his judgments are just; that he is just in all his works, and that he is merciful unto the children of men, and that he has all power to save every man that believeth on his name and bringeth forth fruit meet for repentance.
- And now behold, I say unto you then cometh a death, even a second death, which is a spiritual death; then is a time that whosoever dieth in his sins, as to a temporal death, shall also die a spiritual death; yea, he shall die as to things pertaining unto righteousness.
- Then is the time when their torments shall be as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever; and then is the time that they shall be chained down to an everlasting destruction, according to the power and captivity of Satan, he having subjected them according to his will.

- 18 Kung magkakagayon, sinasabi ko sa iyo, para bang walang pagtubos na ginawa sa kanila; sapagkat sila ay hindi matutubos alinsunod sa katarungan ng Diyos; at sila ay hindi mamamatay, nakikitang wala nang kabulukan.
- 19 Ngayon, ito ay nangyari na nang matapos na si Alma sa pangungusap sa mga salitang ito, ang mga tao ay nagsimulang lalong manggilalas;
- 20 Subalit may isang Antionas, na siyang punong tagapamahala sa kanila, ang lumapit at nagsabi sa kanya: Ano itong sinabi mo na ang tao ay babangon mula sa mga patay at mababago mula sa pagiging may kamatayan tungo sa walang kamatayang kalagayan, na ang kaluluwa ay hindi kailanman mamamatay?
- 21 Ano ang ibig sabihin ng banal na kasulatan, na nagsasabing ang Diyos ay naglagay ng mga querubin at isang nagniningas na espada sa silangan ng halamanan ng Eden, na baka ang ating mga unang magulang ay makapasok at makakain ng bunga ng punungkahoy ng buhay, at mabuhay magpakailanman? At sa gayon nakikita natin na walang pagkakataon na sila ay mabuhay magpakailanman.
- 22 Ngayon, sinabi sa kanya ni Alma: Ito ang bagay na akin sanang ipaliliwanag. Ngayon, nakita natin na si Adan ay nahulog dahil sa pagkain ng ipinagbabawal na bunga, alinsunod sa salita ng Diyos; at sa gayon nakikita natin na sa kanyang pagkahulog, ang buong sangkatauhan ay naging isang ligaw at mga nahulog na tao.
- 23 At ngayon, dinggin, sinasabi ko sa inyo na kung nangyari na si Adan ay nakakain ng bunga ng punungkahoy ng buhay noong panahong yaon, hindi na sana nagkaroon ng kamatayan, at ang salita ay mawawalang-saysay, na ginagawang sinungaling ang Diyos, sapagkat kanyang sinabi: Kung ikaw ay kakain, ikaw ay tiyak na mamamatay.
- 24 At nakikita natin na ang kamatayan ay sumasapit sa sangkatauhan, oo, ang kamatayang sinasabi ni Amulek, na temporal na kamatayan; gayunpaman, may isang panahong ipinagkaloob sa tao kung kailan siya ay maaaring magsisi; kaya nga ang buhay na ito ay naging isang kalagayan ng pagsubok; isang panahon upang maghandang humarap sa Diyos; isang panahon upang maghanda para sa walang hanggang kalagayan na sinasabi namin, na pagkatapos ng pagkabuhay na mag-uli ng mga patay.

Mao nga, sultihan ko kamo, sama ra nga walay gihimo nga pagtubos kanila; kay sila dili matubos sumala sa kaangayan sa Dios; ug dili na sila mamatay, tungod sa kamatuoran nga ang pagkadunot wala na.

Karon nahitabo nga sa dihang si Alma mitapos sa pagpamulong niini nga mga pulong, ang katawhan misugod sa hilabihan pa nga pagkatingala;

Apan dihay usa nga si Antionah, kinsa mao ang labaw nga pangulo taliwala kanila, miduol ug miingon kaniya: Unsa kining imong gisulti, nga ang tawo mabanhaw gikan sa mga patay ug mabalhin gikan niining pagka-mortal ngadto sa pagka-imortal nga kahimtang, nga ang kalag dili na gayod mamatay?

Unsa ang gipasabot sa kasulatan, nga nag-ingon nga ang Dios mibutang og kerubim ug nagdilaab nga espada sa silangan sa tanaman sa Eden, basin og ang atong unang mga ginikanan mosulod ug mokaon sa bunga sa kahoy sa kinabuhi, ug mabuhi hangtod sa hangtod? Ug sa ingon niana among nakita nga walay kahigayonan nga sila mabuhi hangtod sa hangtod.

Karon si Alma miingon kaniya: Mao kini ang butang nga ipasabot na unta nako. Karon atong nakita nga si Adan napukan pinaagi sa pagkaon sa gidili nga bunga, sumala sa pulong sa Dios; ug sa ingon niana nakita nato, nga pinaagi sa iyang pagkapukan, ang tanan nga katawhan nahimo nga usa ka nahisalaag ug napukan nga katawhan.

Ug karon tan-awa, sultihan ko kamo nga kon nahimo pa nga si Adan mikaon na bunga sa kahoy sa kinabuhi nianang higayona, wala unta ang kamatayan, ug ang pulong nahimo unta nga walay kapuslanan, maghimo sa Dios nga usa ka bakakon, kay siya miingon: Kon ikaw mokaon ikaw sa pagkatinuod mamatay.

Ug atong nakita nga ang kamatayan moabot sa katawhan, oo, ang kamatayan nga gipamulong ni Amulek, nga mao ang temporal nga kamatayan; bisan pa adunay panahon nga gihatag ngadto sa tawo diin siya makahinulsol; busa kini nga kinabuhi nahimong usa ka kahimtang sa pagsulay; usa ka panahon sa pagpangandam sa pagsugat sa Dios; usa ka panahon sa pagpangandam alang sa walay kataposan nga kahimtang nga among gipamulong, nga mao ang pagkabanhaw sa mga patay.

Then, I say unto you, they shall be as though there had been no redemption made; for they cannot be redeemed according to God's justice; and they cannot die, seeing there is no more corruption.

Now it came to pass that when Alma had made an end of speaking these words, the people began to be more astonished;

But there was one Antionah, who was a chief ruler among them, came forth and said unto him: What is this that thou hast said, that man should rise from the dead and be changed from this mortal to an immortal state, that the soul can never die?

What does the scripture mean, which saith that God placed cherubim and a flaming sword on the east of the garden of Eden, lest our first parents should enter and partake of the fruit of the tree of life, and live forever? And thus we see that there was no possible chance that they should live forever.

Now Alma said unto him: This is the thing which I was about to explain. Now we see that Adam did fall by the partaking of the forbidden fruit, according to the word of God; and thus we see, that by his fall, all mankind became a lost and fallen people.

And now behold, I say unto you that if it had been possible for Adam to have partaken of the fruit of the tree of life at that time, there would have been no death, and the word would have been void, making God a liar, for he said: If thou eat thou shalt surely die.

And we see that death comes upon mankind, yea, the death which has been spoken of by Amulek, which is the temporal death; nevertheless there was a space granted unto man in which he might repent; therefore this life became a probationary state; a time to prepare to meet God; a time to prepare for that endless state which has been spoken of by us, which is after the resurrection of the dead.

25 Ngayon, kung hindi dahil sa plano ng pagtubos na inilatag mula pa sa pagkakatatag ng daigdig, hindi sana magkakaroon ng pagkabuhay na mag-uli ang mga patay; ngunit may isang plano ng pagtubos na inilatag, na magpapangyari sa pagkabuhay na mag-uli ng mga patay, na sinasabi.

26 At ngayon, dinggin, kung nangyari na ang ating mga unang magulang ay nakahayo at nakakain ng bunga ng punungkahoy ng buhay, sila sana ay naging kaaba-aba magpakailanman, na walang pagkakataong makapaghanda; at kung nagkagayon, ang plano ng pagtubos ay nahadlangan, at ang salita ng Diyos ay nawalang-saysay, nawalan ng bisa.

27 Subalit dinggin, ito ay hindi gayon; kundi itinakda sa mga tao na sila ay kailangang mamatay; at pagkatapos ng kamatayan, sila ay haharap sa paghuhukom, maging sa yaong paghuhukom na aming sinabi, na siyang katapusan.

28 At matapos itakda ng Diyos na ang mga bagay na ito ay sasapit sa tao, dinggin, pagkatapos ay nakita niya na kapaki-pakinabang na malaman ng tao ang hinggil sa mga bagay na kanyang itinakda para sa kanila;

29 Samakatwid, siya ay nagsugo ng mga anghel upang makipag-usap sa kanila, na nag-utos sa mga tao na masdan ang kanyang kaluwalhatian.

30 At sila ay nagsimula buhat sa panahong yaon na manawagan sa kanyang pangalan; kaya nga ang Diyos ay nakipag-usap sa mga tao, at ipinaalam sa kanila ang plano ng pagtubos na inihanda mula pa sa pagkakatatag ng daigdig; at ito ay ipinaalam niya sa kanila alinsunod sa kanilang pananampalataya at pagsisisi at sa kanilang mga banal na gawa.

31 Samakatwid, siya ay nagbigay ng mga kautusan sa mga tao, sila na unang lumabag sa mga unang kautusan ukol sa mga bagay na temporal, at naging katulad ng mga diyos, nalalaman ang mabuti sa masama, na inilalagay ang kanilang sarili sa kalagayang makakilos, o nasa sa isang kalagayang makakikilos alinsunod sa kanilang mga kalooban at kasiyahan, kung gagawa ng masama o gagawa ng mabuti—

Karon, kon dili pa tungod sa plano sa katubsanang, nga gipahiluna gikan sa katukoran sa kalibotan, wala unta ang pagkabanhaw sa mga patay; apan dihay plano sa katubsanang nga gipahiluna, nga mopahitabo sa pagkabanhaw sa mga patay, nga gipamulong.

Ug karon tan-awa, kon nahimo pa nga ang atong unang mga ginikanan nakaduol ug nakakaon sa bunga sa kahoy sa kinabuhì nahimo unta silang mga uyamot sa kahangtoran, nga walay kahimtang sa pagpangandam; ug sa ingon niana ang plano sa katubsanang makawang unta, ug ang pulong sa Dios mahimo nga walay kapuslanan, walay kahimoan.

Apan tan-awa, dili ingon niana; apan gikatakda na ngadto sa mga tawo nga sila kinahanglan nga mamatay; ug human sa kamatayan, sila kinahanglan moatubang sa paghukom, gani nianang sama nga paghukom nga among gipamulong, nga mao ang katapusan.

Ug human nga ang Dios mitakda nga kini nga mga butang moabot sa tawo, tan-awa, niana nakita niya nga ang tawo angay nga masayod sa mga butang nga gitakda ngadto kanila;

Busa mipadala siya og mga anghel aron makigsulti kanila, nga mihimo sa mga tawo nga makakita sa iyang himaya.

Ug sukad niana nga panahon misugod sila sa pagtawag sa iyang ngalan; busa ang Dios nakigsulti sa mga tawo, ug mipahibalo kanila sa plano sa katubsanang, nga giandam na gikan sa katukoran sa kalibotan; ug gipahibalo niya kini ngadto kanila sumala sa ilang pagtuo ug paghinulsol ug sa ilang balaan nga mga buhat.

Mao nga, mihatag siya og mga sugo sa mga tawo, kay sila ang unang nakalapas sa unang mga sugo sa mga butang nga temporal, ug nahimong sama sa mga dios, nakahibalo sa matarong gikan sa daotan, nagpahimutang sa ilang mga kaugalingon sa usa ka kahimtang sa paglihok, o gibutang sa usa ka kahimtang sa paglihok sumala sa ilang mga kabubut-on ug mga kahimuot, kon mobuhat ba og daotan o mobuhat og maayo—

Now, if it had not been for the plan of redemption, which was laid from the foundation of the world, there could have been no resurrection of the dead; but there was a plan of redemption laid, which shall bring to pass the resurrection of the dead, of which has been spoken.

And now behold, if it were possible that our first parents could have gone forth and partaken of the tree of life they would have been forever miserable, having no preparatory state; and thus the plan of redemption would have been frustrated, and the word of God would have been void, taking none effect.

But behold, it was not so; but it was appointed unto men that they must die; and after death, they must come to judgment, even that same judgment of which we have spoken, which is the end.

And after God had appointed that these things should come unto man, behold, then he saw that it was expedient that man should know concerning the things whereof he had appointed unto them;

Therefore he sent angels to converse with them, who caused men to behold of his glory.

And they began from that time forth to call on his name; therefore God conversed with men, and made known unto them the plan of redemption, which had been prepared from the foundation of the world; and this he made known unto them according to their faith and repentance and their holy works.

Wherefore, he gave commandments unto men, they having first transgressed the first commandments as to things which were temporal, and becoming as gods, knowing good from evil, placing themselves in a state to act, or being placed in a state to act according to their wills and pleasures, whether to do evil or to do good—

32 Samakatwid, ang Diyos ay nagbigay sa kanila ng mga kautusan, matapos ipaalam sa kanila ang plano ng pagtubos, upang hindi sila gumawa ng masama, ang parusa niyon ay ikalawang kamatayan, na isang walang hanggang kamatayan hinggil sa mga bagay na nauukol sa katwiran; sapagkat sa mga gayon, ang plano ng pagtubos ay hindi magkakaroon ng kapangyarihan, sapagkat ang mga gawa ng katarungan ay hindi mawawasak, alinsunod sa sukdulang kabutihan ng Diyos.

33 Datapwat ang Diyos ay nanawagan sa mga tao, sa pangalan ng kanyang Anak, (ito na plano ng pagtubos na inilatag) sinasabing: Kung kayo ay magsisisi, at hindi patitigasin ang inyong mga puso, sa gayon, ako ay maaawa sa inyo, sa pamamagitan ng aking Bugtong na Anak;

34 Samakatwid, ang sinumang magsisisi, at hindi patitigasin ang kanyang puso, maaangkin niya ang awa sa pamamagitan ng aking Bugtong na Anak, tungo sa kapatawaran ng kanyang mga kasalanan; at sila ay papasok sa aking kapahingahan.

35 At ang sinumang magpapatigas ng kanyang puso at gagawa ng kasamaan, dinggin, isinusumpa ko sa aking kapootan na siya ay hindi makapapasok sa aking kapahingahan.

36 At ngayon, aking mga kapatid, dinggin, sinasabi ko sa inyo, na kung inyong patitigasin ang inyong mga puso, kayo ay hindi makapapasok sa kapahingahan ng Panginoon; kaya nga, ang inyong kasamaan ang magbubunsod sa kanya na ipadala niya ang kanyang poot sa inyo kagaya ng unang pagpapagalit, oo, alinsunod sa kanyang salita sa huling pagpapagalit kagaya rin noong una, tungo sa walang hanggang pagkawasak ng inyong mga kaluluwa; kaya nga, alinsunod sa kanyang salita, hanggang sa huling pagkamatay, kagaya rin noong una.

37 At ngayon, aking mga kapatid, nakikitang nalalaman namin ang mga bagay na ito, at totoo ang mga yaon, tayo ay magsisi, at huwag patigasin ang ating mga puso, upang hindi natin mabunsuran ang Panginoon nating Diyos na ipadama sa atin ang kanyang poot sa yaong kanyang mga pangalawang kautusan na ibinigay niya sa atin; kundi pumasok tayo sa kapahingahan ng Diyos, na inihanda ayon sa kanyang salita.

Busa ang Dios mihatag kanila og mga sugo, human ikapahibalo ngadto kanila ang plano sa katubsanang, nga sila dili magbuhat og daotan, nga ang silot mao ang ikaduha nga kamatayon, nga usa ka walay kataposang kamatayon kabahin sa mga butang nga may kalabotan sa pagkamatarong; kay diha niana ang plano sa katubsanang walay gahom, kay ang mga buhat sa kaangayan dili malaglag, sumala sa labing gamhanan nga kamaayo sa Dios.

Apan ang Dios mitawag sa mga tawo, sa ngalan sa iyang Anak, (kay kini ang plano sa katubsanang nga gipahimutang) nga nag-ingon: Kon kamo maghinulsol, ug dili magpatig-a sa inyong mga kasingkasing, nan Ako maluoy kaninyo, pinaagi sa akong Bugtong Anak;

Busa, si bisan kinsa ang maghinulsol, ug dili magpatig-a sa iyang kasingkasing, makaangkon siya og kaluoy pinaagi sa akong Bugtong Anak, ngadto sa kapasayloan sa iyang mga sala; ug kini sila makasulod sa akong kapahulayan.

Ug si bisan kinsa nga magpatig-a sa iyang kasingkasing ug maghimo og kadaotan, tan-awa, Ako manumpa uban sa akong kasuko nga siya dili makasulod sa akong kapahulayan.

Ug karon, akong kaigsoonan, tan-awa sulitang ko kamo, nga kon magpatig-a kamo sa inyong mga kasingkasing dili kamo makasulod sa kapahulayan sa Ginoo; busa ang inyong kadaotan naghagit kaniya nga siya mopakanaog sa iyang kapungot diha kaninyo sama sa unang paghagit, oo, sumala sa iyang pulong sa ulahi nga paghagit ingon usab sa una, ngadto sa walay kataposang kalaglagan sa inyong mga kalag; busa, sumala sa iyang pulong, ngadto sa kataposang kamatayon, sama usab sa una.

Ug karon, akong kaigsoonan, tungod kay nasayran nato kini nga mga butang, ug kay kini tinuod, maghinulsol kita, ug dili magpatig-a sa atong mga kasingkasing, aron dili nato mahagit ang Ginoo nga atong Dios sa pagpakanaog sa iyang kapungot ngari kanato niining iyang ikaduhang mga sugo nga iyang gihatag kanato; apan kita mosulod sa kapahulayan sa Dios, nga giandam sumala sa iyang pulong.

Therefore God gave unto them commandments, after having made known unto them the plan of redemption, that they should not do evil, the penalty thereof being a second death, which was an everlasting death as to things pertaining unto righteousness; for on such the plan of redemption could have no power, for the works of justice could not be destroyed, according to the supreme goodness of God.

But God did call on men, in the name of his Son, (this being the plan of redemption which was laid) saying: If ye will repent, and harden not your hearts, then will I have mercy upon you, through mine Only Begotten Son;

Therefore, whosoever repenteth, and hardeneth not his heart, he shall have claim on mercy through mine Only Begotten Son, unto a remission of his sins; and these shall enter into my rest.

And whosoever will harden his heart and will do iniquity, behold, I swear in my wrath that he shall not enter into my rest.

And now, my brethren, behold I say unto you, that if ye will harden your hearts ye shall not enter into the rest of the Lord; therefore your iniquity provoketh him that he sendeth down his wrath upon you as in the first provocation, yea, according to his word in the last provocation as well as the first, to the everlasting destruction of your souls; therefore, according to his word, unto the last death, as well as the first.

And now, my brethren, seeing we know these things, and they are true, let us repent, and harden not our hearts, that we provoke not the Lord our God to pull down his wrath upon us in these his second commandments which he has given unto us; but let us enter into the rest of God, which is prepared according to his word.

Alma 13

- 1 At muli, mga kapatid ko, aking itutuon ang inyong mga isipan pabalik sa panahon noong ibigay ng Panginoong Diyos ang mga kautusang ito sa kanyang mga anak; at nais kong inyong tandaan na ang Panginoong Diyos ay nag-orden ng mga saserdote, alinsunod sa kanyang banal na orden, na alinsunod sa orden ng kanyang Anak, upang ituro ang mga bagay na ito sa mga tao.
- 2 At ang mga yaong saserdote ay inordenan alinsunod sa orden ng kanyang Anak, sa isang pamamaraan, nang sa gayon ay malaman ng mga tao sa paanong paraan aasa sa kanyang Anak upang matubos.
- 3 At ito ang pamamaraan kung paano sila inordenan—tinawag at inihanda mula pa sa pagkakatatag ng daigdig alinsunod sa kaalaman ng Diyos sa mula't mula pa, dahil sa kanilang labis na pananampalataya at matubuting gawa; sa simula pa ay hinayaang mamili sa mabuti o masama; kaya nga, sila na pumili ng mabuti, at labis na nananampalataya, ay tinatawag sa banal na tungkulin, oo, sa yaong banal na tungkulin na inihanda lakip ang, at naaayon sa, isang nakahandang pagtubos para sa kanila.
- 4 At sa gayon sila tinawag sa banal na tungkuling ito dahil sa kanilang pananampalataya, samantalang ang iba ay tatanggihan ang Espiritu ng Diyos dahil sa katigasan ng kanilang mga puso at kabulagan ng kanilang mga isipan, samantalang kung hindi dahil dito, sila sana ay nagkaroon ng malaking pribilehiyo na tulad ng kanilang mga kapatid.
- 5 O sa madaling salita, sa simula pa ay nasa gayundin silang kalagayan na tulad ng kanilang mga kapatid; sa gayon ang banal na tungkuling ito na inihanda mula pa sa pagkakatatag ng daigdig ay para sa mga yaong hindi patitigasin ang kanilang mga puso, na nasa at sa pamamagitan ng pagbabayad-sala ng Bugtong na Anak, na siyang inihanda—
- 6 At sa gayong pagkakatawag ng banal na tungkuling ito, at inordenan sa mataas na pagkasaserdote ng banal na orden ng Diyos, na ituro ang kanyang mga kautusan sa mga anak ng tao, upang sila rin ay makapasok sa kanyang kapahingahan—

Alma 13

Ug usab, akong kaigsoonan, pahinumdoman ko kamo sa panahon nga ang Ginoong Dios mihatag niining mga sugo ngadto sa iyang mga anak; ug manghinaot ko nga kamo mahinumdom nga ang Ginoong Dios miorden og mga pari, sunod sa iyang balaan nga kapunongan, diin gisunod sa kapunongan sa iyang Anak, sa pagtudlo niining mga butang ngadto sa katawhan.

Ug kadtong mga pari gi-orden sunod sa kapunongan sa iyang Anak, sa paagi nga ang katawhan masayod kon sa unsang paagi makapaabot sa iyang Anak alang sa katubsanan.

Ug mao kini ang paagi sa pag-orden kanila—nga gitawag ug giandam gikan pa sa katukoran sa kalibotan sumala sa kahibalo sa Dios sukad pa sa sinugdanan, tungod sa ilang naghingapin nga pagtuo ug maayong mga buhat; sa sinugdanan nga gitugotan sa pagpili sa maayo ug sa daotan; busa sila nga nakapili sa maayo, ug mipakita og hilabihan ka dako nga pagtuo, gitawag ngadto sa balaan nga katungdanan, oo, uban nianang balaan nga katungdanan nga giandam, ug sumala sa, usa ka pangandam nga pagtubos alang kanila.

Ug sa ingon niana gitawag sila niining balaan nga katungdanan tungod sa ilang pagtuo, samtang ang uban nagdumili sa pagdawat sa Espiritu sa Dios tungod sa katig-a sa ilang mga kasingkasing ug kakulang sa panabot, samtang, kon dili pa tungod niini sila unta makaangkon og dako nga kaayohan sama sa ilang kaigsoonan.

O sa kinatibuk-an, nagsugod sila sa sama nga kahintang sa ilang kaigsoonan; sa ingon niana kining balaan nga katungdanan giandam na gikan pa sa katukoran sa kalibotan alang niadtong dili magpatig-a sa ilang mga kasingkasing, isip kabahin ug pinaagi sa pag-ula sa Bugtong Anak, kinsa giandam nang daan—

Ug sa ingon niana kay gitawag pinaagi niining balaan nga katungdanan, ug gi-orden ngadto sa labaw nga pagkapari sa balaan nga kapunongan sa Dios, aron magtudlo sa iyang mga sugo ngadto sa mga anak sa katawhan, nga sila usab makasulod sa iyang kapahulayan—

Alma 13

And again, my brethren, I would cite your minds forward to the time when the Lord God gave these commandments unto his children; and I would that ye should remember that the Lord God ordained priests, after his holy order, which was after the order of his Son, to teach these things unto the people.

And those priests were ordained after the order of his Son, in a manner that thereby the people might know in what manner to look forward to his Son for redemption.

And this is the manner after which they were ordained—being called and prepared from the foundation of the world according to the foreknowledge of God, on account of their exceeding faith and good works; in the first place being left to choose good or evil; therefore they having chosen good, and exercising exceedingly great faith, are called with a holy calling, yea, with that holy calling which was prepared with, and according to, a preparatory redemption for such.

And thus they have been called to this holy calling on account of their faith, while others would reject the Spirit of God on account of the hardness of their hearts and blindness of their minds, while, if it had not been for this they might have had as great privilege as their brethren.

Or in fine, in the first place they were on the same standing with their brethren; thus this holy calling being prepared from the foundation of the world for such as would not harden their hearts, being in and through the atonement of the Only Begotten Son, who was prepared—

And thus being called by this holy calling, and ordained unto the high priesthood of the holy order of God, to teach his commandments unto the children of men, that they also might enter into his rest—

7 Itong mataas na pagkasaserdote na alinsunod sa orden ng kanyang Anak, kung aling orden ay mula pa sa pagkakatatag ng daigdig; o sa ibang mga salita, walang simula ng mga araw o katapusan ng mga taon, inihanda mula sa kawalang-hanggan hanggang sa kawalang-hanggan, alinsunod sa kanyang kaalaman sa mula't mula pa ng lahat ng bagay—

8 Ngayon, sila ay inordenan alinsunod sa pamamaraang ito—tinawag sa banal na tungkulin, at inordenan sa banal na ordenansa, at tinataglay sa kanila ang mataas na pagkasaserdote ng banal na orden, kung aling tungkulin, at ordenansa, at mataas na pagkasaserdote, ay walang simula o katapusan—

9 Sa gayon sila naging matataas na saserdote magpakailanman, alinsunod sa orden ng Anak, ang Bugtong ng Ama, na walang simula ng mga araw o katapusan ng mga taon, na puspos ng biyaya, katarungan, at katotohanan. At gayon nga ito. Amen.

10 Ngayon, tulad ng sinabi ko hinggil sa banal na orden, o sa mataas na pagkasaserdoteng ito, marami na ang naordenan at naging matataas na saserdote ng Diyos; at ito ay dahil sa kanilang labis na pananampalataya at pagsisisi, at sa kanilang pagiging matwid sa harapan ng Diyos, sila na pumipiling magsisi at gumawa ng matwid kay sa masawi;

11 Samakatwid, sila ay tinawag alinsunod sa banal na orden na ito, at pinabanal, at ang kanilang mga kasuotan ay nahugasang maputi sa pamamagitan ng dugo ng Kordero.

12 Ngayon, sila, matapos na pabanalin ng Espiritu Santo, na ginawang maputi ang kanilang mga kasuotan, na mga dalisay at walang bahid-dungis sa harapan ng Diyos, ay hindi makatitingin sa kasalanan maliban nang may kapootan; at marami, labis na napakarami, ang ginawang dalisay at nakapasok sa kapahingahan ng Panginoon nilang Diyos.

13 At ngayon, mga kapatid ko, nais kong kayo ay magpakumbaba ng inyong sarili sa harapan ng Diyos, at mamunga ng bunga na karapat-dapat sa pagsisisi, upang kayo rin ay makapasok sa kapahingahang yaon.

Kining labaw nga pagkapari nga gisunod sa kapunongan sa iyang Anak, kansang kapunongan gikan sa katukoran sa kalibotan; o sa laktod nga pagkasulti, nga walay sinugdanan sa mga adlaw o katapusan sa mga tuig, nga giandam gikan sa kahangtoran ngadto sa tanan nga kahangtoran, sumala sa iyang nag-una nga kahibalo sa tanan nga butang—

Karon gi-orden sila sunod niini nga paagi—nga gitawag sa usa ka balaan nga katungdanan, ug gi-orden pinaagi sa balaan nga ordinansa, ug midala diha kanila sa labaw nga pagkapari sa balaan nga kapunongan, diin nga katungdanan, ug ordinansa, ug labaw nga pagkapari, walay sinugdanan o katapusan—

Sa ingon niana nahimo sila nga labaw nga mga pari sa kahangtoran, sunod sa kapunongan sa Anak, ang Bugtong Anak sa Amahan, kinsa walay sinugdanan sa mga adlaw o katapusan sa mga tuig, kinsa puno sa grasya, kaangayan, ug kamatuoran. Ug sa ingon niana mao kini. Amen.

Karon, sama sa akong giingon mahitungod sa balaan nga kapunongan, o niining labaw nga pagkapari, dihay daghan nga gi-orden ug nahimong labaw nga mga pari sa Dios; ug kini tungod sa ilang naghingapin nga pagtuo ug paghinulsol, ug sa ilang pagkamatarong sa atubangan sa Dios, kay gipili nila ang paghinulsol ug pagbuhay sa matarong kay sa mamatay;

Busa gitawag sila sunod niining balaan nga kapunongan, ug gibalaan, ug ang ilang mga sapot gihugasan nga puti pinaagi sa dugo sa Kordero.

Karon sila, human mabalaan pinaagi sa Espiritu Santo, nakahimo sa ilang mga sapot nga maputi, nga putli ug walay lama sa atubangan sa Dios, dili makatan-aw sa sala gawas kon kini paubanan sa kasilag; ug dihay daghan, hilabihan ka daghan, kinsa nahimong putli ug nakasulod sa kapahulayan sa Ginoo nga ilang Dios.

Ug karon, akong kaigsoonan, manghinaot ko nga kamo magpaubos sa inyong kaugalingon sa atubangan sa Dios, ug magdala og bunga nga gikinahanglan alang sa paghinulsol, nga kamo usab makasulod niana nga kapahulayan.

This high priesthood being after the order of his Son, which order was from the foundation of the world; or in other words, being without beginning of days or end of years, being prepared from eternity to all eternity, according to his foreknowledge of all things—

Now they were ordained after this manner—being called with a holy calling, and ordained with a holy ordinance, and taking upon them the high priesthood of the holy order, which calling, and ordinance, and high priesthood, is without beginning or end—

Thus they become high priests forever, after the order of the Son, the Only Begotten of the Father, who is without beginning of days or end of years, who is full of grace, equity, and truth. And thus it is. Amen.

Now, as I said concerning the holy order, or this high priesthood, there were many who were ordained and became high priests of God; and it was on account of their exceeding faith and repentance, and their righteousness before God, they choosing to repent and work righteousness rather than to perish;

Therefore they were called after this holy order, and were sanctified, and their garments were washed white through the blood of the Lamb.

Now they, after being sanctified by the Holy Ghost, having their garments made white, being pure and spotless before God, could not look upon sin save it were with abhorrence; and there were many, exceedingly great many, who were made pure and entered into the rest of the Lord their God.

And now, my brethren, I would that ye should humble yourselves before God, and bring forth fruit meet for repentance, that ye may also enter into that rest.

14 Oo, magpakumbaba kayo ng inyong sarili maging tulad ng mga tao noong mga araw ni Melquisedec, na isa ring mataas na saserdote alinsunod sa yaon ding orden na aking sinabi, na tinaglay rin sa kanyang sarili ang mataas na pagkasaserdote magpakailanman.

15 At sa Melquisedec ding ito nagbayad si Abraham ng ikapu; oo, maging ang ating amang si Abraham ay nagbayad ng ikapu na ikasampung bahagi ng lahat ng kanyang pag-aari.

16 Ngayon, ang mga ordenansang ito ay ibinigay alinsunod sa pamamaraang ito, nang sa gayon ang mga tao ay makaasa sa Anak ng Diyos, ito na isang sagisag ng kanyang orden, o ito na kanyang orden, at ito ay upang makaasa sila sa kanya para sa kapatawaran ng kanilang mga kasalanan, upang sila ay makapasok sa kapahingahan ng Panginoon.

17 Ngayon, itong si Melquisedec ay isang hari sa lupain ng Salem; at ang kanyang mga tao ay naging matindi sa kasamaan at karumal-dumal na gawain; oo, silang lahat ay nangaligaw; napuspos sila ng lahat ng uri ng kasamaan;

18 Subalit si Melquisedec na masidhing nanampalataya, at tumanggap ng tungkulin ng mataas na pagkasaserdote alinsunod sa banal na orden ng Diyos, ay nangaral ng pagsisisi sa kanyang mga tao. At dinggin, sila ay nagsisi; at naitatag ni Melquisedec ang kapayapaan sa lupain sa kanyang mga araw; kaya nga, siya ay tinawag na prinsipal ng kapayapaan, sapagkat siya ang hari ng Salem; at siya ay namahala sa ilalim ng kanyang ama.

19 Ngayon, marami na ang nauna sa kanya, at gayundin marami pa ang sumunod, subalit walang kasindakila; kaya nga, hinggil sa kanya, sila ay higit na maraming binabanggit.

20 Ngayon, hindi ko na kailangang himay-himayin pa ang bagay na ito; anuman ang nasabi ko na ay makasasapat na. Dinggin, ang mga banal na kasulatan ay nasa sa inyo; kung kayo ay sasalungat sa mga ito, yaon ay tungo sa inyong sariling pagkalipol.

21 At ngayon, ito ay nangyari na nang sabihin ni Alma ang mga salitang ito sa kanila, iniunat niya ang kanyang kamay sa kanila at sumigaw sa malakas na tinig, sinasabing: Ngayon na ang panahon upang magsisi, sapagkat ang araw ng kaligtasan ay nalalapit na;

Oo, ipaubos ang inyong kaugalingon sama sa katawhan sa mga adlaw ni Melchizedek, kinsa usa usab ka labaw nga pari sunod niining sama nga kapunongan nga akong gipamulong, kinsa usab midala nganha kaniya sa labaw nga pagkapari sa kahangtoran.

Ug mao gihapon kini nga Melchizedek diin si Abraham mibayad sa ikapulo; oo, gani gibayaran sa atong amahan nga si Abraham sa ikapulo sa tanan niyang gipanag-iya.

Karon kini nga mga ordinansa gihatag sumala niini nga paagi, nga niana ang katawhan unta motan-aw ngadto sa Anak sa Dios, kini nga usa ka simbolo sa iyang kapunongan, o kini nga iyang kapunongan, ug kini aron sila motan-aw kaniya alang sa kapasayloan sa ilang mga sala, aron makasulod sila sa kapahulayan sa Ginoo.

Karon kini si Melchizedek mao ang hari sa yuta sa Salem; ug ang iyang katawhan nahimong hilabihan kadaotan ug kasalawayon; oo, tanan sila nahisalaag; napuno sila sa tanang matang sa kadaotan;

Apan si Melchizedek nga nakapakita og pagtuo, ug nakadawat sa katungdanan sa labaw nga pagkapari sumala sa balaan nga kapunongan sa Dios, misangyaw og paghinulsol sa iyang katawhan. Ug tan-awa, naghinulsol sila; ug si Melchizedek nakatukod og kalinaw sa yuta sa iyang mga adlaw; busa gitawag siya nga prinsipal sa kalinaw, kay siya ang hari sa Salem; ug naghari siya ubos sa iyang amahan.

Karon, dihay daghan nga nag-una kaniya, ug usab dihay daghan human niana, apan walay lain nga mas halangdon; busa, mahitungod kaniya sila mas daghan og ikahisgot.

Karon ako dili na kinahanglan mosaysay pag-usab sa hitabo; unsa man ang akong nasulti igo na. Tan-awa, ang mga kasulatan anaa sa inyong atubangan; kon kamo motuis niini mosangpot kini sa inyong kaugalingong kalaglagan.

Ug karon nahitabo nga dihang si Alma nakasulti niini nga mga pulong ngadto kanila, gituyhad niya ang iyang kamot ngadto kanila ug misinggit pinaagi sa kusog nga tingog, nga nag-ingon: Karon na ang panahon sa paghinulsol, kay ang adlaw sa kaluwasan nagkaduol na;

Yea, humble yourselves even as the people in the days of Melchizedek, who was also a high priest after this same order which I have spoken, who also took upon him the high priesthood forever.

And it was this same Melchizedek to whom Abraham paid tithes; yea, even our father Abraham paid tithes of one-tenth part of all he possessed.

Now these ordinances were given after this manner, that thereby the people might look forward on the Son of God, it being a type of his order, or it being his order, and this that they might look forward to him for a remission of their sins, that they might enter into the rest of the Lord.

Now this Melchizedek was a king over the land of Salem; and his people had waxed strong in iniquity and abomination; yea, they had all gone astray; they were full of all manner of wickedness;

But Melchizedek having exercised mighty faith, and received the office of the high priesthood according to the holy order of God, did preach repentance unto his people. And behold, they did repent; and Melchizedek did establish peace in the land in his days; therefore he was called the prince of peace, for he was the king of Salem; and he did reign under his father.

Now, there were many before him, and also there were many afterwards, but none were greater; therefore, of him they have more particularly made mention.

Now I need not rehearse the matter; what I have said may suffice. Behold, the scriptures are before you; if ye will wrest them it shall be to your own destruction.

And now it came to pass that when Alma had said these words unto them, he stretched forth his hand unto them and cried with a mighty voice, saying: Now is the time to repent, for the day of salvation draweth nigh;

22 Oo, at ang tinig ng Panginoon, sa pamamagitan ng bibig ng mga anghel, ay ipinahahayag ito sa lahat ng bansa; oo, ipinahahayag ito, upang sila ay magtamo ng masasayang balita ng dakilang kagalakan; oo, at kanilang ipinararating ang masasayang balitang ito sa lahat ng kanyang mga tao, oo, maging sa kanila na malawakang nakakalat sa balat ng lupa; kaya nga, ang mga ito ay ipinahayag sa atin.

23 At ipinaalam ang mga ito sa atin sa malilina na pananalita, upang tayo ay makaunawa, upang tayo ay hindi magkamali; at ito ay dahil sa ating pagiging mga palaboy sa isang hindi kilalang lupain; kaya nga, sa gayon tayo labis na kinasihan, sapagkat ipinahayag sa atin ang masasayang balitang ito sa lahat ng dako ng ating ubasan.

24 Sapagkat dinggin, ang mga anghel ay ipinahahayag ito sa marami sa panahong ito sa ating lupain; at ito ay para sa layuning maihanda ang puso ng mga anak ng tao na tanggapin ang kanyang salita sa panahon ng kanyang pagparito sa kanyang kaluwalhatian.

25 At ngayon, tayo ay naghihintay lamang na marinig ang mga balita ng kagalakan na ipinahayag sa atin ng bibig ng mga anghel, tungkol sa kanyang pagparito; sapagkat darating ang panahon, hindi natin nalalaman kung gaano kadali. Samo ko sa Diyos na ito nawa ay sa aking araw; subalit hayaan ito sa malao't madali, dito ako ay magsasaya.

26 At ito ay ipaaalam sa mga makatarungan at banal na tao, ng bibig ng mga anghel, sa panahon ng kanyang pagparito, upang ang mga salita ng ating mga ama ay matupad, alinsunod sa yaong kanilang sinabi hinggil sa kanya, na alinsunod sa diwa ng propesiya na nasa kanila.

27 At ngayon, mga kapatid ko, hinihiling ko mula sa kaibuturan ng aking puso, oo, lakip ang labis na pagkabahala maging sa pasakit, na kayo ay makinig sa aking mga salita, at iwaksi ang inyong mga kasalanan, at huwag ipagpaliban ang araw ng inyong pagsisisi;

Oo, ug ang tingog sa Ginoo, pinaagi sa ba-ba sa mga anghel, mipahayag niini ngadto sa tanang kanasoran; oo, mipahayag niini, nga sila makaangkon og malipayong mga balita sa hilabihan ka hingpit nga kamaya; oo, ug gipalanog niya kining malipayon nga mga balita sa tanan niyang katawhan, oo, bisan kanila nga nagkatibulaag sa layo nga dapit sa ibabaw sa yuta; mao nga gipadayag kini ngari kanato.

Ug gipahibalo kini kanato sa yano nga mga paagi, aron kita makasabot, aron kita dili masayop; ug tungod kini sa atong pagkalatagaw sa usa ka katingalahang yuta; busa, kita sa ingon niana pinalabi kaayo, kay kita aduna niining malipayon nga mga balita nga gipahayag ngari kanato sa tanang bahin sa atong ubasan.

Kay tan-awa, ang mga anghel nagpahayag niini ngadto sa daghan niini nga panahon sa atong yuta; ug kini alang sa katuyoan nga maandam ang mga kasingkasing sa mga anak sa katawhan sa pagdawat sa iyang pulong sa panahon sa iyang pag-anhi uban sa iyang himaya.

Ug karon naghulat lamang kita nga makadungog sa maayong mga balita nga ipadayag ngari kanato pinaagi sa ba-ba sa mga anghel, bahin sa iyang pag-anhi; kay ang panahon moabot, kita wala masayod kon kanus-a. Hinaot nga ipahitabo kini sa Dios sa akong panahon; apan kon mahitabo man dayon kini o sa dugaydugay pa, niini ako magmaya.

Ug kini ipahibalo ngadto sa makiangayon ug balaang mga tawo, pinaagi sa ba-ba sa mga anghel, sa panahon sa iyang pag-anhi, nga ang mga pulong sa atong mga amahan matuman, sumala sa ilang gipamulong mahitungod kaniya, sumala sa espiritu sa pagpanagna nga anaa kanila.

Ug karon, akong kaigsoonan, manghinaot ko gikan sa kinahiladman nga bahin sa akong kasingkasing, oo, uban sa dakong kabalaka gani ngadto sa kasakit, nga kamo mopatalinghog sa akong mga pulong, ug mosalikway sa inyong mga sala, ug dili molangay sa adlaw sa inyong paghinulsol;

Yea, and the voice of the Lord, by the mouth of angels, doth declare it unto all nations; yea, doth declare it, that they may have glad tidings of great joy; yea, and he doth sound these glad tidings among all his people, yea, even to them that are scattered abroad upon the face of the earth; wherefore they have come unto us.

And they are made known unto us in plain terms, that we may understand, that we cannot err; and this because of our being wanderers in a strange land; therefore, we are thus highly favored, for we have these glad tidings declared unto us in all parts of our vineyard.

For behold, angels are declaring it unto many at this time in our land; and this is for the purpose of preparing the hearts of the children of men to receive his word at the time of his coming in his glory.

And now we only wait to hear the joyful news declared unto us by the mouth of angels, of his coming; for the time cometh, we know not how soon. Would to God that it might be in my day; but let it be sooner or later, in it I will rejoice.

And it shall be made known unto just and holy men, by the mouth of angels, at the time of his coming, that the words of our fathers may be fulfilled, according to that which they have spoken concerning him, which was according to the spirit of prophecy which was in them.

And now, my brethren, I wish from the inmost part of my heart, yea, with great anxiety even unto pain, that ye would hearken unto my words, and cast off your sins, and not procrastinate the day of your repentance;

- 28 Sa halip kayo ay magpakumbaba ng inyong sarili sa harapan ng Panginoon, at manawagan sa kanyang banal na pangalan, at magbantay at patuloy na manalangin, upang kayo ay hindi matukso nang higit sa inyong makakaya, at sa gayon ay maakay ng Banal na Espiritu, magiging mapagpakumbaba, maamo, masunurin, mapagtiis, puspos ng pag-ibig at mahabang pagtitiis;
- 29 May pananampalataya sa Panginoon; may pag-asa na kayo ay makatatanggap ng buhay na walang hanggan; may pag-ibig sa Diyos tuwina sa inyong mga puso, upang kayo ay dakilain sa huling araw at makapasok sa kanyang kapahingahan.
- 30 At nawa ay ipagkaloob sa inyo ng Panginoon ang pagsisisi, upang hindi ninyo madalang pababa ang kanyang poot sa inyo, upang kayo ay hindi maigapos pababa ng mga tanikala ng impiyerno, upang kayo ay hindi magdusa ng ikalawang kamatayan.
- 31 At nangusap si Alma ng marami pang salita sa mga tao, na hindi nasusulat sa aklat na ito.
- Apan nga kamo magpaubos sa inyong kaugalingon sa atubangan sa Ginoo, ug motawag sa iyang balaan nga ngalan, ug magbantay ug mag-ampo sa kanunay, aron kamo dili matental labaw sa inyong malahutay, ug sa ingon niana giyahan pinaagi sa Balaang Espiritu, magmapainubsanon, magmaaghop, masinugtanon, mapailobon, puno sa gugma ug magmainantason sa tanan;
- Magbaton og pagtuo sa Ginoo; magbaton og paglaom nga kamo makadawat og kinabuhing dayon; magbaton kanunay sa gugma sa Dios diha sa inyong kasingkasing, aron kamo bayawon sa kataposang adlaw ug makasulod sa iyang kapahulayan.
- Ug hinaot nga itugot sa Ginoo diha kaninyo ang paghinulsol, aron dili ninyo mabira paubos ang iyang kasuko diha kaninyo, aron kamo dili magapos sa mga higit sa impiyerno, aron kamo dili mag-antos sa ikaduhang kamatayan.
- Ug si Alma namulong og daghan pa ngadto sa katawhan, nga wala mahisulat niini nga basahon.
- But that ye would humble yourselves before the Lord, and call on his holy name, and watch and pray continually, that ye may not be tempted above that which ye can bear, and thus be led by the Holy Spirit, becoming humble, meek, submissive, patient, full of love and all long-suffering;
- Having faith on the Lord; having a hope that ye shall receive eternal life; having the love of God always in your hearts, that ye may be lifted up at the last day and enter into his rest.
- And may the Lord grant unto you repentance, that ye may not bring down his wrath upon you, that ye may not be bound down by the chains of hell, that ye may not suffer the second death.
- And Alma spake many more words unto the people, which are not written in this book.

Alma 14

- 1 At ito ay nangyari na nang matapos siya sa pagsasalita sa mga tao na marami sa kanila ang naniwala sa kanyang mga salita, at nagsimulang magsisi, at saliksikin ang mga banal na kasulatan.
- 2 Subalit ang nakararami sa kanila ay nagnais na kanilang mapatay sina Alma at Amulek; sapagkat sila ay nagalit kay Alma, dahil sa kalinawan ng kanyang mga salita kay Zisrom; at sinabi rin nila na si Amulek ay nagsinungaling sa kanila, at nilait ang kanilang batas at gayundin ang kanilang mga manananggol at hukom.
- 3 At sila rin ay nagalit kina Alma at Amulek; at dahil sa sila ay nagpatotoo nang napakalinaw laban sa kanilang kasamaan, hinangad nilang patayin sila nang palihim.
- 4 Subalit ito ay nangyari na hindi nila ito nagawa; sa halip, kanilang dinakip sila at iginapos sila ng matitibay na lubid, at dinala sila sa harapan ng punong hukom ng lupain.
- 5 At ang mga tao ay humayo at sumaksi laban sa kanila—nagpapatotoo na nilait nila ang batas, at ang kanilang mga manananggol at hukom sa lupain, at gayundin ang lahat ng taong nasa lupain; at nagpatotoo ring may isang Diyos lamang, at na isusugo niya ang kanyang Anak sa mga tao, subalit hindi niya sila ililigtas; at maraming gayong bagay ang pinatotohanan ng mga tao laban kina Alma at Amulek. Ngayon, ito ay naganap sa harapan ng punong hukom ng lupain.
- 6 At ito ay nangyari na nanggilas si Zisrom sa mga salitang sinabi; at kanya ring nalaman ang hinggil sa kabulagan ng mga isipan, na kanyang idinulot sa mga tao sa pamamagitan ng kanyang mga salita ng kasinungalingan; at ang kanyang kaluluwa ay nagsimulang suyurin sa ilalim ng kaalaman ng kanyang sariling pagkakasala; oo, siya ay sinimulang palibutan ng mga pasakit ng impiyerno.

Alma 14

Ug nahitabo nga human siya mohimo og panapos sa iyang pagpamulong sa katawhan daghan kanila ang mituo sa iyang mga pulong, ug misugod sa paghinulsol, ug pagsiksik sa mga kasulatan.

Apan ang daghan nga bahin kanila nagtinguha nga malaglag nila si Alma ug si Amulek; kay nasuko sila kang Alma, tungod sa pagkaprangka sa iyang mga pulong ngadto kang Zeezrom; ug sila usab miingon nga si Amulek nakapamakak kanila, ug mibiaybiay batok sa ilang balaod ug usab batok sa ilang mga manlalaban ug mga maghuhukom.

Ug nasuko usab sila kang Alma ug kang Amulek; ug tungod kay mipamatuod sila sa dayag batok sa ilang pagkadaotan, gitinguha nila ang pagpatay kanila sa hilom.

Apan nahitabo nga wala nila buhata; apan sila midala kanila ug migapos kanila og lig-ong mga pisi, ug midala kanila sa atubangan sa labaw nga maghuhukom sa yuta.

Ug ang katawhan nangadto ug misaksi batok kanila—nagpamatuod nga sila mibiaybiay batok sa balaod, ug sa ilang mga manlalaban ug mga maghuhukom sa yuta, ug usab sa tanang katawhan nga diha sa yuta; ug usab mipamatuod nga dihay usa lamang ka Dios, ug nga siya mopadala sa iyang Anak taliwala sa katawhan, apan siya dili moluwas kanila; ug daghan nga ingon niini nga butang ang gipamatuod sa katawhan batok kang Alma ug kang Amulek. Karon kini nahimo sa atubangan sa labaw nga maghuhukom sa yuta.

Ug nahitabo nga si Zeezrom natingala sa gipangsulti nga mga pulong; ug nasayod usab siya mahitungod sa pagkabuta sa hunahuna, nga iyang nahimo sa katawhan pinaagi sa iyang bakak nga mga pulong; ug ang iyang kalag nagsugod sa pagkahasol tungod sa pagkahibalo sa iyang kaugalingon nga kasaypanan; oo, siya giliyokan na og sugod sa kasakit sa impiyerno.

Alma 14

And it came to pass after he had made an end of speaking unto the people many of them did believe on his words, and began to repent, and to search the scriptures.

But the more part of them were desirous that they might destroy Alma and Amulek; for they were angry with Alma, because of the plainness of his words unto Zeezrom; and they also said that Amulek had lied unto them, and had reviled against their law and also against their lawyers and judges.

And they were also angry with Alma and Amulek; and because they had testified so plainly against their wickedness, they sought to put them away privily.

But it came to pass that they did not; but they took them and bound them with strong cords, and took them before the chief judge of the land.

And the people went forth and witnessed against them—testifying that they had reviled against the law, and their lawyers and judges of the land, and also of all the people that were in the land; and also testified that there was but one God, and that he should send his Son among the people, but he should not save them; and many such things did the people testify against Alma and Amulek. Now this was done before the chief judge of the land.

And it came to pass that Zeezrom was astonished at the words which had been spoken; and he also knew concerning the blindness of the minds, which he had caused among the people by his lying words; and his soul began to be harrowed up under a consciousness of his own guilt; yea, he began to be encircled about by the pains of hell.

- 7 At ito ay nangyari na nagsimula siyang manawagan sa mga tao, sinasabing: Dinggin, ako ang may sala, at ang mga taong ito ay walang bahid-dungis sa harapan ng Diyos. At siya ay nagsimulang magmakaawa para sa kanila mula sa panahong yaon; subalit kanilang nilait siya, sinasabing: Ikaw rin ba ay nasapian na ng diyablo? At kanilang dinuraan siya, at itinaboy siyang palabas mula sa kanila, at gayundin ang lahat ng yaong naniwala sa mga salitang sinabi nina Alma at Amulek; at kanilang itinaboy sila, at nagsugo ng mga tao upang pukulin sila ng mga bato.
- 8 At pinagsama-sama nila ang kanilang mga asawa at anak, at sinumang naniwala o naturuan upang maniwala sa salita ng Diyos ay iniutos nila na itapon sila sa apoy; at kinuha rin nila ang kanilang mga talaan na naglalaman ng mga banal na kasulatan, at itinaon din ang mga ito sa apoy, upang ang mga ito ay matupok at mawasak ng apoy.
- 9 At ito ay nangyari na kanilang dinakip sina Alma at Amulek, at dinala sila sa lugar ng bitayan, upang masaksihan nila ang pagkalipol ng mga yaong tinutupok ng apoy.
- 10 At nang makita ni Amulek ang mga pasakit ng kababaihan at mga bata na natutupok ng apoy, siya rin ay nasaktan; at sinabi niya kay Alma: Paanong nasaksihan natin ang nakapanghihilakbot na tagpong ito? Samakatwid, iunat natin ang ating mga kamay, at gamitin ang kapangyarihan ng Diyos na nasa atin, at iligtas sila mula sa mga ningas.
- 11 Subalit sinabi sa kanya ni Alma: Ang Espiritu ay pinipigilan ako na hindi ko nararapat iunat ang aking kamay; sapagkat dinggin, tinatanggap sila ng Panginoon sa kanyang sarili, sa kaluwalhatian; at pinahihintulutan niyang magawa nila ang bagay na ito, o ang magawa ng mga tao ang bagay na ito sa kanila, alinsunod sa katigasan ng kanilang mga puso, upang ang kahatulang ipapataw niya sa kanila sa kanyang kapootan ay maging makatarungan; at ang dugo ng walang sala ay tatayong saksi laban sa kanila, oo, at malakas na daraing laban sa kanila sa huling araw.
- 12 Ngayon, sinabi ni Amulek kay Alma: Dinggin, marahil tayo ay susunugin din nila.
- Ug nahitabo nga misugod siya sa pagsangyaw sa katawhan, nga nag-ingon: Tan-awa, nakasala ako, ug kining mga tawhana walay sala sa atubangan sa Dios. Ug misugod siya sa pagpakiluoy alang kanila gikan niana nga panahon; apan sila mibiaybiay kaniya, nga nag-ingon: Ikaw ba gipuy-an usab sa yawa? Ug gilud-an nila siya, ug mipapahawa kaniya gikan kanila, ug usab niadtong tanan nga mituo sa mga pulong nga gisulti ni Alma ug ni Amulek; ug sila mipapahawa kanila, ug mipadala og mga tawo sa pagbato kanila.
- Ug gidala nila og dungan ang ilang mga asawa ug mga anak, ug kadtong tanan nga mituo o natudloan aron motuo sa pulong sa Dios ilang gipatambog sa kalayo; ug sila usab midala sa ilang mga talaan nga naglangkob sa balaan nga mga kasulatan, ug mitambog usab niini sa kalayo, aron kini masunog ug malaglag pinaagi sa kalayo.
- Ug nahitabo nga gikuha nila si Alma ug Amulek, ug midala kanila sa dapit diin patyon ang usa ka martir, aron masaksihan nila ang pagkamatay niadtong kinsa gilamoy sa kalayo.
- Ug dihang nakita ni Amulek ang mga kasakit sa mga babaye ug mga bata kinsa gilamoy sa kalayo, siya usab gisakitan; ug miingon siya kang Alma: Manghinan-aw lang ba kita niining makahahadlok nga talan-awon? Busa ituyhad nato ang atong mga kamot, ug gamiton ang gahom sa Dios nga ania kanato, ug luwason sila gikan sa mga dilaab sa kalayo.
- Apan si Alma miingon kaniya: Ang Espiritu nagpugong kanako nga dili ko kinahanglan nga mopatuyhad sa akong kamot; kay tan-awa ang Ginoo midawat kanila sa iyang kaugalingon, ngadto sa kahimayaan; ug mitugot siya nga sila mobuhat niini nga butang, o nga ang katawhan mobuhat niini nga butang ngadto kanila, sumala sa katig-a sa ilang mga kasingkasing, aron ang mga paghukom nga iyang ipahamtang kanila tungod sa iyang kasuko makiangayon; ug ang dugo sa inosente mobarog nga usa ka saksi batok kanila, oo, ug mosinggit sa hilabihan batok kanila sa kataposang adlaw.
- Karon si Amulek miingon kang Alma: Tan-awa, basin sila mosunog usab kanato.
- And it came to pass that he began to cry unto the people, saying: Behold, I am guilty, and these men are spotless before God. And he began to plead for them from that time forth; but they reviled him, saying: Art thou also possessed with the devil? And they spit upon him, and cast him out from among them, and also all those who believed in the words which had been spoken by Alma and Amulek; and they cast them out, and sent men to cast stones at them.
- And they brought their wives and children together, and whosoever believed or had been taught to believe in the word of God they caused that they should be cast into the fire; and they also brought forth their records which contained the holy scriptures, and cast them into the fire also, that they might be burned and destroyed by fire.
- And it came to pass that they took Alma and Amulek, and carried them forth to the place of martyrdom, that they might witness the destruction of those who were consumed by fire.
- And when Amulek saw the pains of the women and children who were consuming in the fire, he also was pained; and he said unto Alma: How can we witness this awful scene? Therefore let us stretch forth our hands, and exercise the power of God which is in us, and save them from the flames.
- But Alma said unto him: The Spirit constraineth me that I must not stretch forth mine hand; for behold the Lord receiveth them up unto himself, in glory; and he doth suffer that they may do this thing, or that the people may do this thing unto them, according to the hardness of their hearts, that the judgments which he shall exercise upon them in his wrath may be just; and the blood of the innocent shall stand as a witness against them, yea, and cry mightily against them at the last day.
- Now Amulek said unto Alma: Behold, perhaps they will burn us also.

13 At sinabi ni Alma: Hayaan ito alinsunod sa kalooban ng Panginoon. Subalit, dinggin, ang ating gawain ay hindi pa natatapos; kaya nga, tayo ay hindi nila susunugin.

14 Ngayon, ito ay nangyari na nang natupok na ang mga katawan ng mga yaong itinaon sa apoy, at gayundin ang mga talaang itinaon na kasama nila, ang punong hukom ay dumating at tumindig sa harapan nina Alma at Amulek, habang sila ay nakagapos; at hinampas niya ng kanyang kamay ang kanilang mga pisngi, at sinabi sa kanila: Matapos ang inyong nakita, kayo ba ay mangangaral na muli sa mga taong ito, upang sila ay itapon sa lawa ng apoy at asupre?

15 Dinggin, inyong nakita na kayo ay walang kapangyarihang iligtas ang mga yaong itinaon sa apoy; ni hindi sila iniligtas ng Diyos dahil sa sila ay inyong kasampalataya. At ang hukom ay muli silang hinampas sa kanilang mga pisngi, at nagtanong: Ano ang masasabi ninyo para sa inyong sarili?

16 Ngayon, ang hukom na ito ay nabibilang sa orden at pananampalataya ni Nehor, na siyang pumatay kay Gedeon.

17 At ito ay nangyari na walang itinugon sa kanya sina Alma at Amulek; at muli niyang hinampas sila, at ibinigay sila sa mga pinuno upang itapon sa bilangguan.

18 At nang tatlong araw na silang naitapon sa bilangguan, dumating ang maraming manananggol, at hukom, at saserdote, at guro, na nabibilang sa pananampalataya ni Nehor; at sila ay pumasok sa bilangguan upang makita sila, at kanilang tinanong sila tungkol sa maraming salita; subalit wala silang itinugon sa kanila.

19 At ito ay nangyari na tumindig ang hukom sa kanilang harapan, at sinabing: Bakit hindi ninyo tugunin ang mga salita ng mga taong ito? Hindi ba ninyo nalalaman na may kapangyarihan akong itapon kayo sa mga ningas? At inutusan niya silang magsalita; subalit wala silang itinugon.

Ug si Alma miingon: Mag-agad kini sa kabubut-on sa Ginoo. Apan tan-awa, ang atong buhat wala pa matapos; busa sila dili mosunog kanato.

Karon nahitabo nga dihang naugdaw na ang mga lawas niadtong kinsa gitambog sa kalayo, ug usab ang mga talaan nga gitambog uban kanila, ang labaw nga maghuhukom sa yuta miduol ug mibarog sa atubangan ni Alma ug ni Amulek, samtang sila gigapos; ug siya misagpa kanila sa ilang mga aping, ug miingon kanila: Human sa inyong nakita, mosangyaw pa ba kamo pag-usab niini nga katawhan, aron itambog sila ngadto sa linaw sa kalayo ug asupre?

Tan-awa, nakita ninyo nga kamo walay gahom sa pagluwas niadtong kinsa gitambog sa kalayo; ni ang Dios miluwas kanila tungod kay sila sakop sa inyong tinuohan. Ug ang maghuhukom misagpa kanila pag-usab, ug nangutana: Unsay inyong ikasulti alang sa inyong kaugalingon?

Karon kini nga maghuhukom nagsunod sa kapunongan sa tinuohan ni Nehor, kinsa mipatay kang Gideon.

Ug nahitabo nga si Alma ug Amulek wala motubag kaniya; ug siya misagpa kanila pag-usab, ug mitugyan kanila ngadto sa mga tinugyanan aron ibalhog sa bilanggoan.

Ug diha nga nabalhog na sila sa bilanggoan sulod sa tulo ka adlaw, dihay nangabot nga daghan nga manlalaban, ug mga maghuhukom, ug mga pari, ug mga magtutudlo, kinsa sama ug tinuohan ni Nehor; ug nanulod sila sa bilanggoan aron makigkita kanila, ug sila misukitsukit kanila mahitungod sa daghan nga mga pulong; apan sila wala motubag kanila.

Ug nahitabo nga ang maghuhukom mibarog sa ilang atubangan, ug miingon: Nganong dili kamo motubag sa mga pulong niini nga katawhan? Wala ba kamo masayod nga ako adunay gahom sa pagtambog kaninyo ngadto sa mga dilaab sa kalayo? Ug siya mimando kanila sa pagsulti; apan wala sila motubag.

And Alma said: Be it according to the will of the Lord. But, behold, our work is not finished; therefore they burn us not.

Now it came to pass that when the bodies of those who had been cast into the fire were consumed, and also the records which were cast in with them, the chief judge of the land came and stood before Alma and Amulek, as they were bound; and he smote them with his hand upon their cheeks, and said unto them: After what ye have seen, will ye preach again unto this people, that they shall be cast into a lake of fire and brimstone?

Behold, ye see that ye had not power to save those who had been cast into the fire; neither has God saved them because they were of thy faith. And the judge smote them again upon their cheeks, and asked: What say ye for yourselves?

Now this judge was after the order and faith of Nehor, who slew Gideon.

And it came to pass that Alma and Amulek answered him nothing; and he smote them again, and delivered them to the officers to be cast into prison.

And when they had been cast into prison three days, there came many lawyers, and judges, and priests, and teachers, who were of the profession of Nehor; and they came in unto the prison to see them, and they questioned them about many words; but they answered them nothing.

And it came to pass that the judge stood before them, and said: Why do ye not answer the words of this people? Know ye not that I have power to deliver you up unto the flames? And he commanded them to speak; but they answered nothing.

20 At ito ay nangyari na sila ay nagsilisan at nagtungo sa kani-kanilang landas, subalit muling nagsibalik kinabukasan; at muli rin silang hinampas ng hukom sa kanilang mga pisngi. At marami rin ang nagsidating, at hinampas sila, sinasabing: Kayo ba ay muling titindig, at hahatulan ang mga taong ito, at tutuligsain ang aming batas? Kung kayo ay may gayong kalakas na kapangyarihan, bakit hindi ninyo iligtas ang inyong sarili?

21 At maraming gayong bagay ang sinabi nila sa kanila, pinagngangalit ang kanilang mga ngipin sa kanila, at dinuduraan sila, at sinasabing: Ano ang magiging anyo namin kapag kami ay isinumpa?

22 At maraming gayong bagay, oo, lahat ng uri ng gayong bagay ay sinabi nila sa kanila; at sa gayon nila kinutya sila nang maraming araw. At pinagkaitan nila sila ng pagkain upang sila ay magutom, at tubig upang sila ay mauhaw; at kinuha rin nila mula sa kanila ang mga kasuotan nila kung kaya't sila ay nakahubad; at sa gayon sila iginapos ng matitibay na lubid, at ipiniit sa bilangguan.

23 At ito ay nangyari na matapos silang magdusa nang gayon nang maraming araw, (at ito ay sa ikalabindalawang araw, sa ikasampung buwan, sa ikasampung taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi) na ang punong hukom ng lupain ng Ammonihah at marami sa kanilang mga guro at manananggol ay pumasok sa bilangguan kung saan nagagapos ng mga lubid sina Alma at Amulek.

24 At ang punong hukom ay tumindig sa kanilang harapan, at muli silang hinampas, at sinabi sa kanila: Kung taglay ninyo ang kapangyarihan ng Diyos ay pakawalan ninyo ang inyong sarili mula sa mga gapos na ito, at sa gayon, maniniwala kaming lilipulin ng Panginoon ang mga taong ito alinsunod sa inyong mga salita.

25 At ito ay nangyari na silang lahat ay nagsilapit at pinaghahampas sila, sinasabi ang gayunding mga salita, maging hanggang sa huli; at nang nakapagsalita na ang huli sa kanila, ang kapangyarihan ng Diyos ay napasakina Alma at Amulek, at sila ay bumangon at tumindig sa kanilang mga paa.

Ug nahitabo nga mibiya sila ug mipadayon sa ilang mga buluhaton, apan mibalik pagkaugma; ug ang maghuhukom misagpa na usab kanila. Ug daghan usab ang miduol, ug misagpa kanila, nga nag-ingon: Mobarog ba kamo pag-usab ug mohukom niini nga katawhan, ug mobiaibiay sa among balaod? Kon kamo adunay dakong gahom ngano nga kamo dili moluwas sa inyong kaugalingon?

Ug daghan nga ingon niini nga butang ang ilang gisulti kanila, nga nagpangagot sa ilang mga ngipin diha kanila, ug gilukaan sila, ug nag-ingon: Unsay among mga hitsura kon kami panghimaraoton?

Ug daghan nga ingon niini nga butang, oo, tanan nga matang sa ingon niana nga butang ang ilang gisulti kanila; ug sa ingon niana sila mibiaybiay kanila sa sulod sa daghang adlaw. Ug wala sila mohatag kanila og pagkaon aron gutomon sila, ug tubig aron uhawon sila; ug usab sila mikuha sa ilang mga sinina gikan kanila aron sila mahimong hubo; ug sa ingon niana gigapos sila sa lig-on nga mga pisi, ug gibilanggo.

Ug nahitabo nga human sila mag-antos sulod sa daghan nga adlaw, (ug kadto sa ikanapulo ug duha nga adlaw, sa ikanapulo nga bulan, sa ikanapulo nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi) nga ang labaw nga maghuhukom sa yuta sa Ammonihah ug daghan sa ilang mga magtutudlo ug ilang mga manlalaban misulod sa bilangguan diin si Alma ug Amulek gigapos og mga pisi.

Ug ang labaw nga maghuhukom mibarog sa ilang atubangan, ug, mibunal na usab kanila, ug miingon kanila: Kon kamo adunay gahom sa Dios nga moluwas sa inyong kaugalingon gikan niini nga mga gapos, ug dayon kami motuo nga ang Ginoo molaglag niini nga katawhan sumala sa inyong mga pulong.

Ug nahitabo nga silang tanan miduol ug mibunal kanila, nag-ingon sa mao gihapon nga mga pulong, gani hangtod sa kataposan; ug diha nga ang kataposan nakapamulong kanila ang gahom sa Dios diha kang Alma ug kang Amulek, ug sila mitindog ug mibarog.

And it came to pass that they departed and went their ways, but came again on the morrow; and the judge also smote them again on their cheeks. And many came forth also, and smote them, saying: Will ye stand again and judge this people, and condemn our law? If ye have such great power why do ye not deliver yourselves?

And many such things did they say unto them, gnashing their teeth upon them, and spitting upon them, and saying: How shall we look when we are damned?

And many such things, yea, all manner of such things did they say unto them; and thus they did mock them for many days. And they did withhold food from them that they might hunger, and water that they might thirst; and they also did take from them their clothes that they were naked; and thus they were bound with strong cords, and confined in prison.

And it came to pass after they had thus suffered for many days, (and it was on the twelfth day, in the tenth month, in the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) that the chief judge over the land of Ammonihah and many of their teachers and their lawyers went in unto the prison where Alma and Amulek were bound with cords.

And the chief judge stood before them, and smote them again, and said unto them: If ye have the power of God deliver yourselves from these bands, and then we will believe that the Lord will destroy this people according to your words.

And it came to pass that they all went forth and smote them, saying the same words, even until the last; and when the last had spoken unto them the power of God was upon Alma and Amulek, and they rose and stood upon their feet.

26 At si Alma ay nagsumamo, sinasabing: Gaano katagal naming daranasin ang labis na mga pagpapahirap na ito, O Panginoon? O Panginoon, bigyan kami ng lakas alinsunod sa aming pananampalataya na na kay Cristo, maging tungo sa kaligtasan. At nilagot nila ang mga lubid na gumagapos sa kanila; at nang makita ito ng mga tao, sila ay nagsimulang magsitakbuhan, sapagkat ang takot sa pagkalipol ay nanaig sa kanila.

27 At ito ay nangyari na nalugmok sila sa lupa sa tindi ng kanilang takot, at hindi na narating pa ang panlabas na pintuan ng bilangguan; at ang lupa ay nayanig nang malakas, at ang mga pader ng bilangguan ay nahati sa dalawa, kung kaya't bumagsak ang mga ito sa lupa; at ang punong hukom, at ang mga manananggol, at saserdote, at guro, na humampas kina Alma at Amulek, ay nangamatay sa pagbagsak na yaon.

28 At sina Alma at Amulek ay humayong palabas ng bilangguan, at sila ay hindi nasaktan; sapagkat pinagkalooban sila ng Panginoon ng kapangyarihan, alinsunod sa kanilang pananampalataya na na kay Cristo. At sila ay kaagad na humayong palabas ng bilangguan; at sila ay nakalagan mula sa kanilang mga gapos; at ang bilangguan ay bumagsak sa lupa, at lahat ng tao sa loob ng mga pader niyon, maliban kina Alma at Amulek, ay nangamatay; at sila ay kaagad na nagtungo sa lungsod.

29 Ngayon, nang marinig ng mga tao ang malakas na ingay ay sama-samang nagtakbuhan ang maraming tao upang alamin ang sanhi nito; at nang makita nila sina Alma at Amulek na lumalabas ng bilangguan, at na ang mga pader niyon ay nagbagsakan sa lupa, sila ay nakadama ng matinding takot, at nagsitakbuhan mula sa harapan nina Alma at Amulek maging tulad ng isang kambing na tumatakas kasama ang kanyang anak mula sa dalawang leon; at sa gayon sila nagsitakbuhan mula sa harapan nina Alma at Amulek.

Ug si Alma misinggit, nga nag-ingon: Hangtod kanus-a kami mag-antos niining hilabihan nga mga kasakit, O Ginoo? O Ginoo, hatagi kami og kusog sumala sa among pagtuo nga anaa kang Kristo, gani ngadto sa kaluwasan. Ug gibugto nila ang mga pisi nga naggapos kanila; ug dihang ang katawhan nakakita niini, nagsugod sila sa paglayas, kay ang kahadlok sa kalaglagan miabot kanila.

Ug nahitabo nga hilabihan ang ilang kalisang nga sila nangatumba sa yuta, ug wala makaabot sa gawas nga pultahan sa bilanggoan; ug ang yuta nauyog sa hilabihan, ug ang mga bungbong sa bilanggoan nangasiak ngadto sa duha, nga sila nangatumba sa yuta; ug ang labaw nga maghuhukom, ug ang mga manlalaban, ug ang mga pari, ug ang mga magtutudlo, kinsa mibunyal kang Alma ug kang Amulek, nangamatay pinaagi sa pagkatumba niana.

Ug si Alma ug si Amulek migawas sa bilanggoan, ug sila wala maunsa; kay ang Ginoo mihatag kanila og gahom, sumala sa ilang pagtuo nga anaa kang Kristo. Ug dihadhiha nanggawas sila sa bilanggoan; ug nabadbad ang ilang mga gapos; ug ang bilanggoan nahugno sa yuta, ug ang matag kalag nga diha sulod sa mga bungbong niana, gawas kang Alma ug Amulek, namatay; ug dihadhiha nangadto sila sa siyudad.

Karon ang katawhan nga nakadungog sa dakong kaguliyang nangabot nga nagdinaganay dungan sa dagko nga pundok aron masayod sa hinungdan niini; ug sa dihang ilang nakita sila si Alma ug si Amulek nga migawas sa bilanggoan, ug ang mga bungbong niana nahugno ngadto sa yuta, giabot sila og dakong kahadlok, ug milayas gikan sa atubangan ni Alma ug Amulek gani sama sa usa ka kanding nga milayas uban sa iyang mga gagmay nga anak gikan sa duha ka leon; ug sa ingon niana sila milayas gikan sa atubangan ni Alma ug ni Amulek.

And Alma cried, saying: How long shall we suffer these great afflictions, O Lord? O Lord, give us strength according to our faith which is in Christ, even unto deliverance. And they broke the cords with which they were bound; and when the people saw this, they began to flee, for the fear of destruction had come upon them.

And it came to pass that so great was their fear that they fell to the earth, and did not obtain the outer door of the prison; and the earth shook mightily, and the walls of the prison were rent in twain, so that they fell to the earth; and the chief judge, and the lawyers, and priests, and teachers, who smote upon Alma and Amulek, were slain by the fall thereof.

And Alma and Amulek came forth out of the prison, and they were not hurt; for the Lord had granted unto them power, according to their faith which was in Christ. And they straightway came forth out of the prison; and they were loosed from their bands; and the prison had fallen to the earth, and every soul within the walls thereof, save it were Alma and Amulek, was slain; and they straightway came forth into the city.

Now the people having heard a great noise came running together by multitudes to know the cause of it; and when they saw Alma and Amulek coming forth out of the prison, and the walls thereof had fallen to the earth, they were struck with great fear, and fled from the presence of Alma and Amulek even as a goat fleeth with her young from two lions; and thus they did flee from the presence of Alma and Amulek.

Alma 15

- 1 At ito ay nangyari na inutusan sina Alma at Amulek na lisanin ang lungsod na yaon; at sila ay lumisan, at nagtungo maging sa lupain ng Sidom; at dinggin, doon ay natagpuan nila ang lahat ng taong nagsilisan sa lupain ng Ammonihah, na mga itinaboy at pinagbabato, dahil sa sila ay naniwala sa mga salita ni Alma.
- 2 At isinalaysay nila sa kanila ang lahat ng nangyari sa kanilang mga asawa at mga anak, at hinggil din sa kanilang sarili, at sa kapangyarihan ng kanilang pagkakaligtas.
- 3 At gayundin si Zisrom ay nakaratay sa karamdaman sa Sidom, inaapoy ng lagnat, na sanhi ng labis na mga paghihirap ng kanyang isipan dahil sa kasamaan niya, sapagkat inakala niyang wala na sina Alma at Amulek; at inakala niyang sila ay napatay dahil sa kanyang kasamaan. At ang malaking kasalanang ito, at ang kanyang marami pang ibang kasalanan, ay sinusuyod ang kanyang isipan hanggang sa maging napakasidhi nito, na walang kaligtasan; kaya nga siya ay nagsimulang mapaso ng nag-aapoy na init.
- 4 Ngayon, nang marinig niya na sina Alma at Amulek ay nasa lupain ng Sidom, ang kanyang puso ay nagsimulang magkalakas-loob; at kaagad siyang nagpadala ng mensahe sa kanila, nagnanais na sila ay magsadya sa kanya.
- 5 At ito ay nangyari na kaagad silang nagsadya, sinusunod ang mensaheng ipinadala niya sa kanila; at sila ay pumasok sa bahay patungo kay Zisrom; at kanilang natagpuan siya sa kanyang higaan, na may karamdaman, labis na nanghihina at inaapoy ng lagnat; at ang isipan niya ay labis na naghihirap din dahil sa kanyang mga kasamaan; at nang kanyang makita sila ay iniunat niya ang kanyang kamay, at nagsumamo sa kanila na pagalingin nila siya.
- 6 At ito ay nangyari na sinabi sa kanya ni Alma, inaalalayan siya sa kamay: Naniniwala ka ba sa kapangyarihan ni Cristo tungo sa kaligtasan?
- 7 At tumugon siya at sinabi: Oo, naniniwala ako sa lahat ng salitang iyong itinuro.
- 8 At sinabi ni Alma: Kung naniniwala ka sa pagtubos ni Cristo ay gagaling ka.
- 9 At sinabi niya: Oo, naniniwala ako alinsunod sa iyong mga salita.

Alma 15

- Ug nahitabo nga si Alma ug si Amulek gisugo nga mobiya niana nga siyudad; ug mibiya sila, ug miabot gani ngadto sa yuta sa Sidom; ug tan-awa, didto ilang nakita ang tanang katawhan nga mibiya gikan sa yuta sa Ammonihah, kinsa gisalikway ug gibato, tungod kay mituo sila sa mga pulong ni Alma.
- Ug ilang gisaysay kanila ang tanan nga nahitabo sa ilang mga asawa ug mga anak, ug usab kabahin sa ilang mga kaugalingon, ug sa ilang gahom sa pagkaluwas.
- Ug usab si Zeezrom nasakit didto sa Sidom, sa taas kaayo nga hilanat, nga ang nakaingon mao ang dakong mga kalisdanan sa iyang hunahuna tungod sa iyang pagkadaotan, kay nagtuo siya nga si Alma ug si Amulek wala na; ug nagtuo siya nga gipamatay na sila tungod sa iyang pagkadaotan. Ug kining labihan ka dako nga sala, ug ang iyang uban pang daghan nga sala, nakapahasol sa iyang hunahuna hangtod nga kini nahimong hilabihan ka sakit, ingon nga wala nay kaluwasan; busa nagsugod siya og taas kaayo nga kainit.
- Karon, sa dihang nakadungog siya nga si Alma ug si Amulek anaa sa yuta sa Sidom, nadasig ang iyang kasingkasing; ug mipadala siya og mensahe dihadiha ngadto kanila, nagtinguha nga sila moadto kaniya.
- Ug nahitabo nga miadto dayon sila, nagsunod sa mensahe nga iyang gipadala kanila; ug giadto nila ang balay ni Zeezrom; ug ilang nakita nga naghigda siya sa iyang higdaanan, masakiton, luya kaayo tungod sa taas kaayo nga hilanat; ug ang iyang hunahuna usab hilabihan ka sakit tungod sa iyang mga hiwi nga mga binuhatan; ug sa dihang nakakita siya kanila gituyhad niya ang iyang kamot, ug mihangyo kanila nga sila moayo kaniya.
- Ug nahitabo nga si Alma miingon ngadto kaniya, migunit kaniya sa kamot: Motuo ba ikaw sa gahom ni Kristo sa kaluwasan?
- Ug mitubag siya ug miingon: Oo, mituo ako sa tanan nga pulong nga imong gitudlo.
- Ug si Alma miingon: Kon ikaw motuo sa katubsanan ni Kristo ikaw mamaayo.
- Ug siya miingon: Oo, mituo ako sumala sa imong mga pulong.

Alma 15

- And it came to pass that Alma and Amulek were commanded to depart out of that city; and they departed, and came out even into the land of Sidom; and behold, there they found all the people who had departed out of the land of Ammonihah, who had been cast out and stoned, because they believed in the words of Alma.
- And they related unto them all that had happened unto their wives and children, and also concerning themselves, and of their power of deliverance.
- And also Zeezrom lay sick at Sidom, with a burning fever, which was caused by the great tribulations of his mind on account of his wickedness, for he supposed that Alma and Amulek were no more; and he supposed that they had been slain because of his iniquity. And this great sin, and his many other sins, did harrow up his mind until it did become exceedingly sore, having no deliverance; therefore he began to be scorched with a burning heat.
- Now, when he heard that Alma and Amulek were in the land of Sidom, his heart began to take courage; and he sent a message immediately unto them, desiring them to come unto him.
- And it came to pass that they went immediately, obeying the message which he had sent unto them; and they went in unto the house unto Zeezrom; and they found him upon his bed, sick, being very low with a burning fever; and his mind also was exceedingly sore because of his iniquities; and when he saw them he stretched forth his hand, and besought them that they would heal him.
- And it came to pass that Alma said unto him, taking him by the hand: Believest thou in the power of Christ unto salvation?
- And he answered and said: Yea, I believe all the words that thou hast taught.
- And Alma said: If thou believest in the redemption of Christ thou canst be healed.
- And he said: Yea, I believe according to thy words.

10 At pagkatapos, si Alma ay nagsumamo sa Panginoon, sinasabing: O Panginoon naming Diyos, kaawaan ang lalaking ito, at pagalingin siya alinsunod sa kanyang pananampalataya na na kay Cristo.

11 At nang sabihin ni Alma ang mga salitang ito, si Zisrom ay lumundag sa kanyang mga paa, at nagsimulang lumakad; at ito ay naganap sa labis na panggigilalas ng lahat ng tao; at lumaganap ang kaalamang ito sa lahat ng dako ng lupain ng Sidom.

12 At bininyagan ni Alma si Zisrom sa Panginoon; at nagsimula siyang mangaral sa mga tao magmula sa panahong yaon.

13 At si Alma ay nagtatag ng isang simbahan sa lupain ng Sidom, at nagtalaga ng mga saserdote at guro sa lupain, upang magbinyag sa sinumang magnanais na mabinyagan sa Panginoon.

14 At ito ay nangyari na marami sila; sapagkat nangagtipon sila mula sa lahat ng dako sa palibot ng Sidom, at nabinyagan.

15 Subalit hinggil sa mga tao na nasa lupain ng Ammonihah, sila ay nanatili pa rin na mga taong matitigas ang puso at matitigas ang leeg; at hindi sila nagsipagsisi ng kanilang mga kasalanan, ipinapalagay ang lahat ng kapangyarihan nina Alma at Amulek sa diyablo; sapagkat sila ay mula sa pananampalataya ni Nehor, at hindi naniniwala sa pagsisisi ng kanilang mga kasalanan.

16 At ito ay nangyari na sina Alma at Amulek, si Amulek na iniwan ang lahat ng kanyang ginto, at pilak, at kanyang mamahaling bagay, na nasa lupain ng Ammonihah, para sa salita ng Diyos, siya na itinakwil ng mga yaong minsan ay kanyang mga kaibigan at gayundin ng kanyang ama at kanyang kaanak;

17 Samakatwid, matapos maitatag ni Alma ang simbahan sa Sidom, na nakikita ang labis na pagpipigil, oo, nakikita na ang mga tao ay nagpigil sa kapalaluan ng kanilang mga puso, at nagsimulang magpakumbaba ng kanilang sarili sa harapan ng Diyos, at nagsimulang samasamang tipunin ang kanilang sarili sa kanilang mga santuwaryo upang sambahin ang Diyos sa harap ng dambana, patuloy na nagbabantay at nanalangin, upang sila ay maligtas mula kay Satanas, at mula sa kamatayan, at mula sa pagkalipol—

Ug unya si Alma nangamuyo sa Ginoo, nga nag-ingon: O Ginoo nga among Dios, kaloy-i kining tawhana, ug ayoha siya sumala sa iyang pagtuo nga anaa kang Kristo.

Ug sa dihang si Alma nakapamulong niini nga mga pulong, si Zeezrom mibarog sa iyang mga tiil, ug misugod sa paglakaw; ug kini nakapatingala pag-ayo sa tanang katawhan; ug ang kahibalo bahin niini mikaylap sa tibuok yuta sa Sidom.

Ug si Alma mibunyag ni Zeezrom ngadto sa Ginoo; ug misugod siya gikan niana nga panahon sa pagsangyaw sa katawhan.

Ug si Alma mitukod og simbahan sa yuta sa Sidom, ug mipahimutang og mga pari ug mga magtutudlo sa yuta, aron bunyagan ngadto sa Ginoo si bisan kinsa nga magtinguha nga magpabunyag.

Ug nahitabo nga daghan sila; kay nagpanon sila gikan sa tanan nga rehiyon nga naglibot sa Sidom, ug gibunyagan.

Apan kadtong katawhan nga didto sa yuta sa Ammonihah, sa gihapon nagpabilin sila nga tig-a og kasingkasing ug tikig og liog nga katawhan; ug wala sila maghinulsol sa ilang mga sala, miingon nga ang tanang gahom ni Alma ug ni Amulek iya sa yawa; kay sila sama og tinuohan ni Nehor, ug wala motuo sa paghinulsol sa ilang mga sala.

Ug nahitabo nga si Alma ug si Amulek, si Amulek mibiya sa iyang tanang bulawan, ug plata, ug sa iyang mahalón nga mga butang, nga didto sa yuta sa Ammonihah, alang sa pulong sa Dios, kay gisalikway siya niadtong kinsa kanhiay iyang kahigalaan ug usab sa iyang amahan ug iyang kaliwatan;

Busa, human si Alma makatukod og simbahan sa Sidom, nga nakakita og hilabihan nga pagpugong, oo, nakakita nga ang katawhan mipugong sa garbo sa ilang mga kasingkasing, ug misugod sa pagpaubos sa ilang mga kaugalingon sa atubangan sa Dios, ug misugod sa pagpundok sa ilang mga kaugalingon sa ilang mga santuwaryo aron sa pagsimba sa Dios sa atubangan sa altar, nagbantay ug nag-ampo sa kanunay, aron maluwas sila gikan kang Satanas, ug gikan sa kamatayon, ug gikan sa kalaglagan—

And then Alma cried unto the Lord, saying: O Lord our God, have mercy on this man, and heal him according to his faith which is in Christ.

And when Alma had said these words, Zeezrom leaped upon his feet, and began to walk; and this was done to the great astonishment of all the people; and the knowledge of this went forth throughout all the land of Sidom.

And Alma baptized Zeezrom unto the Lord; and he began from that time forth to preach unto the people.

And Alma established a church in the land of Sidom, and consecrated priests and teachers in the land, to baptize unto the Lord whosoever were desirous to be baptized.

And it came to pass that they were many; for they did flock in from all the region round about Sidom, and were baptized.

But as to the people that were in the land of Ammonihah, they yet remained a hard-hearted and a stiffnecked people; and they repented not of their sins, ascribing all the power of Alma and Amulek to the devil; for they were of the profession of Nehor, and did not believe in the repentance of their sins.

And it came to pass that Alma and Amulek, Amulek having forsaken all his gold, and silver, and his precious things, which were in the land of Ammonihah, for the word of God, he being rejected by those who were once his friends and also by his father and his kindred;

Therefore, after Alma having established the church at Sidom, seeing a great check, yea, seeing that the people were checked as to the pride of their hearts, and began to humble themselves before God, and began to assemble themselves together at their sanctuaries to worship God before the altar, watching and praying continually, that they might be delivered from Satan, and from death, and from destruction—

18 Ngayon, tulad ng sinabi ko, matapos makita ni Alma ang lahat ng bagay na ito, anupa't dinala niya si Amulek at nagtungo sa lupain ng Zarahemla, at siya ay isinama sa kanyang sariling tahanan, at tinulungan siya sa kanyang mga paghihirap, at pinalakas siya sa Panginoon.

19 At sa gayon nagtapos ang ikasampung taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

Karon sama sa akong giingon, si Alma kay nakakita niining tanan nga butang, busa iyang gidala ni Amulek ug miadto sa yuta sa Zarahemla, ug midala kaniya ngadto sa iyang kaugalingon nga balay, ug nangalagad kaniya sa iyang mga kalisdanan, ug gilig-on siya ngadto sa Ginoo.

Ug sa ingon niana natapos ang ikanapulo nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi.

Now as I said, Alma having seen all these things, therefore he took Amulek and came over to the land of Zarahemla, and took him to his own house, and did administer unto him in his tribulations, and strengthened him in the Lord.

And thus ended the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 16

- 1 At ito ay nangyari na sa ikalabing-isang taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi, sa ikalimang araw ng ikalawang buwan, nagkaroon ng labis na kapayapaan sa lupain ng Zarahemla, hindi nagkaroon ng mga digmaan ni alitan sa loob ng ilang taon, maging hanggang sa ikalimang araw ng ikalawang buwan sa ikalabing-isang taon, na nakarinig ng sigawan ng digmaan sa lahat ng dako ng lupain.
- 2 Sapagkat dinggin, ang mga hukbo ng mga Lamanita ay nakapasok sa may hangganan ng ilang, patungo sa mga hangganan ng lupain, maging sa lungsod ng Ammonihah, at nagsimulang patayin ang mga tao at wasakin ang lungsod.
- 3 At ngayon, ito ay nangyari na bago pa man makapagtipon ang mga Nephita ng sapat na hukbo upang maitaboy silang palabas ng lupain, kanila nang nalipol ang mga tao na nasa lungsod ng Ammonihah, at gayundin ang ilan na nasa palibot ng mga hangganan ng Noe, at dinalang bihag ang iba sa ilang.
- 4 Ngayon, ito ay nangyari na nagnais ang mga Nephita na makuha ang mga yaong nadalang bihag sa ilang.
- 5 Samakatwid, siya na hinirang na punong kapitan sa mga hukbo ng mga Nephita, (at ang pangalan niya ay Zoram, at siya ay may dalawang anak na lalaki, sina Lehi at Aha)—ngayon, si Zoram at ang kanyang dalawang anak, nalalaman na si Alma ang mataas na saserdote ng simbahan, at narinig na taglay niya ang diwa ng propesiya, kaya nga, sila ay nagsadya sa kanya at nagnais na malaman mula sa kanya kung saan sa ilang ibig ng Panginoon na magtungo sila sa paghahanap sa kanilang mga kapatid, na mga dinalang bihag ng mga Lamanita.
- 6 At ito ay nangyari na nagtanong si Alma sa Panginoon hinggil sa bagay na yaon. At si Alma ay nagbalik at sinabi sa kanila: Dinggin, tatawirin ng mga Lamanita ang ilog Sidon sa timog ilang, sa kabilang ibayo ng mga hangganan ng lupain ng Manti. At dinggin, doon ninyo sila salubungin, sa silangan ng ilog Sidon, at doon ibibigay ng Panginoon sa inyo ang inyong mga kapatid na dinalang bihag ng mga Lamanita.

Alma 16

Ug nahitabo nga sa ikanapulo ug usa nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi, sa ikalima nga adlaw sa ikaduha nga bulan, human sa dakong kalinaw sa yuta sa Zarahemla, nga walay mga gubat ni mga panagbingkil sulod sa pipila ka tuig, gani hangtod sa ikalima nga adlaw sa ikaduha nga bulan sa ikanapulo ug usa nga tuig, dihay panawagan sa gubat nga gidungog sa tibuok yuta.

Kay tan-awa, ang kasundalohan sa mga Lamanita misulong sa daplin sa kamingawan, ngadto sa mga utlanan sa yuta, gani sa siyudad sa Ammonihah, ug misugod sa pagpamatay sa katawhan ug paglaglag sa siyudad.

Ug karon nahitabo, sa wala pa ang mga Nephita makaandam og igong kasundalohan aron sa pag-abog kanila gikan sa yuta, sila mipatay na sa katawhan kinsa diha sa siyudad sa Ammonihah, ug usab ang uban libot sa mga utlanan sa Noah, ug midala sa uban nga bihag ngadto sa kamingawan.

Karon nahitabo nga ang mga Nephita nagmatinguhaon sa pagkuha niadtong kinsa gidala nga bihag ngadto sa kamingawan.

Busa, siya nga natudlo nga labawng kapitan sa kasundalohan sa mga Nephita, (ug ang iyang ngalan mao si Zoram, ug siya adunay duha ka anak nga lalaki, si Lehi ug si Aha)—karon si Zoram ug ang iyang duha ka anak nga lalaki, nasayod nga si Alma usa ka labaw nga pari sa simbahan, ug nga nakadungog nga siya adunay espiritu sa pagpanagna, busa miadto sila kaniya ug nagtinguha nga siya magpakisayod kon ang Ginoo motugot ba nga moadto sila sa kamingawan aron sa pagpangita sa ilang kaigsuonan, kinsa gidala nga bihag sa mga Lamanita.

Ug nahitabo nga si Alma nagpakisayod sa Ginoo kabahin niini nga butang. Ug si Alma mibalik ug miingon ngadto kanila: Tan-awa, ang mga Lamanita motabok sa suba sa Sidon sa habagatan sa kamingawan, layo ngadto sa unahan sa mga utlanan sa yuta sa Manti. Ug tan-awa didto ninyo sila sugaton, sa silangan sa suba sa Sidon, ug didto ang Ginoo motugyan sa inyong kaigsuonan nganha kaninyo kinsa nabihag sa mga Lamanita.

Alma 16

And it came to pass in the eleventh year of the reign of the judges over the people of Nephi, on the fifth day of the second month, there having been much peace in the land of Zarahemla, there having been no wars nor contentions for a certain number of years, even until the fifth day of the second month in the eleventh year, there was a cry of war heard throughout the land.

For behold, the armies of the Lamanites had come in upon the wilderness side, into the borders of the land, even into the city of Ammonihah, and began to slay the people and destroy the city.

And now it came to pass, before the Nephites could raise a sufficient army to drive them out of the land, they had destroyed the people who were in the city of Ammonihah, and also some around the borders of Noah, and taken others captive into the wilderness.

Now it came to pass that the Nephites were desirous to obtain those who had been carried away captive into the wilderness.

Therefore, he that had been appointed chief captain over the armies of the Nephites, (and his name was Zoram, and he had two sons, Lehi and Aha)—now Zoram and his two sons, knowing that Alma was high priest over the church, and having heard that he had the spirit of prophecy, therefore they went unto him and desired of him to know whither the Lord would that they should go into the wilderness in search of their brethren, who had been taken captive by the Lamanites.

And it came to pass that Alma inquired of the Lord concerning the matter. And Alma returned and said unto them: Behold, the Lamanites will cross the river Sidon in the south wilderness, away up beyond the borders of the land of Manti. And behold there shall ye meet them, on the east of the river Sidon, and there the Lord will deliver unto thee thy brethren who have been taken captive by the Lamanites.

7 At ito ay nangyari na tinawid ni Zoram at ng kanyang mga anak ang ilog Sidon, kasama ang kanilang mga hukbo, at humayo palayo sa kabilang ibayo ng mga hangganan ng Manti patungo sa timog ilang, na nasa silangang dako ng ilog Sidon.

8 At kanilang sinalakay ang mga hukbo ng mga Lamanita, at ang mga Lamanita ay naikalat at naitaboy patungo sa ilang; at kinuha nila ang kanilang mga kapatid na nadalang bihag ng mga Lamanita, at wala ni isa mang tao nila na nadalang bihag ang nawala. At sila ay dinala ng kanilang mga kapatid upang angkinin ang kanilang sariling mga lupain.

9 At sa gayon nagtapos ang ikalabing-isang taon ng mga hukom, ang mga Lamanita ay naitaboy palabas ng lupain, at ang mga mamamayan ng Ammonihah ay nalipol; oo, ang lahat ng nabubuhay na tao ng mga Ammonihahita ay nalipol, at gayundin ang kanilang malaking lungsod, na kanilang sinabi na hindi magagawang wasakin ng Diyos, dahil sa lakas nito.

10 Subalit dinggin, sa isang araw ay naiwan itong mapanglaw; at ang mga bangkay ay niluray ng mga aso at mababangis na hayop ng ilang.

11 Gayunpaman, makalipas ang maraming araw, ang kanilang mga patay na katawan ay nabunton sa ibabaw ng lupa, at natabunan sila ng mababaw na pantabon. At ngayon, umaalingasaw ang amoy niyon kung kaya't hindi na nagtungo pa ang mga tao sa lupain ng Ammonihah upang angkinin ito sa loob ng maraming taon. At tinawag itong Kapanglawan ng mga Nehor; sapagkat sila ay kabilang sa pananampalataya ni Nehor, na mga nangamatay; at ang kanilang mga lupain ay nanatiling mapanglaw.

12 At ang mga Lamanita ay hindi na muling sumalakay pa upang makidigma laban sa mga Nephita hanggang sa ikalabing-apat na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi. At sa gayon sa loob ng tatlong taon, ang mga tao ni Nephi ay nagkaroon ng patuloy na kapayapaan sa buong lupain.

13 At sina Alma at Amulek ay humayong nangangaral ng pagsisisi sa mga tao sa kanilang mga templo, at sa kanilang mga santuwaryo, at gayundin sa kanilang mga sinagoga, na itinayo alinsunod sa pamamaraan ng mga Judio.

Ug nahitabo nga si Zoram ug ang iyang mga anak nga lalaki mitabok sa suba sa Sidon, uban sa ilang kasundalohan, ug mipalayo unahan sa mga utlanan sa Manti ngadto sa habagatan sa kamingawan, nga nahimutang sa silangang bahin sa suba sa Sidon.

Ug gisulong nila ang kasundalohan sa mga Lamanita, ug ang mga Lamanita nagkatibulaag ug giabog ngadto sa kamingawan; ug gidala nila ang ilang kaigsuonan kinsa nabihag sa mga Lamanita, ug walay bisan usa ka kalag kanila nga nabihag ang nawala. Ug gidala sila sa ilang kaigsuonan aron sa pagpanag-iya sa ilang kaugalingong mga yuta.

Ug sa ingon niana natapos ang ikanapulo ug usa nga tuig sa mga maghuhukom, ang mga Lamanita nga naabog gikan sa yuta, ug ang katawhan sa Ammonihah nangamatay; oo, matag buhi nga kalag sa mga Ammonihahita namatay, ug usab ang ilang gamhanan nga siyudad, nga ilang giingon nga dili malaglag sa Dios, tungod sa pagkagamhanan niini.

Apan tan-awa, sa usa lamang ka adlaw nahimo kini nga awaaw; ug ang patay nga mga lawas gikuniskunis sa mga iro ug ihalas nga mga mananap sa kamingawan.

Bisan pa niana human sa daghan nga adlaw ang ilang patay nga mga lawas nagtipun-og sa ibabaw sa yuta, ug gitabonan sila og nipis nga tabon. Ug karon hilabihan kaayo ang kabaho niana nga ang katawhan wala na moadto aron sa pagpanag-iya sa yuta sa Ammonihah sulod sa daghang katuigan. Ug gitawag kini og Biniyaan sa mga Nehor; kay sila sama og tinuohan ni Nehor, kinsa gipamatay; ug ang ilang mga yuta nagpabilin nga biniyaan.

Ug ang mga Lamanita wala na gayod mobalik pag-usab aron sa pagpakiggubat batok sa mga Nephita hangtod sa ikanapulo ug upat nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi. Ug sa ingon niana sulod sa tulo ka tuig ang katawhan ni Nephi nakaangkon og padayon nga kalinaw sa tibuok yuta.

Ug si Alma ug si Amulek mipadayon sa pagsangyaw og paghinulsol ngadto sa katawhan sa ilang mga templo, ug sa ilang mga santuwaryo, ug usab sa ilang mga sinagoga, nga gitukod subay sa pamaagi sa mga Judeo.

And it came to pass that Zoram and his sons crossed over the river Sidon, with their armies, and marched away beyond the borders of Manti into the south wilderness, which was on the east side of the river Sidon.

And they came upon the armies of the Lamanites, and the Lamanites were scattered and driven into the wilderness; and they took their brethren who had been taken captive by the Lamanites, and there was not one soul of them had been lost that were taken captive. And they were brought by their brethren to possess their own lands.

And thus ended the eleventh year of the judges, the Lamanites having been driven out of the land, and the people of Ammonihah were destroyed; yea, every living soul of the Ammonihahites was destroyed, and also their great city, which they said God could not destroy, because of its greatness.

But behold, in one day it was left desolate; and the carcasses were mangled by dogs and wild beasts of the wilderness.

Nevertheless, after many days their dead bodies were heaped up upon the face of the earth, and they were covered with a shallow covering. And now so great was the scent thereof that the people did not go in to possess the land of Ammonihah for many years. And it was called Desolation of Nehors; for they were of the profession of Nehor, who were slain; and their lands remained desolate.

And the Lamanites did not come again to war against the Nephites until the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus for three years did the people of Nephi have continual peace in all the land.

And Alma and Amulek went forth preaching repentance to the people in their temples, and in their sanctuaries, and also in their synagogues, which were built after the manner of the Jews.

14 At kasindami ng makikinig sa kanilang mga salita, sa kanila ay patuloy na ibinahagi nila ang salita ng Diyos, na walang sinumang taong itinatangi.

15 At sa gayon humayo sina Alma at Amulek, at gayundin ang marami pa sa mga napili para sa gawain, upang ipangaral ang salita sa lahat ng dako ng buong lupain. At ang pagtatatag ng simbahan ay naging malawakan sa lahat ng dako ng lupain, sa lahat ng lugar sa palibot, sa lahat ng tao ng mga Nephita.

16 At walang hindi pagkakapantay-pantay sa kanila; ibinuho ng Panginoon ang kanyang Espiritu sa lahat ng dako ng lupain upang ihanda ang mga isipan ng mga anak ng tao, o upang ihanda ang kanilang mga puso na tanggapin ang salitang ituturo sa kanila sa panahon ng kanyang pagparito—

17 Upang hindi sila maging mapagmatigas laban sa salita, nang hindi sila maging mapag-alinlangan, at matungo sa pagkalipol, kundi ang tanggapin nila ang salita nang may kagalakan, at tulad ng isang sanga ay maihugpong sa tunay na puno ng ubas, upang sila ay makapasok sa kapahingahan ng Panginoon nilang Diyos.

18 Ngayon, ang mga yaong saserdoteng nagsipaghayo sa mga tao ay nangaral laban sa lahat ng pagsisinungaling, at panlilinlang, at inggitan, at sigalutan, at masasamang hangarin, at panlalait, at pagnanakaw, panloloob, pandarambong, pagpaslang, pakikiapid, at lahat ng uri ng kahalayan, nangangaral na ang mga bagay na ito ay hindi dapat mangyari—

19 Ipinangangaral ang mga bagay na nalalapit nang dumating; oo, ipinangangaral ang pagparito ng Anak ng Diyos, ang kanyang mga paghihirap at kamatayan, at gayundin ang pagkabuhay na mag-uli ng mga patay.

20 At marami sa mga tao ang nagtanong hinggil sa kung saang lugar paroroon ang Anak ng Diyos; at itinuro sa kanila na magpapakita siya sa kanila matapos ang kanyang pagkabuhay na mag-uli; at ang mga ito ay pinakinggan ng mga tao nang may buong kagalakan at kasayihan.

Ug kutob sa mamati sa ilang mga pulong, kanila padayon sila nga mipakigbahin sa pulong sa Dios, nga walay pagpili sa mga tawo.

Ug sa ingon niana si Alma ug si Amulek mipadayon, ug usab sa daghan pa kinsa napili alang sa buhat, sa pagsangyaw sa pulong sa tibuok yuta. Ug ang katukoran sa simbahan mikatap sa tibuok yuta, sa tanan nga rehiyon libot niini, taliwala sa tanang katawhan sa mga Nephita.

Ug walay pamintaha diha kanila; ang Ginoo mibu-bo sa iyang Espiritu sa tibuok yuta sa pag-andam sa mga hunahuna sa katawhan, o sa pag-andam sa ilang mga kasingkasing sa pagdawat sa pulong diin kinahanglan itudlo kanila sa panahon sa iyang pag-anhi—

Aron dili sila magmagahi batok sa pulong, aron dili sila mahimong dili matuohon, ug mosangpot sa kalaglagan, apan nga sila modawat sa pulong uban ang kamaya, ug sama sa usa ka sanga nga gisumbak ngadto sa tinuod nga ubas, nga sila makasulod sa kapahulayan sa Ginoo nga ilang Dios.

Karon kadto nga mga pari kinsa mipadayon taliwala sa katawhan misangyaw batok sa tanan nga pagpamakak, ug mga pagpanglimbong, ug mga kasina, ug mga panagbangi, ug daotan og tuyo, ug mga pagbiay-biay, ug pagpangawat, pagpanulis, pagpanglungkab, pagpatay, pagpanapaw, ug tanan nga matang sa pagkamaulagon, nag-awhag nga kining mga butanga dili unta mahitabo—

Nagsangyaw sa mga butang nga sa dili madugay moabot; oo, nagsangyaw sa pag-anhi sa Anak sa Dios, sa iyang mga pag-antos ug kamatayon, ug usab sa pagkabanhaw sa mga patay.

Ug daghan sa katawhan ang nagpakisayod kabahin sa dapit nga adtoan sa Anak sa Dios; ug gitudloan sila nga siya mopakita kanila human sa iyang pagkabanhaw; ug niini ang katawhan namati uban sa dakong kamaya ug kalipay.

And as many as would hear their words, unto them they did impart the word of God, without any respect of persons, continually.

And thus did Alma and Amulek go forth, and also many more who had been chosen for the work, to preach the word throughout all the land. And the establishment of the church became general throughout the land, in all the region round about, among all the people of the Nephites.

And there was no inequality among them; the Lord did pour out his Spirit on all the face of the land to prepare the minds of the children of men, or to prepare their hearts to receive the word which should be taught among them at the time of his coming—

That they might not be hardened against the word, that they might not be unbelieving, and go on to destruction, but that they might receive the word with joy, and as a branch be grafted into the true vine, that they might enter into the rest of the Lord their God.

Now those priests who did go forth among the people did preach against all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and malice, and revilings, and stealing, robbing, plundering, murdering, committing adultery, and all manner of lasciviousness, crying that these things ought not so to be—

Holding forth things which must shortly come; yea, holding forth the coming of the Son of God, his sufferings and death, and also the resurrection of the dead.

And many of the people did inquire concerning the place where the Son of God should come; and they were taught that he would appear unto them after his resurrection; and this the people did hear with great joy and gladness.

21 At ngayon, matapos na maitatag ang simbahan sa lahat ng dako ng buong lupain—natamo ang tagumpay laban sa diyablo, at ang salita ng Diyos ay naipangaral sa kadalisan nito sa buong lupain, at ibinubuhos ng Panginoon ang kanyang mga pagpapala sa mga tao—sa gayon nagtapos ang ikalabing-apat na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

Ug karon human ang simbahan matukod sa tibuok yuta—nga nakaangkon og kadaogan batok sa yawa, ug ang pulong sa Dios nga gisangyaw sa kaputli niini sa tibuok yuta, ug ang Ginoo mibu-bo sa iyang mga panalagin nganha sa katawhan—sa ingon niana natapos ang ikanapulo ug upat nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi.

And now after the church had been established throughout all the land—having got the victory over the devil, and the word of God being preached in its purity in all the land, and the Lord pouring out his blessings upon the people—thus ended the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Isang ulat ng mga anak na lalaki ni Mosias, na tinanggihan ang kanilang mga karapatan sa kabarian dahil sa salita ng Diyos, at umahon sa lupain ng Nephi upang mangaral sa mga Lamanita; ang kanilang mga pagbibirap at pagkakaligtas—ayon sa talaan ni Alma.

Alma 17

- 1 Ngayon, ito ay nangyari na habang naglalakbay si Alma mula sa lupain ng Gedeon patimog, patungo sa lupain ng Manti, dinggin, sa pangigilalas niya, nakasalubong niya ang mga anak na lalaki ni Mosias na naglalakbay patungo sa lupain ng Zarahemla.
- 2 Ngayon, ang mga anak na ito ni Mosias ay kasama ni Alma sa panahong unang nagpakita ang anghel sa kanya; kaya nga, si Alma ay labis na nagalak na makita ang kanyang mga kapatid; at ang nakaragdag pa sa kanyang kagalakan, sila ay kanya pa ring mga kapatid sa Panginoon; oo, at sila ay naging malakas sa kaalaman ng katotohanan; sapagkat sila ay mga lalaking may malinaw na pang-unawa at sinaliksik nila nang masigasig ang mga banal na kasulatan upang malaman nila ang salita ng Diyos.
- 3 Subalit hindi lamang ito; inilaan nila ang kanilang sarili sa maraming panalangin at pag-aayuno; kaya nga, taglay nila ang diwa ng propesiya at ang diwa ng paghahayag, at kapag sila ay nagturo, sila ay nagtuturo nang may kapangyarihan at karapatan ng Diyos.
- 4 At sila ay nakapagturo na ng salita ng Diyos sa loob ng labing-apat na taon sa mga Lamanita, nakatamo ng malaking tagumpay sa pagdadala sa marami sa kaalaman ng katotohanan; oo, sa kapangyarihan ng kanilang mga salita ay marami ang nadala sa harapan ng altar ng Diyos, upang manawagan sa kanyang pangalan at magtapat ng kanilang mga kasalanan sa kanyang harapan.
- 5 Ngayon, ito ang mga pangyayaring naranasan nila sa kanilang mga paglalakbay, sapagkat sila ay maraming naging paghihirap; at sila ay labis na nagdusa, kapwa sa katawan at sa isipan, tulad ng gutom, uhaw at pagod, at gayundin sa labis na paghihirap ng espiritu.

Usa ka asoy sa mga anak ni Mosiah nga lalaki, kinsa misalikway sa ilang mga katungod sa gingharian alang sa pulong sa Dios, ug miadto sa yuta sa Nephi aron sa pagsangyaw ngadto sa mga Lamanita; ang ilang mga pag-antos ug kaluwasan—sumala sa talaan ni Alma.

Alma 17

Ug karon nahitabo nga samtang si Alma nagpanaw gikan sa yuta sa Gideon paingon sa habagatang bahin, paingon sa yuta sa Manti, tan-awa, sa iyang katingala, iyang nasugatan ang mga anak nga lalaki ni Mosiah nga nagpanaw paingon sa yuta sa Zarahemla.

Karon kining mga anak nga lalaki ni Mosiah kauban ni Alma sa panahon nga ang anghel nagpakita sa unang higayon kaniya; busa si Alma nagmaya sa hilabihan sa pagkakita sa iyang mga igsoun; ug ang nakadugang sa iyang kamaya, kay sila nagpabilin gihapon nga iyang mga igsoon sa Ginoo; oo, ug sila nakaangkon og dugang kahibalo sa kamatuoran; kay mga tawo sila nga mabuo og salabotan ug makugihon silang misiksik sa mga kasulatan, aron sila makahibalo sa pulong sa Dios.

Apan dili kini mao ang tanan; gihalad nila ang ilang kaugalingon ngadto sa hilabihan nga pag-ampo, ug pagpuasa; busa sila adunay espiritu sa pagpanagna, ug espiritu sa pagpadayag, ug kon sila nagtudlo, sila nagtudlo uban sa gahom ug awtoridad sa Dios.

Ug nagtudlo sila sa pulong sa Dios sulod sa napulo ug upat na ka tuig taliwala sa mga Lamanita, nga nakaangkon og dakong kalamposan sa pagdala sa daghan ngadto sa kahibalo sa kamatuoran; oo, pinaagi sa gahom sa ilang mga pulong daghan ang nadala sa atubangan sa altar sa Dios, sa pagtawag sa iyang ngalan ug sa pagkompisal sa ilang mga sala sa iyang atubangan.

Karon mao kini ang mga sitwasyon nga ilang nasinati sa ilang mga pagpanaw, kay sila adunay daghan nga mga kasakit; nag-antos sila sa hilabihan, sa lawas ug sa hunahuna, sama sa kagutom, kauhaw ug kakapoy, ug usab sa daghan nga espirituhanong pagsulay.

An account of the sons of Mosiah, who rejected their rights to the kingdom for the word of God, and went up to the land of Nephi to preach to the Lamanites; their sufferings and deliverance—according to the record of Alma.

Alma 17

And now it came to pass that as Alma was journeying from the land of Gideon southward, away to the land of Manti, behold, to his astonishment, he met with the sons of Mosiah journeying towards the land of Zarahemla.

Now these sons of Mosiah were with Alma at the time the angel first appeared unto him; therefore Alma did rejoice exceedingly to see his brethren; and what added more to his joy, they were still his brethren in the Lord; yea, and they had waxed strong in the knowledge of the truth; for they were men of a sound understanding and they had searched the scriptures diligently, that they might know the word of God.

But this is not all; they had given themselves to much prayer, and fasting; therefore they had the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and when they taught, they taught with power and authority of God.

And they had been teaching the word of God for the space of fourteen years among the Lamanites, having had much success in bringing many to the knowledge of the truth; yea, by the power of their words many were brought before the altar of God, to call on his name and confess their sins before him.

Now these are the circumstances which attended them in their journeyings, for they had many afflictions; they did suffer much, both in body and in mind, such as hunger, thirst and fatigue, and also much labor in the spirit.

- 6 Ngayon, ang mga ito ang kanilang mga paglalakbay: Matapos na iwanan ang kanilang amang si Mosias sa unang taon ng mga hukom; tinanggihan ang kahariang nais na igawad sa kanila ng kanilang ama, at gayundin ang hangad ng mga tao;
- 7 Gayunpaman, nilisan nila ang lupain ng Zarahemla, at dinala ang kanilang mga espada, at kanilang mga sibat, at kanilang mga busog, at kanilang mga palaso, at kanilang mga tirador; at ito ay ginawa nila upang matustusan nila ang kanilang sarili ng pagkain habang nasa ilang.
- 8 At sa gayon sila lumisan patungo sa ilang na kasama ang ilan pa sa kanilang mga pinili, upang umahon sa lupain ng Nephi upang ipangaral ang salita ng Diyos sa mga Lamanita.
- 9 At ito ay nangyari na naglakbay sila nang maraming araw sa ilang, at sila ay labis na nag-ayuno at labis na nanalangin upang pagkalooban sila ng Panginoon ng bahagi ng kanyang Espiritu upang makasama nila, at manatili sa kanila, upang sila ay maging mga kasangkapan sa mga kamay ng Diyos nang madala, kung maaari, ang kanilang mga kapatid, ang mga Lamanita, sa kaalaman ng katotohanan, sa kaalaman ng kasamaan ng mga kaugalian ng kanilang mga ama, na hindi tama.
- 10 At ito ay nangyari na dinalaw sila ng Panginoon sa pamamagitan ng kanyang Espiritu, at sinabi sa kanila: Mapanatag. At napanatag sila.
- 11 At sinabi rin sa kanila ng Panginoon: Humayo sa mga Lamanita, na inyong mga kapatid, at pagtibayin ang aking salita; gayunman, kayo ay maging matiyaga sa mahabang pagtitiis at mga paghihirap, upang kayo ay makapagpakita sa kanila ng mabubuting halimbawa sa pamamagitan ko, at gagawin ko kayong kasangkapan sa aking mga kamay tungo sa kaligtasan ng maraming tao.
- 12 At ito ay nangyari na ang mga puso ng mga anak ni Mosias, at gayundin ng mga yaong kasama nila, ay nagkalakas-loob na humayo sa mga Lamanita upang ipahayag sa kanila ang salita ng Diyos.
- Karon mao kini ang ilang mga pagpanaw: Human makapanamilit sa ilang amahan, nga si Mosiah, sa unang tuig sa mga maghuhukom; human magdumili sa pagdawat sa gingharian nga gitinguha sa ilang amahan nga itugyan kanila, ug usab kini ang mga hunahuna sa katawhan;
- Bisan pa niana mibiya sila sa yuta sa Zarahemla, ug midala sa ilang mga espada, ug sa ilang mga bangkaw, ug sa ilang mga gapasan, ug sa ilang mga panâ, ug sa ilang mga saplong; ug gibuhat nila kini aron makapangita sila og pagkaon alang sa ilang mga kaugalingon samtang anaa sa kamingawan.
- Ug sa ingon niana mibiya sila padulong sa kamingawan uban sa gidaghanon sa mga tawo nga ilang gipili, aron sa pagtungas ngadto sa yuta sa Nephi, sa pagsangyaw sa pulong sa Dios ngadto sa mga Lamanita.
- Ug nahitabo nga mipanaw sila sulod sa daghang adlaw sa kamingawan, ug nagpuasa sila sa hilabihan ug nag-ampo sa hilabihan aron ang Ginoo mohatag kanila og bahin sa iyang Espiritu nga mouban kanila, ug magpabilin kanila, nga sila mahimong instrumento sa mga kamot sa Dios sa pagdala, kon mahimo, sa ilang kaigsuonan, ang mga Lamanita, ngadto sa kahibalo sa kamatuoran, sa kahibalo sa pagkadaotan sa mga tradisyon sa ilang mga amahan, nga dili matarong.
- Ug nahitabo nga ang Ginoo miduaw kanila uban sa iyang Espiritu, ug miingon kanila: Pagmahupayon. Ug sila nahupay.
- Ug ang Ginoo miingon usab kanila: Adtoa ang mga Lamanita, nga inyong kaigsoonan, ug ipahayag ang akong pulong; bisan pa pagmapailobon kamo sa pagpas-an sa mga kasakit, aron makapakita kamo sa maayong mga panig-ingnan ngadto kanila bahin kanako, ug himoon ko kamo nga usa ka instrumento sa akong mga kamot nga igo alang sa kaluwasan sa daghang kalag.
- Ug nahitabo nga ang mga kasingkasing sa mga anak nga lalaki ni Mosiah, ug usab niadtong miuban kanila, nagmaisogon sa pag-adto sa mga Lamanita aron sa pagpahayag kanila sa pulong sa Dios.
- Now these were their journeyings: Having taken leave of their father, Mosiah, in the first year of the judges; having refused the kingdom which their father was desirous to confer upon them, and also this was the minds of the people;
- Nevertheless they departed out of the land of Zarahemla, and took their swords, and their spears, and their bows, and their arrows, and their slings; and this they did that they might provide food for themselves while in the wilderness.
- And thus they departed into the wilderness with their numbers which they had selected, to go up to the land of Nephi, to preach the word of God unto the Lamanites.
- And it came to pass that they journeyed many days in the wilderness, and they fasted much and prayed much that the Lord would grant unto them a portion of his Spirit to go with them, and abide with them, that they might be an instrument in the hands of God to bring, if it were possible, their brethren, the Lamanites, to the knowledge of the truth, to the knowledge of the baseness of the traditions of their fathers, which were not correct.
- And it came to pass that the Lord did visit them with his Spirit, and said unto them: Be comforted. And they were comforted.
- And the Lord said unto them also: Go forth among the Lamanites, thy brethren, and establish my word; yet ye shall be patient in long-suffering and afflictions, that ye may show forth good examples unto them in me, and I will make an instrument of thee in my hands unto the salvation of many souls.
- And it came to pass that the hearts of the sons of Mosiah, and also those who were with them, took courage to go forth unto the Lamanites to declare unto them the word of God.

- 13 At ito ay nangyari na nang dumating sila sa mga hangganan ng lupain ng mga Lamanita, sila ay naghiwa-hiwalay at nilisan ang isa't isa, nagtitiwala sa Panginoon na muli silang magkikita-kita sa katapusan ng kanilang pag-aani; sapagkat ipinapalagay nilang dakila ang gawaing kanilang isinagawa.
- 14 At tunay na dakila ito, sapagkat isinagawa nilang ipangaral ang salita ng Diyos sa isang mababangis at matitigas at malulupit na tao; mga taong nagagalak sa pagpaslang ng mga Nephita, at nilolooban at dinarambong sila; at ang kanilang mga puso ay nakalagak sa mga kayamanan, o sa ginto at pilak, at mamahaling bato; gayunman hinangad nilang matamo ang mga bagay na ito sa pamamagitan ng pagpaslang at pandarambong, upang hindi sila gumawa para sa mga yaon sa pamamagitan ng kanilang sariling mga kamay.
- 15 Sa gayon sila ay mga taong napakatatamad, marami sa kanila ay sumamba sa mga diyus-diyusan, at ang sumpa ng Diyos ay ipinataw sa kanila dahil sa mga kaugalian ng kanilang mga ama; sa kabila nito, ang mga pangako ng Panginoon ay ipinaabot sa kanila ayon sa mga hinihingi ng pagsisisi.
- 16 Samakatwid, ito ang dahilan kung bakit isinagawa ng mga anak ni Mosias ang gawain, nagbabaka sakaling kanilang madala sila sa pagsisisi; nagbabaka sakaling kanilang madala sila sa kaalaman ng plano ng pagtubos.
- 17 Anupa't hiniwalay nila ang kani-kanilang sarili mula sa isa't isa, at humayo sa kanila, bawat lalaki ay nag-iisa, alinsunod sa salita at kapangyarihan ng Diyos na ibinigay sa kanya.
- 18 Ngayon, si Ammon ang namuno sa kanila, o sa madaling salita, siya ang nangasiwa sa kanila, at kanyang nilisan sila, matapos silang basbasan alinsunod sa kanilang magkakaibang tungkulin, matapos na maibahagi ang salita ng Diyos sa kanila, o nangasiwa sa kanila bago ang kanyang paglisan; at sa gayon sila nagsimula sa kani-kanilang paglalakbay sa lahat ng dako ng lupain.
- 19 At si Ammon ay nagtungo sa lupain ng Ismael, ang lupaing tinawag alinsunod sa mga anak na lalaki ni Ismael, na sila ring mga naging Lamanita.

Ug nahitabo sa dihang miabot sila sa mga utlanan sa yuta sa mga Lamanita, nga sila mipahimulag sa ilang mga kaugalingon ug mibiya gikan sa matag usa, misalig sa Ginoo nga sila magkakita pag-usab sa kataposan sa ilang pag-ani; kay nagdahom sila nga dako ang buluhaton nga ilang sagubangon.

Ug sa pagkatinuod malisod kadto, kay gihimo nila ang pagsangyaw sa pulong sa Dios ngadto sa usa ka luog ug magahi ug mabangis nga katawhan; usa ka katawhan kinsa nahimuot sa pagpatay sa mga Nephita, ug pagpanulis ug pagpanglungkab kanila; ug ang ilang mga kasingkasing nagtinguha sa katigayonan, o sa bulawan ug plata, ug sa mahalong mga bato; gani nagtinguha sa pag-angkon niining mga butanga pinaagi sa pagpatay ug pagpanglungkab, aron dili sila maghago sa ilang kaugalingon nga mga kamot.

Sa ingon niana sila mga tapolan kaayo nga katawhan, daghan ang nagsimba og mga dios-dios, ug ang tunglo sa Dios miabot kanila tungod sa mga tradisyon sa ilang mga amahan; bisan pa ang mga saad sa Ginoo gitanyag ngadto kanila sa mga kondisyon nga maghinulsol.

Busa, kini mao ang katuyoan nga ang mga anak nga lalaki ni Mosiah naningkamot sa buluhaton, aron sila ilang maawhag sa paghinulsol; nga unta sila ilang magiyahan ngadto sa kahibalo sa plano sa katubsan.

Busa nagbulagbulag sila sa matag usa, ug miadto aron makig-uban kanila, matag tawo nag-inusara, sumala sa pulong ug gahom sa Dios nga gihatag kaniya.

Karon si Ammon kay mao ang labaw taliwala kanila, o sa labing tukma siya ang nangalagad kanila, ug mibiya siya gikan kanila, human siya manalangin kanila sumala sa nagkalain-lain nilang adtoanan nga mga dapit, human makahatag kanila sa pulong sa Dios, o makapangalagad kanila sa wala pa siya mobiya; ug sa ingon niana mipadayon sila sa nagkalain-lain nilang mga panaw sa tibuok yuta.

Ug miadto si Ammon sa yuta sa Ishmael, ang yuta nga gitawag sunod sa mga anak nga lalaki ni Ishmael, kinsa nahimo usab nga mga Lamanita.

And it came to pass when they had arrived in the borders of the land of the Lamanites, that they separated themselves and departed one from another, trusting in the Lord that they should meet again at the close of their harvest; for they supposed that great was the work which they had undertaken.

And assuredly it was great, for they had undertaken to preach the word of God to a wild and a hardened and a ferocious people; a people who delighted in murdering the Nephites, and robbing and plundering them; and their hearts were set upon riches, or upon gold and silver, and precious stones; yet they sought to obtain these things by murdering and plundering, that they might not labor for them with their own hands.

Thus they were a very indolent people, many of whom did worship idols, and the curse of God had fallen upon them because of the traditions of their fathers; notwithstanding the promises of the Lord were extended unto them on the conditions of repentance.

Therefore, this was the cause for which the sons of Mosiah had undertaken the work, that perhaps they might bring them unto repentance; that perhaps they might bring them to know of the plan of redemption.

Therefore they separated themselves one from another, and went forth among them, every man alone, according to the word and power of God which was given unto him.

Now Ammon being the chief among them, or rather he did administer unto them, and he departed from them, after having blessed them according to their several stations, having imparted the word of God unto them, or administered unto them before his departure; and thus they took their several journeys throughout the land.

And Ammon went to the land of Ishmael, the land being called after the sons of Ishmael, who also became Lamanites.

20 At nang pasukin ni Ammon ang lupain ng Ismael, ang mga Lamanita ay dinakip siya at iginapos siya, tulad ng kanilang nakaugalian na igapos ang lahat ng Nephita na nahuhulog sa kanilang mga kamay, at dinadala sila sa harapan ng hari; at sa gayon ipinaubaya sa kasiyahan ng hari na patayin sila, o panatilihin sila sa pagkabihag, o itapon sila sa bilangguan, o itaboy sila palabas ng kanyang lupain, alinsunod sa kanyang kagustuhan at kasiyahan.

21 At sa gayon dinala si Ammon sa harapan ng hari na namamahala sa lupain ng Ismael; at ang kanyang pangalan ay Lamoni; at siya ay isang inapo ni Ismael.

22 At tinanong ng hari si Ammon kung nais niyang manirahan sa lupain kasama ng mga Lamanita, o ng kanyang mga tao.

23 At sinabi ni Ammon sa kanya: Opo, nais kong manirahan kasama ng mga taong ito nang ilang panahon; opo, at marahil hanggang sa araw na ako ay mamatay.

24 At ito ay nangyari na labis na nasiyahan si haring Lamoni kay Ammon, at nag-utos na kalagan ang kanyang mga gapos; at kanyang ninais na pakasalan ni Ammon ang isa sa kanyang mga anak na babae.

25 Subalit sinabi ni Ammon sa kanya: Hindi po, kundi magiging tagapagsilbi ninyo ako. Samakatwid, si Ammon ay naging tagapagsilbi ni haring Lamoni. At ito ay nangyari na isinama siya sa iba pang mga tagapagsilbi upang bantayan ang mga kawan ni Lamoni, alinsunod sa kinaugalian ng mga Lamanita.

26 At makalipas ang tatlong araw na nasa paglilingkod siya ng hari, habang siya ay kasama ng mga tagapagsilbing Lamanita na nagtungo kasama ang kanilang mga kawan sa lugar ng tubig, na tinatawag na tubig ng Sebus, at doon ipinapastol ng lahat ng Lamanita ang kanilang mga kawan, upang makainom ang mga ito ng tubig—

27 Anupa't habang ipinapastol ni Ammon at ng mga tagapagsilbi ng hari ang kanilang mga kawan sa lugar na ito ng tubig, dinggin, ilang bilang ng mga Lamanita, na nagtungong kasama ang kanilang mga kawan upang painumin, ay tumindig at ikinalat ang mga kawan ni Ammon at ng mga tagapagsilbi ng hari, at kanilang ikinalat ang mga ito hanggang sa magpanakbuhan ang mga ito sa iba't ibang dako.

Ug sa dihang si Ammon misulod sa yuta sa Ishmael, ang mga Lamanita midakop kaniya ug migapos kaniya, sumala sa ilang nabatasan nga gaposon ang tanan nga Nephita nga mahulog sa ilang mga kamot, ug dad-on sila sa atubangan sa hari; ug sa ingon niana ang hari ang magbuot kon patyon ba sila, o ipabilin ba sila nga bihag, o ibalhog ba sila sa bilanggoan, o isalikway ba sila gikan sa iyang yuta, sumala sa iyang kabubut-on ug kahimuot.

Ug sa ingon niana si Ammon gidala sa atubangan sa hari kinsa adunay gahom sa yuta sa Ishmael; ug ang iyang ngalan mao si Lamoni; ug kaliwat siya ni Ishmael.

Ug ang hari nangutana kang Ammon kon tinguha ba niya nga mopuyo sa yuta sa mga Lamanita, o sa iyang katawhan.

Ug si Ammon miingon kaniya: Oo, akong tinguha nga mopuyo taliwala niini nga katawhan sulod sa usa ka panahon; oo, ug tingali hangtod sa adlaw nga ako mamatay.

Ug nahitabo nga si hari Lamoni nahimuot pag-ayo kang Ammon, ug misugo nga badbaron ang iyang mga gapos; ug giawhag niya si Ammon nga mokuha og usa sa iyang mga anak nga babaye aron pangasaw-on.

Apan si Ammon miingon kaniya: Dili, apan ako mahimo nimong sulugoon. Busa si Ammon nahimo nga sulugoon ni hari Lamoni. Ug nahitabo nga gihatagan siya og buluhaton uban sa laing mga sulugoon sa pagbantay sa mga gagmayng kahayopan ni Lamoni, sumala sa nabatasan sa mga Lamanita.

Ug human siya makaalagad sa hari og tulo ka adlaw, samtang siya uban sa Lamanitanhong mga sulugoon nga midala sa ilang mga gagmayng kahayopan ngadto sa dapit nga adunay tubig, nga gitawag nga tubig sa Sebus, ug ang tanan nga mga Lamanita midala sa ilang mga gagmayng kahayopan didto, aron kini makainom—

Busa, samtang si Ammon ug ang mga sulugoon sa hari midala sa ilang mga gagmayng kahayopan niini nga dapit nga adunay tubig, tan-awa, usa ka pundok sa mga Lamanita, kinsa kauban sa ilang mga gagmayng kahayopan aron makainom og tubig, mibarog ug mipatibulaag sa mga gagmayng kahayopan ni Ammon ug sa mga sulugoon sa hari, ug sila mipatibulaag niini hangtod nga kini nanagan sa nagkalain-lain nga padulngan.

And as Ammon entered the land of Ishmael, the Lamanites took him and bound him, as was their custom to bind all the Nephites who fell into their hands, and carry them before the king; and thus it was left to the pleasure of the king to slay them, or to retain them in captivity, or to cast them into prison, or to cast them out of his land, according to his will and pleasure.

And thus Ammon was carried before the king who was over the land of Ishmael; and his name was Lamoni; and he was a descendant of Ishmael.

And the king inquired of Ammon if it were his desire to dwell in the land among the Lamanites, or among his people.

And Ammon said unto him: Yea, I desire to dwell among this people for a time; yea, and perhaps until the day I die.

And it came to pass that king Lamoni was much pleased with Ammon, and caused that his bands should be loosed; and he would that Ammon should take one of his daughters to wife.

But Ammon said unto him: Nay, but I will be thy servant. Therefore Ammon became a servant to king Lamoni. And it came to pass that he was set among other servants to watch the flocks of Lamoni, according to the custom of the Lamanites.

And after he had been in the service of the king three days, as he was with the Lamanitish servants going forth with their flocks to the place of water, which was called the water of Sebus, and all the Lamanites drive their flocks hither, that they may have water—

Therefore, as Ammon and the servants of the king were driving forth their flocks to this place of water, behold, a certain number of the Lamanites, who had been with their flocks to water, stood and scattered the flocks of Ammon and the servants of the king, and they scattered them insomuch that they fled many ways.

28 Ngayon, ang mga tagapagsilbi ng hari ay nagsimulang bumulung-bulong, sinasabing: Ngayon, tayo ay ipapapatay ng hari, tulad ng kanyang ginawa sa ating mga kapatid sapagkat ang kanilang mga kawan ay nakalat dahil sa kasamaan ng kalalakihang ito. At sila ay nagsimulang manangis nang labis, sinasabing: Masdan, ang ating mga kawan ay nakakalat na.

29 Ngayon, sila ay tumangis dahil sa takot na patayin. Ngayon, nang makita ito ni Ammon ay tumaba ang kanyang puso sa kagalakan; sapagkat sinabi niya, ipakikita ko ang aking kapangyarihan sa kanila na kapwa ko mga tagapagsilbi, o ang kapangyarihan na nasa akin, sa pagpapanumbalik ng mga kawan ito sa hari, upang makuha ko ang loob ng mga kapwa ko tagapagsilbing ito, nang maakay ko silang maniwala sa aking mga salita.

30 At ngayon, ito ang mga nasasaisip ni Ammon, nang kanyang makita ang mga paghihirap ng mga yaong tinatawag niyang kanyang mga kapatid.

31 At ito ay nangyari na kanyang pinalakas ang loob nila sa pamamagitan ng kanyang mga salita, sinasabing: Mga kapatid ko, magsipagsaya at halinang humayo tayo sa paghahanap sa mga kawan, at sama-samang titipunin natin ang mga ito at ibalik ang mga ito sa lugar ng tubig; at sa gayon mapangangalagaan natin ang mga kawan para sa hari at hindi niya tayo ipapapatay.

32 At ito ay nangyari na humayo sila sa paghahanap sa mga kawan, at sinunod nila si Ammon, at nagmadali sila nang napakabilis at hinarang ang mga kawan ng hari, at sama-samang tinipong muli ang mga ito sa lugar ng tubig.

33 At ang mga yaong lalaki ay muling tumindig upang ikalat ang kanilang mga kawan; subalit sinabi ni Ammon sa kanyang mga kapatid: Palibutan ang mga kawan upang hindi magpanakbuhan ang mga ito; at ako ay hahayo at makikipaglaban sa mga lalaking ito na mga nagkakalat ng ating mga kawan.

34 Anupa't ginawa nila ang iniutos sa kanila ni Ammon, at siya ay humayo at tumindig upang makipaglaban sa mga yaong nakatindig malapit sa mga tubig ng Sebus; at ang kanilang bilang ay hindi kakaunti.

Karon ang mga sulugoon sa hari misugod sa pagbagulbol, nga nag-ingon: Karon ang hari mopatay kanato, sama sa iyang gibuhay sa atong kaigsuonan tungod kay ang ilang mga gagmayng kahayopan gipatibulaag tungod sa pagkadaotan niining mga tawhana. Ug misugod sa pagbakho sa hilabihan, nga nag-ingon: Tan-awa, ang atong mga gagmayng kahayopan nagkatibulaag na.

Karon nanagbakho sila tungod sa kahadlok nga patyon. Karon sa dihang si Ammon nakakita niini ang iyang kasingkasing napuno sa kamaya; kay, miingon siya, ako mopakita sa akong gahom ngadto niining akong kauban nga mga sulugoon, o sa gahom nga ania kanako, sa pagpabalik niini nga mga gagmayng kahayopan ngadto sa hari, aron akong maangkon ang pagsalig niining akong kauban nga mga sulugoon, nga ako mogiya kanila aron motuo sa akong mga pulong.

Ug karon, mao kini ang mga gihunahuna ni Ammon, sa dihang nakita niya ang mga kasakit niadtong kinsa iyang gitawag nga iyang kaigsoonan.

Ug nahitabo nga siya milukmay kanila sa iyang mga pulong, nga nag-ingon: Akong kaigsuonan, pagmadasigon kamo ug atong pangitaon ang mga gagmayng kahayopan, ug atong pundokon kini ug dad-on kini pagbalik ngadto sa dapit nga adunay tubig; ug sa ingon niana kita mopanlipod sa mga gagmayng kahayopan sa hari ug kita dili niya patyon.

Ug nahitabo nga nanglakaw sila sa pagpangita sa mga gagmayng kahayopan, ug gisunod nila si Ammon, ug nagdali sila uban ang tumang kalagsik ug nakit-an ang mga gagmayng kahayopan sa hari, ug gipundok kini pag-usab ngadto sa dapit nga adunay tubig.

Ug kaditong mga tawo mibalik na usab aron patibulaagon ang ilang mga gagmayng kahayopan; apan si Ammon miingon sa iyang kaigsuonan: Liboti ang mga gagmayng kahayopan aron dili kini makadagan; ug moadto ko ug makig-away niining mga tawhana kinsa mitibulaag sa atong mga gagmayng kahayopan.

Busa, gisunod nila ang gisugo ni Ammon kanila, ug miadto siya ug nakig-away niadtong kinsa mibarog sa mga tubig sa Sebus; ug ang ilang gidaghanon dili diyotay.

Now the servants of the king began to murmur, saying: Now the king will slay us, as he has our brethren because their flocks were scattered by the wickedness of these men. And they began to weep exceedingly, saying: Behold, our flocks are scattered already.

Now they wept because of the fear of being slain. Now when Ammon saw this his heart was swollen within him with joy; for, said he, I will show forth my power unto these my fellow-servants, or the power which is in me, in restoring these flocks unto the king, that I may win the hearts of these my fellow-servants, that I may lead them to believe in my words.

And now, these were the thoughts of Ammon, when he saw the afflictions of those whom he termed to be his brethren.

And it came to pass that he flattered them by his words, saying: My brethren, be of good cheer and let us go in search of the flocks, and we will gather them together and bring them back unto the place of water; and thus we will preserve the flocks unto the king and he will not slay us.

And it came to pass that they went in search of the flocks, and they did follow Ammon, and they rushed forth with much swiftness and did head the flocks of the king, and did gather them together again to the place of water.

And those men again stood to scatter their flocks; but Ammon said unto his brethren: Encircle the flocks round about that they flee not; and I go and contend with these men who do scatter our flocks.

Therefore, they did as Ammon commanded them, and he went forth and stood to contend with those who stood by the waters of Sebus; and they were in number not a few.

- 35 Samakatwid, hindi sila natakot kay Ammon, sapagkat inakala nila na isa sa kanilang mga tauhan ay makakayang patayin siya alinsunod sa kanilang kasiyahan, sapagkat hindi nila nalalaman na ang Panginoon ay nangako kay Mosias na ililigtas niya ang kanyang mga anak mula sa mga kamay nila; ni hindi nila nalalaman ang anumang bagay hinggil sa Panginoon; kaya nga, sila ay nagagalak sa pagkawasak ng kanilang mga kapatid; at sa kadahilanang ito sila tumindig upang ikalat ang mga kawan ng hari.
- 36 Subalit si Ammon ay tumindig at nagsimulang magpukol ng mga bato sa kanila sa pamamagitan ng kanyang tirador; oo, sa pambihirang lakas ay kanyang tinirador sila; at sa gayon napatay niya ang ilang bilang nila kung kaya't nagsimula silang manggilalas sa kanyang lakas; gayunpaman, sila ay nagalit dahil sa pagkakapatay sa kanilang mga kapatid, at nagtika silang pabagsakin siya; kaya nga, nakikitang hindi nila siya matamaan ng kanilang mga bato, sumugod silang dala ang mga pambambo upang patayin siya.
- 37 Subalit dinggin, bawat lalaking nagtaas ng kanyang pambambo upang hampasin si Ammon ay pinutol niya ang kanilang mga bisig sa pamamagitan ng kanyang espada; sapagkat napaglabanan niya ang kanilang mga hampas sa pamamagitan ng pagputol sa kanilang mga bisig gamit ang talim ng kanyang espada, kung kaya't nagsimula silang manggilalas, at nagsimulang magsitakas sa kanyang harapan; oo, at hindi kakaunti ang kanilang bilang; at kanyang napatakbo sila sa pamamagitan ng lakas ng kanyang bisig.
- 38 Ngayon, anim sa kanila ang bumagsak sa pamamagitan ng tirador, subalit wala siyang pinatay maliban sa kanilang pinuno sa pamamagitan ng kanyang espada; at kasindami ng mga bisig na nagtaas laban sa kanya ang pinutol niya, at hindi ito kakaunti.
- 39 At nang kanyang maitaboy sila papalayo, siya ay nagbalik at pinainom nila ang kanilang mga kawan at ibinalik ang mga ito sa pastulan ng hari, at pagkatapos ay nagtungo sa hari, dala-dala ang mga bisig na pinutol ng espada ni Ammon, ng yaong mga naghanged na patayin siya; at dinala ang mga ito sa hari bilang patotoo ng mga bagay na kanilang ginawa.
- Busa wala sila mahadlok kang Ammon, kay nagtuo nga usa sa ilang mga tawo makapatay kaniya sumala sa ilang kahimuot, kay wala sila masayod nga ang Ginoo misaad kang Mosiah nga siya moluwas sa iyang mga anak nga lalaki gikan sa ilang mga kamot; ni sila nasayod sa bisan unsa kabahin sa Ginoo; busa kalipay nila ang kalaglagan sa ilang kaigsuonan; ug tungod niini nga hinungdan mibarog sila aron patibulaagon ang mga gagmayng kahayopan sa hari.
- Apan si Ammon mibarog ug misugod sa paglabay og mga bato ngadto kanila gamit ang iyang saplong; oo, uban sa dakong gahom iya silang gipangsaplong; ug niana nakapatay siya og pipila kanila hangtod nga nagsugod sila sa pagkatingala sa iyang gahom; bisan pa niana nasuko sila tungod sa pagkamatay sa ilang kaigsuonan, ug gipaniguro nila nga siya ilang mapatay; busa, kay nakita nga sila dili makaigo kaniya sa ilang mga bato, sila miduol dala ang mga bunal aron patyon siya.
- Apan tan-awa, ang matag tawo nga mialsa sa iyang bunal aron pagbunal ni Ammon, gitigbas niya sa ilang mga bukton gamit ang iyang espada; kay gisanta niya ang ilang mga bunal pinaagi sa pagtigbas sa ilang mga bukton sa suwab sa iyang espada, hangtod nga nagsugod sila sa pagkatingala, ug nagsugod sa pagpanglayas gikan sa iyang atubangan; oo, ug dili diyotay ang ilang gidaghanon; ug siya mipasibog kanila pinaagi sa kusog sa iyang bukton.
- Karon unom kanila ang napatay pinaagi sa saplong, apan siya walay usa nga napatay gawas sa ilang pangulo gamit ang iyang espada; ug nakaputol siya og daghan nga bukton dihang sila mibunal batok kaniya, ug sila dili diyotay.
- Ug sa dihang siya miabog kanila palayo, mibalik siya ug gipainom nila ang ilang mga gagmayng kahayopan ug gibalik kini sa tugwayanan sa hari, ug dayon miadto sa hari, nagpas-an sa mga bukton nga gitigbas sa espada ni Ammon, kadtong kinsa nagtinguha sa pagpatay kaniya; ug gidala kini ngadto sa hari alang sa pagpamatuod sa mga butang nga ilang nabuhat.
- Therefore they did not fear Ammon, for they supposed that one of their men could slay him according to their pleasure, for they knew not that the Lord had promised Mosiah that he would deliver his sons out of their hands; neither did they know anything concerning the Lord; therefore they delighted in the destruction of their brethren; and for this cause they stood to scatter the flocks of the king.
- But Ammon stood forth and began to cast stones at them with his sling; yea, with mighty power he did sling stones amongst them; and thus he slew a certain number of them insomuch that they began to be astonished at his power; nevertheless they were angry because of the slain of their brethren, and they were determined that he should fall; therefore, seeing that they could not hit him with their stones, they came forth with clubs to slay him.
- But behold, every man that lifted his club to smite Ammon, he smote off their arms with his sword; for he did withstand their blows by smiting their arms with the edge of his sword, insomuch that they began to be astonished, and began to flee before him; yea, and they were not few in number; and he caused them to flee by the strength of his arm.
- Now six of them had fallen by the sling, but he slew none save it were their leader with his sword; and he smote off as many of their arms as were lifted against him, and they were not a few.
- And when he had driven them afar off, he returned and they watered their flocks and returned them to the pasture of the king, and then went in unto the king, bearing the arms which had been smitten off by the sword of Ammon, of those who sought to slay him; and they were carried in unto the king for a testimony of the things which they had done.

Alma 18

- 1 At ito ay nangyari na nag-utos si haring Lamoni sa kanyang mga tagapagsilbi na tumindig at magpatotoo sa lahat ng bagay na kanilang nakita hinggil sa pangyayari.
- 2 At nang magpatotoo silang lahat sa mga bagay na nakita nila, at nalaman niya ang katapatan ni Ammon sa pangangalaga sa kanyang mga kawan, at gayundin ang tungkol sa kanyang kahanga-hangang lakas sa pakikipaglaban sa mga yaong naghangad na patayin siya, na labis siyang nanggilalas, at sinabi: Tunay nga, ito ay higit pa sa isang tao. Dinggin, hindi ba ito ang Dakilang Espiritu na siyang nagpapadala ng gayong mabibigat na kaparusahan sa mga taong ito, dahil sa kanilang mga pagpaslang?
- 3 At tinugon nila ang hari, at sinabi: Kung siya man po ang Dakilang Espiritu o isang tao, ay hindi po namin nalalaman; subalit ito lamang po ang nalalaman namin, na hindi po siya mapapatay ng mga kaaway ng hari; ni hindi po nila magagawang ikalat ang mga kawan ng hari kapag kasama namin siya, dahil po sa kanyang kasanayan at kahanga-hangang lakas; kaya nga, nalalaman po namin na siya ay kaibigan ng hari. At ngayon, O hari, hindi po kami naniniwala na ang isang tao ay may gayong kahanga-hangang lakas, sapagkat nalalaman po naming hindi siya maaaring mapatay.
- 4 At ngayon, nang marinig ng hari ang mga salitang ito, sinabi niya sa kanila: Ngayon, nalalaman ko na ito ang Dakilang Espiritu; at siya ay bumaba sa panahong ito upang pangalagaan ang inyong mga buhay, upang hindi ko kayo ipapatay na tulad ng ginagawa ko sa inyong mga kapatid. Ngayon, ito ang Dakilang Espiritu na siyang sinabi ng ating mga ama.
- 5 Ngayon, ito ang kaugalian ni Lamoni, na natanggap niya mula sa kanyang ama, na may Dakilang Espiritu. Sa kabila ng naniniwala sila sa Dakilang Espiritu, ipinalagay nilang anuman ang kanilang gawin ay tama; gayunpaman, si Lamoni ay nagsimulang labis na matakot, natakot na baka nakagawa siya ng mali sa pagpapatay sa kanyang mga tagapagsilbi;

Alma 18

Ug nahitabo nga si hari Lamoni misugo nga ang iyang mga sulugoon mobarog ug mopamatuod sa tanan nga butang nga ilang nakita kabahin sa hitabo.

Ug sa dihang silang tanan nakapamatuod sa mga butang nga ilang nakita, ug iyang nasayran ang kaminud-anon ni Ammon sa pagpanalipod sa iyang mga gagmayng kahayopan, ug usab sa iyang dakong gahom sa pagpakig-away batok niadtong nagtinguha sa pagpatay kaniya, natingala siya sa hilabihan, ug miingon: Sa tinuod, kini labaw pa sa usa ka tawo. Tan-awa, dili ba kini ang Gamhanang Espiritu kinsa mipadala sa dagko nga mga silot niini nga katawhan, tungod sa ilang mga pagpatay?

Ug gitubag nila ang hari, ug miingon: Kon siya usa man ka Gamhanang Espiritu o usa ka tawo, kami wala masayod; apan kini mao ang among nahibaloan, nga siya dili mapatay sa mga kaaway sa hari; ni sila makapatibulaag sa mga panon sa hari kon siya among kauban, tungod sa iyang kabatid ug labihan ka kusgan; busa, kami nasayod nga siya usa ka higala sa hari. Ug karon, O hari, kami wala magtuo nga ang usa ka tawo adunay ingon ka dako nga gahom, kay kami nasayod nga siya dili mapatay.

Ug karon, sa dihang nadungog sa hari kini nga mga pulong, miingon siya kanila: Karon nasayod ako nga kini mao ang Gamhanang Espiritu; ug siya nanaog karon nga panahon aron sa pagpanalipod sa inyong kinabuhi, aron kamo dili nako patyon sama sa akong gihimo sa inyong kaigsuonan. Karon mao na kini ang Gamhanang Espiritu nga gihisgotan sa atong mga amahan.

Karon mao kini ang tradisyon ni Lamoni, nga iyang nadawat gikan sa iyang amahan, nga adunay usa ka Gamhanang Espiritu. Bisan og mituo sila sa usa ka Gamhanang Espiritu, nagtuo sila nga bisan unsa ang ilang buhaton matarong; bisan pa niana, si Lamoni misugod sa pagkahadlok sa hilabihan, uban ang kahadlok nga basin pa og siya nakahimo og sayop sa pagpatay sa iyang mga sulugoon;

Alma 18

And it came to pass that king Lamoni caused that his servants should stand forth and testify to all the things which they had seen concerning the matter.

And when they had all testified to the things which they had seen, and he had learned of the faithfulness of Ammon in preserving his flocks, and also of his great power in contending against those who sought to slay him, he was astonished exceedingly, and said: Surely, this is more than a man. Behold, is not this the Great Spirit who doth send such great punishments upon this people, because of their murders?

And they answered the king, and said: Whether he be the Great Spirit or a man, we know not; but this much we do know, that he cannot be slain by the enemies of the king; neither can they scatter the king's flocks when he is with us, because of his expertness and great strength; therefore, we know that he is a friend to the king. And now, O king, we do not believe that a man has such great power, for we know he cannot be slain.

And now, when the king heard these words, he said unto them: Now I know that it is the Great Spirit; and he has come down at this time to preserve your lives, that I might not slay you as I did your brethren. Now this is the Great Spirit of whom our fathers have spoken.

Now this was the tradition of Lamoni, which he had received from his father, that there was a Great Spirit. Notwithstanding they believed in a Great Spirit, they supposed that whatsoever they did was right; nevertheless, Lamoni began to fear exceedingly, with fear lest he had done wrong in slaying his servants;

6 Sapagkat kanyang ipinapatay ang marami sa kanila dahil sa ikinalat ng kanilang mga kapatid ang kanilang mga kawan sa lugar ng tubig; at sa gayon, dahil sa naikalat nila ang kanilang mga kawan, sila ay ipinapatay.

7 Ngayon, kagawian ito ng mga yaong Lamanita na tumindig sa malapit sa mga tubig ng Sebus upang ikalat ang mga kawan ng mga tao, nang sa gayon maitaboy nilang palayo ang marami sa mga tupang nakalat sa kanilang sariling lupain, ito na isang kagawian ng pandarambong sa kanila.

8 At ito ay nangyari na nagtanong si haring Lamoni sa kanyang mga tagapagsilbi, sinasabing: Nasaan ang lalaking ito na may gayong kahanga-hangang lakas?

9 At sinabi nila sa kanya: Dinggin, pinakakain po niya ang inyong mga kabayo. Ngayon, inutusan ng hari ang kanyang mga tagapagsilbi bago pa sa panahon ng pagpapainom ng kanilang mga kawan, na nararapat nilang ihanda ang kanyang mga kabayo at karuwahe, at ihatid siya sa lupain ng Nephi; sapagkat may malaking piging na itinakda ang ama ni Lamoni sa lupain ng Nephi, na siyang hari ng buong lupain.

10 Ngayon, nang marinig ni haring Lamoni na inihahanda ni Ammon ang kanyang mga kabayo at karuwahe, siya ay lalong nanggilalas, dahil sa katapatan ni Ammon, sinasabing: Tunay na walang sinumang tagapagsilbi sa lahat ng tagapagsilbi ko ang naging napakatapat na tulad ng taong ito; sapagkat naaalala niya maging ang lahat ng aking mga utos upang isagawa ang mga ito.

11 Ngayon, tunay na nalalaman ko na ito ang Dakilang Espiritu, at nais kong siya ay magtungo sa akin, subalit hindi ako magtatangka.

12 At ito ay nangyari na nang maihanda na ni Ammon ang mga kabayo at karuwahe para sa hari at sa kanyang mga tagapagsilbi, siya ay nagtungo sa hari, at nakita niya na nagbago ang anyo ng mukha ng hari; kaya nga, babalik na sana siya paalis sa kanyang harapan.

13 At isa sa mga tagapagsilbi ng hari ang nagsabi sa kanya, Rabana, na ang ibig ipakahulugan, makapangyarihan o dakilang hari, ipinalalagay na ang kanilang mga hari ay makapangyarihan; at gayon ang sinabi niya sa kanya: Rabana, nais po ng haring manatili kayo.

Kay nakapatay siya og daghan kanila tungod kay ang ilang kaigsuonan mipatibulaag sa ilang mga gagmayng kahayopan didto sa dapit nga adunay tubig; ug sa ingon niana, tungod kay sila mitugot nga ang ilang mga gagmayng kahayopan mapatibulaag sila gipamatay.

Karon ang naandan niining mga Lamanita nga magpundok dapit sa tubig sa Sebus sa pagpatibulaag sa mga gagmayng kahayopan sa katawhan, nga niana ilang maabog ang daghan nga natibulaag ngadto sa ilang kaugalingon nga yuta, mao kini ang naandang paagi sa pagpangilog taliwala kanila.

Ug nahitabo nga si hari Lamoni nangutana sa iyang mga sulugoon, nga nag-ingon: Hain kining tawhana nga adunay dakong gahom?

Ug miingon sila kaniya: Tan-awa, siya naglawog sa imong mga kabayo. Karon ang hari misugo sa iyang mga sulugoon, sa wala pa ang panahon sa pagpainom sa mga gagmayng kahayopan, nga ilang andamon ang iyang mga kabayo ug mga karuwahe, ug mohatod kaniya ngadto sa yuta sa Nephi; kay didto adunay dako nga kasaulogan nga gikatakda sa yuta sa Nephi, sa amahan ni Lamoni, kinsa mao ang hari sa tibuok yuta.

Karon sa dihang si hari Lamoni nakadungog nga si Ammon nag-andam sa iyang mga kabayo ug sa iyang mga karuwahe mas natingala pa siya, tungod sa kamatinud-anon ni Ammon, nga nag-ingon: Sa tinuod walay bisan usa nga sulugoon taliwala sa tanan kong mga sulugoon nga ingon ka matinud-anon sama niining tawhana; kay gani nahinumdom siya sa tanan kong mga sugo sa paghimo niini.

Karon ako sa tinuod nasayod nga kini mao ang Gamhanang Espiritu, ug ako nagtinguha kaniya nga moduol siya kanako, apan dili ako mangahas.

Ug nahitabo nga sa dihang si Ammon nakaandam na sa mga kabayo ug sa mga karuwahe alang sa hari ug sa iyang mga sulugoon, giadto niya ang hari, ug nakita niya nga nausab ang panagway sa hari; busa mobiya na unta siya gikan sa iyang atubangan.

Ug ang usa sa mga sulugoon sa hari miingon kaniya, Rabbanah, nga mao, kon hubaron, gamhanan o halangdon nga hari, nga nagtamod sa ilang mga hari nga gamhanan; ug sa ingon niana miingon siya ngadto kaniya: Rabbanah, gusto sa hari nga ikaw magpabilin.

For he had slain many of them because their brethren had scattered their flocks at the place of water; and thus, because they had had their flocks scattered they were slain.

Now it was the practice of these Lamanites to stand by the waters of Sebus to scatter the flocks of the people, that thereby they might drive away many that were scattered unto their own land, it being a practice of plunder among them.

And it came to pass that king Lamoni inquired of his servants, saying: Where is this man that has such great power?

And they said unto him: Behold, he is feeding thy horses. Now the king had commanded his servants, previous to the time of the watering of their flocks, that they should prepare his horses and chariots, and conduct him forth to the land of Nephi; for there had been a great feast appointed at the land of Nephi, by the father of Lamoni, who was king over all the land.

Now when king Lamoni heard that Ammon was preparing his horses and his chariots he was more astonished, because of the faithfulness of Ammon, saying: Surely there has not been any servant among all my servants that has been so faithful as this man; for even he doth remember all my commandments to execute them.

Now I surely know that this is the Great Spirit, and I would desire him that he come in unto me, but I durst not.

And it came to pass that when Ammon had made ready the horses and the chariots for the king and his servants, he went in unto the king, and he saw that the countenance of the king was changed; therefore he was about to return out of his presence.

And one of the king's servants said unto him, Rabbanah, which is, being interpreted, powerful or great king, considering their kings to be powerful; and thus he said unto him: Rabbanah, the king desireth thee to stay.

14 Samakatwid, iniharap ni Ammon ang kanyang sarili sa hari, at sinabi sa kanya: Ano po ang nais ninyong gawin ko para sa inyo, O hari? At hindi siya tinugon ng hari sa loob ng isang oras, alinsunod sa kanilang oras, sapagkat hindi niya alam kung ano ang nararapat niyang sabihin sa kanya.

15 At ito ay nangyari na muling sinabi ni Ammon sa kanya: Ano po ang nais ninyo sa akin? Subalit hindi siya tinugon ng hari.

16 At ito ay nangyari na si Ammon, na puspos ng Espiritu ng Diyos, kaya nga nahiwatigan niya ang mga iniisip ng hari. At sinabi niya sa kanya: Dahil po ba ito sa narinig ninyong ipinagtanggol ko ang inyong mga tagapagsilbi at ang inyong mga kawan, at pinatay ang pito sa kanilang mga kapatid sa pamamagitan ng tirador at ng espada, at pinutol ang mga bisig ng iba pa, upang maipagtanggol ang inyong mga kawan at inyong mga tagapagsilbi; dinggin, ito po ba ang sanhi ng inyong panggigilalas?

17 Sinasabi ko po sa inyo, ano po ba ito, na labis-labis ang inyong panggigilalas? Dinggin, ako po ay isang tao, at inyong tagapagsilbi; kaya nga, anuman ang inyong naising tama, yaon ay gagawin ko.

18 Ngayon, nang marinig ng hari ang mga salitang ito, muli siyang nanggilalas sapagkat namasdan niyang nahihiwatigan ni Ammon ang kanyang mga iniisip; subalit sa kabila nito, ibinuka ni haring Lamoni ang kanyang bibig at sinabi sa kanya: Sino ka? Ikaw ba ang yaong Dakilang Espiritu na nakaaalam ng lahat ng bagay?

19 Tumugon si Ammon at sinabi sa kanya: Hindi po ako.

20 At sinabi ng hari: Paanong nalalaman mo ang mga nilolooob ng aking puso? Makapagsasalita ka nang walang takot, at sabihin sa akin ang hinggil sa mga bagay na ito; at sabihin mo rin sa akin sa anong kapangyarihan mo pinatay at pinutol ang mga bisig ng aking mga kapatid na nagkalat ng aking mga kawan—

21 At ngayon, kung sasabihin mo sa akin ang hinggil sa mga bagay na ito, anuman ang naisin mo ay ibibigay ko sa iyo; at kung kinakailangan, pababantayan kita sa aking mga hukbo; subalit nalalaman kong higit kang makapangyarihan kaysa sa kanilang lahat; gayunpaman, anuman ang naisin mo sa akin ay ipagkakaloob ko sa iyo.

Busa si Ammon mibalik ngadto sa hari, ug miingon kaniya: Unsa ang buot nimong akong buhaton alang kanimo, O hari? Ug ang hari wala motubag kaniya sulod sa usa ka oras, sumala sa ilang orasan, kay wala siya masayod unsa ang iyang isulti kaniya.

Ug nahitabo nga si Ammon miingon kaniya pag-usab: Unsa ang imong tinguha kanako? Apan ang hari wala motubag kaniya.

Ug nahitabo nga si Ammon, kay puno sa Espiritu sa Dios, busa nasabtan niya ang mga hunahuna sa hari. Ug siya miingon kaniya: Tungod ba kay imong nadunggan nga ako nanalipod sa imong mga sulugoon ug sa imong mga gagmayng kahayopan, ug mipatay sa pito sa ilang kaigsuonan gamit ang saplong ug sa espada, ug miputol sa mga bukton sa uban, aron sa pagpanalipod sa imong mga gagmayng kahayopan ug sa imong mga sulugoon; tan-awa, mao ba kini ang hinungdan sa imong mga kahibulong?

Ako moingon kanimo, unsa man kana, nga nakapahibulong kanimo og dako kaayo? Tan-awa, usa lamang ako ka tawo ug ako imong sulugoon; busa, bisan unsa ang imong tinguhaon nga matarong, kana akong buhaton.

Karon sa dihang ang hari nakadungog niini nga mga pulong, nahibulong na usab siya, kay nakamatikod nga masabtan ni Ammon ang iyang mga hunahuna; apan bisan pa niini, si hari Lamoni mibuka sa iyang ba-ba, ug miingon kaniya: Kinsa man ka? Ikaw ba kanang Gamhanang Espiritu, kinsa nasayod sa tanan nga butang?

Mitubag si Ammon ug miingon kaniya: Ako dili mao.

Ug ang hari miingon: Giunsa nimo pagkasayod sa mga gihunahuna sa akong kasingkasing? Makapamulong ka nga walay kahadlok, ug sultihi ko kabahin niini nga mga butang; ug usab sultihi ko sa unsa nga gahom nga imong gipatay ug giputol ang mga bukton sa akong kaigsuonan nga mipatibulaag sa akong mga gagmayng kahayopan—

Ug karon, kon sultihan ko nimo kabahin niining mga butanga, bisan unsa ang imong gusto akong ihatag kanimo; ug kon gikinahanglan, pabantayan ko ikaw sa akong kasundalohan; apan nasayod ko nga ikaw labaw nga gamhanan kay kanilang tanan; bisan pa niana, bisan unsa ang imong gusto ngari kanako ihatag ko kini kanimo.

Therefore Ammon turned himself unto the king, and said unto him: What wilt thou that I should do for thee, O king? And the king answered him not for the space of an hour, according to their time, for he knew not what he should say unto him.

And it came to pass that Ammon said unto him again: What desirest thou of me? But the king answered him not.

And it came to pass that Ammon, being filled with the Spirit of God, therefore he perceived the thoughts of the king. And he said unto him: Is it because thou hast heard that I defended thy servants and thy flocks, and slew seven of their brethren with the sling and with the sword, and smote off the arms of others, in order to defend thy flocks and thy servants; behold, is it this that causeth thy marvelings?

I say unto you, what is it, that thy marvelings are so great? Behold, I am a man, and am thy servant; therefore, whatsoever thou desirest which is right, that will I do.

Now when the king had heard these words, he marveled again, for he beheld that Ammon could discern his thoughts; but notwithstanding this, king Lamoni did open his mouth, and said unto him: Who art thou? Art thou that Great Spirit, who knows all things?

Ammon answered and said unto him: I am not.

And the king said: How knowest thou the thoughts of my heart? Thou mayest speak boldly, and tell me concerning these things; and also tell me by what power ye slew and smote off the arms of my brethren that scattered my flocks—

And now, if thou wilt tell me concerning these things, whatsoever thou desirest I will give unto thee; and if it were needed, I would guard thee with my armies; but I know that thou art more powerful than all they; nevertheless, whatsoever thou desirest of me I will grant it unto thee.

- 22 Ngayon, dahil sa si Ammon ay matalino, gayunpaman ay hindi mapaminsala, sinabi niya kay Lamoni: Makikinig po ba kayo sa aking mga salita, kung sasabihin ko po sa inyo kung sa anong kapangyarihan ko nagagawa ang mga bagay na ito? At ito po ang bagay na ninanais ko sa inyo.
- 23 At tinugon siya ng hari, at sinabing: Oo, paniniwalaan ko ang lahat ng iyong mga salita. At sa gayong paraan siya napasang-ayon.
- 24 At si Ammon ay nagsimulang magsalita sa kanya nang may katapangan, at sinabi sa kanya: Naniniwala po ba kayo na may Diyos?
- 25 At tumugon siya, at sinabi sa kanya: Hindi ko nauunawaan kung ano ang ibig mong sabihin.
- 26 At sa gayon sinabi ni Ammon: Naniniwala po ba kayo na may Dakilang Espiritu?
- 27 At sinabi niya, Oo.
- 28 At sinabi ni Ammon: Yaon ang Diyos. At muling sinabi ni Ammon sa kanya: Naniniwala po ba kayo na ang Dakilang Espiritu na ito, na siyang Diyos, ay nilikha ang lahat ng bagay na nasa langit at nasa lupa?
- 29 At sinabi niya: Oo, naniniwala akong nilikha niya ang lahat ng bagay na nasa lupa; subalit hindi ko nalalaman ang kalangitan.
- 30 At sinabi sa kanya ni Ammon: Ang kalangitan ay isang lugar kung saan nananahanan ang Diyos at lahat ng kanyang mga banal na anghel.
- 31 At sinabi ni haring Lamoni: Iyon ba ay sa itaas ng lupa?
- 32 At sinabi ni Ammon: Opo, at pinagmamasdan niya ang lahat ng anak ng tao; at nalalaman po niya ang lahat ng saloobin at layunin ng puso; sapagkat sa pamamagitan ng kanyang kamay ay nilikha silang lahat mula sa simula.
- 33 At sinabi ni haring Lamoni: Naniniwala ako sa lahat ng bagay na ito na iyong sinabi. Ikaw ba ay isinugo mula sa Diyos?
- 34 Sinabi ni Ammon sa kanya: Ako po ay isang tao; at ang tao sa simula ay nilikha na kawangis ng Diyos, at tinawag po ako ng kanyang Banal na Espiritu na ituro ang mga bagay na ito sa mga taong ito, upang sila po ay madala sa kaalaman ng yaong makatarungan at totoo;
- Karon si Ammon kay usa ka maalamon, bisan pa niana dili mopasakit, miingon siya ni Lamoni: Mopatalinghog ka ba sa akong mga pulong, kon mosulti ko nimo kon pinaagi sa unsang gahom nga akong nabuhat kining mga butanga? Ug kini mao ang butang nga akong gitinguha kanimo.
- Ug ang hari mitubag kaniya, ug miingon: Oo, ako motuo sa imong tanan nga pulong. Ug sa ingon niana siya miuyon.
- Ug si Ammon misugod sa pagsulti kaniya sa walay kahadlok, ug miingon kaniya: Motuo ka ba nga adunay usa ka Dios?
- Ug siya mitubag, ug miingon kaniya: Ako wala masayod unsa ang gipasabot niana.
- Ug unya si Ammon miingon: Motuo ka ba nga adunay usa ka Gamhanang Espiritu?
- Ug siya miingon, Oo.
- Ug si Ammon miingon: Kini mao ang Dios. Ug giingnan na usab siya ni Ammon: Motuo ka ba nga kining Gamhanang Espiritu, kinsa mao ang Dios, milalang sa tanang butang nga anaa sa langit ug sa yuta?
- Ug siya miingon: Oo, ako motuo nga siya ang milalang sa tanang butang nga ania sa yuta; apan ako wala masayod sa kalangitan.
- Ug si Ammon miingon kaniya: Ang kalangitan mao ang usa ka dapit diin nagpuyo ang Dios ug ang iyang tanang balaan nga anghel.
- Ug si hari Lamoni miingon: Naa ba kini ibabaw sa yuta?
- Ug si Ammon miingon: Oo, ug nagtana siya sa ubos sa tanan nga katawhan; ug nasayod siya sa tanan nga mga hunahuna ug mga tumong sa kasingkasing; kay pinaagi sa iyang kamot kining tanan gilalang gikan sa sinugdanan.
- Ug si hari Lamoni miingon: Ako motuo niining tanan nga butang nga imong gipamulong. Ikaw ba gipadala gikan sa Dios?
- Si Ammon miingon kaniya: Usa ako ka tawo; ug ang tawo sa sinugdanan gilalang sunod sa hitsura sa Dios, ug gitawag ako pinaagi sa iyang Balaang Espiritu aron sa pagtudlo niini nga mga butang ngadto niini nga katawhan, aron magiyahan sila sa pagkahibalo niana nga makiangayon ug tinuod;
- Now Ammon being wise, yet harmless, he said unto Lamoni: Wilt thou hearken unto my words, if I tell thee by what power I do these things? And this is the thing that I desire of thee.
- And the king answered him, and said: Yea, I will believe all thy words. And thus he was caught with guile.
- And Ammon began to speak unto him with boldness, and said unto him: Believest thou that there is a God?
- And he answered, and said unto him: I do not know what that meaneth.
- And then Ammon said: Believest thou that there is a Great Spirit?
- And he said, Yea.
- And Ammon said: This is God. And Ammon said unto him again: Believest thou that this Great Spirit, who is God, created all things which are in heaven and in the earth?
- And he said: Yea, I believe that he created all things which are in the earth; but I do not know the heavens.
- And Ammon said unto him: The heavens is a place where God dwells and all his holy angels.
- And king Lamoni said: Is it above the earth?
- And Ammon said: Yea, and he looketh down upon all the children of men; and he knows all the thoughts and intents of the heart; for by his hand were they all created from the beginning.
- And king Lamoni said: I believe all these things which thou hast spoken. Art thou sent from God?
- Ammon said unto him: I am a man; and man in the beginning was created after the image of God, and I am called by his Holy Spirit to teach these things unto this people, that they may be brought to a knowledge of that which is just and true;

35 At isang bahagi ng Espiritung yaon ang namamalagi sa akin, na nagbibigay po sa akin ng kaalaman, at gayundin ng kapangyarihan alinsunod sa aking pananampalataya at mga naisin na nasa Diyos.

36 Ngayon, nang sabihin ni Ammon ang mga salitang ito, siya ay nagsimula sa paglikha ng daigdig, at gayundin sa paglikha kay Adan, at sinabi sa kanya ang lahat ng bagay hinggil sa pagkahulog ng tao, at isinalaysay at ipinaalam sa kanya ang mga talaan at ang mga banal na kasulatan ng mga tao, na sinabi ng mga propeta, maging mula sa panahon na ang kanilang amang si Lehi ay lumisan sa Jerusalem.

37 At isinalaysay rin niya sa kanila (sapagkat ito ay sa hari at sa kanyang mga tagapagsilbi) ang lahat ng paglalakbay ng kanilang mga ama sa ilang, at lahat ng kanilang mga pagdurusa dahil sa gutom at uhaw, at kanilang paghihirap, at iba pa.

38 At isinalaysay rin niya sa kanila ang hinggil sa paghihimagsik nina Laman at Lemuel, at ng mga anak na lalaki ni Ismael, oo, ang lahat ng kanilang mga paghihimagsik ay isinalaysay niya sa kanila; at ipinaliwanag niya sa kanila ang lahat ng talaan at mga banal na kasulatan mula sa panahong nilisan ni Lehi ang Jerusalem hanggang sa kasalukuyang panahon.

39 Subalit hindi lamang ito; sapagkat ipinaliwanag niya sa kanila ang plano ng pagtubos, na inihanda mula pa sa pagkakatatag ng daigdig; at ipinaalam din niya sa kanila ang hinggil sa pagparito ni Cristo, at lahat ng gawain ng Panginoon ay ipinaalam niya sa kanila.

40 At ito ay nangyari na matapos niyang sabihin ang lahat ng bagay na ito at ipaliwanag ang mga ito sa hari, na ang hari ay naniwala sa lahat ng kanyang mga salita.

41 At nagsimula siyang magsumamo sa Panginoon, sinasabing: O Panginoon, maawa, alinsunod po sa inyong masaganang awa na inyong ipinadama sa mga tao ni Nephi, sa akin, at sa aking mga tao.

42 At ngayon, nang sabihin niya ito, siya ay nalugmok sa lupa, na tila bagang siya ay patay na.

Ug ang usa ka bahin niana nga Espiritu nagpabilin ngari kanako, nga naghatag kanako og kahibalo, ug usab gahom sumala sa akong pagtuo ug mga tinguha nga anaa sa Dios.

Karon sa dihang si Ammon nakasulti niini nga mga pulong, gisugdan niya gikan sa paglalang sa kalibotan, ug usab sa paglalang ni Adan, ug misulti kaniya sa tanang butang mahitungod sa pagkapukan sa tawo, ug misaysay pag-usab ug gipahiluna sa iyang atubangan ang mga talaan ug ang balaan nga mga kasulatan sa katawhan, nga gipamulong sa mga propeta, gani sukad sa panahon nga ang ilang amahan, si Lehi, mibiya sa Jerusalem.

Ug siya usab misaysay kanila (kay kini alang man sa hari ug sa iyang mga sulugoon) ang tanan nga panaw sa ilang mga amahan sa kamingawan, ug ang ilang tanan nga pag-antos sa kagutom ug kauhaw, ug ilang kalisod, ug uban pa.

Ug siya usab misaysay pag-usab kanila kabahin sa mga pagsupil nila ni Laman ug Lemuel, ug sa mga anak nga lalaki ni Ishmael, oo, ang ilang tanang pagsupil iyang gisaysay ngadto kanila; ug gipasabot niya ngadto kanila ang tanan nga talaan ug mga kasulatan gikan sa panahon nga si Lehi mibiya sa Jerusalem hangtod niini nga panahon.

Apan dili kini mao ang tanan; kay siya mipasabot kanila sa plano sa katubsan, nga giandam gikan sa katukoran sa kalibotan; ug siya usab mipahibalo kanila kabahin sa pag-anhi ni Kristo, ug ang tanan nga buhat sa Ginoo iyang gipahibalo ngadto kanila.

Ug nahitabo nga human niya masulti kining tanan nga butang, ug mipasabot niini ngadto sa hari, nga ang hari mituo sa iyang tanan nga pulong.

Ug misugod siya sa pagpangamuyo sa Ginoo, nga nag-ingon: O Ginoo, maluoy ka; sumala sa imong tugob nga kaluoy nga imong gipabatyag sa katawhan ni Nephi, ngari kanako ug sa akong katawhan.

Ug karon, sa dihang nakasulti na siya niini, natumba siya sa yuta, ingon og siya patay.

And a portion of that Spirit dwelleth in me, which giveth me knowledge, and also power according to my faith and desires which are in God.

Now when Ammon had said these words, he began at the creation of the world, and also the creation of Adam, and told him all the things concerning the fall of man, and rehearsed and laid before him the records and the holy scriptures of the people, which had been spoken by the prophets, even down to the time that their father, Lehi, left Jerusalem.

And he also rehearsed unto them (for it was unto the king and to his servants) all the journeyings of their fathers in the wilderness, and all their sufferings with hunger and thirst, and their travail, and so forth.

And he also rehearsed unto them concerning the rebellions of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, yea, all their rebellions did he relate unto them; and he expounded unto them all the records and scriptures from the time that Lehi left Jerusalem down to the present time.

But this is not all; for he expounded unto them the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world; and he also made known unto them concerning the coming of Christ, and all the works of the Lord did he make known unto them.

And it came to pass that after he had said all these things, and expounded them to the king, that the king believed all his words.

And he began to cry unto the Lord, saying: O Lord, have mercy; according to thy abundant mercy which thou hast had upon the people of Nephi, have upon me, and my people.

And now, when he had said this, he fell unto the earth, as if he were dead.

43 At ito ay nangyari na binuhat siya ng kanyang mga tagapagsilbi at dinala siya sa kanyang asawa, at inilapag siya sa isang higaan; at nahihiga siyang tila bagang patay na sa loob ng dalawang araw at dalawang gabi; at ang kanyang asawa, at kanyang mga anak na lalaki, at kanyang mga anak na babae ay ipinagdalamhati siya, alinsunod sa pamamaraan ng mga Lamanita, labis na nananaghoy sa kanyang pagkawala.

Ug nahitabo nga gialsa siya sa iyang mga sulugoon ug gidala siya ngadto sa iyang asawa, ug gipahigda siya sa higdaanan; ug naghigda siya ingon og siya patay sulod sa duha ka adlaw ug duha ka gabii; ug ang iyang asawa, ug ang iyang mga anak nga lalaki ug ang iyang mga anak nga babaye nagbangotan tungod kaniya, sunod sa nabatasan sa mga Lamanita, hilabihan ang pagbangotan sa iyang pagkamatay.

And it came to pass that his servants took him and carried him in unto his wife, and laid him upon a bed; and he lay as if he were dead for the space of two days and two nights; and his wife, and his sons, and his daughters mourned over him, after the manner of the Lamanites, greatly lamenting his loss.

Alma 19

- 1 At ito ay nangyari na pagkalipas ng dalawang araw at dalawang gabi, kanila sanang kukunin ang kanyang katawan at ilalagay ito sa isang libingan, na ginawa nila para sa layunin ng paglilibing ng kanilang mga patay.
- 2 Ngayon, ang reyna na narinig ang katanyagan ni Ammon, kaya nga, siya ay nagpasabi at nagnais na magtungo siya sa kanya.
- 3 At ito ay nangyari na ginawa ni Ammon ang ipinag-utos sa kanya, at nagtungo sa reyna, at nagnais na malaman kung ano ang nais niyang ipagawa sa kanya.
- 4 At sinabi niya sa kanya: Ipinaalam sa akin ng mga tagapagsilbi ng aking asawa na ikaw ay isang propeta ng banal na Diyos, at na mayroon kang kapangyarihang gumawa ng maraming dakilang gawain sa kanyang pangalan;
- 5 Samakatwid, kung ito ang pagbabatayan, nais kong pumasok ka at tingnan ang aking asawa, sapagkat nakahiga siya sa kanyang higaan sa loob na ng dalawang araw at dalawang gabi; at ang ilan ay nagsasabing hindi pa siya patay, subalit sinasabi naman ng iba na patay na siya at namamaho na, at nararapat na siyang ilagay sa libingan; subalit para sa akin, hindi siya namamaho.
- 6 Ngayon, ito ang naisin ni Ammon sapagkat alam niyang si haring Lamoni ay nasa ilalim ng kapangyarihan ng Diyos; alam niya na ang madilim na tabing ng kawalang-paniniwala ay iwinawaksi mula sa kanyang isipan, at ang liwanag na umilaw sa kanyang isipan, na liwanag ng kaluwalhatian ng Diyos, na isang kagila-gilalas na liwanag ng kanyang kabutihan—oo, ang liwanag na ito ang nagbigay ng kagalakan sa kanyang kaluluwa, sa pagkakapalis ng ulap ng kadiliman, at na ang liwanag ng buhay na walang hanggan ay nagningas sa kanyang kaluluwa, oo, alam niyang nadaig nito ang kanyang likas na pangangatawan, at tinangay siya sa Diyos —
- 7 Samakatwid, kung ano ang hiniling ng reyna sa kanya ang tangi niyang naisin. Kaya nga, siya ay pumasok upang tingnan ang hari alinsunod sa hiniling sa kanya ng reyna; at nakita niya ang hari, at alam niyang hindi siya patay.

Alma 19

Ug nahitabo nga human sa duha ka adlaw ug duha ka gabii dad-on na unta nila ang iyang lawas ug ipahimutang kini sulod sa usa ka lubnganan, nga ilang gihimo alang sa katuyoan sa paglubong sa ilang mga patay.

Karon kay ang rayna nakadungog sa kabantogan ni Ammon, busa nagpadala siya ug nagtinguha nga siya moduol kaniya.

Ug nahitabo nga gibuhay ni Ammon ang gisugo kaniya, ug miadto sa rayna, ug nagtinguha nga masayod unsa ang gusto niya nga iyang buhaton.

Ug siya miingon kaniya: Ang mga sulugoon sa akong bana nagpahibalo kanako nga ikaw usa ka propeta sa balaan nga Dios, ug nga ikaw adunay gahom sa pagbuhat og daghan nga gamhanang buhat pinaagi sa iyang ngalan;

Busa, kon kini mao ang sitwasyon, ako magtinguha nga ikaw mosulod ug motan-aw sa akong bana, kay siya naghigda sa iyang higdaanan sulod sa duha ka adlaw ug duha ka gabii; ug ang uban miingon nga siya dili patay, apan ang uban miingon nga patay na siya ug siya nabaho, ug nga siya angay na nga ibutang sa lubnganan; apan alang kanako, siya wala mabaho.

Karon, mao kini ang gitinguha ni Ammon, kay nasayod siya nga si hari Lamoni anaa ubos sa gahom sa Dios; nasayod siya nga ang ngitngit nga tabil sa pagkawalay pagtuo gikuha gikan sa iyang hunahuna, ug ang kahayag nga nagdan-ag sa iyang hunahuna, nga mao ang kahayag sa himaya sa Dios, nga usa ka kahibulongan nga kahayag sa iyang kaayo—oo, kini nga kahayag nakapatuhop niana nga kamaya nganha sa iyang kalag, ang panganod sa kangitngit nawala, ug nga ang kahayag sa kinabuhi nga walay kataposan mihayag sulod sa iyang kalag, nasayod siya nga kini nakabuntog sa iyang kinaiyanhon nga bayanan, ug giagak siya ngadto sa Dios—

Busa, unsa ang gitinguha sa rayna kaniya mao lamang ang iyang gitinguha. Busa, misulod siya aron tan-awon ang hari sumala sa gitinguha sa rayna kaniya; ug nakita niya ang hari, ug nasayod siya nga siya dili patay.

Alma 19

And it came to pass that after two days and two nights they were about to take his body and lay it in a sepulchre, which they had made for the purpose of burying their dead.

Now the queen having heard of the fame of Ammon, therefore she sent and desired that he should come in unto her.

And it came to pass that Ammon did as he was commanded, and went in unto the queen, and desired to know what she would that he should do.

And she said unto him: The servants of my husband have made it known unto me that thou art a prophet of a holy God, and that thou hast power to do many mighty works in his name;

Therefore, if this is the case, I would that ye should go in and see my husband, for he has been laid upon his bed for the space of two days and two nights; and some say that he is not dead, but others say that he is dead and that he stinketh, and that he ought to be placed in the sepulchre; but as for myself, to me he doth not stink.

Now, this was what Ammon desired, for he knew that king Lamoni was under the power of God; he knew that the dark veil of unbelief was being cast away from his mind, and the light which did light up his mind, which was the light of the glory of God, which was a marvelous light of his goodness—yea, this light had infused such joy into his soul, the cloud of darkness having been dispelled, and that the light of everlasting life was lit up in his soul, yea, he knew that this had overcome his natural frame, and he was carried away in God—

Therefore, what the queen desired of him was his only desire. Therefore, he went in to see the king according as the queen had desired him; and he saw the king, and he knew that he was not dead.

8 At sinabi niya sa reyna: Hindi po siya patay, kundi siya ay natutulog sa Diyos, at sa kinabukasan, siya po ay muling magbabangon; kaya nga, siya ay huwag pong ilibing.

9 At sinabi ni Ammon sa kanya: Naniniwala po ba kayo rito? At sinabi niya sa kanya: Wala akong katibayan maliban sa iyong salita, at ang salita ng aming mga tagapagsilbi; gayunpaman, naniniwala akong mangyayari ang alinsunod sa iyong sinabi.

10 At sinabi ni Ammon sa kanya: Pinagpala po kayo dahil sa inyong labis na pananampalataya; sinasabi ko po sa inyo, babae, na wala pong gayong kalaking pananampalataya sa lahat ng tao ng mga Nephita.

11 At ito ay nangyari na nagbantay siya sa higaan ng kanyang asawa mula noon maging hanggang sa kinabukasan na siyang itinakda ni Ammon na pagbangon niya.

12 At ito ay nangyari na bumangon siya, alinsunod sa mga salita ni Ammon; at nang siya ay bumangon, iniunat niya ang kanyang kamay sa babae, at sinabi: Purihin ang pangalan ng Diyos, at pagpalain ka.

13 Sapagkat tunay na yamang ikaw ay buhay, dinggin, nakita ko ang aking Manunubos; at siya ay paparito, at isisilang ng isang babae, at tutubusin niya ang buong sangkatauhan na naniniwala sa kanyang pangalan. Ngayon, nang sabihin niya ang mga salitang ito, tumaba ang kanyang puso, at muli siyang nalugmok sa kagalakan; at ang reyna ay nalugmok din, na nadaig ng Espiritu.

14 Ngayon, nang makita ni Ammon na bumuhos ang Espiritu ng Panginoon alinsunod sa kanyang mga panalangin sa mga Lamanita, na kanyang mga kapatid, na naging dahilan ng labis na pagdadalamhati ng mga Nephita, o sa lahat ng tao ng Diyos dahil sa kanilang mga kasamaan at kanilang mga kaugalian, siya ay napaluhod sa kanyang mga tuhod, at nagsimulang ibuhos ang kanyang kaluluwa sa panalangin at pasasalamat sa Diyos dahil sa ginawa niya para sa kanyang mga kapatid; at siya rin ay nadaig sa kagalakan; at sa gayon nalugmok lahat silang tatlo sa lupa.

Ug miingon siya sa rayna: Siya dili patay, apan natulog siya diha sa Dios, ug sa pagkaugma mobangon siya pag-usab; busa ayaw siya ilubong.

Ug si Ammon miingon kaniya: Motuo ka ba niini? Ug siya miingon kaniya: Ako walay mga saksi gawas sa imong pulong, ug ang pulong sa among mga sulugoon; bisan pa niana ako motuo nga kini mahimo sumala sa imong gisulti.

Ug si Ammon miingon kaniya: Bulahan ikaw tungod sa imong hilabihan kadako nga pagtuo; moingon ako kanimo, babaye, wala pay ingon niini ka dako nga pagtuo taliwala sa tanang katawhan sa Nephita.

Ug nahitabo nga nagtukaw siya sa higdaanan sa iyang bana, gikan niana nga panahon gani hangtod niana nga panahon sa pagkaugma nga gitakda ni Ammon nga siya mobangon.

Ug nahitabo nga siya mibangon, sumala sa mga pulong ni Ammon; ug sa dihang mibangon siya, mipatuyhad siya sa iyang kamot ngadto sa babaye, ug miingon: Bulahan ang ngalan sa Dios, ug bulahan ikaw.

Kay sama ka tinuod nga ikaw buhi, tan-awa, ako nakakita sa akong Manunubos; ug siya moanhi, ug matawo sa usa ka babaye, ug siya motubos sa tanang katawhan nga motuo sa iyang ngalan. Karon, sa dihang nasulti niya kini nga mga pulong, ang iyang kasingkasing napuno, ug natumba siya pag-usab uban ang kamaya; ug ang rayna usab natumba, nga gidaog sa Espiritu.

Karon si Ammon nga nakakita nga ang Espiritu sa Ginoo gibu-bo sumala sa iyang mga pag-ampo diha sa mga Lamanita, nga iyang kaigsuonan, kinsa mao ang hinungdan sa hilabihan nga pagbangotan taliwala sa mga Nephita, o taliwala sa tanang katawhan sa Dios tungod sa ilang mga kadaotan ug sa ilang mga tradisyon, miluhod siya, ug misugod sa pagbu-bo sa iyang kalag sa pag-ampo ug pagpasalamat sa Dios alang sa unsay iyang nabuhat sa iyang kaigsoonan; ug siya usab gidaog uban sa kamaya; ug sa ingon niana silang tulo natumba sa yuta.

And he said unto the queen: He is not dead, but he sleepeth in God, and on the morrow he shall rise again; therefore bury him not.

And Ammon said unto her: Believest thou this? And she said unto him: I have had no witness save thy word, and the word of our servants; nevertheless I believe that it shall be according as thou hast said.

And Ammon said unto her: Blessed art thou because of thy exceeding faith; I say unto thee, woman, there has not been such great faith among all the people of the Nephites.

And it came to pass that she watched over the bed of her husband, from that time even until that time on the morrow which Ammon had appointed that he should rise.

And it came to pass that he arose, according to the words of Ammon; and as he arose, he stretched forth his hand unto the woman, and said: Blessed be the name of God, and blessed art thou.

For as sure as thou livest, behold, I have seen my Redeemer; and he shall come forth, and be born of a woman, and he shall redeem all mankind who believe on his name. Now, when he had said these words, his heart was swollen within him, and he sunk again with joy; and the queen also sunk down, being overpowered by the Spirit.

Now Ammon seeing the Spirit of the Lord poured out according to his prayers upon the Lamanites, his brethren, who had been the cause of so much mourning among the Nephites, or among all the people of God because of their iniquities and their traditions, he fell upon his knees, and began to pour out his soul in prayer and thanksgiving to God for what he had done for his brethren; and he was also overpowered with joy; and thus they all three had sunk to the earth.

15 Ngayon, nang makita ng mga tagapagsilbi ng hari na nalugmok sila, nagsimula rin silang magsumamo sa Diyos, sapagkat ang takot sa Panginoon ay nanaig din sa kanila, sapagkat sila ang mga yaong tumindig sa harapan ng hari at nagpatotoo sa kanya hinggil sa kahangahangang lakas ni Ammon.

16 At ito ay nangyari na nanawagan sila sa pangalan ng Panginoon, sa kanilang lakas, maging hanggang sa silang lahat ay nalugmok sa lupa, maliban sa isa sa kababaihang Lamanita, na Abis ang pangalan, siya na nagbalik-loob na sa Panginoon nang maraming taon, dahil sa isang kamangha-manghang pangitain ng kanyang ama—

17 Sa gayon, sapagkat nagbalik-loob sa Panginoon, at kailanman ay hindi ito naipalam, kaya nga, nang makita niya na ang lahat ng tagapagsilbi ni Lamoni ay nalugmok sa lupa, at gayundin ang kanyang babaeng pinagsisilbihan, ang reyna, at ang hari, at si Ammon ay nakahandusay sa lupa, alam niyang ito ay kapangyarihan ng Diyos; at inaakala na ang pagkakataong ito, sa pamamagitan ng pagpapalam sa mga tao kung ano ang nangyari sa kanila, na sa pamamagitan ng pagmalas ng tagpong ito, magiging dahilan ito upang maniwala sila sa kapangyarihan ng Diyos, kaya nga, siya ay tumakbo sa bahay-bahay, ipinaalam ito sa mga tao.

18 At nagsimula silang sama-samang tipunin ang kanilang sarili sa tahanan ng hari. At maraming tao ang dumating, at sa kanilang panggigilalas, namasdan nila ang hari, at ang reyna, at ang kanilang mga tagapagsilbi na nakahandusay sa lupa, at silang lahat ay nakahiga roon na tila bagang mga patay na; at nakita rin nila si Ammon, at dinggin, isa siyang Nephita.

19 At ngayon, ang mga tao ay nagsimulang bumulung-bulong sa kanilang sarili; sinasabi ng ilan na ito ay isang kakila-kilabot na kasamaan na sumapit sa kanila, o sa hari at sa kanyang sambahayan, sapagkat ipinahintulot niyang manatili ang Nephita sa lupain.

20 Subalit sila ay pinagsabihan ng iba, sinasabing: Ang hari ang siyang nagdala ng kasamaang ito sa kanyang sambahayan, dahil sa ipinapatay niya ang kanyang mga tagapagsilbi na naikalat ang kanilang mga kawan sa mga tubig ng Sebus.

Karon, sa dihang ang mga sulugoon sa hari nakakita nga nangatumba sila, nagsugod usab sila sa pagpangamuyo sa Dios, kay ang kahadlok sa Ginoo miabot usab kanila, kay sila man kadtong mibarog atubangan sa hari ug nagpamatuod ngadto kaniya kabahin sa dakong gahom ni Ammon.

Ug nahitabo nga sila mitawag sa ngalan sa Ginoo, sa ilang tibuok kusog, gani hangtod nga silang tanan nangatumba sa yuta, gawas sa usa sa mga babaye nga Lamanitanhon kansang ngalan mao si Abish, kay siya nakabig ngadto sa Ginoo sulod sa daghan nga tuig, tungod sa usa ka talagsaong panan-awon sa iyang amahan—

Sa ingon niana, kay nakabig ngadto sa Ginoo, ug wala gayod kini ikapahibalo, busa, sa dihang nakita niya nga ang tanan nga sulugoon ni Lamoni nangatumba sa yuta, ug usab ang agalon nga babaye, ang rayna, ug ang hari, ug si Ammon naghapa sa yuta, nasayod siya nga kini mao ang gahom sa Dios; ug nagtuo nga kini nga kahigayonan, pinaagi sa pagpahibalo sa katawhan unsa ang nahitabo kanila, nga pinaagi sa pagtan-aw niini nga talan-awon kini mahimo nga hinungdan nga sila motuo sa gahom sa Dios, busa midagan siya ngadto sa usa ka balay ug ngadto sa lain nga balay, nagpahibalo niini ngadto sa katawhan.

Ug misugod sila sa pagpundok sa ilang mga kaugalingon ngadto sa balay sa hari. Ug dihay miabot nga pundok sa mga tawo, ug sa ilang katingala, sila nakakita sa hari, ug sa rayna, ug sa ilang mga sulugoon nga naghapa diha sa yuta, ug silang tanan nagbuy-od sama sa mga patay; ug sila usab nakakita kang Ammon, ug tan-awa, siya usa ka Nephita.

Ug karon ang mga tawo misugod sa pagbagulbol sa ilang mga kaugalingon; ang uban nag-ingon nga kadto usa ka dakong daotan nga miabot kanila, o sa hari ug sa iyang balay, tungod kay siya mitugot nga ang Nephita magpabilin diha sa yuta.

Apan ang uban mibadlong kanila, nga nag-ingon: Ang hari nagdala niini nga daotan nganha sa iyang balay, tungod kay siya mipatay sa iyang mga sulugoon kinsa mipatibulaag sa iyang mga gagmayng pundok sa kahayopan didto sa katubigan sa Sebus.

Now, when the servants of the king had seen that they had fallen, they also began to cry unto God, for the fear of the Lord had come upon them also, for it was they who had stood before the king and testified unto him concerning the great power of Ammon.

And it came to pass that they did call on the name of the Lord, in their might, even until they had all fallen to the earth, save it were one of the Lamanitish women, whose name was Abish, she having been converted unto the Lord for many years, on account of a remarkable vision of her father—

Thus, having been converted to the Lord, and never having made it known, therefore, when she saw that all the servants of Lamoni had fallen to the earth, and also her mistress, the queen, and the king, and Ammon lay prostrate upon the earth, she knew that it was the power of God; and supposing that this opportunity, by making known unto the people what had happened among them, that by beholding this scene it would cause them to believe in the power of God, therefore she ran forth from house to house, making it known unto the people.

And they began to assemble themselves together unto the house of the king. And there came a multitude, and to their astonishment, they beheld the king, and the queen, and their servants prostrate upon the earth, and they all lay there as though they were dead; and they also saw Ammon, and behold, he was a Nephite.

And now the people began to murmur among themselves; some saying that it was a great evil that had come upon them, or upon the king and his house, because he had suffered that the Nephite should remain in the land.

But others rebuked them, saying: The king hath brought this evil upon his house, because he slew his servants who had had their flocks scattered at the waters of Sebus.

- 21 At sila rin ay pinagsabihan ng mga yaong lalaking nagsitindig sa mga tubig ng Sebus at siyang nagkalat ng mga kawan na pag-aari ng hari, sapagkat sila ay galit kay Ammon dahil sa bilang ng kanyang napatay sa kanilang mga kapatid sa mga tubig ng Sebus, habang ipinagtatanggol ang mga kawan ng hari.
- 22 Ngayon, isa sa kanila, na ang kapatid na lalaki ay napatay ng espada ni Ammon, sa labis na galit kay Ammon ay hinugot ang kanyang espada at lumusob upang itarak niya ito kay Ammon, upang patayin siya; at nang itaas niya ang espada upang saksakin siya, dinggin, bumagsak siyang patay.
- 23 Ngayon, nakikita nating si Ammon ay hindi maaaring mapatay, sapagkat sinabi ng Panginoon kay Mosias na kanyang ama: Pangangalagaan ko siya, at mangyayari ito sa kanya alinsunod sa iyong pananampalataya—kaya nga, ipinagkatiwala siya ni Mosias sa Panginoon.
- 24 At ito ay nangyari na nang mamasdan ng maraming tao na bumagsak na patay ang lalaki, na siyang nagtaas ng espada upang patayin si Ammon, na nanaig ang takot sa kanilang lahat, at hindi nila tinangkang iunat ang kanilang mga kamay upang hawakan siya o sinuman sa mga yaong nangalugmok; at nagsimula silang muling manggilalas sa kanilang sarili kung ano kaya ang sanhi ng dakilang kapangyarihang ito, o ano ang ibig sabihin ng lahat ng bagay na ito.
- 25 At ito ay nangyari na marami sa kanila ang nagsabi na si Ammon ang Dakilang Espiritu, at ang iba ay nagsabi naman na siya ay isinugo ng Dakilang Espiritu;
- 26 Subalit pinagsabihan silang lahat ng iba, sinasabing isa siyang halimaw, na isinugo mula sa mga Nephita upang parusahan sila.
- 27 At may ilang nagsabing isinugo si Ammon ng Dakilang Espiritu upang sila ay pahirapan dahil sa kanilang mga kasamaan; at na ang Dakilang Espiritu ang palaging nangangalaga sa mga Nephita, na siyang palaging nagliligtas sa kanila mula sa kanilang mga kamay; at sinabi nila na ang Dakilang Espiritu na ito ang siyang lumipol sa marami sa kanilang mga kapatid na mga Lamanita.

Ug gibadlong usab sila niadtong mga tawo kinsa mibarog didto sa mga tubig sa Sebus ug mipatibulaag sa mga panon nga gipanag-ya sa hari, kay sila nasuko ni Ammon tungod sa gidaghanon sa iyang gipamatay sa ilang kaigsuonan didto sa katubigan sa Sebus, samtang nanalipod sa mga panon sa hari.

Karon, ang usa kanila, kansang igsoon nga lalaki napatay gamit ang espada ni Ammon, kay hilabihan ang iyang kasuko ni Ammon, miibot sa iyang espada ug miduol aron tigbason si Ammon, sa pagpatay kaniya; ug sa iyang paghuyad sa iyang espada aron pagtigbas kaniya, tan-awa, nahagsa siya nga patay.

Karon makita nato nga si Ammon dili mapatay, kay ang Ginoo nag-ingon ngadto kang Mosiah, nga iyang amahan: Ako mopanalipod kaniya, ug kini mahimo ngadto kaniya sumala sa imong pagtuo—busa, siya gisalig ni Mosiah ngadto sa Ginoo.

Ug nahitabo nga sa dihang ang pundok sa mga tawo nakakita nga ang tawo namatay, kinsa mihulbot sa espada aron sa pagpatay kang Ammon, ang kahadlok miabot kanilang tanan, ug wala sila mangahas sa paggamit sa ilang mga kamot aron sa paghikap kaniya o bisan kinsa niadtong kinsa nangatumba; ug misugod na usab sila sa pagkahibulong sa ilang mga kaugalingon kon unsa kaha ang hinungdan niining dako nga gahom, o unsa ang gipasabot niining tanan nga butang.

Ug nahitabo nga dihay daghan taliwala kanila kinsa miingon nga si Ammon mao ang Gamhanang Espiritu, ug ang uban miingon nga siya gipadala niana nga Gamhanang Espiritu;

Apan ang uban mibadlong kanilang tanan, nga nag-ingon nga siya usa ka mangtas, kinsa gipadala gikan sa mga Nephita aron sa paghasol kanila.

Ug dihay uban kinsa miingon nga si Ammon gipadala sa Gamhanang Espiritu aron sa pagsakit kanila tungod sa ilang mga kadaotan; ug nga kining Gamhanang Espiritu sa kanunay nagbantay sa mga Nephita, kinsa mao ang nagluwas kanila gikan sa ilang mga kamot; ug miingon sila nga kini mao ang Gamhanang Espiritu kinsa naglaglag sa daghan sa ilang kaigsuonan, ang mga Lamanita.

And they were also rebuked by those men who had stood at the waters of Sebus and scattered the flocks which belonged to the king, for they were angry with Ammon because of the number which he had slain of their brethren at the waters of Sebus, while defending the flocks of the king.

Now, one of them, whose brother had been slain with the sword of Ammon, being exceedingly angry with Ammon, drew his sword and went forth that he might let it fall upon Ammon, to slay him; and as he lifted the sword to smite him, behold, he fell dead.

Now we see that Ammon could not be slain, for the Lord had said unto Mosiah, his father: I will spare him, and it shall be unto him according to thy faith—therefore, Mosiah trusted him unto the Lord.

And it came to pass that when the multitude beheld that the man had fallen dead, who lifted the sword to slay Ammon, fear came upon them all, and they durst not put forth their hands to touch him or any of those who had fallen; and they began to marvel again among themselves what could be the cause of this great power, or what all these things could mean.

And it came to pass that there were many among them who said that Ammon was the Great Spirit, and others said he was sent by the Great Spirit;

But others rebuked them all, saying that he was a monster, who had been sent from the Nephites to torment them.

And there were some who said that Ammon was sent by the Great Spirit to afflict them because of their iniquities; and that it was the Great Spirit that had always attended the Nephites, who had ever delivered them out of their hands; and they said that it was this Great Spirit who had destroyed so many of their brethren, the Lamanites.

28 At sa gayon nagsimulang maging matalim ang mga pagtatalu-talo sa kanila. At habang sila ay nasa gayong pagtatalu-talo, ang babaeng tagapagsilbi na siyang nagtipon sa maraming tao ay dumating, at nang kanyang makita ang pagtatalu-talo sa maraming tao, siya ay labis na nalungkot, maging hanggang sa maluha.

29 At ito ay nangyari na siya ay lumapit at hinawakan ang kamay ng reyna na baka sakaling kanyang maitayo siya mula sa lupa; at nang hawakan niya ang kanyang kamay, siya ay bumangon at tumayo sa kanyang mga paa, at sumigaw sa isang malakas na tinig, sinasabing: O mapagpalang Jesus, na nagligtas sa akin mula sa kakila-kilabot na impiyerno! O mapagpalang Diyos, kaawaan ang mga taong ito!

30 At nang sabihin niya ito, pinagdaop niya nang mahigpit ang kanyang mga palad, napupuspos ng kagalakan, nangungusap ng maraming salitang hindi maunawaan; at nang magawa na niya ito, hinawakan niya ang haring si Lamoni sa kamay, at dinggin, siya ay bumangon at tumayo sa kanyang mga paa.

31 At siya, nakikita ang pagtatalu-talo sa kanyang mga tao, ay kaagad-agad na lumapit at nagsimulang pagsabihan sila, at ituro sa kanila ang mga salitang kanyang narinig mula sa bibig ni Ammon; at kasindami ng nakarinig ng kanyang mga salita ang naniwala at nagbalik-loob sa Panginoon.

32 Subalit marami sa kanila ang tumangging makinig sa kanyang mga salita; kaya nga, humayo sila sa kani-kanilang landas.

33 At ito ay nangyari na nang bumangon si Ammon, siya rin ay nangaral sa kanila, at gayundin ang lahat ng tagapagsilbi ni Lamoni; at ipinahayag nilang lahat sa mga tao ang gayunding bagay—na ang kanilang mga puso ay nagbago; na wala na silang pagnanais pang gumawa ng masama.

34 At dinggin, marami ang nagpahayag sa mga tao na sila ay nakakita ng mga anghel at nakipag-usap sa kanila; at sa gayon sila nangusap sa kanila tungkol sa mga bagay ng Diyos, at sa kanyang katwiran.

35 At ito ay nangyari na marami ang naniwala sa kanilang mga salita; at kasindami ng naniwala ang nabinyagan; at sila ay naging mga matwid na tao, at sila ay nagtatag ng isang simbahan sa kanila.

Ug sa ingon niana nagsugod sa pagkagrabe ang panagbingkil taliwala kanila. Ug samtang nagkabingkil sila, ang sulugoon nga babaye kinsa nakapahimo sa pundok sa mga tawo nga magpundok miabot, ug sa dihang nakita niya ang panagbingkil sa pundok sa mga tawo hilabihan ang iyang kasubo, gani mihilak.

Ug nahitabo nga miduol siya ug migunit sa kamot sa rayna, basin iyang mapatindog siya gikan sa yuta; ug sa dihang iyang nagunitan ang iyang kamot mibangon siya ug mibarog sa iyang mga tiil, ug misinggit sa makusog nga tingog, nga nag-ingon: O bulahan nga Jesus, kinsa miluwas kanako gikan sa makahahadlok nga impiyerno! O bulahan nga Dios, kaloy-i kini nga katawhan!

Ug sa dihang nasulti niya kini, mihakgom siya sa iyang mga kamot, kay napuno sa kamaya, namulong og daghan nga pulong nga dili masabot; ug sa dihang nahimo niya kini, iyang gigunitan ang hari, si Lamoni, sa kamot, ug tan-awa mibangon siya ug mibarog sa iyang mga tiil.

Ug siya, dihadhiha, nga nakakita sa panagbingkil sa iyang katawhan, milakaw ug misugod sa pagbadlong kanila, ug sa pagtudlo kanila sa mga pulong nga iyang nadungog gikan sa baba ni Ammon; ug ang kadaghanan nga nakadungog sa iyang mga pulong mituo, ug nakabig ngadto sa Ginoo.

Apan dihay daghan kanila kinsa dili mamati sa iyang mga pulong; busa nanglakaw sila.

Ug nahitabo nga sa dihang si Ammon mibangon siya usab nangalagad ngadto kanila, ug usab ang tanan nga mga sulugoon ni Lamoni; ug silang tanan mipahayag ngadto sa katawhan sa sama nga butang—nga ang ilang mga kasingkasing nausab; nga sila wala nay tinguha sa pagbuhat og daotan.

Ug tan-awa, daghan ang mipahayag ngadto sa katawhan nga sila nakakita og mga anghel ug nakigsulti kanila; ug sa ingon niana sila misulti kanila sa mga butang sa Dios, ug sa iyang pagkamatarong.

Ug nahitabo nga dihay daghan nga mituo sa ilang mga pulong; ug ang kadaghanan nga mituo nabunyagan; ug nahimo silang usa ka matarong nga katawhan, ug mitukod sila og simbahan taliwala kanila.

And thus the contention began to be exceedingly sharp among them. And while they were thus contending, the woman servant who had caused the multitude to be gathered together came, and when she saw the contention which was among the multitude she was exceedingly sorrowful, even unto tears.

And it came to pass that she went and took the queen by the hand, that perhaps she might raise her from the ground; and as soon as she touched her hand she arose and stood upon her feet, and cried with a loud voice, saying: O blessed Jesus, who has saved me from an awful hell! O blessed God, have mercy on this people!

And when she had said this, she clasped her hands, being filled with joy, speaking many words which were not understood; and when she had done this, she took the king, Lamoni, by the hand, and behold he arose and stood upon his feet.

And he, immediately, seeing the contention among his people, went forth and began to rebuke them, and to teach them the words which he had heard from the mouth of Ammon; and as many as heard his words believed, and were converted unto the Lord.

But there were many among them who would not hear his words; therefore they went their way.

And it came to pass that when Ammon arose he also administered unto them, and also did all the servants of Lamoni; and they did all declare unto the people the selfsame thing—that their hearts had been changed; that they had no more desire to do evil.

And behold, many did declare unto the people that they had seen angels and had conversed with them; and thus they had told them things of God, and of his righteousness.

And it came to pass that there were many that did believe in their words; and as many as did believe were baptized; and they became a righteous people, and they did establish a church among them.

At sa gayon nagsimula ang gawain ng Panginoon sa mga Lamanita; sa gayon nagsimulang ibuhos ng Panginoon ang kanyang Espiritu sa kanila; at nakikita nating nakaunat ang kanyang bisig sa lahat ng taong magsisisi at maniniwala sa kanyang pangalan.

Ug sa ingon niana nagsugod ang buluhaton sa Ginoo diha sa mga Lamanita; sa ingon niana ang Ginoo misugod sa pagbu-bo sa iyang Espiritu diha kanila; ug nakita nato nga ang iyang bukton gitunol ngadto sa tanang katawhan kinsa mohinulsol ug motuo sa iyang ngalan.

And thus the work of the Lord did commence among the Lamanites; thus the Lord did begin to pour out his Spirit upon them; and we see that his arm is extended to all people who will repent and believe on his name.

Alma 20

- 1 At ito ay nangyari na nang maitatag nila ang isang simbahan sa lupaing yaon, hiniling ni haring Lamoni na samahan siya ni Ammon sa lupain ng Nephi upang kanyang maipakilala siya sa kanyang ama.
- 2 At ang tinig ng Panginoon ay nangusap kay Ammon, sinasabing: Hindi ka aahon sa lupain ng Nephi, sapagkat dinggin, pagtatangkaan ng hari ang iyong buhay; subalit magtungo ka sa lupain ng Midoni; sapagkat dinggin, ang iyong kapatid na si Aaron, at gayundin sina Muloki at Amma ay nasa bilangguan.
- 3 Ngayon, ito ay nangyari na nang marinig ito ni Ammon, sinabi niya kay Lamoni: Dinggin, ang akin pong kapatid at mga kapanalig ay nasa bilangguan sa Midoni, at hahayo po ako upang mapalaya ko sila.
- 4 Ngayon, sinabi ni Lamoni kay Ammon: Nalalaman ko, sa lakas ng Panginoon ay magagawa mo ang lahat ng bagay. Subalit dinggin, ako ay sasama sa iyo sa lupain ng Midoni; sapagkat ang hari ng lupaing Midoni, na ang pangalan ay Antiomno, ay aking kaibigan; kaya nga, magtutungo ako sa lupain ng Midoni, upang masuyo ko ang hari ng lupaing, at palalabasin niya ang iyong mga kapatid mula sa bilangguan. Ngayon, sinabi ni Lamoni sa kanya: Sino ang nagsabi sa iyo na ang iyong mga kapatid ay nasa bilangguan?
- 5 At sinabi ni Ammon sa kanya: Wala pong sinumang nagsabi sa akin, maliban sa Diyos; at sinabi po niya sa akin—Humayo at palayain ang iyong mga kapatid, sapagkat sila ay nasa bilangguan sa lupain ng Midoni.
- 6 Ngayon, nang marinig ito ni Lamoni ay iniutos niya sa kanyang mga tagapagsilbi na ihanda ang kanyang mga kabayo at kanyang mga karuwahe.
- 7 At sinabi niya kay Ammon: Halina, sasama ako sa iyo sa lupain ng Midoni, at doon, ako ay makikiusap sa hari na palabasin niya sa bilangguan ang iyong mga kapatid.
- 8 At ito ay nangyari na habang naglalakbay sina Ammon at Lamoni patungo roon, nakasalubong nila ang ama ni Lamoni na siyang hari ng buong lupaing.

Alma 20

Ug nahitabo nga sa dihang sila nakatukod og usa ka simbahan niana nga yuta, nga si hari Lamoni nagtinguha nga si Ammon mokuyog kaniya ngadto sa yuta sa Nephi, aron iyang ipahimamat kaniya ang iyang amahan.

Ug ang tingog sa Ginoo miabot ni Ammon, nga nag-ingon: Dili ka moadto sa yuta sa Nephi, kay tan-awa, ang hari nagtinguha sa imong kinabuhi; apan moadto ka sa yuta sa Middoni; kay tan-awa, ang imong igsoon nga si Aaron, ug usab si Muloki ug si Ammah anaa sa bilanggoan.

Karon nahitabo nga sa dihang si Ammon nakadungog niini, giingnan niya si Lamoni: Tan-awa, ang akong mga igsoon ug kaigsuonan atua sa bilanggoan sa Middoni, ug moadto ko aron maluwas nako sila.

Karon si Lamoni miingon ni Ammon: Nasayod ko, nga pinaagi sa gahom sa Ginoo mahimo nimo ang tanan nga butang. Apan tan-awa, mokuyog ko nimo ngadto sa yuta sa Middoni; kay ang hari sa yuta sa Middoni, kansang ngalan mao si Antiomno, akong higala; busa moadto ko sa yuta sa Middoni, aron akong ulog-ulogan ang hari sa yuta, ug buhian niya ang imong kaigsuonan gikan sa bilanggoan. Karon si Lamoni miingon kaniya: Kinsa ang nagsulti kanimo nga ang imong kaigsuonan anaa sa bilanggoan?

Ug si Ammon miingon kaniya: Walay laing nagsulti kanako, gawas sa Dios; ug miingon siya kanako—Lakaw ug luwasa ang imong kaigsuonan, kay sila naa sa bilanggoan sa yuta sa Middoni.

Karon sa dihang si Lamoni nakadungog niini gisugo niya ang iyang mga sulugoon nga andamon ang iyang mga kabayo ug ang iyang mga karuwahe.

Ug giingnan niya si Ammon: Dali, mokuyog ko nimo paingon sa yuta sa Middoni, ug didto hangyoon nako ang hari nga iyang buhian ang imong kaigsuonan gikan sa bilanggoan.

Ug nahitabo nga samtang si Ammon ug si Lamoni nagpaingon didto, ilang nasugatan ang amahan ni Lamoni, kinsa mao ang hari sa tibuok yuta.

Alma 20

And it came to pass that when they had established a church in that land, that king Lamoni desired that Ammon should go with him to the land of Nephi, that he might show him unto his father.

And the voice of the Lord came to Ammon, saying: Thou shalt not go up to the land of Nephi, for behold, the king will seek thy life; but thou shalt go to the land of Middoni; for behold, thy brother Aaron, and also Muloki and Ammah are in prison.

Now it came to pass that when Ammon had heard this, he said unto Lamoni: Behold, my brother and brethren are in prison at Middoni, and I go that I may deliver them.

Now Lamoni said unto Ammon: I know, in the strength of the Lord thou canst do all things. But behold, I will go with thee to the land of Middoni; for the king of the land of Middoni, whose name is Antiomno, is a friend unto me; therefore I go to the land of Middoni, that I may flatter the king of the land, and he will cast thy brethren out of prison. Now Lamoni said unto him: Who told thee that thy brethren were in prison?

And Ammon said unto him: No one hath told me, save it be God; and he said unto me—Go and deliver thy brethren, for they are in prison in the land of Middoni.

Now when Lamoni had heard this he caused that his servants should make ready his horses and his chariots.

And he said unto Ammon: Come, I will go with thee down to the land of Middoni, and there I will plead with the king that he will cast thy brethren out of prison.

And it came to pass that as Ammon and Lamoni were journeying thither, they met the father of Lamoni, who was king over all the land.

- 9 At dinggin, sinabi ng ama ni Lamoni sa kanya: Bakit hindi ka nagtungo sa piging sa dakilang araw na yaon nang magpapiging ako para sa aking mga anak, at sa aking mga tao?
- 10 At sinabi rin niya: Saan ka patutungo kasama ng Nephita na ito, na isa sa mga anak ng sinungaling?
- 11 At ito ay nangyari na ipinaalam sa kanya ni Lamoni kung saan siya patutungo, sapagkat siya ay natakot na galitin siya.
- 12 At sinabi rin niya sa kanya ang lahat ng dahilan ng pananatili niya sa kanyang sariling kaharian, kung kaya't hindi siya nakatungo sa kanyang ama sa piging na inihanda niya.
- 13 At ngayon, nang maipaalam sa kanya ni Lamoni ang lahat ng bagay na ito, dinggin, sa pangigigilalas niya, ang kanyang ama ay nagalit sa kanya, at nagsabi: Lamoni, isusuko mo ang mga Nephita na ito, na mga anak ng sinungaling. Dinggin, ninakawan niya ang ating mga ama; at ngayon, ang kanyang mga anak ay nakikihalubilo na rin sa atin upang magawa nila, sa pamamagitan ng kanilang katusuhan at kanilang mga kasinungalingan, na linlangin tayo, upang muli nila tayong malooban ng ating mga ari-arian.
- 14 Ngayon, inutusan si Lamoni ng kanyang ama na kanyang nararapat patayin si Ammon sa pamamagitan ng espada. At kanyang inutusan din siya na hindi siya nararapat na magtungo sa lupain ng Midoni, kundi siya ay nararapat na magbalik kasama niya sa lupain ng Ismael.
- 15 Subalit sinabi ni Lamoni sa kanya: Hindi ko po papatayin si Ammon, ni hindi po ako babalik sa lupain ng Ismael, kundi ako po ay magtutungo sa lupain ng Midoni upang mapalaya ko ang mga kapatid ni Ammon, sapagkat nalalaman ko pong sila ay mga taong matwid at mga banal na propeta ng tunay na Diyos.
- 16 Ngayon, nang marinig ng kanyang ama ang mga salitang ito, siya ay nagalit sa kanya, at hinugot niya ang kanyang espada upang saksakin siya pabagsak sa lupa.
- Ug tan-awa, giingnan siya sa amahan ni Lamoni: Nganong wala man ka motambong sa kasaulogan nianang mahinungdanon nga adlaw sa dihang ako mihimo og kasaulogan alang sa akong mga anak nga lalaki, ug sa akong katawhan?
- Ug siya usab miingon: Asa ka padulong uban niini nga Nephita, kinsa usa sa mga anak sa usa ka bakakon?
- Ug nahitabo nga si Lamoni mipasabot kaniya kon asa siya padulong, kay siya nahadlok nga makapasilo kaniya.
- Ug siya usab misulti kaniya sa tanan nga hinungdan sa iyang pagpabilin sa iyang kaugalingon nga gingharian, nganong wala siya moadto sa iyang amahan sa kasaulogan nga iyang giandam.
- Ug karon sa dihang gipasabot ni Lamoni kaniya ang tanan nga butang, tan-awa, sa iyang katingala, ang iyang amahan nasuko kaniya, ug miingon: Lamoni, imong tuyo ang pagluwas niini nga mga Nephita, kinsa mao ang mga anak sa usa ka bakakon. Tan-awa, gitulis niya ang atong mga amahan; ug karon ang iyang mga anak usab moipon kanato aron sila, pinaagi sa ilang mga pagkamalipoton ug sa ilang mga pagpamakak, molingla kanato, aron tulison kita pag-usab sa atong kabtangan.
- Karon ang amahan ni Lamoni misugo kaniya nga kinahanglan nga iyang patyon si Ammon pinaagi sa espada. Ug misugo usab siya kaniya nga dili siya moadto sa yuta sa Middoni, apan nga siya kinahanglan mobalik uban kaniya ngadto sa yuta sa Ishmael.
- Apan si Lamoni miingon kaniya: Dili nako patyon si Ammon, ni ako mobalik sa yuta sa Ishmael, apan moadto ko sa yuta sa Middoni aron akong mapabuhian ang kaigsuonan ni Ammon, kay nasayod ako nga sila makiangayon nga mga tawo ug balaan nga mga propeta sa tinuod nga Dios.
- Karon sa dihang nadungog sa iyang amahan kini nga mga pulong, siya nasuko kaniya, ug iyang giibot ang espada aron siya motigbas kaniya ngadto sa yuta.
- And behold, the father of Lamoni said unto him: Why did ye not come to the feast on that great day when I made a feast unto my sons, and unto my people?
- And he also said: Whither art thou going with this Nephite, who is one of the children of a liar?
- And it came to pass that Lamoni rehearsed unto him whither he was going, for he feared to offend him.
- And he also told him all the cause of his tarrying in his own kingdom, that he did not go unto his father to the feast which he had prepared.
- And now when Lamoni had rehearsed unto him all these things, behold, to his astonishment, his father was angry with him, and said: Lamoni, thou art going to deliver these Nephites, who are sons of a liar. Behold, he robbed our fathers; and now his children are also come amongst us that they may, by their cunning and their lyings, deceive us, that they again may rob us of our property.
- Now the father of Lamoni commanded him that he should slay Ammon with the sword. And he also commanded him that he should not go to the land of Middoni, but that he should return with him to the land of Ishmael.
- But Lamoni said unto him: I will not slay Ammon, neither will I return to the land of Ishmael, but I go to the land of Middoni that I may release the brethren of Ammon, for I know that they are just men and holy prophets of the true God.
- Now when his father had heard these words, he was angry with him, and he drew his sword that he might smite him to the earth.

17 Subalit tumindig si Ammon at sinabi sa kanya: Dinggin, hindi po ninyo papatayin ang inyong anak; gayunpaman, higit na mabuting siya po ay pumanaw kaysa sa inyo, sapagkat dinggin, siya po ay nagsisi na ng kanyang mga kasalanan; subalit kung papanaw po kayo sa panahong ito, sa inyong galit, ang inyo pong kaluluwa ay hindi maliligtas.

18 At muli, kinakailangan pong magpigil kayo; sapagkat kung papatayin ninyo ang inyong anak, siya po na isang taong walang sala, na ang kanya pong dugo ay daraing mula sa lupa sa Panginoon niyang Diyos, upang ang paghihiganti ay mapasainyo; at malamang na mawala po sa inyo ang inyong kaluluwa.

19 Ngayon, nang sabihin ni Ammon ang mga salitang ito sa kanya, kanyang tinugon siya, sinasabing: Nalalaman ko na kung papatayin ko ang aking anak na padadanakin ko ang dugo ng walang sala; sapagkat ikaw ang naghangad na mapatay siya.

20 At iniunat niya ang kanyang kamay upang patayin si Ammon. Subalit napaglabanan ni Ammon ang kanyang mga saksak, at sinugatan din ang kanyang kamay upang hindi niya ito magamit.

21 Ngayon, nang makita ng hari na siya ay kayang patayin ni Ammon, siya ay nagsimulang magmakaawa kay Ammon na huwag kitlin ang kanyang buhay.

22 Subalit itinaas ni Ammon ang kanyang espada, at sinabi sa kanya: Dinggin, sasaksakin ko po kayo maliban kung inyong ipagkaloob sa akin na ang aking mga kapatid ay mapalaya sa bilangguan.

23 Ngayon, ang hari, na natatakot na mawala ang kanyang buhay, ay nagsabi: Kung hindi mo ako papatayin ay ipagkaloob ko sa iyo ang anumang hihingin mo, maging ang kalahati ng kaharian.

24 Ngayon, nang makita ni Ammon na nagawa niya sa matandang hari ang alinsunod sa kanyang nais, sinabi niya sa kanya: Kung ipagkaloob po ninyo na ang aking mga kapatid ay palabasin sa bilangguan, at na mananatili rin kay Lamoni ang kanyang kaharian, at hindi po kayo magagalit sa kanya, sa halip, ipagkaloob po na magawa niya ang naaayon sa kanyang sariling mga naisin sa anumang bagay na iniisip niya, sa gayon hindi ko po kayo papatayin; kung hindi, kayo po ay sasaksakin ko pabagsak sa lupa.

Apan si Ammon mibarog ug miingon kaniya: Tan-awa, dili ka angay nga mopatay sa imong anak; bisan pa, mas maayo pa nga siya mapukan kay kanimo, kay tan-awa, siya nakahinulsol na sa iyang kasalanan; apan kon ikaw ang mapukan karon nga panahon, diha sa imong kasuko, ang imong kalag dili gayod maluwas.

Ug usab, kinahanglan nga ikaw magpugong; kay kon imong mapatay ang imong anak, siya nga usa ka tawo nga walay sala, ang iyang dugo mangamuyo gikan sa yuta ngadto sa Ginoo nga iyang Dios, alang sa usa ka panimalos nga modangat kanimo; ug basin malaglag ang imong kalag.

Karon sa dihang si Ammon nakasulti niini nga mga pulong ngadto kaniya, siya mitubag kaniya, nga nag-ingon: Nasayod ko nga kon ako mopatay sa akong anak, nga ako mopaagas sa dugo sa walay sala; kay ikaw ang nagtinguha sa paglaglag kaniya.

Ug mipatuyhad siya sa iyang kamot aron patyon si Ammon. Apan si Ammon misanta sa iyang mga pagtigbas, ug usab mitigbas sa iyang bukton nga siya dili makagamit niini.

Karon sa dihang nakita sa hari nga si Ammon makapatay kaniya, misugod siya sa pagpakiluoy kang Ammon nga siya moluwas sa iyang kinabuhi.

Apan si Ammon miisa sa iyang espada, ug miingon ngadto kaniya: Tan-awa, ako motigbas kanimo gawas kon ihatag nimo nako ang pagtugot nga ang akong kaigsuonan mabuhian gikan sa bilangguan.

Karon ang hari, nahadlok nga mawad-an sa iyang kinabuhi, miingon: Kon dili ko nimo patyon akong ihatag kanimo ang bisan unsa nga imong pangayoon, bisan ang katunga sa akong gingharian.

Karon sa dihang nakita ni Ammon nga iyang naimpluwensya ang tigulang nga hari sumala sa iyang tinguha, miingon siya kaniya: Kon ikaw motugot nga ang akong kaigsuonan mabuhian gikan sa bilangguan, ug usab nga si Lamoni makapadayon sa pagpanag-iya sa iyang gingharian, ug nga ikaw dili masilo kaniya, apan motugot nga makabuhat siya sumala sa iyang kaugalingon nga mga tinguha sa bisan unsa nga butang nga iyang mahunahunaan, kon mao ako dili mopatay kanimo; kay kon dili ako motigbas kanimo ngadto sa yuta.

But Ammon stood forth and said unto him: Behold, thou shalt not slay thy son; nevertheless, it were better that he should fall than thee, for behold, he has repented of his sins; but if thou shouldst fall at this time, in thine anger, thy soul could not be saved.

And again, it is expedient that thou shouldst forbear; for if thou shouldst slay thy son, he being an innocent man, his blood would cry from the ground to the Lord his God, for vengeance to come upon thee; and perhaps thou wouldst lose thy soul.

Now when Ammon had said these words unto him, he answered him, saying: I know that if I should slay my son, that I should shed innocent blood; for it is thou that hast sought to destroy him.

And he stretched forth his hand to slay Ammon. But Ammon withstood his blows, and also smote his arm that he could not use it.

Now when the king saw that Ammon could slay him, he began to plead with Ammon that he would spare his life.

But Ammon raised his sword, and said unto him: Behold, I will smite thee except thou wilt grant unto me that my brethren may be cast out of prison.

Now the king, fearing he should lose his life, said: If thou wilt spare me I will grant unto thee whatsoever thou wilt ask, even to half of the kingdom.

Now when Ammon saw that he had wrought upon the old king according to his desire, he said unto him: If thou wilt grant that my brethren may be cast out of prison, and also that Lamoni may retain his kingdom, and that ye be not displeased with him, but grant that he may do according to his own desires in whatsoever thing he thinketh, then will I spare thee; otherwise I will smite thee to the earth.

25 Ngayon, nang sabihin ni Ammon ang mga salitang ito, ang hari ay nagsimulang magsaya dahil sa kanyang buhay.

26 At nang makita niyang walang hangad si Ammon na patayin siya, at nang kanya ring makita ang dakilang pagmamahal na taglay niya para sa kanyang anak na si Lamoni, siya ay labis na nanggilalas, at sinabi: Dahil sa ito lamang ang hiniling mo, na palayain ko ang iyong mga kapatid, at pahintulutang manatili sa anak kong si Lamoni ang kanyang kaharian; dinggin, ipagkakaloob ko sa iyo na manatili sa aking anak ang kanyang kaharian mula ngayon at magpakailanman; at hindi ko na siya pamamahalaan pa—

27 At ipagkakaloob ko rin sa iyo na ang iyong mga kapatid ay mapalabas sa bilangguan, at makatutungo ka at ang iyong mga kapatid sa akin, sa aking kaharian; sapagkat lubos kong nanaising makita ka. Sapagkat ang hari ay labis na nanggilalas sa mga salitang sinabi niya, at sa mga salita ring sinabi ng kanyang anak na si Lamoni, kaya nga nagnais siyang malaman ang mga ito.

28 At ito ay nangyari na nagpatuloy sina Ammon at Lamoni sa kanilang paglalakbay patungo sa lupain ng Midoni. At nakuha ni Lamoni ang pagsang-ayon sa paningin ng hari ng lupain; kaya nga, ang mga kapatid ni Ammon ay pinalabas sa bilangguan.

29 At nang makatagpo sila ni Ammon ay labis siyang nalungkot, sapagkat dinggin, sila ay mga nakahubad, at ang kanilang mga balat ay labis na nagasgas dahil sa pagkakagapos ng matitibay na lubid. At sila ay nagdanas din ng gutom, uhaw, at lahat ng uri ng paghihirap; gayunpaman, sila ay naging matiusin sa lahat ng kanilang mga pagdurusa.

30 At, tulad ng nangyari, naging kapalaran nilang mahulog sa mga kamay ng higit na mapagmatigas at higit na matitigas ang leeg na mga tao; kaya nga sila ay tumangging makinig sa kanilang mga salita, at kanilang itinaboy silang palabas, at hinambalos sila, at itinaboy sila mula sa bahay-bahay, at mula sa isang lugar sa isa pang lugar, maging hanggang sa makarating sila sa lupain ng Midoni; at doon sila ay dinakip at itinaon sa bilangguan, at iginapos ng matitibay na lubid, at nanatili sa bilangguan sa loob ng maraming araw, at pinalaya nina Lamoni at Ammon.

Karon sa dihang si Ammon nakasulti niini nga mga pulong, ang hari nagsugod sa pagmaya tungod sa iyang kinabuhì.

Ug sa dihang iyang nakita nga si Ammon walay tinguha sa pagpatay kaniya, ug sa dihang iyang nakita usab ang iyang dakong gugma alang sa iyang anak nga si Lamoni, natingala siya sa hilabihan, ug miingon: Tungod kay mao lamang kini ang imong gitinguha, nga akong buhian ang imong kaigsuonan, ug motugot nga ang akong anak nga si Lamoni magpadayon sa pagpanag-iy sa iyang gingharian, tan-awa, akong itugot kanimo nga ang akong anak makapadayon sa pagpanag-iy sa iyang gingharian gikan karon ug sa kahangtoran; ug ako dili na magmando kaniya—

Ug usab akong itugot kanimo nga ang imong kaigsuonan mabuhian gikan sa bilanggoan, ug ikaw ug ang imong kaigsoonan mahimong moduol kanako, sa akong gingharian; kay dako ang akong tinguha nga makigkita kanimo. Kay dako ang katingala sa hari sa mga pulong nga iyang gipamulong, ug usab sa mga pulong nga gipamulong sa iyang anak nga si Lamoni, busa siya matinguhaon nga makakat-on niini.

Ug nahitabo nga si Ammon ug si Lamoni mipadayon sa ilang panaw paingon sa yuta sa Middoni. Ug si Lamoni nakabaton og maayong pagtagad sa mga mata sa hari sa yuta; busa ang kaigsuonan ni Ammon gibuhian gikan sa bilanggoan.

Ug sa dihang si Ammon nakakita kanila hilabihan ang iyang kasubo, kay tan-awa mga hubo sila, ug ang ilang mga panit nangasamad pag-ayo tungod sa paggapos sa lig-on nga mga pisi. Ug nag-antos usab sila sa kagutom, kauhaw, ug sa tanan nga matang sa kasakit; bisan pa niana sila nagmapailobon sa ilang tanan nga pag-antos.

Ug, samtang kini nahitabo, kini mao ang ilang kapalaran nga mahulog sa mga kamot sa labaw pa ka tig-a ug labaw pa ka tikig og liog nga katawhan; busa dili sila mopatalinghog sa ilang mga pulong, ug sila misalikway kanila, ug mibunal kanila, ug miabog kanila gikan sa usa ka balay ngadto sa laing balay, ug gikan sa laing dapit ngadto sa laing dapit, gani hangtod nga sila miabot sa yuta sa Middoni; ug didto gidakop ug gibalhog sila sa bilanggoan, ug gigapos sa lig-on nga mga pisi, ug gibilanggo sulod sa daghang adlaw, ug giluwat sila ni Lamoni ug Ammon.

Now when Ammon had said these words, the king began to rejoice because of his life.

And when he saw that Ammon had no desire to destroy him, and when he also saw the great love he had for his son Lamoni, he was astonished exceedingly, and said: Because this is all that thou hast desired, that I would release thy brethren, and suffer that my son Lamoni should retain his kingdom, behold, I will grant unto you that my son may retain his kingdom from this time and forever; and I will govern him no more—

And I will also grant unto thee that thy brethren may be cast out of prison, and thou and thy brethren may come unto me, in my kingdom; for I shall greatly desire to see thee. For the king was greatly astonished at the words which he had spoken, and also at the words which had been spoken by his son Lamoni, therefore he was desirous to learn them.

And it came to pass that Ammon and Lamoni proceeded on their journey towards the land of Middoni. And Lamoni found favor in the eyes of the king of the land; therefore the brethren of Ammon were brought forth out of prison.

And when Ammon did meet them he was exceedingly sorrowful, for behold they were naked, and their skins were worn exceedingly because of being bound with strong cords. And they also had suffered hunger, thirst, and all kinds of afflictions; nevertheless they were patient in all their sufferings.

And, as it happened, it was their lot to have fallen into the hands of a more hardened and a more stiffnecked people; therefore they would not hearken unto their words, and they had cast them out, and had smitten them, and had driven them from house to house, and from place to place, even until they had arrived in the land of Middoni; and there they were taken and cast into prison, and bound with strong cords, and kept in prison for many days, and were delivered by Lamoni and Ammon.

Ang ulat ng pangangaral nina Aaron, at Muloki, at ng kanilang mga kapatid, sa mga Lamanita.

Alma 21

- 1 Ngayon, nang maghiwa-hiwalay si Ammon at ang kanyang mga kapatid sa mga hangganan ng lupain ng mga Lamanita, dinggin, si Aaron ay humayo sa kanyang paglalakbay patungo sa lupaing tinatawag ng mga Lamanita na Jerusalem, tinawag ito alinsunod sa lupang sinilangan ng kanilang mga ama; at ito ay malayo, katabi ng mga hangganan ng Mormon.
- 2 Ngayon, ang mga Lamanita at ang mga Amalekita at ang mga tao ni Amulon ay nagtayo ng isang dakilang lungsod, na tinawag na Jerusalem.
- 3 Ngayon, ang mga Lamanita sa kanilang sarili ay sapat nang matitigas, subalit ang mga Amalekita at ang mga Amulonita ay higit na matitigas; kaya nga nagawa nilang patigas ng mga Lamanita ang kanilang mga puso, upang labis na lumala ang kanilang kasamaan at kanilang mga karumal-dumal na gawain.
- 4 At ito ay nangyari na dumating si Aaron sa lungsod ng Jerusalem, at unang nagsimulang mangaral sa mga Amalekita. At siya ay nagsimulang mangaral sa kanila sa kanilang mga sinagoga, sapagkat sila ay nagtayo ng mga sinagoga alinsunod sa orden ng mga Nehor; sapagkat marami sa mga Amalekita at sa mga Amulonita ang naaalinsunod sa orden ng mga Nehor.
- 5 Samakatwid, nang pumasok si Aaron sa isa sa kanilang mga sinagoga upang mangaral sa mga tao, at habang nangungusap siya sa kanila, dinggin, may tumindig na isang Amalekita at nagsimulang makipagtalos sa kanya, sinasabing: Ano itong pinatotohanan mo? Nakakita ka ba ng anghel? Bakit hindi nagpapakita sa amin ang mga anghel? Dinggin, hindi ba kasimbuti ng mga taong ito ang iyong mga tao?

Usa ka asoy sa pagsangyaw nila ni Aaron, ug Muloki, ug sa ilang kaigsoonan, ngadto sa mga Lamanita.

Alma 21

Karon sa dihang si Ammon ug ang iyang kaigsoonan nagkabulag didto sa mga utlanan sa yuta sa mga Lamanita, tan-awa si Aaron mipanaw paingon sa yuta nga gitawag sa mga Lamanita, og Jerusalem, gitawag kini sunod sa yuta nga natawhan sa ilang mga amahan; ug kini layo nga nagsumpay sa mga utlanan sa Mormon.

Karon ang mga Lamanita ug ang mga Amalekita ug ang katawhan ni Amulon nagtukod og dako nga siyudad, nga gitawag og Jerusalem.

Karon ang mga Lamanita tig-a na kaayo, apan ang mga Amalekita ug ang mga Amulonita mas tig-a pa; busa sila ang hinungdan nga ang mga Lamanita nagpatig-a sa ilang mga kasingkasing, nga sila nag-anam sa hilabihan nga pagkadaotan ug sa ilang mga pagkasalawayon.

Ug nahitabo nga si Aaron miabot sa siyudad sa Jerusalem, ug sa sinugdanan misugod sa pagsangyaw ngadto sa mga Amalekita. Ug misugod siya sa pagsangyaw kanila sa ilang mga sinagoga, kay sila mitukod og mga sinagoga sunod sa kapunongan sa mga Nehor; kay daghan sa mga Amalekita ug sa mga Amulonita misunod sa kapunongan ni Nehor.

Busa, sa pagsulod ni Aaron sa usa sa ilang mga sinagoga aron mosangyaw ngadto sa katawhan, ug samtang siya namulong kanila, tan-awa dihay mibarog nga usa ka Amalekita ug nakiglalalis kaniya, nga nag-ingon: Unsa kanang imong gipamatuod? Ikaw nakakita ba og anghel? Nganong dili man magpakita ang mga anghel kanamo? Tan-awa dili ba kini nga katawhan sama ka maayo sa imong katawhan?

An account of the preaching of Aaron, and Muloki, and their brethren, to the Lamanites.

Alma 21

Now when Ammon and his brethren separated themselves in the borders of the land of the Lamanites, behold Aaron took his journey towards the land which was called by the Lamanites, Jerusalem, calling it after the land of their fathers' nativity; and it was away joining the borders of Mormon.

Now the Lamanites and the Amalekites and the people of Amulon had built a great city, which was called Jerusalem.

Now the Lamanites of themselves were sufficiently hardened, but the Amalekites and the Amulonites were still harder; therefore they did cause the Lamanites that they should harden their hearts, that they should wax strong in wickedness and their abominations.

And it came to pass that Aaron came to the city of Jerusalem, and first began to preach to the Amalekites. And he began to preach to them in their synagogues, for they had built synagogues after the order of the Nehors; for many of the Amalekites and the Amulonites were after the order of the Nehors.

Therefore, as Aaron entered into one of their synagogues to preach unto the people, and as he was speaking unto them, behold there arose an Amalekite and began to contend with him, saying: What is that thou hast testified? Hast thou seen an angel? Why do not angels appear unto us? Behold are not this people as good as thy people?

- 6 Sinabi mo rin, maliban kung magsisisi kami ay masasawi kami. Paano mo nalaman ang saloobin at layunin ng aming mga puso? Paano mo nalamang may dahilan upang kami ay magsisi? Paano mo nalamang hindi kami mga matwid na tao? Dinggin, kami ay nagtayo ng mga santuwaryo, at sama-samang tinitipon namin ang aming sarili upang sumamba sa Diyos. Kami ay naniniwalang ililigtas ng Diyos ang lahat ng tao.
- 7 Ngayon, sinabi ni Aaron sa kanya: Naniniwala ka bang paparito ang Anak ng Diyos upang tubusin ang sangkatauhan mula sa kanilang mga kasalanan?
- 8 At sinabi ng lalaki sa kanya: Hindi kami naniniwalang nalalaman mo ang gayong bagay. Hindi kami naniniwala sa mga hangal na kaugaliang ito. Hindi kami naniniwalang nalalaman mo ang mga bagay na mangyayari, ni hindi kami naniniwala na ang iyong mga ama at gayundin ang aming mga ama ay nalaman ang hinggil sa mga bagay na kanilang sinabi, na darating.
- 9 Ngayon, nagsimulang bukatin ni Aaron sa kanila ang mga banal na kasulatan hinggil sa pagpaparito ni Cristo, at gayundin ang hinggil sa pagkabuhay na mag-uli ng mga patay, at na hindi magkakaroon ng pagtubos para sa sangkatauhan maliban sa pamamagitan ng kamatayan at mga pagpapakasakit ni Cristo, at ng pagbabayad-sala ng kanyang dugo.
- 10 At ito ay nangyari na nang simulan niyang ipaliwanag sa kanila ang mga bagay na ito, sila ay nagalit sa kanya, at nagsimulang kutayin siya; at tumanggi silang makinig sa mga salitang kanyang sinabi.
- 11 Samakatwid, nang makita niyang tumanggi silang makinig sa kanyang mga salita, nilisan niya ang kanilang sinagoga, at nagtungo sa isang nayon na tinatawag na Ani-Anti, at doon niya natagpuan si Muloki na ipinangangaral ang salita sa kanila; at gayundin si Ammah at ang kanyang mga kapatid. At sila ay nakipagtalo sa marami tungkol sa salita.
- 12 At ito ay nangyari na nakita nilang patitigasin ng mga tao ang kanilang mga puso, kaya nga, sila ay lumisan at nakarating sa lupain ng Midoni. At ipinangaral nila ang salita sa marami, at kakaunti ang naniwala sa mga salitang kanilang itinuro.
- Ikaw usab nag-ingon, gawas kon kami maghinulsol kami mamatay. Giunsa nimo pagkahibalo sa hunahuna ug katuyoan sa among mga kasingkasing? Giunsa nimo pagkahibalo nga kami kinahanglan nga maghinulsol? Giunsa nimo pagkahibalo nga kami dili matarong nga katawhan? Tan-awa, kami nagtukod og mga santuwaryo, ug kami nagpundok sa among mga kaugalingon aron sa pagsimba sa Dios. Kami nagtuo nga ang Dios moluwas sa tanan nga tawo.
- Karon si Aaron miingon kaniya: Motuo ba ikaw nga ang Anak sa Dios moanhi aron sa pagtubos sa katawhan gikan sa ilang mga sala?
- Ug ang tawo miingon kaniya: Kami dili motuo nga ikaw nasayod sa maong butang. Kami dili motuo niining sayop nga mga tradisyon. Kami dili motuo nga ikaw nasayod sa mga butang nga moabot, ni kami motuo nga ang imong mga amahan ug usab nga ang among mga amahan nasayod kabahin sa mga butang nga ilang gipamulong, kabahin nianang moabot.
- Karon si Aaron misugod sa pag-abli sa mga kasulatan nganha kanila kabahin sa pag-anhi ni Kristo, ug usab kabahin sa pagkabanhaw sa mga patay, ug nga walay katubsan alang sa katawhan gawas kon pinaagi sa kamatayon ug mga pag-antos ni Kristo, ug sa pag-ula sa iyang dugo.
- Ug nahitabo nga samtang siya misugod sa pagpasabot niini nga mga butang ngadto kanila nasuko sila kaniya, ug misugod sa pagbiaybiay kaniya; ug dili sila mamati sa mga pulong nga iyang gisulti.
- Busa, sa dihang nakita niya nga dili sila mamati sa iyang mga pulong, mibiya siya sa ilang sinagoga, ug miabot sa usa ka lugar nga gitawag og Ani-Anti, ug didto nakita niya si Muloki nga nagsangyaw sa pulong ngadto kanila; ug usab si Ammah ug ang iyang kaigsoonan. Ug nakiglalis sila sa daghang tawo mahitungod sa pulong.
- Ug nahitabo nga ilang nakita nga ang katawhan nagpatig-a sa ilang mga kasingkasing, busa mibiya sila ug miabot sa yuta sa Middoni. Ug gisangyaw nila ang pulong sa daghang tawo, ug gamay ra ang mituo sa mga pulong nga ilang gitudlo.
- Thou also sayest, except we repent we shall perish. How knowest thou the thought and intent of our hearts? How knowest thou that we have cause to repent? How knowest thou that we are not a righteous people? Behold, we have built sanctuaries, and we do assemble ourselves together to worship God. We do believe that God will save all men.
- Now Aaron said unto him: Believest thou that the Son of God shall come to redeem mankind from their sins?
- And the man said unto him: We do not believe that thou knowest any such thing. We do not believe in these foolish traditions. We do not believe that thou knowest of things to come, neither do we believe that thy fathers and also that our fathers did know concerning the things which they spake, of that which is to come.
- Now Aaron began to open the scriptures unto them concerning the coming of Christ, and also concerning the resurrection of the dead, and that there could be no redemption for mankind save it were through the death and sufferings of Christ, and the atonement of his blood.
- And it came to pass as he began to expound these things unto them they were angry with him, and began to mock him; and they would not hear the words which he spake.
- Therefore, when he saw that they would not hear his words, he departed out of their synagogue, and came over to a village which was called Ani-Anti, and there he found Muloki preaching the word unto them; and also Ammah and his brethren. And they contended with many about the word.
- And it came to pass that they saw that the people would harden their hearts, therefore they departed and came over into the land of Middoni. And they did preach the word unto many, and few believed on the words which they taught.

- 13 Gayunpaman, si Aaron at ang ilan sa kanyang mga kapatid ay dinakip at itina-pon sa bilangguan, at ang nalalabi sa kanila ay nagsitakas mula sa lupain ng Midoni patungo sa mga lugar sa palibot.
- 14 At ang mga yaong itina-pon sa bilangguan ay nagdusa ng maraming bagay, at sila ay nakalaya sa pamamagitan ng kamay nina Lamoni at Ammon, at sila ay pinakain at dinamitan.
- 15 At sila ay humayong muli upang ipahayag ang salita, at sa gayon sila nakalaya sa unang pagkakataon sa bilangguan; at sa gayon sila nagdusa.
- 16 At sila ay humayo saanman sila akayin ng Espiritu ng Panginoon, ipinangangaral ang salita ng Diyos sa lahat ng sinagoga ng mga Amalekita, o sa bawat pagtitipon ng mga Lamanita kung saan sila maaaring tanggapin.
- 17 At ito ay nangyari na nagsimulang pagpalain sila ng Panginoon, kung kaya nga't nadala nila ang marami sa kaalaman ng katotohanan; oo, napaniwala nila ang marami tungkol sa kanilang mga kasalanan, at sa mga kaugalian ng kanilang mga ama, na hindi tama.
- 18 At ito ay nangyari na nagbalik sina Ammon at Lamoni sa lupain ng Ishmael mula sa lupain ng Midoni, na lupaing kanilang mana.
- 19 At hindi pinahintulutan ni haring Lamoni na si Ammon ay maglingkod sa kanya; o maging kanyang tagapagsilbi.
- 20 Kundi ipinag-utos niyang magtayo ng mga sinagoga sa lupain ng Ishmael; at ipinag-utos niya na ang kanyang mga tao, o ang mga taong nasa ilalim ng kanyang paghahari, ay nararapat na sama-samang tipunin ang kanilang sarili.
- 21 At siya ay nagsaya hinggil sa kanila, at kanyang tinuruan sila ng maraming bagay. At ipinahayag din niya sa kanila na sila ay mga taong nasasakupan niya, at na sila ay mga taong malaya, na sila ay malaya mula sa mga pang-aapi ng hari, na kanyang ama; sapagkat ipinagkaloob ng kanyang ama sa kanya na siya ay makapamahala sa mga tao na nasa lupain ng Ishmael, at sa lahat ng lupain sa palibot.
- 22 At ipinahayag din niya sa kanila na sila ay may kalayaan sa pagsamba sa Panginoon nilang Diyos alinsunod sa kanilang mga naisin, saanmang lugar sila naroroon, kung ito ay nasa lupain na nasa ilalim ng paghahari ni haring Lamoni.

Bisan pa niana, si Aaron ug pipila sa iyang kaigsoonan gidakop ug gibalhog sa bilanggoan, ug ang nahibilin kanila milayas gikan sa yuta sa Middoni ngadto sa mga rehiyon nga naglibot niini.

Ug kadtong gipriso sa pisohan nag-antos sa daghang butang, ug giluwasa sila ni Lamoni ug ni Ammon, ug gipakaon sila ug gisul-oban og sinina.

Ug nanglakaw sila pag-usab aron sa pagpahayag sa pulong, ug sa ingon niana naluwas sila sa unang higayon gikan sa bilanggoan; ug sa ingon niana sila nag-antos.

Ug miadto sila bisan asa sila dad-a sa Espiritu sa Ginoo, nagsangyaw sa pulong sa Dios sa matag sinagoga sa mga Amalekita, o diha sa matag tigomanan sa mga Lamanita nga diin sila dawaton.

Ug nahitabo nga ang Ginoo misugod sa pagpanalangin kanila, hangtod nga nakadala sila og daghan ngadto sa kahibalo sa kamatuoran; oo, nakadani sila og daghan bahin sa ilang mga sala, ug mga tradisyon sa ilang mga amahan, nga dili matarong.

Ug nahitabo nga sila si Ammon ug Lamoni mibalik gikan sa yuta sa Middoni ngadto sa yuta sa Ishmael, nga mao ang yuta sa ilang kabilin.

Ug si hari Lamoni dili motugot nga si Ammon moalagad kaniya, o mahimo niyang sulugoon.

Apan siya misugo nga kinahanglan adunay mga sinagoga nga tukoron sa yuta sa Ishmael; ug siya misugo nga ang iyang katawhan, o ang katawhan nga ubos sa iyang paghari, kinahanglan magpundok sa ilang kaugalingon.

Ug nalipay siya tungod kanila, ug mitudlo siya kanila og daghang butang. Ug siya usab mipahayag kanila nga sila usa ka katawhan nga ubos kaniya, ug nga sila gawasnon nga katawhan, nga sila gawasnon gikan sa mga pagpanglupig sa hari, nga iyang amahan; kay niana ang iyang amahan mitugyan ngadto kaniya nga siya maghari sa katawhan nga atua sa yuta sa Ishmael, ug sa tanan nga yuta nga naglibot niini.

Ug siya usab mipahayag ngadto kanila nga sila unta makabaton og kalingkawasan sa pagsimba sa Ginoo nga ilang Dios sumala sa ilang mga tinguha, sa bisan asa nga dapit nga sila anaa, kon kini anaa sa yuta nga ubos sa paghari ni hari Lamoni.

Nevertheless, Aaron and a certain number of his brethren were taken and cast into prison, and the remainder of them fled out of the land of Middoni unto the regions round about.

And those who were cast into prison suffered many things, and they were delivered by the hand of Lamoni and Ammon, and they were fed and clothed.

And they went forth again to declare the word, and thus they were delivered for the first time out of prison; and thus they had suffered.

And they went forth whithersoever they were led by the Spirit of the Lord, preaching the word of God in every synagogue of the Amalekites, or in every assembly of the Lamanites where they could be admitted.

And it came to pass that the Lord began to bless them, insomuch that they brought many to the knowledge of the truth; yea, they did convince many of their sins, and of the traditions of their fathers, which were not correct.

And it came to pass that Ammon and Lamoni returned from the land of Middoni to the land of Ishmael, which was the land of their inheritance.

And king Lamoni would not suffer that Ammon should serve him, or be his servant.

But he caused that there should be synagogues built in the land of Ishmael; and he caused that his people, or the people who were under his reign, should assemble themselves together.

And he did rejoice over them, and he did teach them many things. And he did also declare unto them that they were a people who were under him, and that they were a free people, that they were free from the oppressions of the king, his father; for that his father had granted unto him that he might reign over the people who were in the land of Ishmael, and in all the land round about.

And he also declared unto them that they might have the liberty of worshipping the Lord their God according to their desires, in whatsoever place they were in, if it were in the land which was under the reign of king Lamoni.

23 At si Ammon ay nangaral sa mga tao ni haring Lamoni; at ito ay nangyari na itinuro niya sa kanila ang lahat ng bagay hinggil sa mga bagay na nauukol sa katwiran. At pinapayuhan niya sila araw-araw, nang may buong pagsusumigasig; at kanilang pinakinggan ang kanyang salita, at sila ay naging masugid sa pagsunod sa mga kautusan ng Diyos.

Ug si Ammon misangyaw sa katawhan ni hari Lamoni; ug nahitabo nga mitudlo siya kanila sa tanan nga butang kabahin sa mga butang nga may kalabotan sa pagkamatarong. Ug siya miawhag kanila matag adlaw, sa tumang kakugi; ug naminaw sila sa iyang pulong, ug madasigon sila sa pagtuman sa mga sugo sa Dios.

And Ammon did preach unto the people of king Lamoni; and it came to pass that he did teach them all things concerning things pertaining to righteousness. And he did exhort them daily, with all diligence; and they gave heed unto his word, and they were zealous for keeping the commandments of God.

Alma 22

- 1 Ngayon, habang si Ammon ay nasa gayong patuloy na pagtuturo sa mga tao ni Lamoni, magbabalik tayo sa ulat ni Aaron at ng kanyang mga kapatid; sapagkat matapos niyang lisanin ang lupain ng Midoni, siya ay inakay ng Espiritu sa lupain ng Nephi, maging sa bahay ng hari ng buong lupain maliban sa lupain ng Ishmael; at siya ang ama ni Lamoni.
- 2 At ito ay nangyari na nagtungo siya sa kanya sa palasyo ng hari, kasama ang kanyang mga kapatid, at iniyukod ang kanyang sarili sa harapan ng hari, at sinabi sa kanya: Dinggin, O hari, kami po ang mga kapatid ni Ammon, na inyo pong pinalaya mula sa bilangguan.
- 3 At ngayon, O hari, kung hindi po ninyo kikitin ang aming mga buhay, kami po ay inyong magiging mga tagapagsilbi. At sinabi ng hari sa kanila: Tumindig, sapagkat ipagkakaloob ko sa inyo ang inyong mga buhay, at hindi ko pahihintulutan na kayo ay aking maging mga tagapagsilbi; kundi ipagpipilitan kong kayo ay mangaral sa akin; sapagkat ako ay tila bagang nabagabag sa isipan dahil sa kagandahang-loob at kadakilaan ng mga salita ng inyong kapatid na si Ammon; at nais kong malaman ang dahilan kung bakit hindi siya lumisang kasama ninyo mula sa Midoni.
- 4 At sinabi ni Aaron sa hari: Dinggin, ang Espiritu ng Panginoon ay tinawag po siya sa ibang dako; siya po ay nagtungo sa lupain ng Ishmael upang turuan ang mga tao ni Lamoni.
- 5 Ngayon, sinabi ng hari sa kanila: Ano itong inyong sinabi hinggil sa Espiritu ng Panginoon? Dinggin, ito ang bagay na bumabagabag sa akin.
- 6 At gayundin, ano itong sinabi ni Ammon—Kung kayo ay magsisisi, kayo ay maliligtas, at kung kayo ay hindi magsisisi, kayo ay itatakwil sa huling araw?
- 7 At tinugon siya ni Aaron at sinabi sa kanya: Naniniwala po ba kayong may Diyos? At sinabi ng hari: Alam kong sinasabi ng mga Amalekita na may Diyos, at pinahintulutan ko silang makapagtayo ng kanilang mga santuwaryo, upang sama-samang matipon nila ang kanilang sarili na sambahin siya. At kung sasabihin mo ngayon na may Diyos, dinggin, ako ay maniniwala.

Alma 22

Karon, samtang si Ammon padayong nagtudlo sa katawhan ni Lamoni, balikan nato ang asoy ni Aaron ug sa iyang kaigsoonan; kay human siya mohawa gikan sa yuta sa Middoni gigiyahan siya sa Espiritu ngadto sa yuta sa Nephi, gani ngadto sa balay sa hari nga mao ang labaw sa tibuok yuta gawas sa yuta sa Ishmael; ug siya ang amahan ni Lamoni.

Ug nahitabo nga misulod siya sa palasyo sa hari, uban sa iyang kaigsoonan, ug miyukbo sa atubangan sa hari, ug miingon kaniya: Tan-awa, O hari, kami ang kaigsoonan ni Ammon, kinsa imong giluwag gikan sa prisohan.

Ug karon, O hari, kon dili nimo kutloon ang among kinabuhi, kami mahimo nimong mga sulugoon. Ug ang hari miingon kanila: Tindog, kay akong itugot nga padayon kamong mabuhì, ug dili ako motugot nga kamo mahimo nakong mga sulugoon; apan akong panghingusang nga mangalagad kamo kanako; kay nahasol na ang akong hunahuna tungod sa pagkamaayo ug sa pagkatalagsaon sa mga pulong sa inyong igsoon nga si Ammon; ug nagtinguha ako nga masayod sa hinungdan ngano nga wala siya mobiya sa Middoni uban kaninyo.

Ug si Aaron miingon sa hari: Tan-awa, ang Espiritu sa Ginoo mitawag kaniya sa lain nga agianan; miadto siya sa yuta sa Ishmael, aron tudloan ang katawhan ni Lamoni.

Karon ang hari miingon kanila: Unsa kining inyong gisulti kabahin sa Espiritu sa Ginoo? Tan-awa, mao kini ang butang nga nakahasol kanako.

Ug usab, unsa kining gisulti ni Ammon—Kon kamo maghinulsol kamo maluwas, ug kon kamo dili maghinulsol, kamo isalikway sa kataposan nga adlaw?

Ug gitubag siya ni Aaron ug miingon kaniya: Motuo ba ikaw nga adunay Dios? Ug ang hari miingon: Nasayod ako nga ang mga Amalekita miingon nga adunay Dios, ug gitugotan nako sila nga magtukod sila og mga santuwaryo, aron magkapundok sila sa ilang kaugalingon sa pagsimba kaniya. Ug kon karon moingon ikaw nga adunay Dios, tan-awa ako motuo.

Alma 22

Now, as Ammon was thus teaching the people of Lamoni continually, we will return to the account of Aaron and his brethren; for after he departed from the land of Middoni he was led by the Spirit to the land of Nephi, even to the house of the king which was over all the land save it were the land of Ishmael; and he was the father of Lamoni.

And it came to pass that he went in unto him into the king's palace, with his brethren, and bowed himself before the king, and said unto him: Behold, O king, we are the brethren of Ammon, whom thou hast delivered out of prison.

And now, O king, if thou wilt spare our lives, we will be thy servants. And the king said unto them: Arise, for I will grant unto you your lives, and I will not suffer that ye shall be my servants; but I will insist that ye shall administer unto me; for I have been somewhat troubled in mind because of the generosity and the greatness of the words of thy brother Ammon; and I desire to know the cause why he has not come up out of Middoni with thee.

And Aaron said unto the king: Behold, the Spirit of the Lord has called him another way; he has gone to the land of Ishmael, to teach the people of Lamoni.

Now the king said unto them: What is this that ye have said concerning the Spirit of the Lord? Behold, this is the thing which doth trouble me.

And also, what is this that Ammon said—If ye will repent ye shall be saved, and if ye will not repent, ye shall be cast off at the last day?

And Aaron answered him and said unto him: Believest thou that there is a God? And the king said: I know that the Amalekites say that there is a God, and I have granted unto them that they should build sanctuaries, that they may assemble themselves together to worship him. And if now thou sayest there is a God, behold I will believe.

8 At ngayon, nang ito ay marinig ni Aaron, ang kanyang puso ay nagsimulang magsaya, at sinabi niya: Dinggin, tunay na yamang kayo po ay buhay, O hari, ay may Diyos.

9 At sinabi ng hari: Ang Diyos ba ang yaong Dakilang Espiritu na siyang nagdala sa ating mga ama palabas ng lupain ng Jerusalem?

10 At sinabi ni Aaron sa kanya: Opo, siya ang yaong Dakilang Espiritu, at nilikha po niya ang lahat ng bagay kapwa nasa langit at nasa lupa. Naniniwala po ba kayo rito?

11 At sinabi niya: Oo, ako ay naniniwalang nilikha ng Dakilang Espiritu ang lahat ng bagay, at hinihiling kong sabihin mo sa akin ang hinggil sa lahat ng bagay na ito, at ako ay maniniwala sa iyong mga salita.

12 At ito ay nangyari na nang makita ni Aaron na maniniwala ang hari sa kanyang mga salita, nagsimula siya mula sa paglikha kay Adan, binabasa ang mga banal na kasulatan sa hari—kung paano nilikha ng Diyos ang tao sa kanyang sariling wangis, at na binigyan siya ng Diyos ng mga kautusan, at na dahil sa paglabag, ang tao ay nahulog.

13 At ipinaliwanag ni Aaron sa kanya ang mga banal na kasulatan mula sa paglikha kay Adan, isinasalaysay sa kanyang harapan ang pagkahulog ng tao, at ang kanilang mahalay na kalagayan, at gayundin ang plano ng pagtubos, na inihanda mula pa sa pagkakatatag ng daigdig, sa pamamagitan ni Cristo, para sa lahat ng sinumang maniniwala sa kanyang pangalan.

14 At dahil sa nahulog ang tao, siya sa kanyang sarili ay walang karapatan sa alinmang bagay; subalit ang mga pagpapakasakit at kamatayan ni Cristo ang magbabayad-sala para sa kanilang mga kasalanan, sa pamamagitan ng pananampalataya at pagsisisi, at iba pa; at na nilagot niya ang mga gapos ng kamatayan, upang ang libingan ay hindi magtagumpay, at ang hapdi ng kamatayan ay malamon sa pag-asa ng kaluwalhatian; at ang lahat ng bagay na ito ay ipinaliwanag ni Aaron sa hari.

Ug karon sa dihang nadungog kini ni Aaron, ang iyang kasingkasing nagsugod sa pagmaya, ug siya miingon: Tan-awa, sa walay pagduhaduha sama nga ikaw buhi, O hari, adunay Dios.

Ug ang hari miingon: Ang Dios mao ba kanang Gamhanang Espiritu nga midala sa atong mga amahan gikan sa yuta sa Jerusalem?

Ug si Aaron miingon kaniya: Oo, mao kana siya ang Gamhanang Espiritu, ug siya ang milalang sa tanan nga butang sa langit ug sa yuta. Motuo ba ikaw niini?

Ug miingon siya: Oo, mituo ako nga ang Gamhanang Espiritu milalang sa tanan nga butang, ug nagtinguha ako nga sultihan ko nimo kabahin niining tanan nga butang, ug motuo ako sa imong mga pulong.

Ug nahitabo nga sa dihang nakita ni Aaron nga ang hari motuo sa iyang mga pulong, gisugdan niya gikan sa paglalang ni Adan, mibasa sa mga kasulatan ngadto sa hari—kon giunsa sa Dios paglalang ang tawo sunod sa iyang kaugalingon nga hitsura, ug nga ang Dios mihatag kaniya og mga sugo, ug nga tungod sa kalapasan, ang tawo napukan.

Ug si Aaron mipasabot kaniya sa mga kasulatan gikan sa paglalang ni Adan, naghan-ay sa pagkapukan sa tawo sa iyang atubangan, ug sa ilang kalibotanong kahintang ug usab sa plano sa katubanan, nga giandam gikan sa katukoran sa kalibotan, pinaagi ni Kristo, alang sa tanan nga motuo sa iyang ngalan.

Ug kay ang tawo napukan dili siya takos sa bisan unsa alang sa iyang kaugalingon; apan ang mga pag-antos ug kamatayon ni Kristo miula alang sa ilang mga sala, pinaagi sa pagtuo ug paghinulsol, ug uban pa; ug nga giputol niya ang mga higot sa kamatayon, aron ang lubnganan walay kadaogan, ug aron ang kahapdos sa kamatayon pagalamyon sa mga paglaom sa himaya; ug si Aaron mipasabot niining tanan nga butang ngadto sa hari.

And now when Aaron heard this, his heart began to rejoice, and he said: Behold, assuredly as thou livest, O king, there is a God.

And the king said: Is God that Great Spirit that brought our fathers out of the land of Jerusalem?

And Aaron said unto him: Yea, he is that Great Spirit, and he created all things both in heaven and in earth. Believest thou this?

And he said: Yea, I believe that the Great Spirit created all things, and I desire that ye should tell me concerning all these things, and I will believe thy words.

And it came to pass that when Aaron saw that the king would believe his words, he began from the creation of Adam, reading the scriptures unto the king—how God created man after his own image, and that God gave him commandments, and that because of transgression, man had fallen.

And Aaron did expound unto him the scriptures from the creation of Adam, laying the fall of man before him, and their carnal state and also the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world, through Christ, for all whosoever would believe on his name.

And since man had fallen he could not merit anything of himself; but the sufferings and death of Christ atone for their sins, through faith and repentance, and so forth; and that he breaketh the bands of death, that the grave shall have no victory, and that the sting of death should be swallowed up in the hopes of glory; and Aaron did expound all these things unto the king.

15 At ito ay nangyari na matapos ipaliwanag ni Aaron ang mga bagay na ito sa kanya, sinabi ng hari: Ano ang nararapat kong gawin upang magkaroon ako nitong buhay na walang hanggan na sinabi mo? Oo, ano ang nararapat kong gawin upang isilang sa Diyos, nang ang masamang espiritu ng ito ay mabunot mula sa aking dibdib, at matanggap ang kanyang Espiritu, upang ako ay mapuspos ng galak, upang hindi ako maitakwil sa huling araw? Dinggin, sinabi niya, tatalikuran ko ang lahat ng aking pag-aari, oo, tatalikuran ko ang aking kaharian, upang matanggap ko ang labis na kagalakang ito.

16 Subalit sinabi sa kanya ni Aaron: Kung ninanais po ninyo ang bagay na ito, kung kayo ay yuyukod sa harapan ng Diyos, oo, kung magsisisi kayo sa lahat ng inyong mga kasalanan, at yuyukod sa harapan ng Diyos, at mananawagan sa kanyang pangalan nang may pananampalataya, naniniwalang makatatanggap kayo, sa gayon inyong matatanggap ang pag-asang ninanais po ninyo.

17 At ito ay nangyari na nang sabihin ni Aaron ang mga salitang ito, lumuhod ang hari sa harapan ng Panginoon, sa kanyang mga tuhod; oo, maging sa itinirapa niya ang kanyang sarili sa lupa, at nagsumamo nang taimtim, sinasabing:

18 O Diyos, sinabi po sa akin ni Aaron na may Diyos; at kung may Diyos, at kung kayo po ay Diyos, maaari po bang ipakilala ninyo ang inyong sarili sa akin, at tatalikuran ko ang lahat ng aking mga kasalanan upang makilala kayo, at upang magbangon po ako mula sa mga patay, at maligtas sa huling araw. At ngayon, nang sabihin ng hari ang mga salitang ito, siya ay bumagsak na tila bagang patay na siya.

19 At ito ay nangyari na nagtakbuhan ang kanyang mga tagapagsilbi at sinabi sa reyna ang lahat ng nangyari sa hari. At siya ay nagtungo sa hari; at nang makita niyang nakahiga siya na tila bagang siya ay patay na, at gayundin na nakatindig si Aaron at ang kanyang mga kapatid na tila bagang sila ang dahilan ng kanyang pagbagsak, na siya ay nagalit sa kanila, at nag-utos sa kanyang mga tagapagsilbi, o sa mga tagapagsilbi ng hari, na dakpin sila at patayin sila.

Ug nahitabo nga human si Aaron nakapasabot niining mga butanga kaniya, ang hari miingon: Unsay akong buhaton aron akong maangkon kining kinabuhing dayon nga imong gipamulong? Oo, unsay akong buhaton nga ako matawo sa Dios, aron kining daotan nga espiritu makuha gikan sa akong dughan, ug makadawat sa iyang Espiritu, aron mapuno ako sa kamaya, aron ako dili isalikway sa kataposang adlaw? Tan-awa, miingon siya, biyaan nako ang tanan nakong gipanag-iy, oo, ako mobiya sa akong gingharian, aron akong madawat kining hingpit nga kamaya.

Apan si Aaron miingon kaniya: Kon nagtinguha ka niining butanga, kon moyukbo ka sa atubangan sa Dios, oo, kon ikaw maghinulol sa tanan nimong mga sala, ug moyukbo sa atubangan sa Dios, ug motawag sa iyang ngalan pinaagi sa pagtuo, motuo nga ikaw makadawat, nan imong madawat ang paglaom nga imong gitinguha.

Ug nahitabo nga sa dihang nasulti ni Aaron kini nga mga pulong, ang hari miyukbo sa atubangan sa Ginoo, nga nagluhod; oo, gani mihapa siya sa yuta, ug misinggit og kusog, nga nag-ingon:

O Dios, gisultihan ako ni Aaron nga adunay Dios; ug kon adunay Dios, ug kon ikaw mao ang Dios, mahimo bang ipaila nimo ang imong kaugalingon ngari kanako, ug biyaan nako ang tanan nakong sala aron makaila kanim, ug aron ako mabangon gikan sa mga patay, ug maluwas sa kataposang adlaw. Ug karon sa dihang nasulti sa hari kini nga mga pulong, natumba siya ingon og patay.

Ug nahitabo nga ang iyang mga sulugoon midagan ug misulti sa rayna sa tanang nahitabo sa hari. Ug miduol siya sa hari; ug sa dihang nakita niya nga siya naghigda ingon og siya patay, ug usab si Aaron ug ang iyang kaigsoonan nga nagbarog ingon og sila ang hinungdan sa iyang pagkatumba, nasuko siya kanila, ug misugo nga ang iyang mga sulugoon, o ang mga sulugoon sa hari, modakop kanila ug mopatay kanila.

And it came to pass that after Aaron had expounded these things unto him, the king said: What shall I do that I may have this eternal life of which thou hast spoken? Yea, what shall I do that I may be born of God, having this wicked spirit rooted out of my breast, and receive his Spirit, that I may be filled with joy, that I may not be cast off at the last day? Behold, said he, I will give up all that I possess, yea, I will forsake my kingdom, that I may receive this great joy.

But Aaron said unto him: If thou desirest this thing, if thou wilt bow down before God, yea, if thou wilt repent of all thy sins, and will bow down before God, and call on his name in faith, believing that ye shall receive, then shalt thou receive the hope which thou desirest.

And it came to pass that when Aaron had said these words, the king did bow down before the Lord, upon his knees; yea, even he did prostrate himself upon the earth, and cried mightily, saying:

O God, Aaron hath told me that there is a God; and if there is a God, and if thou art God, wilt thou make thyself known unto me, and I will give away all my sins to know thee, and that I may be raised from the dead, and be saved at the last day. And now when the king had said these words, he was struck as if he were dead.

And it came to pass that his servants ran and told the queen all that had happened unto the king. And she came in unto the king; and when she saw him lay as if he were dead, and also Aaron and his brethren standing as though they had been the cause of his fall, she was angry with them, and commanded that her servants, or the servants of the king, should take them and slay them.

- 20 Ngayon, nakita ng mga tagapagsilbi ang dahilan ng pagbagsak ng hari, kaya nga hindi sila nagtangkang ihawak ang kanilang mga kamay kay Aaron at sa kanyang mga kapatid; at sila ay nagmakaawa sa reyna, sinasabing: Bakit po nag-uutos kayong patayin namin ang mga taong ito, samantalang dinggin, ang isa po sa kanila ay higit na malakas kaysa sa aming lahat? Samakatwid, kami ay babagsak sa kanilang harapan.
- 21 Ngayon, nang makita ng reyna ang takot ng mga tagapagsilbi, siya rin ay nagsimulang matakot nang labis, na baka may kung anong masamang mangyari sa kanya. At inutusan niya ang kanyang mga tagapagsilbi na magsihayo at tawagin ang mga tao, upang kanilang patayin si Aaron at ang kanyang mga kapatid.
- 22 Ngayon, nang makita ni Aaron ang matibay na hangarin ng reyna, siya, na nalalaman din ang katigasan ng mga puso ng mga tao, ay nangambang baka maraming tao ang sama-samang tipunin ang kanilang sarili, at magkaroon ng malaking alitan at kaguluhan sa kanila; kaya nga, iniunat niya ang kanyang kamay at ibinangon ang hari mula sa lupa, at sinabi sa kanya: Tumindig. At siya ay tumindig sa kanyang mga paa, nanumbalik ang kanyang lakas.
- 23 Ngayon, ito ay naganap sa harapan ng reyna at marami sa mga tagapagsilbi. At nang ito ay makita nila, sila ay labis na nanggilalas at nagsimulang matakot. At lumapit ang hari at nagsimulang mangaral sa kanila. At siya ay nangaral sa kanila, kung kaya nga't ang buo niyang sambahayan ay nagbalik-loob sa Panginoon.
- 24 Ngayon, maraming tao ang sama-samang nagtipon dahil sa utos ng reyna, at nagsimulang magkaroon ng malaking bulung-bulungan sa kanila dahil kay Aaron at sa kanyang mga kapatid.
- 25 Subalit lumapit ang hari sa kanila at nangasiwa sa kanila. At sila ay napapayapa kay Aaron at sa mga yaong kasama niya.
- 26 At ito ay nangyari na nang makita ng hari na napapayapa ang mga tao, na pinatindig niya si Aaron at ang kanyang mga kapatid sa gitna ng maraming tao, at nang maipangaral nila ang salita sa kanila.

Karon ang mga sulugoon nakakita sa hinungdan sa pagkatumba sa hari, busa wala sila mangahas sa pagbakyaw sa ilang mga kamot kang Aaron ug sa iyang kaigsoonan; ug mihangyo sila sa rayna nga nag-ingon: Nganong mosugo man ka nga among patyon kining mga tawhana, kay tan-awa ang usa kanila mas gamhanan kay kanatong tanan? Busa mangamatay kita sa ilang atubangan.

Karon sa dihang nakita sa rayna ang kahadlok sa mga sulugoon siya usab nagsugod sa hilabihan nga pagkahadlok, basin pa unya kon adunay daotan nga modangat kaniya. Ug gisugo niya ang iyang mga sulugoon nga ilang adtoon ug tawgon ang katawhan, aron ilang mapatay si Aaron ug ang iyang kaigsoonan.

Karon sa dihang nakita ni Aaron ang hugot nga tinguha sa rayna, siya nga nasayod usab sa katig-a sa mga kasingkasing sa katawhan, nahadlok basin pa unya nga ang pundok sa katawhan magkapundok, ug adunay dako nga panagbingkil ug kasamok taliwala kanila; busa gikab-ot niya ang iyang kamot ug mipatindog sa hari gikan sa yuta, ug miingon kaniya: Tindog. Ug mitindog siya, nga naulian sa iyang kusog.

Karon nahitabo kini sa atubangan sa rayna ug sa daghang sulugoon. Ug sa dihang nakita nila kini nahibulong sila sa hilabihan, ug nagsugod sa pagkahadlok. Ug ang hari mibarog, ug misugod sa pagpangalagad kanila. Ug nangalagad siya kanila, hangtod nga ang tibuok niya nga panimalay nakabig ngadto sa Ginoo.

Karon dihay pundok sa katawhan nga nagkapundok tungod sa sugo sa rayna, ug dihay nagsugod nga hilabihang pagbagulbol sa ilang taliwala tungod kang Aaron ug sa iyang kaigsoonan.

Apan mibarog ang hari taliwala kanila ug nangalagad kanila. Ug nahupay ang ilang kasuko kang Aaron ug sa iyang mga kauban.

Ug nahitabo nga sa dihang nakita sa hari nga ang katawhan nahupay, misugo siya nga si Aaron ug ang iyang kaigsoonan mobarog taliwala sa pundok sa katawhan, ug aron ilang masangyaw ang pulong ngadto kanila.

Now the servants had seen the cause of the king's fall, therefore they durst not lay their hands on Aaron and his brethren; and they pled with the queen saying: Why commandest thou that we should slay these men, when behold one of them is mightier than us all? Therefore we shall fall before them.

Now when the queen saw the fear of the servants she also began to fear exceedingly, lest there should some evil come upon her. And she commanded her servants that they should go and call the people, that they might slay Aaron and his brethren.

Now when Aaron saw the determination of the queen, he, also knowing the hardness of the hearts of the people, feared lest that a multitude should assemble themselves together, and there should be a great contention and a disturbance among them; therefore he put forth his hand and raised the king from the earth, and said unto him: Stand. And he stood upon his feet, receiving his strength.

Now this was done in the presence of the queen and many of the servants. And when they saw it they greatly marveled, and began to fear. And the king stood forth, and began to minister unto them. And he did minister unto them, insomuch that his whole household were converted unto the Lord.

Now there was a multitude gathered together because of the commandment of the queen, and there began to be great murmurings among them because of Aaron and his brethren.

But the king stood forth among them and administered unto them. And they were pacified towards Aaron and those who were with him.

And it came to pass that when the king saw that the people were pacified, he caused that Aaron and his brethren should stand forth in the midst of the multitude, and that they should preach the word unto them.

- 27 At ito ay nangyari na nagpadala ang hari ng pahayag sa lahat ng dako ng lupain, sa lahat ng kanyang mga tao na nasa buong lupain niya, na nasa lahat ng lugar na nakapalibot, na humahanggan maging sa dagat, sa silangan at sa kanluran, at nahihinalay mula sa lupain ng Zarahemla ng isang makitid na ilang, na ang kahabaan ay mula sa silangang dagat maging hanggang sa kanlurang dagat, at sa palibot ng mga hangganan ng dalampasigan, at sa mga hangganan ng ilang na nasa hilaga ng lupain ng Zarahemla, hanggang sa mga hangganan ng Manti, sa may unahan ng ilog Sidon, dumadaloy mula sa silangan patungo sa kanluran—at sa gayon ang mga Lamanita at ang mga Nephita ay nahahati.
- 28 Ngayon, ang higit na mga tamad na bahagi ng mga Lamanita ay naninirahan sa ilang, at sila ay nananahan sa mga tolda; at sila ay nakakalat sa ilang sa kanluran, sa lupain ng Nephi; oo, at gayundin sa kanluran ng lupain ng Zarahemla, sa mga hangganan ng dalampasigan, at sa kanluran ng lupain ng Nephi, sa lugar ng unang mana ng kanilang mga ama, at sa gayon humahanggan sa may malapit sa dalampasigan.
- 29 At gayundin maraming Lamanita sa silangan ng dalampasigan, kung saan sila naitaboy ng mga Nephita. At sa gayon ang mga Nephita ay halos mapalibutan ng mga Lamanita; gayunpaman, naangkin ng mga Nephita ang lahat ng hilagang bahagi ng lupaing humahanggan sa ilang, sa unahan ng ilog Sidon, mula sa silangan hanggang sa kanluran, sa palibot ng gilid ng ilang; sa hilaga, maging hanggang sa makarating sila sa lupain na tinawag nilang Masagana.
- 30 At ito ay humahanggan sa lupain na tinawag nilang Kapanglawan, ito na napakalayong pahilaga na umaabot sa lupaing pinanirahan ng mga tao at na mga nalipol, kung kaninong mga buto ay sinabi namin, na natuklasan ng mga tao ni Zarahemla, ito na lugar ng kanilang unang pagdating.
- Ug nahitabo nga ang hari nagpadala og pahibalo sa tibuok yuta, ngadto sa iyang tanang katawhan nga anaa sa iyang tanang yuta, nga anaa sa tanan nga rehiyon libot niini, diin kini nag-utlanan gani hangtod sa dagat, sa silangan ug sa kasadpan, ug nabahin gikan sa yuta sa Zarahemla pinaagi sa usa ka gamay kaayo nga bahin sa kamingawan, nga milugway gikan sa dagat sa silangan gani hangtod sa dagat sa kasadpan, ug libot sa mga utlanan sa baybayon, ug sa mga utlanan sa kamingawan nga anaa sa amihanan nga dapit sa yuta sa Zarahemla, lahos sa mga utlanan sa Manti, dapit sa ulohan sa suba sa Sidon, nga naglugway gikan sa silangan paingon sa kasadpan—ug sa ingon niana nabahinbahin ang mga Lamanita ug mga Nephita.
- Karon, ang mas tapolan nga bahin sa mga Lamanita nagpuyo sa kamingawan, ug nagpuyo sa mga tolda; ug nagkatag sila sa kamingawan dapit sa kasadpan, sa yuta sa Nephi; oo, ug usab sa kasadpan sa yuta sa Zarahemla, sa mga utlanan sa baybayon, ug didto sa kasadpan sa yuta sa Nephi, sa dapit sa unang kabilin sa ilang mga amahan, ug sa ingon niana nahimo nga utlanan subay sa baybayon.
- Ug usab dihay daghan nga Lamanita sa silangan nga bahin sa baybayon, bisan asa nga dapit nga giabog sila sa mga Nephita. Ug sa ingon niana hapit maliyoki ang mga Nephita sa mga Lamanita; bisan pa niana ang mga Nephita nanag-iya sa tanang bahin sa amihanan nga yuta nga nag-utlanan diha sa kamingawan, sa ulohan sa suba sa Sidon, gikan sa silangan ngadto sa kasadpan, libot sa kamingawan nga bahin; didto sa amihanan, gani hangtod nga sila miabot sa yuta nga ilang gitawag og Mabungahon.
- Ug ang utlanan niini hangtod sa yuta nga ilang gitawag og Biniyaan, nga layo kaayo nga dapit sa amihanan nga kini miabot ngadto sa yuta nga gipuy-an ug gilaglag, kansang mga bukog nga atong gihisgotan, nga nakaplagan sa katawhan ni Zarahemla, kini isip dapit sa ilang una nga pagdunggo.
- And it came to pass that the king sent a proclamation throughout all the land, amongst all his people who were in all his land, who were in all the regions round about, which was bordering even to the sea, on the east and on the west, and which was divided from the land of Zarahemla by a narrow strip of wilderness, which ran from the sea east even to the sea west, and round about on the borders of the seashore, and the borders of the wilderness which was on the north by the land of Zarahemla, through the borders of Manti, by the head of the river Sidon, running from the east towards the west—and thus were the Lamanites and the Nephites divided.
- Now, the more idle part of the Lamanites lived in the wilderness, and dwelt in tents; and they were spread through the wilderness on the west, in the land of Nephi; yea, and also on the west of the land of Zarahemla, in the borders by the seashore, and on the west in the land of Nephi, in the place of their fathers' first inheritance, and thus bordering along by the seashore.
- And also there were many Lamanites on the east by the seashore, whither the Nephites had driven them. And thus the Nephites were nearly surrounded by the Lamanites; nevertheless the Nephites had taken possession of all the northern parts of the land bordering on the wilderness, at the head of the river Sidon, from the east to the west, round about on the wilderness side; on the north, even until they came to the land which they called Bountiful.
- And it bordered upon the land which they called Desolation, it being so far northward that it came into the land which had been peopled and been destroyed, of whose bones we have spoken, which was discovered by the people of Zarahemla, it being the place of their first landing.

31 At nagmula sila roon patungo sa timog ilang. Sa gayon ang lupain pahilaga ay tinawag na Kapanglawan, at ang lupaing patimog ay tinawag na Masagana, ito na isang ilang na puno ng lahat ng uri ng mababangis na hayop ng bawat uri, ilang bilang niyon ay nagmula sa lupaing pahilaga para sa pagkain.

32 At ngayon, ang layo nito ay isang araw at kalahati lamang ng paglalakbay para sa isang Nephita, sa hangganan ng Masagana at ng lupain ng Kapanglawan, mula sa silangan hanggang sa kanlurang dagat; at sa gayon ang lupain ng Nephi at ang lupain ng Zarahemla ay halos mapalibutan ng tubig, doon na may isang maliit na bahagi ng lupa sa pagitan ng lupaing pahilaga at ng lupaing patimog.

33 At ito ay nangyari na pinanirahan ng mga Nephita ang lupaing Masagana, maging mula sa silangan hanggang sa kanlurang dagat, at sa gayon ang mga Nephita sa kanilang karunungan, sa pamamagitan ng kanilang mga bantay at kanilang mga hukbo, ay naharangan ang mga Lamanita sa timog, upang hindi na nila maangkin pa ang hilaga, upang hindi nila masakop pa ang lupaing pahilaga.

34 Samakatwid, ang mga Lamanita ay wala nang maaangkin pa maliban sa lupain ng Nephi, at ang ilang sa palibot. Ngayon, ito ang karunungan ng mga Nephita—sapagkat ang mga Lamanita ay kanilang mga kaaway, hindi nila pahihintulutang sila ay magdusa sa lahat ng paraan, at gayundin upang magkaroon sila ng isang bansa kung saan sila makatatatko, alinsunod sa kanilang mga kagustuhan.

35 At ngayon, ako, matapos sabihin ito, ay muling magbabalik sa ulat nina Ammon at Aaron, Omner at Himni, at kanilang mga kapatid.

Ug didto sila naggikan hangtod miabot sa habagatang bahin sa kamingawan. Sa ingon niana ang yuta dapit sa amihanang bahin gitawag og Biniyaan, ug ang yuta dapit sa habagatang bahin gitawag og Mabungahon, ingon nga mao ang kamingawan nga puno sa tanang matang sa ihalas nga mga mananap sa matang klase, usa ka bahin nga gikan sa yuta sa amihanang bahin alang sa pagkaon.

Ug karon, ang gilay-on niini usa lamang ka adlaw ug tunga nga panaw alang sa usa ka Nephita, sa utlanan sa Mabungahon ug sa yuta sa Biniyaan, gikan sa silangan ngadto sa kasadpan sa dagat; ug sa ingon niana ang yuta sa Nephi ug ang yuta sa Zarahemla hapit maliyoki og tubig, nga kadto may usa ka gamay nga lawis sa yuta tali sa yuta sa amihanang bahin ug sa yuta sa habagatang bahin.

Ug nahitabo nga ang mga Nephita nagpuyo sa yuta sa Mabungahon, bisan gikan sa silangan ngadto sa kasadpan nga dagat, ug sa ingon ang mga Nephita sa ilang kaalam, uban sa ilang mga magbalantay ug sa ilang mga kasundalohan, milibot sa mga Lamanita sa habagatan, nga niana sila dili na makapanag-iya sa amihanang, aron dili na sila magkatag sa yuta sa amihanang bahin.

Busa ang mga Lamanita dili na makapanag-iya gawas sa yuta sa Nephi, ug sa kamingawan libot niini. Karon tungod kini sa kaalam sa mga Nephita—kay ang mga Lamanita ilang mga kaaway, dili sila makatugot nga sakiton sila sa tanang higayon, ug usab aron sila makaangkon og nasod nga ilang kadangpan, sumala sa ilang mga tinguha.

Ug karon ako, human makasulti niini, mobalik pag-usab sa estorya ni Ammon ug ni Aaron, ni Omner ug ni Himni, ug sa ilang kagsoonan.

And they came from there up into the south wilderness. Thus the land on the northward was called Desolation, and the land on the southward was called Bountiful, it being the wilderness which is filled with all manner of wild animals of every kind, a part of which had come from the land northward for food.

And now, it was only the distance of a day and a half's journey for a Nephite, on the line Bountiful and the land Desolation, from the east to the west sea; and thus the land of Nephi and the land of Zarahemla were nearly surrounded by water, there being a small neck of land between the land northward and the land southward.

And it came to pass that the Nephites had inhabited the land Bountiful, even from the east unto the west sea, and thus the Nephites in their wisdom, with their guards and their armies, had hemmed in the Lamanites on the south, that thereby they should have no more possession on the north, that they might not overrun the land northward.

Therefore the Lamanites could have no more possessions only in the land of Nephi, and the wilderness round about. Now this was wisdom in the Nephites—as the Lamanites were an enemy to them, they would not suffer their afflictions on every hand, and also that they might have a country whither they might flee, according to their desires.

And now I, after having said this, return again to the account of Ammon and Aaron, Omner and Himni, and their brethren.

Alma 23

- 1 Dinggin, ngayon, ito ay nangyari na nagpadala ang hari ng mga Lamanita ng pahayag sa lahat ng kanyang mga tao, na hindi nila pagbubuhatan ng kanilang mga kamay si Ammon, o si Aaron, o si Omner, o si Himni, ni isa man sa kanilang mga kapatid na hahayo sa pangangaral ng salita ng Diyos, saanmang lugar sila magtungo, sa alinmang bahagi ng kanilang lupain.
- 2 Oo, siya ay naglabas ng isang batas sa kanila, na hindi nila sasalingin sila ng kanilang mga kamay upang igapos sila, o itapon sila sa bilangguan; ni ang kanilang duraan sila, ni hambalusin sila, ni itaboy silang palabas ng kanilang mga sinagoga, ni pahirapan sila; ni hindi nila sila pupukulin ng mga bato, kundi magkaroon sila ng kalayaang makapasok sa kanilang mga bahay, at gayundin sa kanilang mga templo, at kanilang mga santuwaryo.
- 3 At sa gayon sila makahahayo at makapangangaral ng salita alinsunod sa kanilang mga naisin, sapagkat ang hari ay nagbalik-loob sa Panginoon, at ang kanyang buong sambayanan; kaya nga ipinadala niya ang kanyang pahayag sa lahat ng dako ng lupain sa kanyang mga tao, upang ang salita ng Diyos ay hindi mahadlangan, bagkus ay lumaganap ito sa lahat ng dako ng buong lupain, upang ang kanyang mga tao ay mapaniwala hinggil sa masasamang kaugalian ng kanilang mga ama, at upang sila ay mapaniwala na silang lahat ay magkakapatid, at na hindi sila nararapat na pumaslang, ni mandambong, ni magnakaw, ni makiapid, ni gumawa ng anumang uri ng kasamaan.
- 4 At ngayon, ito ay nangyari na nang ipadala ng hari ang pahayag na ito, si Aaron at ang kanyang mga kapatid ay naglakbay nang lungsod sa lungsod, at mula sa isang bahay ng pagsamba sa isa pa, nagtatatag ng mga simbahan, at nagtatalaga ng mga saserdote at guro sa lahat ng dako ng lupain sa mga Lamanita, upang ipangaral at ituro ang salita ng Diyos sa kanila; at sa gayon sila nagsimulang magtamo ng malaking tagumpay.
- 5 At libu-libo ang nadala sa kaalaman ng Panginoon, oo, libu-libo ang nadalang maniwala sa mga kaugalian ng mga Nephita; at itinuro sa kanila ang mga talaan at propesiyang ipinasa-pasa maging hanggang sa kasalukuyan.

Alma 23

Tan-awa, karon nahitabo nga ang hari sa mga Lamanita mipadala og pahibalo sa iyang tanang katawhan, nga dili sila mobakyaw sa ilang mga kamot diha ni Ammon, o ni Aaron, o ni Omner, o ni Himni, ni bisan kinsa sa ilang kaigsoonan nga magsangyaw sa pulong sa Dios, sa bisan asa silang dapita, sa bisan asang bahin sa ilang yuta.

Oo, mipadala siya og balaod kanila, nga dili sila mobakyaw sa ilang mga kamot diha kanila nga mogapos kanila, o mobalhog kanila sa bilanggoan; ni sila moluwa kanila, ni mobunal kanila, ni moabog kanila gikan sa ilang mga sinagoga, ni mosilot kanila; ni sila molabay og mga bato kanila, apan nga sila kinahanglan adunay kagawasan nga mosulod sa ilang mga panimalay, ug usab sa ilang mga templo, ug sa ilang mga santuwaryo.

Ug sa ingon niana sila makalakaw ug makasangyaw sa pulong sumala sa ilang mga tinguha, kay ang hari nakabig na ngadto sa Ginoo, ug ang tanang sakop sa iyang panimalay; busa siya mipadala sa iyang pahibalo sa tibuok yuta ngadto sa iyang katawhan, aron ang pulong sa Dios unta walay babag, apan aron kini masangyaw sa tibuok yuta, aron ang iyang katawhan makombinser kabahin sa daotan nga mga tradisyon sa ilang mga amahan, ug aron sila makombinser nga silang tanan managsoon, ug nga sila dili angay nga magpinatyanay, ni manglungkab, ni mangawat, ni manapaw, ni magbuhat sa bisan unsa nga matang sa pagkadaotan.

Ug karon nahitabo nga sa dihang ang hari nakapadala na niini nga pahibalo, si Aaron ug ang iyang kaigsoonan miadto sa usa ka siyudad ngadto sa laing siyudad, ug gikan sa usa ka balay nga alampoon ngadto sa lain, nagtukod og mga simbahan, ug mitudlo og mga pari ug mga magtutudlo sa tibuok yuta taliwala sa mga Lamanita, aron sa pagsangyaw ug sa pagtudlo sa pulong sa Dios taliwala kanila; ug sa ingon niana nagsugod sila nga makaangkon og dakong kalamposan.

Ug kaliboon ang nadala sa kahibalo sa Ginoo, oo, kaliboon ang nadala aron motuo sa mga tradisyon sa mga Nephita; ug gitudloan sila sa mga talaan ug mga panagna nga gipanunod gani hangtod karong panahona.

Alma 23

Behold, now it came to pass that the king of the Lamanites sent a proclamation among all his people, that they should not lay their hands on Ammon, or Aaron, or Omner, or Himni, nor either of their brethren who should go forth preaching the word of God, in whatsoever place they should be, in any part of their land.

Yea, he sent a decree among them, that they should not lay their hands on them to bind them, or to cast them into prison; neither should they spit upon them, nor smite them, nor cast them out of their synagogues, nor scourge them; neither should they cast stones at them, but that they should have free access to their houses, and also their temples, and their sanctuaries.

And thus they might go forth and preach the word according to their desires, for the king had been converted unto the Lord, and all his household; therefore he sent his proclamation throughout the land unto his people, that the word of God might have no obstruction, but that it might go forth throughout all the land, that his people might be convinced concerning the wicked traditions of their fathers, and that they might be convinced that they were all brethren, and that they ought not to murder, nor to plunder, nor to steal, nor to commit adultery, nor to commit any manner of wickedness.

And now it came to pass that when the king had sent forth this proclamation, that Aaron and his brethren went forth from city to city, and from one house of worship to another, establishing churches, and consecrating priests and teachers throughout the land among the Lamanites, to preach and to teach the word of God among them; and thus they began to have great success.

And thousands were brought to the knowledge of the Lord, yea, thousands were brought to believe in the traditions of the Nephites; and they were taught the records and prophecies which were handed down even to the present time.

6 At kasintunay na buhay ang Panginoon, gayon katunay na kasindami ng naniwala, o kasindami ng nadala sa kaalaman ng katotohanan, sa pamamagitan ng pangangaral ni Ammon at ng kanyang mga kapatid, alinsunod sa diwa ng paghahayag at ng propesiya, at ng kapangyarihan ng Diyos na gumagawa ng mga himala sa kanila—oo, sinasabi ko sa inyo, yamang buhay ang Panginoon, kasindami ng mga Lamanita na naniwala sa kanilang pangangaral, at mga nagbalik-loob sa Panginoon, kailanman ay hindi nagsitalikod.

7 Sapagkat sila ay naging mga matwid na tao; ibinaba nila ang kanilang mga sandata ng paghihimagsik, na hindi na nila muli pang nilabanan ang Diyos, ni nilabanan ang sinuman sa kanilang mga kapatid.

8 Ngayon, ito sila na mga nagbalik-loob sa Panginoon:

9 Ang mga tao ng mga Lamanita na nasa lupain ng Ishmael;

10 At gayundin ang mga tao ng mga Lamanita na nasa lupain ng Midoni;

11 At gayundin ang mga tao ng mga Lamanita na nasa lungsod ng Nephi;

12 At gayundin ang mga tao ng mga Lamanita na nasa lupain ng Silom, at nasa lupain ng Semlon, at nasa lungsod ng Lemuel, at nasa lungsod ng Simnilom.

13 At ito ang mga pangalan ng mga lungsod ng mga Lamanita na nagbalik-loob sa Panginoon; at ito sila na mga nagbaba ng mga sandata ng kanilang paghihimagsik, oo, lahat ng kanilang mga sandata ng digmaan; at lahat sila ay mga Lamanita.

14 At ang mga Amalekita ay hindi nagbalik-loob, maliban sa isa; ni ang sinuman sa mga Amulonita; sa halip, pinatigas nila ang kanilang mga puso, at gayundin ang mga puso ng mga Lamanita sa bahaging yaon ng lupain saanman sila nanirahan, oo, at lahat ng kanilang mga nayon, at lahat ng kanilang mga lungsod.

15 Samakatwid, binanggit namin ang lahat ng lungsod ng mga Lamanita kung saan sila ay nangagsisi at dumating sa kaalaman ng katotohanan, at mga nagbalik-loob.

Ug ingon ka seguro nga ang Ginoo buhi, segurado kaayo kutob sa motuo, o kutob sa nadala sa kahibalo sa kamatuoran, pinaagi sa pagsangyaw ni Ammon ug sa iyang kaigsoonan, sumala sa espiritu sa pagpadayag ug sa pagpanagna, ug sa gahom sa Dios nga nagbuhat og mga milagro diha kanila—oo, sultihan ko kamo, ingon nga ang Ginoo buhi, kutob sa mga Lamanita nga mituo sa ilang pagsangyaw, ug nakabig ngadto sa Ginoo, wala gayod mobiya.

Kay sila nahimong matarong nga katawhan; gihunong nila ang paggamit sa mga hinagiban sa ilang rebelyon, nga sila wala na makig-away batok sa Dios, ni batok ni bisan kinsa sa ilang kaigsoonan.

Karon, mao kini sila ang nakabig ngadto sa Ginoo:

Ang katawhan sa mga Lamanita nga didto sa yuta sa Ishmael;

Ug usab ang katawhan sa mga Lamanita nga didto sa yuta sa Middoni;

Ug usab ang katawhan sa mga Lamanita nga didto sa siyudad sa Nephi;

Ug usab ang katawhan sa mga Lamanita nga didto sa yuta sa Shilom, ug nga didto sa yuta sa Shemlon, ug didto sa siyudad sa Lemuel, ug didto sa siyudad sa Shimnilom.

Ug mao kini ang mga ngalan sa mga siyudad sa mga Lamanita nga nakabig ngadto sa Ginoo; ug mao kini sila kinsa mihunong sa paggamit sa mga hinagiban sa ilang pagsupil, oo, sa ilang tanan nga hinagiban sa gubat; ug silang tanan nga Lamanita.

Ug ang mga Amalekita wala makabig, gawas sa usa lamang; ni bisan kinsa sa mga Amulonita; apan gipatig-a nila ang ilang mga kasingkasing, ug usab ang mga kasingkasing sa mga Lamanita niana nga bahin sa yuta diin sila nagpuyo, oo, ug ang ilang tanan nga balangay ug ilang tanan nga siyudad.

Busa, among gipangalanan ang tanang siyudad sa mga Lamanita nga naghinulsol ug nakahibalo sa kamatuoran, ug nakabig.

And as sure as the Lord liveth, so sure as many as believed, or as many as were brought to the knowledge of the truth, through the preaching of Ammon and his brethren, according to the spirit of revelation and of prophecy, and the power of God working miracles in them—yea, I say unto you, as the Lord liveth, as many of the Lamanites as believed in their preaching, and were converted unto the Lord, never did fall away.

For they became a righteous people; they did lay down the weapons of their rebellion, that they did not fight against God any more, neither against any of their brethren.

Now, these are they who were converted unto the Lord:

The people of the Lamanites who were in the land of Ishmael;

And also of the people of the Lamanites who were in the land of Middoni;

And also of the people of the Lamanites who were in the city of Nephi;

And also of the people of the Lamanites who were in the land of Shilom, and who were in the land of Shemlon, and in the city of Lemuel, and in the city of Shimnilom.

And these are the names of the cities of the Lamanites which were converted unto the Lord; and these are they that laid down the weapons of their rebellion, yea, all their weapons of war; and they were all Lamanites.

And the Amalekites were not converted, save only one; neither were any of the Amulonites; but they did harden their hearts, and also the hearts of the Lamanites in that part of the land where-soever they dwelt, yea, and all their villages and all their cities.

Therefore, we have named all the cities of the Lamanites in which they did repent and come to the knowledge of the truth, and were converted.

16 At ngayon, ito ay nangyari na nagnais ang hari at ang mga yaong nagbalik-loob na magkaroon ng pangalan, upang sila ay makilala mula sa kanilang mga kapatid; kaya nga, ang hari ay nakipagsanggunian kay Aaron at sa marami sa kanilang mga saserdote, hinggil sa pangalang tataglayin nila sa kanilang sarili, upang sila ay makilala.

17 At ito ay nangyari na tinawag nila ang kanilang pangalan na mga Anti-Nephi-Lehi; at sila ay tinawag sa pangalang ito at hindi na tinawag pang mga Lamanita.

18 At sila ay nagsimulang maging napakasisipag na tao; oo, at sila ay naging magigiliw sa mga Nephita; kaya nga, sila ay nagbukas ng pakikipag-ugnayan sa kanila, at ang sumpa ng Diyos ay hindi na sila sinundan pa.

Ug karon nahitabo nga ang hari ug kadtong mga nakabig matinguhaon nga sila makabaton og ngalan, aron mailhan sila gikan sa ilang kaigsoonan; busa ang hari nagpakisayod kang Aaron ug sa ilang daghang pari, kabahin sa ngalan nga ilang dad-on, aron sila mailhan.

Ug nahitabo nga gitawag nila ang ilang mga ngalan og mga Anti-Nephi-Lehi; ug sila gitawag pinaagi niini nga ngalan ug wala na tawga nga mga Lamanita.

Ug nagsugod sila nga nahimong kugihan kaayo nga katawhan; oo, ug mahigalaon sila sa mga Nephita; busa, nagpasiugda sila og kauyonan uban kanila, ug ang tunglo sa Dios wala na magpadayon kanila.

And now it came to pass that the king and those who were converted were desirous that they might have a name, that thereby they might be distinguished from their brethren; therefore the king consulted with Aaron and many of their priests, concerning the name that they should take upon them, that they might be distinguished.

And it came to pass that they called their names Anti-Nephi-Lehies; and they were called by this name and were no more called Lamanites.

And they began to be a very industrious people; yea, and they were friendly with the Nephites; therefore, they did open a correspondence with them, and the curse of God did no more follow them.

Alma 24

- 1 At ito ay nangyari na ang mga Amalekita at ang mga Amulonita at ang mga Lamanita na nasa lupain ng Amulon, at gayundin sa lupain ng Helam, at nasa lupain ng Jerusalem, at sa madaling salita, sa lahat ng lupain sa palibot, na hindi nagbalik-loob at hindi tinaglay sa kanilang sarili ang pangalang Anti-Nephi-Lehi, ay pinukaw ng mga Amalekita at ng mga Amulonita na magalit laban sa kanilang mga kapatid.
- 2 At ang kanilang poot ay labis na naging masidhi laban sa kanila, maging hanggang sa nagsimula silang maghimagsik laban sa kanilang hari, hanggang sa sila ay tumanggi na maging hari pa nila siya; kaya nga, sila ay humawak ng mga sandata laban sa mga tao ni Anti-Nephi-Lehi.
- 3 Ngayon, iginawad ng hari sa kanyang anak na lalaki ang kaharian, at tinawag niya ang kanyang pangalang Anti-Nephi-Lehi.
- 4 At ang hari ay namatay sa taon ding yaon nang magsimulang maghanda ang mga Lamanita na makidigma laban sa mga tao ng Diyos.
- 5 Ngayon, nang makita ni Ammon at ng kanyang mga kapatid at ng lahat ng yaong nagsisama sa kanya ang mga paghahanda ng mga Lamanita upang lipulin ang kanilang mga kapatid, sila ay nagtungo sa lupain ng Media, at doon kinatagpo ni Ammon ang lahat ng kanyang mga kapatid; at mula roon ay nagtungo sila sa lupain ng Ishmael upang makapagdaos sila ng isang pagpupulong na kasama si Lamoni at kasama rin ang kanyang kapatid na si Anti-Nephi-Lehi, kung ano ang kanilang nararapat gawin upang ipagtanggol ang kanilang sarili laban sa mga Lamanita.
- 6 Ngayon, wala ni isa mang kaluluwa sa lahat ng taong nagbalik-loob sa Panginoon ang nagnais na humawak ng mga sandata laban sa kanilang mga kapatid; hindi, tumanggi sila maging sa paggawa ng anumang paghahanda para sa pakikidigma; oo, at ang kanilang hari ay nag-utos din na huwag silang gumawa nang gayon.

Alma 24

Ug nahitabo nga ang mga Amalekita ug ang mga Amulonita ug ang mga Lamanita kinsa didto sa yuta sa Amulon, ug usab sa yuta sa Helam, ug didto sa yuta sa Jerusalem, ug sa kataposan, sa tibuok yuta nga naglibot niini, kinsa wala makabig ug wala modala diha kanila sa ngalan nga Anti-Nephi-Lehi, gihulhogan sa mga Amalekita ug sa mga Amulonita nga masuko batok sa ilang kaigsoonan.

Ug ang ilang pagdumot nahimong hilabihan nga kapintas batok kanila, gani hangtod nga sila misugod sa pagrebelde batok sa ilang hari, hangtod nga sila midumili nga siya ang mahimo nilang hari; busa, mialsa sila batok sa katawhan sa Anti-Nephi-Lehi.

Karon ang hari mitugyan sa gingharian ngadto sa iyang anak nga lalaki, ug gitawag niya ang iyang ngalan og Anti-Nephi-Lehi.

Ug ang hari namatay sa samang tuig nga gisugdan sa mga Lamanita ang pagpangandam sa pakiggubat batok sa katawhan sa Dios.

Karon sa dihang si Ammon ug ang iyang kaigsoonan ug ang tanan nga miuban kaniya nakakita sa mga pagpangandam sa mga Lamanita sa paglaglag sa ilang kaigsoonan, miadto sila sa yuta sa Midian, ug didto si Ammon nakigkita sa iyang tanang kaigsoonan; ug gikan didto miadto sila sa yuta sa Ishmael aron makahimo sila og pulong-pulong uban ni Lamoni ug usab sa iyang igsoon nga lalaki nga si Anti-Nephi-Lehi, sa unsay angay nilang buhaton aron sa pagpanalipod sa ilang kaugalingon batok sa mga Lamanita.

Karon walay bisan usa ka tawo didto sa tanang katawhan nga nakabig sa Ginoo ang mogamit sa hinagiban batok sa ilang kaigsoonan; wala, gani dili sila mohimo og bisan unsang mga pagpangandam alang sa gubat; oo, ug ang ilang hari usab misugo kanila nga dili gayod sila.

Alma 24

And it came to pass that the Amalekites and the Amulonites and the Lamanites who were in the land of Amulon, and also in the land of Helam, and who were in the land of Jerusalem, and in fine, in all the land round about, who had not been converted and had not taken upon them the name of Anti-Nephi-Lehi, were stirred up by the Amalekites and by the Amulonites to anger against their brethren.

And their hatred became exceedingly sore against them, even insomuch that they began to rebel against their king, insomuch that they would not that he should be their king; therefore, they took up arms against the people of Anti-Nephi-Lehi.

Now the king conferred the kingdom upon his son, and he called his name Anti-Nephi-Lehi.

And the king died in that selfsame year that the Lamanites began to make preparations for war against the people of God.

Now when Ammon and his brethren and all those who had come up with him saw the preparations of the Lamanites to destroy their brethren, they came forth to the land of Midian, and there Ammon met all his brethren; and from thence they came to the land of Ishmael that they might hold a council with Lamoni and also with his brother Anti-Nephi-Lehi, what they should do to defend themselves against the Lamanites.

Now there was not one soul among all the people who had been converted unto the Lord that would take up arms against their brethren; nay, they would not even make any preparations for war; yea, and also their king commanded them that they should not.

7 Ngayon, ito ang mga salitang kanyang sinabi sa mga tao hinggil sa bagay na yaon: Nagpapasalamat ako sa aking Diyos, mga tao kong minamahal, na isinugo sa kabutihan ng ating dakilang Diyos itong ating mga kapatid, ang mga Nephita, sa atin upang pangaralan tayo, at upang mapaniwala tayo laban sa mga kaugalian ng ating masasamang ama.

8 At dinggin, nagpapasalamat ako sa aking dakilang Diyos na binigyan niya tayo ng isang bahagi ng kanyang Espiritu upang palambutin ang ating mga puso, kung kaya't tayo ay nagbukas ng pakikipag-ugnayan sa mga kapatid nating ito, ang mga Nephita.

9 At dinggin, pinasasalamatan ko rin ang aking Diyos na dahil sa pagbubukas ng pakikipag-ugnayang ito ay napaniwala tayo sa ating mga kasalanan, at sa maraming pagpaslang na nagawa natin.

10 At pinasasalamatan ko rin ang aking Diyos, oo, ang aking dakilang Diyos, na kanyang pinahintulutan tayong mapagsisihan natin ang mga bagay na ito, at na kanya ring pinatawad tayo sa marami nating kasalanan at mga pagpaslang na nagawa natin, at inalig ang pagkakasala sa ating mga puso, sa pamamagitan ng kabutihan ng kanyang Anak.

11 At ngayon, dinggin, mga kapatid ko, sapagkat ito lamang ang lahat ng ating magagawa (sapagkat tayo ang pinakaligaw sa buong sangkatauhan) upang magsisi sa lahat ng ating mga kasalanan at sa maraming pagpaslang na nagawa natin, at upang mapahinuod ang Diyos na alisin ang mga ito sa ating mga puso, sapagkat ito lamang ang lahat ng magagawa natin upang sapat na makapagsisi sa harapan ng Diyos upang kanyang linisin ang ating dungis—

12 Ngayon, mga pinakamamahal kong kapatid, yamang nilinis ng Diyos ang ating mga dungis, at ang ating mga espada ay naging makinang, kung gayon, huwag na nating dungisan pa ang ating mga espada ng dugo ng ating mga kapatid.

13 Dinggin, sinasabi ko sa inyo, Hindi, itabi natin ang ating mga espada upang hindi madungisan ang mga ito ng dugo ng ating mga kapatid; sapagkat marahil, kung muli nating dudungisan ang ating mga espada, ang mga ito ay hindi na mahuhugasang makinang sa pamamagitan ng dugo ng Anak ng ating dakilang Diyos, na mabubuhos para sa pagbabayad-sala ng ating mga kasalanan.

Karon, mao kini ang mga pulong nga iyang gisulti sa katawhan kabahin sa hinungdan: Magpasalamat ako sa akong Diyos, sa akong hinigugma nga katawhan, nga ang atong gamhanan nga Dios sa kaayo mipadala niining atong kaigsoonan, nga mga Nephita, ngari kanato aron sa pagsangyaw kanato, ug sa pagpakita kanato sa mga tradisyon sa atong daotan nga mga amahan.

Ug tan-awa, magpasalamat ako sa akong gamhanan nga Dios nga siya mihatag kanato og usa ka bahin sa iyang Espiritu aron sa paglukmay sa atong mga kasingkasing, nga kita nakapasiugda og kauyonan niini nga kaigsoonan, ang mga Nephita.

Ug tan-awa, ako usab magpasalamat sa akong Diyos, nga pinaagi sa pagpasiugda niini nga kauyonan kita nakombinser sa atong mga sala, ug sa daghang pagpatay nga atong nabuhat.

Ug magpasalamat usab ako sa akong Diyos, oo, sa akong gamhanan nga Dios, nga siya mitugot kanato nga makahinulsol kita niining mga butanga, ug usab nga siya mipasaylo kanato sa atong daghang sala ug sa mga pagpatay nga atong nabuhat, ug mitangtang sa mga kasaypanan gikan sa atong kasingkasing, pinaagi sa matarong nga mga buhat sa iyang Anak.

Ug karon tan-awa, akong kaigsoonan, kay mao kini ang tanan nga atong mahimo (ingon nga kita mao ang labing nahisalaag sa tanang katawhan) nga maghinulsol sa tanan natong mga sala ug sa daghang pagpatay nga atong nabuhat, ug sa pag-awhag sa Dios sa pagtangtang niini gikan sa atong kasingkasing, kay mao kini ang tanan nga atong mahimo aron makahimo og igo nga paghinulsol sa atubangan sa Dios aron siya motangtang sa atong lama—

Karon, akong labing hinigugma nga kaigsoonan, tungod kay ang Dios mikuha sa atong mga lama, ug ang atong mga espada nahimong masinaw, busa dili na nato butangan og lama ang atong mga espada sa mga dugo sa atong kaigsoonan.

Tan-awa, sultihan ko kamo, Dili, atong ibilin ang atong mga espada nga dili kini malamaan sa dugo sa atong kaigsoonan; kay basin og, kon kita molama pag-usab sa atong mga espada dili na kini mahugasan aron mosinaw pinaagi sa dugo sa Anak sa atong gamhanan nga Dios, nga ipaagas alang sa pag-ula sa atong mga sala.

Now, these are the words which he said unto the people concerning the matter: I thank my God, my beloved people, that our great God has in goodness sent these our brethren, the Nephites, unto us to preach unto us, and to convince us of the traditions of our wicked fathers.

And behold, I thank my great God that he has given us a portion of his Spirit to soften our hearts, that we have opened a correspondence with these brethren, the Nephites.

And behold, I also thank my God, that by opening this correspondence we have been convinced of our sins, and of the many murders which we have committed.

And I also thank my God, yea, my great God, that he hath granted unto us that we might repent of these things, and also that he hath forgiven us of those our many sins and murders which we have committed, and taken away the guilt from our hearts, through the merits of his Son.

And now behold, my brethren, since it has been all that we could do (as we were the most lost of all mankind) to repent of all our sins and the many murders which we have committed, and to get God to take them away from our hearts, for it was all we could do to repent sufficiently before God that he would take away our stain—

Now, my best beloved brethren, since God hath taken away our stains, and our swords have become bright, then let us stain our swords no more with the blood of our brethren.

Behold, I say unto you, Nay, let us retain our swords that they be not stained with the blood of our brethren; for perhaps, if we should stain our swords again they can no more be washed bright through the blood of the Son of our great God, which shall be shed for the atonement of our sins.

14 At kinaawaan tayo ng dakilang Diyos, at ipinaalam ang mga bagay na ito sa atin upang hindi tayo masawi; oo, at ipinaalam niya ang mga bagay na ito sa atin sa mula't mula pa, sapagkat minamahal niya ang ating mga kaluluwa katulad ng pagmamahal niya sa ating mga anak; kaya nga, sa kanyang awa ay dinalaw niya tayo sa pamamagitan ng kanyang mga anghel, upang ang plano ng kaligtasan ay maipaalam sa atin maging sa mga susunod na salinlahi.

15 O, napakamaawain ng ating Diyos! At ngayon, dinggin, sapagkat ito lamang ang magagawa natin upang malinis ang ating mga dungis mula sa atin, at ang maging makinang ang ating mga espada, itabi natin ang mga ito upang ang mga ito ay mapanatiling makinang, bilang patotoo sa ating Diyos sa huling araw, o sa araw na yaon na tayo ay dadalhin upang tumindig sa kanyang harapan upang hatulan, na hindi natin dinungisan pa ang ating mga espada ng dugo ng ating mga kapatid magmula nang ibahagi niya ang kanyang salita sa atin at ginawa tayong malinis sa gayong paraan.

16 At ngayon, mga kapatid ko, kung hangad ng ating mga kapatid na lipulin tayo, dinggin, itatabi natin ang ating mga espada, oo, maging ibabaon pa natin ang mga ito nang malalim sa lupa, upang ang mga ito ay mapanatiling makinang, bilang patotoo na hindi na natin kailanman ginamit ang mga ito, sa huling araw; at kung lilipulin tayo ng ating mga kapatid, dinggin, tayo ay magtutungo sa ating Diyos at maliligtas.

17 At ngayon, ito ay nangyari na nang matapos ang hari sa mga pangungusap na ito, at ang lahat ng tao ay sama-samang nagtipon, kinuha nila ang kanilang mga espada, at lahat ng sandatang ginamit para sa pagpapadanak ng dugo ng tao, at ibinaon nila ang mga ito nang malalim sa lupa.

Ug ang gamhanan nga Dios adunay kaluoy kanato, ug mipahibalo niining mga butanga ngari kanato aron kita dili mamatay; oo, ug mipahibalo niining mga butanga ngari kanato sa sinugdanan, tungod kay gihigugma niya ang atong mga kalag ingon nga siya nahigugma sa atong mga anak; busa, pinaagi sa iyang kaluoy miduaw siya kanato pinaagi sa iyang mga anghel, aron ang plano sa kaluwasan mapahibalo ngari kanato ingon man usab sa umaabot nga kaliwatan.

O, pagkamaluluy-on sa atong Dios! Ug karon tan-awa, tungod kay kini lamang ang atong mahimo aron nga matangtang ang atong mga lama gikan kanato, ug ang atong mga espada mahimo nga sinaw, tagoan nato kini aron magpadayon ang kasinaw, ingon nga usa ka pagpamatuod ngadto sa atong Dios sa kataposan nga adlaw, o niana nga adlaw nga kita pagadad-on aron mobarog sa iyang atubangan aron pagahukman, nga wala nato butangi og lama ang atong mga espada sa mga dugo sa atong kaigsoonan sukad nga siya mihatag sa iyang pulong kanato ug mihimo kanato nga limpyo pinaagi niini.

Ug karon, akong kaigsoonan, kon ang atong kaigsoonan magtinguha sa paglaglag kanato, tan-awa, itago nato ang atong mga espada, oo, gani ilubong nato kini sa ilawom sa yuta, aron magpadayon ang kasinaw niini, isip usa ka pagpamatuod nga kita wala na gayod mogamit niini, sa kataposan nga adlaw; ug kon ang atong kaigsoonan molaglag kanato, tan-awa, kita moadto sa atong Dios ug maluwas.

Ug karon nahitabo nga sa dihang natapos na ang hari sa pagsulti niini nga mga panultihon, ug ang tanang katawhan nagkatigom, gikuha nila ang ilang mga espada, ug ang tanang hinagiban nga gigamit sa pagpaagas sa dugo sa tawo, ug gilubong nila kini sa ilawom sa yuta.

And the great God has had mercy on us, and made these things known unto us that we might not perish; yea, and he has made these things known unto us beforehand, because he loveth our souls as well as he loveth our children; therefore, in his mercy he doth visit us by his angels, that the plan of salvation might be made known unto us as well as unto future generations.

Oh, how merciful is our God! And now behold, since it has been as much as we could do to get our stains taken away from us, and our swords are made bright, let us hide them away that they may be kept bright, as a testimony to our God at the last day, or at the day that we shall be brought to stand before him to be judged, that we have not stained our swords in the blood of our brethren since he imparted his word unto us and has made us clean thereby.

And now, my brethren, if our brethren seek to destroy us, behold, we will hide away our swords, yea, even we will bury them deep in the earth, that they may be kept bright, as a testimony that we have never used them, at the last day; and if our brethren destroy us, behold, we shall go to our God and shall be saved.

And now it came to pass that when the king had made an end of these sayings, and all the people were assembled together, they took their swords, and all the weapons which were used for the shedding of man's blood, and they did bury them up deep in the earth.

18 At ito ay ginawa nila, ito na sa pananaw nila ay patotoo sa Diyos, at gayundin sa mga tao, na hindi na sila muling gagamit pa ng mga sandata para sa pagpapadanak ng dugo ng tao; at ito ay ginawa nila, nananagutan at nakikipagtipan sa Diyos, na kaysa sa padanakin ang dugo ng kanilang mga kapatid ay ibibigay nila ang kanilang buhay; at kaysa sa kumuha mula sa isang kapatid ay magbibigay sila sa kanya; at kaysa sa palipasin ang kanilang mga araw sa katamaran ay masigasig silang gagawa sa pamamagitan ng kanilang mga kamay.

19 At sa gayon nakikita natin na nang ang mga Lamanitang ito ay nadalang maniwala at malaman ang katotohanan, sila ay naging matatag, at magdurusa maging hanggang sa kamatayan kaysa sa gumawa ng kasalanan; at sa gayon nakikita nating ibinaon nila ang kanilang mga sandata ng kapayapaan, o ibinaon nila ang mga sandata ng digmaan, para sa kapayapaan.

20 At ito ay nangyari na ang kanilang mga kapatid, ang mga Lamanita, ay gumawa ng mga paghahanda para sa digmaan, at sumalakay sa lupain ng Nephi sa layuning patayin ang hari, at maglagay ng ibang kahalili niya, at lipulin din ang mga tao ni Anti-Nephi-Lehi sa lupain.

21 Ngayon, nang makita ng mga taong sumasalakay sila laban sa kanila ay lumabas sila upang salubungin sila, at itinirapa ang kanilang sarili sa lupa sa kanilang mga harapan, at nagsimulang manawagan sa pangalan ng Panginoon; at nasa gayon silang pagkakaayos nang magsimulang salakayin sila ng mga Lamanita, at nagsimulang patayin sila sa pamamagitan ng espada.

22 At sa gayong walang anumang paglaban, napatay nila ang isanlibo at lima sa kanila; at nalalaman nating sila ay pinagpala, sapagkat sila ay lumisan upang manahanang kasama ang kanilang Diyos.

23 Ngayon, nang makita ng mga Lamanita na ang kanilang mga kapatid ay hindi magsisitakas sa espada, ni hindi sila babaling sa kanang kamay o sa kaliwa, sa halip sila ay mahihiga at masasawi, at pupurihin ang Diyos maging sa yaon ding gawa ng pagkasawi sa ilalim ng espada—

Ug gibuhat nila kini, tungod kay maoy ilang pagsabot nga usa ka pagpamatuod ngadto sa Dios, ug usab ngadto sa mga tawo, nga sila dili na gayod mogamit pag-usab og mga hinagiban sa pagpaagas sa dugo sa tawo; ug gibuhat nila kini, nga nagmatuod ug nagpakigsaad sa Dios, kay sa magpaagas sa dugo sa ilang kaigsoonan itugyan nila ang ilang kaugalingon nga mga kinabuhi; ug kay sa mokuha gikan sa usa ka igsoon nga lalaki sila mohatag kaniya; ug kay sa mogahin sa ilang mga adlaw sa katapolan sila motrabaho pag-ayo gamit ang ilang mga kamot.

Ug sa ingon niana nasabtan nato nga, sa dihang kini nga mga Lamanita nadala sa pagtuo ug sa pagkasayod sa kamatuoran, nahimo silang lig-on, ug gani mag-antos bisan hangtod sa kamatayon kay sa makahimo og sala; ug sa ingon niana nasabtan nato nga gilubong nila ang ilang mga hinagiban sa kalinaw, o gilubong nila ang mga hinagiban sa gubat, alang sa kalinaw.

Ug nahitabo nga ang ilang kaigsoonan, ang mga Lamanita, naghimo og mga pagpangandam alang sa gubat, ug misulong sa yuta sa Nephi sa katuyoan sa paglaglag sa hari, ug sa pagbutang og lain puli kaniya, ug usab sa paglaglag sa katawhan sa Anti-Nephi-Lehi gikan sa yuta.

Karon sa dihang ang katawhan nakakita nga sila nagpadulong na batok kanila nanggawas sila aron sa pagsugat kanila, ug mihapa sa ilang mga kaugalingon sa yuta diha sa ilang atubangan, ug nagsugod sa pagtawag sa ngalan sa Ginoo; ug sa ingon niana anaa sila niini nga pagkabutang sa dihang ang mga Lamanita nagsugod sa pag-ataki kanila, ug nagsugod sa pagpamatay kanila pinaagi sa espada.

Ug sa ingon niana nga walay gihimo nga bisan unsa nga pagsukol, nakapatay sila og usa ka libo ug lima kanila; ug nasayod kita nga sila bulahan, kay sila mipanaw na aron sa pagpuyo uban sa ilang Dios.

Karon sa dihang ang mga Lamanita nakakita nga ang ilang kaigsoonan dili managan gikan sa ilang mga espada, ni sila manglikay paingon sa tuo o sa wala, apan sila mihigda ug magpakamatay, ug midayeg sa Dios bisan sa akto gayod sa kamatayon pinaagi sa espada—

And this they did, it being in their view a testimony to God, and also to men, that they never would use weapons again for the shedding of man's blood; and this they did, vouching and covenanting with God, that rather than shed the blood of their brethren they would give up their own lives; and rather than take away from a brother they would give unto him; and rather than spend their days in idleness they would labor abundantly with their hands.

And thus we see that, when these Lamanites were brought to believe and to know the truth, they were firm, and would suffer even unto death rather than commit sin; and thus we see that they buried their weapons of peace, or they buried the weapons of war, for peace.

And it came to pass that their brethren, the Lamanites, made preparations for war, and came up to the land of Nephi for the purpose of destroying the king, and to place another in his stead, and also of destroying the people of Anti-Nephi-Lehi out of the land.

Now when the people saw that they were coming against them they went out to meet them, and prostrated themselves before them to the earth, and began to call on the name of the Lord; and thus they were in this attitude when the Lamanites began to fall upon them, and began to slay them with the sword.

And thus without meeting any resistance, they did slay a thousand and five of them; and we know that they are blessed, for they have gone to dwell with their God.

Now when the Lamanites saw that their brethren would not flee from the sword, neither would they turn aside to the right hand or to the left, but that they would lie down and perish, and praised God even in the very act of perishing under the sword—

24 Ngayon, nang makita ito ng mga Lamanita ay nagpigil sila sa pagpatay sa kanila; at marami sa kanila ang napuspos ang mga puso para sa kanilang mga kapatid na yaon na nangamatay sa ilalim ng espada, sapagkat sila ay nagsisi sa mga bagay na nagawa nila.

25 At ito ay nangyari na itinaon nila ang kanilang mga sandata ng digmaan, at tumangging kuning muli ang mga ito, sapagkat sila ay nagdalamhati sa mga pagpaslang na nagawa nila; at sila ay nagsitirapa maging katulad ng kanilang mga kapatid, umaasa sa awa ng mga yaong nakataas ang mga bisig upang sila ay patayin.

26 At ito ay nangyari na naragdagan ang mga tao ng Diyos noong araw na yaon nang higit pa sa bilang ng mga napatay; at ang mga yaong napatay ay mga matwid na tao, kaya nga wala tayong dahilan upang mag-alinlangan na sila ay naligtas.

27 At wala ni isang masamang tao ang napatay sa kanila; subalit may mahigit sa isanlibo ang nadala sa kaalaman ng katotohanan; sa gayon nakikita natin na ang Panginoon ay gumagawa sa maraming paraan para sa kaligtasan ng kanyang mga tao.

28 Ngayon, ang pinakamalaking bilang ng mga yaong Lamanita na pumatay sa napakarami sa kanilang mga kapatid ay mga Amalekita at Amulonita, ang pinakamalaking bilang sa kanila ay naaalinsunod sa orden ng mga Nehor.

29 Ngayon, sa mga yaong sumapi sa mga tao ng Panginoon, walang mga Amalekita o Amulonita, o mga nasa orden ni Nehor, kundi sila ay mga tunay na inapo nina Laman at Lemuel.

30 At sa gayon malinaw nating nakikita na matapos ang mga tao ay minsan nang naliwanagan ng Espiritu ng Diyos, at nagkaroon ng maraming kaalaman sa mga bagay na nauukol sa katwiran, at pagkatapos ay nahulog sa kasalanan at paglabag, sila ay nagiging higit na matitigas, at sa gayon ang kanilang kalagayan ay nagiging higit na masahol pa kaysa sa kung hindi nila nalaman kailanman ang mga bagay na ito.

Karon sa dihang ang mga Lamanita nakakita niini mihunong sila sa pagpatay kanila; ug dihay daghan kansang mga kasingkasing naluoy tungod niadtong ilang kaigsoonan kinsa nangamatay pinaagi sa espada, kay sila naghinulsol sa mga butang nga ilang nabuhay.

Ug nahitabo nga gipanglabay nila ang ilang mga hinagiban sa gubat, ug dili na sila mogamit niini pag-usab, kay gisakitan sila sa mga pagpatay nga ilang nabuhay; ug nagpaubos sila sama sa ilang kaigsoonan, misalig sa mga kaluoy kansang mga buktong gibakyaw aron sa pagpatay kanila.

Ug nahitabo nga ang katawhan sa Dios nadugangan nianang adlaw og mas daghan pa kay niadtong gipamatay; ug kadtong gipamatay mga tawo nga matarong, busa kita walay katarongan nga magduhaduha nga sila naluwas.

Ug walay usa ka tawong daotan taliwala kanila ang gipatay; apan dihay labaw pa sa usa ka libo ang nadala sa kahibalo sa kamatuoran; sa ingon niana nasabtan nato nga ang Ginoo molihok sa daghan nga paagi alang sa kaluwasan sa iyang katawhan.

Karon ang labing daghan niadtong mga Lamanita nga mipatay sa daghan kaayo sa ilang kaigsoonan mga Amalekita ug mga Amulonita, ang labing daghan kanila mga sumusunod sa kapunongan sa mga Nehor.

Karon, kadtong mipasakop sa katawhan sa Ginoo, walay usa nga mga Amalekita o mga Amulonita, o mga sumusunod sa kapunongan sa mga Nehor; apan tinuod sila nga mga kaliwat ni Laman ug ni Lemuel.

Ug sa ingon niana yano natong masabtan, nga human ang usa ka katawhan malamdagi pinaagi sa Espiritu sa Dios, ug makaangkon og dakong kahibalo sa mga butang kalabot sa pagkamatarong, ug unya mahisalaag sa pagpakasala ug paglapas, mas molabaw pa sila ka tig-a, ug sa ingon niana ang ilang kahimtang mas labaw pa ka daotan kay sa wala pa sila masayod niining mga butanga.

Now when the Lamanites saw this they did forbear from slaying them; and there were many whose hearts had swollen in them for those of their brethren who had fallen under the sword, for they repented of the things which they had done.

And it came to pass that they threw down their weapons of war, and they would not take them again, for they were stung for the murders which they had committed; and they came down even as their brethren, relying upon the mercies of those whose arms were lifted to slay them.

And it came to pass that the people of God were joined that day by more than the number who had been slain; and those who had been slain were righteous people, therefore we have no reason to doubt but what they were saved.

And there was not a wicked man slain among them; but there were more than a thousand brought to the knowledge of the truth; thus we see that the Lord worketh in many ways to the salvation of his people.

Now the greatest number of those of the Lamanites who slew so many of their brethren were Amalekites and Amulonites, the greatest number of whom were after the order of the Nehors.

Now, among those who joined the people of the Lord, there were none who were Amalekites or Amulonites, or who were of the order of Nehor, but they were actual descendants of Laman and Lemuel.

And thus we can plainly discern, that after a people have been once enlightened by the Spirit of God, and have had great knowledge of things pertaining to righteousness, and then have fallen away into sin and transgression, they become more hardened, and thus their state becomes worse than though they had never known these things.

Alma 25

- 1 At dinggin, ngayon, ito ay nangyari na lalong nagalit ang mga yaong Lamanita dahil sa pinatay nila ang kanilang mga kapatid; kaya nga, sila ay sumumpa ng paghihiganti sa mga Nephita; at hindi na sila nagtangkang patayin pa ang mga tao ni Anti-Nephi-Lehi sa panahong yaon.
- 2 Sa halip, dinala nila ang kanilang mga hukbo at nagtungo sa mga hangganan ng lupain ng Zarahemla, at sinalakay ang mga taong nasa lupain ng Ammonihah at nilipol sila.
- 3 At pagkaraan niyon, sila ay nagkaroon ng maraming pakikidigma sa mga Nephita, kung saan sila ay naitaboy at napatay.
- 4 At kabilang sa mga Lamanita na napatay ang halos lahat ng binhi ni Amulon at ng kanyang mga kapatid, na mga saserdote ni Noe, at sila ay napatay ng mga kamay ng mga Nephita;
- 5 At ang nalalabi, matapos na magsitakas patungo sa silangang ilang, at matapos makamkam ang kapangyarihan at karapatan sa mga Lamanita, ay pinangyaring mangasawi ang marami sa mga Lamanita sa pamamagitan ng apoy dahil sa kanilang paniniwala—
- 6 Sapagkat marami sa kanila, matapos dumanas ng labis na kawalan at napakaraming paghihirap, ay nagsimulang mapukaw sa pag-alala sa mga salita ni Aaron at ng kanyang mga kapatid na ipinangaral sa kanila sa kanilang lupain; kaya nga, sila ay nagsimulang mawalan ng paniniwala sa mga kaugalian ng kanilang mga ama, at maniwala sa Panginoon, at na binigyan niya ng dakilang kapangyarihan ang mga Nephita; at sa gayon marami sa kanila ang nagbalik-loob sa ilang.
- 7 At ito ay nangyari na ipinapatay sila ng mga yaong tagapamahala na labi ng mga anak ni Amulon, oo, ang lahat ng yaong naniwala sa mga bagay na ito.
- 8 Ngayon, ang pagkamartir na ito ay nagdulot na mapukaw sa galit ang marami sa kanilang mga kapatid; at nagsimulang magkaroon ng alitan sa ilang; at ang mga Lamanita ay nagsimulang tugisin ang mga binhi ni Amulon at ng kanyang mga kapatid at nagsimulang pagpapatayin sila; at sila ay nagsitakas patungo sa silangang ilang.

Alma 25

Ug tan-awa, karon nahitabo nga kadtong mga Lamanita nasuko pag-ayo tungod kay napatay nila ang ilang kaigsoonan; busa nanumpa sila nga manimalos sa mga Nephita; ug wala na sila mosulay sa pagpatay sa katawhan sa Anti-Nephi-Lehi niana nga panahon.

Apan gidala nila ang ilang mga kasundalohan ug miadto lapas sa mga utlanan sa yuta sa Zarahemla ug misulong sa katawhan nga anaa sa yuta sa Ammonihah ug milaglag kanila.

Ug human niana, sila adunay daghan nga panaggubat sa mga Nephita, diin sila giabog ug gipatay.

Ug apil sa mga Lamanita nga gipamatay hapit ang tanan kaliwat ni Amulon ug sa iyang kaigsoonan, nga mga pari ni Noah, ug gipamatay sila pinaagi sa mga kamot sa mga Nephita;

Ug ang nahibilin, nga nakalayas ngadto sa silangan sa kamingawan, ug nakailog sa gahom ug awtoridad sa mga Lamanita, misugo nga daghan sa mga Lamanita ang patyon pinaagi sa kalayo tungod sa ilang gituohan—

Kay daghan kanila, human mag-antos sa dakong kapildihan ug daghan kaayo nga kasakit, misugod sa paghinumdom sa mga pulong nga gisangyaw kanila ni Aaron ug sa iyang kaigsoonan didto sa ilang yuta; busa nagsugod sila nga dili na motuo sa mga tradisyon sa ilang mga amahan, ug sa pagtuo sa Ginoo, ug nga siya mihatag og dakong gahom sa mga Nephita; ug tungod niini dihay daghan kanila nga nakabig didto sa kamingawan.

Ug nahitabo nga kadtong mga magmamando nga nahibilin sa kaliwatan ni Amulon misugo nga sila pahamtangan og kamatayon, oo, kadtong tanan nga mituo niining mga butanga.

Karon kini nga pagpamatay nakapasuko sa ilang daghan nga kaigsoonan; ug nagsugod ang panagbingkil didto sa kamingawan; ug ang mga Lamanita misugod sa pagpangita sa mga kaliwat ni Amulon ug sa iyang kaigsoonan ug misugod sa pagpamatay kanila; ug miikyas sila ngadto sa silangan nga bahin sa kamingawan.

Alma 25

And behold, now it came to pass that those Lamanites were more angry because they had slain their brethren; therefore they swore vengeance upon the Nephites; and they did no more attempt to slay the people of Anti-Nephi-Lehi at that time.

But they took their armies and went over into the borders of the land of Zarahemla, and fell upon the people who were in the land of Ammonihah and destroyed them.

And after that, they had many battles with the Nephites, in the which they were driven and slain.

And among the Lamanites who were slain were almost all the seed of Amulon and his brethren, who were the priests of Noah, and they were slain by the hands of the Nephites;

And the remainder, having fled into the east wilderness, and having usurped the power and authority over the Lamanites, caused that many of the Lamanites should perish by fire because of their belief—

For many of them, after having suffered much loss and so many afflictions, began to be stirred up in remembrance of the words which Aaron and his brethren had preached to them in their land; therefore they began to disbelieve the traditions of their fathers, and to believe in the Lord, and that he gave great power unto the Nephites; and thus there were many of them converted in the wilderness.

And it came to pass that those rulers who were the remnant of the children of Amulon caused that they should be put to death, yea, all those that believed in these things.

Now this martyrdom caused that many of their brethren should be stirred up to anger; and there began to be contention in the wilderness; and the Lamanites began to hunt the seed of Amulon and his brethren and began to slay them; and they fled into the east wilderness.

9 At dinggin, sila ay tinutugis hanggang sa mga araw na ito ng mga Lamanita. Sa gayon natupad ang mga sinabi ni Abinadi, na sinabi niya hinggil sa mga binhi ng mga saserdoteng nagpapatay sa kanya sa pamamagitan ng apoy.

10 Sapagkat sinabi niya sa kanila: Kung ano ang gagawin ninyo sa akin ay magiging halimbawa ng mga bagay na darating.

11 At ngayon, si Abinadi ang unang nagdusa ng kamatayan sa pamamagitan ng apoy dahil sa kanyang paniniwala sa Diyos; ngayon, ito ang ibig niyang sabihin, na marami ang magdurusa ng kamatayan sa pamamagitan ng apoy, tulad ng dinanas niya.

12 At sinabi niya sa mga saserdote ni Noe na ang kanilang mga binhi ang magiging dahilan ng pagdadala sa kamatayan ng marami, kahalintulad ng pamamaraang ginawa sa kanya, at na sila ay ikakalat at papatayin, maging tulad ng isang tupa na walang pastol na itinaboy at sinila ng mababangis na hayop; at ngayon, dinggin, napatunayan ang mga salitang ito, sapagkat sila ay itinaboy ng mga Lamanita, at sila ay tinugis, at sila ay sinaktan.

13 At ito ay nangyari na nang makita ng mga Lamanita na hindi nila madaraig ang mga Nephita, muli silang nagsibalik sa kanilang sariling lupain; at marami sa kanila ang nagtungo upang manirahan sa lupain ng Ishmael at sa lupain ng Nephi, at ibinilang ang kanilang sarili sa mga tao ng Diyos, na mga tao ni Anti-Nephi-Lehi.

14 At ibinaon din nila ang kanilang mga sandata ng digmaan, katulad ng ginawa ng kanilang mga kapatid, at sila ay nagsimulang maging mga matwid na tao; at sila ay nagsilakad sa mga landas ng Panginoon, at sinunod ang kanyang mga kautusan at kanyang mga panuntunan.

15 Oo, at sinunod nila ang batas ni Moises; sapagkat kailangan pa nilang sundin ang batas ni Moises, sapagkat ang lahat ng ito ay hindi pa natutupad. Subalit sa kabila ng batas ni Moises, sila ay umaasa sa pagparito ni Cristo, isinasalang-alang na ang batas ni Moises ay kahalintulad ng kanyang pagparito, at naniniwalang dapat nilang sundin ang mga yaong panlabas na gawa hanggang sa panahong magpakita siya sa kanila.

Ug tan-awa gipangita sila sa mga Lamanita hangtod niining adlaw. Sa ingon niana ang mga pulong ni Abinadi nahitabo, diin gisulti niya ang kabahin sa kaliwat sa mga pari nga misugo nga siya silotan sa kamatayon pinaagi sa kalayo.

Kay siya miingon kanila: Unsa man ang inyong buhaton ngari kanako mao ang matang sa mga butang nga moabot.

Ug karon si Abinadi mao ang unang nag-antos sa kamatayon pinaagi sa kalayo tungod sa iyang pagtuo sa Dios; karon kini mao ang iyang gipasabot, nga daghan ang mag-antos sa kamatayon pinaagi sa kalayo, sama sa iyang giantos.

Ug miingon siya ngadto sa mga pari ni Noah nga ang ilang mga kaliwat mao ang makaingon nga daghan ang pahamtangan og kamatayon, sama sa nahitabo kaniya, ug nga sila pagakatagon sa bisan asa ug pagapatyon, sama sa usa ka karnero nga walay magbalantay nga abogon ug patyon pinaagi sa ihalas nga mga mananap; ug karon tan-awa, kini nga mga pulong napamatud-an, kay sila giabog sa mga Lamanita, ug gipangita sila, ug gibunalan sila.

Ug nahitabo nga sa dihang nakita sa mga Lamanita nga dili sila makabuntog sa mga Nephita namalik sila pag-usab sa ilang kaugalingon nga yuta; ug daghan kanila ang miadto aron mopuyo sa yuta sa Ishmael ug sa yuta sa Nephi, ug miipon sa ilang mga kaugalingon sa katawhan sa Dios, kinsa mao ang katawhan sa Anti-Nephi-Lehi.

Ug usab gilubong nila ang ilang mga hinagiban sa gubat, sumala sa gibuhay sa ilang kaigsoonan, ug nagsugod sila nga mahimong matarong nga katawhan; ug nagsubay sila sa mga pamaagi sa Ginoo, ug naningkamot sa pagtuman sa iyang mga sugo ug sa iyang mga balaod.

Oo, ug nagtuman sila sa balaod ni Moises; kay kinahanglan nga motuman sila sa balaod ni Moises sa pagkakaron, kay wala pa matuman ang tanan. Apan bisan pa sa balaod ni Moises, nagpaabot sila sa pag-anhi ni Kristo, kay ilang giisip nga ang balaod ni Moises mao ang usa ka simbolo sa iyang pag-anhi, ug nagtuo nga kinahanglan silang motuman niadtong makita nga mga tulumanon hangtod sa panahon nga siya ipadayag ngadto kanila.

And behold they are hunted at this day by the Lamanites. Thus the words of Abinadi were brought to pass, which he said concerning the seed of the priests who caused that he should suffer death by fire.

For he said unto them: What ye shall do unto me shall be a type of things to come.

And now Abinadi was the first that suffered death by fire because of his belief in God; now this is what he meant, that many should suffer death by fire, according as he had suffered.

And he said unto the priests of Noah that their seed should cause many to be put to death, in the like manner as he was, and that they should be scattered abroad and slain, even as a sheep having no shepherd is driven and slain by wild beasts; and now behold, these words were verified, for they were driven by the Lamanites, and they were hunted, and they were smitten.

And it came to pass that when the Lamanites saw that they could not overpower the Nephites they returned again to their own land; and many of them came over to dwell in the land of Ishmael and the land of Nephi, and did join themselves to the people of God, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

And they did also bury their weapons of war, according as their brethren had, and they began to be a righteous people; and they did walk in the ways of the Lord, and did observe to keep his commandments and his statutes.

Yea, and they did keep the law of Moses; for it was expedient that they should keep the law of Moses as yet, for it was not all fulfilled. But notwithstanding the law of Moses, they did look forward to the coming of Christ, considering that the law of Moses was a type of his coming, and believing that they must keep those outward performances until the time that he should be revealed unto them.

16 Ngayon, hindi nila inaakala na ang kaligtasan ay dumating sa pamamagitan ng batas ni Moises; kundi ang batas ni Moises ang nagsilbing daan upang palakasin ang kanilang pananampalataya kay Cristo; at sa gayon napanatili nila ang pag-asa sa pamamagitan ng pananampalataya, tungo sa walang hanggang kaligtasan, umaasa sa diwa ng propesiya, na nagsabi ng mga yaong bagay na darating.

17 At ngayon, dinggin, si Ammon, at si Aaron, at Omner, at Himni, at ang kanilang mga kapatid ay labis na nagsaya, dahil sa tagumpay na natamo nila sa mga Lamanita, nakikitang ipinagkaloob ng Panginoon sa kanila ang naaayon sa kanilang mga panalangin, at na pinatunayan din niya ang kanyang salita sa kanila sa kaliit-liitang bagay.

Karon wala sila motuo nga ang kaluwasan miabot pinaagi sa balaod ni Moises; kondili ang balaod ni Moises nakatabang sa paglig-on sa ilang pagtuo kang Kristo; ug sa ingon niana ilang gibutang sa hunahuna ang paglaom pinaagi sa pagtuo, ngadto sa mahangtoron nga kaluwasan, misalig sa espiritu sa pagpanagna, nga naghigot sa mga butang nga moabot.

Ug karon tan-awa, si Ammon, ug si Aaron, ug si Omner, ug si Himni, ug ang ilang kaigsoonan naglipay sa hilabihan, tungod sa kalamposan nga ilang naangkon sa mga Lamanita, sa dihang ilang nakita nga ang Ginoo mitugyan ngadto kanila sumala sa ilang mga pagampo, ug nga siya usab nagmatuod sa iyang pulong ngadto kanila sa matag higayon.

Now they did not suppose that salvation came by the law of Moses; but the law of Moses did serve to strengthen their faith in Christ; and thus they did retain a hope through faith, unto eternal salvation, relying upon the spirit of prophecy, which spake of those things to come.

And now behold, Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni, and their brethren did rejoice exceedingly, for the success which they had had among the Lamanites, seeing that the Lord had granted unto them according to their prayers, and that he had also verified his word unto them in every particular.

Alma 26

- 1 At ngayon, ito ang mga salita ni Ammon sa kanyang mga kapatid, na ganito ang sinasabi: Aking mga kapatid at aking mga kapanalig, dinggin, sinasabi ko sa inyo, kaylaki ng dahilan upang tayo ay magsaya; sapagkat akalain ba natin nang magsimula tayo mula sa lupain ng Zarahemla na ipagkakaloob sa atin ng Diyos ang ganitong dakilang pagpapala?
- 2 At ngayon, itinatanong ko, anu-anong dakilang pagpapala ang ipinagkaloob niya sa atin? Masasabi ba ninyo?
- 3 Dinggin, ako ang siyang tutugon para sa inyo; sapagkat ang ating mga kapatid, ang mga Lamanita, noon ay nasa kadiliman, oo, maging sa pinakamadilim na kailaliman, subalit dinggin, kayrami sa kanila ang nadalang mamasdan ang kagila-gilalas na liwanag ng Diyos! At ito ang pagpapalang ipinagkaloob sa atin, na tayo ay naging mga kasangkapan sa mga kamay ng Diyos upang maisagawa ang dakilang gawaing ito.
- 4 Dinggin, libu-libo sa kanila ang nagsasaya, at nadala sa kawan ng Diyos.
- 5 Dinggin, ang bukid ay hinog na, at kayo ay pinagpala, sapagkat ikinampay ninyo ang karit, at nag-ani nang buo ninyong kakayahan, oo, kayo ay maghapong gumawa; at masdan ang bilang ng inyong mga bungkos! At sila ay titipunin sa mga bangan upang hindi sila masayang.
- 6 Oo, hindi sila hahagupitin ng unos sa huling araw; oo, ni hindi sila matatangay ng mga buhawi; sa halip, kapag dumating ang unos ay sama-sama silang titipunin sa kanilang lugar, upang hindi sila tamaan ng unos; oo, ni hindi sila maitataboy ng mababagsik na hangin saanman sila nais dalhin ng kaaway.
- 7 Subalit dinggin, sila ay nasa mga kamay ng Panginoon ng anihan, at sila ay kanya; at kanyang ibabangon sila sa huling araw.
- 8 Purihin ang pangalan ng ating Diyos; halina't magsiawit tayo ng papuri sa kanya, oo, halina't magbigay-pasasalamat tayo sa kanyang banal na pangalan, sapagkat siya ay nagsasagawa ng katwiran magpakailanman.

Alma 26

Ug karon, mao kini ang mga pulong ni Ammon ngadto sa iyang kaigsoonan, nga nag-ingon: Akong mga igsoon ug akong kaigsoonan, tan-awa sultihan ko kamo, pagkadako sa rason nga kita magmaya; kay kita nagtuo ba nga sa dihang mibiya kita gikan sa yuta sa Zarahemla nga ang Dios mohatag kanato sa ingon ka dako nga mga panalangin?

Ug karon, mangutana ko, unsa ka dako nga mga panalangin ang iyang gitugyan kanato? Makasulti ba kamo?

Tan-awa, ako ang motubag alang kaninyo; kay ang atong kaigsoonan, ang mga Lamanita, didto sa kangitngit, oo, gani sa kinangitngitan nga bung-aw, apan tan-awa, pila kanila ang nadala aron makakita sa kahibulongan nga kahayag sa Dios! Ug mao kini ang panalangin nga gitugyan kanato, nga kita nahimong mga instrumento sa mga kamot sa Dios aron sa pagpahitabo niining dako nga buluhaton.

Tan-awa, liboan kanila ang nagmaya, ug nadala ngadto sa panon sa Dios.

Tan-awa, ang umahan hinog na, ug bulahan kamo, kay kamo migalab, ug miani uban sa inyong kusog, oo, sa tibuok adlaw kamo nagtrabaho; ug tan-awa ang gidaghanon sa inyong mga binugkos! Ug pagapundokon sila ngadto sa kamalig, aron dili sila mausik.

Oo, dili sila makusokuso sa unos sa kataposan nga adlaw; oo, ni maharos sila sa mga alimpulos; apan kon ang unos moabot pagapundokon sila sa ilang dapit, nga ang unos dili makadulot kanila; oo, dili sila pagaabogon sa mapintas nga mga hangin bisan asa sila dad-on sa kaaway.

Apan tan-awa, anaa sila sa mga kamot sa Ginoo sa pag-ani, ug sila iya; ug siya mobanhaw kanila sa kataposan nga adlaw.

Bulahan ang ngalan sa atong Dios; mag-awit kita sa pagdayeg kaniya, oo, magpasalamat kita sa iyang balaan nga ngalan, kay nagabuhay siya sa pagkamatarong hangtod sa hangtod.

Alma 26

And now, these are the words of Ammon to his brethren, which say thus: My brothers and my brethren, behold I say unto you, how great reason have we to rejoice; for could we have supposed when we started from the land of Zarahemla that God would have granted unto us such great blessings?

And now, I ask, what great blessings has he bestowed upon us? Can ye tell?

Behold, I answer for you; for our brethren, the Lamanites, were in darkness, yea, even in the darkest abyss, but behold, how many of them are brought to behold the marvelous light of God! And this is the blessing which hath been bestowed upon us, that we have been made instruments in the hands of God to bring about this great work.

Behold, thousands of them do rejoice, and have been brought into the fold of God.

Behold, the field was ripe, and blessed are ye, for ye did thrust in the sickle, and did reap with your might, yea, all the day long did ye labor; and behold the number of your sheaves! And they shall be gathered into the garner, that they are not wasted.

Yea, they shall not be beaten down by the storm at the last day; yea, neither shall they be harrowed up by the whirlwinds; but when the storm cometh they shall be gathered together in their place, that the storm cannot penetrate to them; yea, neither shall they be driven with fierce winds whithersoever the enemy listeth to carry them.

But behold, they are in the hands of the Lord of the harvest, and they are his; and he will raise them up at the last day.

Blessed be the name of our God; let us sing to his praise, yea, let us give thanks to his holy name, for he doth work righteousness forever.

9 Sapagkat kung hindi natin nilisan ang lupain ng Zarahemla, itong pinakamamahal nating mga kapatid, na pinakamamahal tayo, ay patuloy na magkikimkim ng kapootan laban sa atin, oo, at sila rin sana ay naging mga dayuhan sa Diyos.

10 At ito ay nangyari na nang sabihin ni Ammon ang mga salitang ito, siya ay pinagsabihan ng kanyang kapatid na si Aaron, sinasabing: Ammon, natatakot ako na sa iyang kagalakan ay matangay ka sa pagmamalaki.

11 Subalit sinabi ni Ammon sa kanya: Hindi ako nagmamalaki sa aking sariling lakas, ni sa aking sariling karunungan; subalit dinggin, ang aking kagalakan ay lubos, oo, ang aking puso ay nag-uumpaw sa kagalakan, at ako ay magsasaya sa aking Diyos.

12 Oo, nalalaman kong ako ay walang halaga; kung hinggil sa aking lakas ay mahina ako; kaya nga hindi ako magmamalaki sa aking sarili, sa halip, ipagmamalaki ko ang aking Diyos, sapagkat sa kanyang lakas ay magagawa ko ang lahat ng bagay; oo, dinggin, maraming dakilang himala ang nagawa natin sa lupaing ito, sa gayon pupurihin natin ang kanyang pangalan magpakailanman.

13 Dinggin, ilang libong kapatid natin ang pinakawalan niya mula sa mga pasakit ng impiyerno; at sila ay napaawit ng mapagtubos na pag-ibig, at dahil ito sa kapangyarihan ng kanyang salita na nasa atin, kaya nga hindi ba may malaking dahilan upang tayo ay magsaya?

14 Oo, may dahilan tayong purihin siya magpakailanman, sapagkat siya ang Kataas-taasang Diyos, at nagkalag sa ating mga kapatid mula sa mga tanikala ng impiyerno.

15 Oo, sila ay pinalibutan ng walang katapusang kadiliman at pagkawasak; subalit dinggin, kanyang dinala sila sa kanyang walang katapusang liwanag, oo, sa walang katapusang kaligtasan; at sila ay napalilibutan ng walang kapantay na kasaganaan ng kanyang pag-ibig; oo, at tayo ay naging mga kasangkapan sa kanyang mga kamay sa paggawa ng dakila at kagila-gilalas na gawaing ito.

Kay kon wala pa kita mobiya sa yuta sa Zarahemla, kining atong mga minahal nga hinigugma nga kaigsoonan, kinsa nagmahal kanato pag-ayo, gihasol pa unta gihapon sa kasilag batok kanato, oo, ug sila wala usab unta makaila sa Dios.

Ug nahitabo nga sa dihang nasulti ni Ammon kini nga mga pulong, ang iyang igsoon nga lalaki nga si Aaron mibadlong kaniya, nga nag-ingon: Ammon, nahadlok ako nga ang imong kamaya mosangpot sa imong pagpanghambog.

Apan si Ammon miingon kaniya: Wala ako manghambog sa akong kaugalingon nga kusog, ni sa akong kaugalingon nga kaalam; apan tan-awa, ang akong kamaya hingpit, oo, ang akong kasingkasing tugob sa kamaya, ug ako magmaya sa akong Dios.

Oo, nasayod ako nga ako walay bili; kon mahitungod sa akong kusog huyang ako; busa dili ako manghambog sa akong kaugalingon, apan ipanghambog nako ang akong Dios, tungod kay sa iyang kusog makahimo ako sa tanang butang; oo, tan-awa, daghang kahibulungan nga milagro ang atong nabuhat niini nga yuta, tungod niana kita modayeg sa iyang ngalan sa kahangtoran.

Tan-awa, pila ka libo sa atong kaigsoonan ang iyang gibaadbaran gikan sa mga kasakit sa impiyerno; ug gidala sila aron moawit sa matubsanon nga gugma, ug tungod kini sa gahom sa iyang pulong nga ania kanato, busa kita ba walay dakong rason nga maglipay?

Oo, kita adunay rason sa pagdayeg kaniya sa kahangtoran, kay siya ang Labing Halangdon nga Dios, ug mibadbad sa atong kaigsoonan gikan sa mga kadena sa impiyerno.

Oo, giliyokan sila sa walay kataposang kangitngit ug kalaglagan; apan tan-awa, siya midala kanila sa iyang walay kataposan nga kahayag, oo, sa walay kataposan nga kaluwasan; ug giliyokan sila sa iyang dili hitupngan nga gasa sa paghigugma; oo, ug nahimo kita nga mga instrumento sa iyang mga kamot sa pagbuhat niining mahinungdanon ug kahibulungan nga buhat.

For if we had not come up out of the land of Zarahemla, these our dearly beloved brethren, who have so dearly beloved us, would still have been racked with hatred against us, yea, and they would also have been strangers to God.

And it came to pass that when Ammon had said these words, his brother Aaron rebuked him, saying: Ammon, I fear that thy joy doth carry thee away unto boasting.

But Ammon said unto him: I do not boast in my own strength, nor in my own wisdom; but behold, my joy is full, yea, my heart is brim with joy, and I will rejoice in my God.

Yea, I know that I am nothing; as to my strength I am weak; therefore I will not boast of myself, but I will boast of my God, for in his strength I can do all things; yea, behold, many mighty miracles we have wrought in this land, for which we will praise his name forever.

Behold, how many thousands of our brethren has he loosed from the pains of hell; and they are brought to sing redeeming love, and this because of the power of his word which is in us, therefore have we not great reason to rejoice?

Yea, we have reason to praise him forever, for he is the Most High God, and has loosed our brethren from the chains of hell.

Yea, they were encircled about with everlasting darkness and destruction; but behold, he has brought them into his everlasting light, yea, into everlasting salvation; and they are encircled about with the matchless bounty of his love; yea, and we have been instruments in his hands of doing this great and marvelous work.

- 16 Samakatwid, tayo ay magpapuri, oo, magpapuri tayo sa Panginoon; oo, magsasaya tayo sapagkat ang ating kagalakan ay lubos; oo, pupurihin natin ang ating Diyos magpakailanman. Dinggin, sino ang makapupuri nang labis-labis sa Panginoon? Oo, sino ang makapagsasabi nang labis-labis hinggil sa kanyang dakilang kapangyarihan, at sa kanyang awa, at sa kanyang mahabang pagtitiis sa mga anak ng tao? Dinggin, sinasabi ko sa inyo, hindi ko masasabi ang kaliit-liitang bahagi ng nararamdaman ko.
- 17 Sino ang makapag-aakala na ang ating Diyos ay magiging napakamaawain upang alisin niya tayo mula sa ating kakila-kilabot, makasalanan, at maruming kalagayan?
- 18 Dinggin, tayo ay humayo maging sa kapootan, na may matitinding pagbabanta na wawasakin ang kanyang simbahan.
- 19 O kung gayon, bakit hindi niya tayo itinakda sa isang kakila-kilabot na pagkawasak, oo, bakit hindi niya hinayaan ang espada ng kanyang katarungan na tagpasin tayo, at parusahan tayo ng walang hanggang kawalang-pag-asa?
- 20 O, ang aking kaluluwa ay para bang lilisan sa hinagap na yaon. Dinggin, hindi niya iginawad ang kanyang katarungan sa atin, sa halip, sa kanyang dakilang awa ay itinawid tayo sa yaong walang katapusang look ng kamatayan at kalungkutan, maging sa kaligtasan ng ating mga kaluluwa.
- 21 At ngayon, dinggin, mga kapatid ko, sinong likas na tao ang nakaaalam ng mga bagay na ito? Sinasabi ko sa inyo, walang nakaaalam ng mga bagay na ito, maliban sa nagsisisi.
- 22 Oo, siya na nagsisisi at nananampalataya, at gumagawa ng mabubuting gawa, at patuloy na nananalangin nang walang hinto—sa kanya ipinagkaloob na malaman ang mga hiwaga ng Diyos; oo, sa kanya ipagkakaloob na maipahayag ang mga bagay na kailanman ay hindi pa naipahayag; oo, sa kanya ipagkakaloob na dalhin ang libu-libong kaluluwa sa pagsisisi, maging tulad ng ibinigay sa atin na madala ang mga kapatid nating ito sa pagsisisi.
- Busa, maghimaya, kita oo, maghimaya kita sa Ginoo; oo, magmaya kita, kay ang atong kamaya hingpit; oo, dayegon nato ang atong Dios sa kahangtoran. Tan-awa, kinsa ang makahimaya pag-ayo sa Ginoo? Oo, kinsa ang makasulti pag-ayo sa iyang dakong gahom, ug sa iyang kaluoy, ug sa iyang pagkamainantoston sa katawhan? Tan-awa, sultihan ko kamo, dili ako makasulti sa labing gamay nga bahin sa akong gibati.
- Kinsa kaha ang nagtuo nga ang atong Dios magmaluluy-on kaayo nga miluwas kanato gikan sa atong makahahadlok, makasasala, ug mahugaw nga kahimtang?
- Tan-awa, kita nanglakaw bisan sa kasuko, sa grabe nga mga pagpanghulga sa paglaglag sa iyang simbahan.
- O unya, nganong wala man niya kita itugyan ngadto sa makahahadlok nga kalaglagan, oo, nganong wala man niya itugot nga ang espada sa iyang hustisya ipahamtang kanato, ug mohatod kanato ngadto sa hangtod sa hangtod nga kawalay paglaom?
- O, akong kalag, sama kini og hapit na, mobiya sa maong hunahuna. Tan-awa, wala siya mogamit sa iyang hustisya kanato, apan sa iyang dako nga kaluoy miluwas kanato gikan nianang walay kataposan nga bung-aw sa kamatayan ug pagkauyamot, gani ngadto sa kaluwasan sa atong mga kalag.
- Ug karon tan-awa, akong kaigsoonan, unsang kinaianhon nga tawo ang nasayod niini nga mga butang? Sultihan ko kamo, walay usa nga nasayod niini nga mga butang, gawas sa mahinulsolon.
- Oo, siya nga naghinulsol ug nagpakita og pagtuo, ug nagpasiugda og maayong mga buhat, ug nag-ampo kanunay sa walay paghunong—ngadto kaniya kini ihatag aron masayod sa mga misteryo sa Dios; oo, ngadto kaniya kini ihatag aron mapadayag ang mga butang nga wala pa gayod ikapadayag; oo, ug ngadto kaniya kini ihatag aron sa pagdala og kaliboan ka kalag sa paghinulsol, gani sama nga kini gihatag ngari kanato aron kini nga atong kaigsoonan madala ngadto sa paghinulsol.
- Therefore, let us glory, yea, we will glory in the Lord; yea, we will rejoice, for our joy is full; yea, we will praise our God forever. Behold, who can glory too much in the Lord? Yea, who can say too much of his great power, and of his mercy, and of his long-suffering towards the children of men? Behold, I say unto you, I cannot say the smallest part which I feel.
- Who could have supposed that our God would have been so merciful as to have snatched us from our awful, sinful, and polluted state?
- Behold, we went forth even in wrath, with mighty threatenings to destroy his church.
- Oh then, why did he not consign us to an awful destruction, yea, why did he not let the sword of his justice fall upon us, and doom us to eternal despair?
- Oh, my soul, almost as it were, fleeth at the thought. Behold, he did not exercise his justice upon us, but in his great mercy hath brought us over that everlasting gulf of death and misery, even to the salvation of our souls.
- And now behold, my brethren, what natural man is there that knoweth these things? I say unto you, there is none that knoweth these things, save it be the penitent.
- Yea, he that repenteth and exerciseth faith, and bringeth forth good works, and prayeth continually without ceasing—unto such it is given to know the mysteries of God; yea, unto such it shall be given to reveal things which never have been revealed; yea, and it shall be given unto such to bring thousands of souls to repentance, even as it has been given unto us to bring these our brethren to repentance.

- 23 Ngayon, natatandaan ba ninyo, mga kapatid ko, na sinabi natin sa ating mga kapatid sa lupain ng Zarahemla, na aahon tayo sa lupain ng Nephi, upang mangaral sa ating mga kapatid, ang mga Lamanita, at kanilang pinagtawanan tayo sa pangungutya?
- 24 Sapagkat sinabi nila sa atin: Inaakala ba ninyo na inyong madadala ang mga Lamanita sa kaalaman ng katotohanan? Inaakala ba ninyo na inyong mapaniniwala ang mga Lamanita sa kamalian ng mga kaugalian ng kanilang mga ama, sila na mga taong matitigas ang leeg; na ang mga puso ay nagagalak sa pagpapadanak ng dugo; na ang mga araw ay pinalilipas sa pinakamahalay na kasamaan; na ang mga gawi ay mga gawi ng isang makasalanan mula pa sa simula? Ngayon, mga kapatid ko, natatandaan ninyo na ito ang kanilang sinabi.
- 25 At bukod pa rito, sinabi nila: Humawak tayo ng mga sandata laban sa kanila, upang malipol natin sila at ang kanilang kasamaan sa lupain, na baka kanilang madaig tayo at lipulin tayo.
- 26 Subalit dinggin, mga minamahal kong kapatid, tayo ay nagtungo sa ilang hindi sa layuning lipulin ang ating mga kapatid, kundi sa layunin na baka sakaling mailigtas natin ang ilan sa kanilang mga kaluluwa.
- 27 Ngayon, nang manghina ang ating mga puso, at tayo sana ay babalik na, dinggin, inalo tayo ng Panginoon, at sinabi: Humayo sa inyong mga kapatid, na mga Lamanita, at pasanin nang buong pagtitiyaga ang inyong mga paghihirap, at pagkakalooban ko kayo ng tagumpay.
- 28 At ngayon, dinggin, tayo ay humayo, at namuhay sa kanila; at naging matiisin tayo sa ating mga pagdurusa, at nagdanas tayo ng lahat ng kasalanan; oo, tayo ay naglakbay sa bahay-bahay, umaasa sa mga awa ng sanlibutan—hindi lamang sa mga awa ng sanlibutan kundi sa mga awa ng Diyos.
- Karon nahinumdom ba kamo, akong mga igsoon, nga miingon kita sa atong kaigsoonan didto sa yuta sa Zarahemla nga, motungas kita sa yuta sa Nephi, aron mosangyaw ngadto sa atong kaigsoonan, nga mga Lamanita, ug nangatawa sila nga nagbugalbugal kanato?
- Kay miingon sila kanato: Nagtuo ba kamo nga inyong madala ang mga Lamanita ngadto sa kasayoran sa kamatuoran? Nagtuo ba kamo nga inyong makombinser ang mga Lamanita bahin sa kasaypanan sa mga tradisyon sa ilang mga amahan, isip mga tikig og liog nga katawhan sama kanila; kansang mga kasingkasing nahimuot sa pagpaagas og dugo; kansang mga adlaw gigahin sa labing bug-at nga kadaotan; kansang mga paagi mao ang mga paagi sa malapason gikan pa sa sinugdanan? Karon akong kaigsoonan, kamo nahinumdom nga mao kini ang ilang pinulongan.
- Ug dugang pa miingon sila: Gamiton nato ang mga hinagiban batok kanila, aron kita molaglag kanila ug ang ilang kadaotan mawala sa yuta, basin pa unya sila mobuntog kanato ug molaglag kanato.
- Apan tan-awa, akong hinigugma nga kaigsoonan, mianhi kita sa kamingawan dili sa tuyo nga laglagon ang atong kaigsoonan, apan sa tuyo nga basin atong maluwas ang pipila sa ilang mga kalag.
- Karon sa dihang nagsubo ang atong mga kasingkasing, ug hapit na unta kita mobiya, tan-awa, ang Ginoo mihupay kanato, ug miingon: Adtoa ninyo ang inyong kaigsoonan, ang mga Lamanita, ug antosa uban sa pailob ang inyong mga kasakit, ug ako mohatag kaninyo og kalamposan.
- Ug karon tan-awa, mianhi kita, ug nakig-uban kanila; ug nagmapailobon kita sa atong mga pag-antos, ug nag-antos kita sa matag kakulangan; oo, miadto kita sa matag balay, nagsalig sa mga kaluoy sa kalibotan—dili sa mga kaluoy sa kalibotan lamang apan sa mga kaluoy sa Dios.
- Now do ye remember, my brethren, that we said unto our brethren in the land of Zarahemla, we go up to the land of Nephi, to preach unto our brethren, the Lamanites, and they laughed us to scorn?
- For they said unto us: Do ye suppose that ye can bring the Lamanites to the knowledge of the truth? Do ye suppose that ye can convince the Lamanites of the incorrectness of the traditions of their fathers, as stiffnecked a people as they are; whose hearts delight in the shedding of blood; whose days have been spent in the grossest iniquity; whose ways have been the ways of a transgressor from the beginning? Now my brethren, ye remember that this was their language.
- And moreover they did say: Let us take up arms against them, that we destroy them and their iniquity out of the land, lest they overrun us and destroy us.
- But behold, my beloved brethren, we came into the wilderness not with the intent to destroy our brethren, but with the intent that perhaps we might save some few of their souls.
- Now when our hearts were depressed, and we were about to turn back, behold, the Lord comforted us, and said: Go amongst thy brethren, the Lamanites, and bear with patience thine afflictions, and I will give unto you success.
- And now behold, we have come, and been forth amongst them; and we have been patient in our sufferings, and we have suffered every privation; yea, we have traveled from house to house, relying upon the mercies of the world—not upon the mercies of the world alone but upon the mercies of God.

- 29 At pinasok natin ang kanilang mga bahay at tinuruan sila, at tinuruan natin sila sa kanilang mga lansangan; oo, at tinuruan natin sila sa kanilang mga burol; at pinasok din natin ang kanilang mga templo at kanilang mga sinagoga at tinuruan sila; at tayo ay itinaboy, at kinutya, at dinuraan, at hinampas sa ating mga pisngi; at tayo ay binato, at dinakip at iginapos ng matitibay na lubid, at itinapon sa bilangguan; at sa pamamagitan ng kapangyarihan at karunungan ng Diyos ay muli tayong naligtas.
- 30 At tayo ay nagdanas ng lahat ng uri ng paghihirap, at lahat ng ito, na baka-sakaling tayo ay maging daan upang maligtas ang ilang kaluluwa; at inakala natin na ang ating kagalakan ay malulubos kung sakali mang maging daan tayo ng kaligtasan ng ilan.
- 31 Ngayon, dinggin, matatanaw natin at makikita ang mga bunga ng ating mga pagsusumikap; at ang mga ito ba ay iilan? Sinasabi ko sa inyo, Hindi, marami sila; oo, at masasaksihan natin ang kanilang katapatan, dahil sa pagmamahal nila sa kanilang mga kapatid at gayundin sa atin.
- 32 Sapagkat dinggin, higit nilang ninais na ialay ang kanilang buhay kaysa sa kitlin maging ang buhay ng kanilang kaaway; at ibinaon nila nang malalim sa lupa ang kanilang mga sandata ng digmaan, dahil sa kanilang pagmamahal sa kanilang mga kapatid.
- 33 At ngayon, dinggin, sinasabi ko sa inyo, nagkaroon na ba ng gayong kadakilang pagmamahal sa buong lupain? Dinggin, sinasabi ko sa inyo, Wala, hindi pa nagkaroon, maging sa mga Nephita.
- 34 Sapagkat dinggin, sila ay hahawak ng mga sandata laban sa kanilang mga kapatid; hindi nila pahihintulatang mapatay ang kanilang sarili. Subalit dinggin, kayrami sa kanila ang nag-alay ng kanilang buhay; at nalalaman nating sila ay nagtungo na sa kanilang Diyos, dahil sa kanilang pagmamahal at sa kanilang poot sa kasalanan.
- Ug misulod kita sa ilang mga balay ug mitudlo kanila, ug mitudlo kita kanila sa ilang mga kadalanan; oo, ug mitudlo kita kanila sa ilang mga bungtod; ug misulod usab kita sa ilang mga templo ug sa ilang mga sinagoga ug mitudlo kanila; ug kita gisalikway, ug gibiy-biay, ug gilud-an, ug gisagpa; ug gibato kita, ug gidakop ug gigapos sa malig-on nga mga pisi, ug gibalhog sa bilanggoan; ug pinaagi sa gahom ug kaalam sa Dios kita naluwas pag-usab.
- Ug nag-antos kita sa tanang matang sa mga kasakit, ug niining tanan, aron kita tingali mahimong paagi sa pagluwas sa pipila ka kalag; ug kita nagdahom nga ang atong kamaya mahingpit kon kita mahimong paagi sa pagluwas sa pipila ka tawo.
- Karon tan-awa, makatan-aw kita ug makakita sa mga bunga sa atong mga paghago; ug gamay lang ba sila? Sultihan ko kamo, Dili, daghan sila; oo, ug makasaksi kita sa ilang pagkatuonay, tungod sa ilang gugma sa ilang kaigsoonan ug usab kanato.
- Kay tan-awa, sila buot nga isakripisyo ang ilang kinabuhi kay sa mohunos sa kinabuhi sa ilang kaaway; ug gilubong nila ang ilang mga hinagiban sa gubat ilawom sa yuta, tungod sa ilang paghigugma sa ilang kaigsoonan.
- Ug karon tan-awa sultihan ko kamo, aduna pa bay labaw ka dako nga gugma sa tibuok yuta? Tan-awa, sultihan ko kamo, Wala, wala pa, bisan sa mga Nephita.
- Kay tan-awa, mogamit sila sa ilang hinagiban batok sa ilang kaigsoonan; dili sila motugot sa ilang mga kaugalingon nga patyon. Apan tan-awa unsa kadaghan ang mitugyan sa ilang kinabuhi; ug nasayod kita nga miadto na sila sa ilang Dios, tungod sa ilang gugma ug sa ilang pagdumot sa sala.
- And we have entered into their houses and taught them, and we have taught them in their streets; yea, and we have taught them upon their hills; and we have also entered into their temples and their synagogues and taught them; and we have been cast out, and mocked, and spit upon, and smote upon our cheeks; and we have been stoned, and taken and bound with strong cords, and cast into prison; and through the power and wisdom of God we have been delivered again.
- And we have suffered all manner of afflictions, and all this, that perhaps we might be the means of saving some soul; and we supposed that our joy would be full if perhaps we could be the means of saving some.
- Now behold, we can look forth and see the fruits of our labors; and are they few? I say unto you, Nay, they are many; yea, and we can witness of their sincerity, because of their love towards their brethren and also towards us.
- For behold, they had rather sacrifice their lives than even to take the life of their enemy; and they have buried their weapons of war deep in the earth, because of their love towards their brethren.
- And now behold I say unto you, has there been so great love in all the land? Behold, I say unto you, Nay, there has not, even among the Nephites.
- For behold, they would take up arms against their brethren; they would not suffer themselves to be slain. But behold how many of these have laid down their lives; and we know that they have gone to their God, because of their love and of their hatred to sin.

35 Ngayon, hindi ba't may dahilan tayo upang magsaya? Oo, sinasabi ko sa inyo, kailanman ay walang mga taong may gayong kalaking dahilan upang magsaya kaysa sa atin, mula pa nang magsimula ang daigdig; oo, at ang aking kagalakan ay natatangay, maging hanggang sa maipagmalaki ang aking Diyos; sapagkat taglay niya ang lahat ng kapangyarihan, lahat ng karunungan, at lahat ng pang-unawa; nauunawaan niya ang lahat ng bagay, at isa siyang maawaing Katauhan, maging hanggang sa kaligtasan, sa mga yaong magsisisi at maniniwala sa kanyang pangalan.

36 Ngayon, kung ito ay pagmamalaki, sa gayon ako magmamalaki; sapagkat ito ang aking buhay at aking liwanag, aking kagalakan at aking kaligtasan, at aking katubusan mula sa walang katapusang kapighatian. Oo, purihin ang pangalan ng aking Diyos, na naging maalalahanin sa mga taong ito, na mga sanga ng punungkahoy ng Israel, at nahiwalay mula sa katawan nito sa isang hindi kilalang lupain; oo, sinasabi ko, purihin ang pangalan ng aking Diyos, na naging maalalahanin sa atin, na mga naliligaw sa isang hindi kilalang lupain.

37 Ngayon, mga kapatid ko, nakikita nating inaalala ng Diyos ang bawat tao, saanmang lupain sila naroroon; oo, bilang niya ang kanyang mga tao, at ang kanyang sisidlan ng awa ay sumasakop sa buong mundo. Ngayon, ito ang aking kagalakan, at aking labis na ipinagpapasalamat; oo, at ako ay magbibigay-pasasalamat sa aking Diyos magpakailanman. Amen.

Karon kita wala bay rason nga magmaya? Oo, sultihan ko kamo, wala pay mga tawo nga adunay dako nga rason nga magmaya sama kanato, sukad sa sinugdanan sa kalibotan; oo, ug ang akong kamaya, gani ngadto sa pagpanghambog sa akong Dios; kay anaa kaniya ang tanang gahom, tanang kaalam, ug tanang salabotan; natugkad niya ang tanan nga butang, ug siya usa ka maluluy-on nga Binuhad, gani ngadto sa kaluwasan, niadtong kinsa mohinulsol ug motuo sa iyang ngalan.

Karon kon pagpanghambog man kini, niana nga paagi ako manghambog; kay kini mao ang akong kinabuhi ug ang akong kahayag, ang akong kamaya ug ang akong kaluwasan, ug ang akong katubsanan gikan sa walay kataposan nga pagkaalaot. Oo, bulahan ang ngalan sa akong Dios, nga mahunahunaon niini nga katawhan, kinsa mga sanga sa kahoy sa Israel, ug nawala gikan sa iyang lawas sa usa ka katingalahan nga yuta; oo, moingon ko nga, bulahan ang ngalan sa akong Dios, kinsa mahunahunaon kanato, nga naglatagaw sa usa ka katingalahan nga yuta.

Karon akong kaigsoonan, atong makita nga ang Dios mahunahunaon sa matag katawhan, bisan asa man sila nga yuta; oo, siya nag-ihap sa iyang katawhan, ug ang iyang kasingkasing sa kaluoy anaa sa tibuok yuta. Karon mao kini ang akong kamaya, ug ang akong dako nga pagpasalamat; oo, ug mohatag ako og mga pasalamat sa akong Dios sa kahangtoran. Amen.

Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were men that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, my joy and my salvation, and my redemption from everlasting wo. Yea, blessed is the name of my God, who has been mindful of this people, who are a branch of the tree of Israel, and has been lost from its body in a strange land; yea, I say, blessed be the name of my God, who has been mindful of us, wanderers in a strange land.

Now my brethren, we see that God is mindful of every people, whatsoever land they may be in; yea, he numbereth his people, and his bowels of mercy are over all the earth. Now this is my joy, and my great thanksgiving; yea, and I will give thanks unto my God forever. Amen.

Alma 27

- 1 Ngayon, ito ay nangyari na nang mabatid ng mga yaong Lamanita na nakidigma laban sa mga Nephita, matapos ang marami nilang pagsusumikap na lipulin sila, na walang kabuluhang hangarin ang paglipol sa kanila, sila ay nagbalik na muli sa lupain ng Nephi.
- 2 At ito ay nangyari na ang mga Amalekita, dahil sa kanilang kawalan, ay labis na nagalit. At nang makita nilang hindi sila makapaghahangad ng paghihiganti sa mga Nephita, sinimulan nilang pukawin ang mga tao na magalit laban sa kanilang mga kapatid, ang mga tao ni Anti-Nephi-Lehi; kaya nga, sila ay nagsimulang muli sa paglipol sa kanila.
- 3 Ngayon, ang mga taong ito ay muling tumangging humawak ng kanilang mga sandata, at hinayaan nilang mapatay ang kanilang sarili alinsunod sa mga pagnanais ng kanilang mga kaaway.
- 4 Ngayon, nang makita ni Ammon at ng kanyang mga kapatid ang gawaing ito ng pagkalipol sa mga yaong labis nilang minamahal, at sa mga yaong labis na nagmamahal sa kanila—sapagkat sila ay pinakitunguhan na tila bagang mga anghel sila na isinugo mula sa Diyos upang iligtas sila mula sa walang katapusang pagkawasak—kaya nga, nang makita ni Ammon at ng kanyang mga kapatid ang matinding gawaing ito ng pagkalipol, sila ay naantig sa pagkahabag, at sinabi nila sa hari:
- 5 Sama-sama po nating tipunin ang mga taong ito ng Panginoon, at tayo po ay bumaba patungo sa lupain ng Zarahemla sa ating mga kapatid na mga Nephita, at magsitakas mula sa mga kamay ng ating mga kaaway, upang hindi po tayo malipol.
- 6 Subalit sinabi ng hari sa kanila: Dinggin, lilipulin kami ng mga Nephita, dahil sa maraming pagpaslang at kasalanang nagawa namin laban sa kanila.
- 7 At sinabi ni Ammon: Hahayo po ako at magtatanong sa Panginoon, at kung sasabihin niya po sa atin, bumaba patungo sa inyong mga kapatid, hahayo po ba kayo?
- 8 At sinabi ng hari sa kanya: Oo, kung sasabihin ng Panginoon sa amin na humayo, kami ay bababa patungo sa ating mga kapatid, at kami ay kanilang magiging mga alipin hanggang sa mapagbayaran namin sa kanila ang maraming pagpaslang at kasalanang nagawa namin laban sa kanila.

Alma 27

Karon nahitabo nga sa dihang kadtong mga Lamanita nga nakiggubat batok sa mga Nephita nakamatikod, human sa ilang daghan nga panglimbasog sa paglaglag kanila, kay kawang lamang ang pagtinguha sa ilang kalaglagan, namalik na usab sila ngadto sa yuta sa Nephi.

Ug nahitabo nga ang mga Amalekita, tungod sa ilang kapildihan, nangasuko pag-ayo. Ug sa dihang nakita nila nga dili sila makapanimalos sa mga Nephita, misugod sila sa paghulhog sa katawhan nga masuko batok sa ilang kaigsoonan, ang katawhan sa Anti-Nephi-Lehi; busa misugod na usab sila sa paglaglag kanila.

Karon kini nga katawhan nagdumili na usab sa paggamit sa ilang hinagiban, ug mosugot ra nga pamatyon sila sumala sa mga tinguha sa ilang mga kaaway.

Karon sa dihang nakita ni Ammon ug sa iyang kaigsoonan kini nga buhat sa kalaglagan niadtong ilang gimahal pag-ayo, ug niadtong nagmahal pag-ayo kanila—kay sila giisip nga sama sa mga anghel nga gipadala gikan sa Dios aron pagluwas kanila gikan sa walay kataposan nga kalaglagan—busa, sa dihang nakita ni Ammon ug sa iyang kaigsoonan kining dako nga buhat sa kalaglagan, natandog sila uban ang kaluoy, ug miingon sila ngadto sa hari:

Pundokon nato kini nga katawhan sa Ginoo, ug molugsong kita ngadto sa yuta sa Zarahemla sa atong kaigsoonan nga mga Nephita, ug molayas gikan sa mga kamot sa atong mga kaaway, aron dili kita malaglag.

Apan ang hari miingon kanila: Tan-awa, ang mga Nephita molaglag kanamo, tungod sa daghan nga pagpamatay ug kasal-anan nga among nabuhat batok kanila.

Ug si Ammon miingon: Molakaw ko ug mangutana sa Ginoo, ug kon moingon siya kanato, lugsong ngadto sa atong kaigsoonan, kamo moadto ba?

Ug ang hari miingon kaniya: Oo, kon ang Ginoo moingon kanamo lakaw, kami molugsong ngadto sa atong kaigsoonan, ug magpaulipon kami kanila hangtod nga kami makaalim kanila sa daghan nga pagpamatay ug kasal-anan nga among nabuhat batok kanila.

Alma 27

Now it came to pass that when those Lamanites who had gone to war against the Nephites had found, after their many struggles to destroy them, that it was in vain to seek their destruction, they returned again to the land of Nephi.

And it came to pass that the Amalekites, because of their loss, were exceedingly angry. And when they saw that they could not seek revenge from the Nephites, they began to stir up the people in anger against their brethren, the people of Anti-Nephi-Lehi; therefore they began again to destroy them.

Now this people again refused to take their arms, and they suffered themselves to be slain according to the desires of their enemies.

Now when Ammon and his brethren saw this work of destruction among those whom they so dearly beloved, and among those who had so dearly beloved them—for they were treated as though they were angels sent from God to save them from everlasting destruction—therefore, when Ammon and his brethren saw this great work of destruction, they were moved with compassion, and they said unto the king:

Let us gather together this people of the Lord, and let us go down to the land of Zarahemla to our brethren the Nephites, and flee out of the hands of our enemies, that we be not destroyed.

But the king said unto them: Behold, the Nephites will destroy us, because of the many murders and sins we have committed against them.

And Ammon said: I will go and inquire of the Lord, and if he say unto us, go down unto our brethren, will ye go?

And the king said unto him: Yea, if the Lord saith unto us go, we will go down unto our brethren, and we will be their slaves until we repair unto them the many murders and sins which we have committed against them.

- 9 Subalit sinabi ni Ammon sa kanya:
Labag po ito sa batas ng ating mga kapatid, na itinakda ng aking ama, na magkaroon ng kahit sinumang alipin sa kanila; anupa't tayo po ay bumaba at umasa sa awa ng ating mga kapatid.
- 10 Subalit sinabi ng hari sa kanya:
Magtanong sa Panginoon, at kung sasabihin niya sa aming humayo, kami ay hahayo; kung hindi, kami ay masasawi sa lupain.
- 11 At ito ay nangyari na si Ammon ay humayo at nagtanong sa Panginoon, at sinabi ng Panginoon sa kanya:
- 12 Ilikas ang mga taong ito mula sa lupaing ito, upang hindi sila mangasawi; sapagkat si Satanas ay may matibay na pagkakahawak sa mga puso ng mga Amalekita, na siyang pumupukaw sa mga Lamanita na magalit laban sa kanilang mga kapatid upang patayin sila; kaya nga, lumikas ka sa lupaing ito; at pinagpala ang mga taong ito ng salinlahing ito, sapagkat pangangalagaan ko sila.
- 13 At ngayon, ito ay nangyari na si Ammon ay humayo at sinabi sa hari ang lahat ng salitang sinabi ng Panginoon sa kanya.
- 14 At sama-sama nilang tinipon ang lahat ng kanilang mga tao, oo, lahat ng tao ng Panginoon, at sama-samang tinipon ang lahat ng kanilang mga kawan ng tupa at kawan ng baka, at nilisan ang lupain, at nakarating sa ilang na humahati sa lupain ng Nephi mula sa lupain ng Zarahemla, at nakarating sa malapit sa mga hangganan ng lupain.
- 15 At ito ay nangyari na sinabi ni Ammon sa kanila: Dinggin, ako at ang aking mga kapatid ay magtutungo sa lupain ng Zarahemla, at kayo ay mananatili rito hanggang sa magbalik kami; at susubukin namin ang mga puso ng ating mga kapatid, kung kanilang papapasukin kayo sa kanilang lupain.
- 16 At ito ay nangyari na habang papasok si Ammon sa lupain, na siya at ang kanyang mga kapatid ay nakasalubong si Alma, sa lupaing nabanggit; at dinggin, ito ay isang napakasayang pagtatagpo.
- 17 Ngayon, ang kagalakan ni Ammon ay napakalaki maging sa siya ay napuspos; oo, siya ay nadaig sa kagalakan ng kanyang Diyos, maging sa pagkaubos ng kanyang lakas; at muli siyang nalugmok sa lupa.

Apan si Ammon miingon kaniya:
Supak sa balaod sa among kaigsoonan, nga gitukod sa akong amahan, nga adunay mga ulipon kanila; busa molugsong kita ug mosalig sa mga kaluoy sa atong kaigsoonan.

Apan ang hari miingon kaniya:
Pangutana sa Ginoo, ug kon moingon siya kanato nga lakaw, kita manglakaw; kay kondili mangamatay kita sa yuta.

Ug nahitabo nga si Ammon milakaw ug nangutana sa Ginoo, ug ang Ginoo miingon kaniya:

Ipagawas kini nga katawhan gikan niini nga yuta, aron dili sila mamatay; kay si Satanas miimpluwensya sa mga kasingkasing sa mga Amalekita, kinsa mihulhog sa mga Lamanita nga masuko batok sa ilang kaigsoonan sa pagpatay kanila; busa panggawas kamo gikan niini nga yuta; ug bulahan kini nga katawhan niini nga kaliwatan, kay ako manalipod kanila.

Ug karon nahitabo nga si Ammon milakaw ug misulti sa hari sa tanang pulong nga gisulti sa Ginoo kaniya.

Ug gipundok nila ang tanan nilang katawhan, oo, ang tanang katawhan sa Ginoo, ug mipundok sa ilang tanang pundok sa gagmayng kahayopan ug mga pundok sa dagkong kahayopan, ug mibiya gikan sa yuta, ug miabot sa kamingawan nga nagbahin sa yuta sa Nephi gikan sa yuta sa Zarahemla, ug miabot duol sa mga utlanan sa yuta.

Ug nahitabo nga si Ammon miingon kanila: Tan-awa, ako ug ang akong kaigsoonan moadto sa yuta sa Zarahemla, ug kamo magpabilin dinhi hangtod sa among pagbalik; ug among susihon ang mga pagbati sa among kaigsoonan, kon uyon ba sila nga mosulod kamo sa ilang yuta.

Ug nahitabo nga samtang si Ammon nagpaingon ngadto sa yuta, nasugatan niya ug sa iyang kaigsoonan si Alma, didto sa dapit nga gihisgotan; ug tan-awa, usa kini ka malipayon nga panagkita.

Karon ang kamaya ni Ammon hilabihan ka dako nga mipuno kaniya; oo, hilabihan ang iyang kamaya sa iyang Dios, gani nawad-an siya sa iyang kusog; ug natumba siya pag-usab sa yuta.

But Ammon said unto him: It is against the law of our brethren, which was established by my father, that there should be any slaves among them; therefore let us go down and rely upon the mercies of our brethren.

But the king said unto him: Inquire of the Lord, and if he saith unto us go, we will go; otherwise we will perish in the land.

And it came to pass that Ammon went and inquired of the Lord, and the Lord said unto him:

Get this people out of this land, that they perish not; for Satan has great hold on the hearts of the Amalekites, who do stir up the Lamanites to anger against their brethren to slay them; therefore get thee out of this land; and blessed are this people in this generation, for I will preserve them.

And now it came to pass that Ammon went and told the king all the words which the Lord had said unto him.

And they gathered together all their people, yea, all the people of the Lord, and did gather together all their flocks and herds, and departed out of the land, and came into the wilderness which divided the land of Nephi from the land of Zarahemla, and came over near the borders of the land.

And it came to pass that Ammon said unto them: Behold, I and my brethren will go forth into the land of Zarahemla, and ye shall remain here until we return; and we will try the hearts of our brethren, whether they will that ye shall come into their land.

And it came to pass that as Ammon was going forth into the land, that he and his brethren met Alma, over in the place of which has been spoken; and behold, this was a joyful meeting.

Now the joy of Ammon was so great even that he was full; yea, he was swallowed up in the joy of his God, even to the exhausting of his strength; and he fell again to the earth.

- 18 Ngayon, hindi ba't labis itong kagalakan? Dinggin, ito ang kagalakan na walang makatatanggap maliban sa tunay na nagsisisi at mapagpakumbabang naghahangad ng kaligayahan.
- 19 Ngayon, ang kagalakan ni Alma sa pagkakakita sa kanyang mga kapatid ay tunay na masidhi, at gayundin ang kagalakan ni Aaron, ni Omner, at Himni; subalit dinggin, ang kanilang kagalakan ay hindi gayon upang madaig ang kanilang lakas.
- 20 At ngayon, ito ay nangyari na isinama ni Alma ang kanyang mga kapatid pabalik sa lupain ng Zarahemla; maging sa kanyang sariling tahanan. At sila ay nagtungo at sinabi sa punong hukom ang lahat ng bagay na naganap sa kanila sa lupain ng Nephi, sa kanilang mga kapatid, ang mga Lamanita.
- 21 At ito ay nangyari na nagpadala ang punong hukom ng isang pahayag sa lahat ng dako ng buong lupain, hinihingi ang tinig ng mga tao hinggil sa pagtanggap sa kanilang mga kapatid, na mga tao ni Anti-Nephi-Lehi.
- 22 At ito ay nangyari na nagpahayag ang tinig ng mga tao, sinasabing: Dinggin, lilisanin namin ang lupain ng Jerson, na nasa silangan malapit sa dagat, na katabi ng lupaing Masagana, na nasa timog ng lupaing Masagana; at ang lupaing ito ng Jerson ang lupaing ipagkakaloob namin sa aming mga kapatid bilang isang mana.
- 23 At dinggin, itatalaga namin ang aming mga hukbo sa pagitan ng lupaing Jerson at ng lupaing Nephi, upang mapangalagaan namin ang aming mga kapatid sa lupaing Jerson; at ito ay gagawin namin para sa aming mga kapatid, dahil sa kanilang takot na humawak ng mga sandata laban sa kanilang mga kapatid na baka sila ay makagawa ng kasalanan; at ang malaking takot na ito ay nadama dahil sa kanilang labis na pagsisisi na pinagdaanan nila, dahil sa kanilang maraming pagpaslang at kanilang kakila-kilabot na kasamaan.
- 24 At ngayon, dinggin, ito ay gagawin namin para sa aming mga kapatid, upang mamana nila ang lupaing Jerson; at babantayan namin sila ng aming mga hukbo mula sa kanilang mga kaaway, kung bibigyan nila kami ng isang bahagi ng kanilang mga kabuhayan upang tulungan kaming matustusan namin ang aming mga hukbo.
- Karon dili ba kini naghingapin nga kamaya? Tan-awa, mao kini ang kamaya nga walay lain nga makadawat gawas sa matinud-anong maghinulsol ug mapainubsanon nga nagpangita sa kalipay.
- Karon ang kamaya ni Alma sa pagkakita sa iyang kaigsoonan tinuod gayod nga hilabihan, ug usab ang kamaya ni Aaron, ni Omner, ug ni Himni; apan tan-awa ang ilang kamaya wala molabaw sa ilang kusog.
- Ug karon nahitabo nga si Alma midala sa iyang kaigsoonan balik sa yuta sa Zarahemla; gani ngadto sa iyang kaugalingon nga balay. Ug nangadto sila ug gisultihan ang labaw nga maghuhukom sa tanang butang nga nahitabo kanila didto sa yuta sa Nephi, taliwala sa ilang kaigsoonan nga mga Lamanita.
- Ug nahitabo nga ang labaw nga maghuhukom mipadala og pahibalo sa tibuok yuta, nagtinguha sa tingog sa katawhan kabahin sa pagdawat sa ilang kaigsoonan, kinsa mao ang katawhan sa Anti-Nephi-Lehi.
- Ug nahitabo nga miabot ang tingog sa katawhan, nga nag-ingon: Tan-awa, atong ihatag ang yuta sa Jershon, nga anaa sa silangan nga daplin sa dagat, nga nagsumpay sa yuta sa Mabungahon, nga anaa sa habagatan sa yuta sa Mbungahon; ug kini nga yuta sa Jershon mao ang yuta nga atong ihatag sa atong kaigsoonan alang sa usa ka kabilin.
- Ug tan-awa, atong ibutang ang atong kasundalohan taliwala sa yuta sa Jershon ug sa yuta sa Nephi, aron mapanalipdan nato ang atong kaigsoonan sa yuta sa Jershon; ug buhaton nato kini alang sa atong kaigsoonan, tungod sa ilang kahadlok nga mogamit sa mga hinagiban batok sa ilang kaigsoonan basin pa unya makabuhat sila og sala; ug kining dako nilang kahadlok miabot tungod sa ilang hilabihan nga paghinulsol nga ilang nahimo, tungod sa ilang daghan nga mga pagpatay ug sa ilang makahahadlok nga pagkadaotan.
- Ug karon tan-awa, kini ang atong buhaton sa atong kaigsoonan, aron makapanunod sila sa yuta sa Jershon; ug bantayan nato sila gikan sa ilang mga kaaway uban sa atong kasundalohan, sa kasabotan nga mohatag sila kanato og bahin sa ilang kabtangan aron itabang kanato nga kita makaamuma sa atong kasundalohan.
- Now was not this exceeding joy? Behold, this is joy which none receiveth save it be the truly penitent and humble seeker of happiness.
- Now the joy of Alma in meeting his brethren was truly great, and also the joy of Aaron, of Omner, and Himni; but behold their joy was not that to exceed their strength.
- And now it came to pass that Alma conducted his brethren back to the land of Zarahemla; even to his own house. And they went and told the chief judge all the things that had happened unto them in the land of Nephi, among their brethren, the Lamanites.
- And it came to pass that the chief judge sent a proclamation throughout all the land, desiring the voice of the people concerning the admitting their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.
- And it came to pass that the voice of the people came, saying: Behold, we will give up the land of Jershon, which is on the east by the sea, which joins the land Bountiful, which is on the south of the land Bountiful; and this land Jershon is the land which we will give unto our brethren for an inheritance.
- And behold, we will set our armies between the land Jershon and the land Nephi, that we may protect our brethren in the land Jershon; and this we do for our brethren, on account of their fear to take up arms against their brethren lest they should commit sin; and this their great fear came because of their sore repentance which they had, on account of their many murders and their awful wickedness.
- And now behold, this will we do unto our brethren, that they may inherit the land Jershon; and we will guard them from their enemies with our armies, on condition that they will give us a portion of their substance to assist us that we may maintain our armies.

- 25 Ngayon, ito ay nangyari na nang marinig ito ni Ammon, siya ay nagbalik sa mga tao ni Anti-Nephi-Lehi, at kasama rin niya si Alma, sa ilang, kung saan nila itinayo ang kanilang mga tolda, at ipinaalam sa kanila ang lahat ng bagay na ito. At isinalaysay rin ni Alma sa kanila ang kanyang pagbabalik-loob, kasama nina Ammon at Aaron, at ng kanyang mga kapatid.
- 26 At ito ay nangyari na nagdulot ito ng malaking kagalakan sa kanila. At sila ay bumaba patungo sa lupain ng Jershon, at inangkin ang lupain ng Jershon; at sila ay tinawag ng mga Nephita na mga tao ni Ammon; kaya nga sila ay nakilala sa pangalang yaon magmula noon.
- 27 At sila ay nasama sa mga tao ni Nephi, at ibinilang din sa mga tao na kasapi sa simbahan ng Diyos. At nakilala rin sila sa kanilang pagsusumigasig sa Diyos, at gayundin sa mga tao; sapagkat sila ay ganap na matatapat at matwid sa lahat ng bagay; at sila ay matatag sa pananampalataya kay Cristo, maging hanggang sa katapusan.
- 28 At tinatanaw nila ang pagpapadana ng dugo ng kanilang mga kapatid nang may masidhing kapootan; at kailanman ay hindi na sila nahimok pang humawak ng mga sandata laban sa kanilang mga kapatid; at kailanman ay hindi nila tinatanaw ang kamatayan nang may anumang antas ng pangangilabot dahil sa kanilang pag-asa at pag-unawa tungkol kay Cristo at sa pagkabuhay na mag-uli; kaya nga, ang kamatayan, para sa kanila, ay nadaig sa pamamagitan ng tagumpay rito ni Cristo.
- 29 Samakatwid, sila ay magdurusa ng kamatayan sa pinakamabigat at nakapipighating pamamaraan na maigagawad ng kanilang mga kapatid, bago nila hawakan ang kanilang mga espada o simitar upang patayin sila.
- 30 At sa gayon sila ay masisigasig at mga mapagmahal na tao, mga taong labis na kinasihan ng Panginoon.
- Karon, nahitabo nga sa dihang si Ammon nakadungog niini, mibalik siya ngadto sa katawhan sa Anti-Nephi-Lehi, ug si Alma usab miuban kaniya, ngadto sa kamingawan, diin sila mipabarog sa ilang mga tolda, ug mipahibalo kanila niining tanan nga butang. Ug si Alma usab misaysay kanila sa iyang pagkakabig, uban kang Ammon ug ni Aaron, ug sa iyang kaigsoonan.
- Ug nahitabo nga nakahatag kini og dakong kamaya kanila. Ug milugsong sila ngadto sa yuta sa Jershon, ug nanag-iy sa yuta sa Jershon; ug gitawag sila sa mga Nephita nga katawhan ni Ammon; busa nailhan sila sa mao nga ngalan sukad niana.
- Ug apil sila sa katawhan ni Nephi, ug usab gihip uban sa katawhan kinsa anaa sa simbahan sa Dios. Ug usab nailhan sila tungod sa ilang kadasig ngadto sa Dios, ug usab ngadto sa mga tawo; kay hingpit sila nga matinuoron ug matarong sa tanang butang; ug lig-on sila sa pagtuo kang Kristo, gani hangtod sa kataposan.
- Ug ilang giisip ang pagpaagas sa dugo sa ilang kaigsoonan uban ang dakong kasilag; ug dili na gayod sila madani pa sa paggamit sa ilang mga hinagiban batok sa ilang kaigsoonan; ug dili na gayod sila motan-aw sa kamatayan uban sa bisan gamay nga matang sa kahadlok, tungod sa ilang paglaom ug pagkasabot kang Kristo ug sa pagkabanhaw; busa, ang kamatayan ilang nabuntog tungod sa kadaogan ni Kristo niini.
- Busa, moantos sila sa kamatayan bisan sa labing grabe ug sakit nga paagi nga ipahamtang sa ilang kaigsoonan, sa dili pa sila mogamit og espada o sundang aron sa pagtigbas kanila.
- Ug sa ingon niana mga mahalaron sila ug pinalangga nga katawhan, pinalabi kaayo nga katawhan sa Ginoo.
- Now, it came to pass that when Ammon had heard this, he returned to the people of Anti-Nephi-Lehi, and also Alma with him, into the wilderness, where they had pitched their tents, and made known unto them all these things. And Alma also related unto them his conversion, with Ammon and Aaron, and his brethren.
- And it came to pass that it did cause great joy among them. And they went down into the land of Jershon, and took possession of the land of Jershon; and they were called by the Nephites the people of Ammon; therefore they were distinguished by that name ever after.
- And they were among the people of Nephi, and also numbered among the people who were of the church of God. And they were also distinguished for their zeal towards God, and also towards men; for they were perfectly honest and upright in all things; and they were firm in the faith of Christ, even unto the end.
- And they did look upon shedding the blood of their brethren with the greatest abhorrence; and they never could be prevailed upon to take up arms against their brethren; and they never did look upon death with any degree of terror, for their hope and views of Christ and the resurrection; therefore, death was swallowed up to them by the victory of Christ over it.
- Therefore, they would suffer death in the most aggravating and distressing manner which could be inflicted by their brethren, before they would take the sword or cimenter to smite them.
- And thus they were a zealous and beloved people, a highly favored people of the Lord.

Alma 28

- 1 At ito ay nangyari na matapos makapanirahan ang mga tao ni Ammon sa lupain ng Jershon, at isa ring simbahan ang naitatag sa lupain ng Jershon, at ang mga hukbo ng mga Nephita ay itinalaga sa palibot ng lupain ng Jershon, oo, sa lahat ng hangganan sa palibot ng lupain ng Zarahemla; dinggin, sinundan ng mga hukbo ng mga Lamanita ang kanilang mga kapatid sa ilang.
- 2 At sa gayon nagkaroon ng isang napakasidhing labanan; oo, maging isa na kailanman ay hindi pa nakita sa lahat ng tao sa lupain mula sa panahong nilisan ni Lehi ang Jerusalem; oo, at sampu-sampung libo sa mga Lamanita ang napatay at naikalat sa paligid.
- 3 Oo, at nagkaroon din ng napakasidhing pagkatay sa mga tao ni Nephi; gayunpaman, ang mga Lamanita ay naitaboy at naikalat, at ang mga tao ni Nephi ay muling nagsibalik sa kanilang lupain.
- 4 At ngayon, ito ay isang panahon na may narinig na masidhing pagdadalamhati at pananaghoy sa lahat ng dako ng buong lupain, sa lahat ng tao ni Nephi—
- 5 Oo, ang iyakan ng mga balong nagdadalamhati dahil sa kanilang mga asawa, at gayundin ng mga amang nagdadalamhati dahil sa kanilang mga anak na lalaki, at ng anak na babae dahil sa kanyang kapatid na lalaki, oo, ng kapatid na lalaki dahil sa ama; at sa gayon maririnig ang iyak ng pagdadalamhati sa kanilang lahat, nagdadalamhati dahil sa kanilang kaanak na napatay.
- 6 At ngayon, tunay na ito ay isang nakalulungkot na araw; oo, isang panahon ng kabigatan, at isang panahon ng labis na pag-aayuno at panalangin.
- 7 At sa gayon nagtapos ang ikalabinlimang taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi;
- 8 At ito ang ulat ni Ammon at ng kanyang mga kapatid, ang kanilang mga paglalakbay sa lupain ng Nephi, ang kanilang mga pagdurusa sa lupain, ang kanilang mga kalungkutan, at kanilang mga paghihirap, at kanilang hindi maunawaang kagalakan, at ang pagtanggap at kaligtasan ng mga kapatid sa lupain ng Jershon. At ngayon, nawa ay pagpalain ng Panginoon, ang Manunubos ng lahat ng tao, ang kanilang mga kaluluwa magpakailanman.

Alma 28

Ug karon nahitabo nga human ang katawhan ni Ammon mahiluna sa yuta sa Jershon, ug usa ka simbahan usab natukod sa yuta sa Jershon, ug ang kasundalohan sa mga Nephita gilibot sa yuta sa Jershon, oo, sa tanang utlanan libot sa yuta sa Zarahemla; tan-awa ang kasundalohan sa mga Lamanita misunod sa ilang kaigsoonan ngadto sa kamingawan.

Ug tungod niini dihay makalilisang nga gubat; oo, gani usa ka gubat nga wala pa mahibaloi sukad sa tanang katawhan sa yuta gikan sa panahon sa pagbiya ni Lehi sa Jerusalem; oo, ug napulo ka kaliboan sa mga Lamanita ang gipamatay ug nagkatibulaag sa layo nga dapit.

Oo, ug usab dihay makalilisang nga kamatay sa katawhan ni Nephi; bisan pa niana, ang mga Lamanita giabog ug nagkatibulaag, ug ang katawhan ni Nephi mibalik pag-usab sa ilang yuta.

Ug karon mao kini ang panahon nga dihay labihan nga pagbangotan ug kagulan nga nadungog sa tibuok yuta, sa tanang katawhan ni Nephi—

Oo, ang bakho sa mga biyuda nga nagbangotan alang sa ilang mga bana, ug usab sa mga amahan nga nagbangotan alang sa ilang mga anak nga lalaki, ug ang anak nga babaye alang sa igsoon nga lalaki, oo, sa igsoon nga lalaki alang sa amahan; ug sa ingon ang bakho sa pagbangotan nadungog taliwala kanilang tanan, nagbangotan alang sa ilang kaliwatan nga gipamatay.

Ug karon sa pagkatinuod kini usa ka masulub-on nga adlaw; oo, usa ka panahon sa paghinuklog, ug usa ka panahon sa daghan nga pagpuasa ug pagampo.

Ug sa ingon niana natapos ang ikanapulo ug lima nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi;

Ug mao kini ang asoy ni Ammon ug sa iyang kaigsoonan, ang ilang mga pagpanaw sa yuta sa Nephi, ang ilang mga pag-antos diha sa yuta, ang ilang mga kasubo, ug ang ilang mga kasakit, ug ang ilang dili matukib nga kamaya, ug ang pagdawat ug ang kasiguroan sa kaigsoonan didto sa yuta sa Jershon. Ug karon hinaot nga ang Ginoo, ang Manunubos sa tanang tawo, mopanalangin sa ilang mga kalag sa kahangtoran.

Alma 28

And now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, and a church also established in the land of Jershon, and the armies of the Nephites were set round about the land of Jershon, yea, in all the borders round about the land of Zarahemla; behold the armies of the Lamanites had followed their brethren into the wilderness.

And thus there was a tremendous battle; yea, even such an one as never had been known among all the people in the land from the time Lehi left Jerusalem; yea, and tens of thousands of the Lamanites were slain and scattered abroad.

Yea, and also there was a tremendous slaughter among the people of Nephi; nevertheless, the Lamanites were driven and scattered, and the people of Nephi returned again to their land.

And now this was a time that there was a great mourning and lamentation heard throughout all the land, among all the people of Nephi—

Yea, the cry of widows mourning for their husbands, and also of fathers mourning for their sons, and the daughter for the brother, yea, the brother for the father; and thus the cry of mourning was heard among all of them, mourning for their kindred who had been slain.

And now surely this was a sorrowful day; yea, a time of solemnity, and a time of much fasting and prayer.

And thus endeth the fifteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi;

And this is the account of Ammon and his brethren, their journeyings in the land of Nephi, their sufferings in the land, their sorrows, and their afflictions, and their incomprehensible joy, and the reception and safety of the brethren in the land of Jershon. And now may the Lord, the Redeemer of all men, bless their souls forever.

9 At ito ang ulat ng mga digmaan at alitan sa mga Nephita, at gayundin ng mga digmaang namagitan sa mga Nephita at sa mga Lamanita; at ang ikalabinlimang taon ng panunungkulan ng mga hukom ay nagtapos.

10 At mula sa unang taon hanggang sa ikalabinlima ay naganap ang pagkalipol ng maraming libu-libong buhay; oo, naganap ang isang kakila-kilabot na tagpo ng pagdanak ng dugo.

11 At ang mga katawan ng maraming libu-libo ay nailibing sa ilalim ng lupa, samantalang ang mga katawan ng marami pang libu-libo ay nagsiagnasan sa mga buntong sa ibabaw ng lupa; oo, at maraming libu-libo ang nagdalamhati sa pagkawala ng kanilang mga kaanak, sapagkat may dahilan silang matakot, alinsunod sa mga pangako ng Panginoon, na sila ay nakatalaga sa kalagayan ng walang katapusang kapighatian.

12 Samantalang ang iba sa maraming libu-libo ay tunay na nagdalamhati dahil sa pagkawala ng kanilang mga kaanak, gayunpaman, sila ay nagsaya at nagpakagalak sa pag-asa, at nalalaman din, ayon sa mga pangako ng Panginoon, na sila ay ibabangon upang mamalagi sa kanang kamay ng Diyos, sa isang kalagayan ng walang katapusang kaligayahan.

13 At sa gayon nakikita natin kung gaano kalaki ang hindi pagkakapantay-pantay ng tao dahil sa kasalanan at paglabag, at ng kapangyarihan ng diyablo, na dumarating sa pamamagitan ng mga tusong plano na kanyang pinapakana upang mabitag ang puso ng mga tao.

14 At sa gayon nakikita natin ang dakilang panawagan na magsumigasig ang mga tao na gumawa sa mga ubasan ng Panginoon; at sa gayon nakikita natin ang malaking dahilan ng kalungkutan, at gayundin ng pagsasaya—kalungkutan dahil sa kamatayan at pagkalipol ng mga tao, at kagalakan dahil sa liwanag ni Cristo tungo sa pagkabuhay.

Ug mao kini ang asoy sa mga gubat ug mga panagbingkil taliwala sa mga Nephita, ug usab ang mga gubat tali sa mga Nephita ug sa mga Lamanita; ug ang ikanapulo ug lima nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom natapos.

Ug gikan sa unang tuig hangtod sa ikanapulo ug lima nahitabo ang pagkalaglag sa daghang kalibon nga kinabuhi; oo, nahitabo kini sa usa ka makahahadlok nga talan-awon sa pagpaagas sa dugo.

Ug ang mga lawas sa daghang kalibon gilubong sa yuta, samtang ang mga lawas sa daghang kalibon nadunot nga nagtipun-og sa ibabaw sa yuta; oo, ug daghang kalibon ang nagbangotan sa pagkawala sa ilang kaliwatan, tungod kay sila adunay katarongan nga mahadlok, sumala sa mga saad sa Ginoo, nga sila itugyan sa usa ka kahimtang sa walay kataposan nga kaalaotan.

Samtang daghang kalibon pa nga sa tinuod nagbangotan tungod sa pagkamatay sa ilang kaliwatan, sa gihapon nagmaya sila ug naghimaya sa paglaom, ug gani nasayod, sumala sa mga saad sa Ginoo, nga sila pagabanhawon aron mopuyo sa tuo nga kamot sa Dios, sa usa ka kahimtang sa walay kataposan nga kalipay.

Ug sa ingon niana nasabtan nato ang pagkadako sa pagkawalay kaangayan sa tawo tungod sa sala ug kalapasan, ug ang gahom sa yawa, nga moabot pinaagi sa malipoton nga mga plano nga iyang gimugna aron sa paglaang sa mga kasingkasing sa mga tawo.

Ug sa ingon niana nasabtan nato ang madasigong tawag sa kakugi sa mga tawo nga motrabaho sa mga ubasan sa Ginoo; ug sa ingon niana nasabtan nato ang dakong rason sa kasubo, ug usab sa pagmaya—kasubo tungod sa kamatayan ug kalaglagan sa mga tawo, ug kamaya tungod sa kahayag ni Kristo ngadto sa kinabuhi.

And this is the account of the wars and contentions among the Nephites, and also the wars between the Nephites and the Lamanites; and the fifteenth year of the reign of the judges is ended.

And from the first year to the fifteenth has brought to pass the destruction of many thousand lives; yea, it has brought to pass an awful scene of bloodshed.

And the bodies of many thousands are laid low in the earth, while the bodies of many thousands are moldering in heaps upon the face of the earth; yea, and many thousands are mourning for the loss of their kindred, because they have reason to fear, according to the promises of the Lord, that they are consigned to a state of endless wo.

While many thousands of others truly mourn for the loss of their kindred, yet they rejoice and exult in the hope, and even know, according to the promises of the Lord, that they are raised to dwell at the right hand of God, in a state of never-ending happiness.

And thus we see how great the inequality of man is because of sin and transgression, and the power of the devil, which comes by the cunning plans which he hath devised to ensnare the hearts of men.

And thus we see the great call of diligence of men to labor in the vineyards of the Lord; and thus we see the great reason of sorrow, and also of rejoicing—sorrow because of death and destruction among men, and joy because of the light of Christ unto life.

Alma 29

- 1 O na ako ay isang anghel, at matatamo ang mithiin ng aking puso, na ako ay makahayo at makapangusap nang may trumpeta ng Diyos, nang may tinig na mayayanig ang mundo, at mangaral ng pagsisisi sa lahat ng tao!
- 2 Oo, ipahahayag ko sa lahat ng kaluluwa, tulad ng tinig ng kulog, ang pagsisisi at ang plano ng pagtubos, na nararapat silang magsisi at magsilapit sa ating Diyos, upang hindi na magkaroon pa ng kalungkutan sa balat ng lupa.
- 3 Subalit dinggin, ako ay isang tao, at nagkakasala sa aking mithiin; sapagkat nararapat akong malugod sa mga bagay na iniukol sa akin ng Panginoon.
- 4 Hindi ko dapat ipilit ang aking mga naisin sa matatag na panuntunan ng isang makatarungang Diyos, sapagkat nalalaman kong nagkakaloob siya sa mga tao ayon sa kanilang naisin, maging ito man ay sa kamatayan o sa pagkabuhay; oo, nalalaman kong nagtatalaga siya sa mga tao, oo, nag-aatas sa kanila ng mga panuntunang hindi mababago, alinsunod sa kanilang mga kagustuhan, maging ang mga ito man ay sa kaligtasan o sa pagkawasak.
- 5 Oo, at nalalaman ko na ang mabuti at masama ay sumasalihat ng tao; siya na hindi nalalaman ang mabuti sa masama ay walang pagkakasala; subalit siya na nakaaalam ng mabuti at masama, sa kanya ay ipagkakaloob ang naayon sa kanyang mga naisin, maging naisin man niya ang mabuti o masama, buhay o kamatayan, kagalakan o paggigi-yagis ng budhi.
- 6 Ngayon, nakikitang nalalaman ko ang mga bagay na ito, bakit kailangang naisin ko ang higit pa kaysa sa pagsasagawa ng gawain kung saan ako ay tinawag?
- 7 Bakit kailangang naisin ko na sana ako ay isang anghel, upang makapangusap ako sa lahat ng dulo ng mundo?
- 8 Sapagkat dinggin, ang Panginoon ay nagpapahintulot sa lahat ng bansa, sa kanilang sariling bansa at wika, na ituro ang kanyang salita, oo, sa karunungan, lahat ng nakikita niyang karapat-dapat na taglayin nila; kaya nga nakikita natin na ang Panginoon ay nagpapayo sa karunungan, alinsunod sa yaong makatarungan at totoo.

Alma 29

O nga ako usa pa lang unta ka anghel, ug mangandoy sa akong kasingkasing, nga ako makalakaw ug makasulti gamit ang trumpeta sa Dios, sa tingog nga makapakurog sa yuta, ug mosinggit og paghinulsol sa tanang katawhan!

Oo, akong isangyaw sa matag kalag, sama sa tingog sa dugdog, ang paghinulsol ug ang plano sa katubsanan, nga sila kinahanglan nga maghinulsol og moduol sa atong Dios, aron wala nay dugang pa nga kasubo sa ibabaw sa tibuok yuta.

Apan tan-awa, tawo ako, ug makasala sa akong gipangandoy; kay angay unta nga makontento ako sa mga butang nga gihatag sa Ginoo kanako.

Dili angay nga akong daoton ang lig-ong balaod sa makiangayon nga Dios, kay nasayod ako nga siya mohatag sa mga tawo sumala sa ilang gitinguha, bisan sa kamatayon o sa kinabuhì; oo, nasayod ako nga mohatag siya sa mga tawo, oo, momando kanila og mga mando nga dili mausab, sumala sa ilang mga kabubut-on, alang sa kaluwasan man o sa kalaglagan.

Oo, ug ako nasayod nga ang maayo ug daotan masinati sa tanang tawo; siya nga wala masayod sa maayo gikan sa daotan walay sala; apan siya nga nasayod sa maayo ug sa daotan, kaniya gihatag sumala sa iyang mga tinguha, kon siya ba magtinguha og maayo o daotan, kinabuhì o kamatayon, kamaya o pagbasol sa tanlag.

Karon, tungod kay ako nasayod niining mga butanga, nganong ako magtinguha pa og dugang kay sa paghimo sa buluhaton diin ako gitawag?

Nganong magtinguha man ako usa unta ka anghel, aron makasulti ako sa tanang lumulupyo sa yuta?

Kay tan-awa, ang Ginoo mitugot sa tanang kanasoran, sa ilang kaugalingon nga nasod ug pinulongan, sa pagtudlo sa iyang pulong, oo, sa kaalam, ang tanan nga iyang nakita nga angay nilang mabatonan; busa aron nasabtan nato nga ang Ginoo nagtambag pinaagi sa kaalam, sumala niana nga makiangayon ug tinuod.

Alma 29

O that I were an angel, and could have the wish of mine heart, that I might go forth and speak with the trump of God, with a voice to shake the earth, and cry repentance unto every people!

Yea, I would declare unto every soul, as with the voice of thunder, repentance and the plan of redemption, that they should repent and come unto our God, that there might not be more sorrow upon all the face of the earth.

But behold, I am a man, and do sin in my wish; for I ought to be content with the things which the Lord hath allotted unto me.

I ought not to harrow up in my desires the firm decree of a just God, for I know that he granteth unto men according to their desire, whether it be unto death or unto life; yea, I know that he allotteth unto men, yea, decreeth unto them decrees which are unalterable, according to their wills, whether they be unto salvation or unto destruction.

Yea, and I know that good and evil have come before all men; he that knoweth not good from evil is blameless; but he that knoweth good and evil, to him it is given according to his desires, whether he desireth good or evil, life or death, joy or remorse of conscience.

Now, seeing that I know these things, why should I desire more than to perform the work to which I have been called?

Why should I desire that I were an angel, that I could speak unto all the ends of the earth?

For behold, the Lord doth grant unto all nations, of their own nation and tongue, to teach his word, yea, in wisdom, all that he seeth fit that they should have; therefore we see that the Lord doth counsel in wisdom, according to that which is just and true.

9 Nalalaman ko ang yaong iniutos sa akin ng Panginoon, at nagbibigay-papuri ako rito. Hindi ako nagbibigay-papuri sa aking sarili, kundi nagbibigay-papuri ako sa yaong iniutos sa akin ng Panginoon; oo, at ito ang aking kaluwalhatian, na baka sakaling ako ay maging kasangkapan sa mga kamay ng Diyos upang madala ang ilang kaluluwa sa pagsisisi; at ito ang aking kagalakan.

10 At dinggin, kapag nakita kong tunay na nagsisisi ang marami sa aking mga kapatid, at lumalapit sa Panginoon nilang Diyos, sa gayon napupuspos ang aking kaluluwa ng kagalakan; sa panahong yaon ko naaalala kung ano ang ginawa ng Panginoon para sa akin, oo, maging sa dininig niya ang aking panalangin; oo, sa panahong yaon ko naaalala ang kanyang maawaing bisig na iniinat niya sa akin.

11 Oo, at naaalala ko rin ang pagkabihag ng aking mga ama; sapagkat tunay na nalalaman ko na ang Panginoon ang siyang nagpalaya sa kanila sa pagkaalipin, at sa pamamagitan nito ay itinatag ang kanyang simbahan; oo, ang Panginoong Diyos, ang Diyos ni Abraham, ang Diyos ni Isaac, at ang Diyos ni Jacob, ay pinalaya sila mula sa pagkaalipin.

12 Oo, parati kong naaalala ang pagkabihag ng aking mga ama; at ang Diyos ding yaon na nagligtas sa kanila mula sa mga kamay ng mga taga-Egipto ang siyang nagpalaya sa kanila mula sa pagkaalipin.

13 Oo, at ang Diyos ding yaon ang nagtatag ng kanyang simbahan sa kanila; oo, at ang Diyos ding yaon ay tinawag ako sa isang banal na tungkulin, na ipangaral ang salita sa mga taong ito, at pinagkalooban ako ng malaking tagumpay, kung saan ang aking kagalakan ay nalubos.

14 Subalit hindi lamang ako nagagalak sa aking sariling tagumpay, kundi higit pang nalulubos ang aking kagalakan dahil sa tagumpay ng aking mga kapatid, na nagtungo sa lupain ng Nephi.

15 Dinggin, sila ay nagsumikap nang labis, at namunga ng maraming bunga; at kaydakila ng kanilang magiging gantimpala!

16 Ngayon, kapag naiisip ko ang tagumpay ng aking mga kapatid na ito, ang aking kaluluwa ay natatangay, maging sa paghihiwalay nito mula sa katawan, sa wari ay gayon ito, napakalaki ng aking kagalakan.

Ako nasayod nianang gisugo sa Ginoo kanako, ug ako naghimaya niini. Wala ako maghimaya sa akong kaugalingon, apan naghimaya ako nianang gisugo sa Ginoo kanako; oo, ug kini mao ang akong himaya, nga unta mahimo ako nga instrumento sa mga kamot sa Dios aron sa pagdala sa pipila ka kalag ngadto sa paghinulsol; ug mao kini ang akong kamaya.

Ug tan-awa, kon makita nako ang kadaghanan sa akong kaigsoonan nga matinud-anong naghinulsol, ug moduol sa Ginoo nga ilang Dios, niana ang akong kalag mapuno sa kamaya; dayon mahinumdom ako unsa ang nahimo sa Ginoo alang kanako, oo, gani nga siya mipatalinghog sa akong pag-ampo; oo, niana ako mahinumdom sa iyang maluluy-on nga kamot nga iyang gitunol kanako.

Oo, ug nahinumdom usab ako sa pagkabihag sa akong mga amahan; kay sa pagkatinuod nasayod ako nga ang Ginoo miluwas kanila gikan sa pagkaulipon, ug pinaagi niini mitukod sa iyang simbahan; oo, ang Ginoong Dios, ang Dios ni Abraham, ang Dios ni Isaac, ug ang Dios ni Jacob, miluwas kanila gikan sa pagkaulipon.

Oo, sa kanunay nahinumdom ako sa pagkabihag sa akong mga amahan; ug kana nga mao gihapon nga Dios kinsa miluwas kanila gikan sa mga kamot sa mga Ehiptohanon nga miluwas kanila gikan sa pagkaulipon.

Oo, ug kanang mao gihapon nga Dios mitukod sa iyang simbahan taliwala kanila; oo, ug kanang mao gihapon nga Dios mitawag kanako pinaagi sa balaan nga pangatungdanan, sa pagsangyaw sa pulong ngadto niini nga katawhan, ug mihatag kanako og dakong kalamposan, diin ang akong kamaya mahingpit.

Apan wala ako malipay sa akong kalamposan lamang, apan ang akong kamaya mas nahingpit tungod sa kalamposan sa akong kaigsoonan, kinsa mitungas ngadto sa yuta sa Nephi.

Tan-awa, nagtrabaho sila pag-ayo, ug nagdala og daghan nga bunga; ug pagkadako sa ilang mahimong ganti!

Karon, kon ako maghunahuna sa kalamposan niining akong kaigsoonan ang akong kalag pagabayawon, gani ngadto sa pagkabulag niini gikan sa lawas, sa ingon niini, hilabihan ka dako ang akong kamaya.

I know that which the Lord hath commanded me, and I glory in it. I do not glory of myself, but I glory in that which the Lord hath commanded me; yea, and this is my glory, that perhaps I may be an instrument in the hands of God to bring some soul to repentance; and this is my joy.

And behold, when I see many of my brethren truly penitent, and coming to the Lord their God, then is my soul filled with joy; then do I remember what the Lord has done for me, yea, even that he hath heard my prayer; yea, then do I remember his merciful arm which he extended towards me.

Yea, and I also remember the captivity of my fathers; for I surely do know that the Lord did deliver them out of bondage, and by this did establish his church; yea, the Lord God, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, did deliver them out of bondage.

Yea, I have always remembered the captivity of my fathers; and that same God who delivered them out of the hands of the Egyptians did deliver them out of bondage.

Yea, and that same God did establish his church among them; yea, and that same God hath called me by a holy calling, to preach the word unto this people, and hath given me much success, in the which my joy is full.

But I do not joy in my own success alone, but my joy is more full because of the success of my brethren, who have been up to the land of Nephi.

Behold, they have labored exceedingly, and have brought forth much fruit; and how great shall be their reward!

Now, when I think of the success of these my brethren my soul is carried away, even to the separation of it from the body, as it were, so great is my joy.

At ngayon, nawa ay ipagkaloob ng Diyos sa kanila, na aking mga kapatid, na sila ay makaupo sa kaharian ng Diyos; oo, at gayundin ang lahat ng yaong bunga ng kanilang pagsusumikap upang hindi na sila muling mawala pa, kundi kanilang purihin siya magpakailanman. At nawa ay ipagkaloob ng Diyos na maganap ang naaayon sa aking mga salita, maging tulad ng aking mga sinabi. Amen.

Ug karon hinaot nga ang Dios motugot niining, akong kaigsoonan, nga sila molingkod sa gingharian sa Dios; oo, ug usab kadtong tanan nga bunga sa ilang mga pagtrabaho nga dili na sila mobiya, apan nga sila modayeg kaniya sa kahangtoran. Ug hinaot nga ang Dios motugot nga mahimo kini sumala sa akong mga pulong, gani sama sa akong gipamulong. Amen.

And now may God grant unto these, my brethren, that they may sit down in the kingdom of God; yea, and also all those who are the fruit of their labors that they may go no more out, but that they may praise him forever. And may God grant that it may be done according to my words, even as I have spoken. Amen.

Alma 30

- 1 Dinggin, ngayon, ito ay nangyari na matapos na makapanirahan ang mga tao ni Ammon sa lupain ng Jerson, oo, at matapos ding maitaboy ang mga Lamanita palabas ng lupain, at ang kanilang mga patay ay nailibing na ng mga mamamayan ng lupain—
- 2 Ngayon, ang kanilang mga patay ay hindi mabilang dahil sa kalakihan ng kanilang bilang; ni hindi mabilang ang mga patay ng mga Nephita—subalit ito ay nangyari na matapos nilang ilibing ang kanilang mga patay, at matapos din ang mga araw ng pag-aayuno, at pagdadalamhati, at panalangin, (at ito ay sa ikalabing-anim na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi) nagsimulang magkaroon ng patuloy na kapayapaan sa lahat ng dako ng buong lupain.
- 3 Oo, at ang mga tao ay nagsumikap na sundin ang mga kautusan ng Panginoon; at sila ay mahigpit sa pagpapatupad ng mga ordenansa ng Diyos, alinsunod sa batas ni Moises; sapagkat sila ay tinuruang sundin ang batas ni Moises hanggang sa matupad ito.
- 4 At sa gayon ang mga tao ay hindi nagkaroon ng kaguluhan sa buong ikalabing-anim na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.
- 5 At ito ay nangyari na nagkaroon ng patuloy na kapayapaan sa pagsisimula ng ikalabimpitong taon ng panunungkulan ng mga hukom.
- 6 Subalit ito ay nangyari na sa dakong huli ng ikalabimpitong taon, may isang lalaking dumating sa lupain ng Zarahemla, at siya ay Anti-Cristo, sapagkat siya ay nagsimulang mangaral sa mga tao laban sa mga propesiyang sinabi ng mga propeta, hinggil sa pagparito ni Cristo.
- 7 Ngayon, walang batas laban sa paniniwala ng isang tao; sapagkat mahigpit itong sumasalungat sa mga utos ng Diyos na magkaroon ng isang batas na makapaglalagay sa mga tao sa hindi pantay na katayuan.
- 8 Sapagkat ganito ang wika ng mga banal na kasulatan: Piliin ninyo sa araw na ito kung sino ang inyong paglilingkuran.

Alma 30

Tan-awa, karon nahitabo nga human ang katawhan ni Ammon mapahiluna sa yuta sa Jershon, oo, ug usab human maabog ang mga Lamanita gikan sa yuta, ug ang ilang mga patay gilubong sa katawhan sa yuta—

Karon ang ilang mga patay wala maihap tungod sa hilabihan ka daghan niini; ni ang mga patay sa mga Nephita naihap—apan nahitabo nga human sila makalubong sa ilang mga patay, ug usab human sa mga adlaw sa pagpuasa, ug pagbangotan, ug pag-ampo, (ug kini sa ikanapulo ug unom nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi) dihay nagsugod nga padayong kalinaw sa tibuok yuta.

Oo, ug ang katawhan naningkamot sa pagtuman sa mga sugo sa Ginoo; ug sila higpit nga nagsunod sa mga ordinansa sa Dios, sumala sa balaod ni Moises; kay gitudloan sila sa pagsunod sa balaod ni Moises hangtod nga kini matuman.

Ug sa ingon niana walay kasamok ang katawhan sa tibuok nga ikanapulo ug unom nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi.

Ug nahitabo nga sa pagsugod sa ikanapulo ug pito nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom, dihay padayon nga kalinaw.

Apan nahitabo nga sa ulahing bahin sa ikanapulo ug pito nga tuig, dihay miabot nga usa ka tawo sa yuta sa Zarahemla, ug siya Anti-Kristo, kay misugod siya sa pagsangyaw sa katawhan batok sa mga panagna nga gipamulong sa mga propeta, kabahin sa pag-anhi ni Kristo.

Karon walay balaod batok sa tinuohan sa usa ka tawo; kay higpit kining nahisupak sa mga sugo sa Dios nga adunay usa ka balaod nga ang mga tawo tagdon sa dili patas nga kahimtang.

Kay sa ingon niana nag-ingon ang kasulatan: Pagpili kamo karong adlaw, kon kinsay inyong alagaran.

Alma 30

Behold, now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, yea, and also after the Lamanites were driven out of the land, and their dead were buried by the people of the land—

Now their dead were not numbered because of the greatness of their numbers; neither were the dead of the Nephites numbered—but it came to pass after they had buried their dead, and also after the days of fasting, and mourning, and prayer, (and it was in the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) there began to be continual peace throughout all the land.

Yea, and the people did observe to keep the commandments of the Lord; and they were strict in observing the ordinances of God, according to the law of Moses; for they were taught to keep the law of Moses until it should be fulfilled.

And thus the people did have no disturbance in all the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass that in the commencement of the seventeenth year of the reign of the judges, there was continual peace.

But it came to pass in the latter end of the seventeenth year, there came a man into the land of Zarahemla, and he was Anti-Christ, for he began to preach unto the people against the prophecies which had been spoken by the prophets, concerning the coming of Christ.

Now there was no law against a man's belief; for it was strictly contrary to the commands of God that there should be a law which should bring men on to unequal grounds.

For thus saith the scripture: Choose ye this day, whom ye will serve.

- 9 Ngayon, kung nais ng isang tao na maglingkod sa Diyos, ito ay kanyang pribilehiyo; o sa madaling salita, kung naniniwala siya sa Diyos ay kanyang pribilehiyong paglingkuran siya; subalit kung hindi siya naniniwala sa kanya ay walang batas upang parusahan siya.
- 10 Subalit kung pumaslang siya ay parurusahan siya hanggang sa kamatayan; at kung nanloob siya ay parurusahan din siya; at kung nagnakaw siya ay parurusahan din siya; at kung nakagawa siya ng pakikiapid ay parurusahan din siya; oo, sa lahat ng kasamaang ito ay pinarurusahan sila.
- 11 Sapagkat may batas na ang mga tao ay nararapat hatulan alinsunod sa kanilang mabibigat na kasalanan. Gayunpaman, walang batas laban sa paniniwala ng isang tao; kaya nga, ang isang tao ay pinarurusahan lamang para sa mabibigat na kasalananang nagawa niya; kaya nga ang lahat ng tao ay nasa pantay na katayuan.
- 12 At ang Anti-Cristong ito, na ang pangalan ay Korihor, (at ang batas ay walang panghahawakan sa kanya) ay nagsimulang mangaral sa mga tao na hindi magkakaroon ng isang Cristo. At alinsunod sa pamamaraang ito siya nangaral, sinasabing:
- 13 O kayong nakagapos sa ilalim ng isang hangal at walang kabuluhanang pag-asa, bakit ninyo sinisingkawan ang inyong sarili ng mga gayong bagay na hangal? Bakit kayo umaasa sa isang Cristo? Sapagkat walang taong makaaalam ng anumang bagay na darating.
- 14 Dinggin, ang mga bagay na ito na tinatawag ninyong mga propesiya, na sinasabi ninyong ipinapasa-pasa ng mga banal na propeta, dinggin, ang mga ito ay hangal na kaugalian ng inyong mga ama.
- 15 Paano ninyo nalalaman ang katiyakan ng mga ito? Dinggin, hindi ninyo maaaring malaman ang tungkol sa mga bagay na hindi ninyo nakikita; kaya nga hindi ninyo maaaring malaman na magkakaroon ng isang Cristo.
- 16 Umaasa kayo at sinasabing nabatatid ninyo ang kapatawaran ng inyong mga kasalanan. Subalit dinggin, ito ay bunga ng isang isipang nababaliw; at ang pagkahibang na ito ng inyong mga isipan ay dumating dahil sa mga kaugalian ng inyong mga ama, na umakay sa inyo palayo tungo sa isang paniniwala sa mga bagay na hindi naman gayon.
- Karon kon ang usa ka tawo nagtinguha sa pag-alagad sa Dios, kahigayonan niya kini; o kaha, kon mituo siya sa Dios kahigayonan niya kini sa pag-alagad kaniya; apan kon wala siya motuo kaniya walay balaod nga mosilot kaniya.
- Apan kon siya mopatay silotan siya hangtod mamatay; ug kon siya manulis silotan usab siya; ug kon siya mangawat silotan usab siya; oo, tungod niining tanan nga pagkadaotan sila silotan.
- Kay dihay usa ka balaod nga ang mga tawo pagahukman sumala sa ilang mga krimen. Bisan pa niana, walay balaod batok sa tinuohan sa usa ka tawo; busa, ang usa ka tawo masilotan lamang tungod sa mga krimen nga iyang nahimo; busa ang tanang tawo anaa sa patas nga mga kahimtang.
- Ug kini nga Anti-Kristo, kansang ngalan mao si Korihor, (ug ang balaod dili makapugong kaniya) misugod sa pagsangyaw ngadto sa katawhan nga wala kinahanglana nga dunay Kristo. Ug niining paagiha siya misangyaw, nga nag-ingon:
- O kamong mga ginapos sa binuang ug kawang nga paglaom, nganong kamo nagyugo sa inyong kaugalingon sa ingon niana nga binuang nga mga butang? Nganong nagpaabot kamo og usa ka Kristo? Kay walay tawo nga nasayod sa bisan unsa nga moabot.
- Tan-awa, kining mga butanga nga gitawag ninyo og mga panagna, nga inyong giingon nga gihatag pinaagi sa balaang mga propeta, tan-awa, binuang kini nga mga tradisyon sa inyong mga amahan.
- Giunsa ninyo pagkasayod nga tinuod kini? Tan-awa, dili kamo makahibalo sa mga butang nga dili ninyo makita; busa dili kamo makahibalo nga adunay usa ka Kristo.
- Kamo naglantaw ug nag-ingon nga kamo nakakita og kapasayloan sa inyong mga sala. Apan tan-awa, epekto kini sa binuang nga hunahuna; ug kini nga pagsalimoang sa inyong mga hunahuna miabot tungod sa mga tradisyon sa inyong mga amahan, nga midala kaninyo sa pagtuo sa mga butang nga dili tinuod.
- Now if a man desired to serve God, it was his privilege; or rather, if he believed in God it was his privilege to serve him; but if he did not believe in him there was no law to punish him.
- But if he murdered he was punished unto death; and if he robbed he was also punished; and if he stole he was also punished; and if he committed adultery he was also punished; yea, for all this wickedness they were punished.
- For there was a law that men should be judged according to their crimes. Nevertheless, there was no law against a man's belief; therefore, a man was punished only for the crimes which he had done; therefore all men were on equal grounds.
- And this Anti-Christ, whose name was Korihor, (and the law could have no hold upon him) began to preach unto the people that there should be no Christ. And after this manner did he preach, saying:
- O ye that are bound down under a foolish and a vain hope, why do ye yoke yourselves with such foolish things? Why do ye look for a Christ? For no man can know of anything which is to come.
- Behold, these things which ye call prophecies, which ye say are handed down by holy prophets, behold, they are foolish traditions of your fathers.
- How do ye know of their surety? Behold, ye cannot know of things which ye do not see; therefore ye cannot know that there shall be a Christ.
- Ye look forward and say that ye see a remission of your sins. But behold, it is the effect of a frenzied mind; and this derangement of your minds comes because of the traditions of your fathers, which lead you away into a belief of things which are not so.

17 At marami pang gayong bagay ang sinabi niya sa kanila, sinasabi sa kanila na hindi maaaring magsagawa ng isang pagbabayad-sala para sa mga kasalanan ng tao, sa halip, ang bawat tao ay namumuhay sa buhay na ito alinsunod sa pamamahala ng nilikha; kaya nga, ang bawat tao ay umuunlad alinsunod sa kanyang likas na talino, at ang bawat tao ay nakagagapi alinsunod sa kanyang lakas; at ang anumang gawin ng tao ay hindi pagkakasala.

18 At sa gayon siya nangaral sa kanila, inaakay palayo ang puso ng marami, nagdudulot na itaas nila ang kanilang mga ulo sa kanilang kasamaan, oo, inaakay palayo ang maraming kababaihan, at gayundin ang kalalakihan, na gumawa ng mga pagpapatutot—sinasabi sa kanila na kapag ang isang tao ay patay na, iyon na ang katapusan niyon.

19 Ngayon, ang lalaking ito ay nagtungo rin sa lupain ng Jershon, upang ipangaral ang mga bagay na ito sa mga tao ni Ammon, na noong minsan ay mga tao ng mga Lamanita.

20 Subalit dinggin, higit silang matatalino kaysa sa marami sa mga Nephita; sapagkat kanilang dinakip siya, at iginapos siya, at dinala siya sa harapan ni Ammon, na siyang mataas na saserdote sa mga taong yaon.

21 At ito ay nangyari na iniutos niyang dalhin siya palabas ng lupain. At siya ay nagtungo sa lupain ng Gedeon, at nagsimula ring mangaral sa kanila; at dito ay hindi siya nagtamo ng gaanong tagumpay, sapagkat siya ay dinakip at iginapos at dinala sa harapan ng mataas na saserdote, at gayundin sa punong hukom ng lupain.

22 At ito ay nangyari na sinabi ng mataas na saserdote sa kanya: Bakit lumilibot ka sa pagbabaluktot sa mga landas ng Panginoon? Bakit itinuturo mo sa mga taong ito na hindi magkakaroon ng isang Cristo, upang gambalain ang mga pagsasaya nila? Bakit nangungusap ka laban sa lahat ng propesiya ng mga banal na propeta?

Ug daghan pang ingon niana nga butang ang iyang gisulti kanila, nag-ingon kanila nga walay pag-ula nga gihimo alang sa mga sala sa mga tawo, apan ang matag tawo makasinati niini nga kinabuhi sumala sa iyang pagdumala sa linalang; busa ang matag tawo mouswag sumala sa iyang kinaadman, ug nga ang matag tawo modaog sumala sa iyang kusog; ug nga bisan unsa ang buhaton sa tawo dili krimen.

Ug sa ingon niana siya misangyaw ngadto kanila, naglingla sa mga kasingkasing sa kadaghanan, hinungdan nga nahimo silang mga garboso sa ilang pagkadaotan, oo, naglingla sa daghang kababayen-an, ug kalalakin-an, sa pagbuhat og mga malaw-ay—nag-ingon kanila nga kon ang usa ka tawo mamatay, mao na kana ang kataposan.

Karon kini nga tawo miadto usab sa yuta sa Jershon, aron sa pagsangyaw niini nga mga butang sa katawhan ni Ammon, kinsa sa makausa katawhan sa mga Lamanita.

Apan tan-awa sila labaw pa nga maalamon kay sa kadaghanan sa mga Nephita; kay sila midakop kaniya, ug migapos kaniya, ug midala kaniya sa atubangan ni Ammon, kinsa usa ka labaw nga pari niana nga katawhan.

Ug nahitabo nga misugo siya nga siya dad-on pagawas sa yuta. Ug miadto siya sa yuta sa Gideon, ug nagsugod usab sa pagsangyaw ngadto kanila; ug dinhi wala siya makaangkon og daghang kalamposan, kay gidakop siya ug gigapos ug gidala sa atubangan sa labaw nga pari, ug usab sa labaw nga maghuhukom sa yuta.

Ug nahitabo nga ang labaw nga pari miingon kaniya: Nganong naglibot ka sa pagtuis sa mga pamaagi sa Ginoo? Nganong ikaw nagtudlo niini nga katawhan nga walay Kristo, sa pagsumpo sa ilang mga pagmaya? Nganong namulong ikaw batok sa tanan nga panagna sa balaan nga mga propeta?

And many more such things did he say unto them, telling them that there could be no atonement made for the sins of men, but every man fared in this life according to the management of the creature; therefore every man prospered according to his genius, and that every man conquered according to his strength; and whatsoever a man did was no crime.

And thus he did preach unto them, leading away the hearts of many, causing them to lift up their heads in their wickedness, yea, leading away many women, and also men, to commit whoredoms—telling them that when a man was dead, that was the end thereof.

Now this man went over to the land of Jershon also, to preach these things among the people of Ammon, who were once the people of the Lamanites.

But behold they were more wise than many of the Nephites; for they took him, and bound him, and carried him before Ammon, who was a high priest over that people.

And it came to pass that he caused that he should be carried out of the land. And he came over into the land of Gideon, and began to preach unto them also; and here he did not have much success, for he was taken and bound and carried before the high priest, and also the chief judge over the land.

And it came to pass that the high priest said unto him: Why do ye go about perverting the ways of the Lord? Why do ye teach this people that there shall be no Christ, to interrupt their rejoicings? Why do ye speak against all the prophecies of the holy prophets?

- 23 Ngayon, ang pangalan ng mataas na saserdote ay Gidonah. At sinabi ni Korihor sa kanya: Sapagkat hindi ko itinuturo ang mga hangal na kaugalian ng inyong mga ama, at sapagkat hindi ko itinuturo sa mga taong ito na igapos ang kanilang sarili sa ilalim ng mga hangal na ordenansa at gawaing pinasimulan ng mga sinaunang saserdote, upang mangamkam ng kapangyarihan at karapatan sa kanila, upang panatilihin sila sa kawalang-malay, nang sa gayon hindi nila itaas ang kanilang mga ulo, kundi hilahing pababa alinsunod sa iyong mga salita.
- 24 Sinasabi ninyo na ang mga taong ito ay mga taong malaya. Dinggin, sinasabi kong sila ay nasa pagkaalipin. Sinasabi ninyo na ang mga yaong sinaunang propesiya ay totoo. Dinggin, sinasabi kong hindi ninyo nalalaman na ang mga ito ay totoo.
- 25 Sinasabi ninyo na ang mga taong ito ay mga nagkasala at nahulog na tao, dahil sa paglabag ng isang magulang. Dinggin, sinasabi ko na hindi nagkasala ang isang musmos dahil sa mga magulang niya.
- 26 At sinasabi rin ninyo na paparito si Cristo. Subalit dinggin, sinasabi kong hindi ninyo nalalaman na magkakaroon ng isang Cristo. At sinasabi rin ninyo na siya ay papatayin para sa mga kasalanan ng sanlibutan—
- 27 At sa gayon ninyo inakay palayo ang mga taong ito alinsunod sa mga hangal na kaugalian ng inyong mga ama, at alinsunod sa inyong mga sariling naisin; at pinapanatili ninyo sila, maging sa pagkaalipin, upang magpakasasa kayo sa pamamagitan ng mga pinaghirapan ng kanilang mga kamay, upang hindi sila mangahas na tumingala nang may katapangan, at upang hindi sila mangahas na tamasahin ang kanilang mga karapatan at pribilehiyo.
- Karon ang ngalan sa labaw nga pari mao si Giddonah. Ug si Korihor miingon kaniya: Tungod kay ako wala magtudlo sa binoang nga mga tradisyon sa inyong mga amahan, ug tungod kay ako wala magtudlo niini nga katawhan sa paggapos sa ilang mga kaugalingon ubos sa binoang nga mga ordinansa ug mga binuhatan nga gipahimutang sa karaang mga pari, aron sa pagpahimulos sa gahom ug awtoridad diha kanila, aron magpabilin sila sa pagka-ignorante, aron dili sila magpasigarbo, apan magpaubos sumala sa inyong mga pulong.
- Nag-ingon kamo nga kini nga katawhan gawasnon nga katawhan. Tan-awa, moingon ko nga sila anaa sa pagkaulipon. Nag-ingon kamo nga kadtong karaang mga panagna tinuod. Tan-awa, moingon ko nga kamo wala masayod nga kini tinuod.
- Nag-ingon kamo nga kini nga katawhan usa ka masalaypon ug makasasala nga katawhan, tungod sa kalapasan sa usa ka giniklanan. Tan-awa, moingon ko nga ang usa ka bata dili masalaypon tungod sa mga giniklanan niini.
- Ug usab nag-ingon kamo nga si Kristo moabot. Apan tan-awa, moingon ko nga wala kamo masayod nga adunay Kristo. Ug usab nag-ingon kamo nga siya pagapatyon alang sa mga sala sa kalibotan —
- Ug sa ingon niana inyong gidani kini nga katawhan sunod sa binoang nga mga tradisyon sa inyong mga amahan, ug sumala sa kaugalingon ninyong mga tinguha; ug kamo miulipon kanila, ingon nga kini anaa sa pagkaulipon, aron mapatagbaw ninyo ang inyong mga kaugalingon sa mga kahago sa ilang mga kamot, nga sila dili mangahas sa pagtan-aw dala ang kaisog, ug nga aron sila dili mangahas sa paggamit sa ilang mga katungod ug mga kahigayonan.
- Now the high priest's name was Giddonah. And Korihor said unto him: Because I do not teach the foolish traditions of your fathers, and because I do not teach this people to bind themselves down under the foolish ordinances and performances which are laid down by ancient priests, to usurp power and authority over them, to keep them in ignorance, that they may not lift up their heads, but be brought down according to thy words.
- Ye say that this people is a free people. Behold, I say they are in bondage. Ye say that those ancient prophecies are true. Behold, I say that ye do not know that they are true.
- Ye say that this people is a guilty and a fallen people, because of the transgression of a parent. Behold, I say that a child is not guilty because of its parents.
- And ye also say that Christ shall come. But behold, I say that ye do not know that there shall be a Christ. And ye say also that he shall be slain for the sins of the world—
- And thus ye lead away this people after the foolish traditions of your fathers, and according to your own desires; and ye keep them down, even as it were in bondage, that ye may glut yourselves with the labors of their hands, that they durst not look up with boldness, and that they durst not enjoy their rights and privileges.

28 Oo, hindi sila nangahas na gamitin ang yaong sa kanila sapagkat baka masugatan nila ang damdamin ng kanilang mga saserdote, na sinisingkawan sila alinsunod sa kanilang mga naisin, at inakay sila na maniwala, sa pamamagitan ng kanilang mga kaugalian at kanilang mga panaginip at kanilang mga layaw at kanilang mga pangitain at kanilang mga mapagkunwaring hiwaga, na masasaktan nila ang damdamin, kung hindi nila gagawin ang naaayon sa kanilang mga salita, ng isang hindi kilalang nilalang, na sinasabi nilang Diyos—isang nilalang na kailanman ay hindi pa nakita o nakilala noon pa man ni kailanman.

29 Ngayon, nang makita ng mataas na saserdote at ng punong hukom ang katigasan ng kanyang puso, oo, nang makita nilang lalaitin niya maging ang Diyos, sila ay tumangging gumawa ng anumang pagtugon sa kanyang mga salita; sa halip, kanilang iniutos na igapos siya; at kanilang ibinigay siya sa mga kamay ng mga pinuno, at ipinadala siya sa lupain ng Zarahemla, upang siya ay madala sa harapan ni Alma, at sa punong hukom na siyang gobernador ng buong lupain.

30 At ito ay nangyari na nang dalhin siya sa harapan nina Alma at ng punong hukom, siya ay nagpatuloy sa gayunding pamamaraan tulad ng kanyang ginawa sa lupain ng Gideon; oo, siya ay nagpatuloy sa paglalapastangan.

31 At siya ay nangusap gamit ang malalakas na pananalita sa harapan ni Alma, at nilait ang mga saserdote at guro, pinararatangan sila ng pag-aakay palayo sa mga tao alinsunod sa mga hangal na kaugalian ng kanilang mga ama, para sa kasiyahan ng pagpapakasasa sa mga pinaghirapan ng mga tao.

32 Ngayon, sinabi ni Alma sa kanya: Nalalaman mong hindi kami nagpapakasasa sa aming sarili sa mga pinaghirapan ng mga taong ito; sapagkat dinggin, ako ay gumawa maging mula pa sa simula ng panunungkulan ng mga hukom hanggang sa ngayon, gamit ang aking sariling mga kamay para sa aking ikabubuhay, sa kabila ng marami kong paglalakbay sa palibot ng lupain upang ipahayag ang salita ng Diyos sa aking mga tao.

Oo, wala sila mangahas sa paggamit nianang unsay anaa kanila basin pa unya ilang masilo ang ilang mga pari, kinsa miyugo kanila sumala sa ilang mga tinguha, ug mipatuo kanila, pinaagi sa ilang mga tradisyon ug sa ilang mga damgo ug sa ilang mga kaluho ug sa ilang mga panan-awon ug sa ilang tinumotumo nga mga misteryo, nga sila, kon dili sila mobuhat sigon sa ilang mga imando, mopasilo sa binuhat nga wala mailhi, nga ilang giingon nga mao ang Dios—usa ka binuhat kinsa wala pa gayod makita o mailhi, sukad pa kaniadto ni sa umaabot.

Karon sa dihang ang labaw nga pari ug labaw nga maghuhukom nakakita sa katig-a sa iyang kasingkasing, oo, sa dihang ilang nakita nga gani namiaybiay siya batok sa Dios, wala sila motubag og bisan unsa sa iyang mga pulong; apan sila misugo nga siya gaposon; ug sila mitugyan kaniya ngadto sa mga kamot sa mga opisyal, ug mipadala kaniya ngadto sa yuta sa Zarahemla, nga siya dad-on sa atubangan ni Alma, ug sa labaw nga maghuhukom nga mao ang gobernador sa tibuok yuta.

Ug nahitabo nga sa dihang gidala siya sa atubangan ni Alma ug sa labaw nga maghuhukom, mipadayon siya sa sama nga paagi sama sa iyang gibuhad didto sa yuta sa Gideon; oo, gipadayon niya ang pagpanamastamas.

Ug siya mibarog sa pagsulti sa hilabihan ka lanog nga mga pulong sa atubangan ni Alma, ug mibiaybiay batok sa mga pari ug sa mga magtutudlo, mipasangil kanila nga midani sa katawhan sunod sa mga binuang nga mga tradisyon sa ilang mga amahan, tungod lamang sa pagpatagbaw sa mga kahago sa katawhan.

Karon si Alma miingon kaniya: Ikaw nasayod nga kami wala magpatagbaw sa among mga kaugalingon sa pagpatrabaho niini nga katawhan; kay tan-awa ako gani nagtrabaho gikan sa pagsugod sa paghari sa mga maghuhukom hangtod karon, gamit ang kaugalingon nakong mga kamot alang sa akong panginabuhì, bisan pa sa akong daghan nga mga pagpanaw libot sa yuta aron sa pagpamahayag sa pulong sa Dios ngadto sa akong katawhan.

Yea, they durst not make use of that which is their own lest they should offend their priests, who do yoke them according to their desires, and have brought them to believe, by their traditions and their dreams and their whims and their visions and their pretended mysteries, that they should, if they did not do according to their words, offend some unknown being, who they say is God—a being who never has been seen or known, who never was nor ever will be.

Now when the high priest and the chief judge saw the hardness of his heart, yea, when they saw that he would revile even against God, they would not make any reply to his words; but they caused that he should be bound; and they delivered him up into the hands of the officers, and sent him to the land of Zarahemla, that he might be brought before Alma, and the chief judge who was governor over all the land.

And it came to pass that when he was brought before Alma and the chief judge, he did go on in the same manner as he did in the land of Gideon; yea, he went on to blaspheme.

And he did rise up in great swelling words before Alma, and did revile against the priests and teachers, accusing them of leading away the people after the silly traditions of their fathers, for the sake of glutting on the labors of the people.

Now Alma said unto him: Thou knowest that we do not glut ourselves upon the labors of this people; for behold I have labored even from the commencement of the reign of the judges until now, with mine own hands for my support, notwithstanding my many travels round about the land to declare the word of God unto my people.

- 33 At sa kabila ng maraming gawaing ginawa ko sa simbahan, kailanman ay hindi ako nakatanggap kahit isang senine para sa ginawa ko; ni ang sinuman sa aking mga kapatid, maliban sa hukumang-luklukan; at sa yaon, tinanggap lamang namin ang naaalinsunod sa batas para sa aming panahon.
- 34 At ngayon, kung hindi kami tumatanggap ng anumang bagay para sa aming mga ginagawa sa simbahan, ano ang aming kapakinabangan upang gumawa sa simbahan maliban sa ipahayag ang katotohanan, upang kami ay magkaroon ng kasiyahan sa kagalakan ng ating mga kapatid?
- 35 Kung gayon, bakit sinasabi mong nangangaral kami sa mga taong ito upang makinabang, bagama't nalalaman mo sa iyong sarili na hindi kami nakatatanggap ng kita? At ngayon, naniniwala ka bang nilililang namin ang mga taong ito, na nakapagdudulot ng labis na kagalakan sa kanilang mga puso?
- 36 At tinugon siya ni Korihor: Oo.
- 37 At sa gayon sinabi ni Alma sa kanya: Naniniwala ka bang may Diyos?
- 38 At siya ay tumugon, Hindi.
- 39 Ngayon, sinabi ni Alma sa kanya: Ipagkakaila mo bang muli na may Diyos, at ipagkakaila mo rin ba ang Cristo? Sapagkat dinggin, sinasabi ko sa iyo, nalalaman kong may Diyos, at gayundin na si Cristo ay paparito.
- 40 At ngayon, anong katibayan ang mayroon ka na walang Diyos, o na si Cristo ay hindi paparito? Sinasabi ko sa iyo na wala, maliban lamang sa iyong salita.
- 41 Subalit, dinggin, taglay ko ang lahat ng bagay bilang patotoo na ang mga bagay na ito ay totoo; at taglay mo rin ang lahat ng bagay bilang patotoo sa iyo na ang mga ito ay totoo; at ipagkakaila mo ba ang mga ito? Naniniwala ka ba na ang mga bagay na ito ay totoo?
- 42 Dinggin, nalalaman kong naniniwala ka, subalit pinaghaharian ka ng isang mapagsinungaling na espiritu, at isinantabi mo ang Espiritu ng Diyos upang hindi ito magkaroon ng puwang sa iyo; kung kaya nga't ang diyablo ay may nangingibabaw na kapangyarihan sa iyo, at inaakay ka niya, gumagawa ng mga pamamaraan upang mawasak niya ang mga anak ng Diyos.
- Ug bisan pa sa daghan nga paghago nga akong nahimo sa simbahan, wala gayod ako makadawat og bisan usa ka senine sa akong pagtrabaho; ni bisan kinsa sa akong kaigsoonan, gawas kon anaa sa hukmanan; ug kami nakadawat lamang sumala sa balaod alang sa among panahon.
- Ug karon, kon kami wala makadawat og bisan unsa sa among mga pagtrabaho sa simbahan, unsa ang among makuha sa pagtrabaho sa simbahan gawas sa pagpahayag sa kamatuoran, aron makaangkon kami og kalipay sa kamaya sa among kaigsoonan?
- Busa nganong ikaw miingon nga kami nagsangyaw niini nga katawhan aron makadawat og suweldo, nga ikaw, sa imong kaugalingon, nasayod man nga kami walay gidawat nga suweldo? Ug karon, motuo ba ikaw nga kami naglimbong niini nga katawhan, nga nakahimo og hilabihan nga kamaya sa ilang mga kasingkasing?
- Ug si Korihor mitubag kaniya, Oo.
- Ug unya si Alma miingon kaniya: Motuo ba ikaw nga adunay Dios?
- Ug siya mitubag, Dili.
- Karon si Alma miingon kaniya: Molimod ba ikaw pag-usab nga adunay Dios, ug usab molimod ni Kristo? Kay tan-awa, sultihan ko ikaw, nga ako nasayod nga adunay Dios, ug usab nga si Kristo moanhi.
- Ug karon unsa ang imong ebidensya nga walay Dios, o nga si Kristo dili moanhi? Sultihan ko ikaw nga walay ebidensya, gawas sa imong pulong lamang.
- Apan, tan-awa, ako aduna sa tanan nga butang isip usa ka pagpamatuod nga kining mga butanga tinuod; ug ikaw usab adunay pagpamatuod niining tanan nga butang nga kini tinuod; ug ilimod mo ba kini? Motuo ba ikaw nga kining mga butanga tinuod?
- Tan-awa, nasayod ako nga ikaw mituo, apan gipuy-an ikaw og bakakon nga espiritu, ug imong gisalikway ang Espiritu sa Dios aron kini walay luna diha kanimo; apan ang yawa adunay gahom nga mipatigbabaw kanimo, ug siya midala kanimo bisan asa, nagbuhat og mga paagi nga iyang malaglag ang mga anak sa Dios.
- And notwithstanding the many labors which I have performed in the church, I have never received so much as even one senine for my labor; neither has any of my brethren, save it were in the judgment-seat; and then we have received only according to law for our time.
- And now, if we do not receive anything for our labors in the church, what doth it profit us to labor in the church save it were to declare the truth, that we may have rejoicings in the joy of our brethren?
- Then why sayest thou that we preach unto this people to get gain, when thou, of thyself, knowest that we receive no gain? And now, believest thou that we deceive this people, that causes such joy in their hearts?
- And Korihor answered him, Yea.
- And then Alma said unto him: Believest thou that there is a God?
- And he answered, Nay.
- Now Alma said unto him: Will ye deny again that there is a God, and also deny the Christ? For behold, I say unto you, I know there is a God, and also that Christ shall come.
- And now what evidence have ye that there is no God, or that Christ cometh not? I say unto you that ye have none, save it be your word only.
- But, behold, I have all things as a testimony that these things are true; and ye also have all things as a testimony unto you that they are true; and will ye deny them? Believest thou that these things are true?
- Behold, I know that thou believest, but thou art possessed with a lying spirit, and ye have put off the Spirit of God that it may have no place in you; but the devil has power over you, and he doth carry you about, working devices that he may destroy the children of God.

43 At ngayon, sinabi ni Korihor kay Alma: Kung magpapakita ka sa akin ng isang palatandaan, upang ako ay mapaniwalang may Diyos, oo, patunayan mo sa akin na siya ay may kapangyarihan, at pagkatapos nito, ako ay maniniwala sa katotohanan ng iyong mga salita.

44 Subalit sinabi ni Alma sa kanya: Mayroon kang sapat na mga palatandaan; tutuksuhin mo ba ang iyong Diyos? Sasabihin mo bang, Magpakita sa akin ng palatandaan, kung taglay mo ang patotoo ng lahat ng ito na iyong mga kapatid, at gayundin ang lahat ng banal na propeta? Ang mga banal na kasulatan ay nakalahad sa iyong harapan, oo, at ang lahat ng bagay ay nagpapatunay na may Diyos; oo, maging ang mundo, at lahat ng bagay na nasa ibabaw nito, oo, at ang pag-inog nito, oo, at gayundin ang lahat ng planetang gumagalaw sa kanilang karaniwang ayos ay nagpapatunay na may Kataas-taasang Tagapaglikha.

45 At gayunpaman, nagpalibut-libot ka, inaakay palayo ang mga puso ng mga taong ito, nagpapatotoo sa kanila na walang Diyos? At gayunman, magkakaila ka ba laban sa lahat ng katunayang ito? At sinabi niya: Oo, magkakaila ako, maliban kung pakikitaan mo ako ng palatandaan.

46 At ngayon, ito ay nangyari na sinabi ni Alma sa kanya: Dinggin, ako ay nalulungkot dahil sa katigasan ng iyong puso, oo, na iyo pa ring lalabanan ang diwa ng katotohanan, upang ang iyong kaluluwa ay mawasak.

47 Subalit dinggin, higit na mabuti na ang iyong kaluluwa ay mawala kaysa sa ikaw ang maging sanhi ng pagdadala sa maraming kaluluwa tungo sa pagkawasak, sa pamamagitan ng iyong pagsisinungaling at sa pamamagitan ng iyong magagandang salita; kaya nga, kung muli kang magkakaila, dinggin, parurusahan ka ng Diyos, na magiging pipi ka, upang hindi mo na mabuksan pa kailanman ang iyong bibig, nang hindi mo na malinlang pa ang mga taong ito.

48 Ngayon, sinabi ni Korihor sa kanya: Hindi ko ikinakaila ang pagkakaroon ng Diyos, datapwat hindi ako naniniwalang may Diyos; at sinasabi ko ring hindi mo nalalamang may Diyos; at maliban kung pakitaan mo ako ng palatandaan ay hindi ako maniniwala.

49 Ngayon, sinabi sa kanya ni Alma: Ito ang ibibigay ko sa iyo bilang palatandaan, na mapipipi ka, alinsunod sa aking mga salita; at sinasabi ko sa pangalan ng Diyos, magiging pipi ka, na hindi ka na makapangungusap pa.

Ug karon si Korihor misulti kang Alma: Kon pakit-on ko nimo og usa ka timailhan, aron makombinser ako nga adunay Dios, oo, ipakita kanako nga siya adunay gahom, ug dayon ako makombinser sa kamatuoran sa imong mga pulong.

Apan si Alma miingon kaniya: Ikaw aduna nay igong mga timailhan; sulayan ba nimo ang imong Dios? Moingon ba ikaw nga, Pakit-a ko og timailhan, bisan ikaw aduna nay pagpamatuod sa tanan niini nga imong kaigsoonan, ug usab sa tanang balaan nga propeta? Ang mga kasulatan gihikyad sa imong atubangan, oo, ug ang tanan nga butang nagpakita nga adunay Dios; oo, bisan ang yuta, ug ang tanan nga butang nga anaa sa ibabaw niini, oo, ug ang paglihok niini, oo, ug usab ang tanang planeta nga naglihok sa ilang naandan nga paagi nagsaksi nga adunay Makagagahom nga Tiglalang.

Ug bisan pa ikaw milibot, sa paglingla sa mga kasingkasing niini nga katawhan, nga nagpamatuod kanila nga walay Dios? Ug bisan pa molimod ba ikaw batok sa tanan niini nga saksi? Ug miingon siya: Oo, ako molimod, gawas kon pakit-on ko nimo og timailhan.

Ug karon nahitabo nga si Alma miingon kaniya: Tan-awa, naguol ako tungod sa katig-a sa imong kasingkasing, oo, nga ikaw mosalikway gihapon sa espiritu sa kamatuoran, aron ang imong kalag malaglag.

Apan tan-awa, mas maayo pa nga ang imong kalag ang malaglag kay sa ikaw ang mahimong paagi sa pagdala sa daghang kalag ngadto sa kalaglagan, pinaagi sa imong pagpamakak ug pinaagi sa imong mga pulong sa pag-ulog-ulog; busa kon ikaw molimod pag-usab, tan-awa ang Dios mohampak kanimo, nga ikaw maamang, nga dili na nimo mabuka ang imong ba-ba bisan kanus-a, aron dili na nimo malimbongan kini nga katawhan.

Karon si Korihor miingon kaniya: Dili ko molimod sa pagkaadunay usa ka Dios, apan dili ko motuo nga adunay Dios; ug moingon usab ako, nga ikaw wala masayod nga adunay Dios; ug gawas kon ikaw mopakita kanako og timailhan, ako dili motuo.

Karon si Alma miingon kaniya: Kini mao ang akong ihatag kanimo nga timailhan, nga ikaw mahimong amang, sumala sa akong mga pulong; ug ako moingon, nga sa ngalan sa Dios, ikaw maamang, nga ikaw dili na makasulti.

And now Korihor said unto Alma: If thou wilt show me a sign, that I may be convinced that there is a God, yea, show unto me that he hath power, and then will I be convinced of the truth of thy words.

But Alma said unto him: Thou hast had signs enough; will ye tempt your God? Will ye say, Show unto me a sign, when ye have the testimony of all these thy brethren, and also all the holy prophets? The scriptures are laid before thee, yea, and all things denote there is a God; yea, even the earth, and all things that are upon the face of it, yea, and its motion, yea, and also all the planets which move in their regular form do witness that there is a Supreme Creator.

And yet do ye go about, leading away the hearts of this people, testifying unto them there is no God? And yet will ye deny against all these witnesses? And he said: Yea, I will deny, except ye shall show me a sign.

And now it came to pass that Alma said unto him: Behold, I am grieved because of the hardness of your heart, yea, that ye will still resist the spirit of the truth, that thy soul may be destroyed.

But behold, it is better that thy soul should be lost than that thou shouldst be the means of bringing many souls down to destruction, by thy lying and by thy flattering words; therefore if thou shalt deny again, behold God shall smite thee, that thou shalt become dumb, that thou shalt never open thy mouth any more, that thou shalt not deceive this people any more.

Now Korihor said unto him: I do not deny the existence of a God, but I do not believe that there is a God; and I say also, that ye do not know that there is a God; and except ye show me a sign, I will not believe.

Now Alma said unto him: This will I give unto thee for a sign, that thou shalt be struck dumb, according to my words; and I say, that in the name of God, ye shall be struck dumb, that ye shall no more have utterance.

50 Ngayon, nang sabihin ni Alma ang mga salitang ito, si Korihor ay napipi, kung kaya't hindi siya makapangusap, alinsunod sa mga salita ni Alma.

51 At ngayon, nang makita ito ng punong hukom, iniunat niya ang kanyang kamay at sumulat kay Korihor, sinasabing: Naniniwala ka na ba sa kapangyarihan ng Diyos? Kung kanino ninais mong pakitaan ka ni Alma ng kanyang palatandaan? Hangad mo bang pahirapan niya ang iba, upang pakitaan ka ng isang palatandaan? Dinggin, siya ay nagpakita sa iyo ng palatandaan; at ngayon, makikipagtalo ka pa ba?

52 At iniunat ni Korihor ang kanyang kamay at sumulat, sinasabing: Nalalaman kong ako ay napipi sapagkat hindi ako makapagsalita; at nalalaman kong walang bagay maliban sa kapangyarihan ng Diyos ang makagagawa nito sa akin; oo, at noon pa ay nalalaman ko nang may Diyos.

53 Subalit dinggin, ako ay nalinlang ng diyablo; sapagkat siya ay nagpakita sa akin sa kaanyuan ng isang anghel, at sinabi sa akin: Humayo at bawiin ang mga taong ito, sapagkat nangaligaw silang lahat sa pagsunod sa isang hindi kilalang Diyos. At sinabi niya sa akin: Walang Diyos; oo, at itinuro niya sa akin ang nararapat kong sabihin. At itinuro ko ang kanyang mga salita; at itinuro ko ang mga ito dahil sa kasiya-siya ang mga ito sa makamundong isipan; at itinuro ko ang mga ito, maging hanggang sa makamtan ko ang malaking tagumpay, hanggang sa ako ay tunay na naniwala na totoo ang mga ito; at sa kadahilanang ito ko kinalaban ang katotohanan, maging hanggang sa idulot ko ang malaking sumpang ito sa akin.

54 Ngayon, nang sabihin niya ito, siya ay nagsumamo na manalangin sa Diyos si Alma, upang maalís sa kanya ang sumpa.

55 Subalit sinabi ni Alma sa kanya: Kung ang sumpang ito ay aalisin mula sa iyo, muli mong aakayin palayo ang mga puso ng mga taong ito; kaya nga, mangyayari sa iyo ang naaayon sa kalooban ng Panginoon.

56 At ito ay nangyari na hindi naalis ang sumpa kay Korihor; datapwat siya ay itinaboy, at nagpalibut-libot sa bahay-bahay na nanlilimos para sa kanyang pagkain.

Karon sa dihang si Alma misulti niini nga mga pulong, si Korihor naamang, nga siya dili na makasulti, sumala sa mga pulong ni Alma.

Ug karon sa dihang ang labaw nga maghuhukom nakakita niini, gituy-od niya ang iyang kamot ug misulat kang Korihor, nga nag-ingon: nakombinser na ba ikaw sa gahom sa Dios? Kinsa ang gitinguha nimo nga pakitaan ni Alma sa iyang timailhan? Buot ba ikaw nga siya mosakit sa uban, aron sa pagpakita kanimo sa timailhan? Tan-awa, gipakita na niya kanimo ang timailhan; ug karon ikaw ba makiglalis pa?

Ug si Korihor mituyhad sa iyang kamot ug misulat, nga nag-ingon: Nasayod ako nga ako naamang, kay dili na ko makasulti; ug nasayod ako nga walay lain gawas sa gahom sa Dios ang makahimo niini kanako; oo, ug ako sa kanunay nasayod nga adunay Dios.

Apan tan-awa, ang yawa milimbong kanako; kay siya nagpakita ngari kanako sa dagway sa usa ka anghel, ug miingon kanako: Lakaw ug kuhaa pagbalik kini nga katawhan, kay silang tanan nahisalaag sa pagsunod sa wala mailhi nga Dios. Ug miingon siya kanako: Walay Dios; oo, ug siya ang mitudlo kanako niana nga akong isulti. Ug akong gitudlo ang iyang mga pulong; ug gitudlo ko kini tungod kay nakapahimuot kini sa kalibotanong nga hunahuna; ug kini akong gitudlo, gani hangtod nga nakahimo ako og daghang kalamposan, hangtod nga ako sa pagkatinuod mituo nga kini tinuod; ug tungod niini nga hinungdan mibatok ako sa kamatuoran, gani hangtod nga akong nadala kining dako nga tunglo ngari kanako.

Karon sa dihang nasulti na niya kini, mihangyo siya nga si Alma mag-ampo sa Dios, nga unta ang tunglo tangtangan gikan kaniya.

Apan si Alma miingon kaniya: Kon kini nga tunglo tangtangan gikan kanimo sublion na usab unya nimo ang paglingla sa mga kasingkasing niini nga katawhan; busa, magpabilin kini diha kanimo sumala sa kabubut-on sa Ginoo.

Ug nahitabo nga ang tunglo wala tangtanga gikan kang Korihor; apan siya gisalikway, ug nagsuroy-suroy gikan sa usa ka balay ngadto sa laing balay sa pagpangayo og iyang makaon.

Now when Alma had said these words, Korihor was struck dumb, that he could not have utterance, according to the words of Alma.

And now when the chief judge saw this, he put forth his hand and wrote unto Korihor, saying: Art thou convinced of the power of God? In whom did ye desire that Alma should show forth his sign? Would ye that he should afflict others, to show unto thee a sign? Behold, he has showed unto you a sign; and now will ye dispute more?

And Korihor put forth his hand and wrote, saying: I know that I am dumb, for I cannot speak; and I know that nothing save it were the power of God could bring this upon me; yea, and I always knew that there was a God.

But behold, the devil hath deceived me; for he appeared unto me in the form of an angel, and said unto me: Go and reclaim this people, for they have all gone astray after an unknown God. And he said unto me: There is no God; yea, and he taught me that which I should say. And I have taught his words; and I taught them because they were pleasing unto the carnal mind; and I taught them, even until I had much success, insomuch that I verily believed that they were true; and for this cause I withstood the truth, even until I have brought this great curse upon me.

Now when he had said this, he besought that Alma should pray unto God, that the curse might be taken from him.

But Alma said unto him: If this curse should be taken from thee thou wouldst again lead away the hearts of this people; therefore, it shall be unto thee even as the Lord will.

And it came to pass that the curse was not taken off of Korihor; but he was cast out, and went about from house to house begging for his food.

57 Ngayon, ang kaalaman tungkol sa nangyari kay Korihor ay kaagad ipinahayag sa lahat ng dako ng buong lupain; oo, ang pahayag ay ipinadala ng punong hukom sa lahat ng tao sa lupain, ipinahahayag sa mga yaong naniwala sa mga salita ni Korihor na kailangang kaagad silang magsisi, na baka ang gayunding kahatulan ay sapitin nila.

58 At ito ay nangyari na napaniwala silang lahat sa kasamaan ni Korihor; kaya nga silang lahat ay muling nagbalik-loob sa Panginoon; at winakasan nito ang kasamaan alinsunod sa pamamaraan ni Korihor. At si Korihor ay nagpalibut-libot sa bahay-bahay, nanlilimos ng pagkain para sa kanyang ikabubuhay.

59 At ito ay nangyari na habang humahalubilo siya sa mga tao, oo, sa mga taong inihwalay ang kanilang sarili mula sa mga Nephita at tinawag ang kanilang sariling mga Zoramita, na pinamumunuan ng isang lalaking nagngangalang Zoram—at habang humahalubilo siya sa kanila, dinggin, tinuntungan siya at niyapak-yapakan, maging hanggang sa mamatay siya.

60 At sa gayon natin nakikita ang katapusan niya na nagbabaluktot sa mga landas ng Panginoon; at sa gayon natin nakikitang hindi tutulungan ng diyablo ang kanyang mga anak sa huling araw, sa halip, kaagad silang hihilahing pababa sa impierno.

Karon ang kahibalo sa unsay nahitabo kang Korihor namantala dihaduha dayon sa tibuok yuta; oo, ang pahibalo gipadala pinaagi sa labaw nga maghuhukom sa tanang katawhan diha sa yuta, nagpahayag ngadto niadtong mituo sa mga pulong ni Korihor, nga sila kinahanglan maghinulsol dayon, basin pa unya og ang sama nga mga paghukom moabot kanila.

Ug nahitabo nga silang tanan nakombinser sa pagkadaotan ni Korihor; busa silang tanan nakabig pag-usab ngadto sa Ginoo; ug kini ang mitapos sa pagkadaotan subay sa pamaagi ni Korihor. Ug si Korihor nagsuroy-suroy gikan sa usa ka balay ngadto sa laing balay, sa pagpangayo og makaon alang sa iyang kabuhian.

Ug nahitabo nga samtang naglakaw siya taliwala sa katawhan, oo, taliwala sa katawhan kinsa mibulag sa ilang mga kaugalingon gikan sa mga Nephita ug mitawag sa ilang mga kaugalingon nga mga Zoramita; nga gipangulohan sa usa ka tawo kansang ngalan mao si Zoram—ug samtang siya naglakaw taliwala kanila, tan-awa, gidasmagan siya ug gitunob-tunoban, gani hangtod nga siya namatay.

Ug sa ingon niana makita nato ang katapusan kaniya kinsa motuis sa mga paagi sa Ginoo; ug sa ingon niana makita nato nga ang yawa dili mosuporta sa iyang mga anak sa kataposang adlaw, apan dihaduha moguroy kanila ngadto sa impierno.

Now the knowledge of what had happened unto Korihor was immediately published throughout all the land; yea, the proclamation was sent forth by the chief judge to all the people in the land, declaring unto those who had believed in the words of Korihor that they must speedily repent, lest the same judgments would come unto them.

And it came to pass that they were all convinced of the wickedness of Korihor; therefore they were all converted again unto the Lord; and this put an end to the iniquity after the manner of Korihor. And Korihor did go about from house to house, begging food for his support.

And it came to pass that as he went forth among the people, yea, among a people who had separated themselves from the Nephites and called themselves Zoramites, being led by a man whose name was Zoram—and as he went forth amongst them, behold, he was run upon and trodden down, even until he was dead.

And thus we see the end of him who perverteth the ways of the Lord; and thus we see that the devil will not support his children at the last day, but doth speedily drag them down to hell.

Alma 31

- 1 Ngayon, ito ay nangyari na matapos ang kamatayan ni Korihor; si Alma, matapos makatanggap ng balitang binabaluktot ng mga Zoramita ang mga landas ng Panginoon, at na si Zoram, na kanilang pinuno, ay inaakay ang mga puso ng mga tao na yumukod sa mga piping diyus-diyusan, ang kanyang puso ay nagsimula muling malungkot dahil sa kasamaan ng mga tao.
- 2 Sapagkat dahilan ng labis na kalungkutan ni Alma na malamang may kasamaan sa kanyang mga tao; kaya nga ang kanyang puso ay labis na nalungkot dahil sa paghiwalay ng mga Zoramita mula sa mga Nephita.
- 3 Ngayon, sama-samang tinipon ng mga Zoramita ang kanilang sarili sa lupaing tinawag nilang Antionum, na nasa silangan ng lupain ng Zarahemla, na halos nasa may hangganan ng dalampasigan, na nasa timog ng lupain ng Jershon, na nasa hangganan din ng timog ilang, na ilang na puno ng mga Lamanita.
- 4 Ngayon, ang mga Nephita ay nangamba nang labis na baka pumasok ang mga Zoramita sa isang pakikipag-ugnayan sa mga Lamanita, at na ito ang maging dahilan ng malaking kawalan sa panig ng mga Nephita.
- 5 At ngayon, sapagkat ang pangangaral ng salita ay may dakilang pangganyak na umakay sa mga tao na gawin ang yaong makatarungan—oo, may higit itong malakas na bisa sa isipan ng mga tao kaysa sa espada, o ano pa mang bagay, na nangyari na sa kanila—kaya nga naisip ni Alma na kapaki-pakinabang na subukan nila ang bisa ng salita ng Diyos.
- 6 Samakatwid, kanyang isinama si Ammon, at si Aaron, at si Omner; at si Himni ay iniwan niya sa simbahan sa Zarahemla; subalit ang naunang tatlo ay isinama niya, at gayundin sina Amulek at Zisrom, na nasa Melek; at isinama rin niya ang dalawa sa kanyang mga anak na lalaki.
- 7 Ngayon, ang pinakamatanda sa kanyang mga anak na lalaki ay hindi niya isinama, at ang pangalan niya ay Helaman; subalit ang mga pangalan ng mga yaong isinama niya ay Siblon at Corianton; at ito ang mga pangalan ng mga yaong sumama sa kanya sa mga Zoramita, upang ipangaral sa kanila ang salita.

Alma 31

Karon nahitabo nga human sa kamatayon ni Korihor, si Alma kay nakadawat og mga balita nga ang mga Zoramita mituis sa mga paagi sa Ginoo, ug nga si Zoram, nga ilang pangulo, miagni sa mga kasingkasing sa katawhan sa pagyukbo sa amang nga mga dios-dios, ang iyang kasingkasing nagsugod na usab sa pagsakit tungod sa pagkadaotan sa katawhan.

Kay kini ang hinungdan sa dako nga kasubo ni Alma nga masayod sa pagkadaotan taliwala sa iyang katawhan; busa ang iyang kasingkasing nagsubo sa hilabihan tungod sa pagbulag sa mga Zoramita gikan sa mga Nephita.

Karon ang mga Zoramita nagpundok sa ilang mga kaugalingon sa yuta nga ilang gitawag og Antionum, nga anaa sa silangan sa yuta sa Zarahemla, nga nahimutang hapit duol sa utlanan sa baybayon, nga anaa sa habagatan sa yuta sa Jershon, nga ang utlanan usab anaa sa habagatan sa kamingawan, nga kamingawan nga puno sa mga Lamanita.

Karon ang mga Nephita nahadlok pag-ayo nga ang mga Zoramita mosulod og usa ka kasabotan uban sa mga Lamanita, ug nga mahimo kining hinungdan sa dakong kapildihan sa habig sa mga Nephita.

Ug karon, kay ang pagsangyaw sa pulong adunay dakong kalagmitan nga modala sa katawhan sa pagbuhat niana nga makiangayon—oo, kini adunay mas dako nga epekto diha sa mga hunahuna sa katawhan kay sa espada, o sa bisan unsa pa, nga nahitabo kanila—busa si Alma naghunahuna nga maayong sulayan nila ang gahom sa pulong sa Dios.

Busa gidala niya si Ammon, ug si Aaron, ug si Omner; ug si Himni iyang gibilin sa simbahan sa Zarahemla; apan ang nahauna nga tulo iyang gidala, ug usab si Amulek ug si Zeezrom, nga tua sa Melek; ug gidala usab niya ang iyang duha ka anak nga lalaki.

Karon ang kamagulangan sa iyang mga anak nga lalaki wala niya dad-a, ug ang iyang ngalan mao si Helaman; apan ang mga ngalan niadtong iyang gidala uban kaniya mao si Shiblon ug si Corianton; ug kini mao ang mga ngalan nga miuban kaniya ngadto sa mga Zoramita, aron sa pagsangyaw kanila sa pulong.

Alma 31

Now it came to pass that after the end of Korihor, Alma having received tidings that the Zoramites were perverting the ways of the Lord, and that Zoram, who was their leader, was leading the hearts of the people to bow down to dumb idols, his heart again began to sicken because of the iniquity of the people.

For it was the cause of great sorrow to Alma to know of iniquity among his people; therefore his heart was exceedingly sorrowful because of the separation of the Zoramites from the Nephites.

Now the Zoramites had gathered themselves together in a land which they called Antionum, which was east of the land of Zarahemla, which lay nearly bordering upon the seashore, which was south of the land of Jershon, which also bordered upon the wilderness south, which wilderness was full of the Lamanites.

Now the Nephites greatly feared that the Zoramites would enter into a correspondence with the Lamanites, and that it would be the means of great loss on the part of the Nephites.

And now, as the preaching of the word had a great tendency to lead the people to do that which was just—yea, it had had more powerful effect upon the minds of the people than the sword, or anything else, which had happened unto them—therefore Alma thought it was expedient that they should try the virtue of the word of God.

Therefore he took Ammon, and Aaron, and Omner; and Himni he did leave in the church in Zarahemla; but the former three he took with him, and also Amulek and Zeezrom, who were at Melek; and he also took two of his sons.

Now the eldest of his sons he took not with him, and his name was Helaman; but the names of those whom he took with him were Shiblon and Corianton; and these are the names of those who went with him among the Zoramites, to preach unto them the word.

- 8 Ngayon, ang mga Zoramita ay mga tumiwalag mula sa mga Nephita; kaya nga, naipangaral na sa kanila ang salita ng Diyos.
- 9 Subalit sila ay nahulog sa malalaking kamalian, sapagkat hindi nila pinagsisikapang sundin ang mga kautusan ng Diyos, at ang kanyang mga panuntunan, alinsunod sa batas ni Moises.
- 10 Ni hindi nila sinusunod ang mga gawain ng simbahan, na magpatuloy sa panalangin at pagsusumamo sa Diyos sa araw-araw, upang hindi sila mapadala sa tukso.
- 11 Oo, sa madaling salita, binaluktot nila ang mga landas ng Panginoon sa napakaraming pagkakataon; kaya nga, dahil dito, si Alma at ang kanyang mga kapatid ay nagtungo sa lupain upang ipangaral ang salita sa kanila.
- 12 Ngayon, nang sila ay makarating sa lupain, dinggin, sa kanilang panggigilalas ay nalaman nila na nagtayo ang mga Zoramita ng mga sinagoga, at na sama-samang tinitipon nila ang kanilang sarili isang araw sa isang linggo, kung aling araw ay tinatawag nilang araw ng Panginoon; at sila ay sumasamba alinsunod sa isang pamamaraang kailanman ay hindi pa namasdan ni Alma at ng kanyang mga kapatid;
- 13 Sapagkat may lugar silang itinayo sa gitna ng kanilang sinagoga, isang lugar na tindigan, na mataas sa ulo; at sa tuktok niyon ay isang tao lamang ang makatitindig.
- 14 Anupa't sinuman ang magnais na sumamba ay kailangang magtungo at tumindig sa tuktok niyon, at iunat ang kanyang mga kamay sa langit, at magsumamo sa malakas na tinig, sinasabing:
- 15 Banal, banal na Diyos; naniniwala po kaming kayo ay Diyos, at naniniwala po kaming kayo ay banal, at na kayo po ay espiritu, at mananatiling espiritu magpakailanman.
- 16 Banal na Diyos, naniniwala po kaming inihihalay ninyo kami sa aming mga kapatid; at hindi po kami naniniwala sa kaugalian ng aming mga kapatid, na ipinasa-pasa sa kanila dahil sa pagiging isip-bata ng kanilang mga ama; sa halip, naniniwala po kaming hinirang ninyo kami upang inyong maging mga banal na anak; at inyo rin pong ipinaalam sa amin na hindi magkakaroon ng Cristo.
- Karon ang mga Zoramita mao ang mga masinupakon gikan sa mga Nephita; busa ilang nasangyaw ngadto kanila ang pulong sa Dios.
- Apan nakahimo sila og dagko kaayong kasaypanan, kay dili sila motuman sa mga sugo sa Dios, ug sa iyang mga balaod, sumala sa balaod ni Moises.
- Ni sila mosunod sa mga tulumanon sa simbahan, sa pagpadayon sa pag-ampo ug pangaliya sa Dios matag adlaw, aron sila dili unta mahulog sa tentasyon.
- Oo, ug sa kataposan, gituis nila ang mga paagi sa Ginoo sa daghang higayon; busa, tungod niini nga hinungdan, si Alma ug ang iyang kaigsoonan miadto sa yuta aron sa pagsangyaw sa pulong ngadto kanila.
- Karon, sa dihang miabot sila ngadto sa yuta, tan-awa, sa ilang katingala ilang nakita nga ang mga Zoramita mitukod og mga sinagoga, ug nga sila nagpundok sa ilang mga kaugalingon sa usa ka adlaw matag semana, diin nga adlaw ilang gitawag og adlaw sa Ginoo; ug nagsimba sila sunod sa paagi nga wala pa gayod sukad makita ni Alma ug sa iyang kaigsoonan;
- Kay nagtukod sila og usa ka dapit sa tunga sa ilang sinagoga, usa ka dapit nga tindoganan, nga lapas sa ulo ang gitas-on; ug sa ibabaw niana usa lamang ka tawo ang makasulod.
- Busa, kinsa kadtong nagtinguha sa pagsimba kinahanglang moadto ug motindog sa ibabaw niini, ug ipatuyhad ang iyang mga kamot paingon sa langit, ug mosinggit uban sa makusog nga tingog, nga mag-ingon:
- Balaan, balaan nga Dios; mituo kami nga ikaw ang Dios, ug mituo kami nga ikaw balaan, ug nga ikaw kanhi usa ka espiritu, ug nga ikaw usa ka espiritu, ug nga ikaw magpabilin nga usa ka espiritu sa kahangtoran.
- Balaan nga Dios, mituo kami nga ikaw ang mibulag kanamo gikan sa among kaigsoonan; ug wala kami motuo sa tradisyon sa among kaigsoonan, nga gihatag ngadto kanila tungod sa pagkabata-bataon sa ilang mga amahan; apan mituo kami nga ikaw ang mipili kanamo nga mahimo nimong balaan nga mga anak; ug usab ikaw ang mipahibalo kanamo nga walay Kristo.
- Now the Zoramites were dissenters from the Nephites; therefore they had had the word of God preached unto them.
- But they had fallen into great errors, for they would not observe to keep the commandments of God, and his statutes, according to the law of Moses.
- Neither would they observe the performances of the church, to continue in prayer and supplication to God daily, that they might not enter into temptation.
- Yea, in fine, they did pervert the ways of the Lord in very many instances; therefore, for this cause, Alma and his brethren went into the land to preach the word unto them.
- Now, when they had come into the land, behold, to their astonishment they found that the Zoramites had built synagogues, and that they did gather themselves together on one day of the week, which day they did call the day of the Lord; and they did worship after a manner which Alma and his brethren had never beheld;
- For they had a place built up in the center of their synagogue, a place for standing, which was high above the head; and the top thereof would only admit one person.
- Therefore, whosoever desired to worship must go forth and stand upon the top thereof, and stretch forth his hands towards heaven, and cry with a loud voice, saying:
- Holy, holy God; we believe that thou art God, and we believe that thou art holy, and that thou wast a spirit, and that thou art a spirit, and that thou wilt be a spirit forever.
- Holy God, we believe that thou hast separated us from our brethren; and we do not believe in the tradition of our brethren, which was handed down to them by the childishness of their fathers; but we believe that thou hast elected us to be thy holy children; and also thou hast made it known unto us that there shall be no Christ.

- 17 Kundi kayo po ay siya rin, kahapon, ngayon, at magpakailanman; at hinirang po ninyo kami upang kami ay maligtas, samantalang ang lahat ng yaong nasa aming paligid ay hinirang na iwaksi ng inyong kapootan pababa sa impiyerno; kung aling kabanalan, O Diyos, ay nagpapasalamat po kami sa inyo; at nagpapasalamat din po kami sa inyo na hinirang ninyo kami, upang hindi po kami maakay palayo alinsunod sa mga hangal na kaugalian ng aming mga kapatid, na gumagapos sa kanila sa isang paniniwala kay Cristo, na umaakay po sa kanilang mga puso na lumihis palayo mula sa inyo, aming Diyos.
- 18 At muli, nagpapasalamat po kami sa inyo, O Diyos, na kami ay mga pinili at banal na tao. Amen.
- 19 Ngayon, ito ay nangyari na matapos marinig ni Alma at ng kanyang mga kapatid at ng kanyang mga anak ang mga panalanging ito, sila ay nanggilalas nang hindi masusukat.
- 20 Sapagkat dinggin, humayo ang bawat tao at naghandog ng gayunding mga panalangin.
- 21 Ngayon, ang lugar ay tinawag nilang Rameumptum, na ang ibig sabihin ay banal na tindigan.
- 22 Ngayon, mula sa tindigang ito ay naghahandog sila, bawat tao, ng gayunding panalangin sa Diyos, pinasasalamatan ang kanilang Diyos na pinili niya sila, at na hindi niya sila inakay palayo alinsunod sa kaugalian ng kanilang mga kapatid, at na hindi nahikayat ang kanilang mga puso na maniwala sa mga bagay na magaganap, kung saan sila ay walang anumang nalalaman.
- 23 Ngayon, matapos na ang lahat ng tao ay makapaghandog ng pasasalamat alinsunod sa pamamaraang ito, sila ay nagsibalik sa kanilang mga tahanan, hindi na muling nangungusap pa hinggil sa kanilang Diyos hanggang sa muli nilang sama-samang tipunin ang kanilang sarili sa banal na tindigan, upang maghandog ng pasasalamat alinsunod sa kanilang pamamaraan.
- 24 Ngayon, nang makita ito ni Alma, ang kanyang puso ay nagdalamhati; sapagkat kanyang nakita na sila ay masasama at mga naliligaw na tao; oo, nakita niya na ang kanilang mga puso ay nakalagak sa ginto, at sa pilak, at sa lahat ng uri ng maiinam na bagay.
- Apan ikaw sama ra sa sagahapon, karon, ug sa kahangtoran; ug ikaw ang mipili kanamo aron kami maluwas, samtang ang tanan sa among palibot gipili aron itambog sa impiyerno tungod sa imong kasuko; tungod niini nga pagkabalaan, O Dios, magpasalamat kami kanimo; ug usab magpasalamat kami kanimo nga ikaw mipili kanamo, nga kami dili malingla sa binuang nga mga tradisyon sa among kaigsoonan, nga nagpugong kanila sa pagtuo kang Kristo, nga mao ang migiya sa ilang mga kasingkasing nga mahilayo gikan kanimo, among Dios.
- Ug kami magpasalamat na usab kanimo, O Dios, nga kami usa ka pinili ug usa ka balaan nga katawhan. Amen.
- Karon nahitabo nga human si Alma ug ang iyang kaigsoonan ug ang iyang mga anak nga lalaki nakadungog niini nga mga pag-ampo, walay sukod ang ilang katingala.
- Kay tan-awa, ang matag tawo moadto ug mohalad niini nga mao gihapon nga mga pag-ampo.
- Karon ang dapit ilang gitawag og Rameumptom, nga, kon hubaron, ang balaan nga pulpito.
- Karon, gikan niini nga pulpito sila mohalad, matag tawo, sa mao gihapon nga pag-ampo ngadto sa Dios, magpasalamat sa ilang Dios nga sila iyang gipili, ug nga siya wala molingla kanila sunod sa tradisyon sa ilang kaigsoonan, ug nga ang ilang mga kasingkasing wala mailad aron motuo sa mga butang nga moabot, nga wala nila mahibaloi.
- Karon, human ang tanang katawhan makahalad sa mga pasalamat sa ingon niini nga paagi, mamauli sila sa ilang panimalay, dili na gayod maghisgot sa ilang Dios pag-usab hangtod nga magkatigom sila sa ilang mga kaugalingon pag-usab ngadto sa balaan nga pulpito, sa paghalad og mga pasalamat subay sa ilang paagi.
- Karon sa dihang nakita kini ni Alma ang iyang kasingkasing nagsubo; kay iyang nakita nga sila mga daotan ug pagkadaotan nga katawhan; oo, iyang nakita nga ang ilang mga kasingkasing nagtinguha sa bulawan, ug sa pilak, ug sa tanan nga matang sa maanindot nga mga butang.
- But thou art the same yesterday, today, and forever; and thou hast elected us that we shall be saved, whilst all around us are elected to be cast by thy wrath down to hell; for the which holiness, O God, we thank thee; and we also thank thee that thou hast elected us, that we may not be led away after the foolish traditions of our brethren, which doth bind them down to a belief of Christ, which doth lead their hearts to wander far from thee, our God.
- And again we thank thee, O God, that we are a chosen and a holy people. Amen.
- Now it came to pass that after Alma and his brethren and his sons had heard these prayers, they were astonished beyond all measure.
- For behold, every man did go forth and offer up these same prayers.
- Now the place was called by them Rameumptom, which, being interpreted, is the holy stand.
- Now, from this stand they did offer up, every man, the selfsame prayer unto God, thanking their God that they were chosen of him, and that he did not lead them away after the tradition of their brethren, and that their hearts were not stolen away to believe in things to come, which they knew nothing about.
- Now, after the people had all offered up thanks after this manner, they returned to their homes, never speaking of their God again until they had assembled themselves together again to the holy stand, to offer up thanks after their manner.
- Now when Alma saw this his heart was grieved; for he saw that they were a wicked and a perverse people; yea, he saw that their hearts were set upon gold, and upon silver, and upon all manner of fine goods.

- 25 Oo, at kanyang nakita rin na ang kanilang mga puso ay iniangat hanggang sa labis na pagmamalaki, sa kanilang kapalaluan.
- 26 At itinaas niya ang kanyang tinig sa langit, at nagsumamo, sinasabing: O, gaano po katagal, O Panginoon, na pahihintulutan po ninyo ang inyong mga tagapaglingkod na mamalagi rito sa ibaba sa laman, upang mamasdan po ang ganitong napakalaking kasamaan sa mga anak ng tao?
- 27 Dinggin, O Diyos, sila po ay nagsusumamo sa inyo, at gayunman, ang kanilang mga puso ay nalulon sa kanilang kapalaluan. Dinggin, O Diyos, sila po ay nagsusumamo sa inyo sa pamamagitan ng kanilang mga bibig, samantalang sila ay nagmamataas, maging sa kasukdulan, sa mga bagay na walang kabuluhan ng daigdig.
- 28 Masdan, O aking Diyos, ang kanilang mamahaling kasuotan, at kanilang mga singsing, at kanilang mga pulseras, at kanilang mga palamuting ginto, at lahat ng kanilang mamahaling bagay na sa kanila ay pumapalamuti; at dinggin, ang kanilang mga puso ay nakalagak sa mga ito, at gayunman, nagsusumamo po sila sa inyo at sinasabing—Kami po ay nagpapasalamat sa inyo, O Diyos, sapagkat kami ay mga piniling tao ninyo, samantalang masasawi po ang iba.
- 29 Opo, at sinasabi po nilang ipinaalam ninyo sa kanila na hindi magkakaroon ng Cristo.
- 30 O Panginoong Diyos, gaano katagal po ninyong pahihintulutang magkaroon ng ganitong kasamaan at kawalan ng paniniwala sa mga taong ito? O Panginoon, nawa ay pagkalooban po ninyo ako ng lakas, upang makayanan ko ang aking mga paghihirap. Sapagkat ako po ay naghihirap, at ang gayong kasamaan sa mga taong ito ay sumusugat sa aking kaluluwa.
- 31 O Panginoon, ang aking puso po ay labis na nalulungkot, nawa ay aluin ninyo ang aking kaluluwa kay Cristo. O Panginoon, nawa ay ipahintulot po ninyong magkaroon ako ng lakas, upang mapasan ko po nang may pagtitiis ang mga paghihirap na ito na sasapit sa akin, dahil sa kasamaan ng mga taong ito.
- Oo, ug nakita usab niya nga ang ilang mga kasingkasing gibayaw sa hilabihan nga pagpanghambog, sa ilang garbo.
- Ug nag-ampo siya og kusog ngadto sa langit, ug nangamuyo, nga nag-ingon: O, hangtod kanus-a, O Ginoo, nga ikaw motugot nga ang imong mga sulugoon mopuyo dinhi sa yuta, nga magtan-aw sa ingon ka grabe nga pagkadaotan taliwala sa katawhan?
- Tan-awa, O Dios, nangamuyo sila kanimo, ug bisan pa niana ang ilang mga kasingkasing napuno sa ilang garbo. Tan-awa, O Dios, sila nangamuyo kanimo sa ilang mga ba-ba, samtang sila nagmapagarbohon, bisan ngadto sa pagkabantogan, sa kawang nga mga butang sa kalibotan.
- Tan-awa, O akong Dios, ang ilang mahalon nga mga sapot, ug ang ilang gagmay nga mga singsing, ug ang ilang mga pulseras, ug ang ilang mga dayandayan nga bulawan, ug ang ilang tanang mahalon nga butang nga midayan-dayan kanila; ug tan-awa, ang ilang mga kasingkasing nagtinguha niini, ug bisan pa niana nangamuyo sila kanimo ug miingon—Kami magpasalamat kanimo, O Dios, kay kami imong mga pinili nga katawhan, samtang ang uban malaglag.
- Oo, ug miingon sila nga ikaw ang mipahibalo ngadto kanila nga walay Kristo.
- O Ginoong Dios, hangtod kanus-a ikaw motugot nga ang ingon niana nga pagkadaotan ug pagkamaluibon anaa taliwala niini nga katawhan? O Ginoo, ikaw mohatag ba kanako og kusog, nga ako makaantos sa akong mga kahuyang. Kay ako huyang, ug ang maong pagkadaotan taliwala niini nga katawhan misakit sa akong kalag.
- O Ginoo, ang akong kasingkasing nagmasulub-on sa hilabihan; ikaw mohupay ba sa akong kalag pinaagi ni Kristo. O Ginoo, itugot mo ba kanako nga ako makaangkon og kusog, aron akong maantos uban sa pailob kini nga mga kasakit nga moabot kanako, tungod sa pagkadaotan niini nga katawhan.
- Yea, and he also saw that their hearts were lifted up unto great boasting, in their pride.
- And he lifted up his voice to heaven, and cried, saying: O, how long, O Lord, wilt thou suffer that thy servants shall dwell here below in the flesh, to behold such gross wickedness among the children of men?
- Behold, O God, they cry unto thee, and yet their hearts are swallowed up in their pride. Behold, O God, they cry unto thee with their mouths, while they are puffed up, even to greatness, with the vain things of the world.
- Behold, O my God, their costly apparel, and their ringlets, and their bracelets, and their ornaments of gold, and all their precious things which they are ornamented with; and behold, their hearts are set upon them, and yet they cry unto thee and say—We thank thee, O God, for we are a chosen people unto thee, while others shall perish.
- Yea, and they say that thou hast made it known unto them that there shall be no Christ.
- O Lord God, how long wilt thou suffer that such wickedness and infidelity shall be among this people? O Lord, wilt thou give me strength, that I may bear with mine infirmities. For I am infirm, and such wickedness among this people doth pain my soul.
- O Lord, my heart is exceedingly sorrowful; wilt thou comfort my soul in Christ. O Lord, wilt thou grant unto me that I may have strength, that I may suffer with patience these afflictions which shall come upon me, because of the iniquity of this people.

32 O Panginoon, nawa ay aluin po ninyo ang aking kaluluwa, at bigyan ako ng tagumpay, at gayundin po ang mga kapwa ko manggagawa na mga kasama ko—opo, sina Ammon, at Aaron, at Omner, at gayundin po sina Amulek at Zisrom, at gayundin po ang dalawa kong anak na lalaki—opo, nawa ay aluin po ninyo maging lahat sila, O Panginoon. Opo, nawa ay aluin po ninyo ang kanilang mga kaluluwa kay Cristo.

33 Nawa ay ipagkaloob po ninyo sa kanila na magkaroon sila ng lakas upang mapasan po nila ang kanilang mga paghihirap na sasapit sa kanila dahil sa mga kasamaan ng mga taong ito.

34 O Panginoon, nawa ay ipagkaloob po ninyo sa amin na matamo namin ang tagumpay sa muling pagdadala sa kanila sa inyo sa pamamagitan ni Cristo.

35 Dinggin, O Panginoon, ang kanila pong mga kaluluwa ay mahahalaga, at marami sa kanila ay aming mga kapatid; kaya nga, pagkalooban po ninyo kami, O Panginoon, ng kapangyarihan at karunungan upang madala po naming muli sila na aming mga kapatid sa inyo.

36 Ngayon, ito ay nangyari na nang sabihin ni Alma ang mga salitang ito, na ipinatong niya ang kanyang mga kamay sa kanilang lahat na kasama niya. At dinggin, nang ipatong niya ang kanyang mga kamay sa kanila, sila ay napuspos ng Banal na Espiritu.

37 At matapos nito ay naghiwa-hiwalay ang bawat isa sa kanila, hindi nag-aalala para sa kanilang sarili kung ano ang kanilang kakainin, o kung ano ang kanilang iinum, o kung ano ang kanilang isusuot.

38 At ang Panginoon ay naglaan para sa kanila upang hindi sila magutom, ni hindi sila mauhaw; oo, at kanya ring binigyan sila ng lakas, upang hindi sila magdanas ng anumang uri ng paghihirap, maliban sa madaig sa kagalakan dahil kay Cristo. Ngayon, ito ay naaalinsunod sa panalangin ni Alma; at ito ay dahil sa nanalangin siya nang may pananampalataya.

O Ginoo, ikaw mohupay ba sa akong kalag, ug mohatag kanako og kalamposan, ug usab sa akong mga kauban sa buhat kinsa uban kanako—oo, si Ammon, ug si Aaron, ug si Omner, ug usab si Amulek ug si Zeezrom, ug usab ang akong duha ka anak nga lalaki—oo, bisan niining tanan unta imong hupayon, O Ginoo. Oo, unta imong hupayon ang ilang mga kalag diha kang Kristo.

Unta imong ihatag kanila nga sila makabaton og kusog, aron makasagubang sila sa ilang mga kasakit nga moabot kanila tungod sa pagkadaotan niini nga katawhan.

O Ginoo, unta imong itugot ngari kanamo nga kami magmalampason sa pagdala kanila pagbalik nganha kanimo pinaagi ni Kristo.

Tan-awa, O Ginoo, ang ilang mga kalag bililhon, ug daghan kanila among kaigsoonan; busa, ihatag ngari kanamo, O Ginoo, ang gahom ug kaalam nga kami makadala niining, among kaigsoonan, pagbalik nganha kanimo.

Karon nahitabo nga sa pagsulti ni Alma niini nga mga pulong, nga iyang gipandong ang iyang mga kamot diha kanilang tanan nga uban kaniya. Ug tan-awa, sa dihang iyang gipandong ang iyang mga kamot diha kanila, napuno sila sa Balaang Espiritu.

Ug human niana nagbulag-bulag sila sa ilang mga kaugalingon gikan sa usag usa, wala maghunahuna sa ilang mga kaugalingon unsa ang ilang kan-on, o unsa ang ilang imnon, o unsa ang ilang isul-ob.

Ug ang Ginoo misangkap kanila nga sila dili gutomon, ni sila uhawon; oo, ug mihatag usab siya kanila og kusog, nga sila dili mag-antos sa bisan unsa nga matang sa mga kasakit, gawas nga kini buntogon pinaagi sa kamaya kang Kristo. Karon kini sumala sa pag-ampo ni Alma; ug kini tungod kay siya nag-ampo pinaagi sa pagtuo.

O Lord, wilt thou comfort my soul, and give unto me success, and also my fellow laborers who are with me—yea, Ammon, and Aaron, and Omner, and also Amulek and Zeezrom, and also my two sons—yea, even all these wilt thou comfort, O Lord. Yea, wilt thou comfort their souls in Christ.

Wilt thou grant unto them that they may have strength, that they may bear their afflictions which shall come upon them because of the iniquities of this people.

O Lord, wilt thou grant unto us that we may have success in bringing them again unto thee in Christ.

Behold, O Lord, their souls are precious, and many of them are our brethren; therefore, give unto us, O Lord, power and wisdom that we may bring these, our brethren, again unto thee.

Now it came to pass that when Alma had said these words, that he clapped his hands upon all them who were with him. And behold, as he clapped his hands upon them, they were filled with the Holy Spirit.

And after that they did separate themselves one from another, taking no thought for themselves what they should eat, or what they should drink, or what they should put on.

And the Lord provided for them that they should hunger not, neither should they thirst; yea, and he also gave them strength, that they should suffer no manner of afflictions, save it were swallowed up in the joy of Christ. Now this was according to the prayer of Alma; and this because he prayed in faith.

Alma 32

- 1 At ito ay nangyari na sila ay humayo at nagsimulang ipangaral ang salita ng Diyos sa mga tao, pumapasok sa kanilang mga sinagoga, at sa kanilang mga bahay; oo, at maging sa kanilang mga lansangan ay ipinangangaral nila ang salita.
- 2 At ito ay nangyari na matapos ang maraming pagsusumikap sa kanila, sila ay nagsimulang magkaroon ng tagumpay sa mga maralitang antas ng mga tao; sapagkat dinggin, sila ay itinaboy palabas ng mga sinagoga dahil sa kagaspangan ng kanilang mga kasuotan—
- 3 Samakatwid, sila ay hindi pinahintulutang pumasok sa kanilang mga sinagoga upang sumamba sa Diyos, itinuturing na karumihan; kaya nga sila ay mga maralita; oo, sila ay itinuring ng kanilang mga kapatid na kagaya ng taing bakal; kaya nga sila ay salat sa mga bagay ng daigdig; at gayundin sila ay may mababang-loob.
- 4 Ngayon, habang si Alma ay nagtuturo at nagsasalita sa mga tao sa burol ng Onidas, doon ay nagsilapit sa kanya ang napakaraming tao, sila na ating pinag-uusapan, sila na may mga mababang-loob, dahil sa kanilang kahirapan sa mga bagay ng daigdig.
- 5 At sila ay lumapit kay Alma; at sinabi sa kanya ng isa na nangunguna sa kanila: Dinggin, ano ang gagawin ng mga kapatid kong ito, sapagkat sila ay hinahamak ng lahat ng tao dahil sa kanilang kahirapan, oo, at lalong higit ng aming mga saserdote; sapagkat kami ay itinaboy nila palabas ng aming mga sinagoga na aming pinagsumikapan nang labis upang itayo ng aming sariling mga kamay; at kami ay itinaboy nila palabas dahil sa aming labis na kahirapan; at kami ay walang lugar na mapagsasambahan ng aming Diyos; at dinggin, ano ang aming gagawin?
- 6 At ngayon, nang marinig ito ni Alma, bumaling siya sa kanya, iniharap ang mukha niya sa kanya, at tumingin siya nang may malaking kagalakan; sapagkat kanyang namasdan na ang kanilang mga paghihirap ay tunay na nakapagpakumbaba sa kanila, at na sila ay handa nang pakinggan ang salita.
- 7 Samakatwid, hindi na siya nagsalita pa sa iba pang mga tao; kundi iniunat niya ang kanyang kamay, at sumigaw roon sa kanyang mga namasdan, na mga tunay na nagsisisi, at sinabi sa kanila:

Alma 32

Ug nahitabo nga nanglakaw sila, ug misugod sa pagsangyaw sa pulong sa Dios ngadto sa katawhan, misulod sa ilang mga sinagoga, ug sa ilang mga balay; oo, ug gani sila misangyaw sa pulong diha sa ilang kadalanan.

Ug nahitabo nga human sa sobrang pagpaningkamot taliwala kanila, nagsugod sila sa pagkamalampason diha sa mga kabos nga hut-ong sa katawhan; kay tan-awa, sila gisalikway gikan sa mga sinagoga tungod sa kabati sa ilang panapot—

Busa wala sila tugoti nga mosulod sa ilang mga sinagoga sa pagsimba sa Dios, kay giisip nga mahugaw; busa mga kabos sila; oo, giisip sila sa ilang kaigsoonan nga sama sa lawog; busa mga kabos sila sa mga butang nga kalibotanon; ug usab mga kabos sila sa kasingkasing.

Karon, samtang si Alma nagtudlo ug namulong sa katawhan sa bungtod sa Onidah, dihay miabot nga dakong pundok sa katawhan ngadto kaniya, kinsa mao ang atong gihisgotan, nga mga kabos sa kasingkasing, tungod sa ilang kawad-on sa mga butang sa kalibotan.

Ug miduol sila kang Alma; ug ang usa kinsa nangulo kanila miingon kaniya: Tan-awa, unsa ang buhaton niining akong kaigsoonan, kay sila tinamay sa tanang tawo tungod sa ilang ka kabos, oo, ug ilabi na sa among mga pari; kay sila misalikway kanamo gikan sa among mga sinagoga nga among gihagoan sa pagtukod sa among kaugalingong mga kamot; ug sila misalikway kanamo tungod sa among hilabihan nga ka kabos; ug kami walay dapit sa pagsimba sa among Dios; ug tan-awa, unsa ang among buhaton?

Ug karon sa dihang si Alma nakadungog niini, miatubang siya kaniya, ang iyang nawong duol kaayo kaniya; ug iyang nakita uban sa dakong kamaya; kay iyang nakita nga ang ilang mga kasakit sa tinuod nakapahimo nilang mapainubsanon, ug nga sila nakapangandam sa pagpaminaw sa pulong.

Busa wala na siya modugang og sulti sa ubang pundok sa katawhan; apan mipatuyhad siya sa iyang kamot, ug gisinggitan kadtong iyang mga nakita, kinsa tinuod nga mahinulsolon, ug miingon kanila:

Alma 32

And it came to pass that they did go forth, and began to preach the word of God unto the people, entering into their synagogues, and into their houses; yea, and even they did preach the word in their streets.

And it came to pass that after much labor among them, they began to have success among the poor class of people; for behold, they were cast out of the synagogues because of the coarseness of their apparel—

Therefore they were not permitted to enter into their synagogues to worship God, being esteemed as filthiness; therefore they were poor; yea, they were esteemed by their brethren as dross; therefore they were poor as to things of the world; and also they were poor in heart.

Now, as Alma was teaching and speaking unto the people upon the hill Onidah, there came a great multitude unto him, who were those of whom we have been speaking, of whom were poor in heart, because of their poverty as to the things of the world.

And they came unto Alma; and the one who was the foremost among them said unto him: Behold, what shall these my brethren do, for they are despised of all men because of their poverty, yea, and more especially by our priests; for they have cast us out of our synagogues which we have labored abundantly to build with our own hands; and they have cast us out because of our exceeding poverty; and we have no place to worship our God; and behold, what shall we do?

And now when Alma heard this, he turned him about, his face immediately towards him, and he beheld with great joy; for he beheld that their afflictions had truly humbled them, and that they were in a preparation to hear the word.

Therefore he did say no more to the other multitude; but he stretched forth his hand, and cried unto those whom he beheld, who were truly penitent, and said unto them:

8 Aking namamasdan na kayo ay mapagpakumbaba sa puso; at kung gayon nga, kayo ay pinagpala.

9 Dinggin, ang inyong kapatid ay nagsabi, Ano ang aming gagawin?—sapagkat kami ay itinaboy palabas ng aming mga sinagoga, kung kaya't hindi namin masamba ang aming Diyos.

10 Dinggin, sinasabi ko sa inyo, inaakala ba ninyong hindi kayo makasasamba sa Diyos maliban kung ito ay sa inyong mga sinagoga lamang?

11 At bukod dito, itinatanong ko, inaakala ba ninyong hindi kayo makasasamba sa Diyos kundi isang beses lamang sa isang linggo?

12 Sinasabi ko sa inyo, mabuti na kayo ay itinaboy palabas ng inyong mga sinagoga, upang kayo ay maging mapagpakumbaba, at upang kayo ay matuto ng karunungan; sapagkat kinakailangang matuto kayo ng karunungan; sapagkat dahil itinaboy kayo palabas, kayo ay hinamak ng inyong mga kapatid dahil sa inyong labis na kahirapan, kung kaya't kayo ay naakay sa kababaan ng puso; sapagkat kinakailangan kayong akayin upang maging mapagpakumbaba.

13 At ngayon, dahil napilitan kayong magpakumbaba, kayo ay pinagpala; sapagkat ang isang tao kung minsan, kung siya ay napilitang magpakumbaba, ay naghahangad na magsisi; at ngayon, tiyak na ang sinumang magsisisi ay makasumpong ng awa; at siya na nakasumpong ng awa at magiging tapat hanggang wakas, siya rin ay maliligtas.

14 At ngayon, tulad ng sinabi ko sa inyo, na dahil sa kayo ay napilitang magpakumbaba, kayo ay pinagpala, hindi ba ninyo inaakala na higit na pinagpala sila na tunay na nagpakumbaba ng kanilang sarili dahil sa salita?

15 Oo, siya na tunay na nagpakumbaba ng kanyang sarili, at nagsisisi ng kanyang mga kasalanan, at nagpapakatapat hanggang wakas, siya rin ay pagpapalain—oo, lalong higit na pagpapalain kaysa sa kanila na napilitang magpakumbaba dahil sa kanilang labis na kahirapan.

16 Samakatwid, pinagpala sila na nagpakumbaba ng kanilang sarili nang hindi pinipilit na magpakumbaba; o sa ibang mga salita, pinagpala siya na naniniwala sa salita ng Diyos, at nabinyagan nang walang katigasan ng puso, oo, na hindi naakay upang malaman ang salita, o maging pinilit na malaman, bago sila maniwala.

Akong nakita nga kamo mapainubsanon sa kasingkasing; ug kon mao, bulahan kamo.

Tan-awa ang inyong igsoon miingon, Unsay among buhaton?—kay gisalikway kami gikan sa among mga sinagoga, nga kami dili makasimba sa among Dios.

Tan-awa sultihan ko kamo, kamo nagtuo ba nga kamo dili makasimba sa Dios gawas sa inyong mga sinagoga lamang?

Ug dugang pa, mangutana ko, nagtuo ba kamo nga kamo dili makasimba sa Dios gawas sa kausa lamang sa usa ka semana?

Sultihan ko kamo, maayo nga gisalikway kamo sa inyong mga sinagoga, aron magmapainubsanon kamo, ug aron makakat-on kamo og kaalam; kay kinahanglan nga makakat-on kamo og kaalam; kay tungod niana kamo gisalikway, nga gibaiybiay kamo sa inyong kaigsoonan tungod sa inyong hilabihan nga kabos, nga kamo gidala sa pagpaubos sa kasingkasing; tungod kay kinahanglan nga kamo magmapainubsanon.

Ug karon, tungod kay napugos kamo sa pagpaubos, bulahan kamo; kay ang tawo usahay, kon siya mapugos sa pagpaubos, magtinguha sa paghinulsol; ug karon sa pagkatinuod, si bisan kinsa nga maghinulsol makakaplag sa kaluoy; ug siya nga makakaplag sa kaluoy ug molahutay hangtod sa kataposan ang mao maluwas.

Ug karon, sama sa akong giingon kaninyo, nga tungod kay kamo napugos sa pagpaubos bulahan kamo, wala ba kamo magtuo nga mas bulahan sila kinsa tinuod nga nagpaubos sa ilang mga kaugalingon tungod sa pulong?

Oo, siya nga tinuod nga nagpaubos sa iyang kaugalingon, ug naghinulsol sa iyang mga sala, ug molahutay hangtod sa kataposan, ang mao pagapanalanginan—oo, mas bulahan kay kanila nga napugos sa pagpaubos tungod sa hilabihan nga ka kabos.

Busa, bulahan sila kinsa magpaubos sa ilang mga kaugalingon nga wala pugsa sa pagpaubos; o hinuon, sa laktod nga pagkasulti, bulahan siya nga mituo sa pulong sa Dios, ug gibunyagan nga walay kagahi sa kasingkasing, oo, wala gidala aron masayod sa pulong, o gani gipugos nga masayod, sa wala pa sila motuo.

I behold that ye are lowly in heart; and if so, blessed are ye.

Behold thy brother hath said, What shall we do?—for we are cast out of our synagogues, that we cannot worship our God.

Behold I say unto you, do ye suppose that ye cannot worship God save it be in your synagogues only?

And moreover, I would ask, do ye suppose that ye must not worship God only once in a week?

I say unto you, it is well that ye are cast out of your synagogues, that ye may be humble, and that ye may learn wisdom; for it is necessary that ye should learn wisdom; for it is because that ye are cast out, that ye are despised of your brethren because of your exceeding poverty, that ye are brought to a lowliness of heart; for ye are necessarily brought to be humble.

And now, because ye are compelled to be humble blessed are ye; for a man sometimes, if he is compelled to be humble, seeketh repentance; and now surely, whosoever repenteth shall find mercy; and he that findeth mercy and endureth to the end the same shall be saved.

And now, as I said unto you, that because ye were compelled to be humble ye were blessed, do ye not suppose that they are more blessed who truly humble themselves because of the word?

Yea, he that truly humbleth himself, and repenteth of his sins, and endureth to the end, the same shall be blessed—yea, much more blessed than they who are compelled to be humble because of their exceeding poverty.

Therefore, blessed are they who humble themselves without being compelled to be humble; or rather, in other words, blessed is he that believeth in the word of God, and is baptized without stubbornness of heart, yea, without being brought to know the word, or even compelled to know, before they will believe.

17 Oo, marami ang nagsasabi: Kung ikaw ay magpapakita sa amin ng isang palatandaan mula sa langit, sa gayon malalaman namin nang may katiyakan; sa gayon kami ay maniniwala.

18 Ngayon, itinatanong ko, ito ba ay pananampalataya? Dinggin, sinasabi ko sa inyo, Hindi; sapagkat kung nalalaman ng isang tao ang isang bagay, siya ay walang dahilan upang maniwala, sapagkat alam na niya ito.

19 At ngayon, gaano kahigit na susumpain siya na nakaalam ng kalooban ng Diyos at hindi ito ginagawa, kaysa sa kanya na naniniwala lamang, o mayroon lamang dahilan upang maniwala, at mahulog sa pagkakasala?

20 Ngayon, sa bagay na ito, kayo ang kailangang humatol. Dinggin, sinasabi ko sa inyo, na ito sa isang dako ay katulad din sa kabilang dako; at ito ay mangyayari sa bawat tao alinsunod sa kanyang gawa.

21 At ngayon, tulad ng sinabi ko hinggil sa pananampalataya—ang pananampalataya ay hindi ang pagkakaroon ng ganap na kaalaman sa mga bagay; kaya nga, kung ikaw ay may pananampalataya, umaasa ka sa mga bagay na hindi nakikita, na totoo.

22 At ngayon, dinggin, sinasabi ko sa inyo, at nais kong inyong tandaan, na ang Diyos ay maawain sa lahat ng naniniwala sa kanyang pangalan; kaya nga ninanais niya, una sa lahat, na kayo ay maniwala, oo, maging sa kanyang salita.

23 At ngayon, ibinabahagi niya ang kanyang salita sa mga tao sa pamamagitan ng kanyang mga anghel, oo, hindi lamang sa kalalakihan, kundi pati rin sa kababaihan. Ngayon, hindi lamang ito; sa maliliit na bata ay mayroon ding mga salitang ibinigay sa kanila nang maraming ulit, na tumutulig sa marunong na matalino.

24 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, katulad ng hinihiling ninyo na malaman sa akin kung ano ang inyong gagawin sapagkat kayo ay pinahirapan at itinaboy—ngayon, hindi ko nais na inyong ipalagay na ibig kong hatulan kayo tanging alinsunod lamang doon sa totoo—

Oo, adunay daghan kinsa miingon: Kon ikaw mopakita kanamo og usa ka timailhan gikan sa langit, nan makahibalo kami sa tinuod; nan motuo kami.

Karon ako mangutana, mao ba kini ang pagtuo? Tan-awa, sultihan ko kamo, Dili; kay kon nahibalo na ang usa ka tawo sa usa ka butang wala na siya kinahanglana nga motuo, kay siya nahibalo man niini.

Ug karon, kadako nga tunglo kaniya nga nasayod sa kabubut-on sa Dios ug wala mobuhat niini, kay sa kaniya nga mituo lamang, o tungod lamang sa usa ka hinungdan aron motuo, ug mahulog ngadto sa kalapasan?

Karon niini nga butang, kinahanglan nga kamo ang mohukom. Tan-awa, sultihan ko kamo, nga managlahi kini nga kahintang; ug kon unsa man ang binuhatan sa usa ka tawo mao usab ang iyang dangatan.

Ug karon sumala sa akong giingon kabahin sa pagtuo—ang pagtuo dili ang pagkaadunay hingpit nga kahibalo sa mga butang; busa kon kamo adunay pagtuo kamo naglaom sa mga butang nga dili makita, apan tinuod.

Ug karon, tan-awa, sultihan ko kamo, ug manghinaot ako nga kamo mahinumdom, nga ang Dios maluluy-on sa tanan nga motuo sa iyang ngalan; busa nagtinguha siya, sa sinugdanan, nga kamo motuo, oo, bisan sa iyang pulong.

Ug karon, gipakigbahin niya ang iyang pulong pinaagi sa mga anghel ngadto sa mga tawo, oo, dili lamang sa mga lalaki apan sa mga babaye usab. Karon dili kini mao ang tanan; ang gagmay nga mga bata gihatagan usab sa mga pulong sa daghang higayon, nga molibog sa mga maalamon ug sa mga makinaadmanon.

Ug karon, hinigugma kong kaigsoonan, tungod kay nagtinguha kamo nga masayod gikan kanako unsay inyong buhaton tungod kay kamo gisakit ug gisalikway—karon wala ako magtinguha nga kamo maghunahuna nga ako nagtinguha nga mohukom kaninyo sumala lamang sa unsay tinuod—

Yea, there are many who do say: If thou wilt show unto us a sign from heaven, then we shall know of a surety; then we shall believe.

Now I ask, is this faith? Behold, I say unto you, Nay; for if a man knoweth a thing he hath no cause to believe, for he knoweth it.

And now, how much more cursed is he that knoweth the will of God and doeth it not, than he that only believeth, or only hath cause to believe, and falleth into transgression?

Now of this thing ye must judge. Behold, I say unto you, that it is on the one hand even as it is on the other; and it shall be unto every man according to his work.

And now as I said concerning faith—faith is not to have a perfect knowledge of things; therefore if ye have faith ye hope for things which are not seen, which are true.

And now, behold, I say unto you, and I would that ye should remember, that God is merciful unto all who believe on his name; therefore he desireth, in the first place, that ye should believe, yea, even on his word.

And now, he imparteth his word by angels unto men, yea, not only men but women also. Now this is not all; little children do have words given unto them many times, which confound the wise and the learned.

And now, my beloved brethren, as ye have desired to know of me what ye shall do because ye are afflicted and cast out—now I do not desire that ye should suppose that I mean to judge you only according to that which is true—

25 Sapagkat hindi ko ibig sabihin na kayong lahat ay napilitang magpakumbaba ng inyong sarili; sapagkat ako ay tunay na naniniwala na may ilan sa inyo na kusang nagpakumbaba sa inyong sarili, hayaan sila kung anuman ang katayuan nila.

26 Ngayon, katulad ng sinabi ko hinggil sa pananampalataya—na ito ay hindi isang ganap na kaalaman—maging gayundin ang aking mga salita. Hindi ninyo malalaman ang katiyakang ng mga ito sa una, hanggang sa kaganapan, anuman ang higit pa sa pananampalataya ay isang ganap na kaalaman.

27 Subalit dinggin, kung kayo ay gigising at pupukawin ang inyong kaisipan, maging sa isang pagsubok sa aking mga salita, at gagamit ng kahit bahagyang pananampalataya, oo, kahit na wala kayong higit na nais kundi ang maniwala, hayaan na ang pagnanais na ito ay umiral sa inyo, maging hanggang sa kayo ay maniwala sa isang pamamaraan na kayo ay magbibigay-puwang para sa isang bahagi ng aking mga salita.

28 Ngayon, ating ihalalintulad ang salita sa isang binhi. Ngayon, kung kayo ay magbibigay-puwang, na ang isang binhi ay maitanim sa inyong mga puso, dinggin, kung iyon ay isang tunay na binhi, o isang mabuting binhi, kung hindi ninyo ito itatapon dahil sa inyong kawalang-paniniwala, na inyong sasalongatin ang Espiritu ng Panginoon, dinggin, ito ay magsisimulang tumubo sa loob ng inyong mga dibdib; at kapag nadama ninyo ang ganitong pagtubo, kayo ay magsisimulang magsabi sa inyong sarili—Talagang ito ay mabuting binhi, o na ang salita ay mabuti, sapagkat sinisimulan nitong palakihin ang aking kaluluwa; oo, sinisimulan nitong liwanagin ang aking pang-unawa, oo, ito ay nagsisimulang maging kasiya-siya para sa akin.

29 Ngayon, dinggin, hindi ba't makadaragdag ito sa inyong pananampalataya? Sinasabi ko sa inyo, Oo; gayunman ito ay hindi pa lumalago sa isang ganap na kaalaman.

Kay wala ako mag-ingon nga kamong tanan napugos sa pagpaubos sa inyong mga kaugalingon; kay ako sa pagkatinuod nagtuo nga adunay uban kaninyo ang mopaubos sa ilang mga kaugalingon, bisan unsa pa ang ilang kahimtang.

Karon, sumala sa akong giingon bahin sa pagtuo—nga kini dili usa ka hingpit nga kahibalo—sama ra kini sa akong mga pulong. Dili ninyo mahibaloan ang katinuod niini sa sinugdanan, ngadto sa kahingpitan, sa samang paagi nga ang pagtuo dili mao ang pagka adunay hingpit nga kahibalo.

Apan tan-awa, kon inyong pukawon ug gamiton ang inyong mga abilidad, bisan sa pag-eksperimento sa akong mga pulong, ug magpakita og gamay nga pagtuo, oo, bisan kamo wala nay mahimo gawas sa pagtinguha nga motuo, tugoti nga kini nga tinguha mopalihok kaninyo, gani hangtod nga kamo motuo nga kamo makahatag og luna alang sa usa ka bahin sa akong mga pulong.

Karon, atong itandi ang pulong ngadto sa usa ka liso. Karon, kon hatagan ninyo og luna, nga ang usa ka liso matisok sa inyong kasingkasing, tan-awa, kon kini usa ka tinuod nga liso, o usa ka maayo nga liso, kon dili ninyo kini ilabay tungod sa inyong pagkawalay pagtuo, nga kamo mobatok sa Espiritu sa Ginoo, tan-awa, mosugod kini sa pagtubo sa inyong mga dughan; ug kon inyong mabati kining mga lihok sa pagtubo, magsugod kamo sa pag-ingon sa inyong kaugalingon—Kini usa ka maayo nga liso, o nga ang pulong maayo, kay misugod kini sa pagpalambo sa akong pagka-espirituhanon; oo, misugod kini sa pagdan-ag sa akong salabotan, oo, misugod kini sa pagpahimuot kanako.

Karon tan-awa, dili ba kini makadugang sa inyong pagtuo? Sultihan ko kamo, Oo; bisan pa niana wala kini molambo ngadto sa hingpit nga kahibalo.

For I do not mean that ye all of you have been compelled to humble yourselves; for I verily believe that there are some among you who would humble themselves, let them be in whatsoever circumstances they might.

Now, as I said concerning faith—that it was not a perfect knowledge—even so it is with my words. Ye cannot know of their surety at first, unto perfection, any more than faith is a perfect knowledge.

But behold, if ye will awake and arouse your faculties, even to an experiment upon my words, and exercise a particle of faith, yea, even if ye can no more than desire to believe, let this desire work in you, even until ye believe in a manner that ye can give place for a portion of my words.

Now, we will compare the word unto a seed. Now, if ye give place, that a seed may be planted in your heart, behold, if it be a true seed, or a good seed, if ye do not cast it out by your unbelief, that ye will resist the Spirit of the Lord, behold, it will begin to swell within your breasts; and when you feel these swelling motions, ye will begin to say within yourselves—It must needs be that this is a good seed, or that the word is good, for it beginneth to enlarge my soul; yea, it beginneth to enlighten my understanding, yea, it beginneth to be delicious to me.

Now behold, would not this increase your faith? I say unto you, Yea; nevertheless it hath not grown up to a perfect knowledge.

- 30 Ngunit dinggin, habang ang binhi ay lumalaki, at sumisibol, at nagsisimulang tumubo, sa gayon ay talagang sasabihin ninyo na mabuti ang binhi; sapagkat dinggin, ito ay lumalaki, at sumisibol, at nagsisimulang tumubo. At ngayon, dinggin, hindi ba't magpapalakas ito sa inyong pananampalataya? Oo, ito ay magpapalakas sa inyong pananampalataya: sapagkat inyong sasabihin na alam kong ito ay isang mabuting binhi; sapagkat dinggin, ito ay sumisibol at nagsisimulang tumubo.
- 31 At ngayon, dinggin, nakatitiyak ba kayo na ito ay isang mabuting binhi? Sinasabi ko sa inyo, Oo; sapagkat ang bawat binhi ay magbubunga ng katulad nito.
- 32 Samakatwid, kung tumutubo ang isang binhi, ito ay mabuti, ngunit kung ito ay hindi tumutubo, dinggin, hindi ito mabuti, kaya nga ito ay itatapon.
- 33 At ngayon, dinggin, dahil inyong sinubukan ang pagsubok, at itinanim ang binhi, at ito ay lumaki at sumibol, at nagsimulang tumubo, kailangang malaman ninyo na ang binhi ay mabuti.
- 34 At ngayon, dinggin, ang inyo bang kaalaman ay ganap? Oo, ang inyong kaalaman ay ganap sa bagay na yaon, at hindi na iiral ang inyong pananampalataya; at ito ay sapagkat nalalaman na ninyo, sapagkat nalalaman ninyo na ang salita ay nagpalaki sa inyong mga kaluluwa, at nalalaman din ninyo na sumibol ito, na ang inyong pang-unawa ay nagsimulang magliwanag, at ang inyong isipan ay nagsimulang lumawak.
- 35 O sa gayon, hindi ba't ito ay tunay? Sinasabi ko sa inyo, Oo, sapagkat ito ay liwanag; at anumang liwanag ay mabuti, sapagkat nauunawaan ito, kaya nga kailangan ninyong malaman na ito ay mabuti; at ngayon, dinggin, matapos ninyong matikman ang liwanag na ito, ang inyo bang kaalaman ay ganap?
- 36 Dinggin, sinasabi ko sa inyo, Hindi; ni hindi ninyo kailangang isantabi ang inyong pananampalataya, sapagkat ginamit lamang ninyo ang inyong pananampalataya upang itanim ang binhi at nang inyong masubukan ang pagsubok upang inyong malaman kung ang binhi ay mabuti.
- Apan tan-awa, samtang ang liso mibuklad, ug migitiba, ug misugod sa pagtubo, niana makaingon kamo nga ang liso maayo; kay tan-awa mibuklad kini, ug migitiba, ug misugod sa pagtubo. Ug karon, tan-awa, dili ba kini makapalig-on sa inyong pagtuo? Oo, makapalig-on kini sa inyong pagtuo: kay makaingon kamo nga ako nasayod nga kini usa ka maayo nga liso; kay tan-awa migitiba kini ug misugod sa pagtubo.
- Ug karon, tan-awa, makasiguro ba kamo nga kini usa ka maayo nga liso? Sultihan ko kamo, Oo; kay ang matag liso mamunga sa iyang kaugalingon nga bunga.
- Busa, kon ang usa ka liso motubo kini maayo, apan kon dili kini motubo, tan-awa dili kini maayo, busa ilabay kini.
- Ug karon, tan-awa, tungod kay misulay kamo sa pag-eksperimento, ug mitanom sa liso, ug mibuklad kini ug migitiba, ug misugod pagtubo, kamo nakahibalo gayod nga ang liso maayo.
- Ug karon, tan-awa, hingpit ba ang inyong kahibalo? Oo, ang inyong kahibalo hingpit niana nga butang, ug ang inyong pagtuo nahikatulog; ug kini tungod kay nasayod kamo, kay nasayod kamo nga ang pulong mipabuskad sa inyong mga kalag, ug nasayod usab kamo nga kini migitiba na, nga ang inyong salabotan gisugdan na sa pagdan-ag, ug ang inyong hunahuna misugod sa paglambo.
- O unya, dili ba kini tinuod? Sultihan ko kamo, Oo, tungod kay kini mao ang kahayag; ug ang bisan unsa nga kahayag, maayo, tungod kay kini masabtan man, busa kamo kinahanglan nga masayod nga kini maayo; ug karon tan-awa, human nga matagamtam ninyo kini nga kahayag ang inyong kahibalo hingpit na ba?
- Tan-awa sultihan ko kamo, Dili; ni dili kinahanglan nga ipadaplin ninyo ang inyong pagtuo, kay migamit lamang kamo sa inyong pagtuo sa pagtanom sa liso aron makasulay kamo sa pag-eksperimento aron masayod kon ang liso maayo ba.
- But behold, as the seed swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow, then you must needs say that the seed is good; for behold it swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow. And now, behold, will not this strengthen your faith? Yea, it will strengthen your faith: for ye will say I know that this is a good seed; for behold it sprouteth and beginneth to grow.
- And now, behold, are ye sure that this is a good seed? I say unto you, Yea; for every seed bringeth forth unto its own likeness.
- Therefore, if a seed groweth it is good, but if it groweth not, behold it is not good, therefore it is cast away.
- And now, behold, because ye have tried the experiment, and planted the seed, and it swelleth and sprouteth, and beginneth to grow, ye must needs know that the seed is good.
- And now, behold, is your knowledge perfect? Yea, your knowledge is perfect in that thing, and your faith is dormant; and this because you know, for ye know that the word hath swelled your souls, and ye also know that it hath sprouted up, that your understanding doth begin to be enlightened, and your mind doth begin to expand.
- O then, is not this real? I say unto you, Yea, because it is light; and whatsoever is light, is good, because it is discernible, therefore ye must know that it is good; and now behold, after ye have tasted this light is your knowledge perfect?
- Behold I say unto you, Nay; neither must ye lay aside your faith, for ye have only exercised your faith to plant the seed that ye might try the experiment to know if the seed was good.

- 37 At dinggin, habang ang punungkahoy ay nagsisimulang lumaki, inyong sasabihin: Ating alagaan ito nang may malaking pagkalinga, nang iyon ay magkaugat, nang iyon ay lumaki, at magbigay ng bunga sa atin. At ngayon, dinggin, kung inyong aalagaan iyon nang mabuti, ito ay magkakaugat, at tutubo, at magbubunga.
- 38 Subalit kung inyong pababayaan ang punungkahoy, at hindi iisipin ang pangangalaga rito, dinggin, iyon ay hindi magkakaroon ng anumang ugat; at kapag ang init ng araw ay matindi at dinarang ito, sapagkat wala itong ugat, ay malalanta ito, at ito ay inyong bubunutin at itatapon.
- 39 Ngayon, ito ay hindi dahil hindi mabuti ang binhi, ni hindi ito dahil ang bunga niyon ay hindi magiging kanais-nais; kundi ito ay dahil tigang ang inyong lupa, at hindi ninyo inaalagaan ang punungkahoy, kaya nga hindi kayo magkakaroon ng bunga niyon.
- 40 At sa gayon kung hindi ninyo aalagaan ang salita, na umaasa nang may mata ng pananampalataya sa bunga niyon, hindi kayo kailanman makapipitas ng bunga ng punungkahoy ng buhay.
- 41 Subalit kung inyong aalagaan ang salita, oo, aalagaan ang punungkahoy habang ito ay nagsisimulang lumaki, sa pamamagitan ng inyong pananampalataya nang may labis na pagsusumigasig, at may pagtitiyaga, umaasa sa bunga niyon, ito ay magkakaugat; at dinggin, ito ay magiging isang punungkahoy na sumisibol tungo sa buhay na walang hanggan.
- 42 At dahil sa inyong pagsusumigasig at inyong pananampalataya at inyong pagtitiyaga sa salita sa pag-aalaga nito, upang ito ay magka-ugat sa inyo, dinggin, hindi maglalaon ay pipitas kayo ng bunga niyon, na pinakamahalaga, na pinakamatamis sa lahat ng matamis, at pinakamaputi sa lahat ng maputi, oo, at pinakadalisa sa lahat ng dalisa; at kayo ay magpapakabusog sa bungang ito hanggang sa kayo ay mapuno, upang hindi na kayo magutom pa, ni hindi na kayo mauhaw pa.
- 43 Sa gayon, mga kapatid ko, inyong aanihin ang mga gantimpala ng inyong pananampalataya, at inyong pagsusumigasig, at pagtitiyaga, at mahabang pagtitiis, sa paghihintay sa punungkahoy na magbigay ng bunga sa inyo.
- Ug tan-awa, samtang ang kahoy magsugod na sa pagtubo, moingon kamo: Atong alimahan kini sa hilabihan nga pag-amping, aron mogamot kini, aron motubo kini, ug mohatag og bunga kanato. Ug karon tan-awa, kon alimahan ninyo kini sa hilabihan nga pag-amping mogamot kini, ug motubo, ug mohatag og bunga.
- Apan kon inyong pasagdan ang kahoy, ug dili maghunahuna sa pag-alima niini, tan-awa dili kini mogamot; ug kon ang kainit sa adlaw moabot ug mosunog niini, tungod kay kini walay gamot malawos kini, ug inyong ibton ug ilabay.
- Karon, dili kini tungod kay ang liso dili maayo, ni tungod kay ang bunga niini dili maayo; apan tungod kay ang inyong yuta panas, ug dili ninyo alimahan ang kahoy, busa kamo dili makaangkon sa bunga niini.
- Ug sa ingon niana, kon dili ninyo alimahan ang pulong, maglantaw sa unahan gamit ang mata sa pagtuo sa bunga niini, dili gayod kamo makapu-po sa bunga sa kahoy sa kinabuhi.
- Apan kon alimahan ninyo ang pulong, oo, moalima sa kahoy samtang magsugod kini sa pagtubo, pinaagi sa inyong pagtuo inubanan sa dakong kakugi, ug inubanan sa pailob, magpaabot sa bunga niini, kini mogamot; ug tan-awa mahimo kining usa ka kahoy magtubo ngadto sa kinabuhi nga walay kataposan.
- Ug tungod sa inyong kakugi ug sa inyong pagtuo ug sa inyong pailob sa pulong sa pag-alima niini, aron mogamot kini diha kaninyo, tan-awa, sa dili madugay mapu-po ninyo ang bunga niini, nga bililhon kaayo, nga labing tam-is sa tanang matam-is, ug labing puti sa tanang maputi, oo, ug labing putli sa tanang putli; ug kamo mokaon sa bunga niini gani hangtod nga kamo mabusog, nga kamo dili na gutomon, ni kamo uhawon.
- Dayon, akong kaigsoonan, inyong maani ang mga ganti sa inyong pagtuo, ug sa inyong kakugi, ug sa pailob, ug sa pagkamainantosan, nga magpaabot sa kahoy nga mamunga alang kaninyo.
- And behold, as the tree beginneth to grow, ye will say: Let us nourish it with great care, that it may get root, that it may grow up, and bring forth fruit unto us. And now behold, if ye nourish it with much care it will get root, and grow up, and bring forth fruit.
- But if ye neglect the tree, and take no thought for its nourishment, behold it will not get any root; and when the heat of the sun cometh and scorcheth it, because it hath no root it withers away, and ye pluck it up and cast it out.
- Now, this is not because the seed was not good, neither is it because the fruit thereof would not be desirable; but it is because your ground is barren, and ye will not nourish the tree, therefore ye cannot have the fruit thereof.
- And thus, if ye will not nourish the word, looking forward with an eye of faith to the fruit thereof, ye can never pluck of the fruit of the tree of life.
- But if ye will nourish the word, yea, nourish the tree as it beginneth to grow, by your faith with great diligence, and with patience, looking forward to the fruit thereof, it shall take root; and behold it shall be a tree springing up unto everlasting life.
- And because of your diligence and your faith and your patience with the word in nourishing it, that it may take root in you, behold, by and by ye shall pluck the fruit thereof, which is most precious, which is sweet above all that is sweet, and which is white above all that is white, yea, and pure above all that is pure; and ye shall feast upon this fruit even until ye are filled, that ye hunger not, neither shall ye thirst.
- Then, my brethren, ye shall reap the rewards of your faith, and your diligence, and patience, and long-suffering, waiting for the tree to bring forth fruit unto you.

Alma 33

- 1 Ngayon, matapos sabihin ni Alma ang mga salitang ito, sila ay lumapit sa kanya nang nagnanais na malaman kung nararapat silang maniwala sa isang Diyos, upang matamo nila ang bungang ito na sinabi niya, o kung paano nila itatanim ang binhi, o ang salitang kanyang sinabi, na sinabi niyang kinakailangang maitanim sa kanilang mga puso; o sa paanong paraan sila magsisimulang manampalataya.
- 2 At sinabi ni Alma sa kanila: Dinggin, sinabi ninyong hindi kayo makasamba sa inyong Diyos dahil sa kayo ay itinaboy palabas ng inyong mga sinagoga. Subalit dinggin, sinasabi ko sa inyo, kung inaakala ninyong hindi kayo makasasamba sa Diyos, kayo ay labis na nagkakamali, at nararapat ninyong saliksikin ang mga banal na kasulatan; kung inaakala ninyong itinuro ng mga ito sa inyo, hindi ninyo nauunawaan ang mga ito.
- 3 Natatandaan ba ninyong nabasa kung ano ang sinabi ni Zenos, ang sinaunang propeta, hinggil sa panalangin o pagsamba?
- 4 Sapagkat sinabi niya: Kayo po ay maawain, O Diyos, sapagkat dininig po ninyo ang aking panalangin, maging noong ako ay nasa ilang; opo, naging maawain po kayo nang ako ay manalangin hinggil sa mga yaong aking mga kaaway, at binago po ninyo sila para sa akin.
- 5 Opo, O Diyos, at naging maawain kayo sa akin nang ako po ay magsumamo sa inyo sa aking bukid; nang ako po ay magsumamo sa inyo sa aking panalangin, at dininig po ninyo ako.
- 6 At muli, O Diyos, nang magtungo ako sa aking bahay ay dininig ninyo ako sa aking panalangin.
- 7 At nang ako po ay pumasok sa aking munting silid, O Panginoon, at nanalangin sa inyo, dininig po ninyo ako.
- 8 Opo, maawain kayo sa inyong mga anak kapag sila ay nagsusumamo sa inyo, upang marinig po ninyo at hindi ng tao, at pakikilingan ninyo sila.
- 9 Opo, O Diyos, naging maawain po kayo sa akin, at dininig ang aking mga pagsusumamo sa gitna ng inyong mga pagtitipon-tipon.

Alma 33

Karon human masulti ni Alma kini nga mga pulong, nagpadala sila og tawo ngadto kaniya nga nagtinguha nga makahibalo kon angay ba silang motuo sa usa ka Dios, aron makaangkon sila niini nga bunga nga iyang gipamulong, o unsaon nila sa pagtanom ang liso, o ang pulong nga iyang gipamulong, nga iyang giingon nga kinahanglang itanom sa ilang mga kasingkasing; o sa unsa nga paagi sila mosugod sa paggamit sa ilang pagtuo.

Ug si Alma miingon kanila: Tan-awa, miingon kamo nga kamo dili makasimba sa inyong Dios tungod kay giabog kamo gikan sa inyong mga sinagoga. Apan tan-awa, sultihan ko kamo, kon nagtuo kamo nga dili kamo makasimba sa Dios, dako kamong sayop, ug kinahanglan kamong mosiksik sa mga kasulatan; kon nagtuo kamo nga sila mitudlo kaninyo niini, wala kamo makasabot niini.

Nahinumdom ba kamo nga nakabasa sa unsay gisulti ni Zenos, ang propeta sa karaan, kabahin sa pag-ampo o pagsimba?

Kay miingon siya: Ikaw maluluy-on, O Dios, kay ikaw nakadungog sa akong pag-ampo, sa dihang didto ako sa kamingawan; oo, ikaw nagmaluluy-on sa dihang nag-ampo ako kabahin niadtong akong mga kaaway, ug gitugyan nimo sila ngari kanako.

Oo, O Dios, ug ikaw nagmaluluy-on kanako sa dihang nangamuyo ako kanimo didto sa akong umahan; sa dihang nangamuyo ako kanimo sa akong pag-ampo, ug ikaw nakadungog kanako.

Ug usab, O Dios, sa dihang mipauli ako sa akong balay ikaw nakadungog kanako sa akong pag-ampo.

Ug sa dihang misulod ako sa akong alampoanan, O Ginoo, ug nag-ampo kanimo, ikaw nakadungog kanako.

Oo, ikaw nagmaluluy-on sa imong mga anak kon sila mangamuyo kanimo, aron imong madungog ug dili sa mga tawo, ug imo silang dunggon.

Oo, O Dios, ikaw nagmaluluy-on kanako, ug nakadungog sa akong mga pangamuyo taliwala sa imong mga kongregasyon.

Alma 33

Now after Alma had spoken these words, they sent forth unto him desiring to know whether they should believe in one God, that they might obtain this fruit of which he had spoken, or how they should plant the seed, or the word of which he had spoken, which he said must be planted in their hearts; or in what manner they should begin to exercise their faith.

And Alma said unto them: Behold, ye have said that ye could not worship your God because ye are cast out of your synagogues. But behold, I say unto you, if ye suppose that ye cannot worship God, ye do greatly err, and ye ought to search the scriptures; if ye suppose that they have taught you this, ye do not understand them.

Do ye remember to have read what Zenos, the prophet of old, has said concerning prayer or worship?

For he said: Thou art merciful, O God, for thou hast heard my prayer, even when I was in the wilderness; yea, thou wast merciful when I prayed concerning those who were mine enemies, and thou didst turn them to me.

Yea, O God, and thou wast merciful unto me when I did cry unto thee in my field; when I did cry unto thee in my prayer, and thou didst hear me.

And again, O God, when I did turn to my house thou didst hear me in my prayer.

And when I did turn unto my closet, O Lord, and prayed unto thee, thou didst hear me.

Yea, thou art merciful unto thy children when they cry unto thee, to be heard of thee and not of men, and thou wilt hear them.

Yea, O God, thou hast been merciful unto me, and heard my cries in the midst of thy congregations.

- 10 Opo, at dininig din po ninyo ako nang ako ay itaboy at kinamuhian ng aking mga kaaway; opo, dininig po ninyo ang aking mga pagsusumamo, at nagalit sa aking mga kaaway, at dinalaw po ninyo sila ng inyong galit sa pamamagitan ng dagliang pagkalipol.
- 11 At dininig po ninyo ako dahil sa aking mga paghihirap at aking katapatan; at dahil po ito sa inyong Anak kaya naging maawain kayo nang gayon sa akin, kaya nga, ako po ay magsusumamo sa inyo sa lahat ng aking paghihirap, sapagkat nasa inyo ang aking kagalakan; sapagkat iwinaksi po ninyo mula sa akin ang inyong mga kahatulan, dahil sa inyong Anak.
- 12 At ngayon, sinabi ni Alma sa kanila: Naniniwala ba kayo sa mga yaong banal na kasulatang isinulat nila noon?
- 13 Dinggin, kung gayon, kinakailangang maniwala kayo sa sinabi ni Zenos; sapagkat dinggin, sinabi niya: Iwinaksi po ninyo ang inyong mga kahatulan dahil sa inyong Anak.
- 14 Ngayon, dinggin, mga kapatid ko, itinatanong ko kung binasa ninyo ang mga banal na kasulatan? Kung nabasa ninyo, paanong hindi kayo maniniwala sa Anak ng Diyos?
- 15 Sapagkat hindi nasusulat na tanging si Zenos lamang ang nangusap tungkol sa mga bagay na ito, kundi nangusap din si Zenok tungkol sa mga bagay na ito—
- 16 Sapagkat, dinggin, sinabi niya: Nagagalit po kayo, O Panginoon, sa mga taong ito, sapagkat sila ay tumangging unawain ang inyo pong mga awa na ipinagkaloob ninyo sa kanila dahil sa inyong Anak.
- 17 At ngayon, mga kapatid ko, nakikita ninyo na may ikalawang propeta noon na nagpatotoo tungkol sa Anak ng Diyos, at sapagkat ang mga tao ay tumangging unawain ang kanyang mga salita, kanilang pinagbabato siya hanggang sa kamatayan.
- 18 Subalit dinggin, hindi lamang ito; hindi lamang sila ang nangusap hinggil sa Anak ng Diyos.
- 19 Dinggin, siya ay binanggit ni Moises; oo, at dinggin, isang kahalintulad ang itinaas sa ilang, na kung sinuman ang tumingin dito ay mabubuhay. At marami ang tumingin at nabuhay.
- Oo, ug ikaw usab nakadungog kanako sa dihang gisalikway ako ug gibiyabiy sa akong mga kaaway; oo, ikaw nakadungog sa akong mga pangamuyo, ug nasuko sa akong mga kaaway, ug ikaw miduaw kanila sa imong kasuko ngadto sa dali nga kalaglagan.
- Ug ikaw nakadungog kanako tungod sa akong mga kasakit ug sa akong katim-os; ug kini tungod sa imong Anak nga ikaw ingon niini ka maluluy-on kanako, busa, mangamuyo ako kanimo sa tanan nakong mga kasakit, kay anaa diha kanimo ang akong kamaya; kay imong gilikay ang imong mga paghukom gikan kanako, tungod sa imong Anak.
- Ug karon si Alma miingon kanila: Motuo ba kamo niadtong mga kasulatan nga gisulat sa mga propeta sa karaang panahon?
- Tan-awa, kon kamo motuo niini, kinahanglan kamong motuo sa gisulti ni Zenos; kay, tan-awa miingon siya: Imong gilikay ang imong mga paghukom tungod sa imong Anak.
- Karon tan-awa, akong kaigsoonan, mangutana ako kon nabasa ba ninyo ang mga kasulatan? Kon inyong nabasa, ngano nga kamo dili motuo sa Anak sa Dios?
- Kay wala masulat nga si Zenos lamang ang nagsulti niining mga butanga, apan si Zenock usab nagsulti niining mga butanga—
- Kay tan-awa, miingon siya: Ikaw nasuko, O Ginoo, niini nga katawhan, tungod kay sila dili makasabot sa imong mga kaluoy nga imong gitugyan kanila tungod sa imong Anak.
- Ug karon, akong kaigsoonan, nakita ninyo nga ang ikaduhang propeta sa karaang panahon nga mipamatuod sa Anak sa Dios, ug tungod kay ang katawhan dili makasabot sa iyang mga pulong sila mibato kaniya hangtod sa kamatayan.
- Apan tan-awa, dili pa kini mao ang tanan; kay dili lamang kay sila ra ang nagsulti kabahin sa Anak sa Dios.
- Tan-awa, gihisgotan siya ni Moises; oo, ug tan-awa usa ka simbolo ang gipabarog didto sa kamingawan, nga si bisan kinsa ang motan-aw niini mabuhi. Ug daghan ang mitan-aw ug nabuhi.
- Yea, and thou hast also heard me when I have been cast out and have been despised by mine enemies; yea, thou didst hear my cries, and wast angry with mine enemies, and thou didst visit them in thine anger with speedy destruction.
- And thou didst hear me because of mine afflictions and my sincerity; and it is because of thy Son that thou hast been thus merciful unto me, therefore I will cry unto thee in all mine afflictions, for in thee is my joy; for thou hast turned thy judgments away from me, because of thy Son.
- And now Alma said unto them: Do ye believe those scriptures which have been written by them of old?
- Behold, if ye do, ye must believe what Zenos said; for, behold he said: Thou hast turned away thy judgments because of thy Son.
- Now behold, my brethren, I would ask if ye have read the scriptures? If ye have, how can ye disbelieve on the Son of God?
- For it is not written that Zenos alone spake of these things, but Zenock also spake of these things—
- For behold, he said: Thou art angry, O Lord, with this people, because they will not understand thy mercies which thou hast bestowed upon them because of thy Son.
- And now, my brethren, ye see that a second prophet of old has testified of the Son of God, and because the people would not understand his words they stoned him to death.
- But behold, this is not all; these are not the only ones who have spoken concerning the Son of God.
- Behold, he was spoken of by Moses; yea, and behold a type was raised up in the wilderness, that whosoever would look upon it might live. And many did look and live.

20 Subalit kakaunti ang nakaunawa sa ibig sabihin ng mga bagay na yaon, at ito ay dahil sa katigasan ng kanilang mga puso. Subalit marami ang napakatigas kung kaya't tumanggi silang tumingin, kaya nga nasawi sila. Ngayon, ang dahilan ng pagtanggap nilang tumingin ay dahil sa hindi sila naniwalang mapagagaling sila nito.

21 O mga kapatid ko, kung kayo ay mapagagaling sa pamamagitan lamang ng pagbaling ng inyong mga mata upang gumaling kayo, hindi ba kayo mabilis na titingin, o nanaisin pa ba ninyong patigas ang inyong mga puso sa kawalang-paniniwala, at maging mga tamad, na hindi ninyo ibabaling ang inyong mga mata, nang masawi kayo?

22 Kung gayon, mapasasainyo ang kapighatian; subalit kung hindi, sa gayon ibaling ninyo ang inyong mga mata at magsimulang maniwala sa Anak ng Diyos, na siya ay paparito upang tubusin ang kanyang mga tao, at na siya ay magpapakasakit at mamamatay upang magbayad-sala para sa kanilang mga kasalanan; at na babangon siya muli mula sa mga patay, na papapangyarihin ang pagkabuhay na mag-uli, upang ang lahat ng tao ay tumindig sa kanyang harapan, upang hatulan sa huli at araw ng paghuhukom, alinsunod sa kanilang mga gawa.

23 At ngayon, mga kapatid ko, hinihiling kong itanim ninyo ang salitang ito sa inyong mga puso, at habang nagsisimula itong tumubo, sa gayon ito ay alagaan sa pamamagitan ng inyong pananampalataya. At dinggin, ito ay magiging isang punungkahoy, sisibol sa inyo tungo sa buhay na walang hanggan. At pagkatapos, nawa ay ipagkaloob sa inyo ng Diyos na gumaan ang inyong mga pasanin, sa pamamagitan ng kagalakan sa kanyang Anak. At maging ang lahat ng ito ay magagawa ninyo kung inyong nanaisin. Amen.

Apan diyotay ra ang nakasabot sa kahulogan niadtong mga butanga, ug tungod kini sa katig-a sa ilang mga kasingkasing. Apan dihay daghan kinsa gahi kaayo nga sila dili motan-aw, busa nangamatay sila. Karon ang katarongan nga dili sila motan-aw tungod kay dili sila motuo nga makaayo kini kanila.

O akong kaigsoonan, kon mamaayo man kamo pinaagi lamang sa pagpunting sa inyong mga mata aron kamo mamaayo, dili ba kamo motan-aw dihadhiha, o mopagahi lamang ninyo ang inyong mga kasingkasing sa kawalay pagtuo, ug magtinapolan, nga dili ninyo ipunting ang inyong mga mata, aron kamo mamatay?

Kon mao, ang kaalaot moabot kaninyo; apan kon dili, niana ipunting ninyo ang inyong mga mata ug sugdi ang pagtuo sa Anak sa Dios, nga siya moanhi sa pagtubos sa iyang katawhan, ug nga siya mag-antos ug mamatay aron sa pag-ula sa ilang mga sala; ug nga siya mobangon pag-usab gikan sa mga patay, nga mao ang magpahitabo sa pagkabanhaw, nga ang tanan nga tawo mobarog sa iyang atubangan, aron hukman sa kataposan ug sa adlaw sa paghukom, sumala sa ilang mga buhat.

Ug karon, akong kaigsoonan, nagtinguha ako nga inyong itisok kini nga pulong sa inyong kasingkasing, ug samtang magsugod na kini sa pagtubo bisan pa man alimahi kini pinaagi sa inyong pagtuo. Ug tan-awa, mahimo kining usa ka kahoy, magtubo diha kaninyo ngadto sa kinabuhi nga walay kataposan. Ug hinaot nga itugot sa Dios diha kaninyo nga ang inyong mga palasanon mogaan, pinaagi sa kamaya sa iyang Anak. Ug gani kining tanan inyong mabuhay kon inyong tinguhaon. Amen.

But few understood the meaning of those things, and this because of the hardness of their hearts. But there were many who were so hardened that they would not look, therefore they perished. Now the reason they would not look is because they did not believe that it would heal them.

O my brethren, if ye could be healed by merely casting about your eyes that ye might be healed, would ye not behold quickly, or would ye rather harden your hearts in unbelief, and be slothful, that ye would not cast about your eyes, that ye might perish?

If so, wo shall come upon you; but if not so, then cast about your eyes and begin to believe in the Son of God, that he will come to redeem his people, and that he shall suffer and die to atone for their sins; and that he shall rise again from the dead, which shall bring to pass the resurrection, that all men shall stand before him, to be judged at the last and judgment day, according to their works.

And now, my brethren, I desire that ye shall plant this word in your hearts, and as it beginneth to swell even so nourish it by your faith. And behold, it will become a tree, springing up in you unto everlasting life. And then may God grant unto you that your burdens may be light, through the joy of his Son. And even all this can ye do if ye will. Amen.

Alma 34

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na matapos sabihin ni Alma ang mga salitang ito sa kanila, naupo siya sa lupa, at si Amulek ay tumayo at nagsimulang magturo sa kanila, sinasabing:
- 2 Mga kapatid ko, sa tingin ko ay hindi maaari na maging walang malay kayo sa mga bagay na sinabi hinggil sa pagparito ni Cristo, na siyang itinuro namin na Anak ng Diyos; oo, alam ko na ang mga bagay na ito ay itinuro sa inyo nang labis-labis bago kayo tumiwalag sa amin.
- 3 At sapagkat hinihiling ninyo sa aking minamahal na kapatid na kanyang ipaalam sa inyo kung ano ang nararapat ninyong gawin, dahil sa inyong mga paghihirap; at siya ay nagsalita nang bahagya sa inyo upang ihanda ang inyong mga pag-iisip; oo, at kayo ay pinayuhan niya na magkaroon ng pananampalataya at pagtitiyaga—
- 4 Oo, maging sa kayo ay magkaroon ng napakalaking pananampalataya maging hanggang sa itanim ang salita sa inyong mga puso, upang masubukan ninyo ang kabutihan niyon.
- 5 At aming namasdan na ang malaking katanungan na nasa inyong mga pag-iisip ay kung nasa Anak ng Diyos ang salita, o kung hindi magkakaron ng Cristo.
- 6 At inyo ring napagmasdan na pinatunayan ng aking kapatid sa inyo, sa maraming pagkakataon, na ang salita ay na kay Cristo tungo sa kaligtasan.
- 7 Ang aking kapatid ay sumangguni sa mga salita ni Zenos, na ang pagtubos ay darating sa pamamagitan ng Anak ng Diyos, at gayundin sa mga salita ni Zenock; at siya ay sumangguni rin kay Moises, upang patunayan na totoo ang mga bagay na ito.
- 8 At ngayon, dinggin, patototohanan ko sa inyo sa aking sarili na ang mga bagay na ito ay totoo. Dinggin, sinasabi ko sa inyo, na alam ko na si Cristo ay paparito sa mga anak ng tao, upang akuin sa kanyang sarili ang mga pagkakasala ng kanyang mga tao, at na siya ay magbabayad-sala para sa mga kasalanan ng sanlibutan; sapagkat ang Panginoong Diyos ang nagsabi nito.

Alma 34

Ug karon nahitabo nga human makapamulong si Alma niini nga mga pulong ngadto kanila, milingkod siya sa yuta, ug si Amulek mitindog ug misugod sa pagtudlo kanila, nga nag-ingon:

Akong kaigsoonan, naghunahuna ko nga imposible nga kamo wala makahibalo sa mga butang nga gisulti na kabahin sa pag-anhi ni Kristo, kinsa gitudlo kanato nga mao ang Anak sa Dios; oo, nasayod ako nga kining mga butanga gitudlo diha kaninyo sa makadaghan sa wala pa kamo mobiya kanamo.

Ug sama sa inyong gitinguha gikan sa akong pinalangga nga igsoon nga siya mopahibalo kaninyo unsay inyong buhaton, tungod sa inyong mga kasakit; ug nakapamulong siya og diyotay kaninyo sa pag-andam sa inyong mga hunahuna; oo, ug nag-awhag siya kaninyo sa pagbaton og pagtuo ug sa pagpailob—

Oo, gani aron makabaton kamo og dakong pagtuo sama sa pagtanom sa pulong diha sa inyong mga kasingkasing, aron masulayan ninyo sa pag-eksperimento ang kamaayo niini.

Ug nakasabot kami nga ang mahinungdanong pangutana nga anaa sa inyong mga hunahuna mao kon ang pulong anaa ba sa Anak sa Dios, o, kon wala bay Kristo.

Ug kamo usab nakakita nga ang akong igsoong lalaki nakapamatuod kaninyo, sa daghan nga higayon, nga ang pulong anaa kang Kristo ngadto sa kaluwasan.

Ang akong igsoong lalaki naghigot sa mga pulong ni Zenos, nga ang katubsanan moabot pinaagi sa Anak sa Dios, ug usab pinaagi sa mga pulong ni Zenock; ug usab mihangyo siya kang Moises, sa pagpamatuod nga kining mga butanga tinuod.

Ug karon, tan-awa, akong ipamatuod kaninyo sa akong kaugalingon nga kining mga butanga tinuod. Tan-awa, sultihan ko kamo, nga ako nasayod nga si Kristo moanhi taliwala sa katawhan, aron sa pagdala diha kaniya sa mga kalapasan sa iyang katawhan, ug nga siya motubos sa mga sala sa kalibotan; kay ang Ginoong Dios namulong niini.

Alma 34

And now it came to pass that after Alma had spoken these words unto them he sat down upon the ground, and Amulek arose and began to teach them, saying:

My brethren, I think that it is impossible that ye should be ignorant of the things which have been spoken concerning the coming of Christ, who is taught by us to be the Son of God; yea, I know that these things were taught unto you bountifully before your dissension from among us.

And as ye have desired of my beloved brother that he should make known unto you what ye should do, because of your afflictions; and he hath spoken somewhat unto you to prepare your minds; yea, and he hath exhorted you unto faith and to patience—

Yea, even that ye would have so much faith as even to plant the word in your hearts, that ye may try the experiment of its goodness.

And we have beheld that the great question which is in your minds is whether the word be in the Son of God, or whether there shall be no Christ.

And ye also beheld that my brother has proved unto you, in many instances, that the word is in Christ unto salvation.

My brother has called upon the words of Zenos, that redemption cometh through the Son of God, and also upon the words of Zenock; and also he has appealed unto Moses, to prove that these things are true.

And now, behold, I will testify unto you of myself that these things are true. Behold, I say unto you, that I do know that Christ shall come among the children of men, to take upon him the transgressions of his people, and that he shall atone for the sins of the world; for the Lord God hath spoken it.

9 Sapagkat kinakailangan na isang pagbabayad-sala ang maisagawa; sapagkat ayon sa dakilang plano ng Diyos na Walang Hanggan, kinakailangang may isang pagbabayad-salang gawin, o kung hindi, ang buong sangkatauhan ay tiyak na hindi makaiiwas na masawi; oo, lahat ay naging matigas; oo, lahat ay nahulog at nangaligaw, at tiyak na masasawi maliban sa pamamagitan ng pagbabayad-sala na kinakailangang maisagawa.

10 Sapagkat kinakailangang magkaroon ng isang dakila at huling hain; oo, hindi isang paghahain ng tao, ni ng hayop, ni ng anumang uri ng ibon; sapagkat hindi ito magiging hain ng tao; kundi kinakailangan na ito ay isang walang katapusan at walang hanggang hain.

11 Ngayon, walang sinumang taong makapaghahain ng kanyang sariling dugo na magbabayad-sala para sa mga kasalanan ng iba. Ngayon, kung ang isang tao ay pumaslang, dinggin, kukunin ba ng ating batas, na makatarungan, ang buhay ng kanyang kapatid? Sinasabi ko sa inyo, Hindi.

12 Ngunit hinihingi ng batas ang buhay niya na pumaslang; kaya nga, walang anumang bagay maliban sa walang hanggang pagbabayad-sala ang makasasapat para sa mga kasalanan ng sanlibutan.

13 Samakatwid, kinakailangang magkaroon ng isang dakila at huling hain, at sa gayon magkakaroon, o naaangkop na magkaroon, ng pagtigil ng pagbuhos ng dugo; sa gayon ang batas ni Moises ay matutupad; oo, matutupad itong lahat, bawat tuldok at kudlit, at walang anumang mawawala.

14 At dinggin, ito ang buong kahulugan ng batas, bawat mumunting bahagi ay nakatuon sa yaong dakila at huling hain; at ang yaong dakila at huling hain ay ang Anak ng Diyos, oo, na walang katapusan at walang hanggan.

15 At sa gayon siya magdadala ng kaligtasan sa lahat ng yaong maniniwala sa kanyang pangalan; ito na layunin ng huling haing ito, upang madala ang mga sisidlan ng awa, na nangingibabaw sa katarungan, at nagbibigay ng daan sa mga tao upang sila ay magkaroon ng pananampalataya tungo sa pagsisisi.

Kay gikinahanglan nga ang pag-ula pagahimoon; kay sumala sa mahinungdanong plano sa Dios sa Kahangtoran kinahanglan gayod nga adunay pag-ula nga pagahimoon, o kondili ang tanang katawhan dili makalikay nga mamatay; oo, ang tanan nagmagahi; oo, ang tanan napukan ug nahisalaag, ug kinahanglan gayod nga malaglag gawas kon kini pinaagi sa pag-ula nga kinahanglan nga pagahimoon.

Kay kinahanglan nga adunay mahinungdanon ug kataposan nga sakripisyo; oo, dili usa ka sakripisyo sa tawo, ni sa mananap, ni bisan unsa nga matang sa langgam; kay kini dili usa ka tawhanon nga sakripisyo; apan gikinahanglan nga usa kini ka walay kinutoban ug mahangtoron nga sakripisyo.

Karon walay usa ka tawo nga makahimo sa pagsakripisyo sa iyang kaugalingon nga dugo nga motubos sa mga sala sa uban. Karon, kon ang usa ka tawo makapatay, tan-awa ang atong balaod, nga makiangayon, mokutlo ba sa kinabuhi sa iyang igsoon? Sultihan ko kamo, Dili.

Apan ang balaod nagkinahanglan sa kinabuhi niadtong kinsa nakapatay; busa walay bisan unsa nga kulang sa usa ka walay kinutoban nga pag-ula nga igo alang sa mga sala sa kalibotan.

Busa, kinahanglan nga adunay mahinungdanon ug kataposan nga sakripisyo, ug dayon adunay mahitabo, o angay nga adunay, paghunong sa pagpaagas sa dugo; niana ang balaod ni Moises matuman; oo, ang tanan matuman, matag gamay nga butang ug matag tuldok, ug walay bisan usa nga dili matuman.

Ug tan-awa, kini ang kinatibuk-an nga kahulogan sa balaod, matag tipik nagtudlo nianang mahinungdanon ug kataposan nga sakripisyo; ug kana nga mahinungdanon ug kataposan nga sakripisyo mao ang Anak sa Dios, oo, walay kinutoban ug mahangtoron.

Ug sa ingon niana magdala siya og kaluwasan sa tanang motuo sa iyang ngalan; nga mao ang katuyoan sa kataposan nga sakripisyo, aron magamit ang kaluoy, nga mobuntog sa hustisya, ug mohatag og mga kahigayonan sa mga tawo aron makabaton sila og pagtuo ngadto sa paghinulsol.

For it is expedient that an atonement should be made; for according to the great plan of the Eternal God there must be an atonement made, or else all mankind must unavoidably perish; yea, all are hardened; yea, all are fallen and are lost, and must perish except it be through the atonement which it is expedient should be made.

For it is expedient that there should be a great and last sacrifice; yea, not a sacrifice of man, neither of beast, neither of any manner of fowl; for it shall not be a human sacrifice; but it must be an infinite and eternal sacrifice.

Now there is not any man that can sacrifice his own blood which will atone for the sins of another. Now, if a man murdereth, behold will our law, which is just, take the life of his brother? I say unto you, Nay.

But the law requireth the life of him who hath murdered; therefore there can be nothing which is short of an infinite atonement which will suffice for the sins of the world.

Therefore, it is expedient that there should be a great and last sacrifice, and then shall there be, or it is expedient there should be, a stop to the shedding of blood; then shall the law of Moses be fulfilled; yea, it shall be all fulfilled, every jot and tittle, and none shall have passed away.

And behold, this is the whole meaning of the law, every whit pointing to that great and last sacrifice; and that great and last sacrifice will be the Son of God, yea, infinite and eternal.

And thus he shall bring salvation to all those who shall believe on his name; this being the intent of this last sacrifice, to bring about the bowels of mercy, which overpowereth justice, and bringeth about means unto men that they may have faith unto repentance.

- 16 At sa gayon mabibigyang-kasiyahan ng awa ang hinihingi ng katarungan, at yayakapin sila ng mga bisig ng kaligtasan, samantalang siya na hindi nananampalataya tungo sa pagsisisi ay nakatambad sa buong batas na hinihingi ng katarungan; kaya nga, sa kanya lamang na may pananampalataya tungo sa pagsisisi sasapit ang dakila at walang hanggang plano ng pagtubos.
- 17 Samakatwid, ipagkaloob nawa sa inyo ng Diyos, mga kapatid ko, na kayo ay magsimulang manampalataya tungo sa pagsisisi, na kayo ay magsimulang manawagan sa kanyang banal na pangalan, upang siya ay maawa sa inyo;
- 18 Oo, magsumamo sa kanya ng awa; sapagkat may kapangyarihan siya na makapagligtas.
- 19 Oo, magpakumbaba ng inyong sarili, at magpatuloy ng pagdalangin sa kanya.
- 20 Magsumamo kayo sa kanya kapag kayo ay nasa inyong mga bukid, oo, para sa lahat ng inyong mga kawan.
- 21 Magsumamo kayo sa kanya sa inyong mga bahay, oo, para sa buong sambahayan ninyo, maging sa umaga, tanghali, at gabi.
- 22 Oo, magsumamo kayo sa kanya laban sa kapangyarihan ng inyong mga kaaway.
- 23 Oo, magsumamo kayo sa kanya laban sa diyablo, na siyang kaaway ng lahat ng katwiran.
- 24 Magsumamo kayo sa kanya para sa mga pananim ng inyong mga bukid, upang kayo ay umunlad sa mga yaon.
- 25 Magsumamo para sa mga kawan ng inyong mga pastulan upang sila ay dumami.
- 26 Ngunit hindi lamang ito; kailangan ninyong ibuhos ang inyong mga kaluluwa sa inyong mga munting silid, at sa inyong mga lihim na lugar, at sa inyong mga ilang.
- 27 Oo, at kung hindi kayo nagsusumamo sa Panginoon, hayaan na ang inyong mga puso ay mapuspos, patuloy na lumalapit sa panalangin sa kanya para sa inyong kapakanan, at para rin sa kapakanan nila na nasa paligid ninyo.
- Ug sa ingon niana ang kaluoy motagbaw sa mga gipangayo sa hustisya, ug gakson sila sa mga bukton sa kaseguroan, samtang siya nga walay pagtuo ngadto sa paghinulsol walay panalipod sa tibuok balaod nga gipangayo sa hustisya; busa kaniya lamang nga adunay pagtuo ngadto sa paghinulsol mapahitabo ang mahinungdanon ug walay kataposan nga plano sa katubsanan.
- Busa hinaot nga ang Dios motugot kaninyo, akong kaigsoonan, nga magsugod kamo sa paggamit sa inyong pagtuo ngadto sa paghinulsol, nga kamo mosugod pagtawag sa iyang balaan nga ngalan, nga siya maluoy kaninyo;
- Oo, pangamuyo kaniya alang sa kaluoy; kay siya gamhanan sa pagluwas.
- Oo, pagpaubos sa inyong mga kaugalingon, ug padayon sa pag-ampo kaniya.
- Pangamuyo kaniya kon kamo anaa sa inyong mga umahan, oo, sa tanan ninyong mga panon.
- Pangamuyo kaniya diha sa inyong mga balay, oo, sa tanang kauban sa inyong panimalay, sa buntag, sa udto, ug sa gabii.
- Oo, pangamuyo kaniya batok sa gahom sa inyong mga kaaway.
- Oo, pangamuyo kaniya batok sa yawa, nga mao ang kaaway sa tanan nga pagkamatarong.
- Pangamuyo kaniya alang sa mga tanom sa inyong mga umahan, nga kamo magmalamboon niini.
- Pangamuyo alang sa inyong mga panon sa umahan, nga kini mosanay.
- Apan dili lamang kini ang tanan; kamo kinahanglan mobu-bo sa inyong mga kalag diha sa inyong mga lawak alampoanan, ug sa inyong tinago nga mga dapit, ug sa inyong kamingawan.
- Oo, ug kon kamo dili mangamuyo sa Ginoo, himoa nga ang inyong mga kasingkasing mapuno, magpadayon sa pag-ampo ngadto kaniya sa kanunay alang sa inyong kaayohan, ug usab alang sa kaayohan niadtong naglibot kaninyo.
- And thus mercy can satisfy the demands of justice, and encircles them in the arms of safety, while he that exercises no faith unto repentance is exposed to the whole law of the demands of justice; therefore only unto him that has faith unto repentance is brought about the great and eternal plan of redemption.
- Therefore may God grant unto you, my brethren, that ye may begin to exercise your faith unto repentance, that ye begin to call upon his holy name, that he would have mercy upon you;
- Yea, cry unto him for mercy; for he is mighty to save.
- Yea, humble yourselves, and continue in prayer unto him.
- Cry unto him when ye are in your fields, yea, over all your flocks.
- Cry unto him in your houses, yea, over all your household, both morning, mid-day, and evening.
- Yea, cry unto him against the power of your enemies.
- Yea, cry unto him against the devil, who is an enemy to all righteousness.
- Cry unto him over the crops of your fields, that ye may prosper in them.
- Cry over the flocks of your fields, that they may increase.
- But this is not all; ye must pour out your souls in your closets, and your secret places, and in your wilderness.
- Yea, and when you do not cry unto the Lord, let your hearts be full, drawn out in prayer unto him continually for your welfare, and also for the welfare of those who are around you.

- 28 At ngayon, dinggin, mga minamahal kong kapatid, sinasabi ko sa inyo, huwag ninyong akalain na ito na ang lahat; sapagkat matapos ninyong magawa ang lahat ng bagay na ito, kung inyong tatalikuran ang nangangailangan, at ang hubad, at hindi ninyo dinadalaw ang may karamdaman at naghihirap, at ibahagi ang inyong kabuhatan, kung kayo ay mayroon, sa mga yaong nangangailangan —sinasabi ko sa inyo, kung hindi ninyo gagawin ang alinman sa mga bagay na ito, dinggin, ang inyong panalangin ay walang kabuluhan, at hindi ninyo pakikinabangan, at kayo ay kagaya ng mga mapagkunwari na itinatatwa ang pananampalataya.
- 29 Samakatwid, kung hindi ninyo pakatatandaan na maging mapagmahal sa kapwa, kayo ay katulad ng taing bakal, na itinaapon ng mga naglalantay (ito na walang halaga) at niyayapakan sa ilalim ng mga paa ng tao.
- 30 At ngayon, aking mga kapatid, nais ko, na matapos kayong makatanggap ng napakaraming katibayan, nakikita na ang mga banal na kasulatan ay nagpapatotoo sa mga bagay na ito, kayo ay lumapit at mamunga ng bunga ng pagsisisi.
- 31 Oo, nais ko na kayo ay lumapit at huwag nang patigasin pa ang inyong mga puso; sapagkat dinggin, ngayon na ang panahon at ang araw ng inyong kaligtasan; at kaya nga, kung kayo ay magsisisi at hindi patitigasin ang inyong mga puso, kaagad na mapapasainyo ang dakilang plano ng pagtubos.
- 32 Sapagkat dinggin, ang buhay na ito ang panahon para sa mga tao na maghanda sa pagharap sa Diyos; oo, dinggin, ang araw ng buhay na ito ang araw para sa mga tao na gampanan ang kanilang mga gawain.
- 33 At ngayon, kagaya ng sinabi ko sa inyo noon, sapagkat mayroon kayong napakaraming katibayan, kaya nga, ako ay sumasamo sa inyo na huwag ninyong ipagpaliban ang araw ng inyong pagsisisi hanggang sa wakas; sapagkat pagkatapos ng araw na ito ng buhay, na ibinigay sa atin upang maghanda para sa kawalang-hanggan, dinggin, kung hindi natin pagbubutihin ang ating panahon habang nasa buhay na ito, sa gayon ay darating ang gabi ng kadiliman kung kailan wala nang gawaing magagawa.
- Ug karon tan-awa, akong hinigugma nga kaigsoonan, sultihan ko kamo, ayaw pagdahom nga mao kini ang tanan; kay human ninyo mahimo kining tanang butang, kon mosalikway kamo sa mga timawa, ug sa mga hubo, ug dili moduaw sa mga masakiton ug sa mga may balatian, ug mohatag sa inyong kabtangan, kon kamo aduna, niadtong nanginahanglan—ako moingon kaninyo, kon kamo dili mobuhat sa bisan hain niining mga butanga, tan-awa, ang inyong pag-ampo makawang, ug dili ninyo mapahimuslan, ug sama kamo sa mga tigpakaaron-ingnon kinsa naglimod sa pagtuo.
- Busa, kon dili kamo mahinumdom sa pagkamanggily-on, sama kamo sa lawog, nga isalikway sa maglulunsay, (ingon nga kini walay bili) ug pagatumban sa tiil sa mga tawo.
- Ug karon, akong kaigsoonan, ako buot nga, human kamo makadawat og daghan nga saksi, kay ang balaang mga kasulatan nagpamatuod man niining mga butanga, kamo moduol ug modala og bunga ngadto sa paghinulsol.
- Oo, akong gusto nga kamo moduol ug dili na mopagahi sa inyong mga kasingkasing; kay tan-awa, karon mao ang takna ug ang adlaw sa inyong kaluwasan; ug busa, kon kamo maghinulsol ug dili na mopagahi sa inyong mga kasingkasing, dihadhiha ang mahinungdanon nga plano sa katubsanang mapadangat kaninyo.
- Kay tan-awa, kini nga kinabuhi mao ang panahon alang sa mga tawo sa pagpangandam sa pag-atubang sa Dios; oo, tan-awa ang adlaw niini nga kinabuhi mao ang adlaw alang sa mga tawo sa paghimo sa ilang mga buluhaton.
- Ug karon, sama sa akong giingon kaninyo kaniadto, ingon nga kamo adunay daghan na kaayo nga mga saksi, busa, ako mohangyo kaninyo nga kamo dili maglangay sa adlaw sa inyong paghinulsol hangtod sa kataposan; kay human niini nga panahon sa kinabuhi, nga gihatag kanato aron sa pagpangandam alang sa kahanngtoran, tan-awa, kon kita dili mopauswag sa atong panahon samtang ania pa niini nga kinabuhi, human niana moabot ang gabii sa kangitngit diin wala nay buluhaton nga mahimo.
- And now behold, my beloved brethren, I say unto you, do not suppose that this is all; for after ye have done all these things, if ye turn away the needy, and the naked, and visit not the sick and afflicted, and impart of your substance, if ye have, to those who stand in need—I say unto you, if ye do not any of these things, behold, your prayer is vain, and availeth you nothing, and ye are as hypocrites who do deny the faith.
- Therefore, if ye do not remember to be charitable, ye are as dross, which the refiners do cast out, (it being of no worth) and is trodden under foot of men.
- And now, my brethren, I would that, after ye have received so many witnesses, seeing that the holy scriptures testify of these things, ye come forth and bring fruit unto repentance.
- Yea, I would that ye would come forth and harden not your hearts any longer; for behold, now is the time and the day of your salvation; and therefore, if ye will repent and harden not your hearts, immediately shall the great plan of redemption be brought about unto you.
- For behold, this life is the time for men to prepare to meet God; yea, behold the day of this life is the day for men to perform their labors.
- And now, as I said unto you before, as ye have had so many witnesses, therefore, I beseech of you that ye do not procrastinate the day of your repentance until the end; for after this day of life, which is given us to prepare for eternity, behold, if we do not improve our time while in this life, then cometh the night of darkness wherein there can be no labor performed.

34 Hindi ninyo maaaring sabihin, kapag kayo ay dinala sa yaong kakila-kilabot na kagipitan, na magsisisi ako, na ako ay babalik sa aking Diyos. Hindi, hindi ninyo maaaring sabihin ito; sapagkat ang yaon ding espiritu na nag-aangkin sa inyong mga katawan sa panahon na kayo ay pumanaw sa buhay na ito, ang yaon ding espiritu ang magkakaroon ng kapangyarihan na angkinin ang inyong katawan sa walang hanggang daigdig na yaon.

35 Sapagkat dinggin, kung inyong ipinagpaliban ang araw ng inyong pagsisisi magpahanggang sa kamatayan, dinggin, kayo ay napasakop sa espiritu ng diyablo, at tatatakan niya kayo na kanya; kaya nga, ang Espiritu ng Panginoon ay lumisan sa inyo, at walang puwang sa inyo, at ang diyablo ay may buong kapangyarihan sa inyo; at ito ang kahulihang kalagayan ng masasama.

36 At ito ay alam ko, sapagkat sinabi ng Panginoon na hindi siya nananahan sa mga hindi banal na templo, kundi sa mga puso ng mga matwid siya nananahan; oo, at sinabi rin niya na ang mga matwid ay mauupo sa kanyang kaharian upang hindi na muling lumisan pa; datapwat ang kanilang mga kasuotan ay gagawing maputi sa pamamagitan ng dugo ng Kordero.

37 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, ninanais kong inyong tandaan ang mga bagay na ito, at na isagawa ninyo ang inyong kaligtasan nang may takot sa harapan ng Diyos, at na hindi na ninyo ipagkaila pa ang pagparito ni Cristo;

38 Na huwag na kayong makipagtalo pa laban sa Espiritu Santo, kundi inyong tanggapin ito, at taglayin ninyo ang pangalan ni Cristo; at kayo ay magpakumbaba ng inyong sarili maging hanggang sa alabok, at sambahin ang Diyos, saanmang lugar kayo naroroon, sa espiritu at sa katotohanan; at kayo ay mabuhay na nagpapasalamat araw-araw, sa maraming awa at pagpapalang ipinagkaloob niya sa inyo.

39 Oo, at pinapayuhan ko rin kayo, mga kapatid ko, na kayo ay patuloy na maging maingat sa panalangin, upang kayo ay hindi madala ng mga tukso ng diyablo, nang hindi niya kayo madaig, upang hindi niya kayo maging mga sakop sa huling araw; sapagkat dinggin, wala siyang mabuting bagay na igagantimpala sa inyo.

Dili kamo makaingon, kon dad-on na kamo nianang makalilisang nga kahimtang, nga maghinulsol ko, nga mobalik ko sa akong Dios. Dili, dili kamo makaingon niana; kay kanang mao nga espiritu nga miangkong sa inyong mga lawas sa panahon nga kamo mobiya niini nga kinabuhì, kanang mao nga espiritu adunay gahom sa pag-angkon sa inyong lawas nianang mahangtoron nga kalibotan.

Kay tan-awa, kon gilangay ninyo ang adlaw sa inyong paghinulsol gani hangtod sa kamatayan, tan-awa, kamo mahimong ulipon sa espiritu sa yawa, ug siya moselyo kaninyo nga iya; busa, ang Espiritu sa Ginoo mibiya kaninyo, ug walay luna diha kaninyo, ug ang yawa makabaton sa tanang gahom diha kaninyo; ug kini mao ang kataposan nga kahimtang sa mga daotan.

Ug nasayod ako niini, tungod kay ang Ginoo miingon nga dili siya mopuyo sa dili balaan nga mga templo, apan sa mga kasingkasing sa matarong siya mopuyo; oo, ug siya usab miingon nga ang mga matarong molingkod sa iyang gingharian, dili na gayod mogula; apan ang ilang mga sapot kinahanglan himoon nga puti pinaagi sa dugo sa Kordero.

Ug karon, akong hinigugma nga kaigsoonan, akong tinguha nga kamo mahinumdom niining mga butanga, ug nga kamo mobuhat sa inyong kaluwasan uban ang kahadlok sa Dios, ug nga kamo dili na molimod sa pag-anhi ni Kristo;

Nga dili na kamo makigbatok sa Espiritu Santo, apan nga kamo modawat niini, ug modala diha kaninyo sa ngalan ni Kristo; nga mopaubos kamo sa inyong mga kaugalingon bisan ngadto sa abog, ug mosimba sa Dios, sa bisan asa nga dapit kamo mahimutang, sa espiritu ug sa kamatuoran; ug nga magpuyo kamo nga mapasalamatan matag adlaw, tungod sa daghan nga mga kaluoy ug mga panalangin nga iyang gihatag kaninyo.

Oo, ug ako usab moawhag kaninyo, akong kaigsoonan, nga kamo magmabinantayon ngadto sa pag-ampo kanunay, nga unta dili kamo madala sa mga pagtental sa yawa, nga siya dili makabuntog kaninyo, nga kamo dili mahimong iyang mga ulipon sa kataposan nga adlaw; kay tan-awa, siya moganti kaninyo og dili maayo nga butang.

Ye cannot say, when ye are brought to that awful crisis, that I will repent, that I will return to my God. Nay, ye cannot say this; for that same spirit which doth possess your bodies at the time that ye go out of this life, that same spirit will have power to possess your body in that eternal world.

For behold, if ye have procrastinated the day of your repentance even until death, behold, ye have become subjected to the spirit of the devil, and he doth seal you his; therefore, the Spirit of the Lord hath withdrawn from you, and hath no place in you, and the devil hath all power over you; and this is the final state of the wicked.

And this I know, because the Lord hath said he dwelleth not in unholy temples, but in the hearts of the righteous doth he dwell; yea, and he has also said that the righteous shall sit down in his kingdom, to go no more out; but their garments should be made white through the blood of the Lamb.

And now, my beloved brethren, I desire that ye should remember these things, and that ye should work out your salvation with fear before God, and that ye should no more deny the coming of Christ;

That ye contend no more against the Holy Ghost, but that ye receive it, and take upon you the name of Christ; that ye humble yourselves even to the dust, and worship God, in whatsoever place ye may be in, in spirit and in truth; and that ye live in thanksgiving daily, for the many mercies and blessings which he doth bestow upon you.

Yea, and I also exhort you, my brethren, that ye be watchful unto prayer continually, that ye may not be led away by the temptations of the devil, that he may not overpower you, that ye may not become his subjects at the last day; for behold, he rewardeth you no good thing.

- 40 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, pinapayuhan ko kayo na magkaroon ng pagtitiyaga, at kayo ay magtiis sa lahat ng uri ng paghihirap; na huwag ninyong laitin sila na nagtaboy sa inyo dahil sa inyong labis na kahirapan, na baka kayo ay maging mga makasalanang katulad nila;
- 41 Sa halip ay magkaroon kayo ng pagtitiyaga, at tiisin ang mga paghihirap na yaon, nang may matatag na pag-asa na kayo balang araw ay mamamahinga sa lahat ng inyong mga paghihirap.
- Ug karon hinigugma ko nga kaigsoonan, ako moawhag kaninyo sa pagbaton og pailob, ug nga kamo moantos sa tanang matang sa kasakit; nga kamo dili mobiybiay batok kanila kinsa mosalikway kaninyo tungod sa inyong hilabihan ka kabos, basin unya kamo mahimo nga mga makasasala sama kanila;
- Apan nga kamo magbaton og pailob, ug moantos niadtong mga kasakit, uban ang usa ka hugot nga paglaom nga moabot ang adlaw nga kamo makapahulay gikan sa tanan ninyong mga kasakitan.
- And now my beloved brethren, I would exhort you to have patience, and that ye bear with all manner of afflictions; that ye do not revile against those who do cast you out because of your exceeding poverty, lest ye become sinners like unto them;
- But that ye have patience, and bear with those afflictions, with a firm hope that ye shall one day rest from all your afflictions.

Alma 35

- 1 Ngayon, ito ay nangyari na nang matapos si Amulek sa mga salitang ito, inilayo nila ang kanilang sarili sa maraming tao at nagtungo sa lupain ng Jershon.
- 2 Oo, at ang iba pang mga kapatid, matapos nilang ipangaral ang salita sa mga Zoramita, ay nagtungo rin sa lupain ng Jershon.
- 3 At ito ay nangyari na matapos sama-samang nagsanggunian ang higit na tanyag na bahagi ng mga Zoramita hinggil sa mga salitang ipinangaral sa kanila, sila ay nagalit dahil sa salita, sapagkat winasak nito ang kanilang katusuhan; kaya nga, sila ay tumangging makinig sa mga salita.
- 4 At sila ay nagpasabi at sama-samang tinipon ang lahat ng tao sa lahat ng dako ng buong lupain, at nakipagsanggunian sa kanila hinggil sa mga salitang sinabi.
- 5 Ngayon, ang kanilang mga tagapamahala at kanilang mga saserdote at kanilang mga guro ay hindi hinayaang malaman ng mga tao ang hinggil sa kanilang mga hangarin; anupa't nalaman nila nang palihim ang mga iniisip ng lahat ng tao.
- 6 At ito ay nangyari na matapos nilang malaman ang mga iniisip ng lahat ng tao, ang mga yaong sumasang-ayon sa mga salitang sinabi ni Alma at ng kanyang mga kapatid ay itinaboy palabas ng lupain; at marami sila; at sila ay nagtungo rin sa lupain ng Jershon.
- 7 At ito ay nangyari na nangaral sa kanila si Alma at ang kanyang mga kapatid.
- 8 Ngayon, ang mga tao ng mga Zoramita ay nagalit sa mga tao ni Ammon na nasa Jershon, at ang punong tagapamahala ng mga Zoramita, na isang napakasamang tao, ay nagpasabi sa mga tao ni Ammon na hinihiling sa kanila na itaboy nilang palabas ng kanilang lupain ang lahat ng yaong nagtungo sa kanilang lupain mula sa kanila.
- 9 At nangusap siya ng maraming pananakot laban sa kanila. At ngayon, ang mga tao ni Ammon ay hindi natakot sa kanilang mga salita; kaya nga, hindi nila sila itinaboy palabas, sa halip ay tinanggap nila ang lahat ng maralita ng mga Zoramita na nagtungo sa kanila; at inalagaan sila, at dinamitan sila, at binigyan sila ng mga lupain na kanilang mana; at kanilang pinaglingkuran sila alinsunod sa kanilang mga kakulangan.

Alma 35

Karon nahitabo nga human si Amulek makatapos niini nga mga pulong, mipalayo sila gikan sa pundok sa katawhan ug miadto sa yuta sa Jershon.

Oo, ug ang uban sa kaigsoonan, human sila makasangyaw sa pulong ngadto sa mga Zoramita, miadto usab sa yuta sa Jershon.

Ug nahitabo nga human magtinambagay ang mas inila nga bahin sa mga Zoramita kabahin sa mga pulong nga gisangyaw ngadto kanila, nangasuko sila tungod sa pulong, kay mibungkag kini sa ilang dili maayong binuhatan; busa dili sila mopatalinghog sa mga pulong.

Ug nagpadala sila og tawo ug mipundok sa tanang katawhan sa tibuok yuta, ug nangayo og opinyon kanila kabahin sa mga pulong nga gipamulong.

Karon ang ilang mga magmamando ug ang ilang mga pari ug ang ilang mga magtutudlo wala motugot nga masayran sa katawhan ang kabahin sa ilang mga tinguha; busa hilom silang nagpakisayod sa mga hunahuna sa tanang katawhan.

Ug nahitabo nga human sila masayod sa mga hunahuna sa tanang katawhan, kadtong midapig sa mga pulong nga gipamulong ni Alma ug sa iyang kaigsoonan gihinginlan gikan sa maong yuta; ug daghan sila; ug nangadto usab sila sa yuta sa Jershon.

Ug nahitabo nga si Alma ug ang iyang kaigsoonan nangalagad kanila.

Karon ang katawhan nga Zoramita nasuko sa katawhan ni Ammon nga didto sa Jershon, ug ang labaw nga magmamando sa mga Zoramita, nga usa ka daotan kaayo nga tawo, mipahibalo ngadto sa katawhan ni Ammon nga nagtinguha nga ilang palayason gikan sa ilang yuta kadtong tanan nga gikan kanila nga mianha sa ilang yuta.

Ug militok siya og daghang pagpanghulga batok kanila. Ug karon ang katawhan ni Ammon wala mahadlok sa ilang mga pulong; busa wala sila mosalikway kanila, apan sila midawat sa tanang kabos nga mga Zoramita nga miduol kanila; ug sila miamuma kanila, ug misinina kanila, ug mihatag kanila og mga yuta alang sa ilang kabilin; ug sila mialagad kanila sumala sa ilang mga gikinahanglan.

Alma 35

Now it came to pass that after Amulek had made an end of these words, they withdrew themselves from the multitude and came over into the land of Jershon.

Yea, and the rest of the brethren, after they had preached the word unto the Zoramites, also came over into the land of Jershon.

And it came to pass that after the more popular part of the Zoramites had consulted together concerning the words which had been preached unto them, they were angry because of the word, for it did destroy their craft; therefore they would not hearken unto the words.

And they sent and gathered together throughout all the land all the people, and consulted with them concerning the words which had been spoken.

Now their rulers and their priests and their teachers did not let the people know concerning their desires; therefore they found out privily the minds of all the people.

And it came to pass that after they had found out the minds of all the people, those who were in favor of the words which had been spoken by Alma and his brethren were cast out of the land; and they were many; and they came over also into the land of Jershon.

And it came to pass that Alma and his brethren did minister unto them.

Now the people of the Zoramites were angry with the people of Ammon who were in Jershon, and the chief ruler of the Zoramites, being a very wicked man, sent over unto the people of Ammon desiring them that they should cast out of their land all those who came over from them into their land.

And he breathed out many threatenings against them. And now the people of Ammon did not fear their words; therefore they did not cast them out, but they did receive all the poor of the Zoramites that came over unto them; and they did nourish them, and did clothe them, and did give unto them lands for their inheritance; and they did administer unto them according to their wants.

10 Ngayon, pinukaw nito ang mga Zoramita na magalit laban sa mga tao ni Ammon, at sila ay nagsimulang sumama sa mga Lamanita at pukawin din silang magalit laban sa kanila.

11 At sa gayon ang mga Zoramita at ang mga Lamanita ay nagsimulang maghanda para sa digmaan laban sa mga tao ni Ammon, at laban din sa mga Nephita.

12 At sa gayon nagtapos ang ikalabimpitong taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

13 At nilisan ng mga tao ni Ammon ang lupain ng Jerson, at nagtungo sa lupain ng Melek, at nagbigay-daan sa lupain ng Jerson sa mga hukbo ng mga Nephita, upang sila ay makipaglaban sa mga hukbo ng mga Lamanita at sa mga hukbo ng mga Zoramita; at sa gayon nagsimula ang isang digmaan sa pagitan ng mga Lamanita at ng mga Nephita, sa ikalabingwalong taon ng panunungkulan ng mga hukom; at isang ulat ng kanilang mga digmaan ang ibibigay pagkaraan nito.

14 At si Alma, at si Ammon, at ang kanilang mga kapatid, at gayundin ang dalawang anak na lalaki ni Alma ay nagsibalik sa lupain ng Zarahemla, matapos na maging mga kasangkapan sa mga kamay ng Diyos sa pagdadala ng marami sa mga Zoramita sa pagsisisi; at kasindami ng nadala sa pagsisisi ang itinaboy palabas ng kanilang lupain; datapwat sila ay nagkaroon ng mga lupain na kanilang mana sa lupain ng Jerson, at sila ay humawak ng mga sandata upang ipagtanggol ang kanilang sarili, at kanilang mga asawa, at mga anak, at kanilang mga lupain.

15 Ngayon, si Alma, nagdadalamhati dahil sa kasamaan ng kanyang mga tao, oo, dahil sa mga digmaan, at sa mga pagdanak ng dugo, at sa mga alitan na nasa kanila; at matapos na maipahayag ang salita, o isugo upang ipahayag ang salita sa lahat ng tao sa lahat ng lungsod; at nakikitang ang mga puso ng mga tao ay nagsimulang maging matitigas, at na nagsimula silang magdamdam dahil sa kahigpitan ng salita, ang kanyang puso ay labis na nalungkot.

Karon nakapasuko kini sa mga Zoramita batok sa katawhan ni Ammon, ug misugod sila sa pakigsagol sa mga Lamanita ug aron usab masuko sila batok kanila.

Ug sa ingon niana ang mga Zoramita ug ang mga Lamanita misugod sa paghimo og mga pagpangandam alang sa gubat batok sa katawhan ni Ammon, ug usab batok sa mga Nephita.

Ug sa ingon niana natapos ang ikanapulo ug pito nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi.

Ug ang katawhan ni Ammon mibiya gikan sa yuta sa Jershon, ug nangadto sa yuta sa Melek, ug mihatag og luna sa Jershon alang sa kasundalohan sa mga Nephita, aron makig-away sila sa kasundalohan sa mga Lamanita ug sa kasundalohan sa mga Zoramita; ug sa ingon niana nagsugod ang usa ka gubat tali sa mga Lamanita ug sa mga Nephita, sa ikanapulo ug walo nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom; ug usa ka asoy sa ilang mga gubat ihatag human niini.

Ug si Alma, ug si Ammon, ug ang ilang kaigsoonan, ug usab ang duha ka anak ni Alma nga lalaki mibalik sa yuta sa Zarahemla, human mahimong mga instrumento sa mga kamot sa Dios sa pagdala og daghan nga Zoramita ngadto sa paghinulsol; ug ingon ka daghan sa nadala sa paghinulsol gipapahawa gikan sa ilang yuta; apan sila adunay mga yuta alang sa ilang kabilin sa yuta sa Jershon, ug mikuha sila og mga hinagiban aron sa pagpanalipod sa ilang mga kaugalingon, ug sa ilang mga asawa, ug mga anak, ug sa ilang mga yuta.

Karon si Alma, nga magul-anon tungod sa kadaotan sa iyang katawhan, oo tungod sa mga gubat, ug mga pagpaagas sa dugo, ug sa mga panagbingkil nga anaa taliwala kanila; ug tungod kay nakapahayag na sa pulong, o gipadala aron sa pagsangyaw sa pulong, taliwala sa tanang katawhan sa matag siyudad; ug nagtan-aw nga ang mga kasingkasing sa katawhan misugod sa pagkatig-a, ug nga sila misugod sa pagkasilo tungod sa pagkahigpit sa pulong, ang iyang kasingkasing nagmasulub-on sa hilabihan.

Now this did stir up the Zoramites to anger against the people of Ammon, and they began to mix with the Lamanites and to stir them up also to anger against them.

And thus the Zoramites and the Lamanites began to make preparations for war against the people of Ammon, and also against the Nephites.

And thus ended the seventeenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And the people of Ammon departed out of the land of Jershon, and came over into the land of Melek, and gave place in the land of Jershon for the armies of the Nephites, that they might contend with the armies of the Lamanites and the armies of the Zoramites; and thus commenced a war betwixt the Lamanites and the Nephites, in the eighteenth year of the reign of the judges; and an account shall be given of their wars hereafter.

And Alma, and Ammon, and their brethren, and also the two sons of Alma returned to the land of Zarahemla, after having been instruments in the hands of God of bringing many of the Zoramites to repentance; and as many as were brought to repentance were driven out of their land; but they have lands for their inheritance in the land of Jershon, and they have taken up arms to defend themselves, and their wives, and children, and their lands.

Now Alma, being grieved for the iniquity of his people, yea for the wars, and the bloodsheds, and the contentions which were among them; and having been to declare the word, or sent to declare the word, among all the people in every city; and seeing that the hearts of the people began to wax hard, and that they began to be offended because of the strictness of the word, his heart was exceedingly sorrowful.

Anupa't kanyang iniutos na sama-samang magtipon ang kanyang mga anak na lalaki, upang maibigay niya sa bawat isa sa kanila ang kani-kanyang tungkulin, nang magkakahiwalay, hinggil sa mga bagay na nauukol sa katwiran. At kami ay may ulat ng kanyang mga kautusan na ibinigay niya sa kanila ayon sa kanyang sariling talaan.

Busa, misugo siya nga ang iyang mga anak nga lalaki magpundok, aron makahatag siya sa matag usa kanila sa iyang katungdanan, sa tinagsa-tagsa, mahitungod sa mga butang kabahin sa pagkamatarong. Ug kami adunay asoy sa iyang mga sugo, nga iyang gihatag kanila sumala sa iyang kaugalingon nga talaan.

Therefore, he caused that his sons should be gathered together, that he might give unto them every one his charge, separately, concerning the things pertaining unto righteousness. And we have an account of his commandments, which he gave unto them according to his own record.

Ang mga kautusan ni Alma sa kanyang anak na si Helaman.

Alma 36

- 1 Anak ko, pakinggan ang aking mga salita; sapagkat ipinapangako ko sa iyo na yamang sinusunod mo ang mga kautusan ng Diyos, ikaw ay uunlad sa lupain.
- 2 Nais kong gawin mo ang tulad ng ginawa ko, sa pag-alala sa pagkabihag ng ating mga ama; sapagkat sila ay nasa pagkaalipin, at walang sinumang makapagpapalaya sa kanila maliban sa Diyos ni Abraham, at sa Diyos ni Isaac, at sa Diyos ni Jacob; at tunay na kanyang hinango sila sa kanilang mga paghihirap.
- 3 At ngayon, O anak kong Helaman, dinggin, ikaw ay nasa iyong kabataan, at kaya nga, nagsusumamo ako sa iyo na pakinggan mo ang aking mga salita at matuto sa akin; sapagkat nalalaman ko na sinumang magbibigay ng kanyang tiwala sa Diyos ay tutulungan sa kanilang mga pagsubok, at kanilang mga suliranin, at kanilang mga paghihirap, at dadakilain sa huling araw.
- 4 At hindi ko nais na isipin mong nalalaman ko ito sa aking sarili—hindi sa temporal kundi sa espirituwal, hindi sa makamundong kaisipan kundi sa Diyos.
- 5 Ngayon, dinggin, sinasabi ko sa iyo, kung hindi ako isinilang sa Diyos ay hindi ko sana nalaman ang mga bagay na ito; subalit ginawa ng Diyos, sa pamamagitan ng bibig ng kanyang banal na anghel, na ipaalam ang mga bagay na ito sa akin, hindi dahil sa karapat-dapat ang aking sarili;
- 6 Sapagkat naglakbay akong kasama ang mga anak na lalaki ni Mosias, naghahangad na wasakin ang simbahan ng Diyos; subalit dinggin, isinugo ng Diyos ang kanyang banal na anghel upang pigilan kami sa daraanan.
- 7 At dinggin, siya ay nangusap sa amin, tulad ng tinig ng kulog, at ang buong lupa ay nayanig sa ilalim ng aming mga paa; at kaming lahat ay nalugmok sa lupa, sapagkat ang takot sa Panginoon ay nanaig sa amin.
- 8 Subalit dinggin, sinabi ng tinig sa akin: Bumangon. At bumangon ako at tumayo, at namasdan ang anghel.
- 9 At sinabi niya sa akin: Kahit naisin mo man sa iyong sarili na mamatay, huwag nang hangarin pang wasakin ang simbahan ng Diyos.

Ang mga sugo ni Alma ngadto sa iyang anak nga lalaki nga si Helaman.

Alma 36

Akong anak, paminaw sa akong mga pulong; kay manumpa ko kanim, nga kon motuman ka sa mga sugo sa Dios mouswag ka dinhi sa yuta.

Manghinaot ko nga ikaw mobuhat sumala sa akong gibuh, sa paghinumdom sa pagkabihag sa atong mga amahan; kay sila naulipon, ug walay makaluwas kanila gawas sa Dios ni Abraham, ug sa Dios ni Isaac, ug sa Dios ni Jacob; ug giluwag gayod niya sila sa ilang mga kasakit.

Ug karon, O Helaman akong anak, tan-awa, ikaw anaa sa imong kabatan-on, ug busa, mangamuyo ako kanim nga pamation nimo ang akong mga pulong ug magkat-on kanako; kay nasayod ako nga si bisan kinsa nga mosalig sa Dios pagasuportahan sa ilang mga pagsulay, ug sa ilang mga kasamok, ug sa ilang mga kasakit, ug pagabayawon sa kataposang adlaw.

Ug dili ko buot nga ikaw maghunahuna nga nasayod ako sa akong kaugalingon—dili sa temporal apan sa espirituhanon, dili sa kalibotanong nga hunahuna apan sa Dios.

Karon, tan-awa, sultihan ko ikaw, kon wala pa ko matawo sa Dios wala unta ako masayod niining mga butanga; apan ang Dios, pinaagi sa ba-ba sa iyang balaan nga anghel, mipahibalo niining mga butanga kanako, dili sa bisan unsa nga katakos sa akong kaugalingon;

Kay mikuyog ako sa mga anak nga lalaki ni Mosiah, nagtinguha sa paglaglag sa simbahan sa Dios; apan tan-awa, mipadala ang Dios sa iyang balaan nga anghel aron sa pagsanta kanamo diha sa among agianan.

Ug tan-awa, namulong siya kanamo, ingon og tingog kini sa dugdog, ug ang tibuok yuta nauyog ilawom sa among mga tiil; ug nangatumba kaming tanan sa yuta, kay ang kahadlok ngadto sa Ginoo miabot kanamo.

Apan tan-awa, ang tingog miingon ngari kanako: Bangon. Ug mibangon ug mitindog ako, ug nakita ang anghel.

Ug miingon siya kanako: Kon ikaw sa imong kaugalingon buot nga malaglag, ayaw na tinguhaa ang paglaglag sa simbahan sa Dios.

The commandments of Alma to his son Helaman.

Alma 36

My son, give ear to my words; for I swear unto you, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land.

I would that ye should do as I have done, in remembering the captivity of our fathers; for they were in bondage, and none could deliver them except it was the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and he surely did deliver them in their afflictions.

And now, O my son Helaman, behold, thou art in thy youth, and therefore, I beseech of thee that thou wilt hear my words and learn of me; for I do know that whosoever shall put their trust in God shall be supported in their trials, and their troubles, and their afflictions, and shall be lifted up at the last day.

And I would not that ye think that I know of myself—not of the temporal but of the spiritual, not of the carnal mind but of God.

Now, behold, I say unto you, if I had not been born of God I should not have known these things; but God has, by the mouth of his holy angel, made these things known unto me, not of any worthiness of myself;

For I went about with the sons of Mosiah, seeking to destroy the church of God; but behold, God sent his holy angel to stop us by the way.

And behold, he spake unto us, as it were the voice of thunder, and the whole earth did tremble beneath our feet; and we all fell to the earth, for the fear of the Lord came upon us.

But behold, the voice said unto me: Arise. And I arose and stood up, and beheld the angel.

And he said unto me: If thou wilt of thyself be destroyed, seek no more to destroy the church of God.

10 At ito ay nangyari na nalugmok ako sa lupa; at ito ay sa loob ng tatlong araw at tatlong gabi na hindi ko maibuka ang aking bibig, ni hindi ko magamit ang aking mga paa.

11 At ang anghel ay nangusap pa ng maraming bagay sa akin, na narinig ng aking mga kapatid, subalit hindi ko narinig ang mga ito; sapagkat nang marinig ko ang mga salitang—Kahit naisin mo man sa iyong sarili na mamatay, huwag nang hangarin pang wasakin ang simbahan ng Diyos—ako ay nakadama ng malaking takot at panggigilalas na baka ako ay mamatay, kung kaya't ako ay nalugmok sa lupa at wala na akong narinig pa.

12 Subalit ako ay giniyagis ng walang hanggang pagdurusa, sapagkat ang kaluluwa ko ay sinuyod sa pinakamasidhing sakit at giniyagis ng lahat ng aking kasalanan.

13 Oo, naalala ko ang lahat ng aking mga kasalanan at kasamaan, kung saan ako ay pinarusahan ng mga pasakit ng impiyerno; oo, nabatid ko na ako ay naghimagsik laban sa aking Diyos, at na hindi ko sinunod ang kanyang mga banal na kautusan.

14 Oo, at pinaslang ko ang marami sa kanyang mga anak, o hustong sabihin na, inakay silang palayo tungo sa pagkawasak; oo, at sa madaling salita, naging labis ang aking kasamaan, na ang isipin lamang na magtungo sa kinaroroonan ng aking Diyos ay gumiyagis sa aking kaluluwa nang may hindi maipaliwanag na kilabot.

15 O, naisip ko na ako nawa ay palayasin at maglaho kapwa sa kaluluwa at katawan, nang hindi ako madalang tumayo sa harapan ng aking Diyos, upang hatulan sa aking mga gawa.

16 At ngayon, sa loob ng tatlong araw at tatlong gabi ay giniyagis ako, maging ng mga pasakit ng isang isinumpang kaluluwa.

17 At ito ay nangyari na habang nasa gayon akong paggiyagis ng pagdurusa, samantalang ako ay sinasaktan ng alaala ng marami kong kasalanan, dinggin, naalala ko ring narinig ang aking ama na nagpropesiya sa mga tao hinggil sa pagparito ng isang Jesucristo, isang Anak ng Diyos, na magbabayad-sala para sa mga kasalanan ng sanlibutan.

Ug nahitabo nga natumba ako sa yuta; ug sulod kadto sa tulo ka adlaw ug tulo ka gabii nga dili na mabuka ang akong babaa, ni ako makagamit sa mga bahin sa akong lawas.

Ug ang anghel misulti og dugang nga mga butang kanako, nga nadungog sa akong kaiguonan, apan wala ako makadungog niini; kay sa dihang nakadungog ko sa mga pulong nga—Kon ikaw sa imong kaugalingon buot man nga malaglag, ayaw na lamang tinguhaa ang paglaglag sa simbahan sa Dios—giabot ako og dakong kahadlok ug katingala basin pa unya og pagalaglagon ako, dayon natumba ako sa yuta ug wala na ko makadungog.

Apan gisakit ako sa mahangtorong kahamol, kay gihamol ang akong kalag sa hilabihan gayod ug gisakit tungod sa tanan nakong sala.

Oo, nakahinumdom ako sa akong tanan nga sala ug kadaotan, diin gihamol ako uban sa mga kasakit sa impiyerno; oo, akong nakita nga misukol ako batok sa akong Dios, ug nga wala ko motuman sa iyang balaan nga mga sugo.

Oo, ug akong napatay ang daghan sa iyang mga anak, o gidala sila sa kalaglagan; oo, ug sa katapusan hilabihan ang akong kadaotan, nga ang paghunahuna pa lang sa pagsulod ngadto sa presensya sa akong Dios misakit pagayo sa akong kalag uban sa dili matukib nga kalisang.

O, naghunahuna ako, nga ako unta kon mahimo hinginlan ug dili na igkita lakip ang kalag ug lawas, aron dili na ako pabarogon sa presensya sa akong Dios, aron hukman sa akong mga binuhatan.

Ug karon, gisakit ako sulod sa tulo ka adlaw ug tulo ka gabii, gani sa mga kasakit sa usa ka gipanghimaraot nga kalag.

Ug nahitabo nga samtang gisakit ako sa ingon niana nga kahamol, samtang ako gisamol sa panumdoman sa daghan nako nga sala, tan-awa, nahinumdom usab ako nga nakadungog sa akong amahan nga nanagna ngadto sa katawhan kabahin sa pag-anhi sa usa ka Jesukristo, usa ka Anak sa Dios, sa pagtubos sa mga sala sa kalibotan.

And it came to pass that I fell to the earth; and it was for the space of three days and three nights that I could not open my mouth, neither had I the use of my limbs.

And the angel spake more things unto me, which were heard by my brethren, but I did not hear them; for when I heard the words—If thou wilt be destroyed of thyself, seek no more to destroy the church of God—I was struck with such great fear and amazement lest perhaps I should be destroyed, that I fell to the earth and I did hear no more.

But I was racked with eternal torment, for my soul was harrowed up to the greatest degree and racked with all my sins.

Yea, I did remember all my sins and iniquities, for which I was tormented with the pains of hell; yea, I saw that I had rebelled against my God, and that I had not kept his holy commandments.

Yea, and I had murdered many of his children, or rather led them away unto destruction; yea, and in fine so great had been my iniquities, that the very thought of coming into the presence of my God did rack my soul with inexpressible horror.

Oh, thought I, that I could be banished and become extinct both soul and body, that I might not be brought to stand in the presence of my God, to be judged of my deeds.

And now, for three days and for three nights was I racked, even with the pains of a damned soul.

And it came to pass that as I was thus racked with torment, while I was harrowed up by the memory of my many sins, behold, I remembered also to have heard my father prophesy unto the people concerning the coming of one Jesus Christ, a Son of God, to atone for the sins of the world.

18 Ngayon, nang labis na natuon ang aking isipan sa kaisipang ito, nagsumamo ako sa aking puso: O Jesus, kayo po na Anak ng Diyos, kaawaan po ako, na nasa kasukdulan ng kapaitan, at napalilibutan ng walang katapusang tanikala ng kamatayan.

19 At ngayon, dinggin, nang maisip ko ito, hindi ko na naalala pa ang aking mga pasakit; oo, hindi na ako nagiyagis pa ng alaala ng aking mga kasalanan.

20 At o, anong galak, at anong kagilangilalas na liwanag ang namasdan ko; oo, ang kaluluwa ko ay napuspos ng kagalakan na kasinsidhi ng aking pasakit!

21 Oo, sinasabi ko sa iyo, anak ko, na wala nang maaaring maging kasinghapdi at kasimpait ng aking mga pasakit. Oo, at muli, sinasabi ko sa iyo, anak ko, na sa kabilang dako, wala nang maaaring maging kasingganda at kasintamis ng aking kagalakan.

22 Oo, inakala kong nakita ko, maging tulad ng nakita ng ating amang si Lehi, ang Diyos na nakaupo sa kanyang trono, napaliligiran ng hindi mabilang na lipumpon ng mga anghel, na nasa ayos ng pag-awit at pagpupuri sa kanilang Diyos; oo, at ang aking kaluluwa ay nag-asam na maparoon.

23 Subalit dinggin, muling nanumbalik sa aking mga biyas ang mga lakas nito, at tumayo ako sa aking mga paa, at ipinahayag sa mga tao na ako ay isinilang sa Diyos.

24 Oo, at magmula noon maging hanggang sa ngayon, ako ay gumawa nang walang tigil, upang makapagdala ako ng mga kaluluwa tungo sa pagsisisi; upang sila ay madala ko na makatikim ng labis na kagalakan na aking natikman; upang sila rin ay isilang sa Diyos, at mapuspos ng Espiritu Santo.

25 Oo, at ngayon, dinggin, O anak ko, binigyan ako ng Panginoon ng labis na kagalakan sa bunga ng aking mga pagpapagod;

26 Sapagkat dahil sa salitang ibinahagi niya sa akin, dinggin, marami ang isinilang sa Diyos, at nakatikim tulad ng natikman ko, at nakakita nang mata sa mata tulad ng nakita ko; kaya nga, nalalaman nila ang mga bagay na ito na sinasabi ko, tulad ng pagkaalam ko; at ang kaalamang taglay ko ay sa Diyos.

Karon, samtang ang akong hunahuna nakatutok niini, nangamuyo ko sulod sa akong kasingkasing: O Jesus, ikaw nga Anak sa Dios, kaloy-i ako, kinsa ania sa apdo sa kapaitan, ug giliyokan sa walay kataposang mga kadena sa kamatayan.

Ug karon, tan-awa, sa dihang naghunahuna ko niini, wala na ako makahinundom sa akong mga kasakit; oo, wala na ako hasola sa panumdoman sa akong mga sala.

Ug, pagkadako sa kamaya, nga akong gibati, ug pagkakakahibulongan nga kahayag ang akong nakita; oo, ang akong kalag napuno sa kamaya nga milabaw sa akong kasakit!

Oo, sultihan ko ikaw, akong anak, nga wala nay labaw ka hapdos ug labaw ka pait sama sa akong mga kasakit. Oo, ug usab sultihan ko ikaw, akong anak, nga sa laing bahin, wala nay labaw ka talagsaon ug makapahimuot sama katam-is sa akong kamaya.

Oo, ingon og akong nakita, ang sama sa nakita sa atong amahan nga si Lehi, ang Dios nga naglingkod sa iyang trono, gilibotan sa dili maihap nga katigoman sa mga anghel, sa kahimtang nga nanag-awit ug nanagdayeg sa ilang Dios; oo, ug ang akong kalag naghandom nga maadto didto.

Apan tan-awa, ang akong mga kamot ug mga tiil gibalikan sa ilang kusog pag-usab, ug mibarog ako sa akong mga tiil, ug mipakita sa katawhan nga ako natawo sa Dios.

Oo, ug sukad nianang panahona gani hangtod karon, naghago ako sa walay paghunong, aron makadala ako og mga kalag ngadto sa paghinulsol; aron madala nako sila sa pagtilaw sa hilabihan nga kamaya nga akong natilawan; aron sila usab matawo sa Dios, ug mapuno sa Espiritu Santo.

Oo, ug karon tan-awa, O akong anak, ang Ginoo mihatag kanako og hilabihan nga kamaya tungod sa bunga sa akong mga kahago;

Kay tungod sa pulong nga iyang gihatag kanako, tan-awa, daghan ang natawo sa Dios, ug nakatilaw sama sa akong natilawan, ug nakakita sama sa akong nakita; busa nasayod sila niini nga mga butang nga akong gisulti, sama sa akong nasayran; ug sa kahibalo nga ania kanako gikan sa Dios.

Now, as my mind caught hold upon this thought, I cried within my heart: O Jesus, thou Son of God, have mercy on me, who am in the gall of bitterness, and am encircled about by the everlasting chains of death.

And now, behold, when I thought this, I could remember my pains no more; yea, I was harrowed up by the memory of my sins no more.

And oh, what joy, and what marvelous light I did behold; yea, my soul was filled with joy as exceeding as was my pain!

Yea, I say unto you, my son, that there could be nothing so exquisite and so bitter as were my pains. Yea, and again I say unto you, my son, that on the other hand, there can be nothing so exquisite and sweet as was my joy.

Yea, methought I saw, even as our father Lehi saw, God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels, in the attitude of singing and praising their God; yea, and my soul did long to be there.

But behold, my limbs did receive their strength again, and I stood upon my feet, and did manifest unto the people that I had been born of God.

Yea, and from that time even until now, I have labored without ceasing, that I might bring souls unto repentance; that I might bring them to taste of the exceeding joy of which I did taste; that they might also be born of God, and be filled with the Holy Ghost.

Yea, and now behold, O my son, the Lord doth give me exceedingly great joy in the fruit of my labors;

For because of the word which he has imparted unto me, behold, many have been born of God, and have tasted as I have tasted, and have seen eye to eye as I have seen; therefore they do know of these things of which I have spoken, as I do know; and the knowledge which I have is of God.

27 At ako ay tinulungan habang dumaranas ng lahat ng uri ng mga pagsubok at suliranin, oo, at sa lahat ng uri ng paghihirap; oo, pinalaya ako ng Diyos mula sa bilangguan, at mula sa mga gapos, at mula sa kamatayan; oo, at ibinibigay ko ang aking tiwala sa kanya, at ako ay patuloy niyang ililigtas.

28 At nalalaman ko na ako ay kanyang ibabangon sa huling araw, upang manahang kasama niya sa kaluwalhatian; oo, at pupurihin ko siya magpakailanman, sapagkat inilabas niya ang ating mga ama sa Egipto, at ipinalamon niya ang mga taga-Egipto sa Dagat na Pula; at kanyang inakay sila tungo sa lupang pangako sa pamamagitan ng kanyang kapangyarihan; oo, at kanyang pinalaya sila mula sa pagkaalipin at pagkabihag sa panapanahon.

29 Oo, at inilabas din niya ang ating mga ama sa lupain ng Jerusalem; at pinalaya rin niya sila, sa pamamagitan ng kanyang walang katapusang kapangyarihan, sa pagkaalipin at pagkabihag, sa panapanahon maging hanggang sa ngayon; at parati kong pinananatili sa aking alaala ang kanilang pagkabihag; oo, nararapat mo ring panatilihin sa alaala, tulad ng ginawa ko, ang kanilang pagkabihag.

30 Subalit dinggin, anak ko, hindi lamang ito; sapagkat nararapat mong malaman na tulad ko na yamang sinusunod mo ang mga kautusan ng Diyos, ikaw ay uunlad sa lupain; at nararapat mo ring malaman na yamang hindi mo sinusunod ang mga kautusan ng Diyos, ikaw ay itatakwil mula sa kanyang harapan. Ngayon, ito ay ayon sa kanyang salita.

Ug gibuligan ako samtang anaa ubos sa mga pagsulay ug mga kasamok sa matag matang, oo ug pinaagi sa tanang matang sa mga kasakit; oo, ang Dios miluwas kanako gikan sa bilangguan, ug gikan sa mga gapos, ug gikan sa kamatayan; oo, ug akong ibutang ang akong pagsalig diha kaniya, ug sa gihapon moluwas siya kanako.

Ug nasayod ako nga siya mobayaw kanako sa kataposang adlaw, aron mopuyo uban kaniya sa himaya; oo, ug magadayeg ako kaniya sa kahangtoran, kay gidala niya ang atong mga amahan gikan sa Ehipto, ug gilubong niya ang mga Ehiptohanon didto sa Pulang Dagat; ug siya migiya kanila pinaagi sa iyang gahom ngadto sa gisaad nga yuta; oo, ug giluwat niya sila gikan sa pagkaulipon ug pagkabihag matag karon ug unya.

Oo, ug gidala usab niya ang atong mga amahan gikan sa yuta sa Jerusalem; ug siya usab, pinaagi sa iyang walay katapusan nga gahom, miluwas kanila gikan sa pagkaulipon ug pagkabihag, matag karon ug unya gani hangtod karong adlaw; ug kanunay nagbaton ako og panumdoman sa ilang pagkabihag; oo, ug kamo angay usab nga magbaton og panumdoman, sama sa akong gibuhay, sa ilang pagkabihag.

Apan tan-awa, akong anak, dili kini mao ang tanan; kay angay kang masayod sama sa akong nasayran, nga kon tumanon nimo ang mga sugo sa Dios mouswag ka dinhi sa yuta; ug angay ka usab nga masayod, nga kon dili nimo tumanon ang mga sugo sa Dios isalikway ikaw gikan sa iyang atubangan. Karon sumala kini sa iyang pulong.

And I have been supported under trials and troubles of every kind, yea, and in all manner of afflictions; yea, God has delivered me from prison, and from bonds, and from death; yea, and I do put my trust in him, and he will still deliver me.

And I know that he will raise me up at the last day, to dwell with him in glory; yea, and I will praise him forever, for he has brought our fathers out of Egypt, and he has swallowed up the Egyptians in the Red Sea; and he led them by his power into the promised land; yea, and he has delivered them out of bondage and captivity from time to time.

Yea, and he has also brought our fathers out of the land of Jerusalem; and he has also, by his everlasting power, delivered them out of bondage and captivity, from time to time even down to the present day; and I have always retained in remembrance their captivity; yea, and ye also ought to retain in remembrance, as I have done, their captivity.

But behold, my son, this is not all; for ye ought to know as I do know, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and ye ought to know also, that inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence. Now this is according to his word.

Alma 37

- 1 At ngayon, anak kong Helaman, inuutusan kitang kunin mo ang mga talaang ipinagkatiwala sa akin;
- 2 At inuutusan din kita na mag-ingat ka ng isang tala ng mga taong ito, tulad ng ginawa ko, sa mga lamina ni Nephi, at panatilihing banal ang lahat ng bagay na ito na aking iningatan, maging tulad ng pag-iingat ko sa mga ito; sapagkat ang mga ito ay iniingatan para sa isang matalinong layunin.
- 3 At ang mga laminang tansong ito, na naglalaman ng mga inukit na ito, na naglalaman ng mga tala ng mga banal na kasulatan sa mga yaon, na naglalaman ng talaangkangan ng ating mga ninuno, maging mula pa sa simula—
- 4 Dinggin, ipinropesiya ng ating mga ama na ang mga ito ay iingatan at ipapaspasa sa bawat sali't salinlahi, at iingatan at pangangalagaan ng kamay ng Panginoon hanggang sa ang mga ito ay maipahayag sa lahat ng bansa, lahi, wika, at tao, upang malaman nila ang mga hiwagang nilalaman niyon.
- 5 At ngayon, dinggin, kung iingatan ang mga ito ay kinakailangang mapanatili nito ang kanilang kinang; oo, at mapananatili ng mga ito ang kanilang kinang; oo, at gayundin ang lahat ng laminang naglalaman ng yaong banal na kasulatan.
- 6 Ngayon, maaaring ipalagay mo na ito ay kahangalan sa akin; subalit dinggin, sinasabi ko sa iyo, na sa pamamagitan ng maliliit at mga karaniwang bagay naisasakatuparan ang mga dakilang bagay; at ang maliliit na pamamaraan sa maraming pagkakataon ay tumutulig sa marurunong.
- 7 At ang Panginoong Diyos ay nagsasagawa ng mga pamamaraan upang isakatuparan ang kanyang mga dakila at walang hanggang layunin; at sa pamamagitan ng napakaliliit na pamamaraan ay tinutulig ng Panginoon ang marurunong at isinasakatuparan ang kaligtasan ng maraming kaluluwa.

Alma 37

Ug karon, Helaman akong anak, mosugo ko kanimong mga dad-on nimo ang mga talaan nga gisalig ngari kanako;

Ug mosugo usab ako kanimong mga isulat nimo ang usa ka talaan niini nga katawhan, sumala sa akong gibuhad, diha sa mga palid ni Nephi, ug himoong sagrado kining tanan nga butang nga akong giampingan, gani sama sa akong pagtipig niini; kay alang kini sa usa ka maalamon nga katuyoan nga kini gitipigan.

Ug kini nga mga palid nga tumbaga, nga naglakip niini nga mga kinulit, nga adunay mga talaan sa balaan nga mga kasulatan diha niini, nga adunay kasaysayan sa kagikanan sa atong mga katigulangan, bisan gikan sa sinugdanan —

Tan-awa, gipanagna na kini sa atong mga amahan, nga kinahanglan ampingan nila ug ihatag gikan sa usa ka kaliwatan ngadto sa lain, ug ampingan ug tipigan pinaagi sa kamot sa Ginoo hangtod nga motungha kini ngadto sa matag kanasoran, kaliwatan, pinulongan, ug katawhan, aron masayod sila sa mga misteryo nga nalakip diha niini.

Ug karon tan-awa, kon tipigan kini kinahanglan nga magpabilin ang kasinaw niini; oo, ug magpabilin diha niini ang ilang kasinaw; oo, ug usab ang tanang palid nga naglakip nianang balaan nga sinulat.

Karon tingali ikaw magdahom nga binuang kini ngari kanako; apan tan-awa sultihan ko ikaw, nga pinaagi sa gagmay ug yanong mga butang, mahitabo ang dagkong mga butang; ug ang gagmayng mga paagi sa daghan nga higayon molibog sa maalamon.

Ug ang Ginoong Dios mohimo og pamaagi aron sa pagpahitabo sa iyang mahinungdanon ug walay kataposang mga katuyoan; ug pinaagi sa gagmay nga pamaagi ang Ginoo molibog sa maalamon ug mopahitabo sa kaluwasan sa daghan nga kalag.

Alma 37

And now, my son Helaman, I command you that ye take the records which have been entrusted with me;

And I also command you that ye keep a record of this people, according as I have done, upon the plates of Nephi, and keep all these things sacred which I have kept, even as I have kept them; for it is for a wise purpose that they are kept.

And these plates of brass, which contain these engravings, which have the records of the holy scriptures upon them, which have the genealogy of our forefathers, even from the beginning—

Behold, it has been prophesied by our fathers, that they should be kept and handed down from one generation to another, and be kept and preserved by the hand of the Lord until they should go forth unto every nation, kindred, tongue, and people, that they shall know of the mysteries contained thereon.

And now behold, if they are kept they must retain their brightness; yea, and they will retain their brightness; yea, and also shall all the plates which do contain that which is holy writ.

Now ye may suppose that this is foolishness in me; but behold I say unto you, that by small and simple things are great things brought to pass; and small means in many instances doth confound the wise.

And the Lord God doth work by means to bring about his great and eternal purposes; and by very small means the Lord doth confound the wise and bringeth about the salvation of many souls.

8 At ngayon, sa simula pa ay karunungan na ito sa Diyos na pangalagaan ang mga bagay na ito; sapagkat dinggin, pinalawak ng mga ito ang alaala ng mga taong ito, oo, at napaniwala ang marami sa kamalian ng kanilang mga gawain, at sila ay dinala sa kaalaman ng kanilang Diyos tungo sa kaligtasan ng kanilang mga kaluluwa.

9 Oo, sinasabi ko sa iyo, kung hindi dahil sa mga bagay na ito na nilalaman ng mga talaang ito, na nasa mga laminang ito, ay hindi sana napaniwala ni Ammon at ng kanyang mga kapatid ang napakaraming libu-libo sa mga Lamanita sa kamalian ng kaugalian ng kanilang mga ama; oo, ang mga talaang ito at ang mga salita nito ang nagdala sa kanila sa pagsisisi; ibig sabihin, sila ay dinala ng mga ito sa kaalaman tungkol sa Panginoon nilang Diyos, at upang magsaya kay Jesucristo na kanilang Manunubos.

10 At sino ang nakaaalam, na marahil, sila ang magiging daan sa pagdadala ng napakaraming libu-libo sa kanila, oo, at marami rin sa libu-libo nating mga kapatid na mga Lamanita ang matitigas ang leeg, na ngayon ay pinatitigas ang kanilang mga puso sa kasalanan at mga kasamaan, sa kaalaman tungkol sa kanilang Manunubos?

11 Ngayon, ang mga hiwagang ito ay hindi pa ganap na ipinaalam sa akin; kaya nga, ako ay magpipigil.

12 At makasasapat na kung sasabihin ko lamang na ang mga ito ay pinangangalagaan dahil sa isang matalinong layunin, na layuning nalalaman ng Diyos; sapagkat siya ay nagpapayo sa karunungan sa lahat ng kanyang mga nilikha, at ang kanyang mga daan ay tuwid, at ang kanyang landas ay isang walang hanggang pag-ikot.

13 O tandaan, tandaan, anak kong Helaman, kung gaano kahigpit ang mga kautusan ng Diyos. At sinabi niya: Kung inyong susundin ang aking mga kautusan, kayo ay uunlad sa lupain—subalit kung hindi mo susundin ang kanyang mga kautusan, ikaw ay itatakwil mula sa kanyang harapan.

14 At ngayon, tandaan, anak ko, na ipinagkatiwala ng Diyos sa iyo ang mga bagay na ito, na mga banal, na pinanatili niyang banal, at kanya ring iingat na pangangalagaan para sa isang matalinong layunin sa kanya, upang maipakita niya ang kanyang kapangyarihan sa mga susunod na salinlahi.

Ug karon, kini sukad pa kaniadto nga kaalam nang daan sa Dios nga kining mga butanga matipigan; kay tan-awa, mipalapad kini sa panumdoman niini nga katawhan, oo, ug mikombinser sa daghan nga dili maayo nilang mga kinaiya, ug midala kanila ngadto sa kahibalo sa ilang Dios ngadto sa kaluwasan sa ilang mga kalag.

Oo, sultihan ko ikaw, kon dili pa tungod niining mga butanga nga anaa sa sulod niining mga talaan, nga anaa niining mga palid, si Ammon ug ang iyang kaigsoonan dili unta makakombinser sa daghan kaayong kaliboan nga mga Lamanita sa sayop nga tradisyon sa ilang mga amahan; oo, kining mga talaan ug ang ilang mga pulong ang midala kanila ngadto sa paghinulsol; mao nga, kini mihatag kanila sa kahibalo sa Ginoo nga ilang Dios, ug sa pagmaya kang Jesukristo nga ilang Manunubos.

Ug kinsay nasayod kon pananglit sila ang mahimong pamaagi nga madala ang daghang kaliboan kanila, oo, ug usab daghang kaliboan sa atong tikig og liog nga kaigsoonan, nga mga Nephita, kinsa karon nagpatig-a sa ilang mga kasingkasing sa pagpakasala ug sa mga kadaotan, ngadto sa kahibalo sa ilang Manunubos?

Karon kini nga mga misteryo wala pa sa hingpit ipahibalo ngari kanako; busa magpugong ako.

Ug tingali igo na kon moingon ko nga giampangan kini alang sa maalamon nga katuyoan, diin nga katuyoan nahibaloan sa Dios; kay siya magatambag man pinaagi sa kaalam sa tanan niyang buhat, ug ang iyang mga dalan higpit, ug ang iyang padulngan usa ka walay kataposang pagtuyok.

O hinumdomi, hinumdomi, akong anak nga Helaman, kon unsa ka higpit ang mga sugo sa Dios. Ug miingon siya: Kon tumanon nimo ang akong mga sugo ikaw mouswag sa yuta—apan kon ikaw dili motuman sa iyang mga sugo isalikway ikaw gikan sa iyang atubangan.

Ug karon hinumdomi, akong anak, nga ang Dios mitugyan kanimo niining mga butanga, nga mga sagrado, nga iyang gitipigan nga sagrado, ug usab nga iyang tipigan ug ampangan alang sa usa ka maalamon nga katuyoan diha kaniya, nga mapakita niya ang iyang gahom ngadto sa umaabot nga mga kaliwatan.

And now, it has hitherto been wisdom in God that these things should be preserved; for behold, they have enlarged the memory of this people, yea, and convinced many of the error of their ways, and brought them to the knowledge of their God unto the salvation of their souls.

Yea, I say unto you, were it not for these things that these records do contain, which are on these plates, Ammon and his brethren could not have convinced so many thousands of the Lamanites of the incorrect tradition of their fathers; yea, these records and their words brought them unto repentance; that is, they brought them to the knowledge of the Lord their God, and to rejoice in Jesus Christ their Redeemer.

And who knoweth but what they will be the means of bringing many thousands of them, yea, and also many thousands of our stiffnecked brethren, the Nephites, who are now hardening their hearts in sin and iniquities, to the knowledge of their Redeemer?

Now these mysteries are not yet fully made known unto me; therefore I shall forbear.

And it may suffice if I only say they are preserved for a wise purpose, which purpose is known unto God; for he doth counsel in wisdom over all his works, and his paths are straight, and his course is one eternal round.

O remember, remember, my son Helaman, how strict are the commandments of God. And he said: If ye will keep my commandments ye shall prosper in the land—but if ye keep not his commandments ye shall be cut off from his presence.

And now remember, my son, that God has entrusted you with these things, which are sacred, which he has kept sacred, and also which he will keep and preserve for a wise purpose in him, that he may show forth his power unto future generations.

15	At ngayon, dinggin, sinasabi ko sa iyo sa pamamagitan ng diwa ng propesiya, na kung ikaw ay lalabag sa mga kautusan ng Diyos, dinggin, ang mga banal na bagay na ito ay kukunin mula sa iyo sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos, at ipauubaya ka kay Satanas, upang salain ka niya na tulad ng ipa sa hangin.	Ug karon tan-awa, isulti ko kanimo pinaagi sa espiritu sa pagpanagna, nga kon ikaw molapas sa mga sugo sa Dios, tan-awa, kining mga butanga nga sagrado pagakuhaon gikan kanimo pinaagi sa gahom sa Dios, ug ikaw itugyan ngadto ni Satanas, aron ayagon ka niya sama sa tipasi nga ipadpad sa hangin.	And now behold, I tell you by the spirit of prophecy, that if ye transgress the commandments of God, behold, these things which are sacred shall be taken away from you by the power of God, and ye shall be delivered up unto Satan, that he may sift you as chaff before the wind.
16	Subalit kung susundin mo ang mga kautusan ng Diyos, at gagawin sa mga banal na bagay na ito ang naaalinsunod sa iniutos sa iyo ng Panginoon, (sapagkat kinakailangan kang magsumamo sa Panginoon para sa lahat ng bagay, anuman ang kinakailangan mong gawin sa mga ito) dinggin, walang kapangyarihan sa lupa o impiyerno ang makakukuha sa mga ito mula sa iyo, sapagkat ang Diyos ay makapangyarihan tungo sa katuparan ng lahat ng kanyang salita.	Apan kon tumanon nimo ang mga sugo sa Dios, ug buhaton kini nga mga butang nga sagrado sumala sa gisugo sa Ginoo kanimo, (kay kinahanglan kang mangaliya sa Ginoo alang sa tanan nga butang bisan unsa pa man ang imong buhaton niini) tan-awa, walay gahom sa yuta o sa impiyerno nga makakuha niini gikan kanimo, kay gamhanan ang Dios ngadto sa pagpatuman sa tanan niyang pulong.	But if ye keep the commandments of God, and do with these things which are sacred according to that which the Lord doth command you, (for you must appeal unto the Lord for all things whatsoever ye must do with them) behold, no power of earth or hell can take them from you, for God is powerful to the fulfilling of all his words.
17	Sapagkat tutuparin niya ang lahat ng kanyang mga pangako na gagawin niya sa iyo, sapagkat tinupad niya ang kanyang mga pangakong ginawa niya sa ating mga ama.	Kay tumanon niya ang tanan niyang mga saad nga iyang gihimo kanimo, kay gituman niya ang iyang mga saad nga gihimo niya ngadto sa atong mga amahan.	For he will fulfil all his promises which he shall make unto you, for he has fulfilled his promises which he has made unto our fathers.
18	Sapagkat siya ay nangako sa kanila na kanyang pangangalagaan ang mga bagay na ito para sa isang matalinong layunin sa kanya, upang maipakita niya ang kanyang kapangyarihan sa mga susunod na salinlahi.	Kay misaad siya kanila nga iyang tipigan kining mga butanga alang sa usa ka maalamon nga katuyoan diha kaniya, aron mapakita niya ang iyang gahom sa umaabot nga kaliwatan.	For he promised unto them that he would preserve these things for a wise purpose in him, that he might show forth his power unto future generations.
19	At ngayon, dinggin, isang layunin ang tinupad na niya, maging sa pagpapanumbalik sa maraming libu-libong Lamanita sa kaalaman ng katotohanan; at ipinakita niya ang kanyang kapangyarihan sa kanila, at kanya pa ring ipakikita ang kanyang kapangyarihan sa kanila hanggang sa mga susunod na salinlahi; kaya nga, ang mga ito ay pangangalagaan.	Ug karon tan-awa, usa ka katuyoan ang iyang natuman, gani ang pagpahiuli sa daghang kaliboan sa mga Lamanita ngadto sa kahibalo sa kamatuoran; ug gipakita niya ang iyang gahom kanila, ug ipakita usab niya ang iyang gahom ngadto sa umaabot nga mga henerasyon; busa kini pagatipigan.	And now behold, one purpose hath he fulfilled, even to the restoration of many thousands of the Lamanites to the knowledge of the truth; and he hath shown forth his power in them, and he will also still show forth his power in them unto future generations; therefore they shall be preserved.
20	Samakatwid, iniuutos ko sa iyo, anak kong Helaman, na maging masigasig ka sa pagtupad sa lahat ng aking mga salita, at na maging masigasig ka sa pagsunod sa mga kautusan ng Diyos na tulad ng nasusulat sa mga ito.	Busa mosugo ko kanimo, Helaman akong anak, nga magkugi ka sa pagtuman sa tanan kong mga pulong, ug magkugi ka sa pagtuman sa mga sugo sa Dios sama sa nahisulat.	Therefore I command you, my son Helaman, that ye be diligent in fulfilling all my words, and that ye be diligent in keeping the commandments of God as they are written.

21 At ngayon, mangungusap ako sa iyo hinggil sa mga yaong dalawampu't apat na lamina, na ingatan mo ang mga ito, upang ang mga hiwaga at ang mga gawain ng kadiliman, at kanilang mga lihim na gawain, o ang mga lihim na gawain ng mga yaong taong nalipol, ay maipaalam sa mga taong ito; oo, lahat ng kanilang mga pagpaslang, at panloloob, at kanilang mga pandarambong, at lahat ng kanilang mga kasamaan at karumal-dumal na gawain, ay maipaalam sa mga taong ito; oo, at na pangalagaan mo ang mga pansaling ito.

22 Sapagkat dinggin, nakita ng Panginoon na ang kanyang mga tao ay nagsisimulang gumawa sa kadiliman, oo, gumagawa ng mga lihim na pagpaslang at karumal-dumal na gawain; kaya nga sinabi ng Panginoon, kung hindi sila magsisisi, sila ay lilipulin mula sa balat ng lupa.

23 At sinabi ng Panginoon: Ihahanda ko para sa aking tagapaglingkod na si Gaselim, ang isang bato, na kikinang sa kadiliman tungo sa liwanag, upang maisiwalat ko sa aking mga tao na naglilingkod sa akin, upang maisiwalat ko sa kanila ang mga gawain ng kanilang mga kapatid, oo, ang kanilang mga lihim na gawain, ang kanilang mga gawain ng kadiliman, at ang kanilang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain.

24 At ngayon, anak ko, ang mga pansaling ito ay inihanda upang ang salita ng Diyos ay matupad, na sinabi niya, sinasabing:

25 Ilalabas ko sa kadiliman tungo sa liwanag ang lahat ng kanilang mga lihim na gawain at kanilang mga karumal-dumal na gawain; at maliban kung sila ay magsisisi, lilipulin ko sila mula sa balat ng lupa; at dadalhin ko sa liwanag ang lahat ng kanilang mga lihim at karumal-dumal na gawain, sa lahat ng bansa na magmula ngayon ay magmamay-ari ng lupain.

26 At ngayon, anak ko, nakikita natin na hindi sila nagsisi; kaya nga nalipol sila, at sa gayon ang salita ng Diyos ay natupad; oo, ang kanilang mga lihim na karumal-dumal na gawain ay inilabas sa kadiliman at ipinaalam sa atin.

Ug karon, akong isulti kanimo ang mahitungod niadtong kawhaan ug upat ka palid, nga imo kining ampingan, aron ang mga misteryo ug ang mga buhat sa kangitngit, ug ang ilang tinago nga mga buhat, o ang tinago nga mga buhat niadtong mga tawo nga nangalaglag, ikapakita ngadto niini nga katawhan; oo, ang ilang tanang pagpatay, ug mga pagpanulis, ug ang ilang mga pagpanglungkab, ug ang ilang tanan nga pagkadaotan ug pagkasalawayon, ikapakita ngadto niini nga katawhan; oo, ug nga ampingan nimo kini nga mga panghubad.

Kay tan-awa, nakakita ang Ginoo nga ang iyang katawhan nagsugod sa pagbuhat diha sa kangitngit, oo, mibuhat og tinago nga mga pagpatay ug mga pagkasalawayon; busa miingon ang Ginoo, kon dili sila maghinulsol sila pagalaglagon gikan sa ibabaw sa yuta.

Ug miingon ang Ginoo: Mag-andam ako alang sa akong sulugoon nga si Gazelem, og usa ka bato, nga modan-ag sa kangitngit ngadto sa kahayag, aron akong ikapakita sa akong katawhan nga nag-alagad kanako, nga ako makapakita ngadto kanila sa mga buhat sa ilang kaigsoonan, oo, sa ilang tinago nga mga buhat, sa ilang mga buhat sa kangitngit, ug sa ilang mga pagkadaotan ug mga pagkasalawayon.

Ug karon, akong anak, kini nga mga panghubad giandam aron ang pulong sa Dios unta matuman, nga iyang gipamulong, nga nag-ingon:

Akong ipagula gikan sa kangitngit ngadto sa kahayag ang tanan nilang tinago nga mga buhat ug ang ilang mga pagkasalawayon; ug gawas kon sila maghinulsol ako molaglag kanila gikan sa ibabaw sa yuta; ug akong dad-on ngadto sa kahayag ang tanan nilang tinagoan ug pagkasalawayon, ngadto sa matag nasod nga sa pagkahuman manag-iya sa yuta.

Ug karon, akong anak, nakita nato nga wala sila maghinulsol; busa nalaglag sila, ug hangtod dinhi ang pulong sa Dios natuman; oo, ang ilang tinago nga mga pagkasalawayon gipagawas gikan sa kangitngit ug gipahibalo kanato.

And now, I will speak unto you concerning those twenty-four plates, that ye keep them, that the mysteries and the works of darkness, and their secret works, or the secret works of those people who have been destroyed, may be made manifest unto this people; yea, all their murders, and robbings, and their plunderings, and all their wickedness and abominations, may be made manifest unto this people; yea, and that ye preserve these interpreters.

For behold, the Lord saw that his people began to work in darkness, yea, work secret murders and abominations; therefore the Lord said, if they did not repent they should be destroyed from off the face of the earth.

And the Lord said: I will prepare unto my servant Gazelem, a stone, which shall shine forth in darkness unto light, that I may discover unto my people who serve me, that I may discover unto them the works of their brethren, yea, their secret works, their works of darkness, and their wickedness and abominations.

And now, my son, these interpreters were prepared that the word of God might be fulfilled, which he spake, saying:

I will bring forth out of darkness unto light all their secret works and their abominations; and except they repent I will destroy them from off the face of the earth; and I will bring to light all their secrets and abominations, unto every nation that shall hereafter possess the land.

And now, my son, we see that they did not repent; therefore they have been destroyed, and thus far the word of God has been fulfilled; yea, their secret abominations have been brought out of darkness and made known unto us.

- 27 At ngayon, anak ko, iniuutos ko sa iyong ilihim mo ang lahat ng kanilang mga sumpa, at kanilang mga tipan, at kanilang mga kasunduan sa kanilang mga lihim na karumal-dumal na gawain; oo, at lahat ng kanilang mga senyas at kanilang mga kababalaghan ay ilihim mo mula sa mga taong ito, upang hindi nila malaman ang mga ito, na baka sila ay masadlak din sa kadiliman at malipol.
- 28 Sapagkat dinggin, may sumpa sa buong lupaing ito, na ang pagkalipol ay sasapit sa lahat ng yaong manggagawa ng kadiliman, alinsunod sa kapangyarihan ng Diyos, kapag sila ay ganap nang hinog; anupa't nais ko na ang mga taong ito ay hindi malipol.
- 29 Samakatwid, ililihim mo ang mga yaong lihim na plano ng kanilang mga sumpa at tipan mula sa mga taong ito, at ang kanilang mga yaong kasamaan at kanilang mga pagpaslang at kanilang mga karumal-dumal na gawain lamang ang iyong ipaaalam sa kanila; at tuturuan mo silang mapoot sa mga gayong kasamaan at mga karumal-dumal na gawain at pagpaslang; at ituturo mo rin sa kanila na ang mga taong ito ay nalipol dahil sa kanilang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain at kanilang mga pagpaslang.
- 30 Sapagkat dinggin, kanilang pinaslang ang lahat ng propeta ng Panginoon na dumating sa kanila upang ipahayag sa kanila ang hinggil sa kanilang mga kasamaan; at ang dugo ng mga yaong kanilang pinaslang ay dumaing sa Panginoon nilang Diyos upang maghiganti sa mga yaong kanilang mamamatay; at sa gayon ang mga kahatulan ng Diyos ay sumapit sa mga manggagawang ito ng kadiliman at lihim na pagsasabwatan.
- 31 Oo, at sumpain nawa ang lupain magpakailanman sa mga yaong manggagawa ng kadiliman at ng mga lihim na pagsasabwatan, maging hanggang sa pagkalipol, maliban kung sila ay magsisisi bago sila ganap na mahinog.
- 32 At ngayon, anak ko, tandaan ang mga salitang sinabi ko sa iyo; huwag ipagkatiwala ang mga yaong lihim na plano sa mga taong ito, sa halip, ituro sa kanila ang walang katapusang pagkapoot laban sa kasalanan at kasamaan.
- Ug karon, akong anak, mosugo ko kanimo nga ipabilin nimo ang tanan nilang panumpa, ug ang ilang mga pakigsaad, ug ang ilang mga kauyonan diha sa ilang tinago nga mga pagkasalawayon; oo, ug ang tanan nilang mga timailhan ug ang ilang mga kahibulungan imong itago gikan niini nga katawhan, aron dili sila masayod niini, basin pa unya og mahulog usab sila ngadto sa kangitngit ug malaglag.
- Kay tan-awa, adunay tunglo dinhi sa tibukong nga yuta, nga ang kalaglagan moabot sa tanan niadtong mga tigbuhat sa kangitngit, sumala sa gahom sa Dios, kon sila hinog na kaayo; busa nagtinguha ako nga kini nga katawhan dili unta malaglag.
- Busa tipigan nimo kining tinago nga mga plano sa ilang mga panumpa ug sa ilang mga pakigsaad gikan niini nga katawhan, ug ang ilang mga pagkadaotan ug ang ilang mga pagpatay ug ang ilang mga pagkasalawayon lamang ang imong ibutyag ngadto kanila; ug tudloan nimo sila nga dumtan ang maong mga pagkadaotan ug mga pagkasalawayon ug mga pagpatay; ug tudloan usab nimo sila nga kini nga katawhan gilaglag tungod sa ilang mga pagkadaotan ug mga pagkasalawayon ug sa ilang mga pagpatay.
- Kay tan-awa, gipamatay nila ang tanang propeta sa Ginoo nga miabot taliwala kanila sa pagpamahayag kanila mahitungod sa ilang mga kadaotan; ug ang dugo niadtong ilang gipamatay nangamuyo ngadto sa Ginoo nga ilang Dios alang sa pagpanimalos niadtong ilang mga mamumuno; ug sa ingon niana ang mga paghukom sa Dios miabot niining mga tigbuhat sa kangitngit ug tinago nga mga kalihokan.
- Oo, ug gitunglo ang yuta hangtod sa kahangtoran alang niadtong mga tigbuhat sa kangitngit ug tinago nga mga kalihokan, bisan ngadto sa kalaglagan, gawas kon sila maghinulsol sa dili pa mahingpit ang ilang pagkahinog.
- Ug karon, akong anak, hinumdomi ang mga pulong nga akong gipamulong kanimo; ayaw isalig kadtong tinago nga mga plano ngadto niini nga katawhan, apan itudlo kanila ang walay kataposang pagdumot batok sa sala ug kadaotan.
- And now, my son, I command you that ye retain all their oaths, and their covenants, and their agreements in their secret abominations; yea, and all their signs and their wonders ye shall keep from this people, that they know them not, lest peradventure they should fall into darkness also and be destroyed.
- For behold, there is a curse upon all this land, that destruction shall come upon all those workers of darkness, according to the power of God, when they are fully ripe; therefore I desire that this people might not be destroyed.
- Therefore ye shall keep these secret plans of their oaths and their covenants from this people, and only their wickedness and their murders and their abominations shall ye make known unto them; and ye shall teach them to abhor such wickedness and abominations and murders; and ye shall also teach them that these people were destroyed on account of their wickedness and abominations and their murders.
- For behold, they murdered all the prophets of the Lord who came among them to declare unto them concerning their iniquities; and the blood of those whom they murdered did cry unto the Lord their God for vengeance upon those who were their murderers; and thus the judgments of God did come upon these workers of darkness and secret combinations.
- Yea, and cursed be the land forever and ever unto those workers of darkness and secret combinations, even unto destruction, except they repent before they are fully ripe.
- And now, my son, remember the words which I have spoken unto you; trust not those secret plans unto this people, but teach them an everlasting hatred against sin and iniquity.

- 33 Ipangaral sa kanila ang pagsisisi, at pananampalataya sa Panginoong Jesucristo; turuan silang magpakumbaba ng kanilang sarili at maging maamo at magkaroon ng pusong may mababang kalooban; turuan silang paglabanan ang bawat tukso ng diyablo sa pamamagitan ng kanilang pananampalataya sa Panginoong Jesucristo.
- 34 Turuan silang kailanman ay huwag magsawa sa mabubuting gawa, kundi maging maamo at magkaroon ng pusong may mababang kalooban; sapagkat ang gayon ay makahahanap ng kapahingahan sa kanilang mga kaluluwa.
- 35 O, tandaan, anak ko, at matuto ng karunungan sa iyong kabataan; oo, matuto sa iyong kabataan na sumunod sa mga kautusan ng Diyos.
- 36 Oo, at magsumamo sa Diyos para sa lahat ng iyong pangangailangan; oo, hayaang ang lahat ng iyong gawain ay para sa Panginoon, at saan ka man magtungo ay hayaang sa Panginoon; oo, hayaang lahat ng iyong nasasaisip ay nakatuon sa Panginoon; oo, hayaang ang pagmamahal sa iyong puso ay mapasa-Panginoon magpakailanman.
- 37 Makipagsanggunian sa Panginoon sa lahat ng iyong mga gawain, at gagabayan ka niya sa kabutihan; oo, kapag ikaw ay nahiga sa gabi, mahiga sa Panginoon, upang mabantayan ka niya sa iyong pagtulog; at kapag ikaw ay bumangon sa umaga, hayaang ang iyong puso ay mapuspos ng pasasalamat sa Diyos; at kung gagawin mo ang mga bagay na ito, ikaw ay dadakilain sa huling araw.
- 38 At ngayon, anak ko, ako ay may sasabihin kahit paano hinggil sa bagay na tinatawag ng ating mga ama na isang bola, o tagagabay—o tinawag ito ng ating mga ama na Liahona, na sa pagkakasalin ay isang aguhon; at inihanda ito ng Panginoon.
- 39 At dinggin, walang sinumang tao ang makagagawa alinsunod sa labis na kahanga-hangang pagkakagawa nito. At dinggin, ito ay inihanda upang ipakita sa ating mga ama ang landas kung saan sila nararapat maglakbay sa ilang
- Isangyaw kanila ang paghinulsol, ug ang pagtuo kang Ginoong si Jesukristo; tudloi sila sa pagpaubos sa ilang mga kaugalingon ug sa pagkamaaghop ug pagkamapainubsanon sa kasingkasing; tudloi sila sa pagsalikway sa matag pagtental sa yawa, inubanan sa ilang pagtuo diha ni Ginoong Jesukristo.
- Tudloi sila nga dili gayod magluya sa maayong mga buhat, apan nga magmaaghop ug magmapainubsanon sa kasingkasing; kay ang mao makakaplag og kapahulayan sa ilang mga kalag.
- O, hinumdomi, akong anak, ug pagkat-on og kaalam sa imong kabatan-on; oo, pagkat-on sa imong kabatan-on sa pagtuman sa mga sugo sa Dios.
- Oo, ug pangamuyo ngadto sa Dios alang sa tanan nimong kabuhian; oo, himoa nga ang tanan nimong mga buluhaton himoon para sa Ginoo, ug bisan asa ikaw padulong himoa kini kauban ang Ginoo; oo, himoa nga ang tanan nimong mga hunahuna mapunting ngadto sa Ginoo; oo, himoa nga ang tanang pagbati sa imong kasingkasing maiya sa Ginoo sa kahangtoran.
- Pagpakitambag sa Ginoo sa tanan nimong buhaton, ug moagak siya kanimo alang sa kaayohan; oo, kon mohigda ka sa gabii higda ngadto sa Ginoo, aron siya mobantay kanimo sa imong pagkatulog; ug kon mobangon ka sa buntag himoa nga ang imong kasingkasing mapuno sa mga pasalamat ngadto sa Dios; ug kon ikaw mobuhat niini nga mga butang, ikaw pagabayawon sa kataposang adlaw.
- Ug karon, akong anak, may isulti ako mahitungod sa butang nga gitawag sa atong mga amahan og bola, o tigtultol—o gitawag kini sa atong mga amahan og Liahona, nga, kon hubaron, usa ka kompas; ug giandam kini sa Ginoo.
- Ug tan-awa, walay tawo nga makabuhay niini sunod sa matang sa maong talagsaon kaayo nga pagkabuhat. Ug tan-awa, giandam kini aron makita sa atong mga amahan ang dalan nga ilang agian didto sa kamingawan.
- Preach unto them repentance, and faith on the Lord Jesus Christ; teach them to humble themselves and to be meek and lowly in heart; teach them to withstand every temptation of the devil, with their faith on the Lord Jesus Christ.
- Teach them to never be weary of good works, but to be meek and lowly in heart; for such shall find rest to their souls.
- O, remember, my son, and learn wisdom in thy youth; yea, learn in thy youth to keep the commandments of God.
- Yea, and cry unto God for all thy support; yea, let all thy doings be unto the Lord, and whithersoever thou goest let it be in the Lord; yea, let all thy thoughts be directed unto the Lord; yea, let the affections of thy heart be placed upon the Lord forever.
- Counsel with the Lord in all thy doings, and he will direct thee for good; yea, when thou liest down at night lie down unto the Lord, that he may watch over you in your sleep; and when thou risest in the morning let thy heart be full of thanks unto God; and if ye do these things, ye shall be lifted up at the last day.
- And now, my son, I have somewhat to say concerning the thing which our fathers call a ball, or director—or our fathers called it Liahona, which is, being interpreted, a compass; and the Lord prepared it.
- And behold, there cannot any man work after the manner of so curious a workmanship. And behold, it was prepared to show unto our fathers the course which they should travel in the wilderness.

- 40 At kumilos ito para sa kanila alinsunod sa kanilang pananampalataya sa Diyos; kaya nga, kung sila ay may pananampalatayang maniwala na magagawa ng Diyos na ipaturo sa mga yaong ikiran ang daan na kanilang nararapat patunguhan, dinggin, ito ay naganap; kaya nga, taglay nila ang himalang ito, at marami pang ibang himala ang naisagawa sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos, sa araw-araw.
- 41 Gayunpaman, dahil ang mga yaong himala ay nagawa sa pamamagitan ng maliliit na pamamaraan, nagpakita ito sa kanila ng mga kagila-gilalas na gawain. Sila ay mga tamad, at nakalimot na pairalin ang kanilang pananampalataya at pagsusumigasig at sa gayon tumigil ang mga yaong kagila-gilalas na gawain, at hindi sila sumulong sa kanilang paglalakbay;
- 42 Samakatwid, sila ay namalagi sa ilang, o hindi nakapaglakbay sa isang tuwid na landas, at nagdanas ng gutom at uhaw, dahil sa kanilang mga pagkakasala.
- 43 At ngayon, anak ko, nais kong maunawaan mo na hindi sa walang kahalintulad ang mga bagay na ito; sapagkat yamang tamad ang ating mga ama sa pagbibigay-pansin sa aguhong ito (ngayon, ang mga bagay na ito ay temporal), sila ay hindi umunlad; maging sa mga bagay na espirituwal.
- 44 Sapagkat dinggin, kasindali ito ng pagbibigay-pansin sa salita ni Cristo, na magtuturo sa iyo sa tuwid na landas patungo sa walang hanggang kaligayahan, gayundin para sa ating mga ama na bigyang-pansin ang aguhong ito, na nagturo sa kanila sa tuwid na landas patungo sa lupang pangako.
- 45 At ngayon, sinasabi ko, hindi ba't may kahalintulad ang bagay na ito? Sapagkat kasintiyak na inakay ng tagagabay na ito ang ating mga ama, sa pamamagitan ng pagsunod sa pagkilos nito, patungo sa lupang pangako, ang mga salita ni Cristo, kung susundin natin ang mga aral nito, ay dadalhin tayo sa kabila ng lambak ng kalungkutang ito tungo sa higit na mainam na lupang pangako.
- Ug milihok kini alang kanila sumala sa ilang pagtuo sa Dios; busa, kon sila adunay pagtuo nga motuo nga ang Dios makahimo nga kadto nga mga buburan motudlo sa agianan nga ilang agian, tan-awa, nahitabo kini; busa aduna sila niini nga milagro, ug usab daghan pang uban nga milagro ang nahimo pinaagi sa gahom sa Dios, sa matag adlaw.
- Bisan pa niana, tungod kay kadtong mga milagro gibuhat pinaagi sa gagmay nga paagi mipakita kini kanila og mga kahibulungan nga buhat. Mga tapolan sila, ug nakalimot sa pagbansay sa ilang pagtuo ug pagkugi ug dayon kadtong mga kahibulungan nga buhat nahunong, ug wala sila mouswag sa ilang panaw;
- Busa, nagpabilin una sila sa kamingawan, o wala mopanaw sa usa ka linaktod nga agianan, ug nag-antos sa kagutom ug kauhaw, tungod sa ilang mga kalapasan.
- Ug karon, akong anak, manghinaot ko nga ikaw mosabot nga kining mga butanga wala buhata nga walay kapareha; tungod kay sa dihang ang atong mga amahan nagtinapolan sa pagsunod niini nga kompas (karon kining mga butanga nga temporal) wala sila mouswag; bisan sa mga butang nga espirituhanon.
- Kay tan-awa, sayon ra ang pagpatalinghog sa pulong ni Kristo, nga motudlo kanimo sa usa ka tul-id nga agianan paingon sa walay kataposang kalipay, sama sa pagpatalinghog sa atong mga amahan niini nga kompas, nga nagtudlo kanila sa usa ka tul-id nga agianan paingon sa gisaad nga yuta.
- Ug karon mosulti ko, wala bay usa ka paghulagway mahitungod niini nga butang? Kay sama kasegurado nga ang atong mga amahan gigiyahan niini nga tigtultol, pinaagi sa pagsunod sa agianan nga gitudlo niini, paingon sa gisaad nga yuta, ang mga pulong ni Kristo, kon kita mosunod sa agianan nga gitudlo niini, modala kanato latas niini nga walog sa kasubo ngadto sa mas maayo nga gisaad nga yuta.
- And it did work for them according to their faith in God; therefore, if they had faith to believe that God could cause that those spindles should point the way they should go, behold, it was done; therefore they had this miracle, and also many other miracles wrought by the power of God, day by day.
- Nevertheless, because those miracles were worked by small means it did show unto them marvelous works. They were slothful, and forgot to exercise their faith and diligence and then those marvelous works ceased, and they did not progress in their journey;
- Therefore, they tarried in the wilderness, or did not travel a direct course, and were afflicted with hunger and thirst, because of their transgressions.
- And now, my son, I would that ye should understand that these things are not without a shadow; for as our fathers were slothful to give heed to this compass (now these things were temporal) they did not prosper; even so it is with things which are spiritual.
- For behold, it is as easy to give heed to the word of Christ, which will point to you a straight course to eternal bliss, as it was for our fathers to give heed to this compass, which would point unto them a straight course to the promised land.
- And now I say, is there not a type in this thing? For just as surely as this director did bring our fathers, by following its course, to the promised land, shall the words of Christ, if we follow their course, carry us beyond this vale of sorrow into a far better land of promise.

46 O anak ko, huwag tayong maging mga tamad dahil sa kadalihan ng daan; sapagkat gayundin ito sa ating mga ama; sapagkat sa gayon ito inihanda para sa kanila, na kung titingin sila ay mabubuhay sila; gayundin ito sa atin. Ang daan ay inihanda, at kung titingin tayo, maaari tayong mabuhay magpakailanman.

47 At ngayon, anak ko, tiyaking pangangalagaan mo ang mga banal na bagay na ito, oo, tiyaking aasa ka sa Diyos at mabubuhay. Humayo sa mga taong ito at ipahayag ang salita, at maging taimtim. Anak ko, paalam.

O akong anak, ayaw itugot nga kita magtinapolan tungod sa kasayon sa agianan; kay ingon niini usab sa atong mga amahan; kay giandam kini alang kanila, nga kon sila motan-aw mabuhi sila; mao usab kita. Ang agianan giandam na, ug kon kita motan-aw mabuhi kita sa kahangtoran.

Ug karon, akong anak, iseguro nga maampingan nimo kining sagrado nga mga butang, oo, iseguro nga mohangad ka ngadto sa Dios ug magpakabuhi. Adtoa kini nga katawhan ug ipadayag ang pulong, ug pagmaligdong. Akong anak, maayo nga paglakaw.

O my son, do not let us be slothful because of the easiness of the way; for so was it with our fathers; for so was it prepared for them, that if they would look they might live; even so it is with us. The way is prepared, and if we will look we may live forever.

And now, my son, see that ye take care of these sacred things, yea, see that ye look to God and live. Go unto this people and declare the word, and be sober. My son, farewell.

Ang mga kautusan ni Alma sa kanyang anak na si Siblon.

Alma 38

- 1 Anak ko, pakinggan ang aking mga salita, sapagkat sinasabi ko sa iyo, maging tulad ng sinabi ko kay Helaman, na yamang sinusunod mo ang mga kautusan ng Diyos, ikaw ay uunlad sa lupain; at yamang hindi mo sinusunod ang mga kautusan ng Diyos, ikaw ay itatakwil mula sa kanyang harapan.
- 2 At ngayon, anak ko, ako ay nagtitiwalang magkakaroon ako ng labis na kagalakan sa iyo, dahil sa iyong katatagan at iyong katapatan sa Diyos; sapagkat nang magsimula kang umasa sa Panginoon mong Diyos sa iyong kabataan, maging sa ako ay umaasang magpapatuloy ka sa pagsunod sa kanyang mga kautusan; sapagkat pinagpala siya na magiging tapat hanggang wakas.
- 3 Sinasabi ko sa iyo, anak ko, na ako ay nagkaroon na ng labis na kagalakan sa iyo, dahil sa iyong katapatan at iyong pagsusumigasisig, at iyong tiyaga at iyong mahabang pagtitiis sa mga tao ng mga Zoramita.
- 4 Sapagkat nalalaman kong ikaw ay iginapos; oo, at nalalaman ko ring pinagbabato ka dahil sa salita; at tiniis mo ang lahat ng bagay na ito nang may pagtitiyaga dahil sa nasasaiyo ang Panginoon; at ngayon, nalalaman mong iniligtas ka ng Panginoon.
- 5 At ngayon, anak ko, Siblon, nais kong tandaan mo, na hangga't ibinibigay mo ang iyong lubos na tiwala sa Diyos, ikaw ay maliligtas mula sa iyong mga pagsubok, at iyong mga suliranin, at iyong mga paghihirap, at dadakilain ka sa huling araw.
- 6 Ngayon, anak ko, hindi ko nais na isipin mong nalalaman ko ito sa aking sarili, sa halip, ang Espiritu ng Diyos na nasa akin ang siyang nagbigay-alam ng mga bagay na ito sa akin; sapagkat kung hindi ako isinilang sa Diyos ay hindi ko sana nalaman ang mga bagay na ito.

Ang mga sugo ni Alma ngadto sa iyang anak nga lalaki nga si Shiblon.

Alma 38

Akong anak, paminawa ang akong mga pulong, kay sultihan ko ikaw, gani sama sa akong gisulti kang Helaman, nga kon tumanon nimo ang mga sugo sa Dios mouswag ka dinhi sa yuta; ug kon ikaw dili motuman sa mga sugo sa Dios ipahimulag ka gikan sa iyang atubangan.

Ug karon, akong anak, ako misalig nga ako adunay dakong kalipay dinha kanimo, tungod sa imong pagkamakanunayon ug sa imong pagkamatinud-anon sa Dios; kay sa ingon nga imong gisugdan sa panahon sa imong kabatan-on sa pagtan-aw sa Ginoo nga imong Dios, mao nga manghinaot ko nga ikaw magpadayon sa pagtuman sa iyang mga sugo; kay bulahan siya nga molahutay hangtod sa kataposan.

Sultihan ko ikaw, akong anak, nga ako aduna nay dakong kamaya diha kanimo, tungod sa imong pagkamatinud-anon ug sa imong pagkamakugihon, ug sa imong pagkamapailobon ug sa imong pagkamainantoson taliwala sa katawhan sa mga Zoramita.

Kay nasayod ko nga ikaw gigapos; oo, ug nasayod usab ako nga ikaw gibato tungod sa pulong; ug giantos nimo kining tanan nga butang uban sa pailob tungod kay ang Ginoo nag-uban kanimo; ug karon nasayod ka nga giluwes ka sa Ginoo.

Ug karon Shiblon, akong anak, manghinaot ako nga ikaw mahinumdom, nga kon ibutang nimo ang imong pagsalig sa Dios ikaw pagaluwason gikan sa imong mga pagsulay, ug sa imong mga kasamok, ug sa imong mga kasakit, ug pagabayawon ka sa kataposang adlaw.

Karon, akong anak, ako dili buot nga maghunahuna ka nga nasayran ko kining mga butanga sa akong kaugalingon, apan ang Espiritu sa Dios nga ania kanako ang mipahibalo niining mga butanga ngari kanako; kay kon wala pa ako matawo sa Dios wala unta ako masayod niining mga butanga.

The commandments of Alma to his son Shiblon.

Alma 38

My son, give ear to my words, for I say unto you, even as I said unto Helaman, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence.

And now, my son, I trust that I shall have great joy in you, because of your steadiness and your faithfulness unto God; for as you have commenced in your youth to look to the Lord your God, even so I hope that you will continue in keeping his commandments; for blessed is he that endureth to the end.

I say unto you, my son, that I have had great joy in thee already, because of thy faithfulness and thy diligence, and thy patience and thy long-suffering among the people of the Zoramites.

For I know that thou wast in bonds; yea, and I also know that thou wast stoned for the word's sake; and thou didst bear all these things with patience because the Lord was with thee; and now thou knowest that the Lord did deliver thee.

And now my son, Shiblon, I would that ye should remember, that as much as ye shall put your trust in God even so much ye shall be delivered out of your trials, and your troubles, and your afflictions, and ye shall be lifted up at the last day.

Now, my son, I would not that ye should think that I know these things of myself, but it is the Spirit of God which is in me which maketh these things known unto me; for if I had not been born of God I should not have known these things.

- 7 Subalit dinggin, ang Panginoon sa kanyang dakilang awa ay isinugo ang kanyang anghel upang ipahayag sa akin na kailangang itigil ko ang gawain ng pangwawasak sa kanyang mga tao; oo, at nakakita ako ng isang anghel nang harap-harapan, at siya ay nakipag-usap sa akin, at ang kanyang tinig ay tulad sa kulog, at niyanig nito ang buong lupa.
- 8 At ito ay nangyari na tatlong araw at tatlong gabi akong nasa pinakamapait na sakit at pagdurusa ng kaluluwa; at hindi ako kailanman, hanggang sa humingi ako ng awa sa Panginoong Jesucristo, nakatanggap ng kapatawaran sa aking mga kasalanan. Subalit dinggin, nagsumamo ako sa kanya at nakahanap ako ng kapayapaan sa aking kaluluwa.
- 9 At ngayon, anak ko, ito ay sinabi ko sa iyo upang matuto ka ng karunungan, nang matutuhan mo sa akin na walang ibang daan o pamamaraan na maliligtas ang tao, tanging kay at sa pamamagitan ni Cristo lamang. Dinggin, siya ang buhay at ang ilaw ng sanlibutan. Dinggin, siya ang salita ng katotohanan at katwiran.
- 10 At ngayon, sapagkat nagsimula ka nang ituro ang salita, maging sa nais kong magpatuloy ka sa pagtuturo; at nais kong maging masigasig at mahinahon ka sa lahat ng bagay.
- 11 Tiyaking hindi ka inaangat sa kapalaluan; oo, tiyaking hindi ka nagmamalaki sa iyong sariling karunungan, ni sa iyong labis na lakas.
- 12 Gumamit ng katapangan, datapwat hindi mapanupil; at tiyakin ding pigilin ang lahat ng iyong silakbo ng damdamin, nang mapuspos ka ng pagmamahal; tiyaking umiwas ka sa katamaran.
- 13 Huwag manalanging tulad ng ginagawa ng mga Zoramita, sapagkat nakita mong sila ay nananalangin upang marinig ng mga tao, at mapuri dahil sa kanilang karunungan.
- 14 Huwag sabihin: O Diyos, ako po ay nagpapasalamat sa inyo na higit kaming mabubuti kaysa sa aming mga kapatid; sa halip, sabihin: O Panginoon, patawarin mo ang aking pagiging hindi karapat-dapat, at alalahaning kaawaan ang aking mga kapatid—oo, kilalanin ang iyong pagiging hindi karapat-dapat sa harapan ng Diyos sa lahat ng panahon.
- Apan tan-awa, ang Ginoo sa iyang dakong kaluoy mipadala sa iyang anghel aron sa pagpahayag kanako nga kinahanglan gayod nga ako mopahunong sa buhat sa kalaglagan taliwala sa iyang katawhan; oo, ug nakakita ako og anghel sa inatubangay, ug nakigsulti siya kanako, ug ang iyang tingog sama sa dugdog, ug kini nakapakurog sa tibuok yuta.
- Ug nahitabo nga tulo ka adlaw ug tulo ka gabii ako nga anaa sa labing pait nga kasakit ug kaguol sa kalag; ug wala gayod sukad, hangtod nga nangamuyo ako sa Ginoo nga si Jesukristo alang sa kaluoy, nga ako nakadawat og kapasayloan sa akong mga sala. Apan tan-awa, nangamuyo ako kaniya ug nakakaplag ko og kalinaw sa akong kalag.
- Ug karon, akong anak, kini gisulti ko kanimo aron makakat-on ka og kaalam, nga makakat-on ka bahin kanako nga walay lain nga paagi o mga paagi nga ang tawo maluwat, gawas lamang ug pinaagi ni Kristo. Tan-awa, siya ang kinabuhi ug ang kahayag sa kalibotan. Tan-awa, siya ang pulong sa kamatuoran ug pagkamatarong.
- Ug karon, samtang magsugod ka sa pagtudlo sa pulong niana nga paagi manghinaot ko nga ikaw magpadayon sa pagtudlo; ug manghinaot ko nga magkugi ka ug magmapugnganon sa tanan nga butang.
- Pagmatngon nga dili ka mabayaw sa garbo; oo, pagmatngon nga dili ka manghambog sa imong kaugalingon nga kaalam, ni sa imong labihan nga kusog.
- Gamita ang imong kaisog, apan dili ang pagpalabi-labi; ug pagmatngon usab nga ikaw makapugong sa tanan nimong mainit nga mga pagbati, nga mapuno ka sa paghigugma; pagmatngon nga ikaw maglikay sa pagtinapolan.
- Ayaw pag-ampo sama sa gibuhat sa mga Zoramita, kay nakakita ka nga sila nag-ampo aron mabati sa mga tawo, ug aron daygon tungod sa ilang kaalam.
- Ayaw pag-ingon: O Dios, magpasalamat ko kanimo nga kami mas maayo kay sa among kaigsoonan; apan hinuon sulti nga: O Ginoo, pasayloa ang akong pagkadili takos, ug hinumdomi nga kaluy-an ang akong kaigsoonan—oo, angkona ang imong pagkadili takos sa atubangan sa Dios sa tanang higayon.
- But behold, the Lord in his great mercy sent his angel to declare unto me that I must stop the work of destruction among his people; yea, and I have seen an angel face to face, and he spake with me, and his voice was as thunder, and it shook the whole earth.
- And it came to pass that I was three days and three nights in the most bitter pain and anguish of soul; and never, until I did cry out unto the Lord Jesus Christ for mercy, did I receive a remission of my sins. But behold, I did cry unto him and I did find peace to my soul.
- And now, my son, I have told you this that ye may learn wisdom, that ye may learn of me that there is no other way or means whereby man can be saved, only in and through Christ. Behold, he is the life and the light of the world. Behold, he is the word of truth and righteousness.
- And now, as ye have begun to teach the word even so I would that ye should continue to teach; and I would that ye would be diligent and temperate in all things.
- See that ye are not lifted up unto pride; yea, see that ye do not boast in your own wisdom, nor of your much strength.
- Use boldness, but not overbearance; and also see that ye bridle all your passions, that ye may be filled with love; see that ye refrain from idleness.
- Do not pray as the Zoramites do, for ye have seen that they pray to be heard of men, and to be praised for their wisdom.
- Do not say: O God, I thank thee that we are better than our brethren; but rather say: O Lord, forgive my unworthiness, and remember my brethren in mercy—yea, acknowledge your unworthiness before God at all times.

15 At nawa ay pagpalain ng Panginoon
ang iyong kaluluwa, at tanggapin ka sa
huling araw sa kanyang kaharian, upang
umupo sa kapayapaan. Ngayon, humayo,
anak ko, at ituro ang salita sa mga taong
ito. Maging mahinahon. Anak ko,
paalam.

Ug hinaot nga ang Ginoo
mopanalangin sa imong kalag, ug
modawat kanimo sa kataposang adlaw
ngadto sa iyang gingharian, aron
molingkod sa kalinaw. Karon lakaw,
akong anak, ug itudlo ang pulong ngadto
niini nga katawhan. Pagmaligdong.
Akong anak, maayo nga paglakaw.

And may the Lord bless your soul, and
receive you at the last day into his king-
dom, to sit down in peace. Now go, my
son, and teach the word unto this people.
Be sober. My son, farewell.

Ang mga kautusan ni Alma sa kanyang anak na si Corianton.

Alma 39

- 1 At ngayon, aking anak, kahit paano ay higit ang aking sasabihin sa iyo kaysa sa sinabi ko sa iyong kapatid; sapagkat dinggin, hindi mo ba napuna ang katatagan ng iyong kapatid, ang kanyang katapatan, at ang kanyang pagsusumigasig sa pagsunod sa mga kautusan ng Diyos? Dinggin, hindi ba't nagbigay siya ng magandang halimbawa sa iyo?
- 2 Sapagkat hindi mo binigyan ng higit na pansin ang aking mga salita, kagaya ng iyong kapatid, sa mga tao ng mga Zoramita. Ngayon, ito ang nasasalooob ko laban sa iyo; ikaw ay patuloy na nagmamalaki sa iyong lakas at sa iyong karunungan.
- 3 At hindi lamang ito, anak ko. Iyong ginawa ang yaong nakasasakit sa akin; sapagkat iyong tinalikuran ang ministeryo, at nagtungo sa lupain ng Siron sa mga hangganan ng mga Lamanita, sa pagsunod sa patutot na si Isabel.
- 4 Oo, kanyang naakit ang puso ng marami; ngunit ito ay hindi sapat na dahilan para sa iyo, anak ko. Dapat na nagsilbi ka sa ministeryo na siyang ipinagkatiwala sa iyo.
- 5 Hindi mo ba alam, anak ko, na ang mga bagay na ito ay karumal-dumal sa paningin ng Panginoon; oo, pinakakarumal-dumal sa lahat ng kasalanan maliban sa pagpapadanak ng dugo ng walang malay o sa pagtatatwa sa Espiritu Santo?
- 6 Sapagkat dinggin, kung iyong itatatwa ang Espiritu Santo na minsan nang nagkaroon ng puwang sa iyo, at alam mong itinatwa mo ito, dinggin, ito ay isang kasalanang walang kapatawaran; oo, at ang sinumang pumaslang na salungat sa liwanag at kaalamang ibinigay ng Diyos, hindi magiging madali para sa kanya ang magkamit ng kapatawaran; oo, sinasabi ko sa iyo, aking anak, na hindi madali para sa kanya na magkamit ng kapatawaran.
- 7 At ngayon, anak ko, hinihiling ko sa Diyos na ikaw ay hindi sana nagkasala ng gayong kabigat na kasalanan. Hindi ko tatalakayin ang iyong mabibigat na kasalanan, upang magiyagis ang iyong kaluluwa, kung ito ay hindi para sa iyong ikabubuti.

Ang sugo ni Alma ngadto sa iyang anak nga lalaki nga si Corianton.

Alma 39

Ug karon, akong anak, may dugang pa ako nga isulti kanimo kay sa unsay akong gisulti sa imong igsoon; kay tan-awa, wala ba ikaw makapaniid sa pagkamakanunayon sa imong igsoon, sa iyang pagkamatinud-anon, ug sa iyang kakugi sa pagtuman sa mga sugo sa Dios? Tan-awa, wala ba siya magpakita og maayo nga ehemplo kanimo?

Kay wala man nimo hatagi og igong pagtagad ang akong mga pulong sama sa gihimo sa imong igsoon, taliwala sa katawhan sa mga Zoramita. Karon mao kini ang unsay dili nako gusto kanimo; nagpadayon ka sa pagpanghambog sa imong kusog ug sa imong kaalam.

Ug dili pa kini ang tanan, akong anak. Mibuhat ka nianang nakapaguol kanako; kay gitalikdan nimo ang pagpangalagad, ug miadto sa yuta sa Siron taliwala sa mga utlanan sa mga Lamanita, aron mosunod sa babayeng nagbaligya sa dungog nga si Isabel.

Oo, nabihag niya ang mga kasingkasing sa daghan; apan dili kini igo nimo nga ipangatarongan, akong anak. Unta imong giatiman ang pagpangalagad nga gitugyan kanimo.

Wala ba ikaw masayod, akong anak, nga kining mga butanga salawayon sa panan-aw sa Ginoo; oo, labing salawayon labaw sa tanang sala gawas sa pagpaagas sa dugo sa mga walay sala o sa paglimod sa Espiritu Santo?

Kay tan-awa, kon ilimod nimo ang Espiritu Santo nga sa makausa adunay dapit diha kanimo, ug nasayod ka nga ikaw milimod niini, tan-awa, usa kini ka sala nga dili mapasaylo; oo, ug si bisan kinsa nga mopatay batok sa kahayag ug kasayoran sa Dios, dili sayon alang kaniya nga makakuha og kapasayloan; oo, sultihan ko ikaw akong anak, nga dili sayon alang kaniya nga makaangkon og kapasayloan.

Ug karon, akong anak, akong panghinaot sa Dios nga unta wala ka makasala og ingon ka hilabihan ka dako nga sala. Dili ko mopadayon sa paghisgot sa imong mga sala, aron sa paghasol sa imong kalag, kon kini dili alang sa imong kaayohan.

The commandments of Alma to his son Corianton.

Alma 39

And now, my son, I have somewhat more to say unto thee than what I said unto thy brother; for behold, have ye not observed the steadiness of thy brother, his faithfulness, and his diligence in keeping the commandments of God? Behold, has he not set a good example for thee?

For thou didst not give so much heed unto my words as did thy brother, among the people of the Zoramites. Now this is what I have against thee; thou didst go on unto boasting in thy strength and thy wisdom.

And this is not all, my son. Thou didst do that which was grievous unto me; for thou didst forsake the ministry, and did go over into the land of Siron among the borders of the Lamanites, after the harlot Isabel.

Yea, she did steal away the hearts of many; but this was no excuse for thee, my son. Thou shouldst have tended to the ministry wherewith thou wast entrusted.

Know ye not, my son, that these things are an abomination in the sight of the Lord; yea, most abominable above all sins save it be the shedding of innocent blood or denying the Holy Ghost?

For behold, if ye deny the Holy Ghost when it once has had place in you, and ye know that ye deny it, behold, this is a sin which is unpardonable; yea, and whosoever murdereth against the light and knowledge of God, it is not easy for him to obtain forgiveness; yea, I say unto you, my son, that it is not easy for him to obtain a forgiveness.

And now, my son, I would to God that ye had not been guilty of so great a crime. I would not dwell upon your crimes, to harrow up your soul, if it were not for your good.

8 Ngunit dinggin, hindi mo maitatago ang iyong mabibigat na kasalanan sa Diyos; at maliban kung magsisisi ka, ang mga ito ay mananatili bilang patotoo laban sa iyo sa huling araw.

9 Ngayon, anak ko, nais ko na ikaw ay magsisi at talikuran ang iyong mga kasalanan, at huwag nang sundin pa ang pagnanasa ng iyong mga mata, sa halip, pigilin mo ang iyong sarili sa mga bagay na ito; sapagkat maliban kung gagawin mo ito ay hindi ka sa anumang paraan magmamana ng kaharian ng Diyos. O, tandaan, at iyong isaloob, at pigilin ang iyong sarili sa lahat ng bagay na ito.

10 At iniuutos ko sa iyo na isaloob mo na sumangguni sa iyong mga nakatatandang kapatid sa iyong mga gawain; sapagkat dinggin, ikaw ay nasa iyong kabataan, at ikaw ay nangangailangang alagaan ng iyong mga kapatid. At makinig ka sa kanilang mga payo.

11 Huwag pahintulutan ang iyong sarili na maakay ng anumang walang halaga o hangal na bagay; huwag pahintulutan ang diyablo na muling akayin ang iyong puso na sumunod-sunod sa mga yaong masasamang patutot. Dinggin, O anak ko, anong laking kasamaan ang dinala mo sa mga Zoramita; sapagkat nang makita nila ang iyong inaasal ay hindi sila naniwala sa aking mga salita.

12 At ngayon, ang Espiritu ng Panginoon ay nagsalita sa akin: Utusan ang iyong mga anak na gumawa ng mabuti, nang hindi nila maakay ang puso ng maraming tao sa pagkawasak; kaya nga, iniuutos ko sa iyo, anak ko, nang may takot sa Diyos, na ikaw ay tumigil sa iyong mga kasamaan;

13 Na ikaw ay bumaling sa Panginoon nang buong pag-iisip, kakayahan, at lakas; na huwag mo nang akayin pa ang puso ng sinuman na gumawa ng kasamaan; sa halip, ikaw ay bumalik sa kanila, at aminin ang iyong mga pagkakasala at ang kamaliang iyong nagawa.

14 Huwag kang maghangad ng kayamanan ni ng mga walang kabuluhanang bagay ng daigdig na ito; sapagkat dinggin, hindi mo ito madadala.

15 At ngayon, anak ko, mayroon akong sasabihin sa iyo kahit paano hinggil sa pagparito ni Cristo. Dinggin, sinasabi ko sa iyo, na siya ang yaong tiyak na paparito upang alisin ang mga kasalanan ng sanlibutan; oo, siya ay paparito upang magpahayag ng masasayang balita ng kaligtasan sa kanyang mga tao.

Apan tan-awa, dili ka makatago sa imong mga sala gikan sa Dios; ug gawas kon ikaw maghinulsol mobarog kini nga usa ka pagpamatuod batok kanimo sa kataposang adlaw.

Karon akong anak, manghinaot ko nga ikaw maghinulsol ug mobiya sa imong mga sala, ug dili na mosunod sa mga kahigal sa imong mga mata, apan molimod kining mga butanga sa imong kaugalingon; kay gawas nga buhaton nimo kini, dili gayod nimo mapanunod ang gingharian sa Dios. O, hinundomi, ug dawata kini, ug ayaw na buhata kining mga butanga.

Ug mosugo ako kanimo nga paminawon nimo ang tambag sa imong mga magulang nga lalaki sa imong mga buluhaton; kay tan-awa, ikaw anaa sa imong pagkabatan-on, ug kinahanglan nga amumahan ka sa imong mga igsoon. Ug pamati sa ilang mga tambag.

Ayaw tugoti nga malingla ang imong kaugalingon sa bisan unsa nga kawang ug binuang nga butang; ayaw tugoti ang yawa nga molingla og usab sa imong kasingkasing sa pagsunod niadtong mga babayeng daotan nga nagbaligya sa dungog. Tan-awa, O akong anak, kadako sa kadaotan nga imong nadala ngadto sa mga Zoramita; kay sa dihang nakita nila ang imong binuhatan dili sila motuo sa akong mga pulong.

Ug karon ang Espiritu sa Ginoo miingon kanako: Sugoa ang imong mga anak sa pagbuhat og maayo, tingali unya og madala nila ang mga kasingkasing sa daghan nga katawhan ngadto sa pagkalaglag; busa mosugo ako kanimo, akong anak, agi og pagtahod sa Dios, nga ihunong nimo ang imong mga kadaotan;

Nga mobalik ka sa Ginoo uban sa tibukong nimong hunahuna, gahom, ug kusog; nga dili na ikaw mopahisaaalag sa mga kasingkasing sa pagbuhat og daotan; apan hinoon balika sila, ug angkona ang imong mga sayop ug mga kalapasan nga imong nabuhat.

Ayaw pangitaa ang mga katigayonan ni ang mga kawang nga butang niini nga kalibotan; kay tan-awa, dili nimo kini madala.

Ug karon, akong anak, mosulti ko og gamay kanimo kabahin sa pag-anhi ni Kristo. Tan-awa, sultihan ko ikaw, nga siya sa pagkatinuod mao ang moanhi aron sa pagkuha sa mga sala sa kalibotan; oo, siya moanhi aron mopahayag sa malipayong mga balita sa kaluwasan sa iyang katawhan.

But behold, ye cannot hide your crimes from God; and except ye repent they will stand as a testimony against you at the last day.

Now my son, I would that ye should repent and forsake your sins, and go no more after the lusts of your eyes, but cross yourself in all these things; for except ye do this ye can in nowise inherit the kingdom of God. Oh, remember, and take it upon you, and cross yourself in these things.

And I command you to take it upon you to counsel with your elder brothers in your undertakings; for behold, thou art in thy youth, and ye stand in need to be nourished by your brothers. And give heed to their counsel.

Suffer not yourself to be led away by any vain or foolish thing; suffer not the devil to lead away your heart again after those wicked harlots. Behold, O my son, how great iniquity ye brought upon the Zoramites; for when they saw your conduct they would not believe in my words.

And now the Spirit of the Lord doth say unto me: Command thy children to do good, lest they lead away the hearts of many people to destruction; therefore I command you, my son, in the fear of God, that ye refrain from your iniquities;

That ye turn to the Lord with all your mind, might, and strength; that ye lead away the hearts of no more to do wickedly; but rather return unto them, and acknowledge your faults and that wrong which ye have done.

Seek not after riches nor the vain things of this world; for behold, you cannot carry them with you.

And now, my son, I would say somewhat unto you concerning the coming of Christ. Behold, I say unto you, that it is he that surely shall come to take away the sins of the world; yea, he cometh to declare glad tidings of salvation unto his people.

16 At ngayon, anak ko, ito ang ministryo kung saan ka tinawag, ang ipahayag ang masasayang balitang ito sa mga taong ito, upang ihanda ang kanilang mga isipan; o sa madaling salita, upang ang kaligtasan ay mapasakanila, upang kanilang maihanda ang mga isipan ng kanilang mga anak na pakinggan ang salita sa panahon ng kanyang pagparito.

17 At ngayon, pagagaanin ko kahit paano ang iyong isipan sa paksang ito. Dinggin, nagtataka ka kung bakit ang mga bagay na ito ay kailangang ipaalam nang napakaaga sa simula pa man. Dinggin, sinasabi ko sa iyo, hindi ba't ang isang kaluluwa sa panahong ito ay kasinghalaga sa Diyos ng isang kaluluwa sa panahon ng kanyang pagparito?

18 Hindi ba't kasingkailangan din na ang plano ng pagtubos ay maipaalam sa mga taong ito gayundin sa kanilang mga anak?

19 Hindi ba't kasindali sa panahong ito para sa Panginoon na isugo ang kanyang anghel upang ipahayag ang masasayang balitang ito sa atin gayundin sa ating mga anak, o kagaya rin sa panahon ng kanyang pagparito?

Ug karon, akong anak, mao kini ang pagpangalagad diin ikaw gitawag, sa pagpahayag niining malipayon nga mga balita niini nga katawhan, aron sa pag-andam sa ilang mga hunahuna; o kaha aron ang kaluwasan modangat ngadto kanila, nga andamon nila ang mga hunahuna sa ilang mga anak sa pagpaminaw sa pulong unya sa panahon sa iyang pag-anhi.

Ug karon hupayon nako ang imong hunahuna bahin niini nga hilisgotan. Tan-awa, natingala ikaw ngano nga kining mga butanga sa layo pa kinahanglan nga masayran nang daan. Tan-awa, sultihan ko ikaw, dili ba ang usa ka kalag niining panahona bililhon para sa Dios sama usab ka bililhon sa usa ka kalag unya sa panahon sa iyang pag-anhi?

Dili ba sama ka mahinungdanon nga ang plano sa katubsanan ipahibalo ngadto niini nga katawhan ug ngadto usab sa ilang kaliwatan?

Dili ba sama ra ka sayon niining panahona alang sa Ginoo ang pagpadala sa iyang anghel aron ipahayag kining malipayong mga balita ngari kanato ingon man ngadto sa atong kaliwatan, o ingon man human unya sa panahon sa iyang pag-anhi?

And now, my son, this was the ministry unto which ye were called, to declare these glad tidings unto this people, to prepare their minds; or rather that salvation might come unto them, that they may prepare the minds of their children to hear the word at the time of his coming.

And now I will ease your mind somewhat on this subject. Behold, you marvel why these things should be known so long beforehand. Behold, I say unto you, is not a soul at this time as precious unto God as a soul will be at the time of his coming?

Is it not as necessary that the plan of redemption should be made known unto this people as well as unto their children?

Is it not as easy at this time for the Lord to send his angel to declare these glad tidings unto us as unto our children, or as after the time of his coming?

Alma 40

- 1 Ngayon, anak ko, narito ang ilan pa sa nais kong sabihin sa iyo; sapagkat nahiihiwatigan ko na ang iyong isip ay nababahala hinggil sa pagkabuhay na mag-uli ng mga patay.
- 2 Dinggin, sinasabi ko sa iyo, na walang pagkabuhay na mag-uli—o, ang ibig kong sabihin, sa ibang salita, na ang may kamatayang ito ay hindi mabibihisan ng kawalang-kamatayan, ang kabulukang ito ay hindi mabibihisan ng kawalang-kabulukan—hanggang sa pagkalipas ng pagparito ni Cristo.
- 3 Dinggin, kanyang pinapangyari ang pagkabuhay na mag-uli ng mga patay. Ngunit dinggin, anak ko, ang pagkabuhay na mag-uli ay wala pa. Ngayon, ilalahad ko sa iyo ang isang hiwaga; gayunman, maraming hiwaga ang nakatago, na walang sinuman ang nakaaalam ng mga ito kundi ang Diyos lamang. Ngunit ipaalam ko sa iyo ang isang bagay na masigasig kong itinanong sa Diyos upang aking malaman—ang yaon ay hinggil sa pagkabuhay na mag-uli.
- 4 Dinggin, may isang panahong itinakda na ang lahat ay babangon mula sa mga patay. Ngayon, kung kailan darating ang panahong ito, walang sinuman ang nakaaalam; subalit alam ng Diyos ang panahong itinakda.
- 5 Ngayon, kung magkakaroon man ng isang pagkakataon, o pangalawang pagkakataon, o pangatlong pagkakataon, na ang mga tao ay magbabangon mula sa mga patay, ito ay hindi na mahalaga; sapagkat nalalaman ng Diyos ang lahat ng bagay na ito; at sapat na sa akin ang malamang ganito ang mangyayari—na may isang panahong itinakda na ang lahat ay magbabangon mula sa mga patay.
- 6 Ngayon, kailangang may agwat sa pagitan ng panahon ng kamatayan at sa panahon ng pagkabuhay na mag-uli.
- 7 At ngayon, ako ay magtatanong kung ano ang mangyayari sa mga kaluluwa ng tao mula sa panahong ito ng kamatayan hanggang sa panahong itinakda para sa pagkabuhay na mag-uli?
- 8 Ngayon, kung mayroon mang mahigit sa isang pagkakataong itinakda para sa mga tao na bumangon, ito ay hindi na mahalaga; sapagkat ang lahat ay hindi mamamatay nang sabay-sabay, at ito ay hindi na mahalaga; ang lahat ay isang araw sa Diyos, at ang panahon ay sinusukat lamang sa tao.

Alma 40

Karon akong anak, aniay akong idugang sa pagsulti kanimo; kay nakasabot ako nga ang imong hunahuna nabalaka mahitungod sa pagkabanhaw sa mga patay.

Tan-awa, sultihan ko ikaw, nga walay pagkabanhaw—o, ako moingon, sa laktod nga pagkasulti, nga kini nga mortal dili mahimong imortal, kini nga madunoton dili mahimong dili madunoton—hangtod human sa pag-anhi ni Kristo.

Tan-awa, siya ang mopahitabo sa pagkabanhaw sa mga patay. Apan tan-awa, akong ipadayag kanimo ang usa ka misteryo; bisan pa niana, daghan pa kaayong misteryo ang gitipigan, nga walay usa nga nasayod gawas lamang sa Dios. Apan ipakita ko kanimo ang usa ka butang nga makugihon nakong gipangutana sa Dios aron masayod ako—kabahin sa pagkabanhaw.

Tan-awa, adunay panahon nga gitakda nga ang tanan mobangon gikan sa mga patay. Karon kon moabot kini nga panahon walay usa nga nasayod; apan ang Dios nasayod sa panahon nga gikatakda.

Karon, kon adunay usa ka panahon, o ikaduha nga panahon, o ikatulo nga panahon, nga ang mga tawo mobangon gikan sa mga patay, dili kana importante; kay ang Dios nasayod sa tanang butang; ug igo na kanako nga masayod nga kini mao ang mahitabo—nga adunay gitakda nga panahon nga ang tanan mabanhaw gikan sa mga patay.

Karon kinahanglan gayod nga adunay gintang sa panahon sa kamatayan ug sa panahon sa pagkabanhaw.

Ug karon mangutana ko unsay mahitabo sa mga kalag sa mga tawo gikan niini nga panahon sa kamatayan hangtod sa panahon nga gitakda alang sa pagkabanhaw?

Karon bisan kon adunay labaw pa sa usa ka higayon nga gitakda nga mabanhaw ang mga tawo dili kini maoy importante; kay ang tanan dili magdungon sa pagkamatay, ug dili kini maoy importante; ang tanan sama og usa ra ka adlaw sa Dios, ug ang panahon gisukod lamang ngadto sa mga tawo.

Alma 40

Now my son, here is somewhat more I would say unto thee; for I perceive that thy mind is worried concerning the resurrection of the dead.

Behold, I say unto you, that there is no resurrection—or, I would say, in other words, that this mortal does not put on immortality, this corruption does not put on incorruption—until after the coming of Christ.

Behold, he bringeth to pass the resurrection of the dead. But behold, my son, the resurrection is not yet. Now, I unfold unto you a mystery; nevertheless, there are many mysteries which are kept, that no one knoweth them save God himself. But I show unto you one thing which I have inquired diligently of God that I might know—that is concerning the resurrection.

Behold, there is a time appointed that all shall come forth from the dead. Now when this time cometh no one knows; but God knoweth the time which is appointed.

Now, whether there shall be one time, or a second time, or a third time, that men shall come forth from the dead, it mattereth not; for God knoweth all these things; and it sufficeth me to know that this is the case—that there is a time appointed that all shall rise from the dead.

Now there must needs be a space betwixt the time of death and the time of the resurrection.

And now I would inquire what becometh of the souls of men from this time of death to the time appointed for the resurrection?

Now whether there is more than one time appointed for men to rise it mattereth not; for all do not die at once, and this mattereth not; all is as one day with God, and time only is measured unto men.

9 Anupa't may isang panahong itinakda sa mga tao na sila ay babangon mula sa mga patay; at may isang agwat sa pagitan ng panahon ng kamatayan at ng pagkabuhay na mag-uli. At ngayon, hinggil dito sa agwat ng panahon, kung ano ang mangyayari sa mga kaluluwa ng tao ang bagay na aking masigasig na itinanong sa Panginoon upang malaman; at ito ang bagay na aking nalalaman.

10 At kapag dumating ang panahon na ang lahat ay babangon, saka nila malalaman na ang Diyos ang nakaaalam sa lahat ng panahong itinakda sa tao.

11 Ngayon, hinggil sa kalagayan ng kaluluwa sa pagitan ng kamatayan at ng pagkabuhay na mag-uli—Dinggin, ipinaalam sa akin ng isang anghel, na ang espiritu ng lahat ng tao, pagkatapos na pagkatapos na sila ay lumisan sa katawang mortal na ito, oo, ang espiritu ng lahat ng tao, maging sila man ay mabuti o masama, ay dadalhin pabalik sa Diyos na nagbigay-buhay sa kanila.

12 At sa gayon, ito ay mangyayari na ang mga espiritu ng yaong matwid ay tatanggapin sa isang kalagayan ng kaligayahan, na tinatawag na paraiso, isang kalagayan ng pamamahinga, isang kalagayan ng kapayapaan, kung saan sila ay mamamahinga mula sa kanilang mga suliranin at sa lahat ng alalahanin at kalungkutan.

13 At sa gayon, ito ay mangyayari, na ang mga espiritu ng makasalanan, oo, na yaong masasama—sapagkat dinggin, sila ay walang bahagi ni hati sa Espiritu ng Panginoon; sapagkat dinggin, pinili nila ang masasamang gawain sa halip na mabubuti; kaya nga, ang espiritu ng diyablo ay pumasok sa kanila, at inangkin ang kanilang bahay—at sila ay itatapon sa labas na kadiliman; magkakaroon ng pagtangis, at panaghoy, at pagngangalit ng mga ngipin, at ito ay dahil sa kanilang sariling kasamaan, sapagkat nabihag sila ng kagustuhan ng diyablo.

14 Ngayon, ito ang kalagayan ng mga kaluluwa ng masasama, oo, nasa kadiliman, at isang kalagayang kakila-kilabot, takot na naghihintay sa nag-aapoy na pagngingitngit ng poot ng Diyos sa kanila; sa gayon sila mamamalagi sa ganitong kalagayan, gayundin ang mga matwid sa paraiso, hanggang sa panahon ng kanilang pagkabuhay na mag-uli.

Busa, adunay panahon nga gitakda nga ang mga tawo mabanhaw gikan sa mga patay; ug adunay gintang sa panahon sa kamatayan ug sa pagkabanhaw. Ug karon, mahitungod niini nga gintang sa panahon, unsa man ang mahitabo sa mga kalag sa mga tawo mao ang butang nga makugihon nakong gipangutana sa Ginoo aron masayran; ug mao kini ang butang nga akong nasayran.

Ug kon moabot na ang panahon nga ang tanan mabanhaw, nan makahibalo sila nga ang Dios nasayod sa tanang panahon nga gitakda alang sa tawo.

Karon, mahitungod sa kahimtang sa kalag tali sa kamatayan ug sa pagkabanhaw—Tan-awa, gipahibalo kini ngari kanako pinaagi sa usa ka anghel, nga ang mga espiritu sa tanang tawo, human sila mobiya gikan niining mortal nga lawas, oo, ang mga espiritu sa tanang tawo, maayo man o daotan, dad-on pauli ngadto niana nga Dios nga mihatag kanila sa kinabuhi.

Ug unya mahitabo, nga ang mga espiritu niadtong mga matarong pagadawaton ngadto sa kahimtang sa kalipay, nga gitawag og paraiso, usa ka kahimtang sa kapahulayan, usa ka kahimtang sa kalinaw, diin sila mopahulay gikan sa ilang tanang kasamok ug gikan sa tanang kabalaka, ug kasubo.

Ug dayon mahitabo, nga ang mga espiritu sa mga daotan, oo, kinsa mga daotan—kay tan-awa, sila walay bahin ni tipik sa Espiritu sa Ginoo; kay tan-awa, mipili sila sa daotang mga buhat kaysa maayo; busa ang espiritu sa yawa misulod kanila, ug nanag-iya sa ilang balay—ug itambog kini ngadto sa kawanangan sa kangitngit; adunay pagbakho, ug pagdangoyngoy, ug pagpangagot sa mga ngipon, ug tungod sa ilang kaugalingon nga kadaotan, kay nagpabihag sila sa kabubut-on sa yawa.

Karon mao kini ang kahimtang sa mga kalag sa daotan, oo, sa kangitngit, ug usa ka kahimtang sa makalilisang, makahahadlok nga talan-awon kay ang nagdilaab nga kasuko sa Dios anaa kanila; sa ingon niana nagpabilin sila niini nga kahimtang, ingon man usab ang mga matarong didto sa paraiso, hangtod sa panahon sa ilang pagkabanhaw.

Therefore, there is a time appointed unto men that they shall rise from the dead; and there is a space between the time of death and the resurrection. And now, concerning this space of time, what cometh of the souls of men is the thing which I have inquired diligently of the Lord to know; and this is the thing of which I do know.

And when the time cometh when all shall rise, then shall they know that God knoweth all the times which are appointed unto man.

Now, concerning the state of the soul between death and the resurrection—Behold, it has been made known unto me by an angel, that the spirits of all men, as soon as they are departed from this mortal body, yea, the spirits of all men, whether they be good or evil, are taken home to that God who gave them life.

And then shall it come to pass, that the spirits of those who are righteous are received into a state of happiness, which is called paradise, a state of rest, a state of peace, where they shall rest from all their troubles and from all care, and sorrow.

And then shall it come to pass, that the spirits of the wicked, yea, who are evil—for behold, they have no part nor portion of the Spirit of the Lord; for behold, they chose evil works rather than good; therefore the spirit of the devil did enter into them, and take possession of their house—and these shall be cast out into outer darkness; there shall be weeping, and wailing, and gnashing of teeth, and this because of their own iniquity, being led captive by the will of the devil.

Now this is the state of the souls of the wicked, yea, in darkness, and a state of awful, fearful looking for the fiery indignation of the wrath of God upon them; thus they remain in this state, as well as the righteous in paradise, until the time of their resurrection.

15 Ngayon, may ilan na ang pagkakaunawa na ang yaong kalagayan ng kaligayahan at ang yaong kalagayan ng kalungkutan ng kaluluwa, bago ang pagkabuhay na mag-uli, ang siyang unang pagkabuhay na mag-uli. Oo, inaamin ko na ito ay maaaring taguriang pagkabuhay na mag-uli, ang pagbabangon ng espiritu o ng kaluluwa at ang kanilang pagkakatalaga sa kaligayahan o kalungkutan, ayon sa mga salitang winika.

16 At dinggin, muli, ito ang winika, na may unang pagkabuhay na mag-uli, isang pagkabuhay na mag-uli ng lahat ng yaong nabuhay na noon, o ng mga nabubuhay ngayon, o ng mga mabubuhay pa lamang hanggang sa pagkabuhay na mag-uli ni Cristo mula sa mga patay.

17 Ngayon, hindi natin ipinalalagay na itong unang pagkabuhay na mag-uli, na winika sa ganitong paraan, ay maaaring ang pagkabuhay na mag-uli ng mga kaluluwa at ang kanilang pagkakatalaga sa kaligayahan o kalungkutan. Hindi mo maipalalagay na ito ang ibig sabihin nito.

18 Dinggin, sinasabi ko sa iyo, Hindi; ngunit ang ibig sabihin nito ay ang muling pagsasama ng kaluluwa sa katawan, ng mga yaong mula pa noong mga araw ni Adan hanggang sa pagkabuhay na mag-uli ni Cristo.

19 Ngayon, kung ang mga kaluluwa at katawan ng mga yaong nabanggit ay muling magsasama kaagad, ang masasama gayundin ang mga matwid, ay hindi ko sinasabi; maging sapat nang sinabi ko na silang lahat ay magbabangon; o sa ibang salita, ang kanilang pagkabuhay na mag-uli ay mangyayari bago ang pagkabuhay na mag-uli ng mga yaong nangamatay pagkaraan ng pagkabuhay na mag-uli ni Cristo.

20 Ngayon, anak ko, hindi ko sinasabi na ang kanilang pagkabuhay na mag-uli ay darating sa pagkabuhay na mag-uli ni Cristo; ngunit dinggin, ibinibigay ko ito bilang aking kuru-kuro, na ang mga kaluluwa at katawan ay muling magsasama, ang mga matwid, sa pagkabuhay na mag-uli ni Cristo, at sa kanyang pag-akyat sa langit.

Karon, adunay uban nga nakasabot nga kining kahintang sa kalipay ug kining kahintang sa kasakit sa kalag, sa wala pa ang pagkabanhaw, mao ang unang pagkabanhaw. Oo, moangkon ko nga kini mahimong tawagon og pagkabanhaw, ang pagkabanhaw sa espiritu o sa kalag ug paghatod kanila ngadto sa kalipay o kasakit, sumala sa mga pulong nga gipamulong na.

Ug tan-awa, kini gipamulong na usab, nga adunay unang pagkabanhaw, usa ka pagkabanhaw sa tanan niadtong wala na, o karon ania, o sa mga moanhi pa, sukad sa pagkabanhaw ni Kristo gikan sa pagkamatay.

Karon, wala kita magdahom nga kini nga unang pagkabanhaw, nga gipamulong niini nga paagi, mao ang pagkabanhaw sa mga kalag ug ang paghatod kanila ngadto sa kalipay o kasakit. Dili kamo makadahom nga kini mao ang gipasabot.

Tan-awa, sultihan ko ikaw, Dili; apan nagpasabot kini sa panaghiusa og balik sa kalag uban sa lawas, ngadto kanila gikan sa mga adlaw ni Adan ngadto sa pagkabanhaw ni Kristo.

Karon, kon ang mga kalag ug ang mga lawas niadtong gipamulong pagahiusahon og dungan, ang daotan ingon man ang matarong, wala ko mag-ingon; nga igo na nga mosulti ko nga silang tanan mobangon; o sa laing pagkasulti, ang ilang pagkabanhaw moabot sa dili pa ang pagkabanhaw niadtong kinsa namatay human sa pagkabanhaw ni Kristo.

Karon, akong anak, dili ko moingon nga ang ilang pagkabanhaw moabot atol sa pagkabanhaw ni Kristo; apan tan-awa, mohatag ko niini isip akong opinyon, nga ang mga kalag ug ang mga lawas pagahiusahon, sa mga matarong, sa pagkabanhaw ni Kristo, ug sa iyang pagkayab ngadto sa langit.

Now, there are some that have understood that this state of happiness and this state of misery of the soul, before the resurrection, was a first resurrection. Yea, I admit it may be termed a resurrection, the raising of the spirit or the soul and their consignation to happiness or misery, according to the words which have been spoken.

And behold, again it hath been spoken, that there is a first resurrection, a resurrection of all those who have been, or who are, or who shall be, down to the resurrection of Christ from the dead.

Now, we do not suppose that this first resurrection, which is spoken of in this manner, can be the resurrection of the souls and their consignation to happiness or misery. Ye cannot suppose that this is what it meaneth.

Behold, I say unto you, Nay; but it meaneth the reuniting of the soul with the body, of those from the days of Adam down to the resurrection of Christ.

Now, whether the souls and the bodies of those of whom has been spoken shall all be reunited at once, the wicked as well as the righteous, I do not say; let it suffice, that I say that they all come forth; or in other words, their resurrection cometh to pass before the resurrection of those who die after the resurrection of Christ.

Now, my son, I do not say that their resurrection cometh at the resurrection of Christ; but behold, I give it as my opinion, that the souls and the bodies are reunited, of the righteous, at the resurrection of Christ, and his ascension into heaven.

- 21 Ngunit kung ito ay sa kanyang pagkabuhay na mag-uli o pagkatapos, hindi ko masasabi; kundi ito lamang ang aking masasabi, na may isang agwat sa pagitan ng kamatayan at ng pagkabuhay na mag-uli ng katawan, at isang kalagayan ng kaligayahan o sa kalungkutan ng kaluluwa hanggang sa panahong itinakda ng Diyos na ang mga patay ay magbabangon, at muling magsasama, kapwa ang kaluluwa at katawan, at dadalhin upang tumayo sa harapan ng Diyos, at hahatulan alinsunod sa kanilang mga gawa.
- 22 Oo, pinapangyari nito ang pagpapanumbalik ng lahat ng yaong bagay na sinabi ng mga bibig ng mga propeta.
- 23 Ang kaluluwa ay magbabalik sa katawan, at ang katawan sa kaluluwa; oo, at bawat biyas at kasu-kasuan ay magbabalik sa kanyang katawan; oo, maging isang buhok sa ulo ay hindi malalagas; kundi magbabalik ang lahat ng bagay sa kanilang wasto at sakdal na anyo.
- 24 At ngayon, anak ko, ito ang pagpapanumbalik na sinabi ng mga bibig ng mga propeta—
- 25 At sa gayon ang mga matwid ay magniningning sa kaharian ng Diyos.
- 26 Ngunit dinggin, isang kakila-kilabot na kamatayan ang sasapit sa masasama; sapagkat sila ay mamamatay sa mga bagay na nauukol sa mga bagay ng katwiran; sapagkat sila ay marurumi, at walang maruming bagay ang makapagmamana ng kaharian ng Diyos; sa halip, sila ay itatakwil, at itatadhanang makibahagi sa mga bunga ng kanilang mga pagpapagod o kanilang mga gawa, na masasama; at kanilang iinumina ang mga latak ng isang mapait na saro.
- Apan kon atol man kini o human sa iyang pagkabanhaw, dili ko makasulti; apan kini ang akong isulti, nga adunay gintang tali sa kamatayan ug pagkabanhaw sa lawas, ug ang kalag anaa sa kahintang sa kalipay o sa kasakit hangtod sa panahon nga gitakda sa Dios nga ang mga patay mobangon, ug mahiusa, ang kalag ug lawas, ug dad-on aron mobarog sa atubangan sa Dios, ug hukman sumala sa ilang mga binuhatan.
- Oo, kini mopahitabo sa pagpahiuli niadtong mga butang nga gikapamulong na sa mga ba-ba sa mga propeta.
- Ang kalag ipahiuli ngadto sa lawas, ug ang lawas ngadto sa kalag; oo, ug ang matag bahin sa lawas ug lutahan ipahiuli ngadto sa iyang lawas; oo, gani bisan usa ka buhok sa ulo dili mawala; apan ang tanang butang ipahiuli ngadto sa ilang tukma ug hingpit nga bayanan.
- Ug karon, akong anak, kini mao ang pagpahiuli nga gipamulong na sa mga ba-ba sa mga propeta—
- Ug dayon ang mga matarong mosidlak didto sa gingharian sa Dios.
- Apan tan-awa, usa ka makalilisang nga kamatayan ang moabot sa mga daotan; kay mamatay sila sumala sa mga butang mahitungod sa pagkamatarong; kay mga hugaw sila, ug walay hugaw nga butang nga makapanunod sa gingharian sa Dios; apan isalikway sila ug ihatod sa pag-ambit sa mga bunga sa ilang mga kahago o sa ilang mga buhat, nga mga daotan; ug sila moinom sa mga lawog sa mapait nga kopa.
- But whether it be at his resurrection or after, I do not say; but this much I say, that there is a space between death and the resurrection of the body, and a state of the soul in happiness or in misery until the time which is appointed of God that the dead shall come forth, and be reunited, both soul and body, and be brought to stand before God, and be judged according to their works.
- Yea, this bringeth about the restoration of those things of which has been spoken by the mouths of the prophets.
- The soul shall be restored to the body, and the body to the soul; yea, and every limb and joint shall be restored to its body; yea, even a hair of the head shall not be lost; but all things shall be restored to their proper and perfect frame.
- And now, my son, this is the restoration of which has been spoken by the mouths of the prophets—
- And then shall the righteous shine forth in the kingdom of God.
- But behold, an awful death cometh upon the wicked; for they die as to things pertaining to things of righteousness; for they are unclean, and no unclean thing can inherit the kingdom of God; but they are cast out, and consigned to partake of the fruits of their labors or their works, which have been evil; and they drink the dregs of a bitter cup.

Alma 41

- 1 At ngayon, anak ko, ako ay may sasabihin kahit paano hinggil sa pagpapanumbalik na nabanggit; sapagkat dinggin, sinalungat ng ilan ang mga banal na kasulatan, at nangaligaw nang labis dahil sa bagay na ito. At nahihiwatigan ko na ang iyong isip ay nababalisa rin hinggil sa bagay na ito. Ngunit dinggin, ito ay aking ipaliliwanag sa iyo.
- 2 Sinasabi ko sa iyo, anak ko, na ang plano ng pagpapanumbalik ay hinihingi ng katarungan ng Diyos; sapagkat kinakailangan na ang lahat ng bagay ay manumbalik sa wastong kaayusan ng mga ito. Dinggin, ito ay kinakailangan at makatarungan, alinsunod sa kapangyarihan at pagkabuhay na mag-uli ni Cristo, na ang kaluluwa ng tao ay manumbalik sa kanyang katawan, at na ang bawat bahagi ng katawan ay manumbalik sa sarili nito.
- 3 At hinihingi ng katarungan ng Diyos na ang mga tao ay nararapat hatulan alinsunod sa kanilang mga gawa; at kung ang kanilang mga gawa sa buhay na ito ay mabuti, at ang mga pagnanais ng kanilang mga puso ay mabuti, na sila rin, sa huling araw, ay nararapat manumbalik doon sa mabuti.
- 4 At kung ang kanilang mga gawa ay masama, ang mga ito ay manunumbalik sa kanila sa masama. Samakatwid, lahat ng bagay ay manunumbalik sa wastong kaayusan ng mga ito, lahat ng bagay sa likas na anyo ng mga ito—ang may kamatayan ay magbabangon sa kawalang-kamatayan, kabulukan sa walang kabulukan—magbabangon sa walang katapusang kaligayahan upang magmana ng kaharian ng Diyos, o sa walang katapusang kalungkutan upang magmana ng kaharian ng diyablo, ang isa ay sa isang dako, at ang isa ay sa kabila—
- 5 Ang isa ay magbabangon sa kaligayahan alinsunod sa kanyang mga pagnanais ng kaligayahan, o kabutihan alinsunod sa kanyang mga pagnanais ng mabuti; at ang isa pa ay sa masama alinsunod sa kanyang mga pagnanais ng kasamaan; sapagkat katulad ng pagnais niya na gumawa ng masama sa buong araw, maging sa gayon niya matatamo ang kanyang gantimpala ng kasamaan pagsapit ng gabi.

Alma 41

Ug karon, akong anak, may gamay kong isulti mahitungod sa pagpahiuli nga gikapamulong na; kay tan-awa, ang uban mituis sa mga kasulatan, ug nahisalaag sa layo tungod niining butanga. Ug nakasabot ko nga ang imong hunahuna nahasol usab mahitungod niining butanga. Apan tan-awa, ipasabot nako kini kanimo.

Sultihan ko ikaw, akong anak, nga ang plano sa pagpahiuli gikinahanglan sa hustisya sa Dios; kay kinahanglan nga ang tanang butang ipahiuli sa ilang tukma nga pagkahan-ay. Tan-awa, gikinahanglan ug makiangayon, sumala sa gahom ug pagkabanhaw ni Kristo, nga ang kalag sa tawo kinahanglan nga ipahiuli ngadto sa iyang lawas, ug nga ang matag bahin sa lawas ipahiuli ngadto sa iyang kaugalingon.

Ug gikinahanglan uban sa hustisya sa Dios nga ang mga tawo pagahukman sumala sa ilang mga buhat; ug kon ang ilang mga buhat matarong niini nga kinabuhi, ug ang mga tinguha sa ilang mga kasingkasing matarong, nga sila kinahanglan usab, sa kataposan nga adlaw, ipahiuli niana nga matarong.

Ug kon ang ilang mga buhat daotan ipahiuli ngadto kanila ang daotan. Busa, ang tanan nga butang ipahiuli ngadto sa tukma niini nga pagkahan-ay, matag butang ngadto sa iyang naandan nga bayanan—pagka-mortal ngadto sa pagka-imortal, madunoton ngadto sa pagkadili madunoton—gibanhaw ngadto sa walay kataposan nga kalipay nga makapanunod sa gingharian sa Dios, o sa walay kataposan nga pagkauyamot nga makapanunod sa gingharian sa yawa, ang usa ngadto sa usa ka bahin, ang lain ngadto sa lain—

Ang usa banhawon ngadto sa kalipay sumala sa iyang pagtinguha og kalipay, o sa matarong sumala sa iyang pagtinguha og matarong; ug ang uban ngadto sa daotan sumala sa iyang pagtinguha og daotan; kay nagtinguha man siya sa pagbuhat og daotan sa tanang adlaw mao nga maangkon niya ang iyang ganti sa pagkadaotan inig abot sa kagabhion.

Alma 41

And now, my son, I have somewhat to say concerning the restoration of which has been spoken; for behold, some have wrested the scriptures, and have gone far astray because of this thing. And I perceive that thy mind has been worried also concerning this thing. But behold, I will explain it unto thee.

I say unto thee, my son, that the plan of restoration is requisite with the justice of God; for it is requisite that all things should be restored to their proper order. Behold, it is requisite and just, according to the power and resurrection of Christ, that the soul of man should be restored to its body, and that every part of the body should be restored to itself.

And it is requisite with the justice of God that men should be judged according to their works; and if their works were good in this life, and the desires of their hearts were good, that they should also, at the last day, be restored unto that which is good.

And if their works are evil they shall be restored unto them for evil. Therefore, all things shall be restored to their proper order, every thing to its natural frame—mortality raised to immortality, corruption to incorruption—raised to endless happiness to inherit the kingdom of God, or to endless misery to inherit the kingdom of the devil, the one on one hand, the other on the other—

The one raised to happiness according to his desires of happiness, or good according to his desires of good; and the other to evil according to his desires of evil; for as he has desired to do evil all the day long even so shall he have his reward of evil when the night cometh.

- 6 At gayundin ito sa kabilang dako. Kung siya ay nagsisi ng kanyang mga kasalanan, at nagnais ng katwiran hanggang sa kahuli-hulihan ng kanyang mga araw, maging sa gayon siya gagantimpalaan sa katwiran.
- 7 Sila ang mga yaong tinubos ng Panginoon; oo, sila ang mga yaong kinuha, na iniligtas mula sa yaong walang katapusang gabi ng kadiliman; at sa gayon sila tatayo o mahuhulog, sapagkat dinggin, sila ang kanilang sariling mga hukom, kung gagawa man ng mabuti o gagawa ng masama.
- 8 Ngayon, ang mga panuntunan ng Diyos ay hindi nababago; anupa't nakahanda ang daan upang ang sinumang may nais ay maaaring lumakad doon at maligtas.
- 9 At ngayon, dinggin, anak ko, huwag nang makipagsapalaran ng isa pang paglabag laban sa iyong Diyos sa mga bahaging iyon ng doktrina, na hanggang sa ngayon ay iyong ipinakipagsapalaran sa paggawa ng kasalanan.
- 10 Huwag ipalagay, dahil sa sinabi ang hinggil sa pagpapanumbalik, na ikaw ay manunumbalik mula sa kasalanan tungo sa kaligayahan. Dinggin, sinasabi ko sa iyo, ang kasamaan ay hindi kailanman kaligayahan.
- 11 At ngayon, anak ko, lahat ng tao na nasa likas na kalagayan, o ang ibig kong sabihin, sa isang makamundong kalagayan, ay nasa kasukdulan ng kapaitan at nasa mga gapos ng kasamaan; sila ay walang Diyos sa daigdig; at sila ay tumaliwas sa katangian ng Diyos; kaya nga, sila ay nasa kalagayang taliwas sa likas na kaligayahan.
- 12 At ngayon, dinggin, ang kahulugan ba ng salitang pagpapanumbalik ay kunin ang isang bagay na nasa likas na kalagayan at ilagay ito sa isang hindi likas na kalagayan, o ilagay ito sa isang kalagayang kabaligtaran ng kanyang kalikasan?
- 13 O, anak ko, hindi gayon ang bagay-bagay; kundi ang kahulugan ng salitang pagpapanumbalik ay ibalik muli ang masama sa masama, o ang makamundo sa makamundo, o ang mala-diyablo sa mala-diyablo—mabuti doon sa mabuti; matwid doon sa matwid; makatarungan doon sa makatarungan; maawain doon sa maawain.
- Ug mao gihapon kini sa lain nga bahin. Kon naghinulsol siya sa iyang mga sala, ug nagtinguha sa pagkamatarong hangtod sa kataposan sa iyang mga adlaw, bisan pa pagagantihan siya sa pagkamatarong.
- Sila mao ang gitubos sa Ginoo; oo, sila mao ang gikuha, nga naluwas gikan sa walay kataposang gabii sa kangitngit; ug sa ingon niana mobarog sila o mapukan; kay tan-awa, sa ilang kaugalingon sila ang mga tighukom kon mobuhat ba og maayo o mobuhat ba og daotan.
- Karon, ang mga balaod sa Dios dili mausab; busa, ang agianan giandam na nga si bisan kinsa man ang adunay tinguha nga molakaw subay niana ug maluwas.
- Ug karon tan-awa, akong anak, ayaw na paghimo og laing kalapasan batok sa imong Dios diha niana nga mga punto sa doktrina, nga hangtod karon ikaw nagpadayon sa pagpakasala.
- Ayaw pagdahom, nga tungod kay gikapamulong na ang mahitungod sa pagpahiuli, nga ikaw ipahiuli gikan sa sala ngadto sa kalipay. Tan-awa, sultihan ko ikaw, ang pagkadaotan dili gayod mahimong kalipay.
- Ug karon, akong anak, ang tanang tawo nga anaa sa kinaiyanhon nga kahimtang, o sa laing pagkasulti, kalibotanon nga kahimtang, anaa sa apdo sa kapaitan ug sa gapos sa kadaotan; sila walay Dios dinhi sa kalibotan, ug nahisupak sila sa kinaiyahan sa Dios; busa, anaa sila sa kahimtang nga sukwahi sa kinaiyahan sa kalipay.
- Ug karon tan-awa, ang kahulogan ba sa pulong nga pagpahiuli mao ang pagkuha sa usa ka butang sa kinaiyanhon nga kahimtang ug ipahimutang kini sa dili kinaiyanhon nga kahimtang, o sa pagpahimutang niini sa usa ka kahimtang nga sukwahi sa iyang kinaiyahan?
- O, akong anak, dili ingon niini ang mahitabo; apan ang kahulogan sa pulong nga pagpahiuli mao ang pagpabalik og usab sa daotan alang sa daotan, o kalibotanon alang sa kalibotanon, o yawan-on alang sa yawan-on—maayo alang niana nga maayo; matarong alang niana nga matarong; makiangayon alang niana nga makiangayon; maluluy-on alang niana nga maluluy-on.
- And so it is on the other hand. If he hath repented of his sins, and desired righteousness until the end of his days, even so he shall be rewarded unto righteousness.
- These are they that are redeemed of the Lord; yea, these are they that are taken out, that are delivered from that endless night of darkness; and thus they stand or fall; for behold, they are their own judges, whether to do good or do evil.
- Now, the decrees of God are unalterable; therefore, the way is prepared that whosoever will may walk therein and be saved.
- And now behold, my son, do not risk one more offense against your God upon those points of doctrine, which ye have hitherto risked to commit sin.
- Do not suppose, because it has been spoken concerning restoration, that ye shall be restored from sin to happiness. Behold, I say unto you, wickedness never was happiness.
- And now, my son, all men that are in a state of nature, or I would say, in a carnal state, are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; they are without God in the world, and they have gone contrary to the nature of God; therefore, they are in a state contrary to the nature of happiness.
- And now behold, is the meaning of the word restoration to take a thing of a natural state and place it in an unnatural state, or to place it in a state opposite to its nature?
- O, my son, this is not the case; but the meaning of the word restoration is to bring back again evil for evil, or carnal for carnal, or devilish for devilish—good for that which is good; righteous for that which is righteous; just for that which is just; merciful for that which is merciful.

14 Samakatwid, anak ko, tiyaking ikaw ay maawain sa iyong mga kapatid; makitungo nang makatarungan, humatol nang makatwiran, at patuloy na gumawa ng mabuti; at kung gagawin mo ang lahat ng bagay na ito, sa gayon tatanggapin mo ang iyong gantimpala; oo, ang awa ay manunumbalik sa iyong muli; ang katarungan ay manunumbalik sa iyong muli; ang paghatol nang makatwiran ay manunumbalik sa iyong muli; at ang kabutihan ay igagantimpala sa iyong muli.

15 Sapagkat kung ano ang iyong ipinamamahagi ay siyang babalik sa iyong muli at manunumbalik; kaya nga, ang salitang pagpapanumbalik ay lubos na sumusumpa sa makasalanan, at hindang-hindi siya binibigyang-katwiran.

Busa, akong anak, seguroa nga ikaw magmaluluy-on sa imong kaigsoonan; makigsabot nga makiangayon, ug mohukom nga matarong, ug mobuhat og maayo sa kanunay; ug kon buhaton nimo kining tanan nga butang nan madawat nimo ang imong ganti; oo, maangkon nimo ang kaluoy nga ipahiuli og balik diha kanimo; maangkon nimo ang hustisya nga ipahiuli og balik diha kanimo; maangkon nimo ang matarong nga paghukom nga ipahiuli og balik diha kanimo; ug maangkon nimo ang maayo nga iganti balik diha kanimo.

Kay kana nga imong gipasiugdahan nga buhaton mobalik og usab diha kanimo, ug mapahiuli; busa, ang pulong nga pagpahiuli mohukom gayod sa hingpit sa makasasala, ug dili gayod makahatag kaniya og kaangayan.

Therefore, my son, see that you are merciful unto your brethren; deal justly, judge righteously, and do good continually; and if ye do all these things then shall ye receive your reward; yea, ye shall have mercy restored unto you again; ye shall have justice restored unto you again; ye shall have a righteous judgment restored unto you again; and ye shall have good rewarded unto you again.

For that which ye do send out shall return unto you again, and be restored; therefore, the word restoration more fully condemneth the sinner, and justifieth him not at all.

Alma 42

- 1 At ngayon, anak ko, nahiihiwatigan ko na kahit paano ay mayroon pang bumabalisa sa iyong isipan, na hindi mo maunawaan —na yaong hinggil sa katarungan ng Diyos sa pagpaparusa sa makasalanang; sapagkat sinusubukan mong ipalagay na kawalang-katarungan na maitalaga ang makasalanang sa isang kalagayan ng kalungkutan.
- 2 Ngayon, dinggin, anak ko, ipaliliwanag ko sa iyo ang bagay na ito. Sapagkat dinggin, matapos na paalisin ng Panginoong Diyos ang ating mga unang magulang sa halamanang ng Eden, upang magbungkal ng lupa, kung saan sila ay kinuha—oo, kanyang pinaalis ang tao; at naglagay siya sa dulong silangan ng halamanang ng Eden ng mga querubin at ng isang nagniningas na espada na umiikot, upang bantayan ang punungkahoy ng buhay—
- 3 Ngayon, nakikita natin na ang tao ay naging katulad ng Diyos, nakaalam ng mabuti at masama; at baka iunat niya ang kanyang kamay, at pumitas din sa punungkahoy ng buhay, at kumain at mabuhay magpakailanman, ang Panginoong Diyos ay naglagay ng mga querubin at ng nagniningas na espada, upang hindi siya makakain ng bunga—
- 4 At sa gayon nakikita natin na may isang panahong ipinagkaloob sa tao upang magsisi, oo, isang panahon ng pagsubok, isang panahon upang magsisi at maglingkod sa Diyos.
- 5 Sapagkat dinggin, kung iniunat kaagad ni Adan ang kanyang kamay, at kumain sa punungkahoy ng buhay, siya ay mabubuhay magpakailanman, alinsunod sa salita ng Diyos, nang walang puwang sa pagsisisi; oo, at gayundin, ang salita ng Diyos ay mawawalan ng kabuluhan, at ang dakilang plano ng kaligtasan ay mabibigo.
- 6 Ngunit dinggin, itinakda sa tao ang mamatay—kaya nga, katulad ng sila ay inilayo sa punungkahoy ng buhay, sila ay nararapat na ihiwalay sa balat ng lupa—at ang tao ay naligaw magpakailanman, oo, sila ay naging mga taong nahulog.
- 7 At ngayon, nakikita mo na sa pamamagitan nito, ang ating mga unang magulang ay itinakwil kapwa sa temporal at espirituwal mula sa harapan ng Panginoon; at sa gayon nakikita natin na sila ay naging mga nasasakupang sumusunod sa kanilang sariling kagustuhan.

Alma 42

Ug karon, akong anak, nakasabot ko nga ingon og aduna pay nakahasol sa imong hunahuna, nga dili nimo masabtan—mahitungod sa hustisya sa Dios sa pagsilot sa makasasala; kay imong gisulayan sa paghunahuna, nga dili makiangayon nga ang makasasala itugyan sa usa ka kahimtang sa pagkauyamot.

Karon tan-awa, akong anak, ipasabot nako kining butanga kanimo. Kay tan-awa, human hinginli sa Ginoong Dios ang atong unang mga ginikanan gikan sa tanaman sa Eden aron mougmad sa yuta, diin sila gikuha—oo, gidala niya ang lalaki, ug iyang gibutangan ang silangan nga dapit sa tanaman sa Eden, og kerubim, ug usa ka nagdilaab nga espada nga naglibot sa matag padulnganan, aron sa pagbantay sa kahoy sa kinabuhi—

Karon, nasabtan nato nga ang tawo nahimong sama sa Dios, nasayod sa maayo ug sa daotan; ug tingali unya og kab-oton niya, ug mopupô usab gikan sa kahoy sa kinabuhi, ug mokaon ug mabuhi sa kahangtoran, ang Ginoong Dios mibutang sa kerubim ug sa nagdilaab nga espada, aron siya dili makakaon sa bunga—

Ug sa ingon niana, nasabtan nato, nga adunay panahon nga gihatag sa tawo sa paghinulsol, oo, panahon sa pagsulay, panahon sa paghinulsol ug pag-alagad sa Dios.

Kay tan-awa, kon si Adan mikab-ot pa dihadhiha dayon, ug mikaon sa kahoy sa kinabuhi, mabuhi unta siya sa kahangtoran, sumala sa pulong sa Dios, nga walay higayon sa paghinulsol; oo, ug usab ang pulong sa Dios wala untay kapuslanan, ug ang mahinungdanon nga plano sa kaluwasan mapakyas unta.

Apan tan-awa, gikatakda nga mamatay ang tawo—busa, samtang sila gipahimulag gikan sa kahoy sa kinabuhi kinahanglan nga ipahimulag sila gikan sa ibabaw sa yuta—ug ang tawo mahisalaag sa kahangtoran, oo, nahimo silang makasasala nga katawhan.

Ug karon, nasabtan nimo nga ang atong unang mga ginikanan gipahimulag sa temporal ug espirituhanon nga paagi gikan sa atubangan sa Ginoo; ug sa ingon niana nakita nato nga sila nahimong ulipon sa pagsunod sa ilang kaugalingon nga kabubut-on.

Alma 42

And now, my son, I perceive there is somewhat more which doth worry your mind, which ye cannot understand—which is concerning the justice of God in the punishment of the sinner; for ye do try to suppose that it is injustice that the sinner should be consigned to a state of misery.

Now behold, my son, I will explain this thing unto thee. For behold, after the Lord God sent our first parents forth from the garden of Eden, to till the ground, from whence they were taken—yea, he drew out the man, and he placed at the east end of the garden of Eden, cherubim, and a flaming sword which turned every way, to keep the tree of life—

Now, we see that the man had become as God, knowing good and evil; and lest he should put forth his hand, and take also of the tree of life, and eat and live forever, the Lord God placed cherubim and the flaming sword, that he should not partake of the fruit—

And thus we see, that there was a time granted unto man to repent, yea, a probationary time, a time to repent and serve God.

For behold, if Adam had put forth his hand immediately, and partaken of the tree of life, he would have lived forever, according to the word of God, having no space for repentance; yea, and also the word of God would have been void, and the great plan of salvation would have been frustrated.

But behold, it was appointed unto man to die—therefore, as they were cut off from the tree of life they should be cut off from the face of the earth—and man became lost forever, yea, they became fallen man.

And now, ye see by this that our first parents were cut off both temporally and spiritually from the presence of the Lord; and thus we see they became subjects to follow after their own will.

8 Ngayon, dinggin, hindi naaangkop na ang tao ay mabawi mula sa temporal na kamatayang ito, sapagkat mawawasak niyon ang dakilang plano ng kaligayahan.

9 Samakatwid, sapagkat ang kaluluwa ay hindi maaaring mamatay, at ang pagkahulog ay nagdala sa buong sangkatauhan ng espirituwal na kamatayan gayundin ng temporal, ibig sabihin, sila ay itinakwil mula sa harapan ng Panginoon, naaangkop na ang sangkatauhan ay mabawi mula sa espirituwal na kamatayang ito.

10 Anupa't sapagkat sila ay naging mga likas na makamundo, makalaman, at mala-diyablo, ang kalagayang ito ng pagsubok ay naging kalagayan para sa kanila na maghanda; ito ay naging isang kalagayan ng paghahanda.

11 At ngayon, tandaan, anak ko, kung hindi dahil sa plano ng pagtubos, (isinasaisantabi ito) sa sandaling sila ay mamatay, ang kanilang mga kaluluwa ay malungkot; sapagkat itinakwil sila mula sa harapan ng Panginoon.

12 At ngayon, walang paraan upang mabawi ang mga tao sa kalagayang ito ng pagkahulog, na idinulot ng tao sa kanyang sarili dahil sa kanyang sariling pagsuway;

13 Samakatwid, alinsunod sa katarungan, ang plano ng pagtubos ay hindi maisasakatuparan, maliban lamang sa mga hinihingi ng pagsisisi ng mga tao sa kalagayang ito ng pagsubok, oo, sa kalagayang ito ng paghahanda; sapagkat maliban sa mga hinihinging ito, ang awa ay hindi magkakaroon ng bisa maliban kung wawasakin nito ang gawa ng katarungan. Ngayon, ang gawa ng katarungan ay hindi mawawasak; kung magkakagayon, ang Diyos ay titigil sa pagiging Diyos.

14 At sa gayon nakikita natin na ang buong sangkatauhan ay nahulog, at sila ay napanghahawakan ng katarungan; oo, ng katarungan ng Diyos, na nagtatalaga sa kanila magpakailanman na itakwil mula sa kanyang harapan.

15 At ngayon, ang plano ng awa ay hindi maisasakatuparan maliban kung may maisasagawang pagbabayad-sala; kaya nga ang Diyos na rin ang magbabayad-sala para sa mga kasalanan ng sanlibutan, upang maisakatuparan ang plano ng awa, upang tugunin ang mga hinihingi ng katarungan, nang sa gayon ang Diyos ay maging isang sakdal at makatarungang Diyos, at isa ring maawaing Diyos.

Karon tan-awa, dili kinahanglan nga ang tawo bawion gikan niini nga temporal nga kamatayon, kay kana moguba sa mahinungdanong plano sa kalipay.

Busa, samtang ang kalag dili mamatay, ug ang pagkapukan maoy hinungdan sa espirituhanon nga kamatayon sa tanang katawhan ingon usab sa temporal, mao nga, sila gipahimulag gikan sa atubangan sa Ginoo, kinahanglan nga ang katawhan pagabawion gikan niining espirituhanon nga kamatayon.

Busa, samtang nahimo silang kalibotanon, mahilayon, ug yawan-on, pinaagi sa kinaiyahan, kini nga kahimtang sa pagsulay nahimong kahimtang alang kanila sa pagpangandam; nahimo kining usa ka igpangandam nga kahimtang.

Ug karon hinumdomi, akong anak, kon dili pa sa plano sa katubsanan, (kon wala pa kini) inig kamatay nila ang ilang mga kalag mahimong uyamot, tungod kay gipahimulag gikan sa atubangan sa Ginoo.

Ug karon, walay paagi nga mabawi ang mga tawo gikan niining kahimtang sa pagkapukan, nga gihimo sa tawo sa iyang kaugalingon tungod sa iyang kaugalingon nga pagkamasinupakon;

Busa, sumala sa hustisya, ang plano sa katubsanan dili moabot, gawas lamang sa mga kondisyon sa paghinulsol sa mga tawo niining kahimtang sa pagsulay, oo, kining kahimtang sa pagpangandam; kay kon dili pa tungod niini nga mga kondisyon, ang kaluoy dili moepekto gawas kon kini moguba sa buhat sa hustisya. Karon ang buhat sa hustisya dili maguba; kay kon mao, ang Dios mohunong sa pagka-Dios.

Ug sa ingon niana makita nato nga ang tanang katawhan napukan, ug sila anaa ubos sa gahom sa hustisya; oo, ang hustisya sa Dios, nga motugyan kanila sa kahangtoran nga pagkahimulag, gikan sa iyang atubangan.

Ug karon, ang plano sa kaluoy dili mapahitabo gawas kon adunay pag-ula nga pagahimoon; busa ang Dios sa iyang kaugalingon miula alang sa mga sala sa kalibotan, aron mapahitabo ang plano sa kaluoy, pagtagbaw sa mga gipangayo sa hustisya, nga ang Dios unta mahimo nga usa ka hingpit, makiangayon nga Dios, ug usa ka maluluy-on usab nga Dios.

Now behold, it was not expedient that man should be reclaimed from this temporal death, for that would destroy the great plan of happiness.

Therefore, as the soul could never die, and the fall had brought upon all mankind a spiritual death as well as a temporal, that is, they were cut off from the presence of the Lord, it was expedient that mankind should be reclaimed from this spiritual death.

Therefore, as they had become carnal, sensual, and devilish, by nature, this probationary state became a state for them to prepare; it became a preparatory state.

And now remember, my son, if it were not for the plan of redemption, (laying it aside) as soon as they were dead their souls were miserable, being cut off from the presence of the Lord.

And now, there was no means to reclaim men from this fallen state, which man had brought upon himself because of his own disobedience;

Therefore, according to justice, the plan of redemption could not be brought about, only on conditions of repentance of men in this probationary state, yea, this preparatory state; for except it were for these conditions, mercy could not take effect except it should destroy the work of justice. Now the work of justice could not be destroyed; if so, God would cease to be God.

And thus we see that all mankind were fallen, and they were in the grasp of justice; yea, the justice of God, which consigned them forever to be cut off from his presence.

And now, the plan of mercy could not be brought about except an atonement should be made; therefore God himself atoneth for the sins of the world, to bring about the plan of mercy, to appease the demands of justice, that God might be a perfect, just God, and a merciful God also.

- 16 Ngayon, ang pagsisisi ay hindi mapapasa mga tao maliban kung may kaparusahan, na walang hanggan din na katulad ng buhay ng kaluluwa, nakaakibat salungat sa plano ng kaligayahan, na walang hanggan din na katulad ng buhay ng kaluluwa.
- 17 Ngayon, paano magsisisi ang isang tao maliban kung siya ay nagkasala? Paano siya magkakasala kung walang batas? Paano magkakaroon ng batas maliban kung may kaparusahan?
- 18 Ngayon, may kaparusahang kaakibat, at isang makatarungang batas na ibinigay, na nagdulot ng paggigiyagis sa budhi ng tao.
- 19 Ngayon, kung walang batas na ibinigay —kung ang isang tao ay pumaslang, mamamatay siya—siya ba ay matatakot na mamamatay siya kung pumaslang siya?
- 20 At gayundin, kung walang batas na ibinigay laban sa kasalanan, ang mga tao ay hindi matatakot na magkasala.
- 21 At kung walang batas na ibinigay, kapag ang mga tao ay magkasala, ano ang magagawa ng katarungan, o maging ng awa, sapagkat ang mga ito ay hindi magkakaroon ng karapatan sa nilikha?
- 22 Ngunit may isang batas na ibinigay, at isang kaparusahang nakaakibat, at isang pagsisising ipinahintulot; kung aling pagsisisi ay inangkin ng awa; kung wala, aangkinin ng katarungan ang nilikha at ipatutupad ang batas, at ang batas ay magpapataw ng kaparusahan; kung hindi gayon, mawawasak ang mga gawa ng katarungan, at ang Diyos ay titigil sa pagiging Diyos.
- 23 Ngunit ang Diyos ay hindi tumitigil sa pagiging Diyos, at aangkin ng awa ang nagsisisi, at ang awa ay darating dahil sa pagbabayad-sala; at ang pagbabayad-sala ang nagpapangyari sa pagkabuhay na mag-uli ng mga patay, at ang pagkabuhay na mag-uli ng mga patay ang magbabalik sa mga tao sa harapan ng Diyos; at sa gayon sila ay manunumbalik sa kanyang harapan upang hatulan alinsunod sa kanilang mga gawa, alinsunod sa batas at katarungan.
- 24 Sapagkat dinggin, isinasagawa ng katarungan ang lahat ng kanyang hinihingi, at inaangkin din ng awa ang lahat ng kanya; at sa gayon walang maliligtas kundi ang tunay na nagsisisi.
- Karon, ang paghinulsol dili moabot sa mga tawo gawas kon adunay silot, nga mahangtoron usab sama sa gidugayon sa kinabuhi sa kalag, nga gilakip kaatbang sa plano sa kalipay, nga mahangtoron usab sama sa gidugayon sa kinabuhi sa kalag.
- Karon, unsaon sa tawo sa paghinulsol gawas kon siya makasala? Unsaon niya pagpakasala kon walay balaod? Unsaon sa pagkaadunay balaod gawas kon adunay pagsilot?
- Karon, dihay silot nga gilakip, ug makiangayon nga balaod nga gihatag, nga nakahatag og kasubo sa tanlag ngadto sa tawo.
- Karon, kon wala pay balaod nga gihatag—kon ang tawo makapatay siya kinahanglan nga mamatay—mahadlok ba siya nga mamatay kon siya makapatay?
- Ug usab, kon wala pay balaod nga gihatag batok sa sala ang mga tawo dili mahadlok nga magpakasala.
- Ug kon wala pay balaod nga gihatag, kon ang mga tawo makasala unsa ang mahimo sa hustisya, o sa kaluoy, kay kini walay pag-angkon sa maong binuhat?
- Apan adunay gihatag nga balaod, ug gilakip nga silot, ug gitugot nga paghinulsol; nga ang paghinulsol, dawaton sa kaluoy; kon dili ang hustisya maoy modawat sa binuhat ug mopatuman sa balaod, ug ang balaod mopahamtang sa silot; kay kon dili, ang mga gihimo sa hustisya maguba, ug ang Dios mohunong sa pagka-Dios.
- Apan ang Dios dili mohunong sa pagka-Dios, ug ang kaluoy adunay epekto sa mahinulsolon, ug ang kaluoy moabot tungod sa pag-ula; ug ang pag-ula mopahitabo sa pagkabanhaw sa mga patay; ug ang pagkabanhaw sa mga patay mopabalik sa mga tawo ngadto sa presensya sa Dios; ug sa ingon niana ipahiuli sila ngadto sa iyang presensya, aron pagahukman sumala sa ilang mga buhat, sumala sa balaod ug sa hustisya.
- Kay tan-awa, ang hustisya maningil sa tanan nga iyang gipangayo, ug usab ang kaluoy modawat sa tanang tawo nga nakadawat og kaluoy; ug sa ingon niana, walay lain kon dili ang tinuod nga mahinulsolon mao ang maluwas.
- Now, repentance could not come unto men except there were a punishment, which also was eternal as the life of the soul should be, affixed opposite to the plan of happiness, which was as eternal also as the life of the soul.
- Now, how could a man repent except he should sin? How could he sin if there was no law? How could there be a law save there was a punishment?
- Now, there was a punishment affixed, and a just law given, which brought remorse of conscience unto man.
- Now, if there was no law given—if a man murdered he should die—would he be afraid he would die if he should murder?
- And also, if there was no law given against sin men would not be afraid to sin.
- And if there was no law given, if men sinned what could justice do, or mercy either, for they would have no claim upon the creature?
- But there is a law given, and a punishment affixed, and a repentance granted; which repentance, mercy claimeth; otherwise, justice claimeth the creature and executeth the law, and the law inflicteth the punishment; if not so, the works of justice would be destroyed, and God would cease to be God.
- But God ceaseth not to be God, and mercy claimeth the penitent, and mercy cometh because of the atonement; and the atonement bringeth to pass the resurrection of the dead; and the resurrection of the dead bringeth back men into the presence of God; and thus they are restored into his presence, to be judged according to their works, according to the law and justice.
- For behold, justice exerciseth all his demands, and also mercy claimeth all which is her own; and thus, none but the truly penitent are saved.

- 25 Ano, iyo bang ipinalalagay na ang awa ay makaaagaw sa katarungan? Sinasabi ko sa iyo, Hindi; kahit isang kudlit. Kung magkakagayon, ang Diyos ay titigil sa pagiging Diyos.
- 26 At sa gayon isinasakutuparan ng Diyos ang kanyang mga dakila at walang hanggang layunin, na inihanda mula pa sa pagkakatatag ng daigdig. At sa gayon dumarating ang kaligtasan at katubusan ng mga tao, at gayundin ang kanilang pagkalipol at kalungkutan.
- 27 Samakatwid, O aking anak, sinumang nais na lumapit ay makalalapit at malayang makababahagi sa tubig ng buhay; at ang sinumang hindi lalapit, siya ay hindi pinipilit na lumapit; ngunit sa huling araw, ito ay manunumbalik sa kanya alinsunod sa kanyang mga gawa.
- 28 Kung kanyang ninais na gumawa ng masama, at hindi nagsisi sa kanyang mga araw, dinggin, masama ang mangyayari sa kanya, alinsunod sa pagpapanumbalik ng Diyos.
- 29 At ngayon, anak ko, hinihiling ko na ang mga bagay na ito ay huwag mo nang hayaang gumulo pa sa iyo, at hayaan na ang iyong mga kasalanan na lamang ang bumagabag sa iyo, sa yaong pambabagabag na magdadala sa iyo sa pagsisisi.
- 30 O anak ko, hinihiling ko na huwag mo nang itatatwa pa ang katarungan ng Diyos. Huwag mo nang pagsikapang bigyang-katwiran ang iyong sarili sa pinakamaliit na punto nang dahil sa iyong mga kasalanan sa pamamagitan ng pagtatatwa sa katarungan ng Diyos; kundi hayaan mong ang katarungan ng Diyos, at ang kanyang awa, at ang kanyang mahabang pagtitiis ang manaig sa iyong puso; at hayaan mo na ito ang magdala sa iyo sa alabok sa pagpapakumbaba.
- 31 At ngayon, O anak ko, ikaw ay tinawag ng Diyos na mangaral ng salita sa mga taong ito. At ngayon, anak ko, humayo ka, ipahayag ang salita nang may katotohanan at kahinahunan, nang ikaw ay makapagdala ng mga kaluluwa sa pagsisisi, upang ang dakilang plano ng awa ay maangkin sila. At nawa ay ipagkaloob sa iyo ng Diyos ang alinsunod sa aking mga salita. Amen.
- Unsa diay, nagtuo ka ba nga ang kaluoy mohikaw sa hustisya? Sultihan ko ikaw, Dili; bisan usa ka tipik. Kay kon mao, ang Dios mohunong sa pagka-Dios.
- Ug sa ingon niana ang Dios mopadangat sa iyang mahinungdanon ug mahangtoron nga mga katuyoan, nga giandam gikan pa sa katukoran sa kalibotan. Ug sa ingon niana moabot ang kaluwasan ug ang katubsan sa mga tawo, ug usab ang ilang kalaglagan ug kauyamot.
- Busa, O akong anak, si bisan kinsa ang moduol mahimo nga moduol ug moinom sa tubig sa kinabuhi nga gawasnon; ug si bisan kinsa ang dili moduol ang mao dili pugson sa pagduol; apan sa kataposang adlaw ipahiuli ngadto kaniya sumala sa iyang binuhatan.
- Kon siya nagtinguha sa pagbuhat og daotan, ug wala makahinulsol sa iyang mga adlaw, tan-awa, ang kasub-anan moabot kaniya, sumala sa pagpahiuli nga buhaton sa Dios.
- Ug karon, akong anak, nagtinguha ako nga kining mga butanga dili na mosamok kanimo, ug itugot lamang nga ang imong mga sala maoy mohasol kanimo, nga kana nga kahasol mag-aghat kanimo sa paghinulsol.
- O akong anak, nagtinguha ako nga ikaw dili na molimod sa hustisya sa Dios. Ayaw paningkamoti ang paghatag sa imong kaugalingon bisan sa kinagamyang pagpangatarongan tungod sa imong mga sala, pinaagi sa paglimod sa hustisya sa Dios; apan tugoti nga ang hustisya sa Dios, ug ang iyang kaluoy, ug ang iyang pagkamainantson adunay hingpit nga luna sa imong kasingkasing; ug himoa nga modala kini kanimo ngadto sa abog sa pagpaubos.
- Ug karon, O akong anak, gitawag ka sa Dios sa pagsangyaw sa pulong ngadto niini nga katawhan. Ug karon, akong anak, padayon, ipahayag ang pulong inubanan sa kamatuoran ug kaligdong, aron ikaw makadala og mga kalag ngadto sa paghinulsol, aron ang mahinungdanong plano sa kaluoy moangkon kanila. Ug hinaot nga ang Dios mohatag kanimo sumala sa akong mga gipamulong. Amen.
- What, do ye suppose that mercy can rob justice? I say unto you, Nay; not one whit. If so, God would cease to be God.
- And thus God bringeth about his great and eternal purposes, which were prepared from the foundation of the world. And thus cometh about the salvation and the redemption of men, and also their destruction and misery.
- Therefore, O my son, whosoever will come may come and partake of the waters of life freely; and whosoever will not come the same is not compelled to come; but in the last day it shall be restored unto him according to his deeds.
- If he has desired to do evil, and has not repented in his days, behold, evil shall be done unto him, according to the restoration of God.
- And now, my son, I desire that ye should let these things trouble you no more, and only let your sins trouble you, with that trouble which shall bring you down unto repentance.
- O my son, I desire that ye should deny the justice of God no more. Do not endeavor to excuse yourself in the least point because of your sins, by denying the justice of God; but do you let the justice of God, and his mercy, and his long-suffering have full sway in your heart; and let it bring you down to the dust in humility.
- And now, O my son, ye are called of God to preach the word unto this people. And now, my son, go thy way, declare the word with truth and soberness, that thou mayest bring souls unto repentance, that the great plan of mercy may have claim upon them. And may God grant unto you even according to my words. Amen.

Alma 43

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na humayo ang mga anak na lalaki ni Alma sa mga tao upang ipahayag ang salita sa kanila. At si Alma rin ay hindi magawang magpahinga, at humayo rin siya.
- 2 Ngayon, hindi na kami mangungusap pa hinggil sa kanilang pangangaral, maliban sa ipinangaral nila ang salita, at ang katotohanan, alinsunod sa diwa ng propesiya at paghahayag; at sila ay nangaral alinsunod sa banal na orden ng Diyos kung saan sila tinawag.
- 3 At ngayon, magbabalik ako sa ulat ng mga digmaan sa pagitan ng mga Nephita at ng mga Lamanita, sa ikalabingwalong taon ng panunungkulan ng mga hukom.
- 4 Sapagkat dinggin, ito ay nangyari na naging mga Lamanita ang mga Zoramita; anupa't sa pagsisimula ng ikalabingwalong taon, nakita ng mga tao ng mga Nephita na ang mga Lamanita ay sumasalakay sa kanila; kaya nga, sila ay gumawa ng mga paghahanda para sa pakikidigma; oo, kanilang kinalap ang kanilang mga hukbo sa lupain ng Jershon.
- 5 At ito ay nangyari na sumalakay ang mga Lamanita kasama ang kanilang libu-libo; at nakarating sila sa lupain ng Antionum, na lupain ng mga Zoramita; at isang lalaking nagngangalang Zerahemnas ang kanilang pinuno.
- 6 At ngayon, dahil ang mga Amalekita, sa kanilang sarili, ay may higit na masama at mapanganib na pagkiling sa pagpaslang kaysa sa mga Lamanita; kaya nga, si Zerahemnas ay naghirang ng mga punong kapitan sa mga Lamanita, at mga Amalekita at Zoramita silang lahat.
- 7 Ngayon, ito ay ginawa niya upang mapanatili ang kanilang pagkapoot sa mga Nephita, upang kanyang mapasunod sila tungo sa pagkaalipin na magiging katuparan ng kanyang mga hangarin.
- 8 Sapagkat dinggin, ang kanyang mga hangarin ay pukawin ang mga Lamanita na magalit laban sa mga Nephita; ito ay ginawa niya upang makakamkam siya ng malaking kapangyarihan sa kanila, at upang siya ay makakuha rin ng kapangyarihan sa mga Nephita sa pamamagitan ng pagdadala sa kanila sa pagkaalipin.

Alma 43

Ug karon nahitabo nga ang mga anak nga lalaki ni Alma miadto taliwala sa katawhan, aron sa pagpahayag sa pulong ngadto kanila. Ug si Alma, usab, sa iyang kaugalingon, dili makapahulay, ug siya usab miadto.

Karon dili na kita maghisgot kabahin sa ilang pagsangyaw, gawas nga nagsangyaw sila sa pulong, ug sa kamatuoran, sumala sa espiritu sa pagpanagna ug pagpadayag; ug nagsangyaw sila subay sa balaan nga kapunongan sa Dios diin sila gitawag.

Ug karon mobalik ko sa asoy sa mga gubat tali sa mga Nephita ug sa mga Lamanita, sa ikanapulo ug walo nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom.

Kay tan-awa, nahitabo nga ang mga Zoramita nahimong mga Lamanita; busa, sa pagsugod sa ikanapulo ug walo nga tuig ang katawhan sa mga Nephita nakakita nga ang mga Lamanita misulong kanila; busa naghimo sila og mga pagpangandam alang sa gubat; oo, gipundok nila ang ilang mga kasundalohan didto sa yuta sa Jershon.

Ug nahitabo nga ang mga Lamanita misulong uban sa ilang mga kaliboan; ug miabot sila sa yuta sa Antionum, nga mao ang yuta sa mga Zoramita; ug usa ka tawo nga ginganlan og Zerahemnah mao ang ilang pangulo.

Ug karon, kay ang mga Amalekita mas daotan ug adunay tinguha nga mopatay kay sa mga Lamanita, diha ug sa ilang mga kaugalingon, busa, si Zerahemnah mipili og labaw nga mga kapitan sa mga Lamanita, ug tanan sila mga Amalekita ug mga Zoramita.

Karon gibuhat niya kini aron makapadayon siya sa ilang pagdumot ngadto sa mga Nephita, aron madala niya sila sa pagkaulipon sa katumanan sa iyang mga plano.

Kay tan-awa, ang iyang mga plano mao ang paghulhog sa mga Lamanita aron masuko batok sa mga Nephita; gibuhat niya kini aron makaangkon siya og dakong gahom kanila, ug usab aron makaangkon og gahom sa mga Nephita pinaagi sa pagdala kanila ngadto sa pagkaulipon.

Alma 43

And now it came to pass that the sons of Alma did go forth among the people, to declare the word unto them. And Alma, also, himself, could not rest, and he also went forth.

Now we shall say no more concerning their preaching, except that they preached the word, and the truth, according to the spirit of prophecy and revelation; and they preached after the holy order of God by which they were called.

And now I return to an account of the wars between the Nephites and the Lamanites, in the eighteenth year of the reign of the judges.

For behold, it came to pass that the Zoramites became Lamanites; therefore, in the commencement of the eighteenth year the people of the Nephites saw that the Lamanites were coming upon them; therefore they made preparations for war; yea, they gathered together their armies in the land of Jershon.

And it came to pass that the Lamanites came with their thousands; and they came into the land of Antionum, which is the land of the Zoramites; and a man by the name of Zerahemnah was their leader.

And now, as the Amalekites were of a more wicked and murderous disposition than the Lamanites were, in and of themselves, therefore, Zerahemnah appointed chief captains over the Lamanites, and they were all Amalekites and Zoramites.

Now this he did that he might preserve their hatred towards the Nephites, that he might bring them into subjection to the accomplishment of his designs.

For behold, his designs were to stir up the Lamanites to anger against the Nephites; this he did that he might usurp great power over them, and also that he might gain power over the Nephites by bringing them into bondage.

- 9 At ngayon, ang hangarin ng mga Nephita ay itaguyod ang kanilang mga lupain, at kanilang mga bahay, at kanilang mga asawa, at kanilang mga anak, upang kanilang mapangalagaan sila mula sa mga kamay ng kanilang mga kaaway; at upang mapangalagaan din nila ang kanilang mga karapatan at kanilang mga pribilehiyo, oo, at ang kanila ring kalayaan, upang sila ay makasamba sa Diyos alinsunod sa kanilang mga naisin.
- 10 Sapagkat nalalaman nila na kung sila ay babagsak sa mga kamay ng mga Lamanita, na sinumang sasamba sa Diyos sa espiritu at sa katotohanan, sa tunay at buhay na Diyos, ay lilipulin ng mga Lamanita.
- 11 Oo, at nalalaman din nila ang masidhing galit ng mga Lamanita sa kanilang mga kapatid, na mga tao ni Anti-Nephi-Lehi, na tinatawag na mga tao ni Ammon—at tumanggi silang humawak ng mga sandata, oo, sila ay nakipagtipan at tumanggi silang sirain ito—kaya nga, kung sila ay babagsak sa mga kamay ng mga Lamanita, sila ay malilipol.
- 12 At hindi pahihintulutan ng mga Nephita na sila ay malipol; kaya nga kanilang binigyan sila ng mga lupain bilang kanilang mana.
- 13 At ang mga tao ni Ammon ay nagbigay sa mga Nephita ng malaking bahagi ng kanilang kabuhayan upang matustusan ang kanilang mga hukbo; at sa gayon ang mga Nephita ay napilitang mag-isang harapin ang mga Lamanita, na pinaghalong inapo nina Laman at Lemuel, at ng mga anak na lalaki ni Ismael, at ng lahat ng yaong tumiwalag sa mga Nephita, na mga Amalekita at Zoramita, at ang mga inapo ng mga saserdote ni Noe.
- 14 Ngayon, ang mga inapong yaon ay kasindami halos ng mga Nephita; at sa gayon ang mga Nephita ay napilitang makipaglaban sa kanilang mga kapatid, maging hanggang sa pagdanak ng dugo.
- 15 At ito ay nangyari na habang magkakasamang nagtipon ang mga hukbo ng mga Lamanita sa lupain ng Antionum, dinggin, ang mga hukbo ng mga Nephita ay nakahandang harapin sila sa lupain ng Jershon.
- 16 Ngayon, ang pinuno ng mga Nephita, o ang lalaking hinirang na maging punong kapitan ng mga Nephita—ngayon, ang punong kapitan ang humahawak ng lahat ng kapangyarihan sa buong hukbo ng mga Nephita—at ang kanyang pangalan ay Moroni;

Ug karon ang plano sa mga Nephita mao ang pagpanalipod sa ilang mga yuta, ug sa ilang mga balay, ug sa ilang mga asawa, ug sa ilang mga anak, aron mapanalipdan sila gikan sa mga kamot sa ilang mga kaaway; ug nga usab mapanalipdan nila ang ilang mga katungod ug ang ilang mga pribilehiyo, oo, ug usab ang ilang kalingkawasan, aron makasimba sila sa Dios sumala sa ilang mga tinguha.

Kay nasayod sila nga kon mahulog sila sa mga kamot sa mga Lamanita, nga bisan kinsa ang mosimba sa Dios pinaagi sa espiritu ug sa kamatuoran, sa tinuod ug sa buhi nga Dios, pamatyon sa mga Lamanita.

Oo, ug nasayod usab sila sa hilabihang pagdumot sa mga Lamanita ngadto sa ilang kaigsuonan, kinsa mao ang katawhan sa Anti-Nephi-Lehi, nga gitawag og katawhan ni Ammon—ug dili sila makig-away, oo, mihimo sila og usa ka pakigsaad ug dili sila molapas niini—busa, kon mahulog sila ngadto sa mga kamot sa mga Lamanita pamatyon sila.

Ug ang mga Nephita dili makatugot nga pamatyon sila; busa gihatagan nila sila og mga yuta nga ilang kapuy-an.

Ug ang katawhan ni Ammon mihatag ngadto sa mga Nephita og dakong bahin sa ilang kabtangan aron isuporta sa ilang kasundalohan; ug sa ingon niana ang mga Nephita napugos, nga nag-inusara, sa pagpakigbatok sa mga Lamanita, nga mga kaliwat nila ni Laman ug ni Lemuel, ug sa mga anak nga lalaki ni Ishmael, ug niadtong tanan nga mibiya gikan sa mga Nephita nga mga Amalekita ug mga Zoramita, ug sa kaliwatan sa mga pari ni Noah.

Karon kadto nga mga kaliwat hapit mahisama ka daghan sa mga Nephita; ug sa ingon niana ang mga Nephita napugos sa pagpakig-away sa ilang kaigsuonan, gani sa pagpaagas sa dugo.

Ug nahitabo nga samtang ang kasundalohan sa mga Lamanita nagkapundok didto sa yuta sa Antionum, tan-awa, ang kasundalohan sa mga Nephita nakaandam sa pagpakigsangka kanila didto sa yuta sa Jershon.

Karon, ang pangulo sa mga Nephita, o ang tawo nga napili nga mahimong labaw nga kapitan sa mga Nephita—karon ang labaw nga kapitan mao ang nangulo sa tanang kasundalohan sa mga Nephita—ug ang iyang ngalan mao si Moroni;

And now the design of the Nephites was to support their lands, and their houses, and their wives, and their children, that they might preserve them from the hands of their enemies; and also that they might preserve their rights and their privileges, yea, and also their liberty, that they might worship God according to their desires.

For they knew that if they should fall into the hands of the Lamanites, that whosoever should worship God in spirit and in truth, the true and the living God, the Lamanites would destroy.

Yea, and they also knew the extreme hatred of the Lamanites towards their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi, who were called the people of Ammon—and they would not take up arms, yea, they had entered into a covenant and they would not break it—therefore, if they should fall into the hands of the Lamanites they would be destroyed.

And the Nephites would not suffer that they should be destroyed; therefore they gave them lands for their inheritance.

And the people of Ammon did give unto the Nephites a large portion of their substance to support their armies; and thus the Nephites were compelled, alone, to withstand against the Lamanites, who were a compound of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, and all those who had dissented from the Nephites, who were Amalekites and Zoramites, and the descendants of the priests of Noah.

Now those descendants were as numerous, nearly, as were the Nephites; and thus the Nephites were obliged to contend with their brethren, even unto bloodshed.

And it came to pass as the armies of the Lamanites had gathered together in the land of Antionum, behold, the armies of the Nephites were prepared to meet them in the land of Jershon.

Now, the leader of the Nephites, or the man who had been appointed to be the chief captain over the Nephites—now the chief captain took the command of all the armies of the Nephites—and his name was Moroni;

- 17 At hawak ni Moroni ang lahat ng kapangyarihan, at ang pamamalakad ng kanilang mga digmaan. At siya ay dalawampu't limang taong gulang lamang nang siya ay mahirang na punong kapitan sa mga hukbo ng mga Nephita.
- 18 At ito ay nangyari na hinarap niya ang mga Lamanita sa mga hangganan ng Jershon, at ang kanyang mga tao ay nasasandatahan ng mga espada, at ng mga simitar, at ng lahat ng uri ng sandata ng digmaan.
- 19 At nang makita ng mga hukbo ng mga Lamanita na ang mga tao ni Nephi, o na si Moroni, ay pinaghanda ang kanyang mga tao ng mga baluti sa dibdib at ng mga kalasag sa bisig, oo, at ng mga kalasag din upang magsanggalang sa kanilang mga ulo, at nabibihisan din sila ng makakapal na damit—
- 20 Ngayon, ang hukbo ni Zerahemnas ay hindi nakahanda sa gayong pamamaraan; hawak lamang nila ang kanilang mga espada at kanilang mga simitar, ang kanilang mga busog at kanilang mga palaso, ang kanilang mga bato at kanilang mga tirador; at sila ay nakahubad, maliban lamang sa balat na nabibigkis sa kanilang mga balakang; oo, lahat ay nakahubad, maliban lamang sa mga Zoramita at sa mga Amalekita;
- 21 Subalit hindi sila nasasandatahan ng mga baluti sa dibdib, ni mga kalasag—kaya nga labis silang natakot sa mga hukbo ng mga Nephita dahil sa kanilang baluti, bagama't ang kanilang bilang ay higit na malaki kaysa sa mga Nephita.
- 22 Dinggin, ngayon, ito ay nangyari na hindi sila nangahas na sumalakay laban sa mga Nephita sa mga hangganan ng Jershon; kaya nga nilisan nila ang lupain ng Antionum patungo sa ilang, at ipinagpatuloy ang kanilang paglalakbay palibot sa ilang, hanggang sa pinakabukal ng ilog Sidon, upang sila ay makarating sa lupain ng Manti at angkinin ang lupain; sapagkat hindi nila inakalang malalaman ng mga hukbo ni Moroni kung saan sila patutungo.
- Ug si Moroni ang nangulo sa tanan, ug sa pagdumala sa ilang mga gubat. Ug kawhaan ug lima pa lamang ang iyang panuigon sa dihang gipili siya nga labaw nga kapitan sa kasundalohan sa mga Nephita.
- Ug nahitabo nga iyang nasugatan ang mga Lamanita sa mga utlanan sa Jershon, ug ang iyang katawhan gisangkapan og mga espada, ug mga sundang, ug tanan nga matang sa hinagiban sa gubat.
- Ug sa dihang ang kasundalohan sa mga Lamanita nakakita nga ang katawhan ni Nephi, o nga si Moroni, nakaandam sa iyang katawhan gamit ang mga taming sa lawas ug mga panagang sa bukton, oo, ug usab mga panagang sa pagpanalipod sa ilang mga ulo, ug usab nagsul-ob sila og bagâ nga sapot—
- Karon ang kasundalohan ni Zerahemnah wala makaandam sa bisan hain niini nga butang; ang ilang dala mao lamang ang ilang mga espada ug ilang mga sundang, ug ilang mga gapasan ug ilang mga panâ, ilang mga bato ug ilang mga saplong; ug mga hubo sila, gawas sa panit nga gibakos sa ilang mga bat-ang; oo, ang tanan mga hubo, gawas sa mga Zoramita ug mga Amalekita;
- Apan wala sila sangkapi og mga taming sa lawas, ni mga panagang—busa, nahadlok sila sa hilabihan sa kasundalohan sa mga Nephita tungod sa ilang mga panalipod, bisan og mas labaw ang ilang gidaghanon kay sa mga Nephita.
- Tan-awa, karon nahitabo nga wala sila mangahas sa pagsulong batok sa mga Nephita didto sa mga utlanan sa Jershon; busa mibiya sila gikan sa yuta sa Antionum paingon sa kamingawan, ug miagi sila libot sa kamingawan, duol sa ulohan sa suba sa Sidon, aron makaadto sila sa yuta sa Manti ug manag-iya sa yuta; kay wala sila magdahom nga ang kasundalohan ni Moroni nasayod asa sila paingon.
- And Moroni took all the command, and the government of their wars. And he was only twenty and five years old when he was appointed chief captain over the armies of the Nephites.
- And it came to pass that he met the Lamanites in the borders of Jershon, and his people were armed with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war.
- And when the armies of the Lamanites saw that the people of Nephi, or that Moroni, had prepared his people with breastplates and with arm-shields, yea, and also shields to defend their heads, and also they were dressed with thick clothing—
- Now the army of Zerahemnah was not prepared with any such thing; they had only their swords and their cimeters, their bows and their arrows, their stones and their slings; and they were naked, save it were a skin which was girded about their loins; yea, all were naked, save it were the Zoramites and the Amalekites;
- But they were not armed with breastplates, nor shields—therefore, they were exceedingly afraid of the armies of the Nephites because of their armor, notwithstanding their number being so much greater than the Nephites.
- Behold, now it came to pass that they durst not come against the Nephites in the borders of Jershon; therefore they departed out of the land of Antionum into the wilderness, and took their journey round about in the wilderness, away by the head of the river Sidon, that they might come into the land of Manti and take possession of the land; for they did not suppose that the armies of Moroni would know whither they had gone.

23 Subalit ito ay nangyari na pagkalisan nila patungo sa ilang, nagsugo si Moroni ng mga tagamanman sa ilang upang manmanan ang kanilang kuta; at si Moroni, nalalaman ang mga propesiya ni Alma, ay nagsugo rin ng ilang tao sa kanya, hinihiling sa kanya na magtanong sa Panginoon kung saan tutuloy ang mga hukbo ng mga Nephita upang maipagtanggol ang kanilang sarili laban sa mga Lamanita.

24 At ito ay nangyari na dumating kay Alma ang salita ng Panginoon, at ipinaalam ni Alma sa mga mensahero ni Moroni na ang mga hukbo ng mga Lamanita ay lumilibot sa ilang, upang sila ay makarating sa lupain ng Manti, upang masimulan nila ang pagsalakay sa higit na mahihinang bahagi ng mga tao. At ang mga mensaherong yaon ay lumisan at dinala ang mensahe kay Moroni.

25 Ngayon, si Moroni, na nag-iwan ng isang bahagi ng kanyang hukbo sa lupain ng Jershon, sa pangambang sa anumang paraan ay sumalakay ang isang bahagi ng mga Lamanita sa lupaing yaon at maangkin ang lungsod, ay dinala ang nalabing bahagi ng kanyang hukbo at nagtungo sa lupain ng Manti.

26 At kanyang iniutos na ang lahat ng tao sa dakong yaon ng lupain ay sama-samang tipunin ang kanilang sarili upang makidigma laban sa mga Lamanita, upang ipagtanggol ang kanilang mga lupain at ang kanilang bayan, ang kanilang mga karapatan at kanilang mga kalayaan; kaya nga, sila ay nakahanda laban sa panahon ng pagdating ng mga Lamanita.

27 At ito ay nangyari na pinagkubli ni Moroni ang kanyang hukbo sa lambak na malapit sa pampang ng ilog Sidon, na nasa kanluran ng ilog Sidon sa ilang.

28 At si Moroni ay nagtalaga ng mga tagamanman sa palibot, upang malaman niya kung kailan darating ang pangkat ng mga Lamanita.

29 At ngayon, dahil sa nalalaman ni Moroni ang layunin ng mga Lamanita, na ang layunin nila ay lipulin ang kanilang mga kapatid, o sakupin sila at dalhin sila sa pagkaalipin upang makapagtayo sila ng isang kaharian para sa kanilang sarili sa buong lupain;

Apan nahitabo, sa dihang mibiya sila paingon sa kamingawan si Moroni mipadala og mga espiya ngadto sa kamingawan aron sa pagpaniid sa ilang mga sundalo; ug si Moroni, usab, nga nasayod tungod sa mga panagna ni Alma, mipadala og pipila ka tawo ngadto kaniya, nagtinguha nga siya magpakisayod sa Ginoo kon ang kasundalohan sa mga Nephita kinahanglan bang manalipod sa ilang mga kaugalingon batok sa mga Lamanita.

Ug nahitabo nga ang pulong sa Ginoo midangat ngadto kang Alma, ug si Alma mipahibalo sa mga sinugo ni Moroni, nga ang kasundalohan sa mga Lamanita nagmartsa libot sa kamingawan, aron makaadto sila sa yuta sa Manti, aron makasugod sila sa pag-atake sa mas huyang nga bahin sa katawhan. Ug kadto nga mga sinugo milakaw ug mihatod sa mensahe ngadto kang Moroni.

Karon si Moroni, nga nagbilin og bahin sa iyang kasundalohan didto sa yuta sa Jershon, basin pa unya kon sa unsa nga paagi ang usa ka bahin sa mga Lamanita mosulong niana nga yuta ug manag-iy sa siyudad, midala sa nahibilin nga bahin sa iyang kasundalohan ug mimartsa ngadto sa yuta sa Manti.

Ug misugo siya nga ang tanang katawhan niana nga dapit sa yuta magpundok sa ilang mga kaugalingon aron makig-away batok sa mga Lamanita, aron sa pagpanalipod sa ilang mga yuta ug sa ilang nasod, sa ilang mga katungod ug sa ilang mga kalingkawasan; busa andam na sila batok sa panahon sa pag-abot sa mga Lamanita.

Ug nahitabo nga si Moroni misugo nga ang iyang kasundalohan kinahanglan motago didto sa walog nga duol sa daplin sa suba sa Sidon, nga anaa sa kasadpan sa suba sa Sidon sa kamingawan.

Ug si Moroni mibutang og mga espiya sa palibot, aron masayran niya kanus-a moabot ang mga sundalo sa mga Lamanita.

Ug karon, kay nasayod man si Moroni sa katuyoan sa mga Lamanita, nga ang ilang katuyoan mao ang pagpatay sa ilang kaigsuonan, o sa pagmando kanila ug pagdala kanila ngadto sa pagkaulipon aron makatukod sila og usa ka gingharian sa ilang mga kaugalingon sa tibuok yuta;

But it came to pass, as soon as they had departed into the wilderness Moroni sent spies into the wilderness to watch their camp; and Moroni, also, knowing of the prophecies of Alma, sent certain men unto him, desiring him that he should inquire of the Lord whither the armies of the Nephites should go to defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the word of the Lord came unto Alma, and Alma informed the messengers of Moroni, that the armies of the Lamanites were marching round about in the wilderness, that they might come over into the land of Manti, that they might commence an attack upon the weaker part of the people. And those messengers went and delivered the message unto Moroni.

Now Moroni, leaving a part of his army in the land of Jershon, lest by any means a part of the Lamanites should come into that land and take possession of the city, took the remaining part of his army and marched over into the land of Manti.

And he caused that all the people in that quarter of the land should gather themselves together to battle against the Lamanites, to defend their lands and their country, their rights and their liberties; therefore they were prepared against the time of the coming of the Lamanites.

And it came to pass that Moroni caused that his army should be secreted in the valley which was near the bank of the river Sidon, which was on the west of the river Sidon in the wilderness.

And Moroni placed spies round about, that he might know when the camp of the Lamanites should come.

And now, as Moroni knew the intention of the Lamanites, that it was their intention to destroy their brethren, or to subject them and bring them into bondage that they might establish a kingdom unto themselves over all the land;

30 At nalalaman din niya na ang tanging hangarin ng mga Nephita ay pangalagaan ang kanilang mga lupain, at kanilang kalayaan, at kanilang simbahan, kaya nga hindi niya inakalang kasalanan ang ipagtanggol sila sa pamamagitan ng pakana; kaya nga, nalaman niya sa pamamagitan ng kanyang mga tagamanman kung anong landas ang tatahakin ng mga Lamanita.

31 Samakatwid, hinati niya ang kanyang hukbo at dinala ang isang bahagi sa lambak, at ikinubli sila sa dakong silangan, at sa dakong timog ng burol ng Ripla;

32 At ang nalalabi ay ikinubli niya sa kanlurang lambak, sa dakong kanluran ng ilog Sidon, at pababa sa mga hangganan ng lupain ng Manti.

33 At sa gayong pagtatalaga ng kanyang hukbo alinsunod sa kanyang nais, siya ay nakahandang humarap sa kanila.

34 At ito ay nangyari na sumalakay ang mga Lamanita sa hilaga ng burol, kung saan ang isang bahagi ng hukbo ni Moroni ay nakakubli.

35 At nang dumaan ang mga Lamanita sa burol ng Ripla, at nakarating sa lambak, at nagsimulang tumawid sa ilog Sidon, ang hukbong nakakubli sa timog ng burol, na pinamumunuan ng isang lalaki na nagngangalang Lehi, at kanyang pinamunuan ang kanyang hukbo pasulong at pinaligiran ang mga Lamanita sa silangan sa kanilang likuran.

36 At ito ay nangyari na ang mga Lamanita, nang makita nila ang mga Nephita na sumasalakay sa kanila sa kanilang likuran, ay humarap sa kanila at nagsimulang makipaglaban sa hukbo ni Lehi.

37 At ang gawa ng kamatayan ay nagsimula sa magkabilang panig, subalit higit na kakila-kilabot ito sa panig ng mga Lamanita, sapagkat ang kanilang kahubaran ay nakalantad sa mabibigat na hataw ng mga Nephita ng kanilang mga espada at kanilang mga simitar, na nagdadala ng kamatayan halos sa bawat hataw.

Ug siya usab nga nasayod nga ang tinguha sa mga Nephita mao lamang ang pagpanalipod sa ilang mga yuta, ug sa ilang kalingkawasan, ug sa ilang simbahan, busa naghunahuna siya nga dili sala nga siya manalipod kanila pinaagi sa laang; busa, nahibaloan niya pinaagi sa iyang mga espiya asa moagi ang mga Lamanita.

Busa, gibahin niya ang iyang kasundalohan ug midala og usa ka bahin ngadto sa walog, ug mipatago kanila sa silangan, ug sa habagatan sa bungtod sa Riplah;

Ug ang nahibilin gipatago niya sa kasadpan sa walog, sa kasadpan sa suba sa Sidon, ug ubos sa mga utlanan sa yuta sa Manti.

Ug sa ingon niana nga napahimutang na ang iyang kasundalohan sumala sa iyang tinguha, andam na siya sa pagpakig-away kanila.

Ug nahitabo nga ang mga Lamanita miabot sa amihanan sa bungtod, diin nagtago ang usa ka bahin sa kasundalohan ni Moroni.

Ug samtang ang mga Lamanita miagi sa bungtod sa Riplah, ug milugsong sa walog, ug misugod sa pagtabok sa suba sa Sidon, sa kasundalohan nga nagtago sa habagatan sa bungtod nga gipangulohan sa usa ka tawo nga ginganlan og Lehi, ug gipangulohan niya ang iyang kasundalohan ug giliyokan ang mga Lamanita dapit sa silangan sa ilang luyo.

Ug nahitabo nga ang mga Lamanita, sa dihang nakita nila ang mga Nephita nga nagpaingon kanila dapit sa ilang luyo, miatubang kanila ug misugod sa pagpakig-away batok sa kasundalohan ni Lehi.

Ug ang kalihokan sa kamatayan sa duha ka pundok nagsugod, apan kini mas makalilisang sa habig sa mga Lamanita, kay ang ilang pagkahubo nabantang sa kusog kaayong mga paghapos sa mga Nephita gamit sa ilang mga espada ug sa ilang mga sundang, nga nakaingon sa kamatayan sa hapit sa matag paghapos.

And he also knowing that it was the only desire of the Nephites to preserve their lands, and their liberty, and their church, therefore he thought it no sin that he should defend them by stratagem; therefore, he found by his spies which course the Lamanites were to take.

Therefore, he divided his army and brought a part over into the valley, and concealed them on the east, and on the south of the hill Riplah;

And the remainder he concealed in the west valley, on the west of the river Sidon, and so down into the borders of the land Manti.

And thus having placed his army according to his desire, he was prepared to meet them.

And it came to pass that the Lamanites came up on the north of the hill, where a part of the army of Moroni was concealed.

And as the Lamanites had passed the hill Riplah, and came into the valley, and began to cross the river Sidon, the army which was concealed on the south of the hill, which was led by a man whose name was Lehi, and he led his army forth and encircled the Lamanites about on the east in their rear.

And it came to pass that the Lamanites, when they saw the Nephites coming upon them in their rear, turned them about and began to contend with the army of Lehi.

And the work of death commenced on both sides, but it was more dreadful on the part of the Lamanites, for their nakedness was exposed to the heavy blows of the Nephites with their swords and their cimeters, which brought death almost at every stroke.

38 Habang sa kabilang panig, manakana ay may isang taong bumabagsak sa mga Nephita, sa pamamagitan ng kanilang mga espada at dahil sa kawalan ng dugo, dahil sa sila ay nasasanggalang sa maseselang bahagi ng katawan, o ang higit na maseselang bahagi ng katawan ay nasasanggalan mula sa mga hataw ng mga Lamanita, ng kanilang mga baluti sa dibdib, at kanilang mga kalasag sa bisig, at kanilang mga baluti sa ulo; at sa gayon ipinagpatuloy ng mga Nephita ang gawa ng kamatayan sa mga Lamanita.

39 At ito ay nangyari na natakot ang mga Lamanita dahil sa malaking pagkalipol sa kanila, hanggang sa sila ay magsimulang magsitakas patungo sa ilog Sidon.

40 At sila ay tinugis ni Lehi at ng kanyang mga tauhan; at itinaboy sila nina Lehi sa mga tubig ng Sidon, at sila ay tumawid sa mga tubig ng Sidon. At pinanatili ni Lehi ang kanyang mga hukbo sa pampang ng ilog Sidon upang hindi sila makatawid.

41 At ito ay nangyari na hinarap ni Moroni at ng kanyang hukbo ang mga Lamanita sa lambak, sa kabilang ibayo ng ilog Sidon, at nagsimulang salakayin sila at patayin sila.

42 At ang mga Lamanita ay muling nagsitakas mula sa kanilang harapan, patungo sa lupain ng Manti; at muli silang hinarap ng mga hukbo ni Moroni.

43 Ngayon, sa pagkakataong ito ay labis na nakipaglaban ang mga Lamanita; oo, hindi pa nalamang nakipaglaban ang mga Lamanita nang may gayong labis na lakas at tapang, hindi, kahit noon pa sa simula.

44 At sila ay binigyang-sigla ng mga Zoramita at ng mga Amalekita, na kanilang mga punong kapitan at pinuno, at ni Zerahemnas, na kanilang punong kapitan, o kanilang punong pinuno at komandante; oo, sila ay lumaban na tila bagang mga dragon, at marami sa mga Nephita ang napatay ng kanilang mga kamay, oo, sapagkat kanilang hinataw sa dalawa ang marami sa kanilang mga baluti sa ulo, at kanilang tinuhog ang marami sa kanilang mga baluti sa dibdib, at pinutol din nila ang marami sa kanilang mga bisig; at sa gayon sumalakay ang mga Lamanita sa kanilang masidhing galit.

Samtang sa lain nga bahin, matag karon ug unya adunay usa ka tawo nga mamatay sa mga Nephita, tungod sa ilang mga espada ug pagkahurot sa dugo, ingon nga napanalipdan sila gikan sa ilang mas mahinungdanong mga bahin sa lawas, o ang mas mahinungdanong mga bahin sa lawas gipanalipdan gikan sa mga paghapos sa mga Lamanita, tungod sa ilang mga taming sa dughan, ug sa ilang mga panagang sa bukton, ug sa ilang mga panagang sa ulo; ug sa ingon niana ang mga Nephita nagpahigayon sa kalihokan sa kamatayon diha sa mga Lamanita.

Ug nahitabo nga ang mga Lamanita nangahadlok, tungod sa dakong kalaglagan taliwala kanila, gani hangtod nga nagsugod sila sa paglayas paingon sa suba sa Sidon.

Ug gigukod sila ni Lehi ug sa iyang mga tawo; ug giabog sila ni Lehi paingon sa katubigan sa Sidon, ug mitabok sila sa katubigan sa Sidon. Ug si Lehi mipugong sa iyang kasundalohan sa daplin sa suba sa Sidon nga dili sila motabok.

Ug nahitabo nga si Moroni ug ang iyang kasundalohan misugat sa mga Lamanita didto sa walog, sa pikas nga bahin sa suba sa Sidon, ug misugod sa pagsulong kanila ug sa pagpatay kanila.

Ug ang mga Lamanita nanglayas na usab gikan kanila, paingon sa yuta sa Manti; ug gisugat na usab sila sa kasundalohan ni Moroni.

Karon niini nga hitabo ang mga Lamanita nakig-away sa hilabihan; oo, wala pa sukad ang mga Lamanita mahibaloi nga nakig-away sa tumang kalig-on ug kaisog, wala, wala bisan sukad sa sinugdanan.

Ug gidasig sila sa mga Zoramita ug sa mga Amalekita, nga ilang labaw nga mga kapitan ug mga pangulo, ug pinaagi ni Zerahemnah, nga ilang labaw nga kapitan, o ilang labaw nga pangulo ug komandante; oo, nakig-away sila sama sa mga dragon, ug daghan sa mga Nephita ang napatay pinaagi sa ilang mga kamot, oo, kay napikas nila ang daghan sa ilang mga panagang sa ulo, ug milapos sa panagang sa lawas ang ilang mga pagduslak, ug mitigbas sila sa daghan sa ilang mga bukton; ug sa ingon niana ang mga Lamanita mitigbas tungod sa ilang mabangis nga kasuko.

While on the other hand, there was now and then a man fell among the Nephites, by their swords and the loss of blood, they being shielded from the more vital parts of the body, or the more vital parts of the body being shielded from the strokes of the Lamanites, by their breast-plates, and their armshields, and their head-plates; and thus the Nephites did carry on the work of death among the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites became frightened, because of the great destruction among them, even until they began to flee towards the river Sidon.

And they were pursued by Lehi and his men; and they were driven by Lehi into the waters of Sidon, and they crossed the waters of Sidon. And Lehi retained his armies upon the bank of the river Sidon that they should not cross.

And it came to pass that Moroni and his army met the Lamanites in the valley, on the other side of the river Sidon, and began to fall upon them and to slay them.

And the Lamanites did flee again before them, towards the land of Manti; and they were met again by the armies of Moroni.

Now in this case the Lamanites did fight exceedingly; yea, never had the Lamanites been known to fight with such exceedingly great strength and courage, no, not even from the beginning.

And they were inspired by the Zoramites and the Amalekites, who were their chief captains and leaders, and by Zerahemnah, who was their chief captain, or their chief leader and commander; yea, they did fight like dragons, and many of the Nephites were slain by their hands, yea, for they did smite in two many of their head-plates, and they did pierce many of their breastplates, and they did smite off many of their arms; and thus the Lamanites did smite in their fierce anger.

- 45 Gayunpaman, ang mga Nephita ay binigyang-sigla ng isang higit na mainam na dahilan, sapagkat hindi sila nakikipaglaban para sa kaharian ni kapangyarihan kundi sila ay nakikipaglaban para sa kanilang mga tahanan at kanilang mga kalayaan, kanilang mga asawa at kanilang mga anak, at ang lahat-lahat sa kanila, oo, para sa kanilang mga seremonya ng pagsamba at kanilang simbahan.
- 46 At ginagawa nila ang yaong inaakalang tungkulin nila na utang nila sa kanilang Diyos; sapagkat sinabi ng Panginoon sa kanila, at gayundin sa kanilang mga ama, na: Yaman din lamang na hindi kayo ang may kagagawan ng unang pagsalakay, ni ng pangalawa, hindi ninyo pahihintulutan ang inyong sarili na mapatay ng mga kamay ng inyong mga kaaway.
- 47 At muli, sinabi ng Panginoon na: Ipagtatangol ninyo ang inyong mga mag-anak maging hanggang sa pagdanak ng dugo. Samakatwid, sa dahilang ito nakikipaglaban ang mga Nephita sa mga Lamanita, upang ipagtatangol ang kanilang sarili, at kanilang mga mag-anak, at kanilang mga lupain, kanilang bayan, at kanilang mga karapatan, at kanilang relihiyon.
- 48 At ito ay nangyari na nang makita ng mga tauhan ni Moroni ang kabangisan at galit ng mga Lamanita, sila ay uurong na sana at tatakas mula sa kanilang harapan. At si Moroni, nahihiwatigan ang kanilang layon, ay nagpasabi at binigyang-sigla ang kanilang mga puso sa pamamagitan ng mga kaisipang ito—oo, ang alaala ng kanilang mga lupain, kanilang kalayaan, oo, kanilang kalayaan mula sa pagkaalipin.
- 49 At ito ay nangyari na hinarap nila ang mga Lamanita, at sa iisang tinig ay nagsumamo sila sa Panginoon nilang Diyos, para sa kanilang kalayaan at kanilang kalayaan sa pagkaalipin.
- 50 At sila ay nagsimulang makipaglaban sa mga Lamanita nang may lakas; at sa oras ding yaon na nagsumamo sila sa Panginoon para sa kanilang kalayaan, nagsimulang magsitakas ang mga Lamanita mula sa kanilang harapan; at sila ay nagsitakas maging hanggang sa mga tubig ng Sidon.
- Bisan pa niana, ang mga Nephita nadasig sa usa ka mas maayong katuyoan, kay wala sila makig-away alang sa usa ka monarkiya ni sa gahom apan nakig-away sila alang sa ilang mga panimalay ug sa ilang mga kalingkawasan, sa ilang mga asawa ug sa ilang mga anak, ug sa ilang tanan, oo, alang sa ilang mga tulumanon sa pagsimba ug sa ilang simbahan.
- Ug gibuhat nila ang unsay gibati nila nga mao ang katungdanan nga nautang nila sa ilang Dios; kay ang Ginoo misulti kanila, ug usab ngadto sa ilang mga amahan, nga: Kon kamo dili sad-an sa unang pagsulong, ni sa ikaduha, kamo dili motugot nga kamo pamatyon sa mga kamot sa inyong mga kaaway.
- Ug usab, ang Ginoo miingon nga: Kamo manalipod sa inyong mga pamilya bisan hangtod sa pagpaagas sa dugo. Busa tungod niini nga hinungdan ang mga Nephita nakig-away sa mga Lamanita, aron sa pagpanalipod sa ilang mga kaugalingon, ug sa ilang mga pamilya, ug sa ilang mga yuta, sa ilang nasod, ug sa ilang mga katungod, ug sa ilang relihiyon.
- Ug nahitabo nga sa dihang ang mga tawo ni Moroni nakakita sa kabangis ug sa kasuko sa mga Lamanita, hapit na unta sila mosibog ug molayas gikan kanila. Ug si Moroni, nga nakasabot sa ilang tuyo, mipadala sa iyang mga pulong ug midasig sa ilang mga kasingkasing uban niini nga mga hunahuna—oo, sa paghunahuna sa ilang mga yuta, sa ilang kalingkawasan, oo, sa ilang kagawasan gikan sa pagkaulipon.
- Ug nahitabo nga giatubang nila ang mga Lamanita, ug nangamuyo sila uban sa hiniusa nga tingog ngadto sa Ginoo nga ilang Dios, alang sa ilang kalingkawasan ug sa ilang kagawasan gikan sa pagkaulipon.
- Ug misugod sila sa pagpakigbatok sa mga Lamanita uban sa gahom; ug nianang mao gihapon nga oras dihang nangamuyo sila sa Ginoo alang sa ilang kagawasan, ang mga Lamanita misugod sa pagpanglayas gikan kanila; ug nanglayas sila ngadto sa katubigan sa Sidon.
- Nevertheless, the Nephites were inspired by a better cause, for they were not fighting for monarchy nor power but they were fighting for their homes and their liberties, their wives and their children, and their all, yea, for their rites of worship and their church.
- And they were doing that which they felt was the duty which they owed to their God; for the Lord had said unto them, and also unto their fathers, that: Inasmuch as ye are not guilty of the first offense, neither the second, ye shall not suffer yourselves to be slain by the hands of your enemies.
- And again, the Lord has said that: Ye shall defend your families even unto bloodshed. Therefore for this cause were the Nephites contending with the Lamanites, to defend themselves, and their families, and their lands, their country, and their rights, and their religion.
- And it came to pass that when the men of Moroni saw the fierceness and the anger of the Lamanites, they were about to shrink and flee from them. And Moroni, perceiving their intent, sent forth and inspired their hearts with these thoughts—yea, the thoughts of their lands, their liberty, yea, their freedom from bondage.
- And it came to pass that they turned upon the Lamanites, and they cried with one voice unto the Lord their God, for their liberty and their freedom from bondage.
- And they began to stand against the Lamanites with power; and in that self-same hour that they cried unto the Lord for their freedom, the Lamanites began to flee before them; and they fled even to the waters of Sidon.

51 Ngayon, ang mga Lamanita ay higit na marami, oo, nang higit sa dalawang ulit ng bilang ng mga Nephita; gayunpaman, sila ay naitaboy hanggang sa natipon sila sa iisang pangkat sa lambak, sa pampang ng ilog Sidon.

52 Samakatwid, pinaligiran sila ng mga hukbo ni Moroni, oo, maging sa magkabilang baybay ng ilog, sapagkat dinggin, sa silangan ay naroon ang mga tauhan ni Lehi.

53 Anupa't nang makita ni Zerahemnas ang mga tauhan ni Lehi sa silangan ng ilog Sidon, at ang mga hukbo ni Moroni sa kanluran ng ilog Sidon, na sila ay napaliligiran ng mga Nephita, sila ay nakadama ng labis na pagkatakot.

54 Ngayon, si Moroni, nang makita niya ang kanilang pagkatakot, ay inutusan ang kanyang mga tauhan na tumigil sila sa pagpapadanak ng kanilang dugo.

Karon, ang mga Lamanita mas daghan pa, oo, labaw pa kon kaduhaon ang gidaghanon kay sa mga Nephita; bisan pa niana, giabog sila hangtod nga natingob sa usa ka pundok sa walog, sa daplin sa suba sa Sidon.

Busa ang kasundalohan ni Moroni miliyok kanila, oo, bisan sa duha ka habig sa suba, kay tan-awa, didto sa silangan mao ang mga tawo ni Lehi.

Busa sa dihang nakakita si Zerahemnah sa mga tawo ni Lehi didto sa silangan sa suba sa Sidon, ug ang mga kasundalohan ni Moroni didto sa kasadpan sa suba sa Sidon, nga giliyokan sila sa mga Nephita, giabot sila og kalisang.

Karon si Moroni, sa dihang nakita niya ang ilang kalisang, misugo sa iyang mga tawo nga mohunong sa pagpaagas sa ilang dugo.

Now, the Lamanites were more numerous, yea, by more than double the number of the Nephites; nevertheless, they were driven insomuch that they were gathered together in one body in the valley, upon the bank by the river Sidon.

Therefore the armies of Moroni encircled them about, yea, even on both sides of the river, for behold, on the east were the men of Lehi.

Therefore when Zerahemnah saw the men of Lehi on the east of the river Sidon, and the armies of Moroni on the west of the river Sidon, that they were encircled about by the Nephites, they were struck with terror.

Now Moroni, when he saw their terror, commanded his men that they should stop shedding their blood.

Alma 44

- 1 At ito ay nangyari na tumigil sila at umurong nang ilang hakbang mula sa kanila. At sinabi ni Moroni kay Zerahemnas: Dinggin, Zerahemnas, hindi kami nagnanais na maging mga taong uhaw sa dugo. Nalalaman ninyo na kayo ay nasa aming mga kamay, gayunpaman hindi namin nais na patayin kayo.
- 2 Dinggin, hindi kami humarap sa pakikidigma laban sa inyo upang padanakin namin ang inyong dugo para sa kapangyarihan; ni hindi namin nais na dalhin ang sinuman sa singkaw ng pagkaalipin. Subalit ito ang pinakadahilan kung bakit sinalakay ninyo kami; oo, at kayo ay nagagalit sa amin dahil sa aming relihiyon.
- 3 Subalit ngayon, namamasdan ninyo na kasama namin ang Panginoon; at namamasdan ninyo na kanyang ibinigay kayo sa aming mga kamay. At ngayon, nais kong maunawaan ninyo na ito ay nangyari sa amin dahil sa aming relihiyon at sa aming pananampalataya kay Cristo. At ngayon, nakikita ninyong hindi ninyo masisira ang aming pananampalatayang ito.
- 4 Ngayon, nakikita ninyo na ito ang totoong pananampalataya sa Diyos; oo, nakikita ninyo na ang Diyos ay itataguyod, at aarugain, at pangangalagaan kami, hangga't kami ay tapat sa kanya, at sa aming pananampalataya, at sa aming relihiyon; at hindi kailanman pahihintulutan ng Panginoon na malipol kami maliban kung mahulog kami sa paglabag at itatwa ang aming pananampalataya.
- 5 At ngayon, Zerahemnas, inuutusan kita, sa ngalan ng yaong Diyos na makapangyarihan sa lahat, na nagpalakas sa aming mga bisig kung kaya't kami ay nakakuha ng kapangyarihan laban sa inyo, sa pamamagitan ng aming pananampalataya, sa pamamagitan ng aming relihiyon, at sa pamamagitan ng aming mga seremonya sa pagsamba, at sa pamamagitan ng aming simbahan, at sa pamamagitan ng banal na pagtataguyod na utang namin sa aming mga asawa at aming mga anak, sa pamamagitan ng kalayaang yaon na bumubuklod sa amin sa aming mga lupain at sa aming bayan; oo, at sa pamamagitan din ng pagpapanatili ng banal na salita ng Diyos, na pinagkakautangan namin ng lahat ng aming kaligayahan; at sa pamamagitan ng lahat ng napakahalaga sa amin—

Alma 44

Ug nahitabo nga mihunong sila ug misibog og pipila ka lakang gikan kanila. Ug misulti si Moroni kang Zerahemnah: Tan-awa, Zerahemnah, wala kami magtinguha nga mahimong mga tawo nga tigpaagas og dugo. Nasayod ka nga kamo anaa sa among mga kamot, apan wala kami magtinguha sa pagpatay kaninyo.

Tan-awa, wala kami moanhi aron makig-away batok kaninyo aron among mapaagas ang inyong dugo alang sa gahom; ni kami nagtinguha sa pagdala ni bisan kinsa ngadto sa yugo sa pagkaulipon. Apan mao gayod kini ang hinungdan nga kamo misulong batok kanamo; oo, ug nasuko kamo kanamo tungod sa among relihiyon.

Apan karon, nakita ninyo nga ang Ginoo nag-uban kanamo; ug nakita ninyo nga siya mitugyan kaninyo sa among mga kamot. Ug karon manghinaot ko nga kamo mosabot nga gibuhay kini ngari kanamo tungod sa among relihiyon ug sa among pagtuo kang Kristo. Ug karon nakita ninyo nga dili kamo makapahunong niining among pagtuo.

Karon nakita ninyo nga mao kini ang tinuod nga pagtuo sa Dios; oo, nakita ninyo nga ang Dios mosuporta, ug moamping, ug mopanalipod kanamo, samtang kami nagmatinud-anon kaniya, ug sa among pagtuo, ug sa among relihiyon; ug dili gayod motugot ang Ginoo nga mangamatay kami gawas kon mohimo kami og kalapasan ug molimod sa among pagtuo.

Ug karon, Zerahemnah, mandoan ko ikaw, sa ngalan nianang makagagahom kaayo nga Dios, kinsa naglig-on sa among mga bukton nga nakaangkon kami og gahom batok kaninyo, pinaagi sa among pagtuo, pinaagi sa among relihiyon, ug pinaagi sa among mga tulumanon sa pagsimba, ug pinaagi sa among simbahan, ug pinaagi sa sagrado nga tabang nga utang namo sa among mga asawa ug sa among mga anak, pinaagi niana nga kalingkawasan nga nagbugkos kanamo sa among mga yuta ug sa among nasod; oo, ug usab pinaagi sa paghupot sa sagrado nga pulong sa Dios, diin among nautang ang among tanang kalipay; ug pinaagi sa tanan nga among labing gimahal—

Alma 44

And it came to pass that they did stop and withdrew a pace from them. And Moroni said unto Zerahemnah: Behold, Zerahemnah, that we do not desire to be men of blood. Ye know that ye are in our hands, yet we do not desire to slay you.

Behold, we have not come out to battle against you that we might shed your blood for power; neither do we desire to bring any one to the yoke of bondage. But this is the very cause for which ye have come against us; yea, and ye are angry with us because of our religion.

But now, ye behold that the Lord is with us; and ye behold that he has delivered you into our hands. And now I would that ye should understand that this is done unto us because of our religion and our faith in Christ. And now ye see that ye cannot destroy this our faith.

Now ye see that this is the true faith of God; yea, ye see that God will support, and keep, and preserve us, so long as we are faithful unto him, and unto our faith, and our religion; and never will the Lord suffer that we shall be destroyed except we should fall into transgression and deny our faith.

And now, Zerahemnah, I command you, in the name of that all-powerful God, who has strengthened our arms that we have gained power over you, by our faith, by our religion, and by our rites of worship, and by our church, and by the sacred support which we owe to our wives and our children, by that liberty which binds us to our lands and our country; yea, and also by the maintenance of the sacred word of God, to which we owe all our happiness; and by all that is most dear unto us—

6 Oo, at hindi lamang ito; inuutusan kita na nananawagan sa lahat ng paghahangad na mayroon ka sa buhay, na isuko ninyo sa amin ang inyong mga sandata ng digmaan, at hindi namin hahangarin ang inyong dugo, sa halip, paliligtasin namin ang mga buhay ninyo, kung kayo ay hahayo sa inyong landas at hindi na muling babalik pa upang makidigma sa amin.

7 At ngayon, kung hindi ninyo ito gagawin, dinggin, kayo ay nasa aming mga kamay, at uutusan ko ang aking mga tauhan na salakayin kayo, at ipataw ang mga sugat ng kamatayan sa inyong mga katawan, upang kayo ay malipol na; at doon natin makikita kung sino ang magkakaroon ng kapangyarihan sa mga taong ito; oo, makikita natin kung sino ang madadala sa pagkaalipin.

8 At ngayon, ito ay nangyari na nang marinig ni Zerahemnas ang mga salitang ito, lumapit siya at isinuko ang kanyang espada at ang kanyang simitar, at ang kanyang busog sa mga kamay ni Moroni, at sinabi sa kanya: Masdan, ito na ang aming mga sandata ng digmaan; isusuko namin ang mga ito sa inyo, subalit hindi namin pahihintulutan ang aming sarili na makipagsumpaan sa inyo, na nalalaman naming masisira namin, at gayundin ng aming mga anak; subalit kunin ninyo ang aming mga sandata ng digmaan, at pahintulutan kami ay lumisan patungo sa ilang; kung hindi ay pananatilihin namin ang aming mga espada, at kami ay masasawi o mamamayani.

9 Dinggin, hindi kami kabilang sa inyong pananampalataya; hindi kami naniniwala na ang Diyos ang nagbigay sa amin sa inyong mga kamay; kundi naniniwala kami na ang inyong katusuhan ang nagligtas sa inyo mula sa aming mga espada. Dinggin, ang inyong mga baluti sa dibdib at inyong mga kalasag ang nagligtas sa inyo.

10 At ngayon, nang matapos si Zerahemnas sa pangungusap ng mga salitang ito, isinauli ni Moroni ang espada at ang mga sandata ng digmaan, na kanyang tinanggap, kay Zerahemnas, sinasabing: Dinggin, tatapusin natin ang labanan.

Oo, ug dili kini mao ang tanan; mandoan ko kamo pinaagi sa inyong tanang tinguha alang sa kinabuhi, nga itugyan ninyo ang inyong mga hinagiban sa gubat ngari kanamo, ug dili na kami magtinguha sa inyong dugo, apan kami dili mohunos sa inyong kinabuhi, kon mobiya kamo ug dili na mobalik pag-usab aron sa pakiggubat batok kanamo.

Ug karon, kon dili kamo mobuhat niini, tan-awa, kamo ania sa among mga kamot, ug momando ako sa akong mga tawo nga sila mosulong diha kaninyo, ug mopahamtang og kamatayon sa inyong mga lawas, aron mangamatay kamo; ug makita unya nato kinsa ang makaangkon og gahom niini nga katawhan; oo, makita unya nato kinsa ang mahimong ulipon.

Ug karon nahitabo nga sa dihang si Zerahemnah nakadungog niini nga mga gipangsulti miduol siya ug mitugyan sa iyang espada ug sa iyang sundang, ug sa iyang gapasan ngadto sa mga kamot ni Moroni, ug miingon ngadto kaniya: Tan-awa, ania ang among mga hinagiban sa gubat; itugyan namo kini nganha kanimo, apan dili kami motugot sa among mga kaugalingon nga manumpa nganha kanimo, nga kami nasayod nga dili namo matuman, ug usab sa among mga anak; apan dawata ang among mga hinagiban sa gubat, ug tugoti nga mobiya kami ngadto sa kamingawan; kay kon dili, gamiton namo ang among mga espada, ug kami mangamatay o modaog.

Tan-awa, dili kami pareha ninyo og tinuohan; dili kami motuo nga ang Dios mao ang nagtugyan kanamo sa inyong mga kamot; apan mituo kami nga ang inyong pagkamalipoton ang mipanalipod kaninyo gikan sa among mga espada. Tan-awa, ang inyong mga panagang sa lawas ug ang inyong mga taming mao ang mipanalipod kaninyo.

Ug karon sa dihang nakahuman na si Zerahemnah sa pagsulti niini nga mga pulong, giuli ni Moroni ang espada ug ang mga hinagiban sa gubat, nga iyang nadawat, ngadto kang Zerahemnah, nga nag-ingon: Tan-awa, taposon nato ang panagbangi.

Yea, and this is not all; I command you by all the desires which ye have for life, that ye deliver up your weapons of war unto us, and we will seek not your blood, but we will spare your lives, if ye will go your way and come not again to war against us.

And now, if ye do not this, behold, ye are in our hands, and I will command my men that they shall fall upon you, and inflict the wounds of death in your bodies, that ye may become extinct; and then we will see who shall have power over this people; yea, we will see who shall be brought into bondage.

And now it came to pass that when Zerahemnah had heard these sayings he came forth and delivered up his sword and his cimeter, and his bow into the hands of Moroni, and said unto him: Behold, here are our weapons of war; we will deliver them up unto you, but we will not suffer ourselves to take an oath unto you, which we know that we shall break, and also our children; but take our weapons of war, and suffer that we may depart into the wilderness; otherwise we will retain our swords, and we will perish or conquer.

Behold, we are not of your faith; we do not believe that it is God that has delivered us into your hands; but we believe that it is your cunning that has preserved you from our swords. Behold, it is your breastplates and your shields that have preserved you.

And now when Zerahemnah had made an end of speaking these words, Moroni returned the sword and the weapons of war, which he had received, unto Zerahemnah, saying: Behold, we will end the conflict.

11 Ngayon, hindi ko na mababawi pa ang mga salitang sinabi ko, kaya nga, yamang ang Panginoon ay buhay, hindi kayo makalilisan maliban kung lilisan kayo nang may panunumpa na hindi na kayo muli pang babalik laban sa amin upang makidigma. Ngayon, sapagkat kayo ay nasa aming mga kamay, paaagusin namin ang inyong dugo sa lupa, o kayo ay pasasailalim sa mga batayang iminungkahi ko.

12 At ngayon, nang sabihin ni Moroni ang mga salitang ito, pinanatili ni Zerahemnas ang kanyang espada, at siya ay nagalit kay Moroni, at sumugod siya upang mapatay niya si Moroni; subalit nang itaas niya ang kanyang espada, dinggin, isa sa mga kawal ni Moroni ang humataw dito maging sa lumagpak ito sa lupa, at nabali ito sa may puluhan; at hinataw rin niya si Zerahemnas kung kaya't natanggal niya ang kanyang anit at nalaglag ito sa lupa. At si Zerahemnas ay umurong mula sa kanilang harapan patungo sa gitna ng kanyang mga kawal.

13 At ito ay nangyari na ang kawal na nakatayo, na siyang tumagpas sa anit ni Zerahemnas, ay kinuha ang anit sa lupa sa may buhok, at inilagay ito sa dulo ng kanyang espada, at ivinasiwas ito sa kanila, sinasabi sa kanila sa malakas na tinig:

14 Maging tulad ng anit na ito na bumagsak sa lupa, na anit ng inyong pinuno, gayundin kayo babagsak sa lupa maliban kung isusuko ninyo ang inyong mga sandata ng digmaan at lumisan nang may tipan ng kapayapaan.

15 Ngayon, marami, nang marinig nila ang mga salitang ito at nakita ang anit na nasa espada, ang nakadama ng takot; at marami ang lumapit at inihagis ang kanilang mga sandata ng digmaan sa paanan ni Moroni, at nakipagtipan ng kapayapaan. At kasindami ng nakipagtipan ay pinahintulutan nilang lumisan patungo sa ilang.

16 Ngayon, ito ay nangyari na labis na napoot si Zerahemnas, at pinukaw niya ang nalalabi sa kanyang mga kawal na magalit upang lumaban nang mas matindi laban sa mga Nephita.

Karon dili nako mabakwi ang mga pulong nga akong nasulti, busa ingon nga ang Ginoo buhi, dili kamo mobiya gawas kon mobiya kamo uban ang panumpa nga dili na kamo mobalik pag-usab sa pakiggubat batok kanamo. Karon kay kamo ania sa among mga kamot paagason namo ang inyong dugo nganha sa yuta, o sundon ninyo ang mga kasabotan nga akong gisugyot.

Ug karon sa dihang nakasulti si Moroni niini nga mga pulong, si Zerahemnah migunit sa iyang espada, ug nasuko siya kang Moroni, ug midasmag siya aron patyon niya si Moroni; apan sa dihang gituyhad niya ang iyang espada, tan-awa, usa sa mga sundalo ni Moroni mitigbas niini gani nahulog kini sa yuta, ug nabuak ang puloan niini; ug siya usab mitigbas kang Zerahemnah nga ang panit sa iyang bagulbagol natangtang ug nahulog kini sa yuta. Ug si Zerahemnah mipalayo gikan kanila ngadto sa taliwala sa iyang mga sundalo.

Ug nahitabo nga ang sundalo nga nagtindog sa duol, kinsa mao ang nakatangtang sa panit sa bagulbagol ni Zerahemnah, mipunit sa panit sa bagulbagol gikan sa yuta pinaagi sa buhok, ug gibutang kini sa tumoy sa iyang espada, ug gipataas kini ngadto kanila, miingon ngadto kanila gamit ang usa ka makusog nga tingog:

Gani sama niining panit sa bagulbagol nga natagak sa yuta, nga mao ang panit sa bagulbagol sa inyong pangulo, mao usab ang inyong pagkapukan ngadto sa yuta gawas kon itugyan ninyo ang inyong mga hinagiban sa gubat ug mobiya uban ang usa ka pakigsaad sa kalinaw.

Karon dihay daghan, dihang nakadungog sila niini nga mga pulong ug nakakita sa panit sa bagulbagol nga diha sa espada, giabot og kahadlok; ug daghan ang miduol ug milabay sa ilang mga hinagiban sa gubat sa tiilan ni Moroni, ug misulod sa usa ka pakigsaad sa kalinaw. Ug kutob sa misulod sa usa ka pakigsaad gitugotan sila nga mobiya ngadto sa kamingawan.

Karon nahitabo nga si Zerahemnah nasuko pag-ayo, ug siya mihulhog sa nahibilin sa iyang mga sundalo ngadto sa pagkasuko, nga makig-away sa mas tumang kaisog batok sa mga Nephita.

Now I cannot recall the words which I have spoken, therefore as the Lord liveth, ye shall not depart except ye depart with an oath that ye will not return again against us to war. Now as ye are in our hands we will spill your blood upon the ground, or ye shall submit to the conditions which I have proposed.

And now when Moroni had said these words, Zerahemnah retained his sword, and he was angry with Moroni, and he rushed forward that he might slay Moroni; but as he raised his sword, behold, one of Moroni's soldiers smote it even to the earth, and it broke by the hilt; and he also smote Zerahemnah that he took off his scalp and it fell to the earth. And Zerahemnah withdrew from before them into the midst of his soldiers.

And it came to pass that the soldier who stood by, who smote off the scalp of Zerahemnah, took up the scalp from off the ground by the hair, and laid it upon the point of his sword, and stretched it forth unto them, saying unto them with a loud voice:

Even as this scalp has fallen to the earth, which is the scalp of your chief, so shall ye fall to the earth except ye will deliver up your weapons of war and depart with a covenant of peace.

Now there were many, when they heard these words and saw the scalp which was upon the sword, that were struck with fear; and many came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and entered into a covenant of peace. And as many as entered into a covenant they suffered to depart into the wilderness.

Now it came to pass that Zerahemnah was exceedingly wroth, and he did stir up the remainder of his soldiers to anger, to contend more powerfully against the Nephites.

- 17 At ngayon, si Moroni ay nagalit, dahil sa pagmamatigas ng mga Lamanita; kaya nga inutusan niya ang kanyang mga tao na sugurin sila at patayin sila. At ito ay nangyari na kanilang sinimulang patayin sila; oo, at ang mga Lamanita ay lumaban sa pamamagitan ng kanilang mga espada at ng kanilang lakas.
- 18 Subalit dinggin, ang kanilang hubad na balat at kanilang mga walang takip na ulo ay nakalantad sa matatalim na espada ng mga Nephita; oo, dinggin, sila ay pinagsasaksak at pinaghahataw, oo, at labis na mabilis silang bumagsak sa mga espada ng mga Nephita; at sila ay nagsimulang mapuksa, maging tulad ng ipinropesiya ng kawal ni Moroni.
- 19 Ngayon, si Zerahemnas, nang makita niya na malapit na silang malipol na lahat, ay nagsumamo nang marubdob kay Moroni, nangangako na siya ay makikipagtipan at ang kanya ring mga tao sa kanila, kung kanilang paliligtasin ang mga buhay nila na mga nalalabi, na hindi na sila muling babalik pa upang makidigma laban sa kanila.
- 20 At ito ay nangyari na muling pinatigil ni Moroni ang gawa ng kamatayan sa mga tao. At kinuha niya ang mga sandata ng digmaan sa mga Lamanita; at matapos silang makipagtipan sa kanya ng kapayapaan, pinahintulutan silang lumisan patungo sa ilang.
- 21 Ngayon, ang bilang ng kanilang mga patay ay hindi mabilang dahil sa kalakihan ng bilang; oo, ang bilang ng kanilang mga patay ay labis na malaki, kapwa sa mga Nephita at sa mga Lamanita.
- 22 At ito ay nangyari na itinaon nila ang kanilang mga patay sa mga tubig ng Sidon, at sila ay inanod at nalibing sa mga kailaliman ng dagat.
- 23 At ang mga hukbo ng mga Nephita, o ni Moroni, ay nagsibalik at nagsitungo sa kani-kanilang bahay at kanilang mga lupain.
- 24 At sa gayon nagtapos ang ikalabingwalong taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi. At sa gayon nagwawakas ang tala ni Alma, na nasusulat sa mga lamina ni Nephi.
- Ug karon si Moroni nasuko, tungod sa pagkagahi og ulo sa mga Lamanita; busa mimando siya sa iyang mga tawo nga sila moatake kanila ug patyon sila. Ug nahitabo nga misugod sila sa pagpatay kanila; oo, ug ang mga Lamanita nakig-away gamit ang ilang mga espada ug ilang kusog.
- Apan tan-awa, ang ilang hubo nga mga panit ug ang ilang walay purong nga mga ulo nabantang sa hait nga mga espada sa mga Nephita; oo, tan-awa gipangduslak ug gipangtigbas sila, oo, ug napukan og dali sa mga espada sa mga Nephita; ug nagsugod sila sa pagkamatay, gani sumala sa gipanagna sa sundalo ni Moroni.
- Karon si Zerahemnah, dihang nakita niya nga silang tanan hapit na mahurot sa pagpatay, misinggit og kusog ngadto ni Moroni, misaad nga siya mohimo og pakigsaad ug usab ang iyang katawhan uban kanila, kon sila dili mohunos sa nahibilin sa ilang mga kinabuhi, nga sila dili na gayod makiggubat pag-usab batok kanila.
- Ug nahitabo nga si Moroni misugo nga ang kalihokan sa kamatayon hunongon na usab taliwala sa katawhan. Ug gipanguha niya ang mga hinagiban sa gubat gikan sa mga Lamanita; ug human sila makasulod sa usa ka pakigsaad uban kaniya sa kalinaw gitugotan sila nga mobiya ngadto sa kamingawan.
- Karon ang gidaghanon sa ilang mga patay wala maihap tungod sa kadaghan niini; oo, ang gidaghanon sa ilang mga patay hilabihan ka daghan, sa parehong habig sa mga Nephita ug sa mga Lamanita.
- Ug nahitabo nga gihulog nila ang ilang mga patay ngadto sa katubigan sa Sidon, ug nangaanod kini ug nalubong sa kinahiladman sa dagat.
- Ug ang kasundalohan sa mga Nephita, o ni Moroni, namalik ug nangadto sa ilang mga balay ug sa ilang mga yuta.
- Ug sa ingon niana natapos ang ikanapulo ug walo nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi. Ug sa ingon niana natapos ang talaan ni Alma, nga nasulat diha sa mga palid ni Nephi.
- And now Moroni was angry, because of the stubbornness of the Lamanites; therefore he commanded his people that they should fall upon them and slay them. And it came to pass that they began to slay them; yea, and the Lamanites did contend with their swords and their might.
- But behold, their naked skins and their bare heads were exposed to the sharp swords of the Nephites; yea, behold they were pierced and smitten, yea, and did fall exceedingly fast before the swords of the Nephites; and they began to be swept down, even as the soldier of Moroni had prophesied.
- Now Zerahemnah, when he saw that they were all about to be destroyed, cried mightily unto Moroni, promising that he would covenant and also his people with them, if they would spare the remainder of their lives, that they never would come to war again against them.
- And it came to pass that Moroni caused that the work of death should cease again among the people. And he took the weapons of war from the Lamanites; and after they had entered into a covenant with him of peace they were suffered to depart into the wilderness.
- Now the number of their dead was not numbered because of the greatness of the number; yea, the number of their dead was exceedingly great, both on the Nephites and on the Lamanites.
- And it came to pass that they did cast their dead into the waters of Sidon, and they have gone forth and are buried in the depths of the sea.
- And the armies of the Nephites, or of Moroni, returned and came to their houses and their lands.
- And thus ended the eighteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus ended the record of Alma, which was written upon the plates of Nephi.

Ang ulat ng mga tao ni Nephi, at ng kanilang mga digmaan at mga pagtatalu-talo, sa mga araw ni Helaman, ayon sa tala ni Helaman, na kanyang iningatan noong mga araw niya.

Alma 45

- 1 Dinggin, ngayon, ito ay nangyari na labis na nagsaya ang mga tao ni Nephi, dahil sa sila ay muling iniligtas ng Panginoon mula sa mga kamay ng kanilang mga kaaway; kaya nga nagbigay-pasalamat sila sa Panginoon nilang Diyos; oo, at labis silang nag-ayuno at labis na nanalangin, at sinamba nila ang Diyos sa labis na kagalakan.
- 2 At ito ay nangyari na sa ikalabinsiyam na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi, na si Alma ay lumapit sa kanyang anak na si Helaman at sinabi sa kanya: Naniniwala ka ba sa mga salitang sinabi ko sa iyo hinggil sa mga yaong talaang iningatan?
- 3 At sinabi ni Helaman sa kanya: Opo, naniniwala ako.
- 4 At muling sinabi ni Alma: Naniniwala ka ba kay Jesucristo, na paparito?
- 5 At sinabi niya: Opo, pinaniniwalaan ko ang lahat ng salitang inyong sinabi.
- 6 At muling sinabi ni Alma sa kanya: Susundin mo ba ang aking mga kautusan?
- 7 At sinabi niya: Opo, susundin ko nang buong puso ang inyong mga kautusan.
- 8 Pagkatapos ay sinabi ni Alma sa kanya: Pinagpala ka; at pauunlarin ka ng Panginoon sa lupaing ito.
- 9 Subalit dinggin, ako ay may ipopropesiya sa iyo; subalit ang ipopropesiya ko ay hindi mo ipaalam; oo, kung ano ang ipopropesiya ko sa iyo ay hindi mo ipaalam, maging hanggang sa matupad ang propesiya; kaya nga, isulat mo ang mga salitang sasabihin ko.
- 10 At ito ang mga salita: Dinggin, nahihiwatigan ko na ang mga tao ring ito, ang mga Nephita, alinsunod sa diwa ng paghahayag na nasa akin, sa loob ng apat na raang taon mula sa panahong ipakikita ni Jesucristo ang kanyang sarili sa kanila, ay manghihina sa kawalang-paniniwala.
- 11 Oo, at doon sila makakikita ng mga digmaan at salot, oo, mga taggutom at pagdanak ng dugo, maging hanggang sa ang mga tao ni Nephi ay malipol—

Ang asoy sa katawhan ni Nephi, ug sa ilang mga gubat ug mga panagsumpaki, sa mga adlaw ni Helaman, sumala sa talaan ni Helaman, nga iyang gitipigan sa iyang panabon.

Alma 45

Tan-awa, karon nahitabo nga ang katawhan ni Nephi nagmaya sa hilabihan, tungod kay ang Ginoo miluwas kanila pag-usab gikan sa mga kamot sa ilang mga kaaway; busa nagpasalamat sila sa Ginoo nga ilang Dios; oo, ug nagpuasa sila pag-ayo ug nag-ampo pag-ayo, ug nagsimba sila sa Dios uban ang hilabihan kaayo nga pagmaya.

Ug nahitabo sa ikanapulo ug siyam na tuig sa pagmando sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi, si Alma miduol sa iyang anak nga si Helaman ug miingon kaniya: Mituo ka ba sa mga pulong nga akong gisulti kanimo mahitungod sa mga talaan nga gitipigan?

Ug si Helaman miingon ngadto kaniya: Oo, mituo ako.

Ug si Alma miingon pag-usab: Mituo ka ba kang Jesukristo, kinsa moanhi?

Ug siya miingon: Oo, mituo ako sa tanang pulong nga imong gipamulong.

Ug si Alma miingon kaniya pag-usab: Motuman ka ba sa akong mga sugo?

Ug siya miingon: Oo, motuman ako sa imong mga sugo sa tibuok kong kasingkasing.

Dayon si Alma miingon kaniya: Bulahan ikaw; ug ang Ginoo mopauswag kanimo dinhi niini nga yuta.

Apan tan-awa, ako adunay ipanagna kanimo; apan unsa ang akong ipanagna kanimo dili nimo ipahibalo; oo, unsa ang akong ipanagna kanimo dili mahibaloan, bisan hangtod nga matuman ang pagpanagna; busa isulat ang mga pulong nga akong isulti.

Ug kini mao ang mga pulong: Tan-awa, mibati ko nga kini gayod nga katawhan, ang mga Nephita, sumala sa espiritu sa pagpadayag nga ania kanako, nga sa upat ka gatos ka tuig sukad sa panahon nga si Jesukristo magpakita sa iyang kaugalingon ngadto kanila, mokunhod tungod sa pagkawalay pagtuo.

Oo, ug dayon makasaksi sila og mga gubat ug pagdagsang sa mga kamatay, oo, mga kagutom ug pagpaagas sa dugo, bisan hangtod nga mangamatay ang katawhan ni Nephi—

The account of the people of Nephi, and their wars and dissensions, in the days of Helaman, according to the record of Helaman, which he kept in his days.

Alma 45

Behold, now it came to pass that the people of Nephi were exceedingly rejoiced, because the Lord had again delivered them out of the hands of their enemies; therefore they gave thanks unto the Lord their God; yea, and they did fast much and pray much, and they did worship God with exceedingly great joy.

And it came to pass in the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma came unto his son Helaman and said unto him: Believest thou the words which I spake unto thee concerning those records which have been kept?

And Helaman said unto him: Yea, I believe.

And Alma said again: Believest thou in Jesus Christ, who shall come?

And he said: Yea, I believe all the words which thou hast spoken.

And Alma said unto him again: Will ye keep my commandments?

And he said: Yea, I will keep thy commandments with all my heart.

Then Alma said unto him: Blessed art thou; and the Lord shall prosper thee in this land.

But behold, I have somewhat to prophesy unto thee; but what I prophesy unto thee ye shall not make known; yea, what I prophesy unto thee shall not be made known, even until the prophecy is fulfilled; therefore write the words which I shall say.

And these are the words: Behold, I perceive that this very people, the Nephites, according to the spirit of revelation which is in me, in four hundred years from the time that Jesus Christ shall manifest himself unto them, shall dwindle in unbelief.

Yea, and then shall they see wars and pestilences, yea, famines and bloodshed, even until the people of Nephi shall become extinct—

12 Oo, at ito ay dahil sa manghihina sila sa kawalang-paniniwala at mahuhulog sa mga gawa ng kadiliman, at kahalayan, at lahat ng uri ng kasamaan; oo, sinasabi ko sa iyo, dahil sa sila ay magkakasala laban sa gayong dakilang liwanag at kaalaman, oo, sinasabi ko sa iyo, na mula sa araw na yaon, maging ang ikaapat na salinlahi ay hindi lilipas na lahat bago maganap ang labis na kasamaan ang ito.

13 At kapag dumating ang dakilang araw na yaon, dinggin, ang panahon ay madaling darating na sila na ngayon, o, ang mga binhi ng mga yaong kabilang ngayon sa mga tao ni Nephi, ay hindi na mabibilang sa mga tao ni Nephi.

14 Subalit ang sinumang malalabi, at hindi mapapatay sa dakila at kakilakilabot na araw na yaon, ay mabibilang sa mga Lamanita, at magiging tulad nila, lahat, maliban sa ilan na tatawaging mga disipulo ng Panginoon; at sila ay tutugisin ng mga Lamanita hanggang sa malipol sila. At ngayon, dahil sa kasamaan, ang propesiyang ito ay matutupad.

15 At ngayon, ito ay nangyari na nang matapos sabihin ni Alma ang mga bagay na ito kay Helaman, na kanyang binasbasan siya, at gayundin ang iba pa niyang mga anak na lalaki; at binasbasan din niya ang lupain para sa kapakanan ng mga matwid.

16 At sinabi niya: Ganito ang wika ng Panginoong Diyos—Sumpain ang lupain, oo, ang lupaing ito, sa lahat ng bansa, lahi, wika, at tao, tungo sa pagkawasak, na gumagawa ng kasamaan, kapag sila ay ganap nang hinog; at tulad ng pagkakasabi ko ay gayon ang mangyayari; sapagkat ito ang pagsusumpa at pagbabasbas ng Diyos sa lupain, sapagkat ang Panginoon ay hindi makatitingin sa kasalanan nang may munti mang antas ng pagpapahintulot.

17 At ngayon, nang sabihin ni Alma ang mga salitang ito, binasbasan niya ang simbahan, oo, lahat ng yaong matatag na naninindigan sa pananampalataya mula sa panahong yaon.

18 At nang ito ay magawa na ni Alma, nilisan niya ang lupain ng Zarahemla, na tila bagang magtutungo sa lupain ng Melek. At ito ay nangyari na wala nang narinig pa hinggil sa kanya; hinggil sa kanyang kamatayan o libing ay wala kaming nalalaman.

Oo, ug tungod kay mokunhod sila tungod sa pagkawalay pagtuo ug mahulog ngadto sa mga buhat sa kangitngit, ug pagkamaulagon, ug sa tanang matang sa kadaotan; oo, sultihan ko ikaw, nga tungod kay sila nakasala batok nianang dako nga kahayag ug kahibalo, oo, sultihan ko ikaw, nga sukad niana nga adlaw, gani ang tanan sa ikaupat nga henerasyon dili matapos sa dili pa moabot kining hilabihan nga kadaotan.

Ug kon kanang mahinungdanon nga adlaw moabot, tan-awa, ang panahon moabot dayon nga kadtong kinsa mao karon, o ang mga binhi niadtong kinsa karon giisip nga katawhan ni Nephi, dili na pagaiphon nga katawhan ni Nephi.

Apan kinsa kadtong magpabilin, ug dili malaglag nianang mahinungdanon ug makalilisang nga adlaw, pagaiphon taliwala sa mga Lamanita, ug mahimong sama kanila, tanan, gawas sa pipila nga pagatawagong nga mga disipulo sa Ginoo; ug gukoron sila sa mga Lamanita gani hangtod nga sila mangamatay. Ug karon, tungod sa kadaotan, kini nga panagna matuman.

Ug karon nahitabo nga human makasulti si Alma niining mga butanga ngadto kang Helaman, siya mipanalangin kaniya, ug usab sa uban niyang mga anak nga lalaki; ug siya usab mipanalangin sa yuta alang sa mga matarong.

Ug miingon siya: Sa ingon niana miingon ang Ginoong Dios—Tunglohon ang yuta, oo, kini nga yuta, ngadto sa matag kanasoran, kaliwatan, pinulongan, ug katawhan, ngadto sa kalaglagaan, nga nagbuhat og daotan, kon hingpit na ang ilang pagkahinog; ug sumala sa akong gisulti kini matuman; kay kini mao ang pagtunglo ug ang pagpanalangin sa Dios dinhi sa yuta, kay dili makatan-aw ang Ginoo sa sala bisan sa labing gamay lamang nga pagtugot.

Ug karon, sa dihang nakasulti na si Alma niini nga mga pulong siya mipanalangin sa simbahan, oo, kadtong tanang mobarog nga lig-on diha sa pagtuo sukad niana nga panahon hangtod sa hangtod.

Ug sa dihang kini nabuhat na ni Alma mibiya siya sa yuta sa Zarahemla, ingon og mopaingon ngadto sa yuta sa Melek. Ug nahitabo nga wala na gayod siya igdungog; kabahin sa iyang kamatayon o paglubong wala kami masayod.

Yea, and this because they shall dwindle in unbelief and fall into the works of darkness, and lasciviousness, and all manner of iniquities; yea, I say unto you, that because they shall sin against so great light and knowledge, yea, I say unto you, that from that day, even the fourth generation shall not all pass away before this great iniquity shall come.

And when that great day cometh, behold, the time very soon cometh that those who are now, or the seed of those who are now numbered among the people of Nephi, shall no more be numbered among the people of Nephi.

But whosoever remaineth, and is not destroyed in that great and dreadful day, shall be numbered among the Lamanites, and shall become like unto them, all, save it be a few who shall be called the disciples of the Lord; and them shall the Lamanites pursue even until they shall become extinct. And now, because of iniquity, this prophecy shall be fulfilled.

And now it came to pass that after Alma had said these things to Helaman, he blessed him, and also his other sons; and he also blessed the earth for the righteous' sake.

And he said: Thus saith the Lord God—Cursed shall be the land, yea, this land, unto every nation, kindred, tongue, and people, unto destruction, which do wickedly, when they are fully ripe; and as I have said so shall it be; for this is the cursing and the blessing of God upon the land, for the Lord cannot look upon sin with the least degree of allowance.

And now, when Alma had said these words he blessed the church, yea, all those who should stand fast in the faith from that time henceforth.

And when Alma had done this he departed out of the land of Zarahemla, as if to go into the land of Melek. And it came to pass that he was never heard of more; as to his death or burial we know not of.

- 19 Dinggin, ito ang nalalaman namin, na siya ay isang matwid na tao; at ang usap-usapan ay lumaganap sa simbahan na kinuha siyang paitaas ng Espiritu, o inilibing ng kamay ng Panginoon, maging tulad ni Moises. Subalit dinggin, sinasabi ng mga banal na kasulatan na kinuha ng Panginoon si Moises sa kanyang sarili; at ipinapalagay naming tinanggap din niya si Alma sa espiritu, sa kanyang sarili; kaya nga, sa dahilang ito ay wala kaming nalalaman hinggil sa kanyang kamatayan at libing.
- 20 At ngayon, ito ay nangyari na sa pagsisimula ng ikalabinsiyam na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi, na si Helaman ay humayo sa mga tao upang ipahayag ang salita sa kanila.
- 21 Sapagkat dinggin, dahil sa kanilang mga pakikidigma sa mga Lamanita at sa maraming maliliit na pagtatalu-talo at kaguluhang naganap sa mga tao, ay kinailangang ipahayag ang salita ng Diyos sa kanila, oo, at kinailangang magkaroon ng isang pagsasaayos sa buong simbahan.
- 22 Samakatwid, si Helaman at ang kanyang mga kapatid ay humayo upang itatag na muli ang simbahan sa lahat ng lupain, oo, sa bawat lungsod sa lahat ng dako ng buong lupain na pag-aari ng mga tao ni Nephi. At ito ay nangyari na naghirang sila ng mga saserdote at guro sa lahat ng dako ng buong lupain, sa lahat ng simbahan.
- 23 At ngayon, ito ay nangyari na matapos makapaghirang si Helaman at ang kanyang mga kapatid ng mga saserdote at guro sa mga simbahan, nagkaroon ng pagtatalu-talo sa kanila, at sila ay tumangging makinig sa mga salita ni Helaman at ng kanyang mga kapatid;
- 24 Kundi sila ay naging palalo, naging mapagmataas sa kanilang mga puso, dahil sa kanilang labis-labis na kayamanan; kaya nga sila ay naging mayayaman sa kanilang sariling mga paningin, at tumangging makinig sa kanilang mga salita, na lumakad nang matwid sa harapan ng Diyos.
- Tan-awa, kini ang among nahibaloan, nga siya usa ka matarong nga tawo; ug ang panultihon mikanap sa simbahan nga siya gibayaw sa Espiritu, o gilubong pinaagi sa kamot sa Ginoo, sama kang Moises. Apan tan-awa, ang mga kasulatan miingon nga ang Ginoo midala kang Moises ngadto sa iyang kaugalingon; ug nagtuo kami nga siya usab midawat kang Alma diha sa espiritu, sa iyang kaugalingon; busa, tungod niini nga hinungdan kami walay nasayran mahitungod sa iyang kamatayon ug paglubong.
- Ug karon nahitabo nga sa pagsugod sa ikanapulo ug siyam nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi, nga si Helaman miadto sa katawhan aron sa pagsangyaw sa pulong ngadto kanila.
- Kay tan-awa, tungod sa ilang mga gubat uban sa mga Lamanita ug sa daghan nga ginagmay nga mga panagsumpaki ug mga kasamok nga anaa taliwala sa katawhan, gikinahanglan nga ang pulong sa Dios ipadayag taliwala kanila, oo, ug nga usa ka han-ay nga pamalaod ug pamaagi himoon sa tibuok simbahan.
- Busa, si Helaman ug ang iyang kaigsuonan miadto aron sa pagtukod sa simbahan pag-usab sa tibuok yuta, oo, sa matag siyudad sa tibuok yuta nga gipang-iya sa katawhan ni Nephi. Ug nahitabo nga nagtudlo sila og mga pari ug mga magtutudlo sa tibuok yuta, sa tanang simbahan.
- Ug karon nahitabo nga human si Helaman ug ang iyang kaigsuonan makatudlo og mga pari ug mga magtutudlo sa mga simbahan nga dihay mitungha nga panagsumpaki taliwala kanila, ug dili sila maminaw sa mga pulong ni Helaman ug sa iyang kaigsuonan;
- Apan nagmapagarbohon sila, nga gibayaw sa ilang mga kasingkasing, tungod sa hilabihan ka daghan sa ilang mga katigayonan; busa mitubo sila nga adunahan sa ilang kaugalingong pananaw, ug dili maminaw sa ilang mga pulong, sa paglakaw nga matarong atubangan sa Dios.
- Behold, this we know, that he was a righteous man; and the saying went abroad in the church that he was taken up by the Spirit, or buried by the hand of the Lord, even as Moses. But behold, the scriptures saith the Lord took Moses unto himself; and we suppose that he has also received Alma in the spirit, unto himself; therefore, for this cause we know nothing concerning his death and burial.
- And now it came to pass in the commencement of the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Helaman went forth among the people to declare the word unto them.
- For behold, because of their wars with the Lamanites and the many little dissensions and disturbances which had been among the people, it became expedient that the word of God should be declared among them, yea, and that a regulation should be made throughout the church.
- Therefore, Helaman and his brethren went forth to establish the church again in all the land, yea, in every city throughout all the land which was possessed by the people of Nephi. And it came to pass that they did appoint priests and teachers throughout all the land, over all the churches.
- And now it came to pass that after Helaman and his brethren had appointed priests and teachers over the churches that there arose a dissension among them, and they would not give heed to the words of Helaman and his brethren;
- But they grew proud, being lifted up in their hearts, because of their exceedingly great riches; therefore they grew rich in their own eyes, and would not give heed to their words, to walk uprightly before God.

Alma 46

- 1 At ito ay nangyari na kasindami ng tumangging makinig sa mga salita ni Helaman at ng kanyang mga kapatid ay sama-samang nagtipon laban sa kanilang mga kapatid.
- 2 At ngayon, dinggin, sila ay labis na napoot, kung kaya't nanindigan silang patayin sila.
- 3 Ngayon, ang pinuno ng mga yaong napopoot sa kanilang mga kapatid ay isang malaki at malakas na lalaki; at ang kanyang pangalan ay Amalikeo.
- 4 At si Amalikeo ay nagnanais na maging hari; at ang mga yaong taong napopoot ay nagnanais ding siya ang kanilang maging hari; at sila, ang karamihan sa kanila, ay mga nakabababang hukom ng lupain, at naghahangad sila ng kapangyarihan.
- 5 At sila ay naakay ng mga panghihibok ni Amalikeo, na kung kanilang itataguyod siya at iluluklok siya bilang kanilang hari, gagawin niya silang mga tagapamahala sa mga tao.
- 6 Sa gayon sila naakay palayo ni Amalikeo tungo sa mga pagtiwalag, sa kabila ng mga pangangaral ni Helaman at ng kanyang mga kapatid, oo, sa kabila ng kanilang labis-labis na pagkalinga sa simbahan, sapagkat sila ay matataas na saserdote sa simbahan.
- 7 At marami sa simbahan ang naniwala sa mahihibok na salita ni Amalikeo, kaya nga, sila ay tumiwalag maging sa simbahan; at sa gayon ang mga pangyayari sa mga tao ni Nephi ay labis na walang kapanatagan at mapanganib, sa kabila ng kanilang malaking tagumpay na natamo nila sa mga Lamanita, at kanilang labis na kasiyahan na natamo nila dahil sa kanilang pagkakaligtas sa pamamagitan ng kamay ng Panginoon.
- 8 Sa gayon nakikita natin kung gaano kabilis makalimot ang mga anak ng tao sa Panginoon nilang Diyos, oo, gaano kabilis gumawa ng kasamaan, at maakay palayo ng yaong masama.
- 9 Oo, at nakikita rin natin ang malaking kasamaang maidudulot ng isang napakasamang tao sa mga anak ng tao.

Alma 46

Ug nahitabo nga kadtong tanan nga nagdumili sa pagpatalinghog sa mga pulong ni Helaman ug sa iyang kaigsuonan gipundok batok sa ilang kaigsuonan.

Ug karon tan-awa, nasuko sila pag-ayo, hangtod nga nakahukom sila sa pagpatay kanila.

Karon ang pangulo niadtong kinsa nasuko batok sa ilang kaigsuonan usa ka dako ug kusgan nga tawo; ug ang iyang ngalan mao si Amalickiah.

Ug si Amalickiah matinguhaon nga mahimong hari; ug kadtong katawhan kinsa nasuko matinguhaon usab nga siya mahimo nilang hari; ug ang daghan nga bahin kanila mao ang ubos nga mga maghuhukom sa yuta, ug nagtinguha sila og gahom.

Ug nalingla sila sa mga ulog-ulog ni Amalickiah, nga kon mosuporta sila kaniya ug mopalingkod kaniya nga ilang hari siya mohimo kanila nga mga pangulo sa katawhan.

Sa ingon niana nailad sila ni Amalickiah nga mobiya, bisan pa sa pagsangyaw ni Helaman ug sa iyang kaigsuonan, oo, bisan pa sa ilang tumang pag-amuma sa simbahan, kay sila halangdong mga pari sa simbahan.

Ug dihay daghan sa simbahan kinsa mituo sa mga ulog-ulog nga pulong ni Amalickiah, busa mibiya sila gani sa simbahan; ug sa ingon niana ang mga kalihokan sa katawhan ni Nephi hilabihan ka walay kaseguroan ug kakuyaw, bisan pa sa ilang dako nga kadaogan nga naangkon nila batok sa mga Lamanita, ug sa ilang dako nga pagmaya nga naangkon nila tungod sa ilang kaluwasan pinaagi sa kamot sa Ginoo.

Sa ingon niana makita nato unsa ka dali ang anak sa mga tawo nga makalimot sa Ginoo nga ilang Dios, oo, unsa ka dali nga makabuhay og daotan, ug malingla pinaagi sa usa nga daotan.

Oo, ug makita usab nato ang hilabihan nga pagkadaotan nga mahimo sa usa ka grabe nga daotang tawo diha sa mga anak sa mga tawo.

Alma 46

And it came to pass that as many as would not hearken to the words of Helaman and his brethren were gathered together against their brethren.

And now behold, they were exceedingly wroth, insomuch that they were determined to slay them.

Now the leader of those who were wroth against their brethren was a large and a strong man; and his name was Amalickiah.

And Amalickiah was desirous to be a king; and those people who were wroth were also desirous that he should be their king; and they were the greater part of them the lower judges of the land, and they were seeking for power.

And they had been led by the flatteries of Amalickiah, that if they would support him and establish him to be their king that he would make them rulers over the people.

Thus they were led away by Amalickiah to dissensions, notwithstanding the preaching of Helaman and his brethren, yea, notwithstanding their exceedingly great care over the church, for they were high priests over the church.

And there were many in the church who believed in the flattering words of Amalickiah, therefore they dissented even from the church; and thus were the affairs of the people of Nephi exceedingly precarious and dangerous, notwithstanding their great victory which they had had over the Lamanites, and their great rejoicings which they had had because of their deliverance by the hand of the Lord.

Thus we see how quick the children of men do forget the Lord their God, yea, how quick to do iniquity, and to be led away by the evil one.

Yea, and we also see the great wickedness one very wicked man can cause to take place among the children of men.

- 10 Oo, nakikita natin na si Amalikeo, dahil siya ay isang taong may tusong pamamaraan at isang taong maraming mahihibok na salita, kaya nga naakay niyang palayo ang mga puso ng maraming tao upang gumawa ng masama; oo, at upang hangaring wasakin ang simbahan ng Diyos, at wasakin ang saligan ng kalayaan na ibinigay ng Diyos sa kanila, o ang pagpapalang ipinadala ng Diyos sa ibabaw ng lupain alang-alang sa mga matwid.
- 11 At ngayon, ito ay nangyari na nang marinig ni Moroni, na siyang punong komandante ng mga hukbo ng mga Nephita, ang tungkol sa mga pagtiwalag na ito, siya ay nagalit kay Amalikeo.
- 12 At ito ay nangyari na pinunit niya ang kanyang báta; at kinuha niya ang isang piraso niyon, at isinulat dito—Sa alaala ng ating Diyos, ating relihiyon, at kalayaan, at ating kapayapaan, ating mga asawa, at ating mga anak—at ikinabit niya ito sa dulo ng isang tagdan.
- 13 At isinuot niya ang kanyang baluti sa ulo, at kanyang baluti sa dibdib, at kanyang mga kalasag, at ibinigkis ang kanyang baluti sa kanyang balakang; at kinuha niya ang tagdan, kung saan nakakabit sa dulo niyon ang kanyang pinunit na báta, (at tinawag niya itong bandila ng kalayaan) at iniyukod niya ang kanyang sarili sa lupa, at siya ay nanalangin nang mataimtim sa kanyang Diyos na ang mga pagpapala ng kalayaan ay mapasakanyang mga kapatid, hangga't may pangkat ng mga Kristiyanong nananatili upang angkinin ang lupain—
- 14 Sapagkat gayon ang itinawag sa lahat ng tunay na naniniwala kay Cristo, na nabibilang sa simbahan ng Diyos, ng mga yaong hindi nabibilang sa simbahan.
- 15 At ang mga yaong kabilang sa simbahan ay matatapat; oo, ang lahat ng yaong tunay na naniniwala kay Cristo ay tinaglay sa kanilang sarili, nang may kagalakan, ang pangalan ni Cristo, o mga Kristiyano kung sila ay tawagin, dahil sa kanilang paniniwala kay Cristo na paparito.
- 16 At samakatwid, sa panahong ito, ipinanalangin ni Moroni na ang layunin ng mga Kristiyano at ang kalayaan ng lupain ay maitaguyod.
- Oo, makita nato nga si Amalickiah, tungod kay tawo siya nga malipoton og pamaagi ug tawo nga daghan og mga pulong sa pang-ulog-ulog, nga nalingla niya ang mga kasingkasing sa daghang katawhan sa pagbuhat og daotan; oo, ug nagtinguha sa paglaglag sa simbahan sa Dios, ug sa paglaglag sa katukoran sa kalingkawasan nga gihatag sa Dios kanila, o diin nga panalangin gipadala sa Dios sa yuta alang sa` mga matarong.
- Ug karon nahitabo nga sa dihang si Moroni, kinsa mao ang labaw nga komandante sa kasundalohan sa mga Nephita, nakadungog niini nga mga pagbiya, nasuko siya ni Amalickiah.
- Ug nahitabo nga gigisi niya ang iyang kupo; ug mikuha siya og usa ka piraso niini, ug misulat diha niini—Agi og paghinumdom sa atong Dios, sa atong relihiyon, ug kagawasan, ug sa atong kalinaw, sa atong mga asawa, ug sa atong mga anak—ug gihigot niya kini sa tumoy sa usa ka tukon.
- Ug gitaod niya ang panagang sa iyang ulo, ug ang taming sa iyang dughan, ug ang iyang mga panagang; ug gibakos ang iyang taming sa iyang bat-ang; ug mikuha siya sa tukon, diin anaa sa tumoy niini ang iyang gisi nga kupo, (ug gitawag niya kini og ang bandila sa kalingkawasan) ug miyukbo siya sa iyang kaugalingon sa yuta, ug nag-ampo siya nga mainiton sa iyang Dios alang sa mga panalangin sa kalingkawasan nga moabot sa iyang kaigsuonan, kutob nga adunay pundok sa mga Kristiyano nga magpabilin nga manag-ya sa yuta—
- Kay mao kana ang gingalan sa tanang tinuod nga mga tumutuo ni Kristo nga mga sakop sa simbahan sa Dios niadtong mga dili sakop sa simbahan.
- Ug kadtong kinsa nasakop sa simbahan mga matinud-anon; oo, kadtong tanan kinsa tinuod nga mga tumutuo ni Kristo malipayong midala, sa ngalan ni Kristo, o mga Kristiyano nga maoy tawag kanila, tungod sa ilang pagtuo ni Kristo kinsa moanhi.
- Ug busa, niining higayona, si Moroni nag-ampo nga ang kawsa sa mga Kristiyano, ug ang kagawasan sa yuta kahatagan og suporta.
- Yea, we see that Amalickiah, because he was a man of cunning device and a man of many flattering words, that he led away the hearts of many people to do wickedly; yea, and to seek to destroy the church of God, and to destroy the foundation of liberty which God had granted unto them, or which blessing God had sent upon the face of the land for the righteous' sake.
- And now it came to pass that when Moroni, who was the chief commander of the armies of the Nephites, had heard of these dissensions, he was angry with Amalickiah.
- And it came to pass that he rent his coat; and he took a piece thereof, and wrote upon it—In memory of our God, our religion, and freedom, and our peace, our wives, and our children—and he fastened it upon the end of a pole.
- And he fastened on his head-plate, and his breastplate, and his shields, and girded on his armor about his loins; and he took the pole, which had on the end thereof his rent coat, (and he called it the title of liberty) and he bowed himself to the earth, and he prayed mightily unto his God for the blessings of liberty to rest upon his brethren, so long as there should a band of Christians remain to possess the land—
- For thus were all the true believers of Christ, who belonged to the church of God, called by those who did not belong to the church.
- And those who did belong to the church were faithful; yea, all those who were true believers in Christ took upon them, gladly, the name of Christ, or Christians as they were called, because of their belief in Christ who should come.
- And therefore, at this time, Moroni prayed that the cause of the Christians, and the freedom of the land might be favored.

17 At ito ay nangyari na nang maibuhos niya ang kanyang kaluluwa sa Diyos, binansagan niya ang lahat ng lupain na nasa timog ng lupaing Kapanglawan, oo, at sa madaling salita, lahat ng lupain, kapwa sa hilaga at sa timog, na—Isang piniling lupain, at ang lupain ng kalayaan.

18 At sinabi niya: Tunay na hindi pahihintulutan ng Diyos na tayo, na kinamumuhian dahil sa tinaglay natin sa ating sarili ang pangalan ni Cristo, ay yurakan at lipulin, hanggang sa ipataw natin ito sa ating sarili sa pamamagitan ng ating sariling mga kasalanan.

19 At nang sabihin ni Moroni ang mga salitang ito, siya ay humayo sa mga tao, iwinawagayway ang pinunit na bahagi ng kanyang kasuotan sa hangin, upang makita ng lahat ang sulat na isinulat niya sa pinunit na bahagi, at sumisigaw sa malakas na tinig, sinasabing:

20 Dinggin, sinuman ang magpapanatili sa bandilang ito sa lupain, magsilapit sila sa lakas ng Panginoon, at makipagtipang pananatilihin nila ang kanilang mga karapatan, at kanilang relihiyon, upang pagpalain sila ng Panginoong Diyos.

21 At ito ay nangyari na nang ipahayag ni Moroni ang mga salitang ito, dinggin, sama-samang patakpong nagsidatingan ang mga tao na nakabigkis ang kanilang mga baluti sa kanilang mga balakang, pinupunit ang kanilang mga kasuotan bilang palatandaan, o bilang isang pakikipagtipan, na hindi nila talilikuran ang Panginoon nilang Diyos; oo, sa ibang salita, kung sila ay lalabag sa mga kautusan ng Diyos, o mahuhulog sa paglabag, at mahihiyang taglayin sa kanilang sarili ang pangalan ni Cristo, sila ay wawasakin ng Panginoon maging tulad ng pagpunit nila sa kanilang mga kasuotan.

22 Ngayon, ito ang tipang ginawa nila, at inihagis nila ang kanilang mga kasuotan sa paanan ni Moroni, sinasabing: Kami ay nakikipagtipan sa aming Diyos, na kami ay lilipulin, katulad ng aming mga kapatid sa lupaing pahilaga, kung kami ay mahuhulog sa paglabag; oo, maaari niya kaming ihagis sa paanan ng aming mga kaaway, maging katulad ng pagkakahagis namin sa aming mga kasuotan sa iyong paanan upang yapak-yapakan sa ilalim ng mga paa, kung kami ay mahuhulog sa paglabag.

Ug nahitabo nga sa dihang gibu-bo niya ang iyang kalag ngadto sa Dios, ginganlan niya ang tanang yuta nga anaa sa habagatang dapit sa yuta og Kamingawan, oo, ug sa kataposan, ang tanang yuta, lakip sa amihanan ug sa habagatan—Usa ka pinili nga yuta, ug ang yuta sa kalingkawasan.

Ug miingon siya: Sa pagkatinuod ang Dios dili motugot nga kita, kinsa gitamay tungod kay gidala nato sa atong mga kaugalingon ang ngalan ni Kristo, pagatunob-tunoban ug pagalaglagon, hangtod nga mapahamtang nato kini sa atong kaugalingon pinaagi sa kaugalingon natong mga kalapasan.

Ug sa dihang nasulti ni Moroni kini nga mga pulong, miadto siya taliwala sa katawhan, mipakayab sa gisi nga bahin sa iyang sapot sa kahanginan, aron ang tanan makakita sa sinulat nga iyang gisulat sa gisi nga bahin, ug misinggit sa makusog nga tingog, nga nag-ingon:

Tan-awa, si bisan kinsa nga gustong manalipod niini nga panultihon sa yuta, paduola sila pinaagi sa gahom sa Ginoo, ug mosulod sa usa ka pakigsaad nga manalipod sa ilang mga katungod, ug ang ilang relihiyon, aron ang Ginoong Dios mopanalangin kanila.

Ug nahitabo nga sa dihang gipahayag ni Moroni kining mga pulonga, tan-awa, ang katawhan dungan nga nangadto nga nanagdagan dala ang ilang panagang nga gibakos sa ilang mga bat-ang, migisi sa ilang mga sapot agi og timaan, o isip pakigsaad, nga dili sila mobiya sa Ginoo nga ilang Dios; o, sa lain nga pagkasulti, kon sila molapas sa mga sugo sa Dios, o mohimo og kalapasan, ug maulaw sa pagdala nganha kanila sa ngalan ni Kristo, ang Ginoo mogisi kanila sama sa ilang paggisi sa ilang mga sapot.

Karon mao kini ang pakigsaad nga ilang gihimo, ug gipanglabay nila ang ilang mga sapot sa tiilan ni Moroni, nga nag-ingon: Kami mopakigsaad sa among Dios, nga kami pagalaglagon, gani sama sa among kaigsuonan sa yuta sa amihanan nga bahin, kon makahimo kami og kalapasan; oo, mahimo niya kaming ilabay ngadto sa tiilan sa among mga kaaway, gani sama sa among paglabay sa among mga sapot sa imong tiilan aron tunob-tunoban sa tiil, kon kami mohimo og kalapasan.

And it came to pass that when he had poured out his soul to God, he named all the land which was south of the land Desolation, yea, and in fine, all the land, both on the north and on the south—A chosen land, and the land of liberty.

And he said: Surely God shall not suffer that we, who are despised because we take upon us the name of Christ, shall be trodden down and destroyed, until we bring it upon us by our own transgressions.

And when Moroni had said these words, he went forth among the people, waving the rent part of his garment in the air, that all might see the writing which he had written upon the rent part, and crying with a loud voice, saying:

Behold, whosoever will maintain this title upon the land, let them come forth in the strength of the Lord, and enter into a covenant that they will maintain their rights, and their religion, that the Lord God may bless them.

And it came to pass that when Moroni had proclaimed these words, behold, the people came running together with their armor girded about their loins, rending their garments in token, or as a covenant, that they would not forsake the Lord their God; or, in other words, if they should transgress the commandments of God, or fall into transgression, and be ashamed to take upon them the name of Christ, the Lord should rend them even as they had rent their garments.

Now this was the covenant which they made, and they cast their garments at the feet of Moroni, saying: We covenant with our God, that we shall be destroyed, even as our brethren in the land northward, if we shall fall into transgression; yea, he may cast us at the feet of our enemies, even as we have cast our garments at thy feet to be trodden under foot, if we shall fall into transgression.

23 Sinabi ni Moroni sa kanila: Dinggin, tayo ay isang labi ng mga binhi ni Jacob; oo, tayo ay isang labi ng mga binhi ni Jose, kung kaninong báta ay pinagpunit-punit ng kanyang mga kapatid sa maraming piraso; oo, at ngayon, dinggin, pakatandaan nating sundin ang mga kautusan ng Diyos, o ang ating mga kasuotan ay pagpupunit-punitin ng ating mga kapatid, at tayo ay itatapon sa bilangguan, o ipagbibili, oapatayin.

24 Oo, tayo na't pangalagaan natin ang ating kalayaan bilang isang labi ni Jose; oo, alalahanin natin ang mga salita ni Jacob, bago ang kanyang kamatayan, sapagkat dinggin, nakita niya na may isang bahagi ng labi ng báta ni Jose ang naingatan at hindi nasira. At sinabi niya—Maging tulad ng pag-iingat sa labi na ito ng kasuotan ng aking anak, gayundin ay pangangalagaan ang isang labi ng mga binhi ng aking anak sa pamamagitan ng kamay ng Diyos, at dadalhin sa kanyang sarili, samantalang ang nalalabi sa mga binhi ni Jose ay masasawi, maging tulad ng labi ng kanyang kasuotan.

25 Ngayon, dinggin, binibigyan nito ng kalungkutan ang aking kaluluwa; gayunpaman, may galak ang aking puso sa aking anak, dahil sa yaong bahagi ng kanyang mga binhing kukunin ng Diyos.

26 Ngayon, dinggin, ito ang winika ni Jacob.

27 At ngayon, sino ang nakaaalam na marahil ang mga yaong nalabing binhi ni Jose, na masisirang tulad ng kanyang kasuotan, ang mga yaong tumiwalag mula sa atin? Oo, at maging ito ay magiging tayo rin kung hindi tayo matatag na maninindigan sa pananampalataya kay Cristo.

28 Ngayon, ito ay nangyari na nang sabihin ni Moroni ang mga salitang ito, humayo siya, at nagpasabi rin sa lahat ng dako ng lupain kung saan may mga nagsipagtiwalag, at kinalap ang lahat ng taong nagnanais na mapanatili ang kanilang kalayaan, upang sumalungat kay Amalikeo at sa mga yaong nagsitiwalag, na tinatawag na mga Amalikeohita.

Si Moroni miingon kanila: Tan-awa, mga salin kita sa binhi ni Jacob; oo, mga salin kita sa binhi ni Jose, kansang kupo gigisi sa iyang mga igsuong lalaki ngadto sa daghang mga piraso; oo, ug karon tan-awa, hinumdoman nato ang pagtuman sa mga sugo sa Dios, o ang atong mga sapot pagagision sa atong kaigsuonan, ug ibalhog kita sa bilanggoan, o ibaligya, o patyon.

Oo, panalipdan nato ang atong kalingkawasan isip salin ni Jose; oo, hinumdoman nato ang mga pulong ni Jacob, sa wala pa siya mamatay, kay tan-awa, nakakita siya nga ang usa ka bahin sa salin sa kupo ni Jose gitipigan ug wala madunot. Ug miingon siya—Sama niining salin sa sapot sa akong anak nga lalaki nga natipigan, mao usab ang salin sa binhi sa akong anak nga lalaki panalipdan sa kamot sa Dios, ug pagadad-on ngadto kaniya, samtang ang nahibilin sa binhi ni Jose mamatay, sama sa salin sa iyang sapot.

Karon tan-awa, nakahatag kini og kasubo sa akong kalag; bisan pa niana, ang akong kalag nagmaya sa akong anak nga lalaki, tungod niana nga bahin sa iyang binhi nga pagadad-on ngadto sa Dios.

Karon tan-awa, mao kini ang pinulongan ni Jacob.

Ug karon kinsa ang nasayod apan ang salin sa binhi ni Jose, nga mamatay sama sa iyang sapot, mao kadtong kinsa mibiya gikan kanato? Oo, ug gani mao usab kita kon kita dili mobarog nga makanunayon diha sa pagtuo kang Kristo.

Ug karon nahitabo nga sa dihang si Moroni nakasulti niini nga mga pulong miadto siya, ug usab mipadala sa tanang dapit sa yuta nga adunay mga pag-apostasiya, ug mipundok sa tanang katawhan kinsa matinguhaon nga magpadayon ang ilang kalingkawasan, sa pagbarog batok ni Amalickiah ug niadtong kinsa miapostasiya, kinsa gitawag og mga Amalickiahanon.

Moroni said unto them: Behold, we are a remnant of the seed of Jacob; yea, we are a remnant of the seed of Joseph, whose coat was rent by his brethren into many pieces; yea, and now behold, let us remember to keep the commandments of God, or our garments shall be rent by our brethren, and we be cast into prison, or be sold, or be slain.

Yea, let us preserve our liberty as a remnant of Joseph; yea, let us remember the words of Jacob, before his death, for behold, he saw that a part of the remnant of the coat of Joseph was preserved and had not decayed. And he said—Even as this remnant of garment of my son hath been preserved, so shall a remnant of the seed of my son be preserved by the hand of God, and be taken unto himself, while the remainder of the seed of Joseph shall perish, even as the remnant of his garment.

Now behold, this giveth my soul sorrow; nevertheless, my soul hath joy in my son, because of that part of his seed which shall be taken unto God.

Now behold, this was the language of Jacob.

And now who knoweth but what the remnant of the seed of Joseph, which shall perish as his garment, are those who have dissented from us? Yea, and even it shall be ourselves if we do not stand fast in the faith of Christ.

And now it came to pass that when Moroni had said these words he went forth, and also sent forth in all the parts of the land where there were dissensions, and gathered together all the people who were desirous to maintain their liberty, to stand against Amalickiah and those who had dissented, who were called Amalickiahites.

29 At ito ay nangyari na nang makita ni Amalikeo na higit na marami ang mga tao ni Moroni kaysa sa mga Amalikeohita—at nakita rin niya na ang kanyang mga tao ay nag-aalinlangan hinggil sa katarungan ng layunin na kanilang inaniban—kaya nga, nangangambang baka hindi niya makamit ang mithiin, ipinagsama niya ang mga yaong kanyang mga tao na ibig sumama at lumisan patungo sa lupain ng Nephi.

30 Ngayon, inisip ni Moroni na hindi marapat na magkaroon ng higit pang lakas ang mga Lamanita; kaya nga kanyang naisip na harangin ang mga tao ni Amalikeo, o dakpin sila at ibalik sila, at patayin si Amalikeo; oo, sapagkat nalalaman niya na kanyang pupukawin ang mga Lamanita na magalit laban sa kanila, at uudyukan sila na sumalakay upang makidigma laban sa kanila; at ito ay alam niyang gagawin ni Amalikeo upang makamit niya ang kanyang mga layunin.

31 Samakatwid, inisip ni Moroni na kinakailangang ipagsama niya ang kanyang mga hukbo, na magkakasamang tinipon ang kanilang sarili, at sinandatahan ang kanilang sarili, at nakipagtipan na panatilihin ang kapayapaan—at ito ay nangyari na ipinagsama niya ang kanyang hukbo at humayong dala ang kanilang mga tolda patungo sa ilang, upang harangin ang daraanan ni Amalikeo sa ilang.

32 At ito ay nangyari na ginawa niya ang naaalinsunod sa kanyang mga naisin, at humayo sa ilang, at hinadlangan ang mga hukbo ni Amalikeo.

33 At ito ay nangyari na tumakas si Amalikeo na kasama ang maliit na bilang ng kanyang mga tauhan, at ang nalabi ay nahulog sa mga kamay ni Moroni at dinalang pabalik sa lupain ng Zarahemla.

34 Ngayon, si Moroni na isang lalaking hinirang ng mga punong hukom at ng tinig ng mga tao, kaya nga, siya ay may kapangyarihan alinsunod sa kanyang kagustuhan sa mga hukbo ng mga Nephita, na magtatag at gumamit ng kapangyarihan sa kanila.

35 At ito ay nangyari na sinuman sa mga Amalikeohita ang tumangging makipagtipan na itataguyod ang layunin ng kalayaan, upang sila ay makapagpanatili ng malayang pamahalaan, ay ipinapatay niya; at kakaunti lamang ang tumanggi sa tipan ng kalayaan.

Ug nahitabo nga sa dihang si Amalickiah nakakita nga ang katawhan ni Moroni mas daghan kay sa mga Amalickiahanon—ug usab nakita niya nga ang iyang katawhan nagmadudahon mahitungod sa kaangyan sa kawsa nga ilang gipahigayon—busa, sa kahadlok nga siya dili makakuha sa tumong, gidala niya ang iyang katawhan kinsa gustong mokuyog ug mobiya paingon sa yuta sa Nephi.

Karon naghunahuna si Moroni nga dili angay nga ang mga Lamanita makaangkon og dugang nga kusog; busa nakahunahuna siya sa pagpugong sa katawhan ni Amalickiah, o sa pagkuha kanila ug pagdala kanila pagbalik, ug pahamtangan sa kamatayon si Amalickiah; oo, kay nasayod siya nga iyang hulhogan ang mga Lamanita nga masuko batok kanila, ug makiggubat batok kanila; ug nasayod siya nga buhaton kini ni Amalickiah aron maangkon niya ang iyang mga katuyoan.

Busa naghunahuna si Moroni nga angay nga iyang dad-on ang iyang kasundalohan, kinsa nagkapundok sa ilang mga kaugalingon, ug nagsangkap sa ilang mga kaugalingon, ug misulod sa usa ka pakigsaad sa pagpatunhay sa kalinaw—ug nahitabo nga iyang gidala ang iyang kasundalohan ug mimartsa dala ang iyang mga tolda paingon sa kamingawan, aron pugngan ang pag-agi ni Amalickiah didto sa kamingawan.

Ug nahitabo nga iyang gibuhay sumala sa iyang mga tinguha, ug mimartsa paingon sa kamingawan, ug gisanta ang kasundalohan ni Amalickiah.

Ug nahitabo nga si Amalickiah miikyas kauban sa gamay nga pundok sa iyang mga tawo, ug ang nahibilin gihatod ngadto sa mga kamot ni Moroni ug gidala pagbalik ngadto sa yuta sa Zarahemla.

Karon, si Moroni nga mao ang tawo nga gipili sa labaw nga mga maghuhukom ug sa tingog sa katawhan, busa siya adunay gahom sumala sa iyang kabubut-on ngadto sa kasundalohan sa mga Nephita, sa pagtukod ug sa paggamit og awtoridad diha kanila.

Ug nahitabo nga kadtong mga Amalickiahanon nga dili mosulod sa usa ka pakigsaad sa pagsuporta sa kawsa sa kagawasan, aron mapadayon nila ang gawasnon nga pangagamhanan, iyang gipahamtangan sa kamatayon; ug dihay pipila lamang kinsa midumili sa pagpakigsaad sa kagawasan.

And it came to pass that when Amalickiah saw that the people of Moroni were more numerous than the Amalickiahites—and he also saw that his people were doubtful concerning the justice of the cause in which they had undertaken—therefore, fearing that he should not gain the point, he took those of his people who would and departed into the land of Nephi.

Now Moroni thought it was not expedient that the Lamanites should have any more strength; therefore he thought to cut off the people of Amalickiah, or to take them and bring them back, and put Amalickiah to death; yea, for he knew that he would stir up the Lamanites to anger against them, and cause them to come to battle against them; and this he knew that Amalickiah would do that he might obtain his purposes.

Therefore Moroni thought it was expedient that he should take his armies, who had gathered themselves together, and armed themselves, and entered into a covenant to keep the peace—and it came to pass that he took his army and marched out with his tents into the wilderness, to cut off the course of Amalickiah in the wilderness.

And it came to pass that he did according to his desires, and marched forth into the wilderness, and headed the armies of Amalickiah.

And it came to pass that Amalickiah fled with a small number of his men, and the remainder were delivered up into the hands of Moroni and were taken back into the land of Zarahemla.

Now, Moroni being a man who was appointed by the chief judges and the voice of the people, therefore he had power according to his will with the armies of the Nephites, to establish and to exercise authority over them.

And it came to pass that whomsoever of the Amalickiahites that would not enter into a covenant to support the cause of freedom, that they might maintain a free government, he caused to be put to death; and there were but few who denied the covenant of freedom.

36 At ito ay nangyari din na iniutos niya na itaas ang bandila ng kalayaan sa bawat tore sa buong lupain na pag-aari ng mga Nephita; at sa ganito itinaguyod ni Moroni ang bandila ng kalayaan sa mga Nephita.

37 At sila ay nagsimulang muling magkaroon ng kapayapaan sa lupain; at sa gayon nila napanatili ang kapayapaan sa lupain hanggang sa pagtatapos ng ikalabinsiyam na taon ng panunungkulan ng mga hukom.

38 At si Helaman at ang matataas na saserdote ay nagpanatili rin ng kaayusan sa simbahan; oo, maging sa loob ng apat na taon ay nagkaroon sila ng labis na kapayapaan at pagsasaya sa simbahan.

39 At ito ay nangyari na marami ang namatay, matibay na naniniwala na ang kanilang mga kaluluwa ay tinubos ng Panginoong Jesucristo; sa gayon sila lumisan sa daigdig na nagsasaya.

40 At may ilang nangamatay sa mga lagnat, na sa ilang panahon ay napakadulas sa lupain—subalit hindi gaanong naging malubha ang mga lagnat dahil sa labis na kainaman ng maraming halaman at ugat na inihanda ng Diyos upang maalis ang sanhi ng mga karamdaman, na dumarapo sa mga tao dahil sa kalagayan ng klima—

41 Subalit marami ang nangamatay dahil sa katandaan; at ang mga yaong nangamatay sa pananampalataya kay Cristo ay maligaya sa kanya, tulad ng nararapat nating ipalagay.

Ug nahitabo usab, nga mimando siya nga ang bandila sa kalingkawasan ipakayab sa matag tore nga anaa sa tibuok yuta, nga gipanag-iya sa mga Nephita; ug sa ingon niana si Moroni mitukod sa sumbanan sa kalingkawasan taliwala sa mga Nephita.

Ug nagsugod na usab sila sa pag-angkon og kalinaw diha sa yuta; ug sa ingon niana gipadayon nila ang kalinaw diha sa yuta hangtod dapit sa kataposan sa ikanapulo ug siyam nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom.

Ug si Helaman ug ang labaw nga mga pari mipadayon usab sa kahusay sa simbahan; oo, bisan sulod sa upat ka tuig nga sila nakaangkon og dakong kalinaw ug pagmaya sa simbahan.

Ug nahitabo nga dihay daghang nangamatay, nga hugot nga nagtuo nga ang ilang mga kalag gitubos pinaagi ni Ginoong Jesukristo; sa ingon niana mibiya sila sa kalibotan nga nagmaya.

Ug dihay ubang nangamatay tungod sa mga hilanat, diin sa ubang mga panahon sa tuig kasagaran kaayong anaa sa yuta—apan dili kaayo daghan ang mahitungod sa hilanat, tungod sa pagkamaayo sa mga matang sa daghang tanom ug mga gamot nga giandam sa Dios aron maayo ang hinungdan sa mga sakit, diin ang tawo ulipon sa kinaiya sa klima—

Apan dihay daghang namatay tungod sa katigulangan; ug kadtong kinsa namatay nga adunay pagtuo ni Kristo malipayon uban kaniya, sama sa unsay angay lang nga atong tuohan.

And it came to pass also, that he caused the title of liberty to be hoisted upon every tower which was in all the land, which was possessed by the Nephites; and thus Moroni planted the standard of liberty among the Nephites.

And they began to have peace again in the land; and thus they did maintain peace in the land until nearly the end of the nineteenth year of the reign of the judges.

And Helaman and the high priests did also maintain order in the church; yea, even for the space of four years did they have much peace and rejoicing in the church.

And it came to pass that there were many who died, firmly believing that their souls were redeemed by the Lord Jesus Christ; thus they went out of the world rejoicing.

And there were some who died with fevers, which at some seasons of the year were very frequent in the land—but not so much so with fevers, because of the excellent qualities of the many plants and roots which God had prepared to remove the cause of diseases, to which men were subject by the nature of the climate—

But there were many who died with old age; and those who died in the faith of Christ are happy in him, as we must needs suppose.

Alma 47

- 1 Ngayon, tayo ay magbabalik sa ating talaan kay Amalikeo at sa mga yaong nagsitakas na kasama niya patungo sa ilang; sapagkat dinggin, ipinagsama niya ang mga yaong sumama sa kanya, at umahon sa lupain ng Nephi sa mga Lamanita, at pinukaw ang mga Lamanita na magalit laban sa mga tao ni Nephi, hanggang sa ang hari ng mga Lamanita ay nagpadala ng pahayag sa lahat ng dako ng kanyang lupain, sa lahat ng kanyang mga tao, na muli silang sama-samang magtipon upang makidigma laban sa mga Nephita.
- 2 At ito ay nangyari na nang naipabatid sa kanila ang pahayag, labis silang natakot; oo, natakot silang galitin ang hari, at sila ay natakot ding makidigma laban sa mga Nephita sapagkat baka masawi ang kanilang mga buhay. At ito ay nangyari na tumanggi sila, o ang nakararaming bahagi nila ay tumanggi, na sundin ang mga kautusan ng hari.
- 3 At ngayon, ito ay nangyari na napoot ang hari dahil sa kanilang pagsuway; kaya nga ibinigay niya kay Amalikeo ang kapangyarihan sa yaong bahagi ng kanyang hukbo na masunurin sa kanyang mga utos, at inutusan siyang humayo at pilitin silang manandata.
- 4 Ngayon, dinggin, ito ang nais ni Amalikeo; sapagkat siya ay napakatusong tao sa paggawa ng kasamaan kaya nga siya ay bumuo ng plano sa kanyang puso na agawan ng korona ang hari ng mga Lamanita.
- 5 At ngayon, nakuha niya ang kapangyarihan sa mga yaong bahagi ng mga Lamanita na pumapanig sa hari; at hinangad niyang makuha ang pagsang-ayon ng mga yaong hindi masunurin; kaya nga siya ay nagtungo sa lugar na tinatawag na Onidas, sapagkat dito nagsitungo ang lahat ng Lamanita; sapagkat kanilang natuklasang dumarating ang hukbo, at, inaakalang dumarating sila upang lipulin sila, kaya nga, sila ay nagsitungo sa Onidas, sa lugar ng mga sandata.
- 6 At sila ay naghirang ng isang lalaki na maging hari at pinuno nila, na buo na ang kanilang isipan sa hindi matitinag na pasiyang hindi na sila papipilit na makipaglaban sa mga Nephita.
- 7 At ito ay nangyari na kanilang sama-samang tinipon ang sarili sa tuktok ng bundok na tinatawag na Antipas, bilang paghahanda sa pakikidigma.

Alma 47

Karon mobalik kita sa atong talaan kang Amalickiah ug niadtong milayas uban kaniya ngadto sa kamingawan; kay tan-awa, gidala niya kadtong miuban kaniya, ug mitungas sa yuta sa Nephi taliwala sa mga Lamanita, ug mihulhog sa mga Lamanita nga masuko batok sa katawhan ni Nephi, hangtod nga ang hari sa mga Lamanita mipadala og usa ka pahibalo sa iyang tibuk yuta, taliwala sa tanan niya nga katawhan, nga sila kinahanglan magpundok sa ilang mga kaugalingon pag-usab aron sa pagpakig-away batok sa mga Nephita.

Ug nahitabo nga sa dihang ang pahibalo miabot kanila nahadlok sila sa hilabihan; oo, nahadlok sila nga masilo ang hari, ug nahadlok usab sila nga makig-away batok sa mga Nephita basin pa og mangamatay sila. Ug nahitabo nga sila dili, o ang kadaghanan kanila dili, motuman sa mga sugo sa hari.

Ug karon nahitabo nga ang hari nasuko tungod sa ilang pagkamasinupakon; busa mihatag siya kang Amalickiah og kamandoan niana nga bahin sa iyang kasundalohan nga masulundon sa iyang mga sugo, ug nagmando kaniya nga siya moadto ug mopugos kanila sa pagpakig-away.

Karon tan-awa, mao kini ang tinguha ni Amalickiah; kay siya nga usa ka maliputon kaayo nga tawo sa pagbuhat og daotan busa mihimo siya og plano sa iyang kasingkasing sa pagpalagpot sa hari sa mga Lamanita gikan sa iyang trono.

Ug karon naangkong na niya ang kamandoan niadtong mga bahin sa mga Lamanita nga pabor sa hari; ug nagtinguha siya nga makaangkong og pabor niadtong dili mga masulundon; busa miadto siya sa dapit nga gitawag og Onidah, kay didto ang tanang Lamanita milayas; kay ilang nadiskobrehan ang kasundalohan nga nagsingabot, ug, nagtuo nga miadto sila aron sa pagpatay kanila, busa nanglayas sila ngadto sa Onidah, sa dapit sa mga hinagiban.

Ug mipili sila og tawo nga mahimo nilang hari ug pangulo, nga may hugot kaayo ug determinado nga hunahuna nga sila dili mahimong mandoan sa pakiggubat batok sa mga Nephita.

Ug nahitabo nga nagpundok sila sa ibabaw sa bungtod nga gitawag og Antipas, sa pagpangandam sa pagpakig-away.

Alma 47

Now we will return in our record to Amalickiah and those who had fled with him into the wilderness; for, behold, he had taken those who went with him, and went up in the land of Nephi among the Lamanites, and did stir up the Lamanites to anger against the people of Nephi, inso-much that the king of the Lamanites sent a proclamation throughout all his land, among all his people, that they should gather themselves together again to go to battle against the Nephites.

And it came to pass that when the proclamation had gone forth among them they were exceedingly afraid; yea, they feared to displease the king, and they also feared to go to battle against the Nephites lest they should lose their lives. And it came to pass that they would not, or the more part of them would not, obey the commandments of the king.

And now it came to pass that the king was wroth because of their disobedience; therefore he gave Amalickiah the command of that part of his army which was obedient unto his commands, and commanded him that he should go forth and compel them to arms.

Now behold, this was the desire of Amalickiah; for he being a very subtle man to do evil therefore he laid the plan in his heart to dethrone the king of the Lamanites.

And now he had got the command of those parts of the Lamanites who were in favor of the king; and he sought to gain favor of those who were not obedient; therefore he went forward to the place which was called Onidah, for thither had all the Lamanites fled; for they discovered the army coming, and, supposing that they were coming to destroy them, therefore they fled to Onidah, to the place of arms.

And they had appointed a man to be a king and a leader over them, being fixed in their minds with a determined resolution that they would not be subjected to go against the Nephites.

And it came to pass that they had gathered themselves together upon the top of the mount which was called Antipas, in preparation to battle.

8 Ngayon, hindi hangad ni Amalikeo na digmain sila alinsunod sa mga kautusan ng hari; sa halip, dinggin, layunin niya na makuha ang pagsang-ayon ng mga hukbo ng mga Lamanita, upang mailagay niya ang sarili sa kanilang pamumuno at agawan ng korona ang hari at angkinin ang kaharian.

9 At dinggin, ito ay nangyari na inutusan niya ang kanyang hukbo na itayo ang kanilang mga tolda sa lambak na malapit sa bundok ng Antipas.

10 At ito ay nangyari na nang sumapit ang gabi, siya ay nagsugo ng isang lihim na mensahero patungo sa bundok ng Antipas, hinihiling na ang pinuno ng mga yaong nasa bundok, na nagngangalang Lehonti, na siya ay bumaba sa paanan ng bundok, sapagkat nais niya na siya ay kausapin.

11 At ito ay nangyari na nang matanggap ni Lehonti ang mensahe, hindi siya nangahas na bumaba sa paanan ng bundok. At ito ay nangyari na muling nagpasabi si Amalikeo sa ikalawang pagkakataon, hinihiling na siya ay bumaba. At ito ay nangyari na tumanggi si Lehonti; at muli siyang nagpasabi sa ikatlong pagkakataon.

12 At ito ay nangyari na nang malaman ni Amalikeo na hindi niya makuhang pababain si Lehonti mula sa bundok, siya ay umahon sa bundok, sa malapit sa kuta ni Lehonti; at muli siyang nagpasabi ng kanyang mensahe sa ikaapat na pagkakataon kay Lehonti, hinihiling na siya ay bumaba, at dalhin niya ang kanyang mga bantay na kasama niya.

13 At ito ay nangyari na nang bumaba si Lehonti na kasama ang kanyang mga bantay kay Amalikeo, hiniling ni Amalikeo na siya ay bumabang kasama ang kanyang hukbo sa gabi, at paligiran ang mga yaong tauhan niya na nasa kanilang mga kuta na ibinigay ng hari sa ilalim ng kanyang pamumuno, at na kanyang ibibigay sila sa mga kamay ni Lehonti, kung kanyang gagawin siya (si Amalikeo) na pangalawang pinuno sa buong hukbo.

14 At ito ay nangyari na bumaba si Lehonti kasama ang kanyang mga tauhan at pinaligiran ang mga tauhan ni Amalikeo, kung kaya't bago sila nagising sa pagsikat ng araw ay napaliligiran na sila ng mga hukbo ni Lehonti.

Karon dili tuyo ni Amalickiah ang pagpakig-away kanila sumala sa mga sugo sa hari; apan tan-awa, ang iyang tuyo nga makaangkon og pabor sa kasundalohan sa mga Lamanita, aron iyang mapahimutang ang iyang kaugalingon nga pangulo ug palagpoton ang hari ug makapanag-iya sa gingharian.

Ug tan-awa, nahitabo nga gisugo niya ang iyang kasundalohan sa pagpabarog sa ilang mga tolda diha sa walog nga duol sa bungtod sa Antipas.

Ug nahitabo nga sa dihang miabot ang kagabhion mipadala siya og usa ka tinago nga embahada ngadto sa bungtod sa Antipas, nagtinguha nga ang pangulo niadtong kinsa anaa sa bungtod, kansang ngalan mao si Lehonti, nga molugsong siya sa bungtod, kay nagtinguha siya nga makigsulti kaniya.

Ug nahitabo nga sa pagkadawat ni Lehonti sa mensahe wala siya mangahas sa paglugsong sa bungtod. Ug nahitabo nga si Amalickiah mipadala pag-usab sa ikaduha nga higayon, nagtinguha nga siya manaog. Ug nahitabo nga si Lehonti dili gayod; ug mipadala siya pag-usab sa ikatulo nga higayon.

Ug nahitabo nga sa dihang nahibaloan ni Amalickiah nga dili niya mapalugsong si Lehonti gikan sa bungtod, mitungas siya ngadto sa bungtod, duol sa kampo ni Lehonti; ug mipadala siya pag-usab sa ikaupat nga higayon sa iyang mensahe ngadto kang Lehonti, nagtinguha nga siya molugsong, ug nga siya mahimong magdala sa iyang mga tigbantay uban kaniya.

Ug nahitabo nga sa dihang si Lehonti milugsong uban sa iyang mga tigbantay ngadto kang Amalickiah, tinguha ni Amalickiah nga ikuyog niya sa paglugsong ang iyang kasundalohan sa panahon sa kagabhion, ug moliyok niadtong mga tawo nga naa sa ilang mga kampo nga gihatag sa hari kaniya nga mandoan, ug nga siya motugyan kanila ngadto sa mga kamot ni Lehonti, kon siya mohimo kaniya (ni Amalickiah) nga ikaduha nga pangulo sa tibuok nga kasundalohan.

Ug nahitabo nga milugsong si Lehonti uban sa iyang mga tawo ug miliyok sa mga tawo ni Amalickiah, aron nga sa dili pa sila momata sa kaadlawon sila giliyokan na sa kasundalohan ni Lehonti.

Now it was not Amalickiah's intention to give them battle according to the commandments of the king; but behold, it was his intention to gain favor with the armies of the Lamanites, that he might place himself at their head and dethrone the king and take possession of the kingdom.

And behold, it came to pass that he caused his army to pitch their tents in the valley which was near the mount Antipas.

And it came to pass that when it was night he sent a secret embassy into the mount Antipas, desiring that the leader of those who were upon the mount, whose name was Lehonti, that he should come down to the foot of the mount, for he desired to speak with him.

And it came to pass that when Lehonti received the message he durst not go down to the foot of the mount. And it came to pass that Amalickiah sent again the second time, desiring him to come down. And it came to pass that Lehonti would not; and he sent again the third time.

And it came to pass that when Amalickiah found that he could not get Lehonti to come down off from the mount, he went up into the mount, nearly to Lehonti's camp; and he sent again the fourth time his message unto Lehonti, desiring that he would come down, and that he would bring his guards with him.

And it came to pass that when Lehonti had come down with his guards to Amalickiah, that Amalickiah desired him to come down with his army in the night-time, and surround those men in their camps over whom the king had given him command, and that he would deliver them up into Lehonti's hands, if he would make him (Amalickiah) a second leader over the whole army.

And it came to pass that Lehonti came down with his men and surrounded the men of Amalickiah, so that before they awoke at the dawn of day they were surrounded by the armies of Lehonti.

- 15 At ito ay nangyari na nang makita nilang napaliligiran sila, nagmakaawa sila kay Amalikeo na pahintulutan niya silang umanib sa kanilang mga kapatid, upang hindi sila malipol. Ngayon, ito ang siya ring naisin ni Amalikeo.
- 16 At ito ay nangyari na isinuko niya ang kanyang mga tauhan, salungat sa mga utos ng hari. Ngayon, ito ang bagay na ninais ni Amalikeo, upang maisakatuparan niya ang kanyang mga balak sa pag-aagaw ng korona ng hari.
- 17 Ngayon, kaugalian sa mga Lamanita na kung ang kanilang punong pinuno ay mapatay, na hirangin ang pangalawang pinuno na maging punong pinuno nila.
- 18 At ito ay nangyari na inutusan ni Amalikeo ang isa sa kanyang mga tagapagsilbi na unti-unting lasunin si Lehonti, kung kaya't siya ay namatay.
- 19 Ngayon, nang si Lehonti ay patay na, hinirang ng mga Lamanita si Amalikeo na maging kanilang pinuno at kanilang punong komandante.
- 20 At ito ay nangyari na humayo si Amalikeo kasama ang kanyang mga hukbo (sapagkat nakamtan niya ang kanyang mga naisin) patungo sa lupain ng Nephi, sa lungsod ng Nephi, na siyang punong lungsod.
- 21 At lumabas ang hari na kasama ang kanyang mga bantay upang salubungin siya, sapagkat inakala niya na natupad ni Amalikeo ang kanyang mga utos, at na nakapangalap si Amalikeo ng higit na malaking hukbo upang sumalakay laban sa mga Nephi sa pakikidigma.
- 22 Subalit dinggin, habang lumalabas ang hari upang salubungin siya, inutusan ni Amalikeo ang kanyang mga tagapagsilbi na humayo upang salubungin ang hari. At sila ay humayo at iniyukod nila ang sarili sa harapan ng hari, na parang binibigyang-galang siya dahil sa kanyang katungkulan.
- 23 At ito ay nangyari na iniunat ng hari ang kanyang kamay upang patayuin sila, tulad ng nakaugalian ng mga Lamanita, bilang tanda ng kapayapaan, kung aling kaugalian ay nakuha nila sa mga Nephi.
- 24 At ito ay nangyari na nang patayuin niya ang una mula sa lupa, dinggin, sinaksak niya ang hari sa puso; at siya ay nalugmok sa lupa.
- 25 Ngayon, ang mga tagapagsilbi ng hari ay nagpanakbuhang; at ang mga tagapagsilbi ni Amalikeo ay sumigaw, sinasabing:

Ug nahitabo nga sa dihang nakita nila nga giliyokan na sila, nagpakiluoy sila kang Amalickiah nga siya motugot kanila nga makighiusa sa ilang kaigsuonan, aron dili sila pamatyon. Karon mao gayod kini ang butang nga gitinguha ni Amalickiah.

Ug nahitabo nga gitugyan niya ang iyang mga tawo, supak sa kamandoan sa hari. Karon mao kini ang butang nga gitinguha ni Amalickiah, nga matuman niya ang iyang mga plano sa pagpalagpot sa hari gikan sa trono.

Karon nabatasan na sa mga Lamanita, nga kon ang ilang labaw nga pangulo mamatay, nga pilion ang ikaduha nga pangulo nga mahimong ilang labaw nga pangulo.

Ug nahitabo nga gisugo ni Amalickiah ang usa sa iyang mga sulugoon nga hiloan sa hinay-hinay si Lehonti, nga siya namatay.

Karon, sa dihang patay na si Lehonti, ang mga Lamanita mipili kang Amalickiah nga mahimo nilang pangulo ug ilang labaw nga komandante.

Ug nahitabo nga si Amalickiah mimartsa uban sa iyang kasundalohan (kay naangkon na niya ang iyang mga tinguha) ngadto sa yuta sa Nephi, ngadto sa siyudad sa Nephi, nga mao ang labing mahinungdanon nga siyudad.

Ug ang hari migawas aron sa pagsugat kaniya uban sa iyang mga tigbantay, kay nagtuo siya nga si Amalickiah mituman sa iyang mga mando, ug nga si Amalickiah mipundok sa daghan kaayo nga kasundalohan aron makig-away batok sa mga Nephi.

Apan tan-awa, samtang ang hari migawas aron sa pagsugat kaniya si Amalickiah misugo sa iyang mga sulugoon nga mosugat sa hari. Ug nangadto sila ug miyukbo sa ilang mga kaugalingon atubangan sa hari, ingon og mitahod kaniya tungod sa iyang pagkagamhanan.

Ug nahitabo nga ang hari mituyhad sa iyang kamot aron sa pagpatindog kanila, ingon sa nabatasan sa mga Lamanita, agi og ilhanan sa kalinaw, nga ang maong pamatasan nakuha nila gikan sa mga Nephi.

Ug nahitabo nga sa dihang siya nakapatindog sa nahauna gikan sa yuta, tan-awa gidunggab niya ang hari sa kasingkasing; ug natumba siya sa yuta.

Karon ang mga sulugoon sa hari nanagan; ug ang mga sulugoon ni Amalickiah misinggit, nga nag-ingon:

And it came to pass that when they saw that they were surrounded, they pled with Amalickiah that he would suffer them to fall in with their brethren, that they might not be destroyed. Now this was the very thing which Amalickiah desired.

And it came to pass that he delivered his men, contrary to the commands of the king. Now this was the thing that Amalickiah desired, that he might accomplish his designs in dethroning the king.

Now it was the custom among the Lamanites, if their chief leader was killed, to appoint the second leader to be their chief leader.

And it came to pass that Amalickiah caused that one of his servants should administer poison by degrees to Lehonti, that he died.

Now, when Lehonti was dead, the Lamanites appointed Amalickiah to be their leader and their chief commander.

And it came to pass that Amalickiah marched with his armies (for he had gained his desires) to the land of Nephi, to the city of Nephi, which was the chief city.

And the king came out to meet him with his guards, for he supposed that Amalickiah had fulfilled his commands, and that Amalickiah had gathered together so great an army to go against the Nephites to battle.

But behold, as the king came out to meet him Amalickiah caused that his servants should go forth to meet the king. And they went and bowed themselves before the king, as if to reverence him because of his greatness.

And it came to pass that the king put forth his hand to raise them, as was the custom with the Lamanites, as a token of peace, which custom they had taken from the Nephites.

And it came to pass that when he had raised the first from the ground, behold he stabbed the king to the heart; and he fell to the earth.

Now the servants of the king fled; and the servants of Amalickiah raised a cry, saying:

26 Dinggin, ang mga tagapagsilbi ng hari ay sinaksak siya sa puso, at namatay siya at nagsitakas sila; dinggin, halina't tingnan.

27 At ito ay nangyari na inutusan ni Amalikeo ang kanyang mga hukbo na humayo at tingnan kung ano ang nangyari sa hari; at nang sila ay makarating sa lugar, at natagpuang nakahandusay ang hari sa kanyang sariling dugo, nagkunwaring galit si Amalikeo, at sinabi: Kung sinuman ang nagmamahal sa hari, humayo siya, at tugisin ang kanyang mga tagapagsilbi upang sila ay mapatay.

28 At ito ay nangyari na lahat silang nagmamahal sa hari, nang marinig nila ang mga salitang ito, ay nagsihayo at tinugis ang mga tagapagsilbi ng hari.

29 Ngayon, nang makita ng mga tagapagsilbi ng hari na may hukbong tumutugis sa kanila, muli silang natakot, at nagsitakas patungo sa ilang, at nagtungo sa lupain ng Zarahemla at nakiisa sa mga tao ni Ammon.

30 At ang hukbong tumutugis sa kanila ay nagsibalik, na nabigo sa pagtugis sa kanila; at sa gayon si Amalikeo, sa pamamagitan ng kanyang panlilinlang, ay nakuha ang puso ng mga tao.

31 At ito ay nangyari na sa kinabukasan, pumasok siya sa lungsod ng Nephi na kasama ang kanyang mga hukbo, at inangkin ang lungsod.

32 At ngayon, ito ay nangyari na ang reyna, nang marinig niya na napatay ang hari—sapagkat si Amalikeo ay nagsugo ng mensahero sa reyna na ipinaalam sa kanya na pinatay ang hari ng kanyang mga tagapagsilbi, na kanyang tinugis sila kasama ang kanyang hukbo, subalit ito ay nabigo, at nagawa nila ang kanilang pagtakas—

33 Samakatwid, nang matanggap ng reyna ang mensaheng ito, siya ay nagpasabi kay Amalikeo, hinihiling sa kanya na paligtasin niya ang buhay ng mga mamamayan ng lungsod; at hiniling din niya sa kanya na siya ay magsadya sa kanya; at hiniling din niya sa kanya na magsama siya ng mga saksi na magpapatotoo hinggil sa pagkamatay ng hari.

Tan-awa, ang mga sulugoon sa hari midunggab kaniya sa kasingkasing, ug siya namatay ug sila nanagan; tan-awa, dali sud-onga.

Ug nahitabo nga mimando si Amalickiah nga ang iyang kasundalohan momartsa ug motan-aw unsa ang nahitabo sa hari; ug sa dihang miabot sila sa dapit, ug nakakita sa hari nga naghigda nga samaran, si Amalickiah nagpakaaron-ingnon nga nasuko, ug miingon: Kinsa kadtong nahigugma sa hari, paadtoa, ug ipagukod ang iyang mga sulugoon aron sila patyon.

Ug nahitabo nga silang tanan nga nahigugma sa hari, sa dihang nakabati sila niini nga mga pulong, miduol ug migukod sa mga sulugoon sa hari.

Karon sa dihang ang mga sulugoon sa hari nakakita og kasundalohan nga migukod kanila, nangahadlok sila pag-usab, ug nanagan paingon sa kamingawan, ug miabot didto sa yuta sa Zarahemla ug mitipon sa katawhan ni Ammon.

Ug ang kasundalohan nga migukod kanila namauli, human napakyas sa paggukod kanila; ug sa ingon niana si Amalickiah, pinaagi sa iyang panglimbong, nakaangkon sa mga kasingkasing sa katawhan.

Ug nahitabo nga sa pagkaugma misulod siya sa siyudad sa Nephi uban sa iyang kasundalohan, ug gipang-iya ang siyudad.

Ug karon nahitabo nga ang rayna, sa dihang nakadungog siya nga gipatay ang hari—kay si Amalickiah mipadala og embahada ngadto sa rayna nga nagpahibalo kaniya nga ang hari gipatay sa iyang mga sulugoon, nga gigukod niya sila uban sa iyang kasundalohan, apan kini nakawang, ug nakaikyas sila—

Busa, sa pagkadawat sa rayna niini nga mensahe nagpasugo siya ngadto kang Amalickiah, nagtinguha nga dili niya pamatyon ang mga tawo sa siyudad; ug nagtinguha usab siya nga moadto kaniya; ug siya usab nagtinguha nga magdala siya og mga saksi uban kaniya aron mopamatuod mahitungod sa kamatayon sa hari.

Behold, the servants of the king have stabbed him to the heart, and he has fallen and they have fled; behold, come and see.

And it came to pass that Amalickiah commanded that his armies should march forth and see what had happened to the king; and when they had come to the spot, and found the king lying in his gore, Amalickiah pretended to be wroth, and said: Whosoever loved the king, let him go forth, and pursue his servants that they may be slain.

And it came to pass that all they who loved the king, when they heard these words, came forth and pursued after the servants of the king.

Now when the servants of the king saw an army pursuing after them, they were frightened again, and fled into the wilderness, and came over into the land of Zarahemla and joined the people of Ammon.

And the army which pursued after them returned, having pursued after them in vain; and thus Amalickiah, by his fraud, gained the hearts of the people.

And it came to pass on the morrow he entered the city Nephi with his armies, and took possession of the city.

And now it came to pass that the queen, when she had heard that the king was slain—for Amalickiah had sent an embassy to the queen informing her that the king had been slain by his servants, that he had pursued them with his army, but it was in vain, and they had made their escape—

Therefore, when the queen had received this message she sent unto Amalickiah, desiring him that he would spare the people of the city; and she also desired him that he should come in unto her; and she also desired him that he should bring witnesses with him to testify concerning the death of the king.

34 At ito ay nangyari na isinama ni Amalikeo ang yaon ding tagapagsilbi na siyang pumatay sa hari, at lahat silang kasama niya, at humarap sa reyna, sa lugar kung saan siya nakaupo; at silang lahat ay nagpatotoo sa kanya na ang hari ay pinatay ng kanyang sariling mga tagapagsilbi; at sinabi rin nila: Sila ay nagsitakas; hindi ba ito sumasaksi laban sa kanila? At sa gayon napaniwala nila ang reyna hinggil sa kamatayan ng hari.

35 At ito ay nangyari na hinangad ni Amalikeo ang pagsang-ayon ng reyna, at pinakasalan siya upang kanyang maging asawa; at sa gayon sa pamamagitan ng kanyang panlilinlang, at sa tulong ng kanyang mga tusong tagapagsilbi, nakuha niya ang kaharian; oo, siya ay kinilalang hari sa lahat ng dako ng buong lupain, sa lahat ng tao ng mga Lamanita, na binubuo ng mga Lamanita at ng mga Lemuelita at ng mga Ismaelita, at ng lahat ng tumiwalag sa mga Nephita, mula sa panunungkulan ni Nephi hanggang sa panahong kasalukuyan.

36 Ngayon, ang mga tumiwalag na ito, na may gayunding tagubilin at gayunding kaalaman na tulad sa mga Nephita, oo, na tinuruan sa gayunding kaalaman tungkol sa Panginoon, gayunpaman, kamanghamangha itong isalaysay, na hindi katagalan, matapos ang kanilang mga pagtiwalag, sila ay naging higit na matitigas at walang pagsisisi, at higit na mababangis, masasama, at malulupit kaysa sa mga Lamanita—umiinom sa mga kaugalian ng mga Lamanita; nagpapaubaya sa katamaran, at sa lahat ng uri ng kahalayan; oo, ganap na nililimutan ang Panginoon nilang Diyos.

Ug nahitabo nga si Amalickiah midala sa samang sulugoon nga mipatay sa hari, ug silang tanan nga uban kaniya, ug miadto sa rayna, ngadto sa dapit diin siya naglingkod; ug silang tanan mipamatuod ngadto kaniya nga ang hari gipatay sa iyang kaugalingon nga mga sulugoon; ug miingon usab sila: Nanagan sila; dili ba kini ang pagpamatuod batok kanila? Ug sa ingon niana natagbaw nila ang rayna mahitungod sa kamatayon sa hari.

Ug nahitabo nga si Amalickiah naningkamot nga magustohan sa rayna, ug mihimo kaniya nga iyang asawa; ug sa ingon niana pinaagi sa iyang panglimbong, ug pinaagi sa tabang sa iyang malipoton nga mga sulugoon, naangkon niya ang gingharian; oo, siya giila nga hari sa tibuok nga yuta, taliwala sa tanang katawhan sa mga Lamanita, nga gilangkoban sa mga Lamanita ug mga Lemuelita ug sa mga Ishmaelita, ug sa tanang masupilon sa mga Nephita, gikan sa paghari ni Nephi hangtod karon nga panahon.

Karon kining mga masupilon, kay nakadawat og sama nga panudlo ug sama nga impormasyon sa mga Nephita, oo, nga natudloan sa sama nga kahibalo bahin sa Ginoo, bisan pa niana, katingalahan nga isaysay, nga sa wala madugay human sa ilang mga pagbiya nahimo silang labaw pa nga tig-a ug dili mahinulsolon, ug labaw pa ka luog, daotan ug mabangis kay sa mga Lamanita—misagop sa mga tradisyon sa mga Lamanita; misunod sa pamaagi sa katapolan, ug sa tanang matang sa pagkamaulagon; oo, gikalimtan sa hingpit ang Ginoo nga ilang Dios.

And it came to pass that Amalickiah took the same servant that slew the king, and all them who were with him, and went in unto the queen, unto the place where she sat; and they all testified unto her that the king was slain by his own servants; and they said also: They have fled; does not this testify against them? And thus they satisfied the queen concerning the death of the king.

And it came to pass that Amalickiah sought the favor of the queen, and took her unto him to wife; and thus by his fraud, and by the assistance of his cunning servants, he obtained the kingdom; yea, he was acknowledged king throughout all the land, among all the people of the Lamanites, who were composed of the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites, and all the dissenters of the Nephites, from the reign of Nephi down to the present time.

Now these dissenters, having the same instruction and the same information of the Nephites, yea, having been instructed in the same knowledge of the Lord, nevertheless, it is strange to relate, not long after their dissensions they became more hardened and impenitent, and more wild, wicked and ferocious than the Lamanites—drinking in with the traditions of the Lamanites; giving way to indolence, and all manner of lasciviousness; yea, entirely forgetting the Lord their God.

Alma 48

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na pagkakuha ni Amalikeo sa kaharian, sinimulan niyang pukawin ang mga puso ng mga Lamanita laban sa mga tao ni Nephi; oo, siya ay naghirang ng mga taong magsasalita sa mga Lamanita mula sa kanilang mga tore, laban sa mga Nephita.
- 2 At sa gayon niya pinukaw ang kanilang mga puso laban sa mga Nephita, kung kaya't sa pagtatapos ng ikalabinsiyam na taon ng panunungkulan ng mga hukom, siya na natupad ang kanyang mga balak hanggang sa gayon, oo, na naging hari ng mga Lamanita, hinangad din niyang maghari sa lahat ng dako ng buong lupain, oo, at sa lahat ng tao na nasa lupain, sa mga Nephita at gayundin sa mga Lamanita.
- 3 Anupa't naisakatuparan niya ang kanyang balak, sapagkat napatigas niya ang mga puso ng mga Lamanita at nabulag ang kanilang mga isipan, at napukaw sila sa pagkagalit, hanggang sa nakapangalap siya ng napakalaking hukbo upang humayo sa pakikidigma laban sa mga Nephita.
- 4 Sapagkat siya ay nanindigan, dahil sa kalakihan ng bilang ng kanyang mga tao, na gapiin ang mga Nephita at dalhin sila sa pagkaalipin.
- 5 At sa gayon siya naghirang ng mga punong kapitan sa mga Zoramita, sila na higit na nakakikilala sa lakas ng mga Nephita, at sa kanilang mga lugar ng dulugan, at sa pinakamahihinang bahagi ng kanilang mga lungsod; kaya nga kanyang hinirang sila na maging mga punong kapitan ng kanyang mga hukbo.
- 6 At ito ay nangyari na nilisan nila ang kanilang kuta, at nagtungo sa lupain ng Zarahemla sa ilang.
- 7 Ngayon, ito ay nangyari na samantalang nasa gayong pangangamkam ng kapangyarihan si Amalikeo sa pamamagitan ng pandaraya at panlilinlang, si Moroni, sa kabilang dako, ay inihahanda ang mga pag-iisip ng mga tao na maging matapat sa Panginoon nilang Diyos.

Alma 48

Ug karon nahitabo nga, sa dihang nakuha na ni Amalickiah ang gingharian misugod siya sa pagdasig sa mga kasingkasing sa mga Lamanita batok sa katawhan ni Nephi; oo, mipili siya og mga tawo aron makigsulti ngadto sa mga Lamanita gikan sa ilang mga tore, batok sa mga Nephita.

Ug sa ingon niana midasig siya sa ilang mga kasingkasing batok sa mga Nephita, hangtod nga sa ulahing bahin sa kataposan sa ikanapulo ug siyam nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom, kay nakab-ot niya ang iyang mga plano, oo, nga nahimong hari sa mga Lamanita, nagtinguha usab siya nga mohari sa tibuok yuta, oo, ug sa tanang katawhan nga anaa sa yuta, sa mga Nephita ingon man usab sa mga Lamanita.

Busa nahimo niya ang iyang plano, iyang napagahi ang mga kasingkasing sa mga Lamanita ug mibuta sa ilang mga hunahuna, ug mihulhog kanila ngadto sa kasuko, hangtod nga siya nakapundok og daghang kasundalohan aron sa pagpakig-away batok sa mga Nephita.

Kay determinado siya, tungod sa kadaghan sa iyang katawhan, sa pagbuntog sa mga Nephita ug sa pagdala kanila ngadto sa pagkaulipon.

Ug sa ingon niana mipili siya og labaw nga mga kapitan sa mga Zoramita, sila nga maoy labing nasayod sa kalig-on sa mga Nephita, ug sa ilang mga dapit nga kadangpan, ug sa labing huyang nga mga bahin sa ilang mga siyudad; busa siya mipili kanila nga mahimong labaw nga mga kapitan sa iyang mga kasundalohan.

Ug nahitabo nga gidala nila ang ilang pundok sa mga sundalo, ug mibalhin paingon sa yuta sa Zarahemla didto sa kamingawan.

Karon nahitabo nga samtang si Amalickiah sa ingon niana nagpahigayon sa pag-angkon og gahom pinaagi sa limbong ug lipot, si Moroni, sa laing bahin, nag-andam sa mga hunahuna sa katawhan nga magmatinud-anon sa Ginoo nga ilang Dios.

Alma 48

And now it came to pass that, as soon as Amalickiah had obtained the kingdom he began to inspire the hearts of the Lamanites against the people of Nephi; yea, he did appoint men to speak unto the Lamanites from their towers, against the Nephites.

And thus he did inspire their hearts against the Nephites, insomuch that in the latter end of the nineteenth year of the reign of the judges, he having accomplished his designs thus far, yea, having been made king over the Lamanites, he sought also to reign over all the land, yea, and all the people who were in the land, the Nephites as well as the Lamanites.

Therefore he had accomplished his design, for he had hardened the hearts of the Lamanites and blinded their minds, and stirred them up to anger, insomuch that he had gathered together a numerous host to go to battle against the Nephites.

For he was determined, because of the greatness of the number of his people, to overpower the Nephites and to bring them into bondage.

And thus he did appoint chief captains of the Zoramites, they being the most acquainted with the strength of the Nephites, and their places of resort, and the weakest parts of their cities; therefore he appointed them to be chief captains over his armies.

And it came to pass that they took their camp, and moved forth toward the land of Zarahemla in the wilderness.

Now it came to pass that while Amalickiah had thus been obtaining power by fraud and deceit, Moroni, on the other hand, had been preparing the minds of the people to be faithful unto the Lord their God.

8 Oo, pinalakas niya ang mga hukbo ng mga Nephita, at nagtayo ng maliliit na muog, o mga lugar ng dulugan; nagbuntong ng mga tagaytay na lupa sa paligid upang masanggalang ang kanyang mga hukbo, at nagtayo rin ng mga pader na bato upang ipalibot sa kanila, sa paligid ng kanilang mga lungsod at sa mga hangganan ng kanilang mga lupain; oo, paikot sa buong paligid ng lupain.

9 At sa kanilang pinakamahirang tanggulan ay nagtalaga siya ng higit na maraming bilang ng tauhan; at sa gayon niya pinatibay at pinalakas ang lupaing pag-aari ng mga Nephita.

10 At sa gayon siya naghahandang itaguyod ang kanilang kalayaan, kanilang mga lupain, kanilang mga asawa, at kanilang mga anak, at kanilang kapayapaan, at upang sila ay mabuhay sa Panginoon nilang Diyos, at upang mapanatili nila ang yaong tinatawag ng kanilang mga kaaway na layunin ng mga Kristiyano.

11 At si Moroni ay isang malakas at makapangyarihang lalaki; siya ay isang lalaking may ganap na pang-unawa; oo, isang lalaking hindi nagagalak sa pagpapadanak ng dugo; isang lalaking nagagalak ang kaluluwa sa kalayaan at kasarinlan ng kanyang bayan, at ng kanyang mga kapatid mula sa pagkaalipin at pagkabusabos;

12 Oo, isang lalaking tumataba ang puso sa pagpapasalamat sa kanyang Diyos, para sa maraming pribilehiyo at pagpapalang ibinigay niya sa kanyang mga tao; isang lalaking nagsumikap nang labis para sa kapakanan at kaligtasan ng kanyang mga tao.

13 Oo, at siya ay isang lalaking hindi matitinag sa pananampalataya kay Cristo, at siya ay nanumpa ng isang sumpa na ipagtatangol ang kanyang mga tao, kanyang mga karapatan, at kanyang bayan, at kanyang relihiyon, maging hanggang sa pagkaubos ng kanyang dugo.

14 Ngayon, ang mga Nephita ay tinuruang ipagtanggol ang kanilang sarili laban sa kanilang mga kaaway, maging hanggang sa pagdanak ng dugo kung ito ay kinakailangan; oo, at sila ay tinuruan ding huwag kailanman sumalakay, oo, at huwag kailanman magtaas ng espada maliban kung ito ay laban sa isang kaaway, maliban kung ito ay upang pangalagaan ang kanilang mga buhay.

Oo, gipalig-on niya ang kasundalohan sa mga Nephita, ug mitukod og gagmay nga mga kuta, o mga dapit nga kadangpan; mibutang og mga bungdo libot sa yuta aron kapanalipdan ang iyang kasundalohan, ug usab mitukod og mga paril nga mga bato aron moliyok kanila sa palibot, libot sa ilang mga siyudad ug sa mga utlanan sa ilang mga yuta; oo, tanan libot sa yuta.

Ug sa ilang labing huyang nga mga kuta gibutangan niya og daghang tawo; ug sa ingon niana iyang gipanalipdan ug gipalig-on ang yuta nga gipang-iya sa mga Nephita.

Ug sa ingon niana nangandam siya sa pagsuporta sa ilang kalingkawasan, sa ilang mga yuta, sa ilang mga asawa, ug sa ilang mga anak, ug sa ilang kalinaw, ug aron magpakabuhi sila alang sa pagserbisyo sa Ginoo nga ilang Dios, ug nga sila makapadayon niana nga gitawag sa ilang mga kaaway nga kawsa sa mga Kristiyano.

Ug si Moroni usa ka kusgan ug gamhanan nga tawo; siya usa ka tawo nga hingpit nga nakasabot; oo, usa ka tawo nga dili mahimuot sa pagpaagas sa dugo; usa ka tawo kansang kalag nagmaya sa kalingkawasan ug kagawasan sa iyang nasod, ug sa iyang kaigsuonan gikan sa pagkabihag ug pagkaulipon;

Oo, usa ka tawo kansang kasingkasing napuno sa pasalamat sa iyang Dios, tungod sa daghang pribilehiyo ug mga panalangin nga iyang gihatag ngadto sa iyang katawhan; usa ka tawo nga naningkamot pag-ayo alang sa kaayohan ug kaseguroan sa iyang katawhan.

Oo, ug usa siya ka tawo nga lig-on diha sa pagtuo kang Kristo, ug nanumpa siya sa usa ka panumpa nga panalipdan niya ang iyang katawhan, ang iyang mga katungod, ug ang iyang nasod, ug ang iyang relihiyon, bisan sa pagpaagas sa iyang dugo.

Karon ang mga Nephita gitudloan sa pagpanalipod sa ilang mga kaugalingon batok sa ilang mga kaaway, bisan sa pagpaagas sa dugo kon gikinahanglan; oo, ug sila usab gitudloan nga dili gayod maoy manguna, oo, ug dili mogamit sa espada gawas kon kini batok sa kaaway, gawas lang kon kini alang sa pagpanalipod sa ilang kinabuhi.

Yea, he had been strengthening the armies of the Nephites, and erecting small forts, or places of resort; throwing up banks of earth round about to enclose his armies, and also building walls of stone to encircle them about, round about their cities and the borders of their lands; yea, all round about the land.

And in their weakest fortifications he did place the greater number of men; and thus he did fortify and strengthen the land which was possessed by the Nephites.

And thus he was preparing to support their liberty, their lands, their wives, and their children, and their peace, and that they might live unto the Lord their God, and that they might maintain that which was called by their enemies the cause of Christians.

And Moroni was a strong and a mighty man; he was a man of a perfect understanding; yea, a man that did not delight in bloodshed; a man whose soul did joy in the liberty and the freedom of his country, and his brethren from bondage and slavery;

Yea, a man whose heart did swell with thanksgiving to his God, for the many privileges and blessings which he bestowed upon his people; a man who did labor exceedingly for the welfare and safety of his people.

Yea, and he was a man who was firm in the faith of Christ, and he had sworn with an oath to defend his people, his rights, and his country, and his religion, even to the loss of his blood.

Now the Nephites were taught to defend themselves against their enemies, even to the shedding of blood if it were necessary; yea, and they were also taught never to give an offense, yea, and never to raise the sword except it were against an enemy, except it were to preserve their lives.

15 At ito ang kanilang pananampalataya, na sa paggawa ng gayon ay pauunlarin sila ng Diyos sa lupain, o sa ibang salita, kung sila ay tapat sa pagsunod sa mga kautusan ng Diyos, sila ay pauunlarin niya sa lupain; oo, babalaan silang tumakas, o maghanda para sa digmaan, alinsunod sa kanilang panganib;

16 At gayundin, na ipaalam ng Diyos sa kanila kung saan sila magtutungo upang ipagtanggol ang kanilang sarili laban sa kanilang mga kaaway, at sa paggawa ng gayon, sila ay ililigtas ng Panginoon; at ito ang pananampalataya ni Moroni, at ang kanyang puso ay nagagalak dito; hindi sa pagpapadanak ng dugo kundi sa paggawa ng kabutihan, sa pangangalaga sa kanyang mga tao, oo, sa pagsunod sa mga kautusan ng Diyos, oo, at paglaban sa kasamaan.

17 Oo, katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, kung ang lahat ng tao ay naging, at katulad, at magiging katulad ni Moroni, dinggin, ang yaon ding kapangyarihan ng impiyerno ay mayayanig magpakailanman; oo, ang diyablo ay hindi kailanman magkakaroon ng kapangyarihan sa puso ng mga anak ng tao.

18 Dinggin, siya ay isang lalaking katulad ni Ammon na anak ni Mosias, oo, at maging ng iba pang mga anak na lalaki ni Mosias, oo, at si Alma rin at kanyang mga anak, sapagkat silang lahat ay mga tao ng Diyos.

19 Ngayon, dinggin, si Helaman at ang kanyang mga kapatid ay hindi nakabababa ng kapakinabangan sa mga tao kaysa kay Moroni; sapagkat ipinangaral nila ang salita ng Diyos, at bininyagan nila tungo sa pagsisisi ang lahat ng tao kung sinuman ang makikinig sa kanilang mga salita.

20 At sa gayon sila humayo, at ang mga tao ay nagpakumbaba ng kanilang sarili dahil sa kanilang mga salita, kung kaya't labis silang kinasihan ng Panginoon, at sa gayon sila nakalaya mula sa mga digmaan at alitan sa kanilang sarili, oo, maging hanggang sa loob ng apat na taon.

21 Subalit, tulad ng aking sinabi, sa pagtatapos ng ikalabinsiyam na taon, oo, sa kabila ng kanilang kapayapaan sa kanilang sarili, nag-aatubili na napilitan silang labanan ang kanilang mga kapatid, ang mga Lamanita.

Ug mao kini ang ilang pagtuo, nga pinaagi sa pagbuhat niana ang Dios mopauswag kanila sa yuta, o sa lahi nga pagkasulti, kon magmatinud-anon sila sa pagtuman sa mga sugo sa Dios nga siya mopauswag kanila dinhi sa yuta; oo, magpahimangno kanila sa paglayas, o sa pagpangandam sa gubat, sa pamaagi nga tukma sigon sa unsay peligro kanila;

Ug usab, nga ang Dios mopahibalo kanila asa sila mopadulong aron sa pagpanalipod sa ilang mga kaugalingon batok sa ilang mga kaaway, ug pinaagi sa pagbuhat niini, ang Ginoo moluwas kanila; ug mao kini ang pagtuo ni Moroni, ug ang iyang kasingkasing mihimaya niini; dili sa pagpaagas sa dugo apan sa pagbuhat og maayo, sa pagpanalipod sa iyang katawhan, oo, sa pagtuman sa mga sugo sa Dios, oo, ug pagbatok sa daotan.

Oo, sa pagkatinuod, sa pagkatinuod sultihan ko kamo, kon ang tanang tawo mahisama, ug nahisama, ug mahisama bisan kanus-a, sama ni Moroni, tan-awa, ang mga gahom gayod sa impiyerno nauyog na unta sa kahangtoran; oo, ang yawa wala untay gahom sa mga kasingkasing sa katawhan.

Tan-awa, tawo siya nga sama ni Ammon, ang anak ni Mosiah, oo, ug bisan sa ubang mga anak ni Mosiah, oo, ug usab kang Alma ug sa iyang mga anak, kay silang tanan nga tawo sa Dios.

Karon tan-awa, si Helaman ug ang iyang kaiguonon sama sa pagkamaalagaron sa katawhan ni Moroni; kay misangyaw sila sa pulong sa Dios, ug mibunyag sila ngadto sa paghinulsol sa tanang tawo bisan si kinsa nga mopatalinghog sa ilang mga pulong.

Ug sa ingon niana nangadto sila, ug ang katawhan nagpaubos sa ilang mga kaugalingon tungod sa ilang mga pulong, hangtod nga gipaboran sila sa Ginoo sa hilabihan, ug sila sa ingon niana luwas gikan sa mga gubat ug sa mga panagbingkil diha sa ilang mga kaugalingon, oo, gani sulod sa upat ka tuig.

Apan, sumala sa akong gisulti, sa ulahing bahin sa ikanapulo ug siyam nga tuig, oo, bisan pa sa kalinaw taliwala sa ilang mga kaugalingon, napugos sila nga nagpanuko sa pagpakig-away sa ilang kaiguonon nga mga Lamanita.

And this was their faith, that by so doing God would prosper them in the land, or in other words, if they were faithful in keeping the commandments of God that he would prosper them in the land; yea, warn them to flee, or to prepare for war, according to their danger;

And also, that God would make it known unto them whither they should go to defend themselves against their enemies, and by so doing, the Lord would deliver them; and this was the faith of Moroni, and his heart did glory in it; not in the shedding of blood but in doing good, in preserving his people, yea, in keeping the commandments of God, yea, and resisting iniquity.

Yea, verily, verily I say unto you, if all men had been, and were, and ever would be, like unto Moroni, behold, the very powers of hell would have been shaken forever; yea, the devil would never have power over the hearts of the children of men.

Behold, he was a man like unto Ammon, the son of Mosiah, yea, and even the other sons of Mosiah, yea, and also Alma and his sons, for they were all men of God.

Now behold, Helaman and his brethren were no less serviceable unto the people than was Moroni; for they did preach the word of God, and they did baptize unto repentance all men whosoever would hearken unto their words.

And thus they went forth, and the people did humble themselves because of their words, insomuch that they were highly favored of the Lord, and thus they were free from wars and contentions among themselves, yea, even for the space of four years.

But, as I have said, in the latter end of the nineteenth year, yea, notwithstanding their peace amongst themselves, they were compelled reluctantly to contend with their brethren, the Lamanites.

22 Oo, at sa madaling salita, ang kanilang mga pakikidigma sa mga Lamanita ay hindi tumigil sa loob ng maraming taon, sa kabila ng kanilang labis na pag-aatubili.

23 Ngayon, sila ay nalulungkot na humawak ng mga sandata laban sa mga Lamanita, dahil sa hindi sila nagagalak sa pagpapadanak ng dugo; oo, at hindi lamang ito—sila ay nalulungkot na maging dahilan sa pagpapadala ng napakarami sa kanilang mga kapatid sa labas ng daigdig na ito patungo sa walang hanggang daigdig, na hindi handang humarap sa kanilang Diyos.

24 Gayunpaman, hindi nila mapahihintulatang ialay ang kanilang mga buhay, na ang kanilang mga asawa at kanilang mga anak ay malipol sa pamamagitan ng mabangis na kalupitan ng mga yaong minsan ay kanilang mga kapatid, oo, at nagsitiwalag mula sa kanilang simbahan, at sila ay iniwan at humayo upang lipulin sila sa pamamagitan ng pag-anib sa mga Lamanita.

25 Oo, hindi nila maaatim na magsaya ang kanilang mga kapatid sa dugo ng mga Nephita, hangga't may sinumang sumusunod sa mga kautusan ng Diyos, sapagkat ang pangako ng Panginoon ay, kung susundin nila ang kanyang mga kautusan, uunlad sila sa lupain.

Oo, ug sa kataposan, ang ilang mga gubat wala gayod mohunong sulod sa daghang tuig batok sa mga Lamanita, bisan pa sa ilang dakong pagdumili.

Karon, nagmagul-anon sila nga nangandam sa mga hinagiban batok sa mga Lamanita, tungod kay wala sila mahimuot sa pagpaagas sa dugo; oo, ug dili pa kini mao ang tanan—naguol sila nga mahimong hinungdan sa pagpadala sa daghan kaayo sa ilang kaigsuonan gikan niini nga kalibotan ngadto sa walay kataposan nga kalibotan, nga dili andam sa pagpakigkita sa ilang Dios.

Bisan pa niana, dili sila makatugot nga isakripisyo ang ilang kinabuhi, nga ang ilang mga asawa ug mga anak pamatyon pinaagi sa linuog nga kabangis niadtong kinsa kanhiay ilang kaigsuonan, oo, ug mibiya gikan sa ilang simbahan, ug mibiya kanila ug nagplano sa pagpatay kanila pinaagi sa pag-ipon sa mga Lamanita.

Oo, dili sila makaantos nga ang ilang kaigsuonan magmaya sa dugo sa mga Nephita, samtang adunay bisan usa nga motuman sa mga sugo sa Dios, kay ang saad sa Ginoo mao, nga kon motuman sila sa iyang mga sugo mouswag sila sa yuta.

Yea, and in fine, their wars never did cease for the space of many years with the Lamanites, notwithstanding their much reluctance.

Now, they were sorry to take up arms against the Lamanites, because they did not delight in the shedding of blood; yea, and this was not all—they were sorry to be the means of sending so many of their brethren out of this world into an eternal world, unprepared to meet their God.

Nevertheless, they could not suffer to lay down their lives, that their wives and their children should be massacred by the barbarous cruelty of those who were once their brethren, yea, and had dissented from their church, and had left them and had gone to destroy them by joining the Lamanites.

Yea, they could not bear that their brethren should rejoice over the blood of the Nephites, so long as there were any who should keep the commandments of God, for the promise of the Lord was, if they should keep his commandments they should prosper in the land.

Alma 49

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na sa ikalabing-isang buwan ng ikalabinsiyam na taon, sa ikasampung araw ng buwan, ang mga hukbo ng mga Lamanita ay nakitang papalapit patungo sa lupain ng Ammonihah.
- 2 At dinggin, ang lungsod ay muling itinayo, at nagtalaga si Moroni ng isang hukbo sa mga hangganan ng lungsod, at sila ay nagbuntong lupa sa paligid upang sumanggalang sa kanila mula sa mga palaso at sa mga bato ng mga Lamanita; sapagkat dinggin, lumalaban sila sa pamamagitan ng mga bato at ng mga palaso.
- 3 Dinggin, sinabi ko na ang lungsod ng Ammonihah ay muling itinayo. Sinasabi ko sa inyo, oo, na ang bahagi nito ay muling itinayo; at dahil minsan na itong nawasak ng mga Lamanita dahil sa kasamaan ng mga tao, inakala nila na muli itong magiging madaling huli para sa kanila.
- 4 Subalit dinggin, anong laki ng kanilang kabiguan; sapagkat dinggin, ang mga Nephita ay nakapagbuntong isang tagaytay ng lupa sa paligid nila, na napakataas kung kaya't hindi maipukol ng mga Lamanita ang kanilang mga bato at maipana ang kanilang mga palaso sa kanila nang mabisa, ni hindi nila masalakay sila maliban lamang sa kanilang lugar ng pasukan.
- 5 Ngayon, sa pagkakataong ito ay labis na nanggilalas ang mga punong kapitan ng mga Lamanita, dahil sa karunungan ng mga Nephita sa paghahanda ng kanilang mga lugar ng dulugan.
- 6 Ngayon, inakala ng mga pinuno ng mga Lamanita, dahil sa kalakihan ng kanilang bilang, oo, inakala nilang magkakaroon sila ng pribilehiyong salakayin sila tulad ng kanilang nagawa noon; oo, at hinandaan din nila ang kanilang sarili ng mga kalasag, at ng mga baluti sa dibdib; at hinandaan din nila ang kanilang sarili ng mga kasuotang balat, oo, labis na makakapal na kasuotan upang matakpan ang kanilang kahubaran.
- 7 At dahil sa ganitong kahandaan ay inakala nilang kanilang madaling magagapi at mapasailalim ang kanilang mga kapatid sa singkaw ng pagkaalipin, o ang patayin at lipulin sila alinsunod sa kanilang ikasisiya.

Alma 49

Ug karon nahitabo sa ikanapulo ug usa nga bulan sa ikanapulo ug siyam nga tuig, sa ikanapulo nga adlaw sa bulan, ang kasundalohan sa mga Lamanita nakit-an nga nagpaingon padulong sa yuta sa Ammonihah.

Ug tan-awa, ang siyudad gitukod pag-usab, ug si Moroni mibutang og kasundalohan dapit sa mga utlanan sa siyudad, ug gipalibotan nila kini og yuta aron sa pagpanalipod kanila gikan sa mga panâ ug mga bato sa mga Lamanita; kay tan-awa, nakig-away sila gamit ang mga bato ug mga panâ.

Tan-awa, ako miingon nga ang siyudad sa Ammonihah gitukod pag-usab. Sultihan ko kamo, oo, nga ang usa ka bahin gitukod pag-usab; ug tungod kay ang mga Lamanita miguba niini makausa tungod sa kadaotan sa katawhan, nagtuo sila nga sayon gihapon ang pagbihag kanila.

Apan tan-awa, pagkadako sa ilang kasagmuyo; kay tan-awa, ang mga Nephita mikalat og yuta aron himoon og bungdo libot kanila, nga hilabihan ka taas nga ang mga Lamanita dili makalabay sa ilang mga bato ug sa ilang mga panâ ngadto kanila aron sila maigo, ni sila makaduol kanila gawas kon pinaagi sa ilang ganghaan.

Karon niini nga higayon ang labaw nga mga kapitan sa mga Lamanita nahibulong sa hilabihan, tungod sa kaalam sa mga Nephita sa pag-andam sa ilang mga dapit nga tagoanan.

Karon nagtuo ang mga pangulo sa mga Lamanita nga tungod sa ilang gidaghanon, oo, nagtuo sila nga kahigayonan na nila ang pagsulong kanila sama sa ilang nabuhat kaniadto; oo, ug giandam usab nila ang ilang mga kaugalingon pinaagi sa mga panagang, ug mga taming; ug giandam usab nila ang ilang mga kaugalingon gamit ang mga sapot nga panit, oo, bagâ kaayong mga sapot nga itabon sa ilang pagkahubo.

Ug kay nakaandam sa ingon niana nagtuo sila nga sayon ra nilang mabuntong ug maulipon ang ilang kaigsuonan sa yugo sa pagkaulipon, o sa pagpatay ug pagpuo kanila sumala sa ilang kahimuot.

Alma 49

And now it came to pass in the eleventh month of the nineteenth year, on the tenth day of the month, the armies of the Lamanites were seen approaching towards the land of Ammonihah.

And behold, the city had been rebuilt, and Moroni had stationed an army by the borders of the city, and they had cast up dirt round about to shield them from the arrows and the stones of the Lamanites; for behold, they fought with stones and with arrows.

Behold, I said that the city of Ammonihah had been rebuilt. I say unto you, yea, that it was in part rebuilt; and because the Lamanites had destroyed it once because of the iniquity of the people, they supposed that it would again become an easy prey for them.

But behold, how great was their disappointment; for behold, the Nephites had dug up a ridge of earth round about them, which was so high that the Lamanites could not cast their stones and their arrows at them that they might take effect, neither could they come upon them save it was by their place of entrance.

Now at this time the chief captains of the Lamanites were astonished exceedingly, because of the wisdom of the Nephites in preparing their places of security.

Now the leaders of the Lamanites had supposed, because of the greatness of their numbers, yea, they supposed that they should be privileged to come upon them as they had hitherto done; yea, and they had also prepared themselves with shields, and with breastplates; and they had also prepared themselves with garments of skins, yea, very thick garments to cover their nakedness.

And being thus prepared they supposed that they should easily overpower and subject their brethren to the yoke of bondage, or slay and massacre them according to their pleasure.

8 Subalit dinggin, sa kanilang labis-labis na panggigilalas, sila ay nakahanda para sa kanila, sa isang kaparaanang hindi pa kailanman nalaman sa mga anak ni Lehi. Ngayon, sila ay nakahanda para sa mga Lamanita, upang makidigma alinsunod sa mga tagubilin ni Moroni.

9 At ito ay nangyari na ang mga Lamanita, o ang mga Amalikeohita, ay labis-labis na nanggigilalas sa kanilang pamamaraan ng paghahanda para sa digmaan.

10 Ngayon, kung si haring Amalikeo ay humayo mula sa lupain ng Nephi, sa unahan ng kanyang hukbo, ay marahil iniutos niya sa mga Lamanita na salakayin ang mga Nephita sa lungsod ng Ammonihah; sapagkat dinggin, hindi niya pinahahalagahan ang dugo ng kanyang mga tao.

11 Subalit dinggin, si Amalikeo rin ay hindi humayo upang makidigma. At dinggin, ang kanyang mga punong kapitan ay hindi nangahas na salakayin ang mga Nephita sa lungsod ng Ammonihah, sapagkat binago ni Moroni ang pamamalakad sa mga gawain sa mga Nephita, kung kaya nga't ang mga Lamanita ay nabigo sa kanilang mga lugar ng dulugan at hindi nila sila masalakay.

12 Samakatwid, sila ay umatras sa ilang, at dinala ang kanilang kuta at humayo patungo sa lupain ng Noe, inaakalang yaon ang susunod na pinakamainam na lugar para sa kanila upang masalakay ang mga Nephita.

13 Sapagkat hindi nila nalalamang pinatibay ni Moroni, o tinayuan ng mga kuta ng dulugan, ang bawat lungsod sa buong lupain sa paligid; kaya nga, sila ay humayo sa lupain ng Noe nang may matatag na paninindigan; oo, ang kanilang mga punong kapitan ay nagsihayo at sumumpang kanilang lilipulin ang mga mamamayan ng lungsod na yaon.

14 Subalit dinggin, sa kanilang panggigilalas, ang lungsod ng Noe, na mahinang lugar noon, ngayon, dahil kay Moroni, ay naging malakas, oo, maging hanggang sa malampasan ang lakas ng lungsod ng Ammonihah.

15 At ngayon, dinggin, ito ay karunungan ni Moroni; sapagkat kanyang inakala na sila ay matatakot sa lungsod ng Ammonihah; at dahil ang lungsod ng Noe ang pinakamahinang bahagi ng lupain noon, kaya nga sila ay magtutungo roon upang makidigma; at sa gayon nga ito umayon sa kanyang mga naisin.

Apan tan-awa, sa ilang tumang katingala, sila nakapangandam alang kanila, sa pamaagi nga wala pa gayod mahibalo sa mga anak ni Lehi. Karon andam sila alang sa mga Lamanita, sa pagpakig-away subay sa pamaagi nga gitudlo ni Moroni.

Ug nahitabo nga ang mga Lamanita, o ang mga Amalickianhon, natingala sa hilabihan sa ilang pamaagi sa pagpangandam alang sa gubat.

Karon, kon si hari Amalickiah milugsong pa unta gikan sa yuta sa Nephi, nga nangulo sa iyang kasundalohan, tingali mimando siya sa mga Lamanita sa pag-atake sa mga Nephita sa siyudad sa Ammonihah; kay tan-awa, walay bili kaniya ang dugo sa iyang katawhan.

Apan tan-awa, si Amalickiah wala molugsong mismo aron makig-away. Ug tan-awa, ang iyang labaw nga mga kapitan wala mangahas sa pag-atake sa mga Nephita sa siyudad sa Ammonihah, kay giusab ni Moroni ang pamaagi sa mga kalihokan sa mga Nephita, hangtod nga ang mga Lamanita nasagmuyo tungod sa ilang mga dapit nga kasibogan ug dili sila makasulong kanila.

Busa misibog sila didto sa kamingawan, ug midala sa ilang pundok sa mga sundalo ug mimartsa paingon sa yuta sa Noah, nagtuo nga kadto ang sunod nga labing maayong dapit nga sulngon ang mga Nephita.

Kay wala sila masayod nga si Moroni milig-on, o mitukod og mga kuta nga katagoan, alang sa matag siyudad libot sa tibuok yuta; busa, mimartsa sila paingon sa yuta sa Noah uban ang hugot nga determinasyon; oo, ang ilang labaw nga mga kapitan miabante ug mihimo og usa ka panumpa nga pamatyon nila ang katawhan niana nga siyudad.

Apan tan-awa, sa ilang katingala, ang siyudad sa Noah, nga usa ka huyang nga dapit kaniadto, sa pagkakaron, tungod sa pamaagi ni Moroni, nahimong lig-on, oo, gani labaw pa kalig-on sa siyudad sa Ammonihah.

Ug karon, tan-awa, tungod kadto sa kaalam ni Moroni; kay nagtuo siya nga mahadlok sila sa siyudad sa Ammonihah; ug kay ang siyudad sa Noah mao man ang labing huyang nga dapit sa yuta kaniadto, busa momartsa sila paingon didto aron makig-away; ug mao kadto sumala sa iyang mga tinguha.

But behold, to their uttermost astonishment, they were prepared for them, in a manner which never had been known among the children of Lehi. Now they were prepared for the Lamanites, to battle after the manner of the instructions of Moroni.

And it came to pass that the Lamanites, or the Amalickiahites, were exceedingly astonished at their manner of preparation for war.

Now, if king Amalickiah had come down out of the land of Nephi, at the head of his army, perhaps he would have caused the Lamanites to have attacked the Nephtes at the city of Ammonihah; for behold, he did care not for the blood of his people.

But behold, Amalickiah did not come down himself to battle. And behold, his chief captains durst not attack the Nephtes at the city of Ammonihah, for Moroni had altered the management of affairs among the Nephtes, insomuch that the Lamanites were disappointed in their places of retreat and they could not come upon them.

Therefore they retreated into the wilderness, and took their camp and marched towards the land of Noah, supposing that to be the next best place for them to come against the Nephtes.

For they knew not that Moroni had fortified, or had built forts of security, for every city in all the land round about; therefore, they marched forward to the land of Noah with a firm determination; yea, their chief captains came forward and took an oath that they would destroy the people of that city.

But behold, to their astonishment, the city of Noah, which had hitherto been a weak place, had now, by the means of Moroni, become strong, yea, even to exceed the strength of the city Ammonihah.

And now, behold, this was wisdom in Moroni; for he had supposed that they would be frightened at the city Ammonihah; and as the city of Noah had hitherto been the weakest part of the land, therefore they would march thither to battle; and thus it was according to his desires.

16 At dinggin, hinirang ni Moroni si Lehi na maging punong kapitan ng mga tauhan sa lungsod na yaon; at ito ang yaon ding Lehi na nakipaglaban sa mga Lamanita sa lambak na nasa silangan ng ilog Sidon.

17 At ngayon, dinggin, ito ay nangyari na nang matuklasan ng mga Lamanita na si Lehi ang namumuno sa lungsod, muli silang nabigo, sapagkat labis silang natatakot kay Lehi; gayunpaman, ang kanilang mga punong kapitan ay nangako nang may panunumpa na sasalakayin ang lungsod; kaya nga, pinamunuan nila ang kanilang mga hukbo.

18 Ngayon, dinggin, ang mga Lamanita ay hindi makapasok sa kanilang mga kuta ng dulugan sa kahit anong pamamaraan maliban na lamang sa pasukan, dahil sa kataasan ng tagaytay na ibinunton, at sa kalaliman ng bambang na hinukay sa paligid, maliban sa pasukan.

19 At sa gayon ang mga Nephita ay nahahandang patayin ang lahat ng magtatangkang umakyat upang makapasok sa kuta sa ibang daan, sa pamamagitan ng pagpukol ng mga bato at pagpana ng mga palaso sa kanila.

20 Sa gayon sila nakahanda, oo, isang pangkat ng pinakamalalakas nilang tauhan, na may mga espada at may mga tirador, upang patamaan ang lahat ng sinumang magtatangkang pumasok sa kanilang lugar ng dulugan sa lugar ng pasukan; at sa gayon sila nakahandang ipagtanggol ang sarili laban sa mga Lamanita.

21 At ito ay nangyari na dinala ng mga kapitan ng mga Lamanita ang kanilang mga hukbo sa harapan ng lugar ng pasukan, at nagsimulang makipaglaban sa mga Nephita, upang makapasok sa kanilang lugar ng dulugan; subalit dinggin, sila ay naitaboy sa panapanahon, kung kaya't sila ay napatay nang may malubhang pagkatay.

22 Ngayon, nang malaman nilang hindi nila makukuhang daigin ang mga Nephita sa daanan, sinimulan nilang hukayin ang kanilang mga tagaytay ng lupa upang sila ay magkaroon ng daanan patungo sa kanilang mga hukbo, upang sila ay magkaroon ng patas na labanan; subalit dinggin, sa mga pagtatangkang ito ay nililipol sila ng mga batong ipinupukol at mga palasong ipinapana sa kanila; at sa halip na mapuno ang kanilang mga bambang sa pamamagitan ng paghukay sa mga tagaytay ng lupa, ang mga ito ay napuno nang bahagya ng kanilang mga patay at sugatang katawan.

Ug tan-awa, si Moroni mipili kang Lehi nga mahimong labaw nga kapitan sa mga tawo niana nga siyudad; ug mao gihapon kadto nga Lehi nga nakig-away sa mga Lamanita didto sa walog sa silangan sa suba sa Sidon.

Ug karon tan-awa nahitabo, nga sa dihang ang mga Lamanita nakakita nga si Lehi ang nagmando sa siyudad nasagmuyo na usab sila, kay nahadlok kaayo sila ni Lehi; bisan pa niana ang ilang labaw nga mga kapitan nakapanumpa sa usa ka panumpa sa pagatake sa siyudad; busa, misulong sila uban sa ilang kasundalohan.

Karon tan-awa, ang mga Lamanita dili makasulod sa ilang mga kuta nga dangpanan agi sa ubang agianan kondili adto ra gayod sa may ganghaan, tungod sa kataas sa bungdo nga gibutang, ug sa kalawom sa kanal nga gikalot sa palibot, kondili adto ra gayod sa may ganghaan.

Ug ingon niana ka andam ang mga Nephita sa pagpatay sa tanan nga mangahas sa pagkatkat aron mosulod sa kuta sa bisan unsang laing paagi, pinaagi sa paglabay og mga bato ug mga panâ ngadto kanila.

Sa ingon niana sila nakaandam, oo, usa ka pundok sa ilang labing kusgan nga mga tawo, dala ang ilang mga espada ug ilang mga saplong, sa pagtigbas sa tanan kinsa mangahas sa pagsulod sa ilang dapit nga dangpanan agi sa ganghaan; ug sa ingon niana sila nakaandam sa pagpanalipod sa ilang mga kaugalingon batok sa mga Lamanita.

Ug nahitabo nga ang mga kapitan sa mga Lamanita midala sa ilang kasundalohan sa atubangan sa ganghaan, ug misugod sa pagpakig-away sa mga Nephita, aron makasulod sa ilang dapit nga dangpanan; apan tan-awa, giabog sila matag karon ug unya, hangtod nga gipamatay sila sa hilabihan nga pagpamatay.

Karon sa dihang nakita nila nga wala silay mahimo aron malutsan nila ang mga Nephita agi sa agianan, gisugdan nila sa pagkalot ang ilang mga bungdo sa yuta aron sila makahimo og agianan sa ilang kasundalohan, aron makaangkon sila og sama nga kahigayonan sa pagpakig-away; apan tan-awa, niini nga mga pagsulay nasamdan ug nangamatay sila tungod sa mga bato ug sa mga panâ nga gitira kanila; ug imbis mapuno ang ilang mga kanal pinaagi sa pagkabkab sa mga bungdo sa yuta, napuno kini sa gidaghanon sa ilang mga patay ug mga samaran nga lawas.

And behold, Moroni had appointed Lehi to be chief captain over the men of that city; and it was that same Lehi who fought with the Lamanites in the valley on the east of the river Sidon.

And now behold it came to pass, that when the Lamanites had found that Lehi commanded the city they were again disappointed, for they feared Lehi exceedingly; nevertheless their chief captains had sworn with an oath to attack the city; therefore, they brought up their armies.

Now behold, the Lamanites could not get into their forts of security by any other way save by the entrance, because of the highness of the bank which had been thrown up, and the depth of the ditch which had been dug round about, save it were by the entrance.

And thus were the Nephites prepared to destroy all such as should attempt to climb up to enter the fort by any other way, by casting over stones and arrows at them.

Thus they were prepared, yea, a body of their strongest men, with their swords and their slings, to smite down all who should attempt to come into their place of security by the place of entrance; and thus were they prepared to defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the captains of the Lamanites brought up their armies before the place of entrance, and began to contend with the Nephites, to get into their place of security; but behold, they were driven back from time to time, inso-much that they were slain with an immense slaughter.

Now when they found that they could not obtain power over the Nephites by the pass, they began to dig down their banks of earth that they might obtain a pass to their armies, that they might have an equal chance to fight; but behold, in these attempts they were swept off by the stones and arrows which were thrown at them; and instead of filling up their ditches by pulling down the banks of earth, they were filled up in a measure with their dead and wounded bodies.

23 Sa gayon nadaig na lahat ng mga Nephita ang kanilang mga kaaway; at sa gayon ang mga Lamanita ay nagtangkang patayin ang mga Nephita hanggang sa mapatay ang lahat ng kanilang punong kapitan; oo, at mahigit sa isanlibo sa mga Lamanita ang napatay; samantala, sa kabilang panig, ay wala ni isang katao man lamang sa mga Nephita ang napatay.

24 May mga limampung sugatan na nalantad sa mga palaso ng mga Lamanita sa daanan, subalit sila ay pinagsanggalang ng kanilang mga kalasag, at kanilang mga baluti sa dibdib, at kanilang mga baluti sa ulo, kung kaya't ang kanilang mga sugat ay nasa kanilang mga binti, marami sa mga ito ay labis na malulubha.

25 At ito ay nangyari na nang makita ng mga Lamanita na napatay nang lahat ang kanilang mga punong kapitan, sila ay nagsitakas patungo sa ilang. At ito ay nangyari na bumalik sila sa lupain ng Nephi upang ipaalam sa kanilang haring si Amalikeo, na isang Nephita sa pagsilang, ang hinggil sa kanilang malaking pagkatalo.

26 At ito ay nangyari na labis siyang nagalit sa kanyang mga tao, dahil sa hindi niya nakuha ang kanyang nais sa mga Nephita; hindi niya napasailalim sila sa singkaw ng pagkaalipin.

27 Oo, labis siyang napoot, at isinumpa niya ang Diyos, at gayundin si Moroni, nangangako nang may panunumpa na iinumina niya ang kanyang dugo; at ito ay dahil sa sinunod ni Moroni ang mga kautusan ng Diyos sa paghahanda para sa kaligtasan ng kanyang mga tao.

28 At ito ay nangyari na sa kabilang dako, pinasalamatan ng mga tao ni Nephi ang Panginoon nilang Diyos, dahil sa kanyang walang kapantay na kapangyarihan sa pagliligtas sa kanila mula sa mga kamay ng kanilang mga kaaway.

29 At sa gayon nagtapos ang ikalabinsiyam na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

Sa ingon niana ang mga Nephita adunay abilidad sa pagkontrolar sa ilang mga kaaway; ug sa ingon niana ang mga Lamanita misulay sa pagpatay sa mga Nephita hangtod ang ilang labaw nga mga kapitan tanan nangamatay; oo, ug labaw sa usa ka libo sa mga Lamanita ang nangamatay; samtang, sa lain nga bahin, walay bisan usa ka kalag sa mga Nephita ang namatay.

Dihay mga kalim-an nga nasamaran, nga nabantang sa mga panâ sa mga Lamanita sa may agianan, apan napanalipdan sila sa ilang mga panagang, ug sa ilang mga taming, ug sa ilang mga panagang sa ulo, hinungdan nga ang ilang mga samad diha ra sa ilang mga bitis, daghan niini grabe kaayo.

Ug nahitabo, nga sa dihang ang mga Lamanita nakakita nga ang ilang tanan nga labaw nga mga kapitan nangamatay misibog sila ngadto sa kamingawan. Ug nahitabo nga namalik sila ngadto sa yuta sa Nephi, aron pahibaloan ang ilang hari nga si Amalickiah, kinsa usa ka Nephita sa pagkatawo, mahitungod sa ilang dakong kapildihan.

Ug nahitabo nga nasuko siya pag-ayo sa iyang katawhan, kay wala niya maangkon ang iyang tinguha sa mga Nephita; wala niya mahimo ang pagyugo kanila ngadto sa pagkaulipon.

Oo, nasuko siya pag-ayo, ug gitunglo niya ang Dios, ug usab si Moroni, nanumpa uban sa panumpa nga imnon niya ang iyang dugo; ug kini tungod kay si Moroni nagtuman sa mga sugo sa Dios sa pagpangandam alang sa kaseguroan sa iyang katawhan.

Ug nahitabo, nga sa laing bahin, ang katawhan ni Nephi nagpasalamat sa Ginoo nga ilang Dios, tungod sa iyang dili hitupngan nga gahom sa pagluwas kanila gikan sa mga kamot sa ilang mga kaaway.

Ug sa ingon niana natapos ang ikanapulo ug siyam nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi.

Thus the Nephites had all power over their enemies; and thus the Lamanites did attempt to destroy the Nephites until their chief captains were all slain; yea, and more than a thousand of the Lamanites were slain; while, on the other hand, there was not a single soul of the Nephites which was slain.

There were about fifty who were wounded, who had been exposed to the arrows of the Lamanites through the pass, but they were shielded by their shields, and their breastplates, and their head-plates, insomuch that their wounds were upon their legs, many of which were very severe.

And it came to pass, that when the Lamanites saw that their chief captains were all slain they fled into the wilderness. And it came to pass that they returned to the land of Nephi, to inform their king, Amalickiah, who was a Nephite by birth, concerning their great loss.

And it came to pass that he was exceedingly angry with his people, because he had not obtained his desire over the Nephites; he had not subjected them to the yoke of bondage.

Yea, he was exceedingly wroth, and he did curse God, and also Moroni, swearing with an oath that he would drink his blood; and this because Moroni had kept the commandments of God in preparing for the safety of his people.

And it came to pass, that on the other hand, the people of Nephi did thank the Lord their God, because of his matchless power in delivering them from the hands of their enemies.

And thus ended the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Oo, at nagkaroon ng patuloy na kapayapaan sa kanila, at labis na kasaganaan sa simbahan dahil sa kanilang pagsunod at pagsusumigasig na kanilang ibinigay sa salita ng Diyos, na ipinahayag sa kanila ni Helaman, at ni Siblon, at ni Corianton, at ni Ammon at ng kanyang mga kapatid, oo, at ng lahat ng yaong inordenan sa banal na orden ng Diyos, matapos mabinyagan tungo sa pagsisisi, at isinugo na mangaral sa mga tao.

Oo, ug dihay nagpadayon nga kalinaw taliwala kanila, ug hilabihan kadako ang kauswagan sa simbahan tungod sa ilang pagpatalinghog ug kakugi nga ilang gihatag ngadto sa pulong sa Dios, nga gipadayag ngadto kanila pinaagi ni Helaman, ug ni Shiblon, ug ni Corianton, ug ni Ammon ug sa iyang kaigsuonan, oo, ug pinaagi niadtong tanan nga gi-orden sa balaan nga kapunongan sa Dios, ug gibunyagan tungod sa paghinulsol, ug gipadala aron sa pagsangyaw sa katawhan.

Yea, and there was continual peace among them, and exceedingly great prosperity in the church because of their heed and diligence which they gave unto the word of God, which was declared unto them by Helaman, and Shiblon, and Corianton, and Ammon and his brethren, yea, and by all those who had been ordained by the holy order of God, being baptized unto repentance, and sent forth to preach among the people.

Alma 50

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na hindi tumigil si Moroni sa pagsasagawa ng mga paghahanda para sa digmaan, o sa pagtatanggol sa kanyang mga tao laban sa mga Lamanita; sapagkat iniutos niya na ang kanyang mga hukbo ay magsimula sa pagsisimula ng ikadalawampung taon ng panunungkulan ng mga hukom, na sila ay magsimulang maghukay ng lupa sa paligid ng lahat ng lungsod, sa lahat ng dako ng buong lupain na pag-aari ng mga Nephita.
- 2 At sa ibabaw ng mga tagaytay ng lupang ito ay iniutos niya na maglagay ng mga kahoy, oo, mga gawang kahoy na itatayong kasintaas ng tao, sa paligid ng mga lungsod.
- 3 At iniutos niya na sa mga gawang kahoy na ito ay maglagay ng niyaring mga tulos na itatayo sa mga kahoy sa paligid; at ang mga ito ay matitibay at matataas.
- 4 At iniutos niya na magtayo ng mga toreng makatatanaw sa mga yaong gawang tulos, at kanyang iniutos na magtayo ng mga lugar ng dulugan sa mga toreng yaon, upang hindi sila masaktan ng mga bato at ng mga palaso ng mga Lamanita.
- 5 At sila ay nakahanda kung kaya't makapupukol sila ng mga bato mula sa tuktok niyon, alinsunod sa kanilang kasiyahan at kanilang lakas, at patayin siya na magtatangkang lumapit sa mga pader ng lungsod.
- 6 Sa gayon naghanda si Moroni ng mga muog laban sa pagdating ng kanilang mga kaaway, sa paligid ng bawat lungsod sa buong lupain.
- 7 At ito ay nangyari na iniutos ni Moroni na humayo ang kanyang mga hukbo patungo sa silangang ilang; oo, at sila ay humayo at itinaboy ang lahat ng Lamanita na nasa silangang ilang patungo sa kanilang sariling mga lupain, na nasa katimugan ng lupain ng Zarahemla.
- 8 At ang lupain ng Nephi ay humahanggan sa tuwid na landas mula sa silangang dagat hanggang sa kanluran.

Alma 50

Ug karon nahitabo nga si Moroni wala mohunong sa paghimo og mga pagpangandam alang sa gubat, o sa pagpanalipod sa iyang katawhan batok sa mga Lamanita; kay misugo siya nga ang iyang kasundalohan magsugod sa sinugdanan sa ikakawhaan nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom, nga sugdan nila ang pagkalot og mga bungdo sa yuta libot sa tanang siyudad, sa tibuok nga mga yuta nga gipanag-iya sa mga Nephita.

Ug sa ibabaw niini nga mga bungdo sa yuta gipabutangan niya og mga troso, oo, giugbok nga mga troso tupong sa gitason sa usa ka tawo, libot sa mga siyudad.

Ug mimando siya nga nianang mga tinukod nga troso kinahanglan adunay bayanan sa mga talinis nga kahoy nga iliyok sa mga troso; ug kini lig-on ug tag-as.

Ug mimando siya nga magtukod og mga tore nga magdungaw niadtong mga tinukod nga talinis nga kahoy, ug mimando siya nga magtukod og mga dapit nga dangpanan diha sa mga tore, aron ang mga bato ug ang mga panâ sa mga Lamanita dili makaigo kanila.

Ug andam sila nga makalabay og mga bato gikan sa itaas niini, sumala sa ilang kahimuot ug sa ilang kusog, ug mopatay kaniya kinsa mosulay sa pagduol sa mga paril sa siyudad.

Sa ingon niana si Moroni miandam og mga kuta batok sa pag-abot sa ilang mga kaaway, libot sa matag siyudad sa tibuok yuta.

Ug nahitabo nga mimando si Moroni nga ang iyang kasundalohan kinahanglan moadto sa silangan sa kamingawan; oo, ug nangadto sila ug miabog sa tanang Lamanita nga anaa sa silangan sa kamingawan ngadto sa ilang kaugalingong mga yuta, nga anaa sa habagatan sa yuta sa Zarahemla.

Ug ang yuta sa Nephi tul-id ang direksyon nga nagagikan sa silangan nga dagat paingon sa kasadpan.

Alma 50

And now it came to pass that Moroni did not stop making preparations for war, or to defend his people against the Lamanites; for he caused that his armies should commence in the commencement of the twentieth year of the reign of the judges, that they should commence in digging up heaps of earth round about all the cities, throughout all the land which was possessed by the Nephites.

And upon the top of these ridges of earth he caused that there should be timbers, yea, works of timbers built up to the height of a man, round about the cities.

And he caused that upon those works of timbers there should be a frame of pickets built upon the timbers round about; and they were strong and high.

And he caused towers to be erected that overlooked those works of pickets, and he caused places of security to be built upon those towers, that the stones and the arrows of the Lamanites could not hurt them.

And they were prepared that they could cast stones from the top thereof, according to their pleasure and their strength, and slay him who should attempt to approach near the walls of the city.

Thus Moroni did prepare strongholds against the coming of their enemies, round about every city in all the land.

And it came to pass that Moroni caused that his armies should go forth into the east wilderness; yea, and they went forth and drove all the Lamanites who were in the east wilderness into their own lands, which were south of the land of Zarahemla.

And the land of Nephi did run in a straight course from the east sea to the west.

9 At ito ay nangyari na nang maitaboy ni Moroni ang lahat ng Lamanita palabas sa silangang ilang, na nasa kahilagaang ng mga lupain na kanilang sariling mga pag-aari, iniutos niya sa lahat ng naninirahan na nasa lupain ng Zarahemla at sa lupain sa paligid na humayo sa silangang ilang, maging hanggang sa mga hangganan na malapit sa dalampasigan, at angkinin ang lupain.

10 At siya ay nagtalaga rin ng mga hukbo sa katimugan, sa mga hangganan ng kanilang mga pag-aari, at inutusan silang magtayo ng mga kuta upang mapangalagaan nila ang kanilang mga hukbo at kanilang mga tao mula sa mga kamay ng kanilang mga kaaway.

11 At sa gayon niya nalupig ang lahat ng muog ng mga Lamanita sa silangang ilang, oo, at gayundin sa kanluran, pinatitibay ang hangganan sa pagitan ng mga Nephita at ng mga Lamanita, sa pagitan ng lupain ng Zarahemla at ng lupain ng Nephi, mula sa kanlurang dagat, humahanggan sa may pinakabukal ng ilog Sidon—inaari ng mga Nephita ang lahat ng lupain sa kahilagaang, oo, maging lahat ng lupaing nasa hilaga ng lupain ng Masagana, alinsunod sa kanilang kasiyahan.

12 Sa gayon si Moroni, kasama ang kanyang mga hukbo, na dumarami sa araw-araw dahil sa katiyakan ng kaligtasang ibinibigay ng kanyang mga gawa sa kanila, ay nagsikap na lupigin ang lakas at kapangyarihan ng mga Lamanita mula sa mga lupain na kanilang pag-aari, upang sila ay mawalan ng kapangyarihan sa mga lupaing kanilang pag-aari.

13 At ito ay nangyari na sinimulan ng mga Nephita ang saligan ng isang lungsod, at tinawag nila ang pangalan ng lungsod na Moroni; at ito ay nasa may silangang dagat; at ito ay nasa katimugan na karatig ng hangganan ng mga pag-aari ng mga Lamanita.

14 At sinimulan din nila ang isang saligan para sa isang lungsod sa pagitan ng lungsod ng Moroni at ng lungsod ng Aaron, idinurugtong ang mga hangganan ng Aaron at Moroni; at tinawag nila ang pangalan ng lungsod, o ng lupain, na Nephihas.

15 At sila ay nagsimula rin sa taon ding yaon na magtayo ng maraming lungsod sa kahilagaang, isa sa natatanging pamamaraan na kanilang tinawag na Lehi, na nasa kahilagaang sa may mga hangganan ng dalampasigan.

Ug nahitabo nga sa dihang si Moroni miabog sa tanang Lamanita gikan sa silangan nga kamingawan, nga naa sa amihanan sa mga yuta nga ilang gipanagiya, mimando siya nga ang mga lumulupyo nga atua sa yuta sa Zarahemla ug sa naglibot nga yuta kinahanglan moadto didto sa silangan nga kamingawan, gani sa mga utlanan daplin sa baybayon, ug managiya sa yuta.

Ug gibutangan usab niya og kasundalohan ang habagatan, sa mga utlanan sa ilang mga gipanagiya, ug mimando kanila sa pagtukod og mga kuta aron mapanalipdan nila ang ilang kasundalohan ug ang ilang katawhan gikan sa mga kamot sa ilang mga kaaway.

Ug sa ingon niana giguba niya ang tanang kuta sa mga Lamanita sa silangan nga kamingawan, oo, ug usab sa kasadpan, naglig-on sa utlanan taliwala sa mga Nephita ug sa mga Lamanita, taliwala sa yuta sa Zarahemla ug sa yuta sa Nephi, gikan sa kasadpan nga dagat, subay sa ulohan sa suba sa Sidon—ang mga Nephita nga mipanagiya sa tanang yuta paingon sa amihanan, oo, gani ang tibuk yuta nga paingon sa amihanan sa yuta sa Bountiful, sumala sa ilang kahimuot.

Sa ingon niana si Moroni, uban sa iyang kasundalohan, nga nagkadaghan matag adlaw tungod sa pasalig sa panalipod nga ilang nakita sa iyang mga buhat, naningkamot nga malumpag ang kalig-on ug gahom sa mga Lamanita gikan sa mga yuta nga ilang gipanagiya, aron sila wala nay gahom sa mga yuta nga ilang gipanagiya.

Ug nahitabo nga ang mga Nephita misugod sa pagbutang og pundasyon sa usa ka siyudad, ug gitawag nila ang siyudad og Moroni; ug kini diha buyon sa silangan sa dagat; ug kini buyon sa habagatan sa utlanan nga gipanagiya sa mga Lamanita.

Ug gisugdan usab nila ang katukoran sa usa ka siyudad taliwala sa siyudad sa Moroni ug sa siyudad sa Aaron, nagsumpay sa mga utlanan sa Aaron ug sa Moroni; ug gitawag nila ang ngalan sa siyudad, o ang yuta og Nephihah.

Ug gisugdan usab nila nianang sama nga tuig ang pagtukod og daghang siyudad sa amihanan, ang usa sa tinuyo nga pamaagi nga ilang gitawag og Lehi, nga anaa sa amihanan buyon sa mga utlanan sa baybayon.

And it came to pass that when Moroni had driven all the Lamanites out of the east wilderness, which was north of the lands of their own possessions, he caused that the inhabitants who were in the land of Zarahemla and in the land round about should go forth into the east wilderness, even to the borders by the seashore, and possess the land.

And he also placed armies on the south, in the borders of their possessions, and caused them to erect fortifications that they might secure their armies and their people from the hands of their enemies.

And thus he cut off all the strongholds of the Lamanites in the east wilderness, yea, and also on the west, fortifying the line between the Nephites and the Lamanites, between the land of Zarahemla and the land of Nephi, from the west sea, running by the head of the river Sidon—the Nephites possessing all the land northward, yea, even all the land which was northward of the land Bountiful, according to their pleasure.

Thus Moroni, with his armies, which did increase daily because of the assurance of protection which his works did bring forth unto them, did seek to cut off the strength and the power of the Lamanites from off the lands of their possessions, that they should have no power upon the lands of their possession.

And it came to pass that the Nephites began the foundation of a city, and they called the name of the city Moroni; and it was by the east sea; and it was on the south by the line of the possessions of the Lamanites.

And they also began a foundation for a city between the city of Moroni and the city of Aaron, joining the borders of Aaron and Moroni; and they called the name of the city, or the land, Nephihah.

And they also began in that same year to build many cities on the north, one in a particular manner which they called Lehi, which was in the north by the borders of the seashore.

- 16 At sa gayon nagtapos ang ikadalawampung taon.
- 17 At nasa ganitong masaganang kalagayan ang mga tao ni Nephi sa pagsisimula ng ikadalawampu't isang taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.
- 18 At sila ay labis na umunlad, at naging napakayayaman nila; oo, at sila ay dumami at naging makapangyarihan sa lupain.
- 19 At sa gayon natin nakikita na napakamaawain at makatarungan ang lahat ng pamamaraan ng Panginoon, tungo sa pagpapatupad ng lahat ng kanyang salita sa mga anak ng tao; oo, namamasdan natin na ang kanyang mga salita ay napatunayan, maging hanggang sa panahong ito, na kanyang sinabi kay Lehi, sinasabing:
- 20 Pinagpala ka at ang iyong mga anak; at sila ay pagpapalain, yamang sinusunod nila ang aking mga kautusan, sila ay uunlad sa lupain. Subalit pakatandaan, yamang hindi nila sinusunod ang aking mga kautusan, sila ay itatakwil mula sa harapan ng Panginoon.
- 21 At nakikita natin na ang mga pangakong ito ay napatunayan sa mga tao ni Nephi; sapagkat ang kanilang mga pag-aaway-away at kanilang mga alitan, oo, kanilang mga pagpaslang, at kanilang mga pandarambong, kanilang pagsamba sa mga diyus-diyusan, kanilang mga pagpapatutot, at kanilang mga karumaldumal na gawain, na nasa kanila, ang nagdala sa kanila ng kanilang mga digmaan at kanilang pagkalipol.
- 22 At ang yaong matatapat sa pagsunod sa mga kautusan ng Panginoon ay naligtas sa lahat ng panahon, habang libu-libo sa kanilang masasamang kapatid ay dinala sa pagkaalipin, o nasawi sa pamamagitan ng espada, o nanghina sa kawalangpaniniwala, at nakihalubilo sa mga Lamanita.
- 23 Subalit dinggin, hindi pa nagkaroon ng higit na masayang panahon sa mga tao ni Nephi, magmula sa mga araw ni Nephi, kaysa sa mga araw ni Moroni, oo, maging sa panahong ito, sa ikadalawampu't isang taon ng panunungkulan ng mga hukom.
- 24 At ito ay nangyari na lumipas din sa kapayapaan ang ikadalawampu't dalawang taon ng panunungkulan ng mga hukom; oo, at gayundin ang ikadalawampu't tatlong taon.

Ug sa ingon niana natapos ang ikakawhaan nga tuig.

Ug ingon niini ang mauswagong mga sitwasyon sa katawhan ni Nephi sa pagsugod sa ikakawhaan ug usa nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom ibabaw sa katawhan ni Nephi.

Ug miuswag sila sa hilabihan, ug nahimo silang hilabihan ka adunahan; oo, ug midaghan ug nag-anam sila ka ligan dinhi sa yuta.

Ug sa ingon niana nakita nato unsa kamaluluy-on ug kamakiangayon ang tanang kahimoan sa Ginoo, sa pagpatuman sa iyang tanang pulong ngadto sa katawhan; oo, nakita nato nga ang iyang mga pulong gipamatud-an, bisan karon nga panahon, nga iyang gisulti kang Lehi, nga nag-ingon:

Bulahan ikaw ug ang imong mga anak; ug sila bulahan, tungod kay kon motuman sila sa akong mga sugo mouswag sila dinhi sa yuta. Apan hinumdomi, kon dili sila motuman sa akong mga sugo isalikway sila gikan sa atubangan sa Ginoo.

Ug atong nakita nga kining mga saad napamatud-an sa katawhan ni Nephi; kay tungod sa ilang mga panag-away ug sa ilang mga panagbingkil, oo, sa ilang mga pagpatay, ug sa ilang mga pagpanglungkab, sa ilang pagsimba og mga dios-dios, sa ilang mga malaw-ay nga mga buhat, ug sa ilang mga pagkasalawayon, nga diha taliwala kanila, nga maoy nakaingon sa ilang mga gubat ug sa ilang mga kalaglagan.

Ug kadtong kinsa mga matinud-anon sa pagtuman sa mga sugo sa Ginoo giluwasa sa tanang panahon, samtang kalibosan sa ilang daotang kaigsuonan nahimong ulipon, o nangamatay pinaagi sa espada, o mikunhod tungod sa pagkawalay pagtuo, ug mitipon sa mga Lamanita.

Apan tan-awa walay laing panahon nga mas malipayon ang katawhan ni Nephi, sukad sa mga adlaw ni Nephi, kay sa mga adlaw ni Moroni, oo, bisan karon nga panahon, sa ikakawhaan ug usa nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom.

Ug nahitabo nga ang ikakawhaan ug duha nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom natapos usab sa kalinaw; oo, ug ang ikakawhaan ug tulo nga tuig usab.

And thus ended the twentieth year.

And in these prosperous circumstances were the people of Nephi in the commencement of the twenty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And they did prosper exceedingly, and they became exceedingly rich; yea, and they did multiply and wax strong in the land.

And thus we see how merciful and just are all the dealings of the Lord, to the fulfilling of all his words unto the children of men; yea, we can behold that his words are verified, even at this time, which he spake unto Lehi, saying:

Blessed art thou and thy children; and they shall be blessed, inasmuch as they shall keep my commandments they shall prosper in the land. But remember, inasmuch as they will not keep my commandments they shall be cut off from the presence of the Lord.

And we see that these promises have been verified to the people of Nephi; for it has been their quarrelings and their contentions, yea, their murderings, and their plunderings, their idolatry, their whoredoms, and their abominations, which were among themselves, which brought upon them their wars and their destructions.

And those who were faithful in keeping the commandments of the Lord were delivered at all times, whilst thousands of their wicked brethren have been consigned to bondage, or to perish by the sword, or to dwindle in unbelief, and mingle with the Lamanites.

But behold there never was a happier time among the people of Nephi, since the days of Nephi, than in the days of Moroni, yea, even at this time, in the twenty and first year of the reign of the judges.

And it came to pass that the twenty and second year of the reign of the judges also ended in peace; yea, and also the twenty and third year.

25 At ito ay nangyari na sa pagsisimula ng ikadalawampu't apat na taon ng panunungkulan ng mga hukom, na magkakaroon din sana ng kapayapaan sa mga tao ni Nephi kung hindi dahil sa isang alitang naganap sa kanila hinggil sa lupain ng Lehi, at sa lupain ng Morianton, na karatig ng mga hangganan ng Lehi; ito ay kapwa nasa mga hangganan na malapit sa dalampasigan.

26 Sapagkat dinggin, ang mga taong nagmamay-ari sa lupain ng Morianton ay inangkin ang isang bahagi sa lupain ng Lehi; kaya nga nagsimulang magkaroon ng mainit na alitan sa pagitan nila, hanggang sa ang mga mamamayan ng Morianton ay humawak ng mga sandata laban sa kanilang mga kapatid, at nanindigan sila na sa pamamagitan ng espada na patayin sila.

27 Subalit dinggin, ang mga taong nagmamay-ari sa lupain ng Lehi ay nagsitakas patungo sa kuta ni Moroni at humingi ng tulong sa kanya; sapagkat dinggin, hindi sila ang nasa kamalian.

28 At ito ay nangyari na nang matuklasan ng mga mamamayan ng Morianton, na pinamumunuan ng isang lalaki na nagngangalang Morianton, na ang mga mamamayan ng Lehi ay nagsitakas patungo sa kuta ni Moroni, labis silang natakot na baka ang hukbo ni Moroni ay salakayin sila at lipulin sila.

29 Samakatwid, inilagay ni Morianton sa kanilang mga puso na nararapat silang tumakas patungo sa lupain na nasa kahilagaan, na napalilibutan ng malalaking katawan ng tubig, at angkinin ang lupain na nasa kahilagaan.

30 At dinggin, natupad na sana nila ang plano na ito, (na magiging dahilan sana ng pananaghoy) subalit dinggin, dahil si Morianton ay isang lalaking maraming kahalingan, kaya nga, siya ay nagalit sa isa sa kanyang mga babaeng tagapagsilbi, at kanyang sinaktan siya at labis siyang binugbog.

31 At ito ay nangyari na tumakas siya, at nagtungo sa kuta ni Moroni, at sinabi kay Moroni ang lahat hinggil sa bagay na ito, at hinggil din sa kanilang mga hangaring tumakas patungo sa lupaing kahilagaan.

Ug nahitabo nga sa pagsugod sa ikakawhaan ug upat nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom, malinawon na usab unta ang katawhan ni Nephi kon dili pa tungod sa panagbingkil nga nahitabo kanila mahitungod sa yuta sa Lehi, ug sa yuta sa Morianton, diin nagsumpay sa mga utlanan sa Lehi; ang duha nga anaa sa mga utlanan buyon sa baybayon sa dagat.

Kay tan-awa, ang katawhan nga nanag-iya sa yuta sa Morianton miangkong og usa ka bahin sa yuta sa Lehi; busa dihay nagsugod nga mainiton nga panagbingkil tali kanila, hangtod nga ang katawhan sa Morianton miandam sa mga hinagiban batok sa ilang kaigsuonan, ug hugot ang ilang tinguha nga mogamit sa espada sa pagpatay kanila.

Apan tan-awa, ang katawhan nga nanag-iya sa yuta sa Lehi milayas ngadto sa kampo ni Moroni, ug nangayo kaniya og tabang; kay tan-awa dili sila ang nasayop.

Ug nahitabo nga sa dihang ang katawhan sa Morianton, nga gipangulohan sa usa ka tawo kansang ngalan mao si Morianton, nakakita nga ang katawhan sa Lehi milayas ngadto sa kampo ni Moroni, nahadlok sila sa hilabihan basin pa unya og ang kasundalohan ni Moroni mosulong kanila ug mopatay kanila.

Busa, si Morianton midasig sa ilang mga kasingkasing nga kinahanglan molayas sila ngadto sa yuta dapit sa amihanan nga bahin, nga nalukop sa lapad nga katubigan ug panag-iyahon ang yuta nga anaa sa amihanan nga bahin.

Ug tan-awa, matuman unta nila kini nga plano, (nga mao unta ang hinungdan sa pagbasol) apan tan-awa, si Morianton ingon nga usa ka tawo nga dali masuko, busa nasuko siya sa usa sa iyang mga sulugoon nga babaye, ug siya midagmal kaniya ug mibunat kaniya pag-ayo.

Ug nahitabo nga milayas siya, ug miadto sa kampo ni Moroni, ug misulti kang Moroni sa tanang butang mahitungod sa nahitabo, ug usab mahitungod sa ilang mga tumong nga molayas ngadto sa yuta dapit sa amihanan nga bahin.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and fourth year of the reign of the judges, there would also have been peace among the people of Nephi had it not been for a contention which took place among them concerning the land of Lehi, and the land of Morianton, which joined upon the borders of Lehi; both of which were on the borders by the seashore.

For behold, the people who possessed the land of Morianton did claim a part of the land of Lehi; therefore there began to be a warm contention between them, insomuch that the people of Morianton took up arms against their brethren, and they were determined by the sword to slay them.

But behold, the people who possessed the land of Lehi fled to the camp of Moroni, and appealed unto him for assistance; for behold they were not in the wrong.

And it came to pass that when the people of Morianton, who were led by a man whose name was Morianton, found that the people of Lehi had fled to the camp of Moroni, they were exceedingly fearful lest the army of Moroni should come upon them and destroy them.

Therefore, Morianton put it into their hearts that they should flee to the land which was northward, which was covered with large bodies of water, and take possession of the land which was northward.

And behold, they would have carried this plan into effect, (which would have been a cause to have been lamented) but behold, Morianton being a man of much passion, therefore he was angry with one of his maid servants, and he fell upon her and beat her much.

And it came to pass that she fled, and came over to the camp of Moroni, and told Moroni all things concerning the matter, and also concerning their intentions to flee into the land northward.

32 Ngayon, dinggin, ang mga tao na nasa lupaing Masagana, o sa madaling salita, si Moroni, ay natakot na baka makinig sila sa mga salita ni Morianton at makiisa sa kanyang mga tao, at sa gayon niya makukuha ang pag-aari ng mga bahaging yaon ng lupaing, na maglalalatag ng saligan ng malulubhang kahihinatnan sa mga tao ni Nephi, oo, mga kahihinatnang magbubunga ng pagbagsak ng kanilang kalayaan.

33 Samakatwid, si Moroni ay nagpadala ng isang hukbo, kasama ang kanilang kuta, upang hadlangan ang mga tao ni Morianton, upang mapigilan ang kanilang pagtakas patungo sa lupaing kahilagaan.

34 At ito ay nangyari na hindi nila sila nahadlangan hanggang sa makarating sila sa mga hangganan ng lupaing Kapanglawan; at doon nila sila nahadlangan, sa makitid na daanang bumabagtas malapit sa dagat patungo sa lupaing kahilagaan, oo, malapit sa dagat, sa kanluran at sa silangan.

35 At ito ay nangyari na ang hukbong ipinadala ni Moroni, na pinamumunuan ng isang lalaki na nagngangalang Tiankum, ay humarap sa mga tao ni Morianton; at labis na matitigas ang mga tao ni Morianton, (dahil sa nahikayat ng kanyang kasamaan at ng kanyang mahihibok na salita) kaya nga nagsimula ang isang digmaan sa pagitan nila, kung saan napatay ni Tiankum si Morianton at tinalo ang kanyang hukbo, at dinala silang mga bihag, at bumalik sa kuta ni Moroni. At sa gayon nagtapos ang ikadalawampu't apat na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

36 At sa gayon naibalik ang mga mamamayan ng Morianton. At sa kanilang pakikipagtipan na pananatilihin ang kapayapaan, sila ay pinabalik sa lupaing ng Morianton, at nagkaisa sila at ang mga mamamayan ng Lehi; at sila ay pinabalik din sa kanilang mga lupaing.

37 At ito ay nangyari na sa taon ding yaon na naibalik sa mga tao ni Nephi ang kanilang kapayapaan, na si Nephihas, ang pangalawang punong hukom, ay namatay, matapos manungkulan sa hukumang-luklukan nang may ganap na katwiran sa harapan ng Diyos.

Karon tan-awa, ang katawhan kinsa tua sa yuta sa Mabungahon, o sa Moroni diay, nahadlok nga sila mopatalinghog sa mga pulong ni Morianton ug makighiusa sa iyang katawhan, ug sa ingon niana manag-iya siya niadtong mga bahin sa yuta, nga maoy mahimong hinungdan sa makuyaw nga mga sangpotanan sa katawhan ni Nephi, oo, diin nga mga sangpotanan mosangpot sa pagkapukan sa ilang kalingkawasan.

Busa si Moroni mipadala og kasundalohan, dala ang ilang kagamitan sa gubat, sa pagsanta sa katawhan ni Morianton, sa pagpahunong sa ilang panaw ngadto sa yuta sa amihanan nga bahin.

Ug nahitabo nga wala sila makasanta kanila hangtod nga miabot sila sa mga utlanan sa yuta sa Kamingawan; ug didto sila nakasanta kanila, dapit sa may pig-ot nga agianan paingon sa dagat ngadto sa yuta sa amihanan nga bahin, oo, subay sa dagat, diha sa kasadpan ug sa silangan.

Ug nahitabo nga ang kasundalohan nga gipadala ni Moroni, nga gipangulohan sa usa ka tawo kansang ngalan mao si Teancum, misugat sa katawhan ni Morianton; ug nagdumili sa pagsunod ang katawhan ni Morianton, (ingon nga nadasig sa iyang pagkadaotan ug sa iyang ulog-ulog nga mga pulong) nagsugod ang gubat tali kanila, diin si Teancum mipatay kang Morianton ug mibuntog sa iyang kasundalohan, ug midala kanila nga mga binilanggo, ug mibalik sa kampo ni Moroni. Ug sa ingon niana natapos ang ikakawhaan ug upat nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi.

Ug sa ingon niana ang katawhan ni Morianton gidala pagbalik. Ug sa ilang pagpakigsaad sa pagpatunhay sa kalinaw sila gipahiuli sa yuta sa Morianton, ug usa ka paghiusa nahitabo tali kanila ug sa katawhan sa Lehi; ug sila usab gipabalik sa ilang mga yuta.

Ug nahitabo nga sa samang tuig nga ang katawhan sa Nephi adunay kalinaw nga nabalik nganha kanila, nga si Nephihah, ang ikaduhang labaw nga maghuhukom, namatay, human nga nakalingkod sa hukmanan uban sa hingpit nga katarong sa atubangan sa Dios.

Now behold, the people who were in the land Bountiful, or rather Moroni, feared that they would hearken to the words of Morianton and unite with his people, and thus he would obtain possession of those parts of the land, which would lay a foundation for serious consequences among the people of Nephi, yea, which consequences would lead to the overthrow of their liberty.

Therefore Moroni sent an army, with their camp, to head the people of Morianton, to stop their flight into the land northward.

And it came to pass that they did not head them until they had come to the borders of the land Desolation; and there they did head them, by the narrow pass which led by the sea into the land northward, yea, by the sea, on the west and on the east.

And it came to pass that the army which was sent by Moroni, which was led by a man whose name was Teancum, did meet the people of Morianton; and so stubborn were the people of Morianton, (being inspired by his wickedness and his flattering words) that a battle commenced between them, in the which Teancum did slay Morianton and defeat his army, and took them prisoners, and returned to the camp of Moroni. And thus ended the twenty and fourth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus were the people of Morianton brought back. And upon their covenanting to keep the peace they were restored to the land of Morianton, and a union took place between them and the people of Lehi; and they were also restored to their lands.

And it came to pass that in the same year that the people of Nephi had peace restored unto them, that Nephihah, the second chief judge, died, having filled the judgment-seat with perfect uprightness before God.

- 38 Gayunpaman, tinanggihan niyang kunin kay Alma ang pag-aari ng mga yaong talaan at mga yaong bagay na ipinalalagay ni Alma at ng kanyang mga ama na pinakabanal; kaya nga iginawad ni Alma ang mga iyon sa kanyang anak na si Helaman.
- 39 Dinggin, ito ay nangyari na hinirang ang anak ni Nephihas na manungkulan sa hukumang-luklukan bilang kahalili ng kanyang ama; oo, siya ay hinirang na maging punong hukom at gobernador ng mga tao, nang may panunumpa at banal na ordenansa na hahatol nang matwid, at pananatilihin ang kapayapaan at ang kalayaan ng mga tao, at ipagkakaloob sa kanila ang kanilang mga banal na pribilehiyo na sambahin ang Panginoon nilang Diyos, oo, na itataguyod at pangangalagaan ang layunin ng Diyos sa lahat ng kanyang mga araw, at dadalhin ang masasama sa katarungan alinsunod sa kanilang krimen.
- 40 Ngayon, dinggin, ang kanyang pangalan ay Pahoran. At nanungkulan si Pahoran sa luklukan ng kanyang ama, at sinimulan ang kanyang panunungkulan sa pagtatapos ng ikadalawampu't apat na taon, sa mga tao ni Nephi.
- Bisan pa niana, mibalibad siya kang Alma nga maoy mogunit sa mga talaan ug niadtong mga butang nga gitamod ni Alma ug sa iyang mga amahan nga labing sagrado; busa si Alma mitugyan niini sa iyang anak nga lalaki, si Helaman.
- Tan-awa, nahitabo nga ang anak nga lalaki ni Nephihah gitudlo nga molingkod sa hukmanan, puli sa iyang amahan; oo, gitudlo siya nga labaw nga maghuhukom ug gobernador sa katawhan, uban ang panumpa ug sagrado nga ordinansa sa paghukom sa pagkamatarong, ug sa pagpatunhay sa kalinaw ug kagawasan sa katawhan, ug sa paghatag kanila sa ilang sagrado nga mga kahigayonan sa pagsimba sa Ginoo nga ilang Dios, oo, sa pagbulig ug sa pagpatunhay sa katuyoan sa Dios sa tanan niyang mga adlaw, ug sa pagdala sa mga daotan ngadto sa kaangayan sumala sa ilang kalapasan.
- Karon tan-awa, ang iyang ngalan mao si Pahoran. Ug si Pahoran mipuli sa katungdanan sa iyang amahan, ug misugod sa iyang pagmando sa kataposan sa ikakawhaan ug upat nga tuig, sa katawhan ni Nephi.
- Nevertheless, he had refused Alma to take possession of those records and those things which were esteemed by Alma and his fathers to be most sacred; therefore Alma had conferred them upon his son, Helaman.
- Behold, it came to pass that the son of Nephihah was appointed to fill the judgment-seat, in the stead of his father; yea, he was appointed chief judge and governor over the people, with an oath and sacred ordinance to judge righteously, and to keep the peace and the freedom of the people, and to grant unto them their sacred privileges to worship the Lord their God, yea, to support and maintain the cause of God all his days, and to bring the wicked to justice according to their crime.
- Now behold, his name was Pahoran. And Pahoran did fill the seat of his father, and did commence his reign in the end of the twenty and fourth year, over the people of Nephi.

Alma 51

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na sa pagsisimula ng ikadalawampu't limang taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi, matapos nilang maitatag ang kapayapaan sa pagitan ng mga mamamayan ng Lehi at ng mga mamamayan ng Morianton hinggil sa kanilang mga lupain, at matapos simulan ang ikadalawampu't limang taon sa kapayapaan;
- 2 Gayunpaman, hindi nila napanatiling matagal ang ganap na kapayapaan sa lupain, sapagkat nagsimulang magkaroon ng alitan sa mga tao hinggil sa punong hukom na si Pahoran; sapagkat dinggin, may isang bahagi ng mga tao ang nagnais na baguhin ang ilang natatanging bahagi ng batas.
- 3 Subalit dinggin, si Pahoran ay tumangging baguhin ni pahintulatang baguhin ang batas; kaya nga, hindi niya pinakinggan ang mga yaong nagpahayag ng kanilang mga tinig sa pamamagitan ng kanilang mga kahilingan hinggil sa pagbabago ng batas.
- 4 Samakatwid, ang mga yaong nais na baguhin ang batas ay nagalit sa kanya at nagnais na hindi na siya ang maging punong hukom sa lupain; kaya nga nagkaroon ng mainit na pagtatalo hinggil sa bagay na ito, subalit hindi hanggang sa pagdanak ng dugo.
- 5 At ito ay nangyari na tinawag ang mga yaong nagnanais na matanggal si Pahoran sa hukumang-luklukan na mga makahari, sapagkat nais nilang mabago ang batas sa paraang maibagsak ang malayang pamahalaan at magtaguyod ng isang hari sa lupain.
- 6 At ang mga yaong nais na manatili si Pahoran bilang punong hukom ng lupain ay pinangalanan ang kanilang sarili na mga maka-kalayaan; at sa gayon sila nahahati, sapagkat ang mga maka-kalayaan ay nangako o nakipagtipan na pananatilihin ang kanilang mga karapatan at ang kanilang mga pribilehiyo sa relihiyon sa pamamagitan ng malayang pamahalaan.

Alma 51

Ug karon nahitabo sa pagsugod sa ikakawhaan ug lima nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom ibabaw sa katawhan ni Nephi, sila nga nakapatunhay og kalinaw tali sa katawhan sa Lehi ug sa katawhan sa Morianton kabahin sa ilang mga yuta, ug ingon nga nagsugod ang ikakawhaan ug lima nga tuig sa kalinaw;

Bisan pa niana, wala nila mapatunhay og dugay ang hingpit nga kalinaw sa yuta, kay dihay nagsugod nga panagbingkil taliwala sa katawhan kabahin sa labaw nga maghuhukom nga si Pahoran; kay tan-awa, dihay usa ka bahin sa katawhan nga nagtinguha nga usbon ang pipila ka piho nga punto sa balaod.

Apan tan-awa, si Pahoran dili mousab ni motugot nga ang balaod usbon; busa, wala siya mopatalinghog niadtong kinsa nagpadala sa ilang mga tingog uban ang ilang mga hangyo kabahin sa pag-usab sa balaod.

Busa, kadtong kinsa nagtinguha nga usbon ang balaod nasuko kaniya, ug nagtinguha nga dili na siya mahimong labaw nga maghuhukom sa yuta; busa dihay miabot nga usa ka mainiton nga panaglalis kabahin sa hitabo, apan dili ngadto sa pagpaagas sa dugo.

Ug nahitabo nga kadtong kinsa nagtinguha nga si Pahoran papahawaon gikan sa hukmanan gitawag og mga tawong makihari, kay nagtinguha sila nga usbon ang balaod sa paagi nga mapukan ang gobyerno ug sa pagtuboy og usa ka hari dinhi sa yuta.

Ug kadtong kinsa nagtinguha nga si Pahoran magpabilin nga labaw nga maghuhukom sa yuta midala sa ngalan nga mga tawong gawasnon; ug ingon niana ang pagkabahin taliwala kanila, kay ang mga tawong gawasnon nanumpa o mipakigsaad sa pagpatunhay sa ilang mga katungod ug sa mga kahigayonan sa ilang relihiyon pinaagi sa usa ka gawasnon nga panggobyerno.

Alma 51

And now it came to pass in the commencement of the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi, they having established peace between the people of Lehi and the people of Morianton concerning their lands, and having commenced the twenty and fifth year in peace;

Nevertheless, they did not long maintain an entire peace in the land, for there began to be a contention among the people concerning the chief judge Pahoran; for behold, there were a part of the people who desired that a few particular points of the law should be altered.

But behold, Pahoran would not alter nor suffer the law to be altered; therefore, he did not hearken to those who had sent in their voices with their petitions concerning the altering of the law.

Therefore, those who were desirous that the law should be altered were angry with him, and desired that he should no longer be chief judge over the land; therefore there arose a warm dispute concerning the matter, but not unto bloodshed.

And it came to pass that those who were desirous that Pahoran should be dethroned from the judgment-seat were called king-men, for they were desirous that the law should be altered in a manner to overthrow the free government and to establish a king over the land.

And those who were desirous that Pahoran should remain chief judge over the land took upon them the name of freemen; and thus was the division among them, for the freemen had sworn or covenanted to maintain their rights and the privileges of their religion by a free government.

7 At ito ay nangyari na isinaayos ang bagay na ito hinggil sa kanilang pag-aalitan sa pamamagitan ng tinig ng mga tao. At ito ay nangyari na pinagtibay ng tinig ng mga tao ang panig ng mga makakalayaan, at si Pahoran ay nanatili sa hukumang-luklukan, na naging dahilan ng labis na kasiyahan sa mga kasamahan ni Pahoran at marami rin sa mga tao ng kalayaan, na nagpatahimik din sa mga makahari, kung kaya't hindi sila nangahas na tumutol kundì napilitang panatilihin ang layunin ng kalayaan.

8 Ngayon, ang mga yaong sumasang-ayon sa mga hari ay ang mga yaong maharlikang angkan, at hinangad nilang maging mga hari; at sila ay itinataguyod ng mga yaong naghahangad ng kapangyarihan at karapatan sa mga tao.

9 Subalit dinggin, ito ay isang mapanganib na panahon para sa mga ganitong alitan sa mga tao ni Nephi; sapagkat dinggin, muling pinukaw ni Amalikeo ang mga puso ng mga tao ng mga Lamanita laban sa mga tao ng mga Nephita, at siya ay nangangalap ng mga kawal mula sa lahat ng bahagi ng kanyang lupain, at sinandatahan sila, at inihahanda para sa digmaan nang buong pagsusumigasig; sapagkat siya ay nangakong iinum ang dugo ni Moroni.

10 Subalit dinggin, makikita natin na ang kanyang pangako na ginawa niya ay padalus-dalos; gayunpaman, inihanda niya ang kanyang sarili at ang kanyang mga hukbo upang makidigma laban sa mga Nephita.

11 Ngayon, ang kanyang mga hukbo ay hindi gaanong malaki na tulad ng dati, dahil sa maraming libu-libong napatay ng kamay ng mga Nephita; subalit sa kabila ng kanilang malaking kawalan, si Amalikeo ay nakapangalap ng kamanghamanghang malaking hukbo, kung kaya nga't hindi siya natakot na sumalakay sa lupain ng Zarahemla.

12 Oo, maging si Amalikeo rin ay sumalakay, sa unahan ng mga Lamanita. At ito ay sa ikadalawampu't limang taon ng panunungkulan ng mga hukom; at ito ay sa gayunding panahon nang sinimulan nilang ayusin ang mga bagay-bagay ng kanilang pag-aalitan hinggil sa punong hukom na si Pahoran.

Ug nahitabo nga kining hitaboa sa ilang mga panagbingkil gihusay pinaagi sa tingog sa katawhan. Ug nahitabo nga ang tingog sa katawhan midapig sa mga tawong gawasnon, ug si Pahoran nagpabilin sa hukmanan, nga nakapahimo og dakong kamaya sa kaigsuonan ni Pahoran ug usab sa daghan nga katawhan sa kalingkawasan, kinsa usab mipahilom sa mga tawong makihari, nga wala sila mangahas sa pagsupak apan napugos sa pagpatunhay sa kawsa sa kagawasan.

Karon kadtong kinsa pabor sa mga hari mao kadtong mga halangdon, ug nagtinguha sila nga mahimong hari; ug gibuligan sila niadtong kinsa nagtinguha og gahom ug awtoridad ibabaw sa katawhan.

Apan tan-awa, usa kini ka makuyaw nga panahon sa maong mga panagbingkil sa katawhan ni Nephi; kay tan-awa, si Amalickiah mihulhog pag-usab sa mga kasingkasing sa katawhan sa mga Lamanita batok sa katawhan sa mga Nephita, ug siya mipundok sa mga sundalo gikan sa tanang bahin sa iyang yuta, ug gisangkapan sila, ug nangandam alang sa gubat uban ang tumang kakugi; kay siya nanumpa sa pag-inom sa dugo ni Moroni.

Apan tan-awa, atong makita nga ang iyang saad nga iyang gihimo dinalidali; bisan pa niana, giandam niya ang iyang kaugalingon ug ang iyang kasundalohan sa pagsulong aron sa pagpakiggubat sa mga Nephita.

Karon ang iyang kasundalohan dili na kaayo daghan sama kaniadto, tungod sa daghang kaliboan nga namatay pinaagi sa kamot sa mga Nephita; apan bisan pa sa ilang dakong kapildihan, si Amalickiah nakapundok og daghan kaayong kasundalohan, hangtod nga siya wala mahadlok nga mosulong sa yuta sa Zarahemla.

Oo, bisan si Amalickiah mismo misulong, nga nangulo sa mga Lamanita. Ug kini sa ikakawhaan ug lima nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom; ug kini sa sama nga higayon nga sila misugod sa paghusay sa mga kalihokan sa ilang mga panagbingkil kabahin sa labaw nga maghuhukom nga si Pahoran.

And it came to pass that this matter of their contention was settled by the voice of the people. And it came to pass that the voice of the people came in favor of the freemen, and Pahoran retained the judgment-seat, which caused much rejoicing among the brethren of Pahoran and also many of the people of liberty, who also put the king-men to silence, that they durst not oppose but were obliged to maintain the cause of freedom.

Now those who were in favor of kings were those of high birth, and they sought to be kings; and they were supported by those who sought power and authority over the people.

But behold, this was a critical time for such contentions to be among the people of Nephi; for behold, Amalickiah had again stirred up the hearts of the people of the Lamanites against the people of the Nephites, and he was gathering together soldiers from all parts of his land, and arming them, and preparing for war with all diligence; for he had sworn to drink the blood of Moroni.

But behold, we shall see that his promise which he made was rash; nevertheless, he did prepare himself and his armies to come to battle against the Nephites.

Now his armies were not so great as they had hitherto been, because of the many thousands who had been slain by the hand of the Nephites; but notwithstanding their great loss, Amalickiah had gathered together a wonderfully great army, insomuch that he feared not to come down to the land of Zarahemla.

Yea, even Amalickiah did himself come down, at the head of the Lamanites. And it was in the twenty and fifth year of the reign of the judges; and it was at the same time that they had begun to settle the affairs of their contentions concerning the chief judge, Pahoran.

13 At ito ay nangyari na nang marinig ng mga taong tinatawag na maka-hari na sumasalakay ang mga Lamanita upang makidigma laban sa kanila, sila ay nagalak sa kanilang mga puso; at tumanggi silang humawak ng mga sandata, sapagkat sila ay labis na napoot sa punong hukom, at gayundin sa mga tao ng kalayaan, kung kaya't tumanggi silang humawak ng mga sandata upang ipagtanggol ang kanilang bayan.

14 At ito ay nangyari na nang makita ito ni Moroni, at nakita ring dumarating ang mga Lamanita sa mga hangganan ng lupain, siya ay labis na napoot dahil sa katigasan ng mga yaong taong kanyang labis na pinagsikapang pangalagaan; oo, siya ay labis na napoot; ang kanyang kaluluwa ay napuspos ng galit laban sa kanila.

15 At ito ay nangyari na nagpadala siya ng kahilingan, lakip ang tinig ng mga tao, sa gobernador ng lupain, hinihiling na basahin niya ito, at bigyan siya (si Moroni) ng kapangyarihan upang pilitin ang mga tumiwalag na yaon na ipagtanggol ang kanilang bayan o sila ay patayin.

16 Sapagkat ito ang kanyang unang alalahanin, ang wakasan ang mga gayong alitan at pagtatalu-talo sa mga tao; sapagkat dinggin, ito ay naging dahilan noon ng lahat ng kanilang pagkalipol. At ito ay nangyari na pinahintulutan ito alinsunod sa tinig ng mga tao.

17 At ito ay nangyari na inutusan ni Moroni ang kanyang hukbo na labanan ang mga yaong maka-hari, upang hataking pababa ang kanilang kapalaluan at kanilang kataasan at ipantay sila sa lupa, o sila ay humawak ng mga sandata at itaguyod ang layunin ng kalayaan.

18 At ito ay nangyari na humayo ang mga hukbo laban sa kanila; at hinatak nila pababa ang kanilang kapalaluan at kanilang kataasan, kung kaya nga't nang itaas nila ang kanilang mga sandata ng digmaan upang labanan ang mga tauhan ni Moroni, sila ay pinabagsak at ipinantay sa lupa.

19 At ito ay nangyari na may apat na libo ng mga tumiwalag na yaon ang pinabagsak ng espada; at ang mga yaong pinuno nila na hindi napatay sa digmaan ay dinakip at itinaon sa bilangguan, sapagkat wala nang oras para sa kanilang paglilitis sa panahong ito.

Ug nahitabo nga sa dihang ang mga tawo nga gitawag og mga tawong makihari nakadungog nga ang mga Lamanita mosulong aron sa pagpakiggubat kanila, nalipay sila sa ilang mga kasingkasing; ug nagdumili sila sa paggamit sa mga hinagiban, kay nasuko sila pag-ayo sa labaw nga maghuhukom, ug usab sa mga tawong gawasnon, nga sila dili mogamit sa ilang mga hinagiban aron sa pagpanalipod sa ilang nasod.

Ug nahitabo nga sa dihang si Moroni nakakita niini, ug usab nakakita nga ang mga Lamanita nagsingabot sa mga utlanan sa yuta, nasuko siya pag-ayo tungod sa pagkagahi sa ulo niadtong katawhan nga iyang gihagoan nga panalipdan sa tumang kakugi; oo, nasuko siya pag-ayo; ang iyang kalag napuno sa kasuko batok kanila.

Ug nahitabo nga nagpadala siya og hangyo, uban ang tingog sa katawhan, ngadto sa gobernador sa yuta, nagtinguha nga basahon niya kini, ug mohatag kaniya (ni Moroni) og gahom sa pagpugos niadtong mga masupilon sa pagpanalipod sa ilang nasod o sila pahamtangan sa kamatayon.

Kay kini mao ang iyang unang atubangon nga sumpoon ang maong mga panagbingkil ug mga panagsumpaki sa katawhan; kay tan-awa, kay mao na kini hangtod karon ang hinungdan sa tanan nilang kalaglagan. Ug nahitabo nga kini gitugot sumala sa tingog sa katawhan.

Ug nahitabo nga si Moroni mimando nga ang iyang kasundalohan makig-away niadtong mga tawong makihari, sa pagpaubos sa ilang garbo ug sa ilang pagkaharianon, ug sa pagpaubos kanila, o sila mogamit sa ilang mga hinagiban ug mosuporta sa kawsa sa kalingkawasan.

Ug nahitabo nga ang kasundalohan mimartsa batok kanila; ug ilang gipaubos ang ilang garbo ug ang ilang pagkaharianon, hangtod nga sa ilang pag-alsa sa ilang mga hinagiban sa gubat aron sa pakig-away batok sa mga tawo ni Moroni sila gipangtigbas ug gipahisama sa yuta.

Ug nahitabo nga dihay upat ka libo niadtong mga masupilon kinsa gitigbas pinaagi sa espada; ug kadtong ilang mga pangulo nga wala mamatay sa gubat gidakop ug gibalhog sa bilanggoan, kay walay panahon alang sa ilang mga paghusay niini nga higayon.

And it came to pass that when the men who were called king-men had heard that the Lamanites were coming down to battle against them, they were glad in their hearts; and they refused to take up arms, for they were so wroth with the chief judge, and also with the people of liberty, that they would not take up arms to defend their country.

And it came to pass that when Moroni saw this, and also saw that the Lamanites were coming into the borders of the land, he was exceedingly wroth because of the stubbornness of those people whom he had labored with so much diligence to preserve; yea, he was exceedingly wroth; his soul was filled with anger against them.

And it came to pass that he sent a petition, with the voice of the people, unto the governor of the land, desiring that he should read it, and give him (Moroni) power to compel those dissenters to defend their country or to put them to death.

For it was his first care to put an end to such contentions and dissensions among the people; for behold, this had been hitherto a cause of all their destruction. And it came to pass that it was granted according to the voice of the people.

And it came to pass that Moroni commanded that his army should go against those king-men, to pull down their pride and their nobility and level them with the earth, or they should take up arms and support the cause of liberty.

And it came to pass that the armies did march forth against them; and they did pull down their pride and their nobility, insomuch that as they did lift their weapons of war to fight against the men of Moroni they were hewn down and leveled to the earth.

And it came to pass that there were four thousand of those dissenters who were hewn down by the sword; and those of their leaders who were not slain in battle were taken and cast into prison, for there was no time for their trials at this period.

- 20 At ang mga yaong nalalabing tumiwalag, kaysa sa tagpasin sa lupa ng espada, ay sumuko sa diwa ng kalayaan, at napilitang itaas ang bandila ng kalayaan sa kanilang mga tore, at sa kanilang mga lungsod, at humawak ng mga sandata sa pagtatanggol ng kanilang bayan.
- 21 At sa gayon winakasan ni Moroni ang mga maka-haring yaon, kung kaya't wala nang nakilala pa sa pangalang maka-hari; at sa gayon nawakasan niya ang katigasan at kapalaluan ng mga yaong taong naghahayag na sila ay mga maharlika; sa halip, sila ay ibinaba upang magpakumbaba ng kanilang sarili na katulad ng kanilang mga kapatid at makipaglaban nang buong giting para sa kanilang kalayaan sa pagkaalipin.
- 22 Dinggin, ito ay nangyari na habang nasa gayong pagwasak si Moroni sa mga digmaan at alitan sa kanyang sariling mga tao, at pinasasailalim sila sa kapayapaan at kabihasan, at paggawa ng mga alituntunin sa paghahanda para sa digmaan laban sa mga Lamanita, dinggin, ang mga Lamanita ay nakarating sa lupain ng Moroni, na nasa mga hangganan na malapit sa dalampasigan.
- 23 At ito ay nangyari na hindi sapat ang lakas ng mga Nephita sa lungsod ng Moroni; kaya nga naitaboy sila ni Amalikeo, na marami ang pinagpapatay. At ito ay nangyari na inangkin ni Amalikeo ang lungsod, oo, inangkin ang lahat ng kanilang mga muog.
- 24 At ang mga yaong nagsitakas sa lungsod ng Moroni ay nagtungo sa lungsod ng Nephihas; at gayundin ang mga mamamayan ng lungsod ng Lehi ay sama-samang tinipon ang kanilang sarili at gumawa ng mga paghahanda at nakahandang harapan ang mga Lamanita upang makidigma.
- 25 Subalit ito ay nangyari na tumanggi si Amalikeo na pahintulutan ang mga Lamanita na sumalakay sa lungsod ng Nephihas upang makidigma, kundi pinanatili sila sa malapit sa dalampasigan, nag-iwan ng mga tauhan sa bawat lungsod upang pangalagaan at ipagtanggol ito.
- Ug ang nahibilin niadtong mga masupilon, imbes tigbason sa espada hangtod mahagba sa yuta, miampo ngadto sa bandila sa kalingkawasan, ug napugos sa pagpataas sa bandila sa kalingkawasan diha sa ilang mga tore, ug diha sa ilang mga siyudad, ug sa paggamit sa mga hinagiban aron sa pagpanalipod sa ilang nasod.
- Ug sa ingon niana si Moroni mitapos sa mga tawong makihari, nga wala nay gidungog pinaagi sa ngalan nga tawong makihari; ug sa ingon niana siya mitapos sa pagkagahi sa ulo ug sa garbo niadtong katawhan kinsa mipaila sa dugo nga pagkaharianon; apan gidala sila ngadto sa pagpaubos sa ilang mga kaugalingon sama sa ilang kaiguonon, ug sa pagpakig-away nga maisogon alang sa ilang kagawasan gikan sa pagkaulipon.
- Tan-awa, nahitabo nga samtang si Moroni anaa sa paghunong sa mga gubat ug mga panagbingkil sa iyang kaugalingong katawhan, ug sa pagpasakop kanila sa kalinaw ug sa taas nga ang-ang sa paglambo, ug paghimo og mga balaod sa pag-andam alang sa gubat batok sa mga Lamanita, tan-awa, ang mga Lamanita miabot sa yuta sa Moroni, diin nahimutang sa mga utlanan sa baybayon sa dagat.
- Ug nahitabo nga ang mga Nephita dili kaayo lig-on didto sa siyudad sa Moroni; busa si Amalickiah miabog kanila, nakapatay og daghan. Ug nahitabo nga si Amalickiah nakapanag-iya sa siyudad, oo, nakapanag-iya sa tanan nilang mga kuta.
- Ug kadtong kinsa milayas gikan sa siyudad sa Moroni miadto sa siyudad sa Nephihah; ug usab ang mga katawhan sa siyudad sa Lehi mipundok sa ilang mga kaugalingon, ug mihimo og mga pagpangandam ug andam na sa pagpakiggubat sa mga Lamanita.
- Apan nahitabo nga si Amalickiah dili motugot sa mga Lamanita nga mosulong batok sa siyudad sa Nephihah aron makiggubat, apan mipugong kanila dapit sa baybayon sa dagat, mibilin og mga tawo sa matag siyudad sa pagbantay ug pagpanalipod niini.
- And the remainder of those dissenters, rather than be smitten down to the earth by the sword, yielded to the standard of liberty, and were compelled to hoist the title of liberty upon their towers, and in their cities, and to take up arms in defence of their country.
- And thus Moroni put an end to those king-men, that there were not any known by the appellation of king-men; and thus he put an end to the stubbornness and the pride of those people who professed the blood of nobility; but they were brought down to humble themselves like unto their brethren, and to fight valiantly for their freedom from bondage.
- Behold, it came to pass that while Moroni was thus breaking down the wars and contentions among his own people, and subjecting them to peace and civilization, and making regulations to prepare for war against the Lamanites, behold, the Lamanites had come into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.
- And it came to pass that the Nephites were not sufficiently strong in the city of Moroni; therefore Amalickiah did drive them, slaying many. And it came to pass that Amalickiah took possession of the city, yea, possession of all their fortifications.
- And those who fled out of the city of Moroni came to the city of Nephihah; and also the people of the city of Lehi gathered themselves together, and made preparations and were ready to receive the Lamanites to battle.
- But it came to pass that Amalickiah would not suffer the Lamanites to go against the city of Nephihah to battle, but kept them down by the seashore, leaving men in every city to maintain and defend it.

26 At sa gayon siya nagpatuloy, inaangkin ang maraming lungsod, ang lungsod ng Nephihas, at ang lungsod ng Lehi, at ang lungsod ng Morianton, at ang lungsod ng Omner, at ang lungsod ng Gid, at ang lungsod ng Mulek, ang lahat ng ito ay nasa silangang hangganan sa malapit sa dalampasigan.

27 At sa gayon nakakuha ang mga Lamanita, sa pamamagitan ng katusuhan ni Amalikeo, ng napakaraming lungsod, sa pamamagitan ng kanilang hindi mabilang na hukbo, ang lahat ng ito ay labis na pinatibay alinsunod sa pamamaraan ng pagpapatibay ni Moroni; ang lahat ng ito ay nakapagbigay ng muog para sa mga Lamanita.

28 At ito ay nangyari na humayo sila sa mga hangganan ng lupain ng Masagana, itinatuboy ang mga Nephita sa harapan nila at pinapatay ang marami.

29 Subalit ito ay nangyari na hinarap sila ni Tiantum, na siyang pumatay kay Morianton at hinadlangan ang kanyang mga tao sa kanyang pagtakas.

30 At ito ay nangyari na hinadlangan din niya si Amalikeo, habang siya ay humahayo kasama ang kanyang napakalaking hukbo upang maangkin niya ang lupaing Masagana, at ang lupain din sa kahilagaan.

31 Subalit dinggin, siya ay nagdanas ng kabiguan dahil sa pagtataboy na ginawa ni Tiantum at ng kanyang mga tauhan, sapagkat sila ay mahuhusay na mandirigma; sapagkat bawat tauhan ni Tiantum ay nakahihigit sa mga Lamanita sa kanilang lakas at sa kanilang kasanayan sa digmaan, kung kaya nga't sila ay nagtamo ng kalamangan sa mga Lamanita.

32 At ito ay nangyari na kanilang niligalig sila, hanggang sa kanilang pinagpapatay sila maging hanggang sa magdilim. At ito ay nangyari na itinayo ni Tiantum at ng kanyang mga tauhan ang kanilang mga tolda sa mga hangganan ng lupain ng Masagana; at itinayo ni Amalikeo ang kanyang mga tolda sa mga hangganan sa may baybay ng dalampasigan, at sa gayong pamamaraan sila naitaboy.

33 At ito ay nangyari na nang sumapit ang gabi, si Tiantum at ang kanyang tagapagsilbi ay palihim na umalis nang gumabi, at nagtungo sa kuta ni Amalikeo; at dinggin, sila ay nadaig ng antok dahil sa kanilang labis na pagkapagod, na sanhi ng mga gawain at init ng araw.

Ug sa ingon niana mipadayon siya, nanag-iya sa daghang siyudad, ang siyudad sa Nephihah, ug ang siyudad sa Lehi, ug ang siyudad sa Morianton, ug ang siyudad sa Omner, ug ang siyudad sa Gid, ug ang siyudad sa Mulek, tanan diin nahimutang sa silangan nga bahin sa mga utlanan sa baybayon.

Ug sa ingon niana ang mga Lamanita nakapanag-iya, pinaagi sa kamaliputon ni Amalickiah, og daghan kaayong siyudad, pinaagi sa ilang dili maihap nga mga panon, ang tanan gilig-on pag-ayo sunod sa pamaagi sa mga kuta ni Moroni; diin ang tanan nakahatag og lig-on nga panalipod sa mga Lamanita.

Ug nahitabo nga mimartsa sila paingon sa mga utlanan sa yuta sa Bountiful, miabog sa mga Nephita gikan sa ilang atubangan ug nakapatay og daghan.

Apan nahitabo nga gisugat sila ni Teancum, kinsa mipatay kang Morianton ug misanta sa iyang katawhan sa iyang paglayas.

Ug nahitabo nga misanta usab siya ni Amalickiah, samtang nagmartsa siya uban sa iyang dili maihap nga kasundalohan aron iyang mapanag-iya ang yuta sa Bountiful, ug usab ang yuta sa amihanan.

Apan tan-awa nakasugat siya og kapakyasan nga gipasibog pinaagi ni Teancum ug sa iyang mga tawo, kay sila mga batid nga manggugubat; kay ang matag tawo ni Teancum milabaw sa mga Lamanita sa kusog ug sa kahanas sa gubat, hangtod nga nakabintaha sila sa mga Lamanita.

Ug nahitabo nga sila miataki kanila, hangtod nga sila mipatay kanila gani hangtod sa pagkangitngit. Ug nahitabo nga si Teancum ug ang iyang mga tawo mipabarog sa ilang mga tolda sa mga utlanan sa yuta sa Mabungahon; ug si Amalickiah mipabarog sa iyang mga tolda dapit sa mga utlanan sa baybayon buyon sa dagat, ug subay niini nga pamaagi sila giabog.

Ug nahitabo nga sa pag-abot sa kagabhion, si Teancum ug ang iyang sulugoon migawas sa hilom ug milakaw sa gabii, ug miadto sa kampo ni Amalickiah; ug tan-awa, ang katulogon mibuntog kanila tungod sa ilang tumang kakapoy, diin ang hinungdan mao ang mga kahago ug kainit sa adlaw.

And thus he went on, taking possession of many cities, the city of Nephihah, and the city of Lehi, and the city of Morianton, and the city of Omner, and the city of Gid, and the city of Mulek, all of which were on the east borders by the seashore.

And thus had the Lamanites obtained, by the cunning of Amalickiah, so many cities, by their numberless hosts, all of which were strongly fortified after the manner of the fortifications of Moroni; all of which afforded strongholds for the Lamanites.

And it came to pass that they marched to the borders of the land Bountiful, driving the Nephites before them and slaying many.

But it came to pass that they were met by Teancum, who had slain Morianton and had headed his people in his flight.

And it came to pass that he headed Amalickiah also, as he was marching forth with his numerous army that he might take possession of the land Bountiful, and also the land northward.

But behold he met with a disappointment by being repulsed by Teancum and his men, for they were great warriors; for every man of Teancum did exceed the Lamanites in their strength and in their skill of war, insomuch that they did gain advantage over the Lamanites.

And it came to pass that they did harass them, insomuch that they did slay them even until it was dark. And it came to pass that Teancum and his men did pitch their tents in the borders of the land Bountiful; and Amalickiah did pitch his tents in the borders on the beach by the seashore, and after this manner were they driven.

And it came to pass that when the night had come, Teancum and his servant stole forth and went out by night, and went into the camp of Amalickiah; and behold, sleep had overpowered them because of their much fatigue, which was caused by the labors and heat of the day.

- 34 At ito ay nangyari na palihim na nagtungo si Tiantum sa tolda ng hari, at tinuhog ng sibat ang kanyang puso; at madali niyang napatay ang hari kung kaya't hindi niya nagising ang kanyang mga tagapagsilbi.
- 35 At siya ay muling bumalik nang palihim sa kanyang sariling kuta, at dinggin, ang kanyang mga tauhan ay natutulog, at kanyang ginising sila at sinabi sa kanila ang lahat ng bagay na kanyang ginawa.
- 36 At iniutos niyang maghanda ang kanyang mga hukbo, at baka ang mga Lamanita ay magising at salakayin sila.
- 37 At sa gayon nagtapos ang ikadalawampu't limang taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi; at sa gayon nagtapos ang mga araw ni Amalikeo.
- Ug nahitabo nga si Teancum misulod sa hilom ngadto sa tolda sa hari, ug giduslak sa mubo nga bangkaw ang iyang kasingkasing; ug mao ang hinungdan sa kamatayon sa hari dihaduha nga siya wala makapukaw sa iyang mga sulugoon.
- Ug mipauli siya sa hilom balik sa iyang kaugalingon nga kampo, ug tan-awa, ang iyang mga tawo nangatulog, ug siya mipukaw kanila ug misulti kanila sa tanang butang nga iyang gibuhat.
- Ug mimando siya nga ang iyang mga kasundalohan kinahanglan mangandam, basin og ang mga Lamanita makamata ug mosulong kanila.
- Ug sa ingon niana natapos ang ikakawhaan ug lima nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi; ug sa ingon niana natapos ang mga adlaw ni Amalickiah.
- And it came to pass that Teancum stole privily into the tent of the king, and put a javelin to his heart; and he did cause the death of the king immediately that he did not awake his servants.
- And he returned again privily to his own camp, and behold, his men were asleep, and he awoke them and told them all the things that he had done.
- And he caused that his armies should stand in readiness, lest the Lamanites had awakened and should come upon them.
- And thus endeth the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus endeth the days of Amalickiah.

Alma 52

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na sa ikadalawampu't anim na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi, dinggin, nang magising ang mga Lamanita sa unang umaga ng unang buwan, dinggin, natagpuan nilang patay na si Amalikeo sa kanyang sariling tolda; at nakita rin nilang nakahanda na si Tiankum na makipaglaban sa kanila sa araw na yaon.
- 2 At ngayon, nang makita ito ng mga Lamanita, sila ay natakot; at tinalikdan nila ang kanilang balak na paghayo sa lupaing kahalagaan, at umurong ang kanilang buong hukbo patungo sa lungsod ng Mulek, at naghangad ng kaligtasan sa kanilang mga muog.
- 3 At ito ay nangyari na hinirang ang kapatid ni Amalikeo na maging hari ng mga tao; at ang kanyang pangalan ay Amoron; sa gayon si haring Amoron, ang kapatid ni haring Amalikeo, ay hinirang na maging hari bilang kanyang kahalili.
- 4 At ito ay nangyari na iniutos niyang pangalagaan ng kanyang mga tao ang mga lungsod na yaon, na nasakop nila sa pamamagitan ng pagpapadanak ng dugo; sapagkat wala silang nasakop na anumang lungsod maliban sa sila ay nagpadanak ng maraming dugo.
- 5 At ngayon, nakita ni Tiankum na ang mga Lamanita ay nanindigang pangalagaan ang mga lungsod na yaon na kanilang nasakop, at ang mga yaong bahagi ng lupaing na kanilang naangkin; at nakikita rin ang kalakihan ng kanilang bilang, inisip ni Tiankum na hindi nila nararapat subukang salakayin sila sa kanilang mga muog.
- 6 Subalit pinanatili niya ang kanyang mga tauhan sa paligid, na tila bagang naghahanda para sa pakikidigma; oo, at tunay na siya ay naghahandang ipagtanggol ang kanyang sarili laban sa kanila, sa pamamagitan ng paggawa ng mga muog sa paligid at paghahanda ng mga lugar na makukublihan.
- 7 At ito ay nangyari na nagpatuloy siya sa gayong paghahanda para sa digmaan hanggang sa si Moroni ay nagpadala ng malaking bilang ng mga tauhan upang palakas ang kanyang hukbo.

Alma 52

Ug karon, nahitabo nga sa ikakawhaan ug unom nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi, tan-awa, sa dihang ang mga Lamanita nahigmata sa unang buntag sa unang bulan, tan-awa, nakita nila si Amalickiah nga patay na diha sa iyang kaugalingon nga tolda; ug nakita usab nila nga si Teancum andam na sa pagpakiggubat kanila nianang adlaw.

Ug karon, sa dihang ang mga Lamanita nakakita niini nangahadlok sila; ug wala sila mopadayon sa ilang laraw nga momartsa ngadto sa yuta sa amilanan nga bahin, ug misibog uban sa tanan nilang kasundalohan ngadto sa siyudad sa Mulek, ug nanago sila didto sa ilang mga kuta.

Ug nahitabo nga ang igsoon nga lalaki ni Amalickiah natudlo nga hari sa katawhan; ug ang iyang ngalan mao si Ammoron; sa ingon niana si hari Ammoron, ang igsoon nga lalaki ni hari Amalickiah, mao ang napili nga momando puli kaniya.

Ug nahitabo nga mimando siya nga ang iyang katawhan kinahanglang manalipod niadtong mga siyudad nga ilang nakuha pinaagi sa pagpaagas sa dugo; kay wala sila makakuha og bisan hain nga mga siyudad gawas nga sila nakabsan og daghang dugo.

Ug karon, nakita ni Teancum nga ang mga Lamanita determinado nga manalipod niadtong mga siyudad nga ilang nakuha, ug niadtong mga bahin sa yuta nga ilang napanag-iya; ug usab nagtan-aw sa ilang hilabihan kadaghan, si Teancum nakahunahuna nga dili maayo nga mosulay siya sa pagsulong kanila sa ilang mga kuta.

Apan gipabilin niya ang mga tawo sa palibot, ingon og nangandam alang sa gubat; oo, ug sa pagkatinuod nangandam siya sa pagpanalipod sa iyang kaugalingon batok kanila, pinaagi sa pagtukod og mga paril sa palibot ug nangandam og mga dapit nga katagoan.

Ug nahitabo nga nagpadayon siya sa pagpangandam alang sa gubat hangtod nga mipadala si Moroni og daghang kalalakin-an aron sa paglig-on sa iyang kasundalohan.

Alma 52

And now, it came to pass in the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, behold, when the Lamanites awoke on the first morning of the first month, behold, they found Amalickiah was dead in his own tent; and they also saw that Teancum was ready to give them battle on that day.

And now, when the Lamanites saw this they were affrighted; and they abandoned their design in marching into the land northward, and retreated with all their army into the city of Mulek, and sought protection in their fortifications.

And it came to pass that the brother of Amalickiah was appointed king over the people; and his name was Ammoron; thus king Ammoron, the brother of king Amalickiah, was appointed to reign in his stead.

And it came to pass that he did command that his people should maintain those cities, which they had taken by the shedding of blood; for they had not taken any cities save they had lost much blood.

And now, Teancum saw that the Lamanites were determined to maintain those cities which they had taken, and those parts of the land which they had obtained possession of; and also seeing the enormity of their number, Teancum thought it was not expedient that he should attempt to attack them in their forts.

But he kept his men round about, as if making preparations for war; yea, and truly he was preparing to defend himself against them, by casting up walls round about and preparing places of resort.

And it came to pass that he kept thus preparing for war until Moroni had sent a large number of men to strengthen his army.

8 At si Moroni ay nagpadala rin ng mga utos sa kanya na nararapat niyang bantayan ang lahat ng bihag na nahulog sa kanyang mga kamay; sapagkat ang mga Lamanita ay nakakuha ng maraming bihag, na nararapat na bantayan niya ang lahat ng bihag na mga Lamanita bilang pantubos sa mga yaong nadakip ng mga Lamanita.

9 At siya ay nagpadala rin ng mga utos sa kanya na nararapat niyang patibayin ang lupaing Masagana, at pangalagaan ang makitid na daanan na patungo sa lupaing kahilagaan, na baka makuha ng mga Lamanita ang dakong yaon at magkaroon ng lakas na ligaligin sila sa lahat ng panig.

10 At si Moroni ay nagpasabi rin sa kanya, hinihiling sa kanya na maging matapat siya sa pangangalaga sa bahaging yaon ng lupain, at gamitin niya ang bawat pagkakataon na bagabagin ang mga Lamanita sa bahaging yaon, sa abot ng kanyang makakaya, na baka sakaling muli niyang makuha sa pamamagitan ng pakana o sa iba pang paraan ang mga yaong lungsod na nakuha mula sa kanilang mga kamay; at na patibayin at palakasin din niya ang mga lungsod sa paligid, na hindi nahulog sa mga kamay ng mga Lamanita.

11 At sinabi rin niya sa kanya, magtutungo ako sa iyo, subalit dinggin, sinalakay kami ng mga Lamanita sa mga hangganan ng lupain sa may kanlurang dagat; at dinggin, lalabanan ko sila, kaya ng hindi ako makatutungo sa iyo.

12 Ngayon, ang hari (si Amoron) ay lumisan sa lupain ng Zarahemla, at ipinaalam sa reyna ang hinggil sa pagkamatay ng kanyang kapatid, at nangalap ng malaking bilang ng mga tauhan, at humayo laban sa mga Nephita sa mga hangganan sa may kanlurang dagat.

13 At sa gayon niya inisikap na ligaligin ang mga Nephita, at mailayo ang ilang bahagi ng kanilang mga hukbo sa bahaging yaon ng lupain, habang inutusan niya ang mga yaong kanyang iniwanan na angkinin ang mga lungsod na kanyang nasakop, na ligaligin din nila ang mga Nephita sa mga hangganan ng silangang dagat, at angkinin ang kanilang mga lupain hangga't makakaya nila, alinsunod sa lakas ng kanilang mga hukbo.

Ug si Moroni mipadala usab og mga mando ngadto kaniya nga kinahanglan ipabilin niya ang tanang binilanggo nga nahulog sa iyang mga kamot; kay sama nga ang mga Lamanita nakakuha og daghang binilanggo, nga kinahanglan nga iyang ipabilin ang tanang binilanggo nga mga Lamanita isip lukat alang niadtong nadakpan sa mga Lamanita.

Ug mipadala usab siya og mga mando ngadto kaniya nga kinahanglan lig-onon niya ang yuta sa Bountiful, ug mopanalipod sa pig-ot nga agianan nga nagpaingon sa yuta sa amihanan nga bahin, basin pa unya og makuha sa mga Lamanita kana nga dapit ug makaangkon og gahom sa pagsamok kanila sa matag dapit.

Ug si Moroni mipadala usab kaniya og mensahe, nagtinguha nga siya magmatinud-anon sa pagpanalipod nianang bahin sa yuta, ug nga magtinguha sa tanang kahigayonan sa pagkastigo sa mga Lamanita niana nga bahin, kutob sa mahimo sa iyang gahom, aron mabawi niya pag-usab pinaagi sa taktika o sa ubang lahi nga pamaagi kadtong mga siyudad nga nakuha gikan sa ilang mga kamot; ug nga lig-onon ug panalipdan niya ang mga siyudad sa palibot, nga wala mahulog sa mga kamot sa mga Lamanita.

Ug miingon usab siya ngadto kaniya, moanha ako kanimo, apan tan-awa, ang mga Lamanita misulong kanamo sulod sa mga utlanan sa yuta duol sa kasadpan nga dagat; ug tan-awa, makig-away ako batok kanila, busa dili pa ako makaanha kanimo.

Karon, ang hari (si Amoron) mibiya gikan sa yuta sa Zarahemla, ug mipahibalo sa rayna mahitungod sa kamatayon sa iyang igsoon nga lalaki, ug mipundok og daghang kalalakin-an, ug mimartsa batok sa mga Nephita diha sa mga utlanan sa may kasadpan nga dagat.

Ug sa ingon niana naningkamot siya sa pagsamok sa mga Nephita, ug sa pagpaatras sa usa ka bahin sa ilang kasundalohan niana nga bahin sa yuta, samtang mimando siya niadtong kinsa iyang gibilin nga manag-iya sa mga siyudad nga iyang nakuha, nga sila usab mosamok sa mga Nephita duol sa mga utlanan dapit sa silangan nga dagat, ug kinahanglan manag-iya sa ilang mga yuta kutob sa mahimo sa ilang gahom, sumala sa gahom sa ilang kasundalohan.

And Moroni also sent orders unto him that he should retain all the prisoners who fell into his hands; for as the Lamanites had taken many prisoners, that he should retain all the prisoners of the Lamanites as a ransom for those whom the Lamanites had taken.

And he also sent orders unto him that he should fortify the land Bountiful, and secure the narrow pass which led into the land northward, lest the Lamanites should obtain that point and should have power to harass them on every side.

And Moroni also sent unto him, desiring him that he would be faithful in maintaining that quarter of the land, and that he would seek every opportunity to scourge the Lamanites in that quarter, as much as was in his power, that perhaps he might take again by stratagem or some other way those cities which had been taken out of their hands; and that he also would fortify and strengthen the cities round about, which had not fallen into the hands of the Lamanites.

And he also said unto him, I would come unto you, but behold, the Lamanites are upon us in the borders of the land by the west sea; and behold, I go against them, therefore I cannot come unto you.

Now, the king (Ammoron) had departed out of the land of Zarahemla, and had made known unto the queen concerning the death of his brother, and had gathered together a large number of men, and had marched forth against the Nephites on the borders by the west sea.

And thus he was endeavoring to harass the Nephites, and to draw away a part of their forces to that part of the land, while he had commanded those whom he had left to possess the cities which he had taken, that they should also harass the Nephites on the borders by the east sea, and should take possession of their lands as much as it was in their power, according to the power of their armies.

14 At sa gayon, nasa yaong mapapanganib na katayuan ang mga Nephita sa pagtatapos ng ikadalawampu't anim na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

15 Subalit dinggin, ito ay nangyari na sa ikadalawampu't pitong taon ng panunungkulan ng mga hukom, na si Tiankum, sa pag-utos ni Moroni—na nagtalaga ng mga hukbo upang ipagtanggol ang katimugan at ang kanlurang hangganan ng lupain, at sinimulan ang kanyang paghayo patungo sa lupaing Masagana, upang matulungan niya si Tiankum kasama ang kanyang mga tauhan sa pagbawi ng mga lungsod na nawala sa kanila—

16 At ito ay nangyari na nakatanggap si Tiankum ng mga utos na salakayin ang lungsod ng Mulek, at bawiin ito kung maaari.

17 At ito ay nangyari na gumawa si Tiankum ng mga paghahanda upang sumalakay sa lungsod ng Mulek, at humayong kasama ang kanyang hukbo laban sa mga Lamanita; subalit nakita niya na hindi nila maaaring magapi sila habang sila ay nasa kanilang mga muog; kaya nga tinalikdan niya ang kanyang balak at muling bumalik sa lungsod ng Masagana, upang hintayin ang pagdating ni Moroni, nang siya ay makatanggap ng lakas sa kanyang hukbo.

18 At ito ay nangyari na dumating si Moroni na kasama ang kanyang hukbo sa lupain ng Masagana, sa pagtatapos ng ikadalawampu't pitong taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

19 At sa pagsisimula ng ikadalawampu't walong taon, sina Moroni at Tiankum, at marami sa mga punong kapitan ay nagkaroon ng pulong ng digmaan—kung ano ang kanilang nararapat gawin upang mapalabas nila ang mga Lamanita upang makidigma laban sa kanila; o malinlang nila sila sa anumang paraan na lumabas sa kanilang mga muog, upang sila ay makakuha ng kalamangan sa kanila at muling makuha ang lungsod ng Mulek.

Ug sa ingon niana ang mga Nephita nahimutang nianang makuyaw nga mga kahimtang sa kataposan sa ikakawhaan ug unom nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi.

Apan tan-awa, nahitabo nga sa ikakawhaan ug pito nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom, nga si Teancum, pinaagi sa mando ni Moroni—kinsa nakapundok og kasundalohan sa pagpanalipod sa habagatan ug sa kasadpang mga utlanan sa yuta, ug nakasugod sa iyang pagmartsa paingon sa yuta sa Mabungahon, aron matabangan niya si Teancum uban sa iyang mga tawo sa pagbawi sa mga siyudad nga nawala kanila—

Ug nahitabo nga si Teancum nakadawat og mga mando sa pagsulong sa siyudad sa Mulek, ug sa pagbawi niini kon mahimo.

Ug nahitabo nga si Teancum mihimo og mga pagpangandam sa pag-atake sa siyudad sa Mulek, ug mimartsa uban sa iyang kasundalohan batok sa mga Lamanita; apan nakita niya nga imposible nga iyang mabuntog sila samtang sila anaa sa ilang mga kuta; busa wala siya mopadayon sa iyang mga laraw ug mibalik pag-usab ngadto sa siyudad sa Mabunahon, aron maghulat sa pag-abot ni Moroni, aron makadawat siya og kusog sa iyang kasundalohan.

Ug nahitabo nga si Moroni miabot uban sa iyang kasundalohan sa yuta sa Mabungahon, sa ulahing bahin sa ikakawhaan ug pito nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi.

Ug sa pagsugod sa ikakawhaan ug walo nga tuig, si Moroni ug si Teancum ug daghan sa mga labaw nga kapitan nagpatawag og usa ka katigoman sa gubat—unsa ang ilang buhaton aron ang mga Lamanita manggawas batok kanila sa pakiggubat; o nga sila sa laing mga paagi moulog-ulog kanila aron manggawas gikan sa ilang mga kuta, aron sila makabintaha kanila ug mabawi pag-usab ang siyudad sa Mulek.

And thus were the Nephites in those dangerous circumstances in the ending of the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

But behold, it came to pass in the twenty and seventh year of the reign of the judges, that Teancum, by the command of Moroni—who had established armies to protect the south and the west borders of the land, and had begun his march towards the land Bountiful, that he might assist Teancum with his men in retaking the cities which they had lost—

And it came to pass that Teancum had received orders to make an attack upon the city of Mulek, and retake it if it were possible.

And it came to pass that Teancum made preparations to make an attack upon the city of Mulek, and march forth with his army against the Lamanites; but he saw that it was impossible that he could overpower them while they were in their fortifications; therefore he abandoned his designs and returned again to the city Bountiful, to wait for the coming of Moroni, that he might receive strength to his army.

And it came to pass that Moroni did arrive with his army at the land of Bountiful, in the latter end of the twenty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And in the commencement of the twenty and eighth year, Moroni and Teancum and many of the chief captains held a council of war—what they should do to cause the Lamanites to come out against them to battle; or that they might by some means flatter them out of their strongholds, that they might gain advantage over them and take again the city of Mulek.

20 At ito ay nangyari na nagsugo sila ng mga mensahero sa hukbo ng mga Lamanita na nagtatanggol sa lungsod ng Mulek, sa kanilang pinuno, na nagngangalang Jacob, hinihiling sa kanya na siya ay lumabas na kasama ang kanyang mga hukbo upang harapin sila sa kapatagan na nasa pagitan ng dalawang lungsod. Subalit dinggin, si Jacob, na isang Zoramita, ay tumangging lumabas na kasama ang kanyang hukbo upang harapin sila sa kapatagan.

21 At ito ay nangyari na si Moroni, na nawalan ng pag-asang makaharap sila sa isang patas na labanan, kaya nga, siya ay bumuo ng isang plano upang malinlang niyang lumabas ang mga Lamanita sa kanilang mga muog.

22 Samakatwid, inutusan niya si Tiankum na magsama ng maliit na bilang ng mga tauhan at humayo sa malapit sa dalampasigan; at si Moroni at ang kanyang hukbo, sa gabi, ay humayo sa ilang, sa kanluran ng lungsod ng Mulek; at sa gayon, sa kinabukasan, nang matuklasan ng mga bantay ng mga Lamanita sina Tiankum, sila ay nagsitakbo at sinabi ito kay Jacob, na kanilang pinuno.

23 At ito ay nangyari na humayo ang mga hukbo ng mga Lamanita laban kina Tiankum, inaakalang sa pamamagitan ng kanilang bilang ay magagapi sina Tiankum dahil sa kaliitan ng kanyang bilang. At nang makita ni Tiankum ang mga hukbo ng mga Lamanita na sumasalakay laban sa kanya, siya ay nagsimulang umurong pababa sa may dalampasigan, pahilaga.

24 At ito ay nangyari na nang makita ng mga Lamanita na nagsimula siyang tumakas, lumakas ang kanilang loob at tinugis sila nang matulin. At habang inilalayo nina Tiankum ang mga Lamanita na tumutugis sa kanila nang walang saysay, dinggin, iniutos ni Moroni na isang bahagi ng kanyang hukbo na kasama niya ang humayo patungo sa lungsod, at angkinin ito.

25 At gayon ang ginawa nila, at pinatay ang lahat ng yaong naiwan upang ipagtanggol ang lungsod, oo, lahat ng yaong tumangging isuko ang kanilang mga sandata ng digmaan.

26 At sa gayon nakuha ni Moroni ang pag-aari ng lungsod ng Mulek sa pamamagitan ng isang bahagi ng kanyang hukbo, samantalang siya ay humayong kasama ang nalalabi upang harapin ang mga Lamanita sa kanilang pagbalik mula sa pagtugis kina Tiankum.

Ug nahitabo nga mipadala sila og mga embahada ngadto sa kasundalohan sa mga Lamanita, nga nanalipod sa siyudad sa Mulek, ngadto sa ilang pangulo, kansang ngalan mao si Jacob, nagtinguha kaniya nga siya mogawas uban sa iyang kasundalohan aron makigsangka kanila sa mga kapatagan taliwala sa duha ka siyudad. Apan tan-awa, si Jacob, kinsa usa ka Zoramita, dili mogawas uban sa iyang kasundalohan aron makigsangka kanila sa mga kapatagan.

Ug nahitabo nga si Moroni, kay wala na maglaom nga makigsangka kanila sa patas nga dapit, busa, mihimo siya og plano nga iyang pan-an ang mga Lamanita aron manggawas sa ilang mga kuta.

Busa gisugo niya si Teancum nga magdala og gamay nga pundok sa mga tawo ug momartsa duol sa baybayon; ug si Moroni ug ang iyang kasundalohan, sa pagkagabii, momartsa sa kamingawan, sa kasadpan sa siyudad sa Mulek; ug sa ingon niana, sa pagkaugma, sa dihang ang mga magbalantay sa mga Lamanita nakakita kang Teancum, nanagan sila ug gisulti kini ngadto kang Jacob nga ilang pangulo.

Ug nahitabo nga ang kasundalohan sa mga Lamanita mimartsa batok kang Teancum, nagdahom nga tungod sa ilang gidaghanon mabuntog si Teancum tungod sa kagamay sa ilang pundok. Ug sa pagkakita ni Teancum sa kasundalohan sa mga Lamanita nga nanggawas batok kaniya misugod siya sa pagsibog ubos sa may baybayon, sa amihanan nga bahin.

Ug nahitabo nga sa dihang ang mga Lamanita nakakita nga misugod siya sa paglayas, nangisog sila ug migukod kanila sa tumang kapintas. Ug samtang gipalayo ni Teancum ang mga Lamanita nga kawang nga migukod kanila, tan-awa, mimando si Moroni nga usa ka bahin sa iyang kasundalohan nga uban kaniya momartsa paingon sa siyudad, ug manag-iya niini.

Ug sa ingon niana sila nakahimo, ug mipatay sa tanan nga nahibilin sa pagpanalipod sa siyudad, oo, sa tanan nga dili motugyan sa ilang mga hinagiban sa gubat.

Ug sa ingon niana napanag-iya ni Moroni ang siyudad sa Mulek uban sa usa ka bahin sa iyang kasundalohan, samtang mimartsa siya uban sa nahibilin sa pagsugat sa mga Lamanita sa ilang pagbalik gikan sa paggukod ni Teancum.

And it came to pass they sent embassies to the army of the Lamanites, which protected the city of Mulek, to their leader, whose name was Jacob, desiring him that he would come out with his armies to meet them upon the plains between the two cities. But behold, Jacob, who was a Zoramite, would not come out with his army to meet them upon the plains.

And it came to pass that Moroni, having no hopes of meeting them upon fair grounds, therefore, he resolved upon a plan that he might decoy the Lamanites out of their strongholds.

Therefore he caused that Teancum should take a small number of men and march down near the seashore; and Moroni and his army, by night, marched in the wilderness, on the west of the city Mulek; and thus, on the morrow, when the guards of the Lamanites had discovered Teancum, they ran and told it unto Jacob, their leader.

And it came to pass that the armies of the Lamanites did march forth against Teancum, supposing by their numbers to overpower Teancum because of the smallness of his numbers. And as Teancum saw the armies of the Lamanites coming out against him he began to retreat down by the seashore, northward.

And it came to pass that when the Lamanites saw that he began to flee, they took courage and pursued them with vigor. And while Teancum was thus leading away the Lamanites who were pursuing them in vain, behold, Moroni commanded that a part of his army who were with him should march forth into the city, and take possession of it.

And thus they did, and slew all those who had been left to protect the city, yea, all those who would not yield up their weapons of war.

And thus Moroni had obtained possession of the city Mulek with a part of his army, while he marched with the remainder to meet the Lamanites when they should return from the pursuit of Teancum.

- 27 At ito ay nangyari na tinugis ng mga Lamanita sina Tiantum hanggang sa makarating sila sa malapit sa lungsod ng Masagana, at pagkatapos, sila ay hinarap nina Lehi at ng isang maliit na hukbo, na iniwan upang ipagtanggol ang lungsod ng Masagana.
- 28 At ngayon, dinggin, nang mamasdan ng mga punong kapitan ng mga Lamanita si Lehi at ang kanyang hukbo na sumasalakay sa kanila, sila ay nagsitakas sa labis na pagkalito, na baka hindi nila marating ang lungsod ng Mulek bago sila maabutan nina Lehi; sapagkat sila ay napagod dahil sa kanilang paghayo, at ang mga tauhan ni Lehi ay hindi pagod.
- 29 Ngayon, hindi nalalaman ng mga Lamanita na si Moroni ay nasa likuran nila kasama ang kanyang hukbo; at ang kinatatakutan lamang nila ay si Lehi at ang kanyang mga tauhan.
- 30 Ngayon, hindi nais nina Lehi na sila ay maabutan hanggang sa makaharap nila si Moroni at ang kanyang hukbo.
- 31 At ito ay nangyari na bago pa nakaatras nang malayo ang mga Lamanita, sila ay napaligiran ng mga Nephita, ng mga tauhan ni Moroni sa isang panig, at ng mga tauhan ni Lehi sa kabila, lahat sila ay hindi pagod, at puno ng lakas; subalit ang mga Lamanita ay pagod dahil sa kanilang mahabang paghayo.
- 32 At inutusan ni Moroni ang kanyang mga tauhan na salakayin sila hanggang sa isuko nila ang kanilang mga sandata ng digmaan.
- 33 At ito ay nangyari na si Jacob, na kanilang pinuno, na isa ring Zoramita, at may hindi malupig na espiritu, pinamunuan niya ang mga Lamanita na makidigma sa masidhing galit laban kina Moroni.
- 34 Sina Moroni ay nasa kanilang daraanan, kaya nga nanindigan si Jacob na patayin sila at piliting pasukin ang lungsod ng Mulek. Subalit dinggin, si Moroni at ang kanyang mga tauhan ay higit na malalakas; kaya nga hindi nila binigyang-daan ang mga Lamanita.
- 35 At ito ay nangyari na lumaban sila sa magkabilang panig sa masidhing galit; at marami ang napatay sa magkabilang panig; oo, at si Moroni ay nasugatan at si Jacob ay napatay.
- Ug nahitabo nga ang mga Lamanita migukod ni Teancum hangtod miabot sila duol sa siyudad sa Mabungahon, ug gisugat sila ni Lehi ug sa diyotay nga kasundalohan, nga gibilin aron manalipod sa siyudad sa Mabungahon.
- Ug karon tan-awa, sa dihang ang labaw nga mga kapitan sa mga Lamanita nakakita ni Lehi uban sa iyang kasundalohan nga misulong batok kanila, misibog sila sa hilabihan nga kalibog, basin pa unya og dili sila makaabot sa siyudad sa Mulek sa dili pa si Lehi makaapas kanila; kay sila luya na tungod sa ilang pagmartsa, samtang ang mga tawo ni Lehi mga abtik pa.
- Karon ang mga Lamanita wala masayod nga si Moroni anaa sa ilang luyo uban sa iyang kasundalohan; ug ang tanan nga ilang gikahadlok mao si Lehi ug ang iyang mga tawo.
- Karon si Lehi wala magtinguha nga makaapas kanila hangtod nga ilang masugatan si Moroni ug sa iyang kasundalohan.
- Ug nahitabo nga sa wala pa makasibog og layo ang mga Lamanita naliyokan na sila sa mga Nephita, sa mga tawo ni Moroni sa usa ka bahin, ug sa mga tawo ni Lehi sa lain, ang tanan kinsa mga abtik ug puno sa kusog; apan ang mga Lamanita mga luya na tungod sa ilang taas nga pagmartsa.
- Ug mimando si Moroni sa iyang mga tawo nga moataki kanila hangtod nga itugyan nila ang ilang mga hinagiban sa gubat.
- Ug nahitabo nga si Jacob, nga mao ang ilang pangulo, nga usa usab ka Zoramita, ug adunay dili mabuntog nga espiritu, siya ang nangulo sa mga Lamanita sa pagpakiggubat sa tumang kabangis batok ni Moroni.
- Si Moroni kay anaa sa ilang agianan, busa si Jacob hugot nga nagtinguha nga mopatay kanila ug moagi padulong sa siyudad sa Mulek. Apan tan-awa, si Moroni ug ang iyang mga tawo mas gamhanan pa; busa sila wala mohatag og agianan sa mga Lamanita.
- Ug nahitabo nga nag-away sila sa tumang kabangis; ug dihay daghan nga namatay sa duha ka pundok; oo, ug si Moroni nasamdan ug si Jacob namatay.
- And it came to pass that the Lamanites did pursue Teancum until they came near the city Bountiful, and then they were met by Lehi and a small army, which had been left to protect the city Bountiful.
- And now behold, when the chief captains of the Lamanites had beheld Lehi with his army coming against them, they fled in much confusion, lest perhaps they should not obtain the city Mulek before Lehi should overtake them; for they were wearied because of their march, and the men of Lehi were fresh.
- Now the Lamanites did not know that Moroni had been in their rear with his army; and all they feared was Lehi and his men.
- Now Lehi was not desirous to overtake them till they should meet Moroni and his army.
- And it came to pass that before the Lamanites had retreated far they were surrounded by the Nephites, by the men of Moroni on one hand, and the men of Lehi on the other, all of whom were fresh and full of strength; but the Lamanites were wearied because of their long march.
- And Moroni commanded his men that they should fall upon them until they had given up their weapons of war.
- And it came to pass that Jacob, being their leader, being also a Zoramite, and having an unconquerable spirit, he led the Lamanites forth to battle with exceeding fury against Moroni.
- Moroni being in their course of march, therefore Jacob was determined to slay them and cut his way through to the city of Mulek. But behold, Moroni and his men were more powerful; therefore they did not give way before the Lamanites.
- And it came to pass that they fought on both hands with exceeding fury; and there were many slain on both sides; yea, and Moroni was wounded and Jacob was killed.

36 At si Lehi ay sumugod sa kanilang likuran sa masidhing galit kasama ang kanyang malalakas na tauhan, kung kaya't ang mga Lamanita sa likuran ay isinuko ang kanilang mga sandata ng digmaan; at ang nalalabi sa kanila, na labis na nalito, ay hindi malaman kung saan tutungo o hahataw.

37 Ngayon, si Moroni na nakikita ang kanilang pagkalito, sinabi niya sa kanila: Kung dadalhin ninyo ang inyong mga sandata ng digmaan at isusuko ang mga ito, dinggin, ititigil namin ang pagpapadanak ng inyong dugo.

38 At ito ay nangyari na nang marinig ng mga Lamanita ang mga salitang ito, ang kanilang mga punong kapitan, lahat ng yaong hindi napatay, ay lumapit at inihagis ang kanilang mga sandata ng digmaan sa paanan ni Moroni, at inutusan din ang kanilang mga tauhan na gayundin ang kanilang gawin.

39 Subalit dinggin, marami ang tumanggi; at ang mga yaong tumangging isuko ang kanilang mga espada ay dinakip at iginapos, at ang kanilang mga sandata ng digmaan ay kinuha mula sa kanila, at napilitan silang humayo kasama ng kanilang mga kapatid patungo sa lupaing Masagana.

40 Ngayon, ang bilang ng mga bihag na nadakip ay nahigitan pa ang bilang ng mga yaong napatay, oo, higit pa sa yaong mga napatay sa magkabilang panig.

Ug si Lehi midasmag sa ilang luyo sa tumang kabangis uban sa iyang kusgan nga mga tawo, nga ang mga Lamanita dapit sa luyo mitugyan sa ilang mga hinagiban sa gubat; ug ang nahibilin kanila, ingon nga naglibog kaayo, wala masayod kon molayas o mosukol ba.

Karon si Moroni nakakita sa ilang kalibog, miingon siya ngadto kanila: Kon kamo modala sa inyong mga hinagiban sa gubat ug motugyan niini, tan-awa kami mohunong sa pagpaagas sa inyong dugo.

Ug nahitabo nga sa dihang nakabati ang mga Lamanita niini nga mga pulong, ang ilang labaw nga mga kapitan, kadtong tanan nga wala mamatay, miduol ug milabay sa ilang mga hinagiban sa gubat sa tiilan ni Moroni, ug mimando usab sa ilang mga tawo nga mobuhat sa ingon.

Apan tan-awa, dihay daghan nga nagdumili; ug kadtong kinsa dili motugyan sa ilang mga espada gidakop ug gigapos, ug ang ilang mga hinagiban sa gubat gikuha gikan kanila, ug gipugos sila sa pagmartsa uban sa ilang mga kaiguonon ngadto sa yuta sa Mabungahon.

Ug karon ang gidaghanon sa binilanggo nga nadakpan milabaw pa kay sa gidaghanon sa namatay, oo, labaw pa niadtong nangamatay sa isigka-pundok.

And Lehi pressed upon their rear with such fury with his strong men, that the Lamanites in the rear delivered up their weapons of war; and the remainder of them, being much confused, knew not whither to go or to strike.

Now Moroni seeing their confusion, he said unto them: If ye will bring forth your weapons of war and deliver them up, behold we will forbear shedding your blood.

And it came to pass that when the Lamanites had heard these words, their chief captains, all those who were not slain, came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and also commanded their men that they should do the same.

But behold, there were many that would not; and those who would not deliver up their swords were taken and bound, and their weapons of war were taken from them, and they were compelled to march with their brethren forth into the land Bountiful.

And now the number of prisoners who were taken exceeded more than the number of those who had been slain, yea, more than those who had been slain on both sides.

Alma 53

- 1 At ito ay nangyari na nagtalaga sila ng mga bantay sa mga bihag na mga Lamanita, at pinilit silang humayo at ilibing ang kanilang mga patay, oo, at ang mga patay rin ng mga Nephita na nasawi; at si Moroni ay nagtalaga ng mga tauhan upang bantayan sila habang ginagawa nila ang kanilang mga gawain.
- 2 At si Moroni ay nagtungo sa lungsod ng Mulek na kasama si Lehi, at kinuha ang pamumuno ng lungsod at ibinigay ito kay Lehi. Ngayon, dinggin, ang Lehi na ito ay isang lalaking nakasama ni Moroni sa malaking bahagi ng lahat ng kanyang pakikidigma; at siya ay isang lalaking natutulad kay Moroni, at sila ay nagagalak sa kaligtasan ng bawat isa; oo, minamahal nila ang isa't isa, at minamahal din ng lahat ng tao ni Nephi.
- 3 At ito ay nangyari na matapos mailibing ng mga Lamanita ang kanilang mga patay at ang mga patay rin ng mga Nephita, pinahayo sila pabalik sa lupaing Masagana; at si Tiankum, sa mga utos ni Moroni, ay nag-utos na magsimula sila sa paghuhukay ng mga bambang sa paligid ng lupain, o ng lungsod, ng Masagana.
- 4 At iniutos niya na magtayo sila ng muog na kahoy sa pinakaloob na pampang ng bambang; at sila ay nagtambak ng lupa mula sa bambang sa muog na kahoy; at sa gayon nila pinakilos ang mga Lamanita hanggang sa mapaligiran nila ang lungsod ng Masagana ng matatag na muog na kahoy at lupa, nang napakataas.
- 5 At ang lungsod na ito ay naging napakatibay na muog mula noon; at sa lungsod na ito nila binantayan ang mga bihag na mga Lamanita; oo, maging sa loob ng muog na kanilang iniutos sa kanila na itayo sa pamamagitan ng kanilang sariling mga kamay. Ngayon, si Moroni ay napilitang utusan ang mga Lamanita na gumawa, dahil sa madali silang bantayan habang nasa kanilang gawain; at kailangan niya ang lahat ng kanyang lakas kapag siya ay sasalakay sa mga Lamanita.
- 6 At ito ay nangyari na sa gayon nagtamo si Moroni ng tagumpay sa isa sa pinakamalakas na mga hukbo ng mga Lamanita, at nakamtan ang pag-aari sa lungsod ng Mulek, na isa sa pinakamalakas na muog ng mga Lamanita sa lupain ng Nephi; at sa gayon nagtayo rin siya ng muog upang mabantayan ang kanyang mga bihag.

Alma 53

Ug nahitabo nga mibutang sila og mga magbalantay sa mga binilanggo nga mga Lamanita, ug mipugos kanila sa paglakaw ug paglubong sa ilang mga patay, oo, ug usab sa mga napatay nga mga Nephita; ug si Moroni mibutang og mga tawo nga mobantay kanila samtang naghimo sila sa ilang mga buluhaton.

Ug miadto si Moroni sa siyudad sa Mulek uban ni Lehi, ug nagmando sa siyudad ug mitugyan niini ngadto ni Lehi. Karon tan-awa, kini nga Lehi usa ka tawo nga kauban ni Moroni sa daghang bahin sa tanan niyang mga pakiggubat; ug siya usa ka tawo nga sama ni Moroni, ug nagmaya sila sa kaseguroan sa usag usa; oo, gihigugma nila ang usag usa, ug gihigugma usab sa tanang katawhan ni Nephi.

Ug nahitabo nga human malubong sa mga Lamanita ang ilang mga patay ug usab ang mga patay sa mga Nephita gipamartsa sila balik ngadto sa yuta sa Mabungahon; ug si Teancum, pinaagi sa mga mando ni Moroni, misugo nga kinahanglan sugdan nila ang trabaho sa pagkalot og kanal libot sa yuta, o sa siyudad sa Mabungahon.

Ug misugo siya nga sila kinahanglan motukod og usa ka koral nga mga troso sa sulod nga dapit sa kanal; ug sila milabay og yuta gikan sa kanal simpig sa koral nga mga troso; ug sa ingon niana misugo sila sa mga Lamanita sa pagtrabaho hangtod nga ilang nalibotan ang siyudad sa Mabungahon og lig-on nga paril sa mga troso ug mga yuta, nga taas kaayo.

Ug kini nga siyudad nahimong lig-on kaayo nga kuta human niini; ug dinhi niini nga siyudad gibantayan nila ang mga Lamanita nga binilanggo; oo, bisan sulod sa paril nga ilang gipatukod gamit ang ilang kaugalingong mga kamot. Karon si Moroni napugos sa pagpatrabaho sa mga Lamanita, tungod kay sayon ra ang pagbantay kanila samtang nagtrabaho sila; ug nagtinguha siya sa iyang tanang kasundalohan nga maandam kon siya mosulong sa mga Lamanita.

Ug nahitabo nga naangkon ni Moroni ang kadaogan sa usa sa labing gamhanan nga kasundalohan sa mga Lamanita, ug naangkon ang siyudad sa Mulek, nga mao ang usa sa labing lig-on nga kuta sa mga Lamanita sa yuta sa Nephi; ug sa ingon niana nagtukod usab siya og kuta aron magpabilin ang iyang mga binilanggo.

Alma 53

And it came to pass that they did set guards over the prisoners of the Lamanites, and did compel them to go forth and bury their dead, yea, and also the dead of the Nephites who were slain; and Moroni placed men over them to guard them while they should perform their labors.

And Moroni went to the city of Mulek with Lehi, and took command of the city and gave it unto Lehi. Now behold, this Lehi was a man who had been with Moroni in the more part of all his battles; and he was a man like unto Moroni, and they rejoiced in each other's safety; yea, they were beloved by each other, and also beloved by all the people of Nephi.

And it came to pass that after the Lamanites had finished burying their dead and also the dead of the Nephites, they were marched back into the land Bountiful; and Teancum, by the orders of Moroni, caused that they should commence laboring in digging a ditch round about the land, or the city, Bountiful.

And he caused that they should build a breastwork of timbers upon the inner bank of the ditch; and they cast up dirt out of the ditch against the breastwork of timbers; and thus they did cause the Lamanites to labor until they had encircled the city of Bountiful round about with a strong wall of timbers and earth, to an exceeding height.

And this city became an exceeding stronghold ever after; and in this city they did guard the prisoners of the Lamanites; yea, even within a wall which they had caused them to build with their own hands. Now Moroni was compelled to cause the Lamanites to labor, because it was easy to guard them while at their labor; and he desired all his forces when he should make an attack upon the Lamanites.

And it came to pass that Moroni had thus gained a victory over one of the greatest of the armies of the Lamanites, and had obtained possession of the city of Mulek, which was one of the strongest holds of the Lamanites in the land of Nephi; and thus he had also built a stronghold to retain his prisoners.

7 At ito ay nangyari na hindi na siya nagtangka pang makidigma sa mga Lamanita sa taong yaon, sa halip pinakilos niya ang kanyang mga tauhan sa paghahanda para sa digmaan, oo, at sa paggawa ng mga muog upang magbantay laban sa mga Lamanita, oo, at sa pagliligtas din sa kanilang kababaihan at kanilang mga anak mula sa taggutom at paghihirap, at paglalaan ng pagkain para sa kanilang mga hukbo.

8 At ngayon, ito ay nangyari na ang mga hukbo ng mga Lamanita, sa kanlurang dagat, sa katimugan, habang wala si Moroni dahil sa ilang pakikipagsabwatan sa mga Nephita na nagdulot ng mga pagtitiwalag sa kanila, ay nakakuha ng kaunting pagwawagi sa mga Nephita, oo, kung kaya't sila ay nakapag-angkin ng ilang bilang ng kanilang mga lungsod sa bahaging yaon ng lupain.

9 At sa gayon, dahil sa kasamaan sa kanila, oo, dahil sa mga pagtitiwalag at sabwatan sa kanila, sila ay nalagay sa mga napakamapanganib na katayuan.

10 At ngayon, dinggin, ako ay may sasabihin hinggil sa mga tao ni Ammon, na noong una ay mga Lamanita; subalit dahil kay Ammon at sa kanyang mga kapatid, o sa katotohanan, dahil sa kapangyarihan at salita ng Diyos, sila ay nagbalik-loob sa Panginoon; at sila ay dinala sa lupain ng Zarahemla, at mula noon ay ipinagtanggol na ng mga Nephita.

11 At dahil sa kanilang sumpa ay nahadlangan silang humawak ng mga sandata laban sa kanilang mga kapatid; sapagkat sila ay gumawa ng panunumpang hindi na sila magpapadanak pa ng dugo; at alinsunod sa kanilang sumpa, sila ay nasawi na sana; oo, pahihintulutan na sana nila ang kanilang sarili na mahulog sa mga kamay ng kanilang mga kapatid, kung hindi lamang sa awa at labis na pagmamahal ni Ammon at ng kanyang mga kapatid sa kanila.

12 At dahil dito, sila ay dinala sa lupain ng Zarahemla; at mula noon ay ipinagtanggol na ng mga Nephita.

13 Subalit ito ay nangyari na nang makita nila ang panganib, at ang maraming paghihirap at pagdurusang pinapasan ng mga Nephita para sa kanila, sila ay naantig sa pagkaawa at nagnais na humawak ng mga sandata sa pagtatanggol ng kanilang bayan.

Ug nahitabo nga wala na siya mosulay sa pagpakiggubat sa mga Lamanita nianang tuiga, apan gipatrabaho niya ang iyang mga tawo sa pagpangandam alang sa gubat, oo, ug sa pagbuhat og mga kuta aron sa pagbantay batok sa mga Lamanita, oo, ug usab sa pagluwas sa ilang mga babaye ug sa ilang mga anak gikan sa gutom ug kasakit, ug paghatag og pagkaon sa ilang kasundalohan.

Ug karon nahitabo nga ang kasundalohan sa mga Lamanita, sa kasadpan nga dagat, sa habagatan, samtang wala si Moroni tungod sa pipila ka panagkunsabo sa mga Nephita nga maoy hinungdan sa ilang panagsumpaki, nakakuha og pipila ka yuta sa mga Nephita, oo, hangtod nga naangkon nila ang pipila sa ilang mga siyudad niana nga dapit sa yuta.

Ug sa ingon niana tungod sa pagkadaotan sa ilang mga kaugalingon, oo, tungod sa mga panagsumpaki ug panagkunsabo sa ilang mga kaugalingon nahimutang sila sa labing makuyaw nga mga sitwasyon.

Ug karon tan-awa, ako adunay isulti mahitungod sa katawhan ni Ammon, kinsa, sa sinugdanan, mga Lamanita; apan tungod kang Ammon ug sa iyang kaigsuonan, o sa mas eksakto nga pagkasulti pinaagi sa gahom ug pulong sa Dios, sila nakabig ngadto sa Ginoo; ug gidala sila ngadto sa yuta sa Zarahemla, ug sukad niana gipanalipdan sa mga Nephita.

Ug tungod sa ilang panumpa napugngan sila sa paggamit og mga hinagiban batok sa ilang kaigsuonan; kay nakapanumpa sila nga dili na gayod sila mopagag pa og dugo; ug sumala sa ilang panumpa sila mamatay; oo, sila unta motugot sa ilang mga kaugalingon nga mahulog sa mga kamot sa ilang kaigsuonan, kon dili pa tungod sa kaluoy ug sa naghingapin nga gugma ni Ammon ug sa iyang kaigsuonan alang kanila.

Ug tungod niini nga hinungdan gidala sila ngadto sa yuta sa Zarahemla; ug sukad niana gipanalipdan sa mga Nephita.

Apan nahitabo nga sa dihang nakakita sila sa kakuyaw, ug sa daghang kasakit ug kalisdanan nga naangkon sa mga Nephita alang kanila, naluoy sila ug nagtinguha sa paggamit og mga hinagiban sa pagpanalipod sa ilang nasod.

And it came to pass that he did no more attempt a battle with the Lamanites in that year, but he did employ his men in preparing for war, yea, and in making fortifications to guard against the Lamanites, yea, and also delivering their women and their children from famine and affliction, and providing food for their armies.

And now it came to pass that the armies of the Lamanites, on the west sea, south, while in the absence of Moroni on account of some intrigue amongst the Nephites, which caused dissensions amongst them, had gained some ground over the Nephites, yea, insomuch that they had obtained possession of a number of their cities in that part of the land.

And thus because of iniquity amongst themselves, yea, because of dissensions and intrigue among themselves they were placed in the most dangerous circumstances.

And now behold, I have somewhat to say concerning the people of Ammon, who, in the beginning, were Lamanites; but by Ammon and his brethren, or rather by the power and word of God, they had been converted unto the Lord; and they had been brought down into the land of Zarahemla, and had ever since been protected by the Nephites.

And because of their oath they had been kept from taking up arms against their brethren; for they had taken an oath that they never would shed blood more; and according to their oath they would have perished; yea, they would have suffered themselves to have fallen into the hands of their brethren, had it not been for the pity and the exceeding love which Ammon and his brethren had had for them.

And for this cause they were brought down into the land of Zarahemla; and they ever had been protected by the Nephites.

But it came to pass that when they saw the danger, and the many afflictions and tribulations which the Nephites bore for them, they were moved with compassion and were desirous to take up arms in the defence of their country.

- 14 Subalit dinggin, nang kukunin na nila ang kanilang mga sandata ng digmaan, sila ay nadaig ng mga pakiusap ni Helaman at ng kanyang mga kapatid, sapagkat sisirain na sana nila ang sumpang ginawa nila.
- 15 At natakot si Helaman na baka sa paggawa nito ay mapahamak ang kanilang mga kaluluwa; kaya nga ang lahat ng yaong pumasok sa tipang ito ay napilitang masdan ang kanilang mga kapatid na lumusong sa kanilang paghihirap, sa kanilang mga mapanganib na katayuan sa panahong ito.
- 16 Subalit dinggin, ito ay nangyari na mayroong silang maraming anak na lalaki, na hindi nakipagtipan na hindi nila kukunin ang kanilang mga sandata ng digmaan upang ipagtanggol ang kanilang sarili laban sa kanilang mga kaaway; kaya nga sama-sama nilang tinipon ang kanilang sarili sa panahong ito, kasindami ng makapaghahawak ng mga sandata, at tinawag nila ang kanilang sariling mga Nephita.
- 17 At sila ay nakipagtipan na makikipaglaban para sa kalayaan ng mga Nephita, oo, na ipagtatangol ang lupain hanggang sa pag-aalay ng kanilang buhay; oo, maging sila ay nakipagtipang hindi kailanman isusuko ang kanilang kalayaan, sa halip sila ay makikipaglaban sa lahat ng pagkakataon upang maipagtanggol ang mga Nephita at ang kanilang sarili mula sa pagkaalipin.
- 18 Ngayon, dinggin, may dalawang libo ang mga kabataang lalaking yaon, na pumasok sa tipang ito at kinuha ang kanilang mga sandata ng digmaan upang ipagtanggol ang kanilang bayan.
- 19 At ngayon, dinggin, tulad ng hindi pa sila naging pabigat sa mga Nephita, sila ngayon sa panahong ito ay naging isang malaking tulong din; sapagkat kinuha nila ang kanilang mga sandata ng digmaan, at ninais nilang si Helaman ang maging pinuno nila.
- 20 At lahat sila ay mga kabataang lalaki, at sila ay napakagigiting sa tapang, at gayundin sa lakas at gawain; subalit dinggin, hindi lamang ito—sila ay kalalakihang matatapat sa lahat ng panahon sa anumang bagay na ipinagkakatiwala sa kanila.
- 21 Oo, sila ay mga lalaki ng katotohanan at katapatan, sapagkat sila ay naturuang sumunod sa mga kautusan ng Diyos at lumakad nang matwid sa kanyang harapan.

Apan tan-awa, sa dihang mogamit na unta sila sa ilang mga hinagiban sa gubat, gidaog sila sa mga pag-awhag ni Helaman ug sa iyang kaigsuonan, kay malapas na unta nila ang panumpa nga ilang gihimo.

Ug nahadlok si Helaman nga basin unya nga sa pagbuhat niini malaglag ang ilang mga kalag; busa kaditong tanan nga misulod niini nga pakigsaad napugos nga magtan-aw sa ilang kaigsuonan nga nag-antos sa ilang mga kasakit, sa ilang makuyaw nga mga sitwasyon niini nga panahon.

Apan tan-awa, nahitabo nga sila adunay daghang anak nga lalaki, nga wala mosulod sa usa ka pakigsaad nga dili sila mogamit sa ilang mga hinagiban sa gubat sa pagpanalipod sa ilang mga kaugalingon batok sa ilang mga kaaway; busa nagpundok sila sa ilang mga kaugalingon niini nga higayon, kutob sa makahimo sa paggamit sa mga hinagiban, ug gitawag nila ang ilang mga kaugalingon nga mga Nephita.

Ug misulod sila sa usa ka pakigsaad sa pagpakig-away alang sa kalingkawasan sa mga Nephita, oo, sa pagpanalipod sa yuta hangtod sa pagtugyan sa ilang kinabuhi; oo, gani mihimo sila og pakigsaad nga sila dili motugyan sa ilang kalingkawasan, apan makig-away sila sa tanang higayon aron sa pagpanalipod sa mga Nephita ug sa ilang mga kaugalingon gikan sa pagkaulipon.

Karon tan-awa, dihay duha ka libo niadto nga mga batan-ong lalaki, nga misulod niini nga pakigsaad ug midala sa ilang mga hinagiban sa gubat aron sa pagpanalipod sa ilang nasod.

Ug karon tan-awa, tungod nga sila sukad kaniadto wala pa makahatag og kadaot sa mga Nephita, nahimo usab sila niining panahona nga usa ka dakong suporta; kay migamit sila sa ilang mga hinagiban sa gubat, ug gusto sila nga si Helaman mao ang ilang pangulo.

Ug silang tanan mga batan-ong lalaki, ug hilabihan ang ilang kaisog, ug usab sa pagkakusgan ug pagkaabtik; apan tan-awa, kini dili mao ang tanan—sila mga tawo nga matinud-anon sa tanang panahon sa bisan unsang butang nga gisalig kanila.

Oo, mga tawo sila sa kamatuoran ug kaligdong, kay sila gitudloan sa pagtuman sa mga sugo sa Dios ug sa pagpakabuhì nga matarong sa iyang atubangan.

But behold, as they were about to take their weapons of war, they were overpowered by the persuasions of Helaman and his brethren, for they were about to break the oath which they had made.

And Helaman feared lest by so doing they should lose their souls; therefore all those who had entered into this covenant were compelled to behold their brethren wade through their afflictions, in their dangerous circumstances at this time.

But behold, it came to pass they had many sons, who had not entered into a covenant that they would not take their weapons of war to defend themselves against their enemies; therefore they did assemble themselves together at this time, as many as were able to take up arms, and they called themselves Nephites.

And they entered into a covenant to fight for the liberty of the Nephites, yea, to protect the land unto the laying down of their lives; yea, even they covenanted that they never would give up their liberty, but they would fight in all cases to protect the Nephites and themselves from bondage.

Now behold, there were two thousand of those young men, who entered into this covenant and took their weapons of war to defend their country.

And now behold, as they never had hitherto been a disadvantage to the Nephites, they became now at this period of time also a great support; for they took their weapons of war, and they would that Helaman should be their leader.

And they were all young men, and they were exceedingly valiant for courage, and also for strength and activity; but behold, this was not all—they were men who were true at all times in whatsoever thing they were entrusted.

Yea, they were men of truth and soberness, for they had been taught to keep the commandments of God and to walk uprightly before him.

22 At ngayon, ito ay nangyari na humayo si Helaman sa unahan ng kanyang dalawang libong kabataang kawal, upang tulungan ang mga tao sa mga hangganan ng lupain sa katimugan sa may kanlurang dagat.

23 At sa gayon nagtapos ang ikadalawampu't walong taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

Ug karon nahitabo nga si Helaman mimartsa isip pangulo sa iyang duha ka libo nga batan-ong kasundalohan, sa pagtabang sa katawhan diha sa mga utlanan sa yuta sa habagatan sa may kasadpan nga dagat.

Ug sa ingon niana natapos ang ikakawhaan ug walo nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi.

And now it came to pass that Helaman did march at the head of his two thousand stripling soldiers, to the support of the people in the borders of the land on the south by the west sea.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 54

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na sa pagsisimula ng ikadalawampu't siyam na taon ng mga hukom, si Amoron ay nagpasabi kay Moroni, hinihiling sa kanya na makipagpalitan ng mga bihag.
- 2 At ito ay nangyari na nakaramdam si Moroni ng labis na kasiyahan sa kahilingang ito, sapagkat kanyang kailangan ang mga pagkaing ibinibigay para sa mga bihag na mga Lamanita para sa kanyang sariling mga tao; at kailangan din niya ang kanyang sariling mga tao para sa pagpapalakas ng kanyang hukbo.
- 3 Ngayon, ang mga Lamanita ay nakadakip ng maraming babae at bata, at wala ni isang babae ni bata sa lahat ng bihag ni Moroni, o sa mga bihag na nadakip ni Moroni; kaya nga, si Moroni ay bumuo ng isang pakana upang makakuha ng higit na maraming bihag na mga Nephita mula sa mga Lamanita hangga't maaari.
- 4 Samakatwid, siya ay sumulat ng isang liham, at ipinadala ito sa tagapagsilbi ni Amoron, na siya ring nagdala ng liham kay Moroni. Ngayon, ito ang mga salitang isinulat niya kay Amoron, sinasabing:
- 5 Dinggin, Amoron, ako ay sumulat sa iyo nang bahagya hinggil sa digmaang ito na iyong pinasimulan laban sa aking mga tao, o sa madaling salita, na pinasimulan ng iyong kapatid laban sa kanila, at ipinipilit mo pa ring ipagpatuloy matapos ang kanyang kamatayan.
- 6 Dinggin, ako ay mangungusap sa iyo nang bahagya hinggil sa katarungan ng Diyos, at sa espada ng kanyang pinakamakapangyarihang poot, na nakaumang sa inyo maliban kung magsisisi ka at iuulong ang iyong mga hukbo sa inyong sariling mga lupain, o sa lupain na inyong pag-aari, ang lupain ng Nephi.
- 7 Oo, sasabihin ko sa iyo ang mga bagay na ito kung may kakayahan kang pakinggan ang mga ito; oo, sasabihin ko sa iyo ang hinggil sa yaong kakila-kilabot na impiyerno na naghihintay na tumanggap ng mga mamamatay-taong tulad mo at ng iyong kapatid, maliban kung magsisisi ka at iuulong ang inyong masasamang layunin, at magbalik kasama ang inyong mga hukbo sa inyong sariling mga lupain.

Alma 54

Ug karon nahitabo sa pagsugod sa ikakawhaan ug siyam nga tuig sa mga maghuhukom, nga si Ammoron mipadala og mensahe ngadto ni Moroni nagtinguha nga siya makigbinayloay og mga binilanggo.

Ug nahitabo nga si Moroni mibati og tumang kamaya niini nga hangyo, kay nagtinguha siya nga ang mga tagana nga gihatag sa pagsuporta sa mga binilanggo nga mga Lamanita gamiton alang sa pagsuporta sa iyang kaugalingon nga katawhan; ug nagtinguha usab siya sa iyang kaugalingong katawhan alang sa pagpalig-on sa iyang kasundalohan.

Karon ang mga Lamanita nakabihag og daghang babaye ug mga bata, ug walay usa ka babaye ni usa ka bata diha sa tanang binilanggo ni Moroni, o sa mga binilanggo nga nabihag ni Moroni; busa si Moroni nakahukom og usa ka taktika sa pag-angkon sa gidaghanon sa mga binilanggo nga mga Nephita gikan sa mga Lamanita kutob sa mahimo.

Busa mihimo siya og usa ka sulat, ug gipadala kini sa sulugoon ni Ammoron, ang mao gihapon nga nagdala sa sulat ngadto ni Moroni. Karon kini mao ang mga pulong nga iyang gisulat ngadto kang Ammoron, nag-ingon:

Tan-awa, Ammoron, nagsulat ako kaninyo mahitungod niini nga gubat nga inyong gipasiugdahan batok sa akong katawhan, o hinuon nga gipasiugdahan sa imong igsuong lalaki batok kanila, ug nga gitinguha gihapon nga inyong ipadayon human sa iyang kamatayon.

Tan-awa, sultihan ko kamo kabahin sa hustisya sa Dios, ug sa espada sa iyang makagagahom nga kasuko, diin nagbitay ibabaw kaninyo gawas kon kamo maghinulsol ug mosibog sa inyong mga kasundalohan ngadto sa inyong kaugalingon nga mga yuta, o ang yuta nga inyong gipanag-iya, nga mao ang yuta sa Nephi.

Oo, sultihan ko ikaw nga kining mga butanga kon ikaw may katakos sa pagpatalinghog niini; oo, sultihan ko ikaw mahitungod nianang makalilisang nga impiyerno nga naghulat sa pagdawat sa maong mga mamumuno sama kanimo ug sa imong igsuong lalaki, gawas kon kamo maghinulsol ug mohunong sa inyong mga katuyoan sa pagpatay, ug mopauli uban sa inyong kasundalohan ngadto sa inyong kaugalingon nga mga yuta.

Alma 54

And now it came to pass in the commencement of the twenty and ninth year of the judges, that Ammoron sent unto Moroni desiring that he would exchange prisoners.

And it came to pass that Moroni felt to rejoice exceedingly at this request, for he desired the provisions which were imparted for the support of the Lamanite prisoners for the support of his own people; and he also desired his own people for the strengthening of his army.

Now the Lamanites had taken many women and children, and there was not a woman nor a child among all the prisoners of Moroni, or the prisoners whom Moroni had taken; therefore Moroni resolved upon a stratagem to obtain as many prisoners of the Nephites from the Lamanites as it were possible.

Therefore he wrote an epistle, and sent it by the servant of Ammoron, the same who had brought an epistle to Moroni. Now these are the words which he wrote unto Ammoron, saying:

Behold, Ammoron, I have written unto you somewhat concerning this war which ye have waged against my people, or rather which thy brother hath waged against them, and which ye are still determined to carry on after his death.

Behold, I would tell you somewhat concerning the justice of God, and the sword of his almighty wrath, which doth hang over you except ye repent and withdraw your armies into your own lands, or the land of your possessions, which is the land of Nephi.

Yea, I would tell you these things if ye were capable of hearkening unto them; yea, I would tell you concerning that awful hell that awaits to receive such murderers as thou and thy brother have been, except ye repent and withdraw your murderous purposes, and return with your armies to your own lands.

8 Subalit tulad nang minsang tanggihan ninyo ang mga bagay na ito, at nakipaglaban sa mga tao ng Panginoon, gayundin inaasahan kong ito ay muli ninyong gagawin.

9 At ngayon, dinggin, kami ay nakahandang harapin kayo; oo, at maliban kung iuulong ninyo ang inyong mga layunin, dinggin, hahatakin ninyong pababa ang poot ng yaong Diyos na itinatwa ninyo, maging hanggang sa lubusan ninyong pagkalipol.

10 Subalit, yamang buhay ang Panginoon, sasalakayin kayo ng aming mga hukbo maliban kung kayo ay uulong, at malapit na kayong dalawin ng kamatayan, sapagkat pananatilihin namin ang aming mga lungsod at aming mga lupain; oo, at pangangalagaan namin ang aming relihiyon at ang layunin ng aming Diyos.

11 Subalit dinggin, sa palagay ko ay kinakausap kita hinggil sa mga bagay na ito nang walang saysay; o sa palagay ko ay anak ka ng impiyerno; kaya nga, isasara ko ang aking liham sa pamamagitan ng pagsasabi sa iyo na hindi ako makikipagpalitan ng mga bihag, maliban kung magpapalaya kayo ng isang lalaki at kanyang asawa at kanyang mga anak, para sa isang bihag; kung ganito ang inyong gagawin, ako ay makikipagpalitan.

12 At dinggin, kung hindi ninyo ito gagawin, sasalakayin ko kayo na kasama ang aking mga hukbo; oo, maging sasandatahan ko ang aking kababaihan at aking mga bata, at sasalakayin ko kayo, at susundan ko kayo maging sa inyong sariling lupain, na lupain ng ating unang mana; oo, at ito ay magiging dugo sa dugo, oo, buhay sa buhay; at ako ay makikipaglaban sa inyo maging hanggang sa kayo ay malipol sa balat ng lupa.

13 Dinggin, ako ay nagagalit, at gayundin ang mga tao ko; hinangad ninyong paslangin kami, at hinangad lamang naming ipagtanggol ang aming sarili. Subalit dinggin, kung hahangarin pa rin ninyong lipulin kami ay hahangarin naming lipulin kayo; oo, at kukunin namin ang aming lupain, ang lupain ng ating unang mana.

14 Ngayon, isinasara ko ang aking liham. Ako si Moroni; ako ay isang pinuno ng mga tao ng mga Nephita.

Apan kay kamo sa makausa misalikway niini nga mga butang, ug nakig-away batok sa katawhan sa Ginoo, bisan pa nagdahom gihapon ako nga buhaton ninyo kini pag-usab.

Ug karon tan-awa, andam kami sa pagdawat kaninyo; oo, ug gawas kon kamo mobakwi sa inyong mga katuyoan, tan-awa, gibitad ninyo ang kaligutgot niana nga Dios nga inyong gisalikway diha ninyo, bisan ngadto sa inyong hingpit nga kalaglagan.

Apan, samtang ang Ginoo buhi, ang among kasundalohan mosulong kaninyo gawas kon kamo mosibog, ug sa dili madugay kamo pagaduawon sa kamatayan, kay panalipdan namo ang among mga siyudad ug ang among mga yuta; oo, ug panalipdan namo ang among relihiyon ug ang kawisa sa among Dios.

Apan tan-awa, nagtuo ako nga kawang ang akong pagpakigsulti kanimo mahitungod niining mga butanga; o nagtuo ako nga ikaw anak sa impiyerno; busa taposon nako ang akong sulat pinaagi sa pagsulti kanimo nga ako dili makigbinayloay og mga binilanggo, gawas kon pinaagi sa mga kondisyon nga ikaw mopagawas og usa ka lalaki ug sa iyang asawa ug sa iyang mga anak, alang sa usa ka binilanggo; kon kini mao ang imong buhaton, ako makigbinayloay.

Ug tan-awa, kon kamo dili mobuhat niini, ako mosulong batok kaninyo uban sa akong kasundalohan; oo, gani sangkapan nako og hinagiban ang akong mga babaye ug ang akong mga bata, ug ako mosulong batok kaninyo, ug ako mogukod kaninyo bisan ngadto sa inyong kaugalingon nga yuta, diin mao ang yuta sa among unang kabilin; oo, ug kini dugo sa dugo, oo, kinabuhi sa kinabuhi; ug makiggubat ako kaninyo bisan hangtod nga kamo malaglag gikan sa ibabaw sa yuta.

Tan-awa, ania ako sa akong kasuko, ug mao usab ang akong katawhan; kamo nagtinguha sa pagpatay kanamo, ug kami nagtinguha lamang sa pagpanalipod sa among kaugalingon. Apan tan-awa, kon kamo labaw nga nagtinguha sa paglaglag kanamo kami maninguha sa paglaglag kaninyo; oo, ug mangita kami sa among yuta, ang yuta sa among unang kabilin.

Karon akong taposon ang akong epistola. Ako si Moroni; usa ako ka pangulo sa katawhan sa mga Nephita.

But as ye have once rejected these things, and have fought against the people of the Lord, even so I may expect you will do it again.

And now behold, we are prepared to receive you; yea, and except you withdraw your purposes, behold, ye will pull down the wrath of that God whom you have rejected upon you, even to your utter destruction.

But, as the Lord liveth, our armies shall come upon you except ye withdraw, and ye shall soon be visited with death, for we will retain our cities and our lands; yea, and we will maintain our religion and the cause of our God.

But behold, it supposeth me that I talk to you concerning these things in vain; or it supposeth me that thou art a child of hell; therefore I will close my epistle by telling you that I will not exchange prisoners, save it be on conditions that ye will deliver up a man and his wife and his children, for one prisoner; if this be the case that ye will do it, I will exchange.

And behold, if ye do not this, I will come against you with my armies; yea, even I will arm my women and my children, and I will come against you, and I will follow you even into your own land, which is the land of our first inheritance; yea, and it shall be blood for blood, yea, life for life; and I will give you battle even until you are destroyed from off the face of the earth.

Behold, I am in my anger, and also my people; ye have sought to murder us, and we have only sought to defend ourselves. But behold, if ye seek to destroy us more we will seek to destroy you; yea, and we will seek our land, the land of our first inheritance.

Now I close my epistle. I am Moroni; I am a leader of the people of the Nephites.

15 Ngayon, ito ay nangyari na si Amoron, nang matanggap niya ang liham na ito, ay nagalit; at sumulat siya ng isa pang liham kay Moroni, at ito ang mga salitang isinulat niya, sinasabing:

16 Ako si Amoron, ang hari ng mga Lamanita; ako ay kapatid ni Amalikeo na pinaslang ninyo. Dinggin, ipaghihiganti ko ang kanyang dugo sa inyo, oo, at sasalakayin kayo na kasama ang aking mga hukbo sapagkat hindi ako natatakot sa mga pagbabanta mo.

17 Sapagkat dinggin, inapi ng inyong mga ama ang kanilang mga kapatid, hanggang sa kanilang pagnakawan sila ng kanilang karapatan sa pamahalaan gayong ito ay nararapat lamang sa kanila.

18 At ngayon, dinggin, kung ibababa ninyo ang inyong mga sandata, at ipasailalim ang inyong sarili na pamahalaan ng mga yaong nararapat sa pamahalaan, doon ko lamang iutos na ibaba ng aking mga tao ang kanilang mga sandata at hindi na makikidigma.

19 Dinggin, nagsabi ka ng maraming pagbabanta laban sa akin at sa aking mga tao; subalit dinggin, hindi kami natatakot sa mga pagbabanta mo.

20 Gayunpaman, papayag akong makipagpalitan ng mga bihag alinsunod sa iyong kahilingan, nang nagagalak, upang mailaan ko ang aking pagkain para sa aking mga tauhan ng digmaan; at magpapatuloy kami ng pakikidigma nang walang hanggan, maging sa pagpapasailalim sa mga Nephita sa aming kapangyarihan o sa kanilang walang hanggang pagkalipol.

21 At hinggil sa yaong Diyos na iyong sinasabing aming itinatwa, dinggin, wala kaming nakikilalang gayong katauhan; ni kayo man; subalit kung may katauhan ngang gayon, hindi namin alam subalit marahil nga ay nilikha niya kami gayundin kayo.

22 At kung mayroon ngang diyablo at impiyerno, dinggin, hindi ka ba niya ipadadala roon upang manirahang kasama ng aking kapatid na inyong pinaslang, na iyong ipinahiwatig na nagtungo siya sa isang lugar na gayon? Subalit dinggin, ang mga bagay na ito ay hindi mahalaga.

23 Ako si Amoron, at isang inapo ni Zoram, na pinilit ng inyong mga ama at inilabas sa Jerusalem.

Karon nahitabo nga si Ammoron, sa dihang nadawat niya kini nga sulat, nasuko; ug misulat siya og lain nga sulat ngadto ni Moroni, ug mao kini ang mga pulong nga iyang gisulat, nag-ingon:

Ako si Ammoron, ang hari sa mga Lamanita; ako ang igsoon ni Amalickiah nga inyong gipatay. Tan-awa, akong ipanimalos ang iyang dugo nganha kaninyo, oo, mosulong ako kaninyo uban sa akong kasundalohan kay wala ako mahadlok sa imong mga pagpanghulga.

Kay tan-awa, ang inyong mga amahan nakasala sa ilang kaigsuonan, hangtod sa pagsakmit gikan kanila sa ilang katungod sa panggobyerno bisan kon kini ilang katungod.

Ug karon tan-awa, kon itugyan ninyo ang inyong mga hinagiban, ug mopasakop sa inyong mga kaugalingon nga pagadumalahon niadtong adunay katungod sa panggobyerno, unya ako momando sa akong katawhan nga motugyan sa ilang mga hinagiban ug dili na makiggubat.

Tan-awa, mipadayag ikaw og daghang pagpanghulga batok kanako ug sa akong katawhan; apan tan-awa, wala kami mahadlok sa imong pagpanghulga.

Bisan pa niana, motugot ako nga makigbinayloay og mga binilanggo sumala sa imong gihangyo, nga malipayon, aron akong matagana ang akong pagkaon alang sa akong mga tawo sa gubat; ug kami mopasiugda og gubat nga walay kataposan, bisan sakopon ang mga Nephita ubos sa among awtoridad o sa ilang mahangtorong pagkahanaw.

Ug mahitungod niana nga Dios nga imong gisulti nga among gisalikway, tan-awa, wala kami makaila sa maong binuhat; ni ikaw; apan kon mao man nga adunay ingon niana nga binuhat, wala kami makaila apan nga siya naglalang kanamo ingon man usab kaninyo.

Ug kon mao nga adunay yawa ug impiyerno, tan-awa dili ba siya mopadala kanimo didto aron mopuyo uban sa akong igsoon nga lalaki kinsa inyong gipatay, nga imong gipasabot nga siya miadto niana nga dapit? Apan tan-awa kini nga mga butang dili importante.

Ako si Ammoron, ug kaliwat ni Zoram, nga gipugos sa inyong mga amahan ug gidala gikan sa Jerusalem.

Now it came to pass that Ammoron, when he had received this epistle, was angry; and he wrote another epistle unto Moroni, and these are the words which he wrote, saying:

I am Ammoron, the king of the Lamanites; I am the brother of Amalickiah whom ye have murdered. Behold, I will avenge his blood upon you, yea, and I will come upon you with my armies for I fear not your threatenings.

For behold, your fathers did wrong their brethren, insomuch that they did rob them of their right to the government when it rightly belonged unto them.

And now behold, if ye will lay down your arms, and subject yourselves to be governed by those to whom the government doth rightly belong, then will I cause that my people shall lay down their weapons and shall be at war no more.

Behold, ye have breathed out many threatenings against me and my people; but behold, we fear not your threatenings.

Nevertheless, I will grant to exchange prisoners according to your request, gladly, that I may preserve my food for my men of war; and we will wage a war which shall be eternal, either to the subjecting the Nephites to our authority or to their eternal extinction.

And as concerning that God whom ye say we have rejected, behold, we know not such a being; neither do ye; but if it so be that there is such a being, we know not but that he hath made us as well as you.

And if it so be that there is a devil and a hell, behold will he not send you there to dwell with my brother whom ye have murdered, whom ye have hinted that he hath gone to such a place? But behold these things matter not.

I am Ammoron, and a descendant of Zoram, whom your fathers pressed and brought out of Jerusalem.

At dinggin ngayon, ako ay isang
magiting na Lamanita; dinggin, ang
digmaang ito ay ipinagpatuloy upang
ipaghiganti ang kanilang mga kaapihan,
at mapangalagaan at matamo ang
kanilang mga karapatan sa pamahalaan;
at isinasara ko ang aking liham kay
Moroni.

Ug tan-awa karon, ako usa ka isog nga
Lamanita; tan-awa, kini nga gubat
gipasiugdahan aron manimalos sa ilang
mga sayop, ug sa pagpanalipod ug
pagbawi sa ilang mga katungod sa
panggobyerno; ug ako motapos sa akong
sulat ngadto ni Moroni.

And behold now, I am a bold Lamanite;
behold, this war hath been waged to
avenge their wrongs, and to maintain and
to obtain their rights to the government;
and I close my epistle to Moroni.

Alma 55

- 1 Ngayon, ito ay nangyari na nang matanggap ni Moroni ang liham na ito, lalo siyang nagalit, dahil nalalaman niyang si Amoron ay may ganap na kaalaman hinggil sa kanyang panlilinlang; oo, nalalaman niyang alam ni Amoron na isang hindi makatwirang layunin ang nag-udyok sa kanya na ipagpatuloy ang pakikidigma laban sa mga tao ni Nephi.
- 2 At sinabi niya: Dinggin, hindi ako makikipagpalitan ng mga bihag kay Amoron maliban kung iuulong niya ang kanyang layunin, tulad ng aking ipinahayag sa aking liham; sapagkat hindi ko ipagkakaloob sa kanya na magkaroon pa siya ng karagdagang lakas nang higit sa kanyang taglay.
- 3 Dinggin, nalalaman ko ang lugar kung saan binabantayan ng mga Lamanita ang aking mga tao na kanilang mga dinalang bihag; at dahil sa tumanggap ipagkaloob sa akin ni Amoron ang aking liham, dinggin, ipagkakaloob ko sa kanya ang naaayon sa aking mga salita; oo, maghahangad ako ng kamatayan sa kanila hanggang sa sila ang humiling ng kapayapaan.
- 4 At ngayon, ito ay nangyari na nang sabihin ni Moroni ang mga salitang ito, iniutos niya na magkaroon ng paghahanap sa kanyang mga tauhan, na baka siya ay makahanap ng isang lalaking inapo ni Laman sa kanila.
- 5 At ito ay nangyari na nakatagpo sila ng isa, na nagngangalang Laman; at siya ay isa sa mga tagapagsilbi ng hari na pinaslang ni Amalickiah.
- 6 Ngayon, iniutos ni Moroni na si Laman at ang isang maliit na bilang ng kanyang mga tauhan ay magtungo sa mga bantay ng mga Nephita.
- 7 Ngayon, ang mga Nephita ay nababantayan sa lungsod ng Gid; anupa't hinirang ni Moroni si Laman at iniutos na siya ay samahan ng isang maliit na bilang ng kanyang mga tauhan.
- 8 At nang gumabi, si Laman ay nagtungo sa mga bantay ng mga Nephita, at dinggin, kanilang nakita siya na dumarating at kanilang tinawag siya; subalit sinabi niya sa kanila: Huwag kayong matakot; masdan, ako ay isang Lamanita. Dinggin, nakatakas kami mula sa mga Nephita, at sila ay natutulog; at dinggin, kami ay kumuha ng mga alak nila at dinala namin.

Alma 55

Karon nahitabo nga sa pagkadawat ni Moroni niini nga sulat misamot ang iyang kasuko, tungod kay nasayod siya nga si Ammoron adunay hingpit nga kahibalo sa iyang pagpanglimbong; oo, nasayod siya nga si Ammoron nakahibalo nga dili usa ka makiangayong hinungdan ang miagni kaniya nga ipadayon ang pagpakiggubat batok sa katawhan ni Nephi.

Ug miingon siya: Tan-awa, dili ako makigbinayloay og mga binilanggo kang Ammoron gawas kon bawion niya ang iyang katuyoan, sumala sa akong gisulti sa akong sulat; kay dili ako motugot kaniya nga siya makaangkon og dugang pa nga gahom kay sa unsay iya nang naangkon.

Tan-awa, nakatultol ako sa dapit diin gibantayan sa mga Lamanita ang akong katawhan nga ilang gidala nga mga binilanggo; ug tungod kay si Ammoron dili motuman sa akong sulat, tan-awa, ihatag ko kaniya sumala sa akong mga pulong; oo, akong tinguhaon ang ilang kamatayon hangtod nga mohangyo sila og kalinaw.

Ug karon nahitabo nga sa dihang nakasulti si Moroni niini nga mga pulong, mimando siya nga himoon ang pagpangita taliwala sa iyang mga tawo, basin makakita siya og tawo nga kaliwat ni Laman taliwala kanila.

Ug nahitabo nga nakakita sila og usa, kansang ngalan mao si Laman; ug siya usa sa mga sulugoon sa hari nga gipatay ni Amalickiah.

Karon gimandoan ni Moroni si Laman ug ang pipila sa iyang mga tawo nga adtoon ang mga magbalantay nga nagbantay sa mga Nephita.

Karon ang mga Nephita gipabantayan diha sa siyudad sa Gid; busa si Moroni mitudlo kang Laman ug mimando sa pipila ka tawo nga mouban kaniya.

Ug sa pagkagabii si Laman miduol sa mga magbalantay nga nagbantay sa mga Nephita, ug tan-awa, nakakita sila kaniya nga nagsingabot ug mitawag sila kaniya; apan miingon siya ngadto kanila: Ayaw og kahadlok; tan-awa, ako usa ka Lamanita. Tan-awa, nakaeskapo kami gikan sa mga Nephita, samtang nangatulog sila; ug tan-awa gikuha namo ang ilang bino ug among gidala.

Alma 55

Now it came to pass that when Moroni had received this epistle he was more angry, because he knew that Ammoron had a perfect knowledge of his fraud; yea, he knew that Ammoron knew that it was not a just cause that had caused him to wage a war against the people of Nephi.

And he said: Behold, I will not exchange prisoners with Ammoron save he will withdraw his purpose, as I have stated in my epistle; for I will not grant unto him that he shall have any more power than what he hath got.

Behold, I know the place where the Lamanites do guard my people whom they have taken prisoners; and as Ammoron would not grant unto me mine epistle, behold, I will give unto him according to my words; yea, I will seek death among them until they shall sue for peace.

And now it came to pass that when Moroni had said these words, he caused that a search should be made among his men, that perhaps he might find a man who was a descendant of Laman among them.

And it came to pass that they found one, whose name was Laman; and he was one of the servants of the king who was murdered by Amalickiah.

Now Moroni caused that Laman and a small number of his men should go forth unto the guards who were over the Nephites.

Now the Nephites were guarded in the city of Gid; therefore Moroni appointed Laman and caused that a small number of men should go with him.

And when it was evening Laman went to the guards who were over the Nephites, and behold, they saw him coming and they hailed him; but he saith unto them: Fear not; behold, I am a Lamanite. Behold, we have escaped from the Nephites, and they sleep; and behold we have taken of their wine and brought with us.

- 9 Ngayon, nang marinig ng mga Lamanita ang mga salitang ito ay kanilang tinanggap siya nang may kagalakan; at sinabi nila sa kanya: Bigyan mo kami ng iyong alak upang kami ay makainom; nagagalak kaming nakapagdala ka ng alak sapagkat kami ay pagod.
- 10 Subalit sinabi ni Laman sa kanila: Itabi natin ang ating alak hanggang sa tayo ay sumalakay laban sa mga Nephita upang makidigma. Subalit sa sinabi niyang ito ay lalo lamang silang naghangad na uminom ng alak;
- 11 Sapagkat sinabi nila: Kami ay pagod, kaya nga, uminom tayo ng alak, at maya-maya ay makatatanggap tayo ng alak para sa ating panustos, na magpapalakas sa atin upang makipaglaban sa mga Nephita.
- 12 At sinabi ni Laman sa kanila: Maaari ninyong gawin ang naaayon sa inyong mga naisin.
- 13 At ito ay nangyari na labis-labis silang nagsiinom ng alak; at masarap ito sa kanilang panlasa, kaya nga, higit na naging labis-labis ang pag-inom nila nito; at ito ay matapang, dahil sa inihanda itong matapang.
- 14 At ito ay nangyari na sila ay uminom at nagsaya, at maya-maya, nalango silang lahat.
- 15 At ngayon, nang makita ni Laman at ng kanyang mga tauhan na nalango na silang lahat, at natutulog nang mahimbing, nagsibalik sila kay Moroni at sinabi sa kanya ang lahat ng bagay na naganap.
- 16 At ngayon, ito ay alinsunod sa balak ni Moroni. At sinandatahan ni Moroni ang kanyang mga tauhan ng mga sandata ng digmaan; at siya ay nagtungo sa lungsod ng Gid, habang mahimbing ang tulog at lango ang mga Lamanita, at naghagis ng mga sandata ng digmaan sa mga bihag, hanggang sa silang lahat ay nasandatahan;
- 17 Oo, maging sa kanilang kababaihan, at sa lahat ng yaong kanilang mga anak, kasindami ng may kakayahang gumamit ng sandata ng digmaan, nang sandatahan ni Moroni ang lahat ng yaong bihag; at ang lahat ng bagay na yaon ay naisagawa sa napakalalim na katahimikan.
- 18 Subalit kung nagising nila ang mga Lamanita, dinggin, sila ay mga lango at maaaring mapatay ng mga Nephita.
- Karon sa dihang ang mga Lamanita nakadungog niini nga mga pulong malipayon sila nga midawat kaniya; ug miingon sila kaniya: Hatagi kami sa imong bino, aron kami makainom; nalipay kami nga imong gidala ang bino kay kami gipangkapoy.
- Apan si Laman miingon kanila: Tipigan nato ang atong bino hangtod nga mosulong kita batok sa mga Nephita sa pagpakiggubat. Apan kini nga mga pulong nakadugang sa ilang tinguha nga moinom sa bino;
- Kay, miingon sila: Kami gipangkapoy, busa moinom kami sa bino, ug unya makadawat kita og bino alang sa atong rasyon, nga makapalig-on nato sa pagsulong batok sa mga Nephita.
- Ug si Laman miingon kanila: Buhata ninyo sumala sa inyong mga tinguha.
- Ug nahitabo nga giinom nila ang bino sa kabuhong; ug kini lamian sa ilang pagtilaw, busa giinom nila kini sa dugang nga kabuhong; ug kini isog, ingon nga giandam ang iyang kaisog.
- Ug nahitabo nga miinom sila ug nagsadya, ug sa wala madugay silang tanan nangahubog.
- Ug karon sa dihang nakita ni Laman ug sa iyang mga tawo nga silang tanan nangahubog, ug anaa sa lawom nga pagkatulog, mibalik sila ngadto ni Moroni ug misulti kaniya sa tanang butang nga nahitabo.
- Ug karon mao gayod kini ang plano ni Moroni. Ug giandam ni Moroni ang iyang mga tawo nga gisangkapan niya og mga hinagiban sa gubat; ug miadto siya sa siyudad sa Gid, samtang ang mga Lamanita anaa sa lawom nga pagkatulog ug nangahubog, ug mihatag og mga hinagiban sa gubat ngadto sa mga binilanggo, hangtod nga silang tanan nasangkapan og hinagiban;
- Oo, bisan ang ilang mga babaye, ug ang ilang tanang anak, kutob sa makamao nga mogamit og hinagiban sa gubat, sa dihang nasangkapan na ni Moroni og hinagiban ang tanang binilanggo; ug kadtong tanan nga mga butang gihimo pinaagi sa hingpit nga kahilom.
- Apan kon ilang napamata ang mga Lamanita, tan-awa sila mga hubog ug ang mga Nephita unta makapatay kanila.
- Now when the Lamanites heard these words they received him with joy; and they said unto him: Give us of your wine, that we may drink; we are glad that ye have thus taken wine with you for we are weary.
- But Laman said unto them: Let us keep of our wine till we go against the Nephites to battle. But this saying only made them more desirous to drink of the wine;
- For, said they: We are weary, therefore let us take of the wine, and by and by we shall receive wine for our rations, which will strengthen us to go against the Nephites.
- And Laman said unto them: You may do according to your desires.
- And it came to pass that they did take of the wine freely; and it was pleasant to their taste, therefore they took of it more freely; and it was strong, having been prepared in its strength.
- And it came to pass they did drink and were merry, and by and by they were all drunken.
- And now when Laman and his men saw that they were all drunken, and were in a deep sleep, they returned to Moroni and told him all the things that had happened.
- And now this was according to the design of Moroni. And Moroni had prepared his men with weapons of war; and he went to the city Gid, while the Lamanites were in a deep sleep and drunken, and cast in weapons of war unto the prisoners, insomuch that they were all armed;
- Yea, even to their women, and all those of their children, as many as were able to use a weapon of war, when Moroni had armed all those prisoners; and all those things were done in a profound silence.
- But had they awakened the Lamanites, behold they were drunken and the Nephites could have slain them.

- 19 Subalit dinggin, hindi ito ang hangarin ni Moroni; hindi siya nagagalak sa pagpaslang o pagpapadana ng dugo, kundi siya ay nagagalak sa pagliligtas ng kanyang mga tao mula sa pagkalipol; at sa dahilang ito, siya ay hindi makagagawa ng labag sa katarungan, hindi niya sasalakayin ang mga Lamanita at lipulin sila sa kanilang pagkalango.
- 20 Subalit natamo niya ang kanyang mga hangarin; sapagkat nasandatahan niya ang mga yaong bihag na mga Nephita na nasa loob ng mga pader ng lungsod, at nabigyan sila ng kapangyarihan na maangkin ang mga yaong bahaging nasa loob ng mga pader.
- 21 At pagkatapos, kanyang iniutos sa mga tauhang kasama niya na umurong nang kaunti mula sa kanila at paligiran ang mga hukbo ng mga Lamanita.
- 22 Ngayon, dinggin, ito ay ginawa sa gabi, kung kaya't nang magising ang mga Lamanita kinaumagahan ay namasdan nilang napaliligiran sila ng mga Nephita sa labas at na ang kanilang mga bihag ay nasasandatahan sa loob.
- 23 At sa gayon, nakita nila na ang mga Nephita ay may kapangyarihan sa kanila; at sa kalagayang ito, natanto nila na hindi kapaki-pakinabang na sila ay lumaban sa mga Nephita; kaya nga hiningi ng kanilang mga punong kapitan ang kanilang mga sandata ng digmaan, at dinala nila ang mga ito at inihagis sa paanan ng mga Nephita, nang nagmamakaawa.
- 24 Ngayon, dinggin, ito ang nais ni Moroni. Dinakip niya sila bilang mga bihag ng digmaan, at inangkin ang lungsod, at nag-utos na ang lahat ng bihag na mga Nephita ay palayain; at sila ay umanib sa hukbo ni Moroni at naging malaking lakas sa kanyang hukbo.
- 25 At ito ay nangyari na iniutos niya sa mga Lamanita, na kanyang mga nadakip na bihag, na sila ay magsimula sa paggawa ng mga pagpapatibay sa paligid ng lungsod ng Gid.
- 26 At ito ay nangyari na nang mapatibay niya ang lungsod ng Gid, alinsunod sa kanyang mga naisin, iniutos niyang dalhin ang kanyang mga bihag sa lungsod ng Masagana; at pinabantayan din niya ang lungsod na yaon sa napakalakas na hukbo.

Apan tan-awa, dili kini mao ang tinguha ni Moroni; dili niya ikahimuot ang pagpatay o pagpaagas sa dugo, apan ikahimuot niya ang pagluwas sa iyang katawhan gikan sa kalaglagan; ug tungod niini nga hinungdan dili siya makahimo og walay kaangayan, dili moatake sa mga Lamanita ug molaglag kanila diha sa ilang pagkahubog.

Apan nakuha niya ang iyang mga tinguha; kay nasangkapan niya og hinagiban kadtong mga binilanggo nga mga Nephita nga didto sa sulod sa paril sa siyudad, ug mihatag kanila og gahom nga makapanag-iya niadtong mga bahin nga anaa sa sulod sa mga paril.

Ug dayon gimandoan niya ang mga tawo nga iyang kauban sa pagsibog og pipila ka lakang gikan kanila, ug palibotan ang kasundalohan sa mga Lamanita.

Karon tan-awa gibuhay kini panahon sa kagabhion, mao nga sa dihang nahigmata ang mga Lamanita pagkabuntag nakita nila nga giliyokan na sila sa mga Nephita sa gawas, ug nga ang ilang mga binilanggo sa sulod gisangkapan na og hinagiban.

Ug sa ingon niana nakita nila nga ang mga Nephita adunay gahom batok kanila; ug niini nga mga sitwasyon nakita nila nga dili angay nga makig-away sila sa mga Nephita; busa ang ilang labaw nga mga kapitan mikuha sa ilang mga hinagiban sa gubat, ug gidala nila ug gibutang sa tilan sa mga Nephita, naghango og kaluoy.

Karon tan-awa, mao kini ang tinguha ni Moroni. Iyang gidakop sila isip mga binilanggo sa gubat, ug mipanag-iya sa siyudad, ug mimando nga ang tanang binilanggo nga mga Nephita buhian; ug miipon sila sa kasundalohan ni Moroni, ug nahimo nga dakong kusog sa iyang kasundalohan.

Ug nahitabo nga gimandoan niya ang mga Lamanita, nga nahimo niyang mga binilanggo, nga mosugod sila sa pagtrabaho sa pagpalig-on sa mga kuta libot sa siyudad sa Gid.

Ug nahitabo nga sa dihang napalig-on na niya ang siyudad sa Gid, sumala sa iyang mga tinguha, mimando siya nga ang iyang mga binilanggo dad-on ngadto sa siyudad sa Bountiful; ug gipabantayan niya kana nga siyudad og daghang lig-on nga mga sundalo.

But behold, this was not the desire of Moroni; he did not delight in murder or bloodshed, but he delighted in the saving of his people from destruction; and for this cause he might not bring upon him injustice, he would not fall upon the Lamanites and destroy them in their drunkenness.

But he had obtained his desires; for he had armed those prisoners of the Nephites who were within the wall of the city, and had given them power to gain possession of those parts which were within the walls.

And then he caused the men who were with him to withdraw a pace from them, and surround the armies of the Lamanites.

Now behold this was done in the night-time, so that when the Lamanites awoke in the morning they beheld that they were surrounded by the Nephites without, and that their prisoners were armed within.

And thus they saw that the Nephites had power over them; and in these circumstances they found that it was not expedient that they should fight with the Nephites; therefore their chief captains demanded their weapons of war, and they brought them forth and cast them at the feet of the Nephites, pleading for mercy.

Now behold, this was the desire of Moroni. He took them prisoners of war, and took possession of the city, and caused that all the prisoners should be liberated, who were Nephites; and they did join the army of Moroni, and were a great strength to his army.

And it came to pass that he did cause the Lamanites, whom he had taken prisoners, that they should commence a labor in strengthening the fortifications round about the city Gid.

And it came to pass that when he had fortified the city Gid, according to his desires, he caused that his prisoners should be taken to the city Bountiful; and he also guarded that city with an exceedingly strong force.

27 At ito ay nangyari na ginawa nila, sa kabila ng lahat ng sapakatan ng mga Lamanita, na bantayan at tanuran ang lahat ng bihag na kanilang nadakip, at panatilihin din ang lahat ng lupain at ang kalamangang nabawi nila.

28 At ito ay nangyari na nagsimula ang mga Nephita na muling magtagumpay, at mabawi ang kanilang mga karapatan at kanilang mga pribilehiyo.

29 Maraming ulit na nangahas ang mga Lamanita na paligiran sila sa gabi, subalit sa mga pagtatangkang ito ay nawalan sila ng maraming bihag.

30 At maraming ulit nilang tinangkang bigyan ng kanilang mga alak ang mga Nephita upang kanilang malipol sila sa pamamagitan ng lason o sa pagkalango.

31 Subalit dinggin, ang mga Nephita ay hindi mabagal sa pag-alala sa Panginoon nilang Diyos sa panahong ito ng kanilang paghihirap. Hindi sila mahuli sa kanilang mga bitag; oo, tumanggi silang inumin ang kanilang alak, maliban kung bigyan muna nila ang ilang bihag na mga Lamanita.

32 At sa gayon sila nag-ingat upang walang mapainom na lason sa kanila; sapagkat kung malalason ng kanilang alak ang isang Lamanita ay malalason din nito ang isang Nephita; at sa gayon nila sinubukan ang lahat ng kanilang mga alak.

33 At ngayon, ito ay nangyari na kinakailangang gumawa si Moroni ng mga paghahanda na salakayin ang lungsod ng Morianton; sapagkat dinggin, ang mga Lamanita, sa pamamagitan ng kanilang mga paggawa, ay pinatibay ang lungsod ng Morianton hanggang sa ito ay maging napakalakas na muog.

34 At sila ay patuloy na nagpapadala ng mga karagdagang hukbo sa lungsod na yaon, at gayundin ng mga karagdagang panustos.

35 At sa gayon nagtapos ang ikadalawampu't siyam na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

Ug nahitabo nga gibuhat nila, bisan pa sa tanang pagpanglipot sa mga Lamanita, ang pagbantay ug pagpanalipod sa tanang binilanggo nga ilang gidala, ug usab mipanalipod sa tanang luna ug sa bintaha nga ilang nabawi.

Ug nahitabo nga ang mga Nephita misugod na usab sa pagkamadaogon, ug sa pagbawi sa ilang mga katungod ug sa ilang mga kahigayonan.

Daghan nga mga higayon nga ang mga Lamanita misulay sa pagliyok kanila sa gabii, apan niini nga mga pagsulay nawad-an sila og daghan nga binilanggo.

Ug sa daghan nga higayon misulay sila sa paghatag sa ilang bino ngadto sa mga Nephita, nga sila unta makalaglag kanila pinaagi sa hilo o sa pagkahubog.

Apan tan-awa, ang mga Nephita dali nga mahinumdom sa Ginoo nga ilang Dios sa ilang panahon sa kasakit. Dili sila mabitik sa ilang mga laang; oo, dili sila moinom sa ilang bino, gawas kon hatagan nila pag-una ang pipila ka Lamanita nga mga binilanggo.

Ug sila sa ingon niana nagmabinantayon nga walay hilo nga ihatag kanila; kay kon ang ilang bino makahilo sa usa ka Lamanita kini usab makahilo sa usa ka Nephita; ug sa ingon niana sila misulay sa tanan nila nga bino.

Ug karon nahitabo nga angay alang kang Moroni ang paghimo og mga pagpangandam sa pag-atake sa siyudad sa Morianton; kay tan-awa, ang mga Lamanita nakahimo, pinaagi sa ilang pagtrabaho, sa pagpalig-on sa siyudad sa Morianton hangtod nga kini nahimong lig-on kaayo nga kuta.

Ug nagpadayon sila sa pagdala og bag-ong kasundalohan ngadto niana nga siyudad, ug usab bag-ong mga sangkap sa mga pagkaon ug panginahanglanon.

Ug sa ingon niana natapos ang ikakawhaan ug siyam nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi.

And it came to pass that they did, notwithstanding all the intrigues of the Lamanites, keep and protect all the prisoners whom they had taken, and also maintain all the ground and the advantage which they had retaken.

And it came to pass that the Nephites began again to be victorious, and to reclaim their rights and their privileges.

Many times did the Lamanites attempt to encircle them about by night, but in these attempts they did lose many prisoners.

And many times did they attempt to administer of their wine to the Nephites, that they might destroy them with poison or with drunkenness.

But behold, the Nephites were not slow to remember the Lord their God in this their time of affliction. They could not be taken in their snares; yea, they would not partake of their wine, save they had first given to some of the Lamanite prisoners.

And they were thus cautious that no poison should be administered among them; for if their wine would poison a Lamanite it would also poison a Nephite; and thus they did try all their liquors.

And now it came to pass that it was expedient for Moroni to make preparations to attack the city Morianton; for behold, the Lamanites had, by their labors, fortified the city Morianton until it had become an exceeding stronghold.

And they were continually bringing new forces into that city, and also new supplies of provisions.

And thus ended the twenty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 56

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na sa pagsisimula ng ikatatumpung taon ng panunungkulan ng mga hukom, sa ikalawang araw ng unang buwan, si Moroni ay nakatanggap ng isang liham mula kay Helaman, inilalahad ang mga pangyayari sa mga tao sa bahaging yaon ng lupain.
- 2 At ito ang mga salitang isinulat niya, sinasabing: Aking minamahal na kapatid na Moroni, kapwa sa Panginoon at sa mga pagdurusa sa ating digmaan; dinggin, mahal kong kapatid, ako ay may sasabihin sa iyo kahit paano hinggil sa aming pakikidigma sa dakong ito ng lupain.
- 3 Dinggin, dalawang libo ng mga anak na lalaki ng mga yaong taong inilabas ni Ammon mula sa lupain ng Nephi—ngayon, nalalaman mo na sila ay mga inapo ni Laman, na siyang pinakamatandang anak na lalaki ng ating amang si Lehi;
- 4 Ngayon, hindi ko na kailangang ilahad pa sa iyo ang hinggil sa kanilang mga kaugalian o kanilang kawalang-paniniwala, sapagkat nalalaman mo ang hinggil sa lahat ng bagay na ito—
- 5 Samakatwid, sapat na sa akin ang sabihin ko sa iyo na dalawang libo ng mga yaong kabataang lalaking ito ang humawak ng kanilang mga sandata ng digmaan, at ninais na ako ang maging pinuno nila; at kami ay humayo upang ipagtanggol ang ating bayan.
- 6 At ngayon, nalalaman mo rin ang hinggil sa tipang ginawa ng kanilang mga ama, na hindi sila hahawak ng kanilang mga sandata ng digmaan laban sa kanilang mga kapatid upang magpadanak ng dugo.
- 7 Subalit sa ikadalawampu't anim na taon, nang makita nila ang ating mga paghihirap at ating mga pagdurusa para sa kanila, sisirain na sana nila ang tipang ginawa nila at hahawak ng kanilang mga sandata ng digmaan upang ipagtanggol tayo.
- 8 Subalit hindi ko sila mapahihintulutan na kanilang sirain ang tipang ito na kanilang ginawa, ipinapalagay na tayo ay palalakasin ng Diyos, hanggang sa hindi na tayo maghihirap pa dahil sa pagtupad sa sumpang ginawa nila.

Alma 56

Ug karon nahitabo nga sa pagsugod sa ikakatloan nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom, sa ikaduhang adlaw sa unang bulan, si Moroni nakadawat og sulat gikan ni Helaman, nga nagsaysay sa mga kalihokan sa katawhan diha niana nga dapit sa yuta.

Ug mao kini ang mga pulong nga iyang gisulat, nga nag-ingon: Minahal kong igsoon nga Moroni, diha sa Ginoo ug ingon man diha sa mga kasub-anan sa atong mga pakiggubat; tan-awa, akong minahal nga igsoon, ako adunay isulti kanimo mahitungod sa among mga pakiggubat niini nga bahin sa yuta.

Tan-awa, duha ka libo niadtong mga anak nga lalaki sa mga tawo nga gidala ni Ammon gikan sa yuta sa Nephi—karon ikaw nasayod nga kini sila mga kaliwat ni Laman, nga mao ang kinamagulangang anak nga lalaki sa atong amahan nga si Lehi;

Karon dili na kinahanglan nga akong isaysay pagbalik kanimo ang mahitungod sa ilang mga tradisyon o sa ilang pagkawalay pagtuo, kay ikaw nasayod mahitungod niini nga mga butang—

Busa igo na alang kanako nga ako mosulti kanimo nga duha ka libo niining mga batan-on nga lalaki mikuha sa ilang mga hinagiban sa gubat, ug mihangyo nga ako ang mangulo kanila; ug mibarog kami aron sa pagpanalipod sa atong nasod.

Ug karon ikaw usab nasayod mahitungod sa pakigsaad nga gihimo sa ilang mga amahan, nga dili sila mogamit sa ilang mga hinagiban sa gubat batok sa ilang kaigsuonan sa pagpaagas og dugo.

Apan sa ikakawhaan ug unom nga tuig, sa dihang nakita nila ang among mga kasakit ug ang among mga kalisdanan alang kanila, hapit na unta sila molapas sa pakigsaad nga ilang gihimo ug mogamit sa ilang mga hinagiban sa gubat sa pagpanalipod kanamo.

Apan wala ako motugot nga molapas sila niini nga pakigsaad nga ilang gihimo, kay nagtuo nga ang Dios molig-on kanamo, nga niana dili na kami mag-antos pa og dugang tungod sa pagtuman sa panumpa nga ilang gihimo.

Alma 56

And now it came to pass in the commencement of the thirtieth year of the reign of the judges, on the second day in the first month, Moroni received an epistle from Helaman, stating the affairs of the people in that quarter of the land.

And these are the words which he wrote, saying: My dearly beloved brother, Moroni, as well in the Lord as in the tribulations of our warfare; behold, my beloved brother, I have somewhat to tell you concerning our warfare in this part of the land.

Behold, two thousand of the sons of those men whom Ammon brought down out of the land of Nephi—now ye have known that these were descendants of Laman, who was the eldest son of our father Lehi;

Now I need not rehearse unto you concerning their traditions or their unbelief, for thou knowest concerning all these things—

Therefore it sufficeth me that I tell you that two thousand of these young men have taken their weapons of war, and would that I should be their leader; and we have come forth to defend our country.

And now ye also know concerning the covenant which their fathers made, that they would not take up their weapons of war against their brethren to shed blood.

But in the twenty and sixth year, when they saw our afflictions and our tribulations for them, they were about to break the covenant which they had made and take up their weapons of war in our defence.

But I would not suffer them that they should break this covenant which they had made, supposing that God would strengthen us, insomuch that we should not suffer more because of the fulfilling the oath which they had taken.

- 9 Subalit dinggin, narito ang isang bagay kung saan tayo ay maaaring magkaroon ng labis na kagalakan. Sapagkat dinggin, sa ikadalawampu't anim na taon, ako, si Helaman, ay humayo sa unahan nitong dalawang libong kabataang lalaki patungo sa lungsod ng Judea, upang tulungan si Antipus, na siyang hinirang mong pinuno ng mga tao sa bahaging yaon ng lupain.
- 10 At isinama ko ang aking dalawang libong anak (sapagkat sila ay karapat-dapat na tawaging mga anak) sa hukbo ni Antipus, kung aling lakas ay labis na ikinasiya ni Antipus; sapagkat dinggin, ang kanyang hukbo ay nabawasan ng mga Lamanita dahil sa nakapatay ang kanilang hukbo ng malaking bilang ng ating mga tauhan, kung aling pangyayari ay nararapat tayong magdalamhati.
- 11 Gayunpaman, maaari nating aluin ang ating sarili sa katotohanang ito, na sila ay namatay para sa kanilang bayan at sa kanilang Diyos, oo, at sila ay maliligaya.
- 12 At ang mga Lamanita ay nakapagpanatili rin ng maraming bihag, lahat sila ay mga punong kapitan, sapagkat wala nang iba silang pinatawad na mabuhay. At ipinapalagay namin na sila ngayon sa mga oras na ito ay nasa lupain ng Nephi; gayon nga ito kung hindi sila napatay.
- 13 At ngayon, ito ang mga lungsod na naangkin ng mga Lamanita sa pamamagitan ng pagpapadanak ng dugo ng napakarami sa ating magigiting na tauhan:
- 14 Ang lupain ng Manti, o ang lungsod ng Manti, at ang lungsod ng Zisrom, at ang lungsod ng Cumeni, at ang lungsod ng Antiparah.
- 15 At ito ang mga lungsod na naangkin nila nang ako ay makarating sa lungsod ng Judea; at natagpuan ko si Antipus at ang kanyang mga tauhan na gumagawa nang buong lakas upang patibayin ang lungsod.
- 16 Oo, at sila ay nanghihina sa katawan maging sa espiritu, sapagkat sila ay buong giting na nakikipaglaban sa araw at gumagawa sa gabi upang pangalagaan ang kanilang mga lungsod; at sa gayon sila nagdanas ng labis na paghihirap ng lahat ng uri.
- Apan tan-awa, aniyay usa ka butang diin kami adunay dakong kamaya. Kay tan-awa, sa ikakawhaan ug unom nga tuig, ako, si Helaman, mimartsa isip pangulo niining duha ka libo ka mga batan-ong lalaki ngadto sa siyudad sa Judea, aron sa pagtabang kang Antipus, nga imong gipili nga usa ka pangulo sa katawhan niana nga bahin sa yuta.
- Ug giipon nako ang akong duha ka libo ka mga anak nga lalaki, (kay takos sila nga pagatawgon og mga anak nga lalaki) ngadto sa kasundalohan ni Antipus, diin kini nga dugang nga kusog gikalipay sa hilabihan ni Antipus; kay tan-awa, ang iyang kasundalohan nagkagamay tungod kay ang kasundalohan sa mga Lamanita nakapatay og daghan kaayo sa among mga tawo, nga maoy hinungdan sa among pagbangotan.
- Bisan pa niana, gihupay namo ang among kaugalingon niini nga bahin, nga nangamatay sila diha sa kawsa sa ilang nasod ug sa ilang Dios, oo, ug sila malipayon.
- Ug ang mga Lamanita nagbaton usab og daghan nga binilanggo, ang tanan mga labaw nga kapitan, kay walay usa kanila nga gibiling buhi. Ug nagtuo kami nga sila karon niining higayona atua sa yuta sa Nephi; kon wala sila pamatya.
- Ug karon mao kini ang mga siyudad nga gipang-iya sa mga Lamanita pinaagi sa pagpaagas sa dugo sa daghan kaayo sa among maisog nga mga tawo:
- Ang yuta sa Manti, o ang siyudad sa Manti, ug ang siyudad sa Zeezrom, ug ang siyudad sa Cumeni, ug ang siyudad sa Antiparah.
- Ug mao kini ang mga siyudad nga ilang gipang-iya sa dihang miabot ako sa siyudad sa Judea; ug nakita nako si Antipus ug ang iyang mga tawo nga nagtrabaho pag-ayo sa pagpalig-on sa siyudad.
- Oo, ug gikapoy sila sa lawas ug ingon man sa espiritu, kay nakig-away sila nga maisogon maadlaw ug nagtrabaho magabii sa pagpanalipod sa ilang mga siyudad; ug sa ingon niana sila nag-antos sa hilabihan nga mga kasakit sa tanan nga matang.
- But behold, here is one thing in which we may have great joy. For behold, in the twenty and sixth year, I, Helaman, did march at the head of these two thousand young men to the city of Judea, to assist Antipus, whom ye had appointed a leader over the people of that part of the land.
- And I did join my two thousand sons, (for they are worthy to be called sons) to the army of Antipus, in which strength Antipus did rejoice exceedingly; for behold, his army had been reduced by the Lamanites because their forces had slain a vast number of our men, for which cause we have to mourn.
- Nevertheless, we may console ourselves in this point, that they have died in the cause of their country and of their God, yea, and they are happy.
- And the Lamanites had also retained many prisoners, all of whom are chief captains, for none other have they spared alive. And we suppose that they are now at this time in the land of Nephi; it is so if they are not slain.
- And now these are the cities of which the Lamanites have obtained possession by the shedding of the blood of so many of our valiant men:
- The land of Manti, or the city of Manti, and the city of Zeezrom, and the city of Cumeni, and the city of Antiparah.
- And these are the cities which they possessed when I arrived at the city of Judea; and I found Antipus and his men toiling with their might to fortify the city.
- Yea, and they were depressed in body as well as in spirit, for they had fought valiantly by day and toiled by night to maintain their cities; and thus they had suffered great afflictions of every kind.

17 At ngayon, sila ay nanindigang magwagi sa lugar na ito o mamatay; kaya nga, maaari mo ngang ipalagay na itong maliit na hukbong dinala ko, oo, ang mga yaong anak ko, ay nagbigay sa kanila ng malaking pag-asa at labis na kagalakan.

18 At ngayon, ito ay nangyari na nang makita ng mga Lamanita na nakatanggap si Antipus ng karagdagang lakas sa kanyang hukbo, sila ay napilitan sa mga utos ni Amoron na huwag sumalakay sa lungsod ng Judea, o lumaban sa amin, upang makidigma.

19 At sa gayon kami kinasihan ng Panginoon; sapagkat kung sila ay sumalakay sa amin sa kahinaan naming ito, maaari na sana nilang malipol ang aming maliit na hukbo; subalit sa gayon kami iningatan.

20 Sila ay inutusan ni Amoron na pangalagaan ang mga yaong lungsod na nasakop nila. At sa gayon nagtapos ang ikadalawampu't anim na taon. At sa pagsisimula ng ikadalawampu't pitong taon, naihanda na namin ang aming lungsod at aming sarili sa pagtatanggol.

21 Ngayon, kami ay nagnanais na salakayin kami ng mga Lamanita; sapagkat hindi namin nais na salakayin sila sa kanilang mga muog.

22 At ito ay nangyari na naglagay kami ng mga tagamanman sa paligid upang bantayan ang mga galaw ng mga Lamanita, upang hindi nila kami malampasan sa gabi ni sa araw upang makasalakay sa iba nating mga lungsod na nasa kahalagaan.

23 Sapagkat nalalaman namin na sa mga lungsod na yaon ay hindi sapat ang kanilang lakas upang harapin sila; kaya nga kami ay nagnais, kung kanilang lalampasan kami, na salakayin sila sa kanilang likuran, at sa gayon sila labanan sa likuran at sa gayunding oras ay sagupain sila sa harapan. Ipinapalagay naming malulupig namin sila; subalit dinggin, kami ay nabigo sa aming naising ito.

24 Sila ay hindi nangahas na lampasan kami ng kanilang buong hukbo, ni nangahas ng isang bahagi nila, sa takot na hindi sapat ang kanilang lakas at bumagsak sila.

25 Ni hindi sila nangahas na humayo laban sa lungsod ng Zarahemla; ni hindi sila nangahas na tawirin ang bukal ng Sidon, patungo sa lungsod ng Nephihas.

Ug karon hugot ang ilang tinguha nga buntogon kini nga dapit o mangamatay; busa magtuo ka nga kining gamay nga pundok sa kasundalohan nga akong gidala uban kanako, oo, kadtong akong mga anak nga lalaki, nakahatag kanila og dako nga paglaom ug tumang kamaya.

Ug karon nahitabo nga sa dihang nakita sa mga Lamanita nga si Antipus nakadawat og dugang kusog sa iyang kasundalohan, napugos sila sa mga mando ni Amoron nga dili mosulong batok sa siyudad sa Judea, o batok kanamo, sa pagpakig-away.

Ug sa ingon niana gipaboran kami sa Ginoo; kay kon misulong pa sila ngari kanamo diha sa among kahuyang tingali ilang nalaglag ang among gamay nga pundok sa kasundalohan; apan sa ingon niana kami gipanalipdan.

Gimandoan sila ni Amoron sa pagpanalipod niadtong mga siyudad nga ilang nailog. Ug sa ingon niana natapos ang ikakawhaan ug unom nga tuig. Ug sa pagsugod sa ikakawhaan ug pito nga tuig naandam na namo ang among siyudad ug ang among kaugalingon alang sa pagpanalipod.

Karon matinguhaon kami nga ang mga Lamanita maoy mosulong kanamo; kay wala kami magtinguha nga kami ang mosulong sa ilang mga kuta.

Ug nahitabo nga mibutang kami og mga espiya sa palibot, sa pagbantay sa mga kalihokan sa mga Lamanita, aron dili nila kami malabyan sa gabii ni sa adlaw aron sa pagsulong sa among uban nga mga siyudad nga tua dapit sa amihanan.

Kay nasayod kami nga kadto nga mga siyudad walay igong kalig-on sa pagpakigsangka kanila; busa matinguhaon kami, nga kon kami ila nang malabyan, atakehon namo sila gikan sa ilang luyo, ug sa ingon niana makig-away kanila gikan sa luyo ug sa samang higayon sugaton sila sa atubangan. Nagtuo kami nga mabuntog namo sila; apan tan-awa, nagmahay kami sa among tinguha.

Wala sila mangahas nga labyan kami sa ilang tibuok kasundalohan, ni mangahas ang pipila kanila, basin pa unya og dili igo ang ilang kalig-on ug sila mapukan.

Ni sila nangahas sa pagmartsa batok sa siyudad sa Zarahemla; ni sila nangahas pagtabok sa ulohan sa Sidon, lapas sa siyudad sa Nephihah.

And now they were determined to conquer in this place or die; therefore you may well suppose that this little force which I brought with me, yea, those sons of mine, gave them great hopes and much joy.

And now it came to pass that when the Lamanites saw that Antipus had received a greater strength to his army, they were compelled by the orders of Amoron to not come against the city of Judea, or against us, to battle.

And thus were we favored of the Lord; for had they come upon us in this our weakness they might have perhaps destroyed our little army; but thus were we preserved.

They were commanded by Amoron to maintain those cities which they had taken. And thus ended the twenty and sixth year. And in the commencement of the twenty and seventh year we had prepared our city and ourselves for defence.

Now we were desirous that the Lamanites should come upon us; for we were not desirous to make an attack upon them in their strongholds.

And it came to pass that we kept spies out round about, to watch the movements of the Lamanites, that they might not pass us by night nor by day to make an attack upon our other cities which were on the northward.

For we knew in those cities they were not sufficiently strong to meet them; therefore we were desirous, if they should pass by us, to fall upon them in their rear, and thus bring them up in the rear at the same time they were met in the front. We supposed that we could overpower them; but behold, we were disappointed in this our desire.

They durst not pass by us with their whole army, neither durst they with a part, lest they should not be sufficiently strong and they should fall.

Neither durst they march down against the city of Zarahemla; neither durst they cross the head of Sidon, over to the city of Nephihah.

- 26 At sa gayon, sa pamamagitan ng kanilang mga hukbo, sila ay nanindigang pangalagaan ang mga yaong lungsod na kanilang nasakop.
- 27 At ngayon, ito ay nangyari na sa ikalawang buwan ng taong ito, may dinala sa amin na maraming pagkain mula sa mga ama ng yaong aking dalawang libong anak.
- 28 At may ipinadala ring dalawang libong tauhan sa amin mula sa lupain ng Zarahemla. At sa gayon kami nakahanda nang may sampung libong tauhan, at mga pagkain para sa kanila, at para din sa kanilang mga asawa at kanilang mga anak.
- 29 At ang mga Lamanita, dahil sa nakikitang dumarami ang aming mga hukbo sa araw-araw, at dumarating ang mga pagkain para sa aming panustos, nagsimula silang matakot, at nagsimulang biglaang sumalakay, na kung maaari ay wakasan ang pagtanggap namin ng mga pagkain at lakas.
- 30 Ngayon, nang makita namin na ang mga Lamanita ay nagsimulang maging balisa sa paraang ito, nagnais kaming magsagawa ng pakana sa kanila; kaya nga si Antipus ay nag-utos na humayo ako kasama ang aking mga batang anak patungo sa kalapit na lungsod, na tila bagang kami ay nagdadala ng mga pagkain para sa kalapit na lungsod.
- 31 At pinahayo kami sa malapit sa lungsod ng Antipara, na tila bagang magtutungo kami sa kasunod na lungsod, sa mga hangganan sa may dalampasigan.
- 32 At ito ay nangyari na humayo kami, na tila bagang may dala kaming mga pagkain, upang magtungo sa lungsod na yaon.
- 33 At ito ay nangyari na humayo si Antipus kasama ang isang bahagi ng kanyang hukbo, iniwan ang nalalabi upang pangalagaan ang lungsod. Subalit hindi siya humayo hangga't nakahayo na ako kasama ang maliit kong hukbo, at nakalapit sa lungsod ng Antipara.
- 34 At ngayon, sa lungsod ng Antipara nakahimpil ang pinakamalakas na hukbo ng mga Lamanita; oo, ang pinakamarami.
- Ug sa ingon niana, uban sa ilang kasundalohan, hugot ang ilang tinguha sa pagpanalipod niadtong mga siyudad nga ilang nailog.
- Ug karon nahitabo sa ikaduhang bulan niining tuiga, dihay gidala ngari kanamo nga daghang mga pagkaon ug ubang panginahanglanon nga tagana gikan sa mga amahan niadtong akong duha ka libong mga anak nga lalaki.
- Ug usab dihay gipadala nga duha ka libo ka tawo ngari kanamo gikan sa yuta sa Zarahemla. Ug sa ingon niana kami naandam uban sa napulo ka libo ka tawo, ug sa mga pagkaon ug ubang panginahanglanon alang kanila, ug usab alang sa ilang mga asawa ug sa ilang mga anak.
- Ug ang mga Lamanita, sa ingon niana nakakita sa among kasundalohan nga nagkadaghan matag adlaw, ug mga pagkaon ug ubang panginahanglanon nga nangabot alang sa among kabuhian, nagsugod sila sa pagkahadlok, ug nagsugod sa pag-atake, kon mahimo aron ipahunong ang among pagdawat og mga pagkaon ug ubang panginahanglanon ug kasundalohan.
- Karon sa dihang nakita namo nga ang mga Lamanita nagsugod sa pagkabalaka niini nga pamaagi, matinguhaon kami sa paghimo og taktika sa paglingla kanila; busa si Antipus mimando nga ako momartsa uban sa akong gagmayng mga anak nga lalaki ngadto sa usa ka silingan nga siyudad, ingon og kami nagdala og mga pagkaon ug ubang panginahanglanon ngadto sa usa ka silingan nga siyudad.
- Ug momartsa kami duol sa siyudad sa Antiparah, ingon og kami nagpaingon sa unahan nga siyudad, sa mga utlanan sa may baybayon.
- Ug nahitabo nga mimartsa kami ngadto, ingon og nagdala sa among mga pagkaon ug ubang panginahanglanon, sa pag-adto niana nga siyudad.
- Ug nahitabo nga si Antipus mimartsa uban sa usa ka bahin sa iyang kasundalohan, mibiya sa nahibilin sa pagpanalipod sa siyudad. Apan wala siya momartsa hangtod wala ako momartsa uban sa akong gamay nga pundok sa kasundalohan, ug miabot duol sa siyudad sa Antiparah.
- Ug karon, sa siyudad sa Antiparah nahimutang ang labing lig-on nga kasundalohan sa mga Lamanita; oo, ang labing daghan.
- And thus, with their forces, they were determined to maintain those cities which they had taken.
- And now it came to pass in the second month of this year, there was brought unto us many provisions from the fathers of those my two thousand sons.
- And also there were sent two thousand men unto us from the land of Zarahemla. And thus we were prepared with ten thousand men, and provisions for them, and also for their wives and their children.
- And the Lamanites, thus seeing our forces increase daily, and provisions arrive for our support, they began to be fearful, and began to sally forth, if it were possible to put an end to our receiving provisions and strength.
- Now when we saw that the Lamanites began to grow uneasy on this wise, we were desirous to bring a stratagem into effect upon them; therefore Antipus ordered that I should march forth with my little sons to a neighboring city, as if we were carrying provisions to a neighboring city.
- And we were to march near the city of Antiparah, as if we were going to the city beyond, in the borders by the seashore.
- And it came to pass that we did march forth, as if with our provisions, to go to that city.
- And it came to pass that Antipus did march forth with a part of his army, leaving the remainder to maintain the city. But he did not march forth until I had gone forth with my little army, and came near the city Antiparah.
- And now, in the city Antiparah were stationed the strongest army of the Lamanites; yea, the most numerous.

- 35 At ito ay nangyari na nang maipaalam ito sa kanila ng kanilang mga tagamanman, sila ay lumabas kasama ang kanilang hukbo at humayo laban sa amin.
- 36 At ito ay nangyari na nagsitakas kami sa harapan nila, pahilaga. At sa gayon namin naakay palayo ang pinakamalakas na hukbo ng mga Lamanita;
- 37 Oo, nang may kalayuan, kung kaya't nang makita nila ang hukbo ni Antipus na tumutugis sa kanila, nang kanilang buong lakas, na hindi sila lumiko sa kanan ni sa kaliwa, kundi ipinagpatuloy ang kanilang paghayo sa tuwid na landas sa pagtugis sa amin; at, tulad ng inaakala namin, kanilang layuning mapatay kami bago sila maunahan ni Antipus, at ito ay upang hindi sila mapaligiran ng aming mga tao.
- 38 At ngayon, si Antipus, namamalas ang aming panganib, ay pinabilis ang paghayo ng kanyang hukbo. Subalit dinggin, gabi na; kaya nga kami ay hindi nila naunahan, ni hindi sila naunahan ni Antipus; kaya nga nagtayo kami ng kuta para sa gabi.
- 39 At ito ay nangyari na bago sumapit ang pagsikat ng umaga, dinggin, ang mga Lamanita ay tinutugis kami. Ngayon, hindi sapat ang aming lakas upang makipaglaban sa kanila; oo, hindi ko mapahihintulutan na ang aking mga batang anak ay bumagsak sa kanilang mga kamay; kaya nga ipinagpatuloy namin ang aming paghayo, at humayo kami sa ilang.
- 40 Ngayon, hindi sila nangahas na lumiko sa kanan ni sa kaliwa sa takot na sila ay mapaligiran; ni hindi rin ako lumiko sa kanan ni sa kaliwa sa takot na maabutan nila ako, at hindi namin kayang humarap sa kanila, kundi mapapatay kami, at makatatakas sila; at sa gayon kami tumakas sa buong maghapon sa ilang, maging hanggang sa magdilim.
- 41 At ito ay nangyari na muli, nang sumapit ang liwanag ng umaga ay nakita namin ang mga Lamanita na sumasalakay sa amin, at kami ay nagsitakas mula sa kanilang harapan.
- 42 Subalit ito ay nangyari na hindi nagtagal ang kanilang pagtugis sa amin nang tumigil sila; at ito ay sa umaga ng ikatlong araw ng ikapitong buwan.
- Ug nahitabo nga sa dihang gipahibalo sila sa ilang mga espiya, misulong sila uban sa ilang kasundalohan ug mimartsa batok kanamo.
- Ug nahitabo nga misibog kami gikan kanila, paingon sa amihanang. Ug sa ingon niana gidala namo sa layo ang labing gamhanan nga kasundalohan sa mga Lamanita;
- Oo, gani sa igo nga gilay-on hangtod nga sa dihang nakita nila ang kasundalohan ni Antipus nga migukod kanila, sa tibuok nilang kusog, wala sila motipas sa tuo ni sa wala, apan mipadayon sa ilang pagmartsa nga wala moliko sa pagsunod kanamo; ug, nagtuo kami, nga ilang tuyo ang pagpatay kanamo sa dili pa si Antipus makaapas kanila, ug aron sila dili maliyokan sa among katawhan.
- Ug karon si Antipus, nga nakakita nga nameligro kami, mipakusog sa pagmartsa sa iyang kasundalohan. Apan tan-awa, gabii na; busa wala sila makaapas kanamo, ni si Antipus nakaapas kanila; busa nagkampo kami niana nga gabii.
- Ug nahitabo nga sa wala pa ang kaadlawon, tan-awa, ang mga Lamanita migukod kanamo. Karon dili kaayo igo ang among kalig-on sa pagpakig-away kanila; oo, dili ako makatugot nga ang akong gagmay nga mga anak nga lalaki mahulog sa ilang mga kamot; busa mipadayon kami sa among pagmartsa, ug mimartsa kami paingon sa kamingawan.
- Karon wala sila mangahas sa pagliko sa tuo ni sa wala basin pa unya og maliyokan sila; ni ako miliko sa tuo ni sa wala basin pa unya og maapsan ako, ug dili kami makasugakod batok kanila, apan mamatay, ug sila makaikyas; ug sa ingon niana miikyas kami nianang tibuok adlaw paingon sa kamingawan, gani hangtod nga mingitngit.
- Ug nahitabo pag-usab, sa dihang ang kahayag sa kabuntagon miabot nakita namo ang mga Lamanita nga misulong kanamo, ug miikyas kami gikan kanila.
- Apan nahitabo nga wala sila mogukod kanamo og layo sa wala pa sila mohunong; ug buntag na sa ikatulo nga adlaw sa ikapito nga bulan.
- And it came to pass that when they had been informed by their spies, they came forth with their army and marched against us.
- And it came to pass that we did flee before them, northward. And thus we did lead away the most powerful army of the Lamanites;
- Yea, even to a considerable distance, insomuch that when they saw the army of Antipus pursuing them, with their might, they did not turn to the right nor to the left, but pursued their march in a straight course after us; and, as we suppose, it was their intent to slay us before Antipus should overtake them, and this that they might not be surrounded by our people.
- And now Antipus, beholding our danger, did speed the march of his army. But behold, it was night; therefore they did not overtake us, neither did Antipus overtake them; therefore we did camp for the night.
- And it came to pass that before the dawn of the morning, behold, the Lamanites were pursuing us. Now we were not sufficiently strong to contend with them; yea, I would not suffer that my little sons should fall into their hands; therefore we did continue our march, and we took our march into the wilderness.
- Now they durst not turn to the right nor to the left lest they should be surrounded; neither would I turn to the right nor to the left lest they should overtake me, and we could not stand against them, but be slain, and they would make their escape; and thus we did flee all that day into the wilderness, even until it was dark.
- And it came to pass that again, when the light of the morning came we saw the Lamanites upon us, and we did flee before them.
- But it came to pass that they did not pursue us far before they halted; and it was in the morning of the third day of the seventh month.

43 At ngayon, kung naabutan man sila ni Antipus ay hindi namin nalalaman, subalit sinabi ko sa mga tauhan ko: Dinggin, hindi natin nalalaman na baka tumigil sila sa layuning tayo ang sumalakay sa kanila, upang kanilang mahuli tayo sa kanilang bitag;

44 Samakatwid, ano ang masasabi ninyo, aking mga anak, haharapin ba ninyo sila upang makidigma?

45 At ngayon, sinasabi ko sa iyo, mahal kong kapatid na Moroni, na hindi pa ako nakakikita ng gayong labis na katapangan, hindi pa, hindi sa lahat ng Nephita.

46 Sapagkat tulad ng pagtawag ko sa kanila na aking mga anak (sapagkat silang lahat ay napakabata pa) maging sinabi nila sa akin: Ama, dinggin, kasama natin ang ating Diyos, at hindi niya pahihintulutang bumagsak tayo; kaya nga tayo ay humayo; hindi natin papatayin ang ating mga kapatid kung kanilang hahayaan tayo; anupa't humayo na tayo, na baka magapi nila ang hukbo ni Antipus.

47 Ngayon, hindi pa sila kailanman nakipaglaban, gayunpaman hindi sila natatakot sa kamatayan; at mas iniisip pa nila ang kalayaan ng kanilang mga ama kaysa sa kanilang sariling mga buhay; oo, tinuruan sila ng kanilang mga ina, na kung hindi sila mag-aalinlangan, ililigtas sila ng Diyos.

48 At inilalahad nila sa akin ang mga salita ng kanilang mga ina, sinasabing: Hindi kami nag-aalinlangan, nalalaman ito ng aming mga ina.

49 At ito ay nangyari na bumalik ako kasama ang aking dalawang libo laban sa mga Lamanita na ito na tumutugis sa amin. At ngayon, dinggin, ang mga hukbo ni Antipus ay naabutan sila, at nagsimula ang isang kakila-kilabot na digmaan.

50 Ang hukbo ni Antipus na mga pagod dahil sa kanilang mahabang paghayo sa napakaikling panahon ay magsisibagsak na sana sa mga kamay ng mga Lamanita; at kung hindi ako bumalik na kasama ang aking dalawang libo ay nakamtan na sana nila ang kanilang layunin.

Ug karon, kon naapsan ba sila ni Antipus wala kami masayod, apan gisultihan nako ang akong mga tawo: Tan-awa, wala kita masayod apan nanghunong sila sa tuyo nga mosulong kita batok kanila, aron kita ilang madakpan pinaagi sa ilang laang;

Busa unsay inyong ikasulti, akong mga anak, kamo mosukol ba batok kanila sa pakig-away?

Ug karon sultihan ko ikaw, minahal kong igsoong Moroni, nga wala pa ako sukad makakita og hilabihan nga kaisog, wala, wala taliwala sa tanan nga Nephita.

Kay sama sa akong pagtawag kanila nga akong mga anak nga lalaki (kay silang tanan mga batan-on kaayo) gani sila miingon ngari kanako: Amahan, tan-awa ang atong Dios nag-uban kanato, ug dili siya motugot nga kita mapukan; busa mosulong kita; dili kita mopatay sa atong kaigsoonan kon kita dili nila samokon; busa mangadto kita, basin unya og mabuntog nila ang kasundalohan ni Antipus.

Karon wala pa sila sukad makig-away, apan wala sila mahadlok sa kamatayon; ug naghunahuna sila pag-ayo sa kalingkawasan sa ilang mga amahan kay sa ilang kinabuhì; oo, gitudloan sila sa ilang mga inahan, nga kon dili sila magduhaduha, ang Dios moluwas kanila.

Ug gisaysay nila pag-usab ang mga pulong sa ilang mga inahan, nga nag-ingon: Wala kami magduhaduha, nasayod ang among mga inahan niini.

Ug nahitabo nga mibalik ako uban sa akong duha ka libo batok niini nga mga Lamanita kinsa migukod kanamo. Ug karon tan-awa, ang kasundalohan ni Antipus nakaapas kanila, ug usa ka makalilisang nga panag-away ang nagsugod.

Ang kasundalohan ni Antipus nga gikapoy, tungod sa ilang layo nga pagmartsa sa mubo kaayo nga panahon, hapit na mahulog sa mga kamot sa mga Lamanita; ug kon wala pa ako mobalik uban sa akong duha ka libo naangkon unta nila ang ilang katuyoan.

And now, whether they were overtaken by Antipus we knew not, but I said unto my men: Behold, we know not but they have halted for the purpose that we should come against them, that they might catch us in their snare;

Therefore what say ye, my sons, will ye go against them to battle?

And now I say unto you, my beloved brother Moroni, that never had I seen so great courage, nay, not amongst all the Nephites.

For as I had ever called them my sons (for they were all of them very young) even so they said unto me: Father, behold our God is with us, and he will not suffer that we should fall; then let us go forth; we would not slay our brethren if they would let us alone; therefore let us go, lest they should overpower the army of Antipus.

Now they never had fought, yet they did not fear death; and they did think more upon the liberty of their fathers than they did upon their lives; yea, they had been taught by their mothers, that if they did not doubt, God would deliver them.

And they rehearsed unto me the words of their mothers, saying: We do not doubt our mothers knew it.

And it came to pass that I did return with my two thousand against these Lamanites who had pursued us. And now behold, the armies of Antipus had overtaken them, and a terrible battle had commenced.

The army of Antipus being weary, because of their long march in so short a space of time, were about to fall into the hands of the Lamanites; and had I not returned with my two thousand they would have obtained their purpose.

51 Sapagkat si Antipus ay bumagsak sa pamamagitan ng espada, at marami sa kanyang mga pinuno, dahil sa kanilang kapaguran, na sanhi ng bilis ng kanilang paghayo—kaya nga, ang mga tauhan ni Antipus, na nalilito dahil sa pagbagsak ng kanilang mga pinuno, ay nagsimulang magbigay-raan sa harapan ng mga Lamanita.

52 At ito ay nangyari na ang mga Lamanita ay nagkalakas-loob, at nagsimulang tugisin sila; at sa gayon sila tinutugis ng mga Lamanita nang may labis na pagsusumigasig nang si Helaman ay dumating sa kanilang likuran kasama ang kanyang dalawang libo, at nagsimula silang labis na pagpapatayin, hanggang sa ang buong hukbo ng mga Lamanita ay tumigil at bumaling kay Helaman.

53 Ngayon, nang makita ng mga tao ni Antipus na nagsitalikod ang mga Lamanita, sama-sama ng tinipon nila ang kanilang mga tauhan at muling sumalakay sa likuran ng mga Lamanita.

54 At ngayon, ito ay nangyari na kami, ang mga tao ni Nephi, ang mga tao ni Antipus, at ako kasama ang aking dalawang libo, ay pinaligiran ang mga Lamanita, at pinagpapatay sila; oo, hanggang sa sila ay napilitang isuko ang kanilang mga sandata ng digmaan at gayundin ang kanilang sarili bilang mga bihag ng digmaan.

55 At ngayon, ito ay nangyari na nang isuko nila ang kanilang sarili sa amin, dinggin, binilang ko ang mga yaong kabataan na kasama kong nakipaglaban, nangangambang baka marami sa kanila ang napatay.

56 Subalit dinggin, sa aking labis na kagalakan, wala ni isang kaluluwa sa kanila ang bumagsak sa lupa; oo, at sila ay nakipaglaban na tila bagang may lakas ng Diyos; oo, wala pang mga taong nakikilalang nakipaglaban nang may gayong mahimalang lakas; at lakip ang gayong makapangyarihang lakas nila sinalakay ang mga Lamanita, kung kaya't kanilang natakot sila; at dahil dito, isinuko ng mga Lamanita ang kanilang sarili bilang mga bihag ng digmaan.

Kay si Antipus namatay pinaagi sa espada ug ang daghan sa iyang pangulo, tungod sa ilang kakapoy, tungod sa kakusog sa ilang pagmartsa—busa ang mga tawo ni Antipus, nga naglibog tungod sa pagkamatay sa ilang mga pangulo, misugod sa pagsibog gikan sa mga Lamanita.

Ug nahitabo nga ang mga Lamanita nakabaton og kaisog, ug misugod sa paggukod kanila; ug sa ingon niana ang mga Lamanita migukod kanila uban ang hilabihan nga kalagsik sa dihang miabot si Helaman sa ilang pangulahian uban sa iyang duha ka libo, ug misugod sa pagpatay kanila sa hilabihan, hangtod nga ang tibuok nga kasundalohan sa mga Lamanita mihunong ug miatubang kang Helaman.

Karon sa dihang ang katawhan ni Antipus nakakita nga ang mga Lamanita mitalikod kanila, gipundok nila ang ilang mga tawo ug misulong pag-usab sa pangulahian sa mga Lamanita.

Ug karon nahitabo nga kami, ang katawhan ni Nephi, ang katawhan ni Antipus, ug ako uban sa akong duha ka libo, miliyok sa mga Lamanita, ug mipatay kanila; oo, hangtod nga napugos sila sa paghatag sa ilang mga hinagiban sa gubat ug usab sa ilang mga kaugalingon isip mga binilanggo sa gubat.

Ug karon nahitabo nga sa dihang gitugyan nila ang ilang mga kaugalingon ngari kanamo, tan-awa, giuhap nako kadtong mga batan-ong lalaki nga nakig-away uban kanako, nahadlok nga basin unya og daghan kanila ang nangamatay.

Apan tan-awa, sa akong tuman nga kamaya, walay bisan usa ka kalag kanila ang namatay; oo, ug nakig-away sila ingon og adunay kusog gikan sa Dios; oo, wala pa mabantog nga adunay mga tawo nga nakig-away sa ingon ka milagroso nga kusog; ug uban sa ingon ka dako nga gahom sa ilang pagsulong sa mga Lamanita, nga sila nakapahadlok kanila; ug tungod niini nga hinungdan ang mga Lamanita mitugyan sa ilang mga kaugalingon nga mahimong mga binilanggo sa gubat.

For Antipus had fallen by the sword, and many of his leaders, because of their weariness, which was occasioned by the speed of their march—therefore the men of Antipus, being confused because of the fall of their leaders, began to give way before the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites took courage, and began to pursue them; and thus were the Lamanites pursuing them with great vigor when Helaman came upon their rear with his two thousand, and began to slay them exceedingly, insomuch that the whole army of the Lamanites halted and turned upon Helaman.

Now when the people of Antipus saw that the Lamanites had turned them about, they gathered together their men and came again upon the rear of the Lamanites.

And now it came to pass that we, the people of Nephi, the people of Antipus, and I with my two thousand, did surround the Lamanites, and did slay them; yea, insomuch that they were compelled to deliver up their weapons of war and also themselves as prisoners of war.

And now it came to pass that when they had surrendered themselves up unto us, behold, I numbered those young men who had fought with me, fearing lest there were many of them slain.

But behold, to my great joy, there had not one soul of them fallen to the earth; yea, and they had fought as if with the strength of God; yea, never were men known to have fought with such miraculous strength; and with such mighty power did they fall upon the Lamanites, that they did frighten them; and for this cause did the Lamanites deliver themselves up as prisoners of war.

At dahil sa wala kaming paglalagyan para sa mga bihag namin, nang mabantayan namin sila upang mailayo namin sila mula sa mga hukbo ng mga Lamanita, kaya nga ipinadala namin sila sa lupain ng Zarahemla, at ang isang bahagi ng mga yaong tauhan ni Antipus na hindi napatay, na kasama nila; at ang nalalabi ay aking isinama at inianib sila sa aking mga kabataang Ammonita, at sinimulan ang aming paghayo pabalik sa lungsod ng Judea.

Ug kay kami walay dapit alang sa among mga binilanggo, aron mabantayan namo sila, aron sila mapanalipdan gikan sa kasundalohan sa mga Lamanita, busa gipadala namo sila ngadto sa yuta sa Zarahemla, ug ang usa ka bahin niadtong mga tawo nga wala mapatay ni Antipus, miuban kanila; ug ang nahibilin akong gidala ug gitipon sila ngadto sa akong batan-ong mga Ammonita, ug mimartsa kami balik ngadto sa siyudad sa Judea.

And as we had no place for our prisoners, that we could guard them to keep them from the armies of the Lamanites, therefore we sent them to the land of Zarahemla, and a part of those men who were not slain of Antipus, with them; and the remainder I took and joined them to my stripling Ammonites, and took our march back to the city of Judea.

Alma 57

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na nakatanggap ako ng liham mula kay Amoron, ang hari, nagsasabi na kung ibibigay ko ang mga yaong bihag ng digmaan na nadakip namin ay ibibigay niya ang lungsod ng Antipara sa amin.
- 2 Subalit ako ay nagpadala ng liham sa hari, na kami ay nakatitiyak na sapat ang aming mga hukbo upang makuha ang lungsod ng Antipara sa pamamagitan ng aming lakas; at ang pagbibigay ng mga bihag para sa lungsod na yaon ay ipinapalagay naming kahangalan para sa amin, at ibibigay lamang namin ang aming mga bihag sa pakikipagpalitan.
- 3 At tinanggihan ni Amoron ang aking liham, sapagkat tumanggi siyang makipagpalitan ng mga bihag; kaya nga, kami ay nagsimulang gumawa ng mga paghahanda upang salakayin ang lungsod ng Antipara.
- 4 Subalit iniwan ng mga mamamayan ng Antipara ang lungsod, at nagsitakas sa iba pa nilang mga lungsod na kanilang nasakop, upang patibayin ang mga ito; at sa gayon nahulog ang lungsod ng Antipara sa aming mga kamay.
- 5 At sa gayon nagtapos ang ikadalawampu't walong taon ng panunungkulan ng mga hukom.
- 6 At ito ay nangyari na sa pagsisimula ng ikadalawampu't siyam na taon, kami ay nakatanggap ng panustos na mga pagkain, at ng karagdagan din sa aming hukbo, mula sa lupain ng Zarahemla, at mula sa lupain sa paligid, sa bilang na anim na libong tauhan, bukod pa sa animnapu sa mga anak na lalaki ng mga Ammonites na dumating upang umanib sa kanilang mga kapatid, sa aking maliit na pangkat na dalawang libo. At ngayon, dinggin, kami ay malakas, oo, at marami rin kaming pagkain na dinala sa amin.
- 7 At ito ay nangyari na ninais naming makidigma sa hukbong inihimpil upang ipagtanggol ang lungsod ng Cumeni.
- 8 At ngayon, dinggin, ipakikita ko sa iyo na hindi naglaon ay nakamit namin ang aming naisin; oo, sa pamamagitan ng aming malakas na hukbo, o ng isang bahagi ng aming malakas na hukbo, ay pinaligiran namin, sa gabi, ang lungsod ng Cumeni, ilang sandali bago sila tumanggap ng panustos na mga pagkain.

Alma 57

Ug karon nahitabo nga nakadawat ako og sulat gikan ni Ammoron, ang hari, nagpahayag nga kon akong ihatag kadtong mga binilanggo sa gubat nga among nabihag ihatag niya ang siyudad sa Antiparah ngari kanamo.

Apan mipadala ako og sulat ngadto sa hari, nga seguridad kami nga paigo ra ang among kasundalohan nga moilog sa siyudad sa Antiparah pinaagi sa among kusog; ug ang paghatag sa mga binilanggo ngadto niana nga siyudad naghunahuna kami morag dili kini maalamon, ug nga niana ihatag lamang namo ang among mga binilanggo pinaagi sa pagbinayloay.

Ug gibalibaran ni Ammoron ang akong sulat, kay dili siya makigbinayloay og mga binilanggo; busa gisugdan namo ang paghimo og mga pagpangandam sa pagsulong sa siyudad sa Antiparah.

Apan ang katawhan sa Antiparah mibiya sa siyudad, ug nanglayas ngadto sa ilang ubang siyudad, nga ilang gipanagiya, aron sa paglig-on niini; ug sa ingon niana ang siyudad sa Antiparah nahulog sa among mga kamot.

Ug sa ingon niana natapos ang ikakawhaan ug walo nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom.

Ug nahitabo nga sa pagsugod sa ikakawhaan ug siyam nga tuig, nakadawat kami og mga sangkap nga pagkaon ug ubang panginahanglanon, ug usab dugang nga kasundalohan, gikan sa yuta sa Zarahemla, ug gikan sa mga yuta nga naglibot, sa gidaghanon nga unom ka libo ka tawo, gawas sa kan-uman ka anak nga lalaki sa mga Ammonites nga miabot aron moipon sa ilang kaigsuonan, nga akong gamayng duha ka libo nga pundok. Ug karon tan-awa, lig-on kaayo kami, oo, ug usab gidad-an kami og daghang pagkaon ug ubang panginahanglanon.

Ug nahitabo nga mao kadto ang among tinguha nga makiggubat sa kasundalohan nga gibutang sa pagpanalipod sa siyudad sa Cumeni.

Ug karon tan-awa, ipakita ko kanimo nga sa wala madugay natuman namo ang among tinguha; oo, pinaagi sa among lig-on nga kasundalohan, o sa usa ka bahin sa among lig-on nga kasundalohan, giliyokan namo, pagkagabii, ang siyudad sa Cumeni, sa dihang hapit na nila madawat ang mga sangkap nga pagkaon ug ubang panginahanglanon.

Alma 57

And now it came to pass that I received an epistle from Ammoron, the king, stating that if I would deliver up those prisoners of war whom we had taken that he would deliver up the city of Antiparah unto us.

But I sent an epistle unto the king, that we were sure our forces were sufficient to take the city of Antiparah by our force; and by delivering up the prisoners for that city we should suppose ourselves unwise, and that we would only deliver up our prisoners on exchange.

And Ammoron refused mine epistle, for he would not exchange prisoners; therefore we began to make preparations to go against the city of Antiparah.

But the people of Antiparah did leave the city, and fled to their other cities, which they had possession of, to fortify them; and thus the city of Antiparah fell into our hands.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and ninth year, we received a supply of provisions, and also an addition to our army, from the land of Zarahemla, and from the land round about, to the number of six thousand men, besides sixty of the sons of the Ammonites who had come to join their brethren, my little band of two thousand. And now behold, we were strong, yea, and we had also plenty of provisions brought unto us.

And it came to pass that it was our desire to wage a battle with the army which was placed to protect the city Cumeni.

And now behold, I will show unto you that we soon accomplished our desire; yea, with our strong force, or with a part of our strong force, we did surround, by night, the city Cumeni, a little before they were to receive a supply of provisions.

- 9 At ito ay nangyari na nagkuta kami sa paligid ng lungsod sa loob ng maraming gabi; subalit kami ay natulog sa aming mga espada, at nagtalaga ng mga bantay, upang hindi makasalakay ang mga Lamanita sa amin sa gabi at pagpapatayin kami, na maraming ulit na nilang tinangka; subalit sa maraming ulit nilang pagtatangkang ito ay umagos ang kanilang dugo.
- 10 At nang maglaon, ang kanilang mga pagkain ay dumating, at papasok na sana sila sa lungsod sa gabi. At kami, sa halip na mga Lamanita, ay mga Nephita; kaya nga, nadakip namin sila at kinuha ang kanilang mga pagkain.
- 11 At bagama't naihiwalay ang mga Lamanita sa kanilang panustos sa ganitong pamamaraan, nanindigan pa rin silang pangalagaan ang lungsod; kaya nga kinailangang kunin namin ang mga pagkaing yaon at ipadala ito sa Judea, at ang aming mga bihag sa lupain ng Zarahemla.
- 12 At ito ay nangyari na hindi pa lumilipas ang maraming araw bago nagsimulang mawalan ng pag-asa ang mga Lamanita na matulungan; kaya nga isinuko nila ang lungsod sa aming mga kamay; at sa gayon namin natupad ang aming mga layunin na mapasaamin ang lungsod ng Cumeni.
- 13 Subalit ito ay nangyari na napakarami na ng aming mga bihag kaya, sa kabila ng kalakihan ng aming bilang, kami ay napilitang gamitin ang lahat ng aming hukbo upang bantayan sila, o patayin sila.
- 14 Sapagkat dinggin, sila ay magsisitakas nang maramihan, at makikipaglaban sa pamamagitan ng mga bato, at ng mga pamalo, o anumang bagay na mahahawakan nila, hanggang sa kami ay nakapatay nang mahigit sa dalawang libo sa kanila matapos nilang isuko ang sarili bilang mga bihag ng digmaan.
- 15 Samakatwid, kinakailangan para sa amin na wakasan namin ang kanilang mga buhay, o bantayan sila, hawak-hawak ang espada, pababa sa lupain ng Zarahemla; at gayundin, ang mga pagkain namin ay hindi na sapat para sa aming sariling mga tao, sa kabila ng mga yaong nakuha namin mula sa mga Lamanita.
- Ug nahitabo nga nagkampo kami libot sa siyudad sulod sa daghang gabii; apan natulog kami tupad sa among mga espada, ug nagbutang og mga tigbantay, aron ang mga Lamanita dili makasulong kanamo sa gabii ug mopatay kanamo, diin gisulayan nila sa daghang higayon; apan sa daghang higayon nga sila misulay niini miagas ang ilang dugo.
- Ug sa kadugayan miabot ang ilang mga pagkaon ug ubang panginahanglanon, ug mosulod na unta sila sa siyudad sa pagkagabii. Ug, imbes mga Lamanita, kaming mga Nephita ang nangabot; busa, kami midakop kanila ug sa ilang mga pagkaon ug ubang panginahanglanon.
- Ug bisan og ang mga Lamanita naputlan sa ilang mga hinabang niining paagiha, hugot gihapon ang ilang tinguha nga panalipdan ang siyudad; busa kinahanglan nga kuhaon namo kadtong mga pagkaon ug panginahanglanon ug ipadala kini ngadto sa Judea, ug ang among mga binilanggo ngadto sa yuta sa Zarahemla.
- Ug nahitabo nga wala maabti og daghang adlaw sa wala pa ang mga Lamanita mawad-i sa tanang paglaom sa tabang; busa gitugyan nila ang siyudad ngari sa among mga kamot; ug sa ingon niana natuman namo ang among mga plano nga mapanag-iya ang siyudad sa Cumeni.
- Apan nahitabo nga ang among mga binilanggo hilabihan ka daghan nga, bisan pa sa among hilabihan ka daghan, napugos kami sa paggamit sa tanan namong kasundalohan sa pagbantay kanila, o sa pagpatay kanila.
- Kay tan-awa, mangikyasa sila sa dinaghan, ug makig-away gamit ang mga bato, ug mga bunal, o bisan unsa nga butang nga makuptan sa ilang mga kamot, hangtod nga nakapatay kami og sobra sa duha ka libo kanila human sila mitahan sa ilang mga kaugalingon nga mga binilanggo sa gubat.
- Busa nahimong importante alang namo, nga kami motapos sa ilang kinabuhi, o mobantay kanila, dala ang espada, molugsong sa yuta sa Zarahemla; ug usab ang among mga pagkaon ug ubang panginahanglanon dili na igo alang sa among kaugalingong katawhan, bisan pa niadtong among mga nakuha gikan sa mga Lamanita.
- And it came to pass that we did camp round about the city for many nights; but we did sleep upon our swords, and keep guards, that the Lamanites could not come upon us by night and slay us, which they attempted many times; but as many times as they attempted this their blood was spilt.
- At length their provisions did arrive, and they were about to enter the city by night. And we, instead of being Lamanites, were Nephites; therefore, we did take them and their provisions.
- And notwithstanding the Lamanites being cut off from their support after this manner, they were still determined to maintain the city; therefore it became expedient that we should take those provisions and send them to Judea, and our prisoners to the land of Zarahemla.
- And it came to pass that not many days had passed away before the Lamanites began to lose all hopes of succor; therefore they yielded up the city unto our hands; and thus we had accomplished our designs in obtaining the city Cumeni.
- But it came to pass that our prisoners were so numerous that, notwithstanding the enormity of our numbers, we were obliged to employ all our force to keep them, or to put them to death.
- For behold, they would break out in great numbers, and would fight with stones, and with clubs, or whatsoever thing they could get into their hands, insomuch that we did slay upwards of two thousand of them after they had surrendered themselves prisoners of war.
- Therefore it became expedient for us, that we should put an end to their lives, or guard them, sword in hand, down to the land of Zarahemla; and also our provisions were not any more than sufficient for our own people, notwithstanding that which we had taken from the Lamanites.

16 At ngayon, sa malulubhang kalagayang yaon, naging napakamahalagang bagay na pag-isipan ang hinggil sa mga bihag ng digmaang ito; gayunpaman, napagpasiyahan naming ipadala sila sa lupain ng Zarahemla; kaya nga, kami ay pumili ng ilan sa aming mga tauhan, at binigyang-tagubilin sila sa mga bihag namin upang makababa patungo sa lupain ng Zarahemla.

17 Subalit ito ay nangyari na kinabukasan, bumalik sila. At ngayon, dinggin, hindi namin sila tinanong hinggil sa mga bihag; sapagkat dinggin, kami ay sinasalakay ng mga Lamanita, at nakabalik sila sa tamang oras upang mailigtas kami mula sa pagbagsak sa mga kamay nila. Sapagkat dinggin, si Amoron ay nagpadala sa kanila ng karagdagang panustos na mga pagkain at gayundin ng isang malaking hukbo ng kalalakihan.

18 At ito ay nangyari na ang mga yaong tauhang ipinadala namin kasama ang mga bihag ay nakarating sa tamang oras upang mapigilan sila, nang madaraig na sana nila kami.

19 Subalit dinggin, ang aking maliit na pangkat ng dalawang libu't animnapu ay lumaban nang buong bagsik; oo, sila ay matatag sa harapan ng mga Lamanita, at nagbigay ng kamatayan sa lahat ng yaong lumaban sa kanila.

20 At habang ang nalalabi sa aming hukbo ay magbibigay-raan na sana sa mga Lamanita, dinggin, ang dalawang libu't animnapung yaon ay nanatiling matatag at hindi umuurog.

21 Oo, at kanilang sinunod at tinupad na gawin ang bawat salita ng pag-uutos nang may kahustuhan; oo, at maging alinsunod sa kanilang pananampalataya ay nangyari sa kanila; at natatandaan ko ang mga salitang sinabi nila sa akin na sila ay tinuruan ng kanilang mga ina.

22 At ngayon, dinggin, ang aking mga anak na ito, at ang mga yaong tauhang napili na dalhin ang mga bihag, ang siyang pinagkakautangan namin nitong malaking pagtatagumpay; sapagkat sila ang yaong dumaig sa mga Lamanita; kaya nga naitaboy silang pabalik sa lungsod ng Manti.

23 At napanatili namin ang ating lungsod ng Cumeni, at hindi nalipol lahat sa pamamagitan ng espada; gayunpaman, kami ay nagdanas ng malaking kawalan.

Ug karon, niadtong lisod nga mga kahimtang, nahimong usa ka seryoso kaayo nga butang ang paghukom unsay buhaton niining mga binilanggo sa gubat; bisan pa, nakahukom kami sa pagpadala kanila ngadto sa yuta sa Zarahemla; busa mipili kami og usa ka bahin sa among mga tawo, ug among gitugyan kanila ang mga binilanggo sa paglugsong ngadto sa yuta sa Zarahemla.

Apan nahitabo nga sa pagkaugma namalik sila. Ug karon tan-awa, wala kami mangutana kanila mahitungod sa mga binilanggo; kay tan-awa, ang mga Lamanita misulong na kanamo, ug namalik sila sa tukma nga panahon sa pagluwas aron kami dili mahulog sa ilang mga kamot. Kay tan-awa, si Ammoron mipadala sa ilang suporta nga bag-ong sangkap sa mga pagkaon ug ubang panginahanglanon ug usab daghang kasundalohan nga kalalakin-an.

Ug nahitabo nga kadtong mga tawo nga among gipadala kauban sa mga binilanggo miabot sa tukma nga panahon aron pagpugong kanila, kay kami hapit na nila mabuntog.

Apan tan-awa, ang gamay nakong pundok nga duha ka libo ug kan-uman nakig-away sa hilabihan nga panglimbasog; oo, lig-on sila sa atubangan sa mga Lamanita, ug mipahamtang og kamatayon ngadto sa tanan nga misukol kanila.

Ug samtang ang nahibilin sa among kasundalohan mosibog na unta gikan sa mga Lamanita, tan-awa, kadtong duha ka libo ug kan-uman, mga lig-on ug walay kahadlok.

Oo, ug mituman ug naninguha sila sa pagbuhat sa ensakto gayod sa matag pulong sa sugo; oo, ug gani sumala sa ilang pagtuo kini nahimo ngadto kanila; ug nahinumdom ako sa mga pulong nga ilang gisulti kanako nga ang ilang mga inahan mitudlo kanila.

Ug karon tan-awa, kining akong mga anak, ug kadtong mga lalaki nga gipili sa paghatod sa mga binilanggo, maoy among nautangan niining dako nga kadaogan; kay sila ang mibuntog sa mga Lamanita; busa giabog sila og balik ngadto sa siyudad sa Manti.

Ug nagpabilin kanamo ang among siyudad sa Cumeni, ug tanan wala mamatay pinaagi sa espada; bisan pa niana, daghan ang nawala kanamo.

And now, in those critical circumstances, it became a very serious matter to determine concerning these prisoners of war; nevertheless, we did resolve to send them down to the land of Zarahemla; therefore we selected a part of our men, and gave them charge over our prisoners to go down to the land of Zarahemla.

But it came to pass that on the morrow they did return. And now behold, we did not inquire of them concerning the prisoners; for behold, the Lamanites were upon us, and they returned in season to save us from falling into their hands. For behold, Ammoron had sent to their support a new supply of provisions and also a numerous army of men.

And it came to pass that those men whom we sent with the prisoners did arrive in season to check them, as they were about to overpower us.

But behold, my little band of two thousand and sixty fought most desperately; yea, they were firm before the Lamanites, and did administer death unto all those who opposed them.

And as the remainder of our army were about to give way before the Lamanites, behold, those two thousand and sixty were firm and undaunted.

Yea, and they did obey and observe to perform every word of command with exactness; yea, and even according to their faith it was done unto them; and I did remember the words which they said unto me that their mothers had taught them.

And now behold, it was these my sons, and those men who had been selected to convey the prisoners, to whom we owe this great victory; for it was they who did beat the Lamanites; therefore they were driven back to the city of Manti.

And we retained our city Cumeni, and were not all destroyed by the sword; nevertheless, we had suffered great loss.

24 At ito ay nangyari na matapos magsitakas ang mga Lamanita, mabilis akong nagbigay ng mga utos na ang aking mga tauhang nasugatan ay kunin at ihiwalay sa mga patay, at iniutos na ang kanilang mga sugat ay gamutin.

25 At ito ay nangyari na may dalawang daan, mula sa aking dalawang libu't animnapu, ang nawalan ng malay dahil sa kawalan ng dugo; gayunpaman, alinsunod sa kabutihan ng Diyos, at sa aming labis na panggigilalas, at sa kagalakan din ng aming buong hukbo, wala ni isa mang katao sa kanila ang nasawi; oo, at wala ni isang katao sa kanila ang hindi nakatanggap ng maraming sugat.

26 At ngayon, ang pagkakaligtas nila ay kagila-gilalas sa aming buong hukbo, oo, na sila ay maligtas samantalang may isanlibo sa aming mga kapatid ang napatay. At makatwirang ipagpalagay namin na dahil ito sa mahimalang kapangyarihan ng Diyos, dahil sa kanilang labis na pananampalataya sa yaong itinuro sa kanila na paniwalaan—na may makatarungang Diyos, at sinuman ang hindi mag-aalinlangan, sila ay pangangalagaan ng kanyang kamangha-manghang kapangyarihan.

27 Ngayon, ito ang pananampalataya nila na mga tinutukoy ko; sila ay mga bata, at ang kanilang mga pag-iisip ay matatag, at patuloy nilang ibinibigay ang kanilang tiwala sa Diyos.

28 At ngayon, ito ay nangyari na matapos naming alagaan ang aming mga sugatang tauhan, at nailibing ang aming mga patay at gayundin ang mga patay ng mga Lamanita, na marami, dinggin, tinanong namin si Gid hinggil sa mga bihag na kanilang sinimulang ibaba sa lupain ng Zarahemla.

29 Ngayon, si Gid ang punong kapitan ng pangkat na hinirang upang bantayan sila pababa sa lupain.

30 At ngayon, ito ang mga salitang sinabi ni Gid sa akin: Dinggin, nagsimula kaming bumaba patungo sa lupain ng Zarahemla kasama ang ating mga bihag. At ito ay nangyari na nakaharap namin ang mga tagamanman ng ating mga hukbo, na mga isinugo upang bantayan ang kuta ng mga Lamanita.

31 At nagsisigaw sila sa amin, sinasabing —Dinggin, ang mga hukbo ng mga Lamanita ay humahayo patungo sa lungsod ng Cumeni; at dinggin, kanilang sasalakayin sila, oo, at lilipulin ang ating mga tao.

Ug nahitabo, human nga nanglayas ang mga Lamanita, mihatag dayon ako og mando nga ang akong mga tawo nga nasamdan kinahanglan kuhaon gikan sa mga patay, ug mimando nga tambalan ang ilang mga samad.

Ug nahitabo nga dihay duha ka gatos, gikan sa akong duha ka libo ug kan-uman, nga nakuyapan tungod kay nawad-an og daghang dugo; bisan pa niana, sumala sa kaayo sa Dios, ug sa among dako nga kahibulong, ug usab sa kamaya sa among tibuok nga kasundalohan, walay usa ka kalag kanila ang nakalas; oo, ug ni usa ka kalag taliwala kanila nga wala makadawat og daghan nga samad.

Ug karon, ang ilang pagkaluwas kahibulongan sa among tibuok kasundalohan, oo, nga naluwas sila samtang dihay kalibon sa among kaigsuonan ang napatay. Ug makiangayon kaming mohatag og pasidungog sa milagroso nga gahom sa Dios, tungod sa ilang dakong pagtuo diin niana sila gitudloan nga motuo—nga adunay makiangayon nga Dios, ug si kinsa ang dili magduhaduha, sila mapanalipdan pinaagi sa iyang kahibulongan nga gahom.

Karon kini mao ang pagtuo niining akong gihisgotan; mga batan-on sila, ug ang ilang mga hunahuna mga lig-on, ug mibutang kanunay sa ilang pagsalig diha sa Dios.

Ug karon nahitabo nga human namo maatiman ang among mga tawo nga samaran, ug malubong ang among mga patay ug usab ang mga patay nga mga Lamanita, kinsa daghan, tan-awa, nangutana kami ni Gid mahitungod sa mga binilanggo nga ilang gihatod ngadto sa yuta sa Zarahemla.

Karon si Gid mao ang labaw nga kapitan sa pundok nga gipili nga mobantay kanila sa paglugsong ngadto sa yuta.

Ug karon, mao kini ang mga pulong nga gisulti ni Gid kanako: Tan-awa, misugod kami sa paglugsong ngadto sa yuta sa Zarahemla uban sa among mga binilanggo. Ug nahitabo nga nasugatan namo ang mga espiya sa atong kasundalohan, nga gipadala aron sa pagpaniid sa kampo sa mga Lamanita.

Ug misinggit sila ngari kanamo nga nag-ingon—Tan-awa, ang kasundalohan sa mga Lamanita nagmartsa paingon sa siyudad sa Cumeni; ug tan-awa, sila mosulong kanila, oo, ug molaglag sa atong katawhan.

And it came to pass that after the Lamanites had fled, I immediately gave orders that my men who had been wounded should be taken from among the dead, and caused that their wounds should be dressed.

And it came to pass that there were two hundred, out of my two thousand and sixty, who had fainted because of the loss of blood; nevertheless, according to the goodness of God, and to our great astonishment, and also the joy of our whole army, there was not one soul of them who did perish; yea, and neither was there one soul among them who had not received many wounds.

And now, their preservation was astonishing to our whole army, yea, that they should be spared while there was a thousand of our brethren who were slain. And we do justly ascribe it to the miraculous power of God, because of their exceeding faith in that which they had been taught to believe—that there was a just God, and whosoever did not doubt, that they should be preserved by his marvelous power.

Now this was the faith of these of whom I have spoken; they are young, and their minds are firm, and they do put their trust in God continually.

And now it came to pass that after we had thus taken care of our wounded men, and had buried our dead and also the dead of the Lamanites, who were many, behold, we did inquire of Gid concerning the prisoners whom they had started to go down to the land of Zarahemla with.

Now Gid was the chief captain over the band who was appointed to guard them down to the land.

And now, these are the words which Gid said unto me: Behold, we did start to go down to the land of Zarahemla with our prisoners. And it came to pass that we did meet the spies of our armies, who had been sent out to watch the camp of the Lamanites.

And they cried unto us, saying—Behold, the armies of the Lamanites are marching towards the city of Cumeni; and behold, they will fall upon them, yea, and will destroy our people.

- 32 At ito ay nangyari na narinig ng ating mga bihag ang kanilang mga sigaw, na nagpalakas ng kanilang loob; at sila ay nagsipag-aklas sa paghihimagsik laban sa amin.
- 33 At ito ay nangyari na dahil sa kanilang paghihimagsik, pinangyari namin na ang aming mga espada ay sumayad sa kanila. At ito ay nangyari na sabay-sabay nilang sinalubong ang aming mga espada, kung saan ang malaking bilang sa kanila ay napatay; at ang nalabi sa kanila ay nagpanakbuhan at nagsitakas mula sa amin.
- 34 At dinggin, nang sila ay magsitakas at hindi namin sila naabutan, mabilis kaming nagtungo sa lungsod ng Cumeni; at dinggin, tamang-tama ang pagdating namin upang matulungan namin ang ating mga kapatid sa pangangalaga sa lungsod.
- 35 At dinggin, muli tayong naligtas mula sa mga kamay ng ating mga kaaway. At purihin ang pangalan ng ating Diyos; sapagkat dinggin, siya ang nagligtas sa atin; oo, ang gumawa ng dakilang bagay na ito para sa atin.
- 36 Ngayon, ito ay nangyari na nang marinig ko, si Helaman, ang mga salitang ito ni Gid, ako ay napuspos ng kagalakan dahil sa kabutihan ng Diyos sa pangangalaga sa amin, upang hindi kami masawing lahat; oo, at nagtitiwala ako na ang mga kaluluwa nila na mga napatay ay pumasok na sa kapahingahan ng kanilang Diyos.
- Ug nahitabo nga ang among mga binilanggo nakadungog sa ilang mga singgit, nga nakapadasig kanila; ug nagsugod sila sa pagsukol batok kanamo.
- Ug nahitabo nga tungod sa ilang pagsukol gipangtigbas namo sila sa among mga espada. Ug nahitabo nga isip usa ka pundok gihasmagan nila ang among mga espada, diin, ang ubay-ubay nga gidaghanon kanila napatay; ug ang nahibilin kanila nakaikyas ug milayas gikan kanamo.
- Ug tan-awa, sa dihang nakalayay na sila ug dili na kami makaapas kanila, mimartsa kami paingon sa siyudad sa Cumeni; ug tan-awa, miabot kami sa tukma nga panahon nga kami makatabang sa atong kaigsuonan sa pagpanalipod sa siyudad.
- Ug tan-awa, naluwas na usab kami gikan sa mga kamot sa among mga kaaway. Ug bulahan ang ngalan sa atong Dios; kay tan-awa, siya ang nagluwas kanamo; oo, nga nakahimo niining mahinungdanon nga butang alang kanamo.
- Karon nahitabo nga sa dihang ako, si Helaman, nakadungog niining mga pulong ni Gid, napuno ako sa tumang kamaya tungod sa pagkamaayo sa Dios sa pagpanalipod kanamo, aron dili kami mahurot og kamatay; oo, ug misalig ako nga ang mga kalag nila sa mga napatay makasulod sa kapahulayan sa ilang Dios.
- And it came to pass that our prisoners did hear their cries, which caused them to take courage; and they did rise up in rebellion against us.
- And it came to pass because of their rebellion we did cause that our swords should come upon them. And it came to pass that they did in a body run upon our swords, in the which, the greater number of them were slain; and the remainder of them broke through and fled from us.
- And behold, when they had fled and we could not overtake them, we took our march with speed towards the city Cumeni; and behold, we did arrive in time that we might assist our brethren in preserving the city.
- And behold, we are again delivered out of the hands of our enemies. And blessed is the name of our God; for behold, it is he that has delivered us; yea, that has done this great thing for us.
- Now it came to pass that when I, Helaman, had heard these words of Gid, I was filled with exceeding joy because of the goodness of God in preserving us, that we might not all perish; yea, and I trust that the souls of them who have been slain have entered into the rest of their God.

Alma 58

- 1 At dinggin, ngayon, ito ay nangyari na ang aming sumunod na layunin ay makuha ang lungsod ng Manti; subalit dinggin, walang paraang mailayo namin sila mula sa lungsod sa pamamagitan ng aming maliliit na pangkat. Sapagkat dinggin, naaalala nila ang ginawa namin noong una; kaya nga hindi namin sila malinlang na lumayo sa kanilang mga muog.
- 2 At hindi hamak na higit silang marami kaysa sa aming hukbo kung kaya't hindi kami nangahas na humayo at salakayin sila sa kanilang mga muog.
- 3 Oo, at kinailangang gamitin namin ang aming mga tauhan sa pangangalaga ng mga bahaging yaon ng lupain na nabawi namin ang pagmamay-ari; kaya nga, kinakailangang kami ay maghintay, upang makatanggap kami ng karagdagang lakas mula sa lupain ng Zarahemla at gayundin ng karagdagang panustos na mga pagkain.
- 4 At ito ay nangyari na sa gayon ako nagpasugo ng mensahero sa gobernador ng ating lupain, upang maipaalam sa kanya ang hinggil sa mga bagay-bagay ng ating mga tao. At ito ay nangyari na naghintay kami na makatanggap ng mga pagkain at lakas mula sa lupain ng Zarahemla.
- 5 Subalit dinggin, kaunti lamang ang naging pakinabang nito; sapagkat ang mga Lamanita ay tumatanggap din ng labis na lakas sa araw-araw, at marami ring pagkain; at gayon ang aming kalagayan sa panahong ito.
- 6 At ang mga Lamanita ay biglaan kaming sinasalakay sa pana-panahon, napagpasiyahang lipulin kami sa pamamagitan ng pakana; gayunpaman, hindi kami maaaring makidigma sa kanila, dahil sa kanilang mga dulugan at kanilang mga muog.
- 7 At ito ay nangyari na naghintay kami sa ganitong mahirap na kalagayan sa loob ng maraming buwan, maging hanggang sa masasawi na sana kami dahil sa kawalan ng pagkain.

Alma 58

Ug tan-awa, karon nahitabo nga ang sunod namong tumong mao ang pagpanag-iya sa siyudad sa Manti; apan tan-awa, walay paagi nga madala namo sila palayo gikan sa siyudad pinaagi sa among gagmay nga pundok. Kay tan-awa, nahinumdom sila sa among gibuhat kaniadto; busa dili na namo sila malingla sa pagdala kanila palayo gikan sa ilang mga kuta.

Ug mas daghan kaayo sila kay sa among kasundalohan nga wala kami mangahas nga moadto ug moatake kanila sa ilang mga kuta.

Oo, ug gikinahanglan nga among gamiton ang among mga tawo sa pagpanalipod niadtong mga bahin sa yuta nga among napanag-iya pag-usab; busa gikinahanglan nga maghulat kami, aron makadawat kami og dugang nga kasundalohan gikan sa yuta sa Zarahemla ug usab usa ka bag-o nga sangkap sa mga pagkaon ug ubang panginahanglanon.

Ug nahitabo nga ako sa ingon niana mipadala og mensahe ngadto sa gobernador sa among yuta, sa pagpahibalo kaniya mahitungod sa mga kalihokan sa among katawhan. Ug nahitabo nga naghulat kami nga makadawat sa mga pagkaon ug ubang panginahanglanon ug kasundalohan gikan sa yuta sa Zarahemla.

Apan tan-awa, gamay ra kini og nahatag nga kaayohan kanamo; kay ang mga Lamanita nakadawat usab og daghan nga kasundalohan adlaw-adlaw, ug daghan usab nga pagkaon ug ubang panginahanglanon; ug ingon niana ang among kahimtang niini nga panahon.

Ug ang mga Lamanita kalit nga moatake kanamo matag karon ug unya, naghunahuna og taktika sa pagpatay kanamo; bisan pa niana dili kami makahimo sa pagpakig-away kanila, tungod sa ilang mga dangpanan ug sa ilang mga kuta.

Ug nahitabo nga naghulat kami sa ingon niining malisod nga kahimtang sulod sa daghang bulan, gani hangtod nga hapit na kami mangamatay tungod sa panginahanglan og pagkaon.

Alma 58

And behold, now it came to pass that our next object was to obtain the city of Manti; but behold, there was no way that we could lead them out of the city by our small bands. For behold, they remembered that which we had hitherto done; therefore we could not decoy them away from their strongholds.

And they were so much more numerous than was our army that we durst not go forth and attack them in their strongholds.

Yea, and it became expedient that we should employ our men to the maintaining those parts of the land which we had regained of our possessions; therefore it became expedient that we should wait, that we might receive more strength from the land of Zarahemla and also a new supply of provisions.

And it came to pass that I thus did send an embassy to the governor of our land, to acquaint him concerning the affairs of our people. And it came to pass that we did wait to receive provisions and strength from the land of Zarahemla.

But behold, this did profit us but little; for the Lamanites were also receiving great strength from day to day, and also many provisions; and thus were our circumstances at this period of time.

And the Lamanites were sallying forth against us from time to time, resolving by stratagem to destroy us; nevertheless we could not come to battle with them, because of their retreats and their strongholds.

And it came to pass that we did wait in these difficult circumstances for the space of many months, even until we were about to perish for the want of food.

8 Subalit ito ay nangyari na nakatanggap kami ng pagkain, na inihatid sa amin ng isang hukbo ng dalawang libong tauhan bilang tulong sa amin; at ito lamang ang tulong na natanggap namin, upang ipagtanggol ang aming sarili at ating bayan mula sa pagbagsak sa mga kamay ng ating mga kaaway, oo, upang labanan ang kaaway na hindi mabilang.

9 At ngayon, ang dahilan ng aming mga kagipitang ito, o ang dahilan kung bakit hindi sila nagpadala ng karagdagan pang lakas sa amin, ay hindi namin nalalaman; kaya nga, kami ay nalungkot at napuspos din ng takot, na baka sa anumang pamamaraan ay dalawin ng mga paghahatol ng Diyos ang ating lupain, tungo sa ating pagkalupig at lubos na pagkalipol.

10 Samakatwid, ibinuhos namin ang aming mga kaluluwa sa panalangin sa Diyos, upang palakas iniya kami at iligtas kami mula sa mga kamay ng ating mga kaaway, oo, at bigyan din tayo ng lakas na mapangalagaan natin ang ating mga lungsod, at ating mga lupain, at ating mga pag-aari, para sa pagtataguyod ng ating mga tao.

11 Oo, at ito ay nangyari na dinalaw kami ng mga paniniyak ng Panginoon nating Diyos na ililigtas niya kami; oo, hanggang sa siya ay bumulong ng kapayapaan sa aming mga kaluluwa, at nagbigay sa amin ng malaking pananampalataya, at pinangyaring kami ay umasa ng aming kaligtasan sa kanya.

12 At nagkalakas-loob kami sa aming maliit na hukbo na natanggap namin, at matatag na nanindigang gapiin ang ating mga kaaway, at pangalagaan ang ating mga lupain, at ating mga pag-aari, at ating mga asawa, at ating mga anak, at ang layunin ng ating kalayaan.

13 At sa gayon kami humayo nang buong lakas namin laban sa mga Lamanita, na nasa lungsod ng Manti; at itinayo namin ang aming mga tolda sa may tabi ng hangganan ng ilang, na malapit sa lungsod.

14 At ito ay nangyari na kinabukasan, nang makita ng mga Lamanita na kami ay nasa mga hangganan ng ilang na malapit sa lungsod, sila ay nagpasugo ng mga tagamanman sa paligid namin upang malaman nila ang bilang at lakas ng aming hukbo.

Apan nahitabo nga nakadawat kami og pagkaon, nga gibantayan sa duha ka libo nga kasundalohan ngari kanamo alang sa among hinabang; ug mao ra kini ang tanan nga hinabang nga among nadawat, sa pagpanalipod sa among kaugalingon ug sa among nasod nga dili mahulog ngadto sa mga kamot sa among mga kaaway, oo, aron sa pagpakig-away sa usa ka kaaway nga hilabihan ka daghan.

Ug karon ang hinungdan niining among mga kalisdanan, o ang hinungdan nganong wala sila mopadala og dugang nga kasundalohan ngari kanamo, wala kami masayod; busa naguol kami ug usab napuno sa kahadlok, basin pa unya sa bisan unsa nga paagi ang mga paghukom sa Dios modangat sa among yuta, ngadto sa among pagkapukan ug hingpit nga kalaglagan.

Busa gibu-bo namo ang among mga kalag pinaagi sa pag-ampo ngadto sa Dios, nga lig-onon niya kami ug luwason kami gikan sa mga kamot sa among mga kaaway, oo, ug mohatag usab kanamo ug kusog aron among mabatonan ang among mga siyudad, ug ang among mga yuta, ug ang among mga kabtangan, alang sa pagsuporta sa among katawhan.

Oo, ug nahitabo nga ang Ginoo nga among Dios mihatag kanamo og kasegurohan nga siya moluwas kanamo; oo, hangtod nga siya misulti og kalinaw sa among mga kalag, ug mihatag ngari kanamo og hugot kaayong pagtuo, ug mihimo kanamo nga kami molaom sa among kaluwasan diha kaniya.

Ug nakabaton kami og kaisog uban sa among gamay nga kasundalohan nga among nadawat, ug hugot ang among tinguha sa pagbuntog sa among mga kaaway, ug sa pagpanalipod sa among mga yuta, ug sa among mga kabtangan, ug sa among mga asawa, ug sa among mga anak, ug sa kawsa sa among kalingkawasan.

Ug sa ingon niana misulong kami uban sa tanan namong kusog batok sa mga Lamanita, nga didto sa siyudad sa Manti; ug mitukod kami sa among mga tolda sa may daplin sa kamingawan, nga duol sa siyudad.

Ug nahitabo nga sa pagkaugma, sa dihang nakita sa mga Lamanita nga kami anaa na sa mga utlanan sa kamingawan nga duol sa siyudad, nga sila mipadala sa ilang mga espiya libot kanamo aron makita nila ang gidaghanon ug ang kalig-on sa among kasundalohan.

But it came to pass that we did receive food, which was guarded to us by an army of two thousand men to our assistance; and this is all the assistance which we did receive, to defend ourselves and our country from falling into the hands of our enemies, yea, to contend with an enemy which was innumerable.

And now the cause of these our embarrassments, or the cause why they did not send more strength unto us, we knew not; therefore we were grieved and also filled with fear, lest by any means the judgments of God should come upon our land, to our overthrow and utter destruction.

Therefore we did pour out our souls in prayer to God, that he would strengthen us and deliver us out of the hands of our enemies, yea, and also give us strength that we might retain our cities, and our lands, and our possessions, for the support of our people.

Yea, and it came to pass that the Lord our God did visit us with assurances that he would deliver us; yea, insomuch that he did speak peace to our souls, and did grant unto us great faith, and did cause us that we should hope for our deliverance in him.

And we did take courage with our small force which we had received, and were fixed with a determination to conquer our enemies, and to maintain our lands, and our possessions, and our wives, and our children, and the cause of our liberty.

And thus we did go forth with all our might against the Lamanites, who were in the city of Manti; and we did pitch our tents by the wilderness side, which was near to the city.

And it came to pass that on the morrow, that when the Lamanites saw that we were in the borders by the wilderness which was near the city, that they sent out their spies round about us that they might discover the number and the strength of our army.

- 15 At ito ay nangyari na nang makita nilang hindi kami malakas, alinsunod sa aming mga bilang, at natatakot na harangin namin ang kanilang panustos maliban kung sila ay labas upang makidigma sa amin at patayin kami, at inaakala ring madali nila kaming malilipol dahil sa napakalaki nilang hukbo, kaya nga nagsimula silang gumawa ng mga paghahanda upang makasalakay sila at makidigma laban sa amin.
- 16 At nang makita namin na sila ay gumagawa ng mga paghahanda upang salakayin kami, dinggin, iniutos ko na si Gid, kasama ang isang maliit na bilang ng mga tauhan, ay magkubli ng kanilang sarili sa ilang, at gayundin si Tiomner at ang isang maliit na bilang ng mga tauhan ay magkubli rin ng kanilang sarili sa ilang.
- 17 Ngayon, si Gid at ang kanyang mga tauhan ay nasa dakong kanan at ang iba ay nasa dakong kaliwa; at nang maikubli nila ang kanilang sarili, dinggin, ako ay nanatili kasama ang nalalabi sa aking hukbo, sa yaon ding lugar kung saan una naming itinayo ang aming mga tolda sa paghahanda sa panahon ng pagsalakay ng mga Lamanita upang makidigma.
- 18 At ito ay nangyari na sumalakay ang mga Lamanita kasama ang kanilang napakalaking hukbo laban sa amin. At nang sila ay makalapit at sasalakayin na sana kami gamit ang mga espada, inutusan ko ang aking mga tauhan, ang mga yaong kasama ko, na magsiurong sa ilang.
- 19 At ito ay nangyari na mabilis kaming tinugis ng mga Lamanita, sapagkat labis silang nagnanais na abutan kami upang mapatay nila kami; kaya nga sinundan nila kami sa ilang; at dumaan kami sa gitna nina Gid at Tiomner kung kaya't hindi sila natuklasan ng mga Lamanita.
- 20 At ito ay nangyari na nang nakaraan na ang mga Lamanita, o nang nakaraan na ang hukbo, sina Gid at Tiomner ay nagsilabas mula sa kanilang mga lugar na pinagkukublihan at hinarang ang mga tagamanman ng mga Lamanita upang hindi na sila makabalik pa sa lungsod.
- 21 At ito ay nangyari na nang kanilang maharangan sila, sila ay nagsitakbo patungo sa lungsod at sinalakay ang mga bantay na naiwan upang bantayan ang lungsod, hanggang sa kanilang nalipol sila at nasakop ang lungsod.

Ug nahitabo nga sa dihang nakita nila nga dili kami lig-on, sumala sa among gidaghanon, ug nahadlok nga putlon namo ang ilang hinabang gawas kon mogawas gayod sila aron sa pagpakiggubat batok kanamo ug mopatay kanamo, ug nagtuo usab nga sayon ra nila ang pagpatay kanamo tungod sa ilang hilabihan nga gidaghanon, busa nagsugod sila sa paghimo og mga pagpangandam aron sa pagpakig-away batok kanamo.

Ug sa dihang nakita namo nga nangandam na sila sa pagpakig-away batok kanamo, tan-awa, mimando ako nga si Gid, uban sa gamay nga pundok sa mga tawo, motago sa iyang kaugalingon didto sa kamingawan, ug usab nga si Teomner ug usa ka gamay nga pundok sa mga tawo motago usab sa ilang kaugalingon didto sa kamingawan.

Karon si Gid ug ang iyang mga tawo diha sa tuo ug ang uban diha sa wala; ug sa dihang nakatago na sila, tan-awa, ako nagpabilin, kauban sa nahabilin nakong kasundalohan, sa sama nga dapit diin kami unang mitukod sa among mga tolda batok sa panahon nga ang mga Lamanita mosulong kanamo aron sa pagpakiggubat.

Ug nahitabo nga ang mga Lamanita migawas uban sa ilang daghan kaayo nga kasundalohan batok kanamo. Ug sa dihang nangabot sila ug sa hapit na mosulong kanamo gamit ang espada, mimando ko nga ang akong mga tawo, kadtong mga miuban kanako, mosibog ngadto sa kamingawan.

Ug nahitabo nga ang mga Lamanita misunod kanamo sa hilabihang kakusog, kay tinguha gayod nila nga maapsan kami aron mapatay nila kami; busa misunod sila kanamo ngadto sa kamingawan; ug milabay kami sa taliwala ni Gid ug ni Teomner, nga niana wala sila makita sa mga Lamanita.

Ug nahitabo nga sa dihang ang mga Lamanita nakalabay na, o ang kasundalohan nakalabay na, si Gid ug si Teomner migawas gikan sa ilang gitagoang mga dapit, ug mipugong sa mga espiya sa mga Lamanita nga dili na sila makabalik sa siyudad.

Ug nahitabo nga sa dihang napugngan nila sila, nanagan sila paingon sa siyudad ug misulong sa mga tigbantay nga gibilin sa pagbantay sa siyudad, nga niana gipamatay nila sila ug gipanag-iya ang siyudad.

And it came to pass that when they saw that we were not strong, according to our numbers, and fearing that we should cut them off from their support except they should come out to battle against us and kill us, and also supposing that they could easily destroy us with their numerous hosts, therefore they began to make preparations to come out against us to battle.

And when we saw that they were making preparations to come out against us, behold, I caused that Gid, with a small number of men, should secrete himself in the wilderness, and also that Teomner and a small number of men should secrete themselves also in the wilderness.

Now Gid and his men were on the right and the others on the left; and when they had thus secreted themselves, behold, I remained, with the remainder of my army, in that same place where we had first pitched our tents against the time that the Lamanites should come out to battle.

And it came to pass that the Lamanites did come out with their numerous army against us. And when they had come and were about to fall upon us with the sword, I caused that my men, those who were with me, should retreat into the wilderness.

And it came to pass that the Lamanites did follow after us with great speed, for they were exceedingly desirous to overtake us that they might slay us; therefore they did follow us into the wilderness; and we did pass by in the midst of Gid and Teomner, insomuch that they were not discovered by the Lamanites.

And it came to pass that when the Lamanites had passed by, or when the army had passed by, Gid and Teomner did rise up from their secret places, and did cut off the spies of the Lamanites that they should not return to the city.

And it came to pass that when they had cut them off, they ran to the city and fell upon the guards who were left to guard the city, insomuch that they did destroy them and did take possession of the city.

- 22 Ngayon, ito ay nagawa dahil sa ipinahintulot ng mga Lamanita na ang kanilang buong hukbo, maliban sa ilang bantay lamang, na maakay palayo patungo sa ilang.
- 23 At ito ay nangyari na nasakop nina Gid at Tiomner sa pamamaraang ito ang kanilang mga muog. At ito ay nangyari na itinuloy namin ang aming pagtakas, matapos ang mahabang paglalakbay sa ilang patungo sa lupain ng Zarahemla.
- 24 At nang makita ng mga Lamanita na patungo sila sa lupain ng Zarahemla, labis silang natakot, na baka may planang binuo upang madala sila sa pagkalipol; kaya nga nagsimula silang umurong patungong muli sa ilang, oo, maging pabalik sa yaon ding landas na dinaanan nila.
- 25 At dinggin, sumapit ang gabi at itinayo nila ang kanilang mga tolda, sapagkat inakala ng mga punong kapitan ng mga Lamanita na napagod ang mga Nephita dahil sa kanilang paghayo; at inaakalang naitaboy nila ang kanilang buong hukbo kaya nga hindi sila nag-isip hinggil sa lungsod ng Manti.
- 26 Ngayon, ito ay nangyari na nang sumapit ang gabi, iniutos ko na ang aking mga tauhan ay huwag magsitulog, sa halip ay magsipaghayo sila gamit ang ibang daan patungo sa lupain ng Manti.
- 27 At dahil sa aming paghayong ito sa gabi, dinggin, kinabukasan ay nalampasan namin ang mga Lamanita, kung kaya nga't naunahan namin sila na makarating sa lungsod ng Manti.
- 28 At sa gayon, ito ay nangyari na sa pamamagitan ng pakanang ito, naangkin namin ang lungsod ng Manti nang walang pagdanak ng dugo.
- 29 At ito ay nangyari na nang makarating ang mga hukbo ng mga Lamanita sa malapit sa lungsod, at nakita nilang nakahanda kaming humarap sa kanila, labis silang nanggilalas at nakadama ng masidhing takot, kung kaya nga't sila ay nagsitakas sa ilang.
- 30 Oo, at ito ay nangyari na nagsitakas ang mga hukbo ng mga Lamanita sa buong bahaging ito ng lupain. Subalit dinggin, sila ay nagtangay ng maraming babae at bata mula sa lupain.

Karon nahitabo kini tungod kay ang mga Lamanita mitugot sa ilang tibuok nga kasundalohan, gawas sa pipila lamang ka tigbantay, nga madala ngadto sa kamingawan.

Ug nahitabo nga si Gid ug si Teomner sa ingon niini nga pamaagi nakapanagiya sa ilang mga kuta. Ug nahitabo nga mibiyahé kami, human makahimo og taas nga panaw sa kamingawan padulong sa yuta sa Zarahemla.

Ug sa dihang nakita sa mga Lamanita nga nagmartsa sila paingon sa yuta sa Zarahemla, nangahadlok sila sa hilabihan, basin pa unya og adunay planong giandam nga maghatod kanila sa kalaglagan; busa nagsugod na usab sila sa pagsibog ngadto sa kamingawan, oo, gani balik sa mao gihapong agianan nga ilang gigikanan.

Ug tan-awa, gabii na ug gipabarog nila ang ilang mga tolda, kay ang labaw nga mga kapitan sa mga Lamanita nagtuo nga gipangkapoy ang mga Nephita tungod sa ilang pagmartsa; ug nagtuo nga naabog nila ang tibuok nilang kasundalohan busa wala na sila maghunahuna mahitungod sa siyudad sa Manti.

Karon nahitabo nga sa dihang gabii na, mimando ako nga ang akong mga tawo dili mangatulog, apan momartsa sila sa unahan sa laing agianan paingon sa yuta sa Manti.

Ug tungod niini nga among pagmartsa sa panahon sa gabii, tan-awa, sa pagkaugma naunhan na namo ang mga Lamanita, nga niana kami nag-una sa pag-abot kay kanila sa siyudad sa Manti.

Ug sa ingon niana nahitabo, nga pinaagi niini nga taktika napanagiya namo ang siyudad sa Manti nga walay dugo nga miagas.

Ug nahitabo nga sa dihang ang kasundalohan sa mga Lamanita miabot duol sa siyudad, ug nakakita nga andam na kami sa pagpakig-away kanila, nahibulong sila sa hilabihan ug giabot og dakong kahadlok, nga niana nanglayas sila ngadto sa kamingawan.

Oo, ug nahitabo nga ang kasundalohan sa mga Lamanita nanglayas gikan niining tanan nga dapit sa yuta. Apan tan-awa, gidala nila ang daghang mga babaye ug mga bata gikan sa yuta.

Now this was done because the Lamanites did suffer their whole army, save a few guards only, to be led away into the wilderness.

And it came to pass that Gid and Teomner by this means had obtained possession of their strongholds. And it came to pass that we took our course, after having traveled much in the wilderness towards the land of Zarahemla.

And when the Lamanites saw that they were marching towards the land of Zarahemla, they were exceedingly afraid, lest there was a plan laid to lead them on to destruction; therefore they began to retreat into the wilderness again, yea, even back by the same way which they had come.

And behold, it was night and they did pitch their tents, for the chief captains of the Lamanites had supposed that the Nephites were weary because of their march; and supposing that they had driven their whole army therefore they took no thought concerning the city of Manti.

Now it came to pass that when it was night, I caused that my men should not sleep, but that they should march forward by another way towards the land of Manti.

And because of this our march in the night-time, behold, on the morrow we were beyond the Lamanites, insomuch that we did arrive before them at the city of Manti.

And thus it came to pass, that by this stratagem we did take possession of the city of Manti without the shedding of blood.

And it came to pass that when the armies of the Lamanites did arrive near the city, and saw that we were prepared to meet them, they were astonished exceedingly and struck with great fear, insomuch that they did flee into the wilderness.

Yea, and it came to pass that the armies of the Lamanites did flee out of all this quarter of the land. But behold, they have carried with them many women and children out of the land.

- 31 At ang mga yaong lungsod na nasakop ng mga Lamanita, lahat ng yaon sa mga oras na ito ay nasa ating pag-aari; at ang ating mga ama at ating kababaihan at ating mga anak ay nagsisibalik na sa kani-kanilang mga tahanan, lahat maliban sa mga yaong nadalang bihag at tinangay ng mga Lamanita.
- 32 Subalit dinggin, ang aming hukbo ay maliit upang mapangalagaan ang napakaraming lungsod at napakalaking pag-aari.
- 33 Subalit dinggin, kami ay nagtitiwala sa ating Diyos na siyang nagbigay sa amin ng tagumpay sa mga yaong lupain, kaya nga't nakuha namin ang mga yaong lungsod at ang mga yaong lupain, na pag-aari natin.
- 34 Ngayon, hindi namin nalalaman ang dahilan ng hindi pagpapadala ng pamahalaan sa amin ng karagdagang lakas; ni hindi rin nalalaman ng mga yaong tauhang ipinadala sa amin kung bakit hindi kami nakatanggap ng karagdagang lakas.
- 35 Dinggin, hindi namin nalalaman kung nabigo kayo, at kinailangan ninyo ng mga hukbo sa dakong iyan ng lupain; kung gayon, hindi namin nais na dumaing.
- 36 At kung hindi gayon, dinggin, kami ay nangangamba na baka may pagkakahati sa pamahalaan, kung kaya't hindi sila nagpapadala ng karagdagang tauhan upang tulungan kami; sapagkat nalalaman naming higit na marami sila kaysa sa ipinadala nila.
- 37 Subalit dinggin, ito ay hindi na mahalaga—nagtitiwala kaming ililigtas kami ng Diyos, sa kabila ng kahinaan ng aming mga hukbo, oo, at ililigtas kami mula sa mga kamay ng ating mga kaaway.
- 38 Dinggin, ito ang ikadalawampu't siyam na taon, sa ikahuling bahagi, at nasa pag-aari na natin ang ating mga lupain; at ang mga Lamanita ay nagsitakas patungo sa lupain ng Nephi.
- 39 At ang mga anak ng mga yaong tao ni Ammon, na labis kong pinupuri, ay kasama ko sa lungsod ng Manti; at itinaguyod sila ng Panginoon, oo, at pinangalagaan sila upang hindi magsibagsak sa pamamagitan ng espada, kung kaya't maging isang katao ay hindi napatay.
- Ug kadtong mga siyudad nga nakuha sa mga Lamanita, kining tanan, niini nga panahon ania ubos sa among kamandoan; ug ang among mga amahan ug ang among mga babaye ug ang among mga anak namauli sa ilang mga panimalay, gawas sa tanan nga nakuha nga mga binilanggo ug gidala sa mga Lamanita.
- Apan tan-awa, gamay ra ang among kasundalohan nga makapanalipod sa daghan kaayong siyudad ug sa dagko kaayong mga teritoryo nga yuta.
- Apan tan-awa, misalig kami sa among Dios nga mihatag kanamo og kadaogan niadtong mga yuta, nga niana napanagiya namo kadtong mga siyudad ug kadtong mga yuta, nga among kaugalingon.
- Karon wala kami masayod sa hinungdan nganong ang gobyerno wala mohatag kanamo og dugang nga kasundalohan; ni kadtong mga tawo nga nangabot ngari kanamo nasayod nganong wala kami makadawat og dugang nga kasundalohan.
- Tan-awa, wala kami masayod apan nagtuo kami nga kamo wala molampus, ug nadani ninyo ang kasundalohan niana nga dapit sa yuta; kon mao, kami walay tinguha nga magbagulbol.
- Ug kon dili man kini mao, tan-awa, nahadlok kami nga adunay pipila ka panagbangi sa gobyerno, mao nga wala na sila magpadala og dugang nga mga tawo aron motabang kanamo; kay nasayod kami nga mas daghan sila kaysa ilang gipadala.
- Apan, tan-awa, kini dili maoy mahinungdanon—misalig kami nga ang Dios moluwas kanamo, bisan pa sa kahuyang sa among kasundalohan, oo, ug moluwas kanamo gikan sa mga kamot sa among mga kaaway.
- Tan-awa, kini ang ikakawhaan ug siyam nga tuig, sa kaulahian nga bahin, ug nanagiya kami sa among mga yuta; ug ang mga Lamanita nanglayas na ngadto sa yuta sa Nephi.
- Ug kadtong mga anak nga lalaki sa katawhan ni Ammon, nga akong gidayeg pag-ayo, ania uban kanako sa siyudad sa Manti; ug ang Ginoo misuporta kanila, oo, ug mipanalipod kanila gikan sa pagkapukan pinaagi sa espada, nga gani walay bisan usa ka kalag ang napatay.
- And those cities which had been taken by the Lamanites, all of them are at this period of time in our possession; and our fathers and our women and our children are returning to their homes, all save it be those who have been taken prisoners and carried off by the Lamanites.
- But behold, our armies are small to maintain so great a number of cities and so great possessions.
- But behold, we trust in our God who has given us victory over those lands, insomuch that we have obtained those cities and those lands, which were our own.
- Now we do not know the cause that the government does not grant us more strength; neither do those men who came up unto us know why we have not received greater strength.
- Behold, we do not know but what ye are unsuccessful, and ye have drawn away the forces into that quarter of the land; if so, we do not desire to murmur.
- And if it is not so, behold, we fear that there is some faction in the government, that they do not send more men to our assistance; for we know that they are more numerous than that which they have sent.
- But, behold, it mattereth not—we trust God will deliver us, notwithstanding the weakness of our armies, yea, and deliver us out of the hands of our enemies.
- Behold, this is the twenty and ninth year, in the latter end, and we are in the possession of our lands; and the Lamanites have fled to the land of Nephi.
- And those sons of the people of Ammon, of whom I have so highly spoken, are with me in the city of Manti; and the Lord has supported them, yea, and kept them from falling by the sword, insomuch that even one soul has not been slain.

40 Subalit dinggin, nakatanggap sila ng maraming sugat; gayunpaman, sila ay hindi natinag sa kalayaang yaon kung saan sila ginawang malaya ng Diyos; at sila ay mahigpit sa pag-alala sa Panginoon nilang Diyos sa araw-araw; oo, patuloy nilang sinusunod ang kanyang mga panuntunan, at kanyang mga kahatulan, at kanyang mga kautusan; at malakas ang kanilang pananampalataya sa mga propesiya hinggil sa yaong magaganap.

41 At ngayon, mahal kong kapatid na Moroni, nawa ang Panginoon nating Diyos, na siyang tumubos at nagpalaya sa atin, ay patuloy kang pangalagaan sa kanyang harapan; oo, at nawa ay itaguyod niya ang mga taong ito, maging sa magtagumpay ka sa pagkamit sa lahat ng yaong kinuha ng mga Lamanita mula sa atin, para sa ating panustos. At ngayon, dinggin, tinatapos ko ang aking liham. Ako si Helaman, ang anak ni Alma.

Apan tan-awa, nakadawat sila og daghan nga samad; bisan pa niana nagmakanunayon sila sa kalingkawasan diin ang Dios mihimo kanila nga gawasnon; ug higpit ang ilang paghinumdom sa Ginoo nga ilang Dios adlaw-adlaw; oo, naninguha sila sa pagtuman sa iyang mga balaod, ug sa iyang mga paghukom, ug sa iyang mga sugo sa kanunay; ug lig-on ang ilang pagtuo sa mga panagna mahitungod niana nga moabot.

Ug karon, hinigugma ko nga igsoong Moroni, hinaot nga ang Ginoo nga atong Dios, kinsa mitubos kanato ug mihimo kanato nga gawasnon, kanunay nga mobantay kanimo sa iyang atubangan; oo, ug hinaot nga siya motabang niini nga katawhan, gani aron molampos ka sa pagpanag-iya sa tanan niadtong gipangkuha sa mga Lamanita gikan kanato, nga alang sa atong kabuhian. Ug karon, tan-awa, ako motapos sa akong sulat. Ako si Helaman, ang anak nga lalaki ni Alma.

But behold, they have received many wounds; nevertheless they stand fast in that liberty wherewith God has made them free; and they are strict to remember the Lord their God from day to day; yea, they do observe to keep his statutes, and his judgments, and his commandments continually; and their faith is strong in the prophecies concerning that which is to come.

And now, my beloved brother, Moroni, may the Lord our God, who has redeemed us and made us free, keep you continually in his presence; yea, and may he favor this people, even that ye may have success in obtaining the possession of all that which the Lamanites have taken from us, which was for our support. And now, behold, I close mine epistle. I am Helaman, the son of Alma.

Alma 59

- 1 Ngayon, ito ay nangyari na sa ikatatumpung taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi, matapos matanggap ni Moroni at mabasa ang liham ni Helaman, siya ay labis na nagsaya dahil sa kagalingan, oo, sa malaking tagumpay ni Helaman sa pagkuha ng mga yaong lupaing nawala.
- 2 Oo, at ipinaalam niya ito sa lahat ng kanyang mga tao, sa lahat ng lupain sa paligid sa yaong bahaging kinaroroonan niya, upang sila ay magsaya rin.
- 3 At ito ay nangyari na kaagad siyang nagpadala ng isang liham kay Pahoran, hinihinging mangalap siya ng mga tauhan upang palakasin sina Helaman, o ang mga hukbo ni Helaman, hanggang sa magawa niyang mapangalagaan nang buong gaan ang yaong bahagi ng lupain na mahimalang matagumpay niyang nabawi.
- 4 At ito ay nangyari na nang maipadala na ni Moroni ang liham na ito sa lupain ng Zarahemla, siya ay nagsimulang muling bumuo ng plano upang makuha niya ang nalalabi sa mga yaong pag-aari at lungsod na nakuha ng mga Lamanita mula sa kanila.
- 5 At ito ay nangyari na habang gumagawa si Moroni ng mga paghahanda upang humayo laban sa mga Lamanita sa digmaan, dinggin, ang mga mamamayan ng Nephihas, na sama-samang tinipon mula sa lungsod ng Moroni at sa lungsod ng Lehi at sa lungsod ng Morianton, ay sinalakay ng mga Lamanita.
- 6 Oo, maging ang mga yaong napilitang tumakas mula sa lupain ng Manti at sa lupain sa paligid ay nagsidating at umanib sa mga Lamanita sa bahaging ito ng lupain.
- 7 At sa gayon, dahil napakarami, oo, at tumatanggap ng lakas sa araw-araw, sa utos ni Amoron ay sinalakay nila ang mga mamamayan ng Nephihas, at sinimulan nilang patayin sila nang may labis na malaking pagkatay.
- 8 At ang kanilang mga hukbo ay napakalaki kung kaya't napilitang magsitakas ang mga nalalabing mamamayan ng Nephihas sa kanilang harapan; at sila ay dumating at umanib sa hukbo ni Moroni.

Alma 59

Karon nahitabo sa ikakatloan nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi, human si Moroni makadawat ug makabasa sa sulat ni Helaman, nagmaya siya sa hilabihan tungod sa kaayohan, oo, sa dakong kalamposan nga naangkon ni Helaman, sa pagpanag-iya niadtong mga yuta nga nawala kanila.

Oo, ug gipahibalo niya kini ngadto sa iyang tanan nga katawhan, sa tibuok yuta nga naglibot sa dapit diin siya didto, aron sila usab magmaya.

Ug nahitabo nga dihadiha mipadala siya og usa ka sulat kang Pahoran, nagtinguha kaniya nga padalhan siya og mga tawo aron sa paglig-on ni Helaman, o sa kasundalohan ni Helaman, nga sa niana sayon niyang maatiman ang bahin sa yuta nga iyang nabawi pinaagi sa labihan ka milagrosong kalamposan.

Ug nahitabo nga sa dihang si Moroni mipadala niini nga sulat ngadto sa yuta sa Zarahemla, misugod na usab siya sa paghan-ay og plano aron maangkon niya ang nahibilin nga mga teritoryo ug mga siyudad nga giilog sa mga Lamanita gikan kanila.

Ug nahitabo nga samtang si Moroni sa ingon niana nangandam sa pagsulong batok sa mga Lamanita aron makiggubat, tan-awa, ang katawhan ni Nephihah, nga nagpundok gikan sa siyudad sa Moroni ug sa siyudad sa Lehi ug sa siyudad sa Morianton, gisulong sa mga Lamanita.

Oo, gani kadtong napugos sa paglayas gikan sa yuta sa Manti, ug gikan sa palibot nga yuta, miabot ug nakig-uban sa mga Lamanita niini nga bahin sa yuta.

Ug sa ingon sa ka hilabihan sa gidaghanon, oo, ug nakadawat og dugang nga kasundalohan adlaw-adlaw, pinaagi sa kamandoan ni Ammoron misulong sila batok sa katawhan ni Nephihah, ug misugod sila sa pagpatay kanila sa hilabihan ka grabe nga pagpamatay.

Ug ang ilang kasundalohan hilabihan ka daghan nga ang nahibilin nga katawhan ni Nephihah napugos sa paglayas gikan kanila; ug nangabot sila ug miipon sa kasundalohan ni Moroni.

Alma 59

Now it came to pass in the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, after Moroni had received and had read Helaman's epistle, he was exceedingly rejoiced because of the welfare, yea, the exceeding success which Helaman had had, in obtaining those lands which were lost.

Yea, and he did make it known unto all his people, in all the land round about in that part where he was, that they might rejoice also.

And it came to pass that he immediately sent an epistle to Pahoran, desiring that he should cause men to be gathered together to strengthen Helaman, or the armies of Helaman, insomuch that he might with ease maintain that part of the land which he had been so miraculously prospered in regaining.

And it came to pass when Moroni had sent this epistle to the land of Zarahemla, he began again to lay a plan that he might obtain the remainder of those possessions and cities which the Lamanites had taken from them.

And it came to pass that while Moroni was thus making preparations to go against the Lamanites to battle, behold, the people of Nephihah, who were gathered together from the city of Moroni and the city of Lehi and the city of Morianton, were attacked by the Lamanites.

Yea, even those who had been compelled to flee from the land of Manti, and from the land round about, had come over and joined the Lamanites in this part of the land.

And thus being exceedingly numerous, yea, and receiving strength from day to day, by the command of Ammoron they came forth against the people of Nephihah, and they did begin to slay them with an exceedingly great slaughter.

And their armies were so numerous that the remainder of the people of Nephihah were obliged to flee before them; and they came even and joined the army of Moroni.

9 At ngayon, dahil sa inakala ni Moroni na may mga tauhang ipinadala sa lungsod ng Nephihas, upang matulungan ang mga tao na pangalagaan ang lungsod na yaon, at nalalamang higit na madaling ipagtanggol ang lungsod mula sa pagbagsak sa mga kamay ng mga Lamanita kaysa sa bawiin ito mula sa kanila, inakala niya na madali nilang mapangangalagaan ang lungsod na yaon.

10 Samakatwid, pinanatili niya ang lahat ng kanyang hukbo sa pangangalaga ng mga yaong lugar na nabawi niya.

11 At ngayon, nang malaman ni Moroni na nawala na ang lungsod ng Nephihas, labis siyang nalungkot at nagsimulang mag-alinlangan dahil sa kasamaan ng mga tao, kung bakit hindi sila mahuhulog sa mga kamay ng kanilang mga kapatid.

12 Ngayon, ito ang kalagayan ng lahat ng punong kapitan niya. Sila ay nag-alinlangan at namangha rin dahil sa kasamaan ng mga tao, at ito ay dahil sa tagumpay ng mga Lamanita sa kanila.

13 At ito ay nangyari na nagalit si Moroni sa pamahalaan dahil sa kanilang kawalang-pagpapahalaga hinggil sa kalayaan ng kanilang bayan.

Ug karon kay nagtuo si Moroni nga kinahanglan adunay mga tawo nga ipadala ngadto sa siyudad sa Nephihah, aron sa pagtabang sa katawhan sa pagpanalipod niana nga siyudad, ug nasayod nga mas sayon ang pagpanalipod sa siyudad gikan sa pagkahulog ngadto sa mga kamot sa mga Lamanita kay sa pagbawi niini gikan kanila, nagtuo siya nga sayon ra nilang mapanalipdan kana nga siyudad.

Busa gipabilin niya ang iyang tanan nga kasundalohan aron manalipod niadtong mga dapit nga iya nang nabawi.

Ug karon, sa dihang si Moroni nakakita nga napildi ang siyudad sa Nephihah nagmasulub-on siya sa hilabihan, ug misugod sa pagduhaduha, tungod sa pagkadaotan sa katawhan, kon duna pa ba kaha silay katakos aron dili sila mahulog sa mga kamot sa ilang kaigsuonan.

Karon mao kini ang nahitabo sa iyang tanan nga labaw nga kapitan. Nagduhaduha sila ug nahibulong usab tungod sa pagkadaotan sa katawhan, ug kini tungod sa kalamposan sa mga Lamanita batok kanila.

Ug nahitabo nga nasuko si Moroni sa gobyerno, tungod sa ilang kawalay pagtagad kabahin sa kagawasan sa ilang nasod.

And now as Moroni had supposed that there should be men sent to the city of Nephihah, to the assistance of the people to maintain that city, and knowing that it was easier to keep the city from falling into the hands of the Lamanites than to retake it from them, he supposed that they would easily maintain that city.

Therefore he retained all his force to maintain those places which he had recovered.

And now, when Moroni saw that the city of Nephihah was lost he was exceedingly sorrowful, and began to doubt, because of the wickedness of the people, whether they should not fall into the hands of their brethren.

Now this was the case with all his chief captains. They doubted and marveled also because of the wickedness of the people, and this because of the success of the Lamanites over them.

And it came to pass that Moroni was angry with the government, because of their indifference concerning the freedom of their country.

Alma 60

- 1 At ito ay nangyari na muli siyang sumulat sa gobernador ng lupain, na si Pahoran, at ito ang mga salitang isinulat niya, sinasabing: Dinggin, ipinahahatid ko ang aking liham kay Pahoran, sa lungsod ng Zarahemla, na siyang punong hukom at gobernador ng lupain, at gayundin sa lahat ng yaong pinili ng mga taong ito na mamahala at mangasiwa sa mga bagay-bagay ng digmaang ito.
- 2 Sapagkat dinggin, may sasabihin ako nang bahagya sa kanila sa paraang may pamumuna; sapagkat dinggin, kayo na rin ang nakaaalam na kayo ay hinirang na mangalap ng mga tauhan at sandatahan sila ng mga espada, at ng mga simitar, at ng lahat ng uri ng sandata ng digmaan ng bawat uri, at ipadala laban sa mga Lamanita, saanmang dako sila sumalakay sa ating lupain.
- 3 At ngayon, dinggin, sinasabi ko sa inyo na ako na rin, at gayundin ang mga tauhan ko, at gayundin si Helaman at ang kanyang mga tauhan, ay nagdanas ng labis na pagdurusa; oo, maging ng pagkagutom, pagkauhaw, at pagkapagod, at ng lahat ng uri ng paghihirap ng bawat uri.
- 4 Subalit dinggin, kung ito lamang ang aming dinanas ay hindi sana kami aangal ni daraing.
- 5 Subalit dinggin, labis ang pagkatay sa ating mga tao; oo, libu-libo na ang napabagsak sa pamamagitan ng espada, samantalang iba sana ang nangyari kung kayo ay nagpadala sa aming mga hukbo ng sapat na lakas at tulong para sa kanila. Oo, labis ang naging kapabayaan ninyo sa amin.
- 6 At ngayon, dinggin, nais naming malaman ang dahilan ng labis na kapabayaang ito; oo, nais naming malaman ang dahilan ng inyong pabayang katayuan.
- 7 Magagawa ba ninyong isiping umupo sa inyong mga luklukan sa isang kalagayan ng pabayang pagkatuliro, samantalang ang inyong mga kaaway ay naghahasik ng gawa ng kamatayan sa inyong paligid? Oo, samantalang pinapaslang nila ang libu-libo sa inyong mga kapatid—

Alma 60

Ug nahitabo nga gisulatan na usab niya ang gobernador sa yuta nga si Pahoran, ug mao kini ang mga pulong nga iyang gisulat, nag-ingon: Tan-awa, ipaabot nako kining akong sulat ngadto ni Pahoran, sa siyudad sa Zarahemla, kinsa mao ang labaw nga maghuhukom ug gobernador sa tibuok yuta, ug usab ngadto sa tanan kinsa napili pinaagi niini nga katawhan sa pagdumala ug pagpahigayon sa mga kalihokan niini nga gubat.

Kay tan-awa, ako adunay pipila nga isulti kanila sa paagi nga dala ang panghimaraot; kay tan-awa, kamo mismo nasayod nga kamo napili aron mopundok og mga tawo, ug mosangkap kanila og mga espada, ug mga sundang ug sa tanang matang sa hinagiban sa gubat sa matag matang, ug ipadala aron makiggubat batok sa mga Lamanita, sa bisan asa nga bahin nga mosulod sila sa atong yuta.

Ug karon tan-awa, sultihan ko ikaw nga ako mismo, ug usab ang akong mga tawo, ug usab si Helaman ug ang iyang mga tawo, nag-antos sa hilabihang mga pag-antos; oo, gani sa kagutom, kauhaw, ug kakapoy, ug sa tanang matang sa bisan unsa nga kasakit.

Apan tan-awa, unta kon kining tanan mao ra ang among giantos, dili unta kami magbagulbol ni moreklamo.

Apan tan-awa, daghan kaayo ang gipamatay sa among katawhan; oo, liboan ang napukan pinaagi sa espada, samtang kini wala unta mahitabo kon gidugangan pa nimo kami og mga sundalo ug tabang alang kanila. Oo, labihan ang gihimo ninyong walay pagpakabanâ kanamo.

Ug karon tan-awa, gusto namong masayran ang hinungdan niining labihan nga kawalay pagpakabanâ; oo, nagtinguha kami nga masayod sa hinungdan sa inyong pagkadili mahunahunaon.

Mahimo ba ninyo nga maglingkod sa inyong mga trono nga walay paghunahuna sa uban, samtang ang inyong mga kaaway nagpakaylap sa buhat sa kamatayon libot kaninyo? Oo, samtang gipamatay nila ang liboan sa inyong kaigsuonan—

Alma 60

And it came to pass that he wrote again to the governor of the land, who was Pahoran, and these are the words which he wrote, saying: Behold, I direct mine epistle to Pahoran, in the city of Zarahemla, who is the chief judge and the governor over the land, and also to all those who have been chosen by this people to govern and manage the affairs of this war.

For behold, I have somewhat to say unto them by the way of condemnation; for behold, ye yourselves know that ye have been appointed to gather together men, and arm them with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war of every kind, and send forth against the Lamanites, in whatsoever parts they should come into our land.

And now behold, I say unto you that myself, and also my men, and also Helaman and his men, have suffered exceedingly great sufferings; yea, even hunger, thirst, and fatigue, and all manner of afflictions of every kind.

But behold, were this all we had suffered we would not murmur nor complain.

But behold, great has been the slaughter among our people; yea, thousands have fallen by the sword, while it might have otherwise been if ye had rendered unto our armies sufficient strength and succor for them. Yea, great has been your neglect towards us.

And now behold, we desire to know the cause of this exceedingly great neglect; yea, we desire to know the cause of your thoughtless state.

Can you think to sit upon your thrones in a state of thoughtless stupor, while your enemies are spreading the work of death around you? Yea, while they are murdering thousands of your brethren—

8 Oo, maging sila na umaasa sa inyo ng pangangalaga, oo, inilagay kayo sa katayuan na maaari ninyo silang tulungan, oo, maaari sana ninyo silang padalhan ng mga hukbo, upang palakasin sila, at mailigtas ang libu-libo sa kanila mula sa pagbagsak sa pamamagitan ng espada.

9 Subalit dinggin, hindi lamang ito— ipinagkait ninyo ang inyong mga pagkain sa kanila, hanggang sa marami ang nakipaglaban at ibinuwis ang kanilang mga buhay dahil sa kanilang mga taimtim na naisin na taglay nila para sa kapakanan ng mga taong ito; oo, at ginawa nila ito nang mamamatay na sana sila sa gutom, dahil sa inyong labis na kapabayaan sa kanila.

10 At ngayon, mga minamahal kong kapatid—sapagkat nararapat kayong mahalina; oo, at nararapat sana ninyong pukawin nang higit na masigasig ang inyong sarili para sa kapakanan at sa kalayaan ng mga taong ito; subalit dinggin, pinabayaan ninyo sila hanggang sa ang dugo ng libu-libo ay mapapataw sa inyong mga ulo sa paghihiganti; oo, sapagkat nalalaman ng Diyos ang lahat ng kanilang mga pagsusumamo, at lahat ng kanilang pagdurusa—

11 Dinggin, sa akala ba ninyo ay maaari kayong umupo sa inyong mga luklukan, at dahil sa labis na kabutihan ng Diyos ay wala na kayong gagawin pa at ililigtas niya kayo? Dinggin, kung ito ang inaakala ninyo ay nag-aakala kayo nang walang saysay.

12 Sa akala ba ninyo, dahil sa napakarami sa inyong mga kapatid ang napatay ay dahil ito sa kanilang kasamaan? Sinasabi ko sa inyo, kung ito ang inaakala ninyo ay nag-aakala kayo nang walang saysay; sapagkat sinasabi ko sa inyo, marami ang bumagsak sa pamamagitan ng espada; at dinggin, ito ay tungo sa inyong pagkasumpa;

13 Sapagkat pinahihintulutan ng Panginoon na mapatay ang mga matwid upang ang kanyang katarungan at kahatulan ay sumapit sa masasama; kaya nga hindi ninyo dapat na akalain na ang mga matwid ay itinakwil dahil sa napatay sila; subalit dinggin, pumapasok sila sa kapahingahan ng Panginoon nilang Diyos.

Oo, gani sila nga misalig kaninyo alang sa panalipod, oo, mibutang kaninyo sa usa ka kahimtang nga kamo unta makatabang kanila, oo, nga kamo makapadala og kasundalohan ngadto kanila, nga makapalig-on kanila, ug makaluwas og mga liboan kanila gikan sa pagkapukan tungod sa espada.

Apan tan-awa, dili pa kini mao ang tanan—inyong gihikawan sila sa inyong mga pagkaon ug ubang panginahanglanon, hinungdan nga daghan ang nakig-away ug nangamatay gumikan sa dako nilang mga tinguha alang sa kaayohan niini nga katawhan; oo, ug gibuhat nila kini sa dihang hapit na sila mangamatay sa kagutom, tungod sa inyong hilabihan nga kawalay pagpakabanâ kanila.

Ug karon, hinigugma kong kaigsuonan—oo, kay angay kamong higugmaon; oo, ug angay unta nga nagmata kamo sa inyong kaugalingon nga magkugi alang sa kaayohan ug kagawasan niini nga katawhan; apan tan-awa, wala kamo magpakabanâ kanila hangtod nga ang dugo sa liboan ipatong sa inyong mga ulo isip panimalos; oo, kay nahibaloan sa Dios ang tanan nilang pangamuyo, ug ang tanan nilang pag-antos—

Tan-awa, nagtuo ba kamo nga kamo maglingkod ra sa inyong mga trono, ug tungod sa hilabihan nga kaayo sa Dios kamo walay pagabuhaton ug siya moluwas kaninyo? Tan-awa, kon mao kini ang inyong gituohan kawang ang inyong gituohan.

Nagtuo ba kamo nga, tungod kay daghan kaayo sa inyong kaigsuonan ang namatay, nga kini tungod sa ilang pagkadaotan? Sultihan ko kamo, kon ingon niini ang inyong gituohan, kamo nagtuo sa kawang; kay sultihan ko kamo, adunay daghan nga napukan sa espada; ug tan-awa mosangpot kini sa inyong pagkahimaraot;

Kay gitugot sa Ginoo nga ang matarong mapatay aron ang iyang hustisya ug paghukom modangat sa mga daotan; busa dili kamo angay nga magtuo nga ang mga matarong nawala tungod kay gipatay sila; apan tan-awa, sila mosulod sa kapahulayan sa Ginoo nga ilang Dios.

Yea, even they who have looked up to you for protection, yea, have placed you in a situation that ye might have succored them, yea, ye might have sent armies unto them, to have strengthened them, and have saved thousands of them from falling by the sword.

But behold, this is not all—ye have withheld your provisions from them, insomuch that many have fought and bled out their lives because of their great desires which they had for the welfare of this people; yea, and this they have done when they were about to perish with hunger, because of your exceedingly great neglect towards them.

And now, my beloved brethren—for ye ought to be beloved; yea, and ye ought to have stirred yourselves more diligently for the welfare and the freedom of this people; but behold, ye have neglected them insomuch that the blood of thousands shall come upon your heads for vengeance; yea, for known unto God were all their cries, and all their sufferings—

Behold, could ye suppose that ye could sit upon your thrones, and because of the exceeding goodness of God ye could do nothing and he would deliver you? Behold, if ye have supposed this ye have supposed in vain.

Do ye suppose that, because so many of your brethren have been killed it is because of their wickedness? I say unto you, if ye have supposed this ye have supposed in vain; for I say unto you, there are many who have fallen by the sword; and behold it is to your condemnation;

For the Lord suffereth the righteous to be slain that his justice and judgment may come upon the wicked; therefore ye need not suppose that the righteous are lost because they are slain; but behold, they do enter into the rest of the Lord their God.

14 At ngayon, dinggin, sinasabi ko sa inyo, labis akong natatakot na ang mga kahatulan ng Diyos ay sumapit sa mga taong ito, dahil sa kanilang labis na katamaran, oo, maging ang katamaran ng ating pamahalaan, at ang labis na kapabayaang nila sa kanilang mga kapatid, oo, sa mga yaong napatay.

15 Sapagkat kung hindi dahil sa kasamaan na unang nagsimula sa ating pinuno, napigilan na sana natin ang ating mga kaaway at hindi na sila nakakuha pa ng kapangyarihan laban sa atin.

16 Oo, kung hindi lamang sa digmaang sumiklab sa atin; oo, kung hindi lamang sa mga maka-hari na ito, na pinagmulan ng maraming pagdanak ng dugo sa atin; oo, sa panahong naglalaban-laban tayo, kung pinagsama-sama natin ang ating lakas na tulad ng ating ginawa noon; oo, kung hindi lamang sa pagnanais ng kapangyarihan at karapatan na ginawa sa atin ng mga yaong maka-hari; kung sila ay naging tapat sa layunin ng kalayaan, at nakiisa sa atin, at nakipaglaban sa ating mga kaaway, sa halip na humawak ng kanilang mga espada laban sa atin, na naging dahilan ng maraming pagdanak ng dugo sa atin; oo, kung nilaban natin sila sa lakas ng Panginoon, naitaboy sana natin ang ating mga kaaway, sapagkat magaganap sana ito alinsunod sa kaganapan ng kanyang salita.

17 Subalit dinggin, tayo ay sinasalakay ngayon ng mga Lamanita, sinasakop ang ating mga lupain, at pinapaslang nila ang ating mga tao sa pamamagitan ng espada, oo, ang ating kababaihan at ating mga anak, at dinadala rin silang mga bihag, pinapangyaring pahirapan sila ng lahat ng uri ng pagpapahirap, at ito ay dahil sa labis na kasamaan ng mga yaong naghahangad ng kapangyarihan at karapatan, oo, maging ang mga yaong maka-hari.

18 Subalit bakit pa ako mangungusap hinggil sa bagay na ito? Sapagkat hindi namin nalalaman kung kayo na rin ay naghahangad ng kapangyarihan. Hindi namin nalalaman kung kayo rin ay mga taksil sa inyong bayan.

19 O pinabayaan ba ninyo kami dahil sa nasa gitna kayo ng ating bayan at kayo ay napaliligiran ng pananggalang, kung kaya't hindi kayo nagpapadala ng pagkain sa amin, at gayundin ng mga tauhan upang palakasin ang aming mga hukbo?

Ug karon tan-awa, sulihan ko kamo, nahadlok ako sa hilabihan nga ang mga paghukom sa Dios modangat niini nga katawhan, tungod sa ilang hilabihan nga katapolan, oo, bisan ang pagkatapolan sa atong gobyerno, ug sa ilang hilabihan nga kawalay pagpakabanâ sa ilang kaigsuonan, oo, niadtong mga gipamatay.

Kay kon dili pa tungod sa kadaotan nga unang nagsugod sa atong pangulo, nasanta na unta nato ang atong mga kaaway nga dili na sila makaangkon og gahom batok kanato.

Oo, kon dili pa tungod sa gubat nga miulbo taliwala kanato; oo, kon dili pa tungod niining mga tawo nga makihari, nga maoy hinungdan sa pagbanaw sa dugo taliwala kanato; oo, sa panahon nga kita nag-unay sa panagbingkil, kon nagkahiusa pa unta kita sa atong kusog sumala sa atong gibuhar karon; oo, kon dili pa tungod sa tinguha sa gahom ug katungod niadtong mga tawo nga makihari ngari kanato; kon nagmatinud-anon pa unta sila sa katuyoan sa atong kagawasan, ug nakighiusa kanato, ug misulong batok sa atong mga kaaway, kay sa mogamit sa ilang mga espada batok kanato, nga mao ang hinungdan sa pagbanaw sa dugo taliwala kanato; oo, kon kita misulong batok kanila pinaagi sa kusog sa Ginoo, kita unta makapatibulaag sa atong mga kaaway, kay kini unta mahimo, sumala sa katumanan sa iyang pulong.

Apan tan-awa, karon ang mga Lamanita mosulong kanato, manag-iya sa atong mga yuta, ug gipamatay nila ang atong katawhan pinaagi sa espada, oo, ang atong kababayen-an ug ang atong mga anak, ug usab midagit kanila nga bihag, gipaantos sa tanang matang sa kasakit, ug tungod kini sa hilabihang kadaotan niadtong nagtinguha og gahom ug katungod, oo, gani niadtong mga tawo nga makihari.

Apan nganong daghan man ang akong isulti niining mga butanga? Kay wala kami masayod apan nga kamo nagtinguha og awtoridad sa inyong kaugalingon. Wala kami masayod apan nga kamo mga maluibon usab sa inyong nasod.

O mao bang wala kamo magpakabanâ kanamo tungod kay kamo anaa sa kinapusoran sa atong nasod ug gialirongan kamo sa seguridad, nga wala na kamo mopadala og pagkaon kanamo, ug mga tawo usab aron molig-on sa among kasundalohan?

And now behold, I say unto you, I fear exceedingly that the judgments of God will come upon this people, because of their exceeding slothfulness, yea, even the slothfulness of our government, and their exceedingly great neglect towards their brethren, yea, towards those who have been slain.

For were it not for the wickedness which first commenced at our head, we could have withstood our enemies that they could have gained no power over us.

Yea, had it not been for the war which broke out among ourselves; yea, were it not for these king-men, who caused so much bloodshed among ourselves; yea, at the time we were contending among ourselves, if we had united our strength as we hitherto have done; yea, had it not been for the desire of power and authority which those king-men had over us; had they been true to the cause of our freedom, and united with us, and gone forth against our enemies, instead of taking up their swords against us, which was the cause of so much bloodshed among ourselves; yea, if we had gone forth against them in the strength of the Lord, we should have dispersed our enemies, for it would have been done, according to the fulfilling of his word.

But behold, now the Lamanites are coming upon us, taking possession of our lands, and they are murdering our people with the sword, yea, our women and our children, and also carrying them away captive, causing them that they should suffer all manner of afflictions, and this because of the great wickedness of those who are seeking for power and authority, yea, even those king-men.

But why should I say much concerning this matter? For we know not but what ye yourselves are seeking for authority. We know not but what ye are also traitors to your country.

Or is it that ye have neglected us because ye are in the heart of our country and ye are surrounded by security, that ye do not cause food to be sent unto us, and also men to strengthen our armies?

20 Nalimutan na ba ninyo ang mga kautusan ng Panginoon ninyong Diyos? Oo, nalimutan na ba ninyo ang pagkabihag ng ating mga ama? Nalimutan na ba ninyo na maraming ulit na iniligtas tayo mula sa mga kamay ng ating mga kaaway?

21 O inaakala ninyong ililigtas pa rin tayo ng Panginoon, habang tayo ay nakaupo sa ating mga luklukan at hindi ginagamit ang mga pamamaraang inilaan para sa atin ng Panginoon?

22 Oo, uupo ba kayo sa katamaran samantalang kayo ay napaliligiran ng libu-libong yaon, oo, at sampu-sampung libo, na nauupo rin sa katamaran, samantalang libu-libo ang nasa paligid sa mga hangganan ng lupain ang nagsisibagsak sa pamamagitan ng espada, oo, mga sugatan at duguan?

23 Inaakala ba ninyong ituturing ng Diyos na wala kayong kasalanan samantalang kayo ay nauupong walang kibo at minamasdan ang mga bagay na ito? Dinggin, sinasabi ko sa inyo, Hindi. Ngayon, nais kong tandaan ninyo na sinabi ng Diyos na linisin muna ang loob ng sisidlan, at sa gayon ay malilinis din ang labas ng sisidlan.

24 At ngayon, maliban kung kayo ay magsisisi sa yaong inyong ginawa, at magsimulang bumangon at magsikilos, at magpadala ng pagkain at mga tauhan sa amin, at gayundin kay Helaman, upang maitaguyod niya ang mga yaong bahagi ng ating bayan na nabawi niya, at nang mabawi rin namin ang nalalabi sa ating mga pag-aari sa mga bahaging ito, dinggin, kapaki-pakinabang na hindi tayo makipaglaban pa sa mga Lamanita hanggang sa malinis muna natin ang loob ng ating sisidlan, oo, maging ang pinakamataas na pinuno ng ating pamahalaan.

25 At maliban kung tanggapin ninyo ang aking liham, at lumabas at ipakita sa akin ang tunay na diwa ng kalayaan, at magsikap na palakasin at patibayin ang ating mga hukbo, at magkaloob sa kanila ng pagkain para sa panustos nila, dinggin, mag-iiwan ako ng bahagi ng aking mga maka-kalayaan upang pangalagaan ang bahaging ito ng ating lupain, at iiwan ko ang lakas at mga pagbabasbas ng Diyos sa kanila, upang wala nang ibang kapangyarihan pa ang kumilos laban sa kanila—

26 At ito ay dahil sa kanilang labis na pananampalataya, at kanilang pagtitiis sa kanilang mga pagdurusa—

Nakalimot ba kamo sa mga sugo sa Ginoo nga inyong Dios? Oo, nakalimot ba kamo sa pagkabihag sa atong mga amahan? Nakalimot ba kamo sa daghang higayon nga naluwas kita gikan sa mga kamot sa atong mga kaaway?

O nagtuo ba kamo nga ang Ginoo moluwas gihapon kanato, samtang maglingkod kita sa atong mga trono ug dili pahimuslan ang pamaagi nga gihatag sa Ginoo kanato?

Oo, maglingkod ba kamo sa pagkatapol samtang kamo giliyokan sa samang ka liboan, oo, ug napulo ka liboan, nga naglingkod usab sa katapol, samtang adunay liboan sa palibot sa mga utlanan sa yuta kinsa nangapukan tungod sa espada, oo, samaran ug nawad-an og dugo?

Nagtuo ba kamo nga mohunahuna ang Dios kaninyo nga walay sala samtang nanaglingkod kamong walay gihimo ug nagsud-ong niining mga butanga? Tan-awa sultihan ko kamo, Dili. Karon gusto ko nga hinumdoman ninyo nga ang Dios miingon nga ang sulod sa sudlanan maoy limpyohan og una, ug dayon ang gawas sa sudlanan limpyohan usab.

Ug karon, gawas kon maghinulsol kamo nianang inyong gibuhit, ug mosugod sa pagbarog ug molihok, ug mopadala og mga pagkaon ug mga tawo ngari kanamo, ug usab ngadto ni Helaman, aron masuportahan niya kadtong mga dapit sa atong nasod nga iya usab nga nabawi, ug nga mabawi usab nato ang nahibilin sa atong mga kayutaan niini nga mga dapit, tan-awa angay nga dili na kita makig-away sa mga Lamanita hangtod nga malimpyohan nato pag-una ang sulod sa atong sudlanan, oo, bisan ang kinatas-ang pangulo sa atong gobyerno.

Ug gawas kon tumanon ninyo ang unsay akong giingon sa sulat, ug mogawas ug mopakita ngari kanako ang usa ka tinuod nga diwa sa kagawasan, ug maningkamot sa pagpalig-on ug pagpanalipod sa among kasundalohan, ug mohatag kanila og pagkaon nga ihinabang kanila, tan-awa ibilin nako ang usa ka bahin sa akong mga tawong gawasnon sa pagpanalipod niini nga dapit sa atong yuta, ug ibilin nako ang kusog ug ang mga panalangin sa Dios ngadto kanila, nga walay laing gahom ang makabuntog kanila—

Ug kini tungod sa ilang hilabihan nga pagtuo, ug sa ilang pag-agwanta sa ilang mga kalislanan—

Have ye forgotten the commandments of the Lord your God? Yea, have ye forgotten the captivity of our fathers? Have ye forgotten the many times we have been delivered out of the hands of our enemies?

Or do ye suppose that the Lord will still deliver us, while we sit upon our thrones and do not make use of the means which the Lord has provided for us?

Yea, will ye sit in idleness while ye are surrounded with thousands of those, yea, and tens of thousands, who do also sit in idleness, while there are thousands round about in the borders of the land who are falling by the sword, yea, wounded and bleeding?

Do ye suppose that God will look upon you as guiltless while ye sit still and behold these things? Behold I say unto you, Nay. Now I would that ye should remember that God has said that the inward vessel shall be cleansed first, and then shall the outer vessel be cleansed also.

And now, except ye do repent of that which ye have done, and begin to be up and doing, and send forth food and men unto us, and also unto Helaman, that he may support those parts of our country which he has regained, and that we may also recover the remainder of our possessions in these parts, behold it will be expedient that we contend no more with the Lamanites until we have first cleansed our inward vessel, yea, even the great head of our government.

And except ye grant mine epistle, and come out and show unto me a true spirit of freedom, and strive to strengthen and fortify our armies, and grant unto them food for their support, behold I will leave a part of my freemen to maintain this part of our land, and I will leave the strength and the blessings of God upon them, that none other power can operate against them—

And this because of their exceeding faith, and their patience in their tribulations—

- 27 At ako ay magtutungo sa inyo, at kung mayroon man sa inyo na naghahangad sa kalayaan, oo, kung mayroong kahit kislap ng kalayaang natitira, dinggin, ako ay magpupukaw ng mga pag-aaklas sa inyo, maging hanggang sa ang mga yaong naghahangad na magnakaw ng kapangyarihan at karapatan ay malipol na.
- 28 Oo, dinggin, hindi ako natatakot sa kapangyarihan ni karapatan ninyo, sa halip, sa aking Diyos ako may takot; at ito ay alinsunod sa kanyang mga kautusan na gagamitin ko ang aking espada upang ipagtanggol ang layunin ng aking bayan, at ito ay dahil sa inyong kasamaan kung kaya't nagdanas kami ng labis na kawalan.
- 29 Dinggin, panahon na, oo, dumating na ang panahon, na maliban kung imumulat ninyo ang inyong sarili sa pagtatanggol sa inyong bayan at sa inyong mga musmos, ang espada ng katarungan ay nakaumang sa ulunan ninyo; oo, at babagsak ito sa inyo at parurusahan kayo maging hanggang sa inyong ganap na pagkalipol.
- 30 Dinggin, ako ay naghihintay ng tulong mula sa inyo; at, maliban kung kikilos kayo sa pagtulong sa amin, dinggin, ako ay magtutungo sa inyo, maging sa lupain ng Zarahemla, at hahatawin kayo ng espada, hanggang sa kayo ay mawalan ng kapangyarihan na pigilin ang pag-unlad ng mga taong ito sa layunin ng ating kalayaan.
- 31 Sapagkat dinggin, hindi pahihintulutan ng Panginoon na mabuhay kayo at maging malakas sa inyong kasamaan upang lipulin ang kanyang mga matwid na tao.
- 32 Dinggin, inakala ba ninyo na ililigtas kayo ng Panginoon at maglalabas ng paghahatol laban sa mga Lamanita, samantalang ang kaugalian ng kanilang mga ama ang dahilan ng kanilang poot, oo, at ito ay pinatindi ng mga yaong tumiwalag mula sa atin, samantalang ang kasamaan ninyo ay para sa layunin ng inyong pagmamahal sa kapangyarihan at sa mga walang kabuluhang bagay ng daigdig?
- 33 Nalalaman ninyong nilalabag ninyo ang mga batas ng Diyos, at nalalaman ninyong niyuyurakan ninyo ang mga ito sa ilalim ng inyong mga paa. Dinggin, sinabi ng Panginoon sa akin: Kung ang mga yaong hinirang ninyo na maging inyong mga gobernador ay hindi magsisisi ng kanilang mga kasalanan at kasamaan, kayo ay aahon upang makidigma laban sa kanila.
- Ug anhaon ko kamo, ug kon adunay bisan kinsa kaninyo nga nagtinguha og kagawasan, oo, kon dunay nagpabilin nga bisan kidlap lang sa kagawasan, tan-awa akong idasig ang rebelyon diha kaninyo, gani hangtod kadtong nagtinguha sa pagpahimulos og gahom ug awtoridad mamatay.
- Oo, tan-awa wala ako mahadlok sa inyong gahom ni sa inyong awtoridad, apan ang akong Dios mao ang akong gikahadlok; ug kini sumala sa iyang mga sugo nga ako mogamit sa akong espada aron ipanalipod sa kawsa sa akong nasod, ug tungod kini sa inyong pagkadaotan nga nag-antos kami og dakong kapildihan.
- Tan-awa panahon na, oo, ang panahon ania na, nga gawas kon maningkamot kamo sa pagpanalipod sa inyong nasod ug sa inyong gagmayng mga bata, ang espada sa hustisya nagbitay ibabaw kaninyo; oo, ug mahulog kiini diha kaninyo ug duawon kamo sa inyong hingpit nga kalaglagan.
- Tan-awa, maghulat ako og tabang gikan kaninyo; ug, gawas kon kamo mangalagad sa among kahupayan, tan-awa, anhaon ko kamo, bisan diha sa yuta sa Zarahemla, ug pangtigbason kamo sa espada, nga niana kamo wala nay gahom sa pagpugong sa kauswagan niini nga katawhan sa kawsa sa atong kagawasan.
- Kay tan-awa, ang Ginoo dili motugot nga mabuhi kamo ug mag-anam kalig-on sa inyong pagkadaotan aron laglagon ang iyang matarong nga katawhan.
- Tan-awa, nagtuo ba kamo nga luwason kamo sa Ginoo ug mohukom batok sa mga Lamanita, nga ang tradisyon man sa ilang mga amahan ang hinungdan sa ilang pagdumot, oo, ug kini misamot pa tungod niadtong mibiya gikan kanato, samtang ang inyong pagkadaotan nahimo tungod sa inyong gugma sa himaya ug sa kawang nga mga butang sa kalibotan?
- Nasayod kamo nga inyong nalapas ang mga balaod sa Dios, ug nasayod kamo nga giyatakan ninyo kini sa inyong mga tiil. Tan-awa, ang Ginoo miingon kanako: Kon kadtong inyong mga gipili nga inyong mga gobernador dili maghinulsol sa ilang mga sala ug mga pagkadaotan, sulonga ninyo sila aron makig-away kanila.
- And I will come unto you, and if there be any among you that has a desire for freedom, yea, if there be even a spark of freedom remaining, behold I will stir up insurrections among you, even until those who have desires to usurp power and authority shall become extinct.
- Yea, behold I do not fear your power nor your authority, but it is my God whom I fear; and it is according to his commandments that I do take my sword to defend the cause of my country, and it is because of your iniquity that we have suffered so much loss.
- Behold it is time, yea, the time is now at hand, that except ye do bestir yourselves in the defence of your country and your little ones, the sword of justice doth hang over you; yea, and it shall fall upon you and visit you even to your utter destruction.
- Behold, I wait for assistance from you; and, except ye do administer unto our relief, behold, I come unto you, even in the land of Zarahemla, and smite you with the sword, insomuch that ye can have no more power to impede the progress of this people in the cause of our freedom.
- For behold, the Lord will not suffer that ye shall live and wax strong in your iniquities to destroy his righteous people.
- Behold, can you suppose that the Lord will spare you and come out in judgment against the Lamanites, when it is the tradition of their fathers that has caused their hatred, yea, and it has been redoubled by those who have dissented from us, while your iniquity is for the cause of your love of glory and the vain things of the world?
- Ye know that ye do transgress the laws of God, and ye do know that ye do trample them under your feet. Behold, the Lord saith unto me: If those whom ye have appointed your governors do not repent of their sins and iniquities, ye shall go up to battle against them.

34 At ngayon, dinggin, ako, si Moroni, ay napipilitan, alinsunod sa tipang ginawa ko na susundin ang mga kautusan ng aking Diyos; kaya nga nais ko na kayo ay sumunod sa salita ng Diyos, at magpadala kaagad sa akin ng inyong mga pagkain at inyong mga tauhan, at gayundin kay Helaman.

35 At dinggin, kung hindi ninyo gagawin ito ay mabilis akong magtutungo sa inyo; sapagkat dinggin, hindi pahihintulutan ng Diyos na kami ay masawi dahil sa gutom; kaya nga ibibigay niya sa amin ang inyong pagkain, maging kung ito man ay sa pamamagitan ng espada. Ngayon, tiyaking tinutupad ninyo ang salita ng Diyos.

36 Dinggin, ako si Moroni, ang inyong punong kapitan. Hindi ako naghahangad ng kapangyarihan, kundi ang hatakin itong pababa. Hindi ko hinahangad ang papuri ng sanlibutan, kundi ang kaluwalhatian ng aking Diyos, at ang kalayaan at kapakanan ng aking bayan. At sa gayon ko tinatapos ang aking liham.

Ug karon tan-awa, ako, si Moroni, napugos, sumala sa pakigsaad nga akong gihimo nga tumanon ang mga sugo sa akong Dios; busa manghinaot ako nga sundon ninyo ang pulong sa Dios, ug ipadala sa labing dali ngari kanako ang inyong mga probisyon ug ang inyong mga tawo, ug ngadto usab ni Helaman.

Ug tan-awa, kon dili ninyo kini buhaton anhaon ko kamo sa labing dali; kay tan-awa, ang Dios dili motugot nga kami mangamatay sa kagutom; busa ihatag niya ngari kanamo sa inyong mga pagkaon, bisan kon kini pinaagi sa espada. Karon seguroa nga inyong matuman ang pulong sa Dios.

Tan-awa, ako si Moroni, ang inyong labaw nga kapitan. Wala ako magtinguha og gahom, apan sa paglaglag niini. Wala ako magtinguha og dungog sa kalibotan, apan sa himaya sa akong Dios, ug sa kagawasan ug kaayohan sa akong nasod. Ug sa ingon niini ako motapos sa akong sulat.

And now behold, I, Moroni, am constrained, according to the covenant which I have made to keep the commandments of my God; therefore I would that ye should adhere to the word of God, and send speedily unto me of your provisions and of your men, and also to Helaman.

And behold, if ye will not do this I come unto you speedily; for behold, God will not suffer that we should perish with hunger; therefore he will give unto us of your food, even if it must be by the sword. Now see that ye fulfil the word of God.

Behold, I am Moroni, your chief captain. I seek not for power, but to pull it down. I seek not for honor of the world, but for the glory of my God, and the freedom and welfare of my country. And thus I close mine epistle.

Alma 61

- 1 Dinggin, ngayon, ito ay nangyari na pagkatapos na maipadala ni Moroni ang kanyang liham sa punong gobernador, siya ay nakatanggap ng liham mula kay Pahoran, ang punong gobernador. At ito ang mga salitang natanggap niya:
- 2 Ako, si Pahoran, na siyang punong gobernador ng lupaing ito, ay ipinadadala ang mga salitang ito kay Moroni, ang punong kapitan ng hukbo. Dinggin, sinasabi ko sa iyo, Moroni, na hindi ako nagagalak sa inyong masisidhing paghihirap, oo, ipinagdadalamhati ito ng aking kaluluwa.
- 3 Subalit dinggin, may mga nagagalak sa inyong mga paghihirap, oo, kung kaya't sila ay nagsipag-aklas sa paghihimagsik laban sa akin, at gayundin sa mga yaong aking tao na mga maka-kalayaan, oo, at ang mga yaong naghimagsik ay napakarami.
- 4 At ang mga yaong naghangad na kunin ang hukumang-luklukan mula sa akin ang dahilan ng labis na kasamaang ito; sapagkat sila ay gumamit ng labis na panghihibok, at naakay nila palayo ang mga puso ng maraming tao, na magiging dahilan ng masidhing paghihirap natin; ipinagkait nila ang ating mga pagkain, at tinakot ang ating mga maka-kalayaan upang hindi sila magtungo sa inyo.
- 5 At dinggin, itinaboy nila ako mula sa kanilang harapan, at ako ay tumakas patungo sa lupain ng Gedeon, kasama ang kasindami ng mga tauhang nagawa kong makuha.
- 6 At dinggin, ako ay nagpadala ng pahayag sa bahaging ito ng lupain; at dinggin, dumaragsa sila sa amin sa araw-araw, nang masandatahan, sa pagtatanggol ng kanilang bayan at kanilang kalayaan, at ipaghighanti ang ating mga kaapihan.
- 7 At sila ay nagtungo sa amin, hanggang sa ang mga yaong nagsipag-aklas sa paghihimagsik laban sa amin ay nalagay sa pangamba, oo, hanggang sa natakot sila sa amin at hindi sila nangahas na sumalakay laban sa amin upang makidigma.

Alma 61

Tan-awa, karon nahitabo nga diha dayon human mapadala ni Moroni ang iyang sulat ngadto sa labaw nga gobernador, nakadawat siya og sulat gikan kang Pahoran, ang labaw nga gobernador. Ug kini ang mga pulong nga iyang nadawat:

Ako, si Pahoran, nga mao ang labaw nga gobernador niini nga yuta, mopadala niining mga pulong ngadto ni Moroni, ang labaw nga kapitan sa kasundalohan. Tan-awa, sultihan ko ikaw, Moroni, nga wala ako magmaya sa inyong hilabihan nga mga kasakit, oo, kini nakapaguol sa akong kalag.

Apan tan-awa, adunay nagmaya sa inyong mga kasakit, oo, nga niana mialsa sila sa pagrebelde batok kanako, ug usab sa akong katawhan nga gawasnon, oo, ug kadtong mga mialsa hilabihan ka daghan.

Ug kadtong mga nagtinguha sa pag-ilog sa hukmanan gikan kanako mao ang hinungdan niining hilabihan nga pagkadaotan; kay migamit sila og labihang pang-ulog-ulog, ug gilingla nila ang mga kasingkasing sa daghang katawhan, nga nahimong hinungdan sa mahapdos namong kasakitan; gipugngan nila ang among mga pagkaon ug ubang panginahanglanon, ug mihulga sa atong mga tawong gawasnon mao nga wala sila makaanha kaninyo.

Ug tan-awa, sila miabog kanako gikan kanila, ug milayas ako ngadto sa yuta sa Gideon, uban sa mga tawo kutob sa akong madala.

Ug tan-awa, mipadala ako og usa ka pahibalo sa tibuok nga bahin niini nga yuta; ug tan-awa, nagpanon sila ngari kanamo matag adlaw, aron makaangkon og kagamitan sa gubat, sa pagpanalipod sa ilang nasod ug sa ilang kagawasan, ug sa pagpanimalos sa kasaypanan nga nahimo ngari kanamo.

Ug midangop sila kanamo, nga niana kadtong mga mialsa sa pagsukol batok kanamo gipangsuklan, oo, nga sa ingon nangahadlok sila kanamo ug wala mangahas sa pagsulong batok kanamo.

Alma 61

Behold, now it came to pass that soon after Moroni had sent his epistle unto the chief governor, he received an epistle from Pahoran, the chief governor. And these are the words which he received:

I, Pahoran, who am the chief governor of this land, do send these words unto Moroni, the chief captain over the army. Behold, I say unto you, Moroni, that I do not joy in your great afflictions, yea, it grieves my soul.

But behold, there are those who do joy in your afflictions, yea, insomuch that they have risen up in rebellion against me, and also those of my people who are freemen, yea, and those who have risen up are exceedingly numerous.

And it is those who have sought to take away the judgment-seat from me that have been the cause of this great iniquity; for they have used great flattery, and they have led away the hearts of many people, which will be the cause of sore affliction among us; they have withheld our provisions, and have daunted our freemen that they have not come unto you.

And behold, they have driven me out before them, and I have fled to the land of Gideon, with as many men as it were possible that I could get.

And behold, I have sent a proclamation throughout this part of the land; and behold, they are flocking to us daily, to their arms, in the defence of their country and their freedom, and to avenge our wrongs.

And they have come unto us, insomuch that those who have risen up in rebellion against us are set at defiance, yea, insomuch that they do fear us and durst not come out against us to battle.

8 Sinakop nila ang lupain, o ang lungsod, ng Zarahemla; sila ay naghirang ng hari sa kanila, at siya ay sumulat sa hari ng mga Lamanita, kung saan siya ay nakipagkasundo sa kanya; kung saang kasunduan ay sumang-ayon siyang pangalagaan ang lungsod ng Zarahemla, kung aling pangangalaga ay inaakala niyang magtutulot sa mga Lamanita na sakupin ang nalalabing lupain, at siya ay iluluklok na hari sa mga taong ito kapag nasakop na sila ng mga Lamanita.

9 At ngayon, sa iyong liham ay binatikos mo ako, subalit hindi ito mahalaga; hindi ako nagagalit, kundi nagagalak sa kadakilaan ng iyong puso. Ako, si Pahoran, ay hindi naghahangad ng kapangyarihan, maliban lamang na mapanatili ko ang aking hukumang-luklukan upang mapangalagaan ko ang mga karapatan at kalayaan ng aking mga tao. Ang aking kaluluwa ay hindi matitinag sa kalayaang yaon kung saan tayo ginawang malaya ng Diyos.

10 At ngayon, dinggin, labanan natin ang kasamaan maging hanggang sa pagpapadanak ng dugo. Hindi natin padadanakin ang dugo ng mga Lamanita kung sila ay mananatili sa kanilang sariling lupain.

11 Hindi natin padadanakin ang dugo ng ating mga kapatid kung hindi sila mag-aaklas sa paghihimagsik at hahawak ng espada laban sa atin.

12 Ipasasailalim natin ang ating sarili sa singkaw ng pagkaalipin kung ito ay hinihingi ng katarungan ng Diyos, o kung uutusan niya tayong gawin yaon.

13 Subalit dinggin, hindi niya tayo inuutusang ipailalim natin ang ating sarili sa ating mga kaaway, kundi ang ibigay natin ang ating tiwala sa kanya, at ililigtas niya tayo.

14 Samakatwid, mahal kong kapatid na Moroni, tayo na't labanan ang kasamaan, at kung anumang kasamaan ang hindi natin malalabanan ng ating mga salita, oo, tulad ng mga paghihimagsik at pagtiwalag, labanan natin ang mga yaon ng ating mga espada, upang mapanatili natin ang ating kalayaan, upang tayo ay magsaya sa dakilang pribilehiyo ng ating simbahan, at sa layunin ng ating Manunubos at ating Diyos.

Ilang napanag-iyang ang yuta, o ang siyudad sa Zarahemla; mipili sila og ilang hari, ug misulat siya ngadto sa hari sa mga Lamanita, nga makig-abin siya kaniya; diin nga pakig-abin iyang giuyonan nga panalipdan niya ang siyudad sa Zarahemla, diin nga pagpanalipod gituohan niya nga makapahimo sa mga Lamanita aron mailog ang nahibilin nga yuta, ug siya ang ibutang nga hari niini nga katawhan kon mapildi na sila sa mga Lamanita.

Ug karon, sa imong sulat imo akong gihukman, apan dili kini mahinungdanon; wala ako masuko, apan nagmaya sa pagkatalagsaon sa imong kasingkasing. Ako, si Pahoran, wala magtinguha og gahom, gawas lamang sa pagpabilin sa akong hukmanan aron mapatunhay nako ang mga katungod ug ang kalingkawasan sa akong katawhan. Ang akong kalag hugot nga mibarog niana nga kalingkawasan nga gigamit sa Dios aron mahimo kitang gawasonon.

Ug karon, tan-awa, sukla nato ang pagkadaotan bisan sa pagbanaw sa dugo. Dili kita mopaagas sa dugo sa mga Lamanita kon magpabilin sila sa ilang kaugalingon nga yuta.

Dili kita mopaagas sa dugo sa atong kaigsuonan kon dili sila moalsa sa pagsukol ug mogamit sa espada batok kanato.

Itugyan nato ang atong mga kaugalingon ngadto sa yugo sa pagkaulipon kon kini gikinahanglan sa hustisya sa Dios, o kon siya momando kanato sa pagbuhat niini.

Apan tan-awa wala siya momando kanato nga ipaulipon nato ang atong kaugalingon ngadto sa atong mga kaaway, apan nga kita mobutang sa atong pagsalig kaniya, ug siya moluwas kanato.

Busa, akong hinigugma nga igsuong Moroni, sumpoon nato ang daotan, ug ang bisan unsang daotan nga dili nato masumpo sa atong mga pulong, oo, sama sa mga rebelyon ug mga panagsumpaki, sumpoon nato kini gamit ang atong mga espada, aron magpabilin kanato ang atong kagawasan, aron magmaya kita sa dakong pribilehiyo sa atong simbahan, ug sa baroganan sa atong Manunubos ug sa atong Dios.

They have got possession of the land, or the city, of Zarahemla; they have appointed a king over them, and he hath written unto the king of the Lamanites, in the which he hath joined an alliance with him; in the which alliance he hath agreed to maintain the city of Zarahemla, which maintenance he supposeth will enable the Lamanites to conquer the remainder of the land, and he shall be placed king over this people when they shall be conquered under the Lamanites.

And now, in your epistle you have censured me, but it mattereth not; I am not angry, but do rejoice in the greatness of your heart. I, Pahoran, do not seek for power, save only to retain my judgment-seat that I may preserve the rights and the liberty of my people. My soul standeth fast in that liberty in the which God hath made us free.

And now, behold, we will resist wickedness even unto bloodshed. We would not shed the blood of the Lamanites if they would stay in their own land.

We would not shed the blood of our brethren if they would not rise up in rebellion and take the sword against us.

We would subject ourselves to the yoke of bondage if it were requisite with the justice of God, or if he should command us so to do.

But behold he doth not command us that we shall subject ourselves to our enemies, but that we should put our trust in him, and he will deliver us.

Therefore, my beloved brother, Moroni, let us resist evil, and whatsoever evil we cannot resist with our words, yea, such as rebellions and dissensions, let us resist them with our swords, that we may retain our freedom, that we may rejoice in the great privilege of our church, and in the cause of our Redeemer and our God.

- 15 Samakatwid, mabilis kang magtungo sa akin kasama ang ilan sa iyong mga tauhan, at iwanan ang nalalabi sa pamumuno nina Lehi at Tiantum; bigyan mo sila ng kapangyarihan na magpalakad sa digmaan sa bahaging iyan ng lupain, alinsunod sa Espiritu ng Diyos, na diwa rin ng kalayaan na nasa kanila.
- 16 Dinggin, ako ay nagpadala ng kaunting pagkain sa kanila, upang hindi sila masawi hanggang sa makarating kayo rito sa akin.
- 17 Mangalap ka ng mga tauhan na makakaya mo sa iyong paghayo rito, at mabilis tayong sasalakay laban sa mga yaong tumiwalag, sa lakas ng ating Diyos alinsunod sa pananampalataya na nasa atin.
- 18 At sasakupin natin ang lungsod ng Zarahemla, upang tayo ay makakuha ng marami pang pagkain na maipadadala kina Lehi at Tiantum; oo, lalabanan natin sila sa lakas ng Panginoon at wawakasan natin ang labis na kasamaang ito.
- 19 At ngayon, Moroni, ako ay nagagalak sa pagkakatanggap ng liham mo, sapagkat ako ay nababahala nang bahagya hinggil sa kung ano ang aming gagawin, kung magiging makatarungan ba sa amin ang salakayin ang ating mga kapatid.
- 20 Subalit sinabi mo, maliban kung magsisisi sila ay inuutusan ka ng Panginoon na salakayin mo sila.
- 21 Tiyaking palakasin mo sina Lehi at Tiantum sa Panginoon; sabihin sa kanila na huwag matakot, sapagkat ililigtas sila ng Diyos, oo, at lahat din ng yaong hindi natitinag sa yaong kalayaang kung saan sila ginawang malaya ng Diyos. At ngayon, tinatapos ko ang aking liham sa mahal kong kapatid na si Moroni.
- Busa, pagdali sa pag-anhi kanako kauban sa pipila sa imong mga tawo, ug ibilin ang uban diha sa kamandoan ni Lehi ug ni Teancum; ihatag ngadto kanila ang gahom sa pagdumala sa gubat niana nga bahin sa yuta, sumala sa Espiritu sa Dios, nga mao usab ang espiritu sa kagawasan nga anaa kanila.
- Tan-awa nagpadala ako og probisyon ngadto kanila, aron dili sila mangamatay hangtod nga ikaw makaanhi kanako.
- Pagpundok og bisan pila ka sundalo kutob sa imong mahimo sa imo unyang pagmartsa paingon ngari, ug dalion nato ang pagsulong niadtong mga masupilon, pinaagi sa kusog sa atong Dios sumala sa pagtuo nga ania kanato.
- Ug sakopon nato ang siyudad sa Zarahemla, aron makakuha kita og dugang nga pagkaon nga ipadala ngadto ni Lehi ug Teancum; oo, kita mosulong batok kanila pinaagi sa kusog sa Ginoo, ug atong taposon kining hilabihan nga kadaotan.
- Ug karon, Moroni, nagmaya ako sa pagkadawat sa imong sulat, kay medyo naguol ako mahitungod sa unsay angay natong buhaton, kon makiangayon ba kanato ang pagsulong batok sa atong kaigsuonan.
- Apan nag-ingon ka, gawas kon sila maghinulsol ang Ginoo mimando kanimo nga ikaw makig-away batok kanila.
- Seguroa nga imong mapalig-on si Lehi ug Teancum diha sa Ginoo; sultihi sila nga dili mahadlok, kay ang Dios moluwas kanila, oo, ug niadtong tanan usab nga mobarog nga lig-on niana nga kalingkawasan nga gigamit sa Dios aron mahimo silang gawasnon. Ug karon ako motapos sa akong sulat ngadto sa akong hinigugma nga igsoong si Moroni.
- Therefore, come unto me speedily with a few of your men, and leave the remainder in the charge of Lehi and Teancum; give unto them power to conduct the war in that part of the land, according to the Spirit of God, which is also the spirit of freedom which is in them.
- Behold I have sent a few provisions unto them, that they may not perish until ye can come unto me.
- Gather together whatsoever force ye can upon your march hither, and we will go speedily against those dissenters, in the strength of our God according to the faith which is in us.
- And we will take possession of the city of Zarahemla, that we may obtain more food to send forth unto Lehi and Teancum; yea, we will go forth against them in the strength of the Lord, and we will put an end to this great iniquity.
- And now, Moroni, I do joy in receiving your epistle, for I was somewhat worried concerning what we should do, whether it should be just in us to go against our brethren.
- But ye have said, except they repent the Lord hath commanded you that ye should go against them.
- See that ye strengthen Lehi and Teancum in the Lord; tell them to fear not, for God will deliver them, yea, and also all those who stand fast in that liberty wherewith God hath made them free. And now I close mine epistle to my beloved brother, Moroni.

Alma 62

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na nang matanggap ni Moroni ang liham, lumakas ang kanyang loob, at napuspos ng labis na kagalakan dahil sa katapatan ni Pahoran, na hindi rin siya taksil sa kalayaan at layunin ng kanyang bayan.
- 2 Subalit labis din siyang nagdalamhati dahil sa kasamaan ng mga yaong nagtaboy kay Pahoran mula sa hukumang-luklukan, oo, sa madaling salita, dahil sa mga yaong naghimagsik laban sa kanilang bayan at gayundin sa kanilang Diyos.
- 3 At ito ay nangyari na nagsama si Moroni ng maliit na bilang ng mga tauhan, alinsunod sa kahilingan ni Pahoran, at ibinigay kina Lehi at Tiantum ang kapangyarihan sa nalalabi sa kanyang hukbo, at siya ay humayo patungo sa lupain ng Gedeon.
- 4 At itinaas niya ang bandila ng kalayaan sa bawat lugar na kanyang pinasok, at nangalap ng ilan mang hukbo na makakaya niya sa buong paglalakbay niya patungo sa lupain ng Gedeon.
- 5 At ito ay nangyari na libu-libo ang dumagsa sa kanyang bandila, at humawak ng kanilang mga espada sa pagtatanggol ng kanilang kalayaan, upang hindi sila madala sa pagkaalipin.
- 6 At sa gayon, nang makapangalap si Moroni ng ilan mang tauhan na nakaya niya sa kanyang buong paglalakbay, siya ay nagtungo sa lupain ng Gedeon; at sa pagsanib ng kanyang mga hukbo sa mga yaong kay Pahoran, sila ay naging napakalakas, maging sa mas malakas pa kaysa sa mga tauhan ni Pacos, na siyang hari ng mga yaong tumiwalag na nagtaboy sa mga maka-kalayaan palabas ng lupain ng Zarahemla at sumakop sa lupain.
- 7 At ito ay nangyari na bumaba sina Moroni at Pahoran kasama ang kanilang mga hukbo patungo sa lupain ng Zarahemla, at sinalakay ang lungsod, at hinarap ang mga tauhan ni Pacos, hanggang sa sila ay nakipagdigma.
- 8 At dinggin, napatay si Pacos at ang kanyang mga tauhan ay mga dinalang bihag, at ibinalik si Pahoran sa kanyang hukumang-luklukan.

Alma 62

Ug karon nahitabo nga sa dihang si Moroni nakadawat niini nga sulat nadasig ang iyang kasingkasing, ug napuno sa hilabihan ka dako nga kamaya tungod sa pagkamatindug-anon ni Pahoran, nga dili usab siya usa ka maluibon sa kagawasan ug sa kawsa sa iyang nasod.

Apan nagsubo usab siya sa hilabihan tungod sa pagkadaotan niadtong kinsa mipapahawa ni Pahoran gikan sa hukmanan, oo, ug sa kataposan tungod niadtong mirebelde batok sa ilang nasod ug usab sa ilang Dios.

Ug nahitabo nga si Moroni midala og gamay nga pundok sa mga tawo, sumala sa gitinguha ni Pahoran, ug mihatag kang Lehi ug Teancum og kamandoan sa nahibilin sa iyang kasundalohan, ug mimartsa paingon sa yuta sa Gideon.

Ug gipataas niya ang bandila sa kalingkawasan sa bisan asa nga dapit nga iyang sudlan, ug midala ni bisan kinsa nga kasundalohan nga iyang makuha sa tanan niyang pagmartsa paingon sa yuta sa Gideon.

Ug nahitabo nga liboan ang nagpanon ngadto sa iyang bandila, ug migamit sa ilang mga espada sa pagpanalipod sa ilang kagawasan, aron sila dili maulipon.

Ug sa ingon niana, sa dihang napundok ni Moroni si bisan kinsa nga mga tawo nga iyang nakuha sa tanan niyang pagmartsa, miabot siya sa yuta sa Gideon; ug pinaagi sa pakighiusa sa iyang kasundalohan sa kasundalohan ni Pahoran nahimo silang hilabihan kalig-on, gani labaw kalig-on kaysa mga tawo ni Pachus, kinsa mao ang hari niadtong mga masupilon nga miabog sa mga tawo nga gawasnon gikan sa yuta sa Zarahemla ug nanag-iya sa yuta.

Ug nahitabo nga si Moroni ug si Pahoran milugsong uban sa ilang kasundalohan ngadto sa yuta sa Zarahemla, ug misulong batok sa siyudad, ug nakigsangka sa mga tawo ni Pachus, mao nga nagkagubat sila.

Ug tan-awa, si Pachus napatay ug ang iyang mga tawo gibilanggo, ug si Pahoran gipahiuli sa iyang hukmanan.

Alma 62

And now it came to pass that when Moroni had received this epistle his heart did take courage, and was filled with exceedingly great joy because of the faithfulness of Pahoran, that he was not also a traitor to the freedom and cause of his country.

But he did also mourn exceedingly because of the iniquity of those who had driven Pahoran from the judgment-seat, yea, in fine because of those who had rebelled against their country and also their God.

And it came to pass that Moroni took a small number of men, according to the desire of Pahoran, and gave Lehi and Teancum command over the remainder of his army, and took his march towards the land of Gideon.

And he did raise the standard of liberty in whatsoever place he did enter, and gained whatsoever force he could in all his march towards the land of Gideon.

And it came to pass that thousands did flock unto his standard, and did take up their swords in the defence of their freedom, that they might not come into bondage.

And thus, when Moroni had gathered together whatsoever men he could in all his march, he came to the land of Gideon; and uniting his forces with those of Pahoran they became exceedingly strong, even stronger than the men of Pachus, who was the king of those dissenters who had driven the freemen out of the land of Zarahemla and had taken possession of the land.

And it came to pass that Moroni and Pahoran went down with their armies into the land of Zarahemla, and went forth against the city, and did meet the men of Pachus, insomuch that they did come to battle.

And behold, Pachus was slain and his men were taken prisoners, and Pahoran was restored to his judgment-seat.

- 9 At tinanggap ng mga tauhan ni Pacos ang kanilang hatol, alinsunod sa batas, at gayundin ang mga yaong maka-hari na nadakip at itinaapon sa bilangguan; at sila ay binitay alinsunod sa batas; oo, ang mga yaong tauhan ni Pacos at ang mga yaong maka-hari, kung sinuman ang tumangging humawak ng kanilang mga sandata sa pagtatanggol ng kanilang bayan, sa halip ay labanan ito, ay ipinapatay.
- 10 At sa gayon kinailangan na ang batas na ito ay mahigpit na ipatupad para sa kaligtasan ng kanilang bayan; oo, at sinumang matagpuang tinatanggi ang kanilang kalayaan ay kaagad na binibitay alinsunod sa batas.
- 11 At sa gayon nagtapos ang ikatatumpung taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi; matapos maibalik nina Moroni at Pahoran ang kapayapaan sa lupain ng Zarahemla, sa kanilang sariling mga tao, matapos ipataw ang kamatayan sa lahat ng yaong hindi tapat sa layunin ng kalayaan.
- 12 At ito ay nangyari na sa pagsisimula ng ikatatumpung't isang taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi, si Moroni ay kaagad nagutos na magpadala ng mga pagkain, at isang hukbo rin ng anim na libong tauhan ang ipinadala kay Helaman, upang matulungan siya sa pangangalaga sa bahaging yaon ng lupain.
- 13 At iniutos din niya na isang hukbo ng anim na libong tauhan, na may sapat na dami ng pagkain, ang ipadala sa mga hukbo nina Lehi at Tiantum. At ito ay nangyari na ginawa ito upang mapatibay ang lupain laban sa mga Lamanita.
- 14 At ito ay nangyari na sina Moroni at Pahoran, matapos mag-iwan ng isang malaking pangkat ng mga tauhan sa lupain ng Zarahemla, ay naglakbay kasama ang isang malaking pangkat ng mga tauhan patungo sa lupain ng Nephihas, na naninindigang paaalisin ang mga Lamanita sa lungsod na yaon.
- 15 At ito ay nangyari na habang naglalakbay sila patungo sa lupain, sila ay nakadakip ng isang malaking pangkat ng mga tauhan ng mga Lamanita, at pinatay ang marami sa kanila, at kinuha ang kanilang mga pagkain at kanilang mga sandata ng digmaan.
- Ug ang mga tawo ni Pachus nakadawat sa ilang husay, sumala sa balaod, ug kadtong mga tawo usab nga makihari kinsa nabihag ug giballhog sa bilanggoan; ug gisilotan sila sumala sa balaod; oo, kadtong mga tawo ni Pachus ug kadtong mga tawo nga makihari, bisan kinsa kanila nga dili mogamit sa mga hinagiban sa pagpanalipod sa ilang nasod, apan makig-away batok niini, gipahamtangan sa kamatayon.
- Ug sa ingon niana kinahanglan nga sundon sa higpit kini nga balaod alang sa kaseguroan sa ilang nasod; oo, ug si bisan kinsa nga mapamatud-an nga naglimod sa ilang kagawasan silotan dayon sumala sa balaod.
- Ug sa ingon niana natapos ang ikakatloan nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi; human nga napahiuli ni Moroni ug ni Pahoran ang kalinaw sa yuta sa Zarahemla, taliwala sa ilang kaugalingon nga katawhan, human nga nakapahamtang og kamatayon ngadto sa tanan kinsa dili matinud-anon sa kawsa sa kagawasan.
- Ug nahitabo sa pagsugod sa ikakatloan ug usa nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi, si Moroni misugo dayon nga ang probisyon kinahanglan ipadala, ug usab ang kasundalohan nga unom ka libo ka tawo kinahanglan ipadala ngadto kang Helaman, aron motabang kaniya sa pagpanalipod niana nga bahin sa yuta.
- Ug siya usab misugo nga ang kasundalohan nga unom ka libo ka tawo, nga magdala og igo nga gidaghanon sa pagkaon ipadala ngadto sa kasundalohan ni Lehi ug ni Teancum. Ug nahitabo nga gibuhat kini aron sa paglig-on sa yuta batok sa mga Lamanita.
- Ug nahitabo nga si Moroni ug si Pahoran, nagbilin og daghang tawo didto sa yuta sa Zarahemla, mimartsa uban sa daghang tawo paingon sa yuta sa Nephihah, nagtinguha nga pildihon ang mga Lamanita niana nga siyudad.
- Ug nahitabo nga samtang nagmartsa sila paingon sa yuta, nakadakop sila og daghang tawo sa mga Lamanita, ug mipatay og daghang kanila, ug mikuha sa ilang mga probisyon ug sa ilang mga hinagiban sa gubat.
- And the men of Pachus received their trial, according to the law, and also those king-men who had been taken and cast into prison; and they were executed according to the law; yea, those men of Pachus and those king-men, whosoever would not take up arms in the defence of their country, but would fight against it, were put to death.
- And thus it became expedient that this law should be strictly observed for the safety of their country; yea, and whosoever was found denying their freedom was speedily executed according to the law.
- And thus ended the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi; Moroni and Pahoran having restored peace to the land of Zarahemla, among their own people, having inflicted death upon all those who were not true to the cause of freedom.
- And it came to pass in the commencement of the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi, Moroni immediately caused that provisions should be sent, and also an army of six thousand men should be sent unto Helaman, to assist him in preserving that part of the land.
- And he also caused that an army of six thousand men, with a sufficient quantity of food, should be sent to the armies of Lehi and Teancum. And it came to pass that this was done to fortify the land against the Lamanites.
- And it came to pass that Moroni and Pahoran, leaving a large body of men in the land of Zarahemla, took their march with a large body of men towards the land of Nephihah, being determined to overthrow the Lamanites in that city.
- And it came to pass that as they were marching towards the land, they took a large body of men of the Lamanites, and slew many of them, and took their provisions and their weapons of war.

- 16 At ito ay nangyari na matapos nilang dakpin sila, kanilang pinapasok sila sa isang tipan na hindi na sila muling hahawak pa ng kanilang mga sandata ng digmaan laban sa mga Nephita.
- 17 At nang sila ay makipagtipan, kanilang ipinadala sila na manirahang kasama ang mga tao ni Ammon, at sila ay may bilang na mga apat na libo na mga hindi napatay.
- 18 At ito ay nangyari na matapos nilang ipadala sila, ipinagpatuloy nila ang kanilang paglalakbay patungo sa lupain ng Nephihas. At ito ay nangyari na nang makarating sila sa lungsod ng Nephihas, itinayo nila ang kanilang mga tolda sa kapatagan ng Nephihas, na malapit sa lungsod ng Nephihas.
- 19 Ngayon, nais ni Moroni na ang mga Lamanita ay sumalakay upang makidigma sa kanila, sa kapatagan; subalit ang mga Lamanita, nalalaman ang kanilang labis na katapangan, at namamalas ang kalakihan ng kanilang bilang, kaya nga, sila ay hindi nangahas na sumalakay upang labanan sila; kaya nga hindi sila sumalakay upang makidigma sa araw na yaon.
- 20 At nang sumapit ang gabi, si Moroni ay humayo sa kadiliman ng gabi, at nagtungo sa tuktok ng pader upang manmanan kung saang bahagi ng lungsod ikinukuta ng mga Lamanita ang kanilang hukbo.
- 21 At ito ay nangyari na nasa silangan sila, malapit sa may pasukan; at silang lahat ay natutulog. At ngayon, si Moroni ay nagbalik sa kanyang hukbo, at nag-utos na kaagad silang maghanda ng matitibay na lubid at mga hagdanan, upang ibaba mula sa tuktok ng pader papasok sa loob na bahagi ng muog.
- 22 At ito ay nangyari na inutusan ni Moroni na humayo ang kanyang mga tauhan at umakyat sa tuktok ng pader, at ibaba ang kanilang sarili sa bahaging yaon ng lungsod, oo, maging sa kanluran, kung saan hindi ikinuta ng mga Lamanita ang kanilang mga hukbo.
- 23 At ito ay nangyari na nakababa silang lahat sa lungsod samantalang gabi pa, sa pamamagitan ng kanilang matitibay na lubid at mga hagdanan; sa gayon, nang sumapit ang umaga, silang lahat ay nasa loob na ng mga pader ng lungsod.

Ug nahitabo human nga sila midakop kanila, sila mimando kanila nga mosulod sa usa ka pakigsaad nga sila dili na gayod mogamit sa ilang mga hinagiban sa gubat batok sa mga Nephita.

Ug sa dihang nakasulod na sila niini nga pakigsaad ilang gipadala sila nga mopuyo kauban sa katawhan ni Ammon, ug sila nga wala mapatay may gidaghanon nga mga upat ka libo.

Ug nahitabo nga sa dihang sila mipalakaw na kanila, mipadayon sila sa ilang pagmartsa paingon sa yuta sa Nephihah. Ug nahitabo nga sa dihang nakaabot na sila sa siyudad sa Nephihah, gipabarog nila ang ilang mga tolda sa kapatagan sa Nephihah, nga duol sa siyudad sa Nephihah.

Karon si Moroni nagtinguha nga manggawas ang mga Lamanita sa pagpakiggubat batok kanila didto sa kapatagan; apan ang mga Lamanita, nga nasayod sa ilang hilabihan nga kaisog, ug nagtan-aw sa ilang hilabihan nga kadaghan, busa wala sila mangahas sa paggawas batok kanila; busa wala sila makiggubat nianang adlaw.

Ug sa dihang miabot ang kagabhion, milakaw si Moroni sa mangitngit nga kagabhion, ug miadto sa ibabaw sa paril sa pagpaniid asa nga bahin sa siyudad nagkampo ang kasundalohan nga Lamanita.

Ug nahitabo nga tua sila sa dapit sa silangan, sa may ganghaan; ug silang tanan nangatulog. Ug karon si Moroni mibalik ngadto sa iyang kasundalohan, ug mimando nga magdali sa pag-andam og lig-ong mga pisi ug mga hagdanan, aron ipatighulog gikan sa ibabaw sa paril ngadto sa sulod nga bahin sa paril.

Ug nahitabo nga si Moroni mimando nga ang iyang mga tawo momartsa ug mosaka sa ibabaw sa paril, ug mopatighulog sa ilang kaugalingon ngadto niana nga dapit sa siyudad, oo, gani sa kasadpan, nga wala kampohi sa kasundalohan nga Lamanita.

Ug nahitabo nga silang tanan mipatighulog didto sa siyudad sa pagkagabii, pinaagi sa lig-on nilang mga pisi ug sa ilang mga hagdanan; ug sa ingon niana nga pagkabuntag silang tanan diha na sa sulod sa mga paril sa siyudad.

And it came to pass after they had taken them, they caused them to enter into a covenant that they would no more take up their weapons of war against the Nephites.

And when they had entered into this covenant they sent them to dwell with the people of Ammon, and they were in number about four thousand who had not been slain.

And it came to pass that when they had sent them away they pursued their march towards the land of Nephihah. And it came to pass that when they had come to the city of Nephihah, they did pitch their tents in the plains of Nephihah, which is near the city of Nephihah.

Now Moroni was desirous that the Lamanites should come out to battle against them, upon the plains; but the Lamanites, knowing of their exceedingly great courage, and beholding the greatness of their numbers, therefore they durst not come out against them; therefore they did not come to battle in that day.

And when the night came, Moroni went forth in the darkness of the night, and came upon the top of the wall to spy out in what part of the city the Lamanites did camp with their army.

And it came to pass that they were on the east, by the entrance; and they were all asleep. And now Moroni returned to his army, and caused that they should prepare in haste strong cords and ladders, to be let down from the top of the wall into the inner part of the wall.

And it came to pass that Moroni caused that his men should march forth and come upon the top of the wall, and let themselves down into that part of the city, yea, even on the west, where the Lamanites did not camp with their armies.

And it came to pass that they were all let down into the city by night, by the means of their strong cords and their ladders; thus when the morning came they were all within the walls of the city.

24 At ngayon, nang magising ang mga Lamanita at nakita na ang mga hukbo ni Moroni ay nasa loob na ng mga pader, sila ay labis na natakot, kung kaya nga't nagsipanakbuhan sila papalabas sa may daanan.

25 At ngayon, nang makita ni Moroni na sila ay nagsisitakas palayo sa kanya, inutusan niyang humayo ang kanyang mga tauhan laban sa kanila, at pinatay ang marami, at pinaligiran ang marami pang iba, at dinala silang mga bihag; at ang nalalabi sa kanila ay nagsitakas patungo sa lupain ng Moroni, na nasa mga hangganan malapit sa dalampasigan.

26 Sa gayon nakuha nina Moroni at Pahoran ang pag-aari ng lungsod ng Nephihas na walang nawala ni isang katao; at marami sa mga Lamanita ang napatay.

27 Ngayon, ito ay nangyari na marami sa mga Lamanita na mga bihag ang nagnais na mapabilang sa mga tao ni Ammon at maging malalayang tao.

28 At ito ay nangyari na kasindami ng nagnais, sa kanila ay ipinagkaloob ang naaayon sa kanilang mga naisin.

29 Samakatwid, lahat ng bihag na mga Lamanita ay napabilang sa mga tao ni Ammon, at nagsimulang magsumikap nang labis, binubungkal ang lupa, nagtatanim ng lahat ng uri ng butil, at nag-aalaga ng mga kawan ng tupa at kawan ng baka ng bawat uri; at sa gayon naalisang ang mga Nephihas ng malaking pasanin; oo, hanggang sa sila ay mawalan na ng lahat ng bihag na mga Lamanita.

30 Ngayon, ito ay nangyari na si Moroni, matapos niyang makuha ang pag-aari ng lungsod ng Nephihas, matapos makadakip ng maraming bihag, na labis na nakapagbawas sa mga hukbo ng mga Lamanita, at matapos mabawi ang marami sa mga Nephihas na mga nadalang bihag, na nagpalakas sa hukbo ni Moroni nang labis-labis; kaya nga, si Moroni ay humayo mula sa lupain ng Nephihas patungo sa lupain ng Lehi.

31 At ito ay nangyari na nang makita ng mga Lamanita na sumasalakay si Moroni sa kanila, muli silang natakot at nagsitakas mula sa harapan ng hukbo ni Moroni.

Ug karon, sa dihang nakamata na ang mga Lamanita ug nakita nga ang kasundalohan ni Moroni naa na sa sulod sa mga paril, nangahadlok kaayo sila, mao nga nanglayas sila agi sa dakong agianan.

Ug karon sa dihang nakita ni Moroni nga nanglayas sila gikan kaniya, mimando siya nga moasdang ang iyang mga tawo batok kanila, ug daghan ang napatay, ug miliyok sa kadaghanan, ug mibilanggo kanila; ug ang nahibilin kanila nanglayas ngadto sa yuta sa Moroni, nga anaa sa mga utlanan sa may baybayon.

Sa ingon niana naangkon ni Moroni ug ni Pahoran ang siyudad sa Nephihas nga walay nawala nga usa ka kalag; ug dihay daghan nga Lamanita ang napatay.

Karon nahitabo nga daghan sa mga binilanggo nga Lamanita nagtinguha nga moipon sa katawhan ni Ammon ug mahimong gawasnon nga katawhan.

Ug nahitabo nga kutob sa nagtinguha, ngadto kanila gihatag ang unsay ilang mga gitinguha.

Busa, ang tanang binilanggo nga Lamanita miipon sa katawhan ni Ammon, ug misugod sa pagtrabaho sa hilabihan, mitikad sa yuta, mipatubo sa tanang matang sa lugas, ug sa gagmayng kahayopan ug sa dagkong kahayopan sa tanang matang; ug sa ingon niana ang mga Nephihas nahupay gikan sa dako nga palas-anon; oo, mao nga nahupay sila gikan sa tanan nga binilanggo nga Lamanita.

Karon nahitabo nga si Moroni, human niya maangkon ang siyudad sa Nephihas, nga nakadala og daghang binilanggo, nga nakapakunhod sa hilabihan sa kasundalohan sa mga Lamanita, ug nakabawi sa daghang Nephihas nga nabilanggo, nakapalig-on sa hilabihan sa kasundalohan ni Moroni; busa si Moroni miadto gikan sa yuta sa Nephihas ngadto sa yuta sa Lehi.

Ug nahitabo nga sa dihang ang mga Lamanita nakakita nga si Moroni misulong batok kanila, nahadlok na usab sila ug nanglayas gikan sa kasundalohan ni Moroni.

And now, when the Lamanites awoke and saw that the armies of Moroni were within the walls, they were affrighted exceedingly, insomuch that they did flee out by the pass.

And now when Moroni saw that they were fleeing before him, he did cause that his men should march forth against them, and slew many, and surrounded many others, and took them prisoners; and the remainder of them fled into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

Thus had Moroni and Pahoran obtained the possession of the city of Nephihas without the loss of one soul; and there were many of the Lamanites who were slain.

Now it came to pass that many of the Lamanites that were prisoners were desirous to join the people of Ammon and become a free people.

And it came to pass that as many as were desirous, unto them it was granted according to their desires.

Therefore, all the prisoners of the Lamanites did join the people of Ammon, and did begin to labor exceedingly, tilling the ground, raising all manner of grain, and flocks and herds of every kind; and thus were the Nephites relieved from a great burden; yea, insomuch that they were relieved from all the prisoners of the Lamanites.

Now it came to pass that Moroni, after he had obtained possession of the city of Nephihas, having taken many prisoners, which did reduce the armies of the Lamanites exceedingly, and having regained many of the Nephites who had been taken prisoners, which did strengthen the army of Moroni exceedingly; therefore Moroni went forth from the land of Nephihas to the land of Lehi.

And it came to pass that when the Lamanites saw that Moroni was coming against them, they were again frightened and fled before the army of Moroni.

- 32 At ito ay nangyari na tinugis sila ni Moroni at ng kanyang hukbo sa bawat lungsod, hanggang sa makaharap nila sina Lehi at Tianskum; at ang mga Lamanita ay nagsitakas mula kina Lehi at Tianskum, maging hanggang sa mga hangganan na malapit sa dalampasigan, hanggang sa sila ay makarating sa lupain ng Moroni.
- 33 At sama-samang nagtipon ang lahat ng hukbo ng mga Lamanita hanggang sa silang lahat ay naging iisang hukbo sa lupain ng Moroni. Ngayon, si Amoron, ang hari ng mga Lamanita, ay kasama rin nila.
- 34 At ito ay nangyari na nagtayo ng kuta sina Moroni at Lehi at Tianskum kasama ang kanilang mga hukbo sa paligid sa mga hangganan ng lupain ng Moroni, hanggang sa mapaligiran ang mga Lamanita sa mga hangganan ng ilang sa timog, at sa mga hangganan ng ilang sa silangan.
- 35 At sa gayon sila nagtayo ng kuta sa gabi. Sapagkat dinggin, ang mga Nephita at ang mga Lamanita rin ay pagod dahil sa kahabaan ng paglalakbay; kaya nga hindi sila nag-isip na gumawa ng anumang pakana sa gabi, maliban kay Tianskum; sapagkat siya ay labis na nagalit kay Amoron, sapagkat naniniwala siya na si Amoron at si Amalikeo na kanyang kapatid ang dahilan ng malaki at matagal na digmaang ito sa pagitan nila at ng mga Lamanita, na naging dahilan ng napakaraming digmaan at pagdanak ng dugo, oo, at ng masidhing taggutom.
- 36 At ito ay nangyari na si Tianskum sa kanyang galit ay nagtungo sa kuta ng mga Lamanita, at ibinaba ang kanyang sarili sa mga pader ng lungsod. At siya ay humayong may dalang lubid, sa bawat dako, hanggang sa natagpuan niya ang hari; at kanyang pinukol siya ng sibat, na tumuhog sa kanya sa malapit sa puso. Subalit dinggin, nagising ng hari ang kanyang mga tagapagsilbi bago siya namatay, kung kaya't tinugis nila si Tianskum, at pinatay siya.
- Ug nahitabo nga si Moroni ug ang iyang kasundalohan migukod kanila gikan sa usa ka siyudad ngadto sa lain nga siyudad, hangtod nga ilang nasugatan si Lehi ug si Teancum; ug ang mga Lamanita milayas gikan ni Lehi ug ni Teancum, gani hangtod sa ubos sa mga utlanan sa may baybayon, hangtod nga miabot sila sa yuta sa Moroni.
- Ug ang kasundalohan sa mga Lamanita nagkapundok, mao nga nagkahiusa sila didto sa yuta sa Moroni. Karon si Ammoron, ang hari sa mga Lamanita, uban usab kanila.
- Ug nahitabo nga si Moroni ug si Lehi ug si Teancum nagkampo uban sa ilang kasundalohan libot sa mga utlanan sa yuta sa Moroni, mao nga ang mga Lamanita naliyokan dapit sa mga utlanan sa may kamingawan sa habagatan, ug sa mga utlanan sa may kamingawan dapit sa silangan.
- Ug sa ingon niana sila nagkampo nianang gabhiona. Kay tan-awa, ang mga Nephita ug ang mga Lamanita gipangkapoy usab tungod sa kalayo sa ilang pagmartsa; busa wala sila maghunahuna og bisan unsa nga taktika panahon sa kagabhion, gawas ni Teancum; kay nasuko siya sa hilabihan ni Ammoron, mao nga nagtuo siya nga si Ammoron, ug si Amalickiah nga iyang igsoon nga lalaki, maoy hinungdan niining dako ug taas nga gubat tali kanila ug sa mga Lamanita, nga mao ang hinungdan sa daghan nga gubat ug pagbanaw sa dugo, oo, ug daghan nga kagutom.
- Ug nahitabo nga si Teancum sa iyang kasuko miadto sa kampo sa mga Lamanita, ug mipatighulog sa iyang kaugalingon luwak sa mga paril sa siyudad. Ug milakaw siya nga nagdala og pisi gikan sa usa ka dapit ngadto sa usa ka dapit, hangtod nga nakit-an niya ang hari; ug gitirahan niya og bangkaw nga mitaop gayod duol sa iyang kasingkasing. Apan tan-awa, napukaw pa sa hari ang iyang mga sulugoon sa wala pa siya mamatay, mao nga gigukod nila si Teancum, ug mipatay kaniya.
- And it came to pass that Moroni and his army did pursue them from city to city, until they were met by Lehi and Teancum; and the Lamanites fled from Lehi and Teancum, even down upon the borders by the seashore, until they came to the land of Moroni.
- And the armies of the Lamanites were all gathered together, insomuch that they were all in one body in the land of Moroni. Now Ammoron, the king of the Lamanites, was also with them.
- And it came to pass that Moroni and Lehi and Teancum did encamp with their armies round about in the borders of the land of Moroni, insomuch that the Lamanites were encircled about in the borders by the wilderness on the south, and in the borders by the wilderness on the east.
- And thus they did encamp for the night. For behold, the Nephites and the Lamanites also were weary because of the greatness of the march; therefore they did not resolve upon any stratagem in the night-time, save it were Teancum; for he was exceedingly angry with Ammoron, insomuch that he considered that Ammoron, and Amalickiah his brother, had been the cause of this great and lasting war between them and the Lamanites, which had been the cause of so much war and bloodshed, yea, and so much famine.
- And it came to pass that Teancum in his anger did go forth into the camp of the Lamanites, and did let himself down over the walls of the city. And he went forth with a cord, from place to place, insomuch that he did find the king; and he did cast a javelin at him, which did pierce him near the heart. But behold, the king did awaken his servants before he died, insomuch that they did pursue Teancum, and slew him.

- 37 Ngayon, ito ay nangyari na nang malaman nina Lehi at Moroni na patay na si Tiantum, labis silang nalungkot; sapagkat dinggin, siya ay isang lalaking buong giting na nakipaglaban para sa kanyang bayan, oo, isang tunay na kaibigan ng kalayaan; at nagdanas siya ng napakaraming masisidhing paghihirap. Subalit dinggin, siya ay patay na, at yumaon sa lakad ng buong lupa.
- 38 Ngayon, ito ay nangyari na humayo si Moroni kinabukasan, at sinalakay ang mga Lamanita, hanggang sa kanilang pinagpatay sila nang may labis na pagkatay; at kanilang naitaboy silang palabas ng lupain; at nagsitakas sila, maging sa hindi na sila bumalik pa sa panahong yaon laban sa mga Nephita.
- 39 At sa gayon nagtapos ang ikatatlumput isang taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi; at sa gayon sila nagkaroon ng mga digmaan, at pagdanak ng dugo, at taggutom, at paghihirap, sa loob ng maraming taon.
- 40 At nagkaroon ng mga pagpaslang, at alitan, at pagtiwalag, at lahat ng uri ng kasamaan sa mga tao ni Nephi; gayunpaman, alang-alang sa mga matwid, oo, dahil sa mga panalangin ng mga matwid, sila ay naligtas.
- 41 Subalit dinggin, dahil sa labis na katagalan ng digmaan na namagitan sa mga Nephita at sa mga Lamanita, marami ang naging matitigas, dahil sa labis na katagalan ng digmaan; at marami ang napalambot dahil sa kanilang mga paghihirap, kung kaya nga't sila ay nagpakumbaba sa harapan ng Diyos, maging sa kailaliman ng pagpapakumbaba.
- 42 At ito ay nangyari na matapos patibayin ni Moroni ang mga yaong bahagi ng lupain na pinakalantad sa mga Lamanita, hanggang sa maging sapat ang lakas ng mga ito, siya ay nagbalik sa lungsod ng Zarahemla; at nagbalik din si Helaman sa lugar na kanyang mana; at muling naitatag ang kapayapaan sa mga tao ni Nephi.
- 43 At ibinigay ni Moroni ang kapangyarihan sa kanyang mga hukbo sa mga kamay ng kanyang anak na nagngangalang Moronihah; at siya ay namahinga sa kanyang sariling bahay upang magugol niya ang nalalabi sa kanyang mga araw sa kapayapaan.
- Karon nahitabo nga sa dihang si Lehi ug si Moroni nasayod nga si Teancum patay na naguol sila pag-ayo; kay tan-awa, usa siya ka tawo nga nakig-away nga maisogon alang sa iyang nasod, oo, usa ka tinuod nga higala sa kalingkawasan; ug nag-antos sa hilabihan ka daghan nga mapait nga kasakit. Apan tan-awa, siya patay na, ug gilubong na sa yuta.
- Karon nahitabo nga si Moroni mimartsa pagkaugma, ug misulong sa mga Lamanita, hangtod nga sila mipatay og daghan kaayo kanila; ug ila silang naabog gikan sa yuta; ug nanglayas sila, gani sila wala na gayod mamalik niana nga panahon batok sa mga Nephita.
- Ug sa ingon niana natapos ang ikakatloan ug usa nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi; ug sa ingon niana nakahiagom sila og mga gubat, ug mga pagbanaw sa dugo, ug kagutom, ug kasakit, sulod sa daghang katuigan.
- Ug dihay mga pagpamatay, ug mga panagbingkil, ug mga panagsumpaki, ug tanan nga matang sa pagkadaotan sa katawhan ni Nephi; bisan pa niana alang sa mga matarong, oo, tungod sa mga pag-ampo sa mga matarong, sila naluwas.
- Apan tan-awa, tungod sa labihan ka taas nga gubat tali sa mga Nephita ug sa mga Lamanita daghan ang nagmagahi, tungod sa labihan ka taas sa gubat; ug daghan ang nahumok tungod sa ilang mga kasakit, nga sa ingon nagpaubos sila sa ilang mga kaugalingon atubangan sa Dios, gani sa hilabihan nga pagpaubos.
- Ug nahitabo nga human malig-on ni Moroni kadtong mga bahin sa yuta nga labing bantang sa mga Lamanita, hangtod nga igo na ang ilang kalig-on, mibalik siya sa siyudad sa Zarahemla; ug si Helaman usab mibalik sa dapit sa iyang kabilin; ug sa makausa pa miugmad og kalinaw taliwala sa katawhan ni Nephi.
- Ug gitugyan ni Moroni ang kamandoan sa iyang kasundalohan ngadto sa mga kamot sa iyang anak nga lalaki, kansang ngalan mao si Moronihah; ug mipahulay siya sa iyang kaugalingong balay aron mapahimuslan niya sa kalinaw ang nahibilin sa iyang mga adlaw.
- Now it came to pass that when Lehi and Moroni knew that Teancum was dead they were exceedingly sorrowful; for behold, he had been a man who had fought valiantly for his country, yea, a true friend to liberty; and he had suffered very many exceedingly sore afflictions. But behold, he was dead, and had gone the way of all the earth.
- Now it came to pass that Moroni marched forth on the morrow, and came upon the Lamanites, insomuch that they did slay them with a great slaughter; and they did drive them out of the land; and they did flee, even that they did not return at that time against the Nephites.
- And thus ended the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus they had had wars, and bloodsheds, and famine, and affliction, for the space of many years.
- And there had been murders, and contentions, and dissensions, and all manner of iniquity among the people of Nephi; nevertheless for the righteous' sake, yea, because of the prayers of the righteous, they were spared.
- But behold, because of the exceedingly great length of the war between the Nephites and the Lamanites many had become hardened, because of the exceedingly great length of the war; and many were softened because of their afflictions, insomuch that they did humble themselves before God, even in the depth of humility.
- And it came to pass that after Moroni had fortified those parts of the land which were most exposed to the Lamanites, until they were sufficiently strong, he returned to the city of Zarahemla; and also Helaman returned to the place of his inheritance; and there was once more peace established among the people of Nephi.
- And Moroni yielded up the command of his armies into the hands of his son, whose name was Moronihah; and he retired to his own house that he might spend the remainder of his days in peace.

44 At si Pahoran ay nagbalik sa kanyang hukumang-luklukan; at si Helaman ay muling nagbalik sa pangangaral sa mga tao ng salita ng Diyos; sapagkat sa dami ng digmaan at alitan ay kinailangang magkaroong muli ng kaayusan sa simbahan.

45 Samakatwid, si Helaman at ang kanyang mga kapatid ay humayo at ipinahayag ang salita ng Diyos nang may labis na kapangyarihan sa pagpapaniwala sa maraming tao tungkol sa kanilang kasamaan, na nagdulot sa kanila na magsisi ng kanilang mga kasalanan at magpabinyag sa Panginoon nilang Diyos.

46 At ito ay nangyari na muli nilang itinatag ang simbahan ng Diyos sa lahat ng dako ng buong lupain.

47 Oo, at gumawa ng mga tuntunin hinggil sa batas. At ang kanilang mga hukom at ang kanilang mga punong hukom ay pinili.

48 At ang mga tao ni Nephi ay nagsimula muling umunlad sa lupain, at nagsimulang dumami at muling maging makapangyarihan sa lupain. At nagsimula silang magsiyaman nang labis.

49 Subalit sa kabila ng kanilang mga kayamanan, o kanilang lakas, o kanilang kasaganaan, hindi sila iniangat sa kapalaluan ng kanilang mga paningin; ni hindi sila naging mabagal sa pag-alala sa Panginoon nilang Diyos; kundi labis na nagpakumbaba sila ng kanilang sarili sa kanyang harapan.

50 Oo, naalala nila kung gaano kadakila ang mga bagay na ginawa ng Panginoon para sa kanila, na kanyang iniligtas sila mula sa kamatayan, at mula sa mga gapos, at mula sa mga bilangguan, at mula sa lahat ng uri ng paghihirap; at kanyang iniligtas sila mula sa mga kamay ng kanilang mga kaaway.

51 At patuloy silang nanalangin sa Panginoon nilang Diyos, kung kaya nga't pinagpala sila ng Panginoon, alinsunod sa kanyang salita, kung kaya't sila ay naging makapangyarihan at umunlad sa lupain.

52 At ito ay nangyari na naganap ang lahat ng ito. At si Helaman ay namatay, sa ikatatumpu't limang taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

Ug si Pahoran mibalik sa iyang hukumanan; ug gidawat na usab ni Helaman ang pagsangyaw ngadto sa katawhan sa pulong sa Dios; kay tungod sa daghang gubat ug panagbingkil gikinahanglan nga ang usa ka lagda himoon na usab sa simbahan.

Busa, si Helaman ug ang iyang kaigsuonan milakaw, ug mipadayag sa pulong sa Dios nga adunay dakong gahom ngadto sa pagkombinser sa daghang katawhan bahin sa ilang pagkadaotan, nga mao ang hinungdan nga sila naghinulsol sa ilang mga sala ug nabunyagan ngadto sa Ginoo nga ilang Dios.

Ug nahitabo nga gitukod na usab nila ang simbahan sa Dios, sa tibuok nga yuta.

Oo, ug gihimo ang mga lagda mahitungod sa balaod. Ug ang ilang mga maghuhukom, ug ang ilang labaw nga mga maghuhukom gipili.

Ug ang katawhan ni Nephi misugod na usab sa pag-uswag sa yuta, ug misugod sa pagdaghan ug nag-anam na usab ka hilabihan kalig-on dinhi sa yuta. Ug nagsugod sila sa hilabihan nga pagkaadunahan.

Apan bisan pa sa ilang kaadunahan, o sa ilang kalig-on, o sa ilang pag-uswag, wala sila mabayaw sa garbo sa ilang mga panan-aw; ni sila mihinay sa paghinumdom sa Ginoo nga ilang Dios; apan nagmapainubsanon sila sa ilang mga kaugalingon sa hilabihan diha sa iyang atubangan.

Oo, nahinumdom sila unsa ka dako ang mga butang nga nahimo sa Ginoo alang kanila, nga siya miluwas kanila gikan sa kamatayon, ug gikan sa pagkaulipon, ug gikan sa pagkabilanggo, ug gikan sa tanang matang sa mga kasakit, ug siya miluwas kanila gikan sa mga kamot sa ilang mga kaaway.

Ug nag-ampo sila sa Ginoo nga ilang Dios sa kanunay, nga sa ingon ang Ginoo mipanalangin kanila, sumala sa iyang pulong, mao nga nag-anam sila og kalig-on ug miuswag dinhi sa yuta.

Ug nahitabo nga kining tanan nga butang nahimo. Ug si Helaman namatay, sa ikakatloan ug lima nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi.

And Pahoran did return to his judgment-seat; and Helaman did take upon him again to preach unto the people the word of God; for because of so many wars and contentions it had become expedient that a regulation should be made again in the church.

Therefore, Helaman and his brethren went forth, and did declare the word of God with much power unto the convincing of many people of their wickedness, which did cause them to repent of their sins and to be baptized unto the Lord their God.

And it came to pass that they did establish again the church of God, throughout all the land.

Yea, and regulations were made concerning the law. And their judges, and their chief judges were chosen.

And the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to multiply and to wax exceedingly strong again in the land. And they began to grow exceedingly rich.

But notwithstanding their riches, or their strength, or their prosperity, they were not lifted up in the pride of their eyes; neither were they slow to remember the Lord their God; but they did humble themselves exceedingly before him.

Yea, they did remember how great things the Lord had done for them, that he had delivered them from death, and from bonds, and from prisons, and from all manner of afflictions, and he had delivered them out of the hands of their enemies.

And they did pray unto the Lord their God continually, insomuch that the Lord did bless them, according to his word, so that they did wax strong and prosper in the land.

And it came to pass that all these things were done. And Helaman died, in the thirty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 63

- 1 At ito ay nangyari na sa pagsisimula ng ikatatumpu't anim na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi, na napasakamay ni Siblon ang pag-iingat ng mga yaong banal na bagay na ibinigay kay Helaman ni Alma.
- 2 At siya ay isang matwid na tao, at lumakad siya nang matwid sa harapan ng Diyos; at pinagsikapan niyang patuloy na gumawa ng mabuti, na sundin ang mga kautusan ng Panginoon niyang Diyos; at gayundin ang kanyang kapatid.
- 3 At ito ay nangyari na namatay na rin si Moroni. At sa gayon nagtapos ang ikatatumpu't anim na taon ng panunungkulan ng mga hukom.
- 4 At ito ay nangyari na sa ikatatumpu't pitong taon ng panunungkulan ng mga hukom, may malaking pangkat ng kalalakihan, maging hanggang sa bilang na limang libo at apat na raang katao, kasama ang kanilang mga asawa at kanilang mga anak, ang lumisan sa lupain ng Zarahemla patungo sa lupaing pahilaga.
- 5 At ito ay nangyari na si Hagot, siya na labis na mausisang lalaki, kaya nga, siya ay humayo at gumawa ng isang napakalaking sasakyang-dagat, sa mga hangganan ng lupaing Masagana, sa may lupaing Kapanglawan, at pinalayag ito sa may kanlurang dagat, sa may makitid na daanan na tumutuloy sa lupaing pahilaga.
- 6 At dinggin, marami sa mga Nephita ang lumulan doon at naglayag na may dalang maraming pagkain, at marami ring kababaihan at maliliit na bata; at tinahak nila ang kanilang landas na pahilaga. At sa gayon nagtapos ang ikatatumpu't pitong taon.
- 7 At sa ikatatumpu't walong taon, ang lalaking ito ay gumawa ng iba pang mga sasakyang-dagat. At ang naunang sasakyang-dagat ay nagbalik din, at marami pang tao ang lumulan dito; at nagdala rin sila ng maraming pagkain, at muling naglayag patungo sa lupaing pahilaga.
- 8 At ito ay nangyari na wala nang narinig pa hinggil sa kanila. At ipinalagay naming sila ay nangalunod sa kailaliman ng dagat. At ito ay nangyari na isa pang sasakyang-dagat ang naglayag din; at kung saanman ito nagtungo ay hindi namin nalalaman.

Alma 63

Ug nahitabo nga sa pagsugod sa ikakatloan ug unom nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi, gihuptan ni Shiblón kadtong sagrado nga mga butang nga gihatag ngadto ni Helaman gikan ni Alma.

Ug usa siya ka makiangayon nga tawo, ug naglakaw siya nga matarong sa atubangan sa Dios; ug gipaningkamotan niya ang pagbuhat og maayo sa kanunay, sa pagtuman sa mga sugo sa Ginoo nga iyang Dios; ug mao usab ang iyang igsoon nga lalaki.

Ug nahitabo nga si Moroni namatay usab. Ug sa ingon niana natapos ang ikakatloan ug unom nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom.

Ug nahitabo nga sa ikakatloan ug pito nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom, dihay daghang pundok sa mga tawo, gani sa gidaghanon nga lima ka libo ug upat ka gatos ka tawo, uban sa ilang asawa ug mga anak nga mibiya gikan sa yuta sa Zarahemla ngadto sa yuta paingon sa amihanan nga bahin.

Ug nahitabo nga si Hagoth, kay siya hilabihan man ka mausisahon nga tawo, busa milakaw siya ug naghimo og dako kaayo nga barko, dapit sa mga utlanan sa yuta sa Mabungahon, duol sa yuta sa Biniyaan, ug gipalawig kini ngadto sa dagat sa kasadpan, dapit sa pig-ot nga lawis paingon sa yuta sa amihanan nga bahin.

Ug tan-awa, dihay daghang Nephita nga nanakay niini ug milawig uban ang daghang pagkaon ug ubang panginahanglanon, ug usab daghang babaye ug mga bata; ug milawig sila paingon sa amihanan nga bahin. Ug sa ingon niana natapos ang ikakatloan ug pito nga tuig.

Ug sa ikakatloan ug walo nga tuig, kini nga tawo mihimo og lain pang mga barko. Ug ang unang barko usab mibalik, ug daghan pa nga tawo ang misakay niini; ug sila usab nagdala og daghang pagkaon ug ubang panginahanglanon, ug milawig na usab ngadto sa yuta sa amihanan nga bahin.

Ug nahitabo nga sila wala na igdungog. Ug nagtuo kami nga nalunod sila sa kailadman sa dagat. Ug nahitabo nga usa pa ka barko ang milawig; ug asa kini paingon kami wala masayod.

Alma 63

And it came to pass in the commencement of the thirty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Shiblón took possession of those sacred things which had been delivered unto Helaman by Alma.

And he was a just man, and he did walk uprightly before God; and he did observe to do good continually, to keep the commandments of the Lord his God; and also did his brother.

And it came to pass that Moroni died also. And thus ended the thirty and sixth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the thirty and seventh year of the reign of the judges, there was a large company of men, even to the amount of five thousand and four hundred men, with their wives and their children, departed out of the land of Zarahemla into the land which was northward.

And it came to pass that Hagoth, he being an exceedingly curious man, therefore he went forth and built him an exceedingly large ship, on the borders of the land Bountiful, by the land Desolation, and launched it forth into the west sea, by the narrow neck which led into the land northward.

And behold, there were many of the Nephites who did enter therein and did sail forth with much provisions, and also many women and children; and they took their course northward. And thus ended the thirty and seventh year.

And in the thirty and eighth year, this man built other ships. And the first ship did also return, and many more people did enter into it; and they also took much provisions, and set out again to the land northward.

And it came to pass that they were never heard of more. And we suppose that they were drowned in the depths of the sea. And it came to pass that one other ship also did sail forth; and whither she did go we know not.

- 9 At ito ay nangyari na sa taong ito, maraming tao ang nagtungo sa lupaing pahilaga. At sa gayon nagtapos ang ikatatlumpu't walong taon.
- 10 At ito ay nangyari na sa ikatatlumpu't siyam na taon ng panunungkulan ng mga hukom, si Siblon ay namatay na rin, at si Corianton ay nagtungo sa lupaing pahilaga sa isang sasakyang-dagat, upang magdala ng mga pagkain sa mga taong nagtungo sa lupaing yaon.
- 11 Samakatwid, kinailangang igawad ni Siblon ang mga yaong banal na bagay, bago ang kanyang kamatayan sa anak ni Helaman, na nagngangalang Helaman, na tinawag alinsunod sa pangalan ng kanyang ama.
- 12 Ngayon, dinggin, ang lahat ng yaong nauukit na nasa pag-iingat ni Helaman ay isinulat at ipinahayag sa mga anak ng tao sa lahat ng dako ng buong lupain, maliban sa mga yaong bahaging ipinag-utos ni Alma na hindi nararapat na ipahayag.
- 13 Gayunpaman, ang mga bagay na ito ay pananatilihing banal, at ipapasa-pasa sa bawat sali't salinlahi; kaya nga, sa taong ito, ang mga yaon ay iginawad kay Helaman bago ang kamatayan ni Siblon.
- 14 At ito rin ay nangyari na sa taong ito, may ilang tumiwalag na nakiisa sa mga Lamanita; at sila ay muling napukaw na magalit laban sa mga Nephita.
- 15 At sa taon ding ito ay sumalakay sila nang may napakalaking hukbo upang makidigma laban sa mga tao ni Moronihah, o laban sa hukbo ni Moronihah, kung saan sila ay nadaig at muling naitaboy sa kanilang sariling mga lupain, na nagdanas ng malaking kawalan.
- 16 At sa gayon nagtapos ang ikatatlumpu't siyam na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.
- 17 At sa gayon nagtapos ang ulat ni Alma, at ni Helaman, na kanyang anak, at gayundin ni Siblon, na anak niya.
- Ug nahitabo nga niini nga tuig dihay daghang tawo nga mibiyahe ngadto sa yuta sa amihanan nga bahin. Ug sa ingon niana natapos ang ikakatloan ug walo nga tuig.
- Ug nahitabo nga sa ikakatloan ug siyam nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom, si Shiblon namatay usab, ug si Corianton milawig paingon sa yuta sa amihanan nga bahin sakay sa usa ka barko, aron sa pagdala og mga pagkaon ug ubang panginahanglanon sa katawhan nga nakalawig ngadto niana nga yuta.
- Busa kinahanglan nga itugyan ni Shiblon ang sagradong mga butang sa dili pa siya mamatay, ngadto sa anak nga lalaki ni Helaman, kinsa gitawag og Helaman, nga gitawag sunod sa ngalan sa iyang amahan.
- Karon tan-awa, kadtong tanan nga kinulit nga gikuptan ni Helaman gisulat ug gipadala ngadto sa katawhan sa tibuok yuta, gawas niadtong mga bahin nga gimando ni Alma nga dili ipadayag.
- Bisan pa niana, kining mga butanga kinahanglan ampingan nga sagrado, ug ihatag gikan sa usa ka kaliwatan ngadto sa lain; busa, niini nga tuig, gitugyan kini ngadto kang Helaman, sa wala pa mamatay si Shiblon.
- Ug nahitabo usab niini nga tuig nga dihay mga masupilon nga nangadto sa mga Lamanita; ug gihulhogan na usab sila aron masuko batok sa mga Nephita.
- Ug usab niining sama nga tuig milugsong sila kauban sa daghang kasundalohan aron sa pagpakiggubat batok sa katawhan ni Moronihah, o batok sa kasundalohan ni Moronihah, diin napildi sila ug giabog pagbalik ngadto sa ilang kaugalingong mga yuta, nag-antos og dakong kapildihan.
- Ug sa ingon niana natapos ang ikakatloan ug siyam nga tuig sa paghari sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi.
- Ug sa ingon niana natapos ang asoy ni Alma, ug ni Helaman nga iyang anak nga lalaki, ug kang Shiblon usab, kinsa iyang anak nga lalaki.
- And it came to pass that in this year there were many people who went forth into the land northward. And thus ended the thirty and eighth year.
- And it came to pass in the thirty and ninth year of the reign of the judges, Shiblon died also, and Corianton had gone forth to the land northward in a ship, to carry forth provisions unto the people who had gone forth into that land.
- Therefore it became expedient for Shiblon to confer those sacred things, before his death, upon the son of Helaman, who was called Helaman, being called after the name of his father.
- Now behold, all those engravings which were in the possession of Helaman were written and sent forth among the children of men throughout all the land, save it were those parts which had been commanded by Alma should not go forth.
- Nevertheless, these things were to be kept sacred, and handed down from one generation to another; therefore, in this year, they had been conferred upon Helaman, before the death of Shiblon.
- And it came to pass also in this year that there were some dissenters who had gone forth unto the Lamanites; and they were stirred up again to anger against the Nephites.
- And also in this same year they came down with a numerous army to war against the people of Moronihah, or against the army of Moronihah, in the which they were beaten and driven back again to their own lands, suffering great loss.
- And thus ended the thirty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.
- And thus ended the account of Alma, and Helaman his son, and also Shiblon, who was his son.

Ang Aklat ni Helaman

Isang ulat ng mga Nephita. Ang kanilang mga digmaan at alitan, at kanilang mga pagtatalu-talo. At gayundin ang mga propesiya ng maraming banal na propeta, bago ang pagparito ni Cristo, ayon sa mga tala ni Helaman, na anak na lalaki ni Helaman, at ayon din sa mga tala ng kanyang mga anak na lalaki, maging banggang sa pagparito ni Cristo. At marami rin sa mga Lamanita ang nagbalik-loob. Isang ulat ng kanilang pagbabalik-loob. Isang ulat ng pagkamatwid ng mga Lamanita, at ng kasamaan at mga karumaldumal na garwain ng mga Nephita, ayon sa tala ni Helaman at ng kanyang mga anak na lalaki, maging banggang sa pagparito ni Cristo, na tinatawag na aklat ni Helaman, at iba pa.

Helaman 1

- 1 At ngayon, dinggin, ito ay nangyari na sa pagsisimula ng ikaapatnapung taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi, nagsimulang magkaroon ng isang malubhang suliranin sa mga tao ng mga Nephita.
- 2 Sapagkat dinggin, si Pahoran ay namatay at yumaon sa lakad ng buong lupa; kaya nga nagsimulang magkaroon ng isang malubhang alitan hinggil sa kung sino ang nararapat humalili sa hukumang-luklukan sa magkakapatid, na mga anak na lalaki ni Pahoran.
- 3 Ngayon, ito ang kanilang mga pangalan na naglaban-laban para sa hukumang-luklukan, na naging dahilan din ng paglalaban-laban ng mga tao: sina Pahoran, Paanchi, at Pacumeni.
- 4 Ngayon, hindi lamang ito ang mga anak ni Pahoran (sapagkat marami siyang anak), subalit sila itong naglaban-laban para sa hukumang-luklukan; kaya nga sila ay naging dahilan ng tatlong paghahati-hati sa mga tao.
- 5 Gayunpaman, ito ay nangyari na si Pahoran ang hinirang ng tinig ng mga tao na maging punong hukom at gobernador sa mga tao ni Nephi.
- 6 At ito ay nangyari na si Pacumeni, nang matanto niya na hindi niya matatamo ang hukumang-luklukan, siya ay nakiisa sa tinig ng mga tao.

Ang Basahon ni Helaman

Usa ka asoy sa mga Nephita. Ang ilang mga gubat ug mga panagbingkil, ug ang ilang mga panagsumpaki. Ug usab ang mga panagna sa daghan nga balaan nga mga propeta, sa dili pa ang pag-anbi ni Kristo, sumala sa mga talaan ni Helaman, kinsa mao ang anak nga lalaki ni Helaman, ug usab sumala sa mga talaan sa iyang mga anak nga lalaki, gani bangtod sa pag-anbi ni Kristo. Ug usab daghan sa mga Lamanita ang nakabig. Usa ka asoy babin sa ilang pagkakabig. Usa ka asoy babin sa pagkamatarong sa mga Lamanita, ug sa pagkadaotan ug pagkasalawayon sa mga Nephita, sumala sa talaan ni Helaman ug sa iyang mga anak nga lalaki, gani bangtod sa pag-anbi ni Kristo, nga gitawag og ang basahon ni Helaman, ug uban pa.

Helaman 1

Ug karon tan-awa, nahitabo nga sa pagsugod sa ikakap-atan nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi, dihay nagsugod nga usa ka makuyaw nga kalisdanan taliwala sa katawhan sa mga Nephita.

Kay tan-awa, si Pahoran namatay, ug gilubong na sa yuta; busa dihay nagsugod nga usa ka grabe nga panagbingkil tali sa mga igsoong lalaki, nga mga anak ni Pahoran mahitungod kon kinsa ang moangkon sa hukmanan.

Karon mao kini ang ilang mga ngalan kinsa nanagbingkil alang sa hukmanan, kinsa mao usab ang hinungdan sa panagbingkil sa katawhan: si Pahoran, si Paanchi, ug si Pacumeni.

Karon kini sila dili lamang mao ang tanan nga anak nga lalaki ni Pahoran (kay siya adunay daghan), apan kini sila mao ang nanagbingkil sa hukmanan; busa, sila ang hinungdan nganong dunay tulo ka pundok taliwala sa katawhan.

Bisan pa niana, nahitabo nga si Pahoran ang natudlo pinaagi sa tingog sa katawhan nga mahimo nga labaw nga maghuhukom ug usa ka gobernador sa katawhan ni Nephi.

Ug nahitabo nga si Pacumeni, sa dihang iyang nakita nga dili niya maangkon ang hukmanan, nakighiusa siya sa tingog sa katawhan.

The Book of Helaman

An account of the Nephites. Their wars and contentions, and their dissensions. And also the prophecies of many holy prophets, before the coming of Christ, according to the records of Helaman, who was the son of Helaman, and also according to the records of his sons, even down to the coming of Christ. And also many of the Lamanites are converted. An account of their conversion. An account of the righteousness of the Lamanites, and the wickedness and abominations of the Nephites, according to the record of Helaman and his sons, even down to the coming of Christ, which is called the book of Helaman, and so forth.

Helaman 1

And now behold, it came to pass in the commencement of the fortieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there began to be a serious difficulty among the people of the Nephites.

For behold, Pahoran had died, and gone the way of all the earth; therefore there began to be a serious contention concerning who should have the judgment-seat among the brethren, who were the sons of Pahoran.

Now these are their names who did contend for the judgment-seat, who did also cause the people to contend: Pahoran, Paanchi, and Pacumeni.

Now these are not all the sons of Pahoran (for he had many), but these are they who did contend for the judgment-seat; therefore, they did cause three divisions among the people.

Nevertheless, it came to pass that Pahoran was appointed by the voice of the people to be chief judge and a governor over the people of Nephi.

And it came to pass that Pacumeni, when he saw that he could not obtain the judgment-seat, he did unite with the voice of the people.

7 Subalit dinggin, si Paanchi, at ang yaong bahagi ng mga tao na nagnanais na siya ang kanilang maging gobernador, ay labis na napoot; kaya nga, hahayo na sana siya upang hibuking palayo ang mga taong yaon na mag-aklas sa paghihimagsik laban sa kanilang mga kapatid.

8 At ito ay nangyari na nang gagawin na niya ito, dinggin, siya ay dinakip, at nilitis alinsunod sa tinig ng mga tao, at hinatulan ng kamatayan; sapagkat siya ay nag-aklas sa paghihimagsik at hinangad na wasakin ang kalayaan ng mga tao.

9 Ngayon, nang matanto ng mga yaong taong nagnanais na siya ang kanilang maging gobernador na siya ay hinatulan ng kamatayan, samakatwid, sila ay nagalit, at dinggin, sila ay nagpasugo ng isang Kishkumen, maging sa hukumang-luklukan ni Pahoran, at pinaslang si Pahoran habang siya ay nakaupo sa hukumang-luklukan.

10 At siya ay tinugis ng mga tagapagsilbi ni Pahoran; subalit dinggin, napakabilis ng pagtakas ni Kishkumen na walang sinuman ang nakahabol sa kanya.

11 At siya ay nagtungo sa mga yaong nagsugo sa kanya, at silang lahat ay nakipagtipan, oo, nangangako sa kanilang walang katapusang Lumikha, na hindi nila sasabihin sa kaninuman na pinaslang ni Kishkumen si Pahoran.

12 Samakatwid, si Kishkumen ay hindi nakilala sa mga tao ni Nephi, sapagkat siya ay nakabalatkayo sa panahong pinaslang niya si Pahoran. At si Kishkumen at ang kanyang pangkat, na nakipagtipan sa kanya, ay inihalubilo ang kanilang sarili sa mga tao sa paraang silang lahat ay hindi matutuklasan; subalit kasindami ng natuklasan ay hinatulan ng kamatayan.

13 At ngayon, dinggin, si Pacumeni ay hinirang alinsunod sa tinig ng mga tao na maging punong hukom at gobernador sa mga tao, upang manungkulan kahalili ng kanyang kapatid na si Pahoran; at ito ay alinsunod sa kanyang karapatan. At ang lahat ng ito ay naganap sa ikaapatnapung taon ng panunungkulan ng mga hukom; at ito ay nagtapos.

Apan tan-awa, si Paanchi, ug kadto nga bahin sa katawhan nga nagmatinguhaon nga siya ang mahimo nilang gobernador, nasuko sa hilabihan; busa, ulog-ulogan na unta niya ang katawhan aron moalsa sa pagbatok sa ilang kaigsoonan.

Ug nahitabo nga samtang himoon na unta niya kini, tan-awa, gidakop siya, ug gihusay sumala sa tingog sa katawhan, ug gisilotan og kamatayon; kay siya mialsa sa pagbatok ug nagtinguha sa pagguba sa kalingkawasan sa katawhan.

Karon sa dihang kadtong katawhan kinsa nagmatinguhaon nga siya gayod ang mahimo nga ilang gobernador nakakita nga gihukman siya og kamatayon, busa nasuko sila, ug tan-awa, mipadala sila og usa nga si Kishkumen, gani ngadto sa hukmanan ni Pahoran, ug gipatay si Pahoran samtang naglingkod siya sa hukmanan.

Ug gigukod siya sa mga sulugoon ni Pahoran; apan tan-awa, kusog kaayo ang pagdagan ni Kishkumen nga walay tawo nga nakaapas kaniya.

Ug iyang giadto sila nga nagpadala kaniya, ug silang tanan misulod sa usa ka pakigsaad, oo, nanumpa sa ilang walay kataposang Magbubuhay, nga sila dili mosulti ni bisan kinsa nga tawo nga si Kishkumen ang nagpatay ni Pahoran.

Busa, si Kishkumen wala mailhi taliwala sa katawhan ni Nephi, kay nagtakoban siya niana nga higayon sa iyang pagpatay ni Pahoran. Ug si Kishkumen ug ang iyang pundok, kinsa misulod sa pakigsaad uban kaniya, miipon sa ilang kaugalingon uban sa katawhan, sa paagi nga silang tanan dili masakpan; apan kutob sa nasakpan gihukman og kamatayon.

Ug karon tan-awa, si Pacumeni mao ang natudlo, sumala sa tingog sa katawhan, aron mahimong labaw nga maghuhukom ug gobernador sa katawhan, nga magmando puli sa iyang igsoong lalaki nga si Pahoran; ug kini sumala sa iyang katungod. Ug kining tanan nahitabo sa ikakap-atan nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom; ug kini adunay kataposan.

But behold, Paanchi, and that part of the people that were desirous that he should be their governor, was exceedingly wroth; therefore, he was about to flatter away those people to rise up in rebellion against their brethren.

And it came to pass as he was about to do this, behold, he was taken, and was tried according to the voice of the people, and condemned unto death; for he had raised up in rebellion and sought to destroy the liberty of the people.

Now when those people who were desirous that he should be their governor saw that he was condemned unto death, therefore they were angry, and behold, they sent forth one Kishkumen, even to the judgment-seat of Pahoran, and murdered Pahoran as he sat upon the judgment-seat.

And he was pursued by the servants of Pahoran; but behold, so speedy was the flight of Kishkumen that no man could overtake him.

And he went unto those that sent him, and they all entered into a covenant, yea, swearing by their everlasting Maker, that they would tell no man that Kishkumen had murdered Pahoran.

Therefore, Kishkumen was not known among the people of Nephi, for he was in disguise at the time that he murdered Pahoran. And Kishkumen and his band, who had covenanted with him, did mingle themselves among the people, in a manner that they all could not be found; but as many as were found were condemned unto death.

And now behold, Pacumeni was appointed, according to the voice of the people, to be a chief judge and a governor over the people, to reign in the stead of his brother Pahoran; and it was according to his right. And all this was done in the fortieth year of the reign of the judges; and it had an end.

14 At ito ay nangyari na sa ikaapatnapu't isang taon ng panunungkulan ng mga hukom, nangalap ang mga Lamanita ng hindi mabilang na hukbo ng mga tauhan, at sinandatahan sila ng mga espada, at ng mga simitar at ng mga busog, at ng mga palaso, at ng mga baluti sa ulo, at ng mga baluti sa dibdib, at ng lahat ng uri ng pananggalang ng bawat uri.

15 At muli silang sumalakay upang sumagupa sa digmaan laban sa mga Nephita. At sila ay pinamunuan ng isang lalaki na nagngangalang Coriantumr; at siya ay inapo ni Zarahemla; at isa siyang tumiwalag mula sa mga Nephita; at isa siyang malaki at malakas na lalaki.

16 Samakatwid, ang hari ng mga Lamanita na ang pangalan ay Tubalot, na anak na lalaki ni Amoron, sa pag-aakala na si Coriantumer, na isang malakas na lalaki, ay maaaring manaig laban sa mga Nephita, sa pamamagitan ng kanyang lakas at gayundin sa pamamagitan ng kanyang kahanga-hangang karunungan, kung kaya nga't sa pamamagitan ng pagpapasugo sa kanya ay matamo niya ang kapangyarihan sa mga Nephita—

17 Samakatwid, kanyang pinukaw sila na magalit, at kinalap niya ang kanyang mga hukbo, at hinirang niya si Coriantumer na maging pinuno nila, at iniutos na humayo sila patungo sa lupain ng Zarahemla upang makidigma laban sa mga Nephita.

18 At ito ay nangyari na dahil sa labis na alitan at napakaraming suliranin sa pamahalaan, na hindi sila nakapagtalaga ng sapat na bantay sa lupain ng Zarahemla; sapagkat ipinalagay nila na ang mga Lamanita ay hindi mangangahas na pasukin ang pusod ng kanilang mga lupain upang lusubin ang yaong dakilang lungsod ng Zarahemla.

19 Subalit ito ay nangyari na humayo si Coriantumer sa unahan ng kanyang napakalaking hukbo, at sinalakay ang mga naninirahan sa lungsod, at naging napakabilis ng kanilang pagsulong na wala nang panahon pa upang makalap ng mga Nephita ang kanilang mga hukbo.

20 Anupa't pinatay ni Coriantumer ang bantay sa pasukan ng lungsod, at humayong kasama ang kanyang buong hukbo papasok ng lungsod, at pinatay nila ang lahat ng humadlang sa kanila, hanggang sa maangkin nila ang buong lungsod.

Ug nahitabo sa ikakap-atan ug usa nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom, nga ang mga Lamanita nagtigom og daghan kaayong mga lalaki nga kasundalohan, ug misangkap kanila og mga espada, ug mga sundang ug mga gapasan, ug mga panâ, ug mga panagang sa ulo, ug mga taming sa lawas ug tanan nga klase sa mga panagang sa matag matang.

Ug milugsong sila pag-usab aron sa pagpakig-away batok sa mga Nephita. Ug gipangulohan sila sa usa ka tawo kansang ngalan mao si Coriantumr; ug kaliwat siya ni Zarahemla; ug usa siya ka supakan gikan sa mga Nephita; ug siya dako ug kusgan nga tawo.

Busa, ang hari sa mga Lamanita, kansang ngalan mao si Tubaloth, nga anak ni Amoron, nagtuo nga si Coriantumr, isip kusgan nga tawo, makabarog batok sa mga Nephita, gamit ang iyang ka kusgan ug usab ang iyang hilabihan nga kaalam, nga pinaagi sa pagpadala kaniya maubos na sa iyang gahom ang mga Nephita—

Busa siya misulsol kanila aron masuko, ug gipundok niya ang iyang kasundalohan, ug gitudlo niya si Coriantumr nga mahimo nga ilang pangulo, ug misugo nga sila momartsa ngadto sa yuta sa Zarahemla aron makig-away batok sa mga Nephita.

Ug nahitabo nga tungod sa daghan kaayong panagbingkil ug daghan kaayong kalisdanan sa gobyerno, nga wala sila magbutang og igong mga magbalantay sa yuta sa Zarahemla; kay nagtuo sila nga ang mga Lamanita dili mangadto sa kinatung-an sa ilang mga yuta sa pagsulong nianang dako nga siyudad ng Zarahemla.

Apan nahitabo nga si Coriantumr mimartsa nga nangulo sa iyang hilabihan ka daghan nga panon, ug gisulong ang mga lumulupyo sa siyudad, ug ang ilang pagmartsa hilabihan ka paspas nga wala nay panahon alang sa mga Nephita sa pagpundok sa ilang mga kasundalohan.

Busa gipatay ni Coriantumr ang nagbantay sa ganghaan sa siyudad, ug mimartsa uban sa tibuok niya nga kasundalohan sulod sa siyudad, ug gipatay nila ang matag usa nga misupak kanila, nga sa ingon ilang nailog ang tibuok siyudad.

And it came to pass in the forty and first year of the reign of the judges, that the Lamanites had gathered together an innumerable army of men, and armed them with swords, and with cimeters and with bows, and with arrows, and with head-plates, and with breastplates, and with all manner of shields of every kind.

And they came down again that they might pitch battle against the Nephites. And they were led by a man whose name was Coriantumr; and he was a descendant of Zarahemla; and he was a dissenter from among the Nephites; and he was a large and a mighty man.

Therefore, the king of the Lamanites, whose name was Tubaloth, who was the son of Amoron, supposing that Coriantumr, being a mighty man, could stand against the Nephites, with his strength and also with his great wisdom, insomuch that by sending him forth he should gain power over the Nephites—

Therefore he did stir them up to anger, and he did gather together his armies, and he did appoint Coriantumr to be their leader, and did cause that they should march down to the land of Zarahemla to battle against the Nephites.

And it came to pass that because of so much contention and so much difficulty in the government, that they had not kept sufficient guards in the land of Zarahemla; for they had supposed that the Lamanites durst not come into the heart of their lands to attack that great city Zarahemla.

But it came to pass that Coriantumr did march forth at the head of his numerous host, and came upon the inhabitants of the city, and their march was with such exceedingly great speed that there was no time for the Nephites to gather together their armies.

Therefore Coriantumr did cut down the watch by the entrance of the city, and did march forth with his whole army into the city, and they did slay every one who did oppose them, insomuch that they did take possession of the whole city.

21 At ito ay nangyari na si Pacumeni, na siyang punong hukom, ay tumakas sa harapan ni Coriantumer, maging hanggang sa mga pader ng lungsod. At ito ay nangyari na pinaghahampas siya ni Coriantumer sa may pader hanggang sa siya ay mamatay. At sa gayon nagtapos ang mga araw ni Pacumeni.

22 At ngayon, nang matanto ni Coriantumer na nasa pag-aari na niya ang lungsod ng Zarahemla, at nakitang nagsitikas ang mga Nephita sa kanilang harapan, at mga napatay, at nadakip, at itinapon sa bilangguan, at na nakamtan niya ang pag-aari ng pinakamalakas na muog sa buong lupain, siya ay nagkalakas-loob kung kaya't pasugod na sana siya sa lahat ng lupain.

23 At ngayon, hindi siya nanatili sa lupain ng Zarahemla, kundi humayo siyang kasama ang isang malaking hukbo, maging patungo sa lungsod ng Masagana; sapagkat nanindigan siyang sumalakay at hawiin ang kanyang daraanan gamit ang espada, upang matamo niya ang mga hilagang bahagi ng lupain.

24 At, iniisip na ang kanilang pinakalakas ay nasa gitna ng lupain, kaya nga siya ay humayo, hindi nagbigay ng panahon sa kanila na sama-samang matipon ang kanilang sarili maliban lamang sa maliliit na pangkat; at sa pamamaraang ito kanilang sinalakay sila at pinabagsak sila sa lupa.

25 Subalit dinggin, ang paghayong ito ni Coriantumer sa gitna ng lupain ang nagbigay kay Moronihah ng malaking kalamangan sa kanila, sa kabila ng malaking bilang ng mga Nephita na napatay.

26 Sapagkat dinggin, inakala ni Moronihah na ang mga Lamanita ay hindi mangangahas na pasukin ang gitna ng lupain, kundi sasalakayin nila ang mga lungsod sa paligid na nasa mga hangganan tulad ng kanilang ginawa noon; kaya nga ipinag-utos ni Moronihah na ang kanilang malalakas na hukbo ay pangalagaan ang mga yaong bahagi na nasa paligid na malapit sa mga hangganan.

Ug nahitabo nga si Pacumeni, kinsa mao ang labaw nga maghuhukom, miikyas palayo kang Coriantumr, gani ngadto sa mga paril sa siyudad. Ug nahitabo nga gitigbas siya ni Coriantumr samtang napaod siya sa paril, hangtod nga siya namatay. Ug sa ingon natapos ang mga adlaw ni Pacumeni.

Ug karon sa dihang nakita ni Coriantumr nga nailog na niya ang siyudad sa Zarahemla, ug nakita nga ang mga Nephita miikyas palayo kanila, ug gipatay, ug gidakop, ug gibalhog sa bilangguan, ug nga iyang naangkon ang labing lig-on nga kuta sa tanan nga dapit sa yuta, ang iyang kasingkasing nadasig nga sulongon na unta niya ang tibuok yuta.

Ug karon wala siya magdugay sa yuta sa Zarahemla, apan mimartsa siya uban sa daghan nga kasundalohan, gani paingon sa siyudad sa yuta nga gitawag og Mabungahon; kay kadto ang iyang tumong nga sulongon ug hawanan ang iyang agianan pinaagi sa espada, aron maangkon niya ang amihanang mga bahin sa yuta.

Ug, kay nagtuo nga ang ilang kinalig-onan nga kusog anaa sa tunga-tunga sa yuta, busa siya mimartsa, wala mohatag kanila og panahon nga magkatigom sa ilang mga kaugalingon gawas sa gagmay nga mga pundok; ug niini nga paagi sila misulong kanila ug mipatay kanila ngadto sa yuta.

Apan tan-awa, kini nga pagmartsa ni Coriantumr agi sa tunga-tunga sa yuta nakahatag ni Moronihah og dako nga bintaha kanila, bisan pa sa kadaghan sa mga Nephita nga napatay.

Kay tan-awa, si Moronihah nagdahom nga ang mga Lamanita dili mosulong sa tunga-tunga sa yuta, kondili sulongon nila ang mga siyudad libot sa mga utlanan sama sa ilang gihimo kaniadto; busa si Moronihah misugo nga ang ilang lig-on nga kasundalohan manalipod niadtong mga bahin libot sa mga utlanan.

And it came to pass that Pacumeni, who was the chief judge, did flee before Coriantumr, even to the walls of the city. And it came to pass that Coriantumr did smite him against the wall, insomuch that he died. And thus ended the days of Pacumeni.

And now when Coriantumr saw that he was in possession of the city of Zarahemla, and saw that the Nephites had fled before them, and were slain, and were taken, and were cast into prison, and that he had obtained the possession of the strongest hold in all the land, his heart took courage insomuch that he was about to go forth against all the land.

And now he did not tarry in the land of Zarahemla, but he did march forth with a large army, even towards the city of Bountiful; for it was his determination to go forth and cut his way through with the sword, that he might obtain the north parts of the land.

And, supposing that their greatest strength was in the center of the land, therefore he did march forth, giving them no time to assemble themselves together save it were in small bodies; and in this manner they did fall upon them and cut them down to the earth.

But behold, this march of Coriantumr through the center of the land gave Moronihah great advantage over them, notwithstanding the greatness of the number of the Nephites who were slain.

For behold, Moronihah had supposed that the Lamanites durst not come into the center of the land, but that they would attack the cities round about in the borders as they had hitherto done; therefore Moronihah had caused that their strong armies should maintain those parts round about by the borders.

- 27 Subalit dinggin, ang mga Lamanita ay hindi natakot alinsunod sa kanyang nais, kundi pinasok nila ang gitna ng lupain, at sinakop ang kabiserang lungsod na lungsod ng Zarahemla, at humayo sa mga pinaka-kabiserang bahagi ng lupain, pinapatay ang mga tao nang may matinding pagkatay, kapwa kalalakihan, kababaihan, at maliliit na bata, inaangkin ang maraming lungsod at ang maraming muog.
- 28 Subalit nang matuklasan ito ni Moronihah, kaagad niyang isinugo si Lehi na kasama ang isang hukbo na lumigid upang hadlangan sila bago sila makarating sa lupaing Masagana.
- 29 At gayon nga ang ginawa niya; at kanyang nahadlangan sila bago sila nakarating sa lupaing Masagana, at nakidigma sa kanila, hanggang sa nagsimula silang magsiurong patungo sa lupain ng Zarahemla.
- 30 At ito ay nangyari na hinadlangan sila ni Moronihah sa kanilang pag-urong, at nakidigma sa kanila, hanggang sa ito ay naging isang labis na madugong digmaan; oo, marami ang napatay, at natagpuan ding kabilang sa mga yaong napatay si Coriantumr.
- 31 At ngayon, dinggin, ang mga Lamanita ay hindi makaurong saanmang panig, ni sa hilaga, ni sa timog, ni sa silangan, ni sa kanluran man, sapagkat sila ay napaligiran sa lahat ng panig ng mga Nephita.
- 32 At sa gayon ipinasubo ni Coriantumr ang mga Lamanita sa gitna ng mga Nephita, hanggang sa sila ay mapailalim sa kapangyarihan ng mga Nephita, at siya rin ay napatay, at isinuko ng mga Lamanita ang kanilang sarili sa mga kamay ng mga Nephita.
- 33 At ito ay nangyari na inangking muli ni Moronihah ang lungsod ng Zarahemla, at ipinag-utos na ang mga Lamanita na mga nadalang bihag ay paalisin sa lupain nang mapayapa.
- 34 At sa gayon nagtapos ang ikaapatnapu't isang taon ng panunungkulan ng mga hukom.
- Apan tan-awa, ang mga Lamanita wala mahadlok sumala sa iyang gituohan, apan misulong sila sa tunga-tunga sa yuta, ug miilog sa labing mahinungdanon nga siyudad nga mao ang siyudad sa Zarahemla, ug mimartsa taliwala sa labing mahinungdanon nga mga bahin sa yuta, mipatay sa katawhan sa hilabihan nga pagpamatay, sa mga lalaki, sa mga babaye, ug mga bata, nga miilog sa daghan nga siyudad ug daghan nga kuta.
- Apan sa dihang si Moronihah nakamatikod niini, dihadhiha dayon iyang gipadala si Lehi dala ang kasundalohan sa palibot aron sa pagsanta kanila sa dili pa sila moabot sa yuta sa Mabungahon.
- Ug mao kadto ang iyang gihimo; ug sila iyang nasanta sa wala pa sila moabot sa yuta sa Mabungahon, ug nakig-away kanila, nga sa ingon misugod sila sa pagsibog balik sa yuta sa Zarahemla.
- Ug nahitabo nga si Moronihah misanta kanila sa ilang pagsibog, ug nakig-away kanila, nga sa ingon nahimo kining usa ka hilabihan ka dugoon nga panag-away; oo, daghan ang namatay, ug uban sa mga namatay mao si Coriantumr.
- Ug karon, tan-awa, ang mga Lamanita dili makasibog bisan asa, ni sa amihanan, ni sa habagatan, ni sa silangan, ni sa kasadpan, kay giliyokan sila sa tanan nga dapit sa mga Nephita.
- Ug sa ingon niana si Coriantumr mipahasmag sa mga Lamanita taliwala sa mga Nephita, hangtod nga sila ubos na sa gahom sa mga Nephita, ug siya mismo napatay, ug ang mga Lamanita mitugyan sa ilang mga kaugalingon ngadto sa mga kamot sa mga Nephita.
- Ug nahitabo nga si Moronihah miilog sa siyudad sa Zarahemla pag-usab, ug misugo nga ang nabilanggo nga mga Lamanita mobiya sa yuta nga malinawon.
- Ug sa ingon niana natapos ang ikakapatnang ug usa nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom.
- But behold, the Lamanites were not frightened according to his desire, but they had come into the center of the land, and had taken the capital city which was the city of Zarahemla, and were marching through the most capital parts of the land, slaying the people with a great slaughter, both men, women, and children, taking possession of many cities and of many strongholds.
- But when Moronihah had discovered this, he immediately sent forth Lehi with an army round about to head them before they should come to the land Bountiful.
- And thus he did; and he did head them before they came to the land Bountiful, and gave unto them battle, insomuch that they began to retreat back towards the land of Zarahemla.
- And it came to pass that Moronihah did head them in their retreat, and did give unto them battle, insomuch that it became an exceedingly bloody battle; yea, many were slain, and among the number who were slain Coriantumr was also found.
- And now, behold, the Lamanites could not retreat either way, neither on the north, nor on the south, nor on the east, nor on the west, for they were surrounded on every hand by the Nephites.
- And thus had Coriantumr plunged the Lamanites into the midst of the Nephites, insomuch that they were in the power of the Nephites, and he himself was slain, and the Lamanites did yield themselves into the hands of the Nephites.
- And it came to pass that Moronihah took possession of the city of Zarahemla again, and caused that the Lamanites who had been taken prisoners should depart out of the land in peace.
- And thus ended the forty and first year of the reign of the judges.

Helaman 2

- 1 At ito ay nangyari na sa ikaapatnapu't dalawang taon ng panunungkulan ng mga hukom, matapos na muling maitatag ni Moronihah ang kapayapaan sa pagitan ng mga Nephita at ng mga Lamanita, dinggin, wala ni isa man ang maaaring manungkulan sa hukumang-luklukan; kaya nga nagsimulang magkaroong muli ng alitan sa mga tao hinggil sa kung sino ang manunungkulan sa hukumang-luklukan.
- 2 At ito ay nangyari na si Helaman, na anak ni Helaman, ay hinirang na manungkulan sa hukumang-luklukan, sa pamamagitan ng tinig ng mga tao.
- 3 Subalit dinggin, si Kiskumen, na siyang pumaslang kay Pahoran, ay nag-abang upang mapatay rin si Helaman; at siya ay itinaguyod ng kanyang pangkat, na mga nakipagtipan na walang sinumang makaaalam ng kanyang kasamaan.
- 4 Sapagkat may isang Gadianton, na napakabihasa sa maraming salita, at gayundin sa kanyang katusuhan, upang ipagpatuloy ang lihim na gawain ng pagpaslang at ng panlolooob; kaya nga siya ang naging pinuno ng pangkat ni Kiskumen.
- 5 Samakatwid, kanyang hinibok sila, at gayundin si Kiskumen, na kung kanilang iuupo siya sa hukumang-luklukan ay ipagkakaloob niya sa mga yaong nabibilang sa kanyang pangkat na iluklok sila sa kapangyarihan at karapatan sa mga tao; kaya nga hinangad ni Kiskumen na patayin si Helaman.
- 6 At ito ay nangyari na nang humayo siya patungo sa hukumang-luklukan upang patayin si Helaman, dinggin, isa sa mga tagapagsilbi ni Helaman, na lumabas sa gabi, at matapos matamo, sa pamamagitan ng pagbabalatkayo, ang kaalaman tungkol sa mga yaong plano na inilatag ng pangkat na ito upang patayin si Helaman—
- 7 At ito ay nangyari na nakatagpo niya si Kiskumen, at kanyang binigyan siya ng palatandaan; kaya nga ipinaalam sa kanya ni Kiskumen ang layunin ng kanyang naisin, hinihiling na kanyang samahan siya sa hukumang-luklukan upang mapaslang niya si Helaman.

Helaman 2

Ug nahitabo sa ikakap-atan ug duha nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom, human nga si Moronihah nakapatunhay na usab og kalinaw tali sa mga Nephita ug sa mga Lamanita, tan-awa walay usa nga makapuli sa hukmanan; busa nagsugod na usab ang mga panagbingkil taliwala sa katawhan mahitungod kon kinsa ang mopuli sa hukmanan.

Ug nahitabo nga si Helaman, kinsa anak nga lalaki ni Helaman, natudlo nga mopuli sa hukmanan, pinaagi sa tingog sa katawhan.

Apan tan-awa, si Kishkumen, kinsa mipatay ni Pahoran, naghulat usab sa paglaglag ni Helaman; ug gisuportahan siya sa iyang pundok, kinsa misulod ngadto sa usa ka pakigsaad nga walay usa nga masayod sa iyang pagkadaotan.

Kay dihay usa nga si Gadianton, kinsa hilabihan ka hanas sa daghan nga pulong, ug usab sa iyang pagpangilad, aron ipadayon ang mga tinago nga buhat sa pagpatay ug pagpanulis; busa siya ang nahimong pangulo sa pundok ni Kishkumen.

Busa siya miulog-ulog kanila, ug kang Kishkumen usab, nga kon sila mobutang kaniya sa hukmanan iyang itugot nga kadtong nahisakop sa iyang pundok ibutang sa gahom ug katungod taliwala sa katawhan; mao nga si Kishkumen nagtinguha sa paglaglag ni Helaman.

Ug nahitabo samtang nagpaingon siya sa hukmanan sa paglaglag ni Helaman, tan-awa usa sa mga sulugoon ni Helaman, kay nakagawas niana nga gabii, ug pinaagi sa pagtakoban, nakahibalo sa mga plano nga gihimo niini nga pundok sa paglaglag ni Helaman—

Ug nahitabo nga nasugatan niya si Kishkumen, ug siya misinyas kaniya; busa si Kishkumen mitug-an kaniya sa tumong nga iyang gitinguha, nagtinguha nga siya modala kaniya ngadto sa hukmanan aron iyang mapatay si Helaman.

Helaman 2

And it came to pass in the forty and second year of the reign of the judges, after Moronihah had established again peace between the Nephites and the Lamanites, behold there was no one to fill the judgment-seat; therefore there began to be a contention again among the people concerning who should fill the judgment-seat.

And it came to pass that Helaman, who was the son of Helaman, was appointed to fill the judgment-seat, by the voice of the people.

But behold, Kishkumen, who had murdered Pahoran, did lay wait to destroy Helaman also; and he was upheld by his band, who had entered into a covenant that no one should know his wickedness.

For there was one Gadianton, who was exceedingly expert in many words, and also in his craft, to carry on the secret work of murder and of robbery; therefore he became the leader of the band of Kishkumen.

Therefore he did flatter them, and also Kishkumen, that if they would place him in the judgment-seat he would grant unto those who belonged to his band that they should be placed in power and authority among the people; therefore Kishkumen sought to destroy Helaman.

And it came to pass as he went forth towards the judgment-seat to destroy Helaman, behold one of the servants of Helaman, having been out by night, and having obtained, through disguise, a knowledge of those plans which had been laid by this band to destroy Helaman—

And it came to pass that he met Kishkumen, and he gave unto him a sign; therefore Kishkumen made known unto him the object of his desire, desiring that he would conduct him to the judgment-seat that he might murder Helaman.

8 At nang malaman ng tagapagsilbi ni Helaman ang lahat ng nasa puso ni Kishkumen, at kung paanong layunin niya ang pumaslang, at na ang layunin din ng lahat ng yaong nabibilang sa kanyang pangkat ay pumaslang, at manloob, at magtamo ng kapangyarihan, (at ito ang lihim nilang plano, at kanilang pagsasabwatan) sinabi ng tagapagsilbi ni Helaman kay Kishkumen: Tayo na't magtungo sa hukumang-luklukan.

9 Ngayon, labis itong ikinasiya ni Kishkumen, sapagkat inakala niyang maisasagawa niya ang kanyang layunin; subalit dinggin, ang tagapagsilbi ni Helaman, habang patungo sila sa hukumang-luklukan, ay sinaksak si Kishkumen maging sa puso, kaya't bumagsak siyang patay nang walang pagdaing. At siya ay tumakbo at sinabi kay Helaman ang lahat ng bagay na kanyang nakita, at narinig, at nagawa.

10 At ito ay nangyari na nagpasugo si Helaman upang dakpin ang pangkat na ito ng mga tulisan at lihim na mamamatay-tao, upang sila ay maparusahan alinsunod sa batas.

11 Subalit dinggin, nang matuklasan ni Gadianton na si Kishkumen ay hindi nakabalik, natakot siya na baka siya ay patayin; kaya nga iniutos niya sa kanyang pangkat na sundan siya. At nagsitakas silang palabas ng lupain, sa isang lihim na daan, patungo sa ilang; at sa gayon, nang magpasugo si Helaman upang dakpin sila ay hindi na sila matagpuan.

12 At marami pa hinggil sa Gadianton na ito ang babangitin pagkaraan nito. At sa gayon nagtapos ang ikaapatnapu't dalawang taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

13 At dinggin, makikita ninyo sa katapusan ng aklat na ito na ang Gadianton na ito ang nagdulot sa pagbagsak, oo, halos sa ganap na pagkalipol ng mga tao ni Nephi.

14 Dinggin, hindi ko ibig sabihin ang katapusan ng aklat ni Helaman, kundi ibig kong sabihin ang katapusan ng aklat ni Nephi, kung saan ko hinango ang lahat ng ulat na aking isinulat.

Ug sa diha nga ang sulugoon ni Helaman nahibalo sa tanan nga katuyoan ni Kishkumen, ug sa iyang tumong nga mao ang pagpatay, ug mao usab ang tumong sa tanan niadtong kinsa nahisakop sa iyang pundok nga mao ang pagpatay, ug pagpanulis, ug pag-angkon og gahom, (ug nga mao kini ang ilang tinago nga plano, ug ilang kalihokan) ang sulugoon ni Helaman miingon kang Kishkumen: Tana mangadto kita sa hukmanan.

Karon nakapahimuot kini ni Kishkumen sa hilabihan, kay nagtuo siya nga molampos siya sa iyang plano; apan tan-awa, ang sulugoon ni Helaman, samtang nagpaingon sila sa hukmanan, midunggab kang Kishkumen gani ngadto sa iyang kasingkasing, nga siya namatay nga wala makaagulo. Ug midagan siya ug misulti kang Helaman sa tanan nga butang nga iyang nakita, ug nadungog, ug nahimo.

Ug nahitabo nga si Helaman misugo aron sa pagdakop niini nga pundok sa mga tulisan ug tinago nga mga mamumuno, nga sila pagasilotan sumala sa balaod.

Apan tan-awa, sa dihang si Gadianton nakakita nga si Kishkumen wala na mobalik nahadlok siya basin pa unya og siya pagalaglagon; busa mimando siya nga ang iyang pundok mosunod kaniya. Ug milayas siya gikan sa yuta, agi sa tago nga agianan, ngadto sa kamingawan; ug sa ingon niana dihang si Helaman misugo sa pagsikop kanila dili na sila makit-an.

Ug daghan pa bahin niini nga Gadianton ang pagahisgotan sa umaabot. Ug sa ingon niana natapos ang ikakapatan ug duha nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi.

Ug tan-awa, sa katapusan niini nga basahon inyong makita nga kini nga Gadianton mao ang hinungdan sa pagkapukan, oo, hapit sa kinatibuk-ang pagkalaglag sa katawhan ni Nephi.

Tan-awa wala ko magpasabot nga sa katapusan sa basahon ni Helaman, apan ang akong gipasabot mao ang katapusan sa basahon ni Nephi, diin didto nako gikuha ang tanan nga asoy nga akong gisulat.

And when the servant of Helaman had known all the heart of Kishkumen, and how that it was his object to murder, and also that it was the object of all those who belonged to his band to murder, and to rob, and to gain power, (and this was their secret plan, and their combination) the servant of Helaman said unto Kishkumen: Let us go forth unto the judgment-seat.

Now this did please Kishkumen exceedingly, for he did suppose that he should accomplish his design; but behold, the servant of Helaman, as they were going forth unto the judgment-seat, did stab Kishkumen even to the heart, that he fell dead without a groan. And he ran and told Helaman all the things which he had seen, and heard, and done.

And it came to pass that Helaman did send forth to take this band of robbers and secret murderers, that they might be executed according to the law.

But behold, when Gadianton had found that Kishkumen did not return he feared lest that he should be destroyed; therefore he caused that his band should follow him. And they took their flight out of the land, by a secret way, into the wilderness; and thus when Helaman sent forth to take them they could nowhere be found.

And more of this Gadianton shall be spoken hereafter. And thus ended the forty and second year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And behold, in the end of this book ye shall see that this Gadianton did prove the overthrow, yea, almost the entire destruction of the people of Nephi.

Behold I do not mean the end of the book of Helaman, but I mean the end of the book of Nephi, from which I have taken all the account which I have written.

Helaman 3

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na sa ikaapatnapu't tatlong taon ng panunungkulan ng mga hukom, na hindi nagkaroon ng alitan sa mga tao ni Nephi maliban sa kaunting kapalaluan na nasa simbahan, na naging dahilan ng ilang pagtatalo sa mga tao, kung aling mga pangyayari ay naisaayos sa pagtatapos ng ikaapatnapu't tatlong taon.
- 2 At hindi nagkaroon ng alitan sa mga tao sa ikaapatnapu't apat na taon; ni hindi nagkaroon ng labis na alitan sa ikaapatnapu't limang taon.
- 3 At ito ay nangyari na sa ikaapatnapu't anim na taon, oo, nagkaroon ng labis na alitan at maraming pagtiwalag; kung kaya't lubhang napakarami ang nagsipaglis sa lupain ng Zarahemla, at nagtungo sa lupaing pahilaga upang manahin ang lupain.
- 4 At sila ay naglakbay nang pagkalaylayo hanggang sa sila ay makarating sa malalaking katawan ng tubig at maraming ilog.
- 5 Oo, at maging sa sila ay kumalat sa lahat ng dako ng lupain, patungo sa anumang dako na hindi napabayaan at walang kakahuyan, dahil sa dami ng nanirahan noon sa lupain.
- 6 At ngayon, walang dako ng lupain ang napabayaan, maliban sa kakahuyan; subalit dahil sa kalakihan ng pagkalipol ng mga tao na noon ay nanirahan sa lupain kung kaya't tinawag itong napabayaan.
- 7 At sapagkat kakaunti lamang ang kakahuyan sa ibabaw ng lupain, gayunpaman, ang mga taong pumaroon ay naging labis na dalubhasa sa paggawa ng semento; kaya nga sila ay nagtayo ng mga bahay na semento, kung saan sila nanirahan.
- 8 At ito ay nangyari na sila ay dumami at kumalat, at humayo mula sa lupaing patimog patungo sa lupaing pahilaga, at kumalat hanggang sa nagsimula silang kumalat sa ibabaw ng buong lupain, mula sa timog dagat hanggang sa hilagang dagat, mula sa kanlurang dagat hanggang sa silangang dagat.

Helaman 3

Ug karon nahitabo sa ikakap-atan ug tulo nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom, walay panagbingkil taliwala sa katawhan ni Nephi gawas niadtong ginagmay nga garbo nga diha sa simbahan nga nakapahimo og ginagmay nga panagsumpaki taliwala sa katawhan, diin nga mga kalihokan nahusay dapit sa kataposan sa ikakap-atan ug tulo nga tuig.

Ug walay panagbingkil taliwala sa katawhan sa ikakap-atan ug upat nga tuig; ni dihay daghan nga panagbingkil sa ikakap-atan ug lima nga tuig.

Ug nahitabo nga sa ikakap-atan ug unom nga tuig, oo, dihay daghan nga panagbingkil ug daghan nga panagsumpaki; diin dihay hilabihan ka daghan kinsa mibiya gikan sa yuta sa Zarahemla, ug miadto sa amihanang bahin sa yuta aron sa pagpanunod sa yuta.

Ug mipanaw sila og hilabihan kalayo, nga sa ingon miabot sila sa dagko nga katubigan ug daghan nga suba.

Oo, ug gani mikatap sila sa tanang bahin sa yuta, ngadto sa bisan asa nga bahin nga sukad wala mahimo nga awaaw ug walay mga kahoy, tungod sa ka daghan sa lumulupyong kinsa kaniadto nakapanunod sa yuta.

Ug karon walay bahin sa yuta nga biniyaan, gawas lang sa mga kahoy; apan tungod sa kadako sa kalaglagaan sa katawhan kinsa kaniadto mipuyo sa yuta gitawag kini og biniyaan.

Ug kay diyotay lamang ang kahoy sa ibabaw sa yuta, bisan pa niana ang nangadto nga katawhan nahimong hilabihan ka hanas sa pagpangsemento; busa nagtukod sila og mga balay nga semento, nga ilang gipuy-an.

Ug nahitabo nga midaghan ug mikatap sila, ug miadto gikan sa yuta sa habagatang bahin ngadto sa yuta sa amihanang bahin, ug mikatap hangtod nga misugod sila sa paglukop ibabaw sa tibuk yuta, gikan sa habagatang dagat ngadto sa amihanang dagat, gikan sa kasadpang dagat ngadto sa silangang dagat.

Helaman 3

And now it came to pass in the forty and third year of the reign of the judges, there was no contention among the people of Nephi save it were a little pride which was in the church, which did cause some little dissensions among the people, which affairs were settled in the ending of the forty and third year.

And there was no contention among the people in the forty and fourth year; neither was there much contention in the forty and fifth year.

And it came to pass in the forty and sixth, yea, there was much contention and many dissensions; in the which there were an exceedingly great many who departed out of the land of Zarahemla, and went forth unto the land northward to inherit the land.

And they did travel to an exceedingly great distance, insomuch that they came to large bodies of water and many rivers.

Yea, and even they did spread forth into all parts of the land, into whatever parts it had not been rendered desolate and without timber, because of the many inhabitants who had before inherited the land.

And now no part of the land was desolate, save it were for timber; but because of the greatness of the destruction of the people who had before inhabited the land it was called desolate.

And there being but little timber upon the face of the land, nevertheless the people who went forth became exceedingly expert in the working of cement; therefore they did build houses of cement, in the which they did dwell.

And it came to pass that they did multiply and spread, and did go forth from the land southward to the land northward, and did spread insomuch that they began to cover the face of the whole earth, from the sea south to the sea north, from the sea west to the sea east.

- 9 At ang mga tao na nasa lupaing pahilaga ay nanirahan sa mga tolda, at sa mga bahay na semento, at pinahintulutan nilang tumubo ang anumang punungkahoy sa ibabaw ng lupain upang lumaki ito, nang sa pagdating ng panahon ay magkaroon sila ng mga kahoy na ipantatayo ng kanilang mga bahay, oo, kanilang mga lungsod, at kanilang mga templo, at kanilang mga sinagoga, at kanilang mga santuwaryo, at lahat ng uri ng kanilang mga gusali.
- 10 At ito ay nangyari na sapagkat labis na kakaunti ang kakahuyan sa lupaing pahilaga, sila ay nag-angkat nang marami sa pamamagitan ng paglululan sa mga sasakyang-dagat.
- 11 At sa gayon nila natustusan ang mga tao sa lupaing pahilaga upang makapagtayo sila ng maraming lungsod, kapwa yari sa kahoy at sa semento.
- 12 At ito ay nangyari na marami sa mga tao ni Ammon, na isinilang na mga Lamanita, ang nagtungo rin sa lupaing ito.
- 13 At ngayon, maraming talaan ang iningatan tungkol sa mga pangyayari sa mga taong ito, ng marami sa mga taong ito, na ganap at napakarami, hinggil sa kanila.
- 14 Subalit dinggin, ang ika-isandaang bahagi ng mga pangyayari sa mga taong ito, oo, ang ulat ng mga Lamanita at ng mga Nephita, at kanilang mga digmaan, at alitan, at pagtatalo, at kanilang pangangaral, at kanilang mga propesiya, at kanilang paglulan sa mga sasakyang-dagat at kanilang paggawa ng mga sasakyang-dagat, at kanilang pagtatayo ng mga templo, at ng mga sinagoga at kanilang mga santuwaryo, at kanilang pagkamatwid, at kanilang kasamaan, at kanilang mga pagpaslang, at kanilang mga panloloob, at kanilang pandarambong, at lahat ng uri ng karumal-dumal na gawain at pagpapatutot, ay hindi maisasama sa akdang ito.
- 15 Subalit dinggin, may maraming aklat at maraming talaan ng lahat ng uri, at karaniwang iniingatan ang mga ito ng mga Nephita.
- Ug ang katawhan kinsa anaa sa yuta sa amihanang bahin nagpuyo sa mga tolda, ug sa mga balay nga semento, ug gipasagdan nila nga mogitib ang bisan unsang kahoy sa ibabaw sa yuta nga kini motubo, nga sa kadugayan sila adunay mga kahoy aron itukod sa ilang mga balay, oo, sa ilang mga siyudad, ug mga templo, ug sa ilang mga sinagoga, ug sa ilang mga santuwaryo, ug sa tanan nga matang sa ilang mga gambalay.
- Ug nahitabo tungod kay ang mga kahoy hilabihan ka nihit sa yuta sa amihanang bahin, nagpadala sila og daghan pinaagi sa barko.
- Ug sa ingon niana ilang nahimo nga ang katawhan sa yuta sa amihanang bahin makatukod og daghang siyudad, gamit ang kahoy ug semento.
- Ug nahitabo nga dihay daghan sa katawhan ni Ammon, kinsa natawo nga mga Lamanita, miadto usab niini nga yuta.
- Ug karon dihay gitipigan nga daghang talaan bahin sa mga kahimoan niini nga katawhan, pinaagi sa daghan niini nga katawhan, diin kini mga detalyado ug daghan kaayo, kabahin kanila.
- Apan tan-awa, gatosan ka bahin sa mga kahimoan niini nga katawhan, oo, sa asoy sa mga Lamanita ug mga Nephita, ug sa ilang mga gubat, ug mga panagbingkil, ug mga panagsumpaki, ug ilang pagsangyaw, ug ilang mga panagna, ug ilang panakayan ug ilang paghimo og mga sakayan ug ilang pagtukod og mga templo, ug mga sinagoga ug ilang mga santuwaryo, ug ilang pagkamatarong, ug ilang pagkadaotan, ug ilang mga pagpatay, ug ilang mga pagpanulis, ug ilang pagpanglungkab, ug tanan nga matang sa mga pagkasalawayon ug malaw-ay nga mga buhat, dili malakip niini nga libro.
- Apan tan-awa, dihay daghan nga libro ug daghan nga talaan sa matag matang, ug kini gitipigan ilabi na sa mga Nephita.
- And the people who were in the land northward did dwell in tents, and in houses of cement, and they did suffer whatsoever tree should spring up upon the face of the land that it should grow up, that in time they might have timber to build their houses, yea, their cities, and their temples, and their synagogues, and their sanctuaries, and all manner of their buildings.
- And it came to pass as timber was exceedingly scarce in the land northward, they did send forth much by the way of shipping.
- And thus they did enable the people in the land northward that they might build many cities, both of wood and of cement.
- And it came to pass that there were many of the people of Ammon, who were Lamanites by birth, did also go forth into this land.
- And now there are many records kept of the proceedings of this people, by many of this people, which are particular and very large, concerning them.
- But behold, a hundredth part of the proceedings of this people, yea, the account of the Lamanites and of the Nephites, and their wars, and contentions, and dissensions, and their preaching, and their prophecies, and their shipping and their building of ships, and their building of temples, and of synagogues and their sanctuaries, and their righteousness, and their wickedness, and their murders, and their robbings, and their plundering, and all manner of abominations and whoredoms, cannot be contained in this work.
- But behold, there are many books and many records of every kind, and they have been kept chiefly by the Nephites.

- 16 At ang mga ito ay ipinapasa-pasa sa bawat sali't salinlahi ng mga Nephita, maging hanggang sa mahulog sila sa paglabag at pinaslang, ninakawan, at tinugis, at itinaboy, at pinatay, at ikinalat sa balat ng lupa, at ipinisan sa mga Lamanita hanggang sa hindi na sila tinawag pang mga Nephita, naging masasama, at mababangis, at malulupit, oo, maging hanggang sa naging mga Lamanita.
- 17 At ngayon, muli akong magbabalik sa sarili kong ulat; anupa't lumipas ang aking sinabi matapos magkaroon ng malulubhang alitan at kaguluhan, at mga digmaan, at pagtatalo, sa mga tao ni Nephi.
- 18 Ang ikaapatnapu't anim na taon ng panunungkulan ng mga hukom ay nagtapos;
- 19 At ito ay nangyari na mayroon pa ring malubhang alitan sa lupain, oo, maging sa ikaapatnapu't pitong taon, at gayundin sa ikaapatnapu't walong taon.
- 20 Gayunpaman, si Helaman ay nanungkulan sa hukumang-luklukan nang may katarungan at pagkakapantay-pantay; oo, pinagsikapan niyang sundin ang mga panuntunan, at ang mga kahatulan, at ang mga kautusan ng Diyos; at patuloy niyang ginawa ang yaong tama sa paningin ng Diyos; at lumakad siya alinsunod sa mga landas ng kanyang ama, kung kaya't umunlad siya sa lupain.
- 21 At ito ay nangyari na may dalawa siyang anak na lalaki. Ibinigay niya sa pinakamatanda ang pangalang Nephi, at sa pinakabata ang pangalang Lehi. At sila ay nagsimulang lumaki sa Panginoon.
- 22 At ito ay nangyari na nagsimulang huminto nang kaunti ang mga digmaan at alitan sa mga tao ng mga Nephita, sa huling bahagi ng ikaapatnapu't walong taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.
- 23 At ito ay nangyari na sa ikaapatnapu't siyam na taon ng panunungkulan ng mga hukom, naitatag ang patuloy na kapayapaan sa lupain, lahat maliban sa mga lihim na pagsasabwatang itinatag ni Gadianton, ang tulisan, sa higit na tinitirahang bahagi ng lupain, na sa panahong yaon ay lingid pa sa kaalaman ng mga yaong nasa pamunuan ng pamahalaan; kaya nga, hindi sila nalipol sa lupain.
- Ug kini gihatag gikan sa usa ka kaliwatan ngadto sa lain pinaagi sa mga Nephita, gani hangtod nga nahulog sila ngadto sa kalapasan ug gipangpatay, gilungkaban, ug gigukod, ug giabog, ug gipatay, ug gitibulaag ibabaw sa yuta, ug gisagol uban sa mga Lamanita hangtod nga sila wala na matawag nga mga Nephita, nahimo nga daotan ug mangtas, ug bangis, oo gani nahimo na nga mga Lamanita.
- Ug karon ako mobalik pag-usab sa akong asoy; busa, unsa ang akong gipamulong nahitabo human nga dihay dagkong mga panagbingkil, ug mga kasamok, ug mga gubat, ug mga panagsumpaki, taliwala sa katawhan ni Nephi.
- Ang ikakap-atan ug unom nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom natapos;
- Ug nahitabo nga diha gihapon ang dagkong panagbingkil sa yuta, oo, bisan sa ikakap-atan ug pito nga tuig, ug usab sa ikakap-atan ug walo nga tuig.
- Bisan pa niana si Helaman mipuli sa hukmanan uban sa kaangayan ug katarong; oo, naninguha siya sa pagsunod sa mga balaod, ug sa mga paghukom, ug sa mga sugo sa Dios; ug gibuhat niya sa kanunay ang unsay matarong sa panan-aw sa Dios; ug naglakaw siya sunod sa mga paagi sa iyang amahan, nga sa ingon siya miuswag sa yuta.
- Ug nahitabo nga siya adunay duha ka anak nga lalaki. Gihatagan niya ang kamagulangan sa ngalan nga Nephi, ug ang kamanghoran, sa ngalan nga Lehi. Ug nagsugod sila sa pagtubo ngadto sa Ginoo.
- Ug nahitabo nga ang mga gubat ug mga panagbingkil misugod sa paghunong, sa hinay-hinay, taliwala sa katawhan sa mga Nephita, sa kataposang bahin sa ikakap-atan ug walo nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi.
- Ug nahitabo sa ikakap-atan ug siyam nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom, dihay nagpadayon nga kalinaw nga mitunhay sa yuta, ang tanan gawas sa tinago nga mga kalihokan nga gitukod sa tulisan nga si Gadianton sa mga dapit nga daghan ang nagpuyo, diin niana nga panahon wala mahibalo niadtong mga nangulo sa gobyerno; busa sila wala malaglag gikan sa yuta.
- And they have been handed down from one generation to another by the Nephites, even until they have fallen into transgression and have been murdered, plundered, and hunted, and driven forth, and slain, and scattered upon the face of the earth, and mixed with the Lamanites until they are no more called the Nephites, becoming wicked, and wild, and ferocious, yea, even becoming Lamanites.
- And now I return again to mine account; therefore, what I have spoken had passed after there had been great contentions, and disturbances, and wars, and dissensions, among the people of Nephi.
- The forty and sixth year of the reign of the judges ended;
- And it came to pass that there was still great contention in the land, yea, even in the forty and seventh year, and also in the forty and eighth year.
- Nevertheless Helaman did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did observe to keep the statutes, and the judgments, and the commandments of God; and he did do that which was right in the sight of God continually; and he did walk after the ways of his father, insomuch that he did prosper in the land.
- And it came to pass that he had two sons. He gave unto the eldest the name of Nephi, and unto the youngest, the name of Lehi. And they began to grow up unto the Lord.
- And it came to pass that the wars and contentions began to cease, in a small degree, among the people of the Nephites, in the latter end of the forty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.
- And it came to pass in the forty and ninth year of the reign of the judges, there was continual peace established in the land, all save it were the secret combinations which Gadianton the robber had established in the more settled parts of the land, which at that time were not known unto those who were at the head of government; therefore they were not destroyed out of the land.

24 At ito ay nangyari na sa taon ding ito, nagkaroon ng napakalaking pag-unlad sa simbahan, hanggang sa libu-libo ang isinapi ang kanilang sarili sa simbahan at bininyagan tungo sa pagsisisi.

25 At napakalaki ng pag-unlad ng simbahan, at napakaraming pagpapala ang ibinuho sa mga tao, na maging ang matataas na saserdote at ang mga guro na rin ay nanggigilalas nang hindi masusukat.

26 At ito ay nangyari na sumulong ang gawain ng Panginoon tungo sa pagbibinyag at pagsapi sa simbahan ng Diyos ng maraming tao, oo, maging sampu-sampung libo.

27 Sa gayon, maaari nating makita na ang Panginoon ay maawain sa lahat na, sa katapatan ng kanilang mga puso, ay nananawagan sa kanyang banal na pangalan.

28 Oo, sa gayon natin nakikita na ang pintuan ng langit ay bukas para sa lahat, maging sa mga yaong maniniwala sa pangalan ni Jesucristo, na siyang Anak ng Diyos.

29 Oo, nakikita natin na sinumang magnanais ay makayayakap sa salita ng Diyos, na buhay at makapangyarihan, na maghahati-hati sa lahat ng katusuhan at ng mga patibong at ng mga panlililang ng diyablo, at aakayin ang tao ni Cristo sa makipot at makitid na daan sa kabila ng yaong walang katapusang look ng kalungkutan na inihanda upang lamunin ang masasama—

30 At hahantong ang kanilang mga kaluluwa, oo, ang kanilang mga walang kamatayang kaluluwa, sa kanang kamay ng Diyos sa kaharian ng langit, upang umupong kasama nina Abraham, at Isaac, at kasama ni Jacob, at ng lahat ng ating banal na mga ama, upang hindi na lumabas pa.

31 At sa taong ito ay nagkaroon ng patuloy na pagsasaya sa lupain ng Zarahemla, at sa lahat ng dako sa paligid, maging sa lahat ng lupaing pag-aari ng mga Nephita.

32 At ito ay nangyari na nagkaroon ng kapayapaan at labis na kagalakan sa nalalabing araw ng ikaapatnapu't siyam na taon; oo, at nagkaroon din ng patuloy na kapayapaan at labis na kagalakan sa ikalimampung taon ng panunungkulan ng mga hukom.

Ug nahitabo nga niining sama nga tuig dihay hilabihan ka dakong kauswagan sa simbahan, nga sa ingon dihay kaliboan kinsa mipasakop sa simbahan ug nabunyagan ngadto sa paghinulsol.

Ug hilabihan ka dako ang kauswagan sa simbahan, ug hilabihan ka daghan sa mga panalangin nga gibu-bo diha sa katawhan, nga bisan ang labaw nga mga pari ug ang mga magtutudlo natingala gayod kaayo.

Ug nahitabo nga ang buhat sa Ginoo miuswag ngadto sa pagbunyag ug sa paghiusa sa simbahan sa Dios, daghan nga kalag, oo, gani mga napulo ka kaliboan.

Sa ingon niana atong makita nga ang Ginoo maluluy-on ngadto sa tanan kinsa, diha sa katim-os sa ilang mga kasingkasing, motawag sa iyang balaan nga ngalan.

Oo, sa ingon niana atong makita nga ang ganghaan sa langit bukas alang sa tanan, gani ngadto niadtong kinsa motuo sa ngalan ni Jesukristo, kinsa mao ang anak sa Dios.

Oo, atong makita nga si bisan kinsa nga magtinguha makadawat sa pulongsa Dios, nga buhi ug gamhanan, nga mobuak sa tanang kaigmat ug mga laang ug mga pagpanghaylo sa yawa, ug mogiya sa tawo ni Kristo diha sa higpit ug pig-ot nga agianan tabok nianang walay kataposan nga bung-aw sa pagkauyamot nga giandam aron molamoy sa mga daotan—

Ug ipahimutang ang ilang mga kalag, oo, ang ilang imortal nga mga kalag, dapit sa tuo nga kamot sa Dios sa gingharian sa langit, aron molingkod uban ni Abraham, ug ni Isaac, ug uban ni Jacob, ug uban sa atong tanang balaan nga mga amahan, nga dili na gayod mobiya.

Ug niini nga tuig dihay padayon nga pagmaya sa yuta sa Zarahemla, ug sa tanan nga rehiyon sa palibot, bisan sa tanan nga yuta nga gipanag-iya sa mga Nephita.

Ug nahitabo nga dihay kalinaw ug hilabihan ka dako nga kamaya sa nahibilin nga ikakap-atan ug siyam nga tuig; oo, ug usab dihay nagpadayon nga kalinaw ug dako nga kamaya sa ikakaliman nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom.

And it came to pass that in this same year there was exceedingly great prosperity in the church, insomuch that there were thousands who did join themselves unto the church and were baptized unto repentance.

And so great was the prosperity of the church, and so many the blessings which were poured out upon the people, that even the high priests and the teachers were themselves astonished beyond measure.

And it came to pass that the work of the Lord did prosper unto the baptizing and uniting to the church of God, many souls, yea, even tens of thousands.

Thus we may see that the Lord is merciful unto all who will, in the sincerity of their hearts, call upon his holy name.

Yea, thus we see that the gate of heaven is open unto all, even to those who will believe on the name of Jesus Christ, who is the Son of God.

Yea, we see that whosoever will may lay hold upon the word of God, which is quick and powerful, which shall divide asunder all the cunning and the snares and the wiles of the devil, and lead the man of Christ in a strait and narrow course across that everlasting gulf of misery which is prepared to engulf the wicked—

And land their souls, yea, their immortal souls, at the right hand of God in the kingdom of heaven, to sit down with Abraham, and Isaac, and with Jacob, and with all our holy fathers, to go no more out.

And in this year there was continual rejoicing in the land of Zarahemla, and in all the regions round about, even in all the land which was possessed by the Nephites.

And it came to pass that there was peace and exceedingly great joy in the remainder of the forty and ninth year; yea, and also there was continual peace and great joy in the fiftieth year of the reign of the judges.

33 At sa ikalimampu't isang taon ng panunungkulan ng mga hukom ay nagkaroon din ng kapayapaan, maliban sa kapalaluan na nagsimulang pumasok sa simbahan—hindi sa simbahan ng Diyos, kundi sa mga puso ng mga taong nagpahayag na kabilang sila sa simbahan ng Diyos—

34 At iniangat sila sa kapalaluan, maging hanggang sa pang-aapi sa marami sa kanilang mga kapatid. Ngayon, ito ay malaking kasamaan, na naging dahilan upang ang higit na mapagpakumbabang bahagi ng mga tao ay magdanas ng malulupit na pang-aapi, at lumusong sa labis na pagdurusa.

35 Gayunpaman, sila ay madalas na nag-ayuno at nanalangin, at tumibay nang tumibay sa kanilang pagpapakumbaba, at tumatag nang tumatag sa kanilang pananampalataya kay Cristo, hanggang sa mapuspos ang kanilang mga kaluluwa ng kagalakan at kasiyahan, oo, maging hanggang sa pagpapadalisay at sa pagpapakabanal ng kanilang mga puso, kung aling pagpapakabanal ay napasakanila dahil sa pagsuko ng kanilang mga puso sa Diyos.

36 At ito ay nangyari na nagtapos din sa kapayapaan ang ikalimampu't dalawang taon, maliban sa labis na kapalaluan umusbong sa mga puso ng mga tao; at dahil ito sa napakalaki nilang kayamanan at kanilang pananagana sa lupain; at ito ay sumisibol sa kanila sa araw-araw.

37 At ito ay nangyari na sa ikalimampu't tatlong taon ng panunungkulan ng mga hukom, si Helaman ay namatay, at ang kanyang pinakamatandang anak na si Nephi ay nagsimulang manungkulan kahalili niya. At ito ay nangyari na nanungkulan siya sa hukumang-luklukan nang may katarungan at pagkakapantay-pantay; oo, sinunod niya ang mga kautusan ng Diyos, at lumakad alinsunod sa mga landas ng kanyang ama.

Ug sa kalim-an ug usa nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom dihay kalinaw usab gawas lamang sa garbo nga misugod pagsulod sa simbahan—dili ngadto sa simbahan sa Dios, apan ngadto sa mga kasingkasing sa katawhan kinsa nangangkong nga mga sakop sa simbahan sa Dios—

Ug napuno sila sa garbo, gani ngadto sa pagpanggukod sa daghan sa ilang kaigsoonan. Karon hilabihan kini kadaotan, nga nakapahimo sa ubay-ubay nga mapainubsanong bahin sa katawhan nga mag-antos sa hilabihan nga mga pagpanggukod, ug magsagubang sa hilabihan nga kasakitan.

Bisan pa niana nagpuasa sila ug nag-ampo sa kanunay, ug nag-anam sa pagkalig-on sa ilang kamapaubsanon, ug nag-anam sa pagkamakanunayon sa pagtuo diha kang Kristo, hangtod nga napuno sa kalipay ug kahupayan ang ilang mga kalag, oo, gani sa paglimpyo ug pagbalaan sa ilang mga kasingkasing, diin nga pagbalaan miabot tungod sa ilang pagtugyan sa ilang mga kasingkasing ngadto sa Dios.

Ug nahitabo nga ang ikakalim-an ug duha nga tuig natapos usab sa kalinaw, gawas lamang sa hilabihan ka dako nga garbo nga misulod sa mga kasingkasing sa katawhan; ug tungod kini sa ilang hilabihan gayod nga kaadunahan ug sa ilang kauswagan sa yuta; ug nagtubo kini diha kanila matag adlaw.

Ug nahitabo sa ikakalim-an ug tulo nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom, si Helaman namatay, ug ang iyang kamagulangan nga anak nga lalaki nga si Nephi misugod sa pagmando puli kaniya. Ug nahitabo nga mipuli siya sa hukmanan uban sa kaangayan ug katarong; oo, nagtuman siya sa mga sugo sa Dios, ug naglakaw sa mga paagi sa iyang amahan.

And in the fifty and first year of the reign of the judges there was peace also, save it were the pride which began to enter into the church—not into the church of God, but into the hearts of the people who professed to belong to the church of God—

And they were lifted up in pride, even to the persecution of many of their brethren. Now this was a great evil, which did cause the more humble part of the people to suffer great persecutions, and to wade through much affliction.

Nevertheless they did fast and pray oft, and did wax stronger and stronger in their humility, and firmer and firmer in the faith of Christ, unto the filling their souls with joy and consolation, yea, even to the purifying and the sanctification of their hearts, which sanctification cometh because of their yielding their hearts unto God.

And it came to pass that the fifty and second year ended in peace also, save it were the exceedingly great pride which had gotten into the hearts of the people; and it was because of their exceedingly great riches and their prosperity in the land; and it did grow upon them from day to day.

And it came to pass in the fifty and third year of the reign of the judges, Helaman died, and his eldest son Nephi began to reign in his stead. And it came to pass that he did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did keep the commandments of God, and did walk in the ways of his father.

Helaman 4

- 1 At ito ay nangyari na sa ikalimampu't apat na taon, nagkaroon ng maraming pagtatalo sa simbahan, at nagkaroon din ng alitan sa mga tao, hanggang sa magkaroon ng maraming pagdanak ng dugo.
- 2 At ang mapaghimagsik na bahagi ay napatay at naitaboy palabas ng lupain, at nagsitungo sila sa hari ng mga Lamanita.
- 3 At ito ay nangyari na nagsumigasig sila na pukawin ang mga Lamanita na makidigma laban sa mga Nephita; subalit dinggin, ang mga Lamanita ay labis ang pagkatakot, kung kaya nga't sila ay tumangging makinig sa mga salita ng mga yaong tumiwalag.
- 4 Subalit ito ay nangyari na sa ikalimampu't anim na taon ng panunungkulan ng mga hukom, may mga tumiwalag sa mga Nephita na umahon sa mga Lamanita; at sila ay nagtagumpay kasama ang mga yaong iba pa sa pagpukaw sa kanila na magalit laban sa mga Nephita; at silang lahat ay naghanda para sa digmaan sa buong taong yaon.
- 5 At sa ikalimampu't pitong taon, sila ay sumalakay laban sa mga Nephita upang makidigma, at sinimulan nila ang gawa ng kamatayan; oo, kung kaya nga't sa ikalimampu't walong taon ng panunungkulan ng mga hukom, sila ay nagtagumpay sa pag-angkin sa lupain ng Zarahemla; oo, at gayundin sa lahat ng lupain, maging ang lupaing malapit sa lupaing Masagana.
- 6 At ang mga Nephita at ang mga hukbo ni Moronihah ay naitaboy maging hanggang sa lupaing Masagana;
- 7 At doon sila nagpalakas laban sa mga Lamanita, mula sa kanlurang dagat maging hanggang sa silangan; ito na isang araw na paglalakbay para sa isang Nephita, sa hangganang pinalakas nila at inihimpil ang kanilang mga hukbo upang ipagtanggol ang kanilang hilagang bayan.
- 8 At sa gayon, ang mga yaong tumiwalag sa mga Nephita, sa tulong ng napakalaking hukbo ng mga Lamanita, ay natamo ang lahat ng pag-aari ng mga Nephita na nasa lupaing patimog. At ang lahat ng ito ay naganap sa ikalimampu't walo at siyam na taon ng panunungkulan ng mga hukom.

Helaman 4

Ug nahitabo sa ikakalim-an ug upat nga tuig dihay daghan nga panagsumpaki sa simbahan, ug usab dihay panagbingkil taliwala sa katawhan, nga niana dihay daghang dugo nga miagas.

Ug ang masupilon nga bahin gipatay ug giabog gikan sa yuta, ug miadto sila sa hari sa mga Lamanita.

Ug nahitabo nga naningkamot sila sa pagsulsol sa mga Lamanita aron makiggubat sa mga Nephita; apan tan-awa, ang mga Lamanita hilabihan ka hadlok, nga sa ingon sila dili na maminaw sa mga pulong niadtong mga masinupakon.

Apan nahitabo nga sa ikakalim-an ug unom nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom, dihay mga masinupakon kinsa gikan sa mga Nephita miadto sa mga Lamanita; ug milampos sila sa pagsulsol sa uban aron masuko batok sa mga Nephita; ug silang tanan niana nga tuig nangandam alang sa gubat.

Ug sa ikakalim-an ug pito nga tuig gisulong nila ang mga Nephita aron makig-away, ug gisugdan nila ang buhat sa pagpamatay; oo, nga sa ingon niana sa ikakalim-an ug walo nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom milampos sila sa pag-angkon sa kamandoan sa yuta sa Zarahemla; oo, ug usab sa tanang yuta, bisan sa yuta nga duol sa yuta sa Mabungahon.

Ug ang mga Nephita ug ang kasundalohan ni Moronihah giabog gani ngadto sa yuta sa Mabungahon;

Ug didto nagpalig-on sila batok sa mga Lamanita, gikan sa kasadpang dagat, gani ngadto sa silangan; nga mokabat og usa ka adlaw ang panaw niini alang sa usa ka Nephita, sa utlanan nga ilang napalig-on ug gibutang ang ilang kasundalohan aron mopanalipod sa ilang amihanang nasod.

Ug sa ingon niana kadtong mga masinupakon nga mga Nephita, uban sa tabang sa daghan nga kasundalohan nga mga Lamanita, nakaangkon sa tanang ginsakopan nga yuta sa mga Nephita nga anaa sa yuta sa habagatan nga bahin. Ug kining tanan nahitabo sa ikakalim-an ug walo ug siyam nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom.

Helaman 4

And it came to pass in the fifty and fourth year there were many dissensions in the church, and there was also a contention among the people, insomuch that there was much bloodshed.

And the rebellious part were slain and driven out of the land, and they did go unto the king of the Lamanites.

And it came to pass that they did endeavor to stir up the Lamanites to war against the Nephites; but behold, the Lamanites were exceedingly afraid, insomuch that they would not hearken to the words of those dissenters.

But it came to pass in the fifty and sixth year of the reign of the judges, there were dissenters who went up from the Nephites unto the Lamanites; and they succeeded with those others in stirring them up to anger against the Nephites; and they were all that year preparing for war.

And in the fifty and seventh year they did come down against the Nephites to battle, and they did commence the work of death; yea, insomuch that in the fifty and eighth year of the reign of the judges they succeeded in obtaining possession of the land of Zarahemla; yea, and also all the lands, even unto the land which was near the land Bountiful.

And the Nephites and the armies of Moronihah were driven even into the land of Bountiful;

And there they did fortify against the Lamanites, from the west sea, even unto the east; it being a day's journey for a Nephite, on the line which they had fortified and stationed their armies to defend their north country.

And thus those dissenters of the Nephites, with the help of a numerous army of the Lamanites, had obtained all the possession of the Nephites which was in the land southward. And all this was done in the fifty and eighth and ninth years of the reign of the judges.

9 At ito ay nangyari na sa ikaanimnapung taon ng panunungkulan ng mga hukom, si Moronihas ay nagtagumpay kasama ang kanyang mga hukbo sa pagbawi ng maraming bahagi ng lupain; oo, nabawi nila ang maraming lungsod na nahulog sa mga kamay ng mga Lamanita.

10 At ito ay nangyari na sa ikaanimnapu't isang taon ng panunungkulan ng mga hukom, sila ay nagtagumpay sa pagbawi maging ang kalahati ng lahat ng kanilang mga pag-aari.

11 Ngayon, ang malaking kawalang ito ng mga Nephita, at ang malaking pagkatay sa kanila, ay hindi sana naganap kung hindi dahil sa kanilang kasamaan at kanilang mga karumal-dumal na gawain na nasa kanila; oo, at ito ay nasa mga yaong nagpapahayag din na kabilang sila sa simbahan ng Diyos.

12 At dahil ito sa kapalaluan ng kanilang mga puso, dahil sa labis na kayamanan nila, oo, dahil ito sa kanilang pang-aapi sa mga maralita, ipinagkakait ang kanilang pagkain sa mga nagugutom, ipinagkakait ang kanilang mga kasuotan sa mga hubad, at sinasampal sa pisngi ang kanilang mga mapagpakumbabang kapatid, kinukutya ang yaong banal, itinatatwa ang diwa ng propesiya at ng paghahayag, pumapaslang, nandarambong, nagsisinungaling, nagnanakaw, nakikiapid, nagpapasimula ng malulubhang alitan, at tumitiwalag patungo sa lupain ng Nephi, sa mga Lamanita—

13 At dahil sa labis na kasamaan nilang ito, at sa kanilang pagmamalaki sa kanilang sariling lakas, sila ay napabaya sa kanilang sariling lakas; kaya nga, hindi sila umunlad, kundi pinahirapan at sinaktan, at itinaboy sa harapan ng mga Lamanita, hanggang sa sila ay mawalan ng pag-aari sa halos lahat ng kanilang mga lupain.

14 Subalit dinggin, si Moronihas ay nangaral ng maraming bagay sa mga tao dahil sa kanilang kasamaan, at gayundin sina Nephi at Lehi, na mga anak na lalaki ni Helaman, ay nangaral ng maraming bagay sa mga tao, oo, at nagpropesiya ng maraming bagay sa kanila hinggil sa kanilang mga kasamaan, at kung ano ang mangyayari sa kanila kung hindi sila magsisisi ng kanilang mga kasalanan.

15 At ito ay nangyari na nagsisi sila, at yamang nagsisi sila ay nagsimula silang umunlad.

Ug nahitabo nga sa ikakan-oman nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom, si Moronihah milampos uban sa iyang kasundalohan sa pag-angkon sa daghang bahin sa yuta; oo, nabawi nila ang daghan nga siyudad nga nailog sa mga Lamanita.

Ug nahitabo sa ikakan-oman ug usa nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom milampos sila sa pagbawi gani sa katunga sa tanan nilang ginsakopan nga mga yuta.

Karon kining dako nga kapildihan sa mga Nephita, ug ang hilabihan nga pagpamatay taliwala kanila, wala unta mahitabo kon dili pa tungod sa ilang pagkadaotan ug sa ilang pagkasalawayon nga diha taliwala kanila; oo, ug kini anaa usab taliwala niadtong nangangkon nga sakop sa simbahan sa Dios.

Ug kini tungod sa garbo sa ilang mga kasingkasing, tungod sa ilang hilabihan nga kaadunahan, oo, tungod kini sa ilang pagpanglupig sa mga kabos, wala manghatag sa ilang mga pagkaon ngadto sa mga gigutom, wala manghatag sa ilang mga sapot ngadto sa mga hubo, ug misagpa sa ilang mapainubsanong mga kaigsoonan, mibiaybiay niana nga sagrado, milimod sa espiritu sa pagpanagna ug sa pagpadayag, mipatay, nanglungkab, namakak, nangawat, nanapaw, ug nagpasiugda og dako nga mga panagbingkil, ug mibiya palayo ngadto sa yuta sa Nephi, taliwala sa mga Lamanita—

Ug tungod niining hilabihan nga pagkadaotan, ug sa ilang mga panghambog sa ilang kaugalingon nga kusog, misalig sila sa ilang kaugalingon nga kusog; busa wala sila mouswag, apan gisakit ug gihampak, ug giabog sa atubangan sa mga Lamanita hangtod nga nawala kanila ang kamandoan sa hapit tanan nila nga yuta.

Apan tan-awa, si Moronihah misangyaw og daghan nga butang ngadto sa katawhan tungod sa ilang kadaotan, ug si Nephi ug Lehi usab kinsa mga anak nga lalaki ni Helaman misangyaw og daghan nga butang ngadto sa katawhan, oo, ug nanagna og daghan nga butang ngadto kanila mahitungod sa ilang mga kadaotan, ug kon unsa ang mahitabo kanila kon sila dili maghinulsol sa ilang mga sala.

Ug nahitabo nga naghinulsol sila, ug tungod kay naghinulsol sila nagsugod sila sa pag-uswag.

And it came to pass in the sixtieth year of the reign of the judges, Moronihah did succeed with his armies in obtaining many parts of the land; yea, they regained many cities which had fallen into the hands of the Lamanites.

And it came to pass in the sixty and first year of the reign of the judges they succeeded in regaining even the half of all their possessions.

Now this great loss of the Nephites, and the great slaughter which was among them, would not have happened had it not been for their wickedness and their abomination which was among them; yea, and it was among those also who professed to belong to the church of God.

And it was because of the pride of their hearts, because of their exceeding riches, yea, it was because of their oppression to the poor, withholding their food from the hungry, withholding their clothing from the naked, and smiting their humble brethren upon the cheek, making a mock of that which was sacred, denying the spirit of prophecy and of revelation, murdering, plundering, lying, stealing, committing adultery, rising up in great contentions, and deserting away into the land of Nephi, among the Lamanites—

And because of this their great wickedness, and their boastings in their own strength, they were left in their own strength; therefore they did not prosper, but were afflicted and smitten, and driven before the Lamanites, until they had lost possession of almost all their lands.

But behold, Moronihah did preach many things unto the people because of their iniquity, and also Nephi and Lehi, who were the sons of Helaman, did preach many things unto the people, yea, and did prophesy many things unto them concerning their iniquities, and what should come unto them if they did not repent of their sins.

And it came to pass that they did repent, and inasmuch as they did repent they did begin to prosper.

- 16 Sapagkat nang makita ni Moronihas na nagsisi sila ay nangahas siyang pamunuan sila nang lugar sa lugar, at lungsod sa lungsod, maging hanggang sa mabawi nila ang kalahati ng kanilang mga ari-arian, at ang kalahati ng lahat ng kanilang mga lupain.
- 17 At sa gayon nagtapos ang ikaanimnapu't isang taon ng panunungkulan ng mga hukom.
- 18 At ito ay nangyari na sa ikaanimnapu't dalawang taon ng panunungkulan ng mga hukom, si Moronihas ay hindi na nakakuha pa ng mga ari-arian sa mga Lamanita.
- 19 Samakatwid, tinalikdan nila ang kanilang layuning makuha ang nalalabi nilang mga lupain, sapagkat napakarami ng mga Lamanita na hindi maaari para sa mga Nephita na magkaroon pa ng higit na kapangyarihan sa kanila; kaya nga, ginamit ni Moronihas ang kanyang buong hukbo sa pagpapanatili ng mga yaong bahagi na nabawi niya.
- 20 At ito ay nangyari na dahil sa kalakihan ng bilang ng mga Lamanita, malaki ang naging pagkatakot ng mga Nephita, na baka madaig sila, at yapak-yapakan, at pagpapatayin, at malipol.
- 21 Oo, nagsimula nilang maalala ang mga propesiya ni Alma, at gayundin ang mga salita ni Mosias; at natanto nila na sila ay naging mga taong matitigas ang leeg, at ipinagwalang-bahala nila ang mga kautusan ng Diyos;
- 22 At na binago nila at niyurakan sa ilalim ng kanilang mga paa ang mga batas ni Mosias, o ang mga yaong iniutos sa kanya ng Panginoon na ibigay sa mga tao; at natanto nila na ang kanilang mga batas ay naging tiwali, at na sila ay naging masasamang tao, hanggang sa naging masasama sila na tulad ng mga Lamanita.
- 23 At dahil sa kanilang kasamaan ay nagsimulang manghina ang simbahan; at nagsimula silang hindi maniwala sa diwa ng propesiya at sa diwa ng paghahayag; at ang mga kahatulan ng Diyos ay tumitig sa kanilang mga mukha.
- 24 At natanto nilang sila ay naging mahihina, tulad ng kanilang mga kapatid, ang mga Lamanita, at hindi na sila pinangangalagaan pa ng Espiritu ng Panginoon; oo, lumisan ito sa kanila sapagkat ang Espiritu ng Panginoon ay hindi nananahan sa mga hindi banal na templo—
- Kay sa dihang nakita ni Moronihah nga naghinulsol na sila nangahas siya nga mangulo kanila sa pag-adto gikan sa usa ka dapit ngadto sa laing dapit, ug gikan sa usa ka siyudad ngadto sa laing siyudad, gani hangtod nga nabawi nila ang katunga sa ilang kabtangan ug ang katunga sa ilang tanan nga yuta.
- Ug sa ingon niana natapos ang ikakan-oman ug usa nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom.
- Ug nahitabo sa ikakan-oman ug duha nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom, nga si Moronihah wala na makaangkon og dugang nga mga yuta gikan sa mga Lamanita.
- Busa wala na sila magtinguha sa pag-angkon sa nahibilin nilang mga yuta, kay hilabihan ka daghan sa mga Lamanita nga imposible na alang sa mga Nephita ang pag-angkon og dugang pa nga gahom batok kanila; mao nga si Moronihah migamit sa tanan niyang kasundalohan sa pagbantay niadtong mga dapit nga iyang nakuha.
- Ug nahitabo, tungod sa hilabihan ka daghan nga Lamanita ang mga Nephita nahadlok kaayo, basin pa unya og mabuntog sila, ug tunob-tunoban, ug pamatyon, ug laglagon.
- Oo, misugod sila sa paghinumdom sa mga panagna ni Alma, ug usab sa mga pulong ni Mosiah; ug ilang nakita nga sila mga tikig og liog nga katawhan, ug nga sila mibaliwala sa mga sugo sa Dios;
- Ug nga sila miusab ug miyatak sa mga balaod ni Mosiah, o nianang gisugo sa Ginoo kaniya nga ihatag ngadto sa katawhan; ug nakita nila nga ang ilang mga balaod dili na makiangayon, ug nga sila nahimong daotan nga katawhan, nga niana nahimo silang daotan sama sa mga Lamanita.
- Ug tungod sa ilang kadaotan ang simbahan misugod sa pagkunhod; ug nagsugod sila nga dili na motuo sa espiritu sa pagpanagna ug sa espiritu sa pagpadayag; ug ang mga paghukom sa Dios nakatutok gayod sa ilang nawong.
- Ug nakita nila nga sila nahimo nga huyang, sama sa ilang kaigsoonan, nga mga Lamanita, ug nga ang Espiritu sa Ginoo wala na manalipod kanila; oo, kini mipahawa gikan kanila tungod kay ang Espiritu sa Ginoo dili mopuyo sa dili balaan nga mga templo—
- For when Moronihah saw that they did repent he did venture to lead them forth from place to place, and from city to city, even until they had regained the one-half of their property and the one-half of all their lands.
- And thus ended the sixty and first year of the reign of the judges.
- And it came to pass in the sixty and second year of the reign of the judges, that Moronihah could obtain no more possessions over the Lamanites.
- Therefore they did abandon their design to obtain the remainder of their lands, for so numerous were the Lamanites that it became impossible for the Nephites to obtain more power over them; therefore Moronihah did employ all his armies in maintaining those parts which he had taken.
- And it came to pass, because of the greatness of the number of the Lamanites the Nephites were in great fear, lest they should be overpowered, and trodden down, and slain, and destroyed.
- Yea, they began to remember the prophecies of Alma, and also the words of Mosiah; and they saw that they had been a stiffnecked people, and that they had set at naught the commandments of God;
- And that they had altered and trampled under their feet the laws of Mosiah, or that which the Lord commanded him to give unto the people; and they saw that their laws had become corrupted, and that they had become a wicked people, insomuch that they were wicked even like unto the Lamanites.
- And because of their iniquity the church had begun to dwindle; and they began to disbelieve in the spirit of prophecy and in the spirit of revelation; and the judgments of God did stare them in the face.
- And they saw that they had become weak, like unto their brethren, the Lamanites, and that the Spirit of the Lord did no more preserve them; yea, it had withdrawn from them because the Spirit of the Lord doth not dwell in unholy temples—

25 Samakatwid, ang Panginoon ay tumigil sa pangangalaga sa kanila sa pamamagitan ng kanyang mapaghimala at walang kapantay na kapangyarihan, sapagkat sila ay nahulog sa isang kalagayan ng kawalang-paniniwala at kakila-kilabot na kasamaan; at nakita nila na higit na napakarami ng mga Lamanita kaysa sa kanila, at maliban kung kakapit sila sa Panginoon nilang Diyos ay hindi maiiwasang masawi sila.

26 Sapagkat dinggin, nakita nila na ang lakas ng mga Lamanita ay kasinlakas ng kanilang lakas, maging lalaki sa lalaki. At sa gayon sila nahulog sa malaking pagkakasalang ito; oo, sa gayon sila naging mahihina, dahil sa kanilang pagkakasala, sa loob ng hindi maraming taon.

Busa ang Ginoo mihunong sa pagpanalipod kanila pinaagi sa iyang milagroso ug dili hitupngan nga gahom, kay sila nahulog ngadto sa kahimtang sa pagkawalay pagtuo ug makalilisang nga pagkadaotan; ug nakita nila nga ang mga Lamanita mas daghan kay kanila, ug gawas kon sila magpabilin nga matinud-anon sa Ginoo nga ilang Dios dili kalikayan nga sila mamatay.

Kay tan-awa, nakita nila nga ang kalig-on sa mga Lamanita sama na sa ilang kalig-on, bisan tawo sa tawo. Ug sa ingon niana nahulog sila niining dako nga kalapasan; oo, sa ingon niana nahimo sila nga huyang, tungod sa ilang kalapasan, sulod sa dili daghan nga katuigan.

Therefore the Lord did cease to preserve them by his miraculous and matchless power, for they had fallen into a state of unbelief and awful wickedness; and they saw that the Lamanites were exceedingly more numerous than they, and except they should cleave unto the Lord their God they must unavoidably perish.

For behold, they saw that the strength of the Lamanites was as great as their strength, even man for man. And thus had they fallen into this great transgression; yea, thus had they become weak, because of their transgression, in the space of not many years.

Helaman 5

- 1 At ito ay nangyari na sa taon ding ito, dinggin, ipinaubaya ni Nephi ang hukumang-luklukan sa isang lalaki na ang pangalan ay Cezoram.
- 2 Sapagkat ang kanilang mga batas at kanilang mga pamahalaan ay pinagtitiyay ng tinig ng mga tao, at sila na pumili ng kasamaan ay higit na marami kaysa sa kanila na pumili ng kabutihan, kaya nga sila ay nahihinog na para sa pagkalipol, sapagkat ang mga batas ay naging tiwali.
- 3 Oo, at hindi lamang ito; sila ay mga taong matitigas ang leeg, kung kaya nga't hindi sila mapamahalaan ng batas ni katarungan, maliban sa kanilang pagkalipol.
- 4 At ito ay nangyari na nanghina si Nephi dahil sa kanilang kasamaan; at isinuko niya ang hukumang-luklukan, at tinanggap sa kanyang sarili ang ipangaral ang salita ng Diyos sa lahat ng nalalabi niyang mga araw, at gayundin ang kanyang kapatid na si Lehi, sa lahat ng nalalabi niyang mga araw;
- 5 Sapagkat natandaan nila ang mga salitang sinabi ng kanilang amang si Helaman sa kanila. At ito ang mga salitang kanyang sinabi:
- 6 Dinggin, aking mga anak na lalaki, hinihiling kong pakatandaan ninyong sundin ang mga kautusan ng Diyos; at nais kong ipahayag ninyo ang mga salitang ito sa mga tao. Dinggin, ibinigay ko sa inyo ang mga pangalan ng ating mga unang magulang na lumisan sa lupain ng Jerusalem; at ginawa ko ito nang sa gayon, kapag naalala ninyo ang inyong mga pangalan ay maalala ninyo sila; at kapag naalala ninyo sila ay maalala ninyo ang kanilang mga gawa; at kapag naalala ninyo ang kanilang mga gawa ay malaman ninyo kung paanong nasabi, at nasulat din, na mabubuti sila.
- 7 Anupa't mga anak ko, nais kong gawin ninyo ang yaong mabuti, upang masabi ang gayon sa inyo, at masulat din, maging tulad ng nasabi at nasulat tungkol sa kanila.

Helaman 5

Ug nahitabo nga niining mao nga tuig, tan-awa, si Nephi mitugyan sa hukmanan ngadto sa usa ka tawo nga ang ngalan mao si Cezoram.

Tungod kay ang ilang mga balaod ug ang ilang mga gobyerno natukod pinaagi sa tingog sa katawhan, ug sila kinsa mipili sa daotan mas daghan kay kanila kinsa mipili sa maayo, busa nagkahinog na sila alang sa kalaglagan, kay ang mga balaod dili na makiangayon.

Oo, ug dili kadto mao ang tanan; mga tikig sila og liog nga katawhan, mao nga sila dili kamandoan sa balaod ni sa kaangayan, gawas nga kini mosangpot sa ilang kalaglagan.

Ug nahitabo nga si Nephi naluya tungod sa ilang kadaotan; ug iyang gibiyaan ang hukmanan, ug gidawat niya ang katungdanan sa pagsangyaw sa pulong sa Dios sa tanan nga nahibilin sa iyang mga adlaw, ug ang iyang igsoon nga lalaki nga si Lehi usab, sa tanan nga nahibilin sa iyang mga adlaw;

Kay nahinumdom sila sa mga pulong nga gipamulong sa ilang amahan nga si Helaman ngadto kanila. Ug mao kini ang mga pulong nga iyang gipamulong:

Tan-awa, akong mga anak nga lalaki, akong tinguha nga kamo mahinumdom sa pagsunod sa mga sugo sa Dios; ug manghinaot ko nga kamo mopahayag ngadto sa katawhan niini nga mga pulong. Tan-awa, gihatag ko kaninyo ang mga ngalan sa atong unang mga ginikanan kinsa miabot gikan sa yuta sa Jerusalem; ug kini akong gibuhay aron nga sa panahon nga kamo mahinumdom sa inyong mga ngalan kamo mahinumdom kanila; ug sa panahon nga kamo mahinumdom kanila kamo mahinumdom sa ilang mga buhat; ug kon kamo mahinumdom sa ilang mga buhat inyong masayran kon giunsa kana sa pagkasulti ug sa pagkasulat, nga kini mga maayo.

Busa, akong mga anak, manghinaot ko nga kamo magbuhay niana nga maayo, nga kini mao ang isulti bahin kaninyo ug usab ikasulat, gani ingon nga kini mao ang gisulti ug gisulat bahin kanila.

Helaman 5

And it came to pass that in this same year, behold, Nephi delivered up the judgment-seat to a man whose name was Cezoram.

For as their laws and their governments were established by the voice of the people, and they who chose evil were more numerous than they who chose good, therefore they were ripening for destruction, for the laws had become corrupted.

Yea, and this was not all; they were a stiffnecked people, insomuch that they could not be governed by the law nor justice, save it were to their destruction.

And it came to pass that Nephi had become weary because of their iniquity; and he yielded up the judgment-seat, and took it upon him to preach the word of God all the remainder of his days, and his brother Lehi also, all the remainder of his days;

For they remembered the words which their father Helaman spake unto them. And these are the words which he spake:

Behold, my sons, I desire that ye should remember to keep the commandments of God; and I would that ye should declare unto the people these words. Behold, I have given unto you the names of our first parents who came out of the land of Jerusalem; and this I have done that when you remember your names ye may remember them; and when ye remember them ye may remember their works; and when ye remember their works ye may know how that it is said, and also written, that they were good.

Therefore, my sons, I would that ye should do that which is good, that it may be said of you, and also written, even as it has been said and written of them.

8 At ngayon, mga anak ko, dinggin, mayroon pa akong hihilingin sa inyo, kung aling kahilingan ay na hindi ninyo gagawin ang mga bagay na ito upang makapagmalaki kayo, kundi gawin ang mga bagay na ito upang makapagtipon para sa inyong sarili ng kayamanan sa langit, oo, na walang hanggan, at hindi kumukupas; oo, upang makamit ninyo ang yaong mahalagang kaloob na buhay na walang hanggan, na may dahilan upang akalain natin na ibinigay sa ating mga ama.

9 O tandaan, tandaan, mga anak ko, ang mga salitang sinabi ni haring Benjamin sa kanyang mga tao; oo, tandaan na walang ibang daan ni paraan man na ang tao ay maliligtas, tanging sa pamamagitan lamang ng nagbabayad-salang dugo ni Jesucristo, na siyang paparito; oo, tandaan na siya ay paparito upang tubusin ang sanlibutan.

10 At tandaan din ang mga salitang sinabi ni Amulek kay Zisrom, sa lungsod ng Ammonihah; sapagkat sinabi niya sa kanya na tiyak na paparito ang Panginoon upang tubusin ang kanyang mga tao, subalit hindi siya paparito upang tubusin sila sa kanilang mga kasalanan, kundi upang tubusin sila mula sa kanilang mga kasalanan.

11 At may kapangyarihan siya na ibinigay sa kanya ng Ama na sila ay tubusin mula sa kanilang mga kasalanan dahil sa pagsisisi; kaya nga, isinugo niya ang kanyang mga anghel na ipahayag ang mga balita tungkol sa mga itinakda ng pagsisisi, na nagbibigay-daan sa kapangyarihan ng Manunubos, tungo sa kaligtasan ng kanilang mga kaluluwa.

12 At ngayon, mga anak ko, tandaan, tandaan na sa bato na ating Manunubos, na si Cristo, ang Anak ng Diyos, ninyo kailangang itayo ang inyong saligan; nang sa gayon, kapag ipinadala ng diyablo ang kanyang malalakas na hangin, oo, ang kanyang mga palaso sa buhawi, oo, kapag ang lahat ng kanyang ulang yelo at kanyang malakas na bagyo ay humampas sa inyo, hindi ito magkakaroon ng kapangyarihan sa inyo na hilahin kayong pababa sa look ng kalungkutan at walang katapusang kapighatian, dahil sa bato kung saan kayo nakatayo, na tiyak na saligan, isang saligan na kung tatayuan ng mga tao ay hindi sila maaaring bumagsak.

Ug karon akong mga anak nga lalaki, tan-awa ako adunay dugang pa nga hangyo kaninyo, kana nga hangyo mao nga, kamo dili magbuhat niini nga mga butang aron kamo manghambog, apan nga kamo magbuhat niini nga mga butang aron kamo makaangkon sa inyong mga kaugalingon og usa ka bahandi didto sa langit, oo, nga mahangtoron, ug dili molubad; oo, nga kamo makaangkon nianang bililhon nga gasa sa kinabuhi nga dayon, diin may katarongan kitang magdahom nga nahatag ngadto sa atong mga amahan.

O hinumdomi, hinumdomi, akong mga anak nga lalaki, ang mga pulong nga gipamulong ni Hari Benjamin ngadto sa iyang katawhan; oo, hinumdomi nga walay laing paagi ni pamaagi diin ang tawo maluwas, lamang pinaagi sa maulaon nga dugo ni Jesukristo, kinsa moanhi; oo, hinumdomi nga siya moabot aron sa pagtubos sa kalibotan.

Ug hinumdomi usab ang mga pulong nga gipamulong ni Amulek ngadto ni Zeezrom, didto sa siyudad sa Ammonihah; kay miingon siya ngadto kaniya nga ang Ginoo sa pagkatinuod moabot sa pagtubos sa iyang katawhan, apan dili siya moabot sa pagtubos kanila diha sa ilang mga sala, apan sa pagtubos kanila gikan sa ilang mga sala.

Ug siya adunay gahom nga gihatag kaniya gikan sa Amahan sa pagtubos kanila gikan sa ilang mga sala tungod sa paghinulsol; busa siya mipadala sa iyang mga anghel sa pagpahayag sa maayong mga balita bahin sa mga kinahanglanon sa paghinulsol, nga magdala sa gahom sa Manunubos, ngadto sa kaluwasan sa ilang mga kalag.

Ug karon, akong mga anak nga lalaki, hinumdomi, hinumdomi nga diha sa bato nga mao ang atong Manunubos, nga si Kristo, ang Anak sa Dios, nga kinahanglan kamong motukod sa inyong tukoranan; nga sa panahon nga ang yawa mopadala sa iyang mapintas nga mga hangin, oo, sa iyang mga kilat diha sa alimpulos, oo, sa panahon nga ang tanan niyang gipaulan nga yelo ug ang iyang mapintas nga unos moigo kaninyo, kini walay gahom batok kaninyo sa pagbitad kaninyo ngadto sa bung-aw sa pagkauyamot ug walay kataposan nga pagkaalaot, tungod sa bato diin kamo natukod, nga mao ang tinuod nga tukoranan, usa ka tukoranan diin kon ang mga tawo magtukod dili sila mapukan.

And now my sons, behold I have somewhat more to desire of you, which desire is, that ye may not do these things that ye may boast, but that ye may do these things to lay up for yourselves a treasure in heaven, yea, which is eternal, and which fadeth not away; yea, that ye may have that precious gift of eternal life, which we have reason to suppose hath been given to our fathers.

O remember, remember, my sons, the words which king Benjamin spake unto his people; yea, remember that there is no other way nor means whereby man can be saved, only through the atoning blood of Jesus Christ, who shall come; yea, remember that he cometh to redeem the world.

And remember also the words which Amulek spake unto Zeezrom, in the city of Ammonihah; for he said unto him that the Lord surely should come to redeem his people, but that he should not come to redeem them in their sins, but to redeem them from their sins.

And he hath power given unto him from the Father to redeem them from their sins because of repentance; therefore he hath sent his angels to declare the tidings of the conditions of repentance, which bringeth unto the power of the Redeemer, unto the salvation of their souls.

And now, my sons, remember, remember that it is upon the rock of our Redeemer, who is Christ, the Son of God, that ye must build your foundation; that when the devil shall send forth his mighty winds, yea, his shafts in the whirlwind, yea, when all his hail and his mighty storm shall beat upon you, it shall have no power over you to drag you down to the gulf of misery and endless wo, because of the rock upon which ye are built, which is a sure foundation, a foundation whereon if men build they cannot fall.

- 13 At ito ay nangyari na ito ang mga salitang itinuro ni Helaman sa kanyang mga anak; oo, kanyang tinuruan sila ng maraming bagay na hindi nasusulat, at marami ring bagay na nasusulat.
- 14 At natatandaan nila ang kanyang mga salita; at kaya nga, sila ay humayo, sinusunod ang mga kautusan ng Diyos, na ituro ang salita ng Diyos sa lahat ng tao ni Nephi, simula sa lungsod ng Masagana;
- 15 At mula roon hanggang sa lungsod ng Gid; at mula sa lungsod ng Gid hanggang sa lungsod ng Mulek;
- 16 At maging sa isang lungsod patungo sa isa pa, hanggang sa marating nila ang lahat ng tao ni Nephi na nasa lupaing patimog; at mula roon patungo sa lupain ng Zarahemla, sa mga Lamanita.
- 17 At ito ay nangyari na nangaral sila nang may dakilang kapangyarihan, kung kaya nga't natulig nila ang marami sa mga yaong tumiwalag sa mga Nephita, hanggang sa sila ay lumapit at ipinagtapat ang kanilang mga kasalanan at nabinyagan tungo sa pagsisisi, at kaagad bumalik sa mga Nephita upang masigasig na maisaayos sa kanila ang mga kamaliang nagawa nila.
- 18 At ito ay nangyari na nangaral sina Nephi at Lehi sa mga Lamanita nang may gayong dakilang kapangyarihan at karapatan, sapagkat may ibinigay sa kanilang kapangyarihan at karapatan upang sila ay makapagsalita, at ibinigay rin sa kanila kung ano ang nararapat nilang sabihin—
- 19 Samakatwid, sila ay nangusap sa labis na panggigilalas ng mga Lamanita, tungo sa pagpapaniwala sa kanila, hanggang sa may walong libo ng mga Lamanita na nasa lupain ng Zarahemla at nasa paligid ang nabinyagan tungo sa pagsisisi, at napaniwala sa kasamaan ng mga kaugalian ng kanilang mga ama.
- 20 At ito ay nangyari na nagpatuloy sina Nephi at Lehi mula roon patungo sa lupain ng Nephi.
- 21 At ito ay nangyari na dinakip sila ng isang hukbo ng mga Lamanita at itina-pon sa bilangguan; oo, maging sa yaon ding bilangguan kung saan si Ammon at ang kanyang mga kapatid ay itina-pon ng mga tagapagsilbi ni Limhi.

Ug nahitabo nga mao kini ang mga pulong nga gitudlo ni Helaman sa iyang mga anak nga lalaki; oo, siya mitudlo kanila og daghan nga butang nga wala masulat, ug usab sa daghan nga butang nga nasulat na.

Ug gihinumdoman nila ang iyang mga pulong; ug busa nanglakaw sila, naghupot sa mga sugo sa Dios, sa pagtudlo sa pulong sa Dios taliwala sa tanan nga katawhan ni Nephi, sugod sa siyudad sa Mabungahon;

Ug gikan didto ngadto sa siyudad sa Gid; ug gikan sa siyudad sa Gid ngadto sa siyudad sa Mulek;

Ug gani gikan sa usa ka siyudad ngadto sa lain, hangtod nga naadto nila ang tanan nga katawhan ni Nephi kinsa anaa sa habagatan nga bahin sa yuta; ug gikan didto ngadto sa yuta sa Zarahemla, taliwala sa mga Lamanita.

Ug nahitabo nga nagsangyaw sila uban sa dakong gahom nga sa ingon niana gisumpo nila ang daghan niadtong mga masinupakon kinsa mibiya gikan sa mga Nephita, mao nga miduol sila ug mikompisal sa ilang mga sala ug nabunyagan ngadto sa paghinulsol, ug dihadiha mibalik ngadto sa mga Nephita aron mapaningkamotan ang pagtul-id sa mga kasaypanan nga ilang nahimo.

Ug nahitabo nga si Nephi ug si Lehi nagsangyaw ngadto sa mga Lamanita pinaagi sa ingon ka dako nga gahom ug katungod, kay gihatagan man sila og gahom ug katungod nga sila makapamulong, ug gihatag usab kanila ang unsay angay nilang isulti ngadto kanila—

Busa, namulong sila nga misangpot sa dakong katingala sa mga Lamanita, ngadto sa ilang pagkakabig, mao nga dihay walo ka libo ka Lamanita nga didto sa yuta sa Zarahemla ug sa naglibot niini ang gibunyagan ngadto sa paghinulsol, ug nakombinser nga daotan ang mga tradisyon sa ilang mga amahan.

Ug nahitabo nga si Nephi ug si Lehi mipadayon gikan didto aron moadto sa yuta sa Nephi.

Ug nahitabo nga gidakop sila sa kasundalohan sa mga Lamanita ug gibalhog sa bilanggoan; oo, gani sa sama nga bilanggoan diin si Ammon ug ang iyang mga igsoon gibalhog sa mga sulugoon ni Limhi.

And it came to pass that these were the words which Helaman taught to his sons; yea, he did teach them many things which are not written, and also many things which are written.

And they did remember his words; and therefore they went forth, keeping the commandments of God, to teach the word of God among all the people of Nephi, beginning at the city Bountiful;

And from thenceforth to the city of Gid; and from the city of Gid to the city of Mulek;

And even from one city to another, until they had gone forth among all the people of Nephi who were in the land southward; and from thence into the land of Zarahemla, among the Lamanites.

And it came to pass that they did preach with great power, insomuch that they did confound many of those dissenters who had gone over from the Nephites, insomuch that they came forth and did confess their sins and were baptized unto repentance, and immediately returned to the Nephites to endeavor to repair unto them the wrongs which they had done.

And it came to pass that Nephi and Lehi did preach unto the Lamanites with such great power and authority, for they had power and authority given unto them that they might speak, and they also had what they should speak given unto them —

Therefore they did speak unto the great astonishment of the Lamanites, to the convincing them, insomuch that there were eight thousand of the Lamanites who were in the land of Zarahemla and round about baptized unto repentance, and were convinced of the wickedness of the traditions of their fathers.

And it came to pass that Nephi and Lehi did proceed from thence to go to the land of Nephi.

And it came to pass that they were taken by an army of the Lamanites and cast into prison; yea, even in that same prison in which Ammon and his brethren were cast by the servants of Limhi.

22 At matapos silang maitapon sa bilangguan nang maraming araw na walang pagkain, dinggin, sila ay nagtungo sa bilangguan upang kunin sila nang kanilang mapatay sila.

23 At ito ay nangyari na napaliligiran sina Nephi at Lehi ng sa wari ay apoy, maging hanggang sa hindi sila nangahas na hawakan sila ng kanilang mga kamay sa takot na baka sila masunog. Gayunpaman, sina Nephi at Lehi ay hindi nasunog; at sa wari ay nakatindig sila sa gitna ng apoy at hindi nasusunog.

24 At nang makita nilang napaliligiran sila ng isang haliging apoy, at hindi sila nasusunog nito, nagkaroon ng lakas ang kanilang mga puso.

25 Sapagkat nakita nilang hindi nangahas ang mga Lamanita na hawakan sila ng kanilang mga kamay; ni ang mangahas na lumapit sila sa kanila, kundi nakatindig na sa wari ay napipi sa pagkamangha.

26 At ito ay nangyari na lumapit sina Nephi at Lehi at nagsimulang magsalita sa kanila, sinasabing: Huwag matakot, sapagkat dinggin, ang Diyos ang siyang nagpakita sa inyo ng kagila-gilalas na bagay na ito, kung alin ay ipinakita sa inyo nang hindi ninyo kami hawakan ng inyong mga kamay upang patayin kami.

27 At dinggin, nang sabihin nila ang mga salitang ito, ang lupa ay malakas na nayanig, at umuga ang mga pader ng bilangguan na sa wari ay guguhog ang mga ito sa lupa; subalit dinggin, ang mga ito ay hindi bumagsak. At dinggin, sila na mga nasa bilangguan ay mga Lamanita at Nephita na mga tumiwalag.

28 At ito ay nangyari na nililiman sila ng isang ulap ng kadiliman, at isang kakilakilabot na matinding takot ang nanaig sa kanila.

29 At ito ay nangyari na may narinig na isang tinig na sa wari ay nasa ibabaw ng ulap ng kadiliman, sinasabing: Magsisi kayo, magsisi kayo, at huwag nang hangarin pang patayin ang aking mga tagapaglingkod na isinugo ko sa inyo upang ipahayag ang masayang balita.

30 At ito ay nangyari na nang marinig nila ang tinig na ito, at napansin na hindi ito tinig ng kulog, ni tunog man ng isang napakalakas na ingay, subalit dinggin, ito ay isang marahan na tinig ng ganap na kahinahunan, na sa wari ay isang bulong, at ito ay tumagos maging sa buong kaluluwa—

Ug human nga nabalhog sila sa bilanggoan sulod sa daghang adlaw nga walay pagkaon, tan-awa, nangadto sila sa bilanggoan sa pagkuha kanila aron patyon sila.

Ug nahitabo nga si Nephi ug si Lehi giliyokan og sama sa kalayo, mao nga wala sila mangahas sa pagbakyaw sa ilang mga kamot ngadto kanila tungod sa kahadlok basin unya og masunog sila. Bisan pa niana, si Nephi ug si Lehi wala masunog; ug nagbarog sila taliwala sa kalayo ug wala masunog.

Ug sa pagkakita nila nga giliyokan sila og dako nga gilid sa kalayo, ug nga kini wala makasunog kanila, ang ilang mga kasingkasing nakabaton og kaisog.

Kay nakita nila nga ang mga Lamanita wala mangahas sa pagbakyaw sa ilang mga kamot nganha kanila; ni sila nangahas sa pagduol kanila, apan nagbarog ingon og naamang sila tungod sa katingala.

Ug nahitabo nga si Nephi ug Lehi mibarog ug misugod sa pagpamulong kanila, nga nag-ingon: Ayaw kahadlok, kay tan-awa, ang Dios ang nagpakita kaninyo niining kahibulungan nga butang, nga gipakita nganha kaninyo nga kamo dili makabakyaw sa inyong mga kamot ngari kanamo aron mopatay kanamo.

Ug tan-awa, dihang nasulti nila kini nga mga pulong, ang yuta nauyog sa hilabihan, ug ang mga bungbong sa bilanggoan nauyog ingon og kini hapit na matumba sa yuta; apan tan-awa, wala kini matumba. Ug tan-awa, sila nga anaa sa bilanggoan, mga Lamanita ug mga Nephita kinsa mga masinupakon.

Ug nahitabo nga natabonan sila og panganod sa kangitngit, ug ang makalilisang nga hilabihang kahadlok miabot kanila.

Ug nahitabo nga dihay miabot nga usa ka tingog nga ingon og gikan kini sa ibabaw sa panganod sa kangitngit, nga nag-ingon: Paghinulsol kamo, paghinulsol kamo, ug ayaw na tinguhaa ang paglaglag sa akong mga sulugoon kinsa akong gipadala kaninyo sa pagpahayag sa maayong mga balita.

Ug nahitabo nga diha nga nadungog nila kini nga tingog ug namatikdan nga dili kini tingog sa dugdog, ni kini tingog sa kaguliyang nga hilabihan ang kasaba, apan tan-awa, usa kini ka hinagawhaw nga tingog nga hingpit ang kalumo, sama kini sa usa ka hungghong, ug midulot kini bisan ngadto sa kinahiladman sa kalag—

And after they had been cast into prison many days without food, behold, they went forth into the prison to take them that they might slay them.

And it came to pass that Nephi and Lehi were encircled about as if by fire, even insomuch that they durst not lay their hands upon them for fear lest they should be burned. Nevertheless, Nephi and Lehi were not burned; and they were as standing in the midst of fire and were not burned.

And when they saw that they were encircled about with a pillar of fire, and that it burned them not, their hearts did take courage.

For they saw that the Lamanites durst not lay their hands upon them; neither durst they come near unto them, but stood as if they were struck dumb with amazement.

And it came to pass that Nephi and Lehi did stand forth and began to speak unto them, saying: Fear not, for behold, it is God that has shown unto you this marvelous thing, in the which is shown unto you that ye cannot lay your hands on us to slay us.

And behold, when they had said these words, the earth shook exceedingly, and the walls of the prison did shake as if they were about to tumble to the earth; but behold, they did not fall. And behold, they that were in the prison were Lamanites and Nephites who were dissenters.

And it came to pass that they were overshadowed with a cloud of darkness, and an awful solemn fear came upon them.

And it came to pass that there came a voice as if it were above the cloud of darkness, saying: Repent ye, repent ye, and seek no more to destroy my servants whom I have sent unto you to declare good tidings.

And it came to pass when they heard this voice, and beheld that it was not a voice of thunder, neither was it a voice of a great tumultuous noise, but behold, it was a still voice of perfect mildness, as if it had been a whisper, and it did pierce even to the very soul—

- 31 At sa kabila ng kahinahunan ng tinig, dinggin, ang lupa ay nayanig nang malakas, at ang mga pader ng bilangguan ay muling umuga, na sa wari ay guguhon ito sa lupa; at dinggin, ang ulap ng kadiliman, na lumilim sa kanila, ay hindi napalis—
- 32 At dinggin, ang tinig ay muling narinig, sinasabing: Magsisi kayo, magsisi kayo, sapagkat ang kaharian ng langit ay nalalapit na; at huwag nang hangarin pang patayin ang aking mga tagapaglingkod. At ito ay nangyari na muling nayanig ang lupa, at ang mga pader ay umuga.
- 33 At sa pangatlong pagkakataon ay muling narinig ang tinig, at nangusap sa kanila ng mga kagila-gilalas na salita na hindi maaaring sabihin ng tao; at ang mga pader ay muling umuga, at nayanig ang lupa na sa wari ay mahahati ito.
- 34 At ito ay nangyari na hindi makatakas ang mga Lamanita dahil sa ulap ng kadiliman na lumilim sa kanila; oo, at hindi rin sila makakilos dahil sa takot na nanaig sa kanila.
- 35 Ngayon, may isa sa kanila na isinilang na isang Nephita, na noong una ay kabilang sa simbahan ng Diyos subalit tumiwalag mula sa kanila.
- 36 At ito ay nangyari na lumingon siya, at dinggin, nakita niya sa gitna ng ulap ng kadiliman ang mga mukha nina Nephi at Lehi; at dinggin, labis silang kumikinang, maging tulad ng mga mukha ng mga anghel. At namasdan niyang nakatingin ang kanilang mga mata sa langit; at nasa ayos sila na sa wari ay nakikipag-usap o itinataas ang kanilang mga tinig sa kung sinong nilikha na namamasdan nila.
- 37 At ito ay nangyari na sumigaw ang lalaking ito sa maraming tao, na sila ay lumingon at tumingin. At dinggin, may lakas na ibinigay sa kanila kung kaya't sila ay nakalingingon at nakatingin; at namasdan nila ang mga mukha nina Nephi at Lehi.
- 38 At sinabi nila sa lalaki: Dinggin, ano ang ibig sabihin ng lahat ng bagay na ito, at kanino nakikipag-usap ang mga lalaking ito?
- 39 Ngayon, ang pangalan ng lalaki ay Aminadab. At sinabi ni Aminadab sa kanila: Sila ay nakikipag-usap sa mga anghel ng Diyos.
- Ug bisan pa sa kalumo sa tingog, tan-awa ang yuta miyog sa hilabihan, ug ang mga bungbong sa bilanggoan natay-og pag-usab, ingon og kini hapit na matumba sa yuta; ug tan-awa ang panganod sa kangitngit nga mitabon kanila, wala mawala—
- Ug tan-awa ang tingog mibalik na usab, nga nag-ingon: Paghinulsol kamo, paghinulsol kamo, kay ang gingharian sa langit duol na; ayaw na tinguhaa ang paglaglag sa akong mga sulugoon. Ug nahitabo nga ang yuta nauyog na usab ug ang mga bungbong natay-og.
- Ug usab sa ikatulong higayon ang tingog miabot na usab, ug namulong ngadto kanila sa kahibulungan nga mga pulong nga dili malitok sa tawo; ug ang mga bungbong mikurog na usab, ug ang yuta nauyog ingon og hapit na kini matungâ.
- Ug nahitabo nga ang mga Lamanita dili makalayas tungod sa panganod sa kangitngit nga mitabon kanila; oo, ug usab sila dili makalihok tungod sa kahadlok nga miabot nganha kanila.
- Karon dihay usa taliwala kanila kinsa natawo nga usa ka Nephita, kinsa sa makausa nahisakop sa simbahan sa Dios apan mibiya gikan niini.
- Ug nahitabo nga milingi siya, ug tan-awa nakita niya taliwala sa panganod sa kangitngit ang mga nawong ni Nephi ug ni Lehi; ug tan-awa, sila misanag sa hilabihan, sama sa mga nawong sa mga anghel. Ug nakita niya nga naghangad sila sa langit; ug makita nga ingon og nakigsulti sila sa kusog nga tingog ngadto sa pipila ka binuhat nga ilang nakita.
- Ug nahitabo nga kini nga tawo misinggit ngadto sa pundok sa katawhan, aron sila molingi ug motan-aw. Ug tan-awa, dihay gahom nga mipalingi ug mipatan-aw kanila; ug nakita nila ang mga nawong ni Nephi ug ni Lehi.
- Ug gisultihan nila ang tawo: Tan-awa, unsa ang gipasabot sa tanan niini nga butang, ug kinsa man ang gikaistorya niining mga tawhana?
- Karon ang ngalan sa tawo mao si Aminadab. Ug si Aminadab misulti kanila: Nakig-istorya sila sa mga anghel sa Dios.
- And notwithstanding the mildness of the voice, behold the earth shook exceedingly, and the walls of the prison trembled again, as if it were about to tumble to the earth; and behold the cloud of darkness, which had overshadowed them, did not disperse—
- And behold the voice came again, saying: Repent ye, repent ye, for the kingdom of heaven is at hand; and seek no more to destroy my servants. And it came to pass that the earth shook again, and the walls trembled.
- And also again the third time the voice came, and did speak unto them marvelous words which cannot be uttered by man; and the walls did tremble again, and the earth shook as if it were about to divide asunder.
- And it came to pass that the Lamanites could not flee because of the cloud of darkness which did overshadow them; yea, and also they were immovable because of the fear which did come upon them.
- Now there was one among them who was a Nephite by birth, who had once belonged to the church of God but had dissented from them.
- And it came to pass that he turned him about, and behold, he saw through the cloud of darkness the faces of Nephi and Lehi; and behold, they did shine exceedingly, even as the faces of angels. And he beheld that they did lift their eyes to heaven; and they were in the attitude as if talking or lifting their voices to some being whom they beheld.
- And it came to pass that this man did cry unto the multitude, that they might turn and look. And behold, there was power given unto them that they did turn and look; and they did behold the faces of Nephi and Lehi.
- And they said unto the man: Behold, what do all these things mean, and who is it with whom these men do converse?
- Now the man's name was Aminadab. And Aminadab said unto them: They do converse with the angels of God.

40 At ito ay nangyari na sinabi ng mga Lamanita sa kanya: Ano ang gagawin natin upang ang ulap ng kadilimang ito ay maalis mula sa pagkakalilim sa atin?

41 At sinabi ni Aminadab sa kanila: Kayo ay kinakailangang magsisi, at magsumamo sa tinig, maging hanggang sa kayo ay magkaroon ng pananampalataya kay Cristo, na itinuro sa inyo ni Alma, at ni Amulek, at ni Zisrom; at kapag ginawa ninyo ito, ang ulap ng kadiliman ay maaalis mula sa pagkakalilim sa inyo.

42 At ito ay nangyari na nagsimula silang lahat na magsumamo sa tinig niya na siyang yumanig sa lupa; oo, sila ay nagsumamo maging hanggang sa mapalis ang ulap ng kadiliman.

43 At ito ay nangyari na nang ilibot nila ang kanilang mga paningin sa paligid, at nakitang ang ulap ng kadiliman ay napalis na mula sa pagkakalilim sa kanila, dinggin, nakita nila na napaliligiran sila, oo, bawat tao, ng haliging apoy.

44 At sina Nephi at Lehi ay nasa gitna nila; oo, sila ay napaligiran; oo, sa wari ay nasa gitna sila ng nagniningas na apoy, gayunman sila ay hindi nasaktan nito, ni hindi nito tinutupok ang pader ng bilanguan; at sila ay napuspos ng yaong hindi maipaliwanag na kagalakan at puspos ng kaluwalhatian.

45 At dinggin, ang Banal na Espiritu ng Diyos ay nanaog mula sa langit, at pumasok sa kanilang mga puso, at napuspos sila na sa wari ay apoy, at nakapangusap sila ng mga kagila-gilalas na salita.

46 At ito ay nangyari na may tinig na nangusap sa kanila, oo, isang kaaya-ayang tinig, na sa wari ay isang bulong, sinasabing:

47 Kapayapaan, kapayapaan ay sumainyo, dahil sa inyong pananampalataya sa aking Pinakamamahal, siya na mula pa sa pagkakatatag ng daigdig.

48 At ngayon, nang marinig nila ito, itinaas nila ang kanilang mga paningin na sa wari ay upang mamasdan kung saan nagmumula ang tinig; at dinggin, nakita nilang bumukas ang kalangitan; at ang mga anghel ay nanaog mula sa langit at naglingkod sa kanila.

49 At mga tatlong daang katao ang nakakita at nakarinig sa mga bagay na ito; at sila ay pinagsabihang humayo at huwag manggilalas, ni ang mag-alinlangan sila.

Ug nahitabo nga ang mga Lamanita misulti kaniya: Unsa ang atong buhaton, aron kining panganod sa kangitngit nga nagtabon kanato matangtang?

Ug si Aminadab misulti kanila: Kamo kinahanglan nga maghinulsol, ug molitok sa pagpangamuyo, gani hangtod nga kamo makabaton og pagtuo kang Kristo, kinsa gitudlo nganha kaninyo pinaagi ni Alma, ug ni Amulek, ug ni Zeezrom; ug kon buhaton ninyo kini ang panganod sa kangitngit nga nagtabon kaninyo pagatangtangan.

Ug nahitabo nga silang tanan misugod sa pagpangamuyo ngadto sa tingog kaniya kinsa mao ang miuyog sa yuta; oo, sila nangamuyo bisan hangtod nga ang panganod sa kangitngit nawala.

Ug nahitabo nga sa dihang mitan-aw sila sa palibot, ug nakita nga ang panganod sa kangitngit nawala gikan sa pagtabon kanila, tan-awa, nakita nila nga sila giliyokan, oo, matag kalag, sa dako nga gilis sa kalayo.

Ug si Nephi ug si Lehi anaa sa ilang taliwala; oo sila giliyokan; oo, nga ingon og sila anaa taliwala sa nagdilaab nga kalayo, apan wala sila masakiti niini, ni kini misunog sa mga bungbong sa bilangguan; ug napuno sila nianang kamaya nga dili ikapamulong ug puno sa himaya.

Ug tan-awa, ang Balaang Espiritu sa Dios mikunsad gikan sa langit, ug misulod sa ilang mga kasingkasing, ug sila napuno nga sama og may kalayo, ug namulong sila og kahibulongan nga mga pulong.

Ug nahitabo nga dihay miabot kanila nga usa ka tingog, oo, maanindot nga tingog, sama og usa kini ka hunghong, nga nag-ingon:

Ang kalinaw, ang kalinaw maanaa kaninyo, tungod sa inyong pagtuo sa akong Labing Pinalangga, kinsa diha na sukad pa sa katukoran sa kalibotan.

Ug karon, diha nga nadungog nila kini, gipunting nila ang ilang mga mata nga ingon og nagtan-aw kon diin ang tingog naggikan; ug tan-awa, nakita nila nga miabli ang kalangitan; ug ang mga anghel nanaog gikan sa langit ug nangalagad kanila.

Ug dihay mga tulo ka gatos ka kalag kinsa nakakita ug nakadungog niini nga mga butang; ug gihangyo sila sa paglakaw ug dili matingala, ni sila magduhaduha.

And it came to pass that the Lamanites said unto him: What shall we do, that this cloud of darkness may be removed from overshadowing us?

And Aminadab said unto them: You must repent, and cry unto the voice, even until ye shall have faith in Christ, who was taught unto you by Alma, and Amulek, and Zeezrom; and when ye shall do this, the cloud of darkness shall be removed from overshadowing you.

And it came to pass that they all did begin to cry unto the voice of him who had shaken the earth; yea, they did cry even until the cloud of darkness was dispersed.

And it came to pass that when they cast their eyes about, and saw that the cloud of darkness was dispersed from overshadowing them, behold, they saw that they were encircled about, yea every soul, by a pillar of fire.

And Nephi and Lehi were in the midst of them; yea, they were encircled about; yea, they were as if in the midst of a flaming fire, yet it did harm them not, neither did it take hold upon the walls of the prison; and they were filled with that joy which is unspeakable and full of glory.

And behold, the Holy Spirit of God did come down from heaven, and did enter into their hearts, and they were filled as if with fire, and they could speak forth marvelous words.

And it came to pass that there came a voice unto them, yea, a pleasant voice, as if it were a whisper, saying:

Peace, peace be unto you, because of your faith in my Well Beloved, who was from the foundation of the world.

And now, when they heard this they cast up their eyes as if to behold from whence the voice came; and behold, they saw the heavens open; and angels came down out of heaven and ministered unto them.

And there were about three hundred souls who saw and heard these things; and they were bidden to go forth and marvel not, neither should they doubt.

50 At ito ay nangyari na humayo sila, at nangaral sa mga tao, ipinapahayag sa lahat ng dako sa paligid ang lahat ng bagay na narinig at nakita nila, hanggang sa ang higit na nakararaming bahagi ng mga Lamanita ay napaniwala nila, dahil sa dami ng mga katibayang natanggap nila.

51 At kasindami ng napaniwala ang tinalikdan ang kanilang mga sandata ng digmaan, at gayundin ang kanilang kapootan at ang kaugalian ng kanilang mga ama.

52 At ito ay nangyari na isinuko nila sa mga Nephita ang mga lupaing kanilang pag-aari.

Ug nahitabo nga nanglakaw sila ug nangalagad sa katawhan, nagpahayag libot sa tibuok nga mga rehiyon sa tanan nga butang nga ilang nadungog ug nakita, nga sa ingon ang mas daghan nga bahin sa mga Lamanita nadani pinaagi kanila, tungod sa ka daghan sa kamatuoran nga ilang nadawat.

Ug kutob sa mga nadani wala na mogamit sa ilang mga hinagiban sa gubat, ug miwagtang usab sa ilang pagdumot ug sa tradisyon sa ilang mga amahan.

Ug nahitabo nga ilang gitugyan ngadto sa mga Nephita ang mga yuta nga ilang gipanag-iya.

And it came to pass that they did go forth, and did minister unto the people, declaring throughout all the regions round about all the things which they had heard and seen, insomuch that the more part of the Lamanites were convinced of them, because of the greatness of the evidences which they had received.

And as many as were convinced did lay down their weapons of war, and also their hatred and the tradition of their fathers.

And it came to pass that they did yield up unto the Nephites the lands of their possession.

Helaman 6

- 1 At ito ay nangyari na nang nagtapos ang ikaanimnapu't dalawang taon ng panunungkulan ng mga hukom, naganap ang lahat ng bagay na ito at ang mga Lamanita, ang yaong nakararaming bahagi sa kanila, ay naging mga matwid na tao, hanggang sa mahigitan nila ang pagkamatwid ng mga yaong Nephita, dahil sa kanilang tibay at katatagan sa pananampalataya.
- 2 Sapagkat dinggin, marami sa mga Nephita ang naging matitigas at hindi nagsisisi at napakasama, hanggang sa tanggihan nila ang salita ng Diyos at lahat ng pangangaral at pagpopropesiyang dumating sa kanila.
- 3 Gayunpaman, ang mga tao ng simbahan ay nagkaroon ng labis na kagalakan dahil sa pagbabalik-loob ng mga Lamanita, oo, dahil sa simbahan ng Diyos na itinatag sa kanila. At sila ay nakipagkapatiran sa isa't isa, at nagsaya sa isa't isa, at nagkaroon ng labis na kagalakan.
- 4 At ito ay nangyari na marami sa mga Lamanita ang nagtungo sa lupain ng Zarahemla, at ipinahayag sa mga tao ng mga Nephita ang pamamaraan ng kanilang pagbabalik-loob, at pinayuhan sila na manampalataya at magsisi.
- 5 Oo, at marami ang nangaral nang may dakilang kapangyarihan at karapatan, tungo sa pagdadala ng marami sa kanila sa kailaliman ng pagpapakumbaba, upang maging mga mapagpakumbabang tagasunod ng Diyos at ng Kordero.
- 6 At ito ay nangyari na marami sa mga Lamanita ang nagtungo sa lupaing pahilaga; at sina Nephi at Lehi rin ay nagtungo sa lupaing pahilaga, upang mangaral sa mga tao. At sa gayon nagtapos ang ikaanimnapu't tatlong taon.
- 7 At dinggin, nagkaroon ng kapayapaan sa buong lupain, kung kaya nga't ang mga Nephita ay nakatutungo kung saanmang dako ng lupain ang naisin nila, sa mga Nephita man o sa mga Lamanita.
- 8 At ito ay nangyari na nakatutungo rin ang mga Lamanita kung saanman ang naisin nila, sa mga Lamanita o sa mga Nephita; at sa gayon sila nagkaroon ng malayang pakikipag-ugnayan sa isa't isa, upang bumili at maglako, at upang kumita, alinsunod sa naisin nila.

Helaman 6

Ug nahitabo nga sa dihang natapos ang ikakan-oman ug duha nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom, nahitabo kining tanan nga butang ug ang mga Lamanita, ang mas daghang bahin kanila, nahimo nga matarong nga katawhan, nga niana ang ilang pagkamatarong milabaw pa sa mga Nephita, tungod sa kalig-on ug kahugot sa ilang pagtuo.

Kay tan-awa, dihay daghan nga Nephita ang nahimong gahi ug dili mahinulsolon ug hilabihan ang pagkadaotan, nga ilang gisalikway ang pulong sa Dios ug tanan nga pagsangyaw ug pagpanagna nga miabot taliwala kanila.

Bisan pa niana, ang katawhan sa simbahan nakabaton og hilabihan nga kamaya tungod sa pagkakabig sa mga Lamanita, oo, tungod sa simbahan sa Dios, nga natukod taliwala kanila. Ug nakigdait sila sa usag usa, ug naglipay sa usag usa, ug nakabaton og hilabihan nga kamaya.

Ug nahitabo nga daghan sa mga Lamanita ang miabot sa yuta sa Zarahemla, ug gipahayag ngadto sa katawhan nga mga Nephita ang paagi sa ilang pagkakabig, ug miawhag kanila ngadto sa pagtuo ug paghinulsol.

Oo, ug daghan ang misangyaw uban sa hilabihan ka dako nga gahom ug katungod, sa pagdala sa daghan kanila ngadto sa hilabihan nga pagpaubos, aron mahimo nga mapainubsanong mga sumusunod sa Dios ug sa Kordero.

Ug nahitabo nga daghan sa mga Lamanita ang miadto sa yuta sa amihanang bahin; ug usab si Nephi ug Lehi miadto sa yuta sa amihanang bahin, aron mosangyaw sa katawhan. Ug sa ingon natapos ang ikakan-uman ug tulo nga tuig.

Ug tan-awa, dihay kalinaw sa tibuk yuta, nga niana ang mga Nephita miadto sa bisan diin nga bahin sa yuta nga ilang gusto, ngadto man sa mga Nephita o sa mga Lamanita.

Ug nahitabo nga ang mga Lamanita miadto usab sa bisan asa nga ilang gusto, sa mga Lamanita man o sa mga Nephita; ug sa ingon niana nakabaton sila og gawasnong pagpakigdait sa usag usa, sa pagpalit o sa pagbaligya, ug sa pag-angkon og bahandi, sumala sa ilang tinguha.

Helaman 6

And it came to pass that when the sixty and second year of the reign of the judges had ended, all these things had happened and the Lamanites had become, the more part of them, a righteous people, inso-much that their righteousness did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.

For behold, there were many of the Nephites who had become hardened and impenitent and grossly wicked, insomuch that they did reject the word of God and all the preaching and prophesying which did come among them.

Nevertheless, the people of the church did have great joy because of the conversion of the Lamanites, yea, because of the church of God, which had been established among them. And they did fellowship one with another, and did rejoice one with another, and did have great joy.

And it came to pass that many of the Lamanites did come down into the land of Zarahemla, and did declare unto the people of the Nephites the manner of their conversion, and did exhort them to faith and repentance.

Yea, and many did preach with exceedingly great power and authority, unto the bringing down many of them into the depths of humility, to be the humble followers of God and the Lamb.

And it came to pass that many of the Lamanites did go into the land northward; and also Nephi and Lehi went into the land northward, to preach unto the people. And thus ended the sixty and third year.

And behold, there was peace in all the land, insomuch that the Nephites did go into whatsoever part of the land they would, whether among the Nephites or the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites did also go whithersoever they would, whether it were among the Lamanites or among the Nephites; and thus they did have free intercourse one with another, to buy and to sell, and to get gain, according to their desire.

- 9 At ito ay nangyari na naging napakayayaman nila, kapwa ang mga Lamanita at ang mga Nephita; at sila ay nagkaroon ng napakaraming ginto, at ng pilak, at ng lahat ng uri ng mamahaling bakal, kapwa sa timog lupain at sa hilagang lupain.
- 10 Ngayon, ang timog lupain ay tinawag na Lehi, at ang hilagang lupain ay tinawag na Mulek, na ipinangalan mula sa anak na lalaki ni Zedekias; sapagkat dinala ng Panginoon si Mulek sa hilagang lupain, at si Lehi sa timog lupain.
- 11 At dinggin, may lahat ng uri ng ginto sa dalawang lupaing ito, at ng pilak, at ng mahahalagang inang mina ng bawat uri; at mayroon ding mahuhusay na manggagawa, na gumagawa ng lahat ng uri ng inang mina at naglalantay nito; at sa gayon sila naging mayayaman.
- 12 Sila ay nagtanim ng maraming butil, kapwa sa hilaga at sa timog; at sila ay umunlad nang labis, kapwa sa hilaga at sa timog. At sila ay dumami at naging makapangyarihan sa lupain. At sila ay nag-alaga ng maraming kawan ng tupa at baka, oo, ng maraming patabain.
- 13 Dinggin, ang kanilang kababaihan ay gumawa at nag-ikid, at gumawa ng lahat ng uri ng kayo, ng maiinam na hinabing lino at kayo ng bawat uri, upang bihisan ang kanilang kahubaran. At sa gayon lumipas ang ikaanimnapu't apat na taon sa kapayapaan.
- 14 At sa ikaanimnapu't limang taon, sila ay nagkaroon din ng labis na kagalakan at kapayapaan, oo, ng labis na pangangaral at maraming propesiya hinggil sa yaong magaganap. At sa gayon lumipas ang ikaanimnapu't limang taon.
- 15 At ito ay nangyari na sa ikaanimnapu't anim na taon ng panunungkulan ng mga hukom, dinggin, si Cezoram ay pinaslang ng isang hindi kilalang kamay habang nakaupo siya sa hukumang-luklukan. At ito ay nangyari na sa taon ding yaon, na ang kanyang anak, na hinirang ng mga tao na kahalili niya, ay pinaslang din. At sa gayon nagtapos ang ikaanimnapu't anim na taon.
- 16 At sa pagsisimula ng ikaanimnapu't pitong taon, ang mga tao ay nagsimula muling maging napakasasama.

Ug nahitabo nga sila, ang mga Lamanita ug mga Nephita, nahimo nga hilabihan ka adunahan; ug nakabaton sila og hilabihan ka daghan nga bulawan, ug mga pilak, ug tanan nga matang sa mahalón nga metal, didto sa habagatang yuta ug sa amihanang yuta.

Karon ang habagatang yuta gitawag og Lehi, ug ang amihanang yuta gitawag og Mulek, diin sunod sa anak nga lalaki ni Sedekias; kay ang Ginoo midala kang Mulek ngadto sa amihanang yuta, ug kang Lehi ngadto sa habagatang yuta.

Ug tan-awa, dihay tanan nga matang sa bulawan dinhi niining duha ka yuta, ug pilak, ug mahalón nga oro sa matag matang; ug usab dihay talagsaon nga mga mamumuo, kinsa mibuhát sa tanan nga matang sa oro ug naglunsay niini; ug sa ingon sila nahimo nga mga adunahan.

Sila mipatubo og mga lugas sa dinaghan, didto sa amihanang ug sa habagatan; ug milambo sila sa hilabihan, didto sa amihanang ug sa habagatan. Ug misanay sila ug nagkaanam sa hilabihan nga kalig-on dinhi sa yuta. Ug mipasanay sila og daghang gagmayng kahayopan ug dagkong kahayopan, oo, daghan nga linaming.

Tan-awa, ang ilang mga babaye nag-uma ug nagbubod og hilo, ug naghimo sa tanan nga matang sa panapton, ug maanindot nga pagkalalik nga mga sida nga panapton sa matag matang, sa pagtabon sa ilang pagkahubo. Ug sa ingon niana milabay ang ikakan-oman ug upat nga tuig sa kalinaw.

Ug sa ikakan-oman ug lima nga tuig nakaangkon usab sila og hilabihan nga kamaya ug kalinaw, oo, daghan nga pagsangyaw ug mga panagna mahitungod niana nga moabot. Ug sa ingon niana milabay ang ikakan-oman ug lima nga tuig.

Ug nahitabo nga sa ikakan-oman ug unom nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom, tan-awa, si Cezoram gipatay sa usa ka wala mailhi nga tawo samtang siya naglingkod sa hukumanan. Ug nahitabo sa mao gihapon nga tuig, ang iyang anak nga lalaki, kinsa natudlo sa katawhan puli kaniya, gipatay usab. Ug sa ingon niana natapos ang ikakan-oman ug unom nga tuig.

Ug sa pagsugod sa ikakan-oman ug pito nga tuig ang katawhan nagsugod na usab sa pagtubo sa hilabihan nga kadaotan.

And it came to pass that they became exceedingly rich, both the Lamanites and the Nephites; and they did have an exceeding plenty of gold, and of silver, and of all manner of precious metals, both in the land south and in the land north.

Now the land south was called Lehi, and the land north was called Mulek, which was after the son of Zedekiah; for the Lord did bring Mulek into the land north, and Lehi into the land south.

And behold, there was all manner of gold in both these lands, and of silver, and of precious ore of every kind; and there were also curious workmen, who did work all kinds of ore and did refine it; and thus they did become rich.

They did raise grain in abundance, both in the north and in the south; and they did flourish exceedingly, both in the north and in the south. And they did multiply and wax exceedingly strong in the land. And they did raise many flocks and herds, yea, many fatlings.

Behold their women did toil and spin, and did make all manner of cloth, of fine-twined linen and cloth of every kind, to clothe their nakedness. And thus the sixty and fourth year did pass away in peace.

And in the sixty and fifth year they did also have great joy and peace, yea, much preaching and many prophecies concerning that which was to come. And thus passed away the sixty and fifth year.

And it came to pass that in the sixty and sixth year of the reign of the judges, behold, Cezoram was murdered by an unknown hand as he sat upon the judgment-seat. And it came to pass that in the same year, that his son, who had been appointed by the people in his stead, was also murdered. And thus ended the sixty and sixth year.

And in the commencement of the sixty and seventh year the people began to grow exceedingly wicked again.

- 17 Sapagkat dinggin, pinagpala sila ng Panginoon ng mga kayamanan ng daigdig sa mahabang panahon kung kaya't hindi sila napukaw sa pagkagalit, sa mga digmaan, ni sa pagpapadanak man ng dugo; kaya nga, nagsimula silang ilagak ang kanilang mga puso sa kanilang mga kayamanan; oo, sila ay nagsimulang maghangad na makinabang upang maiangat nila ang kanilang sarili sa iba; kaya nga sila ay nagsimulang gumawa ng mga lihim na pagpaslang, at manloob at mandambong, upang sila ay makinabang.
- 18 At ngayon, dinggin, ang mga yaong pumapaslang at nandarambong ay isang pangkat na binuo nina Kiskumen at Gadianton. At ngayon, ito ay nangyari na marami, maging sa mga Nephita, ang kabilang sa pangkat ni Gadianton. Subalit dinggin, higit silang marami sa higit na masasamang bahagi ng mga Lamanita. At sila ay tinawag na mga tulisan at mga mamamatay-tao ni Gadianton.
- 19 At sila ang mga yaong pumaslang sa punong hukom na si Cezoram, at sa kanyang anak, habang nasa hukumang-luklukan; at dinggin, hindi sila natagpuan.
- 20 At ngayon, ito ay nangyari na nang matuklasan ng mga Lamanita na may mga tulisan sa kanila, sila ay labis na nalungkot; at ginawa nila ang lahat ng paraan na nasa kanilang kapangyarihan upang lipulin sila sa balat ng lupa.
- 21 Subalit dinggin, pinukaw ni Satanas ang mga puso ng nakararaming bahagi ng mga Nephita, hanggang sa nakiisa sila sa mga yaong pangkat ng mga tulisan, at nakipagtipan sa kanila at nanumpa sa kanila, na ipagtatangol at pangangalagaan nila ang isa't isa sa anumang mahihirap na kalagayan sila malagay, upang hindi sila magdusa dahil sa kanilang pagpaslang, at kanilang mga pandarambong, at kanilang mga pagnanakaw.
- 22 At ito ay nangyari na mayroon silang mga senyas, oo, kanilang mga lihim na senyas, at kanilang mga lihim na salita; at ito ay upang makilala nila ang isang kapanalig na nakipagtipan, nang sa anumang kasamaang gagawin ng kanyang kapanalig ay hindi siya masaktan ng kanyang kapanalig, ni ng mga yaong kabilang sa kanyang pangkat, na tumanggap sa tipang ito.
- Kay tan-awa, ang Ginoo mipanalangin kanila og mga bahandi sa dugay nga panahon sa kalibotan nga sila wala masulsol sa kasuko, sa pagpakiggubat, ni sa pagpaagas sa dugo; mao nga nagsugod sila sa pagpahiluna sa ilang mga kasingkasing diha sa ilang mga bahandi; oo, sila nagsugod sa pagpaningkamot nga makaangkon og bahandi nga sila unta mabayaw nga labaw sa uban; busa nagsugod sila sa paghimo og tinago nga mga pagpatay, ug pagpanulis ug pagpanglungkab, nga sila unta makaangkon og bahandi.
- Ug karon tan-awa, kadtong mga tigpatay ug mga tiglungkab mao ang pundok nga gitukod ni Kishkumen ug ni Gadianton. Ug karon nahitabo nga dihay daghan, bisan sa mga Nephita, nga sakop sa pundok ni Gadianton. Apan tan-awa, mas daghan sila taliwala sa mas daotan nga bahin sa mga Lamanita. Ug gitawag sila nga mga tulisan ni Gadianton ug mga tigpatay.
- Ug sila kadtong kinsa mipatay sa labaw nga maghuhukom nga si Cezoram ug sa iyang anak, samtang anaa sa hukmanan; ug tan-awa, wala sila masakpi.
- Ug karon nahitabo nga sa diha nga ang mga Lamanita nakakita nga adunay mga tulisan taliwala kanila hilabihan ang ilang ka masulub-on; ug gigamit nila ang tanang paagi sa ilang gahom aron laglagon sila ibabaw sa yuta.
- Apan tan-awa, si Satanas misulsol sa mga kasingkasing sa mas daghan nga bahin sa mga Nephita, nga niana nakighiusa sila niadtong mga pundok sa mga tulisan, ug misulod sa ilang mga pakigsaad ug sa ilang mga panumpa, nga sila mopanalipod ug moamping sa usag usa sa bisan unsa nga kalisod sa ilang kahimtang, nga sila dili mag-antos tungod sa ilang mga pagpatay ug sa ilang mga panglungkab ug sa ilang mga pangawat.
- Ug nahitabo nga sila adunay ilang mga sinyas, oo, ilang tinago nga mga sinyas, ug ilang tinago nga mga pulong; ug kini aron ilang mailhan ang usa ka igsoon kinsa misulod sa pakigsaad, nga ang bisan unsa nga kadaotan ang buhaton sa iyang igsoon dili siya mapasakitan sa iyang igsoon, ni niadtong kinsa nahisakop sa iyang pundok, kinsa nakahimo niini nga pakigsaad.
- For behold, the Lord had blessed them so long with the riches of the world that they had not been stirred up to anger, to wars, nor to bloodshed; therefore they began to set their hearts upon their riches; yea, they began to seek to get gain that they might be lifted up one above another; therefore they began to commit secret murders, and to rob and to plunder, that they might get gain.
- And now behold, those murderers and plunderers were a band who had been formed by Kishkumen and Gadianton. And now it had come to pass that there were many, even among the Nephites, of Gadianton's band. But behold, they were more numerous among the more wicked part of the Lamanites. And they were called Gadianton's robbers and murderers.
- And it was they who did murder the chief judge Cezoram, and his son, while in the judgment-seat; and behold, they were not found.
- And now it came to pass that when the Lamanites found that there were robbers among them they were exceedingly sorrowful; and they did use every means in their power to destroy them off the face of the earth.
- But behold, Satan did stir up the hearts of the more part of the Nephites, inso-much that they did unite with those bands of robbers, and did enter into their covenants and their oaths, that they would protect and preserve one another in whatsoever difficult circumstances they should be placed, that they should not suffer for their murders, and their plunderings, and their stealings.
- And it came to pass that they did have their signs, yea, their secret signs, and their secret words; and this that they might distinguish a brother who had entered into the covenant, that whatsoever wickedness his brother should do he should not be injured by his brother, nor by those who did belong to his band, who had taken this covenant.

- 23 At sa gayon sila makapapaslang, at makapandarambong, at makapagnanakaw, at makagagawa ng mga pagpapatutot, at lahat ng uri ng kasamaan, na salungat sa mga batas ng kanilang bayan at gayundin sa mga batas ng kanilang Diyos.
- 24 At sinuman sa mga yaong nabibilang sa kanilang pangkat ang magbubunyag sa sanlibutan ng kanilang kasamaan at kanilang mga karumal-dumal na gawain ay lilitisin, hindi alinsunod sa mga batas ng kanilang bayan, kundi alinsunod sa mga batas ng kanilang kasamaan, na ibinigay nina Gadianton at Kishkumen.
- 25 Ngayon, dinggin, ito ang mga lihim na sumpa at tipang iniutos ni Alma sa kanyang anak na hindi nararapat kumalat sa sanlibutan, na baka ang mga ito ang maging daan ng pagdadala sa mga tao sa pagkalipol.
- 26 Ngayon, dinggin, ang mga yaong lihim na sumpa at tipan ay hindi nalaman ni Gadianton mula sa mga talaang ibinigay kay Helaman; sa halip, dinggin, inilagay ang mga ito sa puso ni Gadianton ng yaon ding nilikha na siyang tumukso sa ating mga unang magulang na kainin ang ipinagbabawal na bungang-kahoy—
- 27 Oo, ng yaon ding nilikha na nakipagsabwatan kay Cain, na kung papaslangin niya ang kanyang kapatid na si Abel ay hindi ito malalaman ng sanlibutan. At siya ay nakipagsabwatan kay Cain at sa kanyang mga tagasunod mula noon.
- 28 At ito ang yaon ding katauhan na siyang naglagay sa puso ng mga tao na magtayo ng isang tore na may sapat na taas upang sila ay makarating sa langit. At ito ang yaon ding nilikha na siyang luminlang sa mga tao na nagmula sa toreng yaon sa lupaing ito; na nagpalaganap ng mga gawa ng kadiliman at mga karumal-dumal na gawain sa lahat ng dako ng lupain, hanggang sa mahila niyang pababa ang mga tao sa lubos na pagkalipol, at sa walang hanggang impierno.
- 29 Oo, ito ang yaon ding nilikha na siyang naglagay sa puso ni Gadianton na ipagpatuloy ang gawa ng kadiliman at ng lihim na pagpaslang; at pinasimulan niya ito mula pa sa simula ng tao maging hanggang sa panahong ito.
- Ug sa ingon niana mahimo silang mopatay, ug manglungkab, ug mangawat, ug magbuhat og malaw-ay ug tanan nga matang sa pagkadaotan, nga supak sa mga balaod sa ilang nasod ug usab sa mga balaod sa ilang Dios.
- Ug si bisan kinsa nga sakop sa ilang pundok ang motug-an ngadto sa kalibotan sa ilang pagkadaotan ug pagkasalawayon, pagahusayon, dili pinaagi sa mga balaod sa ilang nasod, apan sumala sa mga balaod sa ilang pagkadaotan nga gihatag ni Gadianton ug ni Kishkumen.
- Karon tan-awa, mao kini ang tinago nga mga panumpa ug mga pakigsaad nga gimando ni Alma sa iyang anak nga lalaki nga dili gayod angay nga moabot sa katawhan, basin pa unya og mao kini ang mahimong hinungdan nga madala ang katawhan ngadto sa kalaglagan.
- Karon tan-awa, kadto nga tinago nga mga panumpa ug mga pakigsaad wala moabot kang Gadianton gikan sa mga talaan nga gihatag ngadto ni Helaman; apan tan-awa gibutang kini diha sa kasingkasing ni Gadianton nianang mao gihapon nga binuhat kinsa nagdani sa atong unang mga ginikanan sa pagkaon sa gidili nga bunga—
- Oo, kanang mao gihapon nga binuhat kinsa naglaraw uban ni Cain, nga kon siya mopatay sa iyang igsoon nga lalaki nga si Abel kini dili mahibaloan sa katawhan. Ug siya naglaraw uban ni Cain ug sa iyang mga sumusunod gikan niana nga panahon.
- Ug usab mao gihapon kana nga binuhat ang mibutang niini diha sa mga kasingkasing sa katawhan sa pagtukod og usa ka tore nga may igong gitaa-on aron makaadto sila sa langit. Ug mao gihapon kana nga binuhat ang midala sa katawhan gikan niana nga tore nganhi niini nga yuta; kinsa misabwag sa buluhaton sa kangitngit ug sa mga pagkasalawayon ibabaw sa tibuok yuta, hangtod nga naguyod niya ang katawhan ngadto sa hingpit nga kalaglagan, ug ngadto sa walay kataposang impierno.
- Oo, mao gihapon kana nga binuhat ang mibutang niini ngadto sa kasingkasing ni Gadianton aron ipadayon gihapon ang buhat sa kangitngit, ug ang tinago nga pagpatay; ug siya ang midala niini gikan sa sinugdanan sa tawo gani hangtod niini nga panahon.
- And thus they might murder, and plunder, and steal, and commit whoredoms and all manner of wickedness, contrary to the laws of their country and also the laws of their God.
- And whosoever of those who belonged to their band should reveal unto the world of their wickedness and their abominations, should be tried, not according to the laws of their country, but according to the laws of their wickedness, which had been given by Gadianton and Kishkumen.
- Now behold, it is these secret oaths and covenants which Alma commanded his son should not go forth unto the world, lest they should be a means of bringing down the people unto destruction.
- Now behold, those secret oaths and covenants did not come forth unto Gadianton from the records which were delivered unto Helaman; but behold, they were put into the heart of Gadianton by that same being who did entice our first parents to partake of the forbidden fruit—
- Yea, that same being who did plot with Cain, that if he would murder his brother Abel it should not be known unto the world. And he did plot with Cain and his followers from that time forth.
- And also it is that same being who put it into the hearts of the people to build a tower sufficiently high that they might get to heaven. And it was that same being who led on the people who came from that tower into this land; who spread the works of darkness and abominations over all the face of the land, until he dragged the people down to an entire destruction, and to an everlasting hell.
- Yea, it is that same being who put it into the heart of Gadianton to still carry on the work of darkness, and of secret murder; and he has brought it forth from the beginning of man even down to this time.

30 At dinggin, siya ang tagapagpasimula ng lahat ng kasalanan. At dinggin, ipinagpapatuloy niya ang kanyang mga gawa ng kadiliman at lihim na pagpaslang, at ipinapasalin-salin ang kanilang mga pakana, at kanilang mga sumpa, at kanilang mga tipan, at kanilang mga balak na kakila-kilabot na kasamaan, sa bawat sali't salinlahi alinsunod sa kanyang kakayahang mahawakan ang puso ng mga anak ng tao.

31 At ngayon, dinggin, siya ay may mahigpit na pagkakahawak sa mga puso ng mga Nephita; oo, hanggang sa sila ay naging lubhang masasama; oo, ang malaking bahagi nila ay lumiko sa landas ng katwiran, at niyurakan sa ilalim ng kanilang mga paa ang mga kautusan ng Diyos, at nagsihayo sa kani-kanilang landas, at lumikha para sa kanilang sarili ng mga diyus-diyusan mula sa kanilang mga ginto at kanilang mga pilak.

32 At ito ay nangyari na sumapit sa kanila ang lahat ng kasamaang ito sa loob ng hindi maraming taon, hanggang sa ang nakararaming bahagi nito ay sumapit sa kanila sa ikaanimnapu't pitong taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

33 At sila ay lumubha sa kanilang kasamaan sa ikaanimnapu't walong taon din, sa labis na kalungkutan at pananaghoy ng mga matwid.

34 At sa gayon nakikita natin na nagsimulang manghina sa kawalang-paniniwala ang mga Nephita, at lumubha sa kasamaan at mga karumal-dumal na gawain, samantalang ang mga Lamanita ay nagsimulang umunlad nang labis sa kaalaman ng kanilang Diyos; oo, nagsimula nilang sundin ang kanyang mga panuntunan at kautusan, at lumakad sa katotohanan at katwiran sa kanyang harapan.

35 At sa gayon natin nakikita na ang Espiritu ng Panginoon ay nagsimulang lumayo mula sa mga Nephita, dahil sa kasamaan at katigasan ng kanilang mga puso.

36 At sa gayon natin nakikita na nagsimulang ibuhos ng Panginoon ang kanyang Espiritu sa mga Lamanita, dahil sa kanilang kakayahan at pagnanais na maniwalang sa kanyang mga salita.

Ug tan-awa, siya ang tigpasiugda sa tanan nga sala. Ug tan-awa, gipadayon niya ang iyang mga buhat sa kangitngit ug tinago nga pagpatay, ug mipasa sa ilang mga laraw, ug sa ilang mga panumpa, ug sa ilang mga pakigsaad, ug sa ilang mga plano nga makalilisang ang kadaotan, gikan sa kaliwatan ngadto sa laing kaliwatan kutob sa iyang mahimo sa pagimpluwensiya sa mga kasingkasing sa mga anak sa katawhan.

Ug karon tan-awa, naimpluwensiyahan na niya ang mga kasingkasing sa mga Nephita; oo, nga niana nahimo silang hilabihan kadaotan; oo, ang mas daghan nga bahin kanila mibiya sa dalan sa pagkamatarong, ug miyatakayatak sa mga sugo sa Dios, ug mipadayon sa ilang kaugalingong mga paagi, ug gihimo nila mismo nga mga dios-dios ang ilang mga bulawan ug ilang mga pilak.

Ug nahitabo nga kining tanan nga kadaotan midangat kanila sulod lamang sa dili daghan nga katuigan, nga niana ang mas daghan nga bahin niini midangat kanila sa ikakan-oman ug pito nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi.

Ug misamot ang ilang kadaotan sa ikakan-oman ug walo nga tuig usab, ngadto sa hilabihang kasubo ug pagbakho sa mga matarong.

Ug sa ingon niana atong makita nga ang mga Nephita misugod sa pagkunhod ngadto sa pagkawalay pagtuo, ug misamot sa pagkadaotan ug pagkasalawayon, samtang ang mga Lamanita misugod sa hilabihan nga pagtubo sa kahibalo sa ilang Dios; oo, sila misugod sa pagsunod sa iyang mga balaod ug mga sugo, ug naglakaw subay sa kamatuoran ug pagkamatarong sa iyang atubangan.

Ug sa ingon niana atong makita nga ang Espiritu sa Ginoo misugod sa pagbiya gikan sa mga Nephita, tungod sa kadaotan ug katig-a sa ilang mga kasingkasing.

Ug sa ingon niana atong makita nga ang Ginoo misugod pagbu-bo sa iyang Espiritu diha sa mga Lamanita, tungod sa ilang kadali ug kaandam nga motuo sa iyang mga pulong.

And behold, it is he who is the author of all sin. And behold, he doth carry on his works of darkness and secret murder, and doth hand down their plots, and their oaths, and their covenants, and their plans of awful wickedness, from generation to generation according as he can get hold upon the hearts of the children of men.

And now behold, he had got great hold upon the hearts of the Nephites; yea, inso-much that they had become exceedingly wicked; yea, the more part of them had turned out of the way of righteousness, and did trample under their feet the commandments of God, and did turn unto their own ways, and did build up unto themselves idols of their gold and their silver.

And it came to pass that all these iniquities did come unto them in the space of not many years, insomuch that a more part of it had come unto them in the sixty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And they did grow in their iniquities in the sixty and eighth year also, to the great sorrow and lamentation of the righteous.

And thus we see that the Nephites did begin to dwindle in unbelief, and grow in wickedness and abominations, while the Lamanites began to grow exceedingly in the knowledge of their God; yea, they did begin to keep his statutes and commandments, and to walk in truth and uprightness before him.

And thus we see that the Spirit of the Lord began to withdraw from the Nephites, because of the wickedness and the hardness of their hearts.

And thus we see that the Lord began to pour out his Spirit upon the Lamanites, because of their easiness and willingness to believe in his words.

- 37 At ito ay nangyari na tinugis ng mga Lamanita ang pangkat ng mga tulisan ni Gadianton; at ipinangaral nila ang salita ng Diyos sa higit na masasamang bahagi nila, hanggang sa ang pangkat na ito ng mga tulisan ay lubos na nalipol sa mga Lamanita.
- 38 At ito ay nangyari na sa kabilang dako, sila ay tinangkilik ng mga Nephita at itinaguyod sila, simula sa higit na masasamang bahagi nila, hanggang sa sila ay kumalat sa buong lupain ng mga Nephita, at naakit ang nakararaming bahagi ng mga matwid hanggang sa mapaniwala sila sa kanilang mga gawa at nakibahagi sa kanilang samsam, at umanib sa kanila sa mga lihim nilang pagpaslang at pagsasabwatan.
- 39 At sa gayon nila natamo ang natatanging pamamahala sa pamahalaan, kung kaya nga't niyurakan nila sa ilalim ng kanilang mga paa at sinaktan at pinagmalabisan at tinalikuran ang mga maralita at ang maaamo, at ang mga mapagpakumbabang tagasunod ng Diyos.
- 40 At sa gayon natin nakikita na sila ay nasa isang kakila-kilabot na kalagayan, at nahihinog na para sa walang hanggang pagkawasak.
- 41 At ito ay nangyari na sa gayon nagtapos ang ikaanimnapu't walong taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.
- Ug nahitabo nga gipangita sa mga Lamanita ang pundok sa mga tulisan ni Gadianton; ug gisangyaw nila ang pulong sa Dios taliwala sa mas daotan nga bahin kanila, nga niana kini nga pundok sa mga tulisan hingpit nga nalaglag pinaagi sa mga Lamanita.
- Ug sa laing bahin nahitabo, nga ang mga Nephita milig-on kanila ug mibulig kanila, nga nagsugod sa mas daotan nga bahin kanila, hangtod nga nalukop nila ang tibuok yuta sa mga Nephita, ug nahaylo ang mas daghan nga bahin sa mga matarong hangtod nga sila mituo sa ilang mga buhat ug miambit sa ilang mga linungkab, ug mipasakop kanila sa ilang tinago nga mga pagpatay ug mga kalihokan.
- Ug sa ingon niana naangkon nila sa hingpit ang pagdumala sa gobyerno, nga sa ingon giyatakan nila ug gibunalan ug gipasakitan ug gitalikdan ang mga kabos ug ang mga maaghop, ug ang mapainubsanong mga sumusunod sa Dios.
- Ug sa ingon niana atong makita nga anaa sila sa makalilisang ug nagkahinog nga kahintang, alang sa walay kataposang kalaglagan.
- Ug nahitabo nga sa ingon niana natapos ang ikakan-oman ug walo nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi.
- And it came to pass that the Lamanites did hunt the band of robbers of Gadianton; and they did preach the word of God among the more wicked part of them, insomuch that this band of robbers was utterly destroyed from among the Lamanites.
- And it came to pass on the other hand, that the Nephites did build them up and support them, beginning at the more wicked part of them, until they had overspread all the land of the Nephites, and had seduced the more part of the righteous until they had come down to believe in their works and partake of their spoils, and to join with them in their secret murders and combinations.
- And thus they did obtain the sole management of the government, insomuch that they did trample under their feet and smite and rend and turn their backs upon the poor and the meek, and the humble followers of God.
- And thus we see that they were in an awful state, and ripening for an everlasting destruction.
- And it came to pass that thus ended the sixty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

ANG PROPESIYA NI NEPHI, NA ANAK NI HELAMAN—Binalaan ng Diyos ang mga tao ni Nephi na kanyang dadalarwin sila sa kanyang galit, banggang sa ganap nilang pagkalipol maliban kung magsisisi sila sa kanilang kasamaan. Pinarusaban ng Diyos ang mga tao ni Nephi sa pamamagitan ng salot; sila ay nagsisi at bumaling sa kanya. Nagpropesiya si Samuel, isang Lamanita, sa mga Nepbita.

Helaman 7

- 1 Dinggin, ngayon, ito ay nangyari na sa ikaanimnapu't siyam na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ng mga Nepbita, na si Nephi, na anak na lalaki ni Helaman, ay nagbalik sa lupain ng Zarahemla mula sa lupaing pahilaga.
- 2 Sapagkat siya ay humayo sa mga tao na nasa lupaing pahilaga, at ipinangaral ang salita ng Diyos sa kanila, at nagpropesiya ng maraming bagay sa kanila;
- 3 At tinanggihan nila ang lahat ng kanyang mga salita, kung kaya nga't hindi siya makapanatili sa kanila, sa halip, nagbalik muli sa lupang kanyang sinilangan.
- 4 At nakikita na ang mga tao ay nasa kalagayan ng gayong kakila-kilabot na kasamaan, at na ang mga yaong tulisan ni Gadianton ang nanunungkulan sa mga hukumang-luklukan—matapos makamkam ang kapangyarihan at karapatan sa lupain; isinasaisantabi ang mga kautusan ng Diyos, at bahagya man ay hindi matwid sa harapan niya; hindi pinaiiiral ang katarungan sa mga anak ng tao;
- 5 Pinarurusahan ang mga matwid dahil sa kanilang pagkamatwid; hinahayaang mapawalan ang may kasalanan at ang masasama nang hindi naparurusahan dahil sa kanilang salapi; at higit pa roon, ang manungkulan sa tanggapan ng puno ng pamahalaan, upang mamahala at gawin ang naaayon sa kanilang kagustuhan, upang sila ay makinabang at matamo ang papuri ng sanlibutan, at higit pa roon, upang higit na madali nilang magawa ang pakikiapi, at magnakaw, at pumatay, at gawin ang naaayon sa sarili nilang kagustuhan—

ANG PANAGNA NI NEPHI, NG ANAK NI HELAMAN—Ang Dios mibulga sa katawhan ni Nephi nga siya moduaw kanila sa iyang kasuko, ngadto sa ilang hingpit nga kalaglagan garwas kon sila magbinulsol sa ilang pagkadaotan. Ang Dios mihampak sa katawhan ni Nephi og kamatay; nagbinulsol sila ug mibalik ngadto kaniya. Si Samuel, usa ka Lamanita, nanagna ngadto sa mga Nepbita.

Helaman 7

Tan-awa, karon nahitabo sa ikakan-oman ug siyam nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom sa katawhan sa mga Nepbita, nga si Nephi, ang anak ni Helaman, mipauli sa yuta sa Zarahemla gikan sa amihanang bahin sa yuta.

Kay miadto siya sa katawhan nga anaa sa amihanang bahin sa yuta, ug misangyaw sa pulong sa Dios ngadto kanila, ug nanagna og daghang butang ngadto kanila;

Ug ilang gisalikway ang iyang tanan nga pulong, nga niana siya dili na makapabilin uban kanila, apan mibalik na usab siya sa iyang yutang natawhan.

Ug nakakita nga ang katawhan anaa sa kahimtang sa ingon ka makalilisang nga pagkadaotan, ug kadto nga mga tulisan ni Gadianton mipuli sa mga hukmanan—kay nakaangkon sa gahom ug katungod sa yuta; misalikway sa mga sugo sa Dios, ug bisan gamay dili matarong sa iyang atubangan; wala magbuhat og kaangayan ngadto sa katawhan;

Nanghimaraot sa mga matarong tungod sa ilang pagkamatarong; nagtugot sa mga malapason ug sa mga daotan nga dili masilotan tungod sa ilang salapi; ug dugang pa aron mapahimutang diha sa katungdanan ang pagpangulo sa gobyerno, aron modumala ug mobuhat sumala sa ilang mga kabubut-on, nga makaangkon sila og bahandi ug himaya sa kalibotan, ug, dugang pa, aron mas dali ra kanila ang pagpanapaw, ug pagpangawat, ug pagpatay, ug sa pagbuhat sumala sa ilang kaugalingon nga mga kabubut-on—

THE PROPHECY OF NEPHI, THE SON OF HELAMAN—God threatens the people of Nephi that he will visit them in his anger, to their utter destruction except they repent of their wickedness. God smiteth the people of Nephi with pestilence; they repent and turn unto him. Samuel, a Lamanite, prophesies unto the Nepbites.

Helaman 7

Behold, now it came to pass in the sixty and ninth year of the reign of the judges over the people of the Nepbites, that Nephi, the son of Helaman, returned to the land of Zarahemla from the land northward.

For he had been forth among the people who were in the land northward, and did preach the word of God unto them, and did prophesy many things unto them;

And they did reject all his words, inasmuch that he could not stay among them, but returned again unto the land of his nativity.

And seeing the people in a state of such awful wickedness, and those Gadianton robbers filling the judgment-seats—having usurped the power and authority of the land; laying aside the commandments of God, and not in the least aright before him; doing no justice unto the children of men;

Condemning the righteous because of their righteousness; letting the guilty and the wicked go unpunished because of their money; and moreover to be held in office at the head of government, to rule and do according to their wills, that they might get gain and glory of the world, and, moreover, that they might the more easily commit adultery, and steal, and kill, and do according to their own wills—

- 6 Ngayon, ang malaking kasamaang ito ay sumapit sa mga Nephita, sa loob ng iilang taon lamang; at nang makita ito ni Nephi, napuspos ng kalungkutan ang kanyang puso sa kanyang dibdib; at siya ay napabulalas sa labis na paghihirap ng kanyang kaluluwa:
- 7 O, na ang akin sanang mga araw ay nasa mga araw noong unang lisanin ng aking amang si Nephi ang lupain ng Jerusalem, sana ay nagalak akong kasama siya sa lupang pangako; noon, ang kanyang mga tao ay madaling kausapin, matatag sa pagsunod sa mga kautusan ng Diyos, at mabagal akaying gumawa ng kasamaan; at sila ay mabilis na nakikinig sa mga salita ng Panginoon—
- 8 Oo, kung ang mga araw ko sana ay nasa mga araw na yaon, sa gayon ang kaluluwa ko ay nagkaroon sana ng kagalakan sa pagkamatwid ng aking mga kapatid.
- 9 Subalit dinggin, ako ay itinadhanang ito ang aking maging mga araw, at mapuspos ang kaluluwa ko ng kalungkutan dahil dito sa kasamaan ng aking mga kapatid.
- 10 At dinggin, ngayon, ito ay nangyari sa tuktok ng tore, na nasa halamanan ni Nephi, na malapit sa lansangang-bayan patungo sa punong pamilihan, na nasa lungsod ng Zarahemla; anupa't iniyukod ni Nephi ang sarili sa tore na nasa kanyang halamanan, kung aling tore ay malapit din sa may pintuan ng halamanan patungo sa lansangang-bayan.
- 11 At ito ay nangyari na may ilang kalalakihang dumaraan at nakita si Nephi habang ibinubuhos niya ang kanyang kaluluwa sa Diyos sa tore, at sila ay tumakbo at sinabi sa mga tao ang kanilang nakita, at ang mga tao ay sama-samang dumagsa upang malaman nila ang dahilan ng gayong labis na pagdadalamhati dahil sa kasamaan ng mga tao.
- 12 At ngayon, nang tumindig si Nephi ay namasdan niya ang maraming tao na sama-samang nagtipon.
- 13 At ito ay nangyari na ibinuka niya ang kanyang bibig at sinabi sa kanila: Dinggin, bakit ninyo sama-samang tinipon ang inyong sarili? Upang sabihin ko sa inyo ang inyong mga kasamaan?
- Karon kining hilabihan nga kadaotan miabot sa mga Nephita, sulod sa dili daghan nga katuigan; ug sa diha nga si Nephi nakakita niini, ang iyang kasingkasing napuno sa kasubo sulod sa iyang dughan; ug misinggit siya sa hilabihan nga kasakit sa iyang kalag:
- O, nga unta ang akong mga adlaw mao ang mga adlaw nga ang akong amahan nga si Nephi sa sinugdanan mibiya sa yuta sa Jerusalem, nga ako unta nakaangkon og kamaya uban kaniya didto sa gisaad nga yuta; niana nga panahon nga ang iyang katawhan sayon nga hangyoon, lig-on nga nagsunod sa mga sugo sa Dios, ug dili dali nga madala sa pagbuhat og daotan; ug sila dali nga mamati sa mga pulong sa Ginoo—
- Oo, kon ang akong mga adlaw nakaabot pa unta niadtong mga adlaw, nan ang akong kalag unta nakaangkon og kamaya sa pagkamatarong sa akong kaigsoonan.
- Apan tan-awa, gikatakda na ngari nako nga mao kini ang akong mga adlaw, ug nga ang akong kalag mapuno sa kasubo tungod niining pagkadaotan sa akong kaigsoonan.
- Ug tan-awa, karon nahitabo nga didto kadto sa usa ka tore, nga anaa sa tanaman ni Nephi, nga anaa sa daplin sa dako nga dalan paingon sa kinadak-an nga taboan, nga anaa sa siyudad sa Zarahemla; mao nga, si Nephi nagyukbo didto sa tore nga anaa sa iyang tanaman, nga ang mao nga tore duol usab sa ganghaan sa tanaman paingon sa dako nga dalan.
- Ug nahitabo nga dihay mga tawo nga nangagi ug nakakita kang Nephi samtang gibu-bo niya ang iyang kalag ngadto sa Dios didto sa tore; ug nanagan sila ug misulti sa katawhan unsa ang ilang nakita, ug ang katawhan miabot uban sa pundok sa mga tawo aron unta sila masayod sa hinungdan sa hilabihan nga pagbangotan tungod sa pagkadaotan sa katawhan.
- Ug karon, diha nga mibarog si Nephi iyang nakita ang pundok sa katawhan nga nagkatapok.
- Ug nahitabo nga iyang gibuka ang iyang ba-ba ug miingon ngadto kanila: Tan-awa, ngano nga nagpundok man kamo? Aron ba ako mosulti kaninyo sa inyong mga pagkadaotan?
- Now this great iniquity had come upon the Nephites, in the space of not many years; and when Nephi saw it, his heart was swollen with sorrow within his breast; and he did exclaim in the agony of his soul:
- Oh, that I could have had my days in the days when my father Nephi first came out of the land of Jerusalem, that I could have joyed with him in the promised land; then were his people easy to be entreated, firm to keep the commandments of God, and slow to be led to do iniquity; and they were quick to hearken unto the words of the Lord—
- Yea, if my days could have been in those days, then would my soul have had joy in the righteousness of my brethren.
- But behold, I am consigned that these are my days, and that my soul shall be filled with sorrow because of this the wickedness of my brethren.
- And behold, now it came to pass that it was upon a tower, which was in the garden of Nephi, which was by the highway which led to the chief market, which was in the city of Zarahemla; therefore, Nephi had bowed himself upon the tower which was in his garden, which tower was also near unto the garden gate by which led the highway.
- And it came to pass that there were certain men passing by and saw Nephi as he was pouring out his soul unto God upon the tower; and they ran and told the people what they had seen, and the people came together in multitudes that they might know the cause of so great mourning for the wickedness of the people.
- And now, when Nephi arose he beheld the multitudes of people who had gathered together.
- And it came to pass that he opened his mouth and said unto them: Behold, why have ye gathered yourselves together? That I may tell you of your iniquities?

- 14 Oo, dahil ako ay nagtungo sa aking tore upang maibuhos ko ang aking kaluluwa sa aking Diyos, dahil sa labis na kalungkutan ng aking puso, na dahil sa inyong mga kasamaan!
- 15 At dahil sa aking pagdadalamhati at pananaghoy ay magkakasamang tinipon ninyo ang inyong sarili, at nanggigilalas; oo, at may malaki kayong pangangailangan na manggilalas; oo, nararapat kayong manggilalas sapagkat nagparaya kayo upang ang diyablo ay magkaroon ng mahigpit na pagkakahawak sa inyong mga puso.
- 16 Oo, paanong kayo ay nagbigay-raan sa mga tukso niya na naghahangad na maibulid pababa ang inyong mga kaluluwa sa walang hanggang kalungkutan at walang katapusang kapighatian?
- 17 O magsisi kayo, magsisi kayo! Bakit kayo mamamatay? Bumaling kayo, bumaling kayo sa Panginoon ninyong Diyos. Bakit niya kayo tinalikuran?
- 18 Ito ay dahil sa pinatigas ninyo ang inyong mga puso; oo, tumanggi kayong makinig sa tinig ng mabuting pastol; oo, kayo ang nagbunsod sa kanya na magalit laban sa inyo.
- 19 At dinggin, sa halip na kayo ay tipunin, maliban sa kayo ay magsisisi, dinggin, kanyang ikakalat kayo upang maging pagkain kayo para sa mga aso at mababangis na hayop.
- 20 O, paanong nakalimutan ninyo ang inyong Diyos sa araw ding yaon na kanyang iniligtas kayo?
- 21 Subalit dinggin, ito ay upang makinabang, upang purihin ng mga tao, oo, at upang makakuha kayo ng ginto at pilak. At inilagak ninyo ang inyong mga puso sa mga kayamanan at walang kabuluhan bagay ng daigdig na ito, dahil doon, kayo ay pumapaslang, at nandarambong, at nagnanakaw, at nagbibigay ng hindi totoong patibay laban sa inyong kapwa, at gumagawa ng lahat ng uri ng kasamaan.
- Oo, tungod kay ako ania sa akong tore aron ako unta mobu-bo sa akong kalag ngadto sa akong Dios, tungod sa hilabihan nga kasubo sa akong kasingkasing, tungod sa inyong mga pagkadaotan!
- Ug tungod sa akong pagbangotan ug hilabihan nga kasubo kamo nagkapundok, ug nahibulong; oo, ug kamo adunay dako nga panginahanglan nga mahibulong; oo, kamo angay lang nga mahibulong tungod kay gitugotan ninyo nga ang yawa makagamot og maayo sa inyong mga kasingkasing.
- Oo, sa unsang paagi nga gitugotan man ninyo ang iyang pagpang-agni kinsa nagtinguha sa paglabay sa inyong mga kalag ngadto sa walay kataposang pagkauyamot ug walay kataposang kaalaot?
- O paghinulsol kamo, paghinulsol kamo! Ngano nga kamo mamatay? Balik kamo, balik kamo ngadto sa Ginoo nga inyong Dios. Ngano nga siya mibiya kaninyo?
- Tungod kay kamo nagpatig-a sa inyong mga kasingkasing; oo, kamo wala magpatalinghog sa tingog sa maayong magbalantay; oo, kamo mihagit kaniya aron masuko kaninyo.
- Ug tan-awa, imbes pagapundokon kamo, gawas kon kamo maghinulsol, tan-awa, siya motibulaag kaninyo nga kamo mahimong mga kan-onon sa mga iro ug ihalas nga mga mananap.
- O, sa unsang paagi nga kamo nahikalimot man sa inyong Dios nianang adlaw nga siya miluwas kaninyo?
- Apan tan-awa, tuyo niini ang pag-angkon og bahandi, aron daygon sa mga tawo, oo, ug aron kamo makakuha og bulawan ug pilak. Ug gipahimutang ninyo ang inyong mga kasingkasing diha sa mga katigayonan ug sa walay kapuslanang mga butang dinhi sa kalibotan, kay tungod niini kamo mipatay, ug nanglungkab, ug nangawat, ug nagsaksi sa bakak batok sa inyong silingan, ug nagbuhat sa tanan nga matang sa kadaotan.
- Yea, because I have got upon my tower that I might pour out my soul unto my God, because of the exceeding sorrow of my heart, which is because of your iniquities!
- And because of my mourning and lamentation ye have gathered yourselves together, and do marvel; yea, and ye have great need to marvel; yea, ye ought to marvel because ye are given away that the devil has got so great hold upon your hearts.
- Yea, how could you have given way to the enticing of him who is seeking to hurl away your souls down to everlasting misery and endless wo?
- O repent ye, repent ye! Why will ye die? Turn ye, turn ye unto the Lord your God. Why has he forsaken you?
- It is because you have hardened your hearts; yea, ye will not hearken unto the voice of the good shepherd; yea, ye have provoked him to anger against you.
- And behold, instead of gathering you, except ye will repent, behold, he shall scatter you forth that ye shall become meat for dogs and wild beasts.
- O, how could you have forgotten your God in the very day that he has delivered you?
- But behold, it is to get gain, to be praised of men, yea, and that ye might get gold and silver. And ye have set your hearts upon the riches and the vain things of this world, for the which ye do murder, and plunder, and steal, and bear false witness against your neighbor, and do all manner of iniquity.

- 22 At sa dahilang ito, kapighatian ang sasapit sa inyo maliban kung kayo ay magsisisi. Sapagkat kung hindi kayo magsisisi, dinggin, ang dakilang lungsod na ito, at gayundin ang lahat ng yaong dakilang lungsod na nasa paligid, na nasa lupain ng ating pag-aari, ay kukunin kung kaya't hindi kayo magkakaroon ng lugar sa mga ito; sapagkat dinggin, hindi kayo pagkakalooban ng lakas ng Panginoon; tulad ng ginawa niya noon, upang manaig laban sa inyong mga kaaway.
- 23 Sapagkat dinggin, ganito ang wika ng Panginoon: Hindi ko ipakikita sa masasama ang aking lakas, sa isa nang higit kaysa sa iba, maliban sa mga yaong nagsisisi sa kanilang mga kasalanan, at nakikinig sa aking mga salita. Ngayon, anupa't nais kong marinig ninyo, mga kapatid ko, na magiging higit na mabuti para sa mga Lamanita kaysa sa inyo maliban kung kayo ay magsisisi.
- 24 Sapagkat dinggin, higit silang matwid kaysa sa inyo, sapagkat hindi sila nagkasala laban sa yaong dakilang kaalaman na natanggap ninyo; kaya nga, ang Panginoon ay magiging maawain sa kanila; oo, pahahabain niya ang kanilang mga araw at pararamihin ang kanilang binhi, maging hanggang sa panahong ganap kayong malipol maliban kung kayo ay magsisisi.
- 25 Oo, sa aba ninyo dahil sa yaong maraming karumal-dumal na gawaing nasa inyo; at ibinilang ninyo ang inyong sarili sa mga ito, oo, sa yaong lihim na pangkat na itinatag ni Gadianton!
- 26 Oo, sasapit sa inyo ang kapighatian dahil sa yaong kapalaluan na pinahintulutan ninyong pumasok sa inyong mga puso, na nag-angat sa inyo lampas sa yaong mabuti dahil sa inyong napakaraming kayamanan!
- 27 Oo, sa aba ninyo dahil sa inyong kasamaan at mga karumal-dumal na gawain!
- 28 At maliban kung magsisisi kayo ay masasawi kayo; oo, maging ang inyong mga lupain ay kukunin mula sa inyo, at kayo ay lilipulin sa balat ng lupa.
- Ug tungod niini, kaalaotan ang modangat kaninyo gawas kon kamo maghinulsol. Kay kon kamo dili maghinulsol, tan-awa, kining dako nga siyudad, ug usab ang tanan niadtong dagko nga mga siyudad nga naglibot, nga ania sa yuta nga atong gipanag-iya, pagabawion aron kamo walay dapit diha niini; kay tan-awa, dili kamo tugyanan sa Ginoo og kusog, sama sa iyang gibuhat kaniadto, aron makabarog batok sa inyong mga kaaway.
- Kay tan-awa, miingon ang Ginoo: Ako dili mopakita sa akong kusog ngadto sa mga daotan, ngadto sa usa nga labaw pa kay sa uban, gawas niadtong naghinulsol sa ilang mga sala, ug nagpatalinghog sa akong mga pulong. Mao nga karon, manghinaot ko nga tan-awon ninyo, akong kaigsoonan, nga mas maayo pa ang mga Lamanita kay kaninyo gawas kon kamo maghinulsol.
- Kay tan-awa, mas matarong sila kay kaninyo, kay sila wala makasala batok nianang dako nga kahibalo nga inyong nadawat; mao nga ang Ginoo magmanggiluy-on kanila; oo, siya molugway sa ilang mga adlaw ug mopadaghan sa ilang mga binhi, bisan kon kamo hingpit nga pagalaglagon gawas kon kamo maghinulsol.
- Oo, ang kaalaotan maanaa kaninyo tungod nianang hilabihan ka pagkasalawayon nga miabot kaninyo; ug kamo nagkahiusa niini, oo, nianang tinago nga pundok nga gitukod ni Gadianton!
- Oo, ang kaalaotan modangat kaninyo tungod nianang garbo nga gitugotan ninyong makasulod sa inyong mga kasingkasing, nga mao ang nagbayaw kaninyo nga molabaw nianang unsay maayo tungod sa inyong hilabihan ka daghan nga katigayonan!
- Oo, ang kaalaotan maanaa kaninyo tungod sa inyong pagkadaotan ug pagkasalawayon!
- Ug gawas kon kamo maghinulsol kamo mamatay; oo, bisan ang inyong mga yuta pagakuhaon gikan kaninyo, ug kamo pagalaglagon sa ibabaw sa yuta.
- And for this cause wo shall come unto you except ye shall repent. For if ye will not repent, behold, this great city, and also all those great cities which are round about, which are in the land of our possession, shall be taken away that ye shall have no place in them; for behold, the Lord will not grant unto you strength, as he has hitherto done, to withstand against your enemies.
- For behold, thus saith the Lord: I will not show unto the wicked of my strength, to one more than the other, save it be unto those who repent of their sins, and hearken unto my words. Now therefore, I would that ye should behold, my brethren, that it shall be better for the Lamanites than for you except ye shall repent.
- For behold, they are more righteous than you, for they have not sinned against that great knowledge which ye have received; therefore the Lord will be merciful unto them; yea, he will lengthen out their days and increase their seed, even when thou shalt be utterly destroyed except thou shalt repent.
- Yea, wo be unto you because of that great abomination which has come among you; and ye have united yourselves unto it, yea, to that secret band which was established by Gadianton!
- Yea, wo shall come unto you because of that pride which ye have suffered to enter your hearts, which has lifted you up beyond that which is good because of your exceedingly great riches!
- Yea, wo be unto you because of your wickedness and abominations!
- And except ye repent ye shall perish; yea, even your lands shall be taken from you, and ye shall be destroyed from off the face of the earth.

29 Dinggin, ngayon, hindi ko sinasabing magaganap ang mga bagay na ito, sa aking sarili, sapagkat nalalaman ko ang mga bagay na ito hindi sa aking sarili lamang; kundi dinggin, nalalaman ko na ang mga bagay na ito ay totoo dahil sa ipinaalam iyon sa akin ng Panginoong Diyos, kaya nga, ako ay nagpapatotoo na magaganap ang mga ito.

Tan-awa karon, dili ko moingon nga kining mga butanga mahitabo gayod, sumala sa akong kaugalingong kahibalo, tungod kay dili kini sumala sa akong kaugalingong kahibalo nga nasayran ko kining mga butanga; apan tan-awa, ako nasayod nga kining mga butanga tinuod tungod kay ang Ginoong Dios mipahibalo niini kanako, mao nga mopamatuod ko nga kini mahitabo gayod.

Behold now, I do not say that these things shall be, of myself, because it is not of myself that I know these things; but behold, I know that these things are true because the Lord God has made them known unto me, therefore I testify that they shall be.

Helaman 8

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na nang sabihin ni Nephi ang mga salitang ito, dinggin, may mga kalalakihang naroon na mga hukom, na kabilang din sa lihim na pangkat ni Gadianton, at sila ay nagalit, at sila ay nagsalita nang laban sa kanya, sinasabi sa mga tao: Bakit hindi ninyo dakpin ang lalaking ito at dalhin siya, upang siya ay maparusahan alinsunod sa mabigat na kasalanang nagawa niya?
- 2 Bakit kayo nakatunghay sa taong ito, at pinakikinggan siyang laitin ang mga taong ito at ang ating mga batas?
- 3 Sapagkat dinggin, si Nephi ay nangusap sa kanila hinggil sa katiwalian ng kanilang mga batas; oo, maraming bagay ang sinabi ni Nephi na hindi maaaring isulat; at walang anumang bagay siyang sinabi na salungat sa mga kautusan ng Diyos.
- 4 At ang mga hukom na yaon ay nagalit sa kanya dahil nangusap siya nang malinaw hinggil sa kanilang mga lihim na gawain ng kadiliman; gayunpaman, hindi sila nangahas na pagbuhatan siya ng kanilang mga kamay, sapagkat sila ay natatakot sa mga tao na baka sila magsalita nang laban sa kanila.
- 5 Samakatwid, sila ay sumigaw sa mga tao, sinasabing: Bakit ninyo pinahihintulutan ang taong ito na laitin tayo? Sapagkat dinggin, hinatulan niya ang lahat ng taong ito, maging hanggang sa pagkalipol; oo, at gayundin ang mga dakilang lungsod na ito ay kukunin mula sa atin, na hindi tayo magkakaroon ng lugar sa mga yaon.
- 6 At ngayon, alam natin na hindi maaaring mangyari ito, sapagkat dinggin, tayo ay makapangyarihan, at ang ating mga lungsod ay dakila, kaya nga hindi tayo maaaring madaig ng ating mga kaaway.
- 7 At ito ay nangyari na sa gayon nila pinukaw ang mga tao na magalit laban kay Nephi, at nagpasimula ng mga alitan sa kanila; sapagkat may ilang nagsipagsigawan: Hayaan ang lalaking ito, sapagkat siya ay isang mabuting tao, at ang mga yaong bagay na kanyang sinabi ay tiyak na mangyayari maliban kung magsisisi tayo;

Helaman 8

Ug karon nahitabo nga dihang si Nephi misulti niini nga mga pulong, tan-awa, adunay mga tawo kinsa mga maghuhukom, nga nahisakop usab sa tinago nga pundok ni Gadianton, ug nasuko sila, ug misinggit sila batok kaniya, nag-ingon sa katawhan: Ngano nga dili man kamo modakop niining tawhana ug dad-on siya, aron siya pagahukman sumala sa kalapasan nga iyang nabuhat?

Nganong nagtan-aw ra man kamo niining tawhana, ug naminaw kaniya nga nagbiaybiay batok niini nga katawhan ug batok sa atong balaod?

Kay tan-awa, si Nephi nakapamulong kanila mahitungod sa pagkadili makiangayon sa ilang balaod; oo, daghan nga butang nga gipamulong ni Nephi nga dili masulat; ug wala siyay gipamulong nga supak sa mga sugo sa Dios.

Ug kadto nga mga maghuhukom nasuko kaniya tungod kay namulong siya sa walay lipud-lipod ngadto kanila mahitungod sa ilang tinago nga mga buhat sa kangitngit; bisan pa niana, wala sila mangahas pagdapat sa ilang mga kamot ngadto kaniya, kay sila nahadlok sa katawhan basin pa unya og mosinggit sila batok kanila.

Mao nga misinggit sila ngadto sa katawhan, nag-ingon: Ngano nga kamo mitugot man niini nga tawo sa pagbiaybiay batok kanato? Kay tan-awa gipanghimaraot niya kining tanan nga katawhan, gani ngadto sa kalaglagan; oo, ug usab nga kining atong dagko nga mga siyudad pagakuhaon gikan kanato, nga kita walay dapit diha niini.

Ug karon nasayod kami nga kini imposible, kay tan-awa, kita may gahom, ug ang atong mga siyudad gamhanan, busa ang atong mga kaaway walay gahom batok kanato.

Ug nahitabo nga sa ingon niana nasulsolan nila ang katawhan aron masuko kang Nephi, ug mipasiugda og mga panagbingkil taliwala kanila; kay dihay pipila nga misinggit: Pasagdi kining tawhana, kay maayo siya nga tawo, ug kadto nga butang nga iyang gisulti mahitabo gayod gawas kon kita maghinulsol;

Helaman 8

And now it came to pass that when Nephi had said these words, behold, there were men who were judges, who also belonged to the secret band of Gadianton, and they were angry, and they cried out against him, saying unto the people: Why do ye not seize upon this man and bring him forth, that he may be condemned according to the crime which he has done?

Why seest thou this man, and hearest him revile against this people and against our law?

For behold, Nephi had spoken unto them concerning the corruptness of their law; yea, many things did Nephi speak which cannot be written; and nothing did he speak which was contrary to the commandments of God.

And those judges were angry with him because he spake plainly unto them concerning their secret works of darkness; nevertheless, they durst not lay their own hands upon him, for they feared the people lest they should cry out against them.

Therefore they did cry unto the people, saying: Why do you suffer this man to revile against us? For behold he doth condemn all this people, even unto destruction; yea, and also that these our great cities shall be taken from us, that we shall have no place in them.

And now we know that this is impossible, for behold, we are powerful, and our cities great, therefore our enemies can have no power over us.

And it came to pass that thus they did stir up the people to anger against Nephi, and raised contentions among them; for there were some who did cry out: Let this man alone, for he is a good man, and those things which he saith will surely come to pass except we repent;

8 Oo, dinggin, lahat ng kahatulang pinatotohanan niya sa atin ay sasapitin natin; sapagkat nalalaman natin na siya ay nagpatotoo nang tama sa atin hinggil sa ating mga kasamaan. At dinggin, ang mga ito ay marami, at nalalaman niya ang lahat ng bagay na mangyayari sa atin tulad ng pagkakaalam niya ng ating mga kasamaan;

9 Oo, at dinggin, kung hindi siya isang propeta, hindi sana siya nakapagpatotoo hinggil sa mga bagay na yaon.

10 At ito ay nangyari na napigilan ang mga yaong taong naghahangad na patayin si Nephi dahil sa kanilang takot, kung kaya't hindi nila siya napagbuhatan ng kanilang mga kamay; kaya nga siya ay nagsimulang mangusap muli sa kanila, nakikitang nakuha niya ang pagsang-ayon sa paningin ng ilan, hanggang sa ang mga yaong nalalabi sa kanila ay natakot.

11 Samakatwid, siya ay napilit na mangusap pa sa kanila, sinasabing: Dinggin, mga kapatid ko, hindi ba ninyo nabasa na ang Diyos ay nagbigay ng kapangyarihan sa isang tao, maging kay Moises, na hampasin ang mga tubig ng Dagat na Pula, at nahati ito rito at doon, hanggang sa ang mga Israelita, na ating mga ama, ay dumaan sa tuyong lupa, at ang mga tubig ay nagsara sa mga hukbo ng mga taga-Egipto at nilulon sila?

12 At ngayon, dinggin, kung ang Diyos ay nagbigay ng gayong kapangyarihan sa taong ito, kung gayon bakit kinakailangan kayong magtalu-talo sa inyong sarili, at sabihing hindi niya ako binigyan ng kapangyarihan na malaman ko ang hinggil sa mga kahatulang sasapit sa inyo maliban kung kayo ay magsisisi?

13 Subalit, dinggin, hindi lamang ninyo itinatatwa ang aking mga salita, kundi itinatatwa rin ninyo ang lahat ng salitang sinabi sa inyo ng ating mga ama, at gayundin ang mga salitang sinabi ng taong ito, si Moises, na may gayong kalaking kapangyarihan na ibinigay sa kanya, oo, ang mga salitang sinabi niya hinggil sa pagparito ng Mesiyas.

14 Oo, hindi ba't siya ay nagpatotoo na paparito ang Anak ng Diyos? At tulad ng pagtaas niya ng tansong ahas sa ilang, maging gayon din ay itataas siya na paparito.

Oo, tan-awa, ang tanan nga paghukom nga iyang gipamatuod modangat kanato; kay kita nasayod nga sakto ang iyang gipamatuod kanato mahitungod sa atong mga kadaotan. Ug tan-awa, daghan kini, ug siya nasayod kaayo sa tanan nga butang nga modangat kanato sama sa iyang pagkasayod sa atong mga pagkadaotan;

Oo, ug tan-awa, kon dili pa siya usa ka propeta dili unta siya makapamatuod mahitungod niadtong mga butanga.

Ug nahitabo nga kadtong katawhan nga nagtinguha sa paglaglag ni Nephi napugos lamang tungod sa ilang kahadlok, mao nga wala sila mobakyaw sa ilang mga kamot diha kaniya; busa siya misugod na usab sa pagpamulong ngadto kanila, nakita nga nakuha niya ang pag-uyon sa mga mata sa uban, nga niana ang nahibilin kanila nangahadlok.

Busa napugos siya sa pagpamulong og dugang ngadto kanila nga nag-ingon: Tan-awa, akong kaigsoonan, wala ba kamo makabasa nga ang Dios naghatag og gahom sa usa ka tawo, gani ni Moises, sa pagbunal sa mga tubig sa Pulang Dagat, ug kini natunga dinhi ug didto, nga sa ingon ang mga Israelita, nga atong mga amahan, miagi nianang uga nga yuta, ug ang mga tubig milamoy sa mga sundalo sa mga Ehiptohanon ug milubong kanila?

Ug karon tan-awa, kon ang Dios mihatag niining tawhana sa ingon niana nga gahom, nan nganong kamo kinahanglan man nga maglalis, ug moingon nga siya wala mohatag kanako og gahom aron akong mahibaloan ang mahitungod sa mga paghukom nga moabot kaninyo gawas kon kamo maghinulsol?

Apan, tan-awa, kamo wala lamang molimod sa akong mga pulong, apan kamo usab milimod sa tanan nga pulong nga gipamulong sa atong mga amahan, ug usab sa mga pulong nga gipamulong niining tawhana nga si Moises, kinsa adunay ingon ka dakong gahom nga gihatag kaniya, oo, sa mga pulong nga iyang gipamulong mahitungod sa pag-anhi sa Mesiyas.

Oo, wala ba siya magpamatuod nga ang Anak sa Dios moabot? Ug sama sa iyang pag-isa sa bitin nga tumbaga didto sa kamingawan, ingon usab niana ang pag-isa kaniya kinsa moabot.

Yea, behold, all the judgments will come upon us which he has testified unto us; for we know that he has testified aright unto us concerning our iniquities. And behold they are many, and he knoweth as well all things which shall befall us as he knoweth of our iniquities;

Yea, and behold, if he had not been a prophet he could not have testified concerning those things.

And it came to pass that those people who sought to destroy Nephi were compelled because of their fear, that they did not lay their hands on him; therefore he began again to speak unto them, seeing that he had gained favor in the eyes of some, insomuch that the remainder of them did fear.

Therefore he was constrained to speak more unto them saying: Behold, my brethren, have ye not read that God gave power unto one man, even Moses, to smite upon the waters of the Red Sea, and they parted hither and thither, insomuch that the Israelites, who were our fathers, came through upon dry ground, and the waters closed upon the armies of the Egyptians and swallowed them up?

And now behold, if God gave unto this man such power, then why should ye dispute among yourselves, and say that he hath given unto me no power whereby I may know concerning the judgments that shall come upon you except ye repent?

But, behold, ye not only deny my words, but ye also deny all the words which have been spoken by our fathers, and also the words which were spoken by this man, Moses, who had such great power given unto him, yea, the words which he hath spoken concerning the coming of the Messiah.

Yea, did he not bear record that the Son of God should come? And as he lifted up the brazen serpent in the wilderness, even so shall he be lifted up who should come.

15 At kasindami ng tumingin sa ahas na yaon ay nabuhay, gayundin kasindami ng titingin sa Anak ng Diyos na may pananampalataya, nang may nagsisising espiritu, ay mabubuhay, maging sa yaong buhay na walang hanggan.

16 At ngayon, dinggin, hindi lamang si Moises ang nagpatotoo sa mga bagay na ito, kundi ang lahat din ng mga banal na propeta, mula noong kanyang mga araw maging hanggang sa mga araw ni Abraham.

17 Oo, at dinggin, nakita ni Abraham ang kanyang pagparito, at napuspos ng kagalakan at nagsaya.

18 Oo, at dinggin, sinasabi ko sa inyo, na hindi lamang si Abraham ang nakaalam ng mga bagay na ito, kundi marami pa bago ang mga araw ni Abraham na mga natawag sa orden ng Diyos; oo, maging alinsunod sa orden ng kanyang Anak; at ito ay upang maipakita sa mga tao, libu-libong taon bago ang kanyang pagparito, na maging ang pagtubos ay mapapasakanila.

19 At ngayon, nais kong malaman ninyo, na maging sa simula pa lamang noong mga araw ni Abraham ay marami nang propeta ang nagpatotoo sa mga bagay na ito; oo, dinggin, si propetang Zenos ay nagpatotoo nang buong tapang; sa dahilang yaon, siya ay pinatay.

20 At dinggin, gayundin si Zenok, at gayundin si Ezias, at gayundin sina Isaias, at Jeremias, (si Jeremias na siya ring propetang nagpatotoo tungkol sa pagkawasak ng Jerusalem) at ngayon, nalalaman natin na ang Jerusalem ay nawasak na alinsunod sa mga salita ni Jeremias. O kung gayon ay bakit hindi paparito ang Anak ng Diyos, alinsunod sa kanyang propesiya?

21 At ngayon, makikipagtalo ba kayo na ang Jerusalem ay nawasak na? Sasabihin ba ninyong hindi napatay ang mga anak na lalaki ni Zedekias, lahat maliban kay Mulek? Oo, at hindi ba ninyo namamalas na ang binhi ni Zedekias ay kasama natin, at sila ay itinaboy palabas ng lupain ng Jerusalem? Subalit dinggin, hindi lamang ito—

22 Ang ating amang si Lehi ay itinaboy palabas ng Jerusalem dahil nagpatotoo siya tungkol sa mga bagay na ito. Si Nephi ay nagpatotoo rin tungkol sa mga bagay na ito, at halos lahat din ng ating mga ama, maging hanggang sa panahong ito; oo, sila ay nagpatotoo tungkol sa pagparito ni Cristo, at umaasa, at nagsasaya sa kanyang araw na darating.

Ug kutob sa motan-aw niana nga bitin mabuhi, maingon man usab sa kutob sa motan-aw sa Anak sa Dios uban sa pagtuo, nga magbaton og mahinulsolon nga espiritu, mabuhi, gani ngadto nianang kinabuhi nga walay kataposan.

Ug karon tan-awa, dili lamang si Moises ang nagpamatuod niining mga butanga, apan ang tanan usab nga balaang mga propeta, gikan sa iyang mga adlaw hangtod sa mga adlaw ni Abraham.

Oo, ug tan-awa, si Abraham nakakita sa iyang pag-anhi, ug napuno sa kamaya ug naglipay.

Oo, ug tan-awa sultihan ko kamo, nga dili lamang si Abraham ang nasayod niining mga butanga, apan dihay daghan pa sa wala pa ang mga adlaw ni Abraham kinsa gitawag pinaagi sa kapunongan sa Dios; oo, sunod sa kapunongan sa iyang Anak; ug kinahanglan nga ikapakita kini ngadto sa katawhan, sa daghang liboan nga katuigan sa dili pa ang iyang pag-anhi, nga gani ang katubsanan kinahanglang moabot ngadto kanila.

Ug karon manghinaot ko nga kamo masayod, nga gani sukad pa sa mga adlaw ni Abraham dihay daghang propeta nga mipamatuod niini nga mga butang; oo, tan-awa, ang propeta nga si Zenos mipamatuod nga walay kahadlok; ug tungod niini siya gipatay.

Ug tan-awa, usab si Zenock, ug usab si Ezias, ug usab si Isaias, ug si Jeremias, (Jeremias nga mao gihapon nga propeta kinsa mipamatuod sa kalaglagan sa Jerusalem) ug karon nasayod kita nga ang Jerusalem nalaglag sumala sa mga pulong ni Jeremias. O unya ngano nga ang Anak sa Dios wala man moabot, sumala sa iyang panagna?

Ug karon makiglalis ba kamo nga ang Jerusalem nalaglag? Moingon ba kamo nga ang mga anak nga lalaki ni Sedekias wala patya, tanan gawas ni Mulek? Oo, ug kamo wala ba makakita nga ang kaliwat ni Sedekias anaa uban kanato, ug gipapahawa sila sa yuta sa Jerusalem? Apan tan-awa, dili lang kini mao ang tanan—

Ang atong amahan nga si Lehi gipapahawa sa Jerusalem kay siya mipamatuod niining mga butanga. Ug si Nephi mipamatuod niining mga butanga, ug usab hapit tanan sa atong mga amahan, gani hangtod karon nga panahon; oo, sila mipamatuod sa pag-anhi ni Kristo, ug nagpaabot, ug nagmaya sa iyang adlaw nga moabot.

And as many as should look upon that serpent should live, even so as many as should look upon the Son of God with faith, having a contrite spirit, might live, even unto that life which is eternal.

And now behold, Moses did not only testify of these things, but also all the holy prophets, from his days even to the days of Abraham.

Yea, and behold, Abraham saw of his coming, and was filled with gladness and did rejoice.

Yea, and behold I say unto you, that Abraham not only knew of these things, but there were many before the days of Abraham who were called by the order of God; yea, even after the order of his Son; and this that it should be shown unto the people, a great many thousand years before his coming, that even redemption should come unto them.

And now I would that ye should know, that even since the days of Abraham there have been many prophets that have testified these things; yea, behold, the prophet Zenos did testify boldly; for the which he was slain.

And behold, also Zenock, and also Ezias, and also Isaiah, and Jeremiah, (Jeremiah being that same prophet who testified of the destruction of Jerusalem) and now we know that Jerusalem was destroyed according to the words of Jeremiah. O then why not the Son of God come, according to his prophecy?

And now will you dispute that Jerusalem was destroyed? Will ye say that the sons of Zedekiah were not slain, all except it were Mulek? Yea, and do ye not behold that the seed of Zedekiah are with us, and they were driven out of the land of Jerusalem? But behold, this is not all—

Our father Lehi was driven out of Jerusalem because he testified of these things. Nephi also testified of these things, and also almost all of our fathers, even down to this time; yea, they have testified of the coming of Christ, and have looked forward, and have rejoiced in his day which is to come.

- 23 At dinggin, siya ay Diyos, at siya ay kasama nila, at ipinakita niya ang kanyang sarili sa kanila, na sila ay tinubos niya; at kanilang pinuri siya, dahil sa yaong darating.
- 24 At ngayon, nakikitang nalalaman ninyo ang mga bagay na ito at hindi ninyo maaaring itatwa ang mga ito maliban kung kayo ay magsisinungaling, kaya nga kayo ay nagkasala rito, sapagkat tinanggihan ninyo ang lahat ng bagay na ito, sa kabila ng napakaraming katibayang natanggap ninyo; oo, maging ang lahat ng bagay ay natanggap ninyo, kapwa mga bagay sa langit, at lahat ng bagay na nasa lupa, bilang patunay na ang mga ito ay totoo.
- 25 Subalit dinggin, tinanggihan ninyo ang katotohanan, at naghimagsik laban sa inyong banal na Diyos; at maging sa panahong ito, sa halip na magtipon para sa inyong sarili ng mga kayamanan sa langit, kung saan walang anumang bagay ang nabubulok, at kung saan walang anumang bagay na marumi ang makaparoroon, binubuntunan ninyo ang inyong sarili ng poot laban sa araw ng paghuhukom.
- 26 Oo, maging sa panahong ito ay nahihinog na kayo, dahil sa inyong mga pagpaslang, at inyong pangangalunya at kasamaan, para sa walang hanggang pagkawasak; oo, at maliban kung kayo ay magsisisi, kaagad itong sasapit sa inyo.
- 27 Oo, dinggin, maging sa ngayon ay nasa mga pintuan na ninyo ito; oo, magtungo kayo sa hukumang-luklukan, at magsiyasat; at dinggin, ang inyong hukom ay pinaslang, at siya ay nakahiga sa kanyang dugo; at siya ay pinaslang ng kanyang kapatid na lalaki, na naghahangad umupo sa hukumang-luklukan.
- 28 At dinggin, sila ay kapwa kabilang sa inyong lihim na pangkat, na ang tagapagpasimula ay si Gadianton at ang yaong masama na naghahangad na wasakin ang mga kaluluwa ng tao.
- Ug tan-awa, siya Dios, ug anaa siya uban kanila, ug gipakita niya ang iyang kaugalingon ngadto kanila, nga sila gitubos pinaagi kaniya; ug sila mihatag kaniya og himaya, tungod niana nga moabot.
- Ug karon, kay nakita nga kamo nasayod niining mga butanga ug dili makalimod niini gawas kon kamo mamakak, busa dinhi niini kamo nakasala, kay gisalikway ninyo kining tanan nga butang bisan pa sa daghang kamatuoran nga inyong nadawat; oo, gani kamo nakadawat sa tanan nga butang, sa mga butang sa langit, ug sa tanan nga butang nga ania sa yuta, isip usa ka saksi nga kini tinuod.
- Apan tan-awa, gisalikway ninyo ang kamatuoran, ug nakigbatok sa inyong balaan nga Dios; ug bisan niini nga panahon, imbes magtigom alang sa inyong kaugalingon og mga bahandi sa langit, nga walay butang nga madunot, ug walay butang nga makaadto nga mahugaw, kamo nagpundok og kapungot alang sa inyong kaugalingon batok sa adlaw sa paghukom.
- Oo, gani karon nga panahon kamo nagkahinog, tungod sa inyong mga pagpatay ug tungod sa inyong mga gidili nga pakighilawas ug pagkadaotan, alang sa walay kataposang kalaglagan; oo, ug gawas kon kamo maghinulsol moabot kini kaninyo sa dili madugay.
- Oo, tan-awa anaa na kini karon gani sa inyong mga pultahan; oo, sulod kamo sa hukmanan, ug pangitaa; ug tan-awa, ang inyong maghuhukom gipatay, ug naglunang siya sa iyang dugo; ug gipatay siya sa iyang igsoong lalaki, kinsa nagtinguha sa paglingkod sa hukmanan.
- Ug tan-awa, silang duha sakop sa inyong tinago nga pundok, kansang tigpasiugda mao si Gadianton ug ang usa nga daotan kinsa nagtinguha sa paglaglag sa mga kalag sa mga tawo.
- And behold, he is God, and he is with them, and he did manifest himself unto them, that they were redeemed by him; and they gave unto him glory, because of that which is to come.
- And now, seeing ye know these things and cannot deny them except ye shall lie, therefore in this ye have sinned, for ye have rejected all these things, notwithstanding so many evidences which ye have received; yea, even ye have received all things, both things in heaven, and all things which are in the earth, as a witness that they are true.
- But behold, ye have rejected the truth, and rebelled against your holy God; and even at this time, instead of laying up for yourselves treasures in heaven, where nothing doth corrupt, and where nothing can come which is unclean, ye are heaping up for yourselves wrath against the day of judgment.
- Yea, even at this time ye are ripening, because of your murders and your fornication and wickedness, for everlasting destruction; yea, and except ye repent it will come unto you soon.
- Yea, behold it is now even at your doors; yea, go ye in unto the judgment-seat, and search; and behold, your judge is murdered, and he lieth in his blood; and he hath been murdered by his brother, who seeketh to sit in the judgment-seat.
- And behold, they both belong to your secret band, whose author is Gadianton and the evil one who seeketh to destroy the souls of men.

Helaman 9

- 1 Dinggin, ngayon, ito ay nangyari na nang sabihin ni Nephi ang mga salitang ito, may ilang kalalakihang kabilang sa kanila ang tumakbo patungo sa hukumang-luklukan; oo, maging lima silang humayo, at sinabi nila sa kanilang sarili, habang humahayo sila:
- 2 Dinggin, ngayon, malalaman natin nang may katiyakan kung ang lalaking ito ay isang propeta at inutusan siya ng Diyos na magpropesiya ng mga gayong kagilagilalas na bagay sa atin. Dinggin, hindi tayo naniniwalang siya ay gayon; oo, hindi tayo naniniwalang isa siyang propeta; gayunpaman, kung ang bagay na ito na sinabi niya hinggil sa punong hukom ay totoo, na patay na siya, kung magkagayon, maniniwala tayo na ang iba pang mga salitang sinabi niya ay totoo.
- 3 At ito ay nangyari na buong lakas silang nagtakbuhan, at nagtungo sa hukumang-luklukan; at dinggin, ang punong hukom ay nakahandusay sa lupa, at nakahiga sa kanyang dugo.
- 4 At ngayon, dinggin, nang makita nila ito ay labis silang nanggilalas, kung kaya't nangabuwal sila sa lupa; sapagkat hindi nila pinaniwalaan ang mga salitang sinabi ni Nephi hinggil sa punong hukom.
- 5 Subalit ngayon, nang makita nila ito, sila ay naniwala, at nanaig sa kanila ang takot na baka ang lahat ng kahatulang sinabi ni Nephi ay sapitin ng mga tao; kaya nga, sila ay nanginig, at bumagsak sa lupa.
- 6 Ngayon, kaagad, nang mapatay ang hukom—siya na sinaksak ng kanyang kapatid na nadadamitan ng balatkayo, at siya ay tumakas, at ang mga tagapagsilbi ay nagsitakbuhan at sinabi sa mga tao, sumisigaw ng pagpaslang sa kanila;
- 7 At dinggin, sama-samang tinipon ng mga tao ang kanilang sarili sa lugar ng hukumang-luklukan—at dinggin, sa kanilang panggigilalas ay nakita nila ang limang lalaking yaon na nakahandusay sa lupa.
- 8 At ngayon, dinggin, ang mga tao ay walang alam hinggil sa maraming tao na sama-samang nagtipon sa halamanan ni Nephi; kaya nga sinabi nila sa kanilang sarili: Ang mga lalaking ito ang siyang pumaslang sa hukom, at sila ay pinarusahan ng Diyos upang hindi sila makatakas sa atin.

Helaman 9

Tan-awa, karon nahitabo nga dihang si Nephi nakapamulong niini nga mga pulong, dihay mga tawo taliwala kanila nga midagan ngadto sa hukmanan; oo, gani dihay lima nga miadto, ug sila miingon sa ilang mga kaugalingon, samtang naglakaw sila:

Tan-awa, karon atong masayran ang katinuod kon kini nga tawo usa ba ka propeta ug kon ang Dios misugo ba kaniya sa pagpanagna sa ingon nga kahibulongang mga butang ngari kanato. Tan-awa, wala kita motuo nga siya gisugo; oo, wala kita motuo nga siya usa ka propeta; bisan pa, kon kini nga butang nga iyang giingon mahitungod sa labaw nga maghuhukom tinuod, nga siya patay na, nan motuo kita nga ang ubang mga pulong nga iyang gipamulong tinuod.

Ug nahitabo nga midagan sila uban sa ilang tibuk kusog, ug miabot ngadto sa hukmanan; ug tan-awa, ang labawng maghuhukom naghigda sa yuta, ug naglungang sa iyang kaugalingong dugo.

Ug karon tan-awa, diha nga nakita nila kini natingala sila sa hilabihan, nga niana natumba sila sa yuta; kay sila wala motuo sa mga pulong nga gipamulong ni Nephi mahitungod sa labawng maghuhukom.

Apan karon, diha nga sila nakakita mituo na sila, ug ang kahadlok miabot kanila basin pa og ang tanan nga paghukom nga gipamulong ni Nephi moabot sa katawhan; mao nga nangurog sila, ug nangatumba sa yuta.

Karon, sa walay langan diha nga ang maghuhukom gipatay—kay siya gidunggab sa iyang igsoong lalaki pinaagi sa pagtakoban, ug siya milayas, ug ang mga sulugoon nanagan ug misulti sa katawhan, nga namahayag bahin sa pagpatay taliwala kanila;

Ug tan-awa ang katawhan nagpundok ngadto sa hukmanan—ug tan-awa, sa ilang kahibulong nakita nila kadlong lima ka tawo nga natumba sa yuta.

Ug karon tan-awa, ang katawhan wala masayod mahitungod sa pundok sa katawhan nga nagkatigom sa tanaman ni Nephi; mao nga nanag-ingon sila sa ilang mga kaugalingon: Kining mga tawhana sila ang mipatay sa maghuhukom, ug ang Dios mihampak kanila aron dili sila makalayas gikan kanato.

Helaman 9

Behold, now it came to pass that when Nephi had spoken these words, certain men who were among them ran to the judgment-seat; yea, even there were five who went, and they said among themselves, as they went:

Behold, now we will know of a surety whether this man be a prophet and God hath commanded him to prophesy such marvelous things unto us. Behold, we do not believe that he hath; yea, we do not believe that he is a prophet; nevertheless, if this thing which he has said concerning the chief judge be true, that he be dead, then will we believe that the other words which he has spoken are true.

And it came to pass that they ran in their might, and came in unto the judgment-seat; and behold, the chief judge had fallen to the earth, and did lie in his blood.

And now behold, when they saw this they were astonished exceedingly, inasmuch that they fell to the earth; for they had not believed the words which Nephi had spoken concerning the chief judge.

But now, when they saw they believed, and fear came upon them lest all the judgments which Nephi had spoken should come upon the people; therefore they did quake, and had fallen to the earth.

Now, immediately when the judge had been murdered—he being stabbed by his brother by a garb of secrecy, and he fled, and the servants ran and told the people, raising the cry of murder among them;

And behold the people did gather themselves together unto the place of the judgment-seat—and behold, to their astonishment they saw those five men who had fallen to the earth.

And now behold, the people knew nothing concerning the multitude who had gathered together at the garden of Nephi; therefore they said among themselves: These men are they who have murdered the judge, and God has smitten them that they could not flee from us.

9 At ito ay nangyari na kanilang dinakip sila, at kanilang iginapos sila at itina-
pon sila sa bilanggoan. At nagpalaganap ng
isang pahayag na pinaslang ang hukom,
at na ang mga mamamatay-tao ay nadakip
at itina-pon sa bilanggoan.

10 At ito ay nangyari na sa kinabukasan,
sama-samang tinipon ng mga tao ang
kanilang sarili upang magdalamhati at
upang mag-ayuno, sa libing ng dakilang
punong hukom na pinatay.

11 At sa gayon, ang lahat din ng mga
yaong hukom na nasa halamanan ni
Nephi, at nakarinig sa kanyang mga
salita, ay sama-sama ring nagtipon sa
libing.

12 At ito ay nangyari na nagtanong sila sa
mga tao, sinasabing: Nasaan ang limang
isinugo upang alamin ang hinggil sa
punong hukom kung siya ay patay na
nga? At tumugon sila at sinabi: Hinggil sa
limang ito na sinasabi ninyong isinugo
ninyo ay wala kaming nalalaman; subalit
may limang mamamatay-tao na aming
itina-pon sa bilanggoan.

13 At ito ay nangyari na hiniling ng mga
hukom na dalhin sila; at sila ay dinala, at
dinggin, sila ang yaong limang isinugo; at
dinggin, ang mga hukom ay nagtanong sa
kanila hinggil sa bagay na yaon, at sinabi
nila ang lahat ng ginawa nila, sinasabing:

14 Kami ay tumakbo at nakarating sa
lugar ng hukumang-luklukan, at nang
makita namin ang lahat ng bagay maging
tulad ng pinatototohanan ni Nephi, kami
ay nanggilalas kung kaya nga't bumagsak
kami sa lupa; at nang kami ay makabawi
mula sa aming panggigilalas, dinggin,
itina-pon nila kami sa bilanggoan.

15 Ngayon, hinggil sa pagpaslang sa taong
ito, hindi namin nalalaman kung sino ang
may gawa nito; at ito lamang ang
nalalaman namin, kami ay tumakbo at
nagtungo alinsunod sa inyong
kahilingan, at dinggin, siya ay patay na,
alinsunod sa mga salita ni Nephi.

16 At ngayon, ito ay nangyari na
ipinaliwanag ng mga hukom ang bagay
na yaon sa mga tao, at nangusap laban kay
Nephi, sinasabing: Dinggin, nalalaman
namin na ang Nephi na ito ay tiyak na
nakipagkasundo sa kung sino na patayin
ang hukom, at pagkatapos ito ay
ipahahayag sa atin, upang kanyang
mapaniwala tayo sa kanyang
pananampalataya, upang maipagmalaki
niya ang kanyang sarili na isang dakilang
tao, pinili ng Diyos, at isang propeta.

Ug nahitabo nga sila migunit kanila, ug
migapos kanila ug mibalhog kanila sa
bilanggoan. Ug dihay usa ka pahibalo nga
gipasangyaw nga ang maghuhukom
gipatay, ug nga ang mga mamumuno
nadakpan ug gibalhog na sa bilanggoan.

Ug nahitabo nga pagkaugma ang
katawhan nagkapundok sa pagbangotan
ug sa pagpuasa, didto sa lubong sa
dungganan nga labawng maghuhukom
nga gipatay.

Ug sa ingon niana usab kadtong mga
maghuhukom nga didto sa tanaman ni
Nephi, ug nakadungog sa iyang mga
pulong, nagkapundok usab didto sa
lubong.

Ug nahitabo nga nangutana sila
taliwala sa katawhan, nag-ingon: Hain
ang lima nga gipadala aron sa
pagpakisayod mahitungod sa labawng
maghuhukom kon siya namatay ba? Ug
sila mitubag ug miingon: Mahitungod
niining lima nga inyong giingon nga
inyong gipadala, kami wala masayod;
apan adunay lima ka mamumuno, nga
among gibalhog sa bilanggoan.

Ug nahitabo nga ang mga
maghuhukom nagtinguha nga dad-on
sila; ug sila gidala, ug tan-awa sila
kadtong lima nga gipadala; ug tan-awa
ang mga maghuhukom nagpakisayod
gikan kanila aron masayod mahitungod
sa hinungdan, ug gisultihan sila sa tanan
nga ilang gibuhay, nag-ingon:

Nanagan kami ug miabot sa dapit sa
hukumanan, ug diha nga among nakita
ang tanan nga butang sama sa
gipamatuod ni Nephi, kami nahibulong
mao nga nangatumba kami sa yuta; ug
diha nga naulian na kami sa panimuot
gikan sa among kahibulong, tan-awa sila
mibalhog kanamo sa bilanggoan.

Karon, kalabot sa pagpatay niining
tawhana, kami wala masayod kon kinsa
ang nagbuhat niini; ug mao lamang kini
ang among nasayran, nanagan kami ug
miabot sumala sa inyong gitinguha, ug
tan-awa siya patay na, sumala sa mga
pulong ni Nephi.

Ug karon nahitabo nga ang mga
maghuhukom mipasabot sa panghitabo
ngadto sa katawhan, ug misinggit batok
kang Nephi, nag-ingon: Tan-awa,
nasayod kami nga kini si Nephi
nakigsabot og usa ka tawo sa pagpatay sa
maghuhukom, ug unya siya mipahayag
niini kanato, aron kita iyang makabig
ngadto sa iyang tinuohan, nga siya
makapataas sa iyang kaugalingon nga
mahimo nga usa ka tawong gamhanan,
pinili sa Dios, ug usa ka propeta.

And it came to pass that they laid hold
on them, and bound them and cast them
into prison. And there was a proclamation
sent abroad that the judge was slain, and
that the murderers had been taken and
were cast into prison.

And it came to pass that on the morrow
the people did assemble themselves
together to mourn and to fast, at the
burial of the great chief judge who had
been slain.

And thus also those judges who were at
the garden of Nephi, and heard his words,
were also gathered together at the burial.

And it came to pass that they inquired
among the people, saying: Where are the
five who were sent to inquire concerning
the chief judge whether he was dead? And
they answered and said: Concerning this
five whom ye say ye have sent, we know
not; but there are five who are the mur-
derers, whom we have cast into prison.

And it came to pass that the judges
desired that they should be brought; and
they were brought, and behold they were
the five who were sent; and behold the
judges inquired of them to know concern-
ing the matter, and they told them all that
they had done, saying:

We ran and came to the place of the
judgment-seat, and when we saw all
things even as Nephi had testified, we
were astonished insomuch that we fell to
the earth; and when we were recovered
from our astonishment, behold they cast
us into prison.

Now, as for the murder of this man, we
know not who has done it; and only this
much we know, we ran and came accord-
ing as ye desired, and behold he was dead,
according to the words of Nephi.

And now it came to pass that the judges
did expound the matter unto the people,
and did cry out against Nephi, saying:
Behold, we know that this Nephi must
have agreed with some one to slay the
judge, and then he might declare it unto
us, that he might convert us unto his faith,
that he might raise himself to be a great
man, chosen of God, and a prophet.

- 17 At ngayon, dinggin, ilalantad natin ang lalaking ito, at ipagtatapat niya ang kanyang kasalanan at ipaalam sa atin ang tunay na mamamatay-tao ng hukom na ito.
- 18 At ito ay nangyari na pinalaya ang lima sa araw ng libing. Gayunpaman, pinagsabihan nila ang mga hukom hinggil sa mga salitang sinabi nila laban kay Nephi, at isa-isang nakipagtalo sa kanila, hanggang sa kanilang natulig sila.
- 19 Gayunpaman, iniutos nila na si Nephi ay dakpin at igapos at dalhin sa harapan ng maraming tao, at nagsimula silang tanungin siya sa iba't ibang paraan upang kanilang lituhin siya, upang kanilang masakdalan siya tungo sa kamatayan—
- 20 Sinasabi sa kanya: Ikaw ay kasabwat; sino ang taong ito na siyang gumawa ng pagpaslang na ito? Ngayon, sabihin mo sa amin, at aminin mo ang iyong kasalanan; sinasabing, Masdan, ito ang salapi; at ipagkakaloob din namin sa iyo ang iyong buhay kung sasabihin mo sa amin, at aaminin ang pakikipagkasundong ginawa mo sa kanya.
- 21 Subalit sinabi ni Nephi sa kanila: O kayong mga hangal, kayong mga hindi tuli ang puso, kayong mga bulag, at kayong mga taong matitigas ang leeg, nalalaman ba ninyo kung hanggang kailan kayo pahihintulutan ng Panginoon ninyong Diyos na magpatuloy sa ganitong pamamaraan ninyo ng pagkakasala?
- 22 O nararapat kayong magsimulang humagulol at magdalamhati, dahil sa malaking pagkalipol na sa panahong ito ay naghihintay sa inyo, maliban kung magsisisi kayo.
- 23 Dinggin, sinasabi ninyo na nakipagkasundo ako sa isang tao na patayin niya si Sisoram, ang ating punong hukom. Subalit dinggin, sinasabi ko sa inyo, na ito ay dahil sa nagpatotoo ako sa inyo kaya ninyo nalaman ang hinggil sa bagay na ito; oo, maging bilang isang patunay sa inyo, na nalalaman ko ang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain na nasa inyo.
- 24 At dahil sa ginawa ko ito, sinasabi ninyong nakipagkasundo ako sa isang tao na gawin niya ang bagay na ito; oo, dahil sa ipinakita ko sa inyo ang palatandaang ito, kayo ay nagagalit sa akin at naghahangad na kitlin ang buhay ko.
- Ug karon tan-awa, panid-an nato kining tawhana, ug siya motug-an sa iyang kasaypanan ug mopahibalo kanato sa tinuod nga mamumuno niini nga maghuhukom.
- Ug nahitabo nga ang lima gibuhian sa adlaw sa paglubong. Bisan pa niana, gibadlong nila ang mga maghuhukom sa mga pulong nga ilang gipamulong batok ni Nephi, ug nakiglalis kanila sa tinagsa-tagsa, nga niana sila milibog kanila.
- Bisan pa niana, sila misugo nga si Nephi kinahanglang dakpon ug gaposon ug dad-on atubangan sa pundok sa katawhan, ug misugod sila sa pagpangutana kaniya sa nagkalain-laing paagi nga siya ilang mapaangkon, aron sila makapahamtang kaniya og kamatayon—
- Nag-ingon kaniya: Ikaw nakigkunsabo; kinsa kining tawo nga nagbuhat niini nga pagpatay? Karon isulti kanamo, ug angkona ang imong kasaypanan; nag-ingon, Tan-awa ania'y salapi; ug usab kami mopatunhay sa imong kinabuhi kon ikaw motug-an kanamo, ug moangkon sa kasabotan nga imong gihimo uban kaniya.
- Apan si Nephi miingon kanila: O kamong mga buang, kamong mga gahi og kasingkasing, kamong mga buta, ug kamong mga tikig og liog nga katawhan, nasayod ba kamo kon hangtod kanus-a motugot ang Ginoo nga inyong Dios nga kamo magpadayon niining inyong paagi sa pagpakasala?
- O angay unta kamong magsugod sa pagdangoyngoy ug pagbangotan, tungod sa kadako sa kalaglagan nga niini nga panahon nagpaabot kaninyo, gawas kon kamo maghinulsol.
- Tan-awa kamo miingon nga nakigsabot ko og usa ka tawo nga patyon niya si Seezoram, ang atong labawng maghuhukom. Apan tan-awa, sultihan ko kamo, nga kini tungod kay ako nagpamatuod kaninyo nga kamo unta masayod kabahin niini nga butang; oo, gani isip usa ka saksi nganha kaninyo, ako nasayod sa mga pagkadaotan ug sa mga pagkasalawayon nga anaa kaninyo.
- Ug tungod kay ako mihimo niini, miingon mo nga nakigsabot ko og usa ka tawo nga himoon niya kini nga butang; oo, tungod kay ako mipakita kaninyo niini nga timailhan kamo nasuko kanako, ug nagtinguha sa paglaglag sa akong kinabuhi.
- And now behold, we will detect this man, and he shall confess his fault and make known unto us the true murderer of this judge.
- And it came to pass that the five were liberated on the day of the burial. Nevertheless, they did rebuke the judges in the words which they had spoken against Nephi, and did contend with them one by one, insomuch that they did confound them.
- Nevertheless, they caused that Nephi should be taken and bound and brought before the multitude, and they began to question him in divers ways that they might cross him, that they might accuse him to death—
- Saying unto him: Thou art confederate; who is this man that hath done this murder? Now tell us, and acknowledge thy fault; saying, Behold here is money; and also we will grant unto thee thy life if thou wilt tell us, and acknowledge the agreement which thou hast made with him.
- But Nephi said unto them: O ye fools, ye uncircumcised of heart, ye blind, and ye stiffnecked people, do ye know how long the Lord your God will suffer you that ye shall go on in this your way of sin?
- O ye ought to begin to howl and mourn, because of the great destruction which at this time doth await you, except ye shall repent.
- Behold ye say that I have agreed with a man that he should murder Seezoram, our chief judge. But behold, I say unto you, that this is because I have testified unto you that ye might know concerning this thing; yea, even for a witness unto you, that I did know of the wickedness and abominations which are among you.
- And because I have done this, ye say that I have agreed with a man that he should do this thing; yea, because I showed unto you this sign ye are angry with me, and seek to destroy my life.

25 At ngayon, dinggin, magpapakita ako sa inyo ng isa pang palatandaan, at tingnan kung sa bagay na ito ay hahangarin pa ninyong patayin ako.

26 Dinggin, sinasabi ko sa inyo: Magtungo sa tahanan ni Seantum, na kapatid na lalaki ni Sisoram, at sabihin sa kanya—

27 Si Nephi ba, na nagkukunwaring propeta, na nagpropesiya ng labis na kasamaan hinggil sa mga taong ito, ay nakipagkasundo sa iyo, kung kaya't pinaslang mo si Sisoram, na iyong kapatid?

28 At dinggin, sasabihin niya sa inyo, Hindi.

29 At sabihin ninyo sa kanya: Pinaslang mo ba ang iyong kapatid?

30 At siya ay titindig nang may takot, at hindi malalaman kung ano ang sasabihin. At dinggin, siya ay magkakaila sa inyo; at magkukunwari siya na sa wari ay nanggilalas siya; gayunpaman, ipapahayag niya sa inyo na wala siyang kasalanan.

31 Subalit dinggin, sisiyasatin ninyo siya, at makatutuklas kayo ng dugo sa laylayan ng kanyang balabal.

32 At kapag nakita ninyo ito, sasabihin ninyo: Saan galing ang dugong ito? Hindi ba namin nalalaman na ito ay dugo ng iyong kapatid?

33 At sa gayon siya ay manginginig, at mamumutla, maging sa wari ay sumapit ang kamatayan sa kanya.

34 At pagkatapos, sabihin ninyo: Dahil sa takot na ito at sa pamumutlang ito na nakikita sa iyong mukha, dinggin, nalalaman namin na ikaw ang may sala.

35 At sa gayon mananaig sa kanya ang higit na malaking takot; at doon siya magtatapat sa inyo, at hindi na magkakaila pa na siya ang gumawa ng pagpaslang na ito.

36 At pagkatapos, sasabihin niya sa inyo, na ako, si Nephi, ay walang nalalaman hinggil sa bagay na yaon maliban sa ipinaalam ito sa akin sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos. At sa gayon ninyo malalaman na ako ay isang matapat na tao, at na isinugo ako sa inyo mula sa Diyos.

37 At ito ay nangyari na sila ay humayo at ginawa, maging ang naaayon sa sinabi ni Nephi sa kanila. At dinggin, ang mga salitang sinabi niya ay totoo; sapagkat alinsunod sa mga salita, siya ay nagkaila; at alinsunod din sa mga salita, siya ay nagtatapat.

Ug karon tan-awa, pakitaon ko kamo og laing timailhan, ug tan-awon kon tungod niini nga butang kamo magtinguha pa ba sa paglaglag kanako.

Tan-awa sultihan ko kamo: Lakaw ngadto sa balay ni Seantum, nga igsoong lalaki ni Seezoram, ug ingna siya—

Si Nephi ba, nga nagpakaaron-ingnon nga propeta, kinsa nanagna sa daghan kaayong mga kadaotan niini nga katawhan, nakigsabot kanimo, sa imong pagpatay kang Seezoram, nga imong igsoon nga lalaki?

Ug tan-awa, siya moingon kaninyo, Wala.

Ug kamo mosulti kaniya: Ikaw ba ang mipatay sa imong igsoong lalaki?

Ug mobarog siya nga mahadlok ug dili masayod kon unsay isulti. Ug tan-awa, siya molimod kaninyo; ug magpakaaron-ingnon siya nga natingala; bisan pa niana, siya mopahayag kaninyo nga siya walay sala.

Apan tan-awa, kamo mohiling kaniya, ug makakita kamo og dugo sa sidsid sa iyang kupo.

Ug kon makita na ninyo kini, kamo moingon: Diin gikan kini nga dugo? Wala ba kami makaila nga kini ang dugo sa imong igsoong lalaki?

Ug unya mangurog siya, ug mangluspapad, gani ingon og miabot na kaniya ang kamatayon.

Ug unya kamo moingon: Tungod niini nga kahadlok ug niini nga kaluspad nga makita sa imong nawong, tan-awa, kami nasayod nga sad-an ka.

Ug unya ang dakong kahadlok moabot kaniya; ug unya siya mokompisal kaninyo, ug dili na molimod nga siya ang naghimo niini nga pagpatay.

Ug unya moingon siya kaninyo, nga ako, si Nephi, walay kasayoran mahitungod sa panghitabo gawas nga kini gihatag ngari kanako pinaagi sa gahom sa Dios. Ug unya kamo masayod nga ako matarong nga tawo, ug nga ako gipadala nganha kaninyo gikan sa Dios.

Ug nahitabo nga miadto sila ug mihimo, gani sumala sa gisulti ni Nephi kanila. Ug tan-awa, ang mga pulong nga iyang gipanulti mga tinuod; kay sumala sa iyang mga pulong siya milimod; ug usab sumala sa mga pulong siya mikompisal.

And now behold, I will show unto you another sign, and see if ye will in this thing seek to destroy me.

Behold I say unto you: Go to the house of Seantum, who is the brother of Seezoram, and say unto him—

Has Nephi, the pretended prophet, who doth prophesy so much evil concerning this people, agreed with thee, in the which ye have murdered Seezoram, who is your brother?

And behold, he shall say unto you, Nay.

And ye shall say unto him: Have ye murdered your brother?

And he shall stand with fear, and wist not what to say. And behold, he shall deny unto you; and he shall make as if he were astonished; nevertheless, he shall declare unto you that he is innocent.

But behold, ye shall examine him, and ye shall find blood upon the skirts of his cloak.

And when ye have seen this, ye shall say: From whence cometh this blood? Do we not know that it is the blood of your brother?

And then shall he tremble, and shall look pale, even as if death had come upon him.

And then shall ye say: Because of this fear and this paleness which has come upon your face, behold, we know that thou art guilty.

And then shall greater fear come upon him; and then shall he confess unto you, and deny no more that he has done this murder.

And then shall he say unto you, that I, Nephi, know nothing concerning the matter save it were given unto me by the power of God. And then shall ye know that I am an honest man, and that I am sent unto you from God.

And it came to pass that they went and did, even according as Nephi had said unto them. And behold, the words which he had said were true; for according to the words he did deny; and also according to the words he did confess.

38 At siya ay dinakip upang patunayan na siya nga ang yaong pumaslang, kung kaya nga't ang lima ay pinalaya, at gayundin si Nephi.

39 At may ilan din sa mga Nephita ang naniwala sa mga salita ni Nephi; at may ilan din ang naniwala dahil sa patotoo ng lima, sapagkat nagbalik-loob sila habang nasa bilangguan.

40 At ngayon, may ilan sa mga tao ang nagsabing si Nephi ay isang propeta.

41 At may ilan ding nagsabi: Dinggin, siya ay isang diyos, sapagkat maliban sa siya ay isang diyos, hindi niya maaaring malaman ang lahat ng bagay. Sapagkat dinggin, sinabi niya sa atin ang nasasaloob ng ating mga puso, at nagsabi rin sa atin ng mga bagay; at maging sa ibinigay niya sa ating kaalaman ang tunay na pumaslang sa ating punong hukom.

Ug gidala siya aron pamatud-an nga siya mao gayod ang mamumuno, nga niana ang lima gibuhian, ug si Nephi usab.

Ug dihay pipila sa mga Nephita nga mituo sa mga pulong ni Nephi; ug adunay uban usab, nga mituo tungod sa pagpamatuod sa lima, kay nakabig sila samtang didto sila sa bilangguan.

Ug karon dihay pipila taliwala sa katawhan, kinsa miingon nga si Nephi usa ka propeta.

Ug dihay uban kinsa miingon: Tan-awa, siya usa ka dios, kay kon dili siya dios dili siya masayod sa tanan nga butang. Kay tan-awa, gisulti niya kanato ang mga tinguha sa atong mga kasingkasing, ug usab misulti kanato og mga butang; ug gani siya mipahibalo kanato sa tinuod nga mamumuno sa atong labawng maghuhukom.

And he was brought to prove that he himself was the very murderer, insomuch that the five were set at liberty, and also was Nephi.

And there were some of the Nephites who believed on the words of Nephi; and there were some also, who believed because of the testimony of the five, for they had been converted while they were in prison.

And now there were some among the people, who said that Nephi was a prophet.

And there were others who said: Behold, he is a god, for except he was a god he could not know of all things. For behold, he has told us the thoughts of our hearts, and also has told us things; and even he has brought unto our knowledge the true murderer of our chief judge.

Helaman 10

- 1 At ito ay nangyari na nagkaroon ng paghahati sa mga tao, hanggang sa maghiwa-hiwalay sila rito at doon at nagsihayo sa kani-kanilang landas, iniwang nag-iisa si Nephi, habang siya ay nakatindig sa gitna nila.
- 2 At ito ay nangyari na humayo si Nephi patungo sa sarili niyang bahay, nagninilay-nilay sa mga bagay na ipinakita sa kanya ng Panginoon.
- 3 At ito ay nangyari na habang nasa gayon siyang pagninilay-nilay—labis na nanlulumo dahil sa kasamaan ng mga tao ng mga Nephi, sa kanilang mga lihim na gawain ng kadiliman, at kanilang mga pagpaslang, at kanilang mga pandarambong, at lahat ng uri ng kasamaan—at ito ay nangyari na habang nasa gayon siyang pagninilay-nilay sa kanyang puso, dinggin, isang tinig ang nangusap sa kanya na sinasabing:
- 4 Pinagpala ka, Nephi, dahil sa mga yaong bagay na ginawa mo; sapagkat namasdan ko kung paano mo ipinahayag nang walang kapaguran ang salitang ibinigay ko sa iyo para sa mga taong ito. At hindi ka natakot sa kanila, at hindi mo inalintana ang sarili mong buhay, kundi sinunod ang aking kalooban at sinunod ang aking mga kautusan.
- 5 At ngayon, sapagkat ginawa mo ito nang walang kapaguran, dinggin, pagpapalain kita magpakailanman; at gagawin kitang makapangyarihan sa salita at sa kilos, sa pananampalataya at sa mga gawa; oo, maging ang lahat ng bagay ay mangyayari sa iyo alinsunod sa iyong mga salita, sapagkat hindi ka hihiling nang salungat sa aking kalooban.
- 6 Dinggin, ikaw si Nephi, at ako ang Diyos. Dinggin, ipinapahayag ko ito sa iyo sa harapan ng aking mga anghel na magkakaroon ka ng kapangyarihan sa mga taong ito, at parurusahan ang mundo sa pamamagitan ng taggutom, at sa pamamagitan ng salot, at pagkawasak, alinsunod sa kasamaan ng mga taong ito.
- 7 Dinggin, binibigyan kita ng kapangyarihan na anuman ang ibubuklod mo sa lupa ay mabubuklod sa langit; at anuman ang paghihiwalayin mo sa lupa ay mahihiwalay sa langit; at sa gayon ka magkakaroon ng kapangyarihan sa mga taong ito.

Helaman 10

Ug nahitabo nga dihay mitumaw nga panagbahin taliwala sa katawhan, nga niana sila nagkabahin dinhi ug didto ug mipadayon sa ilang mga buluhaton, mibiya ni Nephi nga nag-inusara, samtang nagbarog siya sa taliwala kanila.

Ug nahitabo nga si Nephi milakaw paingon sa iyang kaugalingong balay, namalandong sa mga butang nga gipakita sa Ginoo kaniya.

Ug nahitabo nga samtang namalandong siya—sa hilabihan nga kasubo tungod sa pagkadaotan sa katawhan sa mga Nephi, sa ilang tinago nga mga buhat sa kangitngit, ug sa ilang mga pagpatay, ug sa ilang mga pagpanglungkab, ug sa tanan nga matang sa kadaotan—ug nahitabo samtang namalandong siya sa iyang kasingkasing, tan-awa, usa ka tingog ang miabot kaniya nga nag-ingon:

Bulahan ikaw, Nephi, tungod niadtong mga butang nga imong nabuhat; kay Ako nakakita giunsa nimo sa walay pagkaluya pagpahayag sa pulong, nga akong gihatag kanimo, ngadto niini nga katawhan. Ug ikaw wala mahadlok kanila, ug wala magtinguha sa imong kaugalingong kinabuhi, apan nagtinguha sa akong kabubut-on, ug sa pagsunod sa akong mga sugo.

Ug karon, tungod kay ikaw nagbuhat niini nga walay pagkaluya, tan-awa, ako mopanalangin kanimo sa kahangtoran; ug ako mohimo kanimo nga gamhanan sa pulong ug sa binuhatan, sa hugot nga pagtuo ug sa mga buhat; oo, bisan kanang tanan nga butang mahimo nimo sumala sa imong pulong, tungod kay ikaw dili mangayo niana nga supak sa akong kabubut-on.

Tan-awa, ikaw si Nephi, ug ako mao ang Dios. Tan-awa, ako mopahayag niini kanimo sa atubangan sa akong mga anghel, nga ikaw makaangkon og gahom ibabaw niini nga katawhan, ug hampakon ang yuta og kagutom, ug kamatay, ug kalaglagan, sumala sa pagkadaotan niini nga katawhan.

Tan-awa, akong ihatag kanimo ang gahom, nga bisan unsa ang imong bugkason dinhi sa yuta pagabugkason didto sa langit; ug bisan unsa ang imong badbaron dinhi sa yuta pagabadbaron didto sa langit; ug sa ingon niana makabaton ka og gahom taliwala niini nga katawhan.

Helaman 10

And it came to pass that there arose a division among the people, insomuch that they divided hither and thither and went their ways, leaving Nephi alone, as he was standing in the midst of them.

And it came to pass that Nephi went his way towards his own house, pondering upon the things which the Lord had shown unto him.

And it came to pass as he was thus pondering—being much cast down because of the wickedness of the people of the Nephites, their secret works of darkness, and their murderings, and their plunderings, and all manner of iniquities—and it came to pass as he was thus pondering in his heart, behold, a voice came unto him saying:

Blessed art thou, Nephi, for those things which thou hast done; for I have beheld how thou hast with unwearyingness declared the word, which I have given unto thee, unto this people. And thou hast not feared them, and hast not sought thine own life, but hast sought my will, and to keep my commandments.

And now, because thou hast done this with such unwearyingness, behold, I will bless thee forever; and I will make thee mighty in word and in deed, in faith and in works; yea, even that all things shall be done unto thee according to thy word, for thou shalt not ask that which is contrary to my will.

Behold, thou art Nephi, and I am God. Behold, I declare it unto thee in the presence of mine angels, that ye shall have power over this people, and shall smite the earth with famine, and with pestilence, and destruction, according to the wickedness of this people.

Behold, I give unto you power, that whatsoever ye shall seal on earth shall be sealed in heaven; and whatsoever ye shall loose on earth shall be loosed in heaven; and thus shall ye have power among this people.

- 8 At sa gayon, kung sasabihin mong mahati sa dalawa ang templong ito, magaganap ito.
- 9 At kung sasabihin mo sa bundok na ito, Ikaw ay gumuho at maging patag, magaganap ito.
- 10 At dinggin, kung sasabihin mong parusahan ng Diyos ang mga taong ito, mangyayari ito.
- 11 At ngayon, dinggin, inuutusan kita, na humayo ka at ipahayag sa mga taong ito, na ganito ang wika ng Panginoong Diyos, na siyang Pinakamakapangyarihan: Maliban kung kayo ay magsisisi, pahihirapan kayo maging hanggang sa pagkalipol.
- 12 At dinggin, ngayon, ito ay nangyari na nang sabihin ng Panginoon ang mga salitang ito kay Nephi, siya ay huminto at hindi na nagtungo sa sarili niyang bahay, kundi nagbalik sa maraming tao na nagkalat sa ibabaw ng lupain, at nagsimulang ihayag sa kanila ang salita ng Panginoon na sinabi sa kanya, hinggil sa kanilang pagkalipol kung hindi sila magsisisi.
- 13 Ngayon, dinggin, sa kabila ng yaong dakilang himalang ginawa ni Nephi sa pagsasabi sa kanila hinggil sa kamatayan ng punong hukom, pinatigas nila ang kanilang mga puso at hindi pinakinggan ang mga salita ng Panginoon.
- 14 Samakatwid, ipinahayag ni Nephi sa kanila ang salita ng Panginoon, sinasabing: Maliban kung kayo ay magsisisi, ganito ang wika ng Panginoon, pahihirapan kayo maging hanggang sa pagkalipol.
- 15 At ito ay nangyari na nang ipahayag ni Nephi ang salita sa kanila, dinggin, pinatigas pa rin nila ang kanilang mga puso at tumangging makinig sa kanyang mga salita; kaya nga kanilang nilait siya, at naghangad na hawakan siya ng kanilang mga kamay upang kanilang maitapon siya sa bilangguan.
- 16 Subalit dinggin, ang kapangyarihan ng Diyos ay nasa kanya, at hindi nila magawang dakpin siya upang siya ay maitapon sa bilangguan, sapagkat siya ay kinuha ng Espiritu at dinalang palayo mula gitna nila.

Ug sa ingon niana, kon ikaw moingon niini nga templo nga mapikas kini ngadto sa duha, kini mahimo.

Ug kon ikaw moingon niini nga bukid, Magpaubos ug magmahimo nga hapsay, kini mahimo.

Ug tan-awa, kon ikaw moingon nga ang Dios mohampak niini nga katawhan, kini mahitabo.

Ug karon tan-awa, ako momando kanimong, nga ikaw molakaw ug mopahayag ngadto niini nga katawhan, nga sa ingon niini nag-ingon ang Ginoong Dios, nga Makagagahom: Gawas kon kamo maghinulsol kamo pagahampakon, gani ngadto sa kalaglagan.

Ug tan-awa, karon nahitabo nga sa dihang ang Ginoo nakapamulong niini nga mga pulong ngadto ni Nephi, mihunong siya ug wala moadto sa iyang kaugalingong balay, apan mibalik ngadto sa pundok sa katawhan nga nagkatibulaag sa ibabaw sa yuta ug misugod sa pagpahayag ngadto kanila sa pulong sa Ginoo nga gipamulong kaniya, mahitungod sa ilang kalaglagan kon dili sila maghinulsol.

Karon tan-awa, bisan pa nianang kahibulongan nga milagro nga nahimo ni Nephi sa pagsulti kanila mahitungod sa kamatayan sa labawng maghuhukom, gipatig-a nila ang ilang mga kasingkasing ug wala mopatalinghog sa mga pulong sa Ginoo.

Busa si Nephi mipahayag kanila sa pulong sa Ginoo, nga nag-ingon: Gawas kon kamo maghinulsol, miingon ang Ginoo, kamo pagahampakon gani ngadto sa kalaglagan.

Ug nahitabo nga sa dihang si Nephi nakapahayag na kanila sa pulong, tan-awa, padayon sila nga nagpatig-a sa ilang mga kasingkasing ug wala mopatalinghog sa iyang mga pulong; busa sila mibiay-biay batok kaniya, ug mitinguha sa pagdapat sa ilang mga kamot ngadto kaniya, nga sila makabalhog kaniya sa bilangguan.

Apan tan-awa, ang gahom sa Dios nag-uban kaniya, ug sila dili makadakop kaniya aron ibalhog siya sa bilangguan, kay siya gidala pinaagi sa Espiritu ug gipalayo gikan sa ilang taliwala.

And thus, if ye shall say unto this temple it shall be rent in twain, it shall be done.

And if ye shall say unto this mountain, Be thou cast down and become smooth, it shall be done.

And behold, if ye shall say that God shall smite this people, it shall come to pass.

And now behold, I command you, that ye shall go and declare unto this people, that thus saith the Lord God, who is the Almighty: Except ye repent ye shall be smitten, even unto destruction.

And behold, now it came to pass that when the Lord had spoken these words unto Nephi, he did stop and did not go unto his own house, but did return unto the multitudes who were scattered about upon the face of the land, and began to declare unto them the word of the Lord which had been spoken unto him, concerning their destruction if they did not repent.

Now behold, notwithstanding that great miracle which Nephi had done in telling them concerning the death of the chief judge, they did harden their hearts and did not hearken unto the words of the Lord.

Therefore Nephi did declare unto them the word of the Lord, saying: Except ye repent, thus saith the Lord, ye shall be smitten even unto destruction.

And it came to pass that when Nephi had declared unto them the word, behold, they did still harden their hearts and would not hearken unto his words; therefore they did revile against him, and did seek to lay their hands upon him that they might cast him into prison.

But behold, the power of God was with him, and they could not take him to cast him into prison, for he was taken by the Spirit and conveyed away out of the midst of them.

17	At ito ay nangyari na sa gayon siya humayo sa Espiritu, sa bawat pagtitipon ng maraming tao, ipinapahayag ang salita ng Diyos, maging hanggang sa maipahayag niya ito sa kanilang lahat, o maiparating ito sa lahat ng tao.	Ug nahitabo nga sa ingon niana milakaw siya uban sa Espiritu, gikan sa usa ka pundok sa katawhan ngadto sa lain nga pundok sa katawhan, nagpahayag sa pulong sa Dios, gani hangtod nga siya nakapahayag niini ngadto nilang tanan, o mipadala niini taliwala sa tanang katawhan.	And it came to pass that thus he did go forth in the Spirit, from multitude to multitude, declaring the word of God, even until he had declared it unto them all, or sent it forth among all the people.
18	At ito ay nangyari na tumanggi silang makinig sa kanyang mga salita; at nagsimulang magkaroon ng mga alitan, hanggang sa nagkahati-hati sila laban sa kanilang sarili at nagsimulang patayin ang isa't isa sa pamamagitan ng espada.	Ug nahitabo nga wala sila mopatalinghog sa iyang mga pulong; ug dihay nagsugod nga mga panagbingkil, nga niana sila nabahin batok sa ilang mga kaugalingon ug misugod sa pagpatay sa usag usa gamit ang espada.	And it came to pass that they would not hearken unto his words; and there began to be contentions, insomuch that they were divided against themselves and began to slay one another with the sword.
19	At sa gayon nagtapos ang ikapitumpu't isang taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.	Ug sa ingon niana natapos ang kapitoan ug usa nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi.	And thus ended the seventy and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Helaman 11

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na sa ikapitumpu't dalawang taon ng panunungkulan ng mga hukom, umigting ang mga alitan, hanggang sa magkaroon ng mga digmaan sa lahat ng dako ng buong lupain sa lahat ng tao ni Nephi.
- 2 At itong lihim na pangkat ng mga tulisan ang siyang nagpatuloy sa gawaing ito ng pagwasak at kasamaan. At ang digmaang ito ay tumagal nang buong taong yaon; at tumagal din ito sa ikapitumpu't tatlong taon.
- 3 At ito ay nangyari na sa taong yaon, si Nephi ay nagsumamo sa Panginoon, sinasabing:
- 4 O Panginoon, huwag pong ipahintulot na ang mga taong ito ay malipol sa pamamagitan ng espada; subalit O Panginoon, sa halip po ay magkaroon ng taggutom sa lupain, upang mapukaw po sila sa pag-alala sa Panginoon nilang Diyos, at baka sakaling sila po ay magsisi at bumaling sa inyo.
- 5 At naganap nga ito, alinsunod sa mga salita ni Nephi. At nagkaroon ng masidhing taggutom sa lupain, sa lahat ng tao ni Nephi. At sa gayon nagpatuloy ang taggutom sa ikapitumpu't apat na taon, at ang gawain ng paglipol ay tumigil sa pamamagitan ng espada subalit naging masidhi dahil sa taggutom.
- 6 At ang gawaing ito ng paglipol ay nagpatuloy rin sa ikapitumpu't limang taon. Sapagkat ang lupa ay hinagupit kung kaya't natuyo ito, at hindi nagbunga ng butil sa panahon ng pagsibol; at ang buong lupain ay hinagupit, maging sa mga Lamanita gayundin sa mga Nephita, kung kaya't sila ay pinahirapan kaya nasawi sila nang libu-libo sa higit na masasamang bahagi ng lupain.
- 7 At ito ay nangyari na napagtanto ng mga tao na malapit na silang mangasawi dahil sa taggutom, at nagsimula nilang maalala ang Panginoon nilang Diyos; at nagsimula nilang maalala ang mga salita ni Nephi.
- 8 At ang mga tao ay nagsimulang makiusap sa kanilang mga punong hukom at kanilang mga pinuno, na sabihin nila kay Nephi: Dinggin, nalalaman namin na isa kang tao ng Diyos, at kaya nga, magsumamo sa Panginoon nating Diyos na alisin niya mula sa atin ang taggutom na ito, sapagkat baka ang lahat ng salitang sinabi mo hinggil sa aming pagkalipol ay matupad.

Helaman 11

Ug karon nahitabo sa kapitoan ug duha nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom nga ang mga panagbingkil nagkadaghan, nga niana dihay mga gubat taliwala sa tanang katawhan ni Nephi.

Ug kining tinago nga pundok sa mga tulisan mao ang nagpahigayon niini nga buhat sa kalaglagan ug pagkadaotan. Ug kini nga gubat milungtad nianang tibuok nga tuig; ug milungtad usab kini sa ikapitoan ug tulo nga tuig.

Ug nahitabo nga niini nga tuig si Nephi nangamuyo sa Ginoo, nga nag-ingon:

O Ginoo, ayaw itugot nga kining katawhan pagalaglagon pinaagi sa espada; apan O Ginoo, tugoti hinoon nga adunay kagutom sa yuta, aron maaghat sila sa paghinumdom sa Ginoo nga ilang Dios, ug tingali maghinulsol sila ug mobalik kanimo.

Ug mao nga nahimo kini, sumala sa mga pulong ni Nephi. Ug dihay dakong kagutom sa yuta, taliwala sa tanang katawhan ni Nephi. Ug sa ingon niana sa kapitoan ug upat nga tuig ang kagutom nagpadayon, ug ang buhat sa kalaglagan pinaagi sa espada nahunong apan nahimong mas pait tungod sa kagutom.

Ug kini nga buhat sa kalaglagan nagpadayon usab sa kapitoan ug lima nga tuig. Kay ang yuta gitunglo nga kini nauga, ug wala mohatag og mga lugas sa panahon sa tinglugas; ug ang tibuok yuta gitunglo, gani taliwala sa mga Lamanita ug ingon man taliwala sa mga Nephita, nga niana sila gisakit nga sila nangamatay sa tinaglibo didto sa mas daotang mga bahin sa yuta.

Ug nahitabo nga ang katawhan nakakita nga sila hapit na mangamatay tungod sa kagutom, ug misugod sila sa paghinumdom sa Ginoo nga ilang Dios; ug misugod sila sa paghinumdom sa mga pulong ni Nephi.

Ug ang katawhan misugod sa pagpakiluoy ngadto sa ilang labawng mga maghuhukom ug sa ilang mga pangulo, nga sila moingon ni Nephi: Tan-awa, nasayod kami nga ikaw tawo sa Dios, ug busa ipangamuyo sa Ginoo nga atong Dios nga iyang ipalayo kanamo kining kagutom, basin og ang tanang pulong nga imong gipamulong mahitungod sa among kalaglagan matuman.

Helaman 11

And now it came to pass in the seventy and second year of the reign of the judges that the contentions did increase, inso-much that there were wars throughout all the land among all the people of Nephi.

And it was this secret band of robbers who did carry on this work of destruction and wickedness. And this war did last all that year; and in the seventy and third year it did also last.

And it came to pass that in this year Nephi did cry unto the Lord, saying:

O Lord, do not suffer that this people shall be destroyed by the sword; but O Lord, rather let there be a famine in the land, to stir them up in remembrance of the Lord their God, and perhaps they will repent and turn unto thee.

And so it was done, according to the words of Nephi. And there was a great famine upon the land, among all the people of Nephi. And thus in the seventy and fourth year the famine did continue, and the work of destruction did cease by the sword but became sore by famine.

And this work of destruction did also continue in the seventy and fifth year. For the earth was smitten that it was dry, and did not yield forth grain in the season of grain; and the whole earth was smitten, even among the Lamanites as well as among the Nephites, so that they were smitten that they did perish by thousands in the more wicked parts of the land.

And it came to pass that the people saw that they were about to perish by famine, and they began to remember the Lord their God; and they began to remember the words of Nephi.

And the people began to plead with their chief judges and their leaders, that they would say unto Nephi: Behold, we know that thou art a man of God, and therefore cry unto the Lord our God that he turn away from us this famine, lest all the words which thou hast spoken concerning our destruction be fulfilled.

9 At ito ay nangyari na sinabi nga ng mga hukom kay Nephi ang alinsunod sa mga salitang ninais. At ito ay nangyari na nang makita ni Nephi na nagsisi ang mga tao at nagpakumbaba ng kanilang sarili sa damit na magaspang, siya ay nagsumamong muli sa Panginoon, sinasabing:

10 O Panginoon, dinggin, nagsisisi na po ang mga taong ito; at nilipol po nila ang pangkat ni Gadianton mula sa kanila hanggang sa sila ay mapalis, at ikinubli po nila ang kanilang mga lihim na plano sa ilalim ng lupa.

11 Ngayon, O Panginoon, dahil po sa kanilang pagpapakumbabang ito, maaari po bang pawiin ninyo ang inyong galit, at hayaan na ang inyong galit ay maglubag sa pagkalipol ng yaong masasamang tao na inyo nang nalipol.

12 O Panginoon, maaari po bang pawiin ninyo ang inyong galit, opo, ang inyong masidhing galit, at pangyarihin na ang taggutom ay tumigil na sa lupaing ito.

13 O Panginoon, maaari po bang pakinggan ninyo ako, at pangyarihin na maganap ang alinsunod sa aking mga salita, at magpadala ng ulan sa ibabaw ng lupain, upang siya po ay mamunga, at tumubo ang kanyang mga butil sa panahon ng pagsibol.

14 O Panginoon, pinakinggan po ninyo ang aking mga salita nang sabihin kong, Magkaroon ng taggutom, upang ang salot ng espada ay matigil; at nalalaman ko po na kayo, maging sa panahong ito, ay makikinig sa aking mga salita, sapagkat sinabi po ninyo: Kung ang mga taong ito ay magsisisi, patatawarin ko sila.

15 Opo, O Panginoon, at nakikita po ninyo na sila ay nagsisi, dahil sa taggutom at sa salot at pagkalipol na sumapit sa kanila.

16 At ngayon, O Panginoon, maaari po bang pawiin ninyo ang inyong galit, at subuking muli kung sila ay maglilingkod sa inyo? At kung magkagayon, O Panginoon, maaari po ninyong pagpalain sila alinsunod sa inyong mga salita na inyong sinabi.

17 At ito ay nangyari na sa ikapitumpu't anim na taon, pinawi ng Panginoon ang kanyang galit mula sa mga tao, at pinangyari na ang ulan ay bumuhos sa lupa, kung kaya't namunga siya sa panahon ng kanyang pagbunga. At ito ay nangyari na sumibol ang kanyang mga butil sa panahon ng pagsibol.

Ug nahitabo nga ang mga maghuhukom misulti ni Nephi, sumala sa mga pulong nga gitinguha. Ug nahitabo nga dihang si Nephi nakakita nga ang katawhan naghinulsol ug nagpaubos sa ilang mga kaugalingon nga nagsul-ob og panapton nga sako, nangamuyo siya pag-usab sa Ginoo, nga nag-ingon:

O Ginoo, tan-awa naghinulsol na kini nga katawhan; ug gipamatay nila ang pundok ni Gadianton taliwala kanila nga niana nangahanaw sila, ug gitagoan nila ang ilang tinagong mga plano ilawom sa yuta.

Karon, O Ginoo, tungod niining ilang pagpaubos mahimo bang wagtangan nimo ang imong kasuko, ug ang imong kasuko adto nimo tagbawon sa kalaglagan niadtong mga tawong daotan nga imo nang nalaglag.

O Ginoo, mahimo ba nga wagtangan nimo ang imong kasuko, oo, ang imong mapintas nga kasuko, ug mosugo nga kining kagutom mohunong dinhi niini nga yuta.

O Ginoo, mahimo ba nga patalinghogan mo ako, ug mosugo nga kini mahimo sumala sa akong mga pulong, ug mopadala og ulan sa ibabaw sa yuta, nga kini makapamunga sa bunga niini, ug sa lugas niini sa panahon sa tinglugas.

O Ginoo, gipatalinghogan mo ako sa akong mga pulong dihang ako miingon, himoa nga adunay kagutom, nga ang kamatay pinaagi sa espada mohunong; ug sayod ako nga ikaw, bisan niini nga higayon, mopatalinghog sa akong mga pulong, kay ikaw miingon nga: Kon kini nga katawhan maghinulsol ako moluwas kanila.

Oo, O Ginoo, ug nakita nimo nga sila naghinulsol, tungod sa kagutom ug sa kamatay ug kalaglagan nga midangat kanila.

Ug karon, O Ginoo, mahimo ba nga wagtangan nimo ang imong kasuko, ug sulayan na usab kon sila moalagad ba kanim? Ug kon mao, O Ginoo, ikaw makapanalangin kanila sumala sa imong mga pulong nga imong gisulti.

Ug nahitabo nga sa kapitoan ug unom nga tuig ang Ginoo miwagtang sa iyang kasuko sa katawhan, ug misugo nga ang ulan mobundak sa yuta, nga niana kini nakapamunga sa bunga niini sa panahon sa tingpamunga niini. Ug nahitabo nga mipabunga kini sa lugas niini sa panahon sa tinglugas niini.

And it came to pass that the judges did say unto Nephi, according to the words which had been desired. And it came to pass that when Nephi saw that the people had repented and did humble themselves in sackcloth, he cried again unto the Lord, saying:

O Lord, behold this people repenteth; and they have swept away the band of Gadianton from amongst them insomuch that they have become extinct, and they have concealed their secret plans in the earth.

Now, O Lord, because of this their humility wilt thou turn away thine anger, and let thine anger be appeased in the destruction of those wicked men whom thou hast already destroyed.

O Lord, wilt thou turn away thine anger, yea, thy fierce anger, and cause that this famine may cease in this land.

O Lord, wilt thou hearken unto me, and cause that it may be done according to my words, and send forth rain upon the face of the earth, that she may bring forth her fruit, and her grain in the season of grain.

O Lord, thou didst hearken unto my words when I said, Let there be a famine, that the pestilence of the sword might cease; and I know that thou wilt, even at this time, hearken unto my words, for thou saidst that: If this people repent I will spare them.

Yea, O Lord, and thou seest that they have repented, because of the famine and the pestilence and destruction which has come unto them.

And now, O Lord, wilt thou turn away thine anger, and try again if they will serve thee? And if so, O Lord, thou canst bless them according to thy words which thou hast said.

And it came to pass that in the seventy and sixth year the Lord did turn away his anger from the people, and caused that rain should fall upon the earth, insomuch that it did bring forth her fruit in the season of her fruit. And it came to pass that it did bring forth her grain in the season of her grain.

18 At dinggin, ang mga tao ay nagsaya at pinapurihan ang Diyos, at ang buong lupain ay napuspos ng saya; at hindi na nila hinangad pang patayin si Nephi, kundi kanilang kinilala siya na isang dakilang propeta, at isang tao ng Diyos, nagtataglay ng dakilang kapangyarihan at karapatan na ibinigay sa kanya ng Diyos.

19 At dinggin, si Lehi, ang kanyang kapatid, ay hindi bahagya mang nalalayo sa kanya sa mga bagay na nauukol sa katwiran.

20 At sa gayon nga nangyari na ang mga tao ni Nephi ay nagsimulang muling umunlad sa lupain, at nagsimulang itayo ang kanilang mga napabayaang lugar, at nagsimulang dumami at kumalat, maging hanggang sa sila ay lumaganap sa buong lupain, kapwa sa pahilaga at sa patimog, mula sa kanlurang dagat hanggang sa silangang dagat.

21 At ito ay nangyari na nagtapos sa kapayapaan ang ikapitumpu't anim na taon. At ang ikapitumpu't pitong taon ay nagsimula sa kapayapaan; at ang simbahan ay kumalat sa lahat ng dako ng buong lupain; at ang nakararaming bahagi ng mga tao, kapwa ang mga Nephita at ang mga Lamanita, ay nabibilang sa simbahan; at nagkaroon sila ng labis na kapayapaan sa lupain; at sa gayon nagtapos ang ikapitumpu't pitong taon.

22 At sila ay nagkaroon din ng kapayapaan sa ikapitumpu't walong taon, maliban sa ilang pagtatalo hinggil sa mga aral ng doktrina na ipinahayag ng mga propeta.

23 At sa ikapitumpu't siyam na taon ay nagkaroon ng labis na sigalutan. Subalit ito ay nangyari na sina Nephi at Lehi, at marami sa kanilang mga kapatid na nakaaalam hinggil sa tunay na mga aral ng doktrina, na nakatatanggap ng maraming paghahayag sa araw-araw, kaya nga sila ay nangaral sa mga tao, hanggang sa mawakasan nila ang kanilang sigalutan sa taon ding yaon.

24 At ito ay nangyari na sa ikawalumpung taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi, may ilang bilang ng mga tumiwalag mula sa mga tao ni Nephi, na ilang taon nang nakiisa sa mga Lamanita, at dinala sa kanilang sarili ang pangalang Lamanita, at ilan ding bilang ng mga tunay na inapo ng mga Lamanita, na pinukaw nila na magalit, o ng mga yaong tumiwalag, kaya nga sila ay nagpasimula ng digmaan sa kanilang mga kapatid.

Ug tan-awa, ang katawhan nagmaya ug naghimaya sa Dios, ug ang tibuok yuta napuno sa pagmaya; ug wala na sila magtinguha sa paglaglag kang Nephi, apan sila mitamod kaniya isip bantogan nga propeta, ug tawo sa Dios, nga adunay dakong gahom ug katungod nga gihatag kaniya gikan sa Dios.

Ug tan-awa, si Lehi, ang iyang igsoong lalaki, dili layo kaniya sa mga butang nga may kalabotan sa pagkamatarong.

Ug sa ingon niana nahitabo nga ang katawhan ni Nephi misugod na usab sa pag-uswag sa yuta, ug misugod sa pagtukod sa ilang biniyaang mga dapit, ug misugod sa pagdaghan ug pagkatap, gani hangtod nga nalukop nila ang tibuok yuta, sa amihanang bahin ug habagatang bahin, gikan sa dagat sa kasadpan ngadto sa silangang dagat.

Ug nahitabo nga ang kapitoan ug unom nga tuig natapos sa kalinaw. Ug ang kapitoan ug pito nga tuig nagsugod sa kalinaw; ug ang simbahan mikatap ibabaw sa tibuok yuta; ug ang mas daghan nga bahin sa katawhan sa mga Nephita ug mga Lamanita, nahisakop sa simbahan; ug sila nakabaton og hilabihan ka dako nga kalinaw diha sa yuta; ug sa ingon niana natapos ang kapitoan ug pito nga tuig.

Ug usab sila adunay kalinaw sa kapitoan ug walo nga tuig, gawas sa pipila ka panagbingkil mahitungod sa mga punto sa doktrina nga gihaan-ay sa mga propeta.

Ug sa kapitoan ug siyam nga tuig misugod ang daghang panagbangi. Apan nahitabo nga si Nephi ug si Lehi, ug daghan sa ilang kaigsoonan kinsa nasayod mahitungod sa tinuod nga mga punto sa doktrina, tungod kay nakabaton og daghan nga pagpadayag matag adlaw, busa misangyaw sila sa katawhan, nga niana gitapos nila ang ilang mga panagbangi nianang mao nga tuig.

Ug nahitabo nga sa kawaloan nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi, dihay nailhan nga pundok sa mga masinupakon gikan sa katawhan ni Nephi, kinsa sa pipila ka tuig nga milabay miadto sa mga Lamanita, ug midala sa ilang mga kaugalingon sa ngalan sa mga Lamanita, ug usab adunay pipila kinsa tinuod nga mga kaliwat sa mga Lamanita, nga ilang gisulsolan aron masuko, o niadtong mga masinupakon, busa nagsugod sila og usa ka gubat batok sa ilang kaigsoonan.

And behold, the people did rejoice and glorify God, and the whole face of the land was filled with rejoicing; and they did no more seek to destroy Nephi, but they did esteem him as a great prophet, and a man of God, having great power and authority given unto him from God.

And behold, Lehi, his brother, was not a whit behind him as to things pertaining to righteousness.

And thus it did come to pass that the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to build up their waste places, and began to multiply and spread, even until they did cover the whole face of the land, both on the northward and on the southward, from the sea west to the sea east.

And it came to pass that the seventy and sixth year did end in peace. And the seventy and seventh year began in peace; and the church did spread throughout the face of all the land; and the more part of the people, both the Nephites and the Lamanites, did belong to the church; and they did have exceedingly great peace in the land; and thus ended the seventy and seventh year.

And also they had peace in the seventy and eighth year, save it were a few contentions concerning the points of doctrine which had been laid down by the prophets.

And in the seventy and ninth year there began to be much strife. But it came to pass that Nephi and Lehi, and many of their brethren who knew concerning the true points of doctrine, having many revelations daily, therefore they did preach unto the people, insomuch that they did put an end to their strife in that same year.

And it came to pass that in the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were a certain number of the dissenters from the people of Nephi, who had some years before gone over unto the Lamanites, and taken upon themselves the name of Lamanites, and also a certain number who were real descendants of the Lamanites, being stirred up to anger by them, or by those dissenters, therefore they commenced a war with their brethren.

25 At sila ay gumawa ng pagpaslang at pandarambong; at pagkatapos, sila ay umuurong pabalik sa mga bundok, at sa ilang at mga lihim na lugar, ikinukubli ang kanilang sarili upang hindi sila matagpuan, nakatatanggap araw-araw ng karagdagan sa kanilang bilang, habang may mga tumitiwalag na nakikiisa sa kanila.

26 At sa gayon hindi naglaon, maging sa loob ng hindi maraming taon, sila ay naging napakalaking pangkat ng mga tulisan; at sinaliksik nila ang lahat ng lihim na plano ni Gadianton; at sa gayon sila naging mga tulisan ni Gadianton.

27 Ngayon, dinggin, ang mga tulisanang ito ay gumawa ng napakalaking pinsala, oo, maging malaking pagkawasak sa mga tao ni Nephi, at gayundin sa mga tao ng mga Lamanita.

28 At ito ay nangyari na kinailangang wakasan ang gawaing ito ng pagwasak; kaya nga, sila ay nagpadala ng isang hukbo ng malalakas na tauhan sa ilang at sa mga bundok, upang hanapin ang pangkat na ito ng mga tulisan, at lipulin sila.

29 Subalit dinggin, ito ay nangyari na sa taon ding yaon, naitaboy silang pabalik maging sa kanilang sariling mga lupain. At sa gayon nagtapos ang ikawalumpung taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

30 At ito ay nangyari na sa pagsisimula ng ikawalumpu't isang taon, muli silang sumalakay laban sa pangkat ng mga tulisanang ito, at nalipol ang marami; at dinalaw rin sila ng labis na pagkalipol.

31 At muli silang napilitang umalis sa ilang at umalis sa mga bundok patungo sa sarili nilang mga lupain, dahil sa labis na kalakihan ng bilang ng mga yaong tulisan na namugad sa mga bundok at sa ilang.

32 At ito ay nangyari na sa gayon nagtapos ang taong ito. At ang mga tulisan ay patuloy pa ring dumarami at nagiging makapangyarihan, kung kaya't kinalaban nila ang buong hukbo ng mga Nephita, at gayundin ng mga Lamanita; at idinulot nilang manaig ang masidhing takot sa mga tao sa buong ibabaw ng lupain.

Ug gihimo nila ang pagpatay ug pagpanglungkab; ug dayon mosibog sila balik sa kabukiran, ug ngadto sa mga kamingawan ug sa tagoanang mga dapit, gitago ang ilang mga kaugalingon aron dili sila madiskobrehan, nakadawat sa matag adlaw og dugang sa ilang gidaghanon, kutob sa masupilon nga miadto kanila.

Ug sa ingon niana sa paglakat sa panahon, oo, gani sulod sa dili daghang katuigan, nahimo silang hilabihan ka daghan nga pundok sa mga tulisan; ug gipangita nila ang tanan nga tinagong mga plano ni Gadianton; ug sa ingon niana nahimo silang mga tulisan ni Gadianton.

Karon tan-awa, kini nga mga tulisan mihimo og dakong kadaot, oo, gani dakong kalaglagan sa katawhan ni Nephi, ug usab sa katawhan sa mga Lamanita.

Ug nahitabo nga kinahanglang ihunong kini nga buhat sa kalaglagan; busa mipadala sila og kasundalohan nga mga tawo nga kusgan ngadto sa kamingawan ug ngadto sa kabukiran sa pagpangita niining mga pundok sa mga tulisan, ug sa pagpukan kanila.

Apan tan-awa, nahitabo nga sa mao gihapon nga tuig gipapahawa sila balik sa ilang kaugalingong mga yuta. Ug sa ingon niana natapos ang kawaloan nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi.

Ug nahitabo nga sa pagsugod sa kawaloan ug unang tuig misulong na usab sila batok niini nga pundok sa mga tulisan, ug milaglag og daghan; ug sila usab nag-antos og daghan nga kalaglagan.

Ug napugos na usab sila sa pagbalik gikan sa kamingawan ug gikan sa kabukiran ngadto sa ilang kaugalingong mga yuta, tungod sa hilabihan ka daghan nga mga tulisan nga midagsang sa kabukiran ug sa kamingawan.

Ug nahitabo nga sa ingon niana natapos kini nga tuig. Ug ang mga tulisan nagpadayon sa pagdaghan ug nag-anam ka lig-on, nga niana sila nakigbatok sa tibukong kasundalohan sa mga Nephita, ug usab sa mga Lamanita; ug nakamugna sila og dako nga kahadlok ngadto sa katawhan nga anaa sa ibabaw sa tibukong yuta.

And they did commit murder and plunder; and then they would retreat back into the mountains, and into the wilderness and secret places, hiding themselves that they could not be discovered, receiving daily an addition to their numbers, inasmuch as there were dissenters that went forth unto them.

And thus in time, yea, even in the space of not many years, they became an exceedingly great band of robbers; and they did search out all the secret plans of Gadianton; and thus they became robbers of Gadianton.

Now behold, these robbers did make great havoc, yea, even great destruction among the people of Nephi, and also among the people of the Lamanites.

And it came to pass that it was expedient that there should be a stop put to this work of destruction; therefore they sent an army of strong men into the wilderness and upon the mountains to search out this band of robbers, and to destroy them.

But behold, it came to pass that in that same year they were driven back even into their own lands. And thus ended the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the eighty and first year they did go forth again against this band of robbers, and did destroy many; and they were also visited with much destruction.

And they were again obliged to return out of the wilderness and out of the mountains unto their own lands, because of the exceeding greatness of the numbers of those robbers who infested the mountains and the wilderness.

And it came to pass that thus ended this year. And the robbers did still increase and wax strong, insomuch that they did defy the whole armies of the Nephites, and also of the Lamanites; and they did cause great fear to come unto the people upon all the face of the land.

33 Oo, sapagkat sinalanta nila ang maraming dako ng lupain, at gumawa ng malalaking pagwasak sa mga ito; oo, pumatay nang marami, at dinalang bihag ang iba sa ilang, oo, at lalung-lalo na ang kanilang kababaihan at kanilang mga anak.

34 Ngayon, ang malaking kasamaang ito, na sumapit sa mga tao dahil sa kanilang kasamaan, ay muling pumukaw sa kanila sa pag-alala sa Panginoon nilang Diyos.

35 At sa gayon nagtapos ang ikawalumpu't isang taon ng panunungkulan ng mga hukom.

36 At sa ikawalumpu't dalawang taon ay muli silang nagsimulang makalimot sa Panginoon nilang Diyos. At sa ikawalumpu't tatlong taon ay nagsimula silang maging matindi sa kasamaan. At sa ikawalumpu't apat na taon, hindi sila nagbago ng kanilang mga gawi.

37 At ito ay nangyari na sa ikawalumpu't limang taon, sila ay tumindi nang tumindi sa kanilang kapalaluan, at sa kanilang kasamaan; at sa gayon sila nahihinog na muli para sa pagkalipol.

38 At sa gayon nagtapos ang ikawalumpu't limang taon.

Oo, kay giduaw nila ang daghan nga bahin sa yuta, ug mihimo og dakong kalaglagan ngadto kanila; oo, mipatay og daghan, ug midala sa uban nga bihag ngadto sa kamingawan, oo, ug ilabi na gayod sa ilang mga babaye ug sa ilang mga bata.

Karon kining dako nga kadaotan, nga miabot sa katawhan tungod sa ilang pagkadaotan, nakaaghat na usab kanila sa paghinumdom sa Ginoo nga ilang Dios.

Ug sa ingon niana natapos ang kawaloan ug usa nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom.

Ug sa kawaloan ug duha nga tuig nagsugod na usab sila sa pagkalimot sa Ginoo nga ilang Dios. Ug sa kawaloan ug tulo nga tuig nagsugod nga misamot ang ilang pagkadaotan. Ug sa kawaloan ug upat nga tuig wala sila mag-usab sa ilang mga paagi.

Ug nahitabo nga sa kawaloan ug lima nga tuig mas misamot kadako ang ilang garbo, ug ang ilang pagkadaotan; ug sa ingon niana sila nagkahinog na usab alang sa kalaglagan.

Ug sa ingon niana natapos ang kawaloan ug lima nga tuig.

Yea, for they did visit many parts of the land, and did do great destruction unto them; yea, did kill many, and did carry away others captive into the wilderness, yea, and more especially their women and their children.

Now this great evil, which came unto the people because of their iniquity, did stir them up again in remembrance of the Lord their God.

And thus ended the eighty and first year of the reign of the judges.

And in the eighty and second year they began again to forget the Lord their God. And in the eighty and third year they began to wax strong in iniquity. And in the eighty and fourth year they did not mend their ways.

And it came to pass in the eighty and fifth year they did wax stronger and stronger in their pride, and in their wickedness; and thus they were ripening again for destruction.

And thus ended the eighty and fifth year.

Helaman 12

- 1 At sa gayon natin mamamasdan kung gaano kahuwad, at gayundin ang kahinaan ng puso ng mga anak ng tao; oo, nakikita natin na ang Panginoon sa kanyang walang hanggang kabutihan ay pinagpapala at pinananagana ang mga yaong nagtitiwala sa kanya.
- 2 Oo, at makikita natin sa panahon ding yaon kung kailan niya pinananagana ang kanyang mga tao, oo, sa pag-unlad ng kanilang mga bukirin, ng kanilang mga kawan ng tupa at kanilang mga kawan ng baka, at sa ginto, at sa pilak, at sa lahat ng uri ng mamahaling bagay ng bawat uri at kasanayan; pinangalangagaan ang kanilang mga buhay, at inililigtas sila mula sa mga kamay ng kanilang mga kaaway; pinalalambot ang mga puso ng kanilang mga kaaway upang hindi sila makidigma laban sa kanila; oo, at sa madaling salita, ginagawa ang lahat ng bagay para sa kapakanan at kaligayahan ng kanyang mga tao; oo, yaon ang panahong pinatitigas nila ang kanilang mga puso, at kinalilimutan ang Panginoon nilang Diyos, at niyuyurakan sa ilalim ng kanilang mga paa ang Banal—oo, at dahil ito sa kanilang kaginhawaan, at kanilang labis na kasaganaan.
- 3 At sa gayon natin nakikita na maliban kung parurusahan ng Panginoon ang kanyang mga tao sa pamamagitan ng maraming pagdurusa, oo, maliban kung kanyang dadalawin sila sa pamamagitan ng kamatayan at sa pamamagitan ng sindak, at sa pamamagitan ng taggutom at sa pamamagitan ng lahat ng uri ng salot, hindi nila siya maaalala.
- 4 O kayhangal, at kaypalalo, at kaysama, at mala-diyablo, at kaybilis gumawa ng masama, at kaybagal gumawa ng mabuti, ang mga anak ng tao; oo, kaybilis makinig sa mga salita ng yaong masama, at ilagak ang kanilang mga puso sa mga walang kabuluhan bagay ng daigdig!
- 5 Oo, kaybilis maiangat sa kapalaluan; oo, kaybilis magmalaki, at gumawa ng lahat ng uri ng yaong masama; at kaybagal nila sa pag-alala sa Panginoon nilang Diyos, at pakinggan ang kanyang mga payo, oo, kaybagal lumakad sa mga landas ng karunungan!

Helaman 12

Ug sa ingon niana atong makita unsa ka sayop, ug usab ang pagkadili makanunayon sa mga kasingkasing sa katawhan; oo, atong makita nga ang Ginoo diha sa iyang dako ug walay kataposan nga kaayo mopanalangin ug mopauswag niadtong mobutang sa ilang pagsalig diha kaniya.

Oo, ug unta atong makita nga panahon nga siya mipauswag sa iyang katawhan, oo, sa pagpatubo sa ilang mga umahan, sa ilang mga gagmayng pundok sa kahayopan ug sa ilang dagkong pundok sa kahayopan, ug sa bulawan, ug sa pilak, ug sa tanan nga matang sa mahalon nga mga butang sa matag matang ug sa sining; milugway sa ilang mga kinabuhi, ug miluwas kanila gikan sa mga kamot sa ilang mga kaaway; mipahumok sa mga kasingkasing sa ilang mga kaaway aron sila dili mopahayag og mga gubat batok kanila; oo, ug sa kataposan, mibuhat sa tanan nga butang alang sa kaayohan ug sa kalipay sa iyang katawhan; oo, unya kana ang panahon nga sila mipatig-a sa ilang mga kasingkasing, ug nahikalimot sa Ginoo nga ilang Dios, ug mitunob-tunob sa ilang mga tiil sa Usa nga Balaan—oo, ug tungod kini sa ilang kahamugaway, ug sa ilang hilabihan ka dako nga kauswagan.

Ug sa ingon niana atong makita nga gawas kon ang Ginoo mopanton sa iyang katawhan pinaagi sa daghan nga kasakitan, oo, gawas kon siya moduaw kanila pinaagi sa kamatayan ug pinaagi sa kalisang, ug pinaagi sa kagutom ug pinaagi sa tanan nga matang sa kamatay, sila dili mahinumdom kaniya.

O pagkawalay kaalam, ug pagkawalay kapuslanan, pagkadaotan, ug pagkayawan-on, ug pagkadali nga mobuhat og daotan, ug pagkahinay nga mobuhat og maayo, ang katawhan; oo, pagkadali nga mopatalinghog sa mga pulong nianang tawo nga daotan, ug mobutang sa ilang mga kasingkasing diha sa walay kapuslanan nga mga butang sa kalibotan!

Oo, pagkadali nga mabayaw diha sa garbo; oo, pagkadali nga manghambog, ug mobuhat sa tanan nga matang niana nga kadaotan; ug pagkahinay nila nga mahinumdom sa Ginoo nga ilang Dios, ug sa pagpaminaw sa iyang mga tambag, oo, pagkahinay nga molakaw diha sa mga agianan sa kaalam!

Helaman 12

And thus we can behold how false, and also the unsteadiness of the hearts of the children of men; yea, we can see that the Lord in his great infinite goodness doth bless and prosper those who put their trust in him.

Yea, and we may see at the very time when he doth prosper his people, yea, in the increase of their fields, their flocks and their herds, and in gold, and in silver, and in all manner of precious things of every kind and art; sparing their lives, and delivering them out of the hands of their enemies; softening the hearts of their enemies that they should not declare wars against them; yea, and in fine, doing all things for the welfare and happiness of his people; yea, then is the time that they do harden their hearts, and do forget the Lord their God, and do trample under their feet the Holy One—yea, and this because of their ease, and their exceedingly great prosperity.

And thus we see that except the Lord doth chasten his people with many afflictions, yea, except he doth visit them with death and with terror, and with famine and with all manner of pestilence, they will not remember him.

O how foolish, and how vain, and how evil, and devilish, and how quick to do iniquity, and how slow to do good, are the children of men; yea, how quick to hearken unto the words of the evil one, and to set their hearts upon the vain things of the world!

Yea, how quick to be lifted up in pride; yea, how quick to boast, and do all manner of that which is iniquity; and how slow are they to remember the Lord their God, and to give ear unto his counsels, yea, how slow to walk in wisdom's paths!

6 Dinggin, hindi nila nais na ang Panginoon nilang Diyos, na siyang lumikha sa kanila, ang mamuno at mamahala sa kanila; sa kabila ng kanyang dakilang kabutihan at kanyang awa sa kanila, winawalang-saysay nila ang kanyang mga payo, at tumatanggi sila na siya ang kanilang maging gabay.

7 O kaylaki ng kawalang-kabuluhan ng mga anak ng tao; oo, maging sila ay hindi nakahihigit kaysa sa alabok ng lupa.

8 Sapagkat dinggin, ang alabok ng lupa ay gumagalaw rito at doon, hanggang sa mahati sa dalawa, sa utos ng ating dakila at walang hanggang Diyos.

9 Oo, dinggin, sa kanyang tinig, ang mga burol at ang mga bundok ay nauuga at nayayanig.

10 At sa kapangyarihan ng kanyang tinig, ang mga ito ay nadudurog, at napapatag, oo, maging tulad ng isang lambak.

11 Oo, sa kapangyarihan ng kanyang tinig, ang buong mundo ay nayayanig;

12 Oo, sa kapangyarihan ng kanyang tinig, ang mga saligan ay umuuga, maging sa pinakagitna.

13 Oo, at kung sasabihin niya sa mundo—Gumalaw—ito ay gagalaw.

14 Oo, kung sasabihin niya sa mundo—Magbalik, na pinahahaba nito ang araw nang maraming oras—ito ay magaganap;

15 At sa gayon, alinsunod sa kanyang salita, ang mundo ay bumabalik, at sa wari ng tao ay hindi tumitinag ang araw; oo, at dinggin, ito ay gayon nga; sapagkat tunay na ang mundo ang umiinog at hindi ang araw.

16 At dinggin, gayundin, kung sasabihin niya sa mga tubig ng malawak na karagatan—Matuyo ka—ito ay magaganap.

17 Dinggin, kung sasabihin niya sa bundok na ito—Umangat ka, at tumabon at bumagsak sa lungsod na yaon, upang ito ay malibing—dinggin, ito ay magaganap.

18 At dinggin, kung ang tao ay magkukubli ng kayamanan sa lupa, at sasabihin ng Panginoon—Sumpain ito, dahil sa kasamaan niya na nagkubli nito—dinggin, ito ay masusumpa.

19 At kung sasabihin ng Panginoon—Sumpain ito, upang walang sinumang tao ang makatatagpo nito magmula ngayon at magpakailanman—dinggin, walang taong makakukuha nito magmula ngayon at magpakailanman.

Tan-awa, wala sila magtinguha nga ang Ginoo nga ilang Dios, kinsa milalang kanila, kinahanglan nga momando ug mohari ibabaw kanila; bisan pa sa iyang hilabihan nga kaayo ug sa iyang kaluoy ngadto kanila, sila wala manumbaling sa iyang mga tambag, ug dili siya buot nga siya mahimo nila nga giya.

O hilabihan gayod ang pagkawalay kapuslanan sa katawhan; oo, gani sila mas ubos pa kay sa abog sa yuta.

Kay tan-awa, ang abog sa yuta molihok dinhi ug didto, ngadto sa pagkabahin, sa sugo sa atong gamhanan ug walay kataposan nga Dios.

Oo, tan-awa sa iyang tingog ang mga bungtod ug mga bukid mokurog ug molinog.

Ug pinaagi sa gahom sa iyang tingog sila mabuak, ug mahimo nga hapsay, oo, gani sama sa usa ka walog.

Oo, pinaagi sa gahom sa iyang tingog ang tibuok yuta mauyog;

Oo, pinaagi sa gahom sa iyang tingog, ang mga katukoran nga bato mauyog, gani ngadto sa iyang kinatung-an.

Oo, ug kon siya moingon ngadto sa yuta—Balhin—mabalhin kini.

Oo, kon siya moingon ngadto sa kalibotan—Ikaw motuyok og balik, nga kini molugway sa adlaw sulod sa daghan nga oras—mahimo kana;

Ug sa ingon niana, sumala sa iyang pulong ang kalibotan motuyok og balik, ug kini makita sa tawo nga ang adlaw mihunong; oo, ug tan-awa, mao gayod kana; kay sa pagkatinuod ang kalibotan mao ang naglihok ug dili ang adlaw.

Ug tan-awa, usab, kon siya moingon ngadto sa tubig sa lawod—Ikaw mauga—mahimo kana.

Tan-awa, kon siya moingon ngadto niini nga bukid—Ikaw mapataas, ug moabot sa ibabaw ug mahulog niana nga siyudad, nga kini malubong—tan-awa mahimo kana.

Ug tan-awa, kon ang tawo motago og usa ka bahandi sa ilawom sa yuta, ug ang Ginoo moingon—Kini pagatunglohon, tungod sa pagkadaotan kaniya kinsa mitago niini—tan-awa, kini pagatunglohon.

Ug kon ang Ginoo moingon—Ikaw pagatunglohon, nga walay tawo nga makakita kanimong sukad karon nga panahon hangtod sa kahangtoran—tan-awa, walay tawo nga makakuha niini sukad karon ug sa kahangtoran.

Behold, they do not desire that the Lord their God, who hath created them, should rule and reign over them; notwithstanding his great goodness and his mercy towards them, they do set at naught his counsels, and they will not that he should be their guide.

O how great is the nothingness of the children of men; yea, even they are less than the dust of the earth.

For behold, the dust of the earth moveth hither and thither, to the dividing asunder, at the command of our great and everlasting God.

Yea, behold at his voice do the hills and the mountains tremble and quake.

And by the power of his voice they are broken up, and become smooth, yea, even like unto a valley.

Yea, by the power of his voice doth the whole earth shake;

Yea, by the power of his voice, do the foundations rock, even to the very center.

Yea, and if he say unto the earth—Move—it is moved.

Yea, if he say unto the earth—Thou shalt go back, that it lengthen out the day for many hours—it is done;

And thus, according to his word the earth goeth back, and it appeareth unto man that the sun standeth still; yea, and behold, this is so; for surely it is the earth that moveth and not the sun.

And behold, also, if he say unto the waters of the great deep—Be thou dried up—it is done.

Behold, if he say unto this mountain—Be thou raised up, and come over and fall upon that city, that it be buried up—behold it is done.

And behold, if a man hide up a treasure in the earth, and the Lord shall say—Let it be accursed, because of the iniquity of him who hath hid it up—behold, it shall be accursed.

And if the Lord shall say—Be thou accursed, that no man shall find thee from this time henceforth and forever—behold, no man getteth it henceforth and forever.

20 At dinggin, kung sasabihin ng Panginoon sa isang tao—Dahil sa iyong mga kasamaan, sumpain ka magpakailanman—ito ay magaganap.

21 At kung sasabihin ng Panginoon—Dahil sa iyong mga kasamaan ay itatakwil ka mula sa aking harapan—pangyayarihin niya na ito ay magkagayon nga.

22 At sa aba niya kung kanino niya sasabihin ito, sapagkat ito ang mangyayari sa kanya na gagawa ng kasamaan, at hindi siya maaaring maligtas; anupa't dahil dito, upang ang tao ay maligtas, ipinahayag ang pagsisisi.

23 Anupa't pinagpala sila na magsisisi at makikinig sa tinig ng Panginoon nilang Diyos; sapagkat sila ang mga yaong maliligtas.

24 At ipagkaloob nawa ng Diyos, sa kanyang dakilang kabanalan, na ang mga tao ay madala sa pagsisisi at mabubuting gawa, upang sila ay mapanumbalik nang biyaya sa biyaya, alinsunod sa kanilang mga gawa.

25 At nais ko na ang lahat ng tao ay maligtas. Subalit nabasa natin na sa dakila at huling araw na may ilang itatakwil, oo, mga itatakwil mula sa harapan ng Panginoon;

26 Oo, na itatalaga sa kalagayan ng walang hanggang pagdurusa, tinutupad ang mga salitang nagsasabi: Sila na gumawa ng kabutihan ay magkakaroon ng buhay na walang hanggan; at sila na gumawa ng kasamaan ay magkakaroon ng walang hanggang kapahamakan. At gayon nga ito. Amen.

Ug tan-awa, kon ang Ginoo moingon ngadto sa usa ka tawo—Tungod sa imong mga kadaotan, ikaw pagatunglohon sa kahangtoran—kini mahimo.

Ug kon ang Ginoo moingon—Tungod sa imong mga kadaotan ikaw isalikway gikan sa akong atubangan—siya mopahitabo nga kini mahimo.

Ug alaot siya nga iyang sultihan niini, kay kini mahitabo ngadto kaniya nga nagbuhat og kadaotan ug siya dili maluwas; busa, tungod niini, aron ang mga tawo unta maluwas, ang paghinulsol gipahayag.

Mao nga, bulahan sila kinsa maghinulsol ug mopatalinghog sa tingog sa Ginoo nga ilang Dios; kay kini sila mao ang maluwas.

Ug hinaot nga ang Dios motugyan, diha sa iyang walay kataposan nga kahingpitan, nga ang mga tawo unta madala ngadto sa paghinulsol ug sa maayo nga mga buhat, nga sila unta anam-anam nga mapahiuli ngadto sa grasya, sumala sa ilang mga buhat.

Ug ako manghinaot nga ang tanan nga mga tawo maluwas. Apan kita nakabasa nga niana nga mahinungdanon ug kataposan nga adlaw adunay pipila nga isalikway, oo, kinsa isalikway gikan sa atubangan sa Ginoo;

Oo, kinsa itugyan ngadto sa usa ka kahimtang sa walay kataposan nga pagkauyamot, naghatag og katumanan sa mga pulong nga nag-ingon: Sila nga nagbuhat og maayo makabaton og walay kataposan nga kinabuhi; ug sila nga nagbuhat og daotan makabaton og walay kataposan nga panghimaraot. Ug sa ingon niana kini mahitabo. Amen.

And behold, if the Lord shall say unto a man—Because of thine iniquities, thou shalt be accursed forever—it shall be done.

And if the Lord shall say—Because of thine iniquities thou shalt be cut off from my presence—he will cause that it shall be so.

And wo unto him to whom he shall say this, for it shall be unto him that will do iniquity, and he cannot be saved; therefore, for this cause, that men might be saved, hath repentance been declared.

Therefore, blessed are they who will repent and hearken unto the voice of the Lord their God; for these are they that shall be saved.

And may God grant, in his great fullness, that men might be brought unto repentance and good works, that they might be restored unto grace for grace, according to their works.

And I would that all men might be saved. But we read that in the great and last day there are some who shall be cast out, yea, who shall be cast off from the presence of the Lord;

Yea, who shall be consigned to a state of endless misery, fulfilling the words which say: They that have done good shall have everlasting life; and they that have done evil shall have everlasting damnation. And thus it is. Amen.

Ang propesiya ni Samuel, ang Lamanita, sa mga Nephita.

Helaman 13

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na sa ikawalumpu't anim na taon, ang mga Nephita ay nanatili pa rin sa kasamaan, oo, sa labis na kasamaan, samantalang ang mga Lamanita ay mahigpit na nagsisikap na sundin ang mga kautusan ng Diyos, alinsunod sa batas ni Moises.
- 2 At ito ay nangyari na sa taong ito, may isang Samuel, isang Lamanita, na nagtungo sa lupain ng Zarahemla, at nagsimulang mangaral sa mga tao. At ito ay nangyari na nangaral siya, nang maraming araw, ng pagsisisi sa mga tao, at siya ay itinaboy nilang palabas, at siya sana ay pabalik na sa kanyang sariling lupain.
- 3 Ngunit dinggin, ang tinig ng Panginoon ay nangusap sa kanya, na kinakailangang siya ay muling magbalik, at magpropesiya sa mga tao ng anumang mga bagay na papasok sa kanyang puso.
- 4 At ito ay nangyari na hindi nila pinahintulutang makapasok siya sa lungsod; kaya nga siya ay nagtuloy at umakyat sa pader niyon, at iniunat ang kanyang kamay at sumigaw sa isang malakas na tinig, at nagpropesiya sa mga tao ng anumang mga bagay na inilagay ng Panginoon sa kanyang puso.
- 5 At kanyang sinabi sa kanila: Dinggin, ako, si Samuel, na isang Lamanita, ay winiwika ang mga salita ng Panginoon na inilagay niya sa aking puso; at dinggin, kanyang inilagay sa aking puso na sabihin sa mga taong ito na ang espada ng katarungan ay nakaumang sa ulunan ng mga taong ito; at hindi lilipas ang apat na raang taon nang hindi babagsak sa mga taong ito ang espada ng katarungan.
- 6 Oo, malubhang pagkalipol ang naghihintay sa mga taong ito, at ito ay tiyak na sasapit sa mga taong ito, at walang makapagligtas sa mga taong ito maliban sa pagsisisi at pananampalataya sa Panginoong Jesucristo, na tiyak na paparito sa daigdig, at magpapasan ng maraming bagay at papatayin para sa kanyang mga tao.

Ang panagna sa Lamanita, nga si Samuel ngadto sa mga Nephita.

Helaman 13

Ug karon nahitabo sa ikawaloan ug unom nga tuig, ang mga Nephita nagpabilin gihapon sa pagkadaotan, oo, sa hilabihang pagkadaotan, samtang ang mga Lamanita higpit nga nagmabinantayon sa pagsunod sa mga sugo sa Dios, sumala sa balaod ni Moises.

Ug nahitabo nga niini nga tuig dihay usa ka Samuel, nga usa ka Lamanita, miabot sa yuta sa Zarahemla, ug misugod sa pagsangyaw sa katawhan. Ug nahitabo nga misangyaw siya sulod sa daghang adlaw, og paghinulsol ngadto sa katawhan, ug sila misalikway kaniya, ug mopauli na unta siya sa iyang kaugalingong yuta.

Apan tan-awa, ang tingog sa Ginoo midangat kaniya, nga kinahanglan siyang mobalik pag-usab, ug managna sa katawhan sa bisan unsang mga butang nga moabot sa iyang kasingkasing.

Ug nahitabo nga dili sila motugot nga mosulod siya sa siyudad; busa miadto siya ug mitungtong sa paril niini, ug mituyhad sa iyang kamot ug misinggit sa makusog nga tingog, ug nanagna ngadto sa katawhan sa bisan unsang mga butang nga gibutang sa Ginoo sa iyang kasingkasing.

Ug miingon siya kanila: Tan-awa, ako, si Samuel, usa ka Lamanita, mamulong sa mga pulong sa Ginoo nga iyang gibutang sa akong kasingkasing; ug tan-awa gibutang niya kini sa akong kasingkasing aron isulti sa katawhan nga ang espada sa kaangayan nagbitay sa ibabaw niini nga katawhan; ug dili molabay ang upat ka gatos ka tuig nga kini nga espada sa kaangayan mahulog niini nga katawhan.

Oo, bug-at nga kalaglagan naghulat niini nga katawhan, ug sa pagkatinuod modangat kini sa katawhan, ug walay makaluwas niini nga katawhan gawas sa paghinulsol ug hugot nga pagtuo diha ni Ginoong Jesukristo, nga sa pagkatinuod moanhi gayod sa kalibotan, ug moantos sa daghan nga butang ug pagapatyon alang sa iyang katawhan.

The prophecy of Samuel, the Lamanite, to the Nephites.

Helaman 13

And now it came to pass in the eighty and sixth year, the Nephites did still remain in wickedness, yea, in great wickedness, while the Lamanites did observe strictly to keep the commandments of God, according to the law of Moses.

And it came to pass that in this year there was one Samuel, a Lamanite, came into the land of Zarahemla, and began to preach unto the people. And it came to pass that he did preach, many days, repentance unto the people, and they did cast him out, and he was about to return to his own land.

But behold, the voice of the Lord came unto him, that he should return again, and prophesy unto the people whatsoever things should come into his heart.

And it came to pass that they would not suffer that he should enter into the city; therefore he went and got upon the wall thereof, and stretched forth his hand and cried with a loud voice, and prophesied unto the people whatsoever things the Lord put into his heart.

And he said unto them: Behold, I, Samuel, a Lamanite, do speak the words of the Lord which he doth put into my heart; and behold he hath put it into my heart to say unto this people that the sword of justice hangeth over this people; and four hundred years pass not away save the sword of justice falleth upon this people.

Yea, heavy destruction awaiteth this people, and it surely cometh unto this people, and nothing can save this people save it be repentance and faith on the Lord Jesus Christ, who surely shall come into the world, and shall suffer many things and shall be slain for his people.

- 7 At dinggin, isang anghel ng Panginoon ang nagpahayag nito sa akin, at siya ay naghatid ng masasayang balita sa aking kaluluwa. At dinggin, ako ay isinugo sa inyo upang ipahayag din ito sa inyo, upang magkaroon kayo ng masasayang balita; ngunit dinggin, ayaw ninyo akong tanggapin.
- 8 Samakatwid, ganito ang wika ng Panginoon: Dahil sa katigasan ng mga puso ng mga tao ng mga Nephita, maliban kung magsisisi sila ay babawiin ko ang aking salita mula sa kanila, at ilalayo ko ang aking Espiritu sa kanila, at hindi ko na sila kayang tiisin pa, at aking ibabaling ang puso ng kanilang mga kapatid laban sa kanila.
- 9 At hindi lilipas ang apat na raang taon bago ko papangyarihin pahirapan sila; oo, dadalawin ko sila sa pamamagitan ng espada at ng taggutom at ng salot.
- 10 Oo, dadalawin ko sila sa aking masidhing galit, at mayroon sa yaong ikaapat na salinlahi na mabubuhay, na inyong mga kaaway, na makamamalas sa inyong lubos na pagkalipol; at ito ay tiyak na magaganap maliban kung magsisisi kayo, wika ng Panginoon; at ang mga yaong nasa ikaapat na salinlahi ang siyang magdadala sa inyo sa pagkalipol.
- 11 Ngunit kung kayo ay magsisisi at magbabalik sa Panginoon ninyong Diyos, papawiin ko ang aking galit, wika ng Panginoon; oo, ganito ang wika ng Panginoon, pinagpala sila na mga magsisisi at lalapit sa akin, ngunit sa aba niya na hindi magsisisi.
- 12 Oo, sa aba sa dakilang lungsod na ito ng Zarahemla; sapagkat dinggin, dahil sa mga yaong matwid kaya ito ay naligtas; oo, sa aba nitong dakilang lungsod, sapagkat nababatid ko, wika ng Panginoon, na marami, oo, maging ang mas malaking bahagi nitong dakilang lungsod, ang patitigasin ang kanilang mga puso laban sa akin, wika ng Panginoon.
- 13 Ngunit pinagpala sila na mga magsisisi, sapagkat sila ay ililigtas ko. Ngunit dinggin, kung hindi dahil sa mga matwid na naririto sa dakilang lungsod na ito, dinggin, aking papangyarihin na ang apoy ay bumaba buhat sa langit at wasakin ito.
- Ug tan-awa, usa ka anghel sa Ginoo ang nagpahayag niini kanako, ug siya nagdala og malipayon nga mga balita sa akong kalag. Ug tan-awa, ako gipadala nganhi kaninyo aron ipahayag usab kini kaninyo, aron kamo makabaton sa malipayong mga balita; apan tan-awa kamo dili modawat kanako.
- Busa, sa ingon niana ang Ginoo miingon: Tungod sa katig-a sa mga kasingkasing sa katawhang mga Nephita, gawas kon sila maghinulsol akong kuhaon ang akong pulong gikan kanila, ug akong bawion ang akong Espiritu gikan kanila, ug dili na ako moantos pa kanila, ug ako mohimo sa mga kasingkasing sa ilang kaigsoonan nga mobatok kanila.
- Ug dili molabay ang upat ka gatos ka tuig sa dili pa ako mosugo nga sila pagahampakon; oo, ako moduaw kanila pinaagi sa espada ug pinaagi sa kagutom ug pinaagi sa kamatay.
- Oo, ako moduaw kanila sa akong mabangis nga kasuko, ug aduna unya kanila sa ikaupat nga henerasyon nga mabuhi, sa inyong mga kaaway, nga makakita sa inyong hingpit nga kalaglagan; ug moabot gayod kini gawas kon kamo maghinulsol, miingon ang Ginoo; ug kadtong sa ikaupat nga henerasyon mao ang hinungdan sa inyong kalaglagan.
- Apan kon maghinulsol kamo ug mobalik sa Ginoo nga inyong Dios ako mowagtang sa akong kasuko, miingon ang Ginoo; oo, sa ingon niana miingon ang Ginoo, bulahan sila nga maghinulsol ug mobalik ngari kanako, apan alaot siya nga dili maghinulsol.
- Oo, alaot kining dako nga siyudad sa Zarahemla; kay tan-awa, tungod lamang niadtong mga matarong nga kini giluwag; oo, alaot kining dako nga siyudad, kay ako nakakita, miingon ang Ginoo, nga adunay daghan, oo, gani ang mas daghan nga bahin niining dako nga siyudad, nga magpatig-a sa ilang mga kasingkasing batok kanako, miingon ang Ginoo.
- Apan bulahan sila kinsa maghinulsol, kay kanila ako moluwag. Apan tan-awa, kon dili pa sa mga matarong nga ania niining dako nga siyudad, tan-awa, ako mosugo nga ang kalayo manaog gikan sa langit ug molaglag niini.
- And behold, an angel of the Lord hath declared it unto me, and he did bring glad tidings to my soul. And behold, I was sent unto you to declare it unto you also, that ye might have glad tidings; but behold ye would not receive me.
- Therefore, thus saith the Lord: Because of the hardness of the hearts of the people of the Nephites, except they repent I will take away my word from them, and I will withdraw my Spirit from them, and I will suffer them no longer, and I will turn the hearts of their brethren against them.
- And four hundred years shall not pass away before I will cause that they shall be smitten; yea, I will visit them with the sword and with famine and with pestilence.
- Yea, I will visit them in my fierce anger, and there shall be those of the fourth generation who shall live, of your enemies, to behold your utter destruction; and this shall surely come except ye repent, saith the Lord; and those of the fourth generation shall visit your destruction.
- But if ye will repent and return unto the Lord your God I will turn away mine anger, saith the Lord; yea, thus saith the Lord, blessed are they who will repent and turn unto me, but wo unto him that repenteth not.
- Yea, wo unto this great city of Zarahemla; for behold, it is because of those who are righteous that it is saved; yea, wo unto this great city, for I perceive, saith the Lord, that there are many, yea, even the more part of this great city, that will harden their hearts against me, saith the Lord.
- But blessed are they who will repent, for them will I spare. But behold, if it were not for the righteous who are in this great city, behold, I would cause that fire should come down out of heaven and destroy it.

- 14 Ngunit dinggin, dahil sa mga matwid kaya ito naligtas. Ngunit dinggin, darating ang panahon, wika ng Panginoon, na kapag inyong paaalisin ang mga matwid sa inyo, sa gayon kayo mahihinog para sa pagkalipol; oo, sa aba sa dakilang lungsod na ito, dahil sa kasamaan at mga karumal-dumal na gawain na nasa kanya.
- 15 Oo, at sa aba sa lungsod ng Gedeon, dahil sa kasamaan at mga karumal-dumal na gawain na nasa kanya.
- 16 Oo, at sa aba sa lahat ng lungsod na nasa mga lupain sa paligid, na pag-aari ng mga Nephita, dahil sa kasamaan at mga karumal-dumal na gawain na nasa kanila.
- 17 At dinggin, isang sumpa ang sasapit sa lupain, wika ng Panginoon ng mga Hukbo, dahil sa gawain ng mga taong naroroon sa lupain, oo, dahil sa kanilang kasamaan at kanilang mga karumal-dumal na gawain.
- 18 At ito ay mangyayari, wika ng Panginoon ng mga Hukbo, oo, ang ating dakila at tunay na Diyos, na kung sinuman ang magkukubli ng mga kayamanan sa lupa, kailanman ay hindi na muling masusumpungan ang mga yaon, dahil sa masidhing sumpa sa lupain, maliban kung siya ay isang matwid na tao at ikukubli niya ito para sa Panginoon.
- 19 Sapagkat nais ko, wika ng Panginoon, na ikubli nila ang kanilang mga kayamanan para sa akin; at sumpain sila na hindi ikukubli ang kanilang mga kayamanan para sa akin; sapagkat walang magkukubli ng kanilang mga kayamanan para sa akin maliban sa mga matwid; at siya na hindi ikukubli ang kanyang mga kayamanan para sa akin, sumpain siya, at pati na ang kayamanan, at walang makatutubos noon dahil sa sumpa sa lupain.
- 20 At darating ang araw na ikukubli nila ang kanilang mga kayamanan, sapagkat ang kanilang mga puso ay inilagak nila sa mga yaman; at sapagkat inilagak nila ang kanilang mga puso sa kanilang mga yaman, at ikukubli nila ang kanilang mga kayamanan sa kanilang pagtakas mula sa harapan ng kanilang mga kaaway; sapagkat hindi nila ikukubli ang mga yaon sa akin, sumpain sila at pati ang kanilang mga kayamanan; at sa araw na yaon ay pahihirapan sila, wika ng Panginoon.
- Apan tan-awa, alang sa kaayohan sa mga matarong nga kini giluwat. Apan tan-awa, ang panahon moabot, miingon ang Ginoo, nga kon isalikway ninyo ang mga matarong taliwala kaninyo, nan kamo hinog na sa kalaglagan; oo, alaot kining dako nga siyudad, tungod sa pagkadaotan ug pagkasalawayon nga anaa niini.
- Oo, alaot ang siyudad sa Gideon, tungod sa pagkadaotan ug pagkasalawayon nga anaa niini.
- Oo, ug alaot ang tanan nga siyudad nga naglibot sa yuta, nga naangkon sa mga Nephita, tungod sa pagkadaotan ug pagkasalawayon nga anaa niini.
- Ug tan-awa, usa ka tunglo ang modangat niini nga yuta, miingon ang Ginoo sa mga Panon, tungod sa katawhan nga ania dinhi, oo, tungod sa ilang pagkadaotan ug sa ilang pagkasalawayon.
- Ug mahitabo, nag-ingon ang Ginoo sa mga Panon, oo, ang atong halangdon ug tinuod nga Dios, nga kinsa kadtong motipig og mga bahandi sa yuta dili na gayod makakaplag niini pag-usab, tungod sa dako nga tunglo sa yuta, gawas kon siya usa ka matarong nga tawo ug tipigan kini ngadto sa Ginoo.
- Kay ako buot, miingon ang Ginoo, nga tipigan nila ilang mga bahandi ngari kanako; ug pagatunglohon sila kinsa dili motipig sa ilang mga bahandi ngari kanako; kay walay motipig sa ilang mga bahandi ngari kanako gawas niadtong mga matarong; ug siya nga dili motipig sa iyang mga bahandi ngari kanako, siya pagatunglohon, ug ang bahandi usab, ug walay makatubos niini tungod sa tunglo sa yuta.
- Ug moabot ang adlaw nga tipigan nila ang ilang mga bahandi, kay ang ilang mga kasingkasing anaa sa ilang mga katigayonan; ug kay anaa ang ilang kasingkasing sa ilang mga katigayonan, ug motipig sa ilang mga bahandi kon sila molayas gikan sa ilang mga kaaway; kay dili man sila motipig niini ngari kanako, pagatunglohon sila ug usab ang ilang mga bahandi; ug niana nga adlaw pagahampakon sila, miingon ang Ginoo.
- But behold, it is for the righteous' sake that it is spared. But behold, the time cometh, saith the Lord, that when ye shall cast out the righteous from among you, then shall ye be ripe for destruction; yea, wo be unto this great city, because of the wickedness and abominations which are in her.
- Yea, and wo be unto the city of Gideon, for the wickedness and abominations which are in her.
- Yea, and wo be unto all the cities which are in the land round about, which are possessed by the Nephites, because of the wickedness and abominations which are in them.
- And behold, a curse shall come upon the land, saith the Lord of Hosts, because of the people's sake who are upon the land, yea, because of their wickedness and their abominations.
- And it shall come to pass, saith the Lord of Hosts, yea, our great and true God, that whoso shall hide up treasures in the earth shall find them again no more, because of the great curse of the land, save he be a righteous man and shall hide it up unto the Lord.
- For I will, saith the Lord, that they shall hide up their treasures unto me; and cursed be they who hide not up their treasures unto me; for none hideth up their treasures unto me save it be the righteous; and he that hideth not up his treasures unto me, cursed is he, and also the treasure, and none shall redeem it because of the curse of the land.
- And the day shall come that they shall hide up their treasures, because they have set their hearts upon riches; and because they have set their hearts upon their riches, and will hide up their treasures when they shall flee before their enemies; because they will not hide them up unto me, cursed be they and also their treasures; and in that day shall they be smitten, saith the Lord.

- 21 Dinggin ninyo, mga tao ng dakilang lungsod na ito, at makinig sa aking mga salita; oo, makinig sa mga salitang sinabi ng Panginoon; sapagkat dinggin, sinabi niya na kayo ay isinumpa dahil sa inyong mga yaman, at gayundin ang inyong mga kayamanan ay isinumpa sapagkat ang inyong mga puso ay inilagak ninyo sa mga yaon, at hindi nakinig sa mga salita niya na nagbigay sa inyo ng mga yaon.
- 22 Hindi ninyo naaalala ang Panginoon ninyong Diyos sa mga bagay na pinagpala niya sa inyo, ngunit lagi ninyong naaalala ang inyong mga yaman, hindi upang magpasalamat sa Panginoon ninyong Diyos para sa mga yaon; oo, ang inyong mga puso ay hindi nakatuon sa Panginoon, sa halip ay lumalaki ang mga yaon sa matinding kapalaluan, tungo sa pagmamalaki, at tungo sa matinding kahambugan, mga pagkainggit, sigalutan, malisya, pang-uusig, at pagpaslang, at lahat ng uri ng kasamaan.
- 23 Sa dahilang ito pinapangyari ng Panginoong Diyos na ang sumpa ay sumapit sa lupain, at gayundin sa inyong mga yaman, at iyon ay dahil sa inyong mga kasamaan.
- 24 Oo, sa aba sa mga taong ito, dahil sa panahong ito na sumapit, na inyong itinataboy ang mga propeta, at nilalait sila, at binabato sila, at pinapatay sila, at ginagawa ang lahat ng uri ng kasamaan sa kanila, maging tulad ng ginawa nila noong unang panahon.
- 25 At ngayon, kapag kayo ay nagsasalita, sinasabi ninyo: Kung ang aming mga araw ay sa mga araw ng aming mga ama noong unang panahon, hindi namin papatayin ang mga propeta; hindi namin sila babatuhin, at itataboy.
- 26 Dinggin, kayo ay masahol pa sa kanila; sapagkat yamang ang Panginoon ay buhay, kung ang isang propeta ay magtungo sa inyo at ipahayag sa inyo ang salita ng Panginoon, na nagpapatotoo sa inyong mga kasalanan at kasamaan, kayo ay nagagalit sa kanya, at itinataboy siya at humahanap ng lahat ng uri ng paraan upang patayin siya; oo, sasabihin ninyo na siya ay isang huwad na propeta, at na siya ay isang makasalanan, at mula sa diyablo, sapagkat siya ay nagpapatotoo na masasama ang inyong mga gawa.
- Tan-awa kamo, nga katawhan niining dako nga siyudad, ug patalinghogi ang akong mga pulong; oo, patalinghogi ang mga pulong nga gisulti sa Ginoo; kay tan-awa, miingon siya nga kamo gitunglo tungod sa inyong mga katigayonan, ug usab ang inyong mga katigayonan gitunglo tungod kay ang inyong mga kasingkasing anaa niini, ug wala mopatalinghog sa iyang mga pulong kinsa mao ang mihatag niini diha kaninyo.
- Kamo wala mahinumdom sa Ginoo nga inyong Dios sa mga butang nga gipanalangin kaninyo, apan kanunay kamong nahinumdom sa inyong mga katigayonan, wala magpasalamat sa Ginoo nga inyong Dios alang niini; oo, ang inyong mga kasingkasing wala mangamuyo sa Ginoo, apan mibukad kini tungod sa dakong garbo, ngadto sa pagpanghambog, ug sa hilabihang pagbukad, mga kasina, mga panagbangi, mga kalaw-ay, mga pagpanggukod, ug mga pagpatay, ug tanan nga matang sa kadaotan.
- Tungod niini ang Ginoong Dios misugo nga usa ka tunglo moabot nganhi sa yuta, ug usab sa inyong mga katigayonan, ug kini tungod sa inyong mga kadaotan.
- Oo, alaot niini nga katawhan, tungod niining panahon nga miabot, nga gisalikway ninyo ang mga propeta, ug nagbiaybiay kanila, ug mibato kanila, ug mipatay kanila, ug naghimo sa tanan nga matang sa kadaotan ngadto kanila, sama sa ilang gibuhat sa karaang panahon.
- Ug karon kon kamo mosulti, kamo moingon: Kon ang among mga adlaw didto pa sa mga adlaw sa among mga amahan kaniadto, dili unta kami mopatay sa mga propeta; kami dili unta mobato kanila, ug mosalikway kanila.
- Tan-awa mas labaw pa kamo ka daotan kay kanila; kay ingon nga ang Ginoo buhi, kon ang usa ka propeta moabot taliwala kaninyo ug mopahayag kaninyo sa pulong sa Ginoo, nga mopamatuod sa inyong mga sala ug mga kadaotan, kamo masuko kaniya, ug mosalikway kaniya ug mangita sa tanang paagi sa paglaglag kaniya; oo, kamo moingon nga siya mini nga propeta, ug nga siya makasasala, ug iya sa yawa, kay siya mipamatuod nga ang inyong binuhatan daotan.
- Behold ye, the people of this great city, and hearken unto my words; yea, hearken unto the words which the Lord saith; for behold, he saith that ye are cursed because of your riches, and also are your riches cursed because ye have set your hearts upon them, and have not hearkened unto the words of him who gave them unto you.
- Ye do not remember the Lord your God in the things with which he hath blessed you, but ye do always remember your riches, not to thank the Lord your God for them; yea, your hearts are not drawn out unto the Lord, but they do swell with great pride, unto boasting, and unto great swelling, envyings, strifes, malice, persecutions, and murders, and all manner of iniquities.
- For this cause hath the Lord God caused that a curse should come upon the land, and also upon your riches, and this because of your iniquities.
- Yea, wo unto this people, because of this time which has arrived, that ye do cast out the prophets, and do mock them, and cast stones at them, and do slay them, and do all manner of iniquity unto them, even as they did of old time.
- And now when ye talk, ye say: If our days had been in the days of our fathers of old, we would not have slain the prophets; we would not have stoned them, and cast them out.
- Behold ye are worse than they; for as the Lord liveth, if a prophet come among you and declareth unto you the word of the Lord, which testifieth of your sins and iniquities, ye are angry with him, and cast him out and seek all manner of ways to destroy him; yea, you will say that he is a false prophet, and that he is a sinner, and of the devil, because he testifieth that your deeds are evil.

27 Ngunit dinggin, kung ang isang tao ay magtutungo sa inyo at magsasabi: Gawin ito, at walang masama; gawin iyon at hindi ka magdurusa; oo, kanyang sasabihin: Lumakad alinsunod sa kapalaluan ng inyong mga puso; oo, lumakad alinsunod sa kapalaluan ng inyong mga paningin, at gawin kung anuman ang nais ng inyong puso—at kung ang isang tao ay magtutungo sa inyo at sasabihin ito, tatanggapin ninyo siya, at sasabihin na siya ay isang propeta.

28 Oo, sasambahin ninyo siya, at ibabahagi ninyo sa kanya ang inyong mga kabuhayan; ibabahagi ninyo sa kanya ang inyong ginto, at ang inyong pilak, at bibihisan ninyo siya ng mamahaling kasuotan; at sapagkat siya ay nangungusap ng labis na mga mapanghibok na salita sa inyo, at kanyang sinasabi na mabuti ang lahat, kung gayon ay wala kayong makikitang masama sa kanya.

29 O, kayong masasama at balakyot na salinlahi; kayong nagmatigas at mga taong matitigas ang leeg, hanggang kailan ninyo ipagpapalagay na ang Panginoon ay matatagalan kayo? Oo, hanggang kailan ninyo pahihintulutan ang inyong sarili na akayin ng mga hangal at bulag na taga-akay? Oo, hanggang kailan ninyo pipiliin ang kadiliman sa halip na liwanag?

30 Oo, dinggin, ang galit ng Panginoon ay nagsiklab na laban sa inyo; dinggin, isinumpa na niya ang lupain dahil sa inyong kasamaan.

31 At dinggin, darating ang panahon na isusumpa niya ang inyong mga yaman, kung kaya't ang mga iyon ay magiging madulas, na hindi ninyo mahahawakan ang mga yaon; at sa mga araw ng inyong kahirapan ay hindi ninyo mapananatili ang mga yaon.

32 At sa mga araw ng inyong kahirapan, kayo ay magsusumamo sa Panginoon; at walang saysay kayong magsusumamo, sapagkat ang inyong pagbagsak ay sumapit na sa inyo, at ang inyong pagkalipol ay ginawang tiyak; at pagkatapos, kayo ay mananangis at hahagulgol sa araw na iyon, wika ng Panginoon ng mga Hukbo. At sa panahong yaon, kayo ay mamimighati, at sasabihin:

Apan tan-awa, kon ang usa ka tawo moabot taliwala kaninyo ug moingon: Buhata kini, ug walay daotan; buhata kana ug kamo dili mag-antos; oo, siya moingon: Lakaw subay sa garbo sa inyong kaugalingong mga kasingkasing; oo, lakaw subay sa garbo sa inyong mga mata, ug buhata ang bisan unsa nga gitinguha sa inyong kasingkasing—ug kon ang usa ka tawo moanha taliwala kaninyo ug mosulti niini, dawaton ninyo siya, ug moingon nga siya usa ka propeta.

Oo, pasidunggan ninyo siya, ug hatagan siya sa inyong kabuhian; hatagan siya sa inyong bulawan, ug sa inyong pilak, ug sul-uban ninyo siya sa mahalona panapot; ug tungod kay siya namulong sa mga pulong nga ulog-ulog nganha kaninyo, ug siya moingon nga maayo ra ang tanan, niana dili kamo makakita og sayop kaniya.

O kamong mga daotan ug kamong mga hiwi nga henerasyon; kamong mga tig-a ug kamong mga tikig og liog nga katawhan, hangtod kanus-a sa inyong hunahuna nga ang Ginoo mag-antos kaninyo? Oo, hangtod kanus-a kamo motugot sa inyong mga kaugalingon nga dad-on sa dili maalamon ug buta nga mga giya? Oo, hangtod kanus-a kamo mopili sa kangitngit kay sa kahayag?

Oo, tan-awa, ang kasuko sa Ginoo napukaw na batok kaninyo; tan-awa, gitunglo niya ang yuta tungod sa inyong kadaotan.

Ug tan-awa, moabot ang panahon nga tunglohon niya ang inyong mga katigayonan, nga mahimo kining madanglog, nga kamo dili na makagunit niini; ug sa adlaw sa inyong kawad-on dili kamo makaangkon niini.

Ug sa mga adlaw sa inyong kakabos, mangamuyo kamo sa Ginoo; ug walay kapuslanan ang inyong pangamuyo, kay ang inyong kalisdanan miabot na kaninyo, ug ang inyong kalaglagan anaa na; ug unya mohilak kamo ug modangoyngoy niana nga adlaw, miingon ang Ginoo sa mga Panon. Ug unya kamo magbangotan, ug moingon:

But behold, if a man shall come among you and shall say: Do this, and there is no iniquity; do that and ye shall not suffer; yea, he will say: Walk after the pride of your own hearts; yea, walk after the pride of your eyes, and do whatsoever your heart desireth—and if a man shall come among you and say this, ye will receive him, and say that he is a prophet.

Yea, ye will lift him up, and ye will give unto him of your substance; ye will give unto him of your gold, and of your silver, and ye will clothe him with costly apparel; and because he speaketh flattering words unto you, and he saith that all is well, then ye will not find fault with him.

O ye wicked and ye perverse generation; ye hardened and ye stiffnecked people, how long will ye suppose that the Lord will suffer you? Yea, how long will ye suffer yourselves to be led by foolish and blind guides? Yea, how long will ye choose darkness rather than light?

Yea, behold, the anger of the Lord is already kindled against you; behold, he hath cursed the land because of your iniquity.

And behold, the time cometh that he curseth your riches, that they become slippery, that ye cannot hold them; and in the days of your poverty ye cannot retain them.

And in the days of your poverty ye shall cry unto the Lord; and in vain shall ye cry, for your desolation is already come upon you, and your destruction is made sure; and then shall ye weep and howl in that day, saith the Lord of Hosts. And then shall ye lament, and say:

- 33 O, kung ako ay nagsisi, at hindi pinatay ang mga propeta, at binato sila, at itinaboy. Oo, sa araw na iyon ay sasabihin ninyo: O, na aming naalala ang Panginoon naming Diyos noong araw na ibinigay niya sa amin ang aming mga yaman, at nang sa gayon ay hindi sana naging madulas ang mga yaon upang mawala sa amin ang mga yaon; sapagkat dinggin, ang aming mga yaman ay naglaho sa amin.
- 34 Dinggin, maglalapag kami ng isang kasangkapan dito at sa kinabukasan, iyon ay wala na; at dinggin, ang aming mga espada ay kinuha sa amin sa araw na hinahanap namin ang mga iyon para sa digmaan.
- 35 Oo, ikinubli namin ang aming mga kayamanan at ang mga ito ay nakahulagpos sa amin, dahil sa sumpa sa lupain.
- 36 O kung kami ay nagsisi sa araw na dumating sa amin ang salita ng Panginoon; sapagkat dinggin, ang lupain ay isinumpa, at lahat ng bagay ay nagiging madulas, at hindi namin mahawakan ang mga yaon.
- 37 Dinggin, kami ay napaliligiran ng mga demonyo, oo, kami ay napalilibutan ng mga anghel niya na naghahangad na wasakin ang aming mga kaluluwa. Dinggin, ang aming mga kasamaan ay malubha. O Panginoon, hindi ba maaaring pawiin ninyo ang inyong galit mula sa amin? At ganito ang magiging pananalita ninyo sa mga araw na yaon.
- 38 Ngunit dinggin, ang mga araw ng inyong pagsubok ay lumipas na; inyong ipinagpaliban ang araw ng inyong kaligtasan hanggang sa ito ay lubusang naging huli na, at ang inyong pagkalipol ay tiniyak; oo, sapagkat inyong hinangad sa lahat ng araw ng inyong buhay ang yaong hindi ninyo matatamo; at kayo ay naghangad ng kaligayahan sa paggawa ng kasamaan, kung aling bagay ay salungat sa kalikasan ng yaong katwiran na nasa ating dakila at Walang Hanggang Pinuno.
- 39 O kayong mga tao ng lupain, inyo sanang pakinggan ang aking mga salita! At nananalangin ako na ang galit ng Panginoon ay mapawi sa inyo, at na kayo ay magsisi at maligtas.
- O nga unta ako naghinulsol, ug wala mopatay sa mga propeta, ug mobato kanila, ug mosalikway kanila. Oo, niana nga adlaw kamo moingon: O nga unta kami nahinumdom sa Ginoo nga among Dios sa adlaw nga kami gihatagan sa among katigayonan, ug unya wala unta kini mahimo nga madanglog nga kini nawala kanamo; kay tan-awa, ang among mga katigayonan nawala kanamo.
- Tan-awa, magbutang kami og kasangkapan dinhi ug pagkaugma mawala kini; ug tan-awa, ang among mga espada gibawi gikan kanamo sa adlaw nga kami nangita niini aron makig-away.
- Oo, gitago namo ang among mga bahandi ug nawala kini kanamo, tungod sa tunglo sa yuta.
- O nga kami unta naghinulsol sa adlaw nga ang pulong sa Ginoo midangat kanamo; kay tan-awa ang yuta gitunglo, ug ang tanan nga butang nahimo nga madanglog, ug kami dili makagunit niini.
- Tan-awa, gialirongan kami sa mga panulay, oo, giliyokan kami sa iyang mga anghel kinsa nagtinguha sa paglaglag sa among mga kalag. Tan-awa, ang among mga kadaotan hilabihan. O Ginoo, dili ba nimo wagtangon ang imong kasuko kanamo? Ug mao kini ang inyong pinulongan nianang mga adlaw.
- Apan tan-awa, ang inyong mga adlaw sa pagsulay milabay na; naglangay-langay kamo sa adlaw sa inyong kaluwasan hangtod nga ulahi na gayod kaayo ang tanan, ug ang inyong kalaglagan anaa na; oo, kay nagtinguha kamo sa tanang adlaw sa inyong kinabuhi nianang dili ninyo maangkon; ug kamo nangita sa kalipay pinaagi sa pagbuhat og kadaotan, mga butang nga sukwahi sa kinaiya niana nga pagkamatarong nga anaa sa atong halangdon ug Walay Kataposang Pangulo.
- O kamong mga katawhan sa yuta, kamo unta maminaw sa akong mga pulong! Ug ako mag-ampo nga ang kasuko sa Ginoo kaninyo mawagtang, ug nga kamo maghinulsol ug maluwas.
- O that I had repented, and had not killed the prophets, and stoned them, and cast them out. Yea, in that day ye shall say: O that we had remembered the Lord our God in the day that he gave us our riches, and then they would not have become slippery that we should lose them; for behold, our riches are gone from us.
- Behold, we lay a tool here and on the morrow it is gone; and behold, our swords are taken from us in the day we have sought them for battle.
- Yea, we have hid up our treasures and they have slipped away from us, because of the curse of the land.
- O that we had repented in the day that the word of the Lord came unto us; for behold the land is cursed, and all things are become slippery, and we cannot hold them.
- Behold, we are surrounded by demons, yea, we are encircled about by the angels of him who hath sought to destroy our souls. Behold, our iniquities are great. O Lord, canst thou not turn away thine anger from us? And this shall be your language in those days.
- But behold, your days of probation are past; ye have procrastinated the day of your salvation until it is everlastingly too late, and your destruction is made sure; yea, for ye have sought all the days of your lives for that which ye could not obtain; and ye have sought for happiness in doing iniquity, which thing is contrary to the nature of that righteousness which is in our great and Eternal Head.
- O ye people of the land, that ye would hear my words! And I pray that the anger of the Lord be turned away from you, and that ye would repent and be saved.

Helaman 14

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na si Samuel, ang Lamanita, ay nagpropesiya ng marami pang dakilang bagay na hindi maaaring isulat.
- 2 At dinggin, sinabi niya sa kanila: Dinggin, magbibigay ako sa inyo ng palatandaan; sapagkat limang taon pa ang lilipas, at dinggin, pagkatapos ay paparito ang Anak ng Diyos upang tubusin ang lahat ng yaong maniniwala sa kanyang pangalan.
- 3 At dinggin, ito ang ibibigay ko sa inyo bilang palatandaan sa panahon ng kanyang pagparito; sapagkat dinggin, magkakaroon ng mga dakilang liwanag sa langit, kung kaya nga't sa gabi bago siya pumarito ay hindi magkakaroon ng kadiliman, kung kaya nga't sa paningin ng tao, ito ay magmimistulang araw.
- 4 Samakatwid, magkakaroon ng isang araw at isang gabi at isang araw, na parang ito ay isang araw at hindi magkakaroon ng gabi; at ito ang sasainyo bilang palatandaan; sapagkat malalaman ninyo ang pagsikat ng araw at gayundin ang paglubog nito; kaya nga kanilang malalaman nang may katiyakan na nagkaroon ng dalawang araw at isang gabi; gayunman, ang gabi ay hindi magdidilim; at iyon ay sa gabing bago siya isilang.
- 5 At dinggin, sisikat ang isang bagong bituin, isa na hindi pa ninyo kailanman namamasdan; at ito rin ay magiging palatandaan ninyo.
- 6 At dinggin, hindi lamang ito, magkakaroon pa ng maraming palatandaan at kababalaghan sa langit.
- 7 At ito ay mangyayari na magtataka at mamamanga kayong lahat, kung kaya nga't kayo ay malulugmok sa lupa.
- 8 At ito ay mangyayari na sinuman ang maniniwala sa Anak ng Diyos, siya rin ay magkakaroon ng buhay na walang hanggan.
- 9 At dinggin, sa gayon ako inutusan ng Panginoon, sa pamamagitan ng kanyang anghel, na ako ay nararapat na pumarito at sabihin ang bagay na ito sa inyo; oo, siya ay nag-utos na dapat kong ipropesiya ang mga bagay na ito sa inyo; oo, sinabi niya sa akin: Ihayag sa mga taong ito, magsisi at ihanda ang daan ng Panginoon.

Helaman 14

- Ug karon nahitabo nga si Samuel, nga Lamanita, mitagna sa hilabihan ka daghan pang mga butang nga dili na masulat.
- Ug tan-awa, miingon siya kanila: Tan-awa, ako mohatag kaninyo og timailhan; kay lima pa ka tuig ang moabot, ug tan-awa, unya moabot ang Anak sa Dios aron sa pagtubos sa tanan niadtong motuo sa iyang ngalan.
- Ug tan-awa, hatagan ko kamo niini nga timailhan sa iyang pag-anhi; kay tan-awa, adunay hilabihan nga mga kahayag sa langit, nga niana nga gabii sa dili pa siya moabot walay kangitngit, nga niana makita sa tawo nga sama og kini adlaw pa.
- Busa, adunay usa ka adlaw ug usa ka gabii ug usa ka adlaw, nga sama lamang sa usa ka adlaw ug walay gabii; ug mao kini ang usa ka timailhan kaninyo; kay kamo nasayod sa pagsubang sa adlaw ug usab sa pagsalop niini; busa sila gayod masayod nga adunay duha ka adlaw ug usa ka gabii; apan ang gabii dili mongitngit; ug mao kini ang gabii sa dili pa siya matawo.
- Ug tan-awa, adunay bag-ong bitoon nga mosubang, nga wala pa ninyo makita sukad; ug kini usab ang usa ka timailhan kaninyo.
- Ug tan-awa, dili kini mao ang tanan, adunay daghan pang timailhan ug mga katingalahan sa langit.
- Ug mahitabo nga kamong tanan mahibulong, ug matingala, nga niana kamo mangatumba sa yuta.
- Ug mahitabo nga bisan kinsa nga motuo sa Anak sa Dios, siya makabaton sa walay kataposang kinabuhi.
- Ug tan-awa, sa ingon niana ang Ginoo misugo kanako, pinaagi sa iyang anghel, nga ako moanhi ug mosulti niini nga butang nganha kaninyo; oo, siya misugo nga ako managna niining mga butanga nganha kaninyo; oo, miingon siya kanako: Isangyaw niini nga katawhan, maghinulsol ug iandam ang agianan sa Ginoo.

Helaman 14

- And now it came to pass that Samuel, the Lamanite, did prophesy a great many more things which cannot be written.
- And behold, he said unto them: Behold, I give unto you a sign; for five years more cometh, and behold, then cometh the Son of God to redeem all those who shall believe on his name.
- And behold, this will I give unto you for a sign at the time of his coming; for behold, there shall be great lights in heaven, insomuch that in the night before he cometh there shall be no darkness, insomuch that it shall appear unto man as if it was day.
- Therefore, there shall be one day and a night and a day, as if it were one day and there were no night; and this shall be unto you for a sign; for ye shall know of the rising of the sun and also of its setting; therefore they shall know of a surety that there shall be two days and a night; nevertheless the night shall not be darkened; and it shall be the night before he is born.
- And behold, there shall a new star arise, such an one as ye never have beheld; and this also shall be a sign unto you.
- And behold this is not all, there shall be many signs and wonders in heaven.
- And it shall come to pass that ye shall all be amazed, and wonder, insomuch that ye shall fall to the earth.
- And it shall come to pass that whosoever shall believe on the Son of God, the same shall have everlasting life.
- And behold, thus hath the Lord commanded me, by his angel, that I should come and tell this thing unto you; yea, he hath commanded that I should prophesy these things unto you; yea, he hath said unto me: Cry unto this people, repent and prepare the way of the Lord.

- 10 At ngayon, dahil isa akong Lamanita, at sinabi sa inyo ang mga salitang iniutos ng Panginoon sa akin, at sapagkat ito ay masasakit sa inyo, kayo ay nagagalit sa akin at naghahangad na patayin ako, at itinaboy ako palabas sa inyo.
- 11 At inyong maririnig ang aking mga salita, sapagkat sa ganitong hangarin kaya ako umakyat sa mga pader ng lungsod na ito, upang inyong marinig at malaman ang mga kahatulan ng Diyos na naghihintay sa inyo dahil sa inyong mga kasamaan, at gayundin upang malaman ninyo ang mga hinihingi ng pagsisisi;
- 12 At gayundin, upang malaman ninyo ang pagparito ni Jesucristo, na Anak ng Diyos, ang Ama ng langit at ng lupa, ang Lumikha ng lahat ng bagay mula pa sa simula; at upang malaman ninyo ang mga palatandaan ng kanyang pagparito, sa layuning kayo ay maniwala sa kanyang pangalan.
- 13 At kung kayo ay naniniwala sa kanyang pangalan, magsisisi kayo sa lahat ng inyong mga kasalanan, nang sa gayon ay magkaroon kayo ng kapatawaran sa mga yaon sa pamamagitan ng kanyang mga kabutihan.
- 14 At dinggin, muli, isa pang palatandaan ang ibibigay ko sa inyo, oo, isang palatandaan ng kanyang kamatayan.
- 15 Sapagkat dinggin, siya ay talagang tiyak na mamamatay upang dumating ang kaligtasan; oo, kinakailangan at mahalaga na siya ay mamatay, upang mapangyari ang pagkabuhay na mag-uli ng mga patay, nang sa gayon ay madala niya ang tao sa harapan ng Panginoon.
- 16 Oo, dinggin, ang kamatayang ito ang magpapangyari sa pagkabuhay na mag-uli, at tumutubos sa buong sangkatauhan mula sa unang kamatayan—ang yaong kamatayang espirituwal; dahil ang buong sangkatauhan, sa pagkahulog ni Adan na nawalay sa harapan ng Panginoon, ay itinuturing na patay, kapwa sa mga bagay na temporal at sa mga bagay na espirituwal.
- 17 Ngunit dinggin, ang pagkabuhay na mag-uli ni Cristo ang tutubos sa sangkatauhan, oo, maging sa buong sangkatauhan, at magbabalik sa kanila sa harapan ng Panginoon.
- Ug karon, tungod kay ako usa ka Lamanita, ug nakapamulong kaninyo sa mga pulong nga gisugo sa Ginoo kanako, ug tungod kay kini sakit alang kaninyo, kamo nasuko kanako ug nagtinguha sa pagpatay kanako, ug misalikway kanako taliwala kaninyo.
- Ug makadungog kamo sa akong mga pulong, kay, mao kini ang katuyoan sa akong pag-anhi sa mga paril niini nga siyudad, aron unta kamo makadungog ug masayod sa mga paghukom sa Dios nga nagpaabot kaninyo tungod sa inyong mga kadaotan, ug usab nga unta kamo masayod sa mga kinahanglanon sa paghinulsol;
- Ug usab, nga unta kamo masayod sa pag-anhi ni Jesukristo, ang Anak sa Dios, ang Amahan sa langit ug yuta, ang Tiglalang sa tanan nga butang gikan sa sinugdanan; ug nga kamo masayod sa mga timailhan sa iyang pag-anhi, sa tuyo nga kamo motuo sa iyang ngalan.
- Kay kon motuo kamo sa iyang ngalan kamo maghinulsol sa tanan ninyong mga sala, nga kamo makabaton og kapasayloan niini pinaagi sa iyang maayo nga mga buhat.
- Ug tan-awa, usab, adunay laing timailhan nga akong ihatag kaninyo, oo, usa ka timailhan sa iyang kamatayon.
- Kay tan-awa, siya sa pagkatinuod mamatay aron ang kaluwasan moabot; oo, kini angay kaniya ug kinahanglan gayod nga siya mamatay, aron mahitabo ang pagkabanhaw sa mga patay, nga niana ang mga tawo mahimong dad-on sa atubangan sa Ginoo.
- Oo, tan-awa, kini nga kamatayon mopahitabo sa pagkabanhaw, ug magtubos sa tanang katawhan gikan sa unang kamatayon—kana nga espirituhanong kamatayon; alang sa tanan nga katawhan, tungod sa pagkapukan ni Adan nga gipahimulag gikan sa atubangan sa Ginoo, giila nga patay, mahitungod sa mga butang nga temporal ug sa mga butang nga espirituhanon.
- Apan tan-awa, ang pagkabanhaw ni Kristo motubos sa katawhan, oo, gani sa tanang katawhan, ug modala kanila balik sa atubangan sa Ginoo.
- And now, because I am a Lamanite, and have spoken unto you the words which the Lord hath commanded me, and because it was hard against you, ye are angry with me and do seek to destroy me, and have cast me out from among you.
- And ye shall hear my words, for, for this intent have I come up upon the walls of this city, that ye might hear and know of the judgments of God which do await you because of your iniquities, and also that ye might know the conditions of repentance;
- And also that ye might know of the coming of Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and of earth, the Creator of all things from the beginning; and that ye might know of the signs of his coming, to the intent that ye might believe on his name.
- And if ye believe on his name ye will repent of all your sins, that thereby ye may have a remission of them through his merits.
- And behold, again, another sign I give unto you, yea, a sign of his death.
- For behold, he surely must die that salvation may come; yea, it behooveth him and cometh expedient that he dieth, to bring to pass the resurrection of the dead, that thereby men may be brought into the presence of the Lord.
- Yea, behold, this death bringeth to pass the resurrection, and redeemeth all mankind from the first death—that spiritual death; for all mankind, by the fall of Adam being cut off from the presence of the Lord, are considered as dead, both as to things temporal and to things spiritual.
- But behold, the resurrection of Christ redeemeth mankind, yea, even all mankind, and bringeth them back into the presence of the Lord.

18 Oo, at isasakatuparan nito ang hinihingi ng pagsisisi, na ang sinumang magsisisi, siya rin ay hindi puputulin at ihahagis sa apoy; ngunit sinuman ang hindi magsisisi ay puputulin at ihahagis sa apoy; at pagkatapos, sasapit sa kanilang muli ang kamatayang espirituwal, oo, ang ikalawang kamatayan, sapagkat sila ay muling inihiwalay sa mga bagay na nauukol sa katwiran.

19 Samakatwid, magsisi kayo, magsisi kayo, sapagkat baka sa pagkaalam ninyo ng mga bagay na ito at hindi paggawa sa mga yaon, pahihintulutan ninyo ang inyong sarili na mapasailalim sa kahatulan, at kayo ay madala rito sa ikalawang kamatayan.

20 Ngunit dinggin, katulad ng sinabi ko sa inyo hinggil sa isa pang palatandaan, isang palatandaan ng kanyang kamatayan, dinggin, sa araw na yaon na siya ay magdaranas ng kamatayan, ang araw ay magdidilim at tatanggap magbigay ng kanyang liwanag sa inyo; at gayundin ang buwan at ang mga bituin; at hindi magkakaroon ng liwanag sa ibabaw ng lupaing ito, maging mula sa panahon na siya ay magdaranas ng kamatayan, sa loob ng tatlong araw, hanggang sa panahon na siya ay muling magbabangon mula sa mga patay.

21 Oo, sa panahong yaon na kanyang isusuko ang kaluluwa ay magkakaroon ng mga pagkulong at pagkidlat sa loob ng maraming oras, at ang lupa ay mayayanig at mauuga; at ang mga bato na nasa ibabaw ng lupa, na kapwa nasa ibabaw at nasa ilalim ng lupa, na nalalaman ninyo na sa panahong ito ay buo, o ang higit na malaking bahagi nito ay isang buong kalipunan, ay mangabibiyak;

22 Oo, ang mga yaon ay mahahati sa dalawa, at pagkatapos noon hanggang magpakailanman ay matatagpuan nang bitak-bitak na sira-sira, at pira-piraso sa ibabaw ng buong lupa, oo, maging sa ibabaw ng lupa at sa ilalim.

23 At dinggin, magkakaroon ng malalakas na unos, at maraming bundok ang mapapatag, katulad sa isang lambak, at magkakaroon ng maraming dako na ngayon ay tinatawag na mga lambak na magiging mga bundok, na lubhang mataas.

24 At maraming lansangang-bayan ang mawawasak, at maraming lungsod ang magiging mapanglaw.

Oo, ug kini mopahitabo sa mga kasabotan sa paghinulsol, nga si kinsa kadtong maghinulsol dili siya isalikway ug itambog sa kalayo; apan si kinsa kadtong dili maghinulsol siya isalikway ug itambog sa kalayo; ug adunay moabot usab kanila nga usa ka espirituhanong kamatayon, oo, ang ikaduhang kamatayon, kay gisalikway sila og usab mahitungod sa mga butang nga may kalabotan sa pagkamatarong.

Busa paghinulsol kamo, paghinulsol kamo, basin pa unya pinaagi sa pagkasayod niining mga butanga ug dili pagbuhat niini kamo mag-antos sa inyong mga kaugalingon ubos sa panghimaraot, ug kamo dad-on ngadto niining ikaduha nga kamatayon.

Apan tan-awa, sama sa akong gisulti kaninyo bahin sa laing timailhan, usa ka timailhan sa iyang kamatayon, tan-awa, nianang adlaw nga mahiagoman niya ang kamatayon, ang adlaw pangitngiton ug dili mohatag sa iyang kahayag nganha kaninyo; ug mao usab ang bulan ug mga bitoon; ug walay kahayag sa ibabaw niini nga yuta, gani gikan sa takna sa iyang pagkamatay, sulod sa tulo ka adlaw, sa takna nga siya mabanhaw og usab gikan sa mga patay.

Oo, sa takna nga siya motugyan sa espiritu adunay mga pagpangdugdog ug pagpangilat sulod sa pipila ka takna, ug ang yuta mauyog ug mangurog; ug ang dagkong mga bato nga anaa sa ibabaw niini nga yuta, nga anaa sa ibabaw ug sa ilawom sa yuta, nga nasayran ninyo nga karon tibuok, o ang dakong bahin niini gahi ug solido, kini pagabuak-buakon;

Oo, pagabuakon kini, ug human niana makit-an nga mga hup-ak ug mga liki, ug mga tipak nga piraso sa ibabaw sa tibuok yuta, oo, maibabaw man ug mailawom sa yuta.

Ug tan-awa, adunay kusog nga mga bagyo, ug daghan nga bukid ang matumpag, mahisama sa usa ka walog, ug adunay daghang mga dapit nga karon gitawag og mga walog nga mahimo nga mga bukid, kansang kataas hilabihan.

Ug daghan nga dagkong mga dalan mangaguba, ug daghang siyudad ang mahimo nga biniyaan.

Yea, and it bringeth to pass the condition of repentance, that whosoever repenteth the same is not hewn down and cast into the fire; but whosoever repenteth not is hewn down and cast into the fire; and there cometh upon them again a spiritual death, yea, a second death, for they are cut off again as to things pertaining to righteousness.

Therefore repent ye, repent ye, lest by knowing these things and not doing them ye shall suffer yourselves to come under condemnation, and ye are brought down unto this second death.

But behold, as I said unto you concerning another sign, a sign of his death, behold, in that day that he shall suffer death the sun shall be darkened and refuse to give his light unto you; and also the moon and the stars; and there shall be no light upon the face of this land, even from the time that he shall suffer death, for the space of three days, to the time that he shall rise again from the dead.

Yea, at the time that he shall yield up the ghost there shall be thunders and lightnings for the space of many hours, and the earth shall shake and tremble; and the rocks which are upon the face of this earth, which are both above the earth and beneath, which ye know at this time are solid, or the more part of it is one solid mass, shall be broken up;

Yea, they shall be rent in twain, and shall ever after be found in seams and in cracks, and in broken fragments upon the face of the whole earth, yea, both above the earth and beneath.

And behold, there shall be great tempests, and there shall be many mountains laid low, like unto a valley, and there shall be many places which are now called valleys which shall become mountains, whose height is great.

And many highways shall be broken up, and many cities shall become desolate.

- 25 At maraming libingan ang mabubuksan, at iluluwa ang marami sa kanilang mga patay; at maraming banal ang magpapakita sa marami.
- 26 At dinggin, gayon ang sinabi ng anghel sa akin; sapagkat sinabi niya sa akin na magkakaroon ng mga pagkulog at pagkidlat sa loob ng maraming oras.
- 27 At sinabi niya sa akin na habang kumukulog at kumikidlat, at bumabagyo, na ang mga bagay na ito ay mangyayari, at na ang kadiliman ay babalot sa ibabaw ng buong lupa sa loob ng tatlong araw.
- 28 At sinabi ng anghel sa akin na marami ang makakikita ng higit na mga dakilang bagay kaysa rito, sa layuning sila ay maniwala na mangyayari ang mga palatandaang ito at ang mga kababalaghang ito sa ibabaw ng buong lupaing ito, sa layuning huwag magkaroon ng dahilan para magkaroon ng kawalang-paniniwala sa mga anak ng tao—
- 29 At ito ay para sa layuning maligtas ang sinumang maniniwala, at sa sinumang hindi maniniwala, isang makatwirang kahatulan ang ipapataw sa kanila; at gayundin, kung sila ay maysala, idinadala nila sa kanilang sarili ang sarili nilang kaparusahan.
- 30 At ngayon, tandaan, tandaan, aking mga kapatid, na ang sinumang nasasawi ay nasasawi sa kanyang sarili; at sinumang gumagawa ng kasamaan ay ginagawa ito sa kanyang sarili; sapagkat dinggin, malaya kayo; pinahintulutan kayong kumilos para sa inyong sarili; sapagkat dinggin, binigyan kayo ng Diyos ng kaalaman at ginawa niya kayong malaya.
- 31 Kanyang ipinagkaloob sa inyo na malaman ninyo ang mabuti sa masama, at kanyang ipinagkaloob sa inyo na kayo ay makapamilya ng buhay o kamatayan; at maaari kayong gumawa ng mabuti at ibalik sa inyo ang yaong mabuti, o ang yaong mabuti ay ibalik sa inyo; o maaari kayong gumawa ng masama, at ang yaong masama ay ibalik sa inyo.
- Ug daghang lubnganan ang pagaablihan, ug magpaguwa sa ilang mga patay; ug daghan nga santos ang mopakita sa kadaghanan.
- Ug tan-awa, ingon niana ang gisulti sa anghel kanako; kay misulti siya kanako nga kinahanglan adunay pagpangdugdog ug pagpangilat sulod sa daghang takna.
- Ug miingon siya kanako nga samtang ang dugdog ug ang kilat magpadayon, ug ang bagyo, kini nga mga butang mahitabo gayod, ug ang kangitngit motabon sa ibabaw sa tibuok yuta sulod sa tulo ka adlaw.
- Ug ang anghel miingon kanako nga daghan ang makakita sa dagkong mga butang nga labaw pa niini, sa tuyo nga sila makatuo nga kini nga mga timailhan ug kini nga mga kahibulongan mahitabo gayod ibabaw sa tibuok niini nga yuta, sa katuyoan nga walay mahimong hinungdan sa pagkawalay pagtuo taliwala sa katawhan—
- Ug kini alang sa katuyoan nga si bisan kinsa nga motuo maluwas, ug ang si bisan kinsa nga dili motuo, ang usa ka matarong nga paghukom ikapahamtang kanila; ug usab kon sila mahukman sila modala diha sa ilang mga kaugalingon sa kaugalingon nila nga panghimaraot.
- Ug karon hinumdomi, hinumdomi, akong kaigsoonan, nga bisan kinsa ang mamatay, mamatay sa iyang kaugalingon; ug bisan kinsa nga mohimo og daotan, magbuhat niini sa iyang kaugalingon; kay tan-awa, kamo gawasnon; gitugotan kamo sa paglihok alang sa inyong kaugalingon; kay tan-awa, ang Dios naghatag kaninyo og kahibalo ug siya naghimo kaninyo nga gawasnon.
- Siya mihatag kaninyo aron masayod kamo sa maayo gikan sa daotan, ug siya mihatag kaninyo aron kamo mopili sa kinabuhi o kamatayan; ug kamo makabuhay sa maayo ug ibalik kana nga maayo, o aron kana nga maayo ibalik nganha kaninyo; o mahimo kamong mobuhat og daotan, ug ang daotan ibalik diha kaninyo.
- And many graves shall be opened, and shall yield up many of their dead; and many saints shall appear unto many.
- And behold, thus hath the angel spoken unto me; for he said unto me that there should be thunderings and lightnings for the space of many hours.
- And he said unto me that while the thunder and the lightning lasted, and the tempest, that these things should be, and that darkness should cover the face of the whole earth for the space of three days.
- And the angel said unto me that many shall see greater things than these, to the intent that they might believe that these signs and these wonders should come to pass upon all the face of this land, to the intent that there should be no cause for unbelief among the children of men—
- And this to the intent that whosoever will believe might be saved, and that whosoever will not believe, a righteous judgment might come upon them; and also if they are condemned they bring upon themselves their own condemnation.
- And now remember, remember, my brethren, that whosoever perisheth, perisheth unto himself; and whosoever doeth iniquity, doeth it unto himself; for behold, ye are free; ye are permitted to act for yourselves; for behold, God hath given unto you a knowledge and he hath made you free.
- He hath given unto you that ye might know good from evil, and he hath given unto you that ye might choose life or death; and ye can do good and be restored unto that which is good, or have that which is good restored unto you; or ye can do evil, and have that which is evil restored unto you.

Helaman 15

- 1 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, dinggin, ipinapahayag ko sa inyo na maliban kung kayo ay magsisisi, ang inyong mga bahay ay maiiwan sa inyo na mapanglaw.
- 2 Oo, maliban kung kayo ay magsisisi, magkakaroon ang inyong kababaihan ng malaking dahilan na magdalamhati sa araw na nagpapasuso sila; sapagkat magtatangka kayong tumakas at walang dakong mapagkakanlungan; oo, at sa aba nila na may dinadalang anak sa sinapupunan, sapagkat sila ay magiging mabigat at hindi makatatakas; kaya nga sila ay matatapkan at maiiwan upang mangasawi.
- 3 Oo, sa aba sa mga taong ito na tinatawag na mga tao ni Nephi maliban kung sila ay magsisisi, kapag nakita na nila ang lahat ng palatandaan at kababalaghang ito na ipakikita sa kanila; sapagkat dinggin, sila ay mga piniling tao ng Panginoon; oo, minahal niya ang mga tao ni Nephi, at kanya ring pinarusahan sila; oo, sa mga araw ng kanilang kasamaan ay kanyang pinarusahan sila dahil mahal niya sila.
- 4 Ngunit dinggin, mga kapatid ko, kinapootan niya ang mga Lamanita sapagkat ang kanilang mga gawa ay naging patuloy na masama, at dahil ito sa kasamaan ng kaugalian ng kanilang mga ama. Ngunit dinggin, ang kaligtasan ay napasasakanila sa pamamagitan ng pangangaral ng mga Nephi; at sa ganitong layunin pinahaba ng Panginoon ang kanilang mga araw.
- 5 At nais ko na inyong mamasdan na ang malaking bahagi nila ay nasa landas ng kanilang tungkulin, at lumalakad sila nang maingat sa harapan ng Diyos, at pinagsisikapan nilang sundin ang kanyang mga kautusan at kanyang mga panuntunan at kanyang mga kahatulan alinsunod sa batas ni Moises.
- 6 Oo, sinasabi ko sa inyo, na ang malaking bahagi nila ay ginagawa ito, at nagsisikap sila nang may walang kapagurang pagsusumigasig na madala ang nalalabi sa kanilang mga kapatid sa kaalaman ng katotohanan; kaya nga marami ang nadaragdag sa kanilang bilang sa araw-araw.

Helaman 15

Ug karon, hinigugma ko nga kaigsoonan, tan-awa, ako mopahayag kaninyo nga gawas kon kamo maghinulsol ang inyong mga balay ipabilin kaninyo nga biniyaan.

Oo, gawas kon kamo maghinulsol, ang inyong kababayan-an adunay dakong hinungdan nga magsubo sa adlaw nga sila magpasuso; kay kamo mosulay sa paglayas ug walay dapit nga kadangpan; oo, ug alaot ang mga nagsabak, kay dili gayod sila makalayas tungod sa kabug-at sa ilang lawas; busa, pagatunob-tunoban sila ug mapasagdan sila nga mamatay.

Oo, alaot kini nga katawhan nga gitawag nga katawhan ni Nephi gawas kon sila maghinulsol, sa higayon nga sila makakita sa tanan niini nga mga timailhan ug mga katingalahan nga ipakita ngadto kanila; kay tan-awa, sila ang katawhan nga pinili sa Ginoo; oo, ang katawhan ni Nephi nga iyang gihigugma, ug usab siya mipanton kanila; oo, sa mga adlaw sa ilang pagkadaotan siya mipanton kanila tungod kay siya nahigugma kanila.

Apan tan-awa akong kaigsoonan, ang mga Lamanita iyang gidumtan tungod kay ang ilang mga buhat kanunay nga daotan, ug tungod kini sa kadaotan sa tradisyon sa ilang mga amahan. Apan tan-awa, ang kaluwasan midangat ngadto kanila pinaagi sa pagsangyaw sa mga Nephi; ug tungod niini ang Ginoo naglugway sa ilang mga adlaw.

Ug ako manghinaot nga kamo motan-aw nga ang mas daghan nga bahin kanila anaa sa dalan sa ilang katungdanan, ug sila naglakaw nga nagmatngon sa atubangan sa Dios, ug sila naninguha sa pagsunod sa iyang mga sugo ug sa iyang mga balaod ug sa iyang mga paghukom sumala sa balaod ni Moises.

Oo, sultihan ko kamo, nga ang mas daghan nga bahin kanila naghimo niini, ug sila naningkamot uban sa walay kaluya nga kakugi nga ilang madala ang nahibilin sa ilang kaigsoonan ngadto sa kasayoran sa kamatuoran; mao nga adunay daghan nga nadugang sa ilang gidaghanon matag adlaw.

Helaman 15

And now, my beloved brethren, behold, I declare unto you that except ye shall repent your houses shall be left unto you desolate.

Yea, except ye repent, your women shall have great cause to mourn in the day that they shall give suck; for ye shall attempt to flee and there shall be no place for refuge; yea, and wo unto them which are with child, for they shall be heavy and cannot flee; therefore, they shall be trodden down and shall be left to perish.

Yea, wo unto this people who are called the people of Nephi except they shall repent, when they shall see all these signs and wonders which shall be showed unto them; for behold, they have been a chosen people of the Lord; yea, the people of Nephi hath he loved, and also hath he chastened them; yea, in the days of their iniquities hath he chastened them because he loveth them.

But behold my brethren, the Lamanites hath he hated because their deeds have been evil continually, and this because of the iniquity of the tradition of their fathers. But behold, salvation hath come unto them through the preaching of the Nephites; and for this intent hath the Lord prolonged their days.

And I would that ye should behold that the more part of them are in the path of their duty, and they do walk circum-spectly before God, and they do observe to keep his commandments and his statutes and his judgments according to the law of Moses.

Yea, I say unto you, that the more part of them are doing this, and they are striving with unwearied diligence that they may bring the remainder of their brethren to the knowledge of the truth; therefore there are many who do add to their numbers daily.

7 At dinggin, nalalaman ninyo sa inyong sarili, sapagkat nasaksihan ninyo ito, na kasindami ng nadala sa kanila sa kaalaman ng katotohanan, at nalaman ang masama at karumal-dumal na kaugalian ng kanilang mga ama, at naakay na maniwala sa mga banal na kasulatan, oo, sa mga propesiya ng mga banal na propeta, na nasusulat, na nag-aakay sa kanila sa pananampalataya sa Panginoon, at sa pagsisisi, kung aling pananampalataya at pagsisisi ay nagdudulot ng isang pagbabago ng puso sa kanila—

8 Anupa't kasindami ng sumapit sa ganito, nalalaman ninyo sa inyong sarili, ay matibay at matatag sa pananampalataya, at sa bagay kung saan sila ay ginawang malaya.

9 At nalalaman din ninyong ibinaon nila ang kanilang mga sandata ng digmaan, at natatakot silang hawakan ang mga yaon sapagkat baka sa anumang paraan ay magkasala sila; oo, nakikita ninyo na sila ay natatakot na magkasala—sapagkat dinggin, pahihintulutan nila ang mga sarili na matapakan at mapatay ng kanilang mga kaaway, at hindi magtaas ng kanilang mga espada laban sa kanila, at ito ay dahil sa kanilang pananampalataya kay Cristo.

10 At ngayon, dahil sa kanilang katatagan kapag sila ay naniniwala sa yaong bagay na kanilang pinaniniwalaan, sapagkat dahil sa kanilang pagiging matibay kapag maliwanagan na sila, dinggin, pagpapalain sila ng Panginoon at pahahabain ang kanilang mga araw, sa kabila ng kanilang kasamaan—

11 Oo, kahit na manghina sila sa kawalang-paniniwala ay pahahabain ng Panginoon ang kanilang mga araw, hanggang sa dumating ang panahon na sinabi ng ating mga ama, at gayundin ng propetang si Zenos, at marami pang ibang propeta, hinggil sa pagpapanumbalik na muli ng ating mga kapatid, na mga Lamanita, sa kaalaman ng katotohanan—

12 Oo, sinasabi ko sa inyo, na sa mga huling panahon, ang mga pangako ng Panginoon ay ipaaabot sa ating mga kapatid, ang mga Lamanita; at sa kabila ng maraming paghihirap na daranasin nila, at sa kabila ng sila ay itataboy nang paroo't parito sa balat ng lupa, at tutugisin, at sasaktan at malawakang makakalat, na walang dakong mapagkakanlungan, ang Panginoon ay magiging maawain sa kanila.

Ug tan-awa, kamo nasayod sa inyong mga kaugalingon, kay kamo nakasaksi niini, nga kutob sa mga nadala ngadto sa kasayoran sa kamatuoran, ug sa pagkasayod bahin sa daotan ug salawayon nga mga tradisyon sa ilang mga amahan, ug gigiyahan aron motuo sa balaan nga mga kasulatan, oo, sa mga panagna sa balaan nga mga propeta, nga nahisulat, nga mao ang nagdala kanila ngadto sa hugot nga pagtuo sa Ginoo, ug ngadto sa paghinulsol, nga ang mao nga pagtuo ug paghinulsol ang nagdala og kausaban sa kasingkasing ngadto kanila—

Busa, kutob sa mihangop niini, kamo nasayod sa inyong mga kaugalingon nahimo nga lig-on ug makanunayon sa pagtuo, ug sa butang diin sila nahimo nga gawasnon.

Ug kamo usab nasayod nga sila milubong sa ilang mga hinagiban sa gubat, ug nahadlok sila nga mokuha niini kay tingali unya og makasala sila; oo, kamo nakakita nga nahadlok sila sa pagpakasala—kay tan-awa sila motugot nga tunob-tunoban sila ug patyon sa ilang mga kaaway, ug dili sila mobakyaw sa ilang mga espada batok kanila, ug tungod kini sa ilang pagtuo ni Kristo.

Ug karon, tungod sa ilang pagkamakanunayon sa higayon nga sila motuo niana nga butang nga ilang gituohan, kay tungod sa ilang kalig-on sa higayon nga sila mapasabot, tan-awa, ang Ginoo mopanalangin kanila ug molugway sa ilang mga adlaw, bisan pa sa ilang kadaotan—

Oo, bisan kon sila mokunhod tungod sa pagkawalay pagtuo ang Ginoo molugway sa ilang mga adlaw, hangtod moabot ang panahon nga gipamulong sa atong mga amahan, ug usab ni propeta Zenos, ug sa daghan pa nga laing mga propeta, kabahin sa pagpahiuli sa atong kaigsoonan, ang mga Lamanita, pag-usab ngadto sa kasayoran sa kamatuoran—

Oo, sultihan ko kamo, nga sa ulahing mga panahon ang mga saad sa Ginoo itanyag ngadto sa atong kaigsoonan, ang mga Lamanita; ug bisan pa sa daghan nga kasakit nga modangat kanila, ug bisan pa kon sila pagaabogon ngadto ug nganhi sa ibabaw sa yuta, ug pagagukdon, ug pagahampakon ug magkatibulaag, nga walay dapit nga kadangpan, ang Ginoo gayod magmaluluy-on ngadto kanila.

And behold, ye do know of yourselves, for ye have witnessed it, that as many of them as are brought to the knowledge of the truth, and to know of the wicked and abominable traditions of their fathers, and are led to believe the holy scriptures, yea, the prophecies of the holy prophets, which are written, which leadeth them to faith on the Lord, and unto repentance, which faith and repentance bringeth a change of heart unto them—

Therefore, as many as have come to this, ye know of yourselves are firm and steadfast in the faith, and in the thing wherewith they have been made free.

And ye know also that they have buried their weapons of war, and they fear to take them up lest by any means they should sin; yea, ye can see that they fear to sin—for behold they will suffer themselves that they be trodden down and slain by their enemies, and will not lift their swords against them, and this because of their faith in Christ.

And now, because of their steadfastness when they do believe in that thing which they do believe, for because of their firmness when they are once enlightened, behold, the Lord shall bless them and prolong their days, notwithstanding their iniquity—

Yea, even if they should dwindle in unbelief the Lord shall prolong their days, until the time shall come which hath been spoken of by our fathers, and also by the prophet Zenos, and many other prophets, concerning the restoration of our brethren, the Lamanites, again to the knowledge of the truth—

Yea, I say unto you, that in the latter times the promises of the Lord have been extended to our brethren, the Lamanites; and notwithstanding the many afflictions which they shall have, and notwithstanding they shall be driven to and fro upon the face of the earth, and be hunted, and shall be smitten and scattered abroad, having no place for refuge, the Lord shall be merciful unto them.

13 At ito ay alinsunod sa propesiya, na muli silang madadala sa tunay na kaalaman, kung alin ay kaalaman tungkol sa kanilang Manunubos, at kanilang dakila at tunay na pastol, at mabibilang sa kanyang mga tupa.

14 Samakatwid, sinasabi ko sa inyo, higit na mabuti para sa kanila kaysa sa inyo maliban kung kayo ay magsisisi.

15 Sapagkat dinggin, kung ang mga makapangyarihang gawa na ipinakita sa inyo ay ipinakita sa kanila, oo, sa kanila na nanghina sa kawalang-paniniwala dahil sa mga kaugalian ng kanilang mga ama, makikita ninyo sa inyong sarili na hindi na sila muling manghihina sa kawalang-paniniwala.

16 Samakatwid, wika ng Panginoon: Hindi ko sila lubos na lilipulin, kundi papangyayarihin ko na sa araw ng aking karunungan ay muli silang magbabalik sa akin, wika ng Panginoon.

17 At ngayon, dinggin, wika ng Panginoon, hinggil sa mga tao ng mga Nephita: Kung hindi sila magsisisi, at pagsisikapang isagawa ang aking kalooban, lubusan ko silang lilipulin, wika ng Panginoon, dahil sa kawalan nila ng paniniwala sa kabila ng maraming makapangyarihang gawa na ginawa ko sa kanila; at tunay na yamang buhay ang Panginoon, ang mga bagay na ito ay magkakagayon, wika ng Panginoon.

Ug kini sumala sa panagna, nga sila dad-on pag-usab ngadto sa tinuod nga kasayoran, nga mao ang kasayoran sa ilang Manunubos, ug ang ilang halangdon ug tinuod nga magbalantay, ug pagaiphon uban sa iyang mga karnero.

Busa ako moingon kaninyo, nga mas maayo pa sila kay sa kaninyo gawas kon kamo maghinulsol.

Kay tan-awa, kon unta ang mahinungdanon nga mga buhat napakita ngadto kanila, kadtong gipakita nganha kaninyo, oo, kanila nga mikunhod tungod sa pagkawalay pagtuo tungod sa mga tradisyon sa ilang mga amahan, kamo mismo sa inyong kaugalingon makakita nga dili na gayod sila mokunhod pa ngadto sa pagkawalay pagtuo.

Busa, miingon ang Ginoo: Ako dili molaglag kanila sa hingpit, apan ako mosugo nga sa adlaw sa akong kaalam sila mobalik pag-usab ngari kanako, miingon ang Ginoo.

Ug karon tan-awa, miingon ang Ginoo, kabahin sa katawhan sa mga Nephita: Kon sila dili maghinulsol, ug maninguha sa pagbuhat sa akong kabubut-on, ako molaglag kanila sa hingpit, miingon ang Ginoo, tungod sa ilang pagkadili matuohon bisan pa sa ka daghan sa mahinungdanon nga mga buhat nga akong gibuhad taliwala kanila; ug sa pagkatinuod ingon nga ang Ginoo buhi mahitabo kini nga mga butang, miingon ang Ginoo.

And this is according to the prophecy, that they shall again be brought to the true knowledge, which is the knowledge of their Redeemer, and their great and true shepherd, and be numbered among his sheep.

Therefore I say unto you, it shall be better for them than for you except ye repent.

For behold, had the mighty works been shown unto them which have been shown unto you, yea, unto them who have dwindled in unbelief because of the traditions of their fathers, ye can see of yourselves that they never would again have dwindled in unbelief.

Therefore, saith the Lord: I will not utterly destroy them, but I will cause that in the day of my wisdom they shall return again unto me, saith the Lord.

And now behold, saith the Lord, concerning the people of the Nephites: If they will not repent, and observe to do my will, I will utterly destroy them, saith the Lord, because of their unbelief notwithstanding the many mighty works which I have done among them; and as surely as the Lord liveth shall these things be, saith the Lord.

Helaman 16

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na marami ang nakarinig sa mga salita ni Samuel, ang Lamanita, na kanyang sinabi sa ibabaw ng mga pader ng lungsod. At kasindami ng naniwala sa kanyang salita ay humayo at hinanap si Nephi; at nang humayo sila at natagpuan siya ay ipinagtapat nila sa kanya ang kanilang mga kasalanan at hindi nagkaila, nagnanais na mabinyagan sila sa Panginoon.
- 2 Ngunit kasindami ng naroroon na hindi naniwala sa mga salita ni Samuel ay nagalit sa kanya; at siya ay pinagbabato nila sa ibabaw ng pader, at marami rin ang pumana sa kanya habang nakatayo siya sa ibabaw ng pader; ngunit ang Espiritu ng Panginoon ay nasa kanya, kung kaya hindi nila siya matamaan ng kanilang mga bato ni ng kanilang mga palaso.
- 3 Ngayon, nang kanilang makita na hindi nila siya matamaan, marami pa ang naniwala sa kanyang mga salita, kung kaya sila ay nagtungo kay Nephi upang magpabinyag.
- 4 Sapagkat dinggin, si Nephi ay nagbibinyag, at nagpopropesiya, at nangangaral, nangangaral ng pagsisisi sa mga tao, nagpapakita ng mga palatandaan at kababalaghan, gumagawa ng mga himala sa mga tao, upang kanilang malaman na ang Cristo ay nalalapit nang pumarito—
- 5 Sinasabi sa kanila ang mga bagay na hindi magtatagal ay magaganap, upang kanilang malaman at maalala sa panahon ng pagsapit nito na ang mga yaon ay ipinaalam na sa kanila noong una pa man, sa layunin na sila ay maniwala; kaya nga kasindami ng naniwala sa mga salita ni Samuel ay nagtungo sa kanya upang mabinyagan, sapagkat lumapit sila na nagsisisi at ipinagtatapat ang kanilang mga kasalanan.
- 6 Ngunit ang malaking bahagi nila ay hindi naniwala sa mga salita ni Samuel; kaya nga nang makita nila na hindi nila siya matamaan ng kanilang mga bato at ng kanilang mga palaso, sumigaw sila sa kanilang mga kapitan, sinasabing: Dakpin ang taong ito at igapos siya, sapagkat dinggin, may sapi siya na diyablo; at dahil sa kapangyarihan ng diyablo na nasa kanya, hindi namin siya matamaan ng aming mga bato at ng aming mga palaso; kaya nga hulihin at igapos siya, at ilayo siya.

Helaman 16

Ug karon, nahitabo nga dihay daghan nga nakadungog sa mga pulong ni Samuel nga Lamanita, nga iyang gipamulong didto sa mga paril sa siyudad. Ug kutob sa mituo sa iyang pulong miadto ug nangita kang Nephi; sa dihang nangabot sila ug nakakita kaniya sila mikompisal kaniya sa ilang mga sala ug wala sila molimod, nagtinguha nga mabunyagan sila ngadto sa Ginoo.

Apan kutob sa wala motuo sa mga pulong ni Samuel nasuko kaniya; ug sila mibato kaniya didto sa paril, ug daghan usab ang mipanà kaniya samtang nagbarog siya sa paril; apan ang Espiritu sa Ginoo nag-uban kaniya, nga niana dili sila makaigo kaniya pinaagi sa ilang mga bato ni pinaagi sa ilang mga panà.

Karon sa dihang nakita nila nga sila dili makaigo kaniya, adunay daghan pa nga mituo sa iyang mga pulong, ug tungod niana miadto sila ni Nephi aron magpabunyag.

Kay tan-awa, si Nephi nagbunyag, ug nanagna, ug nagsangyaw, nag-awhag og paghinulsol ngadto sa katawhan, nagpakita sa mga timailhan ug mga katingalahan, nagbuhat sa mga milagro taliwala sa katawhan, aron masayod sila nga si Kristo sa dili madugay moabot gayod—

Nagsulti kanila sa mga butang nga sa dili madugay moabot gayod, aron masayod sila ug mahinumdom sa takna sa pag-abot niini nga kini gipahibalo na ngadto kanila, sa tuyo nga sila motuo; busa kutob sa mituo sa mga pulong ni Samuel miadto kaniya aron magpabunyag, kay miabot sila nga naghinulsol ug mikompisal sa ilang mga sala.

Apan ang mas daghan nga bahin kanila wala motuo sa mga pulong ni Samuel; busa dihang nakita nila nga siya dili maigo sa ilang mga bato ug mga panà, misinggit sila ngadto sa ilang mga kapitan, nga nag-ingon: Dakpa kining tawhana ug gaposa siya, kay tan-awa siya adunay yawa; ug tungod sa gahom sa yawa nga anaa kaniya kami dili makaigo kaniya pinaagi sa among mga bato ug sa among mga panà; mao nga dakpa ug gaposa siya, ug ipalayo siya.

Helaman 16

And now, it came to pass that there were many who heard the words of Samuel, the Lamanite, which he spake upon the walls of the city. And as many as believed on his word went forth and sought for Nephi; and when they had come forth and found him they confessed unto him their sins and denied not, desiring that they might be baptized unto the Lord.

But as many as there were who did not believe in the words of Samuel were angry with him; and they cast stones at him upon the wall, and also many shot arrows at him as he stood upon the wall; but the Spirit of the Lord was with him, insomuch that they could not hit him with their stones neither with their arrows.

Now when they saw that they could not hit him, there were many more who did believe on his words, insomuch that they went away unto Nephi to be baptized.

For behold, Nephi was baptizing, and prophesying, and preaching, crying repentance unto the people, showing signs and wonders, working miracles among the people, that they might know that the Christ must shortly come—

Telling them of things which must shortly come, that they might know and remember at the time of their coming that they had been made known unto them beforehand, to the intent that they might believe; therefore as many as believed on the words of Samuel went forth unto him to be baptized, for they came repenting and confessing their sins.

But the more part of them did not believe in the words of Samuel; therefore when they saw that they could not hit him with their stones and their arrows, they cried unto their captains, saying: Take this fellow and bind him, for behold he hath a devil; and because of the power of the devil which is in him we cannot hit him with our stones and our arrows; therefore take him and bind him, and away with him.

7 At habang sila ay papalapit upang hawakan siya ng kanilang mga kamay, dinggin, siya ay tumalon mula sa pader at tumakas palabas ng kanilang lupain, oo, maging patungo sa kanyang sariling bayan, at nagsimulang mangaral at magproposiya sa kanyang sariling mga tao.

8 At dinggin, hindi na siya narinig pa sa mga Nephita; at gayon ang mga pangyayari sa mga tao.

9 At sa gayon nagtapos ang ikawalumpu't anim na taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

10 At sa gayundin nagtapos ang ikawalumpu't pitong taon ng panunungkulan ng mga hukom, ang malaking bahagi ng mga tao ay nanatili sa kanilang kapalaluan at kasamaan, at ang maliit na bahagi ay lumalakad nang higit na maingat sa harapan ng Diyos.

11 At ganito rin ang mga kalagayan sa ikawalumpu't walong taon ng panunungkulan ng mga hukom.

12 At wala gaanong pagbabago sa mga gawain ng mga tao, maliban sa ang mga tao ay nagsimulang higit na tumigas sa kasamaan, at gumawa nang gumawa ng yaong salungat sa mga kautusan ng Diyos, sa ikawalumpu't siyam na taon ng panunungkulan ng mga hukom.

13 Ngunit ito ay nangyari na sa ikasiyamnapung taon ng panunungkulan ng mga hukom, may mga dakilang palatandaang ibinigay sa mga tao, at mga kababalaghan; at ang mga salita ng mga propeta ay nagsimulang matupad.

14 At ang mga anghel ay nagpakita sa mga tao, mga pantas, at ipinahayag sa kanila ang masasayang balita ng malaking kagalakan; sa gayon nagsimulang matupad sa taong ito ang mga banal na kasulatan.

15 Gayunpaman, ang mga tao ay nagsimulang patigas ang kanilang mga puso, lahat maliban doon sa higit na naniniwalang bahagi sa kanila, kapwa sa mga Nephita at gayundin sa mga Lamanita, at nagsimulang umasa sa kanilang sariling lakas at sa kanilang sariling karunungan, sinasabing:

16 Ilan sa mga bagay ay maaaring nahulaan nila nang tama, sa napakarami; ngunit dinggin, nalalaman namin na ang lahat ng dakila at kagila-gilalas na gawang ito ay hindi maaaring mangyari, kung alin ay nasabi na.

Ug sa diha nga milihok sila aron pagdakop kaniya, tan-awa, milukso siya gikan sa paril, ug milayas siya palayo sa ilang mga dapit, oo, ngadto sa iyang nasod, ug misugod sa pagsangyaw ug pagpanagna taliwala sa iyang kaugalingon nga katawhan.

Ug tan-awa, wala na siya igdungog pa taliwala sa mga Nephita; ug ingon niana ang kahintang sa katawhan.

Ug sa ingon niana natapos ang kawaloan ug unom nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi.

Ug sa ingon niana natapos usab ang kawaloan ug pito nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom, ang mas daghan nga bahin sa katawhan nagpabilin sa ilang garbo ug kadaotan, ug ang mas gamay nga bahin naglakaw nga mas mabinantayon sa atubangan sa Dios.

Ug mao usab kini ang mga kahintang, sa kawaloan ug walo nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom.

Ug dihay gamay lamang kaayo nga kausaban sa mga kalihokan sa katawhan, gawas nga ang katawhan misugod sa pagkatig-a diha sa pagkadaotan, ug mihimo og mas labaw ug dugang pa niana nga supak sa mga sugo sa Dios, sa kawaloan ug siyam nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom.

Apan nahitabo nga sa kasiyaman nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom, dihay mahinungdanon nga mga timailhan nga gihatag ngadto sa katawhan, ug mga kahibulongan; ug ang mga pulong sa mga propeta nagsugod na sa pagkatuman.

Ug ang mga anghel nagpakita sa mga tawo, maalamon nga mga tawo, ug nagpadayag kanila og malipayong mga balita sa dako nga kamaya; sa ingon niana niini nga tuig ang mga kasulatan nagsugod na sa pagkatuman.

Bisan pa niana, ang katawhan misugod sa pagpatig-a sa ilang mga kasingkasing, ang tanan gawas niadto nga labing matinuohon nga bahin kanila, lakip sa mga Nephita ug usab sa mga Lamanita, ug misugod sa pagsalig sa ilang kaugalingon nga kusog ug sa ilang kaugalingon nga kaalam, nga nag-ingon:

Ang pipila ka butang tingali ilang matag-anan sa husto, taliwala sa daghan kaayo; apan tan-awa, kami nasayod nga ang tanan niining mahinungdanon ug kahibulongan nga mga buhat dili mahitabo, nga gikapamulong na.

And as they went forth to lay their hands on him, behold, he did cast himself down from the wall, and did flee out of their lands, yea, even unto his own country, and began to preach and to prophesy among his own people.

And behold, he was never heard of more among the Nephites; and thus were the affairs of the people.

And thus ended the eighty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended also the eighty and seventh year of the reign of the judges, the more part of the people remaining in their pride and wickedness, and the lesser part walking more circumspectly before God.

And these were the conditions also, in the eighty and eighth year of the reign of the judges.

And there was but little alteration in the affairs of the people, save it were the people began to be more hardened in iniquity, and do more and more of that which was contrary to the commandments of God, in the eighty and ninth year of the reign of the judges.

But it came to pass in the ninetieth year of the reign of the judges, there were great signs given unto the people, and wonders; and the words of the prophets began to be fulfilled.

And angels did appear unto men, wise men, and did declare unto them glad tidings of great joy; thus in this year the scriptures began to be fulfilled.

Nevertheless, the people began to harden their hearts, all save it were the most believing part of them, both of the Nephites and also of the Lamanites, and began to depend upon their own strength and upon their own wisdom, saying:

Some things they may have guessed right, among so many; but behold, we know that all these great and marvelous works cannot come to pass, of which has been spoken.

17 At sila ay nagsimulang mangatwiran at magtalu-talo sa kanilang sarili, sinasabing:

18 Na hindi makatwiran na isang gayong nilikha gaya ni Cristo ay pumarito; kung magkakagayon, at kung siya ang Anak ng Diyos, ang Ama ng langit at ng lupa, gaya ng sinabi, bakit hindi niya ipakikita ang kanyang sarili sa atin nang gayundin sa kanila na naroroon sa Jerusalem?

19 Oo, bakit hindi niya ipakikita ang sarili sa lupaing ito nang ganundin sa lupain ng Jerusalem?

20 Ngunit dinggin, nalalaman natin na ito ay isang masamang kaugalian, na ipinaspasa sa atin ng ating mga ama, upang tayo ay papaniwalain sa ilang dakila at kagilagilalas na bagay na mangyayari, subalit hindi sa atin, kundi sa isang lupaing higit na malayo, isang lupaing hindi natin alam; kaya nga tayo ay mapananatili nila sa kamangmangan, sapagkat hindi natin masasaksihan ng ating sariling mga mata na ang mga yaon ay totoo.

21 At sila, sa pamamagitan ng katusuhan at mahiwagang pamamaraan ng yaong masama, ay gumagawa ng ilang dakilang hiwaga na hindi natin kayang maunawaan, na magpapanatili sa atin sa ibaba upang maging mga alipin ng kanilang mga salita, at mga alipin din nila, sapagkat tayo ay umaasa sa kanila na turuan tayo ng salita; at sa gayon nila tayo mapananatili sa kamangmangan kung ipaiilalim natin ang ating sarili sa kanila, sa lahat ng araw ng ating mga buhay.

22 At marami pang bagay ang inisip ng mga tao sa kanilang mga puso na mga kahangalan at walang kabuluhan; at sila ay labis na nabalisa, sapagkat inudyukan sila ni Satanas na patuloy na gumawa ng kasamaan; oo, siya ay lumibot na nagkakalat ng mga usap-usapan at alitan sa ibabaw ng buong lupain, upang kanyang mapatigas ang mga puso ng mga tao laban doon sa mabuti at laban doon sa yaong magaganap.

23 At sa kabila ng mga palatandaan at ng mga kababalaghang ginawa sa mga tao ng Panginoon, at ng maraming himalang kanilang ginawa, nagkaroon ng mahigpit na pagkakahawak si Satanas sa mga puso ng mga tao sa ibabaw ng buong lupain.

24 At sa gayon nagtapos ang ikasiyamnang taon ng panunungkulan ng mga hukom sa mga tao ni Nephi.

Ug misugod sila sa pagpangatarongan ug pagpanaglalis taliwala sa ilang mga kaugalingon, nga nag-ingon:

Nga dili makataronganon nga ang usa ka nilalang sama sa giingon nga Kristo moanhi; kay kon mao kana, ug kon siya ang Anak sa Dios, ang Amahan sa langit ug sa yuta, sumala sa gipamulong, ngano nga dili man siya mopakita sa iyang kaugalingon ngari kanato ingon man kanila nga anaa sa Jerusalem?

Oo, ngano nga dili siya mopakita sa iyang kaugalingon dinhi niini nga yuta ingon man ngadto sa yuta sa Jerusalem?

Apan tan-awa, nasayod kita nga usa kini ka daotan nga tradisyon, nga atong napanunod gikan sa atong mga amahan, aron motuo kita sa uban nga mahinungdanon ug katingalahang mga butang nga mahitabo, apan dili ngari kanato, apan didto sa yuta nga layo, usa ka yuta nga wala nato masayri; busa sila makapabilin kanato diha sa kawalay alamag, kay dili kita makasaksi sa atong kaugalingong mga mata nga kini tinuod.

Ug sila, pinaagi sa malipoton ug sa misteryosong mga paagi sa daotan nga tawo, maghimo og pipila ka dagko nga misteryo nga dili nato masabtan, nga makapabilin kanato sa ubos aron mahimo nga mga sulugoon sa ilang mga pulong, ug usab ilang mga sulugoon, kay kita nagsalig lamang kanila nga motudlo kanato sa pulong; ug sa ingon niana pasagdan kita nila nga walay alamag kon kita motugyan sa atong mga kaugalingon ngadto kanila, sa tanang mga adlaw sa atong kinabuhi.

Ug daghan pa nga butang ang gihunahuna sa katawhan sa ilang mga kasingkasing, nga binuang ug walay kapuslanan; ug sila nasamok kaayo, kay si Satanas nag-aghat kanila sa pagbuhat og daotan sa kanunay; oo, nagpakatap siya og mga hungihong ug mga panagbingkil sa ibabaw sa tibuok yuta, aron iyang mapatig-a ang mga kasingkasing sa katawhan batok niadto nga maayo ug batok niana nga moabot.

Ug bisan pa sa mga timailhan ug mga kahibulongan nga gihimo taliwala sa katawhan sa Ginoo, ug sa daghan nga milagro nga ilang gibuhat, si Satanas adunay dakong gahom sa mga kasingkasing sa katawhan sa ibabaw sa tibuok yuta.

Ug sa ingon niana natapos ang kasiyaman nga tuig sa pagmando sa mga maghuhukom sa katawhan ni Nephi.

And they began to reason and to contend among themselves, saying:

That it is not reasonable that such a being as a Christ shall come; if so, and he be the Son of God, the Father of heaven and of earth, as it has been spoken, why will he not show himself unto us as well as unto them who shall be at Jerusalem?

Yea, why will he not show himself in this land as well as in the land of Jerusalem?

But behold, we know that this is a wicked tradition, which has been handed down unto us by our fathers, to cause us that we should believe in some great and marvelous thing which should come to pass, but not among us, but in a land which is far distant, a land which we know not; therefore they can keep us in ignorance, for we cannot witness with our own eyes that they are true.

And they will, by the cunning and the mysterious arts of the evil one, work some great mystery which we cannot understand, which will keep us down to be servants to their words, and also servants unto them, for we depend upon them to teach us the word; and thus will they keep us in ignorance if we will yield ourselves unto them, all the days of our lives.

And many more things did the people imagine up in their hearts, which were foolish and vain; and they were much disturbed, for Satan did stir them up to do iniquity continually; yea, he did go about spreading rumors and contentions upon all the face of the land, that he might harden the hearts of the people against that which was good and against that which should come.

And notwithstanding the signs and the wonders which were wrought among the people of the Lord, and the many miracles which they did, Satan did get great hold upon the hearts of the people upon all the face of the land.

And thus ended the ninetyeth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

At sa gayon nagtapos ang aklat ni Helaman, ayon sa talaan ni Helaman at ng kanyang mga anak.

Ug sa ingon niana natapos ang basahon ni Helaman, sumala sa talaan ni Helaman ug sa iyang mga anak nga lalaki.

And thus ended the book of Helaman, according to the record of Helaman and his sons.

Ikatlong Nephi

Ang Aklat ni Nephi

ang Anak ni Nephi, na Anak ni Helaman

At si Helaman ay anak ni Helaman, na anak ni Alma, na anak ni Alma, na inapo ni Nephi na anak ni Lehi, na umalis sa Jerusalem sa unang taon ng pagbabari ni Zedekias, na bari ng Juda.

3 Nephi 1

- 1 Ngayon, ito ay nangyari na lumipas ang ikasiyamnapu't isang taon at anim na raang taon ito mula sa panahong lumisan si Lehi sa Jerusalem; at ito ay sa taon na si Lachoneo ang punong hukom at gobernador ng lupain.
- 2 At si Nephi, na anak ni Helaman, ay lumisan sa lupain ng Zarahemla, nagtatagubilin sa kanyang anak na si Nephi, na kanyang pinakamatandang anak na lalaki, hinggil sa mga laminang tanso, at lahat ng talaang iningatan, at lahat ng yaong bagay na iningatang banal simula pa sa paglisan ni Lehi palabas ng Jerusalem.
- 3 Pagkatapos ay lumisan siya sa lupain, at kung saan siya nagtungo, walang taong nakaaalam; at ang kanyang anak na si Nephi ang nag-ingat ng mga talaan bilang kahalili niya, oo, ang talaan ng mga taong ito.
- 4 At ito ay nangyari na sa pagsisimula ng ikasiyamnapu't dalawang taon, dinggin, ang mga propesiya ng mga propeta ay nagsimulang ganap na matupad; sapagkat nagsimulang magkaroon ng mga higit na dakilang palatandaan at higit na dakilang himala na ginawa sa mga tao.
- 5 Subalit may ilan na nagsimulang magsabi na ang panahon ay nakalipas na upang matupad ang mga salita, na sinabi ni Samuel, ang Lamanita.
- 6 At sila ay nagsimulang magsaya laban sa kanilang mga kapatid, sinasabing: Dinggin, ang panahon ay lumipas na, at hindi natupad ang mga salita ni Samuel; kaya nga, ang inyong kagalakan at ang inyong pananampalataya hinggil sa bagay na ito ay nawalang-kabuluhan.

Ikatulong Nephi

Ang Basahon ni Nephi

ang Anak nga Lalaki ni Nephi, Kinsa Mao ang Anak nga Lalaki ni Helaman

Ug si Helaman mao ang anak nga lalaki ni Helaman, kinsa mao ang anak nga lalaki ni Alma, kinsa mao ang anak nga lalaki ni Alma, nga kalirwat ni Nephi nga anak nga lalaki ni Lehi, kinsa gikan sa Jerusalem sa unang tuig sa pagbari ni Sedekias, ang bari sa Juda.

3 Nephi 1

- Ug karon nahitabo nga milabay ang kasiyaman ug usa nga tuig ug kadto unom ka gatos ka tuig gikan sa panahon nga si Lehi mibiya sa Jerusalem; ug tuig kadto nga si Lachoneus mao ang labaw nga maghuhukom ug gobernador sa tibuok yuta.
- Ug si Nephi, ang anak nga lalaki ni Helaman, mibiya sa yuta sa Zarahemla, mihatag og katungdanan sa iyang anak nga lalaki nga si Nephi, nga iyang kamagulangang anak nga lalaki, kabahin sa mga panid nga bronse, ug sa tanang talaan nga gitagoan, ug sa tanang sagrado nga mga butang nga gitipigan sukad sa pagbiya ni Lehi gikan sa Jerusalem.
- Unya mibiya siya sa yuta, ug kon asa man siya miadto, walay tawo nga nasayod; ug ang iyang anak nga lalaki nga si Nephi mitipig sa mga talaan puli kaniya, oo, ang talaan niini nga katawhan.
- Ug nahitabo nga sa pagsugod sa kasiyaman ug duha nga tuig, tan-awa, ang mga panagna sa mga propeta nagsugod na sa pagkatuman sa mas hingpit nga paagi; kay dihay nagsugod nga mas daghang timailhan ug mas daghang milagro nga gibuhay taliwala sa katawhan.
- Apan dihay uban nga nagsugod sa pag-ingon nga ang panahon milabay na aron matuman ang mga pulong, nga gipamulong ni Samuel, nga Lamanita.
- Ug nagsugod sila sa pagmaya mahitungod sa ilang kaigsoonan, nga nag-ingon: Tan-awa ang panahon milabay na, ug ang mga pulong ni Samuel wala matuman; busa, ang inyong kamaya ug pagtuo kabahin niini nga butang walay kapuslanan.

Third Nephi

The Book of Nephi

the Son of Nephi, Who Was the Son of Helaman

And Helaman was the son of Helaman, who was the son of Alma, who was the son of Alma, being a descendant of Nephi who was the son of Lehi, who came out of Jerusalem in the first year of the reign of Zedekiah, the king of Judah.

3 Nephi 1

- Now it came to pass that the ninety and first year had passed away and it was six hundred years from the time that Lehi left Jerusalem; and it was in the year that Lachoneus was the chief judge and the governor over the land.
- And Nephi, the son of Helaman, had departed out of the land of Zarahemla, giving charge unto his son Nephi, who was his eldest son, concerning the plates of brass, and all the records which had been kept, and all those things which had been kept sacred from the departure of Lehi out of Jerusalem.
- Then he departed out of the land, and whither he went, no man knoweth; and his son Nephi did keep the records in his stead, yea, the record of this people.
- And it came to pass that in the commencement of the ninety and second year, behold, the prophecies of the prophets began to be fulfilled more fully; for there began to be greater signs and greater miracles wrought among the people.
- But there were some who began to say that the time was past for the words to be fulfilled, which were spoken by Samuel, the Lamanite.
- And they began to rejoice over their brethren, saying: Behold the time is past, and the words of Samuel are not fulfilled; therefore, your joy and your faith concerning this thing hath been vain.

- 7 At ito ay nangyari na lumikha sila ng malaking kaguluhan sa buong lupain; at ang mga taong naniwala ay nagsimulang malungkot nang labis, sa takot na baka sa anumang kadahilanan ay hindi mangyari ang mga bagay na sinabi.
- 8 Ngunit dinggin, sila ay matatag na naghintay sa araw na yaon at sa gabing yaon at sa araw na yaon na magiging isang araw na parang walang gabi, upang malaman nila na ang kanilang pananampalataya ay hindi nawalang-kabuluhan.
- 9 Ngayon, ito ay nangyari na may isang araw na itinakda ang mga hindi naniniwala, na ang lahat ng yaong naniwala sa mga gayong kaugalian ay papatayin maliban kung mangyari ang palatandaan, na ibinigay ni Samuel, ang propeta.
- 10 Ngayon, ito ay nangyari na nang makita ni Nephi, na anak ni Nephi, ang ganitong kasamaan ng kanyang mga tao, ang kanyang puso ay labis na nalungkot.
- 11 At ito ay nangyari na lumabas siya at iniyukod ang sarili sa lupa, at nagsumamo nang buong taimtim sa kanyang Diyos para sa kapakanan ng kanyang mga tao, oo, ang mga yaong maaaring mapahamak dahil sa kanilang pananampalataya sa kaugalian ng kanilang mga ama.
- 12 At ito ay nangyari na nagsumamo siya nang buong taimtim sa Panginoon sa buong araw na yaon; at dinggin, ang tinig ng Panginoon ay nangusap sa kanya, sinasabing:
- 13 Itaas mo ang iyong ulo at magalak; sapagkat dinggin, dumating na ang panahon, at sa gabing ito ay makikita ang palatandaan, at kinabukasan, paparito ako sa daigdig upang ipakita sa sanlibutan na tutuparin ko ang lahat ng aking iniutos na sabihin ng bibig ng aking mga banal na propeta.
- 14 Dinggin, ako ay paroroon sa sariling akin upang tuparin ang lahat ng bagay na ipinaalam ko sa mga anak ng tao mula pa sa pagkakatatag ng daigdig, at upang gawin ang kalooban, kapwa ng Ama at ng Anak—ng Ama dahil sa akin, at ng Anak dahil sa aking laman. At dinggin, dumating na ang panahon, at sa gabing ito ay makikita ang palatandaan.
- Ug nahitabo nga naghimo sila og dako nga kasamok sa tibuok yuta; ug ang katawhan nga mituo nagmasulub-on sa hilabihan, kay basin pa unya sa bisan unsang paagi kadto nga mga butang nga gipamulong dili na mahitabo.
- Apan tan-awa, makanunayon sila nga nagbantay nianang adlaw ug nianang gabhiona ug nianang adlaw nga ingon og usa lamang ka adlaw nga ingon og walay gabii, aron ilang masayran nga ang ilang pagtuo wala makawang.
- Karon nahitabo nga dihay usa ka adlaw nga gitakda sa mga dili matuohon, nga ang tanang mituo niadtong mga tradisyon kinahanglang pagapatyon gawas kon ang timailhan mahitabo, nga gihatag ni Samuel nga propeta.
- Karon nahitabo nga sa dihang si Nephi, ang anak nga lalaki ni Nephi, nakakita niini nga pagkadaotan sa iyang katawhan, ang iyang kasingkasing hilabihan ka masulub-on.
- Ug nahitabo nga migawas siya ug miyukbo sa yuta, ug nangamuyo pag-ayo sa iyang Dios alang sa iyang katawhan, oo, niadtong hapit na malaglag tungod sa ilang pagtuo sa tradisyon sa ilang mga amahan.
- Ug nahitabo nga nangamuyo siya pag-ayo sa Ginoo sa tibuok adlaw; ug tan-awa, ang tingog sa Ginoo miabot diha kaniya, nga nag-ingon:
- Ihangad ang imong ulo ug pagmaya; kay tan-awa, ang panahon duol na, ug karong gabii ang timailhan ihatag, ug pagkaugma moabot ako diha sa kalibotan, aron ipakita sa kalibotan nga ako motuman sa tanan nga akong gisugo nga ipamulong pinaagi sa ba-ba sa akong balaan nga mga propeta.
- Tan-awa, ako moadto sa akong kaugalingong katawhan, aron sa pagtuman sa tanang butang nga akong gipadayag sa mga anak sa mga tawo gikan sa pagtukod sa kalibotan, ug sa pagbuhat sa kabubut-on sa Amahan ug sa Anak—sa Amahan tungod kanako, ug sa Anak tungod sa akong unod. Ug tan-awa, ang panahon duol na, ug karong gabii ang timailhan ihatag.
- And it came to pass that they did make a great uproar throughout the land; and the people who believed began to be very sorrowful, lest by any means those things which had been spoken might not come to pass.
- But behold, they did watch steadfastly for that day and that night and that day which should be as one day as if there were no night, that they might know that their faith had not been vain.
- Now it came to pass that there was a day set apart by the unbelievers, that all those who believed in those traditions should be put to death except the sign should come to pass, which had been given by Samuel the prophet.
- Now it came to pass that when Nephi, the son of Nephi, saw this wickedness of his people, his heart was exceedingly sorrowful.
- And it came to pass that he went out and bowed himself down upon the earth, and cried mightily to his God in behalf of his people, yea, those who were about to be destroyed because of their faith in the tradition of their fathers.
- And it came to pass that he cried mightily unto the Lord all that day; and behold, the voice of the Lord came unto him, saying:
- Lift up your head and be of good cheer; for behold, the time is at hand, and on this night shall the sign be given, and on the morrow come I into the world, to show unto the world that I will fulfil all that which I have caused to be spoken by the mouth of my holy prophets.
- Behold, I come unto my own, to fulfil all things which I have made known unto the children of men from the foundation of the world, and to do the will, both of the Father and of the Son—of the Father because of me, and of the Son because of my flesh. And behold, the time is at hand, and this night shall the sign be given.

15 At ito ay nangyari na natupad ang mga salitang sinabi kay Nephi, alinsunod sa pagkakasabi sa mga yaon; sapagkat dinggin, sa paglubog ng araw ay hindi nagkaroon ng kadiliman; at ang mga tao ay nagsimulang manggilalas dahil sa hindi nagkaroon ng kadiliman nang sumapit ang gabi.

16 At marami sa hindi nagsipaniwala sa mga salita ng mga propeta ang nangabuwal sa lupa at nagmistulang mga patay, sapagkat alam nila na ang malaking plano ng paglipol na kanilang inihanda para sa mga naniwala sa mga salita ng mga propeta ay nabigo; sapagkat dumating na ang palatandaang ibinigay.

17 At nagsimula nilang mapagtanto na hindi maglalaon ay tiyak na magpapakita ang Anak ng Diyos; oo, sa madaling salita, lahat ng tao sa balat ng buong lupa mula sa kanluran hanggang sa silangan, kapwa sa lupain sa hilaga at sa lupain sa timog, ay labis na nanggilalas na ikinabuwal nila sa lupa.

18 Sapagkat nalalaman nila na ang mga propeta ay nagpatotoo tungkol sa mga bagay na ito nang maraming taon, at na ang palatandaang ibinigay ay dumating na; at sila ay nagsimulang matakot dahil sa kanilang kasamaan at kanilang kawalang-paniniwala.

19 At ito ay nangyari na hindi nagkaroon ng kadiliman sa buong gabing yaon, kundi ito ay katulad ng liwanag ng katanghaliang-tapat. At ito ay nangyari na sumikat na muli ang araw sa umaga, alinsunod sa wastong kaayusan nito; at nalalaman nila na ito ang araw na ang Panginoon ay isisilang, dahil sa palatandaang ibinigay.

20 At ito nga ay nangyari, oo, lahat ng bagay, bawat mumunting bagay, alinsunod sa mga salita ng mga propeta.

21 At ito rin ay nangyari na isang bagong bituin ang lumitaw, alinsunod sa salita.

22 At ito ay nangyari na mula sa panahong ito, nagsimulang ipalaganap ang mga kasinungalingan sa mga tao, ni Satanas, upang patigas ang kanilang mga puso, sa layuning huwag silang magsipaniwala sa mga yaong palatandaan at kababalaghang kanilang nakita; ngunit sa kabila ng mga pagsisinungaling at panlilinlang na ito, ang higit na nakararaming bahagi ng mga tao ay naniwala, at nagbalik-loob sa Panginoon.

Ug nahitabo nga ang mga pulong nga midangat kang Nephi natuman, sumala sa paagi nga kini gipamulong; kay tan-awa, dihang nagkasalop na ang adlaw walay kangitngit; ug ang katawhan nagsugod sa pagkatingala tungod kay walay kangitngit sa dihang ang gabii miabot.

Ug dihay daghan, nga wala motuo sa mga pulong sa mga propeta, kinsa nangatumba sa yuta ug nahimo nga sila ingon og mga patay, kay nasayod sila nga ang dako nga plano sa kalaglagan nga ilang giandam alang niadtong mituo sa mga pulong sa mga propeta napakyas; kay ang timailhan nga gihatag anaa na.

Ug nagsugod sila sa pagkasayod nga ang Anak sa Dios sa dili madugay mopakita; oo, sa kataposan, ang tanang katawhan sa ibabaw sa tibuok yuta gikan sa kasadpan ngadto sa silangan, sa yuta sa amihanan ug sa yuta sa habagatan, hilabihan gayod ang katingala nga sila nangatumba sa yuta.

Kay nasayod sila nga ang mga propeta mipamatuod niini nga mga butang sulod sa daghang katuigan, ug nga ang timailhan nga gihatag anaa na; ug nagsugod sila sa pagkahadlok tungod sa ilang mga kadaotan ug sa ilang pagkawalay pagtuo.

Ug nahitabo nga walay kangitngit nianang tibuok nga gabii, apan kini mahayag sama sa udtong tutok. Ug nahitabo nga ang adlaw misubang pag-usab pagkabuntag, sumala sa naandan; ug nasayod sila nga mao kini ang adlaw nga ang Ginoo matawo, tungod sa timailhan nga gihatag.

Ug nahitabo kini, oo, ang tanan nga butang, matag tipik, sumala sa mga pulong sa mga propeta.

Ug nahitabo usab nga ang usa ka bag-ong bitoon mipakita, sumala sa pulong.

Ug nahitabo nga sukad niini nga panahon dihay nagsugod nga mga bakak nga gisangyaw taliwala sa katawhan, pinaagi ni Satanas, aron mopatig-a ang ilang mga kasingkasing, sa katuyoan nga sila dili motuo sa mga timailhan ug mga katingalahan nga ilang nakita; apan bisan pa niini nga mga bakak ug mga panglingla ang mas daghang bahin sa katawhan mituo, ug nakabig ngadto sa Ginoo.

And it came to pass that the words which came unto Nephi were fulfilled, according as they had been spoken; for behold, at the going down of the sun there was no darkness; and the people began to be astonished because there was no darkness when the night came.

And there were many, who had not believed the words of the prophets, who fell to the earth and became as if they were dead, for they knew that the great plan of destruction which they had laid for those who believed in the words of the prophets had been frustrated; for the sign which had been given was already at hand.

And they began to know that the Son of God must shortly appear; yea, in fine, all the people upon the face of the whole earth from the west to the east, both in the land north and in the land south, were so exceedingly astonished that they fell to the earth.

For they knew that the prophets had testified of these things for many years, and that the sign which had been given was already at hand; and they began to fear because of their iniquity and their unbelief.

And it came to pass that there was no darkness in all that night, but it was as light as though it was mid-day. And it came to pass that the sun did rise in the morning again, according to its proper order; and they knew that it was the day that the Lord should be born, because of the sign which had been given.

And it had come to pass, yea, all things, every whit, according to the words of the prophets.

And it came to pass also that a new star did appear, according to the word.

And it came to pass that from this time forth there began to be lyings sent forth among the people, by Satan, to harden their hearts, to the intent that they might not believe in those signs and wonders which they had seen; but notwithstanding these lyings and deceivings the more part of the people did believe, and were converted unto the Lord.

23 At ito ay nangyari na humayo si Nephi sa mga tao, at gayundin ang marami pang iba, nagbibinyag tungo sa pagsisisi, na kung saan nagkaroon ng malaking pagpapatawad sa mga kasalanan. At sa gayon ang mga tao ay nagsimulang magkaroong muli ng kapayapaan sa lupain.

24 At hindi nagkaroon ng mga pagtatalo, maliban sa ilan na nagsimulang mangaral, nagsisikap na patunayan sa pamamagitan ng mga banal na kasulatan na hindi na kailangan pang sundin ang batas ni Moises. Ngayon, sa bagay na ito ay nagkamali sila, hindi nauunawaan ang mga banal na kasulatan.

25 Ngunit ito ay nangyari na hindi naglaon, sila ay nagbalik-loob, at napaniwala sa kamalian na kanilang kinasadlakan, sapagkat ipinaalam sa kanila na ang batas ay hindi pa natutupad, at na kinakailangan itong matupad sa bawat mumunting bagay; oo, ang salita ay ipinahayag sa kanila na kinakailangang matupad ito; oo, na ang isang tuldok o kudlit ay hindi lilipas hanggang sa matupad itong lahat; kaya nga sa taon ding ito, nadala sila sa kaalaman ng kanilang kamalian at ipinagtapat ang kanilang mga pagkakamali.

26 At sa gayon lumipas ang ikasiyamnapu't dalawang taon, nagdadala ng masasayang balita sa mga tao dahil sa mga palatandaang nangyari na, alinsunod sa mga salita ng propesiya ng lahat ng banal na propeta.

27 At ito ay nangyari na lumipas din sa kapayapaan ang ikasiyamnapu't tatlong taon, maliban doon sa mga tulisan ni Gadianton na naninirahan sa mga bundok, na namumugad sa lupain; sapagkat napakatibay ng kanilang mga kuta at kanilang mga lihim na lugar kung kaya't ang mga tao ay hindi sila madaig; kaya nga nagsagawa sila ng maraming pagpaslang, at gumawa ng maraming pagkatay sa mga tao.

28 At ito ay nangyari na sa ikasiyamnapu't apat na taon, sila ay nagsimulang dumami sa napakalaking bilang, dahil sa maraming tumitiwalag sa mga Nephita na tumakas patungo sa kanila, na naging sanhi ng labis na kalungkutan doon sa mga Nephita na nanatili sa lupain.

Ug nahitabo nga si Nephi miadto taliwala sa katawhan, ug usab sa daghan pa, nagbunyag ngadto sa paghinulso, diin dihay usa ka dako nga kapasayloan sa mga sala. Ug sa ingon ang katawhan nagsugod na usab sa pagbaton og kalinaw sa yuta.

Ug walay mga panagbingkil, gawas lamang sa pipila nga nagsugod sa pagsangyaw, nga nagtinguha sa pagmatuod pinaagi sa kasulatan nga dili na kinahanglan nga sundon ang balaod ni Moises. Karon niini nga butang sila nasayop, wala makasabot sa mga kasulatan.

Apan nahitabo nga sa wala madugay nakabig sila, ug nakaamgo sa sayop nga ilang nabuhat, kay kini gipahibalo ngadto kanila nga ang balaod wala pa matuman, ug nga kini kinahanglan nga matuman sa matag tipik; oo, ang pulong midangat ngadto kanila nga kini kinahanglan nga matuman; oo, nga ang bisan unsa o matag tulbok dili molabay hangtod nga ang tanan matuman; busa niining mao nga tuig gidala sila ngadto sa kasayoran sa ilang sayop ug mikompisal sa ilang kasaypanan.

Ug sa ingon ang kasiyaman ug duha nga tuig milabay, nagdala og malipayon nga mga balita ngadto sa katawhan tungod sa mga timailhan nga nahitabo, sumala sa mga pulong sa panagna sa tanang balaan nga mga propeta.

Ug nahitabo nga ang kasiyaman ug tulo nga tuig milabay usab nga malinawon, gawas lamang sa mga tulisan ni Gadianton, nga nagpuyo sa kabukiran, nga midagsang sa yuta; kay lig-on kaayo ang ilang mga kuta ug ang ilang dapit nga mga tagoanan nga ang katawhan dili makabuntog kanila; busa nakahimo sila og daghan nga pagpatay, ug nakahimo sa hilabihan nga pagpamatay taliwala sa katawhan.

Ug nahitabo nga sa kasiyaman ug upat nga tuig nagsugod sila sa hilabihan nga pagdaghan, tungod kay dihay daghan nga masinupakon sa mga Nephita nga milayas padulong kanila, nga maoy hinungdan sa hilabihan nga kasubo sa mga Nephita nga nagpabilin sa yuta.

And it came to pass that Nephi went forth among the people, and also many others, baptizing unto repentance, in the which there was a great remission of sins. And thus the people began again to have peace in the land.

And there were no contentions, save it were a few that began to preach, endeavoring to prove by the scriptures that it was no more expedient to observe the law of Moses. Now in this thing they did err, having not understood the scriptures.

But it came to pass that they soon became converted, and were convinced of the error which they were in, for it was made known unto them that the law was not yet fulfilled, and that it must be fulfilled in every whit; yea, the word came unto them that it must be fulfilled; yea, that one jot or tittle should not pass away till it should all be fulfilled; therefore in this same year were they brought to a knowledge of their error and did confess their faults.

And thus the ninety and second year did pass away, bringing glad tidings unto the people because of the signs which did come to pass, according to the words of the prophecy of all the holy prophets.

And it came to pass that the ninety and third year did also pass away in peace, save it were for the Gadianton robbers, who dwelt upon the mountains, who did infest the land; for so strong were their holds and their secret places that the people could not overpower them; therefore they did commit many murders, and did do much slaughter among the people.

And it came to pass that in the ninety and fourth year they began to increase in a great degree, because there were many dissenters of the Nephites who did flee unto them, which did cause much sorrow unto those Nephites who did remain in the land.

29 At nagkaroon din ng dahilan ng labis na kalungkutan sa mga Lamanita; sapagkat dinggin, marami silang mga anak na lumaki at nagsimulang tumanda, kung kaya't sila ay nagsarili at naakay palayo ng ilan sa mga Zoramita sa pamamagitan ng kanilang pagsisinungaling at kanilang mahihibok na salita, na umanib sa mga yaong tulisan ni Gadianton.

30 At sa gayon din nahirapan ang mga Lamanita, at nagsimulang manghina sa kanilang pananampalataya at pagkamatwid, dahil sa kasamaan ng umuusbong na salinlahi.

Ug usab dihay hinungdan sa hilabihan nga kasubo taliwala sa mga Lamanita; kay tan-awa, sila adunay daghang bata nga midagko na ug nag-anam og kalig-on sa katuigan, nga sila nagbuot-buot na sa ilang mga kaugalingon, ug naagni sa pipila ka Zoramita, pinaagi sa ilang mga bakak ug sa ilang mga pag-ulog-ulog, aron motipon ngadto sa mga tulisan ni Gadianton.

Ug sa ingon niini ang mga Lamanita gisakit usab, ug nagsugod sa pagkunhod ang ilang pagtuo ug pagkamatarong, tungod sa pagkadaotan sa nagtubo nga henerasyon.

And there was also a cause of much sorrow among the Lamanites; for behold, they had many children who did grow up and began to wax strong in years, that they became for themselves, and were led away by some who were Zoramites, by their lyings and their flattering words, to join those Gadianton robbers.

And thus were the Lamanites afflicted also, and began to decrease as to their faith and righteousness, because of the wickedness of the rising generation.

3 Nephi 2

- 1 At ito ay nangyari na sa gayundin lumipas ang ikasiyamnapu't limang taon, at ang mga tao ay nagsimulang malimutan ang mga yaong palatandaan at kababalaghang kanilang narinig, at nagsimulang unti-unting hindi na manggilalas sa isang palatandaan o isang kababalaghan mula sa langit, hanggang sa sila ay nagsimulang maging matitigas sa kanilang mga puso, at bulag sa kanilang mga pag-iisip, at nagsimulang hindi paniwalaan ang lahat ng kanilang narinig at nakita—
- 2 Nag-iisip ng ilang walang kabuluhanang bagay sa kanilang mga puso, na ito ay gawa ng tao at ng kapangyarihan ng diyablo, upang maakay palayo at malinlang ang mga puso ng mga tao; at sa gayon muling naangkin ni Satanas ang mga puso ng mga tao, kung kaya nga't nabulag niya ang kanilang mga mata at naakay silang palayo na maniwala na ang doktrina ni Cristo ay isang kahangalan at walang kabuluhanang bagay.
- 3 At ito ay nangyari na nagsimulang maging malakas sa kasamaan at mga karumal-dumal na gawain ang mga tao; at hindi sila naniwalang magkakaroon ng iba pang mga palatandaan o kababalaghang ipakikita; at si Satanas ay nagpalibut-libot, inaakay palayo ang mga puso ng mga tao, tinutukso sila at inuudyukan silang gumawa ng labis na kasamaan sa lupain.
- 4 At sa gayon lumipas ang ikasiyamnapu't anim na taon; at gayundin ang ikasiyamnapu't pitong taon; at gayundin ang ikasiyamnapu't walong taon; at gayundin ang ikasiyamnapu't siyam na taon;
- 5 At isandaang taon din ang lumipas mula noong mga araw ni Mosias, na naging hari sa mga tao ng mga Nephita.
- 6 At anim na raan at siyam na taon na ang lumipas mula nang lisanin ni Lehi ang Jerusalem.
- 7 At siyam na taon na ang lumipas mula sa panahong nakita ang palatandaan, na sinabi ng mga propeta, na si Cristo ay aparito sa daigdig.
- 8 Ngayon, ang mga Nephita ay nagsimulang bilangan ang kanilang oras mula sa panahong ito nang makita ang palatandaan, o mula sa pagparito ni Cristo; kaya nga, siyam na taon na ang lumipas.

3 Nephi 2

Ug nahitabo nga sa ingon niana milabay ang kasiyaman ug lima nga tuig usab, ug ang katawhan nagsugod sa pagkalimot sa mga timailhan ug mga katingalahan nga ilang nadungog, ug nagsugod nga nagkaanam nga dili na kaayo mahibulong sa usa ka timailhan o sa usa ka katingalahan gikan sa langit, nga niana nagsugod sila sa pagpatig-a sa ilang mga kasingkasing, ug sa pagbuta sa ilang mga hunahuna, ug nagsugod nga dili na motuo sa tanan nga ilang nadungog ug nakita—

Naghanduraw sa pipila ka walay kapuslanan nga butang sa ilang mga kasingkasing, nga kini binuhat sa mga tawo ug sa gahom sa yawa, aron sa pagdani ug paglingla sa mga kasingkasing sa katawhan; ug sa ingon niana si Satanas mipanag-iya sa mga kasingkasing sa katawhan pag-usab, nga sa ingon niana siya mibuta sa ilang mga mata ug midani kanila aron motuo nga ang doktrina ni Kristo usa ka binuang ug walay kapuslanan nga butang.

Ug nahitabo nga ang katawhan nag-anam og kalig-on sa pagkadaotan ug mga pagkasalawayon; ug wala sila motuo nga adunay lain pang mga timailhan o mga katingalahan nga ihatag; ug si Satanas miadto, nagdani sa mga kasingkasing sa katawhan, nagtentat kanila ug nagsugo kanila sa pagbuhat og hilabihan nga pagkadaotan sa yuta.

Ug sa ingon niana milabay ang kasiyaman ug unom nga tuig; ug usab ang kasiyaman ug pito nga tuig; ug usab ang kasiyaman ug walo nga tuig; ug usab ang kasiyaman ug siyam nga tuig;

Ug usab usa ka gatos ka tuig ang milabay sukad sa mga adlaw ni Mosiah, nga mao ang hari sa katawhan sa mga Nephita.

Ug unom na ka gatos ug siyam ka tuig ang milabay sukad nga si Lehi mibiya sa Jerusalem.

Ug siyam na ka tuig ang milabay gikan sa panahon sa dihang ang timailhan gihatag, nga gipamulong sa mga propeta, nga si Kristo moabot dinhi sa kalibotan.

Karon ang mga Nephita nagsugod sa pag-ihap sa ilang panahon gikan niini nga panahon nga ang timailhan gihatag, o gikan sa pag-abot ni Kristo; busa, siyam na ka tuig ang milabay.

3 Nephi 2

And it came to pass that thus passed away the ninety and fifth year also, and the people began to forget those signs and wonders which they had heard, and began to be less and less astonished at a sign or a wonder from heaven, insomuch that they began to be hard in their hearts, and blind in their minds, and began to disbelieve all which they had heard and seen—

Imagining up some vain thing in their hearts, that it was wrought by men and by the power of the devil, to lead away and deceive the hearts of the people; and thus did Satan get possession of the hearts of the people again, insomuch that he did blind their eyes and lead them away to believe that the doctrine of Christ was a foolish and a vain thing.

And it came to pass that the people began to wax strong in wickedness and abominations; and they did not believe that there should be any more signs or wonders given; and Satan did go about, leading away the hearts of the people, tempting them and causing them that they should do great wickedness in the land.

And thus did pass away the ninety and sixth year; and also the ninety and seventh year; and also the ninety and eighth year; and also the ninety and ninth year;

And also an hundred years had passed away since the days of Mosiah, who was king over the people of the Nephites.

And six hundred and nine years had passed away since Lehi left Jerusalem.

And nine years had passed away from the time when the sign was given, which was spoken of by the prophets, that Christ should come into the world.

Now the Nephites began to reckon their time from this period when the sign was given, or from the coming of Christ; therefore, nine years had passed away.

9 At si Nephi, na ama ni Nephi, na nangangalaga sa mga talaan, ay hindi na bumalik sa lupain ng Zarahemla, at hindi na natagpuan pa sa buong lupain.

10 At ito ay nangyari na nanatili pa rin ang mga tao sa kasamaan, sa kabila ng labis na pangangaral at pagpopropesiyang ipinalaganap sa kanila; at sa gayundin lumipas ang ikasampung taon; at lumipas din ang ikalabing-isang taon sa kasamaan.

11 At ito ay nangyari na sa ikalabintatlong taon, nagsimulang magkaroon ng mga digmaan at alitan sa lahat ng dako ng buong lupain; sapagkat naging napakarami ng mga tulisan ni Gadianton, at pumatay ng napakarami sa mga tao, at winasak ang napakaraming lungsod, at nagpalaganap ng labis na kamatayan at pagkatay sa buong lupain, kung kaya't kinailangan na ang lahat ng tao, kapwa ang mga Nephita at ang mga Lamanita, ay humawak ng mga sandata laban sa kanila.

12 Samakatwid, lahat ng Lamanita na nagbalik-loob sa Panginoon ay nakiisa sa kanilang mga kapatid, ang mga Nephita, at napilitan, para sa kaligtasan ng kanilang mga buhay at kanilang kababaihan at kanilang mga anak, na humawak ng mga sandata laban sa mga yaong tulisan ni Gadianton, oo, at upang mapangalagaan din ang kanilang mga karapatan, at mga pribilehiyo ng kanilang simbahan at ng kanilang pagsamba, at kanilang kalayaan at kanilang kasarinlan.

13 At ito ay nangyari na bago lumipas ang ikalabintatlong taong ito, ang mga Nephita ay nanganib na ganap na malipol dahil sa digmaang ito, na naging napakasidhi.

14 At ito ay nangyari na napabilang sa mga Nephita ang mga yaong Lamanita na nakiisa sa mga Nephita;

15 At ang sumpa sa kanila ay inalis mula sa kanila, at ang kanilang mga balat ay naging mapuputi na katulad ng mga Nephita;

16 At ang kanilang mga kabataang lalaki at kanilang mga anak na babae ay naging napakakaaya-aya, at napabilang sila sa mga Nephita, at tinawag na mga Nephita. At sa gayon nagtapos ang ikalabintatlong taon.

Ug si Nephi, nga amahan ni Nephi, nga gipiyalan sa mga talaan, wala na mobalik sa yuta sa Zarahemla, ug wala na makit-i sa tibuok yuta.

Ug nahitabo nga ang katawhan nagpadayon gihapon sa ilang pagkadaotan, bisan pa sa daghang pagsangyaw ug pagpanagna nga gipadala taliwala kanila; ug sa ingon niana milabay ang ikanapulo nga tuig usab; ug ang ikanapulo ug usa nga tuig milabay usab sa pagkadaotan.

Ug nahitabo sa ikanapulo ug tulo nga tuig dihay nagsugod nga mga gubat ug mga panagbingkil sa tibuok yuta; kay ang mga tulisan ni Gadianton nahimo nga hilabihan ka daghan, ug mipatay og hilabihan ka daghan nga katawhan, ug migun-ob sa daghang siyudad, ug mipakuyanap og daghan nga kamatayon ug pagpamatay sa tibuok yuta, nga nagkinahanglan na nga ang tanang katawhan, mga Nephita ug mga Lamanita, mogamit og mga hinagiban batok kanila.

Busa, ang tanang Lamanita nga nakabig ngadto sa Ginoo nakighiusa sa ilang kaigsoonan, nga mga Nephita, ug napugos, alang sa kahilwasan sa ilang mga kinabuhì ug sa ilang kababayan-an ug sa ilang mga anak, nga mogamit sa hinagiban batok sa mga tulisan ni Gadianton, oo, ug usab sa pagpanalipod sa ilang mga katungod, ug sa mga kahigayonan sa ilang simbahan ug sa ilang pagsimba, ug sa ilang kagawasan ug sa ilang kalingkawasan.

Ug nahitabo nga sa wala pa molabay kining ikanapulo ug tulo nga tuig ang mga Nephita gihulga og hingpit nga kalaglagan tungod niini nga gubat, nga nahimong hilabihan kapait.

Ug nahitabo nga kadtong mga Lamanita nga nakighiusa sa mga Nephita giihap lakip sa mga Nephita;

Ug ang ilang tunglo gitangtang gikan kanila ug ang ilang panit nahimo nga puti sama sa mga Nephita;

Ug ang ilang mga batan-ong lalaki ug ang ilang mga anak nga babaye nahimong hilabihan katahom, ug giihap sila lakip sa mga Nephita ug gitawag nga mga Nephita. Ug sa ingon niana natapos ang ikanapulo ug tulo nga tuig.

And Nephi, who was the father of Nephi, who had the charge of the records, did not return to the land of Zarahemla, and could nowhere be found in all the land.

And it came to pass that the people did still remain in wickedness, notwithstanding the much preaching and prophesying which was sent among them; and thus passed away the tenth year also; and the eleventh year also passed away in iniquity.

And it came to pass in the thirteenth year there began to be wars and contentions throughout all the land; for the Gadianton robbers had become so numerous, and did slay so many of the people, and did lay waste so many cities, and did spread so much death and carnage throughout the land, that it became expedient that all the people, both the Nephtes and the Lamanites, should take up arms against them.

Therefore, all the Lamanites who had become converted unto the Lord did unite with their brethren, the Nephtes, and were compelled, for the safety of their lives and their women and their children, to take up arms against those Gadianton robbers, yea, and also to maintain their rights, and the privileges of their church and of their worship, and their freedom and their liberty.

And it came to pass that before this thirteenth year had passed away the Nephtes were threatened with utter destruction because of this war, which had become exceedingly sore.

And it came to pass that those Lamanites who had united with the Nephtes were numbered among the Nephtes;

And their curse was taken from them, and their skin became white like unto the Nephtes;

And their young men and their daughters became exceedingly fair, and they were numbered among the Nephtes, and were called Nephtes. And thus ended the thirteenth year.

- 17 At ito ay nangyari na sa pagsisimula ng ikalabing-apat na taon, ang digmaan sa pagitan ng mga tulisan at ng mga tao ni Nephi ay nagpatuloy at naging napakasidhi; gayunpaman, ang mga tao ni Nephi ay nagtamo ng kaunting kalamangan sa mga tulisan, hanggang sa kanilang naitaboy sila palabas ng kanilang mga lupain patungo sa mga bundok at patungo sa kanilang mga lihim na lugar.
- 18 At sa gayon nagtapos ang ikalabing-apat na taon. At sa ikalabinlimang taon, sila ay sumalakay laban sa mga tao ni Nephi; at dahil sa kasamaan ng mga tao ni Nephi at sa marami nilang alitan at mga pagtatalu-talo, ang mga tulisan ni Gadianton ay nagtamo ng malaking kalamangan sa kanila.
- 19 At sa gayon nagtapos ang ikalabinlimang taon, at sa gayon, ang mga tao ay nasa kalagayan ng maraming paghihirap; at ang espada ng pagkalipol ay nakaumang sa ulunan nila, kung kaya nga't susugatan na sana sila nito, at ito ay dahil sa kanilang kasamaan.
- Ug nahitabo nga sa pagsugod sa ikanapulo ug upat nga tuig, ang gubat tali sa mga tulisan ug katawhan ni Nephi nagpadayon ug nahimo nga hilabihan kapait; bisan pa niana, ang katawhan ni Nephi nakaangkon og pipila ka bintaha sa mga tulisan, nga sa ingon niana sila miabog kanila pagawas sa ilang mga yuta ngadto sa ilang kabukiran ug ngadto sa ilang tinago nga mga dapit.
- Ug sa ingon niana natapos ang ikanapulo ug upat nga tuig. Ug sa ikanapulo ug lima nga tuig gisulong nila ang katawhan ni Nephi; ug tungod sa pagkadaotan sa katawhan ni Nephi, ug sa ilang daghang panagbingkil ug mga panagsumpaki, ang mga tulisan ni Gadianton nakaangkon og daghang bintaha batok kanila.
- Ug sa ingon niana natapos ang ikanapulo ug lima nga tuig, ug sa ingon niana ang katawhan anaa sa usa ka kahimtang nga daghan og mga kasakit; ug ang espada sa kalaglagan nagbitay dapit sa ilang ulohan, nga sa ingon niana sila hapit na tigbason niini, ug tungod kini sa ilang pagkadaotan.
- And it came to pass in the commencement of the fourteenth year, the war between the robbers and the people of Nephi did continue and did become exceedingly sore; nevertheless, the people of Nephi did gain some advantage of the robbers, insomuch that they did drive them back out of their lands into the mountains and into their secret places.
- And thus ended the fourteenth year. And in the fifteenth year they did come forth against the people of Nephi; and because of the wickedness of the people of Nephi, and their many contentions and dissensions, the Gadianton robbers did gain many advantages over them.
- And thus ended the fifteenth year, and thus were the people in a state of many afflictions; and the sword of destruction did hang over them, insomuch that they were about to be smitten down by it, and this because of their iniquity.

3 Nephi 3

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na sa ikalabing-anim na taon mula sa pagparito ni Cristo, si Laconeo, ang gobernador ng lupain, ay nakatanggap ng liham mula sa pinuno at gobernador ng pangkat ng mga tulisang ito; at ito ang mga salitang nakasulat, sinasabing:
 - 2 Laconeo, kagalang-galang at punong gobernador ng lupain, dinggin, isinusulat ko ang liham na ito sa iyo, at nagbibigay sa iyo ng labis na papuri dahil sa iyong katatagan, at gayundin sa katatagan ng iyong mga tao, sa pangangalaga ng yaong inaakala ninyong inyong karapatan at kalayaan; oo, matatag kayong naninindigan, na tila bagang itinaguyod kayo ng kamay ng isang diyos, sa pagtatanggol ng inyong kalayaan, at inyong ari-arian, at inyong bayan, o ang yaong tinatawag ninyong gayon.
 - 3 At tila bagang nakakaawa para sa akin, kagalang-galang na Laconeo, na ikaw ay maging napakahangal at hambog na akalaing maaari mong labanan ang napakaraming matapang na tauhan na nasa aking pamumuno, na sa ngayong panahong ito ay nakahanda sa kanilang mga sandata, at naghihintay nang may labis na pananabik sa salita—Bumaba sa mga Nephita at lipulin sila.
 - 4 At ako, nalalaman ang hindi magapi nilang katapangan, matapos silang mapatunayan sa larangan ng digmaan, at nalalaman ang kanilang walang katapusang pagkapoot sa inyo dahil sa maraming pang-aaping ginawa ninyo sa kanila, kaya nga, kung sila ay sasalakay laban sa inyo, dadalawin nila kayo sa ganap na pagkalipol.
 - 5 Samakatwid, isinulat ko ang liham na ito, tinatatakan ng sarili kong kamay, nag-aalala para sa inyong kapakanan, dahil sa inyong katatagan sa yaong pinaniniwalaan ninyong tama, at ang inyong magigiting na espiritu sa larangan ng digmaan.
 - 6 Samakatwid, sumusulat ako sa inyo, hinihinging isuko na ninyo sa mga tao kong ito, ang inyong mga lungsod, inyong mga lupain, at inyong mga pag-aari, kaysa sa kayo ay dalawin nila ng espada at sumapit sa inyo ang pagkalipol.

3 Nephi 3

Ug karon nahitabo nga sa ikanapulo ug unom nga tuig gikan sa pag-anhi ni Kristo, si Lachoneus ang gobernador sa yuta, nakadawat og usa ka sulat gikan sa pangulo ug gobernador niining pundok sa mga tulisan; ug kini ang mga pulong nga gisulat, nga nag-ingon:

Lachoneus, labing talahoron ug labaw nga gobernador sa yuta, tan-awa, misulat ako kanimo niining sulat, ug mohatag kanimo og hilabihan ka dako nga pagdayeg tungod sa imong kalig-on, ug usab sa kalig-on sa imong katawhan, sa pagpanalipod nianang inyong gituohan nga inyong katungod ug kalingkawasan; oo, ikaw nagbarog nga dili matarog, ingon og ikaw gibuligan pinaagi sa kamot sa usa ka dios, sa pagpanalipod sa inyong kalingkawasan, ug sa inyong kabtangan, ug sa inyong nasod, ug nianang gitawag ninyo og ingon niana.

Ug kini ingon og makaluluoy alang kanako, labaw nga talahorong Lachoneus, nga ikaw hilabihan ka walay kaalam ug mahambogon nga nagtuo nga ikaw makabarog batok sa daghang tawo nga maisog nga ania sa akong kamandoan, nga niining higayona nagbarog dala ang ilang mga hinagiban, ug naghulat uban sa dakong kaikag alang sa mando—Sulong ngadto sa mga Nephita ug laglag sila.

Ug ako, nga nasayod sa ilang dili mapugngan nga kaisog, kay nasulayan na sila sa natad sa panggubatan, ug nasayod sa ilang walay kataposan nga pagdumot kaninyo tungod sa daghang kasaypanan nga inyong nahimo kanila, busa kon sila mosulong kaninyo sila moduaw kaninyo sa hingpit nga kalaglagan.

Busa misulat ako niini nga sulat, nagselyo niini pinaagi sa akong kaugalingong kamot, nagpakabana sa imong kaayohan, tungod sa imong kalig-on nianang imong gituohan nga matarong, ug sa imong halangdon nga espiritu sa natad sa panggubatan.

Busa misulat ako kanimo, nagtinguha nga inyong itugyan niini nga akong katawhan, ang inyong mga siyudad, ang inyong mga yuta, ug ang inyong mga katigayonan, kay sa sila ang moduaw kaninyo dala ang espada ug ang kalaglagan moabot kaninyo.

3 Nephi 3

And now it came to pass that in the sixteenth year from the coming of Christ, Lachoneus, the governor of the land, received an epistle from the leader and the governor of this band of robbers; and these were the words which were written, saying:

Lachoneus, most noble and chief governor of the land, behold, I write this epistle unto you, and do give unto you exceedingly great praise because of your firmness, and also the firmness of your people, in maintaining that which ye suppose to be your right and liberty; yea, ye do stand well, as if ye were supported by the hand of a god, in the defence of your liberty, and your property, and your country, or that which ye do call so.

And it seemeth a pity unto me, most noble Lachoneus, that ye should be so foolish and vain as to suppose that ye can stand against so many brave men who are at my command, who do now at this time stand in their arms, and do await with great anxiety for the word—Go down upon the Nephites and destroy them.

And I, knowing of their unconquerable spirit, having proved them in the field of battle, and knowing of their everlasting hatred towards you because of the many wrongs which ye have done unto them, therefore if they should come down against you they would visit you with utter destruction.

Therefore I have written this epistle, sealing it with mine own hand, feeling for your welfare, because of your firmness in that which ye believe to be right, and your noble spirit in the field of battle.

Therefore I write unto you, desiring that ye would yield up unto this my people, your cities, your lands, and your possessions, rather than that they should visit you with the sword and that destruction should come upon you.

7 O sa ibang mga salita, isuko na ninyo ang inyong sarili sa amin, at makiisa sa amin at malaman ang aming mga lihim na gawain, at maging aming mga kapatid upang kayo ay maging katulad namin— hindi aming mga alipin, kundi aming mga kapatid at kahati sa lahat ng aming mga ari-arian.

8 At dinggin, ako ay nangangako sa iyo, kung gagawin ninyo ito, nang may panunumpa, hindi kayo malilipol; subalit kung hindi ninyo ito gagawin, ako ay nangangako sa inyo nang may panunumpa, na sa susunod na buwan ay iuutos ko na ang aking mga hukbo ay sumalakay sa inyo, at hindi nila pipigilin ang kanilang kamay at hindi sila magpapatawad, kundi papatayin kayo, at pababagsakin ang espada sa inyo maging hanggang sa malipol kayo.

9 At dinggin, ako si Giddianhi; at ako ang gobernador nitong lihim na samahan ni Gadianton; kung aling samahan at ang mga gawain niyon ay nalalaman kong mabuti; at ang mga ito ay noong sinauna pa at ipinasa ang mga ito sa amin.

10 At isinusulat ko ang liham na ito sa iyo, Lachoneo, at umaasa akong isusuko ninyo ang inyong mga lupain at inyong mga pag-aari, nang walang pagdanak ng dugo, upang mabawi nitong mga tao ko ang kanilang mga karapatan at pamahalaan, na mga tumiwalag sa inyo dahil sa inyong kasamaan sa pagkakait sa kanila ng kanilang mga karapatan sa pamahalaan, at maliban kung gagawin ninyo ito, ipaghihiganti ko ang kanilang mga kaapihan. Ako si Giddianhi.

11 At ngayon, ito ay nangyari na nang matanggap ni Lachoneo ang liham na ito, siya ay labis na nanggilalas, dahil sa kapangahasan ni Giddianhi sa paghingi ng pag-aari ng lupain ng mga Nephita, at sa pagbabanta rin sa mga tao at sa paghihiganti ng mga kaapihan ng mga yaong hindi naman dinulutan ng kaapihan, maliban sa inapi nila ang kanilang sarili sa pagtitiwalag patungo sa yaong masasama at mga karumal-dumal na tulisan.

O sa laing pagkasulti, itugyan ang inyong kaugalingon ngari kanamo ug makighiusa kanamo ug makigsinati sa among tinago nga mga buhat, ug mahimong among kaigsoonan nga kamo mahimong sama kanamo—dili among mga ulipon, apan among kaigsoonan ug mga kauban sa tanan namong katigayonan.

Ug tan-awa, ako manumpa kanimo, kon kamo mobuhat niini, uban sa panumpa, kamo dili pagalaglagon; apan kon kamo dili mobuhat niini, ako manumpa kanimo og usa ka panumpa, nga sa sunod nga bulan ako momando nga ang akong kasundalohan mosulong kaninyo, ug dili sila mopugong sa ilang mga kamot ug walay pasayloon, apan mopatay kaninyo, ug motugot nga ang espada motigbas kaninyo gani hangtod nga kamo mangamatay.

Ug tan-awa, ako si Giddianhi; ako ang gobernador niini nga tinago nga kapunongan ni Gadianton; diin nga kapunongan ug mga buhat niana akong nasayran nga maayo; ug kini sukad pa sa karaan nga panahon ug gipasa kini ngari kanamo.

Ug misulat ako kanimo niini nga sulat, Lachoneus, ug manghinaot ko nga inyong itugyan ang inyong mga yuta ug ang inyong mga kabtangan, nga walay dugo nga moagas, nga mabawi niining akong katawhan ang ilang mga katungod ug pagdumala, kinsa mibiya kaninyo tungod sa inyong pagkadaotan sa pagtangtang gikan kanila sa ilang katungod sa pagdumala, ug gawas kon ikaw mobuhat niini, ako mopanimalos sa ilang mga kasaypanan. Ako si Giddianhi.

Ug karon nahitabo nga sa pagkadawat ni Lachoneus niining sulat natingala siya sa hilabihan, tungod sa kaisog ni Giddianhi sa pag-angkon sa katigayonan sa yuta sa mga Nephita, ug usab sa pagpanghulga sa katawhan ug sa pagpanimalos sa kasaypanan niadtong wala mabuhati og kasaypanan, gawas lamang sa nahimo nila nga kasaypanan sa ilang kaugalingon pinaagi sa pagtipon ngadto sa mga daotan ug salawayon nga mga tulisan.

Or in other words, yield yourselves up unto us, and unite with us and become acquainted with our secret works, and become our brethren that ye may be like unto us—not our slaves, but our brethren and partners of all our substance.

And behold, I swear unto you, if ye will do this, with an oath, ye shall not be destroyed; but if ye will not do this, I swear unto you with an oath, that on the morrow month I will command that my armies shall come down against you, and they shall not stay their hand and shall spare not, but shall slay you, and shall let fall the sword upon you even until ye shall become extinct.

And behold, I am Giddianhi; and I am the governor of this the secret society of Gadianton; which society and the works thereof I know to be good; and they are of ancient date and they have been handed down unto us.

And I write this epistle unto you, Lachoneus, and I hope that ye will deliver up your lands and your possessions, without the shedding of blood, that this my people may recover their rights and government, who have dissented away from you because of your wickedness in retaining from them their rights of government, and except ye do this, I will avenge their wrongs. I am Giddianhi.

And now it came to pass when Lachoneus received this epistle he was exceedingly astonished, because of the boldness of Giddianhi demanding the possession of the land of the Nephites, and also of threatening the people and avenging the wrongs of those that had received no wrong, save it were they had wronged themselves by dissenting away unto those wicked and abominable robbers.

- 12 Ngayon, dinggin, itong si Laconeo, ang gobernador, ay isang matwid na lalaki, at hindi maaaring matakot ng mga hinihingi at pagbabanta ng isang tulisan; kaya nga hindi niya pinansin ang liham ni Giddianhi, ang gobernador ng mga tulisan, kundi kanyang iniutos na ang kanyang mga tao ay magsumamo sa Panginoon upang humingi ng lakas sa paghahanda sa panahon ng pagsalakay ng mga tulisan laban sa kanila.
- 13 Oo, nagpadala siya ng pahayag sa lahat ng tao, na dapat nilang magkakasamang tipunin ang lahat ng kanilang kababaihan, at kanilang mga anak, ang kanilang mga kawan ng tupa at kanilang mga kawan ng baka, at lahat ng kanilang ari-arian, maliban sa kanilang lupain, sa isang lugar.
- 14 At iniutos niya na magtayo ng mga pader sa paligid nila, at na ang tibay niyon ay maging labis-labis. At iniutos niya na ang mga hukbo, kapwa ng mga Nephita at ng mga Lamanita, o ng lahat silang nabibilang sa mga Nephita, ay italaga bilang mga bantay sa paligid upang bantayan sila, at ipagtanggol sila sa mga tulisan sa araw at gabi.
- 15 Oo, sinabi niya sa kanila: Yamang ang Panginoon ay buhay, maliban kung kayo ay magsisisi sa lahat ng inyong kasamaan, at magsusumamo sa Panginoon, hindi kayo sa anumang paraan maliligtas mula sa mga kamay ng mga yaong tulisan ni Gadianton.
- 16 At napakadakila at kagila-gilalas ng mga salita at propesiya ni Laconeo kung kaya't kanyang napangyaring mangibabaw ang takot sa lahat ng tao; at nagsikap sila sa kanilang sarili sa kanilang lakas na gawin ang naaayon sa mga salita ni Laconeo.
- 17 At ito ay nangyari na naghirang si Laconeo ng mga punong kapitan sa lahat ng hukbo ng mga Nephita, upang pamunuan sila sa panahon ng pagsalakay ng mga tulisan mula sa ilang laban sa kanila.
- 18 Ngayon, ang pinakapuno sa lahat ng punong kapitan at ang dakilang pinuno ng lahat ng hukbo ng mga Nephita ay hinirang, at ang kanyang pangalan ay Gidgiddoni.
- Karon tan-awa, kini si Lachoneus, ang gobernador, usa ka makiangayon nga tawo, ug dili malisang sa mga gipangayo ug mga panghulga sa usa ka tulisan; busa wala siya mopatalinghog sa sulat ni Giddianhi, ang gobernador sa mga tulisan, apan misugo siya nga ang iyang katawhan mangamuyo sa Ginoo alang sa kalig-on batok sa panahon nga ang mga tulisan mosulong kanila.
- Oo, mipadala siya og usa ka pahibalo taliwala sa tanang katawhan, nga pundokon nila ang ilang kababayen-an, ug ilang mga anak, ilang mga pundok sa gagmayng kahayopan ug ilang mga pundok sa dagkong kahayopan, ug tanan nga ilang mga katigayonan, gawas lamang sa ilang yuta, ngadto sa usa ka dapit.
- Ug misugo siya nga ang mga kuta pagatukoron libot kanila, ug ang kalig-on niana kinahanglan nga hilabihan gayod kaayo. Ug misugo siya nga ang kasundalohan, sa mga Nephita ug sa mga Lamanita, o tanan kanila nga giihap lakip sa mga Nephita, ibutang isip mga magbalantay sa palibot aron sa pagtan-aw kanila, ug sa pagbantay kanila gikan sa mga tulisan adlaw ug gabii.
- Oo, miingon siya kanila: Ingon nga ang Ginoo buhi, gawas kon kamo maghinulsol sa tanan ninyong hiwi nga mga binuhatan, ug mangamuyo ngadto sa Ginoo, kamo dili gayod maluwas gikan sa mga kamot sa mga tulisan ni Gadianton.
- Ug hilabihan ka mahinungdanon ug kahibulongan ang mga pulong ug mga panagna ni Lachoneus nga kini nakamugna og kahadlok sa tanang katawhan; ug nanglimbasog sila kutob sa ilang mahimo sa pagbuhat sumala sa mga pulong ni Lachoneus.
- Ug nahitabo nga si Lachoneus mitudlo og labaw nga mga kapitan sa tanang kasundalohan sa mga Nephita, aron sa pagmando kanila sa panahon nga ang mga tulisan mosulong gikan sa kamingawan batok kanila.
- Karon ang labing labaw sa tanan nga mga kapitan ug ang bantogan nga tigmando sa tanan nga kasundalohan sa mga Nephita natudlo, ug ang iyang ngalan mao si Gidgiddoni.
- Now behold, this Lachoneus, the governor, was a just man, and could not be frightened by the demands and the threatenings of a robber; therefore he did not hearken to the epistle of Giddianhi, the governor of the robbers, but he did cause that his people should cry unto the Lord for strength against the time that the robbers should come down against them.
- Yea, he sent a proclamation among all the people, that they should gather together their women, and their children, their flocks and their herds, and all their substance, save it were their land, unto one place.
- And he caused that fortifications should be built round about them, and the strength thereof should be exceedingly great. And he caused that armies, both of the Nephites and of the Lamanites, or of all them who were numbered among the Nephites, should be placed as guards round about to watch them, and to guard them from the robbers day and night.
- Yea, he said unto them: As the Lord liveth, except ye repent of all your iniquities, and cry unto the Lord, ye will in nowise be delivered out of the hands of those Gadianton robbers.
- And so great and marvelous were the words and prophecies of Lachoneus that they did cause fear to come upon all the people; and they did exert themselves in their might to do according to the words of Lachoneus.
- And it came to pass that Lachoneus did appoint chief captains over all the armies of the Nephites, to command them at the time that the robbers should come down out of the wilderness against them.
- Now the chiefest among all the chief captains and the great commander of all the armies of the Nephites was appointed, and his name was Gidgiddoni.

19 Ngayon, kaugalian sa lahat ng Nephita na maghirang ng mga magiging punong kapitan nila, (maliban kung ito ay sa panahon ng kanilang kasamaan) ng sinumang nagtataglay ng diwa ng paghahayag at gayundin ng propesiya; kaya nga, ang Gidgiddoni na ito ay isang dakilang propeta sa kanila, katulad din ng punong hukom.

20 Ngayon, sinabi ng mga tao kay Gidgiddoni: Manalangin sa Panginoon, at umahon tayo sa kabundukan at sa ilang, upang masalakay natin ang mga tulisan at malipol sila sa kanilang sariling mga lupain.

21 Subalit sinabi ni Gidgiddoni sa kanila: Ipinagbabawal ng Panginoon; sapagkat kung aahon tayo sa kanila ay ibibigay tayo ng Panginoon sa kanilang mga kamay; kaya nga ihahanda natin ang ating sarili sa gitna ng ating mga lupain, at kakalapin natin ang lahat ng ating hukbo, at hindi tayo sasalakay sa kanila, kundi maghihintay tayo hanggang sa sila ay sumalakay sa atin; kaya nga yamang ang Panginoon ay buhay, kung ganito ang gagawin natin, sila ay ibibigay niya sa ating mga kamay.

22 At ito ay nangyari na sa ikalabimpitong taon, sa huling bahagi ng taon, ang pahayag ni Lachoneo ay napalaganap na sa lahat ng dako ng lupain, at dinala nila ang kanilang mga kabayo, at kanilang mga karuwahe, at kanilang mga baka, at lahat ng kanilang kawan ng tupa, at kanilang mga kawan ng baka, at kanilang mga butil, at lahat ng kanilang ari-arian, at nagsihayo nang libu-libo at nang sampu-sampung libo, hanggang sa silang lahat ay makarating sa itinakdang lugar na sama-samang pagtitipunan nila, upang ipagtanggol nila ang kanilang sarili laban sa kanilang mga kaaway.

23 At ang lupaing itinakda ay ang lupain ng Zarahemla, at ang lupain na nasa pagitan ng lupaing Zarahemla at ng lupaing Masagana, oo, patungo sa hangganan na nasa pagitan ng lupaing Masagana at ng lupaing Kapanglawan.

24 At may napakaraming libong katao na tinatawag na mga Nephita ang sama-samang tinipon ang kanilang sarili sa lupaing ito. Ngayon, iniutos ni Lachoneo na nararapat nilang sama-samang tipunin ang kanilang sarili sa lupaing katimugan, dahil sa masidhing sumpa na nasa lupaing kahilagaan.

Karon nabatasan na sa tanang Nephita nga motudlo og ilang labaw nga mga kapitan, (gawas lamang sa mga panahon sa ilang pagkadaotan) nga usa ka tawo nga adunay espiritu sa pagpadayag ug usab sa pagpanagna; busa, kini si Gidgiddoni usa ka halangdon nga propeta taliwala kanila, ingon man usab mao ang labaw nga maghuhukom.

Karon ang katawhan miingon ni Gidgiddoni: Pag-ampo sa Ginoo, ug manungas kita sa mga bukid ug ngadto sa mga kamingawan, aron atong masulong ang mga tulisan ug laglagon sila sa ilang mga yuta.

Apan si Gidgiddoni miingon kanila: Ang Ginoo nagdili; kay kon kita mosulong kanila ang Ginoo motugyan kanato sa ilang mga kamot; busa mangandam kita sa atong kaugalingon dinhi sa tunga-tunga sa atong mga yuta, ug atong pundokon ang atong kasundalohan, ug dili kita mosulong kanila, apan maghulat hangtod nga sila mosulong kanato; busa ingon nga ang Ginoo buhi, kon kita mobuhat niini siya motugyan kanila sa atong mga kamot.

Ug nahitabo sa ikanapulo ug pito nga tuig, sa kaulahiang bahin sa tuig, ang pagpahibalo ni Lachoneus miabot sa ibabaw sa tibuok yuta, ug nangandam sila sa ilang mga kabayo, ug sa ilang mga karuwahe, ug sa ilang mga baka, ug sa tanan nga ilang mga pundok sa gagmayng kahayopan, ug sa ilang mga pundok sa dagkong kahayopan, ug sa ilang mga lugas, ug sa tanan nga ilang mga katigayonan, ug nagmartsa sa mga tinaglibo ug sa tignapulo ka kaliboan, hangtod nga miabot sila sa dapit nga gitakda nga sila kinahanglang magpundok, aron sa pagpanalipod sa ilang kaugalingon batok sa ilang mga kaaway.

Ug ang yuta nga gitakda mao ang yuta sa Zarahemla, ug ang yuta nga anaa sa tunga-tunga sa yuta sa Zarahemla ug sa yuta sa Bountiful, oo, ngadto sa utlanan diin anaa sa tunga-tunga sa yuta sa Bountiful ug sa yuta sa Desolation.

Ug dihay hilabihan ka daghan nga liboan nga katawhan kinsa gitawag og mga Nephita, nga nagpundok niini nga yuta. Karon si Lachoneus misugo nga magpundok sila ngadto sa yuta sa habagatang bahin, tungod sa mabangis nga tunglo nga anaa sa yuta sa amihanang bahin.

Now it was the custom among all the Nephites to appoint for their chief captains, (save it were in their times of wickedness) some one that had the spirit of revelation and also prophecy; therefore, this Gidgiddoni was a great prophet among them, as also was the chief judge.

Now the people said unto Gidgiddoni: Pray unto the Lord, and let us go up upon the mountains and into the wilderness, that we may fall upon the robbers and destroy them in their own lands.

But Gidgiddoni saith unto them: The Lord forbid; for if we should go up against them the Lord would deliver us into their hands; therefore we will prepare ourselves in the center of our lands, and we will gather all our armies together, and we will not go against them, but we will wait till they shall come against us; therefore as the Lord liveth, if we do this he will deliver them into our hands.

And it came to pass in the seventeenth year, in the latter end of the year, the proclamation of Lachoneus had gone forth throughout all the face of the land, and they had taken their horses, and their chariots, and their cattle, and all their flocks, and their herds, and their grain, and all their substance, and did march forth by thousands and by tens of thousands, until they had all gone forth to the place which had been appointed that they should gather themselves together, to defend themselves against their enemies.

And the land which was appointed was the land of Zarahemla, and the land which was between the land Zarahemla and the land Bountiful, yea, to the line which was between the land Bountiful and the land Desolation.

And there were a great many thousand people who were called Nephites, who did gather themselves together in this land. Now Lachoneus did cause that they should gather themselves together in the land southward, because of the great curse which was upon the land northward.

- 25 At pinatibay nila ang kanilang sarili laban sa kanilang mga kaaway; at sila ay nanirahan sa iisang lupain, at sa iisang pangkat, at sila ay natakot sa mga salitang sinabi ni Lachoneo, kung kaya nga't sila ay nagsisi sa lahat ng kanilang mga kasalanan; at inialay nila ang kanilang mga panalangin sa Panginoon nilang Diyos, na kanyang ililigtas sila sa panahong sasalakayin sila ng kanilang mga kaaway upang makidigma laban sa kanila.
- 26 At sila ay labis na nalungkot dahil sa kanilang mga kaaway. At iniutos ni Gidgiddoni na sila ay gumawa ng mga sandata ng digmaan ng bawat uri, at dapat silang magkaroon ng matitibay na baluti, at mga pananggalang, at mga kalasag, alinsunod sa kanyang tagubilin.
- Ug gilig-on nila ang ilang kaugalingon batok sa ilang mga kaaway; ug mipuyo sila sa usa ka yuta, ug diha sa usa ka pundok, ug nahadlok sila sa mga pulong nga gipamulong ni Lachoneus, nga niana gihinulsolan nila ang tanan nilang mga sala; ug mihalad sila sa ilang mga pagampo ngadto sa Ginoo nga ilang Dios, nga siya moluwas kanila sa higayon nga ang ilang mga kaaway mosulong kanila aron makig-away.
- Ug hilabihan ang ilang ka masulub-on tungod sa ilang mga kaaway. Ug si Gidgiddoni misugo nga maghimo sila og mga hinagiban sa gubat sa matag matang, ug kinahanglang lig-on kini uban sa kalasag, ug uban sa mga taming, ug uban sa mga panagang, subay sa paagi sa iyang panudlo.
- And they did fortify themselves against their enemies; and they did dwell in one land, and in one body, and they did fear the words which had been spoken by Lachoneus, insomuch that they did repent of all their sins; and they did put up their prayers unto the Lord their God, that he would deliver them in the time that their enemies should come down against them to battle.
- And they were exceedingly sorrowful because of their enemies. And Gidgiddoni did cause that they should make weapons of war of every kind, and they should be strong with armor, and with shields, and with bucklers, after the manner of his instruction.

3 Nephi 4

- 1 At ito ay nangyari na sa huling bahagi ng ikalabingwalong taon, nakapaghanda na para sa digmaan ang mga yaong hukbo ng mga tulisan, at nagsimulang bumaba at mabilis na humayo mula sa mga burol, at mula sa mga bundok, at sa ilang, at kanilang mga muog, at kanilang mga lihim na lugar, at nagsimulang angkinin ang mga lupain, kapwa na nasa mga lupaing katimugan at nasa mga lupaing kahilagaan, at nagsimulang angkinin ang lahat ng lupaing iniwan ng mga Nephita, at ang mga lungsod na iniwang mapapanglaw.
- 2 Subalit dinggin, walang mababangis na hayop ni mga hayop na sinisilo sa mga yaong lupaing iniwan ng mga Nephita, at walang mga hayop na sinisilo para sa mga tulisan maliban lamang sa ilang.
- 3 At ang mga tulisan ay hindi mabubuhay maliban lamang sa ilang, dahil sa kakulangan ng pagkain; sapagkat nilisan ng mga Nephita ang kanilang mga lupain na mapapanglaw, at tinipon ang kanilang mga kawan ng tupa at kanilang mga kawan ng baka at lahat ng kanilang ari-arian, at sila ay nasa iisang pangkat.
- 4 Samakatwid, walang pagkakataon na makapandambong at makakuha ng pagkain ang mga tulisan, maliban kung sasalakay sa lantarang pakikidigma laban sa mga Nephita; at dahil ang mga Nephita ay nasa iisang pangkat, at may napakalaking bilang, at matapos makapaglaan para sa kanilang sarili ng mga pagkain, at mga kabayo at baka, at bawat uri ng kawan, upang sila ay mabuhay sa loob ng pitong taon, kung aling panahon ay umaasa silang malilipol na ang mga tulisan mula sa ibabaw ng lupaing; at sa gayon lumipas ang ikalabingwalong taon.
- 5 At ito ay nangyari na sa ikalabinsiyam na taon, napagtanto ni Giddianhi na siya ay kinakailangang umahon upang makidigma laban sa mga Nephita, sapagkat walang paraan upang sila ay mabuhay maliban sa pandarambong at pagpanakaw at pagpaslang.

3 Nephi 4

Ug nahitabo nga sa ulahing bahin sa ikanapulo ug walo nga tuig kadtong kasundalohan sa mga tulisan nangandam alang sa pagpakig-away, ug misugod sa pagpanganaog ug paspas nga nanggawas gikan sa mga bungtod, ug sa mga kabukiran, ug sa kamingawan, ug sa ilang mga kuta, ug sa ilang tinago nga mga dapit, ug misugod sa pagpanag-iya sa mga yuta, niadtong anaa sa yuta sa habagatan ug niadtong anaa sa yuta sa amihanan, ug misugod sa pagpanag-iya sa tanang yuta nga gibiyaan sa mga Nephita, ug sa mga siyudad nga gibiyaan nga awaaw.

Apan tan-awa, walay mabangis nga mga mananap ni mga mananap sa pangayam niadtong nga mga yuta nga gibiyaan sa mga Nephita, ug walay mga mananap sa pangayam alang sa mga tulisan gawas lamang sa kamingawan.

Ug ang mga tulisan dili mabuhi gawas lamang sa mga kamingawan, tungod sa ilang panginahanglan sa pagkaon; kay ang mga Nephita mibiya sa ilang mga yuta nga awaaw, mipundok sa ilang mga pundok sa gagmayng kahayopan ug sa ilang mga pundok sa dagkong kahayopan ug sa ilang tanan nga katigayonan, ug sila anaa sa usa ka pundok.

Busa, walay higayon ang mga tulisan nga makalungkab ug makakuha og pagkaon, gawas lamang kon sila mogula aron makig-away sa mga Nephita; ug kay ang mga Nephita anaa sa usa ka pundok, ug hilabihan gayod ka daghan, ug nakaandam alang sa ilang kaugalingon og mga tagana, ug mga kabayo ug mga baka, ug mga pundok sa gagmayng kahayopan sa matag matang, aron mabuhi sila sulod sa pito ka tuig, nga nianang panahona nanghinaot sila nga malaglag ang mga tulisan sa ibabaw sa yuta; ug sa ingon niana ang ikanapulo ug walo nga tuig milabay.

Ug nahitabo nga sa ikanapulo ug siyam nga tuig nakita ni Giddianhi nga kinahanglan siya nga mosulong aron makig-away sa mga Nephita, kay walay paagi nga sila mabuhi gawas lamang sa pagpanglungkab ug pagpanulis ug pagpatay.

3 Nephi 4

And it came to pass that in the latter end of the eighteenth year those armies of robbers had prepared for battle, and began to come down and to sally forth from the hills, and out of the mountains, and the wilderness, and their strongholds, and their secret places, and began to take possession of the lands, both which were in the land south and which were in the land north, and began to take possession of all the lands which had been deserted by the Nephites, and the cities which had been left desolate.

But behold, there were no wild beasts nor game in those lands which had been deserted by the Nephites, and there was no game for the robbers save it were in the wilderness.

And the robbers could not exist save it were in the wilderness, for the want of food; for the Nephites had left their lands desolate, and had gathered their flocks and their herds and all their substance, and they were in one body.

Therefore, there was no chance for the robbers to plunder and to obtain food, save it were to come up in open battle against the Nephites; and the Nephites being in one body, and having so great a number, and having reserved for themselves provisions, and horses and cattle, and flocks of every kind, that they might subsist for the space of seven years, in the which time they did hope to destroy the robbers from off the face of the land; and thus the eighteenth year did pass away.

And it came to pass that in the nineteenth year Giddianhi found that it was expedient that he should go up to battle against the Nephites, for there was no way that they could subsist save it were to plunder and rob and murder.

6 At hindi sila nangahas na ikalat ang kanilang sarili sa ibabaw ng lupain nang sa gayon ay makapagtanim sila ng butil, sapagkat baka salakayin sila ng mga Nephita at patayin sila; kaya nga nag-utos si Giddianhi sa kanyang mga hukbo na sa taong ito ay aahon sila upang makidigma laban sa mga Nephita.

7 At ito ay nangyari na sumalakay sila upang makidigma; at ito ay sa ikaanim na buwan; at dinggin, kasindak-sindak at kakila-kilabot ang araw nang sumalakay sila upang makidigma; at nabibigkisan sila alinsunod sa pamamaraan ng mga tulisan; at sila ay may balat ng kordero sa kanilang mga balakang, at nakukulayan sila ng dugo, at ang kanilang mga ulo ay ahit, at mayroon silang mga baluti sa ulo; at kasindak-sindak at kakila-kilabot ang anyo ng mga hukbo ni Giddianhi, dahil sa kanilang baluti, at dahil sa kanilang pagkakakulay ng dugo.

8 At ito ay nangyari na ang mga hukbo ng mga Nephita, nang makita nila ang anyo ng hukbo ni Giddianhi, ay nangabuwal lahat sa lupa, at ipinaabot ang kanilang mga pagsusumamo sa Panginoon nilang Diyos, na kaawaan niya sila at ilitas sila mula sa mga kamay ng kanilang mga kaaway.

9 At ito ay nangyari na nang makita ito ng mga hukbo ni Giddianhi, nagsimula silang sumigaw sa malakas na tinig, dahil sa kanilang galak, sapagkat kanilang inakalang nangabuwal ang mga Nephita sa takot dahil sa sindak sa kanilang mga hukbo.

10 Subalit sa bagay na ito ay nabigo sila, sapagkat hindi sila kinatatakutan ng mga Nephita; kundi may takot sila sa kanilang Diyos at nagsumamo sa kanya para sa pangangalaga; kaya nga, nang sila ay salakayin ng mga hukbo ni Giddianhi, nakahanda sila na harapin sila; oo, sa lakas ng Panginoon ay kanilang hinarap sila.

11 At ang digmaan ay nagsimula sa ikaanim na buwang ito; at kasindak-sindak at kakila-kilabot ang digmaang yaon, oo, kasindak-sindak at kakila-kilabot ang pagkatay na yaon, kaya nga't wala pang nalalamang gayong kalaking pagkatay sa lahat ng tao ni Lehi mula nang lisanin niya ang Jerusalem.

12 At sa kabila ng mga pagbabanta at ng mga sumpang ginawa ni Giddianhi, dinggin, sila ay nagapi ng mga Nephita, hanggang sa umurong sila mula sa kanilang harapan.

Ug wala sila mangahas sa pagkatag sa ilang kaugalingon sa ibabaw sa yuta ng niana makapasanay sila og mga lugas, basin pa unya og ang mga Nephita mosulong kanila ug mopatay kanila; busa si Giddianhi mimando sa iyang kasundalohan nga niini nga tuig kinahanglang mosulong sila aron makig-away sa mga Nephita.

Ug nahitabo nga misulong sila aron makig-away; ug atol kini sa ikaunom nga bulan; ug tan-awa, makuyaw ug makalilisang kadto nga adlaw sa ilang pagsulong aron makig-away; ug nagbakos sila sumala sa paagi sa mga tulisan; ug sila adunay panit sa karnero nga gibakos sa ilang mga bat-ang, ug natina sila sa dugo, ug ang ilang mga ulo gikagisan ug sila adunay panagang sa ulo; ug makuyaw ug makalilisang ang panagway sa kasundalohan ni Giddianhi, tungod sa ilang taming, ug tungod kay natina sila sa dugo.

Ug nahitabo nga ang kasundalohan sa mga Nephita, sa ilang pagkakita sa panagway sa kasundalohan ni Giddianhi, ang tanan mihapa sa yuta, ug mipaabot sa ilang mga pangamuyo ngadto sa Ginoo nga ilang Dios, nga siya mopanalipod kanila ug moluwas kanila gikan sa mga kamot sa ilang mga kaaway.

Ug nahitabo nga sa pagkakita sa kasundalohan ni Giddianhi niini misugod sila sa pagsinggit uban sa usa ka makusog nga tingog, tungod sa ilang kalipay, kay nagtuo sila nga ang mga Nephita natumba sa kahadlok tungod kay nalisang sa ilang kasundalohan.

Apan niini nga butang sila nasagmuyo, kay ang mga Nephita wala mahadlok kanila; apan nahadlok sila sa ilang Dios ug nangamuyo kaniya aron panalipdan; busa, sa dihang ang kasundalohan ni Giddianhi midasmag kanila andam sila sa pagsugat kanila; oo, diha sa kalig-on sa Ginoo sila midawat kanila.

Ug ang panag-away nagsugod niining ikaunom nga bulan; ug makuyaw ug makalilisang ang panag-away, oo, makuyaw ug makalilisang ang pagpamatay, nga niana wala pay nahibaloan sukad nga hilabihan ka makuyaw nga pagpamatay taliwala sa tanang katawhan ni Lehi sukad sa iyang pagbiya sa Jerusalem.

Ug bisan pa sa mga panghulga ug mga panumpa nga gihimo ni Giddianhi, tan-awa, ang mga Nephita mipildi kanila, hangtod nga misibog sila gikan sa ilang atubangan.

And they durst not spread themselves upon the face of the land insomuch that they could raise grain, lest the Nephites should come upon them and slay them; therefore Giddianhi gave commandment unto his armies that in this year they should go up to battle against the Nephites.

And it came to pass that they did come up to battle; and it was in the sixth month; and behold, great and terrible was the day that they did come up to battle; and they were girded about after the manner of robbers; and they had a lamb-skin about their loins, and they were dyed in blood, and their heads were shorn, and they had head-plates upon them; and great and terrible was the appearance of the armies of Giddianhi, because of their armor, and because of their being dyed in blood.

And it came to pass that the armies of the Nephites, when they saw the appearance of the army of Giddianhi, had all fallen to the earth, and did lift their cries to the Lord their God, that he would spare them and deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that when the armies of Giddianhi saw this they began to shout with a loud voice, because of their joy, for they had supposed that the Nephites had fallen with fear because of the terror of their armies.

But in this thing they were disappointed, for the Nephites did not fear them; but they did fear their God and did supplicate him for protection; therefore, when the armies of Giddianhi did rush upon them they were prepared to meet them; yea, in the strength of the Lord they did receive them.

And the battle commenced in this the sixth month; and great and terrible was the battle thereof, yea, great and terrible was the slaughter thereof, insomuch that there never was known so great a slaughter among all the people of Lehi since he left Jerusalem.

And notwithstanding the threatenings and the oaths which Giddianhi had made, behold, the Nephites did beat them, insomuch that they did fall back from before them.

13 At ito ay nangyari na iniutos ni Gidgiddoni na nararapat silang tugisin ng kanyang mga hukbo hanggang sa mga hangganan ng ilang, at na wala silang bubuhayin ni isa man sa mga babagsak sa kanilang mga kamay sa daan; at sa gayon nila tinugis sila at pinagpapatay sila, hanggang sa mga hangganan ng ilang, maging hanggang sa matupad nila ang kautusan ni Gidgiddoni.

14 At ito ay nangyari na si Giddianhi, na tumindig at nakipaglaban nang may katapangan, ay tinugis nang tumakas siya; at sapagkat napagod dahil sa kanyang labis na pakikipaglaban, siya ay naabutan at napatay. At gayon ang naging wakas ni Giddianhi, ang tulisan.

15 At ito ay nangyari na muling nagsibalik ang mga hukbo ng mga Nephita sa kanilang lugar ng dulugan. At ito ay nangyari na lumipas ang ikalabinsiyam na taong ito, at ang mga tulisan ay hindi na muling sumalakay pa upang makidigma; ni hindi sila muling sumalakay sa ikadalawampung taon.

16 At sa ikadalawampu't isang taon, sila ay hindi humayo upang makidigma, subalit humayo sila sa lahat ng panig upang paligiran ang mga tao ni Nephi; sapagkat inakala nila na kapag inihiwalay nila ang mga tao ni Nephi mula sa kanilang mga lupain, at pinaligiran sila sa bawat panig, at kung kanilang ihihiwalay sila mula sa lahat ng kanilang panlabas na mga pribilehiyo, na magagawa nilang pasukuin sila alinsunod sa kanilang mga naisin.

17 Ngayon, sila ay naghirang para sa kanilang sarili ng isa pang pinuno, na nanggangalang Zemnarihas; kaya nga si Zemnarihas ang nag-utos na ang pagpapaligid na ito ay isagawa.

18 Subalit dinggin, ito ay kalamangan para sa mga Nephita; sapagkat hindi maaari para sa mga tulisan ang pumaligid nang gayong katagal upang magkaroon ng anumang bisa sa mga Nephita, dahil sa kanilang maraming pagkain na kanilang inimbak,

19 At dahil sa kakulangan ng mga pagkain sa mga tulisan; sapagkat dinggin, sila ay wala ni anumang bagay maliban sa karne para sa kanilang ikabubuhay, kung aling karne ay nakuha nila sa ilang;

20 At ito ay nangyari na naging kakaunti ang mababangis na hayop sa ilang hanggang sa masasawi na sana ang mga tulisan sa gutom.

Ug nahitabo nga si Gidgiddoni mimando nga ang iyang kasundalohan mogukod kanila hangtod sa mga utlanan sa kamingawan, ug walay si bisan kinsa nga ilang pasayloon nga mahulog sa ilang mga kamot diha sa agianan; ug sa ingon niana sila migukod kanila ug mipatay kanila, hangtod sa mga utlanan sa kamingawan, gani hangtod nga ilang natuman ang mando ni Gidgiddoni.

Ug nahitabo nga si Giddianhi, nga mibarog ug nakig-away uban sa kaisog, gigukod samtang siya milayas; ug kay gikapoy tungod sa tumang pakig-away naapsan siya ug gipatay. Ug mao kana ang kataposan ni Giddianhi ang tulisan.

Ug nahitabo nga ang kasundalohan sa mga Nephita mibalik pag-usab ngadto sa ilang dapit nga tagoanan. Ug nahitabo nga kining ikanapulo ug siyam nga tuig milabay, ug ang mga tulisan wala na mosulong pag-usab aron makig-away; ni sila mibalik pag-usab sa ikakawhaan nga tuig.

Ug sa ikakawhaan ug usa nga tuig wala sila mosulong aron makig-away, apan mibalik sila sa tanang dapit aron palibotan ang katawhan ni Nephi; kay nagtuo sila nga kon mababagan nila ang katawhan ni Nephi gikan sa ilang mga yuta, ug moliyok kanila sa matag kilid, ug kon mababagan nila gikan sa tanan nila nga mga kahigayonan sa gawas, nga sila makapahimo nila sa pagtugyan sa ilang kaugalingon sumala sa ilang mga tinguha.

Karon mitudlo sila diha kanila og laing pangulo kansang ngalan mao si Zemnarihas; busa kadto si Zemnarihas ang misugo nga kini nga paglibot mahitabo.

Apan tan-awa, usa kadto ka bintaha sa mga Nephita; kay ang mga tulisan dili makahimo sa paglibot og igong gidugayon nga makaapekto sa mga Nephita, tungod sa ka daghan sa mga tagana nga ilang giandam,

Ug tungod sa kakulang sa mga tagana taliwala sa mga tulisan; kay tan-awa, sila walay lain gayod gawas sa mga karne alang sa ilang kabuhian, diin ang karne nakuha nila sa kamingawan;

Ug nahitabo nga ang ihalas nga mga mananap nagkanihit diha sa kamingawan nga niana ang mga tulisan hapit na mangamatay tungod sa kagutom.

And it came to pass that Gidgiddoni commanded that his armies should pursue them as far as the borders of the wilderness, and that they should not spare any that should fall into their hands by the way; and thus they did pursue them and did slay them, to the borders of the wilderness, even until they had fulfilled the commandment of Gidgiddoni.

And it came to pass that Giddianhi, who had stood and fought with boldness, was pursued as he fled; and being weary because of his much fighting he was overtaken and slain. And thus was the end of Giddianhi the robber.

And it came to pass that the armies of the Nephites did return again to their place of security. And it came to pass that this nineteenth year did pass away, and the robbers did not come again to battle; neither did they come again in the twentieth year.

And in the twenty and first year they did not come up to battle, but they came up on all sides to lay siege round about the people of Nephi; for they did suppose that if they should cut off the people of Nephi from their lands, and should hem them in on every side, and if they should cut them off from all their outward privileges, that they could cause them to yield themselves up according to their wishes.

Now they had appointed unto themselves another leader, whose name was Zemnarihas; therefore it was Zemnarihas that did cause that this siege should take place.

But behold, this was an advantage to the Nephites; for it was impossible for the robbers to lay siege sufficiently long to have any effect upon the Nephites, because of their much provision which they had laid up in store,

And because of the scantiness of provisions among the robbers; for behold, they had nothing save it were meat for their subsistence, which meat they did obtain in the wilderness;

And it came to pass that the wild game became scarce in the wilderness inso-much that the robbers were about to perish with hunger.

- 21 At ang mga Nephita ay patuloy na humahayo sa araw at gabi, at sinasalakay ang mga hukbo nila, at pinapatay sila nang libu-libo at mga sampu-sampung libo.
- 22 At sa gayon naging hangad ng mga tao ni Zemnarihas ang umurong mula sa kanilang balak, dahil sa malaking pagkalipol na sumasapit sa kanila sa araw at gabi.
- 23 At ito ay nangyari na nag-utos si Zemnarihas sa kanyang mga tao na iurong nila ang kanilang sarili mula sa pagkapaligid, at humayo sa mga pinakamalayong bahagi ng lupaing kahilagaan.
- 24 At ngayon, dahil sa nalalaman ni Gidgiddoni ang kanilang balak, at nalalaman ang kanilang kahinaan dahil sa kakulangan ng pagkain, at ang labis na pagkatay na nagawa sa kanila, kaya nga ipinadala niya ang kanyang mga hukbo sa gabi, at hinarangan ang daan ng kanilang pag-urong, at inihimpil ang kanilang mga hukbo sa daan ng kanilang pag-urong.
- 25 At ito ay ginawa nila sa gabi, at nagpatuloy sa kanilang paghayo na inuunahan ang mga tulisan, kung kaya't kinabukasan, nang simulan ng mga tulisan ang kanilang paghayo, sila ay sinalubong ng mga hukbo ng mga Nephita kapwa sa kanilang harapan at sa kanilang likuran.
- 26 At ang mga tulisan na nasa timog ay nahadlangan din sa kanilang mga lugar ng dulugan. At ang lahat ng bagay na ito ay naganap sa utos ni Gidgiddoni.
- 27 At maraming libo ang nagsuko ng kanilang sarili bilang mga bihag sa mga Nephita, at ang nalalabi sa kanila ay napatay.
- 28 At ang kanilang pinuno na si Zemnarihas ay dinakip at ibinigti sa isang punungkahoy, oo, maging sa tuktok niyon hanggang sa siya ay mamatay. At nang kanilang ibinigti siya hanggang sa siya ay mamatay, ibinuwal nila ang punungkahoy sa lupa, at sumigaw sa malakas na tinig, sinasabing:
- 29 Nawa ay pangalagaan ng Panginoon ang kanyang mga tao sa katwiran at sa kabanalan ng puso, upang magawa nilang ibuwal sa lupa ang lahat ng maghahangad na patayin sila dahil sa kapangyarihan at mga lihim na pakikipagsabwatan, maging tulad ng pagbuwal ng lalaking ito sa lupa.
- Ug ang mga Nephita mipadayon sa pagmartsa sa adlaw ug sa gabii, ug misulong sa ilang kasundalohan ug mipatay kanila sa mga tinaglibo ug mga tignapulo ka liboan.
- Ug sa ingon niana nagtinguha ang katawhan ni Zemnarihas nga mosibog sa ilang plano, tungod sa dako nga kalaglagan nga midangat kanila sa magabii ug sa maadlaw.
- Ug nahitabo nga si Zemnarihas mimando sa iyang katawhan nga mosibog sila gikan sa paglibot, ug momartsa ngadto sa kinalay-an nga mga bahin sa yuta sa amihanan.
- Ug karon, si Gidgiddoni ingon nga nasayod sa ilang plano, ug nasayod sa ilang kahuyang tungod sa panginahanglan sa pagkaon, ug sa dako nga pagpamatay nga nahitabo taliwala kanila, busa gipadala niya ang iyang kasundalohan panahon sa kagabhion, ug mibabag sa agianan sa ilang pagsibog, ug mibutang sa iyang kasundalohan sa agianan sa ilang dangpanan.
- Ug gibuhat nila kini sa panahon sa kagabhion, ug nag-una sa pagmartsa sa mga tulisan, aron pagkaugma, kon ang mga tulisan magsugod na sa pagmartsa, sugaton sila sa kasundalohan sa mga Nephita sa ilang atubangan ug sa ilang luyo.
- Ug ang mga tulisan nga anaa sa habagatan gibabagan usab sa ilang mga dapit nga dangpanan. Ug kining tanan nga butang nahimo pinaagi sa mando ni Gidgiddoni.
- Ug dihay daghang liboan nga mitugyan sa ilang kaugalingon isip mga binilanggo ngadto sa mga Nephita, ug ang nahibilin kanila gipamatay.
- Ug ang ilang pangulo, si Zemnarihas, gidakop ug gibitay sa kahoy, oo, gani ngadto sa tumoy niana hangtod nga siya namatay. Ug human sa ilang pagbitay kaniya hangtod nga siya namatay giputol nila ang kahoy, ug misinggit sa makusog nga tingog, nga nag-ingon:
- Hinaot pa unta nga ang Ginoo mopanalipod sa iyang katawhan sa pagkamatarong ug sa pagkabalaan sa kasingkasing, nga mapatumba nila ngadto sa yuta ang tanang magtinguha sa pagpatay kanila tungod sa gahom ug tinago nga mga kalihokan, gani sama niining tawo nga gitumba ngadto sa yuta.
- And the Nephites were continually marching out by day and by night, and falling upon their armies, and cutting them off by thousands and by tens of thousands.
- And thus it became the desire of the people of Zemnarihas to withdraw from their design, because of the great destruction which came upon them by night and by day.
- And it came to pass that Zemnarihas did give command unto his people that they should withdraw themselves from the siege, and march into the furthestmost parts of the land northward.
- And now, Gidgiddoni being aware of their design, and knowing of their weakness because of the want of food, and the great slaughter which had been made among them, therefore he did send out his armies in the night-time, and did cut off the way of their retreat, and did place his armies in the way of their retreat.
- And this did they do in the night-time, and got on their march beyond the robbers, so that on the morrow, when the robbers began their march, they were met by the armies of the Nephites both in their front and in their rear.
- And the robbers who were on the south were also cut off in their places of retreat. And all these things were done by command of Gidgiddoni.
- And there were many thousands who did yield themselves up prisoners unto the Nephites, and the remainder of them were slain.
- And their leader, Zemnarihas, was taken and hanged upon a tree, yea, even upon the top thereof until he was dead. And when they had hanged him until he was dead they did fell the tree to the earth, and did cry with a loud voice, saying:
- May the Lord preserve his people in righteousness and in holiness of heart, that they may cause to be felled to the earth all who shall seek to slay them because of power and secret combinations, even as this man hath been felled to the earth.

- 30 At sila ay nagsaya at muling sumigaw sa iisang tinig, sinasabing: Nawa ay ipagtanggol ng Diyos ni Abraham, at ng Diyos ni Isaac, at ng Diyos ni Jacob, ang mga taong ito sa katwiran, hangga't nananawagan sila sa pangalan ng kanilang Diyos para sa pangangalaga.
- 31 At ito ay nangyari na sabay-sabay silang lahat na nagsimula sa pag-awit at sa pagpuri sa kanilang Diyos para sa dakilang bagay na kanyang ginawa para sa kanila, sa pangangalaga sa kanila mula sa pagbagsak sa mga kamay ng kanilang mga kaaway.
- 32 Oo, sumigaw sila: Hosana sa Kataas-taasang Diyos. At sumigaw sila: Purihin ang pangalan ng Panginoong Diyos na Pinakamakapangyarihan, ang Kataas-taasang Diyos.
- 33 At ang kanilang mga puso ay nag-umapaw sa galak, hanggang sa pagtulo ng maraming luha, dahil sa dakilang kabutihan ng Diyos sa pagliligtas sa kanila mula sa mga kamay ng kanilang mga kaaway; at nalalaman nila na dahil sa kanilang pagsisisi at kanilang pagpapakumbaba kung kaya't naligtas sila mula sa walang katapusang pagkawasak.
- Ug nalipay sila ug misinggit pag-usab uban sa usa ka tingog, nga nag-ingon: Hinaot nga ang Dios ni Abraham, ug ang Dios ni Isaac, ug ang Dios ni Jacob, mopanalipod niini nga katawhan sa pagkamatarong, hangtod nga sila motawag sa ngalan sa ilang Dios aron panalipdan.
- Ug nahitabo nga sila nagdungan, ang tanan nagkahiusa, sa pag-awit, ug sa pagdayeg sa ilang Dios tungod sa mahinungdanon nga butang nga gihimo niya alang kanila, sa pagpanalipod kanila gikan sa pagkahulog ngadto sa mga kamot sa ilang mga kaaway.
- Oo, sila misinggit: Hosanna ngadto sa Labing Halangdon nga Dios. Ug sila misinggit: Bulahan ang ngalan sa Ginoong Dios nga Labing Makagagahom, ang Labing Halangdon nga Dios.
- Ug ang ilang mga kasingkasing napuno sa kamaya, ngadto sa pagtubod sa daghang luha, tungod sa dakong kaayo sa Dios sa pagluwas kanila gikan sa mga kamot sa ilang mga kaaway; ug nasayod sila nga tungod kini sa ilang paghinulsol ug sa ilang pagpaubos nga sila giluwag gikan sa walay kataposan nga kalaglagan.
- And they did rejoice and cry again with one voice, saying: May the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, protect this people in righteousness, so long as they shall call on the name of their God for protection.
- And it came to pass that they did break forth, all as one, in singing, and praising their God for the great thing which he had done for them, in preserving them from falling into the hands of their enemies.
- Yea, they did cry: Hosanna to the Most High God. And they did cry: Blessed be the name of the Lord God Almighty, the Most High God.
- And their hearts were swollen with joy, unto the gushing out of many tears, because of the great goodness of God in delivering them out of the hands of their enemies; and they knew it was because of their repentance and their humility that they had been delivered from an everlasting destruction.

3 Nephi 5

- 1 At ngayon, dinggin, walang nabubuhay na tao sa lahat ng tao ng mga Nephita na nag-alinlangan sa kaliit-liitang salita ng lahat ng banal na propeta na nagsalita; sapagkat nalalaman nila na talagang kinakailangan na ang mga ito ay matupad.
- 2 At nalalaman nila na talagang kinakailangan na si Cristo ay pumarito, dahil sa maraming palatandaang ibinigay, alinsunod sa mga salita ng mga propeta; at dahil sa mga bagay na nangyari na, nalalaman nila na talagang kinakailangang matupad ang lahat ng bagay alinsunod sa yaong nasabi na.
- 3 Samakatwid, tinalikuran nila ang lahat ng kanilang mga kasalanan, at kanilang mga karumal-dumal na gawain, at kanilang mga pagpapatutot, at pinaglingkuran ang Diyos nang buong pagsusumigasig sa araw at gabi.
- 4 At ngayon, ito ay nangyari na nang madakip nila ang lahat ng tulisan bilang mga bihag, kung kaya't walang nakatakas na hindi napatay, itinaapon nila ang kanilang mga bihag sa bilangguan, at iniutos na ipangaral ang salita ng Diyos sa kanila; at kasindami ng nagsisi ng kanilang mga kasalanan at nakipagtipan na hindi na sila mamamaslang ng tao ay pinalaya.
- 5 Subalit kasindami ng hindi nakipagtipan, at nagpatuloy pa ring panatilihin ang mga lihim na pagpaslang sa kanilang mga puso, oo, kasindami ng natagpuang nagbabanta ng masama laban sa kanilang mga kapatid ay hinatulan at pinarusahan alinsunod sa batas.
- 6 At sa gayon nila winakasan ang lahat ng yaong masama, at lihim, at karumal-dumal na pakikipagsabwatan, kung saan ay labis na maraming kasamaan, at napakaraming pagpaslang ang nagawa.
- 7 At sa gayon lumipas ang ikadalawampu't dalawang taon, at gayundin ang ikadalawampu't tatlong taon, at ang ikadalawampu't apat, at ang ikadalawampu't lima; at sa gayon lumipas ang dalawampu't limang taon.

3 Nephi 5

Ug karon tan-awa, walay bisan usa nga buhi nga kalag taliwala sa tanang katawhan sa mga Nephita nga nagduhaduha sa labing ubos sa mga pulong sa tanang balaan nga mga propeta kinsa nakapamulong; kay nasayod sila nga kini kinahanglan gayod nga matuman.

Ug nasayod sila nga gikinahanglan gayod nga si Kristo moabot, tungod sa daghang timailhan nga gihatag, sumala sa mga pulong sa mga propeta; ug tungod sa mga butang nga nahitabo na nasayod sila nga gikinahanglan nga ang tanang butang mahitabo sumala nianang gipamulong na.

Busa sila misalikway sa ilang tanan nga sala, ug ilang mga pagkasalawayon, ug ilang malaw-ay nga mga buhat, ug nag-alagad sa Dios uban sa tanang kakugi sa adlaw ug gabii.

Ug karon nahitabo nga sa dihang ilang gidala ang tanang binilanggo nga tulisan, nga niana walay usa nga nakalayas nga wala mapatay, ilang gibalhog ang ilang mga binilanggo ngadto sa bilangguan ug misugo nga ang pulong sa Dios isangyaw ngadto kanila; ug kutob sa maghinulsol sa ilang mga sala ug misulod og pakigsaad nga sila dili na mopatay gihatagan og kalingkawasan.

Apan kutob niadtong wala mosulod og pakigsaad, ug nagpadayon sa tinago nga mga pagpatay sulod sa ilang mga kasingkasing, oo, kutob sa nakaplagaan nga namulong og mga pagpanghulga batok sa ilang kaigsoonan gihukman ug gisilotan sumala sa balaod.

Ug sa ingon niana gitapos nila ang kadtong tanang daotan, ug tinago, ug salawayon nga mga kalihokan, diin dihay hilabihan gayod nga pagkadaotan, ug hilabihan ka daghang pagpatay nga gibuhat.

Ug sa ingon niana milabay ang ikakawhaan ug duha nga tuig, ug ang ikakawhaan ug tulo nga tuig usab, ug ang ikakawhaan ug upat nga tuig, ug ang ikakawhaan ug lima nga tuig; ug sa ingon niana milabay ang ikakawhaan ug lima nga tuig.

3 Nephi 5

And now behold, there was not a living soul among all the people of the Nephites who did doubt in the least the words of all the holy prophets who had spoken; for they knew that it must needs be that they must be fulfilled.

And they knew that it must be expedient that Christ had come, because of the many signs which had been given, according to the words of the prophets; and because of the things which had come to pass already they knew that it must needs be that all things should come to pass according to that which had been spoken.

Therefore they did forsake all their sins, and their abominations, and their whoredoms, and did serve God with all diligence day and night.

And now it came to pass that when they had taken all the robbers prisoners, inasmuch that none did escape who were not slain, they did cast their prisoners into prison, and did cause the word of God to be preached unto them; and as many as would repent of their sins and enter into a covenant that they would murder no more were set at liberty.

But as many as there were who did not enter into a covenant, and who did still continue to have those secret murders in their hearts, yea, as many as were found breathing out threatenings against their brethren were condemned and punished according to the law.

And thus they did put an end to all those wicked, and secret, and abominable combinations, in the which there was so much wickedness, and so many murders committed.

And thus had the twenty and second year passed away, and the twenty and third year also, and the twenty and fourth, and the twenty and fifth; and thus had twenty and five years passed away.

- 8 At maraming bagay ang nangyari na sa paningin ng ilan ay dakila at kagilagilas; gayunpaman, ang mga ito ay hindi maaaring isulat na lahat sa aklat na ito; oo, ang aklat na ito ay hindi maaaring maglaman ng kahit na ika-isandaang bahagi ng nagawa sa napakaraming tao sa loob ng dalawampu't limang taon;
- 9 Subalit dinggin, may mga talaang naglalaman ng lahat ng pangyayari sa mga taong ito; at isang mas maikli subalit totoong ulat ang ibinigay ni Nephi.
- 10 Samakatwid, ginawa ko ang aking tala ng mga bagay na ito ayon sa talaan ni Nephi, na nauukit sa mga laminang tinatawag na mga lamina ni Nephi.
- 11 At dinggin, ginagawa ko ang tala sa mga laminang aking ginawa sa pamamagitan ng sarili kong mga kamay.
- 12 At dinggin, ako ay tinatawag na Mormon, na tinawag alinsunod sa lupain ng Mormon, ang lupain kung saan itinatag ni Alma ang simbahan sa mga tao, oo, ang unang simbahang itinatag sa kanila matapos ang kanilang paglabag.
- 13 Dinggin, ako ay disipulo ni Jesucristo, ang Anak ng Diyos. Ako ay tinawag niya na ipahayag ang kanyang mga salita sa kanyang mga tao upang magkaroon sila ng buhay na walang hanggan.
- 14 At narapat na ako, alinsunod sa kalooban ng Diyos, nang ang mga panalangin ng mga yaong pumanaw na, na mga banal, ay matupad alinsunod sa kanilang pananampalataya, ay gumawa ng tala ng mga bagay na ito na naganap—
- 15 Oo, isang maliit na tala tungkol sa yaong naganap mula sa panahong lisanin ni Lehi ang Jerusalem, maging hanggang sa panahong kasalukuyan.
- 16 Samakatwid, ginagawa ko ang aking tala mula sa mga ulat na ibinigay ng mga yaong nauna sa akin, hanggang sa pagsisimula ng aking araw;
- 17 At pagkatapos, ako ay gagawa ng tala ng mga bagay na aking nakita ng aking sariling mga mata.
- 18 At nalalaman ko na ang talang aking ginagawa ay isang matwid at totoong tala; gayunpaman, maraming bagay, na alinsunod sa aming wika, ang hindi namin nagawang isulat.

Ug dihay daghan nga butang nga nahitabo nga, sa mga mata sa uban, mahinungdanon ug kahibulongan; bisan pa niana, kining tanan dili masulat dinhi niini nga basahon; oo, kini nga basahon dili igo bisan sa usa ka gatosan nga bahin kon unsa ang nabuhat taliwala sa daghan kaayo nga katawhan sulod sa ikakawhaan ug lima nga tuig;

Apan tan-awa, adunay mga talaan nga naglangkob sa tanang kahimoan niini nga katawhan; ug usa ka mas mubo apan tinuod nga asoy ang gihatag ni Nephi.

Busa naghimo ako og akong talaan niini nga mga butang sumala sa talaan ni Nephi, nga gikulit diha sa mga palid nga gitawag og mga palid ni Nephi.

Ug tan-awa, gihimo nako ang talaan dinhi sa mga palid nga akong gihimo sa akong kaugalingong mga kamot.

Ug tan-awa, ako ginganlan og Mormon, nga gitawag sunod niana nga yuta nga Mormon, ang yuta diin si Alma mitukod og simbahan taliwala sa katawhan, oo, ang unang simbahan nga natukod taliwala kanila human sa ilang kalapasan.

Tan-awa, tinun-an ako ni Jesukristo, ang Anak sa Dios. Gitawag niya ako aron sa pagpahayag sa iyang pulong taliwala sa iyang katawhan, aron sila makabaton og walay kataposang kinabuhi.

Ug gikinahanglan nga ako, sumala sa kabubut-on sa Dios, aron ang mga pagampo niadtong mitaliwan na niini nga kinabuhi, kinsa mga balaan, matuman sumala sa ilang pagtuo, maghimo og talaan niini nga mga butang nga nahimo na—

Oo, usa ka gamay nga talaan sa nanghitabo gikan sa panahon nga si Lehi mibiya sa Jerusalem, gani hangtod karon nga panahon.

Busa maghimo ako og akong talaan gikan sa mga asoy nga gihatag niadtong nahauna kanako, hangtod sa pagsugod sa akong adlaw;

Ug unya maghimo ako og talaan sa mga butang nga nakita nako sa akong kaugalingong mga mata.

Ug nasayod ako nga ang talaan nga akong himoon usa ka makiangayon ug tinuod nga talaan; bisan pa niana adunay daghang butang diin, sumala sa among pinulongan, kami dili makahimo sa pagsulat.

And there had many things transpired which, in the eyes of some, would be great and marvelous; nevertheless, they cannot all be written in this book; yea, this book cannot contain even a hundredth part of what was done among so many people in the space of twenty and five years;

But behold there are records which do contain all the proceedings of this people; and a shorter but true account was given by Nephi.

Therefore I have made my record of these things according to the record of Nephi, which was engraven on the plates which were called the plates of Nephi.

And behold, I do make the record on plates which I have made with mine own hands.

And behold, I am called Mormon, being called after the land of Mormon, the land in which Alma did establish the church among the people, yea, the first church which was established among them after their transgression.

Behold, I am a disciple of Jesus Christ, the Son of God. I have been called of him to declare his word among his people, that they might have everlasting life.

And it hath become expedient that I, according to the will of God, that the prayers of those who have gone hence, who were the holy ones, should be fulfilled according to their faith, should make a record of these things which have been done—

Yea, a small record of that which hath taken place from the time that Lehi left Jerusalem, even down until the present time.

Therefore I do make my record from the accounts which have been given by those who were before me, until the commencement of my day;

And then I do make a record of the things which I have seen with mine own eyes.

And I know the record which I make to be a just and a true record; nevertheless there are many things which, according to our language, we are not able to write.

19 At ngayon, tinatapos ko ang aking sinasabi, na tungkol sa aking sarili, at magpapatuloy na magbigay ng aking ulat tungkol sa mga bagay na nangyari bago pa ang sa akin.

20 Ako si Mormon, at isang tunay na inapo ni Lehi. May dahilan ako na purihin ang aking Diyos at aking Tagapagligtas na si Jesucristo, na dinala niya ang aming mga ama palabas ng lupain ng Jerusalem, (at walang nakaalam nito maliban sa kanyang sarili at ang mga yaong inilabas niya mula sa lupaing yaon) at kanyang binigyan ako at ang aking mga tao ng labis na kaalaman tungo sa kaligtasan ng aming mga kaluluwa.

21 Tunay na pinagpala niya ang sambahayan ni Jacob, at naging maawain sa mga binhi ni Jose.

22 At yamang sinusunod ng mga anak ni Lehi ang kanyang mga kautusan, kanyang pinagpapala sila at pinaunlad sila alinsunod sa kanyang salita.

23 Oo, at tunay na muli siyang magdadala ng isang labi ng mga binhi ni Jose sa kaalaman ng Panginoon nilang Diyos.

24 At tunay na yamang buhay ang Panginoon, titipunin niya mula sa apat na sulok ng mundo ang lahat ng labi ng mga binhi ni Jacob, na nakakalat sa balat ng lupa.

25 At dahil nakipagtipan siya sa buong sambahayan ni Jacob, maging sa gayon matutupad ang tipang ipinakipagtipan niya sa sambahayan ni Jacob sa kanyang sariling takdang panahon, tungo sa pagpapanumbalik ng buong sambahayan ni Jacob sa kaalaman ng tipang ipinakipagtipan niya sa kanila.

26 At doon nila makikilala ang kanilang Manunubos, na si Jesucristo, ang Anak ng Diyos; at doon sila titipunin mula sa apat na sulok ng mundo sa kanilang sariling mga lupain, kung saan sila ikinalat; oo, yamang buhay ang Panginoon, mangyayari nga ito. Amen.

Ug karon akong taposon ang akong pagpamulong, mahitungod sa akong kaugalingon, ug magpadayon sa paghatag sa akong sugilanon sa mga butang nga nahitabo sa wala pa ako.

Ako si Mormon, ug usa ka tiunay nga kaliwat ni Lehi. May katarongan ako sa pagdayeg sa akong Dios ug akong Manluluwas nga si Jesukristo, nga siya midala sa atong mga amahan gikan sa yuta sa Jerusalem, (ug walay usa nga nasayod niini gawas lamang sa iyang kaugalingon ug niadtong iyang gidala gikan niana nga yuta) ug nga siya naghatag kanako ug sa akong katawhan og daghang kasayoran ngadto sa kaluwasan sa among mga kalag.

Sa pagkatinuod gipanalanginan niya ang balay ni Jacob, ug nagmaluluy-on sa binhi ni Jose.

Ug tungod kay ang mga anak ni Lehi nagsunod sa iyang mga sugo siya mipanalangin kanila ug mipauswag kanila sumala sa iyang pulong.

Oo, ug sa pagkatinuod siya modala pag-usab sa usa ka salin sa kaliwat ni Jose ngadto sa kahibalo sa Ginoo nga ilang Dios.

Ug sa pagkatinuod samtang ang Ginoo buhi, pundokon niya gikan sa upat ka suok sa yuta ang tanang salin sa mga binhi ni Jacob, nga nagkatibulaag sa ibabaw sa tibuok yuta.

Ug kay siya nakigsaad sa tibuok balay ni Jacob, gani aron ang pakigsaad nga iyang gipakigsaad sa balay ni Jacob matuman diha sa iyang kaugalingong tukma nga panahon, ngadto sa pagpahiuli sa tibuok balay ni Jacob ngadto sa kasayoran sa pakigsaad nga iyang gipakigsaad uban kanila.

Ug unya sila makaila sa ilang Manunubos, nga mao si Jesukristo, ang anak sa Dios; ug unya pagapundokon sila gikan sa upat ka suok sa yuta ngadto sa ilang kaugalingong mga yuta, diin sila gipatibulaag; oo, ingon nga ang Ginoo buhi sa ingon mahitabo usab kini. Amen.

And now I make an end of my saying, which is of myself, and proceed to give my account of the things which have been before me.

I am Mormon, and a pure descendant of Lehi. I have reason to bless my God and my Savior Jesus Christ, that he brought our fathers out of the land of Jerusalem, (and no one knew it save it were himself and those whom he brought out of that land) and that he hath given me and my people so much knowledge unto the salvation of our souls.

Surely he hath blessed the house of Jacob, and hath been merciful unto the seed of Joseph.

And insomuch as the children of Lehi have kept his commandments he hath blessed them and prospered them according to his word.

Yea, and surely shall he again bring a remnant of the seed of Joseph to the knowledge of the Lord their God.

And as surely as the Lord liveth, will he gather in from the four quarters of the earth all the remnant of the seed of Jacob, who are scattered abroad upon all the face of the earth.

And as he hath covenanted with all the house of Jacob, even so shall the covenant wherewith he hath covenanted with the house of Jacob be fulfilled in his own due time, unto the restoring all the house of Jacob unto the knowledge of the covenant that he hath covenanted with them.

And then shall they know their Redeemer, who is Jesus Christ, the Son of God; and then shall they be gathered in from the four quarters of the earth unto their own lands, from whence they have been dispersed; yea, as the Lord liveth so shall it be. Amen.

3 Nephi 6

- 1 At ito ay nangyari na nagsibalik na lahat ang mga tao ng mga Nephita sa kanilang sariling mga lupain sa ikadalawampu't anim na taon, bawat lalaki, kasama ang kanyang mag-anak, kanyang mga kawan ng tupa at kanyang mga kawan ng baka, kanyang mga kabayo at kanyang mga baka, at lahat ng bagay na pag-aari nila.
- 2 At ito ay nangyari na hindi nila naubos ang lahat ng kanilang mga pagkain; kaya nga dinala nila ang lahat ng hindi nila nakain, ang lahat ng kanilang butil ng bawat uri, at kanilang ginto, at kanilang pilak, at lahat ng kanilang mamahaling bagay, at sila ay bumalik sa kanilang sariling mga lupain at kanilang mga pag-aari, kapwa sa hilaga at sa timog, kapwa sa lupaing kahalagaan at sa lupaing katimugan.
- 3 At pinagkalooban nila ang mga yaong tulisan nakipagtipan na pananatilihin ang kapayapaan ng lupain, na nagnanais na manatiling mga Lamanita, ng mga lupain, alinsunod sa kanilang bilang, upang sila ay magkaroon, sa pamamagitan ng kanilang mga pagsusumikap, ng kanilang ikabubuhay; at sa gayon nila naitatag ang kapayapaan sa buong lupain.
- 4 At muli silang nagsimulang umunlad at maging makapangyarihan; at ang ikadalawampu't anim at pitong taon ay lumipas, at nagkaroon ng malawakang kaayusan sa lupain; at binuo nila ang kanilang mga batas alinsunod sa pagkakapantay-pantay at katarungan.
- 5 At ngayon, walang anumang bagay sa buong lupain ang makapipigil sa mga tao mula sa patuloy na pag-unlad, maliban kung mahuhulog sila sa paglabag.
- 6 At ngayon, si Gidgiddoni, at ang hukom na si Lachoneo, at ang mga yaong naatasang maging pinuno, ang mga nagtatag ng malawakang kapayapaang ito sa lupain.
- 7 At ito ay nangyari na maraming lungsod ang itinayong muli, at maraming lumang lungsod ang inayos.
- 8 At maraming lansangang-bayan ang itinayo, at maraming daan ang ginawa, na nag-uugnay nang lungsod sa lungsod, at lupain sa lupain, at lugar sa lugar.

3 Nephi 6

Ug karon nahitabo nga ang katawhan sa mga Nephita mipauli sa ilang kaugalingong mga yuta sa ikakawhaan ug unom nga tuig, matag tawo, uban sa iyang pamilya, iyang mga pundok sa gagmayng kahayopan ug iyang mga pundok sa dagkong kahayopan, iyang mga kabayo ug iyang mga baka, ug tanang butang nga ilang gipang-iya.

Ug nahitabo nga wala sila makahurot og kaon sa tanan nila nga pagkaon; busa ilang gidala ang tanan nga wala pa nila makaon, ang tanan nila nga lugas sa matag matang, ug ang ilang mga bulawan, ug ang ilang mga pilak, ug ang tanan nila nga bililhong mga butang, ug namauli sila sa ilang kaugalingong mga yuta ug sa ilang mga kabtangan, sa amihanan ug sa habagatan, sa yuta sa amihanan nga bahin ug sa yuta sa habagatan nga bahin.

Ug gihatagan nila og mga yuta ang mga tulisan nga misulod og usa ka pakigsaad nga ipadayon ang kalinaw sa yuta, kinsa matinguhaon nga magpabiling mga Lamanita, mga yuta sumala sa ilang gidaghanon, aron sila makaangkon, pinaagi sa ilang mga paghago, og ilang kabuhian; ug sa ingon niana sila nagmugna og kalinaw sa tanang yuta.

Ug nagsugod na usab sila sa pag-uswag ug nag-anam kaadunahan; ug ang ikakawhaan ug unom ug pito nga tuig milabay, ug dihay dako nga kahusay sa yuta; ug naghimo sila og ilang mga balaod sumala sa katarong ug kaangayan.

Ug karon walay butang diha sa yuta nga makapugong sa katawhan sa padayon nga pag-uswag, gawas kon sila makahimo og kalapasan.

Ug karon mao kadto si Gidgiddoni, ug ang maghuhukom, nga si Lachoneus, ug kadtong gitudlo nga mahimong mga pangulo, ang mimugna niining dako nga kalinaw diha sa yuta.

Ug nahitabo nga dihay daghang siyudad nga gitukod pag-usab, ug dihay daghang karaan nga mga siyudad ang giayo.

Ug dihay daghang dagko nga mga dalan ang gipahimutang, ug daghang agianan ang gihimo, nga nagpaingon gikan sa usa ka siyudad ngadto sa laing siyudad, ug gikan sa usa ka yuta ngadto sa laing yuta, ug gikan sa usa ka dapit ngadto sa laing dapit.

3 Nephi 6

And now it came to pass that the people of the Nephites did all return to their own lands in the twenty and sixth year, every man, with his family, his flocks and his herds, his horses and his cattle, and all things whatsoever did belong unto them.

And it came to pass that they had not eaten up all their provisions; therefore they did take with them all that they had not devoured, of all their grain of every kind, and their gold, and their silver, and all their precious things, and they did return to their own lands and their possessions, both on the north and on the south, both on the land northward and on the land southward.

And they granted unto those robbers who had entered into a covenant to keep the peace of the land, who were desirous to remain Lamanites, lands, according to their numbers, that they might have, with their labors, wherewith to subsist upon; and thus they did establish peace in all the land.

And they began again to prosper and to wax great; and the twenty and sixth and seventh years passed away, and there was great order in the land; and they had formed their laws according to equity and justice.

And now there was nothing in all the land to hinder the people from prospering continually, except they should fall into transgression.

And now it was Gidgiddoni, and the judge, Lachoneus, and those who had been appointed leaders, who had established this great peace in the land.

And it came to pass that there were many cities built anew, and there were many old cities repaired.

And there were many highways cast up, and many roads made, which led from city to city, and from land to land, and from place to place.

9 At sa gayon lumipas ang ikadalawampu't walong taon, at ang mga tao ay nagkaroon ng patuloy na kapayapaan.

10 Subalit ito ay nangyari na sa ikadalawampu't siyam na taon, nagsimulang magkaroon ng ilang pagtatalu-talo sa mga tao; at ang ilan ay iniangat sa kapalaluan at mga pagmamalaki dahil sa labis-labis nilang kayamanan, oo, maging hanggang sa masidhing pag-uusig;

11 Sapagkat marami ang mangangalakal sa lupain, at marami ring manananggol, at maraming pinuno.

12 At ang mga tao ay nagsimulang makilala sa pamamagitan ng mga katayuan sa buhay, alinsunod sa kanilang yaman at kanilang mga pagkakataong matuto; oo, ang ilan ay mangmang dahil sa kanilang kahirapan, at ang iba ay nakatanggap ng labis na dunong dahil sa kanilang kayamanan.

13 Ang ilan ay iniangat sa kapalaluan, at ang iba ay labis ang pagkamababang-loob; ang iba ay nagkukutyaan, habang ang iba ay tumatanggap ng pangungutya at pag-uusig at lahat ng uri ng paghihirap, at hindi gaganti at muling hahamak pa, kundi naging mapagkumbaba at nagsisisi sa harapan ng Diyos.

14 At sa gayon nagkaroon ng malawakang hindi pagkakapantay-pantay sa buong lupain, hanggang sa nagsimulang mahati ang simbahan; oo, hanggang sa nang sumapit ang ikatatumpung taon ay nahati ang simbahan sa buong lupain maliban sa ilan sa mga Lamanita na nagbalik-loob sa totoong pananampalataya; at ayaw nilang iwanan ito, sapagkat sila ay matitibay, at matatatag, at hindi matitinag, bukal sa loob nang may buong pagsusumigasig sa pagsunod sa mga kautusan ng Panginoon.

15 Ngayon, ang dahilan ng kasamaang ito ng mga tao ay ito—Si Satanas ay may malakas na kapangyarihan, sa pag-uudyok sa mga tao na gumawa ng lahat ng uri ng kasamaan, at sa pag-aangat sa kanila sa kapalaluan, tinutukso sila na maghangad ng kapangyarihan, at karapatan, at mga kayamanan, at ng mga walang kabuluhang bagay ng daigdig.

16 At sa gayon inakay palayo ni Satanas ang mga puso ng mga tao na gumawa ng lahat ng uri ng kasamaan; kaya nga, sila ay nakatamasa ng kapayapaan sa loob lamang ng iilang taon.

Ug sa ingon niana milabay ang ikakawhaan ug walo nga tuig, ug ang katawhan nakaangkon og padayon nga kalinaw.

Apan nahitabo sa ikakawhaan ug siyam nga tuig dihay nagsugod nga mga panaglalalis taliwala sa katawhan; ug ang uban gibayaw ngadto sa garbo ug mga pagpanghambog tungod sa ilang hilabihan nga kaadunahan, oo, gani ngadto sa hilabihan nga mga pagpanglutos;

Kay dihay daghang magpapatigayon sa yuta, ug usab daghang manlalaban, ug daghang opisyal.

Ug ang katawhan nagsugod nga mailhan sigon sa kahintang, sumala sa ilang mga katigayonan ug sa ilang mga kahigayonan alang sa pagkat-on; oo, ang uban walay alamag tungod sa ilang kakabos, ug ang uban nakadawat og dagko nga kahibalo tungod sa ilang mga katigayonan.

Ang uban gibayaw sa ilang garbo, ug ang uban hilabihan ka mapainubsanon; ang uban mobalos sa pagtamay batok sa pagtamay, samtang ang uban modawat sa pagtamay ug pagpanglutos ug tanan nga matang sa mga kasakit, ug dili mobalos ug mobiyabiay og balik, apan mapainubsanon ug mahinulsolon sa atubangan sa Dios.

Ug sa ingon niana dihay nahitabo nga dakong kawalay kaangayan sa tanang yuta, nga niana ang simbahan nagsugod sa pagkabahin; oo, hangtod sa ikakatloan nga tuig ang simbahan nabahin sa tibuok yuta gawas sa pipila lamang ka Lamanita kinsa nakabig sa tinuod nga pagtuo; ug dili gayod sila mobiya niini, kay lig-on sila, ug makanunayon, ug dili matarog, andam uban sa tanan nga kakugi sa pagsunod sa mga sugo sa Ginoo.

Karon ang hinungdan niining pagkadaotan sa katawhan mao kini—si Satanas adunay dakong gahom, sa pag-aghat sa katawhan sa pagbuhat sa tanang matang sa kadaotan, ug sa pagpataas sa ilang garbo, nagtentel kanila sa pagtinguha og gahom, ug katungod, ug mga katigayonan, ug walay kapuslanan nga mga butang sa kalibotan.

Ug sa ingon niana si Satanas milingla sa mga kasingkasing sa katawhan sa pagbuhat sa tanang matang sa pagkadaotan; busa nakatagamtam sila og kalinaw apan sa pipila lamang ka tuig.

And thus passed away the twenty and eighth year, and the people had continual peace.

But it came to pass in the twenty and ninth year there began to be some disputings among the people; and some were lifted up unto pride and boastings because of their exceedingly great riches, yea, even unto great persecutions;

For there were many merchants in the land, and also many lawyers, and many officers.

And the people began to be distinguished by ranks, according to their riches and their chances for learning; yea, some were ignorant because of their poverty, and others did receive great learning because of their riches.

Some were lifted up in pride, and others were exceedingly humble; some did return railing for railing, while others would receive railing and persecution and all manner of afflictions, and would not turn and revile again, but were humble and penitent before God.

And thus there became a great inequality in all the land, insomuch that the church began to be broken up; yea, insomuch that in the thirtieth year the church was broken up in all the land save it were among a few of the Lamanites who were converted unto the true faith; and they would not depart from it, for they were firm, and steadfast, and immovable, willing with all diligence to keep the commandments of the Lord.

Now the cause of this iniquity of the people was this—Satan had great power, unto the stirring up of the people to do all manner of iniquity, and to the puffing them up with pride, tempting them to seek for power, and authority, and riches, and the vain things of the world.

And thus Satan did lead away the hearts of the people to do all manner of iniquity; therefore they had enjoyed peace but a few years.

- 17 At sa gayon, sa pagsisimula ng ikatatlumpung taon—ang mga tao, matapos hayaang matangay sa loob ng mahabang panahon ng mga tukso ng diyablo kung saan niya nais na dalhin sila, at gawin ang anumang kasamaang nais niyang gawin nila—at sa gayon, sa pagsisimula nito, ang ikatatlumpung taon, sila ay nasa kalagayan ng kakilakilabot na kasamaan.
- 18 Ngayon, sila ay hindi nagkasala sa kamangmangan, sapagkat nalalaman nila ang kalooban ng Diyos hinggil sa kanila, sapagkat ito ay naituro sa kanila; kaya nga sila ay hayagang naghimagsik laban sa Diyos.
- 19 At ngayon, ito ay sa mga araw ni Laconeo, na anak na lalaki ni Laconeo, sapagkat si Laconeo ang humalili sa luklukan ng kanyang ama at pinamahalaan ang mga tao sa taong yaon.
- 20 At nagsimulang magkaroon ng mga kalalakihan na binigyang-sigla mula sa langit at isinugo, tumatayo sa mga tao sa buong lupain, nangangaral at pinatotohanan nang buong tapang ang mga kasalanan at kasamaan ng mga tao, at pinatotohanan sa kanila ang hinggil sa pagtubos na gagawin ng Panginoon para sa kanyang mga tao, o sa ibang salita, ang pagkabuhay na mag-uli ni Cristo; at buong tapang na pinatotohanan nila ang kanyang kamatayan at mga pagdurusa.
- 21 Ngayon, marami sa mga tao ang labis na nagalit dahil sa mga yaong nagpatotoo sa mga bagay na ito; at karamihan sa mga yaong nagagalit ay mga punong hukom, at sila na naging matataas na saserdote at mga manananggol; oo, ang lahat ng yaong manananggol ay nagalit sa mga yaong nagpatotoo sa mga bagay na ito.
- 22 Ngayon, walang manananggol ni hukom ni mataas na saserdote man ang may kapangyarihang hatulan ang sinuman ng kamatayan maliban kung ang kanilang pagkakahatol ay nilagdaan ng gobernador ng lupain.
- 23 Ngayon, marami sa mga yaong nagpatotoo ng mga bagay hinggil kay Cristo na nagpatotoo nang buong tapang ang dinakip at ipinapatay nang lihim ng mga hukom, kung kaya't ang kaalaman ng kanilang kamatayan ay hindi nakarating sa gobernador ng lupain hanggang sa pagkatapos ng kanilang kamatayan.

Ug sa ingon, niana sa pagsugod sa ikakatloan nga tuig—ang katawhan kay mitugyan sulod sa dugay nga panahon nga madala sa mga pagtentat sa yawa sa bisan asa nga iyang gitinguha nga sila dad-on, ug sa pagbuhat sa bisan unsa nga pagkadaotan nga iyang gitinguha nga ilang buhaton—ug sa ingon niana sa pagsugod niining ikakatloan nga tuig, anaa sila sa usa ka kahimtang sa makahahadlok nga pagkadaotan.

Karon nakasala sila dili tungod sa ka walay alamag, kay sila nasayod man sa kabubut-on sa Dios kabahin kanila, kay kini gitudlo ngadto kanila; busa sila mituyo gayod sa pagsupil batok sa Dios.

Ug karon sa mga adlaw kadto ni Lachoneus, anak nga lalaki ni Lachoneus, kay si Lachoneus mipuli sa katungdanan sa iyang amahan ug nagmando sa katawhan niana nga tuig.

Ug dihay nagsugod nga mga tawo nga dinasig sa langit ug gipadala, nagbarog taliwala sa katawhan sa tanang yuta, maisogong nagsangyaw ug nagpamatuod bahin sa mga sala ug sa mga kadaotan sa katawhan, ug nagpamatuod kanila kabahin sa katubsanang pagahimoon sa Ginoo alang sa iyang katawhan, o sa laing pagkasulti, ang pagkabanhaw ni Kristo; ug sila maisogong nagpamatuod bahin sa iyang kamatayan ug mga pag-antos.

Karon dihay daghan sa katawhan nga hilabihan ang kasuko tungod niadtong nagpamatuod niini nga mga butang; ug niadtong mga nasuko una sa tanan mao ang labaw nga mga maghuhukom, ug sila nga nahimong halangdon nga mga pari ug mga manlalaban; oo, tanan niadtong mga manlalaban nasuko niadtong nagpamatuod niini nga mga butang.

Karon walay manlalaban ni maghuhukom ni halangdon nga pari nga adunay gahom sa paghukom ni bisan kinsa ngadto sa kamatayan gawas kon ang ilang paghukom gipirmahan sa gobernador sa yuta.

Karon dihay daghan niadtong nagpamatuod sa mga butang kabahin ni Kristo kinsa maisogong nagpamatuod, nga gidakop ug gipahamtangan og kamatayan sa tinago nga paagi sa mga maghuhukom, nga ang kasayoran bahin sa ilang kamatayan wala moabot sa gobernador sa yuta hangtod human sa ilang kamatayan.

And thus, in the commencement of the thirtieth year—the people having been delivered up for the space of a long time to be carried about by the temptations of the devil whithersoever he desired to carry them, and to do whatsoever iniquity he desired they should—and thus in the commencement of this, the thirtieth year, they were in a state of awful wickedness.

Now they did not sin ignorantly, for they knew the will of God concerning them, for it had been taught unto them; therefore they did wilfully rebel against God.

And now it was in the days of Lachoneus, the son of Lachoneus, for Lachoneus did fill the seat of his father and did govern the people that year.

And there began to be men inspired from heaven and sent forth, standing among the people in all the land, preaching and testifying boldly of the sins and iniquities of the people, and testifying unto them concerning the redemption which the Lord would make for his people, or in other words, the resurrection of Christ; and they did testify boldly of his death and sufferings.

Now there were many of the people who were exceedingly angry because of those who testified of these things; and those who were angry were chiefly the chief judges, and they who had been high priests and lawyers; yea, all those who were lawyers were angry with those who testified of these things.

Now there was no lawyer nor judge nor high priest that could have power to condemn any one to death save their condemnation was signed by the governor of the land.

Now there were many of those who testified of the things pertaining to Christ who testified boldly, who were taken and put to death secretly by the judges, that the knowledge of their death came not unto the governor of the land until after their death.

24 Ngayon, dinggin, ito ay salungat sa mga batas ng lupain, na ang sinumang tao ay patayin maliban kung may karapatan sila mula sa gobernador ng lupain—

25 Samakatwid, isang daing ang idinulog sa lupain ng Zarahemla, sa gobernador ng lupain, laban sa mga hukom na ito na humatol ng kamatayan sa mga propeta ng Panginoon, nang hindi naaalinusod sa batas.

26 Ngayon, ito ay nangyari na dinakip sila at dinala sa harapan ng hukom, upang hatulan sa mabibigat na pagkakasalang kanilang nagawa, alinsunod sa batas na ibinigay ng mga tao.

27 Ngayon, ito ay nangyari na maraming kaibigan at kaanak ang mga yaong hukom; at ang nalalabi, oo, maging halos lahat ng manananggol at matataas na saserdote, ay sama-samang tinipon ang kanilang sarili, at nakiisa sa mga kaanak ng mga yaong hukom na hahatulan alinsunod sa batas.

28 At sila ay nakipagtipan sa isa't isa, oo, maging sa yaong tipan na itinatag nila na mga sinauna, kung aling tipan ay ibinigay at pinamahalaan ng diyablo, na magkaisa laban sa lahat ng katwiran.

29 Samakatwid, sila ay nagkaisa laban sa mga tao ng Panginoon, at nakipagtipang lipulin sila, at palayain ang mga yaong nagkasala ng pagpaslang mula sa pagkakahawak ng katarungan, na ipapataw na sana alinsunod sa batas.

30 At nilabag nila ang batas at mga karapatan ng kanilang bayan; at nakipagtipan sila sa isa't isa na patayin ang gobernador, at magluklok ng isang hari sa lupain, upang ang lupain ay hindi na maging malaya kundi mapapasailalim sa mga hari.

Karon tan-awa, supak kini sa mga balaod sa yuta, nga si bisan kinsa nga tawo pahamtangan og kamatayon gawas kon sila adunay gahom gikan sa gobernador sa yuta—

Busa ang usa ka sumbong miabot sa yuta sa Zarahemla, ngadto sa gobernador sa yuta, batok niini nga mga maghuhukom nga misilot sa mga propeta sa Ginoo ngadto sa kamatayon, nga dili pinasubay sa balaod.

Karon nahitabo nga gidakop sila ug gidala sa atubangan sa maghuhukom, aron pagahukman sa mga sala nga ilang nabuhat, pinasubay sa balaod nga gihatag sa katawhan.

Karon nahitabo nga kadtong mga maghuhukom adunay daghang higala ug kaliwatan; ug ang nahibilin, oo, gani hapit tanang manlalaban ug halangdon nga mga pari, nagkatigom, ug nagkahiusa uban sa kaliwatan niadtong mga maghuhukom nga pagahukman pinasubay sa balaod.

Ug misulod sila og usa ka pakigsaad sa usag usa, oo, gani nianang pakigsaad nga gihatag kanila sa karaan, diin nga pakigsaad hinatag ug gipangalagad sa yawa, aron maghiusa batok sa tanang pagkamatarong.

Busa naghiusa sila batok sa katawhan sa Ginoo, ug misulod og usa ka pakigsaad sa paglaglag kanila, ug sa pagluwas niadtong sad-an sa pagpatay gikan sa kamot sa kaangayan, nga hapit na ipahamtang pinasubay sa balaod.

Ug misupak sila sa balaod ug sa mga katungod sa ilang nasod; ug mihimo sila og pakigsaad sa usag usa sa paglaglag sa gobernador, ug sa pagpahimutang og usa ka hari ibabaw sa yuta, aron ang yuta wala nay kalingkawasan apan ubos sa pagmando sa mga hari.

Now behold, this was contrary to the laws of the land, that any man should be put to death except they had power from the governor of the land—

Therefore a complaint came up unto the land of Zarahemla, to the governor of the land, against these judges who had condemned the prophets of the Lord unto death, not according to the law.

Now it came to pass that they were taken and brought up before the judge, to be judged of the crime which they had done, according to the law which had been given by the people.

Now it came to pass that those judges had many friends and kindreds; and the remainder, yea, even almost all the lawyers and the high priests, did gather themselves together, and unite with the kindreds of those judges who were to be tried according to the law.

And they did enter into a covenant one with another, yea, even into that covenant which was given by them of old, which covenant was given and administered by the devil, to combine against all righteousness.

Therefore they did combine against the people of the Lord, and enter into a covenant to destroy them, and to deliver those who were guilty of murder from the grasp of justice, which was about to be administered according to the law.

And they did set at defiance the law and the rights of their country; and they did covenant one with another to destroy the governor, and to establish a king over the land, that the land should no more be at liberty but should be subject unto kings.

3 Nephi 7

- 1 Ngayon, dinggin, ipakikita ko sa inyo na hindi sila nagluklok ng hari sa lupain; subalit sa taon ding ito, oo, sa ikatatlumpung taon, sila ay pumatay sa hukumang-luklukan, oo, pinaslang ang punong hukom ng lupain.
- 2 At ang mga tao ay nahati laban sa isa't isa; at naghiwa-hiwalay sila sa isa't isa sa mga lipi, ang bawat tao alinsunod sa kanyang mag-anak at kanyang mga kaanak at kaibigan; at sa gayon nila nawasak ang pamahalaan ng lupain.
- 3 At ang bawat lipi ay naghirang ng isang puno o isang pinuno sa kanila; at sa gayon sila naging mga lipi at mga pinuno ng mga lipi.
- 4 Ngayon, dinggin, walang ni isang tao sa kanila ang hindi malaki ang kanyang mag-anak at maraming kaanak at kaibigan; kaya nga, ang kanilang mga lipi ay naging napakalaki.
- 5 Ngayon, ang lahat ng ito ay naganap, at wala pang mga digmaan sa kanila; at ang lahat ng kasamaang ito ay sumapit sa mga tao dahil isinuko nila ang kanilang sarili sa kapangyarihan ni Satanas.
- 6 At ang mga panuntunan ng pamahalaan ay nawalan ng bisa, dahil sa lihim na pakikipagsabwatan ng mga kaibigan at kaanak ng mga yaong pumaslang sa mga propeta.
- 7 At sila ay naging dahilan ng malaking alitan sa lupain, hanggang sa ang higit na matwid na bahagi ng mga tao ay halos malapit nang maging masamang lahat; oo, may iilan lamang na matwid na tao sa kanila.
- 8 At sa gayon, hindi pa nakalilipas ang anim na taon mula nang ang nakahihigit na bahagi ng mga tao ay tumalikod mula sa kanilang pagkamatwid, tulad ng aso sa kanyang suka, o tulad ng baboy sa kanyang paglulublob sa putik.
- 9 Ngayon, ang lihim na pagsasabwatang ito, na nagdala ng labis na kasamaan sa mga tao, ay magkakasamang tinipon ang kanilang sarili, at naghirang ng isang pinuno sa kanila na isang lalaking tinawag nilang Jacob;
- 10 At siya ay hinirang nilang kanilang hari; kaya nga siya ay naging hari sa masamang pangkat na ito; at isa siya sa mga pinakakilalang nagpahayag ng kanyang tinig laban sa mga propeta na nagpatotoo kay Jesus.

3 Nephi 7

Karon tan-awa, akong ipakita kaninyo nga wala sila mopahimutang og usa ka hari ibabaw sa yuta; apan niining mao nga tuig, oo, sa ikakatloan nga tuig, gilaglag nila ang hukmanan, oo, gipatay ang labaw nga maghuhukom sa yuta.

Ug ang katawhan nabahin batok sa usag usa; ug nagbulag sila sa usag usa ngadto sa mga tribo, matag tawo sumala sa iyang pamilya ug sa iyang kaliwatan ug mga higala; ug sa ingon niana gilaglag nila ang gobyerno sa yuta.

Ug ang matag tribo nagtudlo og usa ka labaw o usa ka pangulo diha kanila; ug sa ingon niana nahimo silang mga tribo ug mga pangulo sa mga tribo.

Karon tan-awa, walay tawo taliwala kanila nga walay dakong pamilya ug daghang kaliwatan ug daghang higala; busa ang ilang mga tribo nahimo nga hilabihan ka daghan.

Karon kining tanan nabuhat, ug wala nay mga gubat sa pagkakaron taliwala kanila; ug ang tanan niini nga pagkadaotan miabot sa katawhan tungod kay gitugyan nila ang ilang kaugalingon ngadto sa gahom ni Satanas.

Ug ang mga lagda sa gobyerno nalaglag, tungod sa tinago nga kalihokan sa mga higala ug kaliwatan niadtong mipatay sa mga propeta.

Ug nakamugna sila og dakong panagbingkil sa yuta, nga niana ang mas matarong nga bahin sa katawhan hapit tanan nahimong daotan; oo, dihay pipila lamang ka matarong nga mga tawo taliwala kanila.

Ug sa ingon niana wala matapos ang unom ka tuig sukad nga ang mas daghang bahin sa katawhan mibiya sa ilang pagkamatarong, sama sa iro ngadto sa iyang sinuka, o sama sa anay nga baboy ngadto sa iyang lunangan nga lapok.

Karon kining tinago nga kalihokan, nga nagdala og hilabihan gayod ka pagkadaotan sa katawhan, nagkatigom, mibutang og usa ka tawo nga ilang pangulo nga ilang gitawag og Jacob;

Ug sila mitawag kaniya nga ilang hari; busa nahimo siyang hari niining daotan nga pundok; ug usa siya sa labing labaw nga mipadangat sa iyang tingog batok sa mga propeta nga nagpamatuod kang Jesus.

3 Nephi 7

Now behold, I will show unto you that they did not establish a king over the land; but in this same year, yea, the thirtieth year, they did destroy upon the judgment-seat, yea, did murder the chief judge of the land.

And the people were divided one against another; and they did separate one from another into tribes, every man according to his family and his kindred and friends; and thus they did destroy the government of the land.

And every tribe did appoint a chief or a leader over them; and thus they became tribes and leaders of tribes.

Now behold, there was no man among them save he had much family and many kindreds and friends; therefore their tribes became exceedingly great.

Now all this was done, and there were no wars as yet among them; and all this iniquity had come upon the people because they did yield themselves unto the power of Satan.

And the regulations of the government were destroyed, because of the secret combination of the friends and kindreds of those who murdered the prophets.

And they did cause a great contention in the land, insomuch that the more righteous part of the people had nearly all become wicked; yea, there were but few righteous men among them.

And thus six years had not passed away since the more part of the people had turned from their righteousness, like the dog to his vomit, or like the sow to her wallowing in the mire.

Now this secret combination, which had brought so great iniquity upon the people, did gather themselves together, and did place at their head a man whom they did call Jacob;

And they did call him their king; therefore he became a king over this wicked band; and he was one of the chiefest who had given his voice against the prophets who testified of Jesus.

- 11 At ito ay nangyari na hindi sila kasindami sa bilang ng mga lipi ng mga tao, na nagkakaisa maliban sa ang kanilang mga pinuno ang nagpapatupad ng kanilang mga batas, bawat isa alinsunod sa kanyang lipi; gayunpaman, sila ay magkakaaway; sa kabila ng hindi sila mga matwid na tao, gayunman ay nagkakaisa sila sa pagkapoot sa mga yaong nakipagtipang wasakin ang pamahalaan.
- 12 Anupa't si Jacob na nakikitang higit na marami ang kanilang mga kaaway kaysa sa kanila, siya bilang hari ng pangkat, kaya nga inutusan niya ang kanyang mga tao na tumakas sila patungo sa pinakahilagang bahagi ng lupain, at doon magtayo sa kanilang sarili ng isang kaharian, hanggang sa umanib sa kanila ang mga tumiwalag, (sapagkat kanyang nilinlang sila na magkakaroon ng maraming magsisitiwalag) at magiging sapat ang kanilang lakas upang makipaglaban sa mga lipi ng mga tao; at ginawa nga nila ito.
- 13 At napakabilis ng kanilang paghayo kung kaya't hindi ito nahadlangan hanggang hindi na sila naabutan pa ng mga tao. At sa gayon nagtapos ang ikatatumpung taon; at gayon ang mga pangyayari sa mga tao ni Nephi.
- 14 At ito ay nangyari na sa ikatatumpu't isang taon, nahati sila sa mga lipi, bawat lalaki alinsunod sa kanyang mag-anak, kaanak, at mga kaibigan; gayunpaman, sila ay nagkasundo na hindi sila makikidigma sa isa't isa; subalit hindi sila nagkakaisa sa kanilang mga batas, at sa kanilang uri ng pamahalaan, sapagkat ang mga ito ay pinagtibay alinsunod sa pag-iisip ng yaong kanilang mga puno at kanilang mga pinuno. Subalit nagpatupad sila ng napakahihipit na batas na ang isang lipi ay hindi dapat magkasala laban sa iba, kaya nga't nagkaroon sila ng kaunting kapayapaan sa lupain; gayunpaman, ang kanilang mga puso ay tumalikod mula sa Panginoon nilang Diyos, at pinagbabato nila ang mga propeta at itinaboy sila mula sa kanila.

Ug nahitabo nga dili kaayo sila daghan kay sa mga tribo sa katawhan, nga nagkahiusa gawas lamang sa ilang mga pangulo nga nagpahimutang sa ilang mga balaod, matag usa sumala sa iyang tribo; bisan pa niana sila mga managkaaway; bisan pa kon dili sila matarong nga katawhan, apan nagkahiusa sila sa pagdumot niadtong misulod og usa ka pakigsaad sa paglaglag sa gobyerno.

Busa, sa pagkakita ni Jacob nga ang ilang mga kaaway mas daghan pa kanila, kay siya man ang hari sa pundok, busa iyang gimandoan ang iyang katawhan nga moadto sila sa kinatumyang bahin sa yuta sa amihanan, ug didto magtukod sa ilang mga kaugalingon og usa ka gingharian, hangtod nga miapil nila ang mga masinupakon, (kay gilingla niya sila nga adunay daghan pa nga mosupak) ug igo na unya ang ilang kalig-on aron makig-away sa mga tribo sa katawhan; ug sila mibuhat niini.

Ug paspas kaayo ang ilang pagmartsa nga kadto dili kapugngan hangtod nga nakalakaw sila nga dili na maabtan sa katawhan. Ug sa ingon niana natapos ang ikakatloan nga tuig; ug sa ingon niana ang mga kalihokan sa katawhan ni Nephi.

Ug nahitabo sa ikakatloan ug usa nga tuig nga sila nabahin ngadto sa mga tribo, matag tawo sumala sa iyang pamilya, kaliwatan ug mga higala; bisan pa niana nagkauyon sila nga dili sila makiggubat sa usag usa; apan wala sila magkahiusa sa ilang mga balaod, ug sa matang sa ilang gobyerno, kay natukod man kini gikan sa mga hunahuna niadtong ilang mga labaw ug ilang mga pangulo. Apan nagtukod sila og higpit nga mga balaod nga ang usa ka tribo dili makalapas batok sa lain, nga niana sa pipila ka butang sila adunay kalinaw sa yuta; bisan pa niana, ang ilang mga kasingkasing gipalayo gikan sa Ginoo nga ilang Dios, ug gibato nila ang mga propeta ug misalikway kanila sa taliwala kanila.

And it came to pass that they were not so strong in number as the tribes of the people, who were united together save it were their leaders did establish their laws, every one according to his tribe; nevertheless they were enemies; notwithstanding they were not a righteous people, yet they were united in the hatred of those who had entered into a covenant to destroy the government.

Therefore, Jacob seeing that their enemies were more numerous than they, he being the king of the band, therefore he commanded his people that they should take their flight into the northernmost part of the land, and there build up unto themselves a kingdom, until they were joined by dissenters, (for he flattered them that there would be many dissenters) and they become sufficiently strong to contend with the tribes of the people; and they did so.

And so speedy was their march that it could not be impeded until they had gone forth out of the reach of the people. And thus ended the thirtieth year; and thus were the affairs of the people of Nephi.

And it came to pass in the thirty and first year that they were divided into tribes, every man according to his family, kindred and friends; nevertheless they had come to an agreement that they would not go to war one with another; but they were not united as to their laws, and their manner of government, for they were established according to the minds of those who were their chiefs and their leaders. But they did establish very strict laws that one tribe should not trespass against another, insomuch that in some degree they had peace in the land; nevertheless, their hearts were turned from the Lord their God, and they did stone the prophets and did cast them out from among them.

- 15 At ito ay nangyari na si Nephi—na dinalaw ng mga anghel at gayundin ng tinig ng Panginoon, kaya nga dahil sa nakakita ng mga anghel, at naging saksi, at may kapangyarihang ipinagkaloob sa kanya na malaman niya ang hinggil sa ministeryo ni Cristo, at saksi rin sa kanilang mabilis na pagbalik mula sa katwiran patungo sa kanilang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain;
- 16 Anupa't dahil sa pagdadalamhati na sanhi ng katigasan ng kanilang mga puso at ng pagkabulag ng kanilang mga pag-iisip—ay humayo sa kanila sa taon ding yaon, at nagsimulang magpatotoo, nang buong tapang, ng pagsisisi at kapatawaran ng mga kasalanan sa pamamagitan ng pananampalataya sa Panginoong Jesucristo.
- 17 At siya ay nangaral ng maraming bagay sa kanila; at lahat ng ito ay hindi maaaring isulat, at ang isang bahagi ng mga ito ay hindi makasasapat, kaya nga ang mga ito ay hindi nasusulat sa aklat na ito. At si Nephi ay nangaral nang may kapangyarihan at may dakilang karapatan.
- 18 At ito ay nangyari na nagalit sila sa kanya, maging dahil sa nakahihigit ang kanyang kapangyarihan kaysa sa kanila, sapagkat hindi maaaring hindi nila paniwalaan ang kanyang mga salita, sapagkat napakalaki ng kanyang pananampalataya sa Panginoong Jesucristo kung kaya't naglilingkod ang mga anghel sa kanya sa araw-araw.
- 19 At sa pangalan ni Jesus ay nagpalayas siya ng mga diyablo at masasamang espiritu; at maging ang kanyang kapatid na lalaki ay binuhay niya mula sa mga patay, matapos siyang pagbabatuhin at mamatay dahil sa mga tao.
- 20 At nakita ito ng mga tao, at sumaksi rito, at nagalit sa kanya dahil sa kanyang kapangyarihan; at gumawa rin siya ng marami pang mga himala, sa paningin ng mga tao, sa pangalan ni Jesus.
- 21 At ito ay nangyari na lumipas ang ikatatumpu't isang taon, at kakaunti lamang ang nagbalik-loob sa Panginoon; subalit kasindami ng nagbalik-loob ay tunay na ipinakita sa mga tao na dinalaw sila ng kapangyarihan at Espiritu ng Diyos, na na kay Jesucristo, kung kanino sila ay naniniwala.
- Ug nahitabo nga si Nephi—kay giduaw sa mga anghel ug usab sa tingog sa Ginoo, busa kay nakakita sa mga anghel, ug nakasaksi, ug nakabaton og gahom nga gihatag kaniya nga siya masayod kabahin sa pagpangalagad ni Kristo, ug usab kay nakasaksi sa ilang dali nga pagbalik gikan sa pagkamatarong ngadto sa ilang pagkadaotan ug mga pagkasalawayon;
- Busa, kay nasubo tungod sa katig-a sa ilang mga kasingkasing, ug kakulang sa panabot sa ilang mga hunahuna—miadto taliwala kanila nianang mao nga tuig, ug misugod sa pagpamatuod, nga maisogon, sa paghinulsol ug sa kapasayloan sa mga sala pinaagi sa pagtuo diha ni Ginoong Jesukristo.
- Ug nangalagad siya og daghang butang ngadto kanila; ug ang tanan niini dili ikasulat, ug ang usa ka bahin niini dili paigo, busa wala kini mahisulat niini nga basahon. Ug si Nephi nangalagad uban sa gahom ug uban sa dako nga awtoridad.
- Ug nahitabo nga nasuko sila kaniya, ilabi na tungod kay siya adunay mas dako nga gahom kay kanila, kay dili mahimo nga sila dili motuo sa iyang mga pulong, kay hilabihan ka dako ang iyang pagtuo ni Ginoong Jesukristo nga ang mga anghel nangalagad kaniya matag adlaw.
- Ug sa ngalan ni Jesus gihinginlan niya ang mga yawa, ug ang hugaw nga mga espiritu; ug gani ang iyang igsoon nga lalaki iyang gibuhi og balik gikan sa pagkamatay, human siya gibato sa katawhan ug nakasinati og kamatayon.
- Ug ang katawhan nakakita niini, ug nakasaksi niini, ug nasuko kaniya tungod sa iyang gahom; ug siya nagbuhat usab og daghan pa nga milagro, sa panan-aw sa katawhan, pinaagi sa ngalan ni Jesus.
- Ug nahitabo nga milabay ang ikakatloan ug usa nga tuig, ug dihay pipila lamang nga nakabig ngadto sa Ginoo; apan kutob sa nakabig mipamatuod gayod ngadto sa katawhan nga giduaw sila sa gahom ug sa Espiritu sa Dios, nga anaa kang Jesukristo, nga ilang gituohan.
- And it came to pass that Nephi—having been visited by angels and also the voice of the Lord, therefore having seen angels, and being eye-witness, and having had power given unto him that he might know concerning the ministry of Christ, and also being eye-witness to their quick return from righteousness unto their wickedness and abominations;
- Therefore, being grieved for the hardness of their hearts and the blindness of their minds—went forth among them in that same year, and began to testify, boldly, repentance and remission of sins through faith on the Lord Jesus Christ.
- And he did minister many things unto them; and all of them cannot be written, and a part of them would not suffice, therefore they are not written in this book. And Nephi did minister with power and with great authority.
- And it came to pass that they were angry with him, even because he had greater power than they, for it were not possible that they could disbelieve his words, for so great was his faith on the Lord Jesus Christ that angels did minister unto him daily.
- And in the name of Jesus did he cast out devils and unclean spirits; and even his brother did he raise from the dead, after he had been stoned and suffered death by the people.
- And the people saw it, and did witness of it, and were angry with him because of his power; and he did also do many more miracles, in the sight of the people, in the name of Jesus.
- And it came to pass that the thirty and first year did pass away, and there were but few who were converted unto the Lord; but as many as were converted did truly signify unto the people that they had been visited by the power and Spirit of God, which was in Jesus Christ, in whom they believed.

22 At kasindami ng may mga diyablong napalayas mula sa kanila, at napagaling mula sa kanilang mga karamdaman at kanilang mga kahinaan, ay tunay na nagpahayag sa mga tao na napasakanila ang Espiritu ng Diyos, at napagaling; at nagpakita rin sila ng mga palatandaan at gumawa ng ilang himala sa mga tao.

23 Sa gayundin lumipas ang ikatatlumpu't dalawang taon. At si Nephi ay nangaral sa mga tao sa pagsisimula ng ikatatlumpu't tatlong taon; at siya ay nangaral sa kanila ng pagsisisi at kapatawaran ng mga kasalanan.

24 Ngayon, nais kong tandaan din ninyo, na walang sinumang nagsisi ang hindi nabinyagan sa tubig.

25 Samakatwid, may mga inorden si Nephi na mga lalaki sa ministryong ito upang ang lahat ng yaong lalapit sa kanila ay mabinyagan sa tubig, at ito ay bilang saksi at patotoo sa harapan ng Diyos, at sa mga tao, na sila ay nagsipagsisi at nakatanggap ng kapatawaran ng kanilang mga kasalanan.

26 At marami ang nabinyagan tungo sa pagsisisi sa pagsisimula ng taong ito; at sa gayon lumipas ang malaking bahagi ng taon.

Ug kutob sa nakasinati nga ang mga panulay gihinginlan gikan kanila, ug nangaayo sa ilang mga sakit ug sa ilang mga balatian, mipamatuod gayod ngadto sa katawhan nga nasinati nila ang Espiritu sa Dios, ug nangaayo; ug sila mipakita usab og mga timailhan ug nagbuhat og mga milagro taliwala sa katawhan.

Sa ingon niana milabay usab ang ikakatloan ug duha nga tuig. Ug si Nephi nagsangyaw sa katawhan sa pagsugod sa ikakatloan ug tulo nga tuig; ug siya misangyaw kanila og paghinulsol ug kapasayloan sa mga sala.

Karon manghinaot ako nga kamo mahinumdom usab, nga walay bisan usa kinsa nga nadala ngadto sa paghinulsol nga wala mabunyagi pinaagi sa tubig.

Busa, dihay mga gi-orden si Nephi, nga kalalakin-an niini nga pangalagad, nga ang tanang moduol kanila pagabunyagan pinaagi sa tubig, ug kini isip usa ka pagsaksi ug pagpamatuod sa atubangan sa Dios, ug ngadto sa katawhan, nga sila naghinulsol ug nakadawat og kapasayloan sa ilang mga sala.

Ug dihay daghan sa pagsugod niini nga tuig nga nabunyagan ngadto sa paghinulsol; ug sa ingon niana milabay ang mas daghang bahin sa tuig.

And as many as had devils cast out from them, and were healed of their sicknesses and their infirmities, did truly manifest unto the people that they had been wrought upon by the Spirit of God, and had been healed; and they did show forth signs also and did do some miracles among the people.

Thus passed away the thirty and second year also. And Nephi did cry unto the people in the commencement of the thirty and third year; and he did preach unto them repentance and remission of sins.

Now I would have you to remember also, that there were none who were brought unto repentance who were not baptized with water.

Therefore, there were ordained of Nephi, men unto this ministry, that all such as should come unto them should be baptized with water, and this as a witness and a testimony before God, and unto the people, that they had repented and received a remission of their sins.

And there were many in the commencement of this year that were baptized unto repentance; and thus the more part of the year did pass away.

3 Nephi 8

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na ayon sa aming talaan, at alam namin na ang aming talaan ay totoo, sapagkat dinggin, isang matwid na tao ang nag-ingat sa talaan—sapagkat tunay na siya ay gumawa ng maraming himala sa pangalan ni Jesus; at walang sinumang tao ang makagagawa ng himala sa pangalan ni Jesus maliban kung siya ay nalinis sa bawat kaliit-liitang kasamaan niya—
- 2 At ngayon, ito ay nangyari na kung walang nagawang pagkakamali ang taong ito sa pagbilang ng aming panahon, ang ikatatlumpu't tatlong taon ay lumipas na;
- 3 At ang mga tao ay nagsimulang umasa nang buong taimtim sa palatandaang ibinigay ng propetang si Samuel, ang Lamanita, oo, sa panahong magkakaroon ng kailaliman sa loob ng tatlong araw sa ibabaw ng lupain.
- 4 At nagsimulang magkaroon ng masisidhing pag-aalinlagaan at pagtatalo sa mga tao, sa kabila ng maraming palatandaang naibigay na.
- 5 At ito ay nangyari na sa ikatatlumpu't apat na taon, sa unang buwan, sa ikaapat na araw ng buwan, nagkaroon ng isang malakas na bagyo, isa na hindi pa kailanman naranasan sa buong lupain.
- 6 At nagkaroon din ng isang malakas at kakila-kilabot na unos; at nagkaroon ng kakila-kilabot na kulog, kung kaya nga't niyanig nito ang buong lupa na parang ito ay mabibiyak.
- 7 At nagkaroon ng lubhang matatalim na kidlat, na hindi pa kailanman nakita sa buong lupain.
- 8 At ang lungsod ng Zarahemla ay nasunog.
- 9 At ang lungsod ng Moroni ay lumubog sa kailaliman ng dagat, at ang mga naninirahan doon ay nangalunod.
- 10 At natabunan ng lupa ang lungsod ng Moronihah, kung kaya't sa kinalalagyan ng lungsod ay nagkaroon ng isang malaking bundok.
- 11 At nagkaroon ng isang matindi at kakila-kilabot na pagkawasak sa lupaing patimog.
- 12 Subalit dinggin, nagkaroon ng higit na matindi at kakila-kilabot na pagkawasak sa lupaing pahilaga; sapagkat dinggin, ang ibabaw ng buong lupain ay nabago dahil sa unos at sa mga buhawi, at sa mga pagkulog at sa mga pagkidlat, at sa napakalubhang pagyanig ng buong lupa;

3 Nephi 8

Ug karon nahitabo nga sumala sa among talaan, ug nasayod kami nga ang among talaan tinuod, kay tan-awa, usa ka matarong nga tawo ang nagtipig sa talaan—kay siya sa pagkatinuod nakahimo og daghang milagro sa ngalan ni Jesus; ug walay bisan usa ka tawo nga makahimo og usa ka milagro sa ngalan ni Jesus gawas kon siya mahugasan sa matag tipik gikan sa iyang pagkadaotan—

Ug karon nahitabo, kon walay sayop nga nahimo kining tawhana sa pag-ihap sa among panahon, ang ikakatloan ug tulo nga tuig milabay na;

Ug ang katawhan misugod sa pagpaabot uban sa dakong tinguha alang sa timailhan nga gihatag ni propeta Samuel, nga Lamanita, oo, alang sa panahon nga may kangitngit sulod sa tulo ka adlaw sa ibabaw sa yuta.

Ug adunay nagsugod nga dako nga mga pagduda ug mga panaglalalis taliwala sa katawhan, bisan pa sa daghang timailhan nga gipakita.

Ug nahitabo nga sa ikakatloan ug upat nga tuig, sa unang buwan, sa ikaupat nga adlaw sa buwan, dihay miabot nga usa ka kusog nga unos, nga sukad wala pa masinati sa tibuok yuta.

Ug dihay usa usab ka kusog ug makalilisang nga bagyo; ug dihay makalilisang nga dugdog, nga niana mitay-og kini sa tibuok yuta ingon og hapit na kini mabuak.

Ug dihay hilabihan ka hait nga mga kilat, nga sukad wala pa masinati sa tibuok yuta.

Ug ang siyudad sa Zarahemla nasunog.

Ug ang siyudad sa Moroni naunlod sa kinahiladman sa dagat, ug ang mga lumulupyo niini nangalumos.

Ug ang yuta mitubo sa siyudad sa Moronihah, nga didto sa dapit sa siyudad dihay nahimong usa ka dako nga bukid.

Ug dihay hilabihan ka dako ug makalilisang nga kalaglagan sa yuta sa habagatan nga bahin.

Apan tan-awa, dihay mas dako ug makalilisang nga kalaglagan sa yuta sa amihanan nga bahin; kay tan-awa, ang ibabaw sa tibuok yuta nausab, tungod sa bagyo ug mga alimpulos, ug mga dugdog ug mga kilat, ug hilabihan ka kusog nga linog sa tibuok yuta;

3 Nephi 8

And now it came to pass that according to our record, and we know our record to be true, for behold, it was a just man who did keep the record—for he truly did many miracles in the name of Jesus; and there was not any man who could do a miracle in the name of Jesus save he were cleansed every whit from his iniquity—

And now it came to pass, if there was no mistake made by this man in the reckoning of our time, the thirty and third year had passed away;

And the people began to look with great earnestness for the sign which had been given by the prophet Samuel, the Lamanite, yea, for the time that there should be darkness for the space of three days over the face of the land.

And there began to be great doubtings and disputations among the people, notwithstanding so many signs had been given.

And it came to pass in the thirty and fourth year, in the first month, on the fourth day of the month, there arose a great storm, such an one as never had been known in all the land.

And there was also a great and terrible tempest; and there was terrible thunder, insomuch that it did shake the whole earth as if it was about to divide asunder.

And there were exceedingly sharp lightnings, such as never had been known in all the land.

And the city of Zarahemla did take fire.

And the city of Moroni did sink into the depths of the sea, and the inhabitants thereof were drowned.

And the earth was carried up upon the city of Moronihah, that in the place of the city there became a great mountain.

And there was a great and terrible destruction in the land southward.

But behold, there was a more great and terrible destruction in the land northward; for behold, the whole face of the land was changed, because of the tempest and the whirlwinds, and the thunderings and the lightnings, and the exceedingly great quaking of the whole earth;

- 13 At ang mga lansangang-bayan ay nangawasak, at ang mga pantay na daan ay nasira, at maraming patag na lugar ang naging baku-bako.
- 14 At maraming dakila at kilalang lungsod ang lumubog, at marami ang nasunog, at marami ang nayanig hanggang sa ang mga gusali roon ay bumagsak sa lupa, at ang mga naninirahan doon ay nangamatay, at ang mga pook ay naiwang mapanglaw.
- 15 At may ilang mga lungsod na natira; subalit ang pinsala sa mga yaon ay lubhang malaki, at marami sa mga naroon ang nangamatay.
- 16 At may ilang tinangay ng buhawi; at kung saan man sila naparoon ay walang taong nakaaalam, maliban sa alam nila na sila ay tinangay.
- 17 At sa gayon naiba ang anyo ng ibabaw ng buong lupain, dahil sa mga unos, at sa mga pagkulong, at sa mga pagkidlat, at sa pagyanig ng lupa.
- 18 At dinggin, ang mga bato ay nahati sa dalawa; nangabiyak ang mga yaon sa ibabaw ng buong lupain, kung kaya ang mga yaon ay natagpuang pira-piraso, at bitak-bitak at sira-sira, sa ibabaw ng buong lupain.
- 19 At ito ay nangyari na nang tumigil ang mga pagkulong, at ang mga pagkidlat, at ang bagyo, at ang unos, at ang mga pagyanig ng lupa—sapagkat dinggin, ang mga ito ay tumagal sa loob ng mga tatlong oras; at sinabi ng ilan na ang oras ay higit pa roon; gayunpaman, lahat ng dakila at kakila-kilabot na bagay na ito ay naganap sa loob ng mga tatlong oras—at pagkatapos, dinggin, nagkaroon ng kadiliman sa ibabaw ng lupain.
- 20 At ito ay nangyari na nagkaroon ng makapal na kadiliman sa ibabaw ng buong lupain, kung kaya't ang mga naninirahan doon na hindi namatay ay nadama ang ulap ng kadiliman;
- 21 At hindi maaaring magkaroon ng liwanag, dahil sa kadiliman, ni mga kandila, ni mga sulog; ni hindi makapagsindi ng apoy sa pamamagitan ng kanilang mga napakainam at lubhang tuyong kahoy, kung kaya't hindi maaaring magkaroon ng anumang liwanag;
- 22 At walang anumang liwanag na nakita, ni apoy, ni kislap, ni ang araw, ni ang buwan, ni ang mga bituin, sapagkat lubhang napakakapal ng abu-abo ng kadiliman na nasa ibabaw ng lupain.
- Ug ang dagkong mga dalan nangaguba, ug ang mga patag nga agianan nadaot, ug daghang patag nga mga dapit nahimo nga libaong.
- Ug daghang dagko ug inila nga mga siyudad nangaunlod, ug daghan ang nangasunog, ug daghan ang nauyog hangtod nga ang mga gambalay niini nangatumba sa yuta, ug ang mga lumulupyo niini nangamatay, ug ang mga dapit nahimo nga biniyaan.
- Ug dihay mga siyudad nga nahibilin; apan ang kadaot niini hilabihan gayod ka dako, ug daghan nga anaa niini ang gipatay.
- Ug dihay pipila nga nadagit sa alimpulos; ug kon asa sila paingon, walay tawo nga nasayod, gawas lamang sa ilang nahibaloan nga sila nadagit.
- Ug sa ingon niana ang ibabaw sa tibuok yuta nausab, tungod sa mga bagyo, ug sa mga dugdog, ug sa mga kilat, ug sa paglinog sa yuta.
- Ug tan-awa, ang mga bato nangapikas; nabuakbuak kini sa ibabaw sa tibuok yuta, nga niana makita kini nga nagkatipaktipak, ug ningkang-al ug nangliki, sa ibabaw sa tibuok yuta.
- Ug nahitabo nga ang mga dugdog ug mga kilat, ang unos, bagyo, ug ang mga linog sa yuta mihunong—kay tan-awa, milungtad kini sulod sa tulo ka oras; ug miingon ang uban nga ang gidugayon sobra pa; bisan pa niana, kining tanang dako ug makalilisang nga mga butang nahitabo sulod sa tulo ka oras—ug unya tan-awa, dihay kangitngit sa ibabaw sa yuta.
- Ug nahitabo nga dihay bagâ nga kangitngit ibabaw sa tibuok yuta, nga niana ang mga lumulupyo nga wala mamatay mibati sa inalisingaw sa kangitngit;
- Ug walay makita nga kahayag, tungod sa kangitngit, ni mga kandila, ni mga sulog; ni bisan kalayo nga ikahaling sa ilang maanindot ug uga kaayo nga kahoy, mao nga walay bisan unsa gayod nga kahayag;
- Ug walay bisan unsang kahayag nga makita, ni kalayo, ni dan-ag, bisan ang adlaw, ni ang buwan, ni ang mga bitoon, kay hilabihan ka dako ang mga gabon sa kangitngit nga mitabon sa ibabaw sa yuta.
- And the highways were broken up, and the level roads were spoiled, and many smooth places became rough.
- And many great and notable cities were sunk, and many were burned, and many were shaken till the buildings thereof had fallen to the earth, and the inhabitants thereof were slain, and the places were left desolate.
- And there were some cities which remained; but the damage thereof was exceedingly great, and there were many in them who were slain.
- And there were some who were carried away in the whirlwind; and whither they went no man knoweth, save they know that they were carried away.
- And thus the face of the whole earth became deformed, because of the tempests, and the thunders, and the lightnings, and the quaking of the earth.
- And behold, the rocks were rent in twain; they were broken up upon the face of the whole earth, insomuch that they were found in broken fragments, and in seams and in cracks, upon all the face of the land.
- And it came to pass that when the thunders, and the lightnings, and the storm, and the tempest, and the quakings of the earth did cease—for behold, they did last for about the space of three hours; and it was said by some that the time was greater; nevertheless, all these great and terrible things were done in about the space of three hours—and then behold, there was darkness upon the face of the land.
- And it came to pass that there was thick darkness upon all the face of the land, insomuch that the inhabitants thereof who had not fallen could feel the vapor of darkness;
- And there could be no light, because of the darkness, neither candles, neither torches; neither could there be fire kindled with their fine and exceedingly dry wood, so that there could not be any light at all;
- And there was not any light seen, neither fire, nor glimmer, neither the sun, nor the moon, nor the stars, for so great were the mists of darkness which were upon the face of the land.

23 At ito ay nangyari na tumagal sa loob ng tatlong araw na walang liwanag na nakita; at nagkaroon ng matinding pagdadalamhati at paghagulgol at pagtangis sa mga tao nang walang humpay; oo, matindi ang paghihinagpis ng mga tao, dahil sa kadiliman at matinding pagkawasak na sumapit sa kanila.

24 At sa isang dako, sila ay narinig na sumisigaw, sinasabing: O kung kami ay nagsisi bago sumapit ang dakila at kakila-kilabot na araw na ito, at kung nagkagayon ay naligtas sana ang aming mga kapatid, at hindi sana sila nasunog sa yaong dakilang lungsod ng Zarahemla.

25 At sa iba pang dako, sila ay narinig na sumisigaw at nagdadalamhati, sinasabing: O kung kami ay nagsisi bago sumapit ang dakila at kakila-kilabot na araw na ito, at hindi pinatay at binato ang mga propeta, at itinaboy sila; kung nagkagayon ay naligtas sana ang aming mga ina at aming magagandang anak na babae, at aming mga anak, at hindi natabunan sa yaong dakilang lungsod ng Moronihah. At gayon ang paghagulgol ng mga tao, kamangha-mangha at kakila-kilabot.

Ug nahitabo nga milungtad kini sulod sa tulo ka adlaw nga walay kahayag nga makita; ug dihay hilabihan nga pagbangotan ug pagdanguyngoy ug paghilak taliwala sa tanang katawhan sa walay hunong; oo, hilabihan ang pag-agulo sa katawhan, tungod sa kangitngit ug sa dako nga kalaglagan nga miabot kanila.

Ug diha sa usa ka dapit nadungog sila nga nagsinggit, nga nag-ingon: O kon nakahinulsol pa lamang unta kami sa wala pa kining mahinungdanon ug makalilisang nga adlaw, ug niana ang among kaigsoonan maluwas unta, ug dili unta sila masunog diha nianang dako nga siyudad sa Zarahemla.

Ug didto sa lain nga dapit nadungog sila nga nagsinggit ug nagbangotan, nga nag-ingon: O kon nakahinulsol pa lamang unta kami sa wala pa moabot kining mahinungdanon ug makalilisang nga adlaw, ug wala mopatay ug mobato sa mga propeta, ug mosalikway kanila; niana ang among mga inahan ug ang among matahom nga anak nga mga babaye, ug ang among mga bata naluwas unta, ug dili unta matabonan nianang dako nga siyudad sa Moronihah. Ug ingon niana ang mga danguyngoy sa katawhan hilabihan ka kusog ug makalilisang.

And it came to pass that it did last for the space of three days that there was no light seen; and there was great mourning and howling and weeping among all the people continually; yea, great were the groanings of the people, because of the darkness and the great destruction which had come upon them.

And in one place they were heard to cry, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and then would our brethren have been spared, and they would not have been burned in that great city Zarahemla.

And in another place they were heard to cry and mourn, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and had not killed and stoned the prophets, and cast them out; then would our mothers and our fair daughters, and our children have been spared, and not have been buried up in that great city Moronihah. And thus were the howlings of the people great and terrible.

3 Nephi 9

- 1 At ito ay nangyari na may tinig na narinig sa lahat ng naninirahan sa lupain, sa ibabaw ng buong lupaing ito, sinasabing:
- 2 Sa aba, sa aba, sa aba sa mga taong ito; sa aba sa mga naninirahan sa buong mundo maliban kung sila ay magsisisi; sapagkat humahalakhak ang diyablo, at ang kanyang mga anghel ay nagsasaya, dahil sa mga napatay sa mga kaaya-ayang anak na lalaki't babae ng aking mga tao; at dahil sa kanilang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain kung kaya't sila ay bumagsak!
- 3 Dinggin, ang dakilang lungsod ng Zarahemla ay sinunog ko ng apoy, at ang mga naninirahan doon.
- 4 At dinggin, ang dakilang lungsod ng Moroni ay ipinag-utos kong lumubog sa kailaliman ng dagat, at ang mga naninirahan doon na mangalunod.
- 5 At dinggin, ang dakilang lungsod ng Moronihah ay tinabunan ko ng lupa, at ang mga naninirahan doon, upang itago ang kanilang mga kasamaan at kanilang mga karumal-dumal na gawain mula sa aking harapan, upang ang dugo ng mga propeta at ng mga banal ay hindi na magsumamo sa akin laban sa kanila.
- 6 At dinggin, ang lungsod ng Gilgal ay ipinag-utos kong lumubog, at ang mga naninirahan doon na malibing sa kailaliman ng lupa;
- 7 Oo, at ang lungsod ng Onihah at ang mga naninirahan doon, at ang lungsod ng Mocum at ang mga naninirahan doon, at ang lungsod ng Jerusalem at ang mga naninirahan doon; at ipinag-utos ko na mga tubig ang pumalit sa mga yaon, upang itago ang kanilang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain mula sa aking harapan, upang ang dugo ng mga propeta at ng mga banal ay hindi na magsumamo sa akin laban sa kanila.
- 8 At dinggin, ang lungsod ng Gadiandi, at ang lungsod ng Gadiomnas, at ang lungsod ng Jacob, at ang lungsod ng Gimgimno, ang lahat ng ito ay ipinag-utos kong lumubog, at lumikha ng mga burol at lambak sa mga lugar niyon; at ang mga naninirahan doon ay inilibing ko sa kailaliman ng lupa, upang itago ang kanilang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain mula sa aking harapan, upang ang dugo ng mga propeta at ng mga banal ay hindi na magsumamo sa akin laban sa kanila.

3 Nephi 9

Ug nahitabo nga dihay usa ka tingog nga nadungog taliwala sa tanang lumulupyo sa yuta, sa ibabaw sa tibuok niini nga yuta, nga nagsinggit:

Alaot, alaot, alaot kini nga katawhan; alaot ang mga lumulupyo sa tibuok yuta gawas kon sila maghinulsol; kay ang yawa nagbahakhak, ug ang iyang mga anghel nagmaya, tungod sa pagpatay sa maagnihon nga mga anak nga lalaki ug mga anak nga babaye sa akong katawhan; ug tungod kini sa ilang pagkadaotan ug mga pagkasalawayon nga sila napukan!

Tan-awa, kanang dako nga siyudad nga Zarahemla akong gisunog pinaagi sa kalayo, ug ang lumulupyo niana.

Ug tan-awa, kanang dako nga siyudad nga Moroni akong gipaunlod sa kinahiladman sa dagat, ug ang mga lumulupyo niana aron mangalumos.

Ug tan-awa, kanang dako nga siyudad nga Moronihah akong gitabonan og yuta, ug ang mga lumulupyo niana, aron matago ang ilang mga kadaotan ug ilang mga pagkasalawayon gikan sa akong atubangan, aron ang dugo sa mga propeta ug sa mga santos dili na modangat ngari kanako batok kanila.

Ug tan-awa, ang siyudad sa Gilgal akong gipaunlod, ug ang lumulupyo niana aron ilubong sa kinahiladman sa yuta;

Oo, ug ang siyudad sa Onihah ug ang mga lumulupyo niana, ug ang siyudad sa Mocum ug ang mga lumulupyo niana, ug ang siyudad sa Jerusalem ug ang mga lumulupyo niana; ug ang mga tubig akong gipasaka puli niana, aron matago ang ilang pagkadaotan ug mga pagkasalawayon gikan sa akong atubangan, aron ang dugo sa mga propeta ug sa mga santos dili na modangat ngari kanako batok kanila.

Ug tan-awa, ang siyudad sa Gadiandi, ug ang siyudad sa Gadiomnah, ug ang siyudad sa Jacob, ug ang siyudad sa Gimgimno, kining tanan akong gipaunlod, ug naghimo og mga bungtod ug mga walog diha sa mga dapit puli niana; ug ang mga lumulupyo niana akong gilubong sa kinahiladman sa yuta, aron matago ang ilang pagkadaotan ug pagkasalawayon gikan sa akong atubangan, aron ang dugo sa mga propeta ug sa mga santos dili na modangat ngari kanako batok kanila.

3 Nephi 9

And it came to pass that there was a voice heard among all the inhabitants of the earth, upon all the face of this land, crying:

Wo, wo, wo unto this people; wo unto the inhabitants of the whole earth except they shall repent; for the devil laugheth, and his angels rejoice, because of the slain of the fair sons and daughters of my people; and it is because of their iniquity and abominations that they are fallen!

Behold, that great city Zarahemla have I burned with fire, and the inhabitants thereof.

And behold, that great city Moroni have I caused to be sunk in the depths of the sea, and the inhabitants thereof to be drowned.

And behold, that great city Moronihah have I covered with earth, and the inhabitants thereof, to hide their iniquities and their abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come any more unto me against them.

And behold, the city of Gilgal have I caused to be sunk, and the inhabitants thereof to be buried up in the depths of the earth;

Yea, and the city of Onihah and the inhabitants thereof, and the city of Mocum and the inhabitants thereof, and the city of Jerusalem and the inhabitants thereof; and waters have I caused to come up in the stead thereof, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come up any more unto me against them.

And behold, the city of Gadiandi, and the city of Gadiomnah, and the city of Jacob, and the city of Gimgimno, all these have I caused to be sunk, and made hills and valleys in the places thereof; and the inhabitants thereof have I buried up in the depths of the earth, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up any more unto me against them.

- 9 At dinggin, ang dakilang lungsod ng Jacobugat, na tinitirahan ng mga tao ni haring Jacob, ay ipinag-utos kong masunog ng apoy dahil sa kanilang mga kasalanan at kanilang mga kasamaan, na nakahihigit sa lahat ng kasamaan ng buong sangkatauhan, dahil sa kanilang mga lihim na pagpaslang at pakikipagsabwatan; sapagkat sila itong nagwasak sa kapayapaan ng aking mga tao at sa pamahalaan ng lupain; kaya nga ipinag-utos kong masunog sila, upang lipulin sila mula sa aking harapan, upang ang dugo ng mga propeta at ng mga banal ay hindi na magsumamo sa akin laban sa kanila.
- 10 At dinggin, ang lungsod ng Laman, at ang lungsod ng Jos, at ang lungsod ng Gad, at ang lungsod ng Kiskumen ay ipinag-utos kong masunog ng apoy, at ang mga naninirahan doon, dahil sa kanilang kasamaan sa pagtataboy sa mga propeta, at sa pagbabato sa mga yaong isinugo ko upang ihayag sa kanila ang hinggil sa kanilang kasamaan at kanilang mga karumal-dumal na gawain.
- 11 At dahil sa silang lahat ay itinaboy nila, kung kaya't wala nang matwid sa kanila, ako ay nagpadala ng apoy at nilipol sila, upang itago ang kanilang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain mula sa aking harapan, upang ang dugo ng mga propeta at ng mga banal na aking isinugo sa kanila ay hindi na dumaing pa sa akin mula sa lupa laban sa kanila.
- 12 At maraming malawakang pagkawasak ang ipinag-utos kong sumapit sa lupaing ito, at sa mga taong ito, dahil sa kanilang kasamaan at kanilang mga karumal-dumal na gawain.
- 13 O lahat kayong naligtas dahil sa kayo ay higit na matwid kaysa sa kanila, hindi pa ba kayo ngayon magbabalik sa akin, at magsisisi sa inyong mga kasalanan, at magbabalik-loob, upang mapagaling ko kayo?
- 14 Oo, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, kung lalapit kayo sa akin ay magkakaroon kayo ng buhay na walang hanggan. Dinggin, ang aking bisig ng awa ay nakaunat sa inyo, at kung sinuman ang lalapit, siya ay tatanggapin ko; at pinagpala ang mga yaong lumalapit sa akin.
- Ug tan-awa, kanang dako nga siyudad nga Jacobugath, diin gipuy-an sa katawhan ni hari Jacob, akong gisunog pinaagi sa kalayo tungod sa ilang mga sala ug sa ilang pagkadaotan, diin milabaw sa tanan nga pagkadaotan sa tibuok yuta, tungod sa ilang mga tinago nga mga pagpatay ug mga kalihokan; kay sila ang miguba sa kalinaw sa akong katawhan ug sa gobyerno sa yuta; busa ako misunog kanila, aron sa paglaglag kanila gikan sa akong atubangan, aron ang dugo sa mga propeta ug sa mga santos dili na modangat ngari kanako batok kanila.
- Ug tan-awa, ang siyudad sa Laman, ug ang siyudad sa Josh, ug ang siyudad sa Gad, ug ang siyudad sa Kishkumen, akong gisunog pinaagi sa kalayo, ug ang mga lumulupyo niana, tungod sa ilang pagkadaotan sa pagsalikway sa mga propeta, ug sa pagbato niadtong akong gipadala aron sa pagpadayag ngadto kanila kabahin sa ilang pagkadaotan ug sa ilang mga pagkasalawayon.
- Ug tungod kay sila misalikway kanilang tanan, nga walay nahibilin nga matarong taliwala kanila, ako mipakanaog og kalayo ug milaglag kanila, aron ang ilang pagkadaotan ug mga pagkasalawayon matago gikan sa akong atubangan, aron ang dugo sa mga propeta ug sa mga santos nga akong gipadala taliwala kanila dili na unta motuaw ngari kanako gikan sa yuta batok kanila.
- Ug daghan nga dagkong mga kalaglagan ang akong ipadangat niini nga yuta, ug niini nga katawhan, tungod sa ilang pagkadaotan ug sa ilang mga pagkasalawayon.
- O kamong tanan nga naluwas tungod kay kamo mas matarong kay kanila, dili ba kamo mobalik na ngari kanako karon, ug maghinulsol sa inyong mga sala, ug makabig, aron ako moayo kaninyo?
- Oo, sa pagkatinuod sultihan ko kamo, kon kamo moduol kanako makaangkon kamo og kinabuhing dayon. Tan-awa, ang akong bukton sa kaluoy gitunol nganha kaninyo, ug bisan kinsa nga moduol, siya akong dawaton; ug bulahan kadtong moduol kanako.
- And behold, that great city Jacobugath, which was inhabited by the people of king Jacob, have I caused to be burned with fire because of their sins and their wickedness, which was above all the wickedness of the whole earth, because of their secret murders and combinations; for it was they that did destroy the peace of my people and the government of the land; therefore I did cause them to be burned, to destroy them from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up unto me any more against them.
- And behold, the city of Laman, and the city of Josh, and the city of Gad, and the city of Kishkumen, have I caused to be burned with fire, and the inhabitants thereof, because of their wickedness in casting out the prophets, and stoning those whom I did send to declare unto them concerning their wickedness and their abominations.
- And because they did cast them all out, that there were none righteous among them, I did send down fire and destroy them, that their wickedness and abominations might be hid from before my face, that the blood of the prophets and the saints whom I sent among them might not cry unto me from the ground against them.
- And many great destructions have I caused to come upon this land, and upon this people, because of their wickedness and their abominations.
- O all ye that are spared because ye were more righteous than they, will ye not now return unto me, and repent of your sins, and be converted, that I may heal you?
- Yea, verily I say unto you, if ye will come unto me ye shall have eternal life. Behold, mine arm of mercy is extended towards you, and whosoever will come, him will I receive; and blessed are those who come unto me.

15 Dinggin, ako si Jesucristo, ang Anak ng Diyos. Nilikha ko ang kalangitan at ang lupa, at lahat ng bagay na nasa mga ito. Kasama ko ang Ama mula pa sa simula. Ako ay nasa Ama, at ang Ama ay nasa akin; at sa pamamagitan ko ay niluwalhati ng Ama ang kanyang pangalan.

16 Pumaroon ako sa sariling akin, at hindi ako tinanggap ng sariling akin. At ang mga banal na kasulatan hinggil sa aking pagparito ay natupad na.

17 At kasindami ng tumanggap sa akin, sa kanila ay ipinagkaloob ko na maging mga anak ng Diyos; at maging gayon ang gagawin ko sa lahat ng maniniwala sa aking pangalan, sapagkat dinggin, sa pamamagitan ko dumarating ang pagtubos, at sa pamamagitan ko natupad ang batas ni Moises.

18 Ako ang ilaw at ang buhay ng sanlibutan. Ako ang Alpha at Omega, ang simula at ang wakas.

19 At hindi na kayo mag-aalay pa sa akin ng pagbubuhos ng dugo; oo, ang inyong mga alay at inyong mga handog na susunugin ay tatanggalin na, sapagkat wala na akong tatanggapin pa sa mga alay ninyo at mga handog na susunugin ninyo.

20 At mag-aalay kayo bilang hain sa akin ng isang bagbag na puso at nagsisising espiritu. At sinuman ang lalapit sa akin nang may bagbag na puso at nagsisising espiritu, siya ay bibinyagan ko ng apoy at ng Espiritu Santo, maging tulad ng mga Lamanita, dahil sa kanilang pananampalataya sa akin sa panahon ng kanilang pagbabalik-loob, ay nabinyagan ng apoy at ng Espiritu Santo, at hindi nila nalalaman ito.

21 Dinggin, pumarito ako sa daigdig upang bigyang-kaganapan ang pagtubos sa sanlibutan, upang iligtas ang sanlibutan mula sa kasalanan.

22 Samakatwid, sinuman ang magsisisi at lalapit sa akin na tulad ng maliit na bata, siya ay tatanggapin ko, sapagkat sa kanila ang kaharian ng Diyos. Dinggin, para sa kanila ko inialay ang aking buhay, at muling kinuha ito; kaya nga magsisi, at lumapit sa akin, kayong mga nasa dulo ng mundo, at maligtas.

Tan-awa, ako si Jesukristo ang Anak sa Dios. Ako ang naglalang sa kalangitan ug sa yuta, ug sa tanang butang nga anaa niini. Kauban ako sa Amahan sukad sa sinugdanan. Ako anaa sa Amahan, ug ang Amahan ania kanako; ug pinaagi kanako ang Amahan mihimaya sa iyang ngalan.

Mianhi ako sa akong kaugalingong katawhan, ug sila wala modawat kanako. Ug ang mga kasulatan kabahin sa akong pag-anhi natuman.

Ug kutob sa midawat kanako, kanila ako motugot nga mahimong mga anak sa Dios; ug gani ako usab motugot kutob sa motuo sa akong ngalan, kay tan-awa, pinaagi kanako ang katubsanan moabot, ug dinhi kanako ang balaod ni Moises natuman.

Ako ang kahayag ug ang kinabuhi sa kalibotan. Ako ang Alpha ug Omega, ang sinugdanan ug ang kataposan.

Ug kamo dili na mohalad ngari kanako sa pagpaagas og dugo; oo, ang inyong mga sakripisyo ug ang inyong sinunog nga mga halad pagahunongon, kay ako dili modawat sa bisan unsa sa inyong mga sakripisyo ug sa inyong sinunog nga mga halad.

Ug kamo mohalad og sakripisyo ngari kanako nga usa ka masulub-on nga kasingkasing ug mahinulsolon nga espiritu. Ug kinsa kadtong moduol kanako uban sa masulub-on nga kasingkasing ug mahinulsolon nga espiritu, kaniya ako mobunyag uban sa kalayo ug uban sa Espiritu Santo, gani sama sa mga Lamanita, tungod sa ilang pagtuo kanako sa panahon sa ilang pagkakabig, gibunyagan uban sa kalayo ug sa Espiritu Santo, ug wala sila masayod niini.

Tan-awa, mianhi ako sa kalibotan aron sa pagdala og katubsanan dinhi sa kalibotan, aron sa pagluwas sa kalibotan gikan sa sala.

Busa, kinsa kadtong maghinulsol ug moduol kanako sama sa usa ka gamay nga bata, kaniya ako modawat, kay ang gingharian sa Dios ila sa mga tawo nga sama kanila. Tan-awa, kay sa mga sama kanila ako mitugyan sa akong kinabuhi, ug mikuha niini pag-usab; busa paghinulsol, ug duol kanako kamo nga anaa sa mga kinatumyan sa yuta, ug maluwas.

Behold, I am Jesus Christ the Son of God. I created the heavens and the earth, and all things that in them are. I was with the Father from the beginning. I am in the Father, and the Father in me; and in me hath the Father glorified his name.

I came unto my own, and my own received me not. And the scriptures concerning my coming are fulfilled.

And as many as have received me, to them have I given to become the sons of God; and even so will I to as many as shall believe on my name, for behold, by me redemption cometh, and in me is the law of Moses fulfilled.

I am the light and the life of the world. I am Alpha and Omega, the beginning and the end.

And ye shall offer up unto me no more the shedding of blood; yea, your sacrifices and your burnt offerings shall be done away, for I will accept none of your sacrifices and your burnt offerings.

And ye shall offer for a sacrifice unto me a broken heart and a contrite spirit. And whoso cometh unto me with a broken heart and a contrite spirit, him will I baptize with fire and with the Holy Ghost, even as the Lamanites, because of their faith in me at the time of their conversion, were baptized with fire and with the Holy Ghost, and they knew it not.

Behold, I have come unto the world to bring redemption unto the world, to save the world from sin.

Therefore, whoso repenteth and cometh unto me as a little child, him will I receive, for of such is the kingdom of God. Behold, for such I have laid down my life, and have taken it up again; therefore repent, and come unto me ye ends of the earth, and be saved.

3 Nephi 10

- 1 At ngayon, dinggin, ito ay nangyari na narinig ng lahat ng tao ng lupain ang mga salitang ito, at sumaksi rito. At matapos ang mga salitang ito ay nagkaroon ng katahimikan sa lupain sa loob ng maraming oras;
- 2 Sapagkat labis-labis ang panggigilalas ng mga tao kung kaya't nagsitigil sila sa pananaghoy at paghagulgol dahil sa pagkawala ng kanilang mga kaanak na napatay; kaya nga nagkaroon ng katahimikan sa buong lupain sa loob ng maraming oras.
- 3 At ito ay nangyari na may tinig na muling nangusap sa mga tao, at narinig ito ng lahat ng tao, at sumaksi rito, sinasabing:
- 4 O kayong mga mamamayan nitong mga dakilang lungsod na mga bumagsak, na mga inapo ni Jacob, oo, na kabilang sa sambahayan ni Israel, gaano kadalas ko kayong tinipon tulad ng pagtitipon ng inahing manok sa kanyang mga sisiw sa ilalim ng kanyang mga pakpak, at inalagaan kayo.
- 5 At muli, gaano kadalas ko kayong tinipon tulad ng pagtitipon ng inahing manok sa kanyang mga sisiw sa ilalim ng kanyang mga pakpak, oo, O kayong mga tao ng sambahayan ni Israel, na nahulog; oo, O kayong mga tao ng sambahayan ni Israel, kayong nananahan sa Jerusalem, na tulad ninyong nahulog; oo, gaano kadalas ko kayong tinipon tulad ng pagtitipon ng inahing manok sa kanyang mga sisiw, at tumanggi kayo.
- 6 O kayong sambahayan ni Israel na aking iniligtas, gaano kadalas ko kayong titiponin tulad ng pagtitipon ng inahing manok sa kanyang mga sisiw sa ilalim ng kanyang mga pakpak, kung kayo ay magsisisi at magbabalik sa akin nang may buong layunin ng puso.
- 7 Subalit kung hindi, O sambahayan ni Israel, ang mga lugar na inyong tinitirahan ay magiging mapanglaw hanggang sa panahon ng pagsasakatuparan ng tipan sa inyong mga ama.
- 8 At ngayon, ito ay nangyari na matapos marinig ng mga tao ang mga salitang ito, dinggin, sila ay nagsimulang muling magsipanangis at magsipaghagulgol dahil sa pagkawala ng kanilang mga kaanak at kaibigan.

3 Nephi 10

Ug karon tan-awa, nahitabo nga ang tanang katawhan sa yuta nakadungog niini nga mga pulong, ug nakasaksi niini. Ug human niini nga mga pulong dihay kahilom sa yuta sulod sa daghang oras;

Kay hilabihan gayod ang katingala sa katawhan nga sila mihunong sa pagdanguyngoy ug pag-agulo tungod sa pagkawala sa ilang kaliwatan nga gipamatay; busa dihay kahilom sa tibuok yuta sulod sa daghang oras.

Ug nahitabo nga dihay miabot na usab nga usa ka tingog ngadto sa katawhan, ug ang tanang katawhan nakadungog, ug nakasaksi niini, nga nag-ingon:

O kamo nga katawhan niining dagko nga mga siyudad nga nangapukan, kinsa nga kaliwat ni Jacob, oo, kinsa sakop sa balay ni Israel, kapila ba ako mipundok kaninyo sama sa himungaan nga mipundok sa iyang mga pisô sa ilawom sa iyang mga pako, ug miamuma kaninyo.

Ug usab, kapila ba ako mopundok unta kaninyo sama sa himungaan nga mopundok sa iyang mga pisô sa ilawom sa iyang mga pako, oo, O kamo nga katawhan sa balay ni Israel, nga nangapukan; oo, O kamo nga katawhan sa balay ni Israel, kamo nga nagpuyo sa Jerusalem, ingon man kamo nangapukan; oo, kapila ba ako mopundok unta kaninyo sama sa himungaan nga mopundok sa iyang mga pisô, ug dili gayod kamo mosunod.

O kamo nga balay ni Israel nga akong giluwag, kapila ba ako mopundok kaninyo sama sa himungaan nga mopundok sa iyang mga pisô sa ilawom sa iyang mga pako, kon kamo maghinulsol ug mobalik ngari kanako nga may hingpit nga katuyoan sa kasingkasing.

Apan kon dili, O balay ni Israel, ang mga dapit sa inyong mga pinuy-anan mahimo nga biniyaan hangtod sa panahon sa katumanan sa pakigsaad ngadto sa inyong mga amahan.

Ug karon nahitabo nga human nga ang katawhan nakadungog niining mga pulong, tan-awa, sila misugod sa paghilak ug sa pagdanguyngoy pag-usab tungod sa pagkawala sa ilang kaliwatan ug sa ilang mga higala.

3 Nephi 10

And now behold, it came to pass that all the people of the land did hear these sayings, and did witness of it. And after these sayings there was silence in the land for the space of many hours;

For so great was the astonishment of the people that they did cease lamenting and howling for the loss of their kindred which had been slain; therefore there was silence in all the land for the space of many hours.

And it came to pass that there came a voice again unto the people, and all the people did hear, and did witness of it, saying:

O ye people of these great cities which have fallen, who are descendants of Jacob, yea, who are of the house of Israel, how oft have I gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, and have nourished you.

And again, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, yea, O ye people of the house of Israel, who have fallen; yea, O ye people of the house of Israel, ye that dwell at Jerusalem, as ye that have fallen; yea, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens, and ye would not.

O ye house of Israel whom I have spared, how oft will I gather you as a hen gathereth her chickens under her wings, if ye will repent and return unto me with full purpose of heart.

But if not, O house of Israel, the places of your dwellings shall become desolate until the time of the fulfilling of the covenant to your fathers.

And now it came to pass that after the people had heard these words, behold, they began to weep and howl again because of the loss of their kindred and friends.

9 At ito ay nangyari na sa gayon lumipas ang tatlong araw. At ito ay sa umaga, at naglaho ang kadiliman mula sa ibabaw ng lupain, at ang lupa ay tumigil sa pagyanig, at tumigil ang mga bato sa pagbiyak-biyak, at ang mga kakila-kilabot na paghihinagpis ay tumigil, at lumipas ang lahat ng malakas na ingay.

10 At ang lupa ay muling kumapit, kung kaya't nanatili ito; at ang pagdadalamhati, at ang pananangis, at ang paghagulgol ng mga taong naligtas na mabuhay ay nagsitigil; at naging kagalakan ang kanilang pagdadalamhati, at ang kanilang mga pananaghoy ay naging pagbibigay-puri at pasasalamat sa Panginoong Jesucristo, na kanilang Manunubos.

11 At sa gayon natupad ang mga banal na kasulatan na winika ng mga propeta.

12 At ang higit na matwid na bahagi ng mga tao ang naligtas, at sila itong mga tumanggap sa mga propeta at hindi sila pinagbabato; at sila itong mga hindi pinadanak ang dugo ng mga banal, na mga naligtas—

13 At sila ay naligtas at hindi nalubog at nalibing sa lupa; at hindi sila nalunod sa kailaliman ng dagat; at hindi sila nasunog ng apoy, ni hindi sila nabagsakan at nadurog hanggang mamatay; at hindi sila natangay ng buhawi; ni hindi sila nadaig ng abu-abo ng usok at ng kadiliman.

14 At ngayon, kung sinuman ang nagbabasa, unawain niya; siya na may mga banal na kasulatan, saliksikin niya ang mga ito, at suriin at masdan kung ang lahat ng yaong kamatayan at pagkawasak sa pamamagitan ng apoy, at sa pamamagitan ng usok, at sa pamamagitan ng mga bagyo, at sa pamamagitan ng mga buhawi, at sa pamamagitan ng pagbubukas ng lupa upang tanggapin sila, at ang lahat ng bagay na ito ay hindi tungo sa katuparan ng mga propesiya ng marami sa mga banal na propeta.

15 Dinggin, sinasabi ko sa inyo, Oo, marami ang nagpatotoo sa mga bagay na ito na tungkol sa pagparito ni Cristo, at pinatay dahil sa sila ay nagpatotoo sa mga bagay na ito.

16 Oo, ang propetang si Zenos ay nagpatotoo sa mga bagay na ito, at nangusap din si Zenok hinggil sa mga bagay na ito, dahil sa sila ay nagpatotoo lalung-lalo na hinggil sa atin, na mga labi ng kanilang binhi.

Ug nahitabo nga sa ingon niini ang tulo ka adlaw milabay. Ug usa kadto ka buntag, ug ang kangitngit nawala sa ibabaw sa yuta, ug ang yuta mihunong sa pagkurog, ug ang dagko nga mga bato mihunong sa pagkabuak, ug ang makalilisang nga mga pag-agulo mihunong, ug ang tanang nagkaguliyang nga mga kasaba milabay.

Ug ang yuta nagkatakdong og usab, nga kini nakasugakod; ug ang mga pagbangotan, ug ang paghilak, ug ang pagdanguyngoy sa katawhan nga naluwas nga buhi mihunong; ug ang ilang pagbangotan napulihan og kamaya, ug ang ilang mga pagbakho ngadto sa pagdayeg ug pagpasalamat ni Ginoong Jesukristo, ang ilang Manunubos.

Ug sa ingon niini ang mga kasulatan natuman nga gipamulong sa mga propeta.

Ug mao kini ang mas matarong nga bahin sa katawhan kinsa naluwas, ug mao kini sila ang midawat sa mga propeta ug wala mobato kanila; ug mao kini sila ang wala mopaagas sa dugo sa mga santos, kinsa giluwat—

Ug naluwas sila ug wala maunlod ug nalubong sa ilawom sa yuta; ug wala sila malumos sa kinahiladman sa dagat; ug wala sila masunog sa kalayo, ni sila mapukan ug madugmok sa kamatayan; ug wala sila madagit sa alimpulos; ni sila mabuntog sa inalinsgaw nga aso sa kangitngit.

Ug karon, kinsa kadtong nakabasa, sabton niya; siya nga adunay mga kasulatan, ipapangita kini kanila, ug sud-onga ug tan-awa kon ang tanan niining mga kamatayan ug mga kalaglagan pinaagi sa kalayo, ug pinaagi sa aso, ug pinaagi sa mga bagyo, ug pinaagi sa mga alimpulos, ug pinaagi sa pagbuka sa yuta aron pagdawat kanila, ug ang tanan niining mga butang dili ba mao ang katumanan sa mga panagna sa daghang balaan nga mga propeta.

Tan-awa, sultihan ko kamo, Oo, daghan ang nagpamatuod niini nga mga butang sa pag-anhi ni Kristo, ug gipamatay tungod kay sila nagpamatuod niini nga mga butang.

Oo, si propeta Zenos nagpamatuod niini nga mga butang, ug usab si Zenock namulong kabahin niini nga mga butang, tungod kay sila nagpamatuod ilabi na gayod kabahin kanato, kinsa mao ang salin sa ilang binhi.

And it came to pass that thus did the three days pass away. And it was in the morning, and the darkness dispersed from off the face of the land, and the earth did cease to tremble, and the rocks did cease to rend, and the dreadful groanings did cease, and all the tumultuous noises did pass away.

And the earth did cleave together again, that it stood; and the mourning, and the weeping, and the wailing of the people who were spared alive did cease; and their mourning was turned into joy, and their lamentations into the praise and thanksgiving unto the Lord Jesus Christ, their Redeemer.

And thus far were the scriptures fulfilled which had been spoken by the prophets.

And it was the more righteous part of the people who were saved, and it was they who received the prophets and stoned them not; and it was they who had not shed the blood of the saints, who were spared—

And they were spared and were not sunk and buried up in the earth; and they were not drowned in the depths of the sea; and they were not burned by fire, neither were they fallen upon and crushed to death; and they were not carried away in the whirlwind; neither were they overpowered by the vapor of smoke and of darkness.

And now, whoso readeth, let him understand; he that hath the scriptures, let him search them, and see and behold if all these deaths and destructions by fire, and by smoke, and by tempests, and by whirlwinds, and by the opening of the earth to receive them, and all these things are not unto the fulfilling of the prophecies of many of the holy prophets.

Behold, I say unto you, Yea, many have testified of these things at the coming of Christ, and were slain because they testified of these things.

Yea, the prophet Zenos did testify of these things, and also Zenock spake concerning these things, because they testified particularly concerning us, who are the remnant of their seed.

17 Dinggin, ang ating amang si Jacob ay nagpatotoo rin hinggil sa mga labi ng binhi ni Jose. At dinggin, hindi ba't tayo ay mga labi ng binhi ni Jose? At ang mga bagay na ito na nagpapatotoo sa atin, hindi ba't ang mga ito ay nasusulat sa mga laminang tanso na dinala ng ating amang si Lehi mula sa Jerusalem?

18 At ito ay nangyari na sa pagtatapos ng ikatatumpu't apat na taon, dinggin, ipakikita ko sa inyo na ang mga tao ni Nephi na mga naligtas, at ang mga yaon ding dating tinatawag na mga Lamanita, na mga naligtas, ay nagkaroon ng mga dakilang kabutihan na ipinakita sa kanila, at mga dakilang pagpapala na ibinuho sa kanilang mga ulo, kung kaya nga't pagkatapos ng pag-akyat ni Cristo sa langit ay tunay niyang ipinakita ang kanyang sarili sa kanila—

19 Ipinapakita ang kanyang katawan sa kanila at nangaral sa kanila; at ang ulat ng kanyang ministeryo ay ibibigay pagkaraan nito. Samakatwid, sa oras na ito ay tinatapos ko ang aking mga pangungusap.

Tan-awa, ang atong amahan nga si Jacob nagpamatuod usab kabahin sa usa ka salin sa binhi ni Jose. Ug tan-awa, dili ba kita usa ka salin sa binhi ni Jose? Ug kini nga mga butang nga nagpamatuod bahin kanato, wala ba kini mahisulat nganha sa mga panid nga bronse nga gidala sa atong amahan nga si Lehi gikan sa Jerusalem?

Ug nahitabo nga sa pagkatapos sa ikakatloan ug upat nga tuig, tan-awa, akong ipakita kaninyo nga ang katawhan ni Nephi nga naluwas, ug usab kadtong gitawag og mga Lamanita, nga naluwas, nakaangkon og dakong kaluoy nga gipakita ngadto kanila, ug daghang panalangin ang gibu-bo ngadto sa ilang mga ulo nga niana human sa pagkayab ni Kristo ngadto sa langit siya sa pagkatinuod mipakita ngadto kanila—

Ang pagpakita sa iyang kaugalingon ngadto kanila, ug pagpangalagad kanila; ug ang usa ka asoy sa iyang pagpangalagad ihatag human niini. Busa niining higayona ako motapos sa akong mga pagpamulong.

Behold, our father Jacob also testified concerning a remnant of the seed of Joseph. And behold, are not we a remnant of the seed of Joseph? And these things which testify of us, are they not written upon the plates of brass which our father Lehi brought out of Jerusalem?

And it came to pass that in the ending of the thirty and fourth year, behold, I will show unto you that the people of Nephi who were spared, and also those who had been called Lamanites, who had been spared, did have great favors shown unto them, and great blessings poured out upon their heads, insomuch that soon after the ascension of Christ into heaven he did truly manifest himself unto them—

Showing his body unto them, and ministering unto them; and an account of his ministry shall be given hereafter. Therefore for this time I make an end of my sayings.

Ipinakita ni Jesucristo ang kanyang sarili sa mga tao ni Nephi, habang ang maraming tao ay magkakasamang nagtipon sa lupaing Masagana, at nangaral sa kanila; at sa ganitong paraan niya ipinakita ang kanyang sarili sa kanila.

3 Nephi 11

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na may napakaraming tao na sama-samang nagtipon sa mga tao ni Nephi, sa paligid ng templo na nasa lupaing Masagana; at sila ay nanggigilalas at namamangha ang isa't isa, at isinasalaysay sa isa't isa ang malaki at kagila-gilalas na pagbabagong nangyari.
- 2 At sila ay nag-uusap din tungkol sa Jesucristo na ito, na kung kanino ang palatandaan ay ibinigay hinggil sa kanyang kamatayan.
- 3 At ito ay nangyari na habang nasa gayon silang pakikipag-usap sa isa't isa, sila ay nakarinig ng tinig na tila nanggagaling sa langit; at inilibot nila ang kanilang mga paningin sa paligid, sapagkat hindi nila naunawaan ang tinig na kanilang narinig; at iyon ay hindi garalgal na tinig, ni hindi ito malakas na tinig; gayunpaman, at sa kabila ng iyon ay isang maliit na tinig, iyon ay tumimo sa kanila na nakaririnig hanggang sa kaibuturan, kung kaya't walang bahagi ng kanilang katawan ang hindi nagawang panginigin nito; oo, iyon ay tumimo sa kanilang pinaka-kaluluwa, at nagpaalab sa kanilang mga puso.
- 4 At ito ay nangyari na muli nilang narinig ang tinig, at hindi nila ito naunawaan.
- 5 At muli, sa ikatlong pagkakataon, narinig nila ang tinig, at binuksan ang kanilang mga tainga upang marinig ito; at ang kanilang mga mata ay tumingin sa pinanggagalingan ng tunog niyon; at sila ay walang kurap na tumingin sa langit, kung saan nanggaling ang tunog.
- 6 At dinggin, sa ikatlong pagkakataon ay naunawaan nila ang tinig na kanilang narinig; at sinabi nito sa kanila:
- 7 Masdan, ang Minamahal kong Anak, na siya kong labis na kinalulugdan, sa kanya ay niluwalhati ko ang aking pangalan—pakinggan ninyo siya.

Si Jesukristo mipakita ngadto sa katawhan ni Nephi, samtang ang pundok sa katawhan nagpundok sa yuta sa Bountiful, ug nangalagad kanila; ug sa ingon niini nga paagi siya mipakita ngadto kanila.

3 Nephi 11

Ug karon nahitabo nga dihay dakong pundok, sa katawhan ni Nephi, nag-alirong sa templo nga anaa sa yuta sa Bountiful; ug natingala sila ug nahibulong sa usag usa, nagpakita sa usag usa sa mahinungdanon ug sa kahibulongang kausaban nga nahitabo.

Ug naghisgot usab sila mahitungod niini nga Jesukristo, kang kinsa ang timailhan gihatag mahitungod sa iyang kamatayan.

Ug nahitabo nga samtang nagsultihanay sila sa usag usa, nakadungog sila og tingog nga ingon og gikan sa langit; ug mitan-aw sila sa palibot, kay wala sila makasabot sa tingog nga ilang nadungog; ug dili kadto pagaw nga tingog, ni kadto kusog nga tingog; bisan pa niana, ug bisan pa kini usa ka hinay nga tingog, midulot kini sa kinahiladman kanila nga nakadungog, nga walay bahin sa ilang kalawasan ang wala mauyog; oo, midulot kini sa ilang kalag, ug mipainit sa ilang mga kasingkasing.

Ug nahitabo nga nadungog na usab nila ang tingog, ug sila wala makasabot niini.

Ug usab sa ikatulo nga higayon nadungog nila ang tingog, ug ilang giablihan ang ilang mga dunggan aron madungog kini; ug ang ilang mga mata gitumong ngadto sa gigikanan sa maong tingog; ug mihangad sila sa langit, diin naggikan ang tingog.

Ug tan-awa, sa ikatulong higayon nakasabot sila sa tingog nga ilang nadungog; ug nag-ingon kini kanila:

Tan-awa ang akong Hinigugmang Anak, kang kinsa ako nahimuot kaayo, kang kinsa ako mihimaya sa akong ngalan—paminaw kamo kaniya.

Jesus Christ did show himself unto the people of Nephi, as the multitude were gathered together in the land Bountiful, and did minister unto them; and on this wise did he show himself unto them.

3 Nephi 11

And now it came to pass that there were a great multitude gathered together, of the people of Nephi, round about the temple which was in the land Bountiful; and they were marveling and wondering one with another, and were showing one to another the great and marvelous change which had taken place.

And they were also conversing about this Jesus Christ, of whom the sign had been given concerning his death.

And it came to pass that while they were thus conversing one with another, they heard a voice as if it came out of heaven; and they cast their eyes round about, for they understood not the voice which they heard; and it was not a harsh voice, neither was it a loud voice; nevertheless, and notwithstanding it being a small voice it did pierce them that did hear to the center, insomuch that there was no part of their frame that it did not cause to quake; yea, it did pierce them to the very soul, and did cause their hearts to burn.

And it came to pass that again they heard the voice, and they understood it not.

And again the third time they did hear the voice, and did open their ears to hear it; and their eyes were towards the sound thereof; and they did look steadfastly towards heaven, from whence the sound came.

And behold, the third time they did understand the voice which they heard; and it said unto them:

Behold my Beloved Son, in whom I am well pleased, in whom I have glorified my name—hear ye him.

8 At ito ay nangyari na nang kanilang maunawaan, muli nilang itinuon ang kanilang mga paningin sa langit; at dinggin, nakita nila ang isang Lalaki na bumababa mula sa langit; at siya ay nabibihisan ng isang puting bata; at siya ay bumaba at tumayo sa gitna nila; at ang mga paningin ng lahat ng tao ay natuon sa kanya, at hindi sila nangahas na buksan ang kanilang mga bibig, maging sa isa't isa, at hindi nalalaman ang kahulugan nito, sapagkat inakala nila na isang anghel ang nagpakita sa kanila.

9 At ito ay nangyari na iniunat niya ang kanyang kamay at nangusap sa mga tao, sinasabing:

10 Dinggin, ako si Jesucristo, na siyang pinatotohanan ng mga propeta na paparito sa daigdig.

11 At dinggin, ako ang ilaw at ang buhay ng sanlibutan; at ako ay uminom sa mapait na sarong ibinigay ng Ama sa akin, at niluwalhati ang Ama sa pagdadala ko ng mga kasalanan ng sanlibutan, na kung saan aking binata ang kalooban ng Ama sa lahat ng bagay magbuhat pa sa simula.

12 At ito ay nangyari na nang sabihin ni Jesus ang mga salitang ito, ang lahat ng tao ay nangabuwal sa lupa; sapagkat kanilang naalalang ipinropesiya sa kanila na ipakikita ni Cristo ang kanyang sarili sa kanila pagkatapos na siya ay umakyat sa langit.

13 At ito ay nangyari na nangusap ang Panginoon sa kanila, sinasabing:

14 Bumangon at lumapit sa akin, upang inyong maihipo ang inyong mga kamay sa aking tagiliran, at upang inyo ring masalat ang mga bakas ng pako sa aking mga kamay at sa aking mga paa, upang inyong malaman na ako nga ang Diyos ng Israel, at ang Diyos ng buong sangkatauhan, at pinatay para sa mga kasalanan ng sanlibutan.

15 At ito ay nangyari na lumapit ang maraming tao, at inihipo ang kanilang mga kamay sa kanyang tagiliran, at sinalat ang mga bakas ng pako sa kanyang mga kamay at sa kanyang mga paa; at ito ay ginawa nila, isa-isang nagsisilapit hanggang sa ang lahat ay makalapit, at nakita ng kanilang mga mata at nadama ng kanilang mga kamay, at nalaman nang may katiyakan at nagpatotoo, na ito ay siya nga, na siyang isinulat ng mga propeta, na paparito.

Ug nahitabo, dihang nakasabot na sila mitan-aw sila pag-usab paingon sa langit; ug tan-awa, nakakita sila og usa ka Tawo nga mikunsad gikan sa langit; ug nagsul-ob siya og puti nga kupo; ug nanaog siya ug mibarog sa ilang taliwala; ug ang mga mata sa tibuok pundok sa katawhan mitutok ngadto kaniya, ug wala sila mangahas sa pagbuka sa ilang mga ba-ba, bisan sa usag usa, ug wala masayod unsa ang gipasabot niini, kay abi nila nga usa kini ka anghel nga nagpakita kanila.

Ug nahitabo nga gituyhad niya ang iyang kamot ug namulong ngadto sa katawhan, nga nag-ingon:

Tan-awa, ako si Jesukristo, kinsa gipamatud-an sa mga propeta nga moanhi sa kalibotan.

Ug tan-awa, ako ang kahayag ug ang kinabuhi sa kalibotan; ug ako miinom nianang pait nga kopa nga gihatag sa Amahan ngari kanako, ug mihimaya sa Amahan pinaagi sa akong pagpas-an sa mga sala sa kalibotan, diin pinaagi niini akong natuman ang kabubut-on sa Amahan sa tanan nga butang gikan sa sinugdanan.

Ug nahitabo nga sa dihang nakapamulong na si Jesus niini nga mga pulong ang tibuok pundok sa katawhan miyukbo sa yuta; kay nahinumdom sila nga kini gipanagna na taliwala kanila nga si Kristo mopakita kanila human sa iyang pagkayab ngadto sa langit.

Ug nahitabo nga ang Ginoo namulong ngadto kanila nga nag-ingon:

Tindog ug duol kamo kanako, aron inyong ihikap ang inyong mga kamot sa akong kilid, ug usab inyong mabati ang mga agi sa lansang sa akong mga kamot ug sa mga tiil, aron masayod kamo nga ako ang Dios sa Israel, ug ang Dios sa tibuok yuta, nga gipatay tungod sa mga sala sa kalibotan.

Ug nahitabo nga ang pundok sa katawhan miduol kaniya, ug mihikap sa ilang mga kamot ngadto sa iyang kilid, ug mibati sa mga agi sa mga lansang sa iyang mga kamot ug sa iyang mga tiil; ug ila kining gihimo, miduol sa tinagsa-tagsa hangtod nga silang tanan nakaduol, ug nakita sa ilang mga mata ug nabati sa ilang mga kamot, ug nasayod sa pagkatinuod ug nagpamatuod, nga kini mao siya, ang gisulat sa mga propeta, nga moabot.

And it came to pass, as they understood they cast their eyes up again towards heaven; and behold, they saw a Man descending out of heaven; and he was clothed in a white robe; and he came down and stood in the midst of them; and the eyes of the whole multitude were turned upon him, and they durst not open their mouths, even one to another, and wist not what it meant, for they thought it was an angel that had appeared unto them.

And it came to pass that he stretched forth his hand and spake unto the people, saying:

Behold, I am Jesus Christ, whom the prophets testified shall come into the world.

And behold, I am the light and the life of the world; and I have drunk out of that bitter cup which the Father hath given me, and have glorified the Father in taking upon me the sins of the world, in the which I have suffered the will of the Father in all things from the beginning.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words the whole multitude fell to the earth; for they remembered that it had been prophesied among them that Christ should show himself unto them after his ascension into heaven.

And it came to pass that the Lord spake unto them saying:

Arise and come forth unto me, that ye may thrust your hands into my side, and also that ye may feel the prints of the nails in my hands and in my feet, that ye may know that I am the God of Israel, and the God of the whole earth, and have been slain for the sins of the world.

And it came to pass that the multitude went forth, and thrust their hands into his side, and did feel the prints of the nails in his hands and in his feet; and this they did do, going forth one by one until they had all gone forth, and did see with their eyes and did feel with their hands, and did know of a surety and did bear record, that it was he, of whom it was written by the prophets, that should come.

- 16 At nang lahat sila ay makalapit at makasaksi para sa kanilang sarili, sila ay sumigaw sa iisang tinig, sinasabing:
- 17 Hosana! Purihin ang pangalan ng Kataas-taasang Diyos! At sila ay nagsiluhod sa paanan ni Jesus, at sinamba siya.
- 18 At ito ay nangyari na nangusap siya kay Nephi (sapagkat si Nephi ay kabilang sa maraming tao) at kanya siyang inutusan na nararapat siyang lumapit.
- 19 At si Nephi ay tumayo at lumapit, at iniyukod ang kanyang sarili sa harapan ng Panginoon at hinalikan ang kanyang mga paa.
- 20 At iniutos sa kanya ng Panginoon na tumayo siya. At siya ay tumayo at tumindig sa harapan niya.
- 21 At sinabi sa kanya ng Panginoon: Binibigyan kita ng kapangyarihan na binyagan mo ang mga taong ito kapag ako ay umakyat nang muli sa langit.
- 22 At muli, ang Panginoon ay tumawag pa ng iba, at gayundin ang sinabi sa kanila; at binigyan niya sila ng kapangyarihan na magbinyag. At kanyang sinabi sa kanila: Sa ganitong paraan kayo magbibinyag; at huwag magkakaroon ng mga pagtatalutalo sa inyo.
- 23 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, na sinuman ang magsisisi ng kanyang mga kasalanan sa pamamagitan ng inyong mga salita, at magnanais na mabinyagan sa aking pangalan, sa ganitong paraan ninyo sila bibinyagan—Dinggin, kayo ay lulusong at tatayo sa tubig, at sa aking pangalan ay bibinyagan ninyo sila.
- 24 At ngayon, dinggin, ito ang mga salitang inyong sasabihin, bibigkasin ang kanilang pangalan, sinasabing:
- 25 Sa karapatang ipinagkaloob sa akin ni Jesucristo, binibinyagan kita sa pangalan ng Ama, at ng Anak, at ng Espiritu Santo. Amen.
- 26 At pagkatapos, inyo silang ilulubog sa tubig, at muling iaahon mula sa tubig.
- 27 At sa ganitong paraan kayo magbibinyag sa aking pangalan; sapagkat dinggin, katotohanang sinasabi ko sa inyo, na ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo ay isa; at ako ay nasa Ama, at ang Ama ay nasa akin, at ang Ama at ako ay isa.
- Ug sa dihang nakaduol na silang tanan ug nakasaksi sa ilang kaugalingon, nagdungan sila sa pagsinggit, nga nag-ingon:
- Hosanna! Bulahan ang ngalan sa Labing Halangdon nga Dios! Ug nangluhod sila sa tiilan ni Jesus, ug nagsimba kaniya.
- Ug nahitabo nga namulong siya ngadto kang Nephi (kay si Nephi kauban sa pundok sa katawhan) ug siya mimando kaniya sa pagduol.
- Ug si Nephi mitindog ug miduol, ug miyukbo sa atubangan sa Ginoo ug mihalok sa iyang tiil.
- Ug ang Ginoo misugo kaniya sa pagtindog. Ug mitindog siya ug mibarog sa iyang atubangan.
- Ug ang Ginoo miingon kaniya: Hatagan ko ikaw og gahom nga ikaw mobunyag niining katawhan kon ako mobalik na sa pagkayab ngadto sa langit.
- Ug ang Ginoo mitawag pag-usab og lain pa, ug mao gihapon ang gisulti ngadto kanila; ug siya mihatag kanila og gahom sa pagbunyag. Ug miingon siya kanila: Sa ingon niini nga paagi kamo mobunyag; ug kinahanglan nga walay mga panagbingkil taliwala kaninyo.
- Sa pagkatinuod sultihan ko kamo, nga kadtong maghinulsol sa iyang mga sala pinaagi sa inyong mga pulong, ug magtinguha sa pagpabunyag pinaagi sa akong ngalan, sa ingon niini nga paagi kamo mobunyag kanila—Tan-awa, manaog kamo ug motindog diha sa tubig, ug pinaagi sa akong ngalan kamo mobunyag kanila.
- Ug karon tan-awa, kini ang mga pulong nga inyong litokon, motawag kanila pinaagi sa ngalan, nga mag-ingon: Pinaagi sa awtoridad nga gihatag ni Jesukristo kanako, ako mobunyag kanimo sa ngalan sa Amahan, ug sa Anak, ug sa Espiritu Santo. Amen.
- Ug human niana inyo silang ipaunlod sa tubig, ug haw-ason usab gikan sa tubig.
- Ug subay niini nga paagi kamo mobunyag pinaagi sa akong ngalan; kay tan-awa, sa pagkatinuod sultihan ko kamo, nga ang Amahan, ug ang Anak, ug ang Espiritu Santo usa ra; ug ako anaa sa Amahan, ug ang Amahan ania kanako, ug ang Amahan ug ako usa ra.
- And when they had all gone forth and had witnessed for themselves, they did cry out with one accord, saying:
- Hosanna! Blessed be the name of the Most High God! And they did fall down at the feet of Jesus, and did worship him.
- And it came to pass that he spake unto Nephi (for Nephi was among the multitude) and he commanded him that he should come forth.
- And Nephi arose and went forth, and bowed himself before the Lord and did kiss his feet.
- And the Lord commanded him that he should arise. And he arose and stood before him.
- And the Lord said unto him: I give unto you power that ye shall baptize this people when I am again ascended into heaven.
- And again the Lord called others, and said unto them likewise; and he gave unto them power to baptize. And he said unto them: On this wise shall ye baptize; and there shall be no disputations among you.
- Verily I say unto you, that whoso repenteth of his sins through your words, and desireth to be baptized in my name, on this wise shall ye baptize them—Behold, ye shall go down and stand in the water, and in my name shall ye baptize them.
- And now behold, these are the words which ye shall say, calling them by name, saying:
- Having authority given me of Jesus Christ, I baptize you in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.
- And then shall ye immerse them in the water, and come forth again out of the water.
- And after this manner shall ye baptize in my name; for behold, verily I say unto you, that the Father, and the Son, and the Holy Ghost are one; and I am in the Father, and the Father in me, and the Father and I are one.

- 28 At alinsunod sa iniutos ko sa inyo, sa gayon kayo magbibinyag. At hindi dapat magkaroon ng mga pagtatalu-talo sa inyo, na kagaya noon; ni huwag magkaroon ng mga pagtatalu-talo sa inyo hinggil sa mga bahagi ng aking doktrina, na kagaya noon.
- 29 Sapagkat katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, siya na may diwa ng pagtatalo ay hindi sa akin, kundi sa diyablo, na siyang ama ng pagtatalo, at kanyang inuudyukan ang puso ng mga tao na makipagtalo nang may galit sa isa't isa.
- 30 Dinggin, hindi ito ang aking doktrina, na pukawin sa galit ang puso ng mga tao, isa laban sa isa; kundi ito ang aking doktrina, na ang mga gayong bagay ay maiwaksi.
- 31 Dinggin, katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, ipahahayag ko sa inyo ang aking doktrina.
- 32 At ito ang aking doktrina, at ito ang doktrinang ibinigay ng Ama sa akin; at ako ay nagpapatotoo sa Ama, at ang Ama ay nagpapatotoo sa akin, at ang Espiritu Santo ay nagpapatotoo sa Ama at sa akin; at ako ay nagpapatotoo na inuutusan ng Ama ang lahat ng tao, saanman, na magsisi at maniwala sa akin.
- 33 At sinuman ang maniniwala sa akin, at mabinyagan, siya rin ay maliligtas; at sila ang yaong magmamana ng kaharian ng Diyos.
- 34 At sinuman ang hindi maniniwala sa akin, at hindi mabinyagan, ay mapapahamak.
- 35 Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, na ito ang aking doktrina, at ako ay nagpapatotoo na mula ito sa Ama; at sinuman ang naniniwala sa akin ay naniniwala rin sa Ama; at magpapatotoo ang Ama sa kanya tungkol sa akin, sapagkat kanya siyang dadalawin ng apoy at ng Espiritu Santo.
- 36 At sa gayon magpapatotoo ang Ama tungkol sa akin, at ang Espiritu Santo ang magpapatotoo sa kanya tungkol sa Ama at sa akin; sapagkat ang Ama, at ako, at ang Espiritu Santo ay isa.
- 37 At muli, sinasabi ko sa inyo, kailangan na kayo ay magsisi, at maging katulad ng isang maliit na bata, at magpabinyag sa aking pangalan, o hindi ninyo maaaring matanggap ang mga bagay na ito sa anumang paraan.
- Ug sumala sa akong gisugo kaninyo sa ingon niana nga paagi kamo mobunyag. Ug kinahanglan nga walay mga panaglalalis taliwala kaninyo, nga anaa kaniadto pa; ni walay mga panaglalalis taliwala kaninyo mahitungod sa mga punto sa akong doktrina, nga anaa kaniadto pa.
- Kay sa pagkatinuod, sa pagkatinuod sultihan ko kamo, siya nga may espiritu sa panagbingkil dili gikan kanako, apan gikan sa yawa, kinsa mao ang amahan sa panagbingkil, ug siya ang nag-aghat sa mga kasingkasing sa mga tawo sa panagbangi uban ang kasuko, sa usag usa.
- Tan-awa, dili kini mao ang akong doktrina, nga hulhogan ang mga kasingkasing sa mga tawo sa kasuko, batok sa usag usa; apan mao kini ang akong doktrina, nga ang ingon niana nga mga butang pagahunongon.
- Tan-awa, sa pagkatinuod, sa pagkatinuod, sultihan ko kamo, ako mopahayag kaninyo sa akong doktrina.
- Ug mao kini ang akong doktrina, ug mao kini ang doktrina nga gihatag sa Amahan ngari kanako; ug ako magpamatuod sa Amahan, ug ang Amahan magpamatuod kanako, ug ang Espiritu Santo magpamatuod sa Amahan ug kanako; ug ako magpamatuod nga ang Amahan nagsugo sa tanang tawo, sa tanang dapit, nga maghinulsol ug motuo kanako.
- Ug bisan kinsa ang motuo kanako, ug magpabunyag, ang mao maluwas; ug sila kadtong makapanunod sa gingharian sa Dios.
- Ug bisan kinsa ang dili motuo kanako, ug dili magpabunyag, pagapanghimaraoton.
- Sa pagkatinuod, sa pagkatinuod, sultihan ko kamo nga mao kini ang akong doktrina, ug ako magpamatuod niini gikan sa Amahan; ug bisan kinsa nga motuo kanako motuo usab sa Amahan; ug diha kaniya ang Amahan magpamatuod bahin kanako, kay siya moduaw kaniya uban sa kalayo ug sa Espiritu Santo.
- Ug sa ingon niana ang Amahan magpamatuod bahin kanako, ug ang Espiritu Santo magpamatuod ngadto kaniya bahin sa Amahan ug kanako; kay ang Amahan, ug ako, ug ang Espiritu Santo usa ra.
- Ug usab sultihan ko kamo, kamo kinahanglan nga maghinulsol, ug mahimo nga sama sa usa ka gamay nga bata, ug magpabunyag pinaagi sa akong ngalan, o kamo dili gayod makadawat niini nga mga butang.
- And according as I have commanded you thus shall ye baptize. And there shall be no disputations among you, as there have hitherto been; neither shall there be disputations among you concerning the points of my doctrine, as there have hitherto been.
- For verily, verily I say unto you, he that hath the spirit of contention is not of me, but is of the devil, who is the father of contention, and he stirreth up the hearts of men to contend with anger, one with another.
- Behold, this is not my doctrine, to stir up the hearts of men with anger, one against another; but this is my doctrine, that such things should be done away.
- Behold, verily, verily, I say unto you, I will declare unto you my doctrine.
- And this is my doctrine, and it is the doctrine which the Father hath given unto me; and I bear record of the Father, and the Father beareth record of me, and the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and I bear record that the Father commandeth all men, everywhere, to repent and believe in me.
- And whoso believeth in me, and is baptized, the same shall be saved; and they are they who shall inherit the kingdom of God.
- And whoso believeth not in me, and is not baptized, shall be damned.
- Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and I bear record of it from the Father; and whoso believeth in me believeth in the Father also; and unto him will the Father bear record of me, for he will visit him with fire and with the Holy Ghost.
- And thus will the Father bear record of me, and the Holy Ghost will bear record unto him of the Father and me; for the Father, and I, and the Holy Ghost are one.
- And again I say unto you, ye must repent, and become as a little child, and be baptized in my name, or ye can in nowise receive these things.

- 38 At muli, sinasabi ko sa inyo, kailangan na kayo ay magsisi, at magpabinyag sa aking pangalan, at maging katulad ng isang maliit na bata, o hindi kayo magmamana ng kaharian ng Diyos sa anumang paraan.
- 39 Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, na ito ang aking doktrina, at sinuman ang magtatayo sa ibabaw nito ay nagtatayo sa ibabaw ng aking bato, at ang mga pintuan ng impiyerno ay hindi mananaig laban sa kanila.
- 40 At sinuman ang magpapahayag nang humigit-kumulang dito, at itatag ito bilang aking doktrina, sa kanya rin nagmumula ang kasamaan, at hindi nakatayo sa ibabaw ng aking bato; kundi siya ay nagtayo sa isang saligang mabuhangin, at ang mga pintuan ng impiyerno ay nakabukas upang tanggapin ang gayon kapag dumating ang mga baha at hampasin ito ng hangin.
- 41 Samakatwid, humayo kayo sa mga taong ito, at ipahayag ang mga salitang aking sinabi hanggang sa mga dulo ng mundo.
- Ug usab sultihan ko kamo, kinahanglan nga maghinulsol kamo, ug magpabunyag pinaagi sa akong ngalan, ug mahimo nga sama sa usa ka gamay nga bata, o kamo dili gayod makapanunod sa gingharian sa Dios.
- Sa pagkatinuod, sa pagkatinuod sultihan ko kamo, nga mao kini ang akong doktrina, ug kinsa kadtong natukod diha niini, natukod sa akong bato, ug ang mga ganghaan sa impiyerno dili modaog batok kanila.
- Ug kinsa kadtong mopahayag niini nga pun-an o kuhaan, ug moingon nga kini akong doktrina, ang mao gikan sa daotan, ug wala matukod sa akong bato; apan natukod siya sa usa ka balason nga tukoranan, ug ang mga ganghaan sa impiyerno bukas sa pagdawat sa sama kanila sa higayon nga ang lunop moabot ug ang hangin mohampak kanila.
- Busa, adtoa kining mga tawhana, ug ipahayag ang mga pulong nga akong gipamulong, ngadto sa mga lumulupyo sa yuta.
- And again I say unto you, ye must repent, and be baptized in my name, and become as a little child, or ye can in nowise inherit the kingdom of God.
- Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and whoso buildeth upon this buildeth upon my rock, and the gates of hell shall not prevail against them.
- And whoso shall declare more or less than this, and establish it for my doctrine, the same cometh of evil, and is not built upon my rock; but he buildeth upon a sandy foundation, and the gates of hell stand open to receive such when the floods come and the winds beat upon them.
- Therefore, go forth unto this people, and declare the words which I have spoken, unto the ends of the earth.

3 Nephi 12

- 1 At ito ay nangyari na nang sabihin ni Jesus ang mga salitang ito kay Nephi, at sa mga yaong tinawag, (ngayon, ang bilang ng mga yaong tinawag, at tumanggap ng kapangyarihan at karapatan na magbinyag ay labindalawa) at dinggin, iniunat niya ang kanyang kamay sa maraming tao, at bumulalas sa kanila, sinasabing: Pinagpala kayo kung kayo ay makikinig sa mga salita nitong labindalawang aking pinili mula sa inyo upang maglingkod sa inyo, at maging inyong mga tagapaglingkod; at sa kanila ay ibinigay ko ang kapangyarihan na binyagan kayo sa tubig; at matapos na kayo ay mabinyagan sa tubig, dinggin, bibinyagan ko kayo ng apoy at ng Espiritu Santo; kaya nga pinagpala kayo kung kayo ay maniniwala sa akin at magpabinyag, matapos na makita ninyo at malaman ninyo na ako ay siya nga.
- 2 At muli, higit na pinagpala sila na maniniwala sa inyong mga salita dahil sa kayo ay nagpapatotoo na inyo akong nakita, at nalalaman ninyo na ako ay siya nga. Oo, pinagpala sila na maniniwala sa inyong mga salita, at bababa sa kailaliman ng pagpapakumbaba at magpabinyag, sapagkat sila ay dadalawin ng apoy at ng Espiritu Santo, at tatanggap ng kapatawaran sa kanilang mga kasalanan.
- 3 Oo, pinagpala ang mga aba sa espiritu na lumalapit sa akin, sapagkat sa kanila ang kaharian ng langit.
- 4 At muli, pinagpala silang lahat na nagdadalamhati, sapagkat sila ay aaluin.
- 5 At pinagpala ang maaamo, sapagkat mamanahin nila ang mundo.
- 6 At pinagpala silang lahat na nagugutom at nauuhaw sa katwiran, sapagkat sila ay mapupuspos ng Espiritu Santo.
- 7 At pinagpala ang mga maawain, sapagkat sila ay kaaawaan.
- 8 At pinagpala ang lahat ng may dalisay na puso, sapagkat makikita nila ang Diyos.
- 9 At pinagpala ang lahat ng tagapamayapa, sapagkat sila ay tatawaging mga anak ng Diyos.
- 10 At pinagpala silang lahat na inuusig dahil sa aking pangalan, sapagkat sa kanila ang kaharian ng langit.

3 Nephi 12

Ug nahitabo nga sa dihang nakapamulong na si Jesus niini nga mga pulong ngadto kang Nephi, ug ngadto niadtong gitawag, (karon ang gidaghanon kanila nga gitawag, ug nakadawat sa gahom ug pagtugot sa pagbunyag, kay napulog duha) ug tan-awa, iyang gituyhad ang iyang kamot ngadto sa pundok sa katawhan, ug misinggit ngadto kanila, nga nag-ingon: Bulahan kamo kon mopatalinghog kamo sa mga pulong niining napulog duha nga akong gipili taliwala kaninyo sa pagpangalagad kaninyo, ug aron mahimo ninyong mga sulugoon; ug kanila akong gihatag ang gahom nga sila makabunyag kaninyo sa tubig; ug human nga mabunyagan kamo sa tubig, tan-awa, bunyagan ko kamo pinaagi sa kalayo ug pinaagi sa Espiritu Santo; busa bulahan kamo kon motuo kamo kanako ug magpabunyag, human nga kamo nakakita kanako ug nasayod nga ako mao.

Ug usab, mas bulahan sila nga motuo sa inyong mga pulong tungod kay kamo mopamatuod nga kamo nakakita kanako, ug nga kamo nasayod nga ako mao. Oo, bulahan sila nga motuo sa inyong mga pulong, ug magpaubos ngadto sa kinahiladman sa pagkamapainubsanon ug magpabunyag, kay pagaduawon sila pinaagi sa kalayo ug pinaagi sa Espiritu Santo, ug makadawat og kapasayloan sa ilang mga sala.

Oo, bulahan ang mga kabos sa espiritu nga moduol kanako, kay ila ang gingharian sa langit.

Ug usab, bulahan silang tanan nga nagbangotan, kay sila pagahupayon.

Ug bulahan ang mga maaghop, kay sila makapanag-iya sa yuta.

Ug bulahan silang tanan nga gigutom ug giuhaw sa pagkamatarong, kay sila mapuno sa Espiritu Santo.

Ug bulahan ang mga maluluy-on, kay sila makabaton og kaluoy.

Ug bulahan ang tanan nga putli og kasingkasing, kay sila makakita sa Dios.

Ug bulahan ang tanan nga tigpasiugda sa kalinaw, kay sila pagatawgon nga mga anak sa Dios.

Ug bulahan silang tanan kinsa gigukod tungod sa akong ngalan, kay ila ang gingharian sa langit.

3 Nephi 12

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto Nephi, and to those who had been called, (now the number of them who had been called, and received power and authority to baptize, was twelve) and behold, he stretched forth his hand unto the multitude, and cried unto them, saying: Blessed are ye if ye shall give heed unto the words of these twelve whom I have chosen from among you to minister unto you, and to be your servants; and unto them I have given power that they may baptize you with water; and after that ye are baptized with water, behold, I will baptize you with fire and with the Holy Ghost; therefore blessed are ye if ye shall believe in me and be baptized, after that ye have seen me and know that I am.

And again, more blessed are they who shall believe in your words because that ye shall testify that ye have seen me, and that ye know that I am. Yea, blessed are they who shall believe in your words, and come down into the depths of humility and be baptized, for they shall be visited with fire and with the Holy Ghost, and shall receive a remission of their sins.

Yea, blessed are the poor in spirit who come unto me, for theirs is the kingdom of heaven.

And again, blessed are all they that mourn, for they shall be comforted.

And blessed are the meek, for they shall inherit the earth.

And blessed are all they who do hunger and thirst after righteousness, for they shall be filled with the Holy Ghost.

And blessed are the merciful, for they shall obtain mercy.

And blessed are all the pure in heart, for they shall see God.

And blessed are all the peacemakers, for they shall be called the children of God.

And blessed are all they who are persecuted for my name's sake, for theirs is the kingdom of heaven.

- 11 At pinagpala kayo kung lalaitin at uusigin kayo ng mga tao, at magsasabi ng lahat ng uri ng kasamaan laban sa inyo na hindi totoo, dahil sa akin;
- 12 Sapagkat kayo ay magkakaroon ng matinding kagalakan at labis na kasiyahan, sapagkat dakila ang inyong magiging gantimpala sa langit; sapagkat gayon nila inusig ang mga propetang nangauna sa inyo.
- 13 Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, ibinibigay ko sa inyo na maging asin ng lupa; ngunit kung ang asin ay mawalan ng lasa, paano kaya mapaaalat ang lupa? Ang asin kung magkagayon ay magiging walang kabuluhan, kundi ang itapon at yapakan ng mga paa ng tao.
- 14 Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, ibinibigay ko sa inyo na maging ilaw ng mga taong ito. Ang isang lungsod na nakatayo sa ibabaw ng burol ay hindi maitatago.
- 15 Dinggin, ang mga tao ba ay nagsisindi ng kandila upang ilagay sa ilalim ng takalan? Hindi, kundi sa isang kandelero, at ito ay nagbibigay-liwanag sa lahat ng nasa bahay;
- 16 Samakatwid, hayaan na ang inyong ilaw ay magliwanag sa harapan ng mga taong ito, upang makita nila ang inyong mabubuting gawa at purihin ang inyong Ama na nasa langit.
- 17 Huwag ninyong isipin na ako ay naparito upang wasakin ang batas o ang mga propeta. Ako ay hindi naparito upang magwasak kundi upang tumupad;
- 18 Sapagkat katotohanan, sinasabi ko sa inyo, ni isang tuldok o isang kudlit ay hindi mawawala sa batas, kundi sa akin ito ay natupad na lahat.
- 19 At dinggin, ibinigay ko sa inyo ang batas at ang mga kautusan ng aking Ama, upang kayo ay maniwala sa akin, at upang kayo ay magsisi sa inyong mga kasalanan, at lumapit sa akin nang may bagbag na puso at nagsisising espiritu. Dinggin, nasa inyo ang mga kautusan sa harapan ninyo, at ang batas ay natupad na.
- 20 Samakatwid, magsilapit kayo sa akin at kayo ay maliligtas; sapagkat katotohanan, sinasabi ko sa inyo, na maliban kung inyong susundin ang mga kautusan ko, na aking iniuutos sa inyo sa panahong ito, hindi kayo kailanman makapapasok sa kaharian ng langit.
- Ug bulahan kamo kon ang mga tawo mopasipala ug molutos kaninyo, ug mosulti sa tanang matang sa pagkadaotan batok kaninyo sa bakak nga paagi, tungod kanako;
- Kay kamo makaangkon sa dakong kalipay ug magmaya sa hilabihan, kay dako ang inyong ganti sa langit; kay sa ingon niana gilutos nila ang mga propeta nga nag-una kaninyo.
- Sa pagkatinuod, sa pagkatinuod sultihan ko kamo, ako mosugo nga kamo mahimo nga asin sa yuta; apan kon ang asin mawad-an sa iyang kaparat unsa pa man ang i-asin sa yuta? Ang asin wala nay kapuslanan, apan angay nga ilabay ug pagatunob-tunoban sa tiil sa mga tawo.
- Sa pagkatinuod, sa pagkatinuod sultihan ko kamo, ako mosugo kaninyo nga mahimo nga kahayag niini nga katawhan. Ang usa ka siyudad nga nagtungtong sa usa ka bungtod dili matago.
- Tan-awa, magdagkot ba ang mga tawo og usa ka kandila ug ibutang kini sa ilawom sa gantangan? Dili, apan diha sa kandilero, ug kini mohatag og kahayag ngadto sa tanan nga anaa sulod sa balay;
- Busa himoa nga ang inyong kahayag modan-ag pag-ayo sa atubangan niini nga katawhan, aron makita nila ang inyong maayo nga mga buhat ug himayaon ang inyong Amahan nga anaa sa langit.
- Ayaw hunahunaa nga mianhi ako aron sa pagguba sa balaod o sa mga propeta. Mianhi ako dili sa pagguba apan sa pagtuman;
- Kay sa pagkatinuod sultihan ko kamo, walay bisan unsa ka gamay ni usa ka tulbok nga palabyon sa balaod, apan pinaagi kanako kining tanan matuman.
- Ug tan-awa, gihatagan ko na kamo sa balaod ug sa mga sugo sa akong Amahan, aron motuo kamo kanako, ug aron maghinulsol kamo sa inyong mga sala, ug moduol kanako uban sa masulub-ong kasingkasing ug mahinulsolong espiritu. Tan-awa, anaa kaninyo ang mga sugo, ug ang balaod natuman na.
- Busa duol ngari kanako aron kamo maluwas; kay sa pagkatinuod sultihan ko kamo, nga gawas kon sundon ninyo ang akong mga sugo, nga akong gisugo kaninyo niini nga higayon, dili gayod kamo makasulod sa gingharian sa langit.
- And blessed are ye when men shall revile you and persecute, and shall say all manner of evil against you falsely, for my sake;
- For ye shall have great joy and be exceedingly glad, for great shall be your reward in heaven; for so persecuted they the prophets who were before you.
- Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the salt of the earth; but if the salt shall lose its savor wherewith shall the earth be salted? The salt shall be thenceforth good for nothing, but to be cast out and to be trodden under foot of men.
- Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the light of this people. A city that is set on a hill cannot be hid.
- Behold, do men light a candle and put it under a bushel? Nay, but on a candlestick, and it giveth light to all that are in the house;
- Therefore let your light so shine before this people, that they may see your good works and glorify your Father who is in heaven.
- Think not that I am come to destroy the law or the prophets. I am not come to destroy but to fulfil;
- For verily I say unto you, one jot nor one tittle hath not passed away from the law, but in me it hath all been fulfilled.
- And behold, I have given you the law and the commandments of my Father, that ye shall believe in me, and that ye shall repent of your sins, and come unto me with a broken heart and a contrite spirit. Behold, ye have the commandments before you, and the law is fulfilled.
- Therefore come unto me and be ye saved; for verily I say unto you, that except ye shall keep my commandments, which I have commanded you at this time, ye shall in no case enter into the kingdom of heaven.

- 21 Narinig ninyo na sinabi nila noong unang panahon, at ito rin ay nasulat sa inyo, na huwag kayong papatay, at sinuman ang pumatay ay manganganib mula sa kahatulan ng Diyos;
- 22 Ngunit sinasabi ko sa inyo, na sinuman ang nagagalit sa kanyang kapatid ay manganganib mula sa kanyang kahatulan. At sinuman ang magsasabi sa kanyang kapatid, Raca, ay manganganib mula sa kapulungan; at sinuman ang magsabing, Hangal ka, ay manganganib mula sa apoy ng impiyerno.
- 23 Samakatwid, kung kayo ay lalapit sa akin, o magnanais na lumapit sa akin, at maaalala ninyo na ang inyong kapatid ay may anumang laban sa inyo—
- 24 Magtungo kayo sa inyong kapatid, at makipagkasundo muna sa inyong kapatid, at pagkatapos, kayo ay lumapit sa akin nang may buong layunin ng puso, at tatanggapin ko kayo.
- 25 Makipagkasundo kayo agad sa inyong kaaway samantalang kayo ay kasama niya sa daan, na baka sa anumang sandali ay dakpin niya kayo at itapon kayo sa bilangguan.
- 26 Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, hindi kayo makalalabas doon sa anumang paraan hanggang sa mabayaran ninyo ang kahuli-hulihang senine. At kapag kayo ay nasa bilangguan, mababayaran ba ninyo maging ang isang senine? Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, Hindi.
- 27 Dinggin, isinulat nila noong unang panahon, na huwag kayong makikiapid;
- 28 Ngunit sinasabi ko sa inyo na sinuman ang tumingin sa isang babae upang pagnasahan siya ay nagkasala na ng pakikiapid sa kanyang puso.
- 29 Dinggin, ibinibigay ko sa inyo ang isang kautusan, na huwag ninyong pahintulutan na ang mga bagay na ganito ay pumasok sa inyong mga puso;
- 30 Sapagkat higit na mabuting pagkaitan ninyo ang inyong sarili ng mga bagay na ito, kung saan ninyo papasanin ang inyong krus, kaysa sa kayo ay ihagis sa impiyerno.
- 31 Ito ay nasusulat na sinuman ang hihiwalay sa kanyang asawang babae, bigyan niya siya ng kasulatan ng paghihiwalay.
- Nakadungog kamo nga sila misulti niini sa karaang panahon, ug nahisulat usab sa atubangan kaninyo, nga dili kamo mopatay, ug kinsa kadtong mopatay mameligro sa paghukom sa Dios;
- Apan sultihan ko kamo, nga kadtong may kasuko sa iyang igsoon mameligro sa iyang paghukom. Ug kinsa kadtong moingon sa iyang igsoon, Buang, mameligro sa atubangan sa konseho; ug kinsa kadtong moingon, Ikaw buang, mameligro sa kalayo sa impiyerno.
- Busa, kon moduol kamo kanako, o magtinguha sa pagduol kanako, ug mahinumdom nga ang inyong igsoon adunay bisan unsa nga pagbati batok kaninyo—
- Adtoa ang inyong igsoon, ug makig-uli og una sa inyong igsoon, ug unya duol kanako uban sa bug-os nga kasingkasing, ug ako modawat kaninyo.
- Pakighusay dayon sa inyong kaaway samtang nagkuyog pa kamo, tingali og sa bisan unsang higayon siya mopadakop kaninyo, ug mabalhog kamo sa bilangguan.
- Sa pagkatinuod, sa pagkatinuod sultihan ko kamo, nga sa bisan unsang paagi kamo dili makagawas hangtod nga mabayaran ninyo ang kataposan nga sentimo. Ug samtang anaa kamo sa bilangguan makabayad ba kamo bisan usa lamang ka sentimo? Sa pagkatinuod, sa pagkatinuod sultihan ko kamo, Dili.
- Tan-awa, gisulat nila kini sa karaan nga panahon, nga dili kamo manapaw;
- Apan sultihan ko kamo, nga kinsa kadtong motan-aw sa usa ka babaye, nga may kahigal kaniya, nakapanapaw na diha sa iyang kasingkasing.
- Tan-awa, hatagan ko kamo og usa ka sugo, nga kamo dili motugot nga kini nga mga butang mosulod sa inyong kasingkasing;
- Kay maayo pa nga hikawan ninyo ang inyong mga kaugalingon niini nga mga butang, diin kamo mopas-an sa inyong krus, kay sa itambog kamo ngadto sa impiyerno.
- Kini nahisulat na, nga kinsa kadtong mobulag sa iyang asawa, pahataga siya sa iyang asawa og kasulatan sa panagbulag.
- Ye have heard that it hath been said by them of old time, and it is also written before you, that thou shalt not kill, and whosoever shall kill shall be in danger of the judgment of God;
- But I say unto you, that whosoever is angry with his brother shall be in danger of his judgment. And whosoever shall say to his brother, Raca, shall be in danger of the council; and whosoever shall say, Thou fool, shall be in danger of hell fire.
- Therefore, if ye shall come unto me, or shall desire to come unto me, and rememberest that thy brother hath aught against thee—
- Go thy way unto thy brother, and first be reconciled to thy brother, and then come unto me with full purpose of heart, and I will receive you.
- Agree with thine adversary quickly while thou art in the way with him, lest at any time he shall get thee, and thou shalt be cast into prison.
- Verily, verily, I say unto thee, thou shalt by no means come out thence until thou hast paid the uttermost senine. And while ye are in prison can ye pay even one senine? Verily, verily, I say unto you, Nay.
- Behold, it is written by them of old time, that thou shalt not commit adultery;
- But I say unto you, that whosoever looketh on a woman, to lust after her, hath committed adultery already in his heart.
- Behold, I give unto you a commandment, that ye suffer none of these things to enter into your heart;
- For it is better that ye should deny yourselves of these things, wherein ye will take up your cross, than that ye should be cast into hell.
- It hath been written, that whosoever shall put away his wife, let him give her a writing of divorcement.

- 32 Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, na sinuman ang hihimalay sa kanyang asawang babae, maliban na lamang sa dahilang pangangalunya, ay pinangyayari sa kanya na magkasala ng pakikiapid; at sinuman ang pakakasala sa kanya na hiwalay sa asawa ay magkakasala ng pakikiapid.
- 33 At muli, ito ay nasusulat na huwag kayong magpapanggap na nangangako sa inyong sarili, kundi gampanan sa harapan ng Panginoon ang inyong mga sumpa;
- 34 Ngunit katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, huwag kayong mangangako; ni sa langit, sapagkat iyon ang trono ng Diyos;
- 35 Ni sa lupa, sapagkat iyon ang tuntungan ng kanyang mga paa;
- 36 Ni huwag kayong mangako sa inyong ulo, sapagkat hindi ninyo kaya na ang isang buhok ay gawing maitim o maputi;
- 37 Ngunit ang inyong magiging pananalita ay Oo, oo; Hindi, hindi; sapagkat anumang hihigit pa sa mga ito ay masama.
- 38 At dinggin, ito ay nasusulat na mata sa mata, at ngipin sa ngipin;
- 39 Ngunit sinasabi ko sa inyo na huwag kayong gaganti sa masama, kundi kung sinuman ang sasampal sa inyo sa kanang pisngi, ibaling din ninyo sa kanya ang kabila;
- 40 At kung sinumang tao ang ipagsasakdal kayo sa batas at kukunin ang inyong tunika, hayaan ninyong mapasakanya rin ang inyong balabal;
- 41 At kung sinuman ang pipilit sa inyo na lumakad nang isang milya, sumama kayo sa kanya nang dalawang ulit.
- 42 Bigyan ninyo siya na nanghihingi sa inyo, at siya na nanghihiram sa inyo ay huwag ninyong talikuran.
- 43 At dinggin, ito ay nasusulat din na mahalín ninyo ang inyong kapwa at kapootan ang inyong kaaway;
- 44 Ngunit dinggin, sinasabi ko sa inyo, mahalín ang inyong mga kaaway, basbasan ninyo sila na sumusumpa sa inyo, gawan ninyo ng mabuti sila na napopoot sa inyo, at ipanalangin ninyo sila na malupit na gumagamit sa inyo at umuusig sa inyo;
- 45 Upang kayo ay maging mga anak ng inyong Ama na nasa langit; sapagkat pinasisikat niya ang kanyang araw sa masasama at sa mabubuti.
- Sa pagkatinuod, sa pagkatinuod, sultihan ko kamo, nga kinsa kadtong mobulag sa iyang asawa, gawas lamang sa hinungdan nga pakighilawas, maghatag og hinungdan sa asawa aron makapanapaw; ug kinsa kadtong makigminyo kaniya nga gibulagan nakasala og pagpanapaw.
- Ug usab nahisulat, nga kamo dili manumpa sa inyong kaugalingon, apan tumanon ngadto sa Ginoo ang inyong mga panumpa;
- Apan sa pagkatinuod, sa pagkatinuod sultihan ko kamo, ayaw gayod panumpa; bisan sa langit, kay kana trono sa Dios;
- Bisan sa yuta, kay kana iyang tumbanan;
- Ni kamo manumpa pinaagi sa ulo, kay kamo dili makapahimo sa usa ka buhok nga itom o puti;
- Apan himoa ang inyong panagsultihanay nga Oo, oo; Dili, dili; kay bisan unsa nga molabaw pa niini daotan.
- Ug tan-awa, nahisulat na nga, mata sa mata, ug ngipon sa ngipon;
- Apan sultihan ko kamo nga kamo dili mobalos sa daotan, apan bisan kinsa nga mosagpa sa inyong tuo nga aping, ibali kaniya ang pikas usab;
- Ug kon may tawo nga mokiha kaninyo sa hukmanan ug mokuha sa inyong sapot, ihatag usab kaniya ang inyong kupo;
- Ug bisan kinsa nga mopugos kaninyo paglakaw og usa ka milya, ubani siya sa duha ka milya.
- Mohatag ngadto kaniya nga nangayo kaninyo, ug kaniya nga manghulam kaninyo ayaw pagbalibad.
- Ug tan-awa kini nahisulat usab, nga higugmaon ninyo ang inyong silingan ug dumtan ang inyong kaaway;
- Apan tan-awa sultihan ko kamo, higugmaa ang inyong mga kaaway, panalangin sila nga nagtunglo kaninyo, pagbuhat og maayo ngadto kanila nga nasilag kaninyo, ug pag-ampo alang kanila nga nagpasipala kaninyo ug nanglutos kaninyo;
- Nga kamo mahimo nga mga anak sa inyong Amahan nga anaa sa langit; tungod kay siya mihimo sa iyang adlaw nga mosilang sa mga daotan ug sa mga matarong.
- Verily, verily, I say unto you, that whosoever shall put away his wife, saving for the cause of fornication, causeth her to commit adultery; and whoso shall marry her who is divorced committeth adultery.
- And again it is written, thou shalt not forswear thyself, but shalt perform unto the Lord thine oaths;
- But verily, verily, I say unto you, swear not at all; neither by heaven, for it is God's throne;
- Nor by the earth, for it is his footstool;
- Neither shalt thou swear by thy head, because thou canst not make one hair black or white;
- But let your communication be Yea, yea; Nay, nay; for whatsoever cometh of more than these is evil.
- And behold, it is written, an eye for an eye, and a tooth for a tooth;
- But I say unto you, that ye shall not resist evil, but whosoever shall smite thee on thy right cheek, turn to him the other also;
- And if any man will sue thee at the law and take away thy coat, let him have thy cloak also;
- And whosoever shall compel thee to go a mile, go with him twain.
- Give to him that asketh thee, and from him that would borrow of thee turn thou not away.
- And behold it is written also, that thou shalt love thy neighbor and hate thine enemy;
- But behold I say unto you, love your enemies, bless them that curse you, do good to them that hate you, and pray for them who despitefully use you and persecute you;
- That ye may be the children of your Father who is in heaven; for he maketh his sun to rise on the evil and on the good.

46 Samakatwid, ang mga yaong bagay
noong unang panahon na nasa ilalim ng
batas, sa akin ito ay natupad na lahat.

47 Ang mga lumang bagay ay lumipas na,
at lahat ng bagay ay naging bago.

48 Anupa't nais ko na kayo ay maging
sakdal na katulad ko, o ng inyong Ama na
nasa langit ay sakdal.

Busa kadto nga mga butang sa karaan
nga panahon, nga anaa ubos sa balaod,
ngari kanako ang tanan natuman.

Ang karaan nga butang milabay na, ug
ang tanan nga butang nahimo nga bag-o.

Busa manghinaot ako nga kamo
mahimo nga hingpit gani sama nga ako, o
ang inyong Amahan nga anaa sa langit
hingpit.

Therefore those things which were of
old time, which were under the law, in me
are all fulfilled.

Old things are done away, and all
things have become new.

Therefore I would that ye should be
perfect even as I, or your Father who is in
heaven is perfect.

3 Nephi 13

- 1 Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko na nais ko na kayo ay maglimos sa mga maralita; ngunit mag-ingat kayo na ang inyong paglilimos ay hindi ginagawa sa harapan ng mga tao upang makita nila; kung hindi ay wala kayong tatanggapin gantimpala mula sa inyong Ama na nasa langit.
- 2 Samakatwid, kung kayo ay maglilimos, huwag kayong magpatunog ng trumpeta sa harapan ninyo, gaya ng ginagawa ng mga mapagpaimbabaw sa mga sinagoga at sa mga lansangan, upang sila ay papurihan ng tao. Katotohanan, sinasabi ko sa inyo, mayroon na silang gantimpala.
- 3 Ngunit kung kayo ay maglilimos, huwag hayaang malaman ng inyong kaliwang kamay ang ginagawa ng inyong kanang kamay;
- 4 Upang ang inyong paglilimos ay malihim; at ang inyong Ama na nakakikita nang lihim, siya na rin ang maggagantimpala sa inyo nang hayagan.
- 5 At kung kayo ay mananalangin, huwag kayong tutulad sa ginagawa ng mga mapagpaimbabaw, sapagkat iniibig nilang manalangin nang nakatayo sa mga sinagoga at sa mga panulukan ng mga lansangan, upang sila ay makita ng mga tao. Katotohanan, sinasabi ko sa inyo, mayroon na silang gantimpala.
- 6 Ngunit kayo, kung kayo ay mananalangin, pumasok kayo sa inyong munting silid, at kung naisara na ninyo ang inyong pintuan, manalangin nang palihim sa inyong Ama; at ang inyong Ama, na nakakikita nang lihim, ay gagantimpalaan kayo nang hayagan.
- 7 Ngunit kung kayo ay mananalangin, huwag gumamit ng mga walang kabuluhang pag-uulit-ulit, gaya ng ginagawa ng mga hindi binyagan, sapagkat iniisip nila na diringgin sila sa labis na kasasalita.
- 8 Kaya nga huwag kayong tumulad sa kanila, sapagkat nalalaman ng inyong Ama ang mga bagay na kailangan ninyo bago pa kayo humingi sa kanya.
- 9 Kaya nga sa ganitong pamamaraan kayo manalangin: Ama namin na nasa langit, sambahin ang pangalan ninyo.
- 10 Mangyari ang inyong kalooban dito sa lupa katulad ng sa langit.
- 11 At patawarin ninyo kami sa aming mga utang, katulad ng aming pagpapatawad sa mga may utang sa amin.

3 Nephi 13

Sa pagkatinuod, sa pagkatinuod, moingon ako nga manghinaot ako nga kamo molimos ngadto sa mga kabos; apan pagmatngon nga ang inyong paglimos dili buhaton atubangan sa mga tawo aron ilang makita; kay kondili, kamo walay ganti sa inyong Amahan nga anaa sa langit.

Busa, kon molimos man kamo ayaw pagpatingog og trumpeta sa inyong atubangan, sama sa gibuhat sa mga tigpakaaron-ingnon diha sa sinagoga ug sa kadalanan, aron daygon sila sa mga tawo. Sa pagkatinuod sultihan ko kamo, nga nadawat na nila ang ilang ganti.

Apan kon molimos man kamo ayaw pahibaloa ang inyong wala nga kamot unsa ang gihimo sa inyong tuo nga kamot;

Aron ang inyong mga paglimos matago; ug ang inyong Amahan nga nakakita sa tago, moganti kaninyo sa dayag.

Ug kon kamo mag-ampo sama sa gihimo sa mga tigpakaaron-ingnon, kay ganahan sila nga mag-ampo, nga magbarog diha sa mga sinagoga ug sa mga eskina sa kadalanan, aron makita sila sa mga tawo. Sa pagkatinuod sultihan ko kamo, nga nadawat na nila ang ilang ganti.

Apan kamo, kon kamo mag-ampo, sulod sa inyong lawak, ug kon nasira na ninyo ang inyong pultahan, pag-ampo ngadto sa inyong Amahan kinsa anaa sa tago; ug ang inyong Amahan, kinsa nagtan-aw sa tago, moganti kaninyo sa dayag.

Apan kon mag-ampo man kamo, ayaw paggamit sa walay kapuslanan nga mga pagbalik-balik, sama sa pagano, kay naghunahuna sila nga paminawon sila tungod sa ilang daghan nga pulong.

Busa ayaw kamo pagsunod kanila, kay ang inyong Amahan nasayod na kon unsa ang mga butang nga inyong gikinahanglan sa wala pa kamo mangayo kaniya.

Busa sa ingon niini nga paagi kamo mag-ampo: Amahan namo nga anaa sa langit, daygon ang imong ngalan.

Ang imong pagbuot matuman dinhi sa yuta maingon sa langit.

Ug pasayloa kami sa among mga utang, sama sa among pagpasaylo sa mga nakautang kanamo.

3 Nephi 13

Verily, verily, I say that I would that ye should do alms unto the poor; but take heed that ye do not your alms before men to be seen of them; otherwise ye have no reward of your Father who is in heaven.

Therefore, when ye shall do your alms do not sound a trumpet before you, as will hypocrites do in the synagogues and in the streets, that they may have glory of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But when thou doest alms let not thy left hand know what thy right hand doeth;

That thine alms may be in secret; and thy Father who seeth in secret, himself shall reward thee openly.

And when thou prayest thou shalt not do as the hypocrites, for they love to pray, standing in the synagogues and in the corners of the streets, that they may be seen of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But thou, when thou prayest, enter into thy closet, and when thou hast shut thy door, pray to thy Father who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

But when ye pray, use not vain repetitions, as the heathen, for they think that they shall be heard for their much speaking.

Be not ye therefore like unto them, for your Father knoweth what things ye have need of before ye ask him.

After this manner therefore pray ye: Our Father who art in heaven, hallowed be thy name.

Thy will be done on earth as it is in heaven.

And forgive us our debts, as we forgive our debtors.

12 At huwag ninyo kaming hayaang akayin sa tukso, kundi ilitas kami sa masama. 13 Sapagkat sa inyo ang kaharian, at ang kapangyarihan, at ang kaluwalhatian, magpakailanman. Amen. 14 Sapagkat kung inyong patatawarin ang mga tao sa kanilang mga pagkakasala, ang inyong Ama sa langit ay patatawarin din kayo; 15 Ngunit kung hindi ninyo patatawarin ang mga tao sa kanilang mga pagkakasala, hindi rin kayo patatawarin ng inyong Ama sa inyong mga kasalanan. 16 Bukod dito, kung kayo ay nag-aayuno, huwag kayong tutulad sa mga mapagpaimbabaw, na may malulungkot na mukha, sapagkat pinasasama nila ang kanilang mga mukha upang ipakita sa mga tao na sila ay nag-aayuno. Katotohanan, sinasabi ko sa inyo, mayroon na silang gantimpala. 17 Ngunit kayo, kung kayo ay nag-aayuno, langisan ang inyong ulo, at maghilamos ng inyong mukha; 18 Upang huwag ipakita sa mga tao na kayo ay nag-aayuno, kundi sa inyong Ama, na nasa lihim; at ang inyong Ama, na nakakikita nang lihim, ay gagantimpalaan kayo nang hayagan. 19 Huwag kayong mangagtipon ng mga kayamanan sa lupa, kung saan nakapaninira ang tangà at kalawang, at ang mga magnanakaw ay sapilitang nakapapasok at nakapagnanakaw; 20 Ngunit mag-ipon para sa inyong sarili ng mga kayamanan sa langit, kung saan hindi nakapaninira ang tangà ni ang kalawang, at kung saan ang mga magnanakaw ay hindi sapilitang nakapapasok at nakapagnanakaw. 21 Sapagkat kung nasaan ang inyong kayamanan, naroon din ang inyong puso. 22 Ang ilaw ng katawan ay ang mata; kung magkagayon na ang inyong mata ay tapat, ang inyong buong katawan ay mapupuspos ng liwanag. 23 Ngunit kung ang inyong mata ay masama, ang buo ninyong katawan ay mapupuspos ng kadiliman. Kung magkagayon, ang liwanag na nasa inyo ay kadiliman, kaytindi ng kadilimang yaon! 24 Walang taong makapaglilingkod sa dalawang panginoon; sapagkat kanyang kapopootan ang isa at iibigin ang isa pa, o kung hindi ay kakapit siya sa isa at kamumuhian ang isa pa. Hindi kayo maaaring maglingkod sa Diyos at sa Mammon.	Ug dili mo kami itugyan ngadto sa tentasyon apan luwasa kami gikan sa daotan. Kay imo ang gingharian, ug ang gahom, ug ang himaya, hangtod sa kahangtoran. Amen. Kay, kon kamo mopasaylo sa mga tawo sa ilang mga kalapasan ang inyong langitnong Amahan mopasaylo usab kaninyo; Apan kon kamo dili mopasaylo sa mga tawo sa ilang mga kalapasan ang inyong Amahan dili usab mopasaylo sa inyong mga kalapasan. Dugang pa, kon magpuasa kamo ayaw pag-iningon sa mga tigpakaaron-ingnon, nga masulob-on ang panagway, tungod kay ituyo nila nga magsubo ang ilang mga nawong aron makita sa mga tawo nga nagpuasa sila. Sa pagkatinuod sultihan ko kamo, nga nadawat na nila ang ilang ganti. Apan kamo, kon magpuasa kamo, dihogi og lana ang inyong ulo, ug panghilam-os sa inyong nawong; Nga kamo dili mahibaloan sa mga tawo nga nagpuasa, apan ngadto sa inyong Amahan, nga anaa sa tago; ug ang inyong Amahan, nga nagtan-aw sa tago, moganti kaninyo sa dayag. Ayaw pagtigom alang sa inyong mga kaugalingon og mga bahandi dinhi sa yuta, diin ang anunugba ug ang taya modunot, ug ang mga kawatan molungkab ug mokawat; Apan pagtigom alang sa inyong mga kaugalingon og mga bahandi didto sa langit, diin walay anunugba ni taya nga modunot, ug diin ang mga kawatan dili molungkab ni mokawat. Kay kon asa ang inyong bahandi, atua usab ang inyong kasingkasing. Ang kahayag sa lawas mao ang mata; busa, kon ang inyong mata bug-os, ang tibuok ninyong lawas mapuno sa kahayag. Apan kon ang inyong mga mata daotan, ang inyong tibuok lawas mapuno sa kangitngit. Busa, kon ugaling ang kahayag nga anaa kaninyo mao ang kangitngit, labihan kana nga kangitngit! Walay tawo nga makaalagad sa duha ka agalon; kay sa bisan unsa nga paagi kasilagan niya ang usa ug higuimaon niya ang lain, kondili moalagad siya sa usa ug motamay sa lain. Dili kamo makaalagad sa Dios ug sa katigayonan.	And lead us not into temptation, but deliver us from evil. For thine is the kingdom, and the power, and the glory, forever. Amen. For, if ye forgive men their trespasses your heavenly Father will also forgive you; But if ye forgive not men their trespasses neither will your Father forgive your trespasses. Moreover, when ye fast be not as the hypocrites, of a sad countenance, for they disfigure their faces that they may appear unto men to fast. Verily I say unto you, they have their reward. But thou, when thou fastest, anoint thy head, and wash thy face; That thou appear not unto men to fast, but unto thy Father, who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly. Lay not up for yourselves treasures upon earth, where moth and rust doth corrupt, and thieves break through and steal; But lay up for yourselves treasures in heaven, where neither moth nor rust doth corrupt, and where thieves do not break through nor steal. For where your treasure is, there will your heart be also. The light of the body is the eye; if, therefore, thine eye be single, thy whole body shall be full of light. But if thine eye be evil, thy whole body shall be full of darkness. If, therefore, the light that is in thee be darkness, how great is that darkness! No man can serve two masters; for either he will hate the one and love the other, or else he will hold to the one and despise the other. Ye cannot serve God and Mammon.

25 At ngayon, ito ay nangyari na nang sabihin ni Jesus ang mga salitang ito, siya ay tumingin sa labindalawang kanyang pinili, at sinabi sa kanila: Tandaan ang mga salitang aking sinabi. Sapagkat dinggin, kayo ang mga yaong aking piniling maglingkod sa mga taong ito. Samakatwid, sinasabi ko sa inyo, huwag kayong mag-alala para sa inyong buhay, kung ano ang inyong kakainin, o kung ano ang inyong iinumun; ni sa inyong katawan, kung ano ang inyong isusuot. Hindi ba't ang buhay ay higit pa kaysa sa pagkain, at ang katawan kaysa sa kasuotan?

26 Masdan ang mga ibon sa himpapawid, hindi naghahasik ang mga yaon, ni nag-aani o nagtitipon sa bangan; gayunman, ang mga yaon ay pinakakain ng inyong Ama sa langit. Hindi ba't kayo ay higit na mahalaga kaysa sa kanila?

27 Sino sa inyo ang sa pag-aalala ay makapagdaragdag ng isang siko sa kanyang tangkad?

28 At bakit ninyo aalalahanin ang kasuotan? Isaalang-alang ang mga lirio sa parang, kung paano lumalago ang mga yaon; hindi gumagawa ang mga ito, ni hindi humahabi ang mga yaon;

29 At gayunman, sinasabi ko sa inyo, na maging si Solomon, sa lahat ng kabantugan niya, ay hindi nabibihisan na katulad ng isa sa mga ito.

30 Samakatwid, kung sa gayon binibihisan ng Diyos ang mga damo sa parang, na sa araw na ito ay gayon, at bukas ay ihahagis sa hurno, maging sa gayon niya kayo bibihisan, kung hindi kayo may kakaunting pananampalataya.

31 Samakatwid, huwag kayong mag-alala, sinasabing, Ano ang aming kakainin? o, Ano ang aming iinumun? o, Ano ang aming isusuot?

32 Sapagkat nalalaman ng inyong Ama sa langit na kailangan ninyo ang lahat ng bagay na ito.

33 Ngunit hanapin muna ninyo ang kaharian ng Diyos at ang kanyang katwiran, at ang lahat ng bagay na ito ay idaragdag sa inyo.

34 Kaya nga huwag kayong mag-alala para sa bukas, sapagkat ang bukas ang mag-aalala ng mga bagay para sa sarili nito. Sapat na ang araw sa kasamaan nito.

Ug nahitabo nga sa dihang nasulti na ni Jesus kini nga mga pulong mitan-aw siya sa napulog duha nga iyang gipili, ug miingon kanila: Hinumdomi ang mga pulong nga akong gipamulong. Kay tan-awa, kamo mao kadtong akong gipili nga mangalagad niini nga katawhan. Busa sultihan ko kamo, ayaw kabalak-i ang inyong kinabuhi, kon unsa ang inyong kan-on, o kon unsa ang inyong imnon; ni mabalaka sa inyong lawas, kon unsa ang inyong isul-ob. Dili ba ang kinabuhi labaw pa kaysa pagkaon, ug ang lawas labaw pa kon sa unsay isul-ob?

Tan-awa ang mga langgam sa kahanginan, wala sila magpugas, ni mag-ani ni magtigom ngadto sa mga kamalig; apan ang inyong langitnong Amahan mipakaon kanila. Dili ba mas labaw pa kamo kay kanila?

Kinsa kaninyo nga pinaagi sa paghunahuna lamang makadugang og sukod sa inyong gitag-on?

Ug ngano nga maghunahuna man kamo alang sa igsusul-ob? Hunahunaa ang mga liryo sa umahan giunsa nila pagtubo; wala sila maghago, ni sila maglalalik;

Ug sa gihapon sultihan ko kamo, nga bisan si Solomon, sa tanan niya nga kahalangdon, wala sul-obi sama sa usa niini.

Mao nga, kon ang Dios nagsangkap man sa sagbot sa umahan, nga karon anaa pa, ug pagkaugma isugnod ngadto sa hudno, siya usab mosul-ob og sapot kaninyo, kon dili magkulang ang inyong pagtuo.

Busa ayaw kabalaka, nga moingon, Unsa ang among kan-on? o, Unsa ang among imnon? o, Asa kami og isul-ob?

Kay ang inyong langitnong Amahan nasayod nga kamo nanginahanglan sa tanan niini nga butang.

Apan pangitaa ninyo og una ang gingharian sa Dios ug ang iyang pagkamatarong, ug kining tanan nga butang idugang nganha kaninyo.

Busa ayaw kabalak-i ang sunod nga adlaw, kay ang sunod nga adlaw mao na ang mabalaka sa mga butang niini. Igo na ang mga problema karong adlaw.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked upon the twelve whom he had chosen, and said unto them: Remember the words which I have spoken. For behold, ye are they whom I have chosen to minister unto this people. Therefore I say unto you, take no thought for your life, what ye shall eat, or what ye shall drink; nor yet for your body, what ye shall put on. Is not the life more than meat, and the body than raiment?

Behold the fowls of the air, for they sow not, neither do they reap nor gather into barns; yet your heavenly Father feedeth them. Are ye not much better than they?

Which of you by taking thought can add one cubit unto his stature?

And why take ye thought for raiment? Consider the lilies of the field how they grow; they toil not, neither do they spin;

And yet I say unto you, that even Solomon, in all his glory, was not arrayed like one of these.

Wherefore, if God so clothe the grass of the field, which today is, and tomorrow is cast into the oven, even so will he clothe you, if ye are not of little faith.

Therefore take no thought, saying, What shall we eat? or, What shall we drink? or, Wherewithal shall we be clothed?

For your heavenly Father knoweth that ye have need of all these things.

But seek ye first the kingdom of God and his righteousness, and all these things shall be added unto you.

Take therefore no thought for the morrow, for the morrow shall take thought for the things of itself. Sufficient is the day unto the evil thereof.

3 Nephi 14

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na nang sabihin ni Jesus ang mga salitang ito, bumaling siyang muli sa maraming tao, at binuksang muli ang kanyang bibig sa kanila, sinasabing: Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, Huwag hahatol, upang huwag kayong hatulan.
- 2 Sapagkat sa kahatulang ihahatol ninyo, kayo ay hahatulan, at sa panukat na isusukat ninyo, iyon ang ipanunukat na muli sa inyo.
- 3 At bakit mo minamasdan ang puwing na nasa mata ng iyong kapatid, ngunit hindi mo napapansin ang tahilan na nasa iyong sariling mata?
- 4 O paano mo sasabihin sa iyong kapatid: Hayaan mong alisin ko ang puwing sa iyong mata—at dinggin, isang tahilan ang nasa iyong sariling mata?
- 5 Ikaw na mapagpaimbabaw, alisin mo muna ang tahilan na nasa sarili mong mata; at pagkatapos, malinaw kang makakikita upang maalis ang puwing sa mata ng iyong kapatid.
- 6 Huwag ninyong ibigay ang anumang banal sa mga aso, ni ihagis ang inyong mga perlas sa mga baboy, na baka yurakan nila ang mga ito sa ilalim ng kanilang mga paa, at bumaling muli at lapain kayo.
- 7 Humingi, at iyon ay ibibigay sa inyo; maghanap, at kayo ay makasusumpung; kumatok, at kayo ay pagbubuksan.
- 8 Sapagkat ang bawat humihingi ay tumatanggap, at siya na naghahanap ay makasusumpung; at sa kanya na kumakatok, siya ay pagbubuksan.
- 9 O mayroon ba sa inyo na kung humihingi ang anak ng tinapay ay bibigyan siya ng bato?
- 10 O kung humihingi siya ng isda, siya ba ay bibigyan niya ng ahas?
- 11 Kung kayo nga, na masasama, ay alam kung paano magbigay ng mabubuting kaloob sa inyong mga anak, gaano pa kaya ang inyong Ama na nasa langit na nagbibigay ng mabubuting bagay sa kanila na humihingi sa kanya?
- 12 Samakatwid, lahat ng bagay na nais ninyong gawin ng mga tao sa inyo, gayon ang gawin ninyo sa kanila, sapagkat ito ang batas at ang mga propeta.

3 Nephi 14

Ug karon nahitabo nga sa dihang nakapamulong na si Jesus niini nga mga pulong miatubang siya pag-usab sa pundok sa katawhan, ug mibuka na usab sa iyang ba-ba ngadto kanila, nga nag-ingon: Sa pagkatinuod, sa pagkatinuod, sultihan ko kamo, Ayaw paghukom, aron kamo dili pagahukman.

Kay sa bisan unsa nga paghukom nga kamo mohukom, kamo pagahukman; ug sa bisan unsa nga sukod nga kamo magsukod, kini mao ang isukod kaninyo pagbalik.

Apan ngano nga motan-aw kamo sa puling nga anaa sa mata sa inyong igsoon, apan wala maghunahuna nga adunay nagbabag nga kahoy sa inyong kaugalingon nga mata?

O nganong moingon kamo sa inyong igsoon: Kuhaon ko ang puling sa imong mata—ug tan-awa, ang nagbabag nga kahoy anaa sa imong kaugalingon nga mata?

Kamo mga tigpakaaron-ingnon, unaha pagkuha ang nagbabag nga kahoy sa inyong kaugalingon nga mata; ug unya kamo makakita pag-ayo aron kuhaon ang puling sa mata sa inyong igsoon.

Ayaw ihatag ang mga butang nga balaan ngadto sa mga iro, ni ilabay ang inyong mga perlas ngadto sa mga baboy, basin og tunob-tunoban nila kini sa ilang mga tiil, ug mosumbalik sila ug mokunis-kunis kaninyo.

Pangayo, ug kini ihatag kaninyo; pangita, ug kamo makakaplag; tuktok, ug kini pagaablihan nganha kaninyo.

Kay ang matag usa nga mangayo, makadawat; ug siya nga mangita, makakaplag; ug ngadto kaniya nga motuktok, pagaablihan.

O unsa nga matang sa pagkatawo kamo, kinsa, kon ang iyang anak mangayo og pan, mohatag kaniya og bato?

O kon siya mangayo og isda, siya mohatag ba kaniya og bitin?

Kon kamo gani, ingon nga daotan, kahibalong mohatag og maayong mga gasa ngadto sa inyong mga anak, unsa pa kaha ang inyong Amahan kinsa anaa sa langit nga mohatag og maayong mga butang ngadto kanila nga mangayo kaniya?

Busa, ang tanang butang nga gusto ninyo nga buhaton sa mga tawo nganha kaninyo, buhata kini ngadto kanila, kay mao kini ang balaod ug ang mga propeta.

3 Nephi 14

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he turned again to the multitude, and did open his mouth unto them again, saying: Verily, verily, I say unto you, Judge not, that ye be not judged.

For with what judgment ye judge, ye shall be judged; and with what measure ye mete, it shall be measured to you again.

And why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but considerest not the beam that is in thine own eye?

Or how wilt thou say to thy brother: Let me pull the mote out of thine eye—and behold, a beam is in thine own eye?

Thou hypocrite, first cast the beam out of thine own eye; and then shalt thou see clearly to cast the mote out of thy brother's eye.

Give not that which is holy unto the dogs, neither cast ye your pearls before swine, lest they trample them under their feet, and turn again and rend you.

Ask, and it shall be given unto you; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto you.

For every one that asketh, receiveth; and he that seeketh, findeth; and to him that knocketh, it shall be opened.

Or what man is there of you, who, if his son ask bread, will give him a stone?

Or if he ask a fish, will he give him a serpent?

If ye then, being evil, know how to give good gifts unto your children, how much more shall your Father who is in heaven give good things to them that ask him?

Therefore, all things whatsoever ye would that men should do to you, do ye even so to them, for this is the law and the prophets.

13	Magsipasok kayo sa makipot na pasukan; sapagkat maluwang ang pasukan, at malawak ang daan na patungo sa pagkawasak, at marami ang papasok dito;	Sulod kamo sa higpit nga ganghaan; kay lapad ang ganghaan, ug dako ang agianan, nga nagpaingon ngadto sa kalaglagan, ug adunay daghan nga mosulod niini;	Enter ye in at the strait gate; for wide is the gate, and broad is the way, which leadeth to destruction, and many there be who go in thereat;
14	Sapagkat makipot ang pasukan, at makitid ang daan, patungo sa buhay, at kakaunti ang nakasusumpung nito.	Tungod kay higpit ang ganghaan, ug pig-ot ang agianan, nga nagpaingon sa kinabuhì, ug diyotay lamang ang makakaplag niini.	Because strait is the gate, and narrow is the way, which leadeth unto life, and few there be that find it.
15	Mag-ingat kayo sa mga bulaang propeta, na lumalapit sa inyo na nakadamit tupa, ngunit sa loob ay lobong maninila.	Pagbantay sa dili tinuod nga mga propeta, kinsa moduol kaninyo nga magsul-ob sa sapot sa karnero, apan diay sa sulod kanila sila mga lobo nga manunukob.	Beware of false prophets, who come to you in sheep's clothing, but inwardly they are ravening wolves.
16	Makikilala ninyo sila sa pamamagitan ng kanilang mga bunga. Ang mga tao ba ay namimitas ng mga ubas mula sa mga tinik, o mga igos mula sa mga dawagan?	Kamo makaila kanila pinaagi sa ilang mga bunga. Ang mga tawo mamu-po ba sa mga ubas nga tunokon, o igos sa kudyapa?	Ye shall know them by their fruits. Do men gather grapes of thorns, or figs of thistles?
17	Gayundin ang bawat mabuting punungkahoy ay nagbubunga ng mabuting bunga; ngunit ang masamang punungkahoy ay nagbubunga ng masamang bunga.	Maingon man usab ang matag maayo nga kahoy mamunga og maayo nga bunga; apan ang daotan nga kahoy mamunga og daotan nga bunga.	Even so every good tree bringeth forth good fruit; but a corrupt tree bringeth forth evil fruit.
18	Ang mabuting punungkahoy ay hindi maaaring magbunga ng masamang bunga, ni ang masamang punungkahoy ay magbunga ng mabuting bunga.	Ang usa ka maayo nga kahoy dili mamunga og daotan nga bunga, ni ang usa ka daotan nga kahoy mamunga og maayo nga bunga.	A good tree cannot bring forth evil fruit, neither a corrupt tree bring forth good fruit.
19	Bawat punungkahoy na hindi nagbubunga ng mabuting bunga ay pinuputol, at inihahagis sa apoy.	Ang matag kahoy nga dili mamunga og maayo nga bunga putlon, ug isugnod sa kalayo.	Every tree that bringeth not forth good fruit is hewn down, and cast into the fire.
20	Samakatwid, sa pamamagitan ng kanilang mga bunga ay makikilala ninyo sila.	Mao nga, pinaagi sa ilang mga bunga kamo makaila kanila.	Wherefore, by their fruits ye shall know them.
21	Hindi lahat ng nagsasabi sa akin ng Panginoon, Panginoon, ay makapapasok sa kaharian ng langit; kundi siya na gumagawa sa kalooban ng aking Ama na nasa langit.	Dili tanan nga moingon kanako, Ginoo, Ginoo, makasulod sa gingharian sa langit; apan siya nga nagbuhat sa kabubut-on sa akong Amahan kinsa anaa sa langit.	Not every one that saith unto me, Lord, Lord, shall enter into the kingdom of heaven; but he that doeth the will of my Father who is in heaven.
22	Marami ang magsasabi sa akin sa araw na yaon: Panginoon, Panginoon, hindi po ba't kami ay nagpropesiya sa inyong pangalan, at sa inyong pangalan ay nagpalayas po ng mga diyablo, at sa inyong pangalan ay gumawa po ng maraming kamangha-manghang gawa?	Daghan ang moingon kanako niana nga adlaw: Ginoo, Ginoo, kami wala ba managna pinaagi sa imong ngalan, ug pinaagi sa imong ngalan nakahingilin sa mga yawa, ug pinaagi sa imong ngalan nakahimo og daghan nga katingalahan nga mga buhat?	Many will say to me in that day: Lord, Lord, have we not prophesied in thy name, and in thy name have cast out devils, and in thy name done many wonderful works?
23	At kung magkagayon ay ipahahayag ko sa kanila: Hindi ko kayo nakikilala; lumayo sa akin, kayong gumagawa ng masama.	Ug unya ako mopadayag kanila: Ako wala gayod makaila kaninyo; palayo gikan kanako, kamo nga nagbuhat og daotan.	And then will I profess unto them: I never knew you; depart from me, ye that work iniquity.
24	Samakatwid, ang sinumang nakikinig sa mga salitang ito at ginagawa ang mga yaon, itutulad ko siya sa isang matalinong tao na nagtayo ng kanyang bahay sa ibabaw ng bato—	Busa, kinsa kadtong nakadungog niining akong mga pulong ug nagbuhat niini, ako motandi kaniya sa usa ka tawo nga maalamon, kinsa nagtukod sa iyang balay diha ibabaw sa usa ka bato—	Therefore, whoso heareth these sayings of mine and doeth them, I will liken him unto a wise man, who built his house upon a rock—
25	At bumuhos ang ulan, at dumating ang baha, at umihip ang hangin, at humampas sa bahay na yaon; at iyon ay hindi bumagsak, sapagkat ito ay nakatayo sa ibabaw ng bato.	Ug ang ulan mibundak, ug miabot ang mga lunop, ug mihuros ang mga hangin, ug mihampak niana nga balay; apan kini wala matumba, tungod kay kini gitukod diha ibabaw sa usa ka bato.	And the rain descended, and the floods came, and the winds blew, and beat upon that house; and it fell not, for it was founded upon a rock.

26 At ang lahat na nakaririnig sa mga
salita kong ito at hindi ito ginagawa ay
itutulad ko sa isang taong hangal, na
nagtayo ng kanyang bahay sa buhangin—

27 At bumuhos ang ulan, at dumating ang
baha, at umihip ang hangin, at
humampas sa bahay na yaon; at iyon ay
bumagsak, at matindi ang pagbagsak
niyon.

Ug ang tanang nakadungog sa akong
gipamulong ug dili mobuhat niini
ikatandi siya ngadto sa usa ka tawo nga
dili maalamon, nga nagtukod sa iyang
balay diha ibabaw sa balas—

Ug mibundak ang ulan, ug miabot ang
mga lunop, ug mihuros ang mga hangin,
ug mihampak niana nga balay; ug kini
natumba, ug hilabihan ang pagkahugno
niini.

And every one that heareth these say-
ings of mine and doeth them not shall be
likened unto a foolish man, who built his
house upon the sand—

And the rain descended, and the floods
came, and the winds blew, and beat upon
that house; and it fell, and great was the
fall of it.

3 Nephi 15

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na nang matapos ni Jesus ang mga salitang ito, inilibot niya ang kanyang mga paningin sa maraming tao, at sinabi sa kanila: Dinggin, inyong narinig ang mga bagay na aking itinuro bago ako umakyat sa aking Ama; kaya nga, ang sinumang makatatanda sa mga salita kong ito at ginagawa ang mga yaon, siya ay ibabangon ko sa huling araw.
- 2 At ito ay nangyari na nang sabihin ni Jesus ang mga salitang ito, nahiwatigan niya na may ilan sa kanila na nanggigilalas, at namamangha kung ano ang ipagagawa niya hinggil sa batas ni Moises; sapagkat hindi nila nauunawaan ang sinabi na ang mga lumang bagay ay lumipas na, at lahat ng bagay ay naging bago.
- 3 At kanyang sinabi sa kanila: Huwag kayong manggilalas na sinabi ko sa inyo na ang mga lumang bagay ay lumipas na, at lahat ng bagay ay naging bago.
- 4 Dinggin, sinasabi ko sa inyo na ang batas na ibinigay kay Moises ay natupad na.
- 5 Dinggin, ako ang siyang nagbigay ng batas, at ako ang siyang nakipagtipan sa aking mga taong Israel; kaya nga, ang batas sa akin ay natupad na, sapagkat ako ay naparito upang tuparin ang batas; kaya nga iyon ay natapos.
- 6 Dinggin, hindi ko pinabubulaanan ang mga propeta, sapagkat kasindami ng hindi pa natutupad sa akin, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, lahat ay matutupad.
- 7 At sapagkat sinabi ko sa inyo na ang mga lumang bagay ay lumipas na, hindi ko pinabubulaanan ang mga sinabi na hinggil sa mga bagay na magaganap.
- 8 Sapagkat dinggin, ang tipan na ginawa ko sa aking mga tao ay hindi pa natutupad na lahat; subalit ang batas na ibinigay kay Moises ay nagtapos sa akin.
- 9 Dinggin, ako ang batas, at ang ilaw. Bumaling kayo sa akin, at maging tapat hanggang wakas, at kayo ay mabubuhay; sapagkat siya na nagpapakatapat hanggang wakas ay bibigyan ko ng buhay na walang hanggan.
- 10 Dinggin, naibigay ko na sa inyo ang mga kautusan; anupa't sundin ninyo ang aking mga kautusan. At ito ang batas at ang mga propeta, sapagkat tunay na sila ay nagpatotoo tungkol sa akin.

3 Nephi 15

Ug karon nahitabo nga sa dihang nahuman na si Jesus niini nga mga pamahayag gilibot niya ang iyang pananaw ngadto sa pundok sa katawhan, ug miingon kanila: Tan-awa, nakadungog kamo sa mga butang nga akong gitudlo sa wala pa ako mokayab ngadto sa akong Amahan; busa, kinsa kadtong makahinundom niining akong mga pamahayag ug mobuhat niini, siya akong ibangon sa kataposang adlaw.

Ug nahitabo nga sa dihang nasulti na ni Jesus kini nga mga pulong iyang nasabtan nga taliwala kanila dihay natingala, ug naglibog unsa ang iyang buot ipasabot kabahin sa balaod ni Moises; kay wala sila makasabot sa gisulti nga ang daan nga mga butang milabay na, ug ang tanang butang nahimo na nga bag-o.

Ug gisultihan niya sila: Ayaw kamo og katingala nga ako miingon kaninyo nga ang daan nga mga butang milabay na, ug ang tanang butang nahimo na nga bag-o.

Tan-awa, sultihan ko kamo nga ang balaod natuman na nga gihatag ngadto kang Moises.

Tan-awa, ako mao ang naghatag sa balaod, ug ako mao siya kinsa mihimo og pakigsaad ngadto sa akong katawhan sa Israel; busa, ang balaod natuman na pinaagi kanako, tungod kay mianhi ako aron pagtuman sa balaod; mao nga kini adunay kataposan.

Tan-awa, wala ako molaglag sa mga propeta, kay kutob sa wala pa matuman dinhi kanako, sa pagkatinuod sultihan ko kamo, ang tanan pagatumanon.

Ug tungod kay gisultihan ko man kamo nga ang daan nga mga butang milabay na, wala ako moguba nianang gipamulong na kabahin sa mga butang nga moabot.

Kay tan-awa, ang pakigsaad nga akong gihimo ngadto sa akong katawhan wala pa matuman ang tanan; apan ang balaod nga gihatag ngadto kang Moises adunay kataposan pinaagi kanako.

Tan-awa, ako ang balaod, ug ang kahayag. Tan-aw ngari kanako, ug lahutay hangtod sa kataposan, ug kamo mabuhi; kay siya nga molahutay hangtod sa kataposan ako mohatag og kinabuhi nga dayon.

Tan-awa, gihatagan ko kamo sa mga sugo; busa sunda ang akong mga sugo. Ug mao kini ang balaod ug ang mga propeta, kay kini sa pagkatinuod nagpamatuod kanako.

3 Nephi 15

And now it came to pass that when Jesus had ended these sayings he cast his eyes round about on the multitude, and said unto them: Behold, ye have heard the things which I taught before I ascended to my Father; therefore, whoso remembereth these sayings of mine and doeth them, him will I raise up at the last day.

And it came to pass that when Jesus had said these words he perceived that there were some among them who marvelled, and wondered what he would concerning the law of Moses; for they understood not the saying that old things had passed away, and that all things had become new.

And he said unto them: Marvel not that I said unto you that old things had passed away, and that all things had become new.

Behold, I say unto you that the law is fulfilled that was given unto Moses.

Behold, I am he that gave the law, and I am he who covenanted with my people Israel; therefore, the law in me is fulfilled, for I have come to fulfil the law; therefore it hath an end.

Behold, I do not destroy the prophets, for as many as have not been fulfilled in me, verily I say unto you, shall all be fulfilled.

And because I said unto you that old things have passed away, I do not destroy that which hath been spoken concerning things which are to come.

For behold, the covenant which I have made with my people is not all fulfilled; but the law which was given unto Moses hath an end in me.

Behold, I am the law, and the light. Look unto me, and endure to the end, and ye shall live; for unto him that endureth to the end will I give eternal life.

Behold, I have given unto you the commandments; therefore keep my commandments. And this is the law and the prophets, for they truly testified of me.

11 At ngayon, ito ay nangyari na nang sabihin ni Jesus ang mga salitang ito, sinabi niya sa labindalawang yaon na kanyang pinili:

12 Kayo ay aking mga disipulo; at kayo ay ilaw sa mga taong ito, na mga labi ng sambahayan ni Jose.

13 At dinggin, ito ang lupaing inyong mana; at ibinigay ito ng Ama sa inyo.

14 At hindi sa alinmang panahon nagbigay sa akin ng utos ang Ama na nararapat kong sabihin ito sa inyong mga kapatid sa Jerusalem.

15 Ni hindi sa alinmang panahon nagbigay sa akin ng utos ang Ama na nararapat kong sabihin sa kanila ang hinggil sa iba pang mga lipi ng sambahayan ni Israel, na inakay ng Ama palabas ng lupain.

16 Ito lamang ang iniutos ng Ama sa akin na sabihin ko sa kanila:

17 Na mayroon akong ibang mga tupa na hindi kabilang sa kawang ito; sila ay dapat ko ring akayin, at kanilang diringgin ang aking tinig; at magkakaroon ng isang kawan, at isang pastol.

18 At ngayon, dahil sa katigasan ng leeg at kawalang-paniniwala ay hindi nila naunawaan ang aking salita; kaya nga ako ay inutusan ng Ama na huwag nang magsalita pa hinggil sa bagay na ito sa kanila.

19 Ngunit katotohanan, sinasabi ko sa inyo na nag-utos sa akin ang Ama, at sinasabi ko ito sa inyo, na kayo ay nahiwalay sa kanila dahil sa kanilang kasamaan; kaya nga dahil sa kanilang kasamaan kung kaya't hindi nila nalalaman ang tungkol sa inyo.

20 At katotohanan, sinasabi ko sa inyong muli na ang iba pang mga lipi ay inihiwalay ng Ama sa kanila; at dahil sa kanilang kasamaan kung kaya't hindi nila nalalaman ang tungkol sa kanila.

21 At katotohanan, sinasabi ko sa inyo, na kayo ang yaong aking sinabi: Mayroon akong ibang mga tupa na hindi sa kawang ito; sila ay dapat ko ring akayin, at kanilang diringgin ang aking tinig; at magkakaroon ng isang kawan, at isang pastol.

22 At hindi nila ako naunawaan, sapagkat inakala nila na iyon ay ang mga Gentil; sapagkat hindi nila naunawaan na ang mga Gentil ay magbabalik-loob sa pamamagitan ng kanilang pangangaral.

Ug karon nahitabo nga sa dihang nakapamulong na si Jesus niini nga mga pulong, miingon siya sa napulog duha nga iyang gipili:

Kamo ang akong mga disipulo; ug kamo ang kahayag niini nga katawhan, kinsa mga salin sa balay ni Jose.

Ug tan-awa, mao kini ang yuta nga inyong kabilin; ug gihatag kini sa Amahan nganha kaninyo.

Ug wala pa mahitabo nga ang Amahan misugo kanako nga ako kinahanglang mosulti niini ngadto sa inyong kaigsoonan sa Jerusalem.

Ni mahitabo nga ang Amahan misugo kanako nga ako kinahanglang mosulti kanila kabahin sa uban nga mga tribo sa balay ni Israel, nga gipahilayo sa Amahan gikan sa yuta.

Mao lamang kini ang gisugo sa Amahan kanako, nga kinahanglan nga akong isulti kanila:

Nga ako adunay uban pang mga karnero nga wala niini nga panon; ug ako kinahanglang modala usab kanila, ug makadungog sila sa akong tingog; ug mahimong usa na lamang ka panon, ug usa ka magbalantay.

Ug karon, tungod sa pagkatikig og liog ug sa pagkadili matuohon wala sila makasabot sa akong pulong; busa gisugo ako sa Amahan nga dili na mosulti kabahin niini nga butang ngadto kanila.

Apan, sa pagkatinuod, sultihan ko kamo nga ang Amahan misugo kanako, ug isulti ko kini kaninyo, nga gibulag kamo gikan kanila tungod sa ilang pagkadaotan; busa tungod sa ilang pagkadaotan sila wala makaila kaninyo.

Ug sa pagkatinuod, sultihan ko kamo pag-usab, nga ang uban nga mga tribo gibulag sa Amahan gikan kanila; ug tungod kadto sa ilang pagkadaotan nga sila wala makaila kanila.

Ug sa pagkatinuod sultihan ko kamo, nga kamo mao ang akong giingon: Nga ako adunay uban pang mga karnero nga wala niini nga panon; ug kinahanglan nga ako modala usab kanila, ug makadungog sila sa akong tingog; ug mahimong usa na lamang ka panon, ug usa ka magbalantay.

Ug wala sila makasabot kanako, kay nagdahom sila nga mao kini ang mga Hentil; kay wala sila makasabot nga ang mga Hentil makabig pinaagi sa ilang pagsangyaw.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he said unto those twelve whom he had chosen:

Ye are my disciples; and ye are a light unto this people, who are a remnant of the house of Joseph.

And behold, this is the land of your inheritance; and the Father hath given it unto you.

And not at any time hath the Father given me commandment that I should tell it unto your brethren at Jerusalem.

Neither at any time hath the Father given me commandment that I should tell unto them concerning the other tribes of the house of Israel, whom the Father hath led away out of the land.

This much did the Father command me, that I should tell unto them:

That other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

And now, because of stiffneckedness and unbelief they understood not my word; therefore I was commanded to say no more of the Father concerning this thing unto them.

But, verily, I say unto you that the Father hath commanded me, and I tell it unto you, that ye were separated from among them because of their iniquity; therefore it is because of their iniquity that they know not of you.

And verily, I say unto you again that the other tribes hath the Father separated from them; and it is because of their iniquity that they know not of them.

And verily I say unto you, that ye are they of whom I said: Other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

And they understood me not, for they supposed it had been the Gentiles; for they understood not that the Gentiles should be converted through their preaching.

23 At hindi nila ako naunawaan nang sinabi ko na kanilang maririnig ang aking tinig; at hindi nila ako naunawaan na ang mga Gentil ay hindi kailanman makaririnig ng aking tinig—na hindi ko ipakikita ang aking sarili sa kanila maliban kung ito ay sa pamamagitan ng Espiritu Santo.

24 Ngunit dinggin, kapwa ninyo narinig ang aking tinig at nakita ako; at kayo ay aking mga tupa, at kayo ay kabilang sa mga yaong ibinigay sa akin ng Ama.

Ug wala sila makasabot kanako nga ako miingon nga sila makadungog sa akong tingog; ug wala sila makasabot kanako nga ang mga Hentil dili gayod mahitabo nga makadungog sa akong tingog—nga ako dili mopakita sa akong kaugalingon ngadto kanila gawas lamang pinaagi sa Espiritu Santo.

Apan tan-awa, nakadungog kamo sa akong tingog, ug nakakita kanako; ug kamo akong mga karnero, ug naihap kamo uban niadtong gihatag sa Amahan kanako.

And they understood me not that I said they shall hear my voice; and they understood me not that the Gentiles should not at any time hear my voice—that I should not manifest myself unto them save it were by the Holy Ghost.

But behold, ye have both heard my voice, and seen me; and ye are my sheep, and ye are numbered among those whom the Father hath given me.

3 Nephi 16

- 1 At katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo na ako ay may iba pang tupa na hindi sa lupaing ito, ni sa lupain ng Jerusalem, ni saanmang mga dako ng lupaing paligid na kung saan ako naglingkod.
- 2 Sapagkat sila na aking binabanggit ay silang mga hindi pa nakaririnig sa aking tinig; ni hindi ko kailanman naipakita ang aking sarili sa kanila.
- 3 Ngunit nakatanggap ako ng utos mula sa Ama na ako ay magtungo sa kanila, at pakikinggan nila ang aking tinig, at mapabilang sa aking mga tupa, upang magkaroon ng isang kawan at isang pastor; kaya nga, ako ay paroroon upang ipakita ang aking sarili sa kanila.
- 4 At ipinag-uutos ko sa inyo na isulat ninyo ang mga salitang ito kapag ako ay wala na, nang kung magkagayon na ang mga tao ko sa Jerusalem, silang nakakita na sa akin at nakapiling ko sa aking ministryo, ay hindi humihiling sa Ama sa aking pangalan, nang sila ay magkaroon ng kaalaman tungkol sa inyo sa pamamagitan ng Espiritu Santo, at tungkol din sa iba pang mga lipi na hindi nila kilala, na ang mga salitang ito na inyong isusulat ay iingat na ipaalam sa mga Gentil upang sa pamamagitan ng kaganapan ng mga Gentil, ang labi sa kanilang mga binhi, na kakalat sa kung saan-saang dako sa balat ng lupa dahil sa kawalan nila ng paniniwala, ay mapabilang, o maakay sa kaalaman tungkol sa akin, na kanilang Manunubos.
- 5 At sa gayon ko sila titipunin mula sa apat na sulok ng mundo; at sa gayon ko tutuparin ang tipang ginawa ng Ama sa lahat ng tao sa sambahayan ni Israel.
- 6 At pinagpala ang mga Gentil dahil sa kanilang paniniwala sa akin, mula sa at sa pamamagitan ng Espiritu Santo, na nagpapatotoo sa kanila tungkol sa akin at sa Ama.
- 7 Dinggin, dahil sa kanilang paniniwala sa akin, wika ng Ama, at dahil sa inyong kawalang-paniniwala, O sambahayan ni Israel, sa huling araw ay ipahahayag ang katotohanan sa mga Gentil, upang ang kaganapan ng mga bagay na ito ay maipalam sa kanila.

3 Nephi 16

Ug sa pagkatinuod, sa pagkatinuod sultihan ko kamo nga ako adunay uban pa nga karnero, nga wala dinhi niini nga yuta, ni sa yuta sa Jerusalem, ni sa bisan asa nga bahin libot sa yuta nga akong napangalagan.

Kay sila nga akong gipamulong mao sila kinsa wala pa makadungog sa akong tingog; ni mahitabo nga ako nagpakita sa akong kaugalingon ngadto kanila.

Apan nakadawat ako og sugo sa Amahan nga ako moadto kanila, ug nga sila makadungog sa akong tingog, ug pagaipon nga lakip sa akong mga karnero, aron adunay usa na lamang ka panon ug usa ka magbalantay; mao nga ako mopakita sa akong kaugalingon ngadto kanila.

Ug ako mosugo kaninyo nga kamo mosulat niini nga mga pamahayag human sa akong pagbiya, nga kon ugaling ang akong katawhan sa Jerusalem, sila nga nakakita kanako ug nakauban kanako sa akong pagpangalagad, dili mangayo sa Amahan pinaagi sa akong ngalan, nga sila makadawat og kahibalo bahin kaninyo pinaagi sa Espiritu Santo, ug usab bahin sa uban nga mga tribo nga wala pa nila mailhi, nga kini nga mga pamahayag nga inyong isulat ampingan ug ipakita ngadto sa mga Hentil, nga pinaagi sa kahingpitan sa mga Hentil, ang salin sa ilang binhi, kinsa pagatibulaagon sa ibabaw sa yuta tungod sa ilang pagkawalay pagtuo, itipon, o dad-on ngadto sa usa ka kahibalo mahitungod kanako, nga ilang Manunubos.

Ug dayon akong pundokon sila gikan sa upat ka suok sa yuta; ug dayon akong tumanon ang pakigsaad nga gihimo sa Amahan ngadto sa tanang katawhan sa balay ni Israel.

Ug bulahan ang mga Hentil, tungod sa ilang pagtuo kanako, ug sa Espiritu Santo, nga nagsaksi kanila mahitungod kanako ug sa Amahan.

Tan-awa, tungod sa ilang pagtuo kanako, miingon ang Amahan, ug tungod sa inyong pagkawalay pagtuo, O balay ni Israel, sa ulahing mga adlaw ang kamatuoran moabot ngadto sa mga Hentil, nga ang kahingpitan niini nga mga butang ipahibalo ngadto kanila.

3 Nephi 16

And verily, verily, I say unto you that I have other sheep, which are not of this land, neither of the land of Jerusalem, neither in any parts of that land round about whither I have been to minister.

For they of whom I speak are they who have not as yet heard my voice; neither have I at any time manifested myself unto them.

But I have received a commandment of the Father that I shall go unto them, and that they shall hear my voice, and shall be numbered among my sheep, that there may be one fold and one shepherd; therefore I go to show myself unto them.

And I command you that ye shall write these sayings after I am gone, that if it so be that my people at Jerusalem, they who have seen me and been with me in my ministry, do not ask the Father in my name, that they may receive a knowledge of you by the Holy Ghost, and also of the other tribes whom they know not of, that these sayings which ye shall write shall be kept and shall be manifested unto the Gentiles, that through the fulness of the Gentiles, the remnant of their seed, who shall be scattered forth upon the face of the earth because of their unbelief, may be brought in, or may be brought to a knowledge of me, their Redeemer.

And then will I gather them in from the four quarters of the earth; and then will I fulfil the covenant which the Father hath made unto all the people of the house of Israel.

And blessed are the Gentiles, because of their belief in me, in and of the Holy Ghost, which witnesses unto them of me and of the Father.

Behold, because of their belief in me, saith the Father, and because of the unbelief of you, O house of Israel, in the latter day shall the truth come unto the Gentiles, that the fulness of these things shall be made known unto them.

8 Ngunit sa aba nila, wika ng Ama, sa mga hindi naniniwala na mga Gentil—sapagkat sa kabila ng sila ay naparito sa ibabaw ng lupaing ito, at naikalat ang aking mga tao na kabilang sa sambahayan ni Israel; at ang aking mga tao na kabilang sa sambahayan ni Israel ay itinaboy mula sa kanila at niyurakan sa ilalim ng mga paa nila;

9 At dahil sa awa ng Ama sa mga Gentil, at gayundin sa mga kahatulan ng Ama sa aking mga tao na kabilang sa sambahayan ni Israel, katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, na pagkatapos ng lahat ng ito, at pinapangyari ko na ang aking mga tao na kabilang sa sambahayan ni Israel na saktan, at pahirapan, at patayin, at itaboy mula sa kanila, at kanilang kapootan, at maging bulung-bulungan at bukambibig sa kanila—

10 At sa gayon iniutos ng Ama na sabihin ko sa inyo: Sa araw na yaon na ang mga Gentil ay magkasala laban sa aking ebanghelyo, at tatanggihan ang kabuuan ng aking ebanghelyo, at iaangat sa kapalaluan ang kanilang mga puso nang higit pa sa lahat ng bansa, at higit pa sa lahat ng tao sa buong mundo, at mapupuspos ng lahat ng uri ng kasinungalingan, at ng panlilinlang, at ng kalokohan, at lahat ng uri ng pagpapaimbabaw, at pagpaslang, at huwad na pagkasaserdote, at pagpapatutot, at lihim na karumal-dumal na gawain; at kung kanilang gagawin ang lahat ng bagay na yaon, at tatanggihan ang kabuuan ng aking ebanghelyo, dinggin, wika ng Ama, kukunin ko ang kabuuan ng aking ebanghelyo mula sa kanila.

11 At sa gayon ko maaalala ang aking tipan na ginawa ko sa aking mga tao, O sambahayan ni Israel, at dadalhin ko ang aking ebanghelyo sa kanila.

12 At ipakikita ko sa inyo, O sambahayan ni Israel, na ang mga Gentil ay hindi magkakaroon ng kapangyarihan sa inyo; sa halip, aalalahanin ko ang aking tipan sa inyo, O sambahayan ni Israel, at makararating sa inyo ang kaalaman tungkol sa kabuuan ng aking ebanghelyo.

13 Ngunit kung ang mga Gentil ay magsisisi at magbabalik sa akin, wika ng Ama, dinggin, sila ay mapabibilang sa aking mga tao, O sambahayan ni Israel.

Apan pagkaalaot, miingon ang Amahan, sa dili matuohon nga mga Hentil—kay bisan pa nga miabot sila dinhi sa ibabaw niini nga yuta, ug mipatibulaag sa akong katawhan nga sakop sa balay ni Israel; ug ang akong katawhan kinsa anaa sa balay ni Israel gipapahawa gikan kanila, ug mitunob-tunob kanila;

Ug tungod sa mga kaluoy sa Amahan ngadto sa mga Hentil, ug usab sa mga paghukom sa Amahan sa akong katawhan kinsa sakop sa balay ni Israel, sa pagkatinuod, sa pagkatinuod sultihan ko kamo, nga human niining tanan, ug ako mipahitabo nga ang akong katawhan kinsa sakop sa balay ni Israel bunalbunalan, ug sakiton, ug patyon, ug papahawaon gikan sa ilang taliwala, ug ilang dumtan, ug yubiton ug kataw-an taliwala kanila—

Ug sa ingon niana misugo ang Amahan nga ako mosulti kaninyo: Nianang adlaw kon ang mga Hentil makasala batok sa akong ebanghelyo, ug mosalikway sa kahingpitan sa akong ebanghelyo, ug pagabayawon sa garbo sa ilang mga kasingkasing labaw sa tanang kanasoran, ug labaw sa tanang katawhan sa tibuok yuta, ug mapuno sa tanang matang sa pagpamakak, ug mga pagpanglingla, ug sa mga kadaotan, ug tanang matang sa pagpakaaron-ingnon, ug mga pagpatay, ug mga pagpanapi, ug malaw-ay nga mga buhat, ug tinago nga mga pagkasalawayon; ug kon kadtong tanan nga butang ilang buhaton, ug mosalikway sa kahingpitan sa akong ebanghelyo, tan-awa, miingon ang Amahan, akong kuhaon ang kahingpitan sa akong ebanghelyo gikan sa ilang taliwala.

Ug unya ako mohinumdom sa pakigsaad nga akong gihimo ngadto sa akong katawhan, O balay ni Israel, ug akong dad-on ang akong ebanghelyo ngadto kanila.

Ug ipakita ko kaninyo, O balay ni Israel, nga ang mga Hentil walay gahom ibabaw kaninyo; apan ako mohinumdom sa akong pakigsaad nganha kaninyo, O balay ni Israel, ug makaangkon kamo og kahibalo sa kahingpitan sa akong ebanghelyo.

Apan kon ang mga Hentil maghinulsol ug mobalik ngari kanako, miingon ang Amahan, tan-awa pagaipon sila nga sakop sa akong katawhan, O balay ni Israel.

But wo, saith the Father, unto the unbelieving of the Gentiles—for notwithstanding they have come forth upon the face of this land, and have scattered my people who are of the house of Israel; and my people who are of the house of Israel have been cast out from among them, and have been trodden under feet by them;

And because of the mercies of the Father unto the Gentiles, and also the judgments of the Father upon my people who are of the house of Israel, verily, verily, I say unto you, that after all this, and I have caused my people who are of the house of Israel to be smitten, and to be afflicted, and to be slain, and to be cast out from among them, and to become hated by them, and to become a hiss and a byword among them—

And thus commandeth the Father that I should say unto you: At that day when the Gentiles shall sin against my gospel, and shall reject the fulness of my gospel, and shall be lifted up in the pride of their hearts above all nations, and above all the people of the whole earth, and shall be filled with all manner of lyings, and of deceits, and of mischiefs, and all manner of hypocrisy, and murders, and priestcrafts, and whoredoms, and of secret abominations; and if they shall do all those things, and shall reject the fulness of my gospel, behold, saith the Father, I will bring the fulness of my gospel from among them.

And then will I remember my covenant which I have made unto my people, O house of Israel, and I will bring my gospel unto them.

And I will show unto thee, O house of Israel, that the Gentiles shall not have power over you; but I will remember my covenant unto you, O house of Israel, and ye shall come unto the knowledge of the fulness of my gospel.

But if the Gentiles will repent and return unto me, saith the Father, behold they shall be numbered among my people, O house of Israel.

14 At hindi ko pahihintulutan ang aking mga tao na kabilang sa sambahayan ni Israel na makasalamuha nila at yurakan sila, wika ng Ama.

15 Datapwat kung hindi sila babaling sa akin, at makikinig sa aking tinig, pahihintulutan ko sila, oo, pahihintulutan ko ang aking mga tao, O sambahayan ni Israel, na kanilang makasalamuha sila, at yuyurakan sila, at sila ay magmimistulang asin na nawalan ng lasa, na kung magkagayon ay wala nang kabuluhan kundi ang itapon at yapakan sa ilalim ng paa ng aking mga tao, O sambahayan ni Israel.

16 Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, sa gayon ako inutusan ng Ama—na dapat kong ibigay sa mga taong ito ang lupaing ito bilang kanilang mana.

17 At sa gayon, ang mga salita ng propetang si Isaias ay matutupad, sinasabing:

18 Ang inyong mga tagabantay ay magtataas ng tinig; sa magkakasamang tinig, sila ay aawit, sapagkat kanilang makikita nang mata sa mata kung kailan ibabalik na muli ng Panginoon ang Sion.

19 Magpakagalak, magsiawit nang sabay-sabay, kayong mga nawasak na dako ng Jerusalem; sapagkat inalo ng Panginoon ang kanyang mga tao, tinubos niya ang Jerusalem.

20 Ipinakita ng Panginoon ang kanyang banal na bisig sa mga paningin ng lahat ng bansa; at lahat ng dulo ng mundo ay makikita ang pagliligtas ng Diyos.

Ug dili ako motugot nga ang akong katawhan, kinsa anaa sa balay ni Israel, nga moadto taliwala kanila, ug motunob-tunob kanila, miingon ang Amahan.

Apan kon dili sila mobalik ngari kanako ug maminaw sa akong tingog, ako motugot kanila, oo, ako motugot sa akong katawhan, O balay ni Israel, nga moadto sila taliwala kanila, ug motunob-tunob kanila, ug mahisama sila sa asin nga nawad-an sa kaparat, diin niining higayona wala nay kapuslanan apan angay nga isalikway, ug tunob-tunoban sa tiil sa akong katawhan, O balay ni Israel.

Sa pagkatinuod, sa pagkatinuod, sultihan ko kamo, sa ingon niana ang Amahan misugo kanako—nga ako kinahanglang mohatag ngadto niini nga katawhan niining yuta nga ilang kabilin.

Ug unya ang mga pulong sa propeta nga si Isaias matuman, nga nag-ingon:

Anginyong mga magbalantay mopataas sa tingog; pinaagi sa tingog magdungan sila sa pag-awit, kay makakita sila sa panahon nga ang Ginoo modala pagbalik sa Zion.

Maglipay, magdungan sa pag-awit, kamo nga biniyaan nga mga dapit sa Jerusalem; tungod kay ang Ginoo mihupay sa iyang katawhan, siya mitubos sa Jerusalem.

Ang Ginoo mipakita sa iyang balaan nga bukton nganha sa mga mata sa tanang kanasoran; ug ang tanang lumulupyo sa yuta makakita sa kaluwasan pinaagi sa Dios.

And I will not suffer my people, who are of the house of Israel, to go through among them, and tread them down, saith the Father.

But if they will not turn unto me, and hearken unto my voice, I will suffer them, yea, I will suffer my people, O house of Israel, that they shall go through among them, and shall tread them down, and they shall be as salt that hath lost its savor, which is thenceforth good for nothing but to be cast out, and to be trodden under foot of my people, O house of Israel.

Verily, verily, I say unto you, thus hath the Father commanded me—that I should give unto this people this land for their inheritance.

And then the words of the prophet Isaiah shall be fulfilled, which say:

Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing, for they shall see eye to eye when the Lord shall bring again Zion.

Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of God.

3 Nephi 17

- 1 Dinggin, ngayon, ito ay nangyari na nang sabihin ni Jesus ang mga salitang ito, muli niyang inilibot ang paningin sa maraming tao, at kanyang sinabi sa kanila: Dinggin, ang oras ko ay nalalapit na.
- 2 Nahiiwatigan ko na kayo ay mahihina, na hindi ninyo nauunawaan ang lahat ng aking salita na iniutos sa akin ng Ama na sabihin sa inyo sa panahong ito.
- 3 Samakatwid, magsiuwi kayo sa inyong mga tahanan, at bulay-bulayin ang mga bagay na aking sinabi, at tanungin ang Ama, sa aking pangalan, upang kayo ay makaunawa, at maihanda ang inyong mga isip para sa kinabukasan, at ako ay paparitong muli sa inyo.
- 4 Ngunit ngayon, ako ay paroroon sa Ama, at ipakikita rin ang aking sarili sa mga nawawalang lipi ni Israel, sapagkat sila ay hindi nawawala sa Ama, sapagkat alam niya kung saan niya sila dinala.
- 5 At ito ay nangyari na nang makapagsalita nang gayon si Jesus, muli niyang inilibot ang kanyang mga paningin sa maraming tao, at namasdan na sila ay luhaan, at walang maliw na nakatitig sa kanya na waring kanilang hinihiling sa kanya na magtagal pa nang kaunti sa kanila.
- 6 At kanyang sinabi sa kanila: Dinggin, ang aking sisidlan ay puspos ng pagkahabag sa inyo.
- 7 Mayroon bang maykaramdaman sa inyo? Dalhin sila rito. Mayroon ba sa inyong pilay, o bulag, o lumpo, o baldado, o ketongin, o mga may kapansanan, o mga yaong bingi, o mga yaong nahihirapan sa anumang dahilan? Dalhin sila rito at akin silang pagagalingin, sapagkat ako ay nahahabag sa inyo; ang aking sisidlan ay puspos ng awa.
- 8 Sapagkat nahiiwatigan ko na nais ninyong ipakita ko sa inyo ang ginawa ko sa inyong mga kapatid sa Jerusalem, sapagkat nakikita ko na sapat ang inyong pananampalataya upang kayo ay pagalingin ko.

3 Nephi 17

Tan-awa, karon nahitabo nga sa dihang nakapamulong na si Jesus niini nga mga pulong gilibot niya pag-usab sa pagtan-aw ang pundok sa katawhan, ug miingon siya kanila: Tan-awa, ang akong panahon miabot na.

Nakasabot ko nga huyang kamo, mao nga dili ninyo masabtan ang tanan nakong pulong nga gisugo sa Amahan nga akong isulti nganha kaninyo niini nga higayon.

Busa, pamauli kamo sa inyong mga panimalay, ug pamalandongi kini nga mga butang nga akong gisulti, ug pangayoa sa Amahan, pinaagi sa akong ngalan, aron kamo makasabot, ug iandam ang inyong mga hunahuna pagkaugma, ug moanhi ako kaninyo pag-usab.

Apan karon moadto ako sa Amahan, ug usab aron mopakita sa akong kaugalingon ngadto sa nawala nga mga tribo sa Israel, kay sila wala mawala ngadto sa Amahan, kay nasayod man siya kon asa niya sila gidala.

Ug nahitabo nga sa dihang nakapamulong na si Jesus, gilibot na usab niya ang iyang panan-aw ngadto sa pundok sa katawhan, ug nakita nga naghilak sila, ug nagtan-aw kaniya ingon og nagpasabot nga sila mohangyo kaniya sa pagpabilin og diyotay pa nga panahon uban kanila.

Ug miingon siya kanila: Tan-awa, ang akong kasingkasing napuno sa kaluoy diha kaninyo.

Aduna ba kamo dihay mga masakiton? Dad-a sila ngari. Aduna ba kamo dihay mga bakol, o mga buta, o mga pungkol, o mga angol, o mga sanglahon, o mga dili makalihok, o mga bungol, o mga gitakboyan sa bisan unsa nga matang sa sakit? Dad-a sila ngari ug ako moayo kanila, kay ako naluoy kaninyo; ang akong kasingkasing napuno sa kaluoy.

Kay nakasabot ako nga kamo nagtinguha nga akong ipakita kaninyo ang unsay akong gibuhay sa inyong kaigsoonan sa Jerusalem, kay akong nakita nga ang inyong pagtuo igo na nga ako moayo kaninyo.

3 Nephi 17

Behold, now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked round about again on the multitude, and he said unto them: Behold, my time is at hand.

I perceive that ye are weak, that ye cannot understand all my words which I am commanded of the Father to speak unto you at this time.

Therefore, go ye unto your homes, and ponder upon the things which I have said, and ask of the Father, in my name, that ye may understand, and prepare your minds for the morrow, and I come unto you again.

But now I go unto the Father, and also to show myself unto the lost tribes of Israel, for they are not lost unto the Father, for he knoweth whither he hath taken them.

And it came to pass that when Jesus had thus spoken, he cast his eyes round about again on the multitude, and beheld they were in tears, and did look steadfastly upon him as if they would ask him to tarry a little longer with them.

And he said unto them: Behold, my bowels are filled with compassion towards you.

Have ye any that are sick among you? Bring them hither. Have ye any that are lame, or blind, or halt, or maimed, or leprous, or that are withered, or that are deaf, or that are afflicted in any manner? Bring them hither and I will heal them, for I have compassion upon you; my bowels are filled with mercy.

For I perceive that ye desire that I should show unto you what I have done unto your brethren at Jerusalem, for I see that your faith is sufficient that I should heal you.

- 9 At ito ay nangyari na nang makapagsalita siya nang gayon, ang lahat ng tao ay magkakaayong humayo kasama ang kanilang maykaramdaman at mga nahihirapan, at kanilang mga lumpo, at kasama ang kanilang mga bulag, at ang kanilang mga pipi, at ang lahat sa kanila na nahihirapan sa anumang dahilan; at pinagaling niya ang bawat isa sa kanila na dinala sa kanya.
- 10 At lahat sila, kapwa sila na mga napagaling at sila na mga walang sakit, ay yumukod sa kanyang paanan, at sinamba siya; at kasindami ng nakalapit sa kabila ng maraming tao ay humalik sa kanyang mga paa, kung kaya nga't napaliguan nila ng kanilang mga luha ang kanyang mga paa.
- 11 At ito ay nangyari na kanyang iniutos na nararapat ilapit ang kanilang maliliit na anak.
- 12 Kaya inilapit nila ang kanilang maliliit na anak at inilapag sa lupa na nakapalibot sa kanya, at si Jesus ay tumayo sa gitna; at ang maraming tao ay nagbigay-daan hanggang sa madala ang lahat sa kanya.
- 13 At ito ay nangyari na nang madala na nila ang lahat, at si Jesus ay nakatayo sa gitna, kanyang inutusan ang maraming tao na sila ay nararapat na lumuhod sa lupa.
- 14 At ito ay nangyari na nang nakaluhod na sila sa lupa, si Jesus ay naghinagpis sa kanyang sarili, at sinabing: Ama, ako ay nababahala dahil sa kasamaan ng mga tao ng sambahayan ni Israel.
- 15 At nang sabihin niya ang mga salitang ito, siya rin ay lumuhod din sa lupa; at dinggin, siya ay nanalangin sa Ama, at ang mga bagay na kanyang idinalangin ay hindi maaaring isulat, at ang maraming tao ay nagpatotoo na mga nakarinig sa kanya.
- 16 At sa ganitong pamamaraan sila nagpatotoo: Kailanman ay hindi pa nakita ng mata, ni narinig ng tainga, ang gayong kadakila at mga kagila-gilalas na bagay na aming nakita at narinig na winika ni Jesus sa Ama;
- Ug nahitabo nga sa dihang nakapamulong na siya, ang tanang pundok sa katawhan, nagkahiusa, miduol kauban sa ilang mga masakiton ug may mga balatian, ug sa ilang mga bakol, ug kauban sa ilang mga buta, ug kauban sa ilang mga amang, ug kauban sa tanan kanila nga gitakboyan sa bisan unsa nga matang sa sakit; ug miayo siya kanila sa matag usa dihang sila gidala ngadto kaniya.
- Ug silang tanan, kadtong nangaayo ug kadtong mga himsog, miluhod sa iyang tiilan, ug misimba kaniya; ug kutob sa miduol sa pundok sa katawhan mihalok sa iyang mga tiil, hangtod nga ang iyang mga tiil napuno sa ilang mga luha.
- Ug nahitabo nga misugo siya nga ang ilang gagmayng mga bata dad-on ngadto kaniya.
- Busa gidala nila ang ilang gagmayng mga bata ug gipalingkod sila sa yuta nga nag-alirong kaniya, ug si Jesus mitindog sa ilang taliwala; ug ang pundok sa katawhan mihatag og agianan hangtod nga silang tanan nadala ngadto kaniya.
- Ug nahitabo nga sa dihang nadala na silang tanan, ug si Jesus nagbarog sa taliwala, gisugo niya ang pundok sa katawhan nga sila mangluhod sa yuta.
- Ug nahitabo nga sa dihang nakaluhod na sila sa yuta, si Jesus miagulo, ug miingon: Amahan, nahasol ako tungod sa pagkadaotan sa katawhan sa balay ni Israel.
- Ug sa dihang nakapamulong na siya, miluhod usab siya sa yuta; ug tan-awa nag-ampo siya sa Amahan, ug ang mga butang nga iyang giampo dili ikasulat, ug ang pundok sa katawhan nga nakadungog kaniya mipamatuod.
- Ug sa ingon niini nga paagi sila nagpamatuod: Sukad masukad ang mata wala pa makakita, ni dunggan makadungog, og ingon ka talagsaon ug kahibulongan nga mga butang nga among nakita ug nadungog nga gisulti ni Jesus ngadto sa Amahan;
- And it came to pass that when he had thus spoken, all the multitude, with one accord, did go forth with their sick and their afflicted, and their lame, and with their blind, and with their dumb, and with all them that were afflicted in any manner; and he did heal them every one as they were brought forth unto him.
- And they did all, both they who had been healed and they who were whole, bow down at his feet, and did worship him; and as many as could come for the multitude did kiss his feet, insomuch that they did bathe his feet with their tears.
- And it came to pass that he commanded that their little children should be brought.
- So they brought their little children and set them down upon the ground round about him, and Jesus stood in the midst; and the multitude gave way till they had all been brought unto him.
- And it came to pass that when they had all been brought, and Jesus stood in the midst, he commanded the multitude that they should kneel down upon the ground.
- And it came to pass that when they had knelt upon the ground, Jesus groaned within himself, and said: Father, I am troubled because of the wickedness of the people of the house of Israel.
- And when he had said these words, he himself also knelt upon the earth; and behold he prayed unto the Father, and the things which he prayed cannot be written, and the multitude did bear record who heard him.
- And after this manner do they bear record: The eye hath never seen, neither hath the ear heard, before, so great and marvelous things as we saw and heard Jesus speak unto the Father;

- 17 At walang dilang maaaring bumigkas, ni maaaring isulat ng sinumang tao, ni maaaring maunawaan ng puso ng mga tao ang gayong kadakila at mga kagilagilalas na bagay kagaya ng kapwa namin nakita at narinig na winika ni Jesus; at walang sinumang makauunawa sa kagalakang pumuspos sa aming mga kaluluwa sa panahong narinig namin siyang nanalangin sa Ama para sa amin.
- 18 At ito ay nangyari na nang matapos si Jesus sa panalangin sa Ama, siya ay tumayo; ngunit napakatindi ng kagalakan ng maraming tao kung kaya't sila ay hindi nakakibo.
- 19 At ito ay nangyari na nangusap sa kanila si Jesus, at inutusan silang tumayo.
- 20 At sila ay tumayo mula sa lupa, at winika niya sa kanila: Pinagpala kayo dahil sa inyong pananampalataya. At ngayon, dinggin, ang aking kagalakan ay lubos.
- 21 At nang sabihin niya ang mga salitang ito, siya ay tumangis, at ang maraming tao ay nagpatotoo nito, at kinuha ang kanilang maliliit na anak, isa-isa, at binasbasan sila, at nanalangin sa Ama para sa kanila.
- 22 At nang magawa na niya ito, siya ay muling tumangis;
- 23 At nangusap siya sa maraming tao, at sinabi sa kanila: Masdan ang inyong mga musmos.
- 24 At nang sila ay tumingin upang pagmasdan, itinuon nila ang kanilang mga paningin sa langit, at kanilang nakitang bumukas ang kalangitan, at nakita nila ang mga anghel na bumababa mula sa langit na parang ito ay nasa gitna ng apoy; at sila ay bumaba at pinalibutan ang mga musmos na yaon, at sila ay napalibutan ng apoy; at ang mga anghel ay naglingkod sa kanila.
- 25 At ang maraming tao ay nakakita at nakarinig at nagpatotoo; at alam nila na totoo ang kanilang patotoo sapagkat lahat sila ay nakakita at nakarinig, bawat tao para sa kanyang sarili; at ang kanilang bilang ay may mga dalawang libo at limang daang katao; at sila ay binubuo ng mga kalalakihan, kababaihan, at bata.
- Ug walay dila nga makalitok, ni adunay si bisan kinsang tawo nga makasulat, ni mga kasingkasing sa mga tawo nga makasabot niining mahinungdanon ug kahibulongang mga butang nga among nakita ug nadungog nga gipamulong ni Jesus; ug walay usa nga makasabot sa kalipay nga mipuno sa among mga kalag sa panahon nga nadungog namo siya nga nag-ampo alang kanamo ngadto sa Amahan.
- Ug nahitabo nga sa dihang nahuman na si Jesus sa pag-ampo ngadto sa Amahan, mitindog siya; ug hilabihan ang kamaya sa pundok sa katawhan nga sila wala makabalog.
- Ug nahitabo nga si Jesus namulong kanila, ug gipatindog sila.
- Ug nanindog sila gikan sa yuta, ug miingon siya kanila: Bulahan kamo tungod sa inyong pagtuo. Ug karon tan-awa, puno ang akong kamaya.
- Ug sa dihang nasulti na niya kini nga mga pulong, mihilak siya, ug ang pundok sa katawhan nakasaksi niini, ug gikuha niya ang ilang gagmay nga mga bata, sa tinagsa, ug mipanalangin kanila, ug nag-ampo ngadto sa Amahan alang kanila.
- Ug sa dihang nahimo na niya kini mihilak siya pag-usab;
- Ug namulong siya sa pundok sa katawhan, ug miingon kanila: Tan-awa ang inyong gagmayng mga bata.
- Ug sa ilang pagtan-aw aron makita ang ilang gagmayng mga bata ilang gipunting ang ilang mga mata paingon sa langit, ug nakita nila ang langit nga naabli, ug nakita nila ang mga anghel nga nanaog gikan sa langit nga ingon og anaa sa taliwala sa kalayo; ug nanganaog sila ug mialirong sa gagmayng mga bata, ug giliyokan sila sa kalayo; ug ang mga anghel nangalagad kanila.
- Ug ang pundok sa katawhan nakakita ug nakadungog ug nagpamatuod; ug nasayod sila nga ang ilang pagpamatuod tinuod kay silang tanan nakakita ug nakadungog, matag tawo alang sa iyang kaugalingon; ug ang ilang gidaghanon mga duha ka libo ug lima ka gatos nga mga kalag; ug sila naglakip sa mga lalaki, mga babaye, ug mga bata.
- And no tongue can speak, neither can there be written by any man, neither can the hearts of men conceive so great and marvelous things as we both saw and heard Jesus speak; and no one can conceive of the joy which filled our souls at the time we heard him pray for us unto the Father.
- And it came to pass that when Jesus had made an end of praying unto the Father, he arose; but so great was the joy of the multitude that they were overcome.
- And it came to pass that Jesus spake unto them, and bade them arise.
- And they arose from the earth, and he said unto them: Blessed are ye because of your faith. And now behold, my joy is full.
- And when he had said these words, he wept, and the multitude bare record of it, and he took their little children, one by one, and blessed them, and prayed unto the Father for them.
- And when he had done this he wept again;
- And he spake unto the multitude, and said unto them: Behold your little ones.
- And as they looked to behold they cast their eyes towards heaven, and they saw the heavens open, and they saw angels descending out of heaven as it were in the midst of fire; and they came down and encircled those little ones about, and they were encircled about with fire; and the angels did minister unto them.
- And the multitude did see and hear and bear record; and they know that their record is true for they all of them did see and hear, every man for himself; and they were in number about two thousand and five hundred souls; and they did consist of men, women, and children.

3 Nephi 18

- 1 At ito ay nangyari na inutusan ni Jesus ang kanyang mga disipulo na nararapat silang magdala ng ilang tinapay at alak sa kanya.
- 2 At habang sila ay kumukuha ng tinapay at alak, inutusan niya ang maraming tao na nararapat silang magsiupo sa lupa.
- 3 At nang dumating ang mga disipulo na may dalang tinapay at alak, kumuha siya ng ilang tinapay at pinira-piraso at binasbasan ito; at kanyang ibinigay sa mga disipulo at iniutos na nararapat silang kumain.
- 4 At nang sila ay nakakain at nabusog, kanyang iniutos na kanilang nararapat bigyan ang maraming tao.
- 5 At nang nakakain at nabusog ang maraming tao, kanyang sinabi sa mga disipulo: Dinggin, magkakaroon ng isang oordenan sa inyo, at bibigyan ko siya ng kapangyarihang pagpira-pirasuhin ang tinapay at basbasan ito at ibigay ito sa mga tao ng aking simbahan, sa lahat ng yaong maniniwala at magpapabinyag sa aking pangalan.
- 6 At ito ay lagi ninyong pagsisikapang gawin, maging katulad ng aking ginawa, maging katulad ng pagpira-piraso ko ng tinapay at pagbabasbas dito at pagbibigay nito sa inyo.
- 7 At ito ay gagawin ninyo bilang pag-alala sa aking katawan, na ipinakita ko sa inyo. At ito ay magiging patotoo sa Ama na lagi ninyo akong naaalala. At kung lagi ninyo akong aalalahanin, ang aking Espiritu ay mapapasainyo.
- 8 At ito ay nangyari na nang sabihin niya ang mga salitang ito, inutusan niya ang kanyang mga disipulo na nararapat silang kumuha ng kaunting alak mula sa saro at inumin ito, at na kanila ring nararapat bigyan ang maraming tao upang sila rin ay makainom nito.
- 9 At ito ay nangyari na ginawa nila ang gayon, at sila ay uminom nito at nabusog; at binigyan nila ang maraming tao, at sila ay uminom, at sila ay nabusog.
- 10 At nang magawa na ito ng mga disipulo, sinabi ni Jesus sa kanila: Pinagpala kayo sa bagay na ito na inyong ginawa, sapagkat ito ay pagtupad sa aking mga kautusan, at sumasaksi ito sa Ama na kayo ay nahahandang gawin ang yaong iniutos ko sa inyo.

3 Nephi 18

Ug nahitabo nga si Jesus misugo sa iyang mga disipulo nga magdala sila og pan ug bino ngadto kaniya.

Ug samtang nagkuha sila sa pan ug bino, siya misugo sa pundok sa katawhan nga molingkod sila sa yuta.

Ug sa pag-abot sa mga disipulo dala ang pan ug bino, gikuha niya ang pan ug gipikas-pikas ug gipanalanginan kini; ug gihatag niya ngadto sa mga disipulo ug misugo nga sila mokaon.

Ug sa diha nga nakakaon ug nabusog na sila, siya misugo nga mohatag sila ngadto sa pundok sa katawhan.

Ug sa diha nga ang pundok sa katawhan nakakaon ug nabusog, giingnan niya ang mga disipulo: Tan-awa adunay usa nga ordinahan taliwala kaninyo, ug ngadto kaniya ako mohatag og gahom nga siya mopikas-pikas sa pan ug mopanalangin niini ug mohatag niini ngadto sa katawhan sa akong simbahan, ngadto sa tanan nga motuo ug magpabunyag pinaagi sa akong ngalan.

Ug kini inyo kanunayng paningkamotan nga buhaton, gani sama sa akong gibuhay, sama sa akong pagpikas-pikas sa pan ug sa pagpanalangin niini ug sa paghatag niini nganha kaninyo.

Ug kini inyong buhaton agi og handomanan sa akong lawas, nga akong gipakita kaninyo. Ug kini usa ka pagpamatuod ngadto sa Amahan nga kamo sa kanunay mohinundom kanako. Ug kon kanunay kamong mahinundom kanako, magauban kaninyo ang akong Espiritu.

Ug nahitabo nga sa dihang nakasulti na siya niini nga mga pulong, siya misugo sa iyang mga disipulo nga kuhaon nila ang bino sa kopa ug moinom niini, ug mohatag usab sila sa pundok sa katawhan aron makainom sila niini.

Ug nahitabo nga gibuhay nila kini, ug miinom sila niini ug nabusog; ug gihatag nila ngadto sa pundok sa katawhan, ug miinom sila, ug nabusog sila.

Ug sa dihang nabuhay na kini sa mga disipulo, si Jesus miingon kanila: Bulahan kamo niining butang nga inyong gihimo, kay pagtuman kini sa akong mga sugo, ug magsaksi kini sa akong Amahan nga kamo andam sa pagbuhat nianang akong gisugo kaninyo.

3 Nephi 18

And it came to pass that Jesus commanded his disciples that they should bring forth some bread and wine unto him.

And while they were gone for bread and wine, he commanded the multitude that they should sit themselves down upon the earth.

And when the disciples had come with bread and wine, he took of the bread and brake and blessed it; and he gave unto the disciples and commanded that they should eat.

And when they had eaten and were filled, he commanded that they should give unto the multitude.

And when the multitude had eaten and were filled, he said unto the disciples: Behold there shall one be ordained among you, and to him will I give power that he shall break bread and bless it and give it unto the people of my church, unto all those who shall believe and be baptized in my name.

And this shall ye always observe to do, even as I have done, even as I have broken bread and blessed it and given it unto you.

And this shall ye do in remembrance of my body, which I have shown unto you. And it shall be a testimony unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And it came to pass that when he said these words, he commanded his disciples that they should take of the wine of the cup and drink of it, and that they should also give unto the multitude that they might drink of it.

And it came to pass that they did so, and did drink of it and were filled; and they gave unto the multitude, and they did drink, and they were filled.

And when the disciples had done this, Jesus said unto them: Blessed are ye for this thing which ye have done, for this is fulfilling my commandments, and this doth witness unto the Father that ye are willing to do that which I have commanded you.

11 At ito ay lagi ninyong gagawin sa mga yaong nagsisisi at nabinyagan sa aking pangalan; at gagawin ninyo ito bilang pag-alala sa aking dugo, na aking ibinuhos para sa inyo, upang kayo ay maaaring sumaksi sa Ama na lagi ninyo akong naaalala. At kung lagi ninyo akong aalalahanin, ang aking Espiritu ay mapapasainyo.

12 At ibinibigay ko sa inyo ang isang kautusan na gawin ninyo ang mga bagay na ito. At kung lagi ninyong gagawin ang mga bagay na ito, pinagpala kayo, sapagkat kayo ay nakatayo sa aking bato.

13 Ngunit sinuman sa inyo ang gagawa ng labis o kulang kaysa rito ay hindi nakatayo sa aking bato, kundi nakatayo sa saligang buhangin; at kapag bumuhos ang ulan, at dumating ang mga baha, at umihip ang hangin, at humampas sa kanila, sila ay babagsak, at ang mga pasukan ng impiyerno ay nakahandang bukas upang tanggapin sila.

14 Samakatwid, pinagpala kayo kung susundin ninyo ang aking mga kautusan, na iniutos ng Ama sa akin na ibigay ko sa inyo.

15 Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, kinakailangan kayong magbantay at laging manalangin, upang hindi kayo matukso ng diyablo, at maakay niya kayong palayo na bihag niya.

16 At katulad ng aking naipanalangin sa inyo, maging sa gayon kayo manalangin sa aking simbahan, sa aking mga tao na nagsisisi at nagpapabinyag sa aking pangalan. Dinggin, ako ang ilaw; ipinakita ko ang isang halimbawa sa inyo.

17 At ito ay nangyari na nang sabihin ni Jesus ang mga salitang ito sa kanyang mga disipulo, muli siyang humarap sa maraming tao at sinabi sa kanila:

18 Dinggin, katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, na kinakailangan kayong magbantay at laging manalangin upang hindi kayo madala sa tukso; sapagkat nais ni Satanas na kayo ay maging kanya, upang matahip niya kayo na katulad ng trigo.

19 Samakatwid, kinakailangan na lagi kayong manalangin sa Ama sa aking pangalan;

20 At anuman ang hingin ninyo sa Ama sa aking pangalan, na tama, naniniwalang inyong tatanggapin, dinggin, ipagkakaloob ito sa inyo.

Ug sa kanunay mao kini ang inyong buhaton ngadto niadtong maghinulsol ug magpabunyag pinaagi sa akong ngalan; ug mobuhat kamo niini agi og handomanan sa akong dugo, nga akong gipaagas alang kaninyo, nga kamo mosaksi sa Amahan nga kamo sa kanunay mohinumdom kanako. Ug kon kanunay kamong mahinumdom kanako, magauban kaninyo ang akong Espiritu.

Ug hatagan ko kamo og usa ka sugo nga buhaton ninyo kining mga butanga. Ug kon sa kanunay buhaton ninyo kining mga butanga bulahan kamo, kay kamo natukod diha sa ibabaw sa akong bato.

Apan kon kinsa kaninyo ang mobuhat nga sobra o kulang kaysa niini wala matukod sa akong bato, apan natukod sa usa ka balason nga tukoranan; ug sa pagbundak sa ulan, ug sa pag-abot sa mga lunop, ug sa paghuros sa mga hangin, ug mohampak kanila, matumba sila, ug ang ganghaan sa impiyerno andam nga bukas sa pagdawat kanila.

Busa bulahan kamo kon sundon ninyo ang akong mga sugo, nga gisugo sa akong Amahan kanako nga akong ihatag kaninyo.

Sa pagkatinuod, sa pagkatinuod, sultihan ko kamo, nga kamo kinahanglan magbantay ug mag-ampo sa kanunay, basin pa unya og matental kamo sa yawa, ug kamo iyang madala nga bihag.

Ug ingon nga ako nag-ampo taliwala kaninyo ingon usab niana kamo mag-ampo diha sa akong simbahan, taliwala sa akong katawhan kinsa naghinulsol ug nagpabunyag pinaagi sa akong ngalan. Tan-awa ako ang kahayag; nagpakita ako og panig-ingnan alang kaninyo.

Ug nahitabo nga sa dihang nakapamulong na si Jesus niining mga pulong ngadto sa iyang mga disipulo, miatubang siya pag-usab sa pundok sa katawhan ug miingon kanila:

Tan-awa, sa pagkatinuod, sa pagkatinuod, sultihan ko kamo, nga kinahanglan nga magbantay ug mag-ampo kamo kanunay basin pa unya og kamo matental; kay si Satanas nagtinguha sa pag-angkon kaninyo, aron maayag niya kamo sama sa trigo.

Busa kamo kinahanglan nga mag-ampo sa kanunay ngadto sa Amahan pinaagi sa akong ngalan;

Ug bisan unsa ang inyong pangayoon sa Amahan pinaagi sa akong ngalan, nga matarong, magtuo nga kamo makadawat, tan-awa ihatag kini kaninyo.

And this shall ye always do to those who repent and are baptized in my name; and ye shall do it in remembrance of my blood, which I have shed for you, that ye may witness unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And I give unto you a commandment that ye shall do these things. And if ye shall always do these things blessed are ye, for ye are built upon my rock.

But whoso among you shall do more or less than these are not built upon my rock, but are built upon a sandy foundation; and when the rain descends, and the floods come, and the winds blow, and beat upon them, they shall fall, and the gates of hell are ready open to receive them.

Therefore blessed are ye if ye shall keep my commandments, which the Father hath commanded me that I should give unto you.

Verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always, lest ye be tempted by the devil, and ye be led away captive by him.

And as I have prayed among you even so shall ye pray in my church, among my people who do repent and are baptized in my name. Behold I am the light; I have set an example for you.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto his disciples, he turned again unto the multitude and said unto them:

Behold, verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always lest ye enter into temptation; for Satan desireth to have you, that he may sift you as wheat.

Therefore ye must always pray unto the Father in my name;

And whatsoever ye shall ask the Father in my name, which is right, believing that ye shall receive, behold it shall be given unto you.

- 21 Manalangin kayo sa inyong mag-anak sa Ama, lagi sa aking pangalan, nang ang inyong mga asawa at inyong mga anak ay pagpalain.
- 22 At dinggin, kayo ay magtipun-tipon nang madalas; at huwag ninyong pagbabawalan ang sinumang tao mula sa pagsama sa inyo kung kayo ay nagkakatipong magkakasama, kundi pahintulutan ninyo na sila ay sumama sa inyo at huwag ninyo silang pagbawalan;
- 23 Sa halip, kayo ay manalangin para sa kanila, at huwag silang itataboy; at kung mangyayari na sila ay sasama sa inyo nang madalas, ipanalangin ninyo sila sa Ama, sa aking pangalan.
- 24 Anupa't itaas ninyo ang inyong ilawan upang magbigay-liwanag ito sa sanlibutan. Dinggin, ako ang ilawan na inyong itataas—na nakita ninyong ginawa ko. Dinggin, nakita ninyo na ako ay nanalangin sa Ama, at lahat kayo ay nakasaksi.
- 25 At nakita ninyong iniutos ko na walang isa man sa inyo ang umalis, sa halip, iniutos ko na nararapat kayong lumapit sa akin, nang inyong madama at makita; maging gayundin ang inyong gagawin sa sanlibutan; at sinuman ang lalabag sa kautusang ito ay pinahihintulutan ang kanyang sarili na maakay sa tukso.
- 26 At ngayon, ito ay nangyari na nang sabihin ni Jesus ang mga salitang ito, muli niyang ibinaling ang kanyang mga paningin sa mga disipulo na kanyang pinili, at sinabi sa kanila:
- 27 Dinggin, katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, binibigyan ko kayo ng isa pang kautusan, at pagkatapos, ako ay paroroon na sa aking Ama upang matupad ko ang iba pang mga kautusang ibinigay niya sa akin.
- 28 At ngayon, dinggin, ito ang kautusang ibinigay ko sa inyo, na huwag ninyong pahihintulutang sadyang makibahagi ang sinuman sa aking laman at dugo nang hindi karapat-dapat, kapag inyong ihahain ito;
- 29 Sapagkat sinuman ang kumain at uminom ng aking laman at dugo nang hindi karapat-dapat ay kumakain at uminom ng kapahamakan sa kanyang kaluluwa; kaya nga kung nalalaman ninyo na ang isang tao ay hindi karapat-dapat kumain at uminom ng aking laman at dugo, pagbawalan ninyo siya.
- Pag-ampo uban sa inyong mga pamilya ngadto sa Amahan, sa kanunay pinaagi sa akong ngalan, aron ang inyong mga asawa ug ang inyong mga anak mapanalanginan.
- Ug tan-awa, managtigom kamo sa kanunay; ug ayaw ninyo pagadid-i si bisan kinsang tawo sa pagtambong uban kaninyo kon managtigom kamo, apan tugoti nga motambong sila uban kaninyo ug ayaw sila did-i;
- Apan mag-ampo kamo alang kanila, ug ayaw ninyo sila hinginli; ug kon moduol sila kaninyo sa kanunay kamo mag-ampo alang kanila ngadto sa Amahan, pinaagi sa akong ngalan.
- Busa, ipakita ninyo ang inyong kahayag aron modan-ag kini sa kalibotan. Tan-awa ako ang kahayag nga inyong ipakita—kana nga inyong nakita nga akong gibuhat. Tan-awa nakita ninyo nga ako nag-ampo sa Amahan, ug kamong tanan nakasaksi.
- Ug inyong nabantayan nga ako misugo nga walay usa kaninyo ang mopalayo, apan hinuon nagsugo nga kamo moduol kanako, aron kamo mobati ug makakita; ingon man usab inyong buhaton ngadto sa kalibotan; ug kon kinsa man kadtong mosupak niini nga sugo nagtugot sa iyang kaugalingon nga madala sa tentasyon.
- Ug karon nahitabo, nga sa dihang nakapamulong na si Jesus niini nga mga pulong, iyang gitan-aw pag-usab sa iyang mga disipulo nga iyang gipili, ug miingon kanila:
- Tan-awa sa pagkatinuod, sa pagkatinuod, sultihan ko kamo, ako mohatag kaninyo og lain nga sugo, ug unya mopauli ako ngadto sa akong Amahan aron akong tumanon ang uban nga mga sugo nga iyang gihatag kanako.
- Ug karon tan-awa, mao kini ang sugo nga akong ihatag kaninyo, nga ayaw ninyo ituyo sa pagpaambit ang akong lawas ug dugo ngadto ni bisan kinsa nga nahibaloan ninyong dili takos, kon magpaambit kamo niini;
- Kay kinsa kadtong mokaon ug moinom sa akong lawas ug dugo nga dili takos siya mokaon ug moinom sa tunglo sa iyang kalag; busa kon kamo nasayod nga ang usa ka tawo dili takos nga mokaon ug moinom sa akong lawas ug dugo did-i ninyo siya.
- Pray in your families unto the Father, always in my name, that your wives and your children may be blessed.
- And behold, ye shall meet together oft; and ye shall not forbid any man from coming unto you when ye shall meet together, but suffer them that they may come unto you and forbid them not;
- But ye shall pray for them, and shall not cast them out; and if it so be that they come unto you oft ye shall pray for them unto the Father, in my name.
- Therefore, hold up your light that it may shine unto the world. Behold I am the light which ye shall hold up—that which ye have seen me do. Behold ye see that I have prayed unto the Father, and ye all have witnessed.
- And ye see that I have commanded that none of you should go away, but rather have commanded that ye should come unto me, that ye might feel and see; even so shall ye do unto the world; and whosoever breaketh this commandment suffereth himself to be led into temptation.
- And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he turned his eyes again upon the disciples whom he had chosen, and said unto them:
- Behold verily, verily, I say unto you, I give unto you another commandment, and then I must go unto my Father that I may fulfil other commandments which he hath given me.
- And now behold, this is the commandment which I give unto you, that ye shall not suffer any one knowingly to partake of my flesh and blood unworthily, when ye shall minister it;
- For whoso eateth and drinketh my flesh and blood unworthily eateth and drinketh damnation to his soul; therefore if ye know that a man is unworthy to eat and drink of my flesh and blood ye shall forbid him.

- 30 Gayunpaman, huwag ninyo siyang itataboy palabas mula sa inyo, kundi inyong paglilingkuran siya at mananalangin para sa kanya sa Ama, sa aking pangalan; at kung mangyayari na siya ay magsisi at mabinyagan sa aking pangalan, sa gayon siya ay tatanggapin ninyo, at ihahain sa kanya ang aking laman at dugo.
- 31 Ngunit kung hindi siya magsisisi, siya ay hindi mabibilang sa aking mga tao, upang hindi niya malipol ang aking mga tao, sapagkat dinggin, kilala ko ang aking mga tupa, at sila ay bilang.
- 32 Gayunpaman, huwag ninyo siyang itataboy palabas ng inyong mga sinagoga, o sa inyong mga pook ng sambahan, sapagkat sa mga yaon ay patuloy kayong maglilingkod; sapagkat hindi ninyo alam kung sila ay magbabalik at magsisisi, at lalapit sa akin nang may buong layunin ng puso, at pagagalingin ko sila; at kayo ang magiging daan ng pagdadala ng kaligtasan sa kanila.
- 33 Anupa't sundin ang mga salitang ito na iniutos ko sa inyo upang kayo ay huwag mapasailalim sa paghahatol; sapagkat sa aba niya na hahatulan ng Ama.
- 34 At ibinigay ko sa inyo ang mga kautusang ito dahil sa mga pagtatalo na nasa inyo. At pinagpala kayo kung wala kayong mga pagtatalo sa inyo.
- 35 At ngayon, ako ay paroroon sa Ama, sapagkat narapat na ako ay pumaroon sa Ama alang-alang sa inyo.
- 36 At ito ay nangyari na nang matapos na si Jesus sa mga pananalitang ito, hinawakan niya ng kanyang kamay ang mga disipulo na kanyang pinili, isa-isa, maging hanggang sa mahawakan niya silang lahat, at nagsalita sa kanila habang kanyang hawak sila.
- 37 At hindi narinig ng maraming tao ang mga salitang kanyang winika, kaya nga, hindi sila nakapagpatotoo; ngunit ang mga disipulo ay nagpatotoo na kanyang ibinigay sa kanila ang kapangyarihan na magkaloob ng Espiritu Santo. At ipakikita ko sa inyo pagkaraan nito na ang patotoong ito ay totoo.
- 38 At ito ay nangyari na nang matapos silang mahawakan lahat ni Jesus, nagkaroon ng ulap at lumilim sa maraming tao kung kaya't hindi nila makita si Jesus.

Bisan pa niana, ayaw ninyo siya hinginli sa paggawas gikan kaninyo, apan mangalagad kamo kaniya ug mag-ampo alang kaniya ngadto sa Amahan, pinaagi sa akong ngalan; ug kon maghinulsol siya ug magpabunyag pinaagi sa akong ngalan, niana kamo modawat kaniya, ug mopaambit kaniya sa akong lawas ug dugo.

Apan kon dili siya maghinulsol dili siya pagaiphon taliwala sa akong katawhan, aron dili siya makaangin sa akong katawhan, kay tan-awa ako nakaila sa akong mga karnero, ug sila inihap.

Bisan pa niana, dili ninyo siya papahawaon sa inyong mga sinagoga, o sa inyong mga dapit sa pagsimba, kay ngadto kanila padayon kamong mangalagad; kay wala kamo masayod kon sa umaabot sila mobalik ug maghinulsol, ug moduol kanako nga may bug-os nga katuyoan sa kasingkasing, ug ako moayo kanila; ug kamo ang hinungdan sa pagdala og kaluwasan ngadto kanila.

Busa, hupti kining mga pulong nga akong gisugo kaninyo aron dili kamo mapaubos sa panghimaraot; kay alaot siya kinsa gipanghimaraot sa Amahan.

Ug ako mohatag kaninyo niining mga sugo tungod sa mga panaglalis nga anaa taliwala kaninyo. Ug bulahan kamo kon kamo walay mga panaglalis taliwala kaninyo.

Ug karon mopauli ako ngadto sa Amahan, kay gikinahanglan kaayo nga ako mopauli ngadto sa Amahan alang sa inyong kaayohan.

Ug nahitabo nga sa dihang nahuman na si Jesus niini nga mga pulong, gihikap niya pinaagi sa iyang kamot ang mga disipulo nga iyang gipili, sa tinagsa, hangtod nga nahikap niya silang tanan, ug namulong kanila samtang siya mihikap kanila.

Ug ang pundok sa katawhan wala makadungog sa mga pulong nga iyang gisulti, busa wala sila mopamatuod; apan ang mga disipulo nagpamatuod nga siya mihatag kanila og gahom sa pagtugyan sa Espiritu Santo. Ug akong ipakita human niini nga tinuod kini nga talaan.

Ug nahitabo nga sa dihang nahikap na ni Jesus silang tanan, dihay miabot nga panganod ug mitabon sa pundok sa katawhan nga dili na sila makakita ni Jesus.

Nevertheless, ye shall not cast him out from among you, but ye shall minister unto him and shall pray for him unto the Father, in my name; and if it so be that he repenteth and is baptized in my name, then shall ye receive him, and shall minister unto him of my flesh and blood.

But if he repent not he shall not be numbered among my people, that he may not destroy my people, for behold I know my sheep, and they are numbered.

Nevertheless, ye shall not cast him out of your synagogues, or your places of worship, for unto such shall ye continue to minister; for ye know not but what they will return and repent, and come unto me with full purpose of heart, and I shall heal them; and ye shall be the means of bringing salvation unto them.

Therefore, keep these sayings which I have commanded you that ye come not under condemnation; for wo unto him whom the Father condemneth.

And I give you these commandments because of the disputations which have been among you. And blessed are ye if ye have no disputations among you.

And now I go unto the Father, because it is expedient that I should go unto the Father for your sakes.

And it came to pass that when Jesus had made an end of these sayings, he touched with his hand the disciples whom he had chosen, one by one, even until he had touched them all, and spake unto them as he touched them.

And the multitude heard not the words which he spake, therefore they did not bear record; but the disciples bare record that he gave them power to give the Holy Ghost. And I will show unto you hereafter that this record is true.

And it came to pass that when Jesus had touched them all, there came a cloud and overshadowed the multitude that they could not see Jesus.

39	At habang sila ay nalililiman, siya ay lumisan mula sa kanila, at umakyat sa langit. At nakita ng mga disipulo at nagpatotoo na siya ay muling umakyat sa langit.	Ug samtang natabonan sila mibiya siya kanila, ug mikayab ngadto sa langit. Ug ang mga disipulo nakakita ug nagpamatuod nga siya mikayab pag-usab ngadto sa langit.	And while they were overshadowed he departed from them, and ascended into heaven. And the disciples saw and did bear record that he ascended again into heaven.

3 Nephi 19

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na nang nakaakyat na si Jesus sa langit, ang maraming tao ay naghiwa-hiwalay, at ang bawat lalaki ay isinama ang kanyang asawa at kanyang mga anak at nagsibalik sa kani-kanilang sariling tahanan.
- 2 At ito ay ibinalita kaagad sa mga tao sa buong lupain, bago pa sumapit ang dilim, na nakita ng maraming tao si Jesus, at na siya ay naglingkod sa kanila, at na muli siyang magpapakita kinabukasan sa maraming tao.
- 3 Oo, at maging sa buong magdamag ay ibinalita sa buong lupain ang hinggil kay Jesus; at hanggang sa nagpasabi sila sa mga tao kung kaya't marami, oo, lubhang napakalaki ng bilang, ang nagpagal nang labis sa buong magdamag na yaon, upang sa kinabukasan, sila ay naroroon sa pook kung saan ipakikita ni Jesus ang sarili sa maraming tao.
- 4 At ito ay nangyari na kinabukasan, nang ang maraming tao ay nagtipong magkakasama, dinggin, si Nephi at ang kanyang kapatid na lalaki na kanyang ibinangon mula sa mga patay, na ang pangalan ay Timoteo, at gayundin ang kanyang anak, na ang pangalan ay Jonas, at gayundin si Mathoni, at si Mathonihah, na kanyang kapatid, at si Kumen, at si Kumenonhi, at si Jeremias, at si Semnon, at si Jonas, at si Zedekias, at si Isaias—ngayon, ito ang mga pangalan ng mga disipulo na pinili ni Jesus—at ito ay nangyari na humayo at tumayo sila sa gitna ng maraming tao.
- 5 At dinggin, ang mga tao ay lubhang napakarami kung kaya't kanilang iniutos na hatiin sila sa labindalawang pangkat.
- 6 At ang labindalawa ay nagturo sa maraming tao; at dinggin, kanilang iniutos na ang maraming tao ay nararapat lumuhod sa lupa, at nararapat manalangin sa Ama sa pangalan ni Jesus.
- 7 At ang mga disipulo ay nanalangin din sa Ama sa pangalan ni Jesus. At ito ay nangyari na tumayo sila at naglingkod sa mga tao.
- 8 At nang kanilang maipangaral ang mga gayunding salita na winika ni Jesus—walang pagkakaiba sa mga salitang winika ni Jesus—dinggin, muli silang lumuhod at nanalangin sa Ama sa pangalan ni Jesus.

3 Nephi 19

Ug karon nahitabo nga sa dihang mikayab na si Jesus ngadto sa langit, ang pundok sa katawhan nanagbulagbulag, ug ang matag tawo midala sa iyang asawa ug sa iyang mga anak ug mipauli sa kaugalingon niyang panimalay.

Ug nabalita kini sa tanang dapit taliwala sa katawhan dihadiha dayon, sa wala pa mongitngit, nga ang pundok sa katawhan nakakita kang Jesus, ug nga siya nangalagad kanila, ug nga siya mopakita pag-usab pagkaugma ngadto sa pundok sa katawhan.

Oo, ug gani sa tibuok gabii nabalita ngadto sa tanang dapit ang mahitungod kang Jesus; ug nga niana sila mipadangat ngadto sa katawhan diin dihay daghan, oo, hilabihan ka daghan, ang nagtrabaho sa hilabihan nianang tibuok gabii, aron pagkaugma tua sila sa dapit diin si Jesus mopakita ngadto sa pundok sa katawhan.

Ug nahitabo nga pagkaugma, sa dihang ang pundok sa katawhan nagkapundok, tan-awa, si Nephi ug ang iyang igsoon kinsa gibuhi niya og balik gikan sa pagkamatay, kinsang ngalan mao si Timoteo, ug usab ang iyang anak, kinsang ngalan mao si Jonas, ug usab si Mathoni, ug si Mathonihah, iyang igsoon nga lalaki, ug si Kumen, ug si Kumenonhi, ug si Jeremias, ug si Shemnon, ug si Jonas, ug si Sedekias, ug si Isaias—karon mao kini ang mga ngalan sa mga disipulo nga pinili ni Jesus—ug nahitabo nga miduol sila ug mibarog taliwala sa pundok sa katawhan.

Ug tan-awa, ang pundok sa katawhan hilabihan ka daghan nga sila misugo nga bulagbulagon sila ngadto sa napulog duha ka pundok.

Ug ang napulog duha mitudlo sa pundok sa katawhan; ug tan-awa, gisugo nila ang pundok sa katawhan sa pagluhod sa yuta, ug mag-ampo sa Amahan sa ngalan ni Jesus.

Ug ang mga disipulo nag-ampo usab sa Amahan sa ngalan ni Jesus. Ug nahitabo nga namarog sila ug nangalagad sa katawhan.

Ug sa dihang nakapangalagad na sila sa mao gihapon nga mga pulong nga gipamulong ni Jesus—nga walay pag-usab sa mga pulong nga gipamulong ni Jesus—tan-awa, nangluhod sila pag-usab ug nag-ampo sa Amahan sa ngalan ni Jesus.

3 Nephi 19

And now it came to pass that when Jesus had ascended into heaven, the multitude did disperse, and every man did take his wife and his children and did return to his own home.

And it was noised abroad among the people immediately, before it was yet dark, that the multitude had seen Jesus, and that he had ministered unto them, and that he would also show himself on the morrow unto the multitude.

Yea, and even all the night it was noised abroad concerning Jesus; and insomuch did they send forth unto the people that there were many, yea, an exceedingly great number, did labor exceedingly all that night, that they might be on the morrow in the place where Jesus should show himself unto the multitude.

And it came to pass that on the morrow, when the multitude was gathered together, behold, Nephi and his brother whom he had raised from the dead, whose name was Timothy, and also his son, whose name was Jonas, and also Mathoni, and Mathonihah, his brother, and Kumen, and Kumenonhi, and Jeremiah, and Shemnon, and Jonas, and Zedekiah, and Isaiah—now these were the names of the disciples whom Jesus had chosen—and it came to pass that they went forth and stood in the midst of the multitude.

And behold, the multitude was so great that they did cause that they should be separated into twelve bodies.

And the twelve did teach the multitude; and behold, they did cause that the multitude should kneel down upon the face of the earth, and should pray unto the Father in the name of Jesus.

And the disciples did pray unto the Father also in the name of Jesus. And it came to pass that they arose and ministered unto the people.

And when they had ministered those same words which Jesus had spoken—nothing varying from the words which Jesus had spoken—behold, they knelt again and prayed to the Father in the name of Jesus.

9 At sila ay nanalangin para sa yaong kanilang pinakananais; at ninais nila na ang Espiritu Santo ay ipagkaloob sa kanila.

10 At nang sila ay nakapanalangin nang gayon, bumaba sila sa gilid ng tubig, at sumunod sa kanila ang maraming tao.

11 At ito ay nangyari na lumusong si Nephi sa tubig at bininyagan.

12 At siya ay umahon sa tubig at nagsimulang magbinyag. At kanyang bininyagan ang lahat ng yaong pinili ni Jesus.

13 At ito ay nangyari na nang mabinyagan at makaahon silang lahat sa tubig, napasakanila ang Espiritu Santo, at sila ay napuspos ng Espiritu Santo at ng apoy.

14 At dinggin, napaligiran sila ng sa wari ay apoy, at ito ay bumaba mula sa langit, at ang maraming tao ay nakasaksi rito, at nagpatotoo; at ang mga anghel ay bumaba mula sa langit at naglingkod sa kanila.

15 At ito ay nangyari na samantalang naglilingkod ang mga anghel sa mga disipulo, dinggin, dumating si Jesus at tumayo sa gitna at naglingkod sa kanila.

16 At ito ay nangyari na nangusap siya sa maraming tao, at inutusan sila na nararapat silang lumuhod na muli sa lupa, at gayundin na ang kanyang mga disipulo ay nararapat magsiluhod sa lupa.

17 At ito ay nangyari na nang nakaluhod na silang lahat sa lupa, inutusan niya ang kanyang mga disipulo na nararapat silang manalangin.

18 At dinggin, sila ay nagsimulang manalangin; at sila ay nanalangin kay Jesus, tinatawag siya na kanilang Panginoon at kanilang Diyos.

19 At ito ay nangyari na umalis si Jesus sa gitna nila, at lumayo nang kaunti sa kanila at iniyukod niya ang sarili sa lupa, at kanyang sinabi:

20 Ama, nagpapasalamat po ako sa inyo na inyong ipinagkaloob ang Espiritu Santo sa mga ito na aking pinili; at dahil po ito sa kanilang paniniwala sa akin kung kaya't pinili ko sila mula sa sanlibutan.

21 Ama, idinadalangin ko po sa inyo na ipagkaloob ninyo ang Espiritu Santo sa kanilang lahat na maniniwala sa kanilang mga salita.

Ug nag-ampo sila alang nianang mas labaw nilang gitinguha; ug nagtinguha sila nga ang Espiritu Santo ihatag ngadto kanila.

Ug sa dihang nakaampo na sila nanganaog sila sa daplin sa tubig ug ang pundok sa katawhan misunod kanila.

Ug nahitabo nga si Nephi mikanaog ngadto sa tubig ug gibunyagan.

Ug mikawas siya gikan sa tubig ug nagsugod sa pagpamunyang. Ug gibunyagan niya ang tanan kinsa gipili ni Jesus.

Ug nahitabo nga sa dihang nabunyagan na silang tanan ug nakakawas na gikan sa tubig, ang Espiritu Santo mikunsad kanila, ug sila napuno sa Espiritu Santo ug sa kalayo.

Ug tan-awa, giliyokan sila nga sama og kini usa ka kalayo; ug mipaubos kini gikan sa langit, ug ang pundok sa katawhan nakasaksi niini, ug nagpamatuod; ug ang mga anghel nanaog gikan sa langit ug nangalagad kanila.

Ug nahitabo nga samtang ang mga anghel nangalagad sa mga disipulo, tan-awa, si Jesus miabot ug mibarog sa taliwala ug nangalagad kanila.

Ug nahitabo nga namulong siya ngadto sa pundok sa katawhan, ug misugo kanila nga sila mangluhod pag-usab sa yuta, ug usab nga ang mga disipulo kinahanglang moluhod sa yuta.

Ug nahitabo nga sa dihang nakaluhod na silang tanan sa yuta, misugo siya sa iyang mga disipulo nga sila mag-ampo.

Ug tan-awa, nagsugod sila sa pag-ampo; ug nag-ampo sila ngadto ni Jesus, nagtawag kaniya nga ilang Ginoo ug ilang Dios.

Ug nahitabo nga si Jesus mibiya gikan sa ilang taliwala, ug mipalayo og diyotay gikan kanila ug miyukbo sa yuta, ug miingon siya:

Amahan, nagpapasalamat ako kanimo nga imong gitugyan ang Espiritu Santo ngadto niining akong mga pinili; ug tungod kini sa ilang pagtuo kanako nga ako mipili kanila gikan sa katawhan sa kalibotan.

Amahan, mag-ampo ako kanimo nga itugyan nimo ang Espiritu Santo ngadto sa tanan nga motuo sa ilang mga pulong.

And they did pray for that which they most desired; and they desired that the Holy Ghost should be given unto them.

And when they had thus prayed they went down unto the water's edge, and the multitude followed them.

And it came to pass that Nephi went down into the water and was baptized.

And he came up out of the water and began to baptize. And he baptized all those whom Jesus had chosen.

And it came to pass when they were all baptized and had come up out of the water, the Holy Ghost did fall upon them, and they were filled with the Holy Ghost and with fire.

And behold, they were encircled about as if it were by fire; and it came down from heaven, and the multitude did witness it, and did bear record; and angels did come down out of heaven and did minister unto them.

And it came to pass that while the angels were ministering unto the disciples, behold, Jesus came and stood in the midst and ministered unto them.

And it came to pass that he spake unto the multitude, and commanded them that they should kneel down again upon the earth, and also that his disciples should kneel down upon the earth.

And it came to pass that when they had all knelt down upon the earth, he commanded his disciples that they should pray.

And behold, they began to pray; and they did pray unto Jesus, calling him their Lord and their God.

And it came to pass that Jesus departed out of the midst of them, and went a little way off from them and bowed himself to the earth, and he said:

Father, I thank thee that thou hast given the Holy Ghost unto these whom I have chosen; and it is because of their belief in me that I have chosen them out of the world.

Father, I pray thee that thou wilt give the Holy Ghost unto all them that shall believe in their words.

- 22 Ama, ipinagkaloob po ninyo sa kanila ang Espiritu Santo sapagkat sila ay naniniwala sa akin; at inyo pong nakikita na sila ay naniniwala sa akin sapagkat inyong naririnig sila, at sila po ay nananalangin sa akin; at sila po ay nananalangin sa akin sapagkat kasama nila ako.
- 23 At ngayon, Ama, ako po ay nananalangin sa inyo para sa kanila, at gayundin para po sa lahat ng yaong maniniwala sa kanilang mga salita, upang sila po ay maniwala sa akin, at nang ako po ay mapasakanila kagaya ninyo, Ama, na nasa akin, upang kami ay maging isa.
- 24 At ito ay nangyari na nang makapanalangin nang gayon si Jesus sa Ama, siya ay lumapit sa kanyang mga disipulo, at dinggin, sila ay nagpatuloy nang walang humpay sa pananalangin sa kanya; at hindi sila nagparami ng mga salita, sapagkat inihayag sa kanila ang nararapat nilang idalangin, at sila ay napuspos ng hangarin.
- 25 At ito ay nangyari na pinagpala sila ni Jesus habang nananalangin sila sa kanya; at ang kanyang mukha ay ngumiti sa kanila, at ang liwanag sa kanyang mukha ay suminag sa kanila, at dinggin, sila ay naging kasimputi ng mukha at gayundin ng kasuotan ni Jesus; at dinggin, ang kaputian niyon ay nakahihigit sa lahat ng kaputian, oo, maging sa walang makatutulad sa ibabaw ng lupa sa kaputian niyon.
- 26 At sinabi ni Jesus sa kanila: Magpatuloy na manalangin; at hindi sila tumigil sa pananalangin.
- 27 At muli siyang tumalikod sa kanila, at lumayo nang kaunti at iniyukod niya ang sarili sa lupa; at muling nanalangin sa Ama, sinasabing:
- 28 Ama, nagpapasalamat po ako sa inyo na inyong dinalisay ang mga yaong aking pinili, dahil sa kanilang pananampalataya, at nananalangin po ako para sa kanila, at gayundin para sa kanila na maniniwala sa kanilang mga salita, upang sila po ay maging dalisay sa akin, sa pamamagitan ng pananampalataya sa kanilang mga salita, maging kagaya po ng pagiging dalisay nila sa akin.
- Amahan, gitugyanan nimo sila sa Espiritu Santo tungod kay mituo sila kanako; ug imong nakita nga mituo sila kanako tungod kay imo silang gidungog, ug nag-ampo sila kanako; ug nag-ampo sila kanako tungod kay ako nag-ubang kanila.
- Ug karon Amahan, mag-ampo ako kanimo alang kanila, ug usab alang niadtong motuo sa ilang mga pulong, nga sila motuo kanako, nga ako maanaa kanila ingon nga ikaw, Amahan, ania kanako, nga kita magkahiusa.
- Ug nahitabo nga sa dihang si Jesus nag-ampo sa ingon niana ngadto sa Amahan, giduol niya ang iyang mga disipulo, ug tan-awa, nagpadayon gihapon sila, sa walay hunong, sa pag-ampo ngadto kaniya; ug wala sila magpadaghan sa mga pulong, kay gihatagan na sila unsa ang angay nilang iampo, ug napuno sila sa tinguha.
- Ug nahitabo nga si Jesus mipanalangin kanila samtang sila nag-ampo ngadto kaniya; ug ang iyang panagway mipahiyom kanila, ug ang kahayag sa iyang panagway misanag diha kanila, ug tan-awa sila ingon ka puti sama sa panagway ug usab sa mga sapot ni Jesus; ug tan-awa ang kaputi niini milabaw sa tanang puti, oo, gani walay butang sa yuta nga ingon kaputi sama sa kaputi niini.
- Ug si Jesus miingon kanila: Padayon sa pag-ampo; ug wala sila mohunong sa pag-ampo.
- Ug mitalikod siya gikan kanila pag-usab, ug mipalayo og diyotay ug miyukbo sa yuta; ug nag-ampo siya pag-usab ngadto sa Amahan, nga nag-ingon:
- Amahan, nagpasalamat ako kanimo nga ikaw mihimong putli niadtong akong mga gipili, tungod sa ilang pagtuo, ug nag-ampo ako alang kanila, ug usab ngadto kanila nga motuo sa ilang mga pulong, nga sila mahimong putli ngari kanako, pinaagi sa pagtuo sa ilang mga pulong, sa samang paagi nga sila nahimong putli ngari kanako.
- Father, thou hast given them the Holy Ghost because they believe in me; and thou seest that they believe in me because thou hearest them, and they pray unto me; and they pray unto me because I am with them.
- And now Father, I pray unto thee for them, and also for all those who shall believe on their words, that they may believe in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one.
- And it came to pass that when Jesus had thus prayed unto the Father, he came unto his disciples, and behold, they did still continue, without ceasing, to pray unto him; and they did not multiply many words, for it was given unto them what they should pray, and they were filled with desire.
- And it came to pass that Jesus blessed them as they did pray unto him; and his countenance did smile upon them, and the light of his countenance did shine upon them, and behold they were as white as the countenance and also the garments of Jesus; and behold the whiteness thereof did exceed all the whiteness, yea, even there could be nothing upon earth so white as the whiteness thereof.
- And Jesus said unto them: Pray on; nevertheless they did not cease to pray.
- And he turned from them again, and went a little way off and bowed himself to the earth; and he prayed again unto the Father, saying:
- Father, I thank thee that thou hast purified those whom I have chosen, because of their faith, and I pray for them, and also for them who shall believe on their words, that they may be purified in me, through faith on their words, even as they are purified in me.

- 29 Ama, ako po ay nananalangin hindi para sa sanlibutan, kundi para sa mga yaong ibinigay ninyo sa akin mula sa sanlibutan, dahil po sa kanilang pananampalataya, upang sila ay maging dalisay sa akin, upang ako po ay mapasakanila kagaya ninyo, Ama, na nasa akin, upang kami po ay maging isa, upang luwalhatiin ako sa kanila.
- 30 At nang sabihin ni Jesus ang mga salitang ito, muli siyang lumapit sa kanyang mga disipulo; at dinggin, sila ay mataimtim na nananalangin, nang walang humpay, sa kanya; at siya ay muling ngumiti sa kanila; at dinggin, sila ay mapuputi, maging katulad ni Jesus.
- 31 At ito ay nangyari na muli siyang lumayo nang kaunti at nanalangin sa Ama;
- 32 At hindi maaaring bigkasin ng dila ang mga salitang kanyang idinalangin, ni hindi maaaring isulat ng tao ang mga salitang kanyang idinalangin.
- 33 At narinig ito ng maraming tao at nagpatotoo; at nabuksan ang kanilang mga puso at naunawaan nila sa kanilang mga puso ang mga salitang kanyang idinalangin.
- 34 Gayunpaman, napakadakila at kagilagilalas ang mga salitang kanyang idinalangin kung kaya't hindi maaaring isulat ang mga ito, ni hindi maaaring bigkasin ang mga ito ng tao.
- 35 At ito ay nangyari na nang matapos si Jesus sa pananalangin, muli siyang lumapit sa mga disipulo, at sinabi sa kanila: Napakadakila ng pananampalataya na hindi ko kailanman nakita sa lahat ng Judio; kaya nga hindi ko maipakita sa kanila ang mga gayong kadakilang himala, dahil sa kawalan nila ng paniniwala.
- 36 Katotohanan, sinasabi ko sa inyo, wala sa kanila ang nakakita ng mga gayong kadakilang bagay na inyong nakita; ni hindi sila nakarinig ng mga gayong kadakilang bagay na inyong narinig.
- Amahan, wala ako mag-ampo alang sa kalibotan, apan alang niadtong imong gihatag kanako gikan sa kalibotan, tungod sa ilang pagtuo, nga unta mahimo silang putli ngari kanako, nga ako maanaa kanila ingon nga ikaw, Amahan, ania kanako, nga kita magkahiusa, nga ako unta mahimaya diha kanila.
- Ug sa dihang nakapamulong na si Jesus niini nga mga pulong miduol siya pag-usab ngadto sa iyang mga disipulo; ug tan-awa makanunayon silang nag-ampo sa walay hunong, ngadto kaniya; ug mipahiyom siya pag-usab kanila; ug tan-awa puti sila, gani sama kang Jesus.
- Ug nahitabo nga mipalayo na usab siya og diyotay ug nag-ampo sa Amahan;
- Ug ang dila dili makapamulong sa mga pulong nga iyang giampo, ni dili usab masulat sa tawo ang mga pulong nga iyang giampo.
- Ug ang pundok sa katawhan nakadungog ug nagpamatuod; ug ang ilang mga kasingkasing nabukas ug ilang nasabtan pinaagi sa ilang mga kasingkasing ang mga pulong nga iyang giampo.
- Bisan pa niana, hilabihan ka mahinungdanon ug kahibulungan ang mga pulong nga iyang giampo nga kini dili masulat, ni malitok sa tawo.
- Ug nahitabo nga sa dihang nakahuman na si Jesus sa pag-ampo, giduol niya pag-usab ang mga disipulo, ug miingon kanila: Wala pa ako sukad makakita og ingon ka dako nga pagtuo taliwala sa tanang mga Judeo; mao nga dili ako makapakita ngadto kanila og kahibulungan kaayong mga milagro, tungod sa ilang pagkawalay pagtuo.
- Sa pagkatinuod sultihan ko kamo, walay usa kanila nga nakakita sa mahinungdanon kaayong mga butang sama sa inyong nakita; ni sila nakadungog sa mahinungdanon kaayong mga butang sama sa inyong nadungog.
- Father, I pray not for the world, but for those whom thou hast given me out of the world, because of their faith, that they may be purified in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one, that I may be glorified in them.
- And when Jesus had spoken these words he came again unto his disciples; and behold they did pray steadfastly, without ceasing, unto him; and he did smile upon them again; and behold they were white, even as Jesus.
- And it came to pass that he went again a little way off and prayed unto the Father;
- And tongue cannot speak the words which he prayed, neither can be written by man the words which he prayed.
- And the multitude did hear and do bear record; and their hearts were open and they did understand in their hearts the words which he prayed.
- Nevertheless, so great and marvelous were the words which he prayed that they cannot be written, neither can they be uttered by man.
- And it came to pass that when Jesus had made an end of praying he came again to the disciples, and said unto them: So great faith have I never seen among all the Jews; wherefore I could not show unto them so great miracles, because of their unbelief.
- Verily I say unto you, there are none of them that have seen so great things as ye have seen; neither have they heard so great things as ye have heard.

3 Nephi 20

- 1 At ito ay nangyari na inutusan niya ang maraming tao na nararapat munang magsitigil sila sa pananalangin, at gayundin ang kanyang mga disipulo. At iniutos niya sa kanila na hindi sila dapat tumigil sa pananalangin sa kanilang mga puso.
- 2 At kanyang inutusan sila na nararapat silang magsitayo at tumindig sa kanilang mga paa. At sila ay tumayo at tumindig sa kanilang mga paa.
- 3 At ito ay nangyari na muli siyang nagpira-piraso ng tinapay at binasbasan ito, at ibinigay sa mga disipulo upang kainin.
- 4 At nang sila ay makakain, kanyang inutusan sila na nararapat silang magpira-piraso ng tinapay, at ibigay sa maraming tao.
- 5 At nang mabigyan na nila ang maraming tao, binigyan niya rin sila ng alak upang inumin, at inutusan sila na nararapat nilang bigyan ang maraming tao.
- 6 Ngayon, walang tinapay ni alak na dinala ang mga disipulo, ni ang maraming tao;
- 7 Ngunit tunay na kanyang binigyan sila ng tinapay upang kainin, at gayundin ng alak upang inumin.
- 8 At sinabi niya sa kanila: Siya na kumakain ng tinapay na ito ay kumakain ng aking katawan sa kanyang kaluluwa; at siya na umiinom ng alak na ito ay umiinom ng aking dugo sa kanyang kaluluwa; at ang kanyang kaluluwa ay hindi kailanman magugutom ni mauuhaw, kundi mabubusog.
- 9 Ngayon, nang matapos makakain at makainom na lahat ang maraming tao, dinggin, sila ay napuspos ng Espiritu; at sila ay sumigaw sa iisang tinig, at nagbigay-papuri kay Jesus, na kapwa nila nakita at narinig.
- 10 At ito ay nangyari na nang matapos silang lahat magbigay-papuri kay Jesus, sinabi niya sa kanila: Dinggin, ngayon ay natapos ko na ang kautusang iniutos ng Ama sa akin hinggil sa mga taong ito, na mga labi ng sambayanan ni Israel.
- 11 Natatandaan ninyo na winika ko sa inyo, at sinabi na sa panahon na ang mga salita ni Isaias ay matupad—dinggin, ang mga yaon ay nakasulat, nasa harapan ninyo ang mga ito, kaya nga, saliksikin ninyo ang mga yaon—

3 Nephi 20

Ug nahitabo nga gisugo niya ang pundok sa katawhan nga mohunong sila sa pag-ampo, ug usab ang iyang mga disipulo. Ug misugo siya kanila nga dili sila mohunong sa pag-ampo pinaagi sa ilang mga kasingkasing.

Ug misugo siya kanila nga sila mobangon ug motindog sa ilang mga tiil. Ug mibangon sila ug mitindog sa ilang mga tiil.

Ug nahitabo nga gipikaspikas niya ang pan pag-usab ug mipanalangin, ug mihatag niini ngadto sa iyang mga disipulo aron kan-on.

Ug sa diha nga nakakaon na sila misugo siya kanila nga sila mopikaspikas sa pan, ug ihatag ngadto sa pundok sa katawhan.

Ug sa dihang nakahatag na sila ngadto sa pundok sa katawhan mihatag usab siya kanila og bino nga imnon, ug misugo kanila nga sila mohatag ngadto sa pundok sa katawhan.

Karon, nahitabo nga walay dala nga pan, ni bino, ang pundok sa katawhan;

Apan sa pagkatinuod siya mihatag ngadto kanila og pan nga kaonon, ug usab bino nga imnon.

Ug miingon siya kanila: Siya nga mokaon niini nga pan mokaon sa akong lawas ngadto sa iyang kalag; ug siya nga moinom niini nga bino moinom sa akong dugo ngadto sa iyang kalag; ug ang iyang kalag dili gayod gutomon ni uhawon, apan pagatagbawon.

Karon, sa dihang ang tanang pundok sa katawhan nakakaon na ug nakainom, tan-awa, napuno sila sa Espiritu; ug misinggit sila sa usa ka tingog, ug mihimaya kang Jesus, kinsa ilang nakita ug nadungog.

Ug nahitabo nga sa dihang silang tanan nakahimaya na kang Jesus, miingon siya kanila: Tan-awa karon akong taposon ang sugo nga gisugo sa Amahan kanako kabahin niining katawhan, nga salin sa balay ni Israel.

Kamo nahinumdom nga ako namulong kaninyo, ug miingon nga sa higayon nga ang mga pulong ni Isaias matuman—tan-awa, nahisulat kini, kamo aduna niini diha kaninyo, busa pangitaa kini—

3 Nephi 20

And it came to pass that he commanded the multitude that they should cease to pray, and also his disciples. And he commanded them that they should not cease to pray in their hearts.

And he commanded them that they should arise and stand up upon their feet. And they arose up and stood upon their feet.

And it came to pass that he brake bread again and blessed it, and gave to the disciples to eat.

And when they had eaten he commanded them that they should break bread, and give unto the multitude.

And when they had given unto the multitude he also gave them wine to drink, and commanded them that they should give unto the multitude.

Now, there had been no bread, neither wine, brought by the disciples, neither by the multitude;

But he truly gave unto them bread to eat, and also wine to drink.

And he said unto them: He that eateth this bread eateth of my body to his soul; and he that drinketh of this wine drinketh of my blood to his soul; and his soul shall never hunger nor thirst, but shall be filled.

Now, when the multitude had all eaten and drunk, behold, they were filled with the Spirit; and they did cry out with one voice, and gave glory to Jesus, whom they both saw and heard.

And it came to pass that when they had all given glory unto Jesus, he said unto them: Behold now I finish the commandment which the Father hath commanded me concerning this people, who are a remnant of the house of Israel.

Ye remember that I spake unto you, and said that when the words of Isaiah should be fulfilled—behold they are written, ye have them before you, therefore search them—

- 12 At katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, na sa panahon na ang mga ito ay matupad, yaon na ang pagsasakatuparan ng tipan na ginawa ng Ama sa kanyang mga tao, O sambahayan ni Israel.
- 13 At sa gayon, ang mga labi, na malawakang ikakalat sa balat ng lupa, ay titipunin mula sa silangan at mula sa kanluran, at mula sa timog at mula sa hilaga; at madadala sila sa kaalaman ng Panginoon nilang Diyos, na siyang tumubos sa kanila.
- 14 At iniutos sa akin ng Ama na nararapat kong ibigay sa inyo ang lupaing ito, bilang inyong mana.
- 15 At sinasabi ko sa inyo, na kung ang mga Gentil ay hindi magsisisi matapos ng pagpapalang kanilang tatanggapin, matapos nilang maikalat ang aking mga tao—
- 16 Sa gayon, kayo, na mga labi ng sambahayan ni Jacob, ay hahayo sa kanila; at kayo ay mapapasagitna nila na magiging marami; at kayo ay masasama sa kanila katulad ng isang leon sa mababangis na hayop sa gubat, at katulad ng isang batang leon sa mga kawan ng tupa, na kung makapapasok, siya ay kapwa manununggab at manluluray, at walang makapagligligtas.
- 17 Ang inyong kamay ay itataas sa inyong mga kaaway, at ang lahat ng inyong mga kaaway ay lilipulin.
- 18 At aking titipuning sama-sama ang aking mga tao katulad ng isang lalaking nag-iipon ng kanyang mga bungkos sa sahig ng giikan.
- 19 Sapagkat gagawin ko ang aking mga tao kung kanino nakipagtipan ang Ama, oo, gagawin kong bakal ang inyong sungay, at gagawin kong tanso ang inyong mga kuko. At inyong luluray-lurayin ang maraming tao; at aking ilalaan ang kanilang pakinabang sa Panginoon, at ang kanilang kabuhayan sa Panginoon ng buong mundo. At dinggin, ako ang siyang gagawa nito.
- 20 At ito ay mangyayari, wika ng Ama, na ang espada ng aking katarungan ay uumang sa ulunan nila sa araw na yaon; at maliban kung sila ay magsisisi, babagsak ito sa kanila, wika ng Ama, oo, maging sa lahat ng bansa ng mga Gentil.
- 21 At ito ay mangyayari na aking itatatag ang aking mga tao, O sambahayan ni Israel.

Ug sa pagkatinuod, sa pagkatinuod, sultihan ko kamo, nga sa higayon nga kini matuman mao na kana ang katumanan sa pakigsaad nga gihimo sa Amahan ngadto sa iyang katawhan, O balay ni Israel.

Ug unya ang mga salin, nga nagkatibulaag sa ibabaw sa tibuok yuta, pagapundokon gikan sa silangan ug gikan sa kasadpan, ug gikan sa habagatan ug gikan sa amihanan; ug sila pagadad-on ngadto sa kahibalo bahin sa Ginoo nga ilang Dios, nga mitubos kanila.

Ug ang Amahan misugo kanako nga ako kinahanglang mohatag kaninyo niini nga yuta, nga inyong kabilin.

Ug sultihan ko kamo, nga kon ang mga Hentil dili maghinulsol human sa panalangin nga ilang madawat, human nga ilang matibulaag ang akong katawhan—

Nianang higayona kamo, nga salin sa balay ni Jacob, moadto taliwala kanila; ug maanaa kamo sa taliwala kanila nga daghan; ug makig-uban kamo kanila sama sa usa ka liyon taliwala sa mga mananap sa kalasangan, ug sama sa usa ka batan-on nga liyon taliwala sa mga gagmayng pundok sa karnero, nga, kon siya moagi pagayatak-yatakan ug kunis-kunison, ug walay makaluwas.

Ang inyong kamot ibakyaw nganha sa inyong mga kaaway, ug ang tanan ninyong mga kaaway mamatay.

Ug ako mopundok sa akong katawhan ingon sa usa ka tawo nga mipundok sa iyang mga dbinangan ngadto sa salog.

Kay ako mohimo sa akong katawhan kang kinsa ang Amahan nakigsaad, oo, akong himoong puthaw ang inyong sungay, ug akong himoong tumbaga ang inyong mga kuko. Ug dugmokon ninyo ang daghang katawhan; ug akong ipahinungod ang ilang kaayohan ngadto sa Ginoo, ug ang ilang kabtangan ngadto sa Ginoo sa tibuok yuta. Ug tan-awa, ako ang mohimo niini.

Ug mahitabo, miingon ang Amahan, nga ang espada sa akong kaangayan andam na alang kanila nianang adlaw; ug gawas kon maghinulsol sila matagak kini diha kanila, miingon ang Amahan, oo, gani sa tanang nasod sa mga Hentil.

Ug mahitabo nga ako motukod sa akong katawhan, O balay ni Israel.

And verily, verily, I say unto you, that when they shall be fulfilled then is the fulfilling of the covenant which the Father hath made unto his people, O house of Israel.

And then shall the remnants, which shall be scattered abroad upon the face of the earth, be gathered in from the east and from the west, and from the south and from the north; and they shall be brought to the knowledge of the Lord their God, who hath redeemed them.

And the Father hath commanded me that I should give unto you this land, for your inheritance.

And I say unto you, that if the Gentiles do not repent after the blessing which they shall receive, after they have scattered my people—

Then shall ye, who are a remnant of the house of Jacob, go forth among them; and ye shall be in the midst of them who shall be many; and ye shall be among them as a lion among the beasts of the forest, and as a young lion among the flocks of sheep, who, if he goeth through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Thy hand shall be lifted up upon thine adversaries, and all thine enemies shall be cut off.

And I will gather my people together as a man gathereth his sheaves into the floor.

For I will make my people with whom the Father hath covenanted, yea, I will make thy horn iron, and I will make thy hoofs brass. And thou shalt beat in pieces many people; and I will consecrate their gain unto the Lord, and their substance unto the Lord of the whole earth. And behold, I am he who doeth it.

And it shall come to pass, saith the Father, that the sword of my justice shall hang over them at that day; and except they repent it shall fall upon them, saith the Father, yea, even upon all the nations of the Gentiles.

And it shall come to pass that I will establish my people, O house of Israel.

22 At dinggin, aking itatatag ang mga taong ito sa lupaing ito, sa ikatutupad ng tipang aking ginawa sa inyong amang si Jacob; at ito ay magiging isang Bagong Jerusalem. At ang kapangyarihan ng langit ay mapapasagitna ng mga taong ito; oo, maging ako ay mapapasagitna ninyo.

23 Dinggin, ako ang siyang sinabi ni Moises, sinasabing: Isang propeta ang ibabangon ng Panginoon ninyong Diyos sa inyo mula sa inyong mga kapatid, na tulad sa akin; siya ang inyong diringgin sa lahat ng bagay kung anuman ang sasabihin niya sa inyo. At ito ay mangyayari na ihihialay mula sa mga tao ang bawat taong hindi makikinig sa propetang yaon.

24 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, oo, at lahat ng propeta mula kay Samuel at sa mga yaong sumunod, kasindami ng nagsalita, ay nagpatotoo sa akin.

25 At dinggin, kayo ang mga anak ng mga propeta; at kayo ay mula sa sambahayan ni Israel; at kayo ay sakop ng tipang ginawa ng Ama sa inyong mga ama, na sinasabi kay Abraham: At sa iyong binhi pagpapalain ang lahat ng angkan sa lupa.

26 Ang Ama na ibinangon akong una sa inyo, at isinugo ako upang pagpalain kayo sa pagtalikod ng bawat isa sa inyo mula sa kanyang mga kasamaan; at ito ay dahil mga anak kayo ng tipan—

27 At matapos na kayo ay pagpalain, tutuparin ng Ama ang tipang ginawa niya kay Abraham, sinasabing: Sa iyong binhi pagpapalain ang lahat ng angkan sa lupa—sa pagbubuhos ng Espiritu Santo sa pamamagitan ko sa mga Gentil, na pagpapala sa mga Gentil na gagawin silang makapangyarihan sa lahat, hanggang sa pagkakalat ng aking mga tao, O sambahayan ni Israel.

28 At sila ay magiging hagupit sa mga tao sa lupaing ito. Gayunman, kapag kanilang natanggap ang kabuuan ng aking ebanghelyo, sa gayon kung kanilang patitigas ang kanilang mga puso laban sa akin, ibabalik ko ang kanilang mga kasamaan sa kanilang sariling mga ulo, wika ng Ama.

Ug tan-awa, kini nga katawhan akong itukod niini nga yuta, ngadto sa katumanan sa pakigsaad nga akong gihimo ngadto sa inyong amahan nga si Jacob; ug mao kini ang Bag-o nga Jerusalem. Ug ang mga gahom sa langit mopataliwala niini nga katawhan; oo, gani ako mopataliwala kaninyo.

Tan-awa, ako mao ang gipamulong ni Moises, nga nag-ingon: Usa ka propeta ang ituboy sa Ginoo nga inyong Dios nganha kaninyo sa inyong mga kaigsuonan, sama kanako; kaniya kamo mamati sa tanang butang bisan unsa nga iyang insulto kaninyo. Ug mahitabo nga ang matag kalag nga dili mamati niana nga propeta ipahimulag gikan sa taliwala sa katawhan.

Sa pagkatinuod sultihan ko kamo, oo, ug ang tanan nga propeta gikan ni Samuel ug kadtong nagsunod kaniya, kutob sa nakapamulong, nagpamatuod kanako.

Ug tan-awa, kamo ang mga anak sa mga propeta; ug mga sakop kamo sa balay ni Israel; ug mga sakop kamo sa pakigsaad nga gihimo sa Amahan ngadto sa inyong mga amahan, nga nag-ingon kang Abraham: Ug diha sa imong binhi ang tanan nga kaliwatan sa yuta mapanalanginan.

Ang Amahan kay unang mituboy kanako nganha kaninyo, ug mipadala kanako sa pagpanalangin kaninyo sa pagpabiya sa matag usa kaninyo gikan sa iyang mga kadaotan; ug tungod kay kamo mao ang mga anak sa pakigsaad—

Ug human nga kamo mapanalanginan niana natuman na sa Amahan ang pakigsaad nga iyang gihimo ngadto kang Abraham, nga nag-ingon: Diha sa imong binhi ang tanang kaliwatan sa yuta mapanalanginan—diha sa pagbu-bo sa Espiritu Santo pinaagi kanako ngadto sa mga Hentil, diin nga panalangin nganha sa mga Hentil makapahimo kanilang gamhanan labaw sa tanan, ngadto sa pagpatibulaag sa akong katawhan, O balay ni Israel.

Ug mahimo sila nga usa ka latigo ngadto sa katawhan niini nga yuta. Bisan pa, kon makadawat na sila sa kahingpitan sa akong ebanghelyo, unya kon mopatig-a sila sa ilang mga kasingkasing batok kanako akong ibalik ang ilang pagkadaotan diha sa kaugalingon nilang mga ulo, miingon ang Amahan.

And behold, this people will I establish in this land, unto the fulfilling of the covenant which I made with your father Jacob; and it shall be a New Jerusalem. And the powers of heaven shall be in the midst of this people; yea, even I will be in the midst of you.

Behold, I am he of whom Moses spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you of your brethren, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that every soul who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

Verily I say unto you, yea, and all the prophets from Samuel and those that follow after, as many as have spoken, have testified of me.

And behold, ye are the children of the prophets; and ye are of the house of Israel; and ye are of the covenant which the Father made with your fathers, saying unto Abraham: And in thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

The Father having raised me up unto you first, and sent me to bless you in turning away every one of you from his iniquities; and this because ye are the children of the covenant—

And after that ye were blessed then filleth the Father the covenant which he made with Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed—unto the pouring out of the Holy Ghost through me upon the Gentiles, which blessing upon the Gentiles shall make them mighty above all, unto the scattering of my people, O house of Israel.

And they shall be a scourge unto the people of this land. Nevertheless, when they shall have received the fulness of my gospel, then if they shall harden their hearts against me I will return their iniquities upon their own heads, saith the Father.

29 At aking aalalahanin ang tipang ginawa ko sa aking mga tao; at ako ay nakipagtipan sa kanila na titipunin ko sila nang magkakasama sa aking sariling takdang panahon, na ibibigay ko sa kanilang muli ang lupain ng kanilang mga ama para sa kanilang mana, na lupain ng Jerusalem, na lupang pangako para sa kanila magpakailanman, wika ng Ama.

30 At ito ay mangyayari na sasapit ang panahon na ipangangaral sa kanila ang kabuuan ng aking ebanghelyo;

31 At sila ay maniniwala sa akin, na ako si Jesucristo, ang Anak ng Diyos, at mananalangin sa Ama sa aking pangalan.

32 Sa gayon ang kanilang mga tagabantay ay magtataas ng kanilang tinig, at sa pamamagitan ng sabay-sabay na tinig ay aawit sila; sapagkat sila ay makakikita nang mata sa mata.

33 Sa gayon sila muling titipunin ng Ama nang magkakasama, at ibibigay sa kanila ang Jerusalem bilang lupain ng kanilang mana.

34 Sa gayon sila magpapakagalak— Magsiawit nang sabay-sabay, kayong mga nawasak na dako ng Jerusalem; sapagkat inalo ng Ama ang kanyang mga tao, tinubos niya ang Jerusalem.

35 Ipinakita ng Ama ang kanyang banal na bisig sa paningin ng lahat ng bansa; at makikita ng lahat ng dulo ng mundo ang pagliligtas ng Ama; at ang Ama at ako ay isa.

36 At sa gayon mangyayari ang yaong nasusulat: Gumising, gumising na muli, at isuot mo ang iyong kalakasan, O Sion; isuot ang iyong magagandang kasuotan, O Jerusalem, ang banal na lungsod, sapagkat mula ngayon, hindi na papasok sa iyo ang hindi tuli at ang marumi.

37 Pagpagin mo ang sarili mula sa alabok; bumangon, umupo, O Jerusalem; kalagan ang sarili mula sa mga tali sa iyong leeg, O bihag na anak na babae ng Sion.

38 Sapagkat ganito ang wika ng Panginoon: Ipinagbili ninyo ang inyong sarili sa wala, at kayo ay tutubusin nang walang salapi.

39 Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, ang aking pangalan ay malalaman ng aking mga tao; oo, sa araw na yaon ay malalaman nila na ako ang yaong nagsasalita.

Ug ako mohinumdom sa pakigsaad nga akong gihimo ngadto sa akong katawhan; ug ako nakigsaad ngadto kanila nga ako mopundok kanila sa akong kaugalingong tukma nga panahon, nga akong ihatag kanila pag-usab ang yuta sa ilang mga amahan alang sa ilang kabilin, nga mao ang yuta sa Jerusalem, nga mao ang gisaad nga yuta ngadto kanila sa kahangtoran, miingon ang Amahan.

Ug mahitabo nga ang panahon moabot, nga ang kahingpitan sa akong ebanghelyo isangyaw ngadto kanila;

Ug motuo sila kanako, nga ako si Jesukristo, ang Anak sa Dios, ug magampo sa Amahan sa akong ngalan.

Unya ang ilang mga magbalantay mopataas sa ilang tingog, ug uban sa nagkahiusa nga tingog manag-awit sila; kay sila magkakitaay mata sa mata.

Unya ang Amahan mopundok kanila pag-usab, ug ihatag ngadto kanila ang Jerusalem alang sa yuta nga ilang kabilin.

Ug dayon maninggit sila sa kamaya— Pag-awit kamo og dungan, kamong mga awaaw nga dapit sa Jerusalem; kay ang Amahan mihupay sa iyang katawhan, gitubos niya ang Jerusalem.

Ang Amahan mipakita sa iyang balaan nga bukton sa mga mata sa tanang kanasoran; ug ang mga lumulupyo sa yuta makakita sa kaluwasan sa Amahan; ug ang Amahan ug ako usa ra.

Ug unya mahitabo kana nga nahisulat: Pagmata, pagmata pag-usab, ug isul-ob ang imong kalig-on, O Zion; isul-ob ang imong matahom nga mga sapot, O Jerusalem, ang balaan nga siyudad, kay sukad karon dili na moabot nganha kanimo ang dili tinuli ug ang dili limpyo.

Yabyabi ang imong kaugalingon gikan sa abog; tindog, lingkod, O Jerusalem; badbari ang imong kaugalingon gikan sa mga higot sa imong liog, O binihag nga anak nga babaye sa Zion.

Kay ang Ginoo miingon: Kamo mibaligya sa inyong mga kaugalingon sa walay hinungdan, ug pagatubson kamo nga walay salapi.

Sa pagkatinuod, sa pagkatinuod sultihan ko kamo, nga ang akong katawhan makaila sa akong ngalan; oo, nianang adlaw makaila sila nga ako mao siya nga namulong.

And I will remember the covenant which I have made with my people; and I have covenanted with them that I would gather them together in mine own due time, that I would give unto them again the land of their fathers for their inheritance, which is the land of Jerusalem, which is the promised land unto them forever, saith the Father.

And it shall come to pass that the time cometh, when the fulness of my gospel shall be preached unto them;

And they shall believe in me, that I am Jesus Christ, the Son of God, and shall pray unto the Father in my name.

Then shall their watchmen lift up their voice, and with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye.

Then will the Father gather them together again, and give unto them Jerusalem for the land of their inheritance.

Then shall they break forth into joy— Sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Father hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Father hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of the Father; and the Father and I are one.

And then shall be brought to pass that which is written: Awake, awake again, and put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city, for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

For thus saith the Lord: Ye have sold yourselves for naught, and ye shall be redeemed without money.

Verily, verily, I say unto you, that my people shall know my name; yea, in that day they shall know that I am he that doth speak.

- 40 At sa gayon, kanilang sasabihin: Anong ganda sa mga bundok ng mga paa niya na nagdadala ng mabubuting balita sa kanila, na naghahayag ng kapayapaan; na nagdadala ng mabubuting balita ng kabutihan sa kanila na mabuti, na naghahayag ng kaligtasan; na nagsasabi sa Sion: Ang iyong Diyos ay naghahari!
- 41 At sa gayon, isang sigaw ang papailanglang: Lumisan kayo, lumisan kayo, magsilabas kayo riyan, huwag humipo ng yaong marumi; lumabas kayo sa gitna niya; maging malinis kayo na nagdadala ng mga sisidlan ng Panginoon.
- 42 Sapagkat hindi kayo lalabas na nagmamadali ni aalis nang patakas; sapagkat ang Panginoon ay mauuna sa inyo, at ang Diyos ng Israel ang inyong magiging tagapagtanggol sa likod.
- 43 Dinggin, ang aking tagapaglingkod ay kikilos nang may karunungan; siya ay dadakilain at pupurihin at magiging napakatayog.
- 44 Katulad ng marami ang nanggilalas sa inyo—ang kanyang mukha ay lubhang nasira, higit kaysa sa kaninuman, at ang kanyang anyo ay higit kaysa sa mga anak ng tao—
- 45 Kung kaya siya ay magwiwisik sa maraming bansa; ang mga hari ay magtitikom ng kanilang bibig dahil sa kanya, sapagkat ang yaong hindi sinabi sa kanila ay makikita nila; at ang yaong hindi nila narinig ay mauunawaan nila.
- 46 Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, ang lahat ng bagay na ito ay tiyak na matutupad, maging katulad ng iniutos ng Ama sa akin. Sa gayon matutupad ang tipang ito na ipinakipagtipan ng Ama sa kanyang mga tao; at sa gayon muling pananahanan ang Jerusalem ng aking mga tao, at ito ang magiging lupaing kanilang mana.
- Ug unya moingon sila: Pagkatahom sa mga tiil diha sa mga bukid kaniya nga nagdala og maayong mga balita ngadto kanila, nga nagsangyaw sa kalinaw; nga nagdala og maayong mga balita ngadto kanila nga matarong, nga nagsangyaw sa kaluwasan; nga nag-ingon sa Zion: Ang imong Dios naghari!
- Ug unya usa ka pagpahibalo ang mabati: Pahawa kamo, pahawa kamo, biya kamo gikan dinha, ayaw paghikap nianang mahugaw; biya kamo gikan sa taliwala kaniya; magmahimong limpyo kamo nga nagdala sa mga sudlanan sa Ginoo.
- Kay kamo dili mobiya nga magdali, ni molayas; kay ang Ginoo mogiya kaninyo, ug ang Dios sa Israel mahimo nga inyong bantay sa likod.
- Tan-awa, ang akong sulugoon maalamon nga modumala; pagabayawon siya ug pagadayegon ug mahimo nga labihan ka halangdon.
- Sama nga daghan ang nahibulong kanimo—ang iyang panagway ngil-ad kaayo, labaw pa ni bisan kinsa nga tawo, ug ang iyang pamarog labaw pa sa mga anak nga lalaki sa mga tawo—
- Busa siya mobisbis sa daghang nasod; ang mga hari motak-om sa ilang mga ba-ba nganha kaniya, kay kanang wala pa gisugilon kanila ilang makita; ug kanang wala pa nila madungog ilang masabtan.
- Sa pagkatinuod, sa pagkatinuod sultihan ko kamo, tanan kini nga butang moabot gayod, gani sama sa gisugo sa Amahan kanako. Unya kini nga pakigsaad nga gipakigsaad sa Amahan ngadto sa iyang katawhan matuman; ug unya ang Jerusalem puy-an pag-usab sa akong katawhan, ug mao kini ang yuta nga ilang kabilin.
- And then shall they say: How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings unto them, that publisheth peace; that bringeth good tidings unto them of good, that publisheth salvation; that saith unto Zion: Thy God reigneth!
- And then shall a cry go forth: Depart ye, depart ye, go ye out from thence, touch not that which is unclean; go ye out of the midst of her; be ye clean that bear the vessels of the Lord.
- For ye shall not go out with haste nor go by flight; for the Lord will go before you, and the God of Israel shall be your rearward.
- Behold, my servant shall deal prudently; he shall be exalted and extolled and be very high.
- As many were astonished at thee—his visage was so marred, more than any man, and his form more than the sons of men—
- So shall he sprinkle many nations; the kings shall shut their mouths at him, for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.
- Verily, verily, I say unto you, all these things shall surely come, even as the Father hath commanded me. Then shall this covenant which the Father hath covenanted with his people be fulfilled; and then shall Jerusalem be inhabited again with my people, and it shall be the land of their inheritance.

3 Nephi 21

- 1 At katotohanan, sinasabi ko sa inyo, magbibigay ako sa inyo ng palatandaan, upang malaman ninyo ang panahon kung kailan ang mga bagay na ito ay malapit nang maganap—na aking titipunin, mula sa matagal na nilang pagkakakalat, ang aking mga tao, O sambahayan ni Israel, at muling itatatag sa kanila ang aking Sion;
- 2 At dinggin, ito ang bagay na ibibigay ko sa inyo bilang palatandaan—sapagkat katotohanan, sinasabi ko sa inyo na kapag ang mga bagay na ito na ipinahahayag ko sa inyo, at ipahahayag sa inyo ng aking sarili pagkatapos nito, at sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo na ibibigay sa inyo ng Ama, ay ipaalam sa mga Gentil nang kanilang malaman ang hinggil sa mga bagay na ito na mga labi ng sambahayan ni Jacob, at hinggil sa aking mga taong ito na ikakalat nila;
- 3 Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, kapag ang mga bagay na ito ay ipinaalam sa kanila ng Ama, at magmumula sa Ama, mula sa kanila patungo sa inyo;
- 4 Sapagkat karunungan ng Ama na sila ay manahan sa lupaing ito, at maitatag bilang malalayang tao sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Ama, upang ang mga bagay na ito ay makarating mula sa kanila patungo sa labi ng inyong binhi, upang ang tipan ng Ama ay matupad na kanyang ipinakitipang sa kanyang mga tao, O sambahayan ni Israel;
- 5 Anupa't kapag ang mga gawaing ito at ang mga gawaing gagawin sa inyo pagkatapos nito ay magmumula sa mga Gentil, patungo sa inyong mga binhi na manghihina sa kawalang-paniniwala dahil sa kasamaan;
- 6 Sapagkat sa gayon hinangad ng Ama na ito ay magmula sa mga Gentil, upang maipakita niya ang kanyang kapangyarihan sa mga Gentil, sa layuning ang mga Gentil, kung hindi nila patitigasin ang kanilang mga puso, na sila ay magsisi at lumapit sa akin at mabinyagan sa aking pangalan at malaman ang tunay na mga aral ng aking doktrina, upang sila ay mapabilang sa aking mga tao, O sambahayan ni Israel;

3 Nephi 21

Ug sa pagkatinuod sultihan ko kamo, ako mohatag kaninyo og usa ka timailhan, aron masayod kamo sa panahon kanus-a kini nga mga butang mahitabo—nga ako mopundok, gikan sa ilang dugay nang pagkatibulaag, sa akong katawhan, O balay ni Israel, ug motukod pag-usab taliwala kanila sa akong Zion;

Ug tan-awa, mao kini ang butang nga akong ihatag kaninyo isip timailhan—kay sa pagkatinuod sultihan ko kamo nga sa higayon nga kining mga butang nga akong gipahayag kaninyo, ug akong ipahayag kaninyo human niini sa akong kaugalingon, ug pinaagi sa gahom sa Espiritu Santo nga itugyan kaninyo sa akong Amahan, ipadayag ngadto sa mga Hentil aron masayod sila kabahin niini nga katawhan nga salin sa balay ni Jacob, ug kabahin niining akong katawhan nga ilang pagatibulaagon;

Sa pagkatinuod, sa pagkatinuod sultihan ko kamo, sa higayon nga kini nga mga butang ipahibalo na kanila pinaagi sa Amahan, ug magagikan sa Amahan, gikan kanila nganha kaninyo;

Kay kaalam kini sa Amahan nga sila kinahanglang mapahiluna niini nga yuta, ug mapahimutang isip usa ka gawasnon nga katawhan pinaagi sa gahom sa Amahan, aron kini nga mga butang moabot gikan kanila ngadto sa salin sa inyong binhi, nga ang pakigsaad sa Amahan matuman nga iyang gipakigsaad ngadto sa iyang katawhan, O balay ni Israel;

Busa, kon kini nga mga buhat ug ang mga buhat nga pagahimoon taliwala kaninyo human niini moabot gikan sa mga Hentil, ngadto sa inyong binhi nga mokunhod sa pagkawalay pagtuo tungod sa pagkadaotan;

Kay sa ingon niana tinguha sa Amahan nga kinahanglang moabot kini gikan sa mga Hentil, nga ipakita niya ang iyang gahom ngadto sa mga Hentil, kay tungod niini nga hinungdan nga ang mga Hentil, kon dili sila mopatig-a sa ilang mga kasingkasing, nga makahinulsol sila ug makaduol kanako ug magpabunyag pinaagi sa akong ngalan ug masayod sa tinuod nga mga punto sa akong doktrina, nga sila pagaiphon taliwala sa akong katawhan, O balay ni Israel;

3 Nephi 21

And verily I say unto you, I give unto you a sign, that ye may know the time when these things shall be about to take place—that I shall gather in, from their long dispersion, my people, O house of Israel, and shall establish again among them my Zion;

And behold, this is the thing which I will give unto you for a sign—for verily I say unto you that when these things which I declare unto you, and which I shall declare unto you hereafter of myself, and by the power of the Holy Ghost which shall be given unto you of the Father, shall be made known unto the Gentiles that they may know concerning this people who are a remnant of the house of Jacob, and concerning this my people who shall be scattered by them;

Verily, verily, I say unto you, when these things shall be made known unto them of the Father, and shall come forth of the Father, from them unto you;

For it is wisdom in the Father that they should be established in this land, and be set up as a free people by the power of the Father, that these things might come forth from them unto a remnant of your seed, that the covenant of the Father may be fulfilled which he hath covenanted with his people, O house of Israel;

Therefore, when these works and the works which shall be wrought among you hereafter shall come forth from the Gentiles, unto your seed which shall dwindle in unbelief because of iniquity;

For thus it behooveth the Father that it should come forth from the Gentiles, that he may show forth his power unto the Gentiles, for this cause that the Gentiles, if they will not harden their hearts, that they may repent and come unto me and be baptized in my name and know of the true points of my doctrine, that they may be numbered among my people, O house of Israel;

7 At kapag ang mga bagay na ito ay nangyari, na magsisimulang malaman ng inyong mga binhi ang mga bagay na ito—ito ay magiging palatandaan sa kanila, upang kanilang malaman na ang gawain ng Ama ay nagsimula na tungo sa pagtupad ng tipang kanyang ginawa sa mga tao na kabilang sa sambahayan ni Israel.

8 At kapag dumating ang panahong iyon, ito ay mangyayari na ititikom ng mga hari ang kanilang mga bibig; sapagkat ang yaong hindi sinabi sa kanila ay makikita nila; at ang yaong hindi nila narinig ay mauunawaan nila.

9 Sapagkat sa panahong yaon, para sa aking kapakanan, ang Ama ay gagawa ng isang gawain, na magiging dakila at kagila-gilalas na gawa sa kanila; at sa kanila ay may mga yaong hindi paniniwalaan ito, bagama't isang tao ang magpapahayag nito sa kanila.

10 Ngunit dinggin, ang buhay ng aking tagapaglingkod ay nasa aking kamay; kaya nga hindi nila siya masasaktan, bagama't siya ay mapipinsala dahil sa kanila. Gayunman, akin siyang pagagalingin, sapagkat ipakikita ko sa kanila na ang aking karunungan ay higit na dakila kaysa sa katusuhan ng diyablo.

11 Anupa't ito ay mangyayari na ang sinumang hindi maniniwala sa aking mga salita, ako na si Jesucristo, na iutos ng Ama na dalhin niya sa mga Gentil, at bibigyan siya ng kapangyarihan na kanyang madala ang mga iyon sa mga Gentil, (ito ay mangyayari maging tulad ng winika ni Moises) sila ay mahihwalay sa aking mga tao na kabilang sa tipan.

12 At ang aking mga tao na mga labi ni Jacob ay masasama sa mga Gentil, oo, sa gitna nila na tulad ng isang leon sa mababangis na hayop sa gubat, tulad ng isang batang leon sa mga kawan ng tupa, na kung makapapasok, siya ay kapwa manununggab at manluluray, at walang makapagligligtas.

13 Ang kanilang mga kamay ay itataas sa kanilang mga kaaway, at lilipulin ang lahat ng kanilang mga kaaway.

14 Oo, sa aba sa mga Gentil maliban kung sila ay magsisisi; sapagkat ito ay mangyayari na sa araw na yaon, wika ng Ama, na aking tatanggalin ang inyong mga kabayo sa gitna ninyo, at aking wawasakin ang inyong mga karuwahe;

15 At aking wawasakin ang mga lungsod ng inyong lupain, at gigibain ang lahat ng inyong mga muog;

Ug kon mahitabo kini nga mga butang nga ang inyong binhi mosugod sa pagkasayod niini nga mga butang—usa kini ka timailhan kanila, aron masayran nila nga ang buhat sa Amahan nagsugod na aron matuman ang pakigsaad nga iyang gihimo ngadto sa katawhan kinsa nga sakop sa balay ni Israel.

Ug kon moabot kana nga adlaw, mahitabo nga ang mga hari motak-om sa ilang mga ba-ba; kay kana nga wala pa isugilon kanila ilang makita; ug kanang wala pa nila madungog ilang masabtan.

Kay nianang adlaw, tungod og alang kanako ang Amahan mobuhat og usa ka buhat, nga mahinungdanon ug kahibulongan nga buhat taliwala kanila; ug adunay mga tawo taliwala kanila kinsa dili motuo niini, bisan pa og ang usa ka tawo mopahayag niini ngadto kanila.

Apan tan-awa, ang kinabuhi sa akong sulugoon anaa sa akong kamot; busa dili sila mopasakit kaniya, bisan pa og siya mahimong ngil-ad tungod kanila. Apan ako moayo kaniya, kay ako mopakita kanila nga ang akong kaalam mas labaw pa kaysa kamalipoton sa yawa.

Busa mahitabo nga si bisan kinsa nga dili motuo sa akong mga pulong, ako nga si Jesukristo, nga gisugo sa Amahan nga iyang dad-on ngadto sa mga Hentil, ug mohatag kaniya og gahom nga siya modala niini ngadto sa mga Hentil, (kini matuman sama sa giingon ni Moises) nga papahawaon sila gikan sa taliwala sa akong katawhan nga anaa sa pakigsaad.

Ug ang akong katawhan nga mga salin ni Jacob moipon kauban sa mga Hentil, oo, sa taliwala kanila sama sa usa ka liyon taliwala sa mga mananap sa kalasangan, sama sa batan-on nga liyon taliwala sa mga panon sa karnero, kinsa, kon siya moagi parehong moyatak-yatak ug mokunis-kunis, ug walay makaluwas.

Ang ilang kamot ibakyaw ngadto sa ilang mga kaaway, ug ang ilang tanan nga kaaway mamatay.

Oo, alaot ngadto sa mga Hentil gawas kon sila maghinulsol; kay mahitabo niana nga adlaw, miingon ang Amahan, nga akong patyon ang inyong mga kabayo gikan sa inyong taliwala, ug akong gub-on ang inyong mga karuwahe;

Ug akong wagtangan ang mga siyudad sa inyong mga yuta, ug lumpagon ang ilang mga kuta;

And when these things come to pass that thy seed shall begin to know these things—it shall be a sign unto them, that they may know that the work of the Father hath already commenced unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the people who are of the house of Israel.

And when that day shall come, it shall come to pass that kings shall shut their mouths; for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

For in that day, for my sake shall the Father work a work, which shall be a great and a marvelous work among them; and there shall be among them those who will not believe it, although a man shall declare it unto them.

But behold, the life of my servant shall be in my hand; therefore they shall not hurt him, although he shall be marred because of them. Yet I will heal him, for I will show unto them that my wisdom is greater than the cunning of the devil.

Therefore it shall come to pass that whosoever will not believe in my words, who am Jesus Christ, which the Father shall cause him to bring forth unto the Gentiles, and shall give unto him power that he shall bring them forth unto the Gentiles, (it shall be done even as Moses said) they shall be cut off from among my people who are of the covenant.

And my people who are a remnant of Jacob shall be among the Gentiles, yea, in the midst of them as a lion among the beasts of the forest, as a young lion among the flocks of sheep, who, if he go through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Their hand shall be lifted up upon their adversaries, and all their enemies shall be cut off.

Yea, wo be unto the Gentiles except they repent; for it shall come to pass in that day, saith the Father, that I will cut off thy horses out of the midst of thee, and I will destroy thy chariots;

And I will cut off the cities of thy land, and throw down all thy strongholds;

- 16 At aking wawakasan ang mga pangkukulam sa inyong mga lupain, at hindi na kayo magkakaroon pa ng mga manghuhula;
- 17 Ang inyong mga inukit na larawan ay akin ding sisirain, at aalisin ang inyong mga nakatayong imahen sa gitna ninyo, at hindi na ninyo sasambahin pa ang mga gawa ng inyong mga kamay;
- 18 At aking bubunutin ang inyong mga puno sa gitna ninyo; akin ding wawasakin ang inyong mga lungsod.
- 19 At ito ay mangyayari na matitigil ang lahat ng pagsisinungaling, at panlilinlang, at inggitan, at sigalutan, at huwad na pagkasaserdote, at pagpapatutot.
- 20 Sapagkat ito ay mangyayari, wika ng Ama, na sa panahong yaon, ang sinumang hindi magsisisi at lalapit sa aking Minamahal na Anak, sila ay ihihawalay ko sa aking mga tao, O sambahayan ni Israel;
- 21 At aking isasagawa ang paghihiganti at matinding galit sa kanila, maging tulad ng sa mga hindi binyagan, na hindi pa nila narinig.
- 22 Ngunit kung sila ay magsisisi at makikinig sa aking mga salita, at hindi patitigasin ang kanilang mga puso, itatatag ko ang aking simbahan sa kanila, at sila ay makikipagtipan at ibibilang sa mga ito na labi ni Jacob, kung kanino ko ibinigay ang lupaing ito bilang kanilang mana;
- 23 At tutulong sila sa aking mga tao, na labi ni Jacob, at sa kasindami rin ng sambahayan ni Israel na darating upang makapagtayo sila ng isang lungsod, na tatawaging ang Bagong Jerusalem.
- 24 At sa gayon nila tutulungan ang aking mga tao upang sila ay matipon, na nakakalat sa balat ng lupa, patungo sa Bagong Jerusalem.
- 25 At sa gayon bababa sa kanila ang kapangyarihan ng langit; at ako rin ay mapapasagitna nila.
- 26 At sa gayon magsisimula ang gawain ng Ama sa panahong yaon, maging kung kailan ipangangaral ang ebanghelyong ito sa labi ng mga taong ito. Katotohanan, sinasabi ko sa inyo, sa panahong yaon magsisimula ang gawain ng Ama sa lahat ng naikalat na mga tao ko, oo, maging sa mga nawalang lipi na inakay ng Ama palabas ng Jerusalem.
- Ug akong wagtangon ang mga pamarang gikan sa inyong yuta, ug kamo wala nay mga mananag-an;
- Ang inyong kinulit nga mga larawan akong wagtangon usab, ug ang inyong nagbarog nga mga larawan gikan sa inyong taliwala, ug kamo dili na mosimba sa mga binuhat sa inyong mga kamot;
- Ug akong ibton ang inyong mga kakahoyan diha sa inyong taliwala; ingon man akong laglagon ang inyong mga siyudad.
- Ug mahitabo nga ang tanang pagpamakak, ug mga pagpanglimbong, ug mga kasina, ug mga panagbangi, ug panapi sa mga pari, ug malaw-ay nga mga buhat, pagahunongon.
- Kay mahitabo, miingon ang Amahan, nga niana nga adlaw kadtong dili maghinulsol ug moduol sa akong Hinigugmang Anak, sila akong papahawaon gikan sa akong katawhan, O balay ni Israel;
- Ug ako mopahamtang og panimalos ug kabangis diha kanila, gani ingon nganha sa mga pagano, nga ang sama niini wala pa sukad nila madungog.
- Apan kon maghinulsol sila ug maminaw sa akong mga pulong, ug dili magpatig-a sa ilang mga kasingkasing, ako motukod sa akong simbahan taliwala kanila, ug sila mosulod sa pakigsaad ug pagaiphon taliwala niining salin ni Jacob, ngadto kinsa Ako mihatag niini nga yuta alang sa ilang kabilin;
- Ug motabang sila sa akong katawhan, ang salin ni Jacob, ug usab kutob sa moadto sa balay ni Israel, aron magtukod sila og usa ka siyudad, nga tawagon og Bag-ong Jerusalem.
- Ug unya motabang sila sa akong katawhan aron mapundok sila, kinsa nagkatibulaag sa ibabaw sa tibuok yuta, ngadto sa Bag-ong Jerusalem.
- Ug unya ang gahom sa langit manaog nganha kanila; ug Ako maanaa usab sa taliwala.
- Ug unya ang buhat sa Amahan magsugod niana nga adlaw, gani sa higayon nga kini nga ebanghelyo isangyaw taliwala sa salin niini nga katawhan. Sa pagkatinuod sultihan ko kamo, nga nianang adlaw ang buhat sa Amahan magsugod taliwala sa tanang nahimulag sa akong katawhan, oo, bisan sa mga tribo nga nawala, nga gidala sa Amahan pagawas sa Jerusalem.
- And I will cut off witchcrafts out of thy land, and thou shalt have no more sooth-sayers;
- Thy graven images I will also cut off, and thy standing images out of the midst of thee, and thou shalt no more worship the works of thy hands;
- And I will pluck up thy groves out of the midst of thee; so will I destroy thy cities.
- And it shall come to pass that all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and priestcrafts, and whoredoms, shall be done away.
- For it shall come to pass, saith the Father, that at that day whosoever will not repent and come unto my Beloved Son, them will I cut off from among my people, O house of Israel;
- And I will execute vengeance and fury upon them, even as upon the heathen, such as they have not heard.
- But if they will repent and hearken unto my words, and harden not their hearts, I will establish my church among them, and they shall come in unto the covenant and be numbered among this the remnant of Jacob, unto whom I have given this land for their inheritance;
- And they shall assist my people, the remnant of Jacob, and also as many of the house of Israel as shall come, that they may build a city, which shall be called the New Jerusalem.
- And then shall they assist my people that they may be gathered in, who are scattered upon all the face of the land, in unto the New Jerusalem.
- And then shall the power of heaven come down among them; and I also will be in the midst.
- And then shall the work of the Father commence at that day, even when this gospel shall be preached among the remnant of this people. Verily I say unto you, at that day shall the work of the Father commence among all the dispersed of my people, yea, even the tribes which have been lost, which the Father hath led away out of Jerusalem.

27 Oo, ang gawain ay magsisimula sa lahat ng naikalat na mga tao ko, na ang Ama ang maghahanda ng daan kung paano sila makalalapit sa akin, upang sila ay makapanawagan sa Ama sa aking pangalan.

28 Oo, at sa gayon magsisimula ang gawain, na ang Ama ang maghahanda ng daan sa lahat ng bansa kung paano matitipong pauwi ang kanyang mga tao sa lupaing kanilang mana.

29 At sila ay lalabas mula sa lahat ng bansa; at hindi sila lalabas na nagmamadali, ni aalis nang patakas, sapagkat ako ang mauuna sa kanila, wika ng Ama, at ako ang kanilang magiging tagapagtanggol sa likod.

Oo, ang buhat magsugod taliwala sa tanang natibulaag nako nga katawhan, kauban sa Amahan sa pag-andam og paagi nga sila moduol kanako, nga sila motawag sa Amahan pinaagi sa akong ngalan.

Oo, ug unya ang buhat, magsugod, kauban sa Amahan taliwala sa tanang kanasoran sa pag-andam og paagi diin ang iyang katawhan pagapundokon pauli sa yuta nga ilang kabilin.

Ug mogula sila gikan sa tanang kanasoran; ug dili sila mogula nga magdali, ni magdagan, kay Ako mag-una kanila, miingon ang Amahan, ug Ako ang magbalantay sa ilang luyo.

Yea, the work shall commence among all the dispersed of my people, with the Father to prepare the way whereby they may come unto me, that they may call on the Father in my name.

Yea, and then shall the work commence, with the Father among all nations in preparing the way whereby his people may be gathered home to the land of their inheritance.

And they shall go out from all nations; and they shall not go out in haste, nor go by flight, for I will go before them, saith the Father, and I will be their rearward.

3 Nephi 22

- 1 At sa gayon mangyayari ang yaong nasusulat: Umawit, O baog, ikaw na hindi nagkaanak; magsimula kang umawit; at sumigaw nang malakas, ikaw na hindi naghirap sa panganganak; sapagkat higit na marami ang mga anak ng pinabayaan kaysa sa mga anak ng may asawa, wika ng Panginoon.
- 2 Palakihin ang sukat ng iyong tolda, at atasan silang palawakin ang mga tabing ng iyong mga tirahan; huwag magtipid, pahabain mo ang iyong mga lubid at patibayin ang iyong mga istaka;
- 3 Sapagkat ikaw ay kakalat sa kanang kamay at sa kaliwa, at ang iyong mga binhi ay mamanahin ang mga Gentil at papangyarihing tirhan ang mga pinabayaang lungsod.
- 4 Huwag matakot, sapagkat ikaw ay hindi mapapahiya; ni ikaw ay hindi hahamakin, sapagkat hindi ka malalagay sa kahihiyan; sapagkat malilimutan mo ang kahihiyan ng iyong kabataan, at hindi maaalala ang kadustahan ng iyong kabataan, at hindi maaalala ang dungis ng iyong pagkabalo.
- 5 Sapagkat ang iyong tagapaglikha, ang iyong asawa, Panginoon ng mga Hukbo ang kanyang pangalan; at ang iyong Manunubos, ang Banal ng Israel—ang Diyos ng buong mundo ang itatawag sa kanya.
- 6 Sapagkat tinawag ka ng Panginoon tulad ng isang babaeng pinabayaan at nagdadalamhati sa espiritu, at isang asawa ng kabataan, nang ikaw ay itinakil, wika ng iyong Diyos.
- 7 Sa maikling sandali ay pinabayaan kita, datapwat titipunin kita nang may dakilang pagkaawa.
- 8 Sa munting pagkagalit ay ikinubli ko sandali ang aking mukha sa iyo, ngunit sa walang hanggang kabutihan, ako ay maaawa sa iyo, wika ng Panginoon mong Manunubos.
- 9 Sapagkat ito ay tulad ng mga tubig ni Noe sa akin, sapagkat tulad ng aking isinumpa na hindi na aagos pa sa lupa ang mga tubig ni Noe, gayundin ako ay sumumpang hindi na ako mapopoot sa iyo.
- 10 Sapagkat ang mga bundok ay maglalaho at ang mga burol ay maaalis, ngunit hindi maglalaho ang aking kabaitan sa iyo, ni hindi maaalis ang tipan ng aking kapayapaan, wika ng Panginoon na naaawa sa iyo.

3 Nephi 22

Ug unya kanang nahisulat mahitabo: Pagawit, O babaye nga dili manganak, ikaw nga wala manganak; tuaw ngadto sa pagawit, ug singgit sa makusog, kamo nga wala mag-antos sa pagpanganak; kay mas daghan ang mga anak sa biniyaan kaysa mga anak sa kinasal nga asawa, miingon ang Ginoo.

Padak-i ang lugar sa inyong tolda, ug ipabukhad kanila ang mga tabil sa inyong mga pinuy-anan; ayaw pagbilin, ilugway ang inyong mga higit ug lig-ona ang inyong mga istaka;

Kay kamo mogula sa tuo nga bahin ug sa wala, ug ang inyong mga binhi makapanunod sa mga Hentil ug mohimo sa mga biniyaan nga mga siyudad nga mapuy-an.

Ayaw kahadlok, kay kamo dili maulaw; ni kamo maglibog, kay kamo dili pakaulawan; kay kamo makalimot na sa kaulawan sa inyong pagkabatan-on, ug dili na makahinumdom sa kaulawan sa inyong pagkabatan-on, ug dili na makahinumdom sa kaulawan sa inyong pagkabiya.

Kay ang inyong magbubuhat, ang inyong bana, ang Ginoo sa mga Panon mao ang iyang ngalan; ug ang inyong Manunubos, ang Balaan sa Israel—ang Dios sa tibuok nga yuta siya pagatawgon.

Kay ang Ginoo nagtawag kaninyo nga ingon sa usa ka babaye nga biniyaan ug naguol diha sa espiritu, ug asawa sa pagkabatan-on, sa dihang kamo gisalikway, miingon ang inyong Dios.

Kay sa mubo nga panahon ako mibiya kaninyo, apan uban sa dakong kaluoy ako mopundok kaninyo.

Sa gamay nga kasuko akong gitago ang akong nawong gikan kaninyo sa mubo nga panahon, apan uban sa walay kataposang pagkamabination, ako adunay kaluoy kaninyo, miingon ang Ginoo nga inyong Manunubos.

Kay kini, ang mga tubig ni Noe ngari kanako, kay sama sa akong gipanumpa nga ang mga tubig ni Noe dili na molunop sa yuta, ako usab manumpa nga ako dili na masuko kaninyo.

Kay ang mga bukid mobiya ug ang mga bungtod mawala, apan ang akong pagkamabination dili mobiya kaninyo, ni ang akong pakigsaad sa kalinaw mawala, miingon ang Ginoo nga adunay kaluoy diha kaninyo.

3 Nephi 22

And then shall that which is written come to pass: Sing, O barren, thou that didst not bear; break forth into singing, and cry aloud, thou that didst not travail with child; for more are the children of the desolate than the children of the married wife, saith the Lord.

Enlarge the place of thy tent, and let them stretch forth the curtains of thy habitations; spare not, lengthen thy cords and strengthen thy stakes;

For thou shalt break forth on the right hand and on the left, and thy seed shall inherit the Gentiles and make the desolate cities to be inhabited.

Fear not, for thou shalt not be ashamed; neither be thou confounded, for thou shalt not be put to shame; for thou shalt forget the shame of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy widowhood any more.

For thy maker, thy husband, the Lord of Hosts is his name; and thy Redeemer, the Holy One of Israel—the God of the whole earth shall he be called.

For the Lord hath called thee as a woman forsaken and grieved in spirit, and a wife of youth, when thou wast refused, saith thy God.

For a small moment have I forsaken thee, but with great mercies will I gather thee.

In a little wrath I hid my face from thee for a moment, but with everlasting kindness will I have mercy on thee, saith the Lord thy Redeemer.

For this, the waters of Noah unto me, for as I have sworn that the waters of Noah should no more go over the earth, so have I sworn that I would not be wroth with thee.

For the mountains shall depart and the hills be removed, but my kindness shall not depart from thee, neither shall the covenant of my peace be removed, saith the Lord that hath mercy on thee.

11 O ikaw na nahirapan, na sinisiklot ng unos, at hindi naaalo! Dinggin, ilalatag ko ang iyong mga bato na may makikinigang na kulay, at lalatagan ko ang iyong mga saligan ng mga sapiro.	O kamo nga gisakit, nga gikuso-kuso sa bagyo, ug wala mahupay! Tan-awa, akong butangan ang inyong mga bato og maanindot nga mga kolor, ug mopahiluna sa inyong mga tukoranan, og mga sapiro.	O thou afflicted, tossed with tempest, and not comforted! Behold, I will lay thy stones with fair colors, and lay thy foundations with sapphires.
12 At gagawin kong yari sa agata ang iyong mga dungawan, at yari sa karbungko ang iyong mga pintuang-bayan, at yari sa mamahaling bato ang iyong mga hangganan.	Ug ako mohimo sa inyong mga bintana nga mga rubi, ug sa inyong mga ganghaan nga mga karbungko, ug sa tanan ninyong mga palibot sa mahalón nga mga bato.	And I will make thy windows of agates, and thy gates of carbuncles, and all thy borders of pleasant stones.
13 At lahat ng iyong mga anak ay tuturuan ng Panginoon; at dakila ang magiging kapayapaan ng iyong mga anak.	Ug ang tanan ninyong mga anak pagatudloan mahitungod sa Ginoo; ug hilabihan ang kalinaw sa inyong mga anak.	And all thy children shall be taught of the Lord; and great shall be the peace of thy children.
14 Sa pagkamatwid, ikaw ay pagtitibayin; ikaw ay malalayo mula sa mga pang-aapi sapagkat hindi ka matatakot, at mula sa kinasisindakan sapagkat hindi ito lalapit sa iyo.	Diha sa pagkamatarong kamo pagatukoron; ipahilayo kamo sa mga pagdaogdag kay kamo dili mahadlok, ug sa kalisang kay dili kini magpaduol kaninyo.	In righteousness shalt thou be established; thou shalt be far from oppression for thou shalt not fear, and from terror for it shall not come near thee.
15 Dinggin, sila ay tiyak na magkakasamang sasalakay laban sa iyo, hindi dahil sa akin; sinumang magkakasamang sasalakay laban sa iyo ay mabubuwal para sa iyong kapakanan.	Tan-awa, sa pagkatinuod magpundok sila batok kaninyo, dili tungod kanako; ug kinsa kadtong magpundok batok kaninyo mapukan alang sa inyong kaayohan.	Behold, they shall surely gather together against thee, not by me; whosoever shall gather together against thee shall fall for thy sake.
16 Dinggin, aking nilikha ang panday na umiihip sa mga baga na nasa apoy, at gumagawa siya ng kasangkapan para sa kanyang gawain; at aking nilikha ang manlilipol upang manlilipol.	Tan-awa, naglalang ako og panday sa puthaw nga mohuyop sa mga karbon diha sa kalayo, ug sa paghimo og himan alang sa iyang buhat; ug naglalang ako og tigguba aron sa pagguba.	Behold, I have created the smith that bloweth the coals in the fire, and that bringeth forth an instrument for his work; and I have created the waster to destroy.
17 Walang sandatang ginawa laban sa iyo ang magtatagumpay; at bawat dilang hahamak sa iyo sa kahatulan ay pasisinungalingan mo. Ito ang pamana ng mga tagapaglingkod ng Panginoon, at ang kanilang pagkamatwid ay mula sa akin, wika ng Panginoon.	Walay hinagiban nga gibuhat batok kaninyo nga molambo; ug ang matag dila nga mobiaibiay batok kaninyo aron sa paghukom inyong ipanghimaraot. Ug mao kini ang panulondon sa mga sulugoon sa Ginoo, ug ang ilang pagkamatarong ania kanako, miingon ang Ginoo.	No weapon that is formed against thee shall prosper; and every tongue that shall revile against thee in judgment thou shalt condemn. This is the heritage of the servants of the Lord, and their righteousness is of me, saith the Lord.

3 Nephi 23

- 1 At ngayon, dinggin, sinasabi ko sa inyo, na nararapat ninyong saliksikin ang mga bagay na ito. Oo, isang kautusan ang ibinibigay ko sa inyo na masigasig ninyong saliksikin ang mga bagay na ito; sapagkat dakila ang mga salita ni Isaia.
- 2 Sapagkat tunay na siya ay nangusap tungkol sa lahat ng bagay hinggil sa aking mga tao na kabilang sa sambahayan ni Israel; kaya nga talagang kinakailangan na siya ay mangusap din sa mga Gentil.
- 3 At lahat ng bagay na kanyang sinabi ay nangyari na at mangyayari, maging alinsunod sa mga salitang kanyang winika.
- 4 Samakatwid, makinig sa aking mga salita; isulat ang mga bagay na sinabi ko sa inyo; at alinsunod sa panahon at kalooban ng Ama, ang mga yaon ay ipahahayag sa mga Gentil.
- 5 At sinuman ang makikinig sa aking mga salita at magsisisi at mabibinyagan, siya rin ay maliligtas. Saliksikin ang mga propeta, sapagkat marami ang nagpapatotoo sa mga bagay na ito.
- 6 At ngayon, ito ay nangyari na nang sabihin ni Jesus ang mga salitang ito, muli niyang sinabi sa kanila, matapos na kanyang ipaliwanag ang lahat ng banal na kasulatan sa kanila na kanilang natanggap, kanyang winika sa kanila: Dinggin, nais kong inyong isulat ang iba pang mga banal na kasulatan, na wala kayo.
- 7 At ito ay nangyari na kanyang sinabi kay Nephi: Dalhin mo rito ang talaang iyong iniingatan.
- 8 At nang madala ni Nephi ang mga talaan, at nailatag ang mga yaon sa harapan niya, sinuri niya ang mga ito ng kanyang mga paningin at sinabi:
- 9 Katotohanan, sinasabi ko sa inyo, ako ay nag-utos sa aking tagapaglingkod na si Samuel, ang Lamanita, na nararapat siyang magpapatotoo sa mga taong ito, na sa araw na luluwalhatiin ng Ama ang kanyang pangalan sa akin na maraming banal ang magbabangon mula sa mga patay, at magpapakita sa marami, at maglilingkod sa kanila. At kanyang sinabi sa kanila: Hindi ba?
- 10 At ang kanyang mga disipulo ay tumugon sa kanya at sinabing: Opo, Panginoon, si Samuel po ay nagpropesiya alinsunod sa inyong mga salita, at natupad ang lahat ng yaon.

3 Nephi 23

Ug karon, tan-awa, sultihan ko kamo nga kamo kinahanglang mosiksik niini nga mga butang. Oo, usa ka sugo nga akong ihatag kaninyo nga kamo mosiksik nga makugihon niini nga mga butang; kay mahinungdanon ang mga pulong ni Isaia.

Kay sa pagkatinuod namulong siya kalabot sa tanang butang mahitungod sa akong katawhan nga sakop sa balay ni Israel; busa kinahanglang mosulti usab siya ngadto sa mga Hentil.

Ug ang tanang butang nga iyang gipamulong nahitabo ug mahitabo, gani sumala sa mga pulong nga iyang gipamulong.

Busa pamati sa akong mga pulong; isulat ang mga butang nga akong gisulti kaninyo; ug sumala sa panahon ug sa kabubut-on sa Amahan kini moabot ngadto sa mga Hentil.

Ug bisan kinsa nga mopatalinghog sa akong mga pulong, ug maghinulsol ug magpabunyag, ang mao maluwas. Pangitaa ang mga propeta, kay adunay daghan diha nga nagpamatuod niini nga mga butang.

Ug karon nahitabo nga sa dihang nakasulti na si Jesus niini nga mga pulong misulti siya kanila pag-usab, human siya makapasabot sa tanang kasulatan ngadto kanila nga ilang nadawat, miingon siya kanila: Tan-awa, nga uban pang mga kasulatan ang gusto nako nga inyong isulat, wala pa ninyo masulat.

Ug nahitabo nga siya miingon kang Nephi: Dad-a ngari ang talaan nga imong gitipigan.

Ug sa dihang gidala ni Nephi ang mga talaan, ug gipahiluna kini sa iyang atubangan, mitan-aw siya ngadto kanila ug miingon:

Sa pagkatinuod sultihan ko kamo, ako misugo sa akong sulugoon nga si Samuel, nga Lamanita, nga siya mopamatuod ngadto niining katawhan, nga sa adlaw nga ang Amahan mohimaya sa iyang ngalan ngari kanako adunay daghan nga mga santos nga mabanhaw gikan sa mga patay, ug magpakita sa kadaghanan, ug mangalagad kanila. Ug miingon siya kanila: Dili ba kini mao?

Ug ang iyang mga disipulo mitubag kaniya ug miingon: Oo, Ginoo, si Samuel nanagna sumala sa imong mga pulong, ug ang tanan natuman.

3 Nephi 23

And now, behold, I say unto you, that ye ought to search these things. Yea, a commandment I give unto you that ye search these things diligently; for great are the words of Isaiah.

For surely he spake as touching all things concerning my people which are of the house of Israel; therefore it must needs be that he must speak also to the Gentiles.

And all things that he spake have been and shall be, even according to the words which he spake.

Therefore give heed to my words; write the things which I have told you; and according to the time and the will of the Father they shall go forth unto the Gentiles.

And whosoever will hearken unto my words and repenteth and is baptized, the same shall be saved. Search the prophets, for many there be that testify of these things.

And now it came to pass that when Jesus had said these words he said unto them again, after he had expounded all the scriptures unto them which they had received, he said unto them: Behold, other scriptures I would that ye should write, that ye have not.

And it came to pass that he said unto Nephi: Bring forth the record which ye have kept.

And when Nephi had brought forth the records, and laid them before him, he cast his eyes upon them and said:

Verily I say unto you, I commanded my servant Samuel, the Lamanite, that he should testify unto this people, that at the day that the Father should glorify his name in me that there were many saints who should arise from the dead, and should appear unto many, and should minister unto them. And he said unto them: Was it not so?

And his disciples answered him and said: Yea, Lord, Samuel did prophesy according to thy words, and they were all fulfilled.

11 At sinabi ni Jesus sa kanila: Paanong hindi ninyo naisulat ang bagay na ito, na maraming banal ang nagsibangon at nagpakita sa marami at naglingkod sa kanila?

12 At ito ay nangyari na naalala ni Nephi na hindi naisulat ang bagay na ito.

13 At ito ay nangyari na iniutos ni Jesus na isulat ito; kaya nga, ito ay isinulat alinsunod sa kanyang iniutos.

14 At ngayon, ito ay nangyari na nang maipaliwanag ni Jesus ang lahat ng banal na kasulatan sa kabuuan, na kanilang isinulat, kanyang iniutos sa kanila na nararapat nilang ituro ang mga bagay na ipinaliwanag niya sa kanila.

Ug si Jesus miingon kanila: Sa unsang hinungdan nga kamo wala man mosulat niini nga butang, nga daghang mga santos ang nabanhaw ug nagpakita sa kadaghanan ug nangalagad kanila?

Ug nahitabo nga si Nephi nahinumdom nga kini nga butang wala ikasulat.

Ug nahitabo kadto nga si Jesus misugo nga kini isulat; busa nasulat kini sumala sa iyang gisugo.

Ug karon nahitabo nga sa dihang nakapasabot na si Jesus sa tanang kasulatan sa usa ka higayon, nga ilang sinulat, misugo siya kanila nga kinahanglan nila nga itudlo ang mga butang nga iyang gipasabot ngadto kanila.

And Jesus said unto them: How be it that ye have not written this thing, that many saints did arise and appear unto many and did minister unto them?

And it came to pass that Nephi remembered that this thing had not been written.

And it came to pass that Jesus commanded that it should be written; therefore it was written according as he commanded.

And now it came to pass that when Jesus had expounded all the scriptures in one, which they had written, he commanded them that they should teach the things which he had expounded unto them.

3 Nephi 24

- 1 At ito ay nangyari na kanyang iniutos sa kanila na nararapat nilang isulat ang mga salitang ibinigay ng Ama kay Malakias, na kanyang sasabihin sa kanila. At ito ay nangyari na matapos maisulat ang mga iyon, kanyang ipinaliwanag ang mga yaon. At ito ang mga salitang kanyang sinabi sa kanila, sinasabing: Ganito ang sinabi ng Ama kay Malakias—Dinggin, ipadadala ko ang aking sugo, at kanyang ihahanda ang daan para sa akin, at ang Panginoong inyong hinahanap ay paroroon bigla sa kanyang templo, maging ang sugo ng tipan, na inyong kinalulugdan; dinggin, siya ay paparito, wika ng Panginoon ng mga Hukbo.
- 2 Ngunit sino ang makatatagal sa araw ng kanyang pagparito, at sino ang makapananatili kapag siya ay magpakita? Sapagkat siya ay tulad ng apoy ng isang maglalanday, at tulad ng sabon ng isang tagapagpaputi ng lana.
- 3 At siya ay kikilos bilang maglalanday at tagapagpadalisay ng pilak; at kanyang dadalisayin ang mga anak na lalaki ni Levi, at pakikinis sila tulad ng ginto at pilak, upang sila ay makapag-alay sa Panginoon ng handog sa pagkamatwid.
- 4 Sa gayon magiging kalugud-lugod sa Panginoon ang handog ng Juda at Jerusalem, tulad noong sinauna, at tulad ng mga taong lumipas.
- 5 At ako ay lalapit sa inyo sa paghatol; at ako ay magiging handang saksi laban sa mga mangkukulam, at laban sa mga nakikiapid, at laban sa mga bulaang saksi, at laban sa mga yaong dinarayang upahan sa kanyang pasahod, ang bala at mga walang ama, at sa nagsasaisantabi sa dayuhan, at walang takot sa akin, wika ng Panginoon ng mga Hukbo.
- 6 Sapagkat ako ang Panginoon, hindi ako nagbabago; kaya nga kayong mga anak na lalaki ni Jacob ay hindi matutupok.
- 7 Maging mula noong mga araw ng inyong mga ama, kayo ay lumihis sa aking mga ordenansa, at hindi ninyo sinunod ang mga yaon. Magbalik kayo sa akin at ako ay magbabalik sa inyo, wika ng Panginoon ng mga Hukbo. Ngunit inyong sinabi: Sa paanong paraan po kami makababalik?

3 Nephi 24

Ug nahitabo nga siya misugo kanila nga isulat nila ang mga pulong nga gihatag sa Amahan ngadto kang Malaquias, nga iyang isulti kanila. Ug nahitabo nga human sa pagsulat niini iya kining gipasabot. Ug mao kini ang mga pulong nga iyang gisulti kanila, nga nag-ingon: Miingon ang Amahan kang Malaquias—Tan-awa, mopadala ako sa akong sinugo, ug moandam siya sa agianan sa dili pa ako moabot, ug ang Ginoo nga inyong gipangita sa kalit moabot sa iyang templo, gani ang sinugo sa pakigsaad, kang kinsa kamo nahimuot; tan-awa, moanhi siya, miingon ang Ginoo sa mga Panon.

Apan kinsa ang makasugakod sa adlaw sa iyang pag-anhi, ug kinsa ang makalahutay kon siya magpakita? Kay sama siya sa kalayo sa magtutunaw, ug sama sa sabon sa tiglab.

Ug molingkod siya sama sa usa magtutunaw ug maglimpyo sa pilak; ug pagaputlion niya ang mga anak nga lalaki ni Levi, ug limpyohon sila sama sa bulawan ug sa pilak, aron ilang mahalad sa Ginoo ang usa ka halad sa pagkamatarong.

Unya ang halad sa Juda ug sa Jerusalem makapahimuot sa Ginoo, sama sa karaang mga adlaw, ug sama sa nangaging katuigan.

Ug mopaduol ako kaninyo ngadto sa paghukom; ug mahimo akong dihatiha dayon nga saksi batok sa mga barangan, ug batok sa mga mananapaw, ug batok sa mga bakakon nga mga saksi, ug batok kanila nga nanglupig sa mga sinuholan sa ilang mga suhol, sa mga biyuda ug sa mga walay amahan, ug sa misalikway sa mga estranyo, ug sa mga walay kahadlok kanako, miingon ang Ginoo sa mga Panon.

Kay ako ang Ginoo, dili ako mausab; busa kamong mga anak nga lalaki ni Jacob wala malaglag sa hingpit.

Gani sukad pa sa mga adlaw sa inyong mga amahan mipahilayo kamo gikan sa akong mga ordenansa, ug wala motuman niini. Balik kamo kanako ug dawaton ko kamo, miingon ang Ginoo sa mga Panon. Apan kamo miingon: Asa man kami mobalik?

3 Nephi 24

And it came to pass that he commanded them that they should write the words which the Father had given unto Malachi, which he should tell unto them. And it came to pass that after they were written he expounded them. And these are the words which he did tell unto them, saying: Thus said the Father unto Malachi—Behold, I will send my messenger, and he shall prepare the way before me, and the Lord whom ye seek shall suddenly come to his temple, even the messenger of the covenant, whom ye delight in; behold, he shall come, saith the Lord of Hosts.

But who may abide the day of his coming, and who shall stand when he appeareth? For he is like a refiner's fire, and like fuller's soap.

And he shall sit as a refiner and purifier of silver; and he shall purify the sons of Levi, and purge them as gold and silver, that they may offer unto the Lord an offering in righteousness.

Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the Lord, as in the days of old, and as in former years.

And I will come near to you to judgment; and I will be a swift witness against the sorcerers, and against the adulterers, and against false swearers, and against those that oppress the hireling in his wages, the widow and the fatherless, and that turn aside the stranger, and fear not me, saith the Lord of Hosts.

For I am the Lord, I change not; therefore ye sons of Jacob are not consumed.

Even from the days of your fathers ye are gone away from mine ordinances, and have not kept them. Return unto me and I will return unto you, saith the Lord of Hosts. But ye say: Wherein shall we return?

- 8 Mananakawan ba ng tao ang Diyos? Gayunman, inyo akong ninakawan. Ngunit inyong sinasabi: Sa paanong paraan po namin kayo ninakawan? Sa mga ikapu at handog.
- 9 Kayo ay isinumpa ng isang sumpa, sapagkat ninakawan ninyo ako, maging ang buong bansang ito.
- 10 Dalhin ninyo ang lahat ng ikapu sa kamalig, nang magkaroon ng pagkain sa aking bahay; at subukan ninyo ako ngayon, wika ng Panginoon ng mga Hukbo, kung hindi ko bubuksan sa inyo ang mga durungawan ng langit, at ibubuhos sa inyo ang isang pagpapala na walang sapat na lugar na mapaglalagyan nito.
- 11 At aking sasawayin ang maninila para sa inyong mga kapakanan, at hindi niya sisirain ang mga bunga ng inyong lupa; ni hindi mahuhulog ang bunga ng inyong ubasan sa mga bukid nang wala sa panahon, wika ng Panginoon ng mga Hukbo.
- 12 At tatawagin kayong pinagpala ng lahat ng bansa sapagkat kayo ay magiging isang kalugud-lugod na lupain, wika ng Panginoon ng mga Hukbo.
- 13 Ang inyong mga salita ay naging lapastangan laban sa akin, wika ng Panginoon. Gayunman, inyong sinasabi: Ano po ang aming sinabi laban sa inyo?
- 14 Inyong sinabi: Walang kabuluhan ang maglingkod sa Diyos, at ano ang kapakinabangan na aming sundin ang kanyang mga ordenansa at na lumakad kami na nagdadalamhati sa harapan ng Panginoon ng mga Hukbo?
- 15 At ngayon, tinatawag namin ang palalo na masaya; oo, sila na gumagawa ng kasamaan ay matagumpay; oo, sila na tumutukso sa Diyos ay naligtas pa.
- 16 Sa gayon, sila na may takot sa Panginoon ay madalas na nakipag-usap sa isa't isa, at napansin at narinig ng Panginoon; at isang aklat ng alaala ang isinulat sa harapan niya para sa kanila na may takot sa Panginoon, at gumunita sa kanyang pangalan.
- 17 At sila ay magiging akin, wika ng Panginoon ng mga Hukbo, sa araw na yaon kung kailan aking titipunin ang aking mga hiyas; at akin silang ililigtas tulad ng isang lalaking nagliligtas ng kanyang sariling anak na naglilingkod sa kanya.
- Makapangawat ba ang tawo sa Dios? Bisan pa niana nakapangawat kamo kanako. Apan moingon kamo: Diin man kami nakapangawat kanimo? Sa mga ikapulo ug sa mga halad.
- Kamo gitunglo sa usa ka tunglo, kay kamo nangawat kanako, gani kining tibuok nga nasod.
- Dad-a ninyo ang tanan nga mga ikapulo ngadto sa balay nga tipiganan, aron adunay pagkaon sa akong balay; ug sulayi ako karon, miingon ang Ginoo sa mga Panon, kon ako dili ba moabli kaninyo sa mga bintangana sa langit, ug mobu-bo kaninyo og usa ka panalangin nga walay dapit nga mopaigo sa pagdawat niini.
- Ug ako mobadlong sa mga manunukob alang kaninyo, ug siya dili na modaot sa mga bunga sa inyong yuta; ni ang inyong bagon mohulog sa bunga niini nga dili pa panahon diha sa kaumahan, miingon ang Ginoo sa mga Panon.
- Ug ang tanang nasod motawag kaninyo nga bulahan, kay kamo mahimong usa ka yuta nga kahimut-an, miingon ang Ginoo sa mga Panon.
- Ang inyong mga pulong magahi batok kanako, miingon ang Ginoo. Apan kamo moingon: Unsa ang among gipamulong batok kanimo?
- Kamo miingon: Walay kapuslanan ang pagserbisyo sa Dios, ug unsay pulos sa atong pagtuman sa iyang mga ordinansa ug kita naglakaw nga masulub-on sa atubangan sa Ginoo sa mga Panon?
- Ug karon tawagon nato ang mapagarbohon nga malipayon; oo, sila nga nagbuhat og pagkadaotan gipahimutang; oo, gani sila nga mitintal sa Dios giluwat.
- Unya sila nga may kahadlok sa Ginoo kanunay nga namulong sa usag usa, ug ang Ginoo nagpatalinghog ug nakadungog; ug usa ka basahon sa handomanan gisulat sa iyang atubangan alang kanila nga may kahadlok sa Ginoo, ug nagtahod sa iyang ngalan.
- Ug sila maakda, miingon ang Ginoo sa mga Panon, niana nga adlaw nga ako mopundok sa akong bililhon nga mga kabtangan; ug ako moluwas kanila sama sa usa ka tawo nga miluwas sa iyang kaugalingong anak nga nagserbisyo kaniya.
- Will a man rob God? Yet ye have robbed me. But ye say: Wherein have we robbed thee? In tithes and offerings.
- Ye are cursed with a curse, for ye have robbed me, even this whole nation.
- Bring ye all the tithes into the storehouse, that there may be meat in my house; and prove me now herewith, saith the Lord of Hosts, if I will not open you the windows of heaven, and pour you out a blessing that there shall not be room enough to receive it.
- And I will rebuke the devourer for your sakes, and he shall not destroy the fruits of your ground; neither shall your vine cast her fruit before the time in the fields, saith the Lord of Hosts.
- And all nations shall call you blessed, for ye shall be a delightsome land, saith the Lord of Hosts.
- Your words have been stout against me, saith the Lord. Yet ye say: What have we spoken against thee?
- Ye have said: It is vain to serve God, and what doth it profit that we have kept his ordinances and that we have walked mournfully before the Lord of Hosts?
- And now we call the proud happy; yea, they that work wickedness are set up; yea, they that tempt God are even delivered.
- Then they that feared the Lord spake often one to another, and the Lord hearkened and heard; and a book of remembrance was written before him for them that feared the Lord, and that thought upon his name.
- And they shall be mine, saith the Lord of Hosts, in that day when I make up my jewels; and I will spare them as a man spareth his own son that serveth him.

18 Sa gayon kayo magbabalik at
mahihiwatigan ang pagkakaiba ng
matwid at ng masama, sa pagitan niya na
naglilingkod sa Diyos at siya na hindi
naglilingkod sa kanya.

Ug unya kamo mobalik ug makaila tali
sa matarong ug sa daotan, tali kaniya nga
nag-alagad sa Dios ug kaniya nga wala
mag-alagad kaniya.

Then shall ye return and discern
between the righteous and the wicked,
between him that serveth God and him
that serveth him not.

3 Nephi 25

- 1 Sapagkat dinggin, ang araw ay darating na magniningas na tulad ng hurno; at lahat ng palalo, oo, lahat ng gumagawa ng kasamaan, ay magiging pinaggapasan; at susunugin sila ng darating na araw, wika ng Panginoon ng mga Hukbo, na hindi ito mag-iiwan sa kanila kahit ugat ni sanga.
- 2 Ngunit para sa inyo na may takot sa aking pangalan, babangon ang Anak ng Katwiran na may pagpapagaling sa kanyang mga pakpak; at kayo ay hahayo at lalaki na parang mga guya sa kuwadra.
- 3 At inyong yuyurakan ang masasama; sapagkat sila ay magiging mga abo sa ilalim ng inyong mga talampakan sa araw na aking gagawin ito, wika ng Panginoon ng mga Hukbo.
- 4 Alalahanin ninyo ang batas ni Moises, na aking tagapaglingkod, na iniutos ko sa kanya sa Horeb para sa buong Israel, lakip ang mga panuntunan at paghahatol.
- 5 Dinggin, isusugo ko sa inyo ang propetang si Elijah bago ang pagsapit ng dakila at kakila-kilabot na araw ng Panginoon;
- 6 At kanyang ibabaling ang puso ng mga ama sa mga anak, at ang puso ng mga anak sa kanilang mga ama, upang ako ay hindi pumarito at parusahan ang daigdig ng isang sumpa.

3 Nephi 25

Kay tan-awa, ang adlaw moabot nga pagasunogon sama sa hudno; ug ang tanang mapagarbohon, oo, ug ang tanang nagbuhat og daotan, mahisama sa dagami; ug ang adlaw nga moabot mosunog kanila, miingon ang Ginoo sa mga Panon, nga kini dili magbilin kanila bisan gamot o sanga.

Apan kaninyo nga may kahadlok sa akong ngalan, ang Anak sa Pagkamatarong moabot uban sa pagpang-ayo diha sa iyang mga pako; ug kamo moadto ug motubo sama sa mga nati nga baka nga anaa sa kuwadra.

Ug kamo moyatak sa mga daotan; kay sila mahimong sama sa mga abo sa ilawom sa inyong mga tiil sa adlaw nga ako mohimo niini, miingon ang Ginoo sa mga Panon.

Hinumdomi ninyo ang balaod ni Moises, nga akong sulugoon, nga akong gisugo kaniya didto sa Horeb alang sa tibuok Israel, uban sa mga balaod ug mga paghukom.

Tan-awa, Akong ipadala kaninyo si Elijah ang propeta sa dili pa moabot ang mahinungdanon ug makalilisang nga adlaw sa Ginoo;

Ug siya mopabalik sa kasingkasing sa mga amahan ngadto sa mga anak, ug ang kasingkasing sa mga anak ngadto sa ilang mga amahan, basin unya og Ako moabot ug mohampak sa yuta pinaagi sa usa ka tunglo.

3 Nephi 25

For behold, the day cometh that shall burn as an oven; and all the proud, yea, and all that do wickedly, shall be stubble; and the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, that it shall leave them neither root nor branch.

But unto you that fear my name, shall the Son of Righteousness arise with healing in his wings; and ye shall go forth and grow up as calves in the stall.

And ye shall tread down the wicked; for they shall be ashes under the soles of your feet in the day that I shall do this, saith the Lord of Hosts.

Remember ye the law of Moses, my servant, which I commanded unto him in Horeb for all Israel, with the statutes and judgments.

Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and dreadful day of the Lord;

And he shall turn the heart of the fathers to the children, and the heart of the children to their fathers, lest I come and smite the earth with a curse.

3 Nephi 26

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na nang sabihin ni Jesus ang mga bagay na ito, ipinaliwanag niya ang mga yaon sa maraming tao; at kanyang ipinaliwanag ang lahat ng bagay sa kanila, kapwa ang napakahalaga at ang hindi gaanong mahalaga.
- 2 At kanyang winika: Ang mga banal na kasulatang ito, na wala sa inyo, ay iniutos ng Ama na ibigay ko sa inyo; sapagkat karunungan sa kanya na ibigay ang mga ito sa mga darating na salinlahi.
- 3 At kanyang ipinaliwanag ang lahat ng bagay, maging mula sa simula hanggang sa panahon na siya ay paparito sa kanyang kaluwalhatian—oo, maging ang lahat ng bagay na mangyayari sa balat ng lupa, maging hanggang sa matunaw ang mga elemento sa matinding init, at mabilot ang lupa tulad ng balumbon na pergamino, at lilipas ang langit at ang lupa;
- 4 At maging sa dakila at huling araw, kung kailan ang lahat ng tao, at lahat ng lahi, at lahat ng bansa at wika ay tatayo sa harapan ng Diyos, upang hatulan sa kanilang mga gawa, maging mabuti man yaon o maging yaon man ay masama—
- 5 Kung sila ay mabubuti, sa pagkabuhay na mag-uli ng buhay na walang hanggan; at kung sila ay masasama, sa pagkabuhay na mag-uli ng kapahamakan; na magkahanay, ang isa sa isang dako at ang isa pa sa kabilang dako, alinsunod sa awa, at sa katarungan, at sa kabanalan na na kay Cristo, na buhay na bago pa nagsimula ang daigdig.
- 6 At ngayon, hindi maaaring isulat sa aklat na ito maging ang ika-isandaang bahagi ng mga bagay na tunay na itinuro ni Jesus sa mga tao;
- 7 Ngunit dinggin, ang mga lamina ni Nephi ay naglalaman ng higit na malaking bahagi ng mga bagay na kanyang itinuro sa mga tao.
- 8 At ang mga bagay na ito ay isinulat ko, na higit na maliit na bahagi ng mga bagay na kanyang itinuro sa mga tao; at isinulat ko ang mga iyon sa layuning muling madala ang mga yaon sa mga taong ito, mula sa mga Gentil, alinsunod sa mga salitang winika ni Jesus.

3 Nephi 26

Ug karon nahitabo nga sa dihang nasulti na ni Jesus kini nga mga butang iya kining gipasabot ngadto sa pundok sa katawhan; ug iyang gipasabot ang tanan nga butang, mahinungdanon ug dili kaayo mahinungdanon, ngadto kanila.

Ug miingon siya: Kini nga mga kasulatan, nga wala pa kaninyo, gisugo sa Amahan nga kinahanglan akong ihatag kaninyo; kay iya kadto nga kaalam nga kini ihatag ngadto sa umaabot nga mga henerasyon.

Ug iyang gipasabot ang tanan nga butang, gani gikan sa sinugdanan hangtod sa panahon nga siya moanhi dinhi sa iyang himaya—oo, gani ang tanan nga butang nga moabot dinhi sa ibabaw sa yuta, gani hangtod ang mga elemento matunaw sa hilabihan nga kainit, ug ang yuta maputos sama sa usa ka nilukot nga papel, ug ang kalangitan ug ang yuta mahanaw;

Ug gani ngadto sa mahinungdanon ug sa kataposang adlaw, sa higayon nga ang tanang katawhan, ug tanang kaliwatan, ug tanang kanasoran ug mga pinulongan mobarog sa atubangan sa Dios, aron pagahukman sa ilang mga buhat, kon sila matarong ba o kon sila daotan—

Kon matarong sila, ngadto sa pagkabanhaw sa walay kataposang kinabuhi; ug kon daotan sila, ngadto sa pagkabanhaw sa panghimaraot; nga magkatimbang, ang usa sa usa ka habig ug ang laing usa sa pikas nga habig, sumala sa kaluoy, ug sa kaangayan, ug sa kabalaan nga anaa ni Kristo, kinsa anaa na sa wala pa magsugod ang kalibotan.

Ug karon adunay wala mahisulat niini nga basahon gani ang gatosan nga bahin sa mga butang nga gitudlo gayod ni Jesus ngadto sa katawhan;

Apan tan-awa ang mga palid ni Nephi naglakip sa uban pang bahin sa mga butang nga iyang gitudlo sa katawhan.

Ug gisulat ko kini nga mga butang, nga mao ang gagmay nga bahin sa mga butang nga iyang gitudlo sa katawhan; ug gisulat ko kini sa katuyoan nga kini dad-on pag-usab nganhi niining katawhan, gikan sa mga Hentil, sumala sa mga pulong nga gipamulong ni Jesus.

3 Nephi 26

And now it came to pass that when Jesus had told these things he expounded them unto the multitude; and he did expound all things unto them, both great and small.

And he saith: These scriptures, which ye had not with you, the Father commanded that I should give unto you; for it was wisdom in him that they should be given unto future generations.

And he did expound all things, even from the beginning until the time that he should come in his glory—yea, even all things which should come upon the face of the earth, even until the elements should melt with fervent heat, and the earth should be wrapt together as a scroll, and the heavens and the earth should pass away;

And even unto the great and last day, when all people, and all kindreds, and all nations and tongues shall stand before God, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

If they be good, to the resurrection of everlasting life; and if they be evil, to the resurrection of damnation; being on a parallel, the one on the one hand and the other on the other hand, according to the mercy, and the justice, and the holiness which is in Christ, who was before the world began.

And now there cannot be written in this book even a hundredth part of the things which Jesus did truly teach unto the people;

But behold the plates of Nephi do contain the more part of the things which he taught the people.

And these things have I written, which are a lesser part of the things which he taught the people; and I have written them to the intent that they may be brought again unto this people, from the Gentiles, according to the words which Jesus hath spoken.

- 9 At kapag kanilang natanggap na ito, na mahalagang mapasakanila muna, upang subukin ang kanilang pananampalataya, at kung mangyayari na sila ay maniniwala sa mga bagay na ito, sa gayon ang mga bagay na higit na dakila ay ipaaalam sa kanila.
- 10 At kung mangyayari na sila ay hindi maniniwala sa mga bagay na ito, sa gayon, ang mga bagay na higit na dakila ay ipagkakait sa kanila, tungo sa paghatol sa kanila.
- 11 Dinggin, isusulat ko na sana ang mga yaon, lahat ng nakaukit sa mga lamina ni Nephi, ngunit ipinagbawal ito ng Panginoon, sinasabing: Susubukin ko ang pananampalataya ng aking mga tao.
- 12 Samakatwid, ako, si Mormon, ay isinusulat ang mga bagay na iniutos sa akin ng Panginoon. At ngayon, ako, si Mormon, ay nagtatapos sa aking mga pananalita, at magpapatuloy sa pagsulat sa mga bagay na iniutos sa akin.
- 13 Samakatwid, nais kong inyong maunawaan na tunay na tinuruan ng Panginoon ang mga tao, sa loob ng tatlong araw; at pagkatapos niyon ay ipinakita niya ang kanyang sarili sa kanila nang madalas, at madalas na nagpira-piraso ng tinapay, at binasbasan ito, at ibinigay ito sa kanila.
- 14 At ito ay nangyari na nagturo at naglingkod siya sa mga anak ng maraming tao na nabanggit, at kanyang kinalagan ang kanilang mga dila, at sila ay nangusap sa kanilang mga ama ng mga dakila at kagila-gilalas na bagay, maging higit na dakila kaysa sa kanyang inihayag sa mga tao; at kinalagan niya ang kanilang mga dila nang sila ay makapangusap.
- 15 At ito ay nangyari na matapos siyang umakyat sa langit—sa ikalawang pagkakataon na ipinakita niya ang kanyang sarili sa kanila, at nagtungo sa Ama, matapos pagalingin ang lahat ng kanilang mga may karamdaman, at ang kanilang mga pilay, at buksan ang mga mata ng kanilang mga bulag at alisin ang bara sa mga tainga ng mga bingi, at maging magawa ang lahat ng uri ng mga pagpapagaling sa kanila, at ibangon ang isang lalaki mula sa mga patay, at ipakita ang kanyang kapangyarihan sa kanila, at umakyat sa Ama—

Ug kon madawat na nila kini, nga maoy gikinahanglan nga ilang madawat og una, aron masulayan ang ilang pagtuo, ug kon motuo sila niining mga butanga nan ang mas dagkong mga butang ipakita ngadto kanila.

Ug kon dili sila motuo niining mga butanga, nan ang mas dagkong mga butang pagatagoan gikan kanila, ngadto sa ilang kahimaraotan.

Tan-awa, isulat na unta nako kini, ang tanan nga nakulit niana nga mga palid ni Nephi, apan ang Ginoo nagdili niini, sa pag-ingon: akong sulayan ang pagtuo sa akong katawhan.

Busa ako, si Mormon, mosulat sa mga butang nga gisugo sa Ginoo kanako. Ug karon ako, si Mormon, motapos sa akong mga pagpamulong, ug mopadayon sa pagsulat sa mga butang nga gisugo kanako.

Busa, manghinaot ako nga inyong makita nga ang Ginoo nagtudlo gayod sa katawhan, sulod sa tulo ka adlaw; ug pagkahuman niana gipakita niya ang iyang kaugalingon ngadto kanila sa kanunay, ug mipikaspikas sa pan sa kanunay, ug mipanalangin niini, ug mihatag niini ngadto kanila.

Ug nahitabo nga gitudloan niya ug gipangalagan ang mga anak sa katawhan nga gihisgotan, ug gipaluag niya ang ilang mga dila, ug namulong sila ngadto sa ilang mga amahan sa mahinungdanon ug katingalahang mga butang, gani mas labaw pa ka mahinungdanon kaysa iyang gipadayag ngadto sa katawhan; ug gipaluag niya ang ilang mga dila aron sila makasulti.

Ug nahitabo nga human siya mikayab ngadto sa langit—sa ikaduhang higayon nga gipakita niya ang iyang kaugalingon ngadto kanila, ug miadto sa Amahan, human nga miayo sa ilang tanan nga masakiton, ug sa ilang mga bakol, ug mipabuka sa mga mata sa ilang mga buta ug miabli sa mga dunggan sa mga bungol, ug gani nakahimo sa tanang matang sa pagpang-ayo taliwala kanila, ug mibuhi og balik sa usa ka tawo gikan sa pagkamatay, ug mipakita sa iyang gahom ngadto kanila, ug mikayab ngadto sa Amahan—

And when they shall have received this, which is expedient that they should have first, to try their faith, and if it shall so be that they shall believe these things then shall the greater things be made manifest unto them.

And if it so be that they will not believe these things, then shall the greater things be withheld from them, unto their condemnation.

Behold, I was about to write them, all which were engraven upon the plates of Nephi, but the Lord forbade it, saying: I will try the faith of my people.

Therefore I, Mormon, do write the things which have been commanded me of the Lord. And now I, Mormon, make an end of my sayings, and proceed to write the things which have been commanded me.

Therefore, I would that ye should behold that the Lord truly did teach the people, for the space of three days; and after that he did show himself unto them oft, and did break bread oft, and bless it, and give it unto them.

And it came to pass that he did teach and minister unto the children of the multitude of whom hath been spoken, and he did loose their tongues, and they did speak unto their fathers great and marvelous things, even greater than he had revealed unto the people; and he loosed their tongues that they could utter.

And it came to pass that after he had ascended into heaven—the second time that he showed himself unto them, and had gone unto the Father, after having healed all their sick, and their lame, and opened the eyes of their blind and unstopped the ears of the deaf, and even had done all manner of cures among them, and raised a man from the dead, and had shown forth his power unto them, and had ascended unto the Father—

16	Dinggin, ito ay nangyari na kinabukasan, nagtipun-tipong magkakasama ang maraming tao, at kapwa nila nakita at narinig ang mga batang ito; oo, maging ang mga sanggol ay nagbukas ng kanilang mga bibig at nangusap ng mga kagila-gilalas na bagay; at ang mga bagay na kanilang winika ay ipinagbawal na isulat ng sinumang tao.	Tan-awa, nahitabo nga sa pagkaugma ang pundok sa katawhan nagpundok sa ilang kaugalingon, ug nakakita sila ug nakadungog niining mga bata; oo, bisan ang mga masuso mibuka sa ilang mga ba-ba ug militok og kahibulongang mga butang; ug sa mga butang nga ilang gilitok sila gidid-an nga dili gayod kini ipasulat ni bisan kinsa nga tawo.	Behold, it came to pass on the morrow that the multitude gathered themselves together, and they both saw and heard these children; yea, even babes did open their mouths and utter marvelous things; and the things which they did utter were forbidden that there should not any man write them.
17	At ito ay nangyari na nagsimula ang mga disipulong pinili ni Jesus magbuhat sa panahong yaon na magbinyag at magturo sa kasindami ng lumapit sa kanila; at kasindami ng nagpabinyag sa pangalan ni Jesus ay napuspos ng Espiritu Santo.	Ug nahitabo nga ang mga disipulo nga gipili ni Jesus misugod gikan nianang higayona sa pagbunyag ug pagtudlo kutob sa moduol kanila; ug kutob sa nabunyagan sa ngalan ni Jesus napuno sa Espiritu Santo.	And it came to pass that the disciples whom Jesus had chosen began from that time forth to baptize and to teach as many as did come unto them; and as many as were baptized in the name of Jesus were filled with the Holy Ghost.
18	At marami sa kanila ang nakakita at nakarinig ng mga bagay na hindi masasambit, na hindi pinahihintulatang isulat.	Ug daghan kanila ang nakakita ug nakadungog sa dili matukib nga mga butang, diin kini wala itugot nga isulat.	And many of them saw and heard unspeakable things, which are not lawful to be written.
19	At sila ay nagturo, at naglingkod sa isa't isa; at sa lahat ng bagay ay may pagkakapantay-pantay sa kanila, bawat tao ay nakikitungo nang makatarungan sa isa't isa.	Ug nagtudlo sila, ug nangalagad sa usag usa; ug mipakig-ambit sila sa tanan nila nga butang para sa tanan, matag tawo nagmakiangayon, sa usag usa.	And they taught, and did minister one to another; and they had all things common among them, every man dealing justly, one with another.
20	At ito ay nangyari na isinagawa nila ang lahat ng bagay maging katulad ng iniutos ni Jesus sa kanila.	Ug nahitabo nga mibuhat sila sa tanang butang, gani sama sa gisugo ni Jesus kanila.	And it came to pass that they did do all things even as Jesus had commanded them.
21	At sila na nabinyagan sa pangalan ni Jesus ay tinawag na simbahan ni Cristo.	Ug sila nga nabunyagan sa ngalan ni Jesus gitawag og simbahan ni Kristo.	And they who were baptized in the name of Jesus were called the church of Christ.

3 Nephi 27

- 1 At ito ay nangyari na samantalang naglalakbay ang mga disipulo ni Jesus at ipinangangaral ang mga bagay na kapwa nila nakita at narinig, at nagbibinyag sa pangalan ni Jesus, ito ay nangyari na ang mga disipulo ay magkakasamang nagtipon at nagkaisa sa mataimtim na panalangin at pag-aayuno.
- 2 At muling ipinakita ni Jesus ang kanyang sarili sa kanila, sapagkat sila ay nananalangin sa Ama sa kanyang pangalan; at si Jesus ay dumating at tumayo sa gitna nila, at sinabi sa kanila: Ano ang nais ninyong ibigay ko sa inyo?
- 3 At kanilang sinabi sa kanya: Panginoon, nais po naming sabihin ninyo sa amin ang pangalan kung paano namin tatawagin ang simbahanang ito; sapagkat may mga pagtatalo po sa mga tao hinggil sa bagay na ito.
- 4 At sinabi ng Panginoon sa kanila: Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, bakit kinakailangang bumulung-bulong at magtalo ang mga tao dahil sa bagay na ito?
- 5 Hindi ba nila nabasa ang mga banal na kasulatan, na nagsasabing kailangan ninyong taglayin ang pangalan ni Cristo, na aking pangalan? Sapagkat sa pangalang ito kayo tatawagin sa huling araw;
- 6 At sinuman ang magtataglay ng aking pangalan, at magiging tapat hanggang wakas, siya rin ay maliligtas sa huling araw.
- 7 Samakatwid, anuman ang inyong gagawin, gawin ninyo ito sa aking pangalan; kaya nga tatawagin ninyo ang simbahan sa aking pangalan; at kayo ay mananawagan sa Ama sa aking pangalan upang kanyang pagpalain ang simbahan alang-alang sa akin.
- 8 At paano ito magiging aking simbahan maliban kung tatawagin ito sa pangalan ko? Sapagkat kung ang isang simbahan ay tinawag sa pangalan ni Moises, kung gayon, simbahan iyon ni Moises; o kung iyon ay tinawag sa pangalan ng tao, kung gayon, simbahan iyon ng tao; ngunit kung tatawagin ito sa aking pangalan, kung gayon, ito ay aking simbahan, kung mangyayari na ang mga ito ay nakatayo sa aking ebanghelyo.

3 Nephi 27

Ug nahitabo nga samtang ang mga disipulo ni Jesus mipanaw ug misangyaw sa mga butang nga ilang nadungog ug nakita, ug nagbunyag sa ngalan ni Jesus, nahitabo nga ang mga disipulo nagkapundok ug nagkahiusa sa hugot nga pag-ampo ug pagpuasa.

Ug si Jesus mipakita pag-usab ngadto kanila, kay nag-ampo sila sa Amahan pinaagi sa iyang ngalan; ug si Jesus miabot ug mibarog taliwala kanila, ug miingon kanila: Unsa ang inyong gusto nga akong ihatag kaninyo?

Ug sila miingon kaniya: Ginoo, gusto namo nga ikaw mosulti unta kanamo sa ngalan nga among itawag niini nga simbahan; kay may mga panaglalalis taliwala sa katawhan kabahin niini nga butang.

Ug ang Ginoo miingon kanila: Sa pagkatinuod, sa pagkatinuod, sultihan ko kamo, ngano nga ang katawhan magbagulbol ug maglalis man tungod niini nga butang?

Wala ba nila mabasa sa mga kasulatan, ang giingon nga kamo kinahanglang modala nganha kaninyo sa ngalan ni Kristo, nga mao ang akong ngalan? Kay pinaagi niini nga ngalan kamo pagatawgon sa kataposang adlaw;

Ug bisan kinsa nga modala nganha kaniya sa akong ngalan, ug molahutay hangtod sa kataposan, ang mao maluwas sa kataposang adlaw.

Busa, bisan unsa ang inyong buhaton, buhata ninyo kini pinaagi sa akong ngalan; busa tawaga ninyo ang simbahan sa akong ngalan; ug tawaga ninyo ang akong Amahan pinaagi sa akong ngalan aron siya mopanalangin sa simbahan alang kanako.

Ug unsaon sa pagkahimo niini nga akong simbahan kon dili kini pagatawgon sa akong ngalan? Kay kon ang usa ka simbahan pagatawgon sa ngalan ni Moises nan simbahan kana ni Moises; o kon kana pagatawgon sa ngalan sa usa ka tawo nan simbahan kana sa tawo; apan kon kana pagatawgon sa akong ngalan nan kana ang akong simbahan, kon kana natukod sa akong ebanghelyo.

3 Nephi 27

And it came to pass that as the disciples of Jesus were journeying and were preaching the things which they had both heard and seen, and were baptizing in the name of Jesus, it came to pass that the disciples were gathered together and were united in mighty prayer and fasting.

And Jesus again showed himself unto them, for they were praying unto the Father in his name; and Jesus came and stood in the midst of them, and said unto them: What will ye that I shall give unto you?

And they said unto him: Lord, we will that thou wouldst tell us the name whereby we shall call this church; for there are disputations among the people concerning this matter.

And the Lord said unto them: Verily, verily, I say unto you, why is it that the people should murmur and dispute because of this thing?

Have they not read the scriptures, which say ye must take upon you the name of Christ, which is my name? For by this name shall ye be called at the last day;

And whoso taketh upon him my name, and endureth to the end, the same shall be saved at the last day.

Therefore, whatsoever ye shall do, ye shall do it in my name; therefore ye shall call the church in my name; and ye shall call upon the Father in my name that he will bless the church for my sake.

And how be it my church save it be called in my name? For if a church be called in Moses' name then it be Moses' church; or if it be called in the name of a man then it be the church of a man; but if it be called in my name then it is my church, if it so be that they are built upon my gospel.

- 9 Katotohanan, sinasabi ko sa inyo na kayo ay nakatayo sa aking ebanghelyo; kaya nga, inyong tatawagin ang anumang mga bagay na inyong tatawagin sa aking pangalan; kaya nga, kapag kayo ay nananawagan sa Ama, para sa simbahan, kung ito ay sa aking pangalan, diringgin kayo ng Ama;
- 10 At kung mangyayari na ang simbahan ay nakatayo sa aking ebanghelyo, kung gayon, ipakikita ng Ama ang kanyang sariling mga gawain dito.
- 11 Ngunit kung hindi ito nakatayo sa aking ebanghelyo, at nakatayo sa mga gawa ng tao, o sa mga gawa ng diyablo, katotohanan, sinasabi ko sa inyo na mayroon silang kagalakan sa kanilang mga gawa nang kaunting panahon, at maya-maya, darating ang wakas, at sila ay puputulin at ihahagis sa apoy, kung saan walang makababalik.
- 12 Sapagkat ang kanilang mga gawa ay sumusunod sa kanila, sapagkat pinuputol sila dahil sa kanilang mga gawa; kaya nga, tandaan ang mga bagay na sinabi ko sa inyo.
- 13 Dinggin, naibigay ko na sa inyo ang aking ebanghelyo, at ito ang ebanghelyo na aking ibinigay sa inyo—na ako ay pumarito sa daigdig upang gawin ang kalooban ng aking Ama, sapagkat isinugo ako ng aking Ama.
- 14 At isinugo ako ng aking Ama upang ako ay itaas sa krus; at pagkatapos niyon, itinaas ako sa krus, nang mapalapit ko ang lahat ng tao sa akin, upang tulad ng pagtataas sa akin ng mga tao, gayundin itataas ng aking Ama ang mga tao, upang tumayo sa harapan ko, nang mahatulan sa kanilang mga gawa, maging mabuti man yaon o maging masama man yaon—
- 15 At sa dahilang ito ako ipinako; kaya nga, alinsunod sa kapangyarihan ng Ama ay palalapitin ko ang lahat ng tao sa akin, upang mahatulan sila alinsunod sa kanilang mga gawa.
- 16 At ito ay mangyayari, na sinuman ang magsisisi at mabibinyagan sa aking pangalan ay mapupuspos; at kung magiging tapat siya hanggang wakas, dinggin, pawawalan ko siya ng sala sa harapan ng aking Ama sa panahong yaon kung kailan ako tatayo upang hatulan ang sanlibutan.
- 17 At siya na hindi magiging tapat hanggang wakas, siya rin ay puputulin at ihahagis sa apoy, kung saan sila ay hindi na makababalik pa, dahil sa katarungan ng Ama.

Sa pagkatinuod sutihaan ko kamo, nga natukod kamo sa akong ebanghelyo; busa tawaga ninyo ang bisan unsang mga butang nga inyong tawagon, pinaagi sa akong ngalan; busa kon motawag kamo sa Amahan, alang sa simbahan, kon kini pinaagi sa akong ngalan ang Amahan maminaw kaninyo;

Ug kon ang simbahan natukod sa akong ebanghelyo nan ang Amahan mopakita sa iyang kaugalingong mga buhat diha niini.

Apan kon wala kini matukod sa akong ebanghelyo, ug natukod sa mga buhat sa mga tawo, o sa mga buhat sa yawa, sa pagkatinuod sutihaan ko kamo nga makabaton sila sa kalipay sa ilang mga buhat sa mubo nga panahon, ug sa hinay-hinay ang kataposan moabot, ug isalikway sila ug ilabay ngadto sa kalayo, diin wala nay pagbalik.

Kay sila ang manubag sa ilang mga buhat, kay tungod kini sa ilang mga buhat nga sila isalikway; busa hinumdomi ninyo kini nga mga butang nga akong gisulti kaninyo.

Tan-awa gihatag ko kaninyo ang akong ebanghelyo, ug mao kini ang ebanghelyo nga akong gihatag kaninyo—nga ako mianhi sa kalibotan aron sa pagbuhat sa kabubut-on sa akong Amahan, tungod kay ang akong Amahan mipadala kanako.

Ug ang akong Amahan mipadala kanako nga ako iisa sa krus; ug human nga ako maisa sa krus, aron akong madala ang tanang tawo ngari kanako, kay ako gituboy man sa mga tawo niana usab ang mga tawo ituboy sa Amahan, sa pagbarog sa akong atubangan, aron pagahukman sa ilang mga buhat, kon sila matarong man o kon sila daotan—

Ug tungod niini nga hinungdan nga ako gituboy; busa, sumala sa gahom sa Amahan ako modala sa tanang tawo ngari kanako, aron pagahukman sila sumala sa ilang mga buhat.

Ug mahitabo, nga kadtong maghinulsol ug mabunyagan pinaagi sa akong ngalan, mapuno sa Espiritu; ug kon molahutay siya hangtod sa kataposan, tan-awa, siya akong hukman nga walay sala sa atubangan sa akong Amahan nianang adlaw nga ako mobarog sa paghukom sa kalibotan.

Ug siya nga dili molahutay hangtod sa kataposan, siya putlon usab ug itambog sa kalayo, diin sila dili na makabalik, tungod sa kaangayan sa Amahan.

Verily I say unto you, that ye are built upon my gospel; therefore ye shall call whatsoever things ye do call, in my name; therefore if ye call upon the Father, for the church, if it be in my name the Father will hear you;

And if it so be that the church is built upon my gospel then will the Father show forth his own works in it.

But if it be not built upon my gospel, and is built upon the works of men, or upon the works of the devil, verily I say unto you they have joy in their works for a season, and by and by the end cometh, and they are hewn down and cast into the fire, from whence there is no return.

For their works do follow them, for it is because of their works that they are hewn down; therefore remember the things that I have told you.

Behold I have given unto you my gospel, and this is the gospel which I have given unto you—that I came into the world to do the will of my Father, because my Father sent me.

And my Father sent me that I might be lifted up upon the cross; and after that I had been lifted up upon the cross, that I might draw all men unto me, that as I have been lifted up by men even so should men be lifted up by the Father, to stand before me, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

And for this cause have I been lifted up; therefore, according to the power of the Father I will draw all men unto me, that they may be judged according to their works.

And it shall come to pass, that whoso repenteth and is baptized in my name shall be filled; and if he endureth to the end, behold, him will I hold guiltless before my Father at that day when I shall stand to judge the world.

And he that endureth not unto the end, the same is he that is also hewn down and cast into the fire, from whence they can no more return, because of the justice of the Father.

- 18 At ito ang salitang kanyang ibinigay sa mga anak ng tao. At sa dahilang ito niya tinutupad ang mga salitang kanyang ibinigay, at hindi siya nagsisinungaling, kundi tinutupad ang lahat ng kanyang mga salita.
- 19 At walang maruming bagay ang makapapasok sa kanyang kaharian; kaya nga walang makapapasok sa kanyang kapahingahan maliban ang mga yaong nahugasan ang kanilang mga kasuotan ng aking dugo, dahil sa kanilang pananampalataya, at sa pagsisisi ng lahat ng kanilang mga kasalanan, at sa kanilang katapatan hanggang sa wakas.
- 20 Ngayon, ito ang kautusan: Magsisi, kayong lahat na nasa mga dulo ng mundo, at lumapit sa akin at magpabinyag sa aking pangalan, upang kayo ay magawang-banal sa pamamagitan ng pagtanggap sa Espiritu Santo, upang kayo ay makatayong walang bahid-dungis sa aking harapan sa huling araw.
- 21 Katotohanan, katotohanan, sinasabi ko sa inyo, ito ang aking ebanghelyo; at alam ninyo ang mga bagay na kinakailangan ninyong gawin sa aking simbahan; sapagkat ang mga gawaing nakita ninyong ginawa ko ay siya rin ninyong gagawin; sapagkat ang yaong nakita ninyong ginawa ko, maging gayundin ang gagawin ninyo;
- 22 Samakatwid, kung gagawin ninyo ang mga bagay na ito, pinagpala kayo, sapagkat kayo ay dadakilain sa huling araw.
- 23 Isulat ang mga bagay na inyong nakita at narinig, maliban doon sa mga ipinagbabawal.
- 24 Isulat ang mga gawain ng mga taong ito, na mangyayari, maging katulad ng mga naisulat na, tungkol sa mga nangyari na.
- 25 Anupa't dinggin, alinsunod sa mga aklat na naisulat na, at isusulat pa, hahatulan ang mga taong ito, sapagkat sa pamamagitan ng mga yaon maipahahayag ang kanilang mga gawa sa mga tao.
- 26 At dinggin, ang lahat ng bagay ay isinulat ng Ama; kaya nga, alinsunod sa mga aklat na isusulat hahatulan ang sanlibutan.
- Ug mao kini ang pulong nga iyang gihatag ngadto sa mga anak sa katawhan. Ug tungod niini nga hinungdan iyang gituman ang mga pulong nga iyang gihatag, ug siya dili mamakak, apan motuman sa iyang tanan nga pulong.
- Ug walay mahugaw nga butang nga makasulod sa iyang gingharian; busa walay makasulod sa iyang kapahulayan gawas niadtong nahugasan sa ilang mga sapot pinaagi sa akong dugo, tungod sa ilang pagtuo, ug paghinulsol sa ilang tanan nga sala, ug sa ilang pagkamatitud-anon hangtod sa kataposan.
- Karon mao kini ang sugo: Paghinulsol, kamong tanan nga lumulupyo sa yuta, ug duol ngari kanako ug magpabunyag pinaagi sa akong ngalan, aron kamo pagabalaanon pinaagi sa pagdawat sa Espiritu Santo, aron kamo mobarog nga walay lama sa akong atubangan sa kataposang adlaw.
- Sa pagkatinuod, sa pagkatinuod, sultihan ko kamo, mao kini akong ebanghelyo; ug nasayod kamo sa mga butang nga kinahanglan ninyong buhaton sa akong simbahan; kay ang mga buhat nga inyong nakita nga akong gibuhay mao usab kana ang inyong buhaton; kay kanang inyong nakita nga akong gibuhay mao kana ang inyong buhaton;
- Busa, kon buhaton ninyo kining mga butanga, bulahan kamo, kay kamo pagabayawon sa kataposang adlaw.
- Isulat ang mga butang nga inyong nakita ug nadungog, gawas niadtong gidili.
- Isulat ang mga buhat niini nga katawhan, nga mahitabo, gani sama sa nahisulat na kaniadto, bahin nianang nahitabo kaniadto.
- Kay tan-awa, gikan sa mga basahon nga nahisulat na, ug sa mga basahon nga isulat pa, kini nga katawhan pagahukman, kay pinaagi niini ang ilang mga buhat masayran sa mga tawo.
- Ug tan-awa, ang tanan nga butang gisulat sa Amahan; busa gikan sa mga basahon nga isulat ang kalibotan pagahukman.
- And this is the word which he hath given unto the children of men. And for this cause he fulfilleth the words which he hath given, and he lieth not, but fulfilleth all his words.
- And no unclean thing can enter into his kingdom; therefore nothing entereth into his rest save it be those who have washed their garments in my blood, because of their faith, and the repentance of all their sins, and their faithfulness unto the end.
- Now this is the commandment: Repent, all ye ends of the earth, and come unto me and be baptized in my name, that ye may be sanctified by the reception of the Holy Ghost, that ye may stand spotless before me at the last day.
- Verily, verily, I say unto you, this is my gospel; and ye know the things that ye must do in my church; for the works which ye have seen me do that shall ye also do; for that which ye have seen me do even that shall ye do;
- Therefore, if ye do these things blessed are ye, for ye shall be lifted up at the last day.
- Write the things which ye have seen and heard, save it be those which are forbidden.
- Write the works of this people, which shall be, even as hath been written, of that which hath been.
- For behold, out of the books which have been written, and which shall be written, shall this people be judged, for by them shall their works be known unto men.
- And behold, all things are written by the Father; therefore out of the books which shall be written shall the world be judged.

- 27 At alam ninyo na kayo ay magiging mga hukom ng mga taong ito, alinsunod sa kahatulan na aking ibibigay sa inyo, na magiging makatarungan. Samakatwid, maging anong uri ng mga tao ba dapat kayo? Katotohanan, sinasabi ko sa inyo, maging tulad ko.
- 28 At ngayon, ako ay patutungo sa Ama. At katotohanan, sinasabi ko sa inyo, anumang mga bagay ang hihingin ninyo sa Ama sa aking pangalan ay ipagkakaloob sa inyo.
- 29 Samakatwid, humingi, at kayo ay tatanggap; kumatok, at kayo ay pagbubuksan; sapagkat siya na humihingi ay tumatanggap; at siya na kumakatok ay pagbubuksan.
- 30 At ngayon, dinggin, ang aking kagalakan ay lubos, maging hanggang sa kapunuan, dahil sa inyo, at gayundin sa salinlahing ito; oo, at maging ang Ama ay nagsasaya, at gayundin ang lahat ng banal na anghel, dahil sa inyo at sa salinlahing ito; sapagkat wala sa kanila ang naliligaw.
- 31 Dinggin, nais kong inyong maunawaan; sapagkat ang tinutukoy ko ay sila na nabubuhay ngayon sa salinlahing ito; at wala sa kanila ang naliligaw; at sa kanila ay ganap ang aking kagalakan.
- 32 Ngunit dinggin, ako ay nagdadalamhati dahil sa ikaapat na salinlahi mula sa salinlahing ito, sapagkat sila ay naakay palayo na bihag niya maging tulad ng anak na lalaki ng kapahamakan; sapagkat ipagpapalit nila ako sa pilak at sa ginto, at sa yaong sinisira ng tangà at sa yaong mapapasok at mananakaw ng mga magnanakaw. At sa araw na iyon ay dadalawin ko sila, maging sa pagbabalik ng kanilang mga gawa sa kanilang mga sariling ulo.
- 33 At ito ay nangyari na nang matapos si Jesus sa mga salitang ito, sinabi niya sa kanyang mga disipulo: Magsipasok kayo sa makipot na pasukan; sapagkat makipot ang pasukan, at makitid ang daang patungo sa buhay, at kakaunti ang nakasusumpung nito; ngunit maluwang ang pasukan, at malawak ang daan na patungo sa kamatayan, at marami ang maglalakbay papasok dito, hanggang sa sumapit ang gabi, kung kailan walang taong makagagawa pa.
- Ug nasayod kamo nga kamo mahimong mga maghuhukom niining katawhan, sumala sa paghukom nga akong ihatag kaninyo, nga makiangayon. Busa, unsa nga matang sa mga tawo kamo angay nga mahimo? Sa pagkatinuod sultihan ko kamo, gani sama kanako.
- Ug karon moadto ko sa Amahan. Ug sa pagkatinuod sultihan ko kamo, bisan unsang mga butang nga inyong pangayoon sa Amahan pinaagi sa akong ngalan, ihatag nganha kaninyo.
- Busa, pangayo, ug kamo makadawat; tuktok, ug kini pagaablihan nganha kaninyo; kay siya nga mangayo, makadawat; ug ngadto kaniya nga motuktok, kini pagaablihan.
- Ug karon, tan-awa, hilabihan ang akong kamaya, gani ngadto sa kahingpitan, tungod kaninyo, ug niini usab nga kaliwatan; oo, bisan ang Amahan nalipay, ug usab ang tanan nga balaang mga anghel, tungod kaninyo ug niini nga kaliwatan; kay walay usa kanila nga nawala.
- Tan-awa, manghinaot ko nga kamo makasabot; kay ako nagpasabot kanila kinsa karon buhi niini nga kaliwatan; ug walay usa kanila nga mawala; ug kanila ako adunay kahingpitan sa kamaya.
- Apan tan-awa, nakapasubo kini kanako tungod sa ikaupat nga kaliwatan gikan niini nga kaliwatan, kay madala sila palayo nga binihag kaniya gani sama sa anak sa kapildihan; kay mobaligya sila kanako bugti sa pilak ug sa bulawan, diin ang anunogba mokutkot ug diin ang mga kawatan molungkab ug mokawat. Ug niana nga adlaw ako mopahamtang kanila, gani sa pagpahisumbalik sa ilang mga buhat diha sa ilang kaugalingong mga ulo.
- Ug nahitabo nga sa dihang nahuman na si Jesus niini nga pagpamahayag gisultihan niya ang iyang mga disipulo: Sulod kamo sa higpit nga ganghaan; kay higpit ang ganghaan, ug pig-ot ang agianan paingon sa kinabuhi, ug pipila lamang ang makakaplag niini; apan halapad ang ganghaan, ug dako ang agianan paingon sa kamatayan, ug daghan ang magalakaw diha niana, hangtod moabot ang kagabhion, diin wala nay tawo nga makatrabaho.
- And know ye that ye shall be judges of this people, according to the judgment which I shall give unto you, which shall be just. Therefore, what manner of men ought ye to be? Verily I say unto you, even as I am.
- And now I go unto the Father. And verily I say unto you, whatsoever things ye shall ask the Father in my name shall be given unto you.
- Therefore, ask, and ye shall receive; knock, and it shall be opened unto you; for he that asketh, receiveth; and unto him that knocketh, it shall be opened.
- And now, behold, my joy is great, even unto fulness, because of you, and also this generation; yea, and even the Father rejoiceth, and also all the holy angels, because of you and this generation; for none of them are lost.
- Behold, I would that ye should understand; for I mean them who are now alive of this generation; and none of them are lost; and in them I have fulness of joy.
- But behold, it sorroweth me because of the fourth generation from this generation, for they are led away captive by him even as was the son of perdition; for they will sell me for silver and for gold, and for that which moth doth corrupt and which thieves can break through and steal. And in that day will I visit them, even in turning their works upon their own heads.
- And it came to pass that when Jesus had ended these sayings he said unto his disciples: Enter ye in at the strait gate; for strait is the gate, and narrow is the way that leads to life, and few there be that find it; but wide is the gate, and broad the way which leads to death, and many there be that travel therein, until the night cometh, wherein no man can work.

3 Nephi 28

- 1 At ito ay nangyari na nang sabihin ni Jesus ang mga salitang ito, siya ay nangusap sa kanyang mga disipulo, isa-isa, sinasabi sa kanila: Ano ang inyong hihilingin sa akin matapos na ako ay pumaroon sa Ama?
- 2 At silang lahat ay nangusap, maliban sa tatlo, sinasabing: Hinihiling po namin na pagkatapos naming mabuhay hanggang sa gulang ng tao, na ang aming ministryo, kung saan po ninyo kami tinawag, ay magkaroon ng wakas, upang mabilis po kaming makatungo sa inyo sa inyong kaharian.
- 3 At kanyang sinabi sa kanila: Pinagpala kayo dahil sa hiniling ninyo ang bagay na ito sa akin; kaya nga, matapos na kayo ay maging pitumpu't dalawang taong gulang, kayo ay paroroon sa akin sa aking kaharian; at sa akin ninyo matatagpuan ang kapahingahan.
- 4 At nang siya ay makapangusap na sa kanila, ibinaling niya ang kanyang sarili sa tatlo, at sinabi sa kanila: Ano ang nais ninyong gawin ko para sa inyo, kapag ako ay pumaroon na sa Ama?
- 5 At sila ay nalungkot sa kanilang mga puso, sapagkat hindi nila mapangahasang sabihin sa kanya ang bagay na kanilang ninanais.
- 6 At kanyang sinabi sa kanila: Dinggin, nalalaman ko ang inyong mga iniisip, at inyong nais ang bagay na hiniling sa akin ni Juan, na aking pinakamamahal, na nakasama ko sa aking ministryo, bago ako ipinako ng mga Judio.
- 7 Samakatwid, higit kayong pinagpala, sapagkat hindi kayo kailanman makatitikim ng kamatayan; kundi kayo ay mabubuhay upang mamasdan ang lahat ng gawa ng Ama sa mga anak ng tao, maging hanggang sa matupad ang lahat ng bagay alinsunod sa kalooban ng Ama, kung kailan ako ay paparito sa aking kaluwalhatian taglay ang mga kapangyarihan ng langit.
- 8 At hindi ninyo kailanman mararanasan ang mga kirot ng kamatayan; kundi sa pagparito ko sa aking kaluwalhatian, kayo ay mababago sa isang kisapmata mula sa pagiging may kamatayan sa pagiging walang kamatayan; at pagkatapos, kayo ay pagpapalain sa kaharian ng aking Ama.

3 Nephi 28

Ug nahitabo nga sa dihang nakasulti na si Jesus niini nga mga pulong, namulong siya ngadto sa iyang mga disipulo, sa tinagsa-tagsa, nga nag-ingon kanila: Unsa man ang inyong gitinguha gikan kanako, human nga ako makaadto sa Amahan?

Ug silang tanan namulong, gawas sa tulo, nga nag-ingon: Nagtinguha kami nga human kami mopuyo sa katigulangan sa tawo, aron ang among pagpangalagad, diin kami imong gitawag, matapos unta, nga kami moadto dayon kanimo sa imong gingharian.

Ug miingon siya kanila: Bulahan kamo kay kamo nagtinguha niini nga butang ngari kanako; busa, human sa inyong kapitoan ug duha ka tuig nga panuigon moadto kamo kanako sa akong gingharian; ug uban kanako makakaplag kamo og kapahulayan.

Ug sa dihang nakapamulong na siya kanila, miatubang siya ngadto sa tulo, ug miingon kanila: Unsay gusto ninyo nga akong buhaton kaninyo, kon ako tua na sa Amahan?

Ug nagsubo sila sa ilang mga kasingkasing, kay dili sila makasulti kaniya sa butang nga ilang gitinguha.

Ug miingon siya kanila: Tan-awa, nasayod ako sa inyong mga hunahuna, nga kamo nagtinguha sa butang nga gitinguha ni Juan, ang akong hinigugma, kinsa akong kauban sa akong pagpangalagad, sa wala pa ako ilansang sa mga Judeo.

Busa, mas bulahan kamo, kay dili gayod kamo makatagamtam og kamatayan; apan mabuhi kamo aron makakita sa tanang buluhaton sa Amahan ngadto sa katawhan, gani hangtod nga ang tanang butang matuman sumala sa kabubut-on sa Amahan, sa higayon nga moabot ako sa akong himaya uban sa mga gahom sa langit.

Ug dili gayod kamo mag-antos sa mga kasakit sa kamatayan; apan sa higayon nga moanhi ako sa akong himaya kamo mabag-o sa usa ka pamilok sa mata gikan sa pagka-mortal ngadto sa pagka-imortal; ug unya panalanginan kamo didto sa gingharian sa akong Amahan.

3 Nephi 28

And it came to pass when Jesus had said these words, he spake unto his disciples, one by one, saying unto them: What is it that ye desire of me, after that I am gone to the Father?

And they all spake, save it were three, saying: We desire that after we have lived unto the age of man, that our ministry, wherein thou hast called us, may have an end, that we may speedily come unto thee in thy kingdom.

And he said unto them: Blessed are ye because ye desired this thing of me; therefore, after that ye are seventy and two years old ye shall come unto me in my kingdom; and with me ye shall find rest.

And when he had spoken unto them, he turned himself unto the three, and said unto them: What will ye that I should do unto you, when I am gone unto the Father?

And they sorrowed in their hearts, for they durst not speak unto him the thing which they desired.

And he said unto them: Behold, I know your thoughts, and ye have desired the thing which John, my beloved, who was with me in my ministry, before that I was lifted up by the Jews, desired of me.

Therefore, more blessed are ye, for ye shall never taste of death; but ye shall live to behold all the doings of the Father unto the children of men, even until all things shall be fulfilled according to the will of the Father, when I shall come in my glory with the powers of heaven.

And ye shall never endure the pains of death; but when I shall come in my glory ye shall be changed in the twinkling of an eye from mortality to immortality; and then shall ye be blessed in the kingdom of my Father.

- 9 At bukod pa riyan, hindi kayo makararanas ng kirot habang kayo ay nananahan sa laman, ni kalungkutan, maliban lamang kung dahil ito sa mga kasalanan ng sanlibutan; at lahat ng ito ay gagawin ko dahil sa bagay na hiniling ninyo sa akin, sapagkat ninais ninyo na makapagdala kayo ng mga kaluluwa ng tao sa akin, habang ang daigdig ay nakatindig.
- 10 At sa dahilang ito, kayo ay magkakaroon ng ganap na kagalakan; at kayo ay uupo sa kaharian ng aking Ama; oo, ang inyong kagalakan ay malulubos, maging katulad ng pagbigay ng Ama sa akin ng ganap na kagalakan; at kayo ay magiging tulad ko, at maging ako ay tulad ng Ama; at ang Ama at ako ay isa;
- 11 At ang Espiritu Santo ay nagpapatotoo sa Ama at sa akin; at ibinigay ng Ama ang Espiritu Santo sa mga anak ng tao dahil sa akin.
- 12 At ito ay nangyari na nang matapos sabihin ni Jesus ang mga salitang ito, hinipo niya ng kanyang daliri ang bawat isa sa kanila maliban sa tatlong mananatili, at pagkatapos, siya ay lumisan.
- 13 At dinggin, nabuksan ang kalangitan, at sila ay dinala sa langit, at nakakita at nakarinig ng mga bagay na hindi maaaring bigkasin.
- 14 At iyon ay ipinagbawal sa kanila na bigkasin nila; ni hindi rin sila binigyan ng kapangyarihan na mabigkas nila ang mga bagay na kanilang nakita at narinig;
- 15 At kung sila man ay nasa katawan o wala sa katawan, hindi nila masabi; sapagkat tila bagang sa kanila, ito ay mistulang pagbabagong-anyo nila, na nabago sila mula sa katawang laman na ito tungo sa kalagayang walang kamatayan, kaya't kanilang nagawang mamasdan ang mga bagay ng Diyos.
- 16 Ngunit ito ay nangyari na muli silang nangaral sa balat ng lupa; gayunpaman, hindi sila nangaral tungkol sa mga bagay na kanilang narinig at nakita, dahil sa kautusang ibinigay sa kanila sa langit.
- 17 At ngayon, kung sila man ay may kamatayan o walang kamatayan, mula sa araw ng kanilang pagbabagong-anyo, hindi ko alam;
- Ug usab, dili kamo makatagamtam og kasakit samtang magpuyo kamo sa unod, ni kasubo gawas lamang tungod sa mga sala sa kalibotan; ug kining tanan akong buhaton tungod sa butang nga inyong gitinguha kanako, kay nagtinguha man kamo nga inyong madala ang mga kalag sa mga tawo ngari kanako, samtang magpabilin ang kalibotan.
- Ug tungod niini nga hinungdan makaangkon kamo og kahingpitan sa kalipay; ug magalingkod kamo sa gingharian sa akong Amahan; oo, ang inyong kamaya mahingpit, ingon nga ang Amahan mihatag kanako og kahingpitan sa kamaya; ug mahisama kamo kanako, ug ako mahisama sa Amahan; ug ang Amahan ug ako usa ra;
- Ug ang Espiritu Santo nagpamatuod sa Amahan ug kanako; ug ang Amahan mihatag sa Espiritu Santo ngadto sa mga anak sa katawhan, tungod kanako.
- Ug nahitabo nga sa dihang nakapamulong na si Jesus niini nga mga pulong, gihikap niya ang matag usa kanila sa iyang tudlo gawas sa tulo nga magpabilin, ug unya siya mibiya.
- Ug tan-awa, ang kalangitan naabli ug gibayaw sila ngadto sa langit, ug nakakita ug nakadungog og mga butang nga dili ikapamulong.
- Ug gidid-an sila sa pagsugilon niini; ni gihatagan sila og gahom nga sila makasugilon sa mga butang nga ilang nakita ug nadungog;
- Ug kon anaa man sila sa ilang lawas o wala sa lawas, wala sila mahibalo; kay alang kanila nahisama kadto sa ilang transfigurasyon, nga sila nausab gikan niini nga lawas sa unod ngadto sa imortal nga kahintang, nga makita nila ang mga butang sa Dios.
- Apan nahitabo nga nangalagad na usab sila sa ibabaw sa yuta; bisan pa niana wala sila mopadayag sa mga butang nga ilang nadungog ug nakita, tungod sa sugo nga gihatag kanila sa langit.
- Ug karon, kon mga mortal man sila o imortal, sugod sa adlaw sa ilang transfigurasyon, ako wala masayod;
- And again, ye shall not have pain while ye shall dwell in the flesh, neither sorrow save it be for the sins of the world; and all this will I do because of the thing which ye have desired of me, for ye have desired that ye might bring the souls of men unto me, while the world shall stand.
- And for this cause ye shall have fulness of joy; and ye shall sit down in the kingdom of my Father; yea, your joy shall be full, even as the Father hath given me fulness of joy; and ye shall be even as I am, and I am even as the Father; and the Father and I are one;
- And the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and the Father giveth the Holy Ghost unto the children of men, because of me.
- And it came to pass that when Jesus had spoken these words, he touched every one of them with his finger save it were the three who were to tarry, and then he departed.
- And behold, the heavens were opened, and they were caught up into heaven, and saw and heard unspeakable things.
- And it was forbidden them that they should utter; neither was it given unto them power that they could utter the things which they saw and heard;
- And whether they were in the body or out of the body, they could not tell; for it did seem unto them like a transfiguration of them, that they were changed from this body of flesh into an immortal state, that they could behold the things of God.
- But it came to pass that they did again minister upon the face of the earth; nevertheless they did not minister of the things which they had heard and seen, because of the commandment which was given them in heaven.
- And now, whether they were mortal or immortal, from the day of their transfiguration, I know not;

- 18 Ngunit ito lamang ang nalalaman ko, alinsunod sa talaang ibinigay—sila ay humayo sa ibabaw ng lupain, at naglingkod sa lahat ng tao, ibinuklod sa simbahan ang kasindami ng naniwala sa kanilang pangangaral; binibinyagan sila, at kasindami ng nabinyagan ay tumanggap ng Espiritu Santo.
- 19 At sila ay itinaapon sa bilangguan ng mga yaong hindi kabilang sa simbahan. At hindi sila mapigilan ng mga bilanguan, sapagkat ang mga yaon ay nahati sa dalawa.
- 20 At inihulog sila sa hukay sa lupa; ngunit kanilang inutusan ang lupa gamit ang salita ng Diyos, kung kaya't sa pamamagitan ng kanyang kapangyarihan, sila ay nakalaya sa kailaliman ng lupa; at kaya nga hindi sila makahukay ng mga butas na sapat upang pumigil sa kanila.
- 21 At tatlong ulit silang inihagis sa hurno at hindi nasaktan.
- 22 At dalawang ulit silang inihagis sa lungga ng mababangis na hayop; at dinggin, sila ay nakipaglaro sa mga hayop tulad ng isang musmos sa pasusuhing kordero at hindi nasaktan.
- 23 At ito ay nangyari na sa gayon sila humayo sa lahat ng tao ni Nephi, at ipinangaral ang ebanghelyo ni Cristo sa lahat ng tao sa ibabaw ng lupain; at sila ay nagbalik-loob sa Panginoon, at sumapi sa simbahan ni Cristo, at sa gayon pinagpala ang mga tao ng salinlahing yaon, alinsunod sa mga salita ni Jesus.
- 24 At ngayon, ako, si Mormon, ay pansamantalang tinatapos ang pagsasalita hinggil sa mga bagay na ito.
- 25 Dinggin, isusulat ko na sana ang mga pangalan ng mga yaong hindi kailanman makatitikim ng kamatayan, ngunit ipinagbawal ng Panginoon; kaya nga, hindi ko isinulat ang mga yaon, sapagkat sila ay nakukubli sa sanlibutan.
- 26 Ngunit dinggin, nakita ko na sila, at sila ay nagsipaglingkod sa akin.
- 27 At dinggin, sila ay mapapasa mga Gentil, at hindi sila makikilala ng mga Gentil.
- 28 At sila rin ay mapapasa mga Judio, at hindi sila makikilala ng mga Judio.
- Apan mao kini ang akong nasayran, sumala sa talaan nga gihatag—nanglakaw sila sa ibabaw sa yuta, ug nangalagad sa tanang katawhan, naghiusa kutob sa ilang madala ngadto sa simbahan nga mituo sa ilang pagsangyaw; nagbunyag kanila, ug kutob sa gibunyagan nakadawat sa Espiritu Santo.
- Ug gipangbalhog sila sa bilanggoan niadtong mga dili sakop sa simbahan. Ug ang mga bilanggoan dili makapugong kanila, kay kini nangaguba.
- Ug gipanghulog sila ngadto sa yuta; apan sila mihampak sa yuta pinaagi sa pulong sa Dios, nga sa ingon pinaagi sa iyang gahom naluwas sila gikan sa mga kahaladman sa yuta; ug busa dili sila makakalot og mga lungag nga igo nga makapugong kanila.
- Ug tulo ka higayon silang gihulog ngadto sa usa ka hudno ug wala maunsa.
- Ug duha ka higayon silang gihulog ngadto sa langob sa mabangis nga mga hayop; ug tan-awa nakigdula sila sa mga hayop sama sa usa ka bata uban sa masuso nga karnero, ug wala maunsa.
- Ug nahitabo nga sa ingon niana nangadto sila sa tanang katawhan ni Nephi, ug nagsangyaw sa ebanghelyo ni Kristo ngadto sa tanang katawhan sa ibabaw sa yuta; ug nakabig sila ngadto sa Ginoo, ug nahiusa sa simbahan ni Kristo, ug sa ingon niana ang katawhan niana nga kaliwatan napanalanginan, sumala sa pulong ni Jesus.
- Ug karon ako, si Mormon, motapos sa akong pagpamulong kabahin niini nga mga butang sulod sa mubo nga panahon.
- Tan-awa, mosulat na unta ako sa mga ngalan niadtong dili makatagamtam og kamatayan, apan ang Ginoo midili; busa wala ko kini isulat, kay gitago kini gikan sa kalibotan.
- Apan tan-awa, nakakita ako kanila, ug nangalagad sila kanako.
- Ug tan-awa anaa sila taliwala sa mga Hentil, ug ang mga Hentil wala makaila kanila.
- Ug anaa usab sila taliwala sa mga Judeo, ug ang mga Judeo wala makaila kanila.
- But this much I know, according to the record which hath been given—they did go forth upon the face of the land, and did minister unto all the people, uniting as many to the church as would believe in their preaching; baptizing them, and as many as were baptized did receive the Holy Ghost.
- And they were cast into prison by them who did not belong to the church. And the prisons could not hold them, for they were rent in twain.
- And they were cast down into the earth; but they did smite the earth with the word of God, insomuch that by his power they were delivered out of the depths of the earth; and therefore they could not dig pits sufficient to hold them.
- And thrice they were cast into a furnace and received no harm.
- And twice were they cast into a den of wild beasts; and behold they did play with the beasts as a child with a suckling lamb, and received no harm.
- And it came to pass that thus they did go forth among all the people of Nephi, and did preach the gospel of Christ unto all people upon the face of the land; and they were converted unto the Lord, and were united unto the church of Christ, and thus the people of that generation were blessed, according to the word of Jesus.
- And now I, Mormon, make an end of speaking concerning these things for a time.
- Behold, I was about to write the names of those who were never to taste of death, but the Lord forbade; therefore I write them not, for they are hid from the world.
- But behold, I have seen them, and they have ministered unto me.
- And behold they will be among the Gentiles, and the Gentiles shall know them not.
- They will also be among the Jews, and the Jews shall know them not.

29 At ito ay mangyayari, kapag nakita ng Panginoon sa kanyang karunungan na nararapat na silang maglingkod sa lahat ng nangagkalat na mga lipi ng Israel, at sa lahat ng bansa, lahi, wika at tao, at magdala mula sa kanila tungo kay Jesus ng maraming kaluluwa, upang ang kanilang hangarin ay matupad, at gayundin dahil sa nakapanghihikayat na kapangyarihan ng Diyos na nasa kanila.

30 At sila ay tulad ng mga anghel ng Diyos, at kung mananalangin sila sa Ama sa pangalan ni Jesus, maaari nilang ipakita ang kanilang sarili sa kaninumang tao na inaakala nilang makabubuti.

31 Samakatwid, mga dakila at kagila-gilalas na gawa ang gagawin nila, bago ang dakila at darating na araw kung kailan ang lahat ng tao ay tiyak na tatayo sa harapan ng hukumang-luklukan ni Cristo;

32 Oo, maging sa mga Gentil ay magkakaroon ng isang dakila at kagila-gilalas na gawa na kanilang gagawin, bago ang yaong araw ng paghuhukom.

33 At kung mayroon kayo ng lahat ng banal na kasulatan na nagbibigay-ulat sa lahat ng kagila-gilalas na mga gawa ni Cristo, malalaman ninyo, ayon sa mga salita ni Cristo, na ang mga bagay na ito ay tiyak na magaganap.

34 At sa aba niya na hindi makikinig sa mga salita ni Jesus, at gayundin sa kanila na kanyang mga pinili at isinugo sa kanila; sapagkat sinuman ang hindi tatanggap sa mga salita ni Jesus at sa mga salita nila na kanyang isinugo ay hindi tumatanggap sa kanya; at kaya nga, hindi niya sila tatanggapin sa huling araw;

35 At higit na mabuti pa para sa kanila kung hindi na sila isinilang. Sapagkat inaakala ba ninyo na maaari ninyong iwasan ang katarungan ng isang nagdaramdam na Diyos, na niyurakan sa ilalim ng mga paa ng tao, nang sa gayong paraan ay maaaring dumating ang kaligtasan?

36 At ngayon, dinggin, tulad ng sinabi ko hinggil sa mga yaong pinili ng Panginoon, oo, maging ang tatlong dinala sa kalangitan, na hindi ko alam kung sila ay nalinis mula sa pagiging may kamatayan tungo sa kawalang-kamatayan—

Ug mahitabo, kon makita sa Ginoo nga haom sa iyang kaalam nga alagaran nila ang tanang nagkatibulaag nga tribo sa Israel, ug tanang kanasoran, kaliwatan, pinulongan ug katawhan, ug pagadalhon ang daghang kalag gikan kanila ngadto ni Jesus, nga matuman ang ilang tinguha, ug usab tungod sa makakabig nga gahom sa Dios nga anaa kanila.

Ug sama sila sa mga anghel sa Dios, ug kon mag-ampo sila sa Amahan sa ngalan ni Jesus, makapakita sila sa ilang kaugalingon ngadto kang bisan kinsa nga tawo nga alang kanila maayo.

Busa, may mahinungdanon ug kahibulongang mga buhat nga mahimo pinaagi kanila, sa wala pa ang mahinungdanon ug umaabot nga adlaw dihang ang tanang katawhan seguradong mobarog sa atubangan sa hukmanan ni Kristo;

Oo bisan sa mga Hentil adunay mahinungdanon ug kahibulongan nga buhat nga mahimo pinaagi kanila, sa wala pa kanang adlaw sa paghukom.

Ug kon aduna kamo sa tanang kasulatan nga maghatag sa asoy sa tanang kahibulongan nga mga buhat ni Kristo, kamo, sumala sa mga pulong ni Kristo, masayod nga kini nga mga butang moabot gayod.

Ug alaot siya nga dili mopatalinghog sa mga pulong ni Jesus, ug usab kanila nga iyang gipili ug gipadala taliwala kanila; kay kadtong dili modawat sa mga pulong ni Jesus ug sa mga pulong niadtong iyang gipadala dili modawat kaniya; ug busa siya dili modawat kanila sa kataposang adlaw;

Ug mas maayo pa alang kanila nga wala sila matawo. Kay nagtuo ba kamo nga makalikay kamo sa kaangyan sa usa ka nasakitan nga Dios, kinsa giyatakan sa tiil sa mga tawo, nga sa ingon niana ang kaluwasan moabot?

Ug karon tan-awa, samtang namulong ako kabahin niadtong gipili sa Ginoo, oo, gani sa tulo nga gibayaw ngadto sa kalangitan, nga ako wala masayod kon nalimpyohan ba sila gikan sa pagka-mortal ngadto sa pagka-imortal—

And it shall come to pass, when the Lord seeth fit in his wisdom that they shall minister unto all the scattered tribes of Israel, and unto all nations, kindreds, tongues and people, and shall bring out of them unto Jesus many souls, that their desire may be fulfilled, and also because of the convincing power of God which is in them.

And they are as the angels of God, and if they shall pray unto the Father in the name of Jesus they can show themselves unto whatsoever man it seemeth them good.

Therefore, great and marvelous works shall be wrought by them, before the great and coming day when all people must surely stand before the judgment-seat of Christ;

Yea even among the Gentiles shall there be a great and marvelous work wrought by them, before that judgment day.

And if ye had all the scriptures which give an account of all the marvelous works of Christ, ye would, according to the words of Christ, know that these things must surely come.

And wo be unto him that will not hearken unto the words of Jesus, and also to them whom he hath chosen and sent among them; for whoso receiveth not the words of Jesus and the words of those whom he hath sent receiveth not him; and therefore he will not receive them at the last day;

And it would be better for them if they had not been born. For do ye suppose that ye can get rid of the justice of an offended God, who hath been trampled under feet of men, that thereby salvation might come?

And now behold, as I spake concerning those whom the Lord hath chosen, yea, even three who were caught up into the heavens, that I knew not whether they were cleansed from mortality to immortality—

- 37 Datapwat dinggin, mula nang ako ay sumulat, nagtanong ako sa Panginoon, at kanyang ipinaalam sa akin na talagang kinakailangang may gawing pagbabago sa kanilang mga katawan, o kung hindi, talagang kinakailangang makatikim sila ng kamatayan;
- 38 Samakatwid, upang hindi sila makatikim ng kamatayan, may ginawang pagbabago sa kanilang mga katawan, upang huwag silang magdanas ng kirot o kalungkutan maliban lamang kung dahil ito sa mga kasalanan ng sanlibutan.
- 39 Ngayon, ang pagbabagong ito ay hindi kapantay ng yaong mangyayari sa huling araw; ngunit may pagbabagong ginawa sa kanila, kung kaya nga't si Satanas ay hindi magkakaroon ng kapangyarihan sa kanila, na hindi niya sila matutukso; at sila ay ginawang banal sa laman, kaya nga sila ay mga banal, at kaya nga hindi sila mapipigilan ng mga kapangyarihan ng mundo.
- 40 At sa ganitong kalagayan sila mananatili hanggang sa araw ng paghuhukom ni Cristo; at sa araw na yaon, sila ay tatanggap ng higit na malaking pagbabago, at tatanggapin sa kaharian ng Ama upang hindi na lumisan pa, kundi mananahanan kasama ng Diyos magpasawalang hanggan sa kalangitan.
- Apan tan-awa, sukad sa akong pagsulat, nangutana ko sa Ginoo, ug iyang gipakita kanako nga kinahanglang adunay kausaban nga himoon sa ilang mga lawas, kay kondili magkinahanglan nga sila makatagamtam og kamatayon;
- Busa, aron dili sila makatagamtam og kamatayon adunay kausaban nga himoon sa ilang mga lawas, aron dili sila mag-antos sa kasakit ug kasubo gawas lamang alang sa mga sala sa kalibotan.
- Karon kini nga kausaban dili sama nianang mahitabo sa kataposang adlaw; apan adunay kausaban nga nahimo kanila, sa ingon nga si Satanas walay gahom batok kanila, nga siya dili makatental kanila; ug sila gibalaan diha sa unod, nga sila nabalaan, ug ang mga gahom sa yuta dili makapugong kanila.
- Ug niini nga kahimtang magpabilin sila hangtod sa adlaw sa paghukom ni Kristo; ug niana nga adlaw makadawat sila og mas dako nga kausaban, ug dawaton ngadto sa gingharian sa Amahan aron dili na gayod mobiya, apan magpuyo kauban sa Dios sa kahanngtoran didto sa kalangitan.
- But behold, since I wrote, I have inquired of the Lord, and he hath made it manifest unto me that there must needs be a change wrought upon their bodies, or else it needs be that they must taste of death;
- Therefore, that they might not taste of death there was a change wrought upon their bodies, that they might not suffer pain nor sorrow save it were for the sins of the world.
- Now this change was not equal to that which shall take place at the last day; but there was a change wrought upon them, insomuch that Satan could have no power over them, that he could not tempt them; and they were sanctified in the flesh, that they were holy, and that the powers of the earth could not hold them.
- And in this state they were to remain until the judgment day of Christ; and at that day they were to receive a greater change, and to be received into the kingdom of the Father to go no more out, but to dwell with God eternally in the heavens.

3 Nephi 29

- 1 At ngayon, dinggin, sinasabi ko sa inyo na kapag nakita ng Panginoon sa kanyang karunungan na narapat nang ipahayag ang mga salitang ito sa mga Gentil alinsunod sa kanyang salita, sa gayon ninyo malalaman na ang tipang ginawa ng Ama sa mga anak ni Israel, hinggil sa kanilang pagpapanumbalik sa mga lupaing kanilang mana, ay nagsisimula nang matupad.
- 2 At malalaman ninyo na ang mga salita ng Panginoon, na winika ng mga banal na propeta, ay matutupad na lahat; at hindi na ninyo kinakailangang sabihin na inaantala ng Panginoon ang kanyang pagparito sa mga anak ni Israel.
- 3 At hindi ninyo kinakailangang isipin sa inyong mga puso na ang mga salitang winika ay walang saysay, sapagkat dinggin, aalalahanin ng Panginoon ang tipang ginawa niya sa kanyang mga tao sa sambahayan ni Israel.
- 4 At kapag inyong napagtanto na ang mga salitang ito ay ipinahahayag sa inyo, sa gayon, hindi na ninyo kinakailangan pang itatwa ang mga gawain ng Panginoon, sapagkat ang espada ng kanyang katarungan ay nasa kanang kamay niya; at dinggin, sa araw na yaon, kung inyong kukutyain ang mga gawain niya, kanyang papangyarihin na kayo ay maabutan nito.
- 5 Sa aba niya na kumukutya sa mga gawain ng Panginoon; oo, sa aba niya na ipagkakaila ang Cristo at ang kanyang mga gawain!
- 6 Oo, sa aba niya na ipagkakaila ang mga paghahayag ng Panginoon, at magsasabing hindi na kumikilos ang Panginoon sa pamamagitan ng paghahayag, o ng propesiya, o ng mga kaloob, o ng mga wika, o ng mga pagpapagaling, o sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo!
- 7 Oo, at sa aba niya na magsasabi sa araw na yaon, upang makakuha ng yaman, na hindi na magkakaroon pa ng mga himalang gagawin si Jesucristo; sapagkat siya na gagawa nito ay magiging tulad ng anak na lalaki ng kapahamakan, para sa kanya ay walang awa, ayon sa salita ni Cristo!

3 Nephi 29

Ug karon tan-awa, sultihan ko kamo nga kon makita sa Ginoo nga haom sa iyang kaalam, nga kini nga mga pamahayag moabot ngadto sa mga Hentil sumala sa iyang pulong, nan inyong masayran nga ang pakigsaad nga gihimo sa Amahan ngadto sa mga anak ni Israel, kabahin sa ilang pagpahiuli ngadto sa mga yuta nga ilang panulondon, nagsugod na sa pagkatuman.

Ug inyong masayran nga ang mga pulong sa Ginoo, nga gipamulong sa balaan nga mga propeta, ang tanan matuman; ug kamo dili na kinahanglan nga moingon nga ang Ginoo naglangan sa iyang pag-anhi sa mga anak ni Israel.

Ug dili na kamo kinahanglan nga maghanduraw sa inyong kasingkasing nga ang mga pulong nga gipamulong walay kapuslanan, kay tan-awa, ang Ginoo mohinundom gayod sa iyang pakigsaad nga iyang gihimo ngadto sa iyang katawhan sa balay ni Israel.

Ug kon kamo makakita nga kini nga mga pamahayag moabot taliwala kaninyo, nan kamo dili na kinahanglan nga motamay sa mga buhat sa Ginoo, kay ang espada sa iyang kaangyan anaa sa iyang tuo nga kamot; ug tan-awa, niana nga adlaw, kon kamo motamay sa iyang mga buhat, siya mosugo nga kini sa dili madugay mobuntog kaninyo.

Pagkaalaot kaniya nga nagtamay sa mga buhat sa Ginoo; oo, pagkaalaot kaniya nga molimod ni Kristo ug sa iyang mga buhat!

Oo, pagkaalaot kaniya nga molimod sa mga pagpadayag sa Ginoo, ug moingon nga ang Ginoo dili na mobuhat pinaagi sa mga pagpadayag, o pinaagi sa mga panagna, o pinaagi sa mga gasa, o pinaagi sa mga pinulungan, o pinaagi sa mga pagpang-ayo, o pinaagi sa gahom sa Espiritu Santo!

Oo, ug pagkaalaot kaniya nga moingon niana nga adlaw, aron makaangkon og bahandi, nga wala nay milagro nga mahimo ni Jesukristo; kay siya nga nagbuhat niini mahisama sa anak sa kapildihan, kang kinsa walay ihatag nga kaluoy, sumala sa pulong ni Kristo!

3 Nephi 29

And now behold, I say unto you that when the Lord shall see fit, in his wisdom, that these sayings shall come unto the Gentiles according to his word, then ye may know that the covenant which the Father hath made with the children of Israel, concerning their restoration to the lands of their inheritance, is already beginning to be fulfilled.

And ye may know that the words of the Lord, which have been spoken by the holy prophets, shall all be fulfilled; and ye need not say that the Lord delays his coming unto the children of Israel.

And ye need not imagine in your hearts that the words which have been spoken are vain, for behold, the Lord will remember his covenant which he hath made unto his people of the house of Israel.

And when ye shall see these sayings coming forth among you, then ye need not any longer spurn at the doings of the Lord, for the sword of his justice is in his right hand; and behold, at that day, if ye shall spurn at his doings he will cause that it shall soon overtake you.

Wo unto him that spurneth at the doings of the Lord; yea, wo unto him that shall deny the Christ and his works!

Yea, wo unto him that shall deny the revelations of the Lord, and that shall say the Lord no longer worketh by revelation, or by prophecy, or by gifts, or by tongues, or by healings, or by the power of the Holy Ghost!

Yea, and wo unto him that shall say at that day, to get gain, that there can be no miracle wrought by Jesus Christ; for he that doeth this shall become like unto the son of perdition, for whom there was no mercy, according to the word of Christ!

8 Oo, at hindi na ninyo kailangan pang
sutsutan, o kutyain, o laitin ang mga
Judio, o sinuman sa labi ng sambahayan
ni Israel; sapagkat dinggin, naaalala ng
Panginoon ang tipan niya sa kanila, at
kanyang gagawin sa kanila ang alinsunod
doon sa ipinangako niya.

9 Samakatwid, hindi ninyo nararapat
isipin na maaari ninyong ibaling ang
kanang kamay ng Panginoon sa kaliwa,
upang hindi niya maisagawa ang
kahatulan sa ikatutupad ng kanyang
ginawang tipan sa sambahayan ni Israel.

Oo, ug dili na kinahanglan nga ikaw
mobiaybiay, ni motamay, ni mobugal-
bugal sa mga Judeo, o ni bisan kinsa nga
salin sa balay ni Israel; kay tan-awa, ang
Ginoo mohinumdom sa iyang pakigsaad
ngadto kanila, ug siya mobuhat ngadto
kanila sumala sa iyang gipanumpa.

Busa kamo dili magdahom nga kamo
makahimo sa pagliso sa tuo nga kamot sa
Ginoo ngadto sa wala, nga siya dili
mopahamtang og paghukom ngadto sa
katumanan sa pakigsaad nga iyang
gihimo ngadto sa balay ni Israel.

Yea, and ye need not any longer hiss,
nor spurn, nor make game of the Jews,
nor any of the remnant of the house of
Israel; for behold, the Lord remembereth
his covenant unto them, and he will do
unto them according to that which he
hath sworn.

Therefore ye need not suppose that ye
can turn the right hand of the Lord unto
the left, that he may not execute judgment
unto the fulfilling of the covenant which
he hath made unto the house of Israel.

3 Nephi 30

- 1 Makinig, O kayong mga Gentil, at pakinggan ang mga salita ni Jesucristo, ang Anak ng buhay na Diyos, na kanyang iniutos sa akin na nararapat kong sabihin hinggil sa inyo, sapagkat dinggin, ako ay inutusan niya na nararapat akong sumulat, sinasabing:
- 2 Tumalikod, lahat kayong mga Gentil, mula sa inyong masasamang ugali; at magsisi sa inyong masasamang gawain, sa inyong mga pagsisinungaling at panlilinlang, at sa inyong mga pagpapatutot, at sa inyong mga lihim na karumal-dumal na gawain, at sa inyong mga pagsamba sa diyus-diyusan, at sa inyong mga pagpaslang, at sa inyong mga huwad na pagkasaserdote, at sa inyong mga inggitan, at sa inyong mga sigalutan, at mula sa lahat ng inyong mga kasamaan at mga karumal-dumal na gawain, at magsilapit sa akin, at magpabinyag sa aking pangalan, upang kayo ay makatanggap ng kapatawaran sa inyong mga kasalanan, at mapuspos ng Espiritu Santo, upang kayo ay mabilang sa aking mga tao na sambahayan ni Israel.

3 Nephi 30

Patalinghog, O kamo nga mga Hentil, ug paminaw sa mga pulong ni Jesukristo, ang Anak sa buhi nga Dios, nga iyang gisugo kanako nga akong isulti kabahin kaninyo, kay, tan-awa siya misugo kanako nga ako mosulat, nga nag-ingon:

Biya, kamo tanang Hentil, gikan sa inyong daotan nga mga paagi; ug paghinulsol sa inyong daotan nga mga buhat, sa inyong mga pagpamakak ug mga pagpanglimbong, ug sa inyong pagbaligya sa dungog, ug sa inyong tinago nga mga pagkasalawayon, ug sa inyong mga dios-dios, ug sa inyong mga pagpatay, ug sa mga panapi sa pari, ug sa inyong mga kasina, ug sa inyong mga panagbangi, ug gikan sa inyong tanang pagkadaotan ug pagkasalawayon, ug duol ngari kanako, ug magpabunyag sa akong ngalan, nga kamo makadawat sa kapasayloan sa inyong mga sala, ug mapuno sa Espiritu Santo, nga kamo pagaiphon uban sa akong katawhan kinsa mga sakop sa balay ni Israel.

3 Nephi 30

Hearken, O ye Gentiles, and hear the words of Jesus Christ, the Son of the living God, which he hath commanded me that I should speak concerning you, for, behold he commandeth me that I should write, saying:

Turn, all ye Gentiles, from your wicked ways; and repent of your evil doings, of your lyings and deceivings, and of your whoredoms, and of your secret abominations, and your idolatries, and of your murders, and your priestcrafts, and your envyings, and your strifes, and from all your wickedness and abominations, and come unto me, and be baptized in my name, that ye may receive a remission of your sins, and be filled with the Holy Ghost, that ye may be numbered with my people who are of the house of Israel.

Ikaapat na Nephi

Ang Aklat ni Nephi

Na Anak ni Nephi—Isa sa mga Disipulo ni Jesucristo

Isang ulat tungkol sa mga tao ni Nephi, ayon sa kanyang tala.

- 1 At ito ay nangyari na lumipas ang ikatatumpu't apat na taon, at gayundin ang ikatatumpu't lima, at dinggin, ang mga disipulo ni Jesus ay nagtatag ng simbahan ni Cristo sa lahat ng lupain sa paligid. At kasindami ng lumapit sa kanila, at tunay na nagsisi ng kanilang mga kasalanan, ang bininyagan sa pangalan ni Jesus; at sila rin ay tumanggap ng Espiritu Santo.
- 2 At ito ay nangyari na sa ikatatumpu't anim na taon, ang lahat ng tao ay nagbalik-loob sa Panginoon, sa ibabaw ng buong lupain, kapwa ang mga Nephita at Lamanita, at hindi nagkaroon ng mga alitan at pagtatalu-talo sa kanila, at bawat tao ay nakitungo nang makatarungan sa isa't isa.
- 3 At may pagkakapantay-pantay sila sa lahat ng bagay sa kanila; kaya nga walang mayaman at mahirap, alipin at malaya, kundi silang lahat ay ginawang malaya, at magkakasalo sa handog na mula sa langit.
- 4 At ito ay nangyari na lumipas din ang ikatatumpu't pitong taon, at nagpatuloy pa rin ang kapayapaan sa lupain.
- 5 At may mga dakila at kagila-gilalas na gawaing ginawa ang mga disipulo ni Jesus, kaya nga sila ay nagpagaling ng may karamdaman, at bumuhay ng patay, at pinangyaring makalakad ang pilay, at matanggap ng bulag ang kanilang paningin, at makarinig ang bingi; at lahat ng uri ng himala ay ginawa nila sa mga anak ng tao; at wala silang nagawang mga himala maliban kung ang yaon ay sa pangalan ni Jesus.
- 6 At sa gayon lumipas ang ikatatumpu't walong taon, at gayundin ang ikatatumpu't siyam, at ikaapatnapu't isa, at ikaapatnapu't dalawa, oo, maging hanggang sa lumipas ang ikaapatnapu't siyam na taon, at gayundin ang ikalimampu't isa, at ang ikalimampu't dalawa; oo, at maging hanggang sa lumipas ang ikalimampu't siyam na taon.

Ikaupat nga Nephi

Ang Basahon ni Nephi

Kinsa Anak nga Lalaki ni Nephi—Usa sa mga Disipulo ni Jesukristo

Usa ka asoy sa katawhan ni Nephi, sumala sa iyang talaan.

Ug nahitabo nga milabay ang ikakatloan ug upat nga tuig, ug ang ikakatloan ug lima, ug tan-awa ang mga disipulo ni Jesus mitukod og simbahan ni Kristo palibot sa tanang yuta. Ug kutob sa miduol kanila, ug matinud-anon nga naghinulsol sa ilang mga sala, nabunyagan pinaagi sa ngalan ni Jesus; ug nakadawat usab sila sa Espiritu Santo.

Ug nahitabo nga sa ikakatloan ug unom nga tuig, ang tanang katawhan nakabig ngadto sa Ginoo, sa ibabaw sa tibuok yuta, sa mga Nephita ug mga Lamanita, ug walay mga panagbingkil ug mga panaglalis taliwala kanila, ug matag tawo makiangayon nga nagtinagdanay sa usag usa.

Ug mipakig-ambit sila sa tanan nila nga butang para sa tanan; mao nga walay adunahan ug kabos, ulipon ug gawasnon, apan silang tanan gihimo nga mga gawasnon, ug mga tig-ambit sa langitnong gasa.

Ug nahitabo nga ang ikakatloan ug pito nga tuig milabay usab, ug sa gihapon nagpadayon ang kalinaw sa yuta.

Ug dihay mahinungdanon ug kahibulongan nga mga buhat nga gihimo sa mga disipulo ni Jesus, nga niana sila miayo sa mga masakiton, mibuhi sa mga patay, mipalakaw sa mga bakol, ug ang mga buta nakadawat sa ilang panan-aw ug ang mga bungol nakadungog; ug tanang matang sa mga milagro ilang gibuhat taliwala sa katawhan; ug wala sila magbuhat og mga milagro gawas lamang kon pinaagi kini sa ngalan ni Jesus.

Ug sa ingon niana ang ikakatloan ug walo nga tuig milabay, ug usab ang ikakatloan ug siyam, ug ang ikakap-atan ug usa, ug ang ikakap-atan ug duha, oo, gani hangtod ang ikakap-atan ug siyam nga tuig milabay, ug usab ang ikakalim-an ug usa, ug ang ikakalim-an ug duha; oo, hangtod ang ikakalim-an ug siyam nga tuig milabay.

Fourth Nephi

The Book of Nephi

Who Is the Son of Nephi—One of the Disciples of Jesus Christ

An account of the people of Nephi, according to his record.

And it came to pass that the thirty and fourth year passed away, and also the thirty and fifth, and behold the disciples of Jesus had formed a church of Christ in all the lands round about. And as many as did come unto them, and did truly repent of their sins, were baptized in the name of Jesus; and they did also receive the Holy Ghost.

And it came to pass in the thirty and sixth year, the people were all converted unto the Lord, upon all the face of the land, both Nephites and Lamanites, and there were no contentions and disputations among them, and every man did deal justly one with another.

And they had all things common among them; therefore there were not rich and poor, bond and free, but they were all made free, and partakers of the heavenly gift.

And it came to pass that the thirty and seventh year passed away also, and there still continued to be peace in the land.

And there were great and marvelous works wrought by the disciples of Jesus, insomuch that they did heal the sick, and raise the dead, and cause the lame to walk, and the blind to receive their sight, and the deaf to hear; and all manner of miracles did they work among the children of men; and in nothing did they work miracles save it were in the name of Jesus.

And thus did the thirty and eighth year pass away, and also the thirty and ninth, and forty and first, and the forty and second, yea, even until forty and nine years had passed away, and also the fifty and first, and the fifty and second; yea, and even until fifty and nine years had passed away.

7 At lubos silang pinaunlad ng Panginoon sa lupain; oo, hanggang sa muli silang nakapagtayo ng mga lungsod kung saan may mga lungsod na nasunog.

8 Oo, maging ang dakilang lungsod ng Zarahemla ay pinangyari nilang maitayong muli.

9 Ngunit maraming lungsod ang lumubog, at mga tubig ang pumalit sa mga lugar niyon; kaya nga, ang mga lungsod na ito ay hindi na naipanumbalik.

10 At ngayon, dinggin, ito ay nangyari na naging malakas ang mga tao ni Nephi, at napakabilis na dumami, at naging labis na kaaya-aya at kalugud-lugod na mga tao.

11 At sila ay nagpakasal, at ipinakasal, at pinagpala alinsunod sa maraming pangakong ginawa ng Panginoon sa kanila.

12 At hindi na sila lumakad pa sa pagsunod sa mga gawain at ordenansa ng batas ni Moises; sa halip, sila ay lumakad alinsunod sa mga kautusang natanggap nila mula sa kanilang Panginoon at kanilang Diyos, nagpapatuloy sa pag-aayuno at panalangin, at sa madalas na pagtitipong magkakasama kapwa upang manalangin at makinig sa salita ng Panginoon.

13 At ito ay nangyari na hindi nagkaroon ng alitan sa lahat ng tao sa buong lupain; sa halip, may mga kamangha-manghang himalang ginawa sa mga disipulo ni Jesus.

14 At ito ay nangyari na lumipas ang ikapitumpu't isang taon, at gayundin ang ikapitumpu't dalawang taon, oo, sa madaling salita, hanggang sa lumipas ang ikapitumpu't siyam na taon; oo, maging lumipas ang isandaang taon, at ang mga disipulo ni Jesus, na kanyang pinili, ay pumaroon nang lahat sa paraiso ng Diyos, maliban sa tatlong mananatili; at may mga ibang disipulo na inordeng kahalili nila; at marami rin sa salinlahing yaon ang pumanaw.

15 At ito ay nangyari na hindi nagkaroon ng alitan sa lupain dahil sa pag-ibig sa Diyos na nananahan sa mga puso ng tao.

Ug ang Ginoo mipauswag kanila sa hilabihan diha sa yuta; oo, nga sa ingon niana nagtukod sila pag-usab og mga siyudad sa dapit nga adunay mga siyudad nga nasunog.

Oo, gani kadtong gamhanan nga siyudad nga Zarahemla ilang gitukod pag-usab.

Apan dihay daghang siyudad nga naunlod, ug katubigan ang mipuli niini; busa kini nga mga siyudad dili na matukod og balik.

Ug karon, tan-awa, nahitabo nga ang katawhan ni Nephi nagkalig-on, ug misanay sa hilabihan ka paspas, ug nahimo nga hilabihan ka madanihon ug makapahimuot nga katawhan.

Ug nagminyo sila, ug sinayoran sa kaminyoon, ug gipanalanginan sumala sa gidaghanon sa mga saad nga gihimo sa Ginoo ngadto kanila.

Ug wala na sila magsunod sa mga binuhatan ug mga ordinansa sa balaod ni Moises; apan nagsunod sila sa mga sugo nga ilang nadawat gikan sa ilang Ginoo ug ilang Dios, nga nagpadayon sa pagpuasa ug pag-ampo, ug nagtigom kanunay aron mag-ampo ug maminaw sa pulong sa Ginoo.

Ug nahitabo nga walay panagbingkil taliwala sa tanang katawhan, sa tibuok yuta; apan dihay katingalahang mga milagro nga gihimo sa mga disipulo ni Jesus.

Ug nahitabo nga milabay ang ikakapitoan ug usa nga tuig, ug usab ang ikakapitoan ug duha nga tuig, oo, ug sa kataposan, hangtod nga milabay ang ikakapitoan ug siyam nga tuig; oo, gani milabay ang usa ka gatos ka tuig, ug ang mga disipulo ni Jesus, nga iyang gipili, tanan tua na sa paraiso sa Dios, gawas niadtong tulo nga nagpabilin; ug dihay uban nga mga disipulo nga gi-orden puli kanila; ug usab daghan niana nga kaliwatan ang namatay na.

Ug nahitabo nga walay panagbingkil sa yuta, tungod sa gugma sa Dios nga anaa sa mga kasingkasing sa katawhan.

And the Lord did prosper them exceedingly in the land; yea, insomuch that they did build cities again where there had been cities burned.

Yea, even that great city Zarahemla did they cause to be built again.

But there were many cities which had been sunk, and waters came up in the stead thereof; therefore these cities could not be renewed.

And now, behold, it came to pass that the people of Nephi did wax strong, and did multiply exceedingly fast, and became an exceedingly fair and delightsome people.

And they were married, and given in marriage, and were blessed according to the multitude of the promises which the Lord had made unto them.

And they did not walk any more after the performances and ordinances of the law of Moses; but they did walk after the commandments which they had received from their Lord and their God, continuing in fasting and prayer, and in meeting together oft both to pray and to hear the word of the Lord.

And it came to pass that there was no contention among all the people, in all the land; but there were mighty miracles wrought among the disciples of Jesus.

And it came to pass that the seventy and first year passed away, and also the seventy and second year, yea, and in fine, till the seventy and ninth year had passed away; yea, even an hundred years had passed away, and the disciples of Jesus, whom he had chosen, had all gone to the paradise of God, save it were the three who should tarry; and there were other disciples ordained in their stead; and also many of that generation had passed away.

And it came to pass that there was no contention in the land, because of the love of God which did dwell in the hearts of the people.

- 16 At walang mga inggitan, ni mga sigalutan, ni mga kaguluhan, ni mga pagpapatutot, ni mga pagsisinungaling, ni mga pagpaslang, ni anumang uri ng kahalayan; at tunay na wala nang higit na maliligayang tao pa sa lahat ng tao na nilikha ng kamay ng Diyos.
- 17 Walang mga tulisan, ni mga mamamatay-tao, ni walang mga Lamanita, ni anumang uri ng mga -ita; sa halip sila ay iisa, mga anak ni Cristo, at mga tagapagmana ng kaharian ng Diyos.
- 18 At labis silang pinagpala! Sapagkat pinagpala sila ng Panginoon sa lahat ng kanilang mga gawain; oo, maging sila ay pinagpala at pinaunlad hanggang sa lumipas ang isandaan at sampung taon; at ang unang salinlahi mula kay Cristo ay pumanaw, at hindi nagkaroon ng alitan sa buong lupain.
- 19 At ito ay nangyari na si Nephi, siya na nag-ingat nitong huling tala, (at kanyang isinulat ito sa mga lamina ni Nephi) ay namatay, at ang kanyang anak na si Amos ang humalili sa kanyang mag-ingat nito; at isinulat niya rin iyon sa mga lamina ni Nephi.
- 20 At iningatan niya ito nang walumpu't apat na taon, at mayroon pa ring kapayapaan sa lupain, maliban sa isang maliit na bahagi ng mga tao na naghimagsik sa simbahan at dinala nila sa sarili ang pangalang mga Lamanita; kaya nga muling nagkaroon ng mga Lamanita sa lupain.
- 21 At ito ay nangyari na namatay na rin si Amos, (at ito ay isandaan at siyamnapu't apat na taon mula nang pumarito si Cristo) at ang kanyang anak na si Amos ang humalili sa kanya na nag-ingat ng talaan; at iningatan din niya iyon sa mga lamina ni Nephi; at iyon ay naisulat din sa aklat ni Nephi, kung alin ay ang aklat na ito.
- 22 At ito ay nangyari na dalawang daang taon ang lumipas; at ang ikalawang salinlahi ay nangamatay na lahat maliban sa iilan.
- 23 At ngayon, ako, si Mormon, ay nagnanais na inyong malaman na dumami ang mga tao, hanggang sa sila ay kumalat sa ibabaw ng buong lupain, at yumaman sila nang labis, dahil sa kanilang kasaganaan kay Cristo.
- Ug walay mga kasina, ni panagbangi, ni kagubot, ni pagbaligya sa dungog, ni mga pagpamakak, ni mga pagpatay, ni bisan unsa nga matang sa pagkamaulagon; ug sa pagkatinuod wala nay mas malipayon pa nga katawhan taliwala sa tanang katawhan nga gilalang sa kamot sa Dios.
- Walay mga tulisan, ni mga mamumuno, ni adunay mga Lamanita, ni bisan unsa nga matang sa mga -ita; apan nagkahiusa sila, ang mga anak ni Kristo, ug manununod sa gingharian sa Dios.
- Ug pagkabalahan nila! Kay ang Ginoo mipanalangin kanila sa ilang tanang kalihokan; oo, napanalanginan sila ug miuswag hangtod nga ang usa ka gatos ug napulo nga tuig milabay; ug ang unang kaliwatan gikan kang Kristo namatay na, ug walay panagbingkil sa tibuok yuta.
- Ug nahitabo nga si Nephi namatay, siya nga misulat niining kataposang talaan, (ug gisulat niya kini diha sa mga palid ni Nephi) ug ang iyang anak nga si Amos mipadayon sa pagsulat niini puli kaniya; ug gisulat niya kini diha usab sa mga palid ni Nephi.
- Ug gipadayon niya ang pagsulat niini sa ikawaloan ug upat nga tuig, ug diha gihapon ang kalinaw sa yuta, gawas sa ginagmay nga bahin sa katawhan nga mibulag sa simbahan ug midala sa ngalan sa mga Lamanita; mao nga nagsugod na usab nga may mga Lamanita sa yuta.
- Ug nahitabo nga si Amos namatay usab, (ug usa ka gatos ug kasiyaman ug upat ka tuig kadto sukad sa pag-anhi ni Kristo) ug ang iyang anak nga si Amos mitipig sa talaan puli kaniya; ug gisulat usab niya kini diha sa mga panid ni Nephi; ug gisulat usab kini diha sa basahon ni Nephi nga mao kini nga basahon.
- Ug nahitabo nga duha ka gatos ka tuig ang milabay; ug ang ikaduha nga kaliwatan nangamatay na gawas sa pipila niini.
- Ug karon ako, si Mormon, nanghinaot nga kamo masayod nga ang katawhan misanay, nga niana mikatap sila sa ibabaw sa tibuok yuta, ug nahimo silang hilabihan ka adunahan, tungod sa ilang kamauswagon pinaagi kang Kristo.
- And there were no envyings, nor strifes, nor tumults, nor whoredoms, nor lyings, nor murders, nor any manner of lasciviousness; and surely there could not be a happier people among all the people who had been created by the hand of God.
- There were no robbers, nor murderers, neither were there Lamanites, nor any manner of -ites; but they were in one, the children of Christ, and heirs to the kingdom of God.
- And how blessed were they! For the Lord did bless them in all their doings; yea, even they were blessed and prospered until an hundred and ten years had passed away; and the first generation from Christ had passed away, and there was no contention in all the land.
- And it came to pass that Nephi, he that kept this last record, (and he kept it upon the plates of Nephi) died, and his son Amos kept it in his stead; and he kept it upon the plates of Nephi also.
- And he kept it eighty and four years, and there was still peace in the land, save it were a small part of the people who had revolted from the church and taken upon them the name of Lamanites; therefore there began to be Lamanites again in the land.
- And it came to pass that Amos died also, (and it was an hundred and ninety and four years from the coming of Christ) and his son Amos kept the record in his stead; and he also kept it upon the plates of Nephi; and it was also written in the book of Nephi, which is this book.
- And it came to pass that two hundred years had passed away; and the second generation had all passed away save it were a few.
- And now I, Mormon, would that ye should know that the people had multiplied, insomuch that they were spread upon all the face of the land, and that they had become exceedingly rich, because of their prosperity in Christ.

- 24 At ngayon, sa ikadalawang daan at isang taong ito ay nagsimulang magkaroon sa kanila ng mga yaong iniangat sa kapalaluan, tulad ng pagsusuot ng mamahaling kasuotan, at ng lahat ng uri ng maiinam na perlas, at ng maiinam na bagay ng daigdig.
- 25 At mula sa panahong yaon, ang kanilang mga ari-arian at kanilang mga kabuhayan ay hindi na naging para sa kanilang lahat.
- 26 At sila ay nagsimulang mahati sa mga uri; at sila ay nagsimulang magtayo ng mga simbahan para sa kanilang sarili upang makakuha ng yaman, at nagsimulang itatwa ang tunay na simbahan ni Cristo.
- 27 At ito ay nangyari na nang lumipas ang dalawang daan at sampung taon, nagkaroon ng maraming simbahan sa lupain; oo, nagkaroon ng maraming simbahan na nagpahayag na kilala si Cristo, at sa kabila nito, kanilang itinatwa ang malaking bahagi ng kanyang ebanghelyo, kung kaya nga't sila ay tumanggap ng lahat ng uri ng kasamaan, at ibinahagi ang yaong banal sa kanya na pinagbawalan dahil sa pagiging hindi karapat-dapat.
- 28 At ang simbahang ito ay labis na dumami dahil sa kasamaan, at dahil sa kapangyarihan ni Satanas na nahawakan ang kanilang mga puso.
- 29 At muli, may isa pang simbahan na itinatwa si Cristo; at kanilang inusig ang tunay na simbahan ni Cristo, dahil sa kanilang pagpapakumbaba at kanilang paniniwala kay Cristo; at kinamuhian nila sila dahil sa maraming himalang ginawa sa kanila.
- 30 Samakatwid, sila ay gumamit ng kapangyarihan at karapatan sa mga disipulo ni Jesus na nanatili sa kanila, at sila ay kanilang itinaon sa bilangguan; ngunit sa pamamagitan ng kapangyarihan ng salita ng Diyos na taglay nila, nahati sa dalawa ang mga bilangguan, at sila ay humayong gumagawa ng mga kahanga-hangang himala sa kanila.
- 31 Gayunpaman, at sa kabila ng lahat ng himalang ito, pinatigas ng mga tao ang kanilang mga puso, at naghangad na patayin sila, maging tulad ng mga Judio sa Jerusalem na naghangad na patayin si Jesus, ayon sa kanyang salita.
- Ug karon, niining ikaduha ka gatos ug usa nga tuig dihay nagsugod taliwala kanila niadtong gibayaw sa garbo, sama sa pagsul-ob og mahalon nga sapot, ug tanang matang sa maanindot nga mga perlas, ug sa maanindot nga mga butang sa kalibotan.
- Ug sukad niana ang ilang mga kabtangan ug ang ilang kabuhian wala na nila ipakig-ambit para sa tanan.
- Ug nagsugod sila sa pagkabahin-bahin ngadto sa nagkalain-laing mga pundok; ug nagsugod sila sa pagtukod og mga simbahan alang sa ilang mga kaugalingon aron makaangkon og bahandi, ug misugod sa paglimod sa tinuod nga simbahan ni Kristo.
- Ug nahitabo nga sa dihang milabay ang ikaduha ka gatos ug napulo nga tuig adunay daghang simbahan dinhi sa yuta; oo, adunay daghang simbahan nga nagpatuo nga nakaila kang Kristo, apan milimod sila sa daghang bahin sa iyang ebanghelyo, nga niana midawat sila sa tanang matang sa pagkadaotan, ug mihatag nianang sagrado nga butang ngadto sa tawo nga gidid-an niini tungod sa pagkadili takos.
- Ug kini nga simbahan midaghan sa hilabihan tungod sa pagkadaotan, ug tungod sa gahom ni Satanas nga mao ang nagkupo sa ilang mga kasingkasing.
- Ug usab, dihay laing simbahan nga naglimod kang Kristo; ug gilutos nila ang tinuod nga simbahan ni Kristo, tungod sa ilang pagkamapainubsanon ug sa ilang pagtuo kang Kristo; ug sila mibiaybiay kanila tungod sa daghang mga milagro nga nahimo taliwala kanila.
- Busa ilang gigamit ang gahom ug katungod batok sa mga disipulo ni Jesus kinsa nagpabilin uban kanila, ug sila mibalhog kanila sa bilanggoan; apan pinaagi sa gahom sa pulong sa Dios nga anaa kanila, ang bilanggoan nangaguba, ug mipadayon sila sa paghimo og dagkong mga milagro taliwala kanila.
- Bisan pa niana, ug bisan pa niining tanan nga milagro, ang katawhan nagpatig-a sa ilang mga kasingkasing, ug nagtinguha sa pagpatay kanila, sama sa mga Judeo sa Jerusalem nga nagtinguha sa pagpatay kang Jesus, sumala sa iyang pulong.
- And now, in this two hundred and first year there began to be among them those who were lifted up in pride, such as the wearing of costly apparel, and all manner of fine pearls, and of the fine things of the world.
- And from that time forth they did have their goods and their substance no more common among them.
- And they began to be divided into classes; and they began to build up churches unto themselves to get gain, and began to deny the true church of Christ.
- And it came to pass that when two hundred and ten years had passed away there were many churches in the land; yea, there were many churches which professed to know the Christ, and yet they did deny the more parts of his gospel, insomuch that they did receive all manner of wickedness, and did administer that which was sacred unto him to whom it had been forbidden because of unworthiness.
- And this church did multiply exceedingly because of iniquity, and because of the power of Satan who did get hold upon their hearts.
- And again, there was another church which denied the Christ; and they did persecute the true church of Christ, because of their humility and their belief in Christ; and they did despise them because of the many miracles which were wrought among them.
- Therefore they did exercise power and authority over the disciples of Jesus who did tarry with them, and they did cast them into prison; but by the power of the word of God, which was in them, the prisons were rent in twain, and they went forth doing mighty miracles among them.
- Nevertheless, and notwithstanding all these miracles, the people did harden their hearts, and did seek to kill them, even as the Jews at Jerusalem sought to kill Jesus, according to his word.

- 32 At kanila silang inihagis sa mga hurno ng apoy, at sila ay lumabas na hindi nasaktan.
- 33 At kanila rin silang inihagis sa mga lungga ng mababangis na hayop, at sila ay nakipaglaro sa mababangis na hayop tulad ng isang musmos sa isang kordero; at sila ay lumabas mula sa kanila, na hindi nasaktan.
- 34 Gayunpaman, pinatigas ng mga tao ang kanilang mga puso, sapagkat sila ay naakay ng maraming saserdote at mga bulaang propeta na magtayo ng maraming simbahan, at gumawa ng lahat ng uri ng kasamaan. At kanilang sinaktan ang mga tao ni Jesus; ngunit ang mga tao ni Jesus ay hindi gumanti. At sa gayon sila nanghina sa kawalang-paniniwala at kasamaan, sa taun-taon, maging hanggang sa lumipas ang dalawang daan at tatumpung taon.
- 35 At ngayon, ito ay nangyari na sa taong ito, oo, sa ikadalawang daan at tatumpu't isang taon, nagkaroon ng malaking pagkakahati sa mga tao.
- 36 At ito ay nangyari na sa taong ito, may lumitaw na mga tao na tinawag na mga Nephita, at sila ay mga tunay na naniniwala kay Cristo; at sa kanila ay may mga yaong tinawag ng mga Lamanita—na mga Jacobita, at mga Josefita, at mga Zoramita;
- 37 Samakatwid, ang mga tunay na naniniwala kay Cristo, at ang mga tunay na sumasamba kay Cristo, (kasama rito ang tatlong disipulo ni Jesus na mananatili) ay tinawag na mga Nephita, at mga Jacobita, at mga Josefita, at mga Zoramita.
- 38 At ito ay nangyari na sila na mga tumanggi sa ebanghelyo ay tinawag na mga Lamanita, at mga Lemuelita, at mga Ismaelita; at sila ay hindi nanghina sa kawalang-paniniwala, kundi sila ay hayagang naghimagsik laban sa ebanghelyo ni Cristo; at itinuro nila sa kanilang mga anak na hindi sila dapat maniwala, maging tulad ng kanilang mga ama, mula sa simula, ay nanghina.
- 39 At ito ay dahil sa kasamaan at karumaldumal na gawain ng kanilang mga ama, maging tulad sa simula. At sila ay tinuruang mapoot sa mga anak ng Diyos, maging tulad ng itinuro sa mga Lamanita na mapoot sa mga anak ni Nephi mula sa simula.
- Ug ila silang gitambog ngadto sa mga hudno sa kalayo, ug nakagawas sila nga wala maunsa.
- Ug ila silang gihulog ngadto sa mga langob sa mabangis nga mga hayop, ug nakigdula sila sa mabangis nga mga hayop sama sa usa ka bata ngadto sa usa ka karnero; ug nakagawas sila gikan niini, nga wala maunsa.
- Bisan pa niana, ang mga tawo nagpatig-a gihapon sa ilang mga kasingkasing, kay nadala sila sa daghang pari ug dili tinuod nga mga propeta aron magtukod og daghang simbahan, ug maghimo sa tanang matang sa kadaotan. Ug sila mibunal sa katawhan ni Jesus; apan ang katawhan ni Jesus wala mobalos sa pagbunal. Ug sa ingon niana sila mikunhod ngadto sa pagkawalay pagtuo ug sa pagkadaotan, sa matag tuig, hangtod nga milabay ang ikaduha ka gatos ug ikakatloan nga tuig.
- Ug karon nahitabo, oo, sa ikaduha ka gatos ug ikakatloan ug usa nga tuig, dihay dako nga pagkabahin taliwala sa katawhan.
- Ug nahitabo nga niining tuiga dihay mitumaw nga katawhan nga gitawag og mga Nephita, ug tinuod silang mga tumutuo ni Kristo; ug taliwala kanila anaa kadtong gitawag nga mga Lamanita—mga Jacobita, ug mga Josephita, ug mga Zoramita;
- Busa ang tinuod nga mga tumutuo ni Kristo, ug ang tinuod nga mga tigsimba ni Kristo, (ubang kanila mao ang tulo ka disipulo ni Jesus nga nagpabilin) gitawag og mga Nephita, ug mga Jacobita, ug mga Josephita ug mga Zoramita.
- Ug nahitabo nga kadtong misalikway sa ebanghelyo gitawag og mga Lamanita, ug mga Lemuelita ug mga Ismaelita; ug wala sila mokunhod ngadto sa pagkawalay pagtuo, apan sila mituyo sa pagsupil batok sa ebanghelyo ni Kristo; ug gitudloan nila ang ilang mga anak nga dili sila motuo, gani sama sa ilang mga amahan, gikan sa sinugdanan, nga mikunhod.
- Ug kini tungod sa pagkadaotan ug pagkasalawayon sa ilang mga amahan, gani sukad pa sa sinugdanan. Ug gitudloan sila sa pagdumot sa mga anak sa Dios, gani sama sa mga Lamanita nga gitudloan sa pagdumot sa mga anak ni Nephi gikan pa sa sinugdanan.
- And they did cast them into furnaces of fire, and they came forth receiving no harm.
- And they also cast them into dens of wild beasts, and they did play with the wild beasts even as a child with a lamb; and they did come forth from among them, receiving no harm.
- Nevertheless, the people did harden their hearts, for they were led by many priests and false prophets to build up many churches, and to do all manner of iniquity. And they did smite upon the people of Jesus; but the people of Jesus did not smite again. And thus they did dwindle in unbelief and wickedness, from year to year, even until two hundred and thirty years had passed away.
- And now it came to pass in this year, yea, in the two hundred and thirty and first year, there was a great division among the people.
- And it came to pass that in this year there arose a people who were called the Nephites, and they were true believers in Christ; and among them there were those who were called by the Lamanites—Jacobites, and Josephites, and Zoramites;
- Therefore the true believers in Christ, and the true worshipers of Christ, (among whom were the three disciples of Jesus who should tarry) were called Nephites, and Jacobites, and Josephites, and Zoramites.
- And it came to pass that they who rejected the gospel were called Lamanites, and Lemuelites, and Ishmaelites; and they did not dwindle in unbelief, but they did wilfully rebel against the gospel of Christ; and they did teach their children that they should not believe, even as their fathers, from the beginning, did dwindle.
- And it was because of the wickedness and abomination of their fathers, even as it was in the beginning. And they were taught to hate the children of God, even as the Lamanites were taught to hate the children of Nephi from the beginning.

- 40 At ito ay nangyari na dalawang daan at apatnapu't apat na taon ang lumipas, at gayon ang mga pangyayari sa mga tao. At ang higit na masasamang bahagi ng mga tao ay lumakas, at naging higit na marami kaysa sa mga tao ng Diyos.
- 41 At sila ay patuloy na nagtayo ng mga simbahan para sa kanilang sarili, at ginayakan nila ang mga yaon ng lahat ng uri ng mamahaling bagay. At sa gayon lumipas ang dalawang daan at limampung taon, at gayundin ang dalawang daan at animnapung taon.
- 42 At ito ay nangyari na muling nagsimulang itatag ng masamang bahagi ng mga tao ang mga lihim na sumpa at pagsasabwatan ni Gadianton.
- 43 At gayundin ang mga tao na tinawag na mga tao ni Nephi ay nagsimulang maging palalo sa kanilang mga puso, dahil sa kanilang labis na kayamanan, at naging mapagmalaki na tulad ng kanilang mga kapatid na mga Lamanita.
- 44 At magmula sa panahong ito, ang mga disipulo ay nagsimulang malungkot dahil sa mga kasalanan ng sanlibutan.
- 45 At ito ay nangyari na nang lumipas ang tatlong daang taon, kapwa ang mga tao ni Nephi at ang mga Lamanita ay naging napakasasama, ang isa tulad ng isa.
- 46 At ito ay nangyari na kumalat ang mga tulisan ni Gadianton sa ibabaw ng buong lupain; at wala ni isa mang matwid maliban sa mga disipulo ni Jesus. At maraming ginto at pilak ang kanilang inimbak, at nangalakal ng lahat ng uri ng kalakal.
- 47 At ito ay nangyari na matapos lumipas ang tatlong daan at limang taon, (at ang mga tao ay nanatili pa rin sa kasamaan) si Amos ay namatay; at ang kanyang kapatid na si Amaron ang humalili sa kanya na nag-ingat sa talaan.
- 48 At ito ay nangyari na nang lumipas ang tatlong daan at dalawampung taon, si Amaron, na napilit ng Espiritu Santo, ay ikinubli ang mga talaan na mga banal—oo, maging lahat ng banal na talaang ipinasa-pasa sa bawat salit salinlahi, na mga banal—maging hanggang sa ikatatlong daan at dalawampung taon mula nang pumarito si Cristo.
- Ug nahitabo nga milabay ang ikaduha ka gatos ug ikakap-atan ug upat nga tuig, ug ingon niana ang mga kalihokan sa katawhan. Ug ang mas daotan nga bahin sa katawhan nagkaanam og kalig-on, ug nahimong mas hilabihan ka daghan kaysa katawhan sa Dios.
- Ug sa gihapon mipadayon sila sa pagtukod og mga simbahan alang sa ilang mga kaugalingon, ug nagdayan-dayan niini sa tanang matang sa mahalon nga mga butang. Ug sa ingon niana milabay ang ikaduha ka gatos ug ikakalim-an nga tuig, ug usab ang duha ka gatos ug ikakan-uman nga tuig.
- Ug nahitabo nga ang daotan nga bahin sa katawhan misugod na usab sa pagtukod sa tinago nga mga panumpa ug mga kalihokan ni Gadianton.
- Ug usab ang katawhan nga gitawag og katawhan ni Nephi misugod sa pagkamapagarbohon sa ilang mga kasingkasing, tungod sa hilabihan nga kaadunahan, ug nahimong nga mahambogon sama sa ilang kaigsoonan, nga mga Lamanita.
- Ug sukad niini nga panahon ang mga disipulo nagsugod sa pagsubo tungod sa mga sala sa kalibotan.
- Ug nahitabo nga sa dihang milabay ang ikatulo ka gatos nga tuig, ang katawhan ni Nephi ug ang mga Lamanita nahimong hilabihan ka daotan ang usa sama sa lain.
- Ug nahitabo nga ang mga tulisan ni Gadianton mikatap na sa ibabaw sa tibuk yuta; wala nay matarong gawas sa mga disipulo ni Jesus. Ug ang bulawan ug pilak ilang gitipigan sa hilabihan ka daghan ug mipatigayon sa tanang paagi sa patigayon.
- Ug nahitabo human milabay ang ikatulo ka gatos ug lima nga tuig, (ang katawhan nagpabilin gihapon sa ilang pagkadaotan) namatay si Amos; ug ang iyang igsoong lalaki, si Ammaron, mipadayon sa pagsulat sa talaan puli kaniya.
- Ug nahitabo nga sa dihang milabay ang ikatulo ka gatos ug kawhaan nga tuig, si Ammaron, nga gipugos sa Espiritu Santo, mitago sa mga talaan nga mga sagrado—oo, gani sa tanang sagrado nga mga talaan nga gihatag gikan sa usa ka kaliwatan ngadto sa laing kaliwatan, nga mga sagrado—gani hangtod sa ikatulo ka gatos ug kawhaan nga tuig sukad sa pag-anhi ni Kristo.
- And it came to pass that two hundred and forty and four years had passed away, and thus were the affairs of the people. And the more wicked part of the people did wax strong, and became exceedingly more numerous than were the people of God.
- And they did still continue to build up churches unto themselves, and adorn them with all manner of precious things. And thus did two hundred and fifty years pass away, and also two hundred and sixty years.
- And it came to pass that the wicked part of the people began again to build up the secret oaths and combinations of Gadianton.
- And also the people who were called the people of Nephi began to be proud in their hearts, because of their exceeding riches, and become vain like unto their brethren, the Lamanites.
- And from this time the disciples began to sorrow for the sins of the world.
- And it came to pass that when three hundred years had passed away, both the people of Nephi and the Lamanites had become exceedingly wicked one like unto another.
- And it came to pass that the robbers of Gadianton did spread over all the face of the land; and there were none that were righteous save it were the disciples of Jesus. And gold and silver did they lay up in store in abundance, and did traffic in all manner of traffic.
- And it came to pass that after three hundred and five years had passed away, (and the people did still remain in wickedness) Amos died; and his brother, Ammaron, did keep the record in his stead.
- And it came to pass that when three hundred and twenty years had passed away, Ammaron, being constrained by the Holy Ghost, did hide up the records which were sacred—yea, even all the sacred records which had been handed down from generation to generation, which were sacred—even until the three hundred and twentieth year from the coming of Christ.

49 At kanyang ikinubli ang mga ito para sa Panginoon, upang ang mga ito ay muling mabalik sa mga labi ng sambahayan ni Jacob, alinsunod sa mga propesiya at sa mga pangako ng Panginoon. At sa gayon nagwawakas ang tala ni Amaron.

Ug gitago niya kini ngadto sa Ginoo, nga kini makaabot pag-usab ngadto sa salin sa balay ni Jacob, sumala sa mga panagna ug sa mga saad sa Ginoo. Ug sa ingon niana natapos ang talaan ni Ammaron.

And he did hide them up unto the Lord, that they might come again unto the remnant of the house of Jacob, according to the prophecies and the promises of the Lord. And thus is the end of the record of Ammaron.

Mormon 1

- 1 At ngayon, ako, si Mormon, ay gumagawa ng talaan ng mga bagay na aking kapwa nakita at narinig, at tinatawag itong Aklat ni Mormon.
- 2 At sa mga panahong ikinubli ni Amaron ang mga talaan para sa Panginoon, siya ay nagtungo sa akin, (ako na mga sampung taong gulang na, at nagsimula kong matutuhan ang halos lahat alinsunod sa pamamaraan ng karunungan ng aking mga tao) at sinabi ni Amaron sa akin: Nahiiwatigan ko na ikaw ay isang batang mahinahon, at mabilis magmasid;
- 3 Samakatwid, kapag ikaw ay mga dalawampu't apat na taong gulang na, nais kong iyong alalahanin ang mga bagay na iyong namasid hinggil sa mga taong ito; at kapag ikaw ay nasa gayong gulang na, magtungo ka sa lupain ng Antum, sa burol na tatawaging Shim; at doon ay itinago ko para sa Panginoon ang lahat ng banal na ukit hinggil sa mga taong ito.
- 4 At dinggin, iyong kukunin ang mga lamina ni Nephi sa iyong sarili, at ang nalalabi ay iiwan mo sa pook kung saan naroroon ang mga yaon; at iyong iuukit sa mga lamina ni Nephi ang lahat ng bagay na iyong namasid hinggil sa mga taong ito.
- 5 At ako, si Mormon, na isang inapo ni Nephi, (at ang pangalan ng aking ama ay Mormon) aking naalala ang mga bagay na iniutos sa akin ni Amaron.
- 6 At ito ay nangyari na ako, na labing-isang taong gulang na, ay dinala ng aking ama sa lupaing patimog, maging sa lupain ng Zarahemla.
- 7 Ang ibabaw ng buong lupain ay napuno ng mga gusali, at ang mga tao ay halos kasindami ng bilang ng buhangin sa dagat.
- 8 At ito ay nangyari na sa taong ito, nagsimulang magkaroon ng isang digmaan sa pagitan ng mga Nephita, na binubuo ng mga Nephita at ng mga Jacobita at ng mga Josefita at ng mga Zoramita; at ang digmaang ito ay sa pagitan ng mga Nephita, at ng mga Lamanita at ng mga Lemuelita at ng mga Ishmaelita.
- 9 Ngayon, ang mga Lamanita at ang mga Lemuelita at ang mga Ishmaelita ay tinawag na mga Lamanita, at ang dalawang pangkat ay mga Nephita at Lamanita.

Mormon 1

- Ug karon ako, si Mormon, mihimo og usa ka talaan sa mga butang nga akong nakita ug nadungog, ug motawag niini og Basahon ni Mormon.
- Ug sa mga panahon nga si Ammaron mitago sa mga talaan ngadto sa Ginoo, miduol siya kanako, (ako mga napulo ka tuig ang panuigon, ug nagsugod ko sa pagkat-on sunod sa pamaagi sa kinaadman sa akong katawhan) ug si Ammaron miingon kanako: Akong nakita nga ikaw usa ka bata nga maligdong, ug paspas nga maniid;
- Busa, kon moabot na og kawhaan ug upat ang imong panuigon manghinaot ko nga imong hinumdoman ang mga butang nga imong napanid-an kabahin niini nga katawhan; ug kon moabot ka na sa mao nga panuigon moadto ka sa yuta sa Antum, ngadto sa usa ka bungtod nga gitawag og Shim; ug tua didto akong gitipigan ngadto sa Ginoo ang tanang sagrado nga mga kinulit kabahin niini nga katawhan.
- Ug tan-awa, dad-on nimo ang mga palid ni Nephi, ug ang nahibilin imong ibilin sa dapit nga nahimutangan niini; ug imong ikulit sa mga palid ni Nephi ang tanang butang nga imong napanid-an kabahin niini nga katawhan.
- Ug ako, si Mormon, nga usa ka kaliwat ni Nephi, (ug ang ngalan sa akong amahan mao si Mormon) ako nakahinumdoman sa mga butang nga gisugo ni Ammaron kanako.
- Ug nahitabo nga ako, nga napulo ug usa ang panuigon, gidala sa akong amahan ngadto sa yuta sa habagatan nga bahin, gani ngadto sa yuta sa Zarahemla.
- Ang ibabaw sa tibuok yuta napuno sa dagkong mga gambalay, ug ang katawhan hilabihan ka daghan, sama sa mga balas sa dagat.
- Ug nahitabo niini nga tuig nagsugod ang usa ka gubat tali sa mga Nephita, nga gilangkoban sa mga Nephita ug sa mga Jacobita ug sa mga Josephita ug sa mga Zoramita; ug kini nga gubat nahitabo tali sa mga Nephita, ug sa mga Lamanita ug sa mga Lemuelita ug sa mga Ishmaelita.
- Karon ang mga Lamanita ug ang mga Lemuelita ug ang mga Ishmaelita gitawag og mga Lamanita, ug ang duha ka pundok mao ang mga Nephita ug mga Lamanita.

Mormon 1

- And now I, Mormon, make a record of the things which I have both seen and heard, and call it the Book of Mormon.
- And about the time that Ammaron hid up the records unto the Lord, he came unto me, (I being about ten years of age, and I began to be learned somewhat after the manner of the learning of my people) and Ammaron said unto me: I perceive that thou art a sober child, and art quick to observe;
- Therefore, when ye are about twenty and four years old I would that ye should remember the things that ye have observed concerning this people; and when ye are of that age go to the land Antum, unto a hill which shall be called Shim; and there have I deposited unto the Lord all the sacred engravings concerning this people.
- And behold, ye shall take the plates of Nephi unto yourself, and the remainder shall ye leave in the place where they are; and ye shall engrave on the plates of Nephi all the things that ye have observed concerning this people.
- And I, Mormon, being a descendant of Nephi, (and my father's name was Mormon) I remembered the things which Ammaron commanded me.
- And it came to pass that I, being eleven years old, was carried by my father into the land southward, even to the land of Zarahemla.
- The whole face of the land had become covered with buildings, and the people were as numerous almost, as it were the sand of the sea.
- And it came to pass in this year there began to be a war between the Nephites, who consisted of the Nephites and the Jacobites and the Josephites and the Zoramites; and this war was between the Nephites, and the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites.
- Now the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites were called Lamanites, and the two parties were Nephites and Lamanites.

- 10 At ito ay nangyari na nagsimula ang digmaan sa kanila sa mga hangganan ng Zarahemla, sa may katubigan ng Sidon.
- 11 At ito ay nangyari na nangalap ang mga Nephita ng malaking bilang ng mga tauhan, maging humigit pa sa bilang na tatlumpung libo. At ito ay nangyari na nagkaroon sila sa taon ding ito ng ilang digmaan, kung saan nagapi ng mga Nephita ang mga Lamanita at napatay ang marami sa kanila.
- 12 At ito ay nangyari na iniurong ng mga Lamanita ang kanilang balak, at nagkaroon ng kapayapaan sa lupain; at ang kapayapaan ay nanatili sa loob ng mga apat na taon, na walang dumanak na dugo.
- 13 Ngunit ang kasamaan ay namayani sa ibabaw ng buong lupain, kung kaya't inialis ng Panginoon ang kanyang mga minamahal na disipulo, at ang mga paggawa ng himala at ng pagpapagaling ay natigil dahil sa kasamaan ng mga tao.
- 14 At walang mga kaloob mula sa Panginoon, at ang Espiritu Santo ay hindi sumakanino man, dahil sa kanilang kasamaan at kawalang-paniniwala.
- 15 At ako, na labinlimang taong gulang na, at sapagkat kahit paano ay may kahinahunan ng pag-iisip, kaya nga ako ay dinalaw ng Panginoon, at natikman at nalaman ang kabutihan ni Jesus.
- 16 At ako ay sumubok na mangaral sa mga taong ito, ngunit ang aking bibig ay itinikom, at pinagbawalan akong mangaral sa kanila; sapagkat dinggin, sinadya nilang maghimagsik laban sa kanilang Diyos; at ang mga minamahal na disipulo ay inialis sa lupain, dahil sa kanilang kasamaan.
- 17 Ngunit ako ay nanatili sa kanila, subalit pinagbawalan akong mangaral sa kanila, dahil sa katigasan ng kanilang mga puso; at dahil sa katigasan ng kanilang mga puso, ang lupain ay isinumpa dahil sa kanila.
- 18 At itong mga tulisan ni Gadianton na nasa mga Lamanita, ay namugad sa lupain, kung kaya nga't ang mga nananahan doon ay nagsimulang itago sa lupa ang kanilang mga kayamanan; at ang mga yaon ay naging madulas, dahil isinumpa ng Panginoon ang lupain, na hindi na nila mahawakan ang mga yaon, ni hindi na mapanatiling muli ang mga yaon.

Ug nahitabo nga ang gubat nagsugod taliwala kanila didto sa mga utlanan sa Zarahemla, sa katubigan sa Sidon.

Ug nahitabo nga ang mga Nephita nakapundok og daghang lalaki, gani misobra sa katloan ka libo. Ug nahitabo nga niining mao nga tuig dihay pipila ka gubat, diin gilupig sa mga Nephita ang mga Lamanita ug mipatay og daghan kanila.

Ug nahitabo nga ang mga Lamanita misibog sa ilang plano, ug adunay kalinaw sa yuta; ug ang kalinaw nagpabilin sulod sa mga upat ka tuig, nga walay dugo nga miagas.

Apan ang pagkadaotan nagpabilin sa ibabaw sa tibuok yuta, nga niana ang Ginoo mikuha sa iyang hinigugma nga mga disipulo, ug ang buhat sa mga milagro ug pagpang-ayo nahunong tungod sa kadaotan sa katawhan.

Ug wala nay mga gasa gikan sa Ginoo, ug ang Espiritu Santo wala na mokunsad ngadto kang bisan kinsa, tungod sa ilang pagkadaotan ug pagkawalay pagtuo.

Ug ako, nga napulo ug lima ang panuigon ug adunay maligdong nga panghunahuna, busa ang Ginoo miduaw kanako, ug nakatagamtam ug nasayod sa kaayo ni Jesus.

Ug naningkamot ako sa pagsangyaw niini nga katawhan, apan ang akong ba-ba gipatak-om, ug ako gidid-an nga ako mosangyaw kanila; kay tan-awa tuyo gayod nila ang pagsupil batok sa ilang Dios; ug ang hinigugma nga mga disipulo gikuha gikan sa yuta, tungod sa ilang pagkadaotan.

Apan nagpabilin ako taliwala kanila, apan gidid-an ako sa pagsangyaw kanila, tungod sa katig-a sa ilang mga kasingkasing; ug tungod sa katig-a sa ilang mga kasingkasing ang yuta gitunglo tungod kanila.

Ug kini nga mga tulisan ni Gadianton, nga anaa taliwala sa mga Lamanita, midagsang sa yuta, nga niana ang mga lumulupyo niini misugod sa pagtago sa ilang mga bahandi sa ilawom sa yuta; ug nahimo kining madanglog, tungod kay ang Ginoo mitunglo sa yuta, nga dili sila makagunit niini, ni makabaton niini pag-usab.

And it came to pass that the war began to be among them in the borders of Zarahemla, by the waters of Sidon.

And it came to pass that the Nephites had gathered together a great number of men, even to exceed the number of thirty thousand. And it came to pass that they did have in this same year a number of battles, in which the Nephites did beat the Lamanites and did slay many of them.

And it came to pass that the Lamanites withdrew their design, and there was peace settled in the land; and peace did remain for the space of about four years, that there was no bloodshed.

But wickedness did prevail upon the face of the whole land, insomuch that the Lord did take away his beloved disciples, and the work of miracles and of healing did cease because of the iniquity of the people.

And there were no gifts from the Lord, and the Holy Ghost did not come upon any, because of their wickedness and unbelief.

And I, being fifteen years of age and being somewhat of a sober mind, therefore I was visited of the Lord, and tasted and knew of the goodness of Jesus.

And I did endeavor to preach unto this people, but my mouth was shut, and I was forbidden that I should preach unto them; for behold they had wilfully rebelled against their God; and the beloved disciples were taken away out of the land, because of their iniquity.

But I did remain among them, but I was forbidden to preach unto them, because of the hardness of their hearts; and because of the hardness of their hearts the land was cursed for their sake.

And these Gadianton robbers, who were among the Lamanites, did infest the land, insomuch that the inhabitants thereof began to hide up their treasures in the earth; and they became slippery, because the Lord had cursed the land, that they could not hold them, nor retain them again.

19 At ito ay nangyari na nagkaroon ng mga panggagaway, at pangungulam, at salamangka; at ang kapangyarihan ng yaong masama ay umiral sa ibabaw ng buong lupain, maging tungo sa katuparan ng lahat ng salita ni Abinadi, at gayundin ni Samuel, ang Lamanita.

Ug nahitabo nga dihay mga barangan, ug mga pamarang, ug mga salamangka; ug ang gahom sa usa nga daotan midagsang sa ibabaw sa tibuok yuta, gani ngadto sa katumanan sa tanang pulong ni Abinadi, ug usab ni Samuel nga Lamanita.

And it came to pass that there were sorceries, and witchcrafts, and magics; and the power of the evil one was wrought upon all the face of the land, even unto the fulfilling of all the words of Abinadi, and also Samuel the Lamanite.

Mormon 2

- 1 At ito ay nangyari na sa taon ding yaon, muling nagsimulang magkaroon ng digmaan sa pagitan ng mga Nephita at ng mga Lamanita. At sa kabila ng aking pagiging bata ay malaki ang aking pangangatawan; kaya nga ako ay hinirang ng mga tao ni Nephi na ako ang maging pinuno nila, o ang pinuno ng kanilang mga hukbo.
- 2 Samakatwid, ito ay nangyari na sa aking ikalabing-anim na taon, ako ay humayo sa unahan ng hukbo ng mga Nephita, laban sa mga Lamanita; sa gayon, tatlong daan at dalawampu't anim na taon na ang nakalipas.
- 3 At ito ay nangyari na sa ikatatlong daan at dalawampu't pitong taon, kami ay sinalakay ng mga Lamanita nang may labis na lakas, hanggang sa natakot nila ang aking mga hukbo; kaya nga tumanggi silang lumaban, at nagsimula silang magsiurong patungo sa mga hilagang bayan.
- 4 At ito ay nangyari na nakarating kami sa lungsod ng Angola, at inangkin namin ang lungsod, at gumawa ng mga paghahanda upang maipagtanggol ang aming sarili laban sa mga Lamanita. At ito ay nangyari na pinatibay namin ang lungsod gamit ang aming buong lakas; subalit sa kabila ng lahat ng aming pagpapatibay, kami ay nasalakay pa rin ng mga Lamanita at naitaboy kami palabas ng lungsod.
- 5 At naitaboy rin nila kami palabas ng lupain ng David.
- 6 At humayo kami at nakarating sa lupain ng Josue, na nasa mga hangganang kanluran, malapit sa dalampasigan.
- 7 At ito ay nangyari na mabilis naming tinipon ang aming mga tao hangga't maaari, upang matipon namin sila sa iisang pangkat.
- 8 Subalit dinggin, ang lupain ay puno ng mga tulisan at ng mga Lamanita; at sa kabila ng malaking pagkalipol na nakaantabay sa aking mga tao, hindi sila nagsisi sa kanilang masasamang gawain; kaya nga ang pagdanak ng dugo at pagkatay ay lumaganap sa ibabaw ng buong lupain, kapwa sa panig ng mga Nephita at sa panig din ng mga Lamanita; at ito ay isang ganap na kaguluhan sa ibabaw ng buong lupain.

Mormon 2

Ug nahitabo nga nianang mao nga tuig dihay misugod na usab nga usa ka gubat tali sa mga Nephita ug sa mga Lamanita. Ug bisan pa sa akong pagkabatan-on, dako ang pamayhon; busa gitudlo ko sa katawhan ni Nephi nga ako mahimo nilang pangulo, o pangulo sa ilang mga kasundalohan.

Busa nahitabo nga sa akong ikanapulo ug unom ka tuig ako ang nangulo sa mga sundalo sa mga Nephita, batok sa mga Lamanita; busa tulo ka gatos ug kawhaan ug unom ka tuig ang milabay.

Ug nahitabo nga sa ikatulo ka gatos ug kawhaan ug pito nga tuig ang mga Lamanita misulong kanamo uban sa hilabihan ka dako nga gahom, hangtod nga ilang nahadlok ang akong mga kasundalohan; busa dili sila makig-away, ug misibog sila paingon sa amilanan nga mga rehiyon.

Ug nahitabo nga naabot kami sa siyudad sa Angola, ug among napanag-iya ang siyudad ug naghimo og mga pagpangandam sa pagpanalipod sa among kaugalingon batok sa mga Lamanita. Ug nahitabo nga gipalig-on namo ang siyudad kutob sa among mahimo; apan bisan pa sa tanan namo nga mga pagpalig-on ang mga Lamanita misulong kanamo ug mipapahawa kanamo sa siyudad.

Ug sila usab mipapahawa kanamo sa yuta ni David.

Ug nagmartsa kami ug naabot sa yuta sa Josue, nga anaa sa mga utlanan sa kasadpan nga dapit sa baybayon.

Ug nahitabo nga gipundok namo ang among katawhan sa labing paspas kutob sa mahimo, aron mapundok namo sila sa usa ka pundok.

Apan tan-awa, ang yuta napuno sa mga tulisan ug sa mga Lamanita; ug bisan pa sa dakong kalaglagan nga nagsingabot sa akong katawhan, wala sila maghinulsol sa ilang daotan nga mga buhat; busa dihay pagpaagas sa dugo ug pagpamatay nga mikatap sa ibabaw sa tibuok yuta, sa habig sa mga Nephita ug usab sa habig sa mga Lamanita; ug usa kadto ka hilabihan ka dako nga kagubot sa ibabaw sa tibuok yuta.

Mormon 2

And it came to pass in that same year there began to be a war again between the Nephites and the Lamanites. And notwithstanding I being young, was large in stature; therefore the people of Nephi appointed me that I should be their leader, or the leader of their armies.

Therefore it came to pass that in my sixteenth year I did go forth at the head of an army of the Nephites, against the Lamanites; therefore three hundred and twenty and six years had passed away.

And it came to pass that in the three hundred and twenty and seventh year the Lamanites did come upon us with exceedingly great power, insomuch that they did frighten my armies; therefore they would not fight, and they began to retreat towards the north countries.

And it came to pass that we did come to the city of Angola, and we did take possession of the city, and make preparations to defend ourselves against the Lamanites. And it came to pass that we did fortify the city with our might; but notwithstanding all our fortifications the Lamanites did come upon us and did drive us out of the city.

And they did also drive us forth out of the land of David.

And we marched forth and came to the land of Joshua, which was in the borders west by the seashore.

And it came to pass that we did gather in our people as fast as it were possible, that we might get them together in one body.

But behold, the land was filled with robbers and with Lamanites; and notwithstanding the great destruction which hung over my people, they did not repent of their evil doings; therefore there was blood and carnage spread throughout all the face of the land, both on the part of the Nephites and also on the part of the Lamanites; and it was one complete revolution throughout all the face of the land.

9 At ngayon, may hari ang mga Lamanita, at ang kanyang pangalan ay Aaron; at sinalakay niya kami kasama ang isang hukbo ng apatnapu't apat na libo. At dinggin, hinarap ko siya kasama ang apatnapu't dalawang libo. At ito ay nangyari na nagapi ko siya sa pamamagitan ng aking hukbo kung kaya't tumakas siya sa aking harapan. At dinggin, naganap ang lahat ng ito, at lumipas ang tatlong daan at tatlumpung taon.

10 At ito ay nangyari na nagsimulang magsisi ang mga Nephita sa kanilang kasamaan, at nagsimulang sumigaw maging tulad ng ipinropesiya ni Samuel, ang propeta; sapagkat dinggin, walang sinuman ang nakapagpapanatili ng kanyang sariling pag-aari, dahil sa mga magnanakaw, at sa mga tulisan, at sa mga mamamatay-tao, at sa pagsasalamangka, at sa pangkukulam na nasa lupain.

11 Sa gayon nagsimulang magkaroon ng pagdadalamhati at pananaghoy sa buong lupain dahil sa mga bagay na ito, at lalung-lalo na sa mga tao ni Nephi.

12 At ito ay nangyari na nang ako, si Mormon, ay nakita ang kanilang pananaghoy at kanilang pagdadalamhati at kanilang kalungkutan sa harapan ng Panginoon, nagsimulang magalak ang aking puso, nalalaman ang mga awa at ang mahabang pagtitiis ng Panginoon, kaya nga, ipinalalagay ko na magiging maawain siya sa kanila na sila ay muling magiging mga matwid na tao.

13 Subalit dinggin, itong aking kagalakan ay walang saysay, sapagkat ang kanilang kalungkutan ay hindi tungo sa pagsisisi, dahil sa kabutihan ng Diyos; kundi ito ang kalungkutan ng mga isinumpa dahil sa hindi sila laging pahihintulutan ng Panginoon na lumigaya sa kasalanan.

14 At hindi sila lumapit kay Jesus nang may mga bagbag na puso at nagsisising espiritu, kundi isinumpa nila ang Diyos, at naghangad na mamatay. Gayunpaman, nakipaglaban sila gamit ang espada para sa kanilang mga buhay.

15 At ito ay nangyari na muling bumalik sa akin ang kalungkutan ko, at nakita ko na ang araw ng palugit ay lumipas na sa kanila, kapwa sa temporal at espirituwal; sapagkat nakita ko na libu-libo sa kanila ang napatay sa hayagang paghihimagsik laban sa kanilang Diyos, at ibinuntong tulad ng pataba sa lupa sa ibabaw ng lupain. At sa gayon lumipas ang tatlong daan at apatnapu't apat na taon.

Ug karon, ang mga Lamanita adunay usa ka hari, ug ang iyang ngalan mao si Aaron; ug misulong siya kanamo uban sa kap-atan ug upat ka libo ka kasundalohan. Ug tan-awa, nakigharong ako kaniya kauban sa kap-atan ug duha ka libo. Ug nahitabo nga napildi nako siya uban sa akong mga kasundalohan ug milayas siya sa akong atubangan. Ug tan-awa, nahitabo kining tanan, ug tulo ka gatos ug katloan ka tuig ang milabay.

Ug nahitabo nga ang mga Nephita misugod sa paghinulsol sa ilang pagkadaotan, ug misugod sa pagsinggit sama sa gitagna ni Samuel nga propeta; kay tan-awa walay tawo nga padayong makaangkon nianang iyang gipanag-iya, tungod sa mga kawatan, ug sa mga tulisan, ug sa mga mamumuno, ug sa kahanas sa salamangka, ug sa pamarang nga anaa sa yuta.

Sa ingon niana dihay misugod nga pagbangotan ug pagbakho sa tibuok yuta tungod niini nga mga butang, ug labi na gayod taliwala sa katawhan ni Nephi.

Ug nahitabo nga sa diha nga ako, si Mormon, nakakita sa ilang pagbakho ug sa ilang pagbangotan ug sa ilang kasubo sa atubangan sa Ginoo, ang akong kasingkasing misugod sa pagmaya sulod kanako, nasayod sa mga kaluoy ug sa pagkamaintoson sa Ginoo, busa nagtuo nga siya magmaluluy-on ngadto kanila nga sila mahimo na usab nga mga tawo nga matarong.

Apan tan-awa, kining akong kamaya walay kapuslanan, kay ang ilang kasubo wala mosangpot sa paghinulsol, tungod sa kaayo sa Dios; apan tungod sa kasubo sa mga gipanghimaraot, tungod kay ang Ginoo sa kanunay dili motugot kanila nga maglipay diha sa sala.

Ug wala sila moduol ngadto ni Jesus uban sa masulob-on nga mga kasingkasing ug mahinulsolon nga mga espiritu, apan gitunglo nila ang Dios, ug nangandoy nga mamatay. Bisan pa niana nakig-away sila pinaagi sa espada alang sa ilang mga kinabuhi.

Ug nahitabo nga ang akong kasubo mibalik ngari kanako pag-usab, ug akong nakita nga ang adlaw sa grasya milabay na kanila, sa temporal ug sa espirituhanon nga paagi; kay akong nakita nga ang liboan kanila gipatay diha sa dayag nga pagsupil batok sa ilang Dios, ug nagtipun-og sama sa mga iti sa ibabaw sa yuta. Ug sa ingon niana tulo ka gatos ug kap-atan ug upat ka tuig ang milabay.

And now, the Lamanites had a king, and his name was Aaron; and he came against us with an army of forty and four thousand. And behold, I withstood him with forty and two thousand. And it came to pass that I beat him with my army that he fled before me. And behold, all this was done, and three hundred and thirty years had passed away.

And it came to pass that the Nephites began to repent of their iniquity, and began to cry even as had been prophesied by Samuel the prophet; for behold no man could keep that which was his own, for the thieves, and the robbers, and the murderers, and the magic art, and the witchcraft which was in the land.

Thus there began to be a mourning and a lamentation in all the land because of these things, and more especially among the people of Nephi.

And it came to pass that when I, Mormon, saw their lamentation and their mourning and their sorrow before the Lord, my heart did begin to rejoice within me, knowing the mercies and the long-suffering of the Lord, therefore supposing that he would be merciful unto them that they would again become a righteous people.

But behold this my joy was vain, for their sorrowing was not unto repentance, because of the goodness of God; but it was rather the sorrowing of the damned, because the Lord would not always suffer them to take happiness in sin.

And they did not come unto Jesus with broken hearts and contrite spirits, but they did curse God, and wish to die. Nevertheless they would struggle with the sword for their lives.

And it came to pass that my sorrow did return unto me again, and I saw that the day of grace was passed with them, both temporally and spiritually; for I saw thousands of them hewn down in open rebellion against their God, and heaped up as dung upon the face of the land. And thus three hundred and forty and four years had passed away.

- 16 At ito ay nangyari na sa ikatatlong daan at apatnapu't limang taon, ang mga Nephita ay nagsimulang magsitakas sa harapan ng mga Lamanita; at sila ay tinugis hanggang sa makarating sila maging sa lupain ng Jashon, bago pa man sila nagawang pigilan sa kanilang pag-urong.
- 17 At ngayon, ang lungsod ng Jashon ay malapit sa lupain kung saan itinago ni Amaron ang mga talaan para sa Panginoon, upang hindi mawasak ang mga ito. At dinggin, ako ay humayo alinsunod sa salita ni Amaron, at kinuha ang mga lamina ni Nephi, at gumawa ng isang tala alinsunod sa mga salita ni Amaron.
- 18 At sa mga lamina ni Nephi, ako ay gumawa ng buong ulat ng lahat ng kasamaan at karumal-dumal na gawain; subalit sa mga laminang ito ay nagpigil akong gumawa ng buong ulat ng kanilang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain, sapagkat dinggin, isang patuloy na tagpo ng kasamaan at mga karumal-dumal na gawain ang nakatambad sa harapan ng aking mga mata simula pa noong magkaroon ako ng kakayahang mamasdan ang mga gawi ng tao.
- 19 At sa aba sa akin dahil sa kanilang kasamaan; sapagkat ang aking puso ay napuspos ng kalungkutan dahil sa kanilang kasamaan, sa lahat ng araw ko; gayunpaman, nalalaman ko na ako ay dadakilain sa huling araw.
- 20 At ito ay nangyari na sa taong ito, ang mga tao ni Nephi ay muling tinugis at itinaboy. At ito ay nangyari na naitaboy kami hanggang sa makarating kami pahilaga sa lupaing tinatawag na Sem.
- 21 At ito ay nangyari na pinatibay namin ang lungsod ng Sem, at tinipon namin ang aming mga tao hangga't maaari, na baka sakaling mailigtas namin sila mula sa pagkalipol.
- 22 At ito ay nangyari na sa ikatatlong daan at apatnapu't anim na taon, sila ay muling nagsimulang sumalakay sa amin.
- 23 At ito ay nangyari na nangusap ako sa aking mga tao, at hinikayat sila nang buong lakas, na buong tapang silang tumindig sa harapan ng mga Lamanita at makipaglaban para sa kanilang mga asawa, at kanilang mga anak, at kanilang mga bahay, at kanilang mga tahanan.
- Ug nahitabo nga sa ikatulo ka gatos ug kap-atan ug lima nga tuig ang mga Nephita misugod sa pagpanglayas sa atubangan sa mga Lamanita; ug gipangukod sila hangtod nga miabot sila gani ngadto sa yuta sa Jashon, sa dili pa mahimo ang pagpahunong kanila sa ilang pagsibog.
- Ug karon, ang siyudad sa Jashon anaa duol sa yuta diin gitipigan ni Ammaron ngadto sa Ginoo ang mga talaan, aron dili kini madaot. Ug tan-awa miadto ako sumala sa pulong ni Ammaron, ug midala sa mga palid ni Nephi ug mihimo og usa ka talaan sumala sa mga pulong ni Ammaron.
- Ug diha sa mga palid ni Nephi mihimo ako og hingpit nga asoy sa tanang pagkadaotan ug pagkasalawayon; apan dinhi niini nga mga palid akong gilikayan ang paghimo og hingpit nga asoy sa ilang pagkadaotan ug pagkasalawayon, kay tan-awa, ang nagpadayon nga talan-awon sa pagkadaotan ug pagkasalawayon anaa kanunay sa akong panan-aw sukad pa niadtong makahimo na ako sa pagsabot sa pamaagi sa tawo.
- Ug alaot ako tungod sa ilang pagkadaotan; kay ang akong kasingkasing napuno sa kasubo tungod sa ilang pagkadaotan, sa akong tanang adlaw; bisan pa niana nasayod ako nga ako pagabayawon sa kataposan nga adlaw.
- Ug nahitabo nga niini nga tuig ang katawhan ni Nephi gigukod na usab ug gipapahawa. Ug nahitabo nga gipapahawa kami hangtod nga miabot kami sa amihanan nga bahin ngadto sa yuta nga gitawag og Shem.
- Ug nahitabo nga among gipalig-on ang siyudad sa Shem, ug among gipundok ang among katawhan kutob sa mahimo, aron maluwas namo sila gikan sa kalaglagan.
- Ug nahitabo nga sa ikatulo ka gatos ug kap-atan ug unom nga tuig misugod sila sa pagsulong kanamo pag-usab.
- Ug nahitabo nga namulong ako sa akong katawhan, ug nag-awhag kanila uban sa dako nga kalagsik, nga sila mobarog nga maisogon atubangan sa mga Lamanita ug makig-away alang sa ilang mga asawa, ug sa ilang mga anak, ug sa ilang mga balay, ug sa ilang mga panimalay.
- And it came to pass that in the three hundred and forty and fifth year the Nephites did begin to flee before the Lamanites; and they were pursued until they came even to the land of Jashon, before it was possible to stop them in their retreat.
- And now, the city of Jashon was near the land where Ammaron had deposited the records unto the Lord, that they might not be destroyed. And behold I had gone according to the word of Ammaron, and taken the plates of Nephi, and did make a record according to the words of Ammaron.
- And upon the plates of Nephi I did make a full account of all the wickedness and abominations; but upon these plates I did forbear to make a full account of their wickedness and abominations, for behold, a continual scene of wickedness and abominations has been before mine eyes ever since I have been sufficient to behold the ways of man.
- And wo is me because of their wickedness; for my heart has been filled with sorrow because of their wickedness, all my days; nevertheless, I know that I shall be lifted up at the last day.
- And it came to pass that in this year the people of Nephi again were hunted and driven. And it came to pass that we were driven forth until we had come northward to the land which was called Shem.
- And it came to pass that we did fortify the city of Shem, and we did gather in our people as much as it were possible, that perhaps we might save them from destruction.
- And it came to pass in the three hundred and forty and sixth year they began to come upon us again.
- And it came to pass that I did speak unto my people, and did urge them with great energy, that they would stand boldly before the Lamanites and fight for their wives, and their children, and their houses, and their homes.

- 24 At ang aking mga salita ay bahagyang napukaw sila na lumakas, kung kaya nga't hindi sila nagsitakas mula sa harapan ng mga Lamanita, kundi lumaban nang buong tapang sa kanila.
- 25 At ito ay nangyari na nakipaglaban kami na isang hukbo ng tatlungpung libo laban sa isang hukbo ng limampung libo. At ito ay nangyari na tumindig kami sa kanilang harapan nang buong katatagan kung kaya't nagsitakas sila mula sa aming harapan.
- 26 At ito ay nangyari na nang magsitakas sila, tinugis namin sila ng aming mga hukbo, at muli silang hinarap, at nagapi sila; gayunpaman, ang lakas ng Panginoon ay wala sa amin; oo, kami ay naiwan sa aming sarili, na ang Espiritu ng Panginoon ay hindi nanatili sa amin; kaya nga naging mahihina kami na katulad ng aming mga kapatid.
- 27 At ang aking puso ay nalungkot dahil dito sa malaking kapahamakan ng aking mga tao, dahil sa kanilang kasamaan at kanilang mga karumal-dumal na gawain. Subalit dinggin, kami ay humayo laban sa mga Lamanita at sa mga tulisan ni Gadianton, hanggang sa muli naming naangkin ang mga lupaing aming mana.
- 28 At ang tatlong daan at apatnapu't siyam na taon ay lumipas. At sa ikatatlong daan at limampung taon, kami ay nakipagkasundo sa mga Lamanita at sa mga tulisan ni Gadianton, kung saan ay hinati-hati namin ang mga lupaing aming mana.
- 29 At ibinigay sa amin ng mga Lamanita ang lupaing pahilaga, oo, maging hanggang sa makitid na daan patungo sa lupaing patimog. At ibinigay namin sa mga Lamanita ang lahat ng lupaing patimog.
- Ug ang akong mga pulong mitandog kanila ngadto sa kalagsik, nga niana wala nila sibogi ang mga Lamanita, apan nakigharong uban sa kaisog batok kanila.
- Ug nahitabo nga kaming mga sundalo nga katloan ka libo nakig-away batok sa mga sundalo nga kalim-an ka libo. Ug nahitabo nga nakigharong kami sa ilang atubangan uban sa ingon niana nga kaligon nga sila misibog sa among atubangan.
- Ug nahitabo nga sa dihang misibog na sila gigukod namo sila uban sa among mga kasundalohan, ug nakig-away kanila pag-usab, ug mipildi kanila; bisan pa niana ang gahom sa Ginoo wala mag-uban kanamo; oo, gipasagdan kami sa among mga kaugalingon, nga ang Espiritu sa Ginoo wala magpabilin uban kanamo; busa nahimo kaming huyang sama sa among kaigsoonan.
- Ug ang akong kasingkasing nagsubo tungod niining dako nga katalagman sa akong katawhan, tungod sa ilang pagkadaotan ug sa ilang pagkasalawayon. Apan tan-awa, among gisulong ang mga Lamanita ug ang mga tulisan ni Gadianton, hangtod nga among nabawi pag-usab ang mga yuta nga among kabilin.
- Ug ang ikatulo ka gatos ug ikakap-atan ug siyam nga tuig milabay. Ug sa ikatulo ka gatos ug kalim-an ka tuig mihimo kami og usa ka kasabotan uban sa mga Lamanita ug sa mga tulisan ni Gadianton, diin among bahinon ang mga yuta nga among kabilin.
- Ug ang mga Lamanita mihatag kanamo sa yuta sa amihanan nga bahin, oo, gani ngadto sa pig-ot nga agianan nga paingon sa yuta sa habagatan nga bahin. Ug among gihatag ngadto sa mga Lamanita ang tanang yuta sa habagatan nga bahin.
- And my words did arouse them somewhat to vigor, insomuch that they did not flee from before the Lamanites, but did stand with boldness against them.
- And it came to pass that we did contend with an army of thirty thousand against an army of fifty thousand. And it came to pass that we did stand before them with such firmness that they did flee from before us.
- And it came to pass that when they had fled we did pursue them with our armies, and did meet them again, and did beat them; nevertheless the strength of the Lord was not with us; yea, we were left to ourselves, that the Spirit of the Lord did not abide in us; therefore we had become weak like unto our brethren.
- And my heart did sorrow because of this the great calamity of my people, because of their wickedness and their abominations. But behold, we did go forth against the Lamanites and the robbers of Gadianton, until we had again taken possession of the lands of our inheritance.
- And the three hundred and forty and ninth year had passed away. And in the three hundred and fiftieth year we made a treaty with the Lamanites and the robbers of Gadianton, in which we did get the lands of our inheritance divided.
- And the Lamanites did give unto us the land northward, yea, even to the narrow passage which led into the land southward. And we did give unto the Lamanites all the land southward.

Mormon 3

- 1 At ito ay nangyari na hindi na muling nakidigma ang mga Lamanita hanggang sa sampung taon pa ang lumipas. At dinggin, pinakilos ko ang aking mga tao, ang mga Nephita, sa paghahanda ng kanilang mga lupain at kanilang mga sandata laban sa panahon ng digmaan.
- 2 At ito ay nangyari na sinabi ng Panginoon sa akin: Mangaral sa mga taong ito—Magsisi kayo, at lumapit sa akin, at magpabinyag kayo, at muling itatag ang aking simbahan, at kayo ay maliligtas.
- 3 At ako ay nangaral sa mga taong ito, subalit ito ay nawalang-kabuluhan; at hindi nila naunawaan na ang Panginoon ang siyang nagligtas sa kanila, at nagkaloob sa kanila ng pagkakataon na makapagsisi. At dinggin, pinatigas nila ang kanilang mga puso laban sa Panginoon nilang Diyos.
- 4 At ito ay nangyari na matapos lumipas ang ikasampung taong ito, na sa kabuuan ay tatlong daan at animnapung taon mula nang pumarito si Cristo, ang hari ng mga Lamanita ay nagpadala sa akin ng isang liham, na ipinaalam sa akin na sila ay naghahanda upang muling makidigma laban sa amin.
- 5 At ito ay nangyari na iniutos ko sa aking mga tao na sama-samang tipunin ang kanilang sarili sa lupaing Kapanglawan, sa isang lungsod na nasa mga hangganan, malapit sa makitid na daan patungo sa lupaing patimog.
- 6 At doon namin inilagay ang aming mga hukbo, upang mapigilan namin ang mga hukbo ng mga Lamanita, upang hindi nila maangkin ang alinman sa aming mga lupain; kaya nga nagpatibay kami laban sa kanila nang aming buong lakas.
- 7 At ito ay nangyari na sa ikatatlong daan at animnapu't isang taon, ang mga Lamanita ay sumalakay sa lungsod ng Kapanglawan upang makidigma laban sa amin; at ito ay nangyari na sa taong yaon, nagapi namin sila, kung kaya nga't sila ay nagsibalik sa kanilang sariling mga lupain.
- 8 At sa ikatatlong daan at animnapu't dalawang taon, sila ay muling sumalakay upang makidigma. At muli namin silang nagapi, at napatay ang malaking bilang nila, at ang kanilang mga patay ay itinaon sa dagat.

Mormon 3

Ug nahitabo nga ang mga Lamanita wala mosulong aron makiggubat pag-usab hangtod nga milabay ang sobra sa napulo ka tuig. Ug tan-awa akong gipatrabaho ang akong katawhan, ang mga Nephita, sa pag-andam sa ilang mga yuta ug sa ilang mga kagamitan sa gubat batok sa panahon sa pakiggubat.

Ug nahitabo nga ang Ginoo miingon kanako: Isangyaw ngadto niini nga katawhan—Paghinulsol kamo, ug duol ngari kanako, ug pagpabunyag kamo, ug itukod pag-usab ang akong simbahan, ug kamo maluwas.

Ug ako misangyaw ngadto niini nga katawhan apan kini walay kapuslanan; ug wala sila makaamgo nga ang Ginoo mao ang miluwas kanila, ug mihatag kanila og kahigayonan sa paghinulsol. Ug tan-awa gipatig-a nila ang ilang mga kasingkasing batok sa Ginoo nga ilang Dios.

Ug nahitabo nga human milabay kining ikanapulo nga tuig, nga naghimo, sa kinatibuk-an, nga tulo ka gatos ug kanuman ka tuig gikan sa pag-anhi ni Kristo, ang hari sa mga Lamanita mipadala og usa ka sulat ngari kanako, nga nakahatag kanako og kasayoran nga sila nangandam sa pagsulong pag-usab aron makiggubat kanamo.

Ug nahitabo nga ako misugo sa akong katawhan nga magpundok sila didto sa yuta sa Desolation, sa usa ka siyudad nga anaa sa mga utlanan, dapit sa pig-ot nga agianan paingon sa yuta sa habagatan nga bahin.

Ug didto gipahimutang namo ang among mga kasundalohan, aron among mapugngan ang mga kasundalohan sa mga Lamanita, aron dili nila mapanag-iya ang bisan unsa sa among mga yuta; busa nagpalig-on kami batok kanila gamit ang tanan namo nga pwera.

Ug nahitabo nga sa ikatulo ka gatos ug kan-uman ug usa nga tuig ang mga Lamanita milugsong paingon sa siyudad sa Desolation aron makiggubat kanamo; ug nahitabo nga niana nga tuig gipildi namo sila, nga niana namalik sila pag-usab ngadto sa ilang kaugalingon nga mga yuta.

Ug sa ikatulo ka gatos ug kan-uman ug duha nga tuig misulong na usab sila aron makiggubat. Ug gipildi na usab namo sila, ug mipatay og daghan kaayo kanila, ug ang ilang mga patay gipanglabay ngadto sa dagat.

Mormon 3

And it came to pass that the Lamanites did not come to battle again until ten years more had passed away. And behold, I had employed my people, the Nephites, in preparing their lands and their arms against the time of battle.

And it came to pass that the Lord did say unto me: Cry unto this people—Repent ye, and come unto me, and be ye baptized, and build up again my church, and ye shall be spared.

And I did cry unto this people, but it was in vain; and they did not realize that it was the Lord that had spared them, and granted unto them a chance for repentance. And behold they did harden their hearts against the Lord their God.

And it came to pass that after this tenth year had passed away, making, in the whole, three hundred and sixty years from the coming of Christ, the king of the Lamanites sent an epistle unto me, which gave unto me to know that they were preparing to come again to battle against us.

And it came to pass that I did cause my people that they should gather themselves together at the land Desolation, to a city which was in the borders, by the narrow pass which led into the land southward.

And there we did place our armies, that we might stop the armies of the Lamanites, that they might not get possession of any of our lands; therefore we did fortify against them with all our force.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and first year the Lamanites did come down to the city of Desolation to battle against us; and it came to pass that in that year we did beat them, insomuch that they did return to their own lands again.

And in the three hundred and sixty and second year they did come down again to battle. And we did beat them again, and did slay a great number of them, and their dead were cast into the sea.

9 At ngayon, dahil sa malaking bagay na ito na nagawa ng aking mga tao, ang mga Nephita, sila ay nagsimulang magmalaki sa kanilang sariling lakas, at nagsimulang manumpa sa harapan ng kalangitan na ipaghihiganti nila sa kanilang sarili ang dugo ng kanilang mga kapatid na napatay ng kanilang mga kaaway.

10 At sila ay nanumpa sa kalangitan, at gayundin sa trono ng Diyos, na sila ay hahayo upang makipagdigma laban sa kanilang mga kaaway, at lilipulin sila mula sa ibabaw ng lupa.

11 At ito ay nangyari na ako, si Mormon, ay lubusan nang tumanggi simula noon na maging komandante at pinuno ng mga taong ito, dahil sa kanilang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain.

12 Dinggin, sila ay pinamunuan ko, sa kabila ng kanilang kasamaan ay pinamunuan ko sila nang maraming ulit sa pakikidigma, at minahal sila, alinsunod sa pagmamahal ng Diyos na nasa akin, nang buong puso ko; at ang aking kaluluwa ay ibinuhos sa panalangin sa aking Diyos nang buong magdamag para sa kanila; gayunpaman, ito ay walang pananampalataya, dahil sa katigasan ng kanilang mga puso.

13 At tatlong ulit ko silang iniligtas mula sa mga kamay ng kanilang mga kaaway, at hindi sila nagsipagsisi ng kanilang mga kasalanan.

14 At nang sila ay nanumpa sa lahat ng ipinagbabawal sa kanila ng ating Panginoon at Tagapagligtas na si Jesucristo, na sila ay aahon upang makidigma sa kanilang mga kaaway, at ipaghihiganti sa kanilang sarili ang dugo ng kanilang mga kapatid, dinggin, ang tinig ng Panginoon ay nangusap sa akin, sinasabing:

15 Sa akin ang paghihiganti, at ako ang gaganti; at sapagkat hindi nagsisi ang mga taong ito matapos ko silang iligtas, dinggin, sila ay lilipulin mula sa balat ng lupa.

16 At ito ay nangyari na lubusan akong tumangging humayo laban sa aking mga kaaway; at ginawa ko maging ang ipinagutos sa akin ng Panginoon; at ako ay tumindig bilang isang tagapagmasid upang patunayan sa sanlibutan ang mga bagay na aking nakita at narinig, alinsunod sa mga pagpapahayag ng Espiritu na siyang nagpatotoo sa mga bagay na magaganap.

Ug karon, tungod niining dakong butang nga gihimo sa akong katawhan, nga mga Nephita, misugod sila sa pagpanghambog sa ilang kaugalingong kusog, ug misugod sa pagpanumpa sa atubangan sa kalangitan nga ipanimalos nila ang dugo sa ilang kaigsoonan nga gipatay sa ilang mga kaaway.

Ug nanumpa sila sa kalangitan, ug usab sa trono sa Dios, nga sila mosulong aron makiggubat sa ilang mga kaaway, ug pamatyon sila sa ibabaw sa yuta.

Ug nahitabo nga ako, si Mormon, hingpit nga midumili gikan niini nga higayon nga mahimong magmamando ug pangulo niini nga katawhan, tungod sa ilang pagkadaotan ug pagkasalawayon.

Tan-awa, gipangulohan nako sila, bisan sa ilang pagkadaotan gipangulohan nako sila sa daghang higayon aron makiggubat, ug gihigugma sila, sumala sa gugma sa Dios nga ania kanako, sa tibuok nakong kasingkasing; ug ang akong kalag gibu-bo diha sa pag-ampo ngadto sa akong Dios sa tibuok adlaw alang kanila; bisan pa niana, kadto wala maubani og pagtuo, tungod sa pagkatig-a sa ilang mga kasingkasing.

Ug tulo ka higayon nga giluwat nako sila gikan sa mga kamot sa ilang mga kaaway, ug sila wala maghinulsol sa ilang mga sala.

Ug sa dihang nakapanumpa sila sa tanang gidili kanila sa atong Ginoo ug Manluluwas nga si Jesukristo, nga sila mosulong sa ilang mga kaaway aron makiggubat, ug ipanimalos ang dugo sa ilang kaigsoonan, tan-awa ang tingog sa Ginoo miabot ngari kanako, nga nag-ingon:

Ang panimalos akoo, ug ako ang mobalos; ug tungod kay kini nga katawhan wala maghinulsol human nga ako miluwas kanila, tan-awa, mangamatay sila sa ibabaw sa yuta.

Ug nahitabo nga hingpit akong midumili nga sulngon ang among mga kaaway; ug gani akong gihimo ang gisugo sa Ginoo kanako; ug mibarog ako sama sa usa ka saksi aron ipakita sa kalibotan ang mga butang nga akong nakita ug nadungog, sumala sa mga gipakita sa Espiritu nga nagpamatuod sa mga butang nga moabot.

And now, because of this great thing which my people, the Nephites, had done, they began to boast in their own strength, and began to swear before the heavens that they would avenge themselves of the blood of their brethren who had been slain by their enemies.

And they did swear by the heavens, and also by the throne of God, that they would go up to battle against their enemies, and would cut them off from the face of the land.

And it came to pass that I, Mormon, did utterly refuse from this time forth to be a commander and a leader of this people, because of their wickedness and abomination.

Behold, I had led them, notwithstanding their wickedness I had led them many times to battle, and had loved them, according to the love of God which was in me, with all my heart; and my soul had been poured out in prayer unto my God all the day long for them; nevertheless, it was without faith, because of the hardness of their hearts.

And thrice have I delivered them out of the hands of their enemies, and they have repented not of their sins.

And when they had sworn by all that had been forbidden them by our Lord and Savior Jesus Christ, that they would go up unto their enemies to battle, and avenge themselves of the blood of their brethren, behold the voice of the Lord came unto me, saying:

Vengeance is mine, and I will repay; and because this people repented not after I had delivered them, behold, they shall be cut off from the face of the earth.

And it came to pass that I utterly refused to go up against mine enemies; and I did even as the Lord had commanded me; and I did stand as an idle witness to manifest unto the world the things which I saw and heard, according to the manifestations of the Spirit which had testified of things to come.

17 Samakatwid, ako ay sumusulat sa inyo, mga Gentil, at gayundin sa inyo, sambahayan ni Israel, kapag ang gawain ay nagsimula na, kayo ay malapit nang ihanda na magbalik sa lupaing inyong mana;

18 Oo, dinggin, ako ay sumusulat sa lahat ng nasa mga dulo ng mundo; oo, sa inyo, labindalawang lipi ni Israel, na hahatulan alinsunod sa inyong mga gawa ng labindalawang pinili ni Jesus na maging mga disipulo niya sa lupain ng Jerusalem.

19 At ako ay sumusulat din sa labi ng mga taong ito, na hahatulan din ng labindalawang pinili ni Jesus sa lupaing ito; at sila ay hahatulan ng iba pang labindalawang pinili ni Jesus sa lupain ng Jerusalem.

20 At ang mga bagay na ito ang ipinahahayag ng Espiritu sa akin; kaya nga, ako ay sumusulat sa inyong lahat. At sa kadahilanang ito ako sumusulat sa inyo, upang malaman ninyo na talagang titindig kayong lahat sa harapan ng hukumang-luklukan ni Cristo, oo, bawat tao na nabibilang sa buong mag-anak ni Adan; at talagang titindig kayo upang mahatulan sa inyong mga gawa, maging mabuti man yaon o masama;

21 At gayundin upang kayo ay maniwala sa ebanghelyo ni Jesucristo, na matatanggap ninyo sa inyo; at gayundin upang ang mga Judio, na mga pinagtipanang tao ng Panginoon, ay magkaroon ng iba pang saksi maliban sa kanya na kanilang nakita at narinig, na si Jesus, na kanilang pinatay, ang siya ring Cristo at ang siya ring Diyos.

22 At nais ko na mahikayat ko kayong lahat ng nasa mga dulo ng mundo na magsisi at maghandang tumindig sa harapan ng hukumang-luklukan ni Cristo.

Busa ako nagsulat nganha kaninyo, mga Hentil, ug usab nganha kaninyo, balay ni Israel, kon ang buhat magsugod na, nga kamo hapit na mangandam sa pagbalik sa yuta sa inyong kabilin;

Oo, tan-awa, misulat ako ngadto sa tanang lumulupyo sa yuta; oo, nganha kaninyo, nga napulog duha ka tribo ni Israel, kinsa pagahukman sumala sa inyong mga binuhatan pinaagi sa napulog duha nga gipili ni Jesus aron mahimo nga iyang mga disipulo sa yuta sa Jerusalem.

Ug ako nagsulat ngadto sa salin niini nga katawhan, kinsa usab pagahukman pinaagi sa napulog duha nga gipili ni Jesus niini nga yuta; ug pagahukman sila pinaagi sa laing napulog duha nga gipili ni Jesus sa yuta sa Jerusalem.

Ug kining mga butanga gipakita sa Espiritu ngari kanako; busa ako nagsulat kaninyong tanan. Ug tungod niini nga hinungdan gisulat ko kini nganha kaninyo, aron inyong masayran nga kamong tanan kinahanglan nga mobarog sa atubangan sa hukmanan ni Kristo, oo, matag kalag nga nahisakop sa tibuok nga tawhanong pamilya ni Adan; ug kamo kinahanglan nga mobarog aron pagahukman sa inyong mga binuhatan, maayo man kini o daotan;

Ug usab aron motuo kamo sa ebanghelyo ni Jesukristo, nga maanaa taliwala kaninyo; ug usab aron ang mga Judeo, ang mga katawhan sa pakigsaad sa Ginoo, makabaton og lain pa nga saksi gawas kaniya nga ilang nakita ug nadungog, nga si Jesus, nga ilang gipatay, mao gayod ang Kristo ug mao gayod ang Dios.

Ug manghinaot ako nga ako makadani kaninyong tanan nga lumulupyo sa yuta sa paghinulsol ug pagpangandam sa pagbarog sa atubangan sa hukmanan ni Kristo.

Therefore I write unto you, Gentiles, and also unto you, house of Israel, when the work shall commence, that ye shall be about to prepare to return to the land of your inheritance;

Yea, behold, I write unto all the ends of the earth; yea, unto you, twelve tribes of Israel, who shall be judged according to your works by the twelve whom Jesus chose to be his disciples in the land of Jerusalem.

And I write also unto the remnant of this people, who shall also be judged by the twelve whom Jesus chose in this land; and they shall be judged by the other twelve whom Jesus chose in the land of Jerusalem.

And these things doth the Spirit manifest unto me; therefore I write unto you all. And for this cause I write unto you, that ye may know that ye must all stand before the judgment-seat of Christ, yea, every soul who belongs to the whole human family of Adam; and ye must stand to be judged of your works, whether they be good or evil;

And also that ye may believe the gospel of Jesus Christ, which ye shall have among you; and also that the Jews, the covenant people of the Lord, shall have other witness besides him whom they saw and heard, that Jesus, whom they slew, was the very Christ and the very God.

And I would that I could persuade all ye ends of the earth to repent and prepare to stand before the judgment-seat of Christ.

Mormon 4

- 1 At ngayon, ito ay nangyari na sa ikatatlong daan at animnapu't tatlong taon, ang hukbo ng mga Nephita ay umahon upang makidigma sa mga Lamanita, sa labas ng lupain ng Kapanglawan.
- 2 At ito ay nangyari na muling naitaboy ang hukbo ng mga Nephita pabalik sa lupain ng Kapanglawan. At habang sila ay pagod pa, isang bagong hukbo ng mga Lamanita ang sumalakay sa kanila; at nagkaroon sila ng masidhing labanan, kung kaya nga't nasakop ng mga Lamanita ang lungsod ng Kapanglawan, at napatay ang marami sa mga Nephita, at nadalang bihag ang marami.
- 3 At ang mga nalabi ay tumakas at sumama sa mga naninirahan sa lungsod ng Tiankum. Ngayon, ang lungsod ng Tiankum ay nasa mga hangganan na malapit sa dalampasigan; at iyon ay malapit din sa lungsod ng Kapanglawan.
- 4 At dahil ang mga hukbo ng mga Nephita ang sumalakay sa mga Lamanita kung kaya't sila ay nagsimulang parusahan; sapagkat kung hindi dahil doon, hindi sana magkakaroon ng kapangyarihan ang mga Lamanita sa kanila.
- 5 Ngunit dinggin, ang mga kahatulan ng Diyos ay aabot sa masasama; at sa pamamagitan ng masasama ay pinarurusahan ang masasama; sapagkat ang yaong masasama ang pumupukaw sa puso ng mga anak ng tao sa pagpapadanak ng dugo.
- 6 At ito ay nangyari na nagsagawa ang mga Lamanita ng mga paghahanda sa pagsalakay laban sa lungsod ng Tiankum.
- 7 At ito ay nangyari na sa ikatatlong daan at animnapu't apat na taon, ang mga Lamanita ay sumalakay laban sa lungsod ng Tiankum, upang kanila ring maangkin ang lungsod ng Tiankum.
- 8 At ito ay nangyari na sila ay napaurong at naitaboy pabalik ng mga Nephita. At nang makita ng mga Nephita na kanilang naitaboy ang mga Lamanita, sila ay muling nagmalaki sa kanilang sariling lakas; at sila ay sumalakay sa kanilang sariling lakas, at muli nilang naangkin ang lungsod ng Kapanglawan.
- 9 At ngayon, ang lahat ng bagay na ito ay nangyari, at may libu-libong napatay sa magkabilang panig, kapwa sa mga Nephita at sa mga Lamanita.

Mormon 4

Ug karon nahitabo nga sa ikatulo ka gatos ug kan-uman ug tulo nga tuig ang mga Nephita misulong uban sa ilang mga kasundalohan aron makiggubat sa mga Lamanita, gikan sa yuta sa Desolation.

Ug nahitabo nga ang mga kasundalohan sa mga Nephita gipapahawa pag-usab balik ngadto sa yuta sa Desolation. Ug samtang nangaluya pa sila, ang lagsik nga mga sundalo sa mga Lamanita misulong kanila; ug sila dihay mapintas nga gubat, nga niana nailog sa mga Lamanita ang siyudad sa Desolation, ug mipatay sa daghan nga Nephita, ug daghan ang gibilanggo.

Ug ang nahibilin milayas ug miipon sa mga lumulupyo sa siyudad sa Teancum. Karon ang siyudad sa Teancum nahimutang sa mga utlanan dapit sa baybayon; ug duol usab kini sa siyudad sa Desolation.

Ug kadto tungod kay ang mga kasundalohan sa mga Nephita misulong sa mga Lamanita nga nagsugod sila sa pagkalaglag; kay kon dili pa tungod niana, ang mga Lamanita unta walay gahom batok kanila.

Apan, tan-awa, ang mga paghukom sa Dios mobuntog sa mga daotan; ug pinaagi sa mga daotan nga ang mga daotan pagasilotan; kay ang mga daotan mao ang moaghat sa mga kasingkasing sa katawhan ngadto sa pagpaagas sa dugo.

Ug nahitabo nga ang mga Lamanita nangandam sa pagsulong sa siyudad sa Teancum.

Ug nahitabo nga sa ikatulo ka gatos ug kan-uman ug upat nga tuig ang mga Lamanita misulong sa siyudad sa Teancum, aron mailog usab nila ang siyudad sa Teancum.

Ug nahitabo nga sila napasibog ug napapahawa sila sa mga Nephita. Ug sa dihang nakita sa mga Nephita nga ilang napapahawa ang mga Lamanita nanghambog na usab sila sa ilang kaugalingong kusog; ug misulong sila pinaagi sa ilang kaugalingong gahom, ug miilog na usab sa siyudad sa Desolation.

Ug karon ang tanan niini nga butang nahitabo, ug dihay liboan nga napatay sa duha ka habig, sa mga Nephita ug sa mga Lamanita.

Mormon 4

And now it came to pass that in the three hundred and sixty and third year the Nephites did go up with their armies to battle against the Lamanites, out of the land Desolation.

And it came to pass that the armies of the Nephites were driven back again to the land of Desolation. And while they were yet weary, a fresh army of the Lamanites did come upon them; and they had a sore battle, insomuch that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and did slay many of the Nephites, and did take many prisoners.

And the remainder did flee and join the inhabitants of the city Teancum. Now the city Teancum lay in the borders by the seashore; and it was also near the city Desolation.

And it was because the armies of the Nephites went up unto the Lamanites that they began to be smitten; for were it not for that, the Lamanites could have had no power over them.

But, behold, the judgments of God will overtake the wicked; and it is by the wicked that the wicked are punished; for it is the wicked that stir up the hearts of the children of men unto bloodshed.

And it came to pass that the Lamanites did make preparations to come against the city Teancum.

And it came to pass in the three hundred and sixty and fourth year the Lamanites did come against the city Teancum, that they might take possession of the city Teancum also.

And it came to pass that they were repulsed and driven back by the Nephites. And when the Nephites saw that they had driven the Lamanites they did again boast of their own strength; and they went forth in their own might, and took possession again of the city Desolation.

And now all these things had been done, and there had been thousands slain on both sides, both the Nephites and the Lamanites.

10 At ito ay nangyari na lumipas ang ikatatlong daan at animnapu't anim na taon, at muling sumalakay ang mga Lamanita sa mga Nephita upang makidigma; at gayunman, ang mga Nephita ay hindi nagsipagsisi sa kasamaang kanilang nagawa, kundi patuloy na nanatili sa kanilang kasamaan.

11 At hindi maaaring mailarawan ng dila, o maisulat ng isang tao ang ganap na larawan ng kasindak-sindak na tanawin ng pagdanak ng dugo at pagkatay na nasa mga tao, kapwa sa mga Nephita at sa mga Lamanita; at ang bawat puso ay tumigas, kung kaya't sila ay patuloy na nalugod sa pagpapadanak ng dugo.

12 At hindi kailanman nagkaroon ng gayong kalaking kasamaan sa lahat ng anak ni Lehi, ni maging sa buong sambahayan ni Israel, ayon sa mga salita ng Panginoon, na katulad ng nasa mga taong ito.

13 At ito ay nangyari na naangkin ng mga Lamanita ang lungsod ng Kapanglawan, at ito ay dahil ang kanilang bilang ay higit sa bilang ng mga Nephita.

14 At sila rin ay sumalakay laban sa lungsod ng Tiantum, at itinaboy palabas ang mga naninirahan dito, at maraming dinalang bihag na kapwa mga kababaihan at bata, at inialay sila bilang mga hain sa kanilang mga diyus-diyusan.

15 At ito ay nangyari na sa ikatatlong daan at animnapu't pitong taon, ang mga Nephita na nagagalit sapagkat inialay ng mga Lamanita ang kanilang kababaihan at ang kanilang mga anak, kung kaya't sila ay sumalakay laban sa mga Lamanita sa matinding galit, hanggang sa muli nilang nagapi ang mga Lamanita, at naitaboy silang palabas ng kanilang mga lupain.

16 At ang mga Lamanita ay hindi na muling sumalakay sa mga Nephita hanggang sa ikatatlong daan at pitumpu't limang taon.

17 At sa taong ito, sila ay sumalakay sa mga Nephita nang buo nilang lakas; at hindi sila nabilang dahil sa kalakihan ng kanilang bilang.

18 At magmula sa panahong ito, ang mga Nephita ay hindi na nagkaroon pa ng kapangyarihan laban sa mga Lamanita, sa halip, nagsimulang mapuksa nila maging tulad ng hamog sa harapan ng araw.

Ug nahitabo nga ang ikatulo ka gatos ug kan-uman ug unom nga tuig milabay, ug ang mga Lamanita misulong na usab sa mga Nephita aron makiggubat; ug ang mga Nephita wala maghinulsol sa daotan nga ilang gihimo, apan nagpadayon gihapon sa ilang pagkadaotan.

Ug ang dila dili makahulagway niini, o masulat sa tawo ang hingpit nga paghulagway sa makalilisang nga talan-awon sa dugo ug pagpamatay nga nahitabo taliwala sa katawhan, sa mga Nephita ug sa mga Lamanita; ug ang matag kasingkasing gipatig-a, mao nga gikahimuot nila ang padayon nga pagpaagas sa dugo.

Ug walay sama ka hilabihan nga pagkadaotan taliwala sa tanang anak ni Lehi, wala bisan gani sa tibuok balay ni Israel, sumala sa mga pulong sa Ginoo, sama niini nga katawhan.

Ug nahitabo nga nailog sa mga Lamanita ang siyudad sa Desolation, tungod kay ang ilang gidaghanon milabaw sa mga Nephita.

Ug nagmartsa usab sila paingon sa siyudad sa Teancum, ug gipapahawa ang mga lumulupyo didto, ug midala sa daghang binilanggo nga mga babaye ug mga bata, ug mihalad kanila isip mga halad ngadto sa ilang mga dios-dios.

Ug nahitabo nga sa ikatulo ka gatos ug kan-uman ug pito nga tuig, ang mga Nephita nasuko tungod kay ang mga Lamanita mihalad sa ilang mga babaye ug sa ilang mga bata, hinungdan nga gisulong nila ang mga Lamanita uban sa hilabihan gayod nga kasuko, hangtod nga napildi na usab nila ang mga Lamanita, ug mipapahawa kanila sa ilang mga yuta.

Ug ang mga Lamanita wala mosulong pag-usab sa mga Nephita hangtod sa ikatulo ka gatos ug kapitoan ug lima nga tuig.

Ug niini nga tuig gisulong nila ang mga Nephita uban sa tanan nila nga gahom; ug dili sila maihap tungod sa grabe nila nga gidaghanon.

Ug sukad niini nga panahon ang mga Nephita wala na makaangkon og gahom batok sa mga Lamanita, apan nagsugod sa pagkapuo pinaagi kanila gani sama sa yamog sa atubangan sa adlaw.

And it came to pass that the three hundred and sixty and sixth year had passed away, and the Lamanites came again upon the Nephites to battle; and yet the Nephites repented not of the evil they had done, but persisted in their wickedness continually.

And it is impossible for the tongue to describe, or for man to write a perfect description of the horrible scene of the blood and carnage which was among the people, both of the Nephites and of the Lamanites; and every heart was hardened, so that they delighted in the shedding of blood continually.

And there never had been so great wickedness among all the children of Lehi, nor even among all the house of Israel, according to the words of the Lord, as was among this people.

And it came to pass that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and this because their number did exceed the number of the Nephites.

And they did also march forward against the city Teancum, and did drive the inhabitants forth out of her, and did take many prisoners both women and children, and did offer them up as sacrifices unto their idol gods.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and seventh year, the Nephites being angry because the Lamanites had sacrificed their women and their children, that they did go against the Lamanites with exceedingly great anger, insomuch that they did beat again the Lamanites, and drive them out of their lands.

And the Lamanites did not come again against the Nephites until the three hundred and seventy and fifth year.

And in this year they did come down against the Nephites with all their powers; and they were not numbered because of the greatness of their number.

And from this time forth did the Nephites gain no power over the Lamanites, but began to be swept off by them even as a dew before the sun.

19	At ito ay nangyari na sumalakay ang mga Lamanita sa lungsod ng Kapanglawan; at nagkaroon ng lubhang masidhing labanan sa lupaing Kapanglawan; kung saan kanilang nagapi ang mga Nephita.	Ug nahitabo nga gisulong sa mga Lamanita ang siyudad sa Desolation; ug dihay hilabihan ka mapintas nga gubat sa yuta sa Desolation, diin ilang napildi ang mga Nephita.	And it came to pass that the Lamanites did come down against the city Desolation; and there was an exceedingly sore battle fought in the land Desolation, in the which they did beat the Nephites.
20	At muli silang tumakas mula sa kanilang harapan, at sila ay nakarating sa lungsod ng Boaz; at doon sila humarap nang buong katapangan laban sa mga Lamanita, kung kaya't hindi sila nagapi ng mga Lamanita hanggang sa muli silang sumalakay sa ikalawang pagkakataon.	Ug milayas na usab sila gikan kanila, ug miabot sila sa siyudad sa Booz; ug didto nakigharong sila batok sa mga Lamanita sa hilabihan nga kaisog, nga niana ang mga Lamanita wala makapildi kanila hangtod sa ilang ikaduhang pagsulong.	And they fled again from before them, and they came to the city Boaz; and there they did stand against the Lamanites with exceeding boldness, insomuch that the Lamanites did not beat them until they had come again the second time.
21	At nang sila ay sumalakay sa ikalawang pagkakataon, ang mga Nephita ay naitaboy at napatay sa isang lubhang malupit na pagkatay; ang kanilang kababaihan at kanilang mga anak ay muling inialay sa mga diyus-diyusan.	Ug sa ilang ikaduhang pagsulong, ang mga Nephita gipapahawa ug gipamatay sa hilabihan ka daghan nga pagpatay; ang ilang mga babaye ug ang ilang mga anak gihalad na usab ngadto sa mga dios-dios.	And when they had come the second time, the Nephites were driven and slaughtered with an exceedingly great slaughter; their women and their children were again sacrificed unto idols.
22	At ito ay nangyari na muling tumakas ang mga Nephita mula sa kanilang harapan, isinasama sa kanila ang lahat ng naninirahan, kapwa sa mga bayan at nayon.	Ug nahitabo nga ang mga Nephita milayas na usab gikan kanila, gidala ang tanang lumulupyo uban kanila, nga anaa sa mga lungsod ug sa mga balangay.	And it came to pass that the Nephites did again flee from before them, taking all the inhabitants with them, both in towns and villages.
23	At ngayon, ako, si Mormon, nakikitang malapit nang mapabagsak ng mga Lamanita ang lupain, kaya nga, ako ay nagtungo sa burol ng Shim, at kinuha ang lahat ng talaang ikinubli ni Amaron para sa Panginoon.	Ug karon ako, si Mormon, nakakita nga hapit na mailog sa mga Lamanita ang yuta, busa mitungas ako ngadto sa bungtod sa Shim, ug gikuha ang tanang talaan nga gitipigan ni Ammaron alang sa Ginoo.	And now I, Mormon, seeing that the Lamanites were about to overthrow the land, therefore I did go to the hill Shim, and did take up all the records which Ammaron had hid up unto the Lord.

Mormon 5

- 1 At ito ay nangyari na humayo ako sa mga Nephita, at nagsisi sa sumpang ginawa ko na hindi ko na sila muli pang tutulungan; at muli nilang ibinigay sa akin ang pamumuno sa kanilang mga hukbo, sapagkat ang tingin nila sa akin ay tila bang maililigtas ko sila mula sa kanilang mga paghihirap.
- 2 Subalit dinggin, ako ay walang pag-asa, sapagkat alam ko ang mga kahatulan ng Panginoon na sasapit sa kanila; sapagkat hindi sila nagsisi ng kanilang mga kasamaan, kundi nakikipaglaban para sa kanilang mga buhay nang hindi nananawagan sa yaong Katauhang lumikha sa kanila.
- 3 At ito ay nangyari na sumalakay sa amin ang mga Lamanita samantalang kami ay nagsisitasak patungo sa lungsod ng Jordan; subalit dinggin, sila ay naitaboy pabalik kung kaya't hindi nila nakuha ang lungsod sa panahong yaon.
- 4 At ito ay nangyari na muli silang sumalakay sa amin, at napanatili namin ang lungsod. At may iba pang mga lungsod na napanatili ng mga Nephita, na mga muog na pumigil sa kanila kung kaya't hindi sila makapasok sa bayan na nasa aming harapan, upang lipulin ang mga naninirahan sa aming lupain.
- 5 Subalit ito ay nangyari na ang anumang lupain na nadaanan namin, at hindi sama-samang natipon ang mga naninirahan doon, ay nalipol ng mga Lamanita, at ang kanilang mga bayan, at mga nayon, at mga lungsod ay sinunog ng apoy; at sa gayon lumipas ang tatlong daan at pitumpu't siyam na taon.
- 6 At ito ay nangyari na sa ikatatlong daan at walumpung taon, muling sumalakay ang mga Lamanita laban sa amin upang makidigma, at kami ay humarap sa kanila nang buong tapang; subalit nawalang-saysay ang lahat ng ito, sapagkat napakalaki ng kanilang bilang kung kaya't niyurakan nila ang mga tao ng mga Nephita sa ilalim ng kanilang mga paa.
- 7 At ito ay nangyari na muli kaming nagsitasak, at ang mga yaong higit na mabilis ang pagtakas kaysa sa mga Lamanita ay nakatakas, at ang mga yaong hindi nakahihigit ang pagtakas sa mga Lamanita ay bumagsak at nalipol.

Mormon 5

Ug nahitabo nga miadto ako sa mga Nephita, ug nagbasol sa panumpa nga akong gihimo nga ako dili na motabang kanila; ug gihatag nila kanako pag-usab ang pagmando sa ilang mga kasundalohan, kay nagtan-aw sila kanako ingon og ako ang makaluwas kanila gikan sa ilang mga kasakit.

Apan tan-awa, ako wala na maglaom, kay nasayod ako sa mga paghukom sa Ginoo nga moabot kanila; kay wala sila maghinulsol sa ilang pagkadaotan, apan nakigbisog alang sa ilang mga kinabuhi nga walay pagtawag niana nga Binuhat kinsa milalang kanila.

Ug nahitabo nga ang mga Lamanita misulong kanamo sa dihang milayas kami ngadto sa siyudad sa Jordan; apan tan-awa, naabog sila pabalik nga wala nila makuha ang siyudad nianang higayona.

Ug nahitabo nga misulong sila kanamo pag-usab, ug among napanalipdan ang siyudad. Ug usab dihay uban nga mga siyudad nga napanalipdan sa mga Nephita, kansang mga kuta maoy nagpugong kanila nga sila dili makasulod sa rehiyon nga nag-atubang kanamo, aron sa paglaglag sa mga lumulupyo sa among yuta.

Apan nahitabo nga sa matag yuta nga among naagian, ug ang mga lumulupyo didto wala magkapundok, gilaglag sa mga Lamanita, ug ang ilang mga lungsod, ug ang mga balangay, ug ang mga siyudad gisunog; ug sa ingon niana milabay ang tulo ka gatos ug kapitoan ug siyam ka tuig.

Ug nahitabo nga sa ikatulo ka gatos ug kawaloan nga tuig ang mga Lamanita misulong pag-usab kanamo aron makiggubat, ug kami miharong kanila nga maisogon; apan ang tanan walay kapuslanan, kay hilabihan sila ka daghan nga gipangyatakan nila ang katawhan sa mga Nephita.

Ug nahitabo nga nanagan na usab kami, ug kadtong mas paspas ang pagdagan kay sa mga Lamanita nakaikyay, ug kadtong mas hinay ang pagdagan kay sa mga Lamanita gipatay ug gilaglag.

Mormon 5

And it came to pass that I did go forth among the Nephites, and did repent of the oath which I had made that I would no more assist them; and they gave me command again of their armies, for they looked upon me as though I could deliver them from their afflictions.

But behold, I was without hope, for I knew the judgments of the Lord which should come upon them; for they repented not of their iniquities, but did struggle for their lives without calling upon that Being who created them.

And it came to pass that the Lamanites did come against us as we had fled to the city of Jordan; but behold, they were driven back that they did not take the city at that time.

And it came to pass that they came against us again, and we did maintain the city. And there were also other cities which were maintained by the Nephites, which strongholds did cut them off that they could not get into the country which lay before us, to destroy the inhabitants of our land.

But it came to pass that whatsoever lands we had passed by, and the inhabitants thereof were not gathered in, were destroyed by the Lamanites, and their towns, and villages, and cities were burned with fire; and thus three hundred and seventy and nine years passed away.

And it came to pass that in the three hundred and eightieth year the Lamanites did come again against us to battle, and we did stand against them boldly; but it was all in vain, for so great were their numbers that they did tread the people of the Nephites under their feet.

And it came to pass that we did again take to flight, and those whose flight was swifter than the Lamanites' did escape, and those whose flight did not exceed the Lamanites' were swept down and destroyed.

- 8 At ngayon, dinggin, ako, si Mormon, ay hindi nagnanais na saktan ang mga kaluluwa ng tao sa pamamagitan ng paglalabad sa kanila ng mga gayong kakila-kilabot na tagpo ng pagdanak ng dugo at pagkatay tulad ng nakatambad sa harapan ng aking mga mata; kundi ako, nalalaman na ang mga bagay na ito ay tiyak na ipaalam, at na ang lahat ng bagay na natatago ay ihahayag sa mga bubungan—
- 9 At tiyak ding makararating ang kaalaman tungkol sa mga bagay na ito sa labi ng mga taong ito, at gayundin sa mga Gentil, na siyang sinabi ng Panginoon na magkakalat sa mga taong ito, at ang mga taong ito ay ituturing na walang kabuluhan sa kanila—kaya nga, ako ay sumusulat ng isang maikling buod, hindi nangangahas na magbigay ng buong ulat ng mga bagay na nakita ko, dahil sa kautusang natanggap ko, at gayundin upang hindi kayo labis na malungkot dahil sa kasamaan ng mga taong ito.
- 10 At ngayon, dinggin, ito ay sinasabi ko sa kanilang mga binhi, at gayundin sa mga Gentil na nagmamalasakit sa sambahayan ni Israel, na nakauunawa at nakaalam kung saan nagmumula ang kanilang mga pagpapala.
- 11 Sapagkat nalalaman ko na ang mga gayon ay malulungkot dahil sa pagkawasak ng sambahayan ni Israel; oo, sila ay malulungkot dahil sa pagkalipol ng mga taong ito; malulungkot sila sapagkat hindi nagsisi ang mga taong ito nang sa gayon sana ay niyakap sila ng mga bisig ni Jesus.
- 12 Ngayon, ang mga bagay na ito ay isinulat para sa labi ng sambahayan ni Jacob; at nasusulat ang mga ito alinsunod sa ganitong pamamaraan, sapagkat nalalaman ng Diyos na ang mga ito ay hindi makararating sa kanila sa kasamaan; at ikukubli ang mga ito para sa Panginoon upang lumabas ang mga ito sa kanyang sariling takdang panahon.
- 13 At ito ang kautusang natanggap ko; at dinggin, lalabas ang mga ito alinsunod sa kautusan ng Panginoon, kung kailan niya mamarapatin, sa kanyang karunungan.
- Ug karon tan-awa, ako, si Mormon, wala magtinguha sa paghasol sa mga kalag sa mga tawo pinaagi sa paghulagway ngadto kanila sa makalilisang nga talan-awon sa pagpaagas sa dugo ug pagpamatay sama sa nakita sa akong mga mata; apan ako, nasayod nga mga butang kini nga kinahanglang ipahibalo, ug nga ang tanang butang nga gitago kinahanglang ipadayag nganha sa mga atop sa kabalayan—
- Ug usab nga ang pagkahibalo niini nga mga butang kinahanglang moabot ngadto sa salin niini nga katawhan, ug usab ngadto sa mga Hentil, kinsa giingon sa Ginoo nga mao ang mopatibulaag niini nga katawhan, ug kini nga katawhan pagaisipon nga walay bili taliwala kanila—busa nagsulat ako og usa ka gamay nga minubo, nga dili mangahas sa paghatag og hingpit nga asoy sa mga butang nga akong nakita, tungod sa sugo nga akong nadawat, ug usab nga kamo dili mobati og dako nga kasubo tungod sa pagkadaotan niini nga katawhan.
- Ug karon tan-awa, namulong ako niini ngadto sa ilang binhi, ug usab ngadto sa mga Hentil nga nagpakabana sa balay ni Israel, nga nakaamgo ug nasayod diin naggikan ang ilang mga panalangin.
- Kay nasayod ako nga kana mao ang makapasubo tungod sa katalagman sa balay ni Israel; oo, magsubo sila tungod sa kalaglagan niini nga katawhan; magsubo sila nga kini nga katawhan wala maghinulsol nga sila unta gakson sa mga bukton ni Jesus.
- Karon kini nga mga butang gisulat alang sa salin sa balay ni Jacob; ug gisulat kini sumala niini nga pamaagi, tungod kay ang Dios nasayod nga ang pagkadaotan dili modala niini ngadto kanila; ug pagatagoan kini ngadto sa Ginoo nga kini motungha sa iyang kaugalingong tukma nga panahon.
- Ug kini mao ang sugo nga akong nadawat; ug tan-awa, kini moabot sumala sa sugo sa Ginoo, kon makita niya nga angay, diha sa iyang kaalam.
- And now behold, I, Mormon, do not desire to harrow up the souls of men in casting before them such an awful scene of blood and carnage as was laid before mine eyes; but I, knowing that these things must surely be made known, and that all things which are hid must be revealed upon the house-tops—
- And also that a knowledge of these things must come unto the remnant of these people, and also unto the Gentiles, who the Lord hath said should scatter this people, and this people should be counted as naught among them—therefore I write a small abridgment, daring not to give a full account of the things which I have seen, because of the commandment which I have received, and also that ye might not have too great sorrow because of the wickedness of this people.
- And now behold, this I speak unto their seed, and also to the Gentiles who have care for the house of Israel, that realize and know from whence their blessings come.
- For I know that such will sorrow for the calamity of the house of Israel; yea, they will sorrow for the destruction of this people; they will sorrow that this people had not repented that they might have been clasped in the arms of Jesus.
- Now these things are written unto the remnant of the house of Jacob; and they are written after this manner, because it is known of God that wickedness will not bring them forth unto them; and they are to be hid up unto the Lord that they may come forth in his own due time.
- And this is the commandment which I have received; and behold, they shall come forth according to the commandment of the Lord, when he shall see fit, in his wisdom.

- 14 At dinggin, ang mga ito ay ipahahayag sa mga hindi naniniwala na mga Judio; at sa layuning ito kung kaya't ipahahayag ang mga ito—upang mahimok sila na si Jesus ang Cristo, ang Anak ng buhay na Diyos; upang maisagawa ng Ama, sa pamamagitan ng kanyang Pinakamamahal, ang kanyang dakila at walang hanggang layunin, sa pagpapanumbalik sa mga Judio, o sa buong sambahayan ni Israel, sa lupaing kanilang mana, na ibinigay sa kanila ng Panginoon nilang Diyos, sa ikatutupad ng kanyang tipan;
- 15 At gayundin upang ang mga binhi ng mga taong ito ay higit na lubusang maniwala sa kanyang ebanghelyo, na hahayo sa kanila mula sa mga Gentil; sapagkat ang mga taong ito ay makakalat, at magiging maiitim, marurumi, at karima-rimarim na tao, higit pa sa paglalarawan na napasaamin kailanman, oo, maging sa napasa mga Lamanita, at ito ay dahil sa kanilang kawalang-paniniwala at pagsamba sa mga diyus-diyusan.
- 16 Sapagkat dinggin, ang Espiritu ng Panginoon ay tumigil nang magpunyagi sa kanilang mga ama; at sila ay walang Cristo at Diyos sa daigdig; at sila ay itinataboy tulad ng ipa sa hangin.
- 17 Minsan silang naging mga kaaya-ayang tao, at tinanggap nila si Cristo na kanilang pastol; oo, sila ay pinamunuan maging ng Diyos Ama.
- 18 Subalit ngayon, dinggin, sila ay inaakay ni Satanas, maging tulad ng ipang itinataboy ng hangin, o tulad ng isang sasakyang-dagat na hinahampas ng mga alon, na walang layag o angkla, o walang anumang bagay na magpapakilos dito; at maging tulad nito, sila ay gayundin.
- 19 At dinggin, inilaan ng Panginoon ang kanilang mga pagpapala, na natanggap sana nila sa lupain, para sa mga Gentil na mag-aangkin ng lupain.
- 20 Subalit dinggin, ito ay mangyayari na itataboy at ikakalat sila ng mga Gentil; at matapos silang itaboy at ikalat ng mga Gentil, dinggin, pagkatapos ay maaalala ng Panginoon ang tipang kanyang ginawa kay Abraham at sa buong sambahayan ni Israel.
- 21 At maaalala rin ng Panginoon ang mga panalangin ng mga matwid, na isinamo sa kanya para sa kanila.
- Ug tan-awa, moabot kini ngadto sa dili matuohon nga mga Judeo; ug tungod niini nga katuyoan kini moabot—aron madani sila nga si Jesus mao ang Kristo, ang Anak sa buhi nga Dios; nga ang Amahan unta mopahitabo, pinaagi sa iyang Labing Hinigugma, sa iyang mahinungdanon ug walay kataposan nga katuyoan, sa pagpahiuli sa mga Judeo, o sa tanan nga balay ni Israel, ngadto sa yuta nga ilang kabilin, nga gihatag kanila sa Ginoo nga ilang Dios, ngadto sa katumanan sa iyang pakigsaad;
- Ug usab nga ang binhi niini nga katawhan mas motuo sa hingpit sa iyang ebanghelyo, nga moabot kanila gikan sa mga Hentil; kay kini nga katawhan pagatibulaagon, ug mahimo nga itom, hugaw, ug makalagot nga katawhan, nga mas daotan pa nianang anaa taliwala kanato, oo, bisan nianang anaa nakig-uban sa mga Lamanita, ug tungod kini sa ilang pagkawalay pagtuo ug pagsimba sa mga dios-dios.
- Kay tan-awa, ang Espiritu sa Ginoo mihunong na sa pagpakig-uban sa ilang mga amahan; ug sila walay Kristo ug Dios niini nga kalibotan; ug gipadpad sila sama sa tahop tungod sa kakusog sa hangin.
- Kaniadto usa sila ka makapahimuot nga katawhan, ug sila adunay Kristo nga ilang magbalantay; oo, gani gigiyahan sila sa Dios nga Amahan.
- Apan karon, tan-awa, gigiyahan sila ni Satanas, gani ingon sa tahop nga gipadpad tungod sa kakusog sa hangin, o sama sa usa ka sakayan nga gikusokuso sa mga balod, nga walay layag ug angkla, o walay bisan unsa nga makagiya niini; ug gani sama niini, mao usab sila.
- Ug tan-awa, ang Ginoo nagtagana sa ilang mga panalangin, nga mahimo nilang madawat dinhi sa yuta, alang sa mga Hentil kinsa mao ang manag-iya sa yuta.
- Apan tan-awa, mahitabo nga pagaabogon sila ug pagatibulaagon sa mga Hentil; ug human sila maabog ug matibulaag sa mga Hentil, tan-awa, niana ang Ginoo mahinumdom sa pakigsaad nga iyang gihimo ngadto kang Abraham ug ngadto sa tanan nga balay sa Israel.
- Ug usab ang Ginoo mahinumdom sa mga pag-ampo sa mga matarong, nga iyang gipahimutang alang kanila.
- And behold, they shall go unto the unbelieving of the Jews; and for this intent shall they go—that they may be persuaded that Jesus is the Christ, the Son of the living God; that the Father may bring about, through his most Beloved, his great and eternal purpose, in restoring the Jews, or all the house of Israel, to the land of their inheritance, which the Lord their God hath given them, unto the fulfilling of his covenant;
- And also that the seed of this people may more fully believe his gospel, which shall go forth unto them from the Gentiles; for this people shall be scattered, and shall become a dark, a filthy, and a loathsome people, beyond the description of that which ever hath been amongst us, yea, even that which hath been among the Lamanites, and this because of their unbelief and idolatry.
- For behold, the Spirit of the Lord hath already ceased to strive with their fathers; and they are without Christ and God in the world; and they are driven about as chaff before the wind.
- They were once a delightful people, and they had Christ for their shepherd; yea, they were led even by God the Father.
- But now, behold, they are led about by Satan, even as chaff is driven before the wind, or as a vessel is tossed about upon the waves, without sail or anchor, or without anything wherewith to steer her; and even as she is, so are they.
- And behold, the Lord hath reserved their blessings, which they might have received in the land, for the Gentiles who shall possess the land.
- But behold, it shall come to pass that they shall be driven and scattered by the Gentiles; and after they have been driven and scattered by the Gentiles, behold, then will the Lord remember the covenant which he made unto Abraham and unto all the house of Israel.
- And also the Lord will remember the prayers of the righteous, which have been put up unto him for them.

22 At kung gayon, O kayong mga Gentil, paano kayo makatitindig sa harapan ng kapangyarihan ng Diyos, maliban kung kayo ay magsisisi at tatalikuran ang inyong masasamang gawain?

23 Hindi ba ninyo nalalaman na kayo ay nasa mga kamay ng Diyos? Hindi ba ninyo nalalaman na taglay niya ang lahat ng kapangyarihan, at sa kanyang dakilang pag-uutos ay mabibilot ang lupa tulad ng balumbon na pergamino?

24 Samakatwid, magsisi kayo, at magpakumbaba ng inyong sarili sa kanyang harapan, na baka ipataw niya ang katarungan laban sa inyo—na baka isang labi ng binhi ni Jacob ang magtungo sa inyo katulad ng isang leon, at luray-lurayin kayo, at walang makapagligtas.

Ug unya, O kamong mga Hentil, sa unsang paagi kamo makaharong sa atubangan sa gahom sa Dios, gawas kon kamo maghinulsol ug mobiya sa inyong daotan nga mga kinaiya?

Wala ba kamo masayod nga anaa kamo sa mga kamot sa Dios? Wala ba kamo masayod nga siya aduna sa tanan nga gahom, ug nga sa iyang gamhanan nga mando ang yuta malukot sama sa usa ka papel?

Busa, paghinulsol kamo, ug pagpaubos sa inyong mga kaugalingon sa iyang atubangan, basin pa unya og siya moanhi dala ang hustisya batok kaninyo—basin pa unya og ang salin sa binhi ni Jacob motungha taliwala kaninyo sama sa usa ka liyon, ug mokunis-kunis kaninyo, ug walay bisan usa nga moluwas.

And then, O ye Gentiles, how can ye stand before the power of God, except ye shall repent and turn from your evil ways?

Know ye not that ye are in the hands of God? Know ye not that he hath all power, and at his great command the earth shall be rolled together as a scroll?

Therefore, repent ye, and humble yourselves before him, lest he shall come out in justice against you—lest a remnant of the seed of Jacob shall go forth among you as a lion, and tear you in pieces, and there is none to deliver.

Mormon 6

- 1 At ngayon, tatapusin ko ang aking tala hinggil sa pagkalipol ng aking mga tao, ang mga Nephita. At ito ay nangyari na humayo kami sa harapan ng mga Lamanita.
- 2 At ako, si Mormon, ay sumulat ng liham sa hari ng mga Lamanita, at hiniling sa kanya na ipagkaloob niya sa amin na kung maaari ay matipon namin nang magkakasama ang aming mga tao sa lupain ng Cumorah, sa burol na tinatawag na Cumorah, at doon kami makikipagdigma sa kanila.
- 3 At ito ay nangyari na ipinagkaloob sa akin ng hari ng mga Lamanita ang bagay na aking hiniling.
- 4 At ito ay nangyari na humayo kami sa lupain ng Cumorah, at itinayo namin ang aming mga tolda sa paligid ng burol Cumorah; at iyon ay sa isang lupain ng maraming katubigan, ilog, at bukal; at dito ay umasa kaming magkakaroon ng kalamangan sa mga Lamanita.
- 5 At nang makalipas ang tatlong daan at walumpu't apat na taon, natipon naming lahat ang nalalabi sa aming mga tao sa lupain ng Cumorah.
- 6 At ito ay nangyari na nang matipon naming sama-sama ang lahat ng aming mga tao sa lupain ng Cumorah, dinggin, ako, si Mormon, ay nagsimulang tumanda; at nalalaman na ito ang huling pakikipaglaban ng aking mga tao, at napag-utusan ng Panginoon na huwag kong pahihintulutan na ang mga talaang pinagpasa-pasahan ng aming mga ama, na banal, ay mahulog sa mga kamay ng mga Lamanita, (sapagkat sisirain ang mga ito ng mga Lamanita) kaya nga, ginawa ko ang talang ito mula sa mga lamina ni Nephi, at ikinubli sa burol Cumorah ang lahat ng talaang ipinagkatiwala sa akin ng kamay ng Panginoon, maliban dito sa ilang lamina na ibinigay ko sa aking anak na lalaki na si Moroni.
- 7 At ito ay nangyari na ang aking mga tao, kasama ang kanilang mga asawa at kanilang mga anak, ay namasdan ngayon ang mga hukbo ng mga Lamanita na humahayo patungo sa kanila; at lakip ang kakila-kilabot na takot sa kamatayan na pumupuno sa mga dibdib ng lahat ng masama, hinintay nilang makalaban sila.
- 8 At ito ay nangyari na sumalakay sila upang makidigma laban sa amin, at ang bawat tao ay napuspos ng takot dahil sa kalakihan ng kanilang bilang.

Mormon 6

Ug karon akong taposon ang akong talaan mahitungod sa kalaglagan sa akong katawhan, nga mga Nephita. Ug nahitabo nga mimartsa kami nga nag-una sa mga Lamanita.

Ug ako, si Mormon, misulat ngadto sa hari sa mga Lamanita, ug mihangyo kaniya nga tugotan niya kami nga mopundok sa among katawhan didto sa yuta sa Cumorah, duol sa usa ka bungtod nga gitawag og Cumorah, ug didto kami makiggubat kanila.

Ug nahitabo nga ang hari sa mga Lamanita mitugot kanako sa butang nga akong gihangyo.

Ug nahitabo nga nagmartsa kami paingon sa yuta sa Cumorah, ug gipabarog namo ang among mga tolda libot sa bungtod sa Cumorah; ug anaa kini sa usa ka yuta nga daghan og tubig, mga suba, ug mga tuboran; ug dinhi naglaom kami nga makabintaha sa mga Lamanita.

Ug sa dihang milabay ang tulo ka gatos ug kawaloan ug upat ka tuig, gipundok namo ang tanang nahibilin sa among katawhan ngadto sa yuta sa Cumorah.

Ug nahitabo nga sa dihang napundok na namo ang tanan namong katawhan ngadto sa yuta sa Cumorah, tan-awa ako, si Mormon, nagsugod sa pagkatigulang; ug nasayod nga mao na kini ang kataposan nga pakigbisog sa akong katawhan, ug kay gisugo sa Ginoo nga ako dili motugot nga ang mga talaan nga binilin sa among mga amahan, nga mga sagrado, mahulog ngadto sa mga kamot sa mga Lamanita, (kay ang mga Lamanita moguba niini) busa ako mihimo niini nga talaan gikan sa mga palid ni Nephi, ug gitagoan sa bungtod sa Cumorah ang tanang talaan nga gitugyan ngari kanako pinaagi sa kamot sa Ginoo, gawas niining pipila ka palid nga akong gihatag sa akong anak nga si Moroni.

Ug nahitabo nga ang akong katawhan, uban sa ilang mga asawa ug sa ilang mga anak, nga karon nagtan-aw sa mga kasundalohan sa mga Lamanita nga nagpaingon kanila; ug uban niana nga makalilisang nga kahadlok sa kamatayan nga mipuno sa dughan sa tanang daotan, sila nagpaabot sa pagdawat kanila.

Ug nahitabo nga nangabot sila aron makiggubat kanamo, ug ang matag kalag napuno sa kalisang tungod kay hilabihan ang ilang gidaghanon.

Mormon 6

And now I finish my record concerning the destruction of my people, the Nephites. And it came to pass that we did march forth before the Lamanites.

And I, Mormon, wrote an epistle unto the king of the Lamanites, and desired of him that he would grant unto us that we might gather together our people unto the land of Cumorah, by a hill which was called Cumorah, and there we could give them battle.

And it came to pass that the king of the Lamanites did grant unto me the thing which I desired.

And it came to pass that we did march forth to the land of Cumorah, and we did pitch our tents around about the hill Cumorah; and it was in a land of many waters, rivers, and fountains; and here we had hope to gain advantage over the Lamanites.

And when three hundred and eighty and four years had passed away, we had gathered in all the remainder of our people unto the land of Cumorah.

And it came to pass that when we had gathered in all our people in one to the land of Cumorah, behold I, Mormon, began to be old; and knowing it to be the last struggle of my people, and having been commanded of the Lord that I should not suffer the records which had been handed down by our fathers, which were sacred, to fall into the hands of the Lamanites, (for the Lamanites would destroy them) therefore I made this record out of the plates of Nephi, and hid up in the hill Cumorah all the records which had been entrusted to me by the hand of the Lord, save it were these few plates which I gave unto my son Moroni.

And it came to pass that my people, with their wives and their children, did now behold the armies of the Lamanites marching towards them; and with that awful fear of death which fills the breasts of all the wicked, did they await to receive them.

And it came to pass that they came to battle against us, and every soul was filled with terror because of the greatness of their numbers.

- 9 At ito ay nangyari na lumusob sila sa aking mga tao gamit ang espada, at ang busog, at ang palaso, at ang palakol, at ang lahat ng uri ng sandata ng digmaan.
- 10 At ito ay nangyari na pinagpapatay ang aking mga tauhan, oo, maging ang sampung libong kasama ko, at ako ay bumagsak na sugatan sa gitna; at kanila akong nalampasan kung kaya't hindi nila nawakasan ang aking buhay.
- 11 At nang kanilang tapusin at patayin ang lahat ng aking mga tao maliban sa dalawampu't apat sa amin, (kasama ang aking anak na si Moroni) at kami na nakaligtas sa kamatayan ng aming mga tao, ay namasdan kinabukasan, nang magsibalik na ang mga Lamanita sa kanilang mga kuta, mula sa tuktok ng burol Cumorah, ang sampung libo ng aking mga tao na pinagpapatay, na pinamunuan ko.
- 12 At namasdan din namin ang sampung libong tao ko na pinamunuan ng aking anak na si Moroni.
- 13 At dinggin, ang sampung libo ni Gidgidonas ay bumagsak, at siya rin na nasa gitna.
- 14 At bumagsak si Lemas kasama ang kanyang sampung libo; at bumagsak si Gilga kasama ang kanyang sampung libo; at bumagsak si Limhas kasama ang kanyang sampung libo; at bumagsak si Jeneum kasama ang kanyang sampung libo; at si Cumenihah, at si Moronihah, at si Antionum, at si Siblom, at si Sem, at si Jos, ay nangabagsak kasama ang kanilang tig-sasampung libo.
- 15 At ito ay nangyari na mayroon pang sampung bumagsak sa pamamagitan ng espada, kasama ang kanilang tig-sasampung libo; oo, maging ang lahat ng aking mga tao, maliban doon sa dalawampu't apat na kasama ko, at gayundin ang ilang tumakas patungo sa mga bayan sa timog, at ang ilang umanib sa mga Lamanita, ay nangabagsak; at ang kanilang mga laman, at buto, at dugo ay nakakalat sa balat ng lupa, na naiwan ng mga kamay ng mga yaong pumatay sa kanila upang mabulok sa ibabaw ng lupa, at maagnas at bumalik sa kanilang inang lupa.
- 16 At ang aking kaluluwa ay nabagbag sa pagdadalamhati dahil sa pagkamatay ng aking mga tao, at ako ay napabulalas:
- Ug nahitabo nga gihasmagan nila ang akong katawhan gamit ang espada, ug gapasan, ug paná, ug atsa, ug tanang matang sa mga hinagiban sa gubat.
- Ug nahitabo nga ang akong mga tawo napatay, oo, gani ang akong napulo ka libo kinsa uban kanako, ug ako nasamdan sa taliwala kanila; ug miagi ra sila kanako nga sila wala mohunos sa akong kinabuhi.
- Ug sa dihang sila miagi ug gipangtigbas ang akong tanan nga katawhan gawas sa kawhaan ug upat kanamo, (usa niini si Moroni nga akong anak) ug kami sa among katawhan nga wala mamatay, nakakita pagkaugma, sa dihang ang mga Lamanita mibalik sa ilang mga kampo, gikan sa ibabaw sa bungtod sa Cumorah, sa napulo ka libo sa akong katawhan nga gipangtigbas, nga ako ang nangulo sa atubangan nila.
- Ug kami usab nakakita sa napulo ka libo sa akong katawhan nga gipangulohan sa akong anak nga si Moroni.
- Ug tan-awa, ang napulo ka libo ni Gidgiddonah nangamatay, ug siya usab diha sa taliwala.
- Ug si Lamah namatay uban sa iyang napulo ka libo; ug si Gilgal namatay uban sa iyang napulo ka libo; ug si Limhah namatay uban sa iyang napulo ka libo; ug si Jeneum namatay uban sa iyang napulo ka libo; ug si Cumenihah, ug Moronihah, ug Antionum, ug Shiblom, ug Shem, ug Josh, namatay uban sa ilang napulo ka libo matag usa.
- Ug nahitabo nga dihay napulo pa nga namatay sa espada, uban sa ilang napulo ka libo matag usa; oo, gani ang akong tanan nga katawhan, gawas niadtong kawhaan ug upat nga uban kanako, ug usab sa pipila nga nakalayay ngadto sa habagatan nga mga rehiyon, ug ang pipila nga mitipon sa mga Lamanita, namatay; ug ang ilang unod, ug mga bukog, ug mga dugo nagkatag sa ibabaw sa yuta, nga gibiyaan sa mga kamot niadtong mipatay kanila aron madunot ibabaw sa yuta, ug madugmok ug mobalik ngadto sa ilang inahan nga yuta.
- Ug ang akong kalag nagbangotan sa tumang kaguol, tungod kay nangamatay ang akong katawhan, ug ako misinggit:
- And it came to pass that they did fall upon my people with the sword, and with the bow, and with the arrow, and with the ax, and with all manner of weapons of war.
- And it came to pass that my men were hewn down, yea, even my ten thousand who were with me, and I fell wounded in the midst; and they passed by me that they did not put an end to my life.
- And when they had gone through and hewn down all my people save it were twenty and four of us, (among whom was my son Moroni) and we having survived the dead of our people, did behold on the morrow, when the Lamanites had returned unto their camps, from the top of the hill Cumorah, the ten thousand of my people who were hewn down, being led in the front by me.
- And we also beheld the ten thousand of my people who were led by my son Moroni.
- And behold, the ten thousand of Gidgiddonah had fallen, and he also in the midst.
- And Lamah had fallen with his ten thousand; and Gilgal had fallen with his ten thousand; and Limhah had fallen with his ten thousand; and Jeneum had fallen with his ten thousand; and Cumenihah, and Moronihah, and Antionum, and Shiblom, and Shem, and Josh, had fallen with their ten thousand each.
- And it came to pass that there were ten more who did fall by the sword, with their ten thousand each; yea, even all my people, save it were those twenty and four who were with me, and also a few who had escaped into the south countries, and a few who had deserted over unto the Lamanites, had fallen; and their flesh, and bones, and blood lay upon the face of the earth, being left by the hands of those who slew them to molder upon the land, and to crumble and to return to their mother earth.
- And my soul was rent with anguish, because of the slain of my people, and I cried:

- 17 O kayong mga kaaya-aya, paanong napalihi kayo sa mga landas ng Panginoon! O kayong mga kaaya-aya, paanong itinatwa ninyo si Jesus na nakatayong bukas ang mga bisig upang kayo ay tanggapin!
- 18 Dinggin, kung hindi ninyo ginawa ito, hindi sana kayo nangabagsak. Ngunit masdan, kayo ay nangabagsak, at aking ipinagdadalamhati ang inyong pagkawala.
- 19 O kayong mga kaaya-ayang anak na lalaki at babae; kayong mga ama at ina, kayong mga asawang lalaki at babae, kayong mga kaaya-aya, paanong kayo ay nangabagsak!
- 20 Ngunit masdan, kayo ay wala na, at hindi kayo maibabalik ng aking mga kalungkutan.
- 21 At malapit nang dumating ang araw na ang inyong pagiging may kamatayan ay kinakailangang mabihisan ng kawalang-kamatayan, at ang mga katawang ito na naaagnas na sa kabulukan ay talagang malapit nang maging mga walang kabulukang katawan; at sa gayon, kayo ay talagang tatayo sa hukumang-luklukan ni Cristo, upang hatulan alinsunod sa inyong mga gawa; at kung sakaling kayo ay mga matwid, sa gayon, pagpapalain kayo kasama ng inyong mga ama na nangauna na sa inyo.
- 22 O kung kayo lamang ay nagsipagsisi bago sumapit sa inyo ang malaking pagkalipol na ito. Ngunit dinggin, kayo ay wala na, at nalalaman ng Ama, oo, ang Amang Walang Hanggan ng langit, ang inyong kalagayan; at gagawin niya sa inyo ang alinsunod sa kanyang katarungan at awa.
- O kamong mga madanihon, nganong mibiya man kamo sa mga pamaagi sa Ginoo! O kamo nga mga madanihon, nganong gisalikway man ninyo kana si Jesus, kinsa nagbarog uban sa bukas nga mga bukton sa pagdawat kaninyo!
- Tan-awa, kon wala pa ninyo kini himoa, wala unta kamo mamatay. Apan tan-awa, kamo namatay, ug ako nagbangotan sa inyong pagkawala.
- O kamong mga madanihon nga mga anak nga lalaki ug mga anak nga babaye, kamong mga amahan ug mga inahan, kamong mga bana ug mga asawa, kamong mga madanihon, nganong kamo nangamatay!
- Apan tan-awa, wala na kamo, ug ang akong mga kasubo dili makapabalik kaninyo.
- Ug ang adlaw moabot sa dili madugay nga ang inyong pagka-mortal pagasuloban sa pagka-imortal, ug kini nga mga lawas nga karon nagkadugta sa pagkadunot sa dili madugay mahimong mga lawas nga dili madunot; ug unya mobarog kamo sa atubangan sa hukmanan ni Kristo, aron hukman sumala sa inyong mga binuhatan; ug kon kamo mga matarong, nan mapanalanginan kamo uban sa inyong mga amahan kinsa nag-una kaninyo.
- Kon naghinulsol pa lamang unta kamo sa wala pa kining dako nga kalaglagan modangat kaninyo. Apan tan-awa, kamo wala na, ug ang Amahan, oo, ang Amahan sa Kahangtoran sa langit, nasayod sa inyong kahimtang; ug mohimo siya nganha kaninyo sumala sa iyang hustisya ug kaluoy.
- O ye fair ones, how could ye have departed from the ways of the Lord! O ye fair ones, how could ye have rejected that Jesus, who stood with open arms to receive you!
- Behold, if ye had not done this, ye would not have fallen. But behold, ye are fallen, and I mourn your loss.
- O ye fair sons and daughters, ye fathers and mothers, ye husbands and wives, ye fair ones, how is it that ye could have fallen!
- But behold, ye are gone, and my sorrows cannot bring your return.
- And the day soon cometh that your mortal must put on immortality, and these bodies which are now moldering in corruption must soon become incorruptible bodies; and then ye must stand before the judgment-seat of Christ, to be judged according to your works; and if it so be that ye are righteous, then are ye blessed with your fathers who have gone before you.
- O that ye had repented before this great destruction had come upon you. But behold, ye are gone, and the Father, yea, the Eternal Father of heaven, knoweth your state; and he doeth with you according to his justice and mercy.

Mormon 7

- 1 At ngayon, dinggin, ako ay magsasalita nang kaunti sa mga labi ng mga taong ito na naligtas, kung mangyayaring ihahayag ng Diyos ang aking mga salita, upang malaman nila ang tungkol sa mga bagay ng kanilang mga ama; oo, ako ay nangungusap sa inyo, kayong mga labi ng sambahayan ni Israel; at ito ang mga salitang aking sasabihin:
- 2 Alamin ninyo na kayo ay mula sa sambahayan ni Israel.
- 3 Alamin ninyo na kinakailangan kayong magsisi, o hindi kayo maliligtas.
- 4 Alamin ninyo na kinakailangan ninyong isuko ang inyong mga sandata ng digmaan, at huwag nang magalak pa sa pagpapadanak ng dugo, at huwag na ninyong muling kunin ang mga ito, maliban kung ipag-uutos ito ng Diyos sa inyo.
- 5 Alamin ninyo na kinakailangan kayong magkaroon ng kaalaman tungkol sa inyong mga ama, at magsisi sa lahat ng inyong mga kasalanan at kasamaan, at maniwala kay Jesucristo, na siya ang Anak ng Diyos, at na pinatay siya ng mga Judio, at sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Ama, siya ay bumangong muli, kung saan ay natamo niya ang tagumpay laban sa libingan; at sa kanya rin ay nalulun ang hapdi ng kamatayan.
- 6 At kanyang pinapangyari ang pagkabuhay na mag-uli ng mga patay, kung saan ang mga tao ay talagang babangon upang tumayo sa harapan ng kanyang hukumang-luklukan.
- 7 At kanyang pinapangyari ang pagtubos sa sanlibutan, kung saan siya na matatagpuang walang kasalanan sa harapan niya sa araw ng paghuhukom ay bibigyan ng pahintulot na makapanahanan siya sa kinaroroonan ng Diyos sa kanyang kaharian, upang umawit ng mga walang humpay na papuri kasama ng mga koro sa kaitaasan, sa Ama, at sa Anak, at sa Espiritu Santo, na isang Diyos, sa isang kalagayan ng walang katapusang kaligayahan.
- 8 Samakatwid, magsisi, at magpabinyag sa pangalan ni Jesus, at panghawakan ang ebanghelyo ni Cristo, na ipaaalam sa inyo, hindi lamang sa talaang ito kundi gayundin sa talaang darating sa mga Gentil mula sa mga Judio, na talaang manggagaling sa mga Gentil patungo sa inyo.

Mormon 7

Ug karon, tan-awa, gusto ako nga mamulong sa salin niini nga katawhan nga naluwas, kon ang Dios mohatag kanila sa akong mga pulong, nga sila masayod sa mga butang sa ilang mga amahan; oo, sultihan ko kamo, kamo nga salin sa balay ni Israel; ug mao kini ang mga pulong nga akong isulti:

Hibaloi ninyo nga kamo sakop sa balay ni Israel.

Hibaloi ninyo nga kamo kinahanglan nga maghinulsol, o kamo dili maluwas.

Hibaloi ninyo nga kamo kinahanglan nga mobutang sa inyong mga hinagiban sa gubat, ug dili na mahimuot sa pagpaagas sa dugo, ug dili na mogamit niini pag-usab, gawas kon ang Dios mosugo kaninyo.

Hibaloi ninyo nga kamo kinahanglan nga makaangkon og kasayoran kabahin sa inyong mga amahan, ug maghinulsol sa tanan ninyong sala ug pagkadaotan, ug motuo kang Jesukristo, nga siya mao ang Anak sa Dios, ug nga siya gipatay sa mga Judeo, ug pinaagi sa gahom sa Amahan siya nabuhi pag-usab, diin siya nakaangkon og kadaogan sa lubnganan; ug usab gituhop diha kaniya ang kahapdos sa kamatayon.

Ug iyang gipahitabo ang pagkabanhaw sa mga patay, diin ang tawo mabanhaw aron mobarog sa atubangan sa iyang hukmanan.

Ug iyang gipahitabo ang katubsan sa kalibotan, pinaagi niini siya nga hikaplagaan nga walay sala sa iyang atubangan sa adlaw sa paghukom siya tugotan sa pagpuyo sa presensya sa Dios didto sa iyang gingharian, aron sa pag-awit sa walay hunong nga mga pagdayeg uban sa koro sa kahitas-an, ngadto sa Amahan, ug ngadto sa Anak, ug ngadto sa Espiritu Santo, nga usa ka Dios, diha sa usa ka kahimtang sa kalipay nga walay kataposan.

Busa maghinulsol, ug magpabunyag sa ngalan ni Jesus, ug maghupot sa ebanghelyo ni Kristo, nga ihatag kaninyo, dili lamang niini nga mga talaan apan sa talaan usab nga moabot ngadto sa mga Hentil gikan sa mga Judeo, diin ang mao nga talaan magagikan sa mga Hentil nganha kaninyo.

Mormon 7

And now, behold, I would speak somewhat unto the remnant of this people who are spared, if it so be that God may give unto them my words, that they may know of the things of their fathers; yea, I speak unto you, ye remnant of the house of Israel; and these are the words which I speak:

Know ye that ye are of the house of Israel.

Know ye that ye must come unto repentance, or ye cannot be saved.

Know ye that ye must lay down your weapons of war, and delight no more in the shedding of blood, and take them not again, save it be that God shall command you.

Know ye that ye must come to the knowledge of your fathers, and repent of all your sins and iniquities, and believe in Jesus Christ, that he is the Son of God, and that he was slain by the Jews, and by the power of the Father he hath risen again, whereby he hath gained the victory over the grave; and also in him is the sting of death swallowed up.

And he bringeth to pass the resurrection of the dead, whereby man must be raised to stand before his judgment-seat.

And he hath brought to pass the redemption of the world, whereby he that is found guiltless before him at the judgment day hath it given unto him to dwell in the presence of God in his kingdom, to sing ceaseless praises with the choirs above, unto the Father, and unto the Son, and unto the Holy Ghost, which are one God, in a state of happiness which hath no end.

Therefore repent, and be baptized in the name of Jesus, and lay hold upon the gospel of Christ, which shall be set before you, not only in this record but also in the record which shall come unto the Gentiles from the Jews, which record shall come from the Gentiles unto you.

9 Sapagkat dinggin, isinulat ito sa layuning kayo ay maniwala roon; at kung kayo ay maniniwala roon, paniniwalaan din ninyo ito; at kung paniniwalaan ninyo ito, malalaman ninyo ang hinggil sa inyong mga ama, at gayundin ang mga kagila-gilalas na gawaing ginawa sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos sa kanila.

10 At malalaman din ninyo na kayo ay mga labi ng mga binhi ni Jacob; kaya nga nabibilang kayo sa mga tao ng unang tipan; at kung mangyayaring kayo ay maniniwala kay Cristo, at magpabinyag, una sa tubig, at pagkatapos ay sa apoy at sa Espiritu Santo, sinusunod ang halimbawa ng ating Tagapagligtas, alinsunod sa kanyang iniutos sa atin, iyon ay makabubuti para sa inyo sa araw ng paghuhukom. Amen.

Kay tan-awa, kini gisulat sa tuyo aron kamo motuo niana; ug kon kamo motuo niana kamo motuo usab niini; ug kon kamo motuo niini kamo masayod kabahin sa inyong mga amahan, ug usab sa kahibulongan nga mga buhat nga nahitabo pinaagi sa gahom sa Dios taliwala kanila.

Ug kamo usab masayod nga kamo mao ang salin sa binhi ni Jacob; busa kamo giihap uban sa katawhan sa unang pakigsaad; ug kon motuo kamo kang Kristo, ug magpabunyag, una pinaagi sa tubig, unya pinaagi sa kalayo ug pinaagi sa Espiritu Santo, nga nagsunod sa ehemplo sa atong Manluluwas, sumala nianang iyang gisugo kanato, maayo kini alang kaninyo sa adlaw sa paghukom. Amen.

For behold, this is written for the intent that ye may believe that; and if ye believe that ye will believe this also; and if ye believe this ye will know concerning your fathers, and also the marvelous works which were wrought by the power of God among them.

And ye will also know that ye are a remnant of the seed of Jacob; therefore ye are numbered among the people of the first covenant; and if it so be that ye believe in Christ, and are baptized, first with water, then with fire and with the Holy Ghost, following the example of our Savior, according to that which he hath commanded us, it shall be well with you in the day of judgment. Amen.

Mormon 8

- 1 Dinggin, ako, si Moroni, ay tatapusin ang talaan ng aking amang si Mormon. Dinggin, mayroon akong ilang bagay na isusulat, na mga bagay na iniutos sa akin ng ama ko.
- 2 At ngayon, ito ay nangyari na matapos ang malaki at malubhang digmaan sa Cumorah, dinggin, ang mga Nephita na tumakas patungo sa bayang patimog ay tinugis ng mga Lamanita, hanggang sa malipol silang lahat.
- 3 At ang aking ama ay napatay rin nila, at ako lamang ang nalabing mag-isa upang isulat ang malungkot na salaysay ng pagkalipol ng aking mga tao. Ngunit dinggin, sila ay wala na, at tinutupad ko ang kautusan ng aking ama. At kung ako ay mapapatay nila, hindi ko alam.
- 4 Samakatwid, ako ay magsusulat at ikukubli ang mga talaan sa lupa; at kung saan ako paroroon ay hindi na mahalaga.
- 5 Dinggin, ginawa ng aking ama ang talaang ito, at kanyang isinulat ang layunin nito. At dinggin, isusulat ko rin ito kung mayroon pang puwang sa mga lamina para sa akin, ngunit wala na para sa akin; at wala akong inang mina, sapagkat ako ay nag-iisa. Napatay sa digmaan ang aking ama, at lahat ng aking kamag-anak, at wala akong mga kaibigan ni patutunguhan; at kung gaano katagal ako pahihintulutang mabuhay ng Panginoon ay hindi ko alam.
- 6 Dinggin, apat na raang taon na ang lumipas mula noong pumarito ang ating Panginoon at Tagapagligtas.
- 7 At dinggin, tinugis ng mga Lamanita ang aking mga tao, ang mga Nephita, nang lungsod sa lungsod at lugar sa lugar, maging hanggang sa sila ay mawala na; at malakas ang kanilang naging pagbagsak; oo, malaki at kagila-gilalas ang pagkalipol ng aking mga tao, ang mga Nephita.
- 8 At dinggin, ang kamay ng Panginoon ang gumawa nito. At dinggin din, ang mga Lamanita ay nakikipagdigmaan sa isa't isa; at ang ibabaw ng buong lupaing ito ay isang patuloy na pag-inog ng pagpatay at pagdanak ng dugo; at wala ni isa mang nakaaaalam sa pagwawakas ng digmaan.

Mormon 8

Tan-awa ako, si Moroni, mitapos sa talaan sa akong amahan, nga si Mormon. Tan-awa, ako adunay pipila na lamang ka butang nga isulat, mga butang nga gisugo kanako sa akong amahan.

Ug karon nahitabo nga pagkahuman niadtong dako ug makalilisang nga gubat didto sa Cumorah, tan-awa, ang mga Nephita nga nakalayas ngadto sa rehiyon sa habagatan nga bahin gigukod sa mga Lamanita, hangtod nga silang tanan nalaglag.

Ug ang akong amahan ila usab nga gipatay, ug ako gani nahibilin nga nag-inusara aron isulat ang subo nga sugilanon sa kalaglagan sa akong katawhan. Apan tan-awa, sila wala na, ug akong tumanon ang sugo sa akong amahan. Ug kon patyon man ko nila, ako wala masayod.

Busa akong isulat ug itago ang mga talaan sa ilawom sa yuta; ug kon asa ako paingon, kini dili na mahinungdanon.

Tan-awa, ang akong amahan mihimo niini nga talaan, ug gisulat niya ang katuyoan niini. Ug tan-awa, isulat ko usab kini kon ako aduna pay luna diha sa mga palid, apan wala na; ug ako walay oro, kay nag-inusara. Ang akong amahan namatay sa gubat, ug ang akong tanang kabanay, ug ako wala nay mga higala ni dapit nga kapaingnan; ug kon hangtod kanus-a man ang Ginoo motugot nga ako mabuhi wala ako masayod.

Tan-awa, upat ka gatos ka tuig ang milabay sukad sa pag-anhi sa atong Ginoo ug Manluluwas.

Ug tan-awa, ang mga Lamanita migukod sa akong katawhan, nga mga Nephita, gikan sa siyudad ngadto sa lain nga siyudad ug gikan sa dapit ngadto sa lain nga dapit, gani hangtod nga nangamatay sila; ug dako ang ilang kapildihan; oo, dako ug kahibulongan ang kalaglagan sa akong katawhan, nga mga Nephita.

Ug tan-awa, ang kamot sa Ginoo mao ang naghimo niini. Ug tan-awa usab, ang mga Lamanita anaa sa pagpakiggubat sa usag usa; ug ang ibabaw sa tibuok niini nga yuta anaa sa usa ka padayon balik-balik nga pagpatay ug sa pagpaagas sa dugo; ug walay usa nga nasayod sa kataposan sa gubat.

Mormon 8

Behold I, Moroni, do finish the record of my father, Mormon. Behold, I have but few things to write, which things I have been commanded by my father.

And now it came to pass that after the great and tremendous battle at Cumorah, behold, the Nephites who had escaped into the country southward were hunted by the Lamanites, until they were all destroyed.

And my father also was killed by them, and I even remain alone to write the sad tale of the destruction of my people. But behold, they are gone, and I fulfil the commandment of my father. And whether they will slay me, I know not.

Therefore I will write and hide up the records in the earth; and whither I go it mattereth not.

Behold, my father hath made this record, and he hath written the intent thereof. And behold, I would write it also if I had room upon the plates, but I have not; and ore I have none, for I am alone. My father hath been slain in battle, and all my kinsfolk, and I have not friends nor whither to go; and how long the Lord will suffer that I may live I know not.

Behold, four hundred years have passed away since the coming of our Lord and Savior.

And behold, the Lamanites have hunted my people, the Nephites, down from city to city and from place to place, even until they are no more; and great has been their fall; yea, great and marvelous is the destruction of my people, the Nephites.

And behold, it is the hand of the Lord which hath done it. And behold also, the Lamanites are at war one with another; and the whole face of this land is one continual round of murder and bloodshed; and no one knoweth the end of the war.

9 At ngayon, dinggin, wala na akong sasabihin pa hinggil sa kanila, sapagkat wala na maliban sa mga Lamanita at mga tulisan ang nabubuhay sa ibabaw ng lupain.

10 At walang sinumang nakakikilala sa tunay na Diyos maliban sa mga disipulo ni Jesus na nanatili sa lupain hanggang sa ang kasamaan ng mga tao ay naging napakalubha kung kaya't hindi sila pinahintulutan ng Panginoon na manatili kasama ng mga tao; at kung sila man ay nasa ibabaw ng lupain, walang taong nakaaalam.

11 Ngunit dinggin, ang aking ama at ako ay nakita sila, at naglingkod sila sa amin.

12 At sinumang makatatanggap ng talaang ito at hindi ito hahatulan dahil sa mga kahinaang mayroon ito, siya rin ay makaaalam ng higit na mga dakilang bagay kaysa rito. Dinggin, ako si Moroni; at kung maaari, ipaalam ko ang lahat ng bagay sa inyo.

13 Dinggin, ako ay nagtatapos sa aking pagsasalita hinggil sa mga taong ito. Ako ay anak ni Mormon, at inapo ni Nephi ang aking ama.

14 At ako rin ang siyang nagkubli ng talaang ito para sa Panginoon; ang mga laminang yaon ay walang halaga, dahil sa kautusan ng Panginoon. Sapagkat tunay na kanyang sinabi na walang sinumang makakukuha nito upang makinabang; ngunit ang tala nito ay malaki ang kahalagahan; at sinumang magdadala nito sa liwanag, siya ay pagpapalain ng Panginoon.

15 Sapagkat walang sinumang magkakaroon ng kakayahang madala iyon sa liwanag maliban kung iyon ay ipinagkaloob sa kanya ng Diyos; sapagkat iniaatas ng Diyos na iyon ay maisagawa nang nakatuon ang mata sa kanyang kaluwalthatian, o sa kapakanan ng mga sinauna at matagal nang naikalat na mga pinagtipanang tao ng Panginoon.

16 At pinagpala siya na magdadala ng bagay na ito sa liwanag; sapagkat ito ay mailalabas mula sa kadiliman tungo sa liwanag, alinsunod sa salita ng Diyos; oo, ilalabas ito mula sa lupa, at magniningning ito mula sa kadiliman, at darating sa kaalaman ng mga tao; at ito ay mangyayari sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos.

Ug karon, tan-awa, dili na ako mosulti kabahin kanila, kay wala nay lain gawas sa mga Lamanita ug mga tulisan ang nagpuyo sa ibabaw sa yuta.

Ug walay usa nga nasayod sa tinuod nga Dios gawas lamang sa mga disipulo ni Jesus, nga nagpabilin dinhi sa yuta hangtod nga ang pagkadaotan sa katawhan ingon na ka grabe nga ang Ginoo dili na motugot kanila nga magpabilin uban sa katawhan; ug kon anaa man sila sa ibabaw sa yuta, walay tawo nga nasayod.

Apan tan-awa, ang akong amahan ug ako nakakita kanila, ug nangalagad sila ngari kanamo.

Ug si bisan kinsa nga makadawat niini nga talaan, ug dili manghimaraot niini tungod sa mga pagkadili hingpit nga anaa niini, ang maong tawo masayod sa mas mahinungdanon nga mga butang kay sa niini. Tan-awa, ako si Moroni; ug kon mahimo pa lamang, akong ipahibalo kaninyo ang tanan nga butang.

Tan-awa, akong taposon ang paghisgot kabahin niini nga katawhan. Ako ang anak ni Mormon, ug ang akong amahan usa ka kaliwat ni Nephi.

Ug ako mao gihapon ang mitago niini nga talaan ngadto sa Ginoo; ang mga palid niini walay bili, tungod sa sugo sa Ginoo. Kay sa pagkatinuod miingon siya nga walay usa nga makakuha niini aron makaangkon og bahandi; apan ang natala niini adunay dakong bili; ug si bisan kinsa nga modala niini sa kahayag, siya panalanginan sa Ginoo.

Kay walay usa nga makaangkon og gahom sa pagdala niini ngadto sa kahayag gawas kon ihatag kini kaniya sa Dios; kay pagbuot sa Dios nga kini pagahimoon uban sa mata nga bug-os ngadto sa iyang himaya, o sa kaayohan sa karaan ug dugay na nga nagkatibulaag nga katawhan sa pakigsaad sa Ginoo.

Ug bulahan siya nga modala niini nga butang ngadto sa kahayag; kay motungha kini gikan sa kangitngit ngadto sa kahayag, sumala sa pulong sa Dios; oo, motungha kini gikan sa yuta, ug mosanag kini gikan sa kangitngit, ug mahibaloan sa katawhan; ug mahitabo kini pinaagi sa gahom sa Dios.

And now, behold, I say no more concerning them, for there are none save it be the Lamanites and robbers that do exist upon the face of the land.

And there are none that do know the true God save it be the disciples of Jesus, who did tarry in the land until the wickedness of the people was so great that the Lord would not suffer them to remain with the people; and whether they be upon the face of the land no man knoweth.

But behold, my father and I have seen them, and they have ministered unto us.

And whoso receiveth this record, and shall not condemn it because of the imperfections which are in it, the same shall know of greater things than these. Behold, I am Moroni; and were it possible, I would make all things known unto you.

Behold, I make an end of speaking concerning this people. I am the son of Mormon, and my father was a descendant of Nephi.

And I am the same who hideth up this record unto the Lord; the plates thereof are of no worth, because of the commandment of the Lord. For he truly saith that no one shall have them to get gain; but the record thereof is of great worth; and whoso shall bring it to light, him will the Lord bless.

For none can have power to bring it to light save it be given him of God; for God wills that it shall be done with an eye single to his glory, or the welfare of the ancient and long dispersed covenant people of the Lord.

And blessed be he that shall bring this thing to light; for it shall be brought out of darkness unto light, according to the word of God; yea, it shall be brought out of the earth, and it shall shine forth out of darkness, and come unto the knowledge of the people; and it shall be done by the power of God.

- 17 At kung mayroon mang mga pagkakamali, ang mga yaon ay mga pagkakamali ng tao. Ngunit dinggin, wala kaming nababatid na pagkakamali; gayunpaman, nalalaman ng Diyos ang lahat ng bagay; kaya nga, siya na hahatol, papag-ingatin siya sapagkat baka manganib siya sa apoy ng impiyerno.
- 18 At siya na nagsasabi: Ipakita mo sa akin, o ikaw ay masasaktan—papag-ingatin siya sapagkat baka ipag-utos niya ang ipinagbabawal ng Panginoon.
- 19 Sapagkat dinggin, siya na humahatol nang padalus-dalos ay hahatulan din nang padalus-dalos; sapagkat alinsunod sa kanyang mga gawa ang kanyang magiging kabayaran; kaya nga, siya na nananakit ay sasaktan ding muli ng Panginoon.
- 20 Dinggin kung ano ang sinasabi ng mga banal na kasulatan—ang tao ay hindi mananakit, ni hindi siya hahatol; sapagkat sa akin ang paghatol, wika ng Panginoon, at sa akin din ang paghihiganti, at ako ang gaganti.
- 21 At siya na magbubulalas ng poot at mga sigalot laban sa gawa ng Panginoon, at laban sa mga pinagtipanang tao ng Panginoon na mula sa sambahayan ni Israel, at magsasabi: Aming wawasakin ang gawa ng Panginoon, at hindi maaalala ng Panginoon ang tipang kanyang ginawa sa sambahayan ni Israel—siya rin ay nanganganib na tagpasin at ihagis sa apoy;
- 22 Sapagkat ang mga walang hanggang layunin ng Panginoon ay magpapatuloy, hanggang sa matupad ang lahat ng kanyang mga pangako.
- 23 Saliksikin ang mga propesiya ni Isaias. Dinggin, hindi ko maisusulat ang mga yaon. Oo, dinggin, sinasabi ko sa inyo, na ang mga yaong banal na nanguna sa akin, na nag-angkin ng lupaing ito, ay mananawagan, oo, maging mula sa alabok ay mananawagan sila sa Panginoon; at yamang ang Panginoon ay buhay, aalalahanin niya ang tipang kanyang ginawa sa kanila.
- Ug kon may mga sayop man, mga sayop kini sa tawo. Apan tan-awa, kami wala masayod nga may mga sayop kini; bisan pa niana ang Dios nasayod sa tanang butang; busa, siya nga manghimaraot, kinahanglan siyang magbantay basin unya og maanaa siya sa kakuyaw sa kalayo sa impiyerno.
- Ug siya nga moingon: Ipakita ngari kanako, o ikaw pagahampakon—kinahanglan siyang magbantay basin unya og siya nagsugo sa butang nga gidili sa Ginoo.
- Kay tan-awa, kadtong naghukom sa hinanali siya pagahukman usab sa hinanali; kay sumala sa iyang mga binuhatan mao usab ang iyang mga bayad; busa, siya nga mohampak pagahampakon usab, sa Ginoo.
- Tan-awa unsa ang giingon sa kasulatan—ang tawo dili mohampak, ni siya mohukom; kay ang paghukom akoo, miingon ang Ginoo, ug ang panimalos akoo usab, ug Ako ang mobayad.
- Ug siya nga nagpahayag og kasuko ug mga panagbangi batok sa buhat sa Ginoo, ug batok sa katawhan sa pakigsaad sa Ginoo kinsa mga sakop sa balay ni Israel, ug moingon: Laglagon nato ang buhat sa Ginoo, kay ang Ginoo wala mahinumdom sa iyang pakigsaad nga iyang gihimo ngadto sa balay ni Israel—ang mao anaa sa kakuyaw nga isalikway ug itambog sa kalayo;
- Kay ang mahangtoron nga mga katuyoan sa Ginoo magpadayon, hangtod nga ang iyang tanang saad matuman.
- Siksika ang mga panagna ni Isaias. Tan-awa, dili ako makahimo sa pagsulat niini. Oo, tan-awa sultihan ko kamo, nga kadtong mga santos nga nag-una kanako, kinsa nanag-iyang niini nga yuta, mangamuyo, oo, bisan gikan sa abog mangamuyo sila ngadto sa Ginoo; ug kay ang Ginoo buhi, siya mahinumdom sa pakigsaad nga iyang gihimo ngadto kanila.
- And if there be faults they be the faults of a man. But behold, we know no fault; nevertheless God knoweth all things; therefore, he that condemneth, let him be aware lest he shall be in danger of hell fire.
- And he that saith: Show unto me, or ye shall be smitten—let him beware lest he commandeth that which is forbidden of the Lord.
- For behold, the same that judgeth rashly shall be judged rashly again; for according to his works shall his wages be; therefore, he that smiteth shall be smitten again, of the Lord.
- Behold what the scripture says—man shall not smite, neither shall he judge; for judgment is mine, saith the Lord, and vengeance is mine also, and I will repay.
- And he that shall breathe out wrath and strifes against the work of the Lord, and against the covenant people of the Lord who are the house of Israel, and shall say: We will destroy the work of the Lord, and the Lord will not remember his covenant which he hath made unto the house of Israel—the same is in danger to be hewn down and cast into the fire;
- For the eternal purposes of the Lord shall roll on, until all his promises shall be fulfilled.
- Search the prophecies of Isaiah. Behold, I cannot write them. Yea, behold I say unto you, that those saints who have gone before me, who have possessed this land, shall cry, yea, even from the dust will they cry unto the Lord; and as the Lord liveth he will remember the covenant which he hath made with them.

24 At kanyang nababatid ang kanilang mga panalangin, na ang mga iyon ay sa kapakanan ng kanilang mga kapatid. At nababatid niya ang kanilang pananampalataya, sapagkat sa kanyang pangalan ay nakapagpalipat sila ng mga bundok, at sa kanyang pangalan ay napangyari nilang mayanig ang lupa; at sa pamamagitan ng kapangyarihan ng kanyang salita ay napangyari nilang gumuho ang mga bilangguan sa lupa; oo, maging hindi sila nasaktan ng nagniningas na huruhan, ni ng mababangis na hayop o ng mga makamandag na ahas, dahil sa kapangyarihan ng kanyang salita.

25 At dinggin, ang kanilang mga panalangin ay sa kapakanan din niya na pahihintulutan ng Panginoon na maghayag ng mga bagay na ito.

26 At wala ni isa ang kinakailangang magsabi na hindi ito darating, sapagkat tunay na darating ang mga ito, sapagkat ang Panginoon ang nagsabi niyon; sapagkat mula sa lupa lalabas ang mga ito, sa pamamagitan ng kamay ng Panginoon, at walang makapigil niyon; at ang mga ito ay mangyayari sa panahong sasabihin na wala nang mga himala; at ang mga ito ay darating maging tulad ng isang nagsasalita buhat sa mga patay.

27 At ito ay mangyayari sa panahong magsusumamo sa Panginoon ang dugo ng mga banal dahil sa mga lihim na pagsasabwatan at gawain ng kadiliman.

28 Oo, ito ay mangyayari sa panahong itatatwa ang kapangyarihan ng Diyos, at ang mga simbahan ay magiging marumi at maaangat sa kapalaluan ng kanilang mga puso; oo, maging sa isang panahong magkakaroon ang mga namumuno sa mga simbahan at mga guro ng pagpapalalo sa kanilang mga puso, maging sa pagkainggit sa kanila na kabilang sa kanilang mga simbahan.

29 Oo, ito ay mangyayari sa panahong makaririnig ng mga sunog, at unos, at ulap ng usok sa mga dayuhang lupain;

30 At makaririnig din ng mga digmaan, at alingawngaw ng digmaan, at lindol sa iba't ibang dako.

Ug nasayod siya sa ilang mga pag-ampo, nga kini alang sa ilang mga kaigsoonan. Ug nasayod siya sa ilang pagtuo, kay pinaagi sa iyang ngalan makapabalhin sila sa mga bukid; ug pinaagi sa iyang ngalan makapauyog sila sa yuta; ug pinaagi sa gahom sa iyang pulong makatumpag sila sa mga bilanggoan ngadto sa yuta; oo, bisan ang nagkayo nga hudno dili makadaot kanila, ni ang bangis nga mga mananap ni malala nga mga bitin, tungod sa gahom sa iyang pulong.

Ug tan-awa, ang ilang mga pag-ampo alang usab kaniya nga maoy tugotan sa Ginoo sa pagpatungha niini nga mga butang.

Ug walay usa nga kinahanglang moingon nga kini dili moabot, kay sa pagkatinuod moabot gayod kini, kay ang Ginoo namulong niini; gikan sa yuta moabot kini, pinaagi sa kamot sa Ginoo, ug walay makapugong niini; ug moabot kini sa adlaw nga diin igasulti nga ang mga milagro wala na; ug gani moabot kini sama nga ang usa ka tawo nga mamulong gikan sa mga patay.

Ug moabot kini sa adlaw nga ang dugo sa mga santos mangamuyo ngadto sa Ginoo, tungod sa mga tinago nga mga kalihokan ug mga buhat sa kangitngit.

Oo, moabot kini sa adlaw nga ang gahom sa Dios ilimod, ug ang mga simbahan mahimong hugaw ug bayawon sa garbo diha sa ilang mga kasingkasing; oo, gani sa adlaw nga ang mga pangulo sa mga simbahan ug mga magtutudlo mobarog nga may garbo sa ilang mga kasingkasing, gani ngadto sa pagkasina kanila kinsa nga sakop sa ilang mga simbahan.

Oo, moabot kini sa adlaw nga adunay madungog nga mga sunog, ug mga bagyo, ug mga hinungaw nga aso sa layo nga mga yuta;

Ug usab adunay madungog nga mga gubat, hungihong sa mga gubat, ug mga linog sa nagkalain-laing dapit.

And he knoweth their prayers, that they were in behalf of their brethren. And he knoweth their faith, for in his name could they remove mountains; and in his name could they cause the earth to shake; and by the power of his word did they cause prisons to tumble to the earth; yea, even the fiery furnace could not harm them, neither wild beasts nor poisonous serpents, because of the power of his word.

And behold, their prayers were also in behalf of him that the Lord should suffer to bring these things forth.

And no one need say they shall not come, for they surely shall, for the Lord hath spoken it; for out of the earth shall they come, by the hand of the Lord, and none can stay it; and it shall come in a day when it shall be said that miracles are done away; and it shall come even as if one should speak from the dead.

And it shall come in a day when the blood of saints shall cry unto the Lord, because of secret combinations and the works of darkness.

Yea, it shall come in a day when the power of God shall be denied, and churches become defiled and be lifted up in the pride of their hearts; yea, even in a day when leaders of churches and teachers shall rise in the pride of their hearts, even to the envying of them who belong to their churches.

Yea, it shall come in a day when there shall be heard of fires, and tempests, and vapors of smoke in foreign lands;

And there shall also be heard of wars, rumors of wars, and earthquakes in divers places.

31 Oo, ito ay mangyayari sa panahong magkakaroon ng matinding karumihan sa balat ng lupa; magkakaroon ng mga pagpaslang, at panloloob, at pagsisinungaling, at panlilinlang, at pagpapatutot, at lahat ng uri ng karumaldumal na gawain; kung kailan marami ang magsasabi, Gawin ito, o gawin iyon, at wala lamang iyon, sapagkat sasangayunan ng Panginoon ang gayon sa huling araw. Ngunit sa aba nila, sapagkat sila ay nasa kasukdulan ng kapaitan at nasa mga gapos ng kasamaan.

32 Oo, ito ay mangyayari sa panahong magkakaroon ng mga simbahan itatayo at magsasabi: Magsilapit kayo sa akin, at kapalit ng inyong salapi ay patatawarin ang inyong mga kasalanan.

33 O, kayong masasama at baluktot at matitigas ang leeg na mga tao, bakit kayo nagtayo ng mga simbahan para sa inyong sarili upang makinabang? Bakit ninyo binago ang banal na salita ng Diyos upang magdala kayo ng kapahamakan sa inyong mga kaluluwa? Dinggin, magtiwala kayo sa mga paghahayag ng Diyos; sapagkat dinggin, darating ang panahon sa araw na yaon kung kailan ang lahat ng bagay na ito ay kinakailangang matupad.

34 Dinggin, ipinakita sa akin ng Panginoon ang mga dakila at kagilagilalas na bagay hinggil sa yaong tiyak na malapit nang mangyari, at sa araw na yaon kung kailan ang mga bagay na ito ay mangyayari sa inyo.

35 Dinggin, ako ay nangungusap sa inyo na tila naririto kayo, at gayunpaman kayo ay wala rito. Ngunit dinggin, ipinakita kayo sa akin ni Jesucristo, at nalalaman ko ang inyong mga ginagawa.

36 At nalalaman ko na kayo ay lumalakad sa kapalaluan ng inyong mga puso; at wala maliban sa ilan lamang ang hindi iniaangat ang mga sarili sa kapalaluan ng kanilang mga puso, tungo sa pagsusuot ng napakaiinam na kasuotan, tungo sa mga pagkainggit, at sigalutan, at malisya, at pang-uusig, at lahat ng uri ng kasamaan; at ang inyong mga simbahan, oo, maging bawat isa, ay naging marurumi dahil sa kapalaluan ng inyong mga puso.

Oo, moabot kini sa adlaw nga adunay mga grabe nga kahugawan sa ibabaw sa yuta; adunay mga pagpatay, ug mga pagpanulis, ug mga pagpamakak, ug mga pagpangilad, ug malaw-ay nga mga buhat, ug tanang matang sa mga pagkasalawayon; nga adunay daghan nga moingon, Buhata kini, o buhata kana, ug kini dili igsapayan, kay ang Ginoo mobulig niana sa kataposang adlaw. Apan alaot ngadto kanila, kay anaa sila sa apdo sa kapaitan ug anaa sa gapos sa pagkadaotan.

Oo, moabot kini sa adlaw nga adunay mga simbahan nga matukod nga moingon: Duol ngari kanako, ug tungod sa inyong salapi kamo mapasaylo sa inyong mga sala.

O kamong mga daotan ug hiwi ug mga tikig og liog nga katawhan, nganong nagtukod man kamo og mga simbahan sa inyong kaugalingon aron makaangkon og bahandi? Nganong gituis man ninyo ang balaan nga pulong sa Dios, aron magdala og panghimaraot sa inyong mga kalag? Tan-awa, ug sud-onga ang mga pagpadayag sa Dios; kay tan-awa, ang panahon moabot nianang adlaw diin kining tanan nga butang matuman.

Tan-awa, ang Ginoo mipakita ngari kanako niining mahinungdanon ug kahibulongan nga mga butang mahitungod nianang moabot sa dili madugay, ug nianang adlaw nga kining mga butanga moabot kaninyo.

Tan-awa, sultihan ko kamo sama nga kamo ania, apan kamo wala. Apan tan-awa, si Jesukristo mipakita kaninyo ngari kanako, ug nasayod ako sa inyong binuhatan.

Ug nasayod ako nga kamo naglakaw sa garbo sa inyong mga kasingkasing; ug walay usa gawas sa pipila lamang nga wala mobayaw sa ilang mga kaugalingon diha sa garbo sa ilang mga kasingkasing, ngadto sa pagsul-ob og maanindot kaayo nga mga sinina, ngadto sa pagkasina, ug mga panagbangi, ug mga tuyo nga daotan, ug pagpanglutos, ug tanang matang sa kadaotan; ug ang inyong mga simbahan, oo, matag usa, nahimo nga hugaw tungod sa garbo sa inyong mga kasingkasing.

Yea, it shall come in a day when there shall be great pollutions upon the face of the earth; there shall be murders, and robbing, and lying, and deceivings, and whoredoms, and all manner of abominations; when there shall be many who will say, Do this, or do that, and it mattereth not, for the Lord will uphold such at the last day. But wo unto such, for they are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity.

Yea, it shall come in a day when there shall be churches built up that shall say: Come unto me, and for your money you shall be forgiven of your sins.

O ye wicked and perverse and stiff-necked people, why have ye built up churches unto yourselves to get gain? Why have ye transfigured the holy word of God, that ye might bring damnation upon your souls? Behold, look ye unto the revelations of God; for behold, the time cometh at that day when all these things must be fulfilled.

Behold, the Lord hath shown unto me great and marvelous things concerning that which must shortly come, at that day when these things shall come forth among you.

Behold, I speak unto you as if ye were present, and yet ye are not. But behold, Jesus Christ hath shown you unto me, and I know your doing.

And I know that ye do walk in the pride of your hearts; and there are none save a few only who do not lift themselves up in the pride of their hearts, unto the wearing of very fine apparel, unto envying, and strifes, and malice, and persecutions, and all manner of iniquities; and your churches, yea, even every one, have become polluted because of the pride of your hearts.

- 37 Sapagkat dinggin, iniibig ninyo ang salapi, at inyong kabuhayan, at inyong maiinam na kasuotan, at ang pagpapalamuti sa inyong mga simbahan, nang higit sa inyong pagmamahal sa mga maralita at nangangailangan, sa may karamdaman at sa naghihirap.
- 38 O, kayong marurumi, kayong mga mapagkunwari, kayong mga guro, na ipinagbibili ang inyong sarili para sa mga yaong mabubulok, bakit ninyo dinumihan ang banal na simbahan ng Diyos? Bakit kayo nahihiyang taglayin sa inyong sarili ang pangalan ni Cristo? Bakit hindi ninyo iniisip na higit na mahalaga ang walang hanggang kaligayahan kaysa roon sa kalungkutan na hindi kailanman magwawakas—dahil sa papuri ng sanlibutan?
- 39 Bakit ninyo pinapalamutan ang inyong sarili ng yaong walang buhay, at gayunman ay pinahihintulutan ang nagugutom at ang nangangailangan, at ang hubad, at ang may karamdaman at ang naghihirap na dumaraan sa harapan ninyo nang hindi sila pinapansin?
- 40 Oo, bakit ninyo itinatag ang inyong mga lihim na karumal-dumal na gawain upang makinabang, at pinapangyari na magdalamhati ang mga balo sa harapan ng Panginoon, at gayundin na magdalamhati ang mga ulila sa harapan ng Panginoon, at gayundin na magsumamo sa Panginoon ang dugo ng kanilang mga ama at kanilang mga asawang lalaki mula sa lupa, ng paghihiganti sa inyong mga ulo?
- 41 Dinggin, ang espada ng paghihiganti ay nakaumang sa ulunan ninyo; at malapit nang dumating ang panahon na kanyang ipaghihiganti ang dugo ng mga banal sa inyo, sapagkat hindi na niya ipagwawalang-bahala pa ang kanilang mga pagsusumamo.
- Kay tan-awa, nahigugma kamo sa salapi, ug sa inyong katigayonan, ug sa inyong maanindot nga mga sinina, ug sa pagdayan-dayan sa inyong mga simbahan, labaw pa kay sa inyong paghigugma sa mga kabos, ug sa mga timawa, sa mga masakiton ug sa mga sinakit.
- O kamong mga mahugaw, kamong mga tigpakaaron-ingon, kamong mga magtutudlo, nga nagbaligya sa inyong kaugalingon alang nianang mokutkot, ngano nga inyong gihugawan ang balaan nga simbahan sa Dios? Nganong maulaw kamo nga modala diha kaninyo sa ngalan ni Kristo? Nganong wala kamo maghunahuna nga mas bililhon ang walay kataposang kalipay kay sa nianang pagkauyamot nga walay kataposan—tungod sa pagdayeg sa kalibotan?
- Nganong nagdayan-dayan kamo sa inyong mga kaugalingon nianang walay kinabuhi, ug unya motugot sa mga gigutom, sa mga timawa, sa mga hubo, ug sa mga masakiton ug sa mga sinakit nga moagi sa inyong atubangan, ug mibaliwala kanila?
- Oo, nganong gipalambo ninyo ang inyong tinago nga mga pagkasalawayon aron makaangkon og mga bahandi, ug motugot sa mga biyuda nga magbangotan sa atubangan sa Ginoo, ug usab sa mga ilo nga magbangotan sa atubangan sa Ginoo, ug usab sa dugo sa ilang mga amahan ug mga bana nga mangamuyo ngadto sa Ginoo gikan sa yuta, alang sa panimalos diha sa inyong mga ulo?
- Tan-awa, ang espada sa panimalos nagbitay nga andam ibabaw kaninyo; ug ang panahon moabot sa dili madugay nga siya manimalos sa dugo sa mga santos diha kaninyo, kay dili na siya makatugot nga ang ilang mga pangamuyo magpadayon pa.
- For behold, ye do love money, and your substance, and your fine apparel, and the adorning of your churches, more than ye love the poor and the needy, the sick and the afflicted.
- O ye pollutions, ye hypocrites, ye teachers, who sell yourselves for that which will canker, why have ye polluted the holy church of God? Why are ye ashamed to take upon you the name of Christ? Why do ye not think that greater is the value of an endless happiness than that misery which never dies—because of the praise of the world?
- Why do ye adorn yourselves with that which hath no life, and yet suffer the hunger, and the needy, and the naked, and the sick and the afflicted to pass by you, and notice them not?
- Yea, why do ye build up your secret abominations to get gain, and cause that widows should mourn before the Lord, and also orphans to mourn before the Lord, and also the blood of their fathers and their husbands to cry unto the Lord from the ground, for vengeance upon your heads?
- Behold, the sword of vengeance hangeth over you; and the time soon cometh that he avengeth the blood of the saints upon you, for he will not suffer their cries any longer.

Mormon 9

- 1 At ngayon, ako ay nangungusap din hinggil sa mga yaong hindi naniniwala kay Cristo.
- 2 Dinggin, kayo ba ay maniniwala sa araw ng inyong kaparusahan—dinggin, kung kailan ang Panginoon ay paparito, oo, maging ang yaong dakilang araw kung kailan mabibilot ang lupa tulad ng isang balumbon na pergamino, at matutunaw ang mga elemento sa matinding init, oo, sa dakilang araw na yaon kung kailan kayo ay dadalhin upang tumayo sa harapan ng Kordero ng Diyos—sa gayon, inyo bang sasabihing walang Diyos?
- 3 Sa gayon, itatatwa pa ba ninyo ang Cristo, mapagmamasdan ba ninyo ang Kordero ng Diyos? Inaakala ba ninyo na kayo ay makapananahanang kasama niya sa ilalim ng kamalayan ng inyong pagkakasala? Inaakala ba ninyo na kayo ay magiging maligaya na manahanan kasama ang yaong banal na Katauhan, kapag ang inyong mga kaluluwa ay pinahihirapan ng kamalayan ng inyong pagkakasala na pinagmalabisan ninyo ang kanyang mga batas?
- 4 Dinggin, sinasabi ko sa inyo na kayo ay higit na magiging kaaba-abang manahanan kasama ang isang banal at makatarungang Diyos sa ilalim ng kamalayan ng inyong karumihan sa harapan niya, kaysa kayo ay manahanan kasama ng mga isinumpang kaluluwa sa impiyerno.
- 5 Sapagkat dinggin, kapag kayo ay dinala upang makita ang inyong kahubaran sa harapan ng Diyos, at gayundin ang kaluwalhatian ng Diyos, at ang kabanalan ni Jesucristo, iyon ay magsisindi ng isang ningas ng apoy na hindi maapula sa inyo.
- 6 O, sa gayon, kayong mga hindi naniniwala, bumaling kayo sa Panginoon; magsumamo nang buong taimtim sa Ama sa pangalan ni Jesus, na marahil ay masusumpungan kayong walang bahid-dungis, dalisay, kaaya-aya, at maputi, na nalinis sa pamamagitan ng dugo ng Kordero, sa dakila at huling araw na yaon.
- 7 At muli, nangungusap ako sa inyo na nagtatatwa sa mga paghahayag ng Diyos, at nagsasabi na ang mga yaon ay natapos na, na wala nang mga paghahayag, ni mga propesiya, ni mga kaloob, ni pagpapagaling, ni pagsasalita ng mga wika, at pagbibigay-kahulugan ng mga wika;

Mormon 9

Ug karon, mamulong usab ako mahitungod niadtong wala motuo kang Kristo.

Tan-awa, motuo ba kamo sa adlaw sa inyong pagsilot—tan-awa, sa adlaw nga ang Ginoo moabot, oo, bisan nianang mahinungdanon nga adlaw diin ang yuta pagalukoton ingon sa usa ka basahon, ug ang mga elemento matunaw tungod sa hilabihan nga kainit, oo, nianang mahinungdanon nga adlaw diin kamo pagadad-on aron mobarog sa atubangan sa Kordero sa Dios—unya moingon ba kamo nga walay Dios?

Unya ilimod pa ba ninyo ang Kristo, o makatan-aw ba kamo sa Kordero sa Dios? Nagtuo ba kamo nga makapuyo kamo uban kaniya ubos sa kasayoran bahin sa inyong kasaypanan? Nagtuo ba kamo nga magmalipayon kamo nga mopuyo uban nianang balaan nga Binuhat, kon ang inyong kalag gihasol sa kasayoran sa kasaypanan nga inyong giabusaran ang iyang mga balaod?

Tan-awa, sultihan ko kamo nga kamo mas maalaot nga mopuyo uban sa usa ka balaan ug makiangayon nga Dios, ubos sa kasayoran bahin sa inyong pagkahugaw sa iyang atubangan, kay sa kamo mopuyo uban sa gipanghimaraot nga mga kalag sa impiyerno.

Kay tan-awa, kon kamo pagadad-on aron makita ang inyong pagkahubo diha sa atubangan sa Dios, ug usab sa himaya sa Dios, ug sa pagkabalaan ni Jesukristo, mosugod kini sa pagdagkot sa walay pagkapalong nga kalayo diha kaninyo.

O unya kamo nga dili matuohon, balik kamo sa Ginoo; pangamuyo sa hilabihan ngadto sa Amahan sa ngalan ni Jesus, nga kamo makita nga walay lama, putli, matahom, ug maputi, nga nahugasan pinaagi sa dugo sa Kordero, nianang mahinungdanon ug kataposan nga adlaw.

Ug usab sultihan ko kamo kinsa milimod sa mga pagpadayag sa Dios, ug miingon nga kini wala na magpadayon, nga wala na ang mga pagpadayag, ni mga panagna, ni mga gasa, ni pagpang-ayo, ni pagpamulong sa mga pinulongan, ug paghubad sa mga pinulongan;

Mormon 9

And now, I speak also concerning those who do not believe in Christ.

Behold, will ye believe in the day of your visitation—behold, when the Lord shall come, yea, even that great day when the earth shall be rolled together as a scroll, and the elements shall melt with fervent heat, yea, in that great day when ye shall be brought to stand before the Lamb of God—then will ye say that there is no God?

Then will ye longer deny the Christ, or can ye behold the Lamb of God? Do ye suppose that ye shall dwell with him under a consciousness of your guilt? Do ye suppose that ye could be happy to dwell with that holy Being, when your souls are racked with a consciousness of guilt that ye have ever abused his laws?

Behold, I say unto you that ye would be more miserable to dwell with a holy and just God, under a consciousness of your filthiness before him, than ye would to dwell with the damned souls in hell.

For behold, when ye shall be brought to see your nakedness before God, and also the glory of God, and the holiness of Jesus Christ, it will kindle a flame of unquenchable fire upon you.

O then ye unbelieving, turn ye unto the Lord; cry mightily unto the Father in the name of Jesus, that perhaps ye may be found spotless, pure, fair, and white, having been cleansed by the blood of the Lamb, at that great and last day.

And again I speak unto you who deny the revelations of God, and say that they are done away, that there are no revelations, nor prophecies, nor gifts, nor healing, nor speaking with tongues, and the interpretation of tongues;

- 8 Dinggin, sinasabi ko sa inyo, siya na nagtatatwa sa mga bagay na ito ay hindi nalalaman ang ebanghelyo ni Cristo; oo, hindi niya nabasa ang mga banal na kasulatan; kung sakali man, hindi niya nauunawaan ang mga ito.
- 9 Sapagkat hindi ba't ating nababasa na ang Diyos ay siya rin kahapon, ngayon, at magpakailanman, at sa kanya ay walang pag-iiba-iba ni anino ng pagbabago?
- 10 At ngayon, kung nagwawari kayo sa inyong sarili ng isang diyos na nag-iiba, at may anino ng pagbabago, sa gayon nagwawari kayo sa inyong sarili ng isang diyos na hindi Diyos ng mga himala.
- 11 Ngunit dinggin, aking ipakikilala sa inyo ang isang Diyos ng mga himala, maging ang Diyos ni Abraham, at ang Diyos ni Isaac, at ang Diyos ni Jacob; at siya ang yaon ding Diyos na lumikha sa kalangitan at sa lupa, at lahat ng bagay na nasa mga ito.
- 12 Dinggin, kanyang nilikha si Adan, at sa pamamagitan ni Adan ay naisakatuparan ang pagkahulog ng tao. At dahil sa pagkahulog ng tao, pumarito si Jesucristo, siya na Ama at Anak; at dahil kay Jesucristo ay naisakatuparan ang pagtubos sa tao.
- 13 At dahil sa pagtubos sa tao, na natupad sa pamamagitan ni Jesucristo, sila ay naibalik sa kinaroroonan ng Panginoon; oo, kung saan ang lahat ng tao ay tinubos, dahil isinakatuparan ng kamatayan ni Cristo ang pagkabuhay na mag-uli, na nagsasakatuparan sa pagtubos mula sa walang katapusang pagtulog, kung saang pagkakatulog ay gigisingin ang lahat ng tao sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos kapag ang trumpeta ay tumunog; at babangon sila, kapwa hindi kilala at tanyag, at lahat ay tatayo sa harapan ng kanyang hukuman, na mga tinubos at kinalagan mula sa walang hanggang gapos ng kamatayang ito, kung aling kamatayan ay isang temporal na kamatayan.
- 14 At pagkatapos ay sasapit ang paghuhukom ng Banal sa kanila; at pagkatapos, darating ang panahon na siya na marumi ay mananatili pa ring marumi; at siya na matwid ay mananatili pa ring matwid; siya na masaya ay mananatili pa ring masaya; at siya na malungkot ay mananatili pa ring malungkot.

Tan-awa sultihan ko kamo, siya nga milimod niini nga mga butang wala masayod sa ebanghelyo ni Kristo; oo, wala siya makabasa sa mga kasulatan; kon nakabasa man, wala siya makasabot niini.

Kay kita wala ba makabasa nga ang Dios sama kagahapon, karon, ug sa kahangtoran, ug diha kaniya walay pag-usab-usab ni bisan gamay nga pagkausab?

Ug karon, kon kamo naghunahuna sa inyong mga kaugalingon og usa ka dios nga kanunayng nag-usab-usab, ug diin adunay bisan gamay nga pagkausab, nan naghunahuna kamo sa inyong mga kaugalingon sa usa ka dios kinsa dili usa ka Dios sa mga milagro.

Apan tan-awa, pakitaon ko kamo og usa ka Dios sa mga milagro, gani ang Dios ni Abraham, ug ang Dios ni Isaac, ug ang Dios ni Jacob; ug mao kini ang sama nga Dios kinsa naglalang sa mga langit ug yuta, ug sa tanang butang nga anaa niini.

Tan-awa, siya ang naglalang ni Adan, ug pinaagi kang Adan miabot ang pagkapukan sa tawo. Ug tungod sa pagkapukan sa tawo mianhi si Jesukristo, gani ang Amahan ug Anak; ug tungod ni Jesukristo miabot ang katubsan sa tawo.

Ug tungod sa katubsan sa tawo, nga miabot pinaagi ni Jesukristo, gidala sila pagbalik ngadto sa atubangan sa Ginoo; oo, sa ingon niini ang tanang tawo natubos, tungod kay ang kamatayan ni Kristo mipahitabo sa pagkabanhaw, nga mipahitabo sa katubsan gikan sa walay kataposan nga pagkatulog, diin niana nga pagkatulog ang tanang tawo mahigmata pinaagi sa gahom sa Dios sa higayon nga ang trumpeta motingog; ug sila mobangon, mga dili halangdon ug mga halangdon, ug ang tanan mobarog sa atubangan sa iyang hukmanan, nga natubos ug nabadbaran gikan sa walay kataposan nga higot sa kamatayan, diin kana nga kamatayan mao ang temporal nga kamatayan.

Ug unya moabot ang paghukom sa Usa nga Balaan diha kanila; ug unya moabot ang panahon nga siya nga mahugaw magpabilin nga mahugaw sa gihapon; ug siya nga matarong magpabilin nga matarong sa gihapon; siya nga malipayon magpabilin nga malipayon sa gihapon; ug siya nga dili malipayon dili gihapon malipayon.

Behold I say unto you, he that denieth these things knoweth not the gospel of Christ; yea, he has not read the scriptures; if so, he does not understand them.

For do we not read that God is the same yesterday, today, and forever, and in him there is no variableness neither shadow of changing?

And now, if ye have imagined up unto yourselves a god who doth vary, and in whom there is shadow of changing, then have ye imagined up unto yourselves a god who is not a God of miracles.

But behold, I will show unto you a God of miracles, even the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and it is that same God who created the heavens and the earth, and all things that in them are.

Behold, he created Adam, and by Adam came the fall of man. And because of the fall of man came Jesus Christ, even the Father and the Son; and because of Jesus Christ came the redemption of man.

And because of the redemption of man, which came by Jesus Christ, they are brought back into the presence of the Lord; yea, this is wherein all men are redeemed, because the death of Christ bringeth to pass the resurrection, which bringeth to pass a redemption from an endless sleep, from which sleep all men shall be awakened by the power of God when the trump shall sound; and they shall come forth, both small and great, and all shall stand before his bar, being redeemed and loosed from this eternal band of death, which death is a temporal death.

And then cometh the judgment of the Holy One upon them; and then cometh the time that he that is filthy shall be filthy still; and he that is righteous shall be righteous still; he that is happy shall be happy still; and he that is unhappy shall be unhappy still.

- 15 At ngayon, O kayong lahat na nagwawari sa inyong sarili ng isang diyos na hindi makagagawa ng mga himala, tatanungin ko kayo, ang lahat ba ng bagay na ito ay lumipas na, na aking sinabi? Ang katapusan ay dumating na ba? Dinggin, sinasabi ko sa inyo, Hindi; at ang Diyos ay hindi tumitigil na maging isang Diyos ng mga himala.
- 16 Dinggin, hindi ba't ang mga bagay na ginawa ng Diyos ay kagila-gilalas sa ating mga paningin? Oo, at sino ang makauunawa sa mga kagila-gilalas na gawa ng Diyos?
- 17 Sino ang magsasabi na hindi isang himala na sa pamamagitan ng kanyang salita, ang langit at lupa ay nalikha; at sa pamamagitan ng kapangyarihan ng kanyang salita, ang tao ay nalikha mula sa alabok ng lupa; at sa pamamagitan ng kapangyarihan ng kanyang salita, ang mga himala ay nagawa?
- 18 At sino ang magsasabi na si Jesucristo ay hindi gumawa ng maraming dakilang himala? At maraming dakilang himala ang ginawa sa pamamagitan ng mga kamay ng mga apostol.
- 19 At kung may mga himalang ginawa noon, bakit titigil ang Diyos na maging isang Diyos ng mga himala at gayunman ay nananatili pa ring isang hindi nagbabagong Katauhan? At dinggin, sinasabi ko sa inyo na hindi siya nagbabago; kung sakali man, siya ay titigil na maging Diyos; at siya ay hindi tumitigil na maging Diyos at isang Diyos ng mga himala.
- 20 At ang dahilan kung bakit siya tumitigil ng paggawa ng mga himala sa mga anak ng tao ay dahil nanghina sila sa kawalang-paniniwala, at lumihis sa tamang landas, at hindi nakikilala ang Diyos na siyang nararapat nilang pagkatiwalaan.
- 21 Dinggin, sinasabi ko sa inyo na sinumang naniniwala kay Cristo, nang walang pag-aalinlangan, anuman ang kanyang hingin sa Ama sa pangalan ni Cristo ay ipagkakaloob sa kanya; at ang pangakong ito ay para sa lahat, maging hanggang sa mga dulo ng mundo.
- 22 Sapagkat dinggin, ganito ang winika ni Jesucristo, na Anak ng Diyos, sa kanyang mga disipulong mananatili, oo, gayundin sa lahat ng kanyang mga disipulo, sa pandinig ng maraming tao: Humayo kayo sa buong daigdig, at ipangaral ang ebanghelyo sa bawat nilikha;

Ug karon, O kamong tanan nga naghunahuna sa inyong kaugalingon sa usa ka dios nga dili makahimo og mga milagro, mangutana ko kaninyo, milabay na ba kining tanan nga butang, nga akong gipamulong? Miabot na ba ang katapusan? Tan-awa sultihan ko kamo, Wala pa; ug ang Dios wala mohunong sa pagka-Dios sa mga milagro.

Tan-awa, dili ba ang mga butang nga gihimo sa Dios kahibulongan sa atong panan-aw? Oo, ug kinsa man ang makatugkad sa kahibulongan nga mga buhat sa Dios?

Kinsa man ang moingon nga kini dili usa ka milagro nga pinaagi sa iyang pulong ang langit ug yuta nahimo; ug pinaagi sa gahom sa iyang pulong ang tawo nalalang gikan sa abog sa yuta; ug pinaagi sa gahom sa iyang mga pulong nahimo ang mga milagro?

Ug kinsa ang moingon nga si Jesukristo wala maghimo og daghang mahinungdanon nga mga milagro? Ug dihay daghan kaayong mahinungdanon nga milagro nga nabuhat pinaagi sa mga kamot sa mga apostoles.

Ug kon dihay mga milagro nga nahimo kaniadto, ngano nga ang Dios mohunong sa pagka-Dios sa mga milagro ug unya magpabilin nga walay pagkausab nga Binuhat? Ug tan-awa, sultihan ko kamo nga siya dili mausab; kon mao man gani mohunong siya sa pagka-Dios; ug dili siya mohunong sa pagka-Dios, ug mao ang usa ka Dios sa mga milagro.

Ug ang hinungdan ngano nga mihunong siya sa paghimo og mga milagro taliwala sa katawhan tungod kay mikunhod sila ngadto sa pagkawalay pagtuo, ug mibulag gikan sa matarong nga agianan, ug wala makaila niana nga Dios kang kinsa sila angay nga mosalig.

Tan-awa, sultihan ko kamo nga bisan kinsa nga motuo kang Kristo, sa walay pagduhaduha, bisan unsa ang iyang pangayoon sa Amahan sa ngalan ni Kristo ihatag kini ngadto kaniya; ug kini nga saad alang sa tanan, gani ngadto sa mga lumulupyo sa yuta.

Kay tan-awa, sa ingon niana miingon si Jesukristo, ang Anak sa Dios, ngadto sa iyang mga tinun-an kinsa nagpabilin, oo, ug ngadto usab sa tanan niya nga tinun-an, nga nadungog sa pundok sa katawhan: Lakaw kamo ngadto sa tanan nga dapit sa kalibotan, ug isangyaw ang ebanghelyo ngadto sa matag binuhat;

And now, O all ye that have imagined up unto yourselves a god who can do no miracles, I would ask of you, have all these things passed, of which I have spoken? Has the end come yet? Behold I say unto you, Nay; and God has not ceased to be a God of miracles.

Behold, are not the things that God hath wrought marvelous in our eyes? Yea, and who can comprehend the marvelous works of God?

Who shall say that it was not a miracle that by his word the heaven and the earth should be; and by the power of his word man was created of the dust of the earth; and by the power of his word have miracles been wrought?

And who shall say that Jesus Christ did not do many mighty miracles? And there were many mighty miracles wrought by the hands of the apostles.

And if there were miracles wrought then, why has God ceased to be a God of miracles and yet be an unchangeable Being? And behold, I say unto you he changeth not; if so he would cease to be God; and he ceaseth not to be God, and is a God of miracles.

And the reason why he ceaseth to do miracles among the children of men is because that they dwindle in unbelief, and depart from the right way, and know not the God in whom they should trust.

Behold, I say unto you that whoso believeth in Christ, doubting nothing, whatsoever he shall ask the Father in the name of Christ it shall be granted him; and this promise is unto all, even unto the ends of the earth.

For behold, thus said Jesus Christ, the Son of God, unto his disciples who should tarry, yea, and also to all his disciples, in the hearing of the multitude: Go ye into all the world, and preach the gospel to every creature;

23 At siya na naniniwala at nabibinyagan ay maliligtas, ngunit siya na hindi naniniwala ay mapapahamak;

24 At ang mga palatandaang ito ay susunod sa kanila na mga naniniwala—sa aking pangalan ay magpapalayas sila ng mga diyablo; magsasalita sila ng mga bagong wika; magsisihawak sila ng mga ahas; at kung iinom sila ng kahit anumang nakamamatay na bagay ay hindi iyon makasasakit sa kanila; ipapatong nila ang kanilang mga kamay sa may karamdaman at magsisigaling sila;

25 At sinuman ang maniniwala sa aking pangalan, nang walang pag-aalinlangan, patutunayan ko sa kanya ang lahat ng aking mga salita, maging hanggang sa mga dulo ng mundo.

26 At ngayon, dinggin, sino ang sasalungat sa mga gawain ng Panginoon? Sino ang makatatatwa sa kanyang mga salita? Sino ang mag-aalsa laban sa pinakamakapangyarihang lakas ng Panginoon? Sino ang hahamak sa mga gawain ng Panginoon? Sino ang hahamak sa mga anak ni Cristo? Dinggin, lahat kayong humahamak sa mga gawain ng Panginoon, sapagkat kayo ay mamamangha at masasawi.

27 O, sa gayon, huwag manghamak, at huwag mamangha, kundi makinig sa mga salita ng Panginoon, at humingi sa Ama sa pangalan ni Jesus ng anumang bagay na inyong kakailanganin. Huwag mag-alinlangan, kundi maging mapagpaniwala, at magsimula tulad noong unang panahon, at lumapit sa Panginoon nang inyong buong puso, at isagawa ang inyong sariling kaligtasan nang may takot at panginiging sa harapan niya.

28 Maging matalino sa mga araw ng inyong pagsubok; hubaran ang inyong sarili ng lahat ng karumihan; huwag humingi upang sayangin lamang sa inyong mga pagnanasa, kundi humingi nang may katatagang hindi matitinag, upang hindi kayo magpatalo sa tukso, sa halip kayo ay maglingkod sa tunay at buhay na Diyos.

29 Tiyaking kayo ay hindi nabinyagan nang hindi karapat-dapat; tiyaking hindi kayo nakikibahagi sa sakramento ni Cristo nang hindi karapat-dapat; kundi tiyaking inyong ginagawa ang lahat ng bagay nang karapat-dapat, at gawin ito sa pangalan ni Jesucristo, na Anak ng Diyos na buhay; at kung gagawin ninyo ito at magiging tapat hanggang wakas, hindi kayo maitataboy sa anumang paraan.

Ug siya nga motuo ug mabunyagan maluwas, apan siya nga dili motuo pagasilotan;

Ug kini nga mga timailhan mosunod kanila nga motuo—sa akong ngalan sila mopapahawa sa mga yawa; mamulong sila uban sa bag-o nga mga pinulongan; mogunit sila og mga bitin; ug kon makainom sila sa bisan unsa nga butang nga makamatay dili kini modaot kanila; sila mopandong sa ilang mga kamot ngadto sa masakiton ug mamaayo sila;

Ug bisan kinsa nga motuo sa akong ngalan, sa walay pagduhaduha, ngadto kaniya ako mopamatuod sa akong mga pulong, bisan ngadto sa mga lumulupyo sa yuta.

Ug karon, tan-awa, kinsa ang makabarog batok sa mga buhat sa Ginoo? Kinsa ang makalimod sa iyang mga pulong? Kinsa ang mosukol batok sa pagkagamhanan sa Ginoo? Kinsa ang mobiybiay sa mga buhat sa Ginoo? Kinsa ang mobiybiay sa mga anak ni Kristo? Tan-awa, kamong tanan nga tigbiaybiay sa mga buhat sa Ginoo, kay kamo mahibulong ug mamatay.

O kon mao ayaw pagbiaybiay, ug ayaw kahibulong, apan patalinghogi ang mga pulong sa Ginoo, ug pangayo sa Amahan sa ngalan ni Jesus alang sa bisan unsa nga butang nga inyong gikinahanglan. Ayaw pagduhaduha, apan pagmatinuohon, ug pagsugod sama sa karaan nga mga panahon, ug duol ngadto sa Ginoo sa tibuok ninyo nga kasingkasing, ug buhata ang inyong kaugalingon nga kaluwasan uban sa kahadlok ug pagpangurog sa iyang atubangan.

Pagmaalamon sa mga adlaw sa inyong pagsulay; tangtangi ang inyong mga kaugalingon sa tanan nga kahugaw; ayaw pangayo, nga kamo mousik-usik niini diha sa inyong mga kahigal apan pangayo uban sa kaugdang nga dili matarog, nga kamo dili magpadala sa bisan unsa nga pagtental, apan nga kamo moalagad sa tinuod ug buhi nga Dios.

Seguroha nga wala kamo mabunyagi nga dili takos; tan-awa nga dili kamo moambit sa sakramento ni Kristo nga dili takos; apan tan-awa nga kamo mohimo sa tanan nga butang diha sa katakos, ug mohimo niini pinaagi sa ngalan ni Jesukristo, ang Anak sa buhi nga Dios; ug kon himoon ninyo kini, ug molahutay ngadto sa kataposan, kamo dili gayod isalikway.

And he that believeth and is baptized shall be saved, but he that believeth not shall be damned;

And these signs shall follow them that believe—in my name shall they cast out devils; they shall speak with new tongues; they shall take up serpents; and if they drink any deadly thing it shall not hurt them; they shall lay hands on the sick and they shall recover;

And whosoever shall believe in my name, doubting nothing, unto him will I confirm all my words, even unto the ends of the earth.

And now, behold, who can stand against the works of the Lord? Who can deny his sayings? Who will rise up against the almighty power of the Lord? Who will despise the works of the Lord? Who will despise the children of Christ? Behold, all ye who are despisers of the works of the Lord, for ye shall wonder and perish.

O then despise not, and wonder not, but hearken unto the words of the Lord, and ask the Father in the name of Jesus for what things soever ye shall stand in need. Doubt not, but be believing, and begin as in times of old, and come unto the Lord with all your heart, and work out your own salvation with fear and trembling before him.

Be wise in the days of your probation; strip yourselves of all uncleanness; ask not, that ye may consume it on your lusts, but ask with a firmness unshaken, that ye will yield to no temptation, but that ye will serve the true and living God.

See that ye are not baptized unworthily; see that ye partake not of the sacrament of Christ unworthily; but see that ye do all things in worthiness, and do it in the name of Jesus Christ, the Son of the living God; and if ye do this, and endure to the end, ye will in nowise be cast out.

30 Dinggin, nangungusap ako sa inyo na parang ako ay nangungusap mula sa mga patay; sapagkat alam kong mapapasainyo ang aking mga salita.

31 Huwag ninyo akong hatulan dahil sa aking hindi-kasakdalan, ni ang aking ama, dahil sa kanyang kahinaan, ni sila na naunang sumulat sa kanya; sa halip magbigay-pasalamat sa Diyos na kanyang ipinaalam sa inyo ang aming mga kahinaan nang inyong matutuhan na maging higit na matatalino kaysa sa amin noon.

32 At ngayon, dinggin, isinulat namin ang talang ito alinsunod sa aming kaalaman, sa mga titik na aming tinatawag na binagong wikang Egipto, na ipinasa sa amin at binago namin, alinsunod sa paraan ng aming pagsasalita.

33 At kung ang aming mga lamina ay naging sapat ang laki, isinulat sana namin ito sa Hebreo; ngunit binago rin namin ang Hebreo; at kung nakapagsulat kami sa Hebreo, dinggin, kayo ay hindi makakikita ng kahinaan sa aming talaan.

34 Ngunit nalalaman ng Panginoon ang mga bagay na aming naisulat, at gayundin, walang ibang mga taong nakaalam ng aming wika; at sapagkat walang ibang taong nakaalam ng aming wika, kaya nga, siya ay naghanda ng mga paraan sa pagbibigay-kahulugan ng mga yaon.

35 At nasulat ang mga bagay na ito upang ang aming mga kasuotan ay maalisan ng dugo ng aming mga kapatid na nanghina sa kawalang-paniniwala.

36 At dinggin, ang mga bagay na ito na aming ninais hinggil sa mga kapatid namin, oo, maging ang kanilang pagpapanumbalik sa kaalaman kay Cristo, ay alinsunod sa mga panalangin ng lahat ng banal na nanahanan sa lupain.

37 At nawa ay ipagkaloob ng Panginoong Jesucristo na matugunan ang kanilang mga panalangin alinsunod sa kanilang pananampalataya; at nawa ay maalala ng Diyos Ama ang tipang kanyang ginawa sa sambahayan ni Israel; at nawa ay kanyang pagpalain sila magpakailanman, sa pamamagitan ng pananampalataya sa pangalan ni Jesucristo. Amen.

Tan-awa, sultihan ko kamo sama nga ako namulong gikan sa mga patay; kay nasayod ako nga kamo makabaton sa akong mga pulong.

Ayaw ako ipanghimaraot tungod sa akong pagkadili hingpit, ni ang akong amahan, tungod sa iyang pagkadili hingpit, ni sila nga misulat una pa kaniya; apan hinuon pasalamat ang Dios nga siya mipakita nganha kaninyo sa among pagkadili hingpit, nga kamo makakat-on nga magmaalamon labaw pa kay kanamo.

Ug karon, tan-awa, kami misulat niini nga talaan, sumala sa among kasayoran, sa mga titik diin gitawag kanamo og inusab nga Ehiptohanon, nga gitugyan ug giusab pinaagi kanamo, sumala sa matang sa among pinulongan.

Ug kon ang among mga palid igo pa ang gidak-on gisulat unta namo kini sa Hebreohanon; apan ang Hebreohanon giusab pinaagi usab kanamo; ug kon nasulat pa unta namo kini sa Hebreohanon, tan-awa, kamo unta dili makabaton og sayop sa among talaan.

Apan ang Ginoo nasayod sa mga butang nga among gisulat, ug ingon usab nga walay lain nga mga katawhan nga nasayod sa among pinulongan; ug tungod nga walay lain nga mga katawhan nga nasayod sa among pinulongan, busa siya nag-andam og mga paagi sa paghubad niini.

Ug kini nga mga butang gisulat nga kami unta makapalingkawas sa among mga sapot sa dugo sa among kaigsoonan, kinsa mikunhod tungod sa pagkawalay pagtuo.

Ug tan-awa, kini nga mga butang nga among gitinguha mahitungod sa among kaigsoonan, oo, gani ang ilang pagpahiuli sa kahibalo bahin ni Kristo, mao gihapon ang giampo sa tanang santos kinsa nakapuyo dinhi sa yuta.

Ug hinaot nga si Ginoong Jesukristo motugot nga ang ilang mga pag-ampo matubag sumala sa ilang pagtuo; ug hinaot nga ang Dios Amahan mahinumdom sa pakigsaad nga iyang gihimo kauban sa balay ni Israel; ug hinaot nga siya manalangin kanila sa kahangtoran, pinaagi sa pagtuo diha sa ngalan ni Jesukristo. Amen.

Behold, I speak unto you as though I spake from the dead; for I know that ye shall have my words.

Condemn me not because of mine imperfection, neither my father, because of his imperfection, neither them who have written before him; but rather give thanks unto God that he hath made manifest unto you our imperfections, that ye may learn to be more wise than we have been.

And now, behold, we have written this record according to our knowledge, in the characters which are called among us the reformed Egyptian, being handed down and altered by us, according to our manner of speech.

And if our plates had been sufficiently large we should have written in Hebrew; but the Hebrew hath been altered by us also; and if we could have written in Hebrew, behold, ye would have had no imperfection in our record.

But the Lord knoweth the things which we have written, and also that none other people knoweth our language; and because that none other people knoweth our language, therefore he hath prepared means for the interpretation thereof.

And these things are written that we may rid our garments of the blood of our brethren, who have dwindled in unbelief.

And behold, these things which we have desired concerning our brethren, yea, even their restoration to the knowledge of Christ, are according to the prayers of all the saints who have dwelt in the land.

And may the Lord Jesus Christ grant that their prayers may be answered according to their faith; and may God the Father remember the covenant which he hath made with the house of Israel; and may he bless them forever, through faith on the name of Jesus Christ. Amen.

Ang tala ng mga Jaredita, na binango mula sa dalawampu't apat na laminang natagpuan ng mga tao ni Limbi noong mga araw ni Haring Mosias.

Eter 1

- 1 At ngayon, ako, si Moroni, ay nagpapatuloy sa pagbibigay ng ulat tungkol sa mga yaong sinaunang nanirahan na nilipol ng kamay ng Panginoon sa ibabaw nitong hilagang bayan.
- 2 At hinango ko ang aking ulat mula sa dalawampu't apat na laminang natagpuan ng mga tao ni Limhi, na tinatawag na Aklat ni Eter.
- 3 At sapagkat inaakala ko na ang unang bahagi ng talaang ito, na nangungusap hinggil sa paglikha ng daigdig, at gayundin kay Adan, at sa isang ulat mula sa panahong yaon hanggang sa mataas na tore, at sa anumang bagay na naganap sa mga anak ng tao hanggang sa panahong yaon, ay nasa mga Judio—
- 4 Samakatwid, hindi ko isusulat ang mga bagay na yaon na naganap mula noong mga panahon ni Adan hanggang sa panahong yaon; sapagkat ang mga ito ay nasa mga lamina; at kung sinuman ang makahahapanap sa mga yaon, siya rin ay magkakaroon ng kakayahang makuha niya ang buong ulat.
- 5 Subalit dinggin, hindi ko ibibigay ang buong ulat, kundi isang bahagi ng ulat ang ibibigay ko, mula sa tore hanggang sa sila ay malipol.
- 6 At sa ganitong paraan ko ibibigay ang ulat. Ang siyang sumulat ng talang ito ay si Eter, at inapo siya ni Coriantor.
- 7 Si Coriantor ay anak ni Moron.
- 8 At si Moron ay anak ni Etem.
- 9 At si Etem ay anak ni Aha.
- 10 At si Aha ay anak ni Set.
- 11 At si Set ay anak ni Siblon.
- 12 At si Siblon ay anak ni Com.
- 13 At si Com ay anak ni Coriantum.
- 14 At si Coriantum ay anak ni Amnigadas.
- 15 At si Amnigadas ay anak ni Aaron.

Ang talaan sa mga Jaredita, gikuba gikan sa kawhaan ug upat ka palid nga nakaplagan sa katawhan ni Limbi sa mga adlaw ni Hari Mosiab.

Ether 1

- Ug karon ako, si Moroni, mopadayon sa paghatag og asoy bahin niadtong karaang mga lumulupyo nga gilaglag pinaagi sa kamot sa Ginoo sa ibabaw niining amihanan nga nasod.
- Ug akong kuhaon ang akong asoy gikan sa kawhaan ug upat ka palid nga nakaplagan sa katawhan ni Limhi, nga gitawag og Basahon ni Ether.
- Ug kay ako nagtuo nga ang unang bahin niini nga talaan, nga naghisgot mahitungod sa paglalang sa kalibotan, ug usab ni Adan, ug usa ka asoy gikan niana nga panahon gani ngadto sa dako nga tore, ug bisan unsa nga butang nga nahitabo taliwala sa katawhan hangtod niana nga panahon, anaa na sa mga Judeo —
- Busa dili ako mosulat niadtong mga butang nga nahitabo gikan sa mga adlaw ni Adan hangtod niana nga panahon; kay kini anaa na sa mga palid; ug si kinsa ang makakaplag niini, siya mao gihapon ang makaangkon og gahom nga iyang makuha ang kinatibuk-an nga asoy.
- Apan tan-awa, dili ako mohatag sa kinatibuk-an nga asoy, apan ang usa ka bahin lamang sa asoy ang akong ihatag, gikan sa tore hangtod nga sila nalaglag.
- Ug sa ingon niini nga paagi ako mohatag sa asoy. Siya nga misulat niini nga talaan mao si Ether, ug kaliwat siya ni Coriantor.
- Si Coriantor ang anak nga lalaki ni Moron.
- Ug si Moron ang anak nga lalaki ni Ethem.
- Ug si Ethem ang anak nga lalaki ni Ahah.
- Ug si Ahah ang anak nga lalaki ni Seth.
- Ug si Seth ang anak nga lalaki ni Shiblon.
- Ug si Shiblon ang anak nga lalaki ni Com.
- Ug si Com ang anak nga lalaki ni Coriantum.
- Ug si Coriantum ang anak nga lalaki ni Amnigaddah.
- Ug si Amnigaddah ang anak nga lalaki ni Aaron.

The record of the Jaredites, taken from the twenty-four plates found by the people of Limbi in the days of King Mosiab.

Ether 1

- And now I, Moroni, proceed to give an account of those ancient inhabitants who were destroyed by the hand of the Lord upon the face of this north country.
- And I take mine account from the twenty and four plates which were found by the people of Limhi, which is called the Book of Ether.
- And as I suppose that the first part of this record, which speaks concerning the creation of the world, and also of Adam, and an account from that time even to the great tower, and whatsoever things transpired among the children of men until that time, is had among the Jews—
- Therefore I do not write those things which transpired from the days of Adam until that time; but they are had upon the plates; and whoso findeth them, the same will have power that he may get the full account.
- But behold, I give not the full account, but a part of the account I give, from the tower down until they were destroyed.
- And on this wise do I give the account. He that wrote this record was Ether, and he was a descendant of Coriantor.
- Coriantor was the son of Moron.
- And Moron was the son of Ethem.
- And Ethem was the son of Ahah.
- And Ahah was the son of Seth.
- And Seth was the son of Shiblon.
- And Shiblon was the son of Com.
- And Com was the son of Coriantum.
- And Coriantum was the son of Amnigaddah.
- And Amnigaddah was the son of Aaron.

16	At si Aaron ay isang inapo ni Het, na anak ni Hertum.	Ug si Aaron ang usa ka kaliwat ni Heth, kinsa mao ang anak nga lalaki ni Hearthom.	And Aaron was a descendant of Heth, who was the son of Hearthom.
17	At si Hertum ay anak ni Lib.	Ug si Hearthom ang anak nga lalaki ni Lib.	And Hearthom was the son of Lib.
18	At si Lib ay anak ni Kis.	Ug si Lib ang anak nga lalaki ni Kish.	And Lib was the son of Kish.
19	At si Kis ay anak ni Corom.	Ug si Kish ang anak nga lalaki ni Corom.	And Kish was the son of Corom.
20	At si Corom ay anak ni Levi.	Ug si Corom ang anak nga lalaki ni Levi.	And Corom was the son of Levi.
21	At si Levi ay anak ni Kim.	Ug si Levi ang anak nga lalaki ni Kim.	And Levi was the son of Kim.
22	At si Kim ay anak ni Morianton.	Ug si Kim ang anak nga lalaki ni Morianton.	And Kim was the son of Morianton.
23	At si Morianton ay isang inapo ni Riplakis.	Ug si Morianton ang usa ka kaliwat ni Riplakish.	And Morianton was a descendant of Riplakish.
24	At si Riplakis ay anak ni Shez.	Ug si Riplakish ang anak nga lalaki ni Shez.	And Riplakish was the son of Shez.
25	At si Shez ay anak ni Het.	Ug si Shez ang anak nga lalaki ni Heth.	And Shez was the son of Heth.
26	At si Het ay anak ni Com.	Ug si Heth ang anak nga lalaki ni Com.	And Heth was the son of Com.
27	At si Com ay anak ni Coriantum.	Ug si Com ang anak nga lalaki ni Coriantum.	And Com was the son of Coriantum.
28	At si Coriantum ay anak ni Emer.	Ug si Coriantum ang anak nga lalaki ni Emer.	And Coriantum was the son of Emer.
29	At si Emer ay anak ni Omer.	Ug si Emer ang anak nga lalaki ni Omer.	And Emer was the son of Omer.
30	At si Omer ay anak ni Shul.	Ug si Omer ang anak nga lalaki ni Shule.	And Omer was the son of Shule.
31	At si Shul ay anak ni Kib.	Ug si Shule ang anak nga lalaki ni Kib.	And Shule was the son of Kib.
32	At si Kib ay anak ni Orihas, na anak ni Jared;	Ug si Kib ang anak nga lalaki ni Orihah, kinsa anak nga lalaki ni Jared;	And Kib was the son of Orihah, who was the son of Jared;
33	Na siyang Jared na lumisan kasama ang kanyang kapatid na lalaki at kanilang mga mag-anak, kasama ang ilan pang iba at kanilang mag-anak, mula sa mataas na tore, sa panahong nilito ng Panginoon ang wika ng mga tao, at sumumpa sa kanyang kapootan na sila ay ikakalat sa balat ng lupa; at alinsunod sa salita ng Panginoon, ang mga tao ay nakalat.	Ang mao nga Jared mitungha uban sa iyang igsoong lalaki ug sa ilang mga pamilya, uban sa pipila ka kauban ug sa ilang mga pamilya, gikan sa dako nga tore, sa panahon nga gilibog sa Ginoo ang pinulongan sa katawhan, ug nanumpa sa iyang kasuko nga sila pagatibulaagon sa ibabaw sa tibuok yuta; ug sumala sa pulong sa Ginoo ang katawhan nagkatibulaag.	Which Jared came forth with his brother and their families, with some others and their families, from the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people, and swore in his wrath that they should be scattered upon all the face of the earth; and according to the word of the Lord the people were scattered.
34	At sapagkat ang kapatid ni Jared ay isang malaki at malakas na lalaki, at isang lalaking labis na kinasihan ng Panginoon, sinabi sa kanya ni Jared na kanyang kapatid: Magsumamo ka sa Panginoon, na huwag niya tayong lituhin nang hindi natin maunawaan ang ating mga salita.	Ug ang igsoong lalaki ni Jared kay dako ug kusgan nga tawo, ug usa ka tawo nga hilabihan ka pinalabi sa Ginoo, si Jared, nga iyang igsoong lalaki, miingon kaniya: Pangamuyo sa Ginoo, aron kita dili niya libogon nga dili na unya kita magkasabot sa atong mga pulong.	And the brother of Jared being a large and mighty man, and a man highly favored of the Lord, Jared, his brother, said unto him: Cry unto the Lord, that he will not confound us that we may not understand our words.
35	At ito ay nangyari na nagsumamo sa Panginoon ang kapatid ni Jared, at ang Panginoon ay nahabag kay Jared; kaya nga hindi niya nilito ang wika ni Jared; at si Jared at ang kanyang kapatid ay hindi nalito.	Ug nahitabo nga ang igsoong lalaki ni Jared nangamuyo sa Ginoo, ug ang Ginoo naluoy ni Jared; busa siya wala molibog sa pinulongan ni Jared; ug si Jared ug ang iyang igsoong lalaki wala iapil sa paglibog.	And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon Jared; therefore he did not confound the language of Jared; and Jared and his brother were not confounded.
36	Sa gayon, sinabi ni Jared sa kanyang kapatid: Muli kang magsumamo sa Panginoon, at kung maaari ay alisin niya ang kanyang galit mula sa kanila na mga kaibigan natin, upang huwag niyang lituhin ang kanilang wika.	Unya si Jared miingon sa iyang igsoong lalaki: Pangamuyo pag-usab sa Ginoo, ug kon mahimo nga iyang wagtangon ang iyang kasuko gikan kanila nga atong mga higala, nga dili niya libogon ang ilang mga pinulongan.	Then Jared said unto his brother: Cry again unto the Lord, and it may be that he will turn away his anger from them who are our friends, that he confound not their language.

37 At ito ay nangyari na nagsumamo sa Panginoon ang kapatid ni Jared, at ang Panginoon ay nahabag sa kanilang mga kaibigan at gayundin sa kanilang mga mag-anak, kung kaya't hindi sila nalito.

38 At ito ay nangyari na muling nangusap si Jared sa kanyang kapatid, sinasabing: Humayo at magtanong sa Panginoon kung paaalisin niya tayo sa lupain, at kung paaalisin niya tayo sa lupain, magsumamo ka sa kanya kung saan tayo patutungo. At sino ang hindi nakaalam na dadalhin tayo ng Panginoon sa isang piling lupain sa buong mundo? At kung magkagayon, tayo ay maging tapat sa Panginoon upang matanggap natin ito bilang ating mana.

39 At ito ay nangyari na nagsumamo sa Panginoon ang kapatid ni Jared alinsunod sa yaong binigkas ng bibig ni Jared.

40 At ito ay nangyari na dininig ng Panginoon ang kapatid ni Jared, at nahabag sa kanya, at sinabi sa kanya:

41 Humayo at sama-samang tipunin ang inyong mga kawan, kapwa lalaki't babae, ng bawat uri; at ang mga binhi rin ng lupa ng bawat uri; at ang inyong mga mag-anak; at si Jared din na iyong kapatid at ang kanyang mag-anak; at gayundin ang inyong mga kaibigan at ang kanilang mga mag-anak, at ang mga kaibigan ni Jared at ang kanilang mga mag-anak.

42 At kapag nagawa mo na ito ay hahayo ka sa unahan nila pababa sa lambak na pahilaga. At doon kita katatagpuin, at ako ay hahayo sa harapan ninyo patungo sa isang piling lupain sa lahat ng lupain sa mundo.

43 At doon ay pagpapalain kita at ang mga binhi mo, at magbabangon para sa akin, mula sa iyong mga binhi, at sa mga binhi ng iyong kapatid, at sa kanilang sasama sa iyo, ng isang dakilang bansa. At wala nang hihigit pa sa kadakilaan ng bansang ibabangon ko mula sa iyong mga binhi, sa buong balat ng lupa. At gayon ang gagawin ko para sa iyo dahil sa mahabang panahong ito na nagsumamo ka sa akin.

Ug nahitabo nga ang igsoong lalaki ni Jared nangamuyo sa Ginoo, ug ang Ginoo naluoy sa ilang mga higala ug sa ilang mga pamilya usab, nga sila wala iapil sa paglibog.

Ug nahitabo nga si Jared misulti pag-usab sa iyang igsoong lalaki, nga nag-ingon: Lakaw ug pangutana sa Ginoo kon kita papahawaon ba niya gikan sa yuta, ug kon kita papahawaon niya gikan sa yuta, pangamuyo kaniya kon asa kita moadto. Ug kinsa ang nasayod kon ang Ginoo modala kanato ngadto sa usa ka yuta nga pinili labaw sa tanan nga yuta? Ug kon mahitabo kini, magmatinud-anon kita sa Ginoo, nga kita makadawat niini alang sa atong kabilin.

Ug nahitabo nga ang igsoong lalaki ni Jared nangamuyo sa Ginoo sumala niana nga gipamulong pinaagi sa ba-ba ni Jared.

Ug nahitabo nga gidungog sa Ginoo ang igsoong lalaki ni Jared, ug naluoy kaniya, ug miingon kaniya:

Lakaw ug pundoka ang imong gagmay nga pundok sa kahayopan, laki ug baye, sa matag matang; ug usab ang binhi sa yuta sa matag matang; ug ang imong mga pamilya; ug usab si Jared nga imong igsoon ug ang iyang pamilya; ug usab ang imong mga higala ug ang ilang mga pamilya, ug ang mga higala ni Jared ug ang ilang mga pamilya.

Ug kon mahimo na nimo kini molakaw ka nga mangulo kanila ngadto sa walog sa amihanan nga bahin. Ug didto makigkita ako kanimo, ug molakaw ako sa imong atubangan paingon sa usa ka yuta nga mao ang pinili nga labaw sa tanan nga yuta.

Ug didto mopanalanin ako kanimo ug sa imong binhi, ug mopasanay ngari kanako sa imong binhi, ug sa binhi sa imong igsoong lalaki, ug sila kinsa mouban kanimo, og usa ka bantogan nga nasod. Ug wala nay mas gamhanan pa kay sa nasod diin ako mopasanay ngari kanako sa imong binhi, ibabaw sa tibuok yuta. Ug sa ingon niana buhaton ko kini kanimo tungod kay niining taas nga panahon ikaw nangamuyo kanako.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon their friends and their families also, that they were not confounded.

And it came to pass that Jared spake again unto his brother, saying: Go and inquire of the Lord whether he will drive us out of the land, and if he will drive us out of the land, cry unto him whither we shall go. And who knoweth but the Lord will carry us forth into a land which is choice above all the earth? And if it so be, let us be faithful unto the Lord, that we may receive it for our inheritance.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord according to that which had been spoken by the mouth of Jared.

And it came to pass that the Lord did hear the brother of Jared, and had compassion upon him, and said unto him:

Go to and gather together thy flocks, both male and female, of every kind; and also of the seed of the earth of every kind; and thy families; and also Jared thy brother and his family; and also thy friends and their families, and the friends of Jared and their families.

And when thou hast done this thou shalt go at the head of them down into the valley which is northward. And there will I meet thee, and I will go before thee into a land which is choice above all the lands of the earth.

And there will I bless thee and thy seed, and raise up unto me of thy seed, and of the seed of thy brother, and they who shall go with thee, a great nation. And there shall be none greater than the nation which I will raise up unto me of thy seed, upon all the face of the earth. And thus I will do unto thee because this long time ye have cried unto me.

Eter 2

- 1 At ito ay nangyari na si Jared at ang kanyang kapatid, at ang kanilang mga mag-anak, at ang mga kaibigan din ni Jared at ng kanyang kapatid at ang kanilang mga mag-anak, ay bumaba sa lambak na pahilaga, (at ang pangalan ng lambak ay Nimrod, na tinawag alinsunod sa mahusay na mangangaso) kasama ang mga kawan nila na kanilang tinipong magkakasama, lalaki't babae, ng bawat uri.
- 2 At sila ay naglatag din ng mga bitag at nanghuli ng mga ibon ng himpapawid; at sila ay naghanda rin ng sisidlan, na pinaglagyan nila ng dinalang isda ng mga tubig.
- 3 At sila ay nagdala rin ng deseret, na, kung isasalin, ay pukyutan; at sa gayon sila nakapagdala ng mga kuyog ng mga bubuyog, at lahat ng uri ng yaong nasa ibabaw ng lupain, na mga binhi ng bawat uri.
- 4 At ito ay nangyari na nang makababa sila sa lambak ng Nimrod, ang Panginoon ay bumaba at nakipag-usap sa kapatid ni Jared; at siya ay nasa ulap, at hindi siya nakita ng kapatid ni Jared.
- 5 At ito ay nangyari na inutusan sila ng Panginoon na magtungo sila sa ilang, oo, patungo sa dakong yaon na hindi pa naparoroonan ng tao. At ito ay nangyari na ang Panginoon ang nanguna sa kanila, at nakipag-usap sa kanila habang siya ay nakatayo sa ulap, at nagbigay ng mga tagubilin kung saan sila maglalakbay.
- 6 At ito ay nangyari na naglakbay sila sa ilang, at gumawa ng mga gabara, na ipinantawid nila sa maraming tubig, patuloy na binibigyang-tagubilin ng kamay ng Panginoon.
- 7 At hindi pinahintulutan ng Panginoon na sila ay tumigil sa kabilang dako ng dagat sa ilang, kundi ninais niyang makahayo sila maging hanggang sa lupang pangako, na pinili sa lahat ng ibang lupain, na inilaan ng Panginoong Diyos para sa mga matwid na tao.
- 8 At siya ay nanumpa sa kanyang kapootan sa kapatid ni Jared na sinumang mag-aangkin sa lupang pangakong ito, mula sa panahong yaon at magpakailanman, ay nararapat maglingkod sa kanya, ang tunay at tanging Diyos, o lilipulin sila kapag ang kaganapan ng kanyang kapootan ay sumapit sa kanila.

Ether 2

Ug nahitabo nga si Jared ug ang iyang igsoong lalaki, ug ang ilang mga pamilya, ug usab ang mga higala ni Jared ug ang iyang igsoong lalaki ug ang ilang mga pamilya, nanglugsong ngadto sa walog nga nahimutang sa amihanan nga bahin, (ug Nimrod ang ngalan sa walog, ginganlan sunod sa gamhanan nga mangangayam) dala ang ilang mga pundok sa gagmayng kahayopan nga ilang gipundok, laki ug baye, sa matag matang.

Ug nagbutang usab sila og mga lit-ag ug nanakop og mga langgam sa kahanginan; ug nag-andam usab sila og usa ka sakayan, diin didto ilang gisulod ang ilang mga isda gikan sa katubigan.

Ug nagdala usab sila og deseret, nga, kon hubaron, dugos sa putyukan; ug sa ingon niana nagdala sila og panon sa mga putyukan, ug tanang matang niana nga anaa sa ibabaw sa yuta, mga liso sa matag matang.

Ug nahitabo nga dihang nakaabot na sila sa ubos sa walog sa Nimrod ang Ginoo nanaog ug nakigsulti sa igsoong lalaki ni Jared; ug didto siya sa usa ka panganod, ug ang igsoong lalaki ni Jared wala makakita kaniya.

Ug nahitabo nga ang Ginoo misugo kanila nga sila kinahanglang mopanaw ngadto sa kamingawan, oo, ngadto sa dapit diin didto wala pay tawo sukad nga nakaadto. Ug nahitabo nga ang Ginoo naglakaw og una kanila, ug nakigsulti kanila samtang siya nagtindog sa panganod, ug mihatag og mga pahimangno kon asa sila mopanaw.

Ug nahitabo nga mipanaw sila sa kamingawan, ug naghimo og mga kasko, diin ilang gigamit sa pagtabok sa daghang katubigan, nga padayong gigiyahan sa kamot sa Ginoo.

Ug ang Ginoo dili motugot nga mohunong sila sa unahan sa dagat didto sa kamingawan, apan gusto niya nga sila moadto gani ngadto sa yuta sa saad, nga mao ang pinili labaw sa tanan nga yuta, nga gigahin sa Ginoo alang sa matarong nga katawhan.

Ug nakapanumpa siya tungod sa iyang kasuko ngadto sa igsoong lalaki ni Jared, nga si kinsa kadtong maghupot niini nga yuta sa saad, gikan niana nga panahon ug sa kahangtoran, kinahanglang moserbisyo kaniya, ang tinuod ug bugtong nga Dios, o sila pagalaglagon sa panahon nga ang kahingpitan sa iyang kasuko moabot kanila.

Ether 2

And it came to pass that Jared and his brother, and their families, and also the friends of Jared and his brother and their families, went down into the valley which was northward, (and the name of the valley was Nimrod, being called after the mighty hunter) with their flocks which they had gathered together, male and female, of every kind.

And they did also lay snares and catch fowls of the air; and they did also prepare a vessel, in which they did carry with them the fish of the waters.

And they did also carry with them deseret, which, by interpretation, is a honey bee; and thus they did carry with them swarms of bees, and all manner of that which was upon the face of the land, seeds of every kind.

And it came to pass that when they had come down into the valley of Nimrod the Lord came down and talked with the brother of Jared; and he was in a cloud, and the brother of Jared saw him not.

And it came to pass that the Lord commanded them that they should go forth into the wilderness, yea, into that quarter where there never had man been. And it came to pass that the Lord did go before them, and did talk with them as he stood in a cloud, and gave directions whither they should travel.

And it came to pass that they did travel in the wilderness, and did build barges, in which they did cross many waters, being directed continually by the hand of the Lord.

And the Lord would not suffer that they should stop beyond the sea in the wilderness, but he would that they should come forth even unto the land of promise, which was choice above all other lands, which the Lord God had preserved for a righteous people.

And he had sworn in his wrath unto the brother of Jared, that whoso should possess this land of promise, from that time henceforth and forever, should serve him, the true and only God, or they should be swept off when the fulness of his wrath should come upon them.

9 At ngayon, namamasdan natin ang mga panuntunan ng Diyos hinggil sa lupaing ito, na ito ay isang lupang pangako; at anumang bansang mag-aangkin nito ay maglilingkod sa Diyos, o sila ay lilipulin kapag sumapit na sa kanila ang kaganapan ng kanyang kapootan. At ang kaganapan ng kanyang kapootan ay sasapit sa kanila kapag nahinog na sila sa kasamaan.

10 Sapagkat dinggin, ito ay isang lupaing pinili sa lahat ng iba pang lupain; kaya nga, siya na mag-aangkin nito ay maglilingkod sa Diyos o malilipol; sapagkat ito ang walang hanggang panuntunan ng Diyos. At tanging sa ganap na kasamaan lamang ng mga anak ng lupain sila lilipulin.

11 At ihahayag ito sa inyo, O kayong mga Gentil, upang malaman ninyo ang mga panuntunan ng Diyos—upang kayo ay makapagsisi, at huwag magpatuloy sa inyong mga kasamaan hanggang sa sumapit ang kaganapan, upang hindi ninyo dalhin ang kaganapan ng kapootan ng Diyos sa inyong sarili na tulad ng nagawa noon ng mga nanirahan sa lupain.

12 Dinggin, ito ay isang piling lupain, at anumang bansang mag-aangkin nito ay magiging malaya mula sa pagkaalipin, at sa pagkabihag, at sa lahat ng iba pang bansa sa ilalim ng langit, kung paglilingkuran lamang nila ang Diyos ng lupain, na si Jesucristo, na siyang inihahayag ng mga bagay na isinulat namin.

13 At ngayon, ako ay magpapatuloy sa aking tala; sapagkat dinggin, ito ay nangyari na dinala ng Panginoon si Jared at ang kanyang mga kapatid maging hanggang sa malawak na dagat na yaon na naghahati sa mga lupain. At nang makarating na sila sa dagat ay itinayo nila ang kanilang mga tolda; at tinawag nila ang pangalan ng lugar na Moriancumer; at sila ay nanirahan sa mga tolda, at nanirahan sa mga tolda sa may dalampasigan sa loob ng apat na taon.

14 At ito ay nangyari na sa pagtatapos ng apat na taon, muling dumalaw ang Panginoon sa kapatid ni Jared, at tumayo sa ulap at nakipag-usap sa kanya. At sa loob ng tatlong oras ay nakipag-usap ang Panginoon sa kapatid ni Jared, at siya ay pinagsabihan dahil sa hindi niya naalalang manawagan sa pangalan ng Panginoon.

Ug karon, atong makita ang mga balaod sa Dios mahitungod niini nga yuta, nga kini usa ka yuta sa saad; ug ang bisan unsa nga nasod nga manag-ya niini moserbisyo sa Dios, o sila pagalaglagon sa panahon nga ang kahingpitan sa iyang kasuko moabot kanila. Ug ang kahingpitan sa iyang kasuko moabot kanila sa panahon nga sila hinog na sa kadaotan.

Kay tan-awa, kini usa ka yuta nga pinili labaw sa tanan nga yuta; mao nga siya nga manag-ya niini moserbisyo sa Dios o pagalaglagon; kay mao kini ang walay kataposan nga balaod sa Dios. Ug dili mahitabo nga laglagon sila sa yuta hangtod nga mahingpit ang kadaotan taliwala sa mga anak dinhi sa yuta.

Ug moabot kini kaninyo, O kaninyong mga Hentil, nga kamo masayod sa mga balaod sa Dios—nga kamo maghinulsol, ug dili magpadayon sa inyong kadaotan hangtod ang kahingpitan moabot, aron dili ninyo mapakanaog ang kahingpitan sa kasuko sa Dios nganha kaninyo sama sa gibuhat sa mga lumulupyo kaniadto.

Tan-awa, usa kini ka pinili nga yuta, ug bisan unsa nga nasod nga manag-ya niini makalingkawas gikan sa pagkaulipon, ug gikan sa pagkabihag, ug gikan sa tanang kanasoran ubos sa langit, kon sila moserbisyo lamang sa Dios sa yuta, nga mao si Jesukristo, kinsa gipadayag pinaagi sa mga butang nga atong gisulat.

Ug karon akong ipadayon ang akong talaan; kay tan-awa, nahitabo nga ang Ginoo midala ni Jared ug sa iyang mga kaigsoonan gani ngadto nianang dako nga dagat nga nagbahin sa mga yuta. Ug sa ilang pag-abot sa dagat mitukod sila sa ilang mga tolda; ug ilang gitawag ang ngalan sa dapit og Moriancumer; ug mipuyo sila sa mga tolda, ug mipuyo sa mga tolda dapit sa baybayon sulod sa upat ka tuig.

Ug nahitabo sa kataposan sa upat ka tuig nga ang Ginoo mipakita pag-usab sa igsoong lalaki ni Jared, ug mibarog sa panganod ug nakigsulti kaniya. Ug sulod sa tulo ka oras ang Ginoo nakigsulti sa igsoong lalaki ni Jared, ug mipanton kaniya tungod kay wala siya makahinumdom sa pagtawag sa ngalan sa Ginoo.

And now, we can behold the decrees of God concerning this land, that it is a land of promise; and whatsoever nation shall possess it shall serve God, or they shall be swept off when the fulness of his wrath shall come upon them. And the fulness of his wrath cometh upon them when they are ripened in iniquity.

For behold, this is a land which is choice above all other lands; wherefore he that doth possess it shall serve God or shall be swept off; for it is the everlasting decree of God. And it is not until the fulness of iniquity among the children of the land, that they are swept off.

And this cometh unto you, O ye Gentiles, that ye may know the decrees of God—that ye may repent, and not continue in your iniquities until the fulness come, that ye may not bring down the fulness of the wrath of God upon you as the inhabitants of the land have hitherto done.

Behold, this is a choice land, and whatsoever nation shall possess it shall be free from bondage, and from captivity, and from all other nations under heaven, if they will but serve the God of the land, who is Jesus Christ, who hath been manifested by the things which we have written.

And now I proceed with my record; for behold, it came to pass that the Lord did bring Jared and his brethren forth even to that great sea which divideth the lands. And as they came to the sea they pitched their tents; and they called the name of the place Moriancumer; and they dwelt in tents, and dwelt in tents upon the seashore for the space of four years.

And it came to pass at the end of four years that the Lord came again unto the brother of Jared, and stood in a cloud and talked with him. And for the space of three hours did the Lord talk with the brother of Jared, and chastened him because he remembered not to call upon the name of the Lord.

15 At ang kapatid ni Jared ay nagsisi sa kasamaang nagawa niya, at nanawagan sa pangalan ng Panginoon para sa kanyang mga kapatid na kasama niya. At sinabi ng Panginoon sa kanya: Patatawarin kita at ang iyong mga kapatid sa kanilang mga kasalanan; subalit huwag ka nang magkakasalang muli, sapagkat tandaan mo na ang aking Espiritu ay hindi laging mananatili sa tao; kaya nga, kung magkakasala ka hanggang sa ganap ka nang mahinog, mawawalay ka mula sa harapan ng Panginoon. At ito ang aking mga nasasaisip sa lupaing ibibigay ko sa inyo bilang inyong mana; sapagkat ito ay magiging isang lupaing pinili sa lahat ng iba pang lupain.

16 At sinabi ng Panginoon: Humayo't gumawa at magtayo, alinsunod sa uri ng mga gabara na inyong nagawa na. At ito ay nangyari na humayo't gumawa ang kapatid ni Jared, at gayundin ang kanyang mga kapatid, at gumawa ng mga gabara alinsunod sa uri na kanilang nagawa na, alinsunod sa mga tagubilin ng Panginoon. At ang mga ito ay maliliit, at magagaan ang mga ito sa tubig, maging tulad ng gaan ng isang ibon sa tubig.

17 At ang mga ito ay ginawa alinsunod sa isang pamamaraang labis na mahigpit ang mga yaon, maging sa ang mga ito ay makalalaman ng tubig na tulad ng isang mangkok; at ang ilalim niyon ay mahigpit na tulad ng isang mangkok; at ang gilid niyon ay mahigpit na tulad ng isang mangkok; at ang mga dulo niyon ay patulis; at ang ibabaw niyon ay mahigpit na tulad ng isang mangkok; at ang haba niyon ay ang haba ng isang punungkahoy; at ang pintuan niyon, kapag nakasara ito, ay mahigpit na tulad ng isang mangkok.

18 At ito ay nangyari na nagsumamo ang kapatid ni Jared sa Panginoon, sinasabing: O Panginoon, nagawa ko na po ang gawaing iniutos ninyo sa akin, at nagawa ko na ang mga gabara alinsunod sa tagubilin ninyo sa akin.

19 At dinggin, O Panginoon, sa loob po nito ay walang liwanag; saan kami patutungo? At kami ay masasawi rin, sapagkat hindi po kami makahihinga sa loob nito, maliban lamang sa hangin na nasa loob ng mga ito; kaya nga, kami ay masasawi.

Ug ang igsoong lalaki ni Jared naghinulsol sa daotan nga iyang nahimo, ug mitawag sa ngalan sa Ginoo alang sa iyang mga kaigsoonan nga uban kaniya. Ug ang Ginoo miingon kaniya: Pasayloon ko ikaw ug ang imong mga kaigsoonan sa ilang mga sala; apan ayaw na pagpakasala pag-usab, kay hinumdomi nga ang akong Espiritu dili kanunay mopuyo sa tawo; mao nga, kon ikaw magpakasala hangtod nga hingpit na ang imong pagkahinog ikaw ipahimulag gikan sa atubangan sa Ginoo. Ug mao kini ang akong mga hunahuna mahitungod sa yuta nga akong ihatag kanimo alang sa imong kabilin; kay mao kini ang yuta nga pinili labaw sa tanang yuta.

Ug ang Ginoo miingon: Lakaw ug paghimo, subay sa matang sa mga kasko nga inyong nahimo kaniadto. Ug nahitabo nga ang igsoong lalaki ni Jared mitrabaho, ug ang iyang kaigsoonan usab, ug naghimo og mga kasko subay sa matang nga ilang nahimo, sumala sa mga panudlo sa Ginoo. Ug mga gagmay kini, ug mga gaan kini ibabaw sa tubig, gani sama ka gaan sa usa ka langgam ibabaw sa tubig.

Ug gitukod kini subay sa matang nga hilabihan ang ka hugot niini, gani kini kabutangan og tubig sama sa usa ka tadyaw; ug ang ilawom niana hugot sama sa usa ka tadyaw; ug ang mga kilid niana hugot sama sa usa ka tadyaw; ug ang mga tumoy niini gitalinis; ug ang ibabaw niana hugot sama sa usa ka tadyaw ug ang gitaa-on niana sama sa gitaa-on sa usa ka kahoy; ug ang pultahan niana, kon kini sirad-an, hugot sama sa usa ka tadyaw.

Ug nahitabo nga ang igsoong lalaki ni Jared nangamuyo sa Ginoo, nag-ingon: O Ginoo, nahimo na nako ang buluhaton nga imong gisugo kanako, ug nahimo nako ang mga kasko sumala sa imong gimando kanako.

Ug tan-awa, O Ginoo, sa sulod niini walay kahayag; asa kami paingon? Ug usab mangamatay kami, kay sa sulod niini dili kami makaginhawa, gawas lamang sa hangin nga anaa sa sulod niini; busa mangamatay kami.

And the brother of Jared repented of the evil which he had done, and did call upon the name of the Lord for his brethren who were with him. And the Lord said unto him: I will forgive thee and thy brethren of their sins; but thou shalt not sin any more, for ye shall remember that my Spirit will not always strive with man; wherefore, if ye will sin until ye are fully ripe ye shall be cut off from the presence of the Lord. And these are my thoughts upon the land which I shall give you for your inheritance; for it shall be a land choice above all other lands.

And the Lord said: Go to work and build, after the manner of barges which ye have hitherto built. And it came to pass that the brother of Jared did go to work, and also his brethren, and built barges after the manner which they had built, according to the instructions of the Lord. And they were small, and they were light upon the water, even like unto the lightness of a fowl upon the water.

And they were built after a manner that they were exceedingly tight, even that they would hold water like unto a dish; and the bottom thereof was tight like unto a dish; and the sides thereof were tight like unto a dish; and the ends thereof were peaked; and the top thereof was tight like unto a dish; and the length thereof was the length of a tree; and the door thereof, when it was shut, was tight like unto a dish.

And it came to pass that the brother of Jared cried unto the Lord, saying: O Lord, I have performed the work which thou hast commanded me, and I have made the barges according as thou hast directed me.

And behold, O Lord, in them there is no light; whither shall we steer? And also we shall perish, for in them we cannot breathe, save it is the air which is in them; therefore we shall perish.

- 20 At sinabi ng Panginoon sa kapatid ni Jared: Dinggin, gagawa ka ng butas sa ibabaw, at gayundin sa ilalim; at kapag nangangailangan kayo ng hangin ay aalisin ninyo ang takip ng butas at makatatanggap ng hangin. At kung sakaling makapasok ang tubig sa inyo, dinggin, tatakpan ninyo ang butas, upang hindi kayo mamatay sa baha.
- 21 At ito ay nangyari na ginawa nga ito ng kapatid ni Jared, alinsunod sa ipinag-utos ng Panginoon.
- 22 At siya ay muling nagsumamo sa Panginoon, sinasabing: O Panginoon, dinggin, ginawa ko po maging ang iniutos ninyo sa akin; at inihanda ko po ang mga sasakyang-dagat para sa aking mga tao, at dinggin, wala pong liwanag sa loob nito. Dinggin, O Panginoon, pahihintulutan po ba ninyong tawirin namin ang malawak na tubig na ito sa kadiliman?
- 23 At sinabi ng Panginoon sa kapatid ni Jared: Ano ang nais mong gawin ko upang magkaroon ng liwanag sa inyong mga sasakyang-dagat? Sapagkat dinggin, hindi kayo maaaring maglagay ng mga durungawan, sapagkat ang mga ito ay madudurog nang pira-piraso; ni hindi kayo maaaring magpaningas ng apoy, sapagkat hindi kayo hahayo sa pamamagitan ng liwanag ng apoy.
- 24 Sapagkat dinggin, kayo ay matutulad sa isang balyena sa gitna ng dagat; sapagkat hahampasin kayo ng mga malabundok na alon. Gayunpaman, muli ko kayong iaahon mula sa kailaliman ng dagat; sapagkat ang mga hangin ay nanggagaling sa aking bibig, at gayundin ang mga ulan at ang mga baha ay aking ipinadala.
- 25 At dinggin, inihahanda ko kayo laban sa mga bagay na ito; sapagkat hindi kayo maaaring tumawid sa malawak na kailalimang ito maliban lamang kung ihahanda ko kayo laban sa mga alon ng dagat, at sa mga hanging umiihip, at sa mga bahang darating. Samakatwid, ano ang nais mong ihanda ko para sa inyo upang kayo ay magkaroon ng liwanag kapag nilulon na kayo sa mga kailaliman ng dagat?

Ug ang Ginoo miingon sa igsoong lalaki ni Jared: Tan-awa, maghimo kamo og usa ka lungag diha sa ibabaw, ug usab sa ilawom; ug kon magkinahanglan kamo og hangin tangtanga ninyo ang tabon sa lungag ug makadawat og hangin. Ug kon mahitabo nga ang tubig mosulod kaninyo, tan-awa, taboni ninyo ang lungag, aron dili kamo mamatay sa lunop.

Ug nahitabo nga ang igsoong lalaki ni Jared mibuhat sa ingon, sumala sa gisugo sa Ginoo.

Ug nangamuyo siya pag-usab sa Ginoo nga nag-ingon: O Ginoo, tan-awa akong gibuhat ang imong gisugo kanako; ug naandam na nako ang mga sakayan alang sa akong katawhan, ug tan-awa walay kahayag sa sulod niini. Tan-awa, O Ginoo, ikaw motugot ba nga motabok kami niining dako nga tubig diha sa kangitngit?

Ug ang Ginoo miingon sa igsoong lalaki ni Jared: Unsay gusto nimo nga akong buhaton aron makabaton kamo og kahayag sa inyong mga sakayan? Kay tan-awa, dili mahimong kamo adunay mga bintana, kay madugmok kini; ni kamo magdala og kalayo kay dili kamo mopanaw gamit ang kahayag sa kalayo.

Kay tan-awa, mahimo kamong sama sa balyena sa taliwala sa dagat; kay ang balod nga sama sa bukid mohasmag kaninyo. Bisan pa niana, ako modala kaninyo sa ibabaw pag-usab gikan sa mga kahaladman sa dagat; kay ang mga hangin nga molabay nagagikan sa akong ba-ba, ug usab ang mga ulan ug mga lunop akong ipadala.

Ug tan-awa, andamon ko kamo batok niini nga mga butang; kay dili kamo makatabok niining dako nga lawod gawas kon andamon ko kamo batok sa mga balod sa dagat, ug sa mga hangin nga molabay ngadto, ug sa mga lunop nga moabot. Busa unsay gusto nimo nga akong andamon alang kaninyo aron makabaton kamo og kahayag sa higayon nga kamo lamyon sa mga kahaladman sa dagat?

And the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt make a hole in the top, and also in the bottom; and when thou shalt suffer for air thou shalt unstop the hole and receive air. And if it be so that the water come in upon thee, behold, ye shall stop the hole, that ye may not perish in the flood.

And it came to pass that the brother of Jared did so, according as the Lord had commanded.

And he cried again unto the Lord saying: O Lord, behold I have done even as thou hast commanded me; and I have prepared the vessels for my people, and behold there is no light in them. Behold, O Lord, wilt thou suffer that we shall cross this great water in darkness?

And the Lord said unto the brother of Jared: What will ye that I should do that ye may have light in your vessels? For behold, ye cannot have windows, for they will be dashed in pieces; neither shall ye take fire with you, for ye shall not go by the light of fire.

For behold, ye shall be as a whale in the midst of the sea; for the mountain waves shall dash upon you. Nevertheless, I will bring you up again out of the depths of the sea; for the winds have gone forth out of my mouth, and also the rains and the floods have I sent forth.

And behold, I prepare you against these things; for ye cannot cross this great deep save I prepare you against the waves of the sea, and the winds which have gone forth, and the floods which shall come. Therefore what will ye that I should prepare for you that ye may have light when ye are swallowed up in the depths of the sea?

Eter 3

- 1 At ito ay nangyari na ang kapatid ni Jared (ngayon, ang bilang ng mga sasakyang-dagat na inihanda ay walo) ay humayo sa bundok, na kanilang tinawag na bundok Selem dahil sa labis na taas nito, at tumunaw mula sa isang bato ng labing-anim na maliliit na bato; at ang mga ito ay mapuputi at malilinaw, maging tulad ng nanganganinag na salamin; at dinala niya ang mga ito sa kanyang mga kamay sa itaas ng bundok, at muling nagsumamo sa Panginoon, sinasabing:
- 2 O Panginoon, sinabi po ninyong tiyak na palilibutan kami ng mga baha. Ngayon, dinggin, O Panginoon, at huwag pong magalit sa inyong tagapaglingkod dahil sa kanyang kahinaan sa inyong harapan; sapagkat nalalaman po namin na kayo ay banal at naninirahan sa kalangitan, at na hindi kami karapat-dapat sa inyong harapan; dahil sa pagkahulog, ang aming katauhan ay naging patuloy na masama; gayunpaman, O Panginoon, binigyan po ninyo kami ng kautusan na kinakailangan kaming manawagan sa inyo, upang mula sa inyo ay makatanggap kami alinsunod sa aming mga naisin.
- 3 Dinggin, O Panginoon, pinarusahan po ninyo kami dahil sa aming kasamaan, at itinaboy kami, at sa loob ng maraming taong ito ay nasa ilang po kami; gayunpaman, naging maawain kayo sa amin. O Panginoon, masdan po ninyo ako nang may habag, at pawiin ninyo ang inyong galit mula sa mga tao ninyong ito, at huwag pahintulutan humayo sila sa nagngangalit na kailaliman sa kadiliman; kundi masdan po ang mga bagay na ito na aking tinunaw mula sa bato.
- 4 At nalalaman ko po, O Panginoon, na taglay ninyo ang lahat ng kapangyarihan at magagawa ang anumang naisin ninyo para sa kapakanan ng tao; kaya nga hipuin po ninyo ang maliliit na batong ito, O Panginoon, ng inyo pong daliri, at ihanda ang mga ito upang ang mga ito ay kuminang sa kadiliman; at ang mga ito po ay magbibigay-liwanag sa amin sa mga sasakyang-dagat na inihanda namin upang magkaroon po kami ng liwanag habang tumatawid kami sa dagat.
- 5 Dinggin, O Panginoon, magagawa po ninyo ito. Nalalaman po namin na kayo ay may kakayahang magpakita ng dakilang kapangyarihan, na tila maliit sa pang-unawa ng tao.

Ether 3

Ug nahitabo nga ang igsoong lalaki ni Jared, (karon ang gidaghanon sa mga sakayan nga giandam walo) miadto sa bungtod, diin gitawag nila ang bungtod og Shelem, tungod sa hilabihan ka taas niini, ug nagtunaw gikan sa usa ka bato og napulo ug unom ka gagmay nga bato; ug mga puti ug tin-aw kini, gani sama sa sihag nga bildo; ug gibitbit niya kini padulong sa tumoy sa bungtod, ug nangamuyo pag-usab sa Ginoo, nga nag-ingon:

O Ginoo, ikaw nag-ingon nga maliyokan kami sa mga lunop. Karon tan-awa, O Ginoo, ug ayaw kasuko sa imong sulugoon tungod sa iyang kahuyang sa imong atubangan; kay kami nasayod nga ikaw balaan ug nagpuyo sa kalangitan, ug nga kami dili takos sa imong atubangan; tungod sa pagkapukan ang among mga kinaiyahan nahimo nga ngil-ad sa kanunay; bisan pa niana, O Ginoo, ikaw mihatag kanamo og sugo nga kami kinahanglang motawag kanimo, nga gikan kanimo kami makadawat sumala sa among mga tinguha.

Tan-awa, O Ginoo, gisilotan nimo kami tungod sa among kadaotan, ug mipapahawa kanamo, ug sulod niining daghang katuigan anaa kami sa kamingawan; bisan pa man niana, ikaw nagmaluluy-on kanamo. O Ginoo, tan-awa ako uban sa kaluoy, ug wagtanga ang imong kasuko gikan niining imong katawhan, ug ayaw itugot nga motabok sila niining nag-unos nga dagat sa kangitngit; apan tan-awa kining mga butang nga akong gitunaw gikan sa dako nga bato.

Ug nasayod ako, O Ginoo, nga anaa kanimo ang tanan nga gahom, ug makahimo bisan unsa nga imong gusto alang sa kaayohan sa tawo; busa hikapa kining mga bato, O Ginoo, sa imong tudlo, ug andama kini nga kini mohayag sa ngitngit; ug kini mohayag ngari kanamo sa mga kasko nga among giandam, aron aduna kami kahayag samtang motabok kami sa dagat.

Tan-awa, O Ginoo, makahimo ikaw niini. Nasayod kami nga ikaw makapakita og dakong gahom, nga ingon og gamay ra sa panabot sa mga tawo.

Ether 3

And it came to pass that the brother of Jared, (now the number of the vessels which had been prepared was eight) went forth unto the mount, which they called the mount Shelem, because of its exceeding height, and did molten out of a rock sixteen small stones; and they were white and clear, even as transparent glass; and he did carry them in his hands upon the top of the mount, and cried again unto the Lord, saying:

O Lord, thou hast said that we must be encompassed about by the floods. Now behold, O Lord, and do not be angry with thy servant because of his weakness before thee; for we know that thou art holy and dwellest in the heavens, and that we are unworthy before thee; because of the fall our natures have become evil continually; nevertheless, O Lord, thou hast given us a commandment that we must call upon thee, that from thee we may receive according to our desires.

Behold, O Lord, thou hast smitten us because of our iniquity, and hast driven us forth, and for these many years we have been in the wilderness; nevertheless, thou hast been merciful unto us. O Lord, look upon me in pity, and turn away thine anger from this thy people, and suffer not that they shall go forth across this raging deep in darkness; but behold these things which I have molten out of the rock.

And I know, O Lord, that thou hast all power, and can do whatsoever thou wilt for the benefit of man; therefore touch these stones, O Lord, with thy finger, and prepare them that they may shine forth in darkness; and they shall shine forth unto us in the vessels which we have prepared, that we may have light while we shall cross the sea.

Behold, O Lord, thou canst do this. We know that thou art able to show forth great power, which looks small unto the understanding of men.

6 At ito ay nangyari na nang sabihin ng kapatid ni Jared ang mga salitang ito, dinggin, iniunat ng Panginoon ang kanyang kamay at hinipo ang maliliit na bato nang isa-isa ng kanyang daliri. At ang tabing ay naalis sa mga mata ng kapatid ni Jared, at nakita niya ang daliri ng Panginoon; at ito ay tulad ng daliri ng tao, tulad ng laman at dugo; at ang kapatid ni Jared ay nagpatirapa sa harapan ng Panginoon, sapagkat napuspos siya ng takot.

7 At nakita ng Panginoon na ang kapatid ni Jared ay nagpatirapa sa lupa; at sinabi ng Panginoon sa kanya: Bumangon, bakit ka nagpatirapa?

8 At sinabi niya sa Panginoon: Nakita ko po ang daliri ng Panginoon, at ako po ay natatakot na baka parusahan niya ako; sapagkat hindi ko po alam na ang Panginoon ay may laman at dugo.

9 At sinabi ng Panginoon sa kanya: Dahil sa iyong pananampalataya ay nakita mong magkakaroon ako ng laman at dugo; at kailanman ay wala pang lumapit na tao sa akin nang may gayong labis na pananampalataya tulad ng mayroon ka; sapagkat kung hindi dahil dito, hindi mo sana nakita ang aking daliri. Nakakikita ka ba ng higit pa rito?

10 At tumugon siya: Hindi po; Panginoon, ipakita po ninyo ang inyong sarili sa akin.

11 At sinabi ng Panginoon sa kanya: Maniniwala ka ba sa mga salitang sasabihin ko sa iyo?

12 At tumugon siya: Opo, Panginoon, nalalaman ko po na nagsasabi kayo ng totoo, sapagkat kayo ay Diyos ng katotohanan, at hindi maaaring magsinungaling.

13 At nang sabihin niya ang mga salitang ito, dinggin, ipinakita ng Panginoon ang kanyang sarili sa kanya, at sinabi: Dahil nalalaman mo ang mga bagay na ito, natubos ka na sa pagkahulog; kaya nga naibalik ka sa aking harapan; kaya nga ipinakikita ko ang aking sarili sa iyo.

14 Dinggin, ako ang siyang inihanda mula pa sa pagkakatatag ng daigdig na tubusin ang aking mga tao. Dinggin, ako si Jesucristo. Ako ang Ama at ang Anak. Sa akin, ang buong sangkatauhan ay magkakaroon ng buhay, at ng yaong walang hanggan, maging sila na maniniwala sa aking pangalan; at sila ay magiging aking mga anak na lalaki at babae.

Ug nahitabo nga samtang ang igsoong lalaki ni Jared misulti niini nga mga pulong, tan-awa, ang Ginoo mituyhad sa iyang mga kamot ug gitagsatagsa sa paghikap sa iyang tudlo ang mga bato. Ug ang tabil giwaling gikan sa mga mata sa igsoong lalaki ni Jared, ug nakakita siya sa tudlo sa Ginoo; ug sama kini sa tudlo sa usa ka tawo, sama sa unod ug dugo; ug ang igsoong lalaki ni Jared natumba sa atubangan sa Ginoo, kay gibuntog siya sa kahadlok.

Ug ang Ginoo nakakita nga ang igsoong lalaki ni Jared natumba sa yuta; ug ang Ginoo miingon kaniya: Barog, nganong natumba ka?

Ug miingon siya sa Ginoo: Nakakita ako sa tudlo sa Ginoo, ug nahadlok ko basin pa unya og siya mohampak kanako; kay ako wala masayod nga ang Ginoo adunay unod ug dugo.

Ug ang Ginoo miingon kaniya: Tungod sa imong pagtuo imong nakita nga ako magpakatawo nga may unod ug dugo; ug wala pay tawo nga miduol sa akong atubangan nga adunay ingon ka hilabihan nga pagtuo sama kanimo; kay kon dili pa tungod niini dili ka makakita sa akong tudlo. Nakakita ka ba og labaw pa niini?

Ug siya mitubag: Wala; Ginoo, ipakita ang imong kaugalingon ngari kanako.

Ug ang Ginoo miingon kaniya: Motuo ka ba sa mga pulong nga akong ipamulong?

Ug mitubag siya: Oo, Ginoo, nasayod ako nga ikaw mamulong sa kamatuoran, kay ikaw mao ang Dios sa kamatuoran, ug dili mamakak.

Ug samtang nagsulti siya niini nga mga pulong, tan-awa, ang Ginoo mipakita sa iyang kaugalingon ngadto kaniya, ug miingon: Tungod kay ikaw nasayod niini nga mga butang natubos ikaw gikan sa pagkapukan; busa ikaw gidala pagbalik ngari sa akong atubangan; mao nga ako mipakita sa akong kaugalingon nganha kanimo.

Tan-awa, ako mao siya kinsa giandam gikan sa katukoran sa kalibotan aron sa pagtubos sa akong katawhan. Tan-awa, ako si Jesukristo. Ako ang Amahan ug ang Anak. Pinaagi kanako ang tanang katawhan makabaton og kinabuhi, ug niana sa kahangtoran, gani sila nga motuo sa akong ngalan; ug mamahimo sila nga akong mga anak nga lalaki ug mga anak nga babaye.

And it came to pass that when the brother of Jared had said these words, behold, the Lord stretched forth his hand and touched the stones one by one with his finger. And the veil was taken from off the eyes of the brother of Jared, and he saw the finger of the Lord; and it was as the finger of a man, like unto flesh and blood; and the brother of Jared fell down before the Lord, for he was struck with fear.

And the Lord saw that the brother of Jared had fallen to the earth; and the Lord said unto him: Arise, why hast thou fallen?

And he saith unto the Lord: I saw the finger of the Lord, and I feared lest he should smite me; for I knew not that the Lord had flesh and blood.

And the Lord said unto him: Because of thy faith thou hast seen that I shall take upon me flesh and blood; and never has man come before me with such exceeding faith as thou hast; for were it not so ye could not have seen my finger. Sawest thou more than this?

And he answered: Nay; Lord, show thyself unto me.

And the Lord said unto him: Believest thou the words which I shall speak?

And he answered: Yea, Lord, I know that thou speakest the truth, for thou art a God of truth, and canst not lie.

And when he had said these words, behold, the Lord showed himself unto him, and said: Because thou knowest these things ye are redeemed from the fall; therefore ye are brought back into my presence; therefore I show myself unto you.

Behold, I am he who was prepared from the foundation of the world to redeem my people. Behold, I am Jesus Christ. I am the Father and the Son. In me shall all mankind have life, and that eternally, even they who shall believe on my name; and they shall become my sons and my daughters.

15 At kailanman ay hindi ko pa ipinakita ang aking sarili sa taong aking nilikha, sapagkat kailanman ay hindi pa naniwala ang tao sa akin na tulad mo. Nakikita mo bang nilikha ka alinsunod sa aking sariling wangis? Oo, maging ang lahat ng tao ay nilikha noong simula alinsunod sa aking sariling wangis.

16 Dinggin, ang katawang ito, na iyong namamasdan ngayon, ay ang katawan ng aking espiritu; at ang tao ay nilikha ko alinsunod sa katawan ng aking espiritu; at maging tulad ng pagpapakita ko sa iyo sa espiritu ay magpapakita rin ako sa aking mga tao sa laman.

17 At ngayon, tulad ng sinabi ko, si Moroni, na hindi ako makagagawa ng buong ulat ng mga bagay na ito na nasusulat, kaya nga sapat na sa akin ang sabihing ipinakita ni Jesus ang kanyang sarili sa taong ito sa espiritu, maging alinsunod sa uri at sa pagkakatatulad ng yaon ding katawan noong ipakita niya ang kanyang sarili sa mga Nephita.

18 At siya ay naglingkod sa kanya maging tulad ng paglilingkod niya sa mga Nephita; at lahat ng ito, upang malaman ng taong ito na siya ang Diyos, dahil sa maraming dakilang gawaing ipinakita ng Panginoon sa kanya.

19 At dahil sa kaalaman ng taong ito ay hindi siya maaaring pagbawalang makakita sa loob ng tabing; at nakita niya ang daliri ni Jesus, na, nang makita niya, siya ay napatirapa sa takot; sapagkat nalalaman niya na ito ang daliri ng Panginoon; at hindi na siya nagkaroon pa ng pananampalataya, sapagkat nalalaman na niya, nang walang pag-aalinlangan.

20 Samakatwid, taglay ang ganap na kaalaman tungkol sa Diyos, hindi siya maaaring pagbawalan sa loob ng tabing; kaya nga nakita niya si Jesus; at siya ay naglingkod sa kanya.

21 At ito ay nangyari na sinabi ng Panginoon sa kapatid ni Jared: Dinggin, huwag mong pahihintulutan na ang mga bagay na ito na iyong nakita at narinig ay kumalat sa sanlibutan, hanggang sa dumating ang panahong dadakilain ko ang aking pangalan sa laman; kaya nga, paka-iingatan mo ang mga bagay na iyong nakita at narinig, at hindi mo ito ihahayag sa kaninuman.

Ug wala pa gayod ako makapakita sa akong kaugalingon ngadto sa tawo nga akong gilalang, kay wala pay tawo sukad nga mituo kanako sama kanimo. Nakita ba nimo nga ikaw gilalang sumala sa akong kaugalingon nga panagway? Oo, gani ang tanang tawo gilalang sa sinugdanan sumala sa akong kaugalingon nga panagway.

Tan-awa, kini nga lawas, nga imong nakita karon, mao ang lawas sa akong espiritu; ug ang tawo akong gilalang sumala sa lawas sa akong espiritu; ug gani sama sa akong pagpapakita kanimo diha sa espiritu ako magpakita ngadto sa akong katawhan diha sa unod.

Ug karon, samtang ako, si Moroni, miingon nga ako dili makahimo og hingpit nga asoy niini nga mga butang nga nahisulat, busa igo na kanako nga moingon nga si Jesus mipakita sa iyang kaugalingon ngadto niini nga tawo sa espiritu, gani sumala sa matang ug sa samang panagway sa mao nga lawas gani sama sa iyang pagpapakita sa iyang kaugalingon ngadto sa mga Nephita.

Ug nangalagad siya ngadto kaniya gani sama sa iyang pagpangalagad sa mga Nephita; ug kining tanan, aron kini nga tawo masayod nga siya mao ang Dios, tungod sa daghang mahinungdanon nga mga buhat nga gipakita sa Ginoo kaniya.

Ug tungod sa kahibalo niini nga tawo dili mapugngan nga siya makakita sa sulod sa tabil; ug nakita niya ang tudlo ni Jesus, diin, sa dihang nakita niya kini, natumba siya sa kahadlok; kay nasayod siya nga kadto mao ang tudlo sa Ginoo; ug kaniya dili na kadto pagtuo, kay siya nasayod na, sa walay pagduhaduha.

Mao nga, kay nakabaton niining hingpit nga kasayoran bahin sa Dios, siya dili mapugngan nga makita niya ang sulod sa tabil; busa nakita niya si Jesus; ug nangalagad siya ngadto kaniya.

Ug nahitabo nga ang Ginoo miingon ngadto sa igsoong lalaki ni Jared: Tan-awa, ayaw itugot nga kining mga butang nga imong nakita ug nadungog maadto sa kalibotan, hangtod nga moabot ang panahon nga ako mohimaya sa akong ngalan diha sa unod; mao nga, ampingan nimo ang mga butang nga imong nakita ug nadungog, ug ayaw kini ipakita ngadto ni bisan kinsa nga tawo.

And never have I showed myself unto man whom I have created, for never has man believed in me as thou hast. Seest thou that ye are created after mine own image? Yea, even all men were created in the beginning after mine own image.

Behold, this body, which ye now behold, is the body of my spirit; and man have I created after the body of my spirit; and even as I appear unto thee to be in the spirit will I appear unto my people in the flesh.

And now, as I, Moroni, said I could not make a full account of these things which are written, therefore it sufficeth me to say that Jesus showed himself unto this man in the spirit, even after the manner and in the likeness of the same body even as he showed himself unto the Nephites.

And he ministered unto him even as he ministered unto the Nephites; and all this, that this man might know that he was God, because of the many great works which the Lord had showed unto him.

And because of the knowledge of this man he could not be kept from beholding within the veil; and he saw the finger of Jesus, which, when he saw, he fell with fear; for he knew that it was the finger of the Lord; and he had faith no longer, for he knew, nothing doubting.

Wherefore, having this perfect knowledge of God, he could not be kept from within the veil; therefore he saw Jesus; and he did minister unto him.

And it came to pass that the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt not suffer these things which ye have seen and heard to go forth unto the world, until the time cometh that I shall glorify my name in the flesh; wherefore, ye shall treasure up the things which ye have seen and heard, and show it to no man.

- 22 At dinggin, kapag makikipagtagpo ka sa akin, isusulat mo ang mga ito at tatatakan ang mga yaon, upang walang sinumang makapagbigay-kahulugan sa mga ito; sapagkat isusulat mo ang mga ito sa isang wika na hindi nila mababasa.
- 23 At dinggin, ang dalawang batong ito ay ibibigay ko sa iyo, at tatatakan mo rin ang mga ito kasama ng mga bagay na iyong isusulat.
- 24 Sapagkat dinggin, ang wikang iyong isusulat ay nilito ko; kaya nga papapangyarihin ko sa aking sariling takdang panahon na ang mga batong ito ay lilinawin sa mga mata ng tao ang mga bagay na ito na iyong isusulat.
- 25 At nang sabihin ng Panginoon ang mga salitang ito, ipinakita niya sa kapatid ni Jared ang lahat ng nanirahan sa mundo noon, at gayundin ang lahat ng susunod pa; at hindi niya sila ipinagkait sa kanyang paningin, maging hanggang sa mga dulo ng mundo.
- 26 Sapagkat sinabi niya sa kanya sa mga panahong lumipas, na kung siya ay maniniwala sa kanya na maipakikita niya sa kanya ang lahat ng bagay—ito ay ipakikita sa kanya; kaya nga ang Panginoon ay hindi makapagkakait ng anumang bagay sa kanya, sapagkat nalalaman niyang maipakikita ng Panginoon sa kanya ang lahat ng bagay.
- 27 At sinabi ng Panginoon sa kanya: Isulat ang mga bagay na ito at tatakan ang mga ito; at ipahahayag ko ang mga ito sa mga anak ng tao sa aking sariling takdang panahon.
- 28 At ito ay nangyari na inutusan siya ng Panginoon na nararapat niyang tatakan ang dalawang bato na kanyang natanggap, at huwag itong ipakikita, hanggang sa ipakita ang mga ito ng Panginoon sa mga anak ng tao.
- Ug tan-awa, sa higayon nga ikaw moduol kanako, isulat nimo kini ug selyohan kini, aron walay usa nga makahubad niini; kay isulat nimo kini sa usa ka pinulongan nga dili kini mabasa.
- Ug tan-awa, kining duha ka bato ihatag ko kanimo, ug selyohan usab nimo kini uban sa mga butang nga imong isulat.
- Kay tan-awa, ang pinulongan nga imong isulat akong gilibog; mao nga akong ipahinabo sumala sa akong kaugalingong tukma nga panahon nga kini nga mga bato mopatin-aw sa mga mata sa mga tawo niining mga butang nga imong isulat.
- Ug sa diha nga ang Ginoo nakasulti niini nga mga pulong, gipakita niya ngadto sa igsoong lalaki ni Jared ang tanan nga lumulupyo sa yuta nga milabay na, ug usab ang tanan nga umaabot pa; ug wala siya mopugong niini gikan sa iyang panan-aw, gani hangtod sa kinatumyan sa yuta.
- Kay miingon siya ngadto kaniya sa mga panahon nga nangagi, nga kon siya motuo kaniya nga siya makapakita kaniya sa tanang butang—kini ipakita gayod kaniya; busa ang Ginoo dili makapugong sa bisan unsang butang gikan kaniya, kay nasayod siya nga ang Ginoo makapakita kaniya sa tanang butang.
- Ug ang Ginoo miingon kaniya: Isulat kini nga mga butang ug selyohi kini; ug ako mopakita niini sa akong kaugalingong tukma nga panahon ngadto sa mga anak sa mga tawo.
- Ug nahitabo nga ang Ginoo misugo kaniya nga kinahanglan niyang selyohan ang duha ka bato nga iyang nadawat, ug dili kini ipakita, hangtod nga ang Ginoo mopakita niini ngadto sa mga anak sa katawhan.
- And behold, when ye shall come unto me, ye shall write them and shall seal them up, that no one can interpret them; for ye shall write them in a language that they cannot be read.
- And behold, these two stones will I give unto thee, and ye shall seal them up also with the things which ye shall write.
- For behold, the language which ye shall write I have confounded; wherefore I will cause in my own due time that these stones shall magnify to the eyes of men these things which ye shall write.
- And when the Lord had said these words, he showed unto the brother of Jared all the inhabitants of the earth which had been, and also all that would be; and he withheld them not from his sight, even unto the ends of the earth.
- For he had said unto him in times before, that if he would believe in him that he could show unto him all things—it should be shown unto him; therefore the Lord could not withhold anything from him, for he knew that the Lord could show him all things.
- And the Lord said unto him: Write these things and seal them up; and I will show them in mine own due time unto the children of men.
- And it came to pass that the Lord commanded him that he should seal up the two stones which he had received, and show them not, until the Lord should show them unto the children of men.

Eter 4

- 1 At inutusan ng Panginoon ang kapatid ni Jared na bumaba sa bundok mula sa harapan ng Panginoon, at isulat ang mga bagay na kanyang nakita; at ang mga ito ay ipinagbawal na makarating sa mga anak ng tao hanggang sa matapos siyang itaas sa krus; at sa dahilang ito itinago ni haring Mosias ang mga yaon, upang hindi ito makarating sa sanlibutan hanggang sa matapos ipakita ni Cristo ang kanyang sarili sa kanyang mga tao.
- 2 At matapos na ipinakitang tunay ni Cristo ang kanyang sarili sa kanyang mga tao, iniutos niya na ang mga ito ay ipaalam.
- 3 At ngayon, matapos nito, nanghina silang lahat sa kawalang-paniniwala; at wala nang iba maliban sa mga Lamanita, at tinanggihan nila ang ebanghelyo ni Cristo; kaya nga inutusan ako na muli ko itong ikubli sa lupa.
- 4 Dinggin, isinulat ko sa mga laminang ito ang yaon ding mga bagay na nakita ng kapatid ni Jared; at wala nang mas hihigit pa sa mga bagay na ipinaalam kaysa sa mga yaong ipinaalam sa kapatid ni Jared.
- 5 Samakatwid, inutusan ako ng Panginoon na isulat ang mga ito; at isinulat ko ang mga ito. At inutusan niya ako na nararapat kong tatakan ang mga ito; at iniutos din niyang nararapat kong tatakan ang salin nito; kaya nga tinatakan ko ang mga pansalin, alinsunod sa kautusan ng Panginoon.
- 6 Sapagkat sinabi ng Panginoon sa akin: Hindi ipahahayag ang mga ito sa mga Gentil hanggang sa sumapit ang panahong sila ay magsisi ng kanilang kasamaan, at maging malinis sa harapan ng Panginoon.
- 7 At sa panahong yaon na sila ay mananampalataya sa akin, wika ng Panginoon, maging tulad ng kapatid ni Jared, upang sila ay maaaring mapabanal sa akin, pagkatapos, ipaalam ko sa kanila ang mga bagay na nakita ng kapatid ni Jared, maging hanggang sa paglalalahad sa kanila ng lahat ng aking mga paghahayag, wika ni Jesucristo, ang Anak ng Diyos, ang Ama ng kalangitan at ng lupa, at ng lahat ng bagay na naroroon.
- 8 At siya na kakalaban sa salita ng Panginoon, sumpain siya; at siya na itatanggi ang mga bagay na ito, sumpain siya; sapagkat sa kanila ay hindi ako maghahayag ng higit pang dakilang mga bagay, wika ni Jesucristo; sapagkat ako ang siyang nagsasabi.

Ether 4

Ug gisugo sa Ginoo ang igsoong lalaki ni Jared sa pagkanaog gikan sa bungtod gikan sa atubangan sa Ginoo, ug isulat ang mga butang nga iyang nakita; ug kini gidili nga maadto sa katawhan hangtod human nga siya ituboy sa krus; ug tungod niini nga hinungdan si hari Mosiah mitipig niini, nga kini dili maadto sa kalibotan hangtod human sa pagpakita ni Kristo sa iyang kaugalingon ngadto sa iyang katawhan.

Ug human gayod sa pagpakita ni Kristo sa iyang kaugalingon ngadto sa iyang katawhan misugo siya nga ibutyag kini.

Ug karon, human niana, silang tanan mikunhod ngadto sa pagkawalay pagtuo; ug walay usa gawas sa mga Lamanita, ug gisalikway nila ang ebanghelyo ni Kristo; busa gisugo ako nga akong itago kini pag-usab sa yuta.

Tan-awa, akong gisulat dinhi niining mga palid ang mga butang nga nakita gayod sa igsoong lalaki ni Jared; ug wala pay labaw ka mahinungdanon nga mga butang nga gipakita kay sa niadtong gipakita ngadto sa igsoong lalaki ni Jared.

Mao nga ang Ginoo misugo kanako sa pagsulat niini; ug gisulat ko kini. Ug misugo siya nga kini akong selyohan; ug misugo usab siya nga akong selyohan ang hubad niana; mao nga akong giselyohan ang mga tighubad, sumala sa sugo sa Ginoo.

Kay ang Ginoo miingon kanako: Dili kini moabot ngadto sa mga Hentil hangtod sa adlaw nga sila maghinulsol sa ilang pagkadaotan, ug mahimong limpyo sa atubangan sa Ginoo.

Ug nianang adlaw nga sila magbaton og pagtuo ngari kanako, miingon ang Ginoo, gani sama sa igsoong lalaki ni Jared, nga sila pagabalaanon ngari kanako, niana akong ipakita kanila ang mga butang nga nakita sa igsoong lalaki ni Jared, bisan sa pagbutyag ngadto kanila sa akong tanang pagpadayag, miingon si Jesukristo, ang Anak sa Dios, ang Amahan sa kalangitan ug sa yuta, ug sa tanang butang nga anaa niini.

Ug siya nga makig-away batok sa pulong sa Ginoo, tungloha siya; ug siya nga molimod niining mga butanga tungloha siya; kay ngadto kanila ako dili mopakita og mahinungdanong mga butang, miingon si Jesukristo; kay ako mao siya nga namulong.

Ether 4

And the Lord commanded the brother of Jared to go down out of the mount from the presence of the Lord, and write the things which he had seen; and they were forbidden to come unto the children of men until after that he should be lifted up upon the cross; and for this cause did king Mosiah keep them, that they should not come unto the world until after Christ should show himself unto his people.

And after Christ truly had showed himself unto his people he commanded that they should be made manifest.

And now, after that, they have all dwindled in unbelief; and there is none save it be the Lamanites, and they have rejected the gospel of Christ; therefore I am commanded that I should hide them up again in the earth.

Behold, I have written upon these plates the very things which the brother of Jared saw; and there never were greater things made manifest than those which were made manifest unto the brother of Jared.

Wherefore the Lord hath commanded me to write them; and I have written them. And he commanded me that I should seal them up; and he also hath commanded that I should seal up the interpretation thereof; wherefore I have sealed up the interpreters, according to the commandment of the Lord.

For the Lord said unto me: They shall not go forth unto the Gentiles until the day that they shall repent of their iniquity, and become clean before the Lord.

And in that day that they shall exercise faith in me, saith the Lord, even as the brother of Jared did, that they may become sanctified in me, then will I manifest unto them the things which the brother of Jared saw, even to the unfolding unto them all my revelations, saith Jesus Christ, the Son of God, the Father of the heavens and of the earth, and all things that in them are.

And he that will contend against the word of the Lord, let him be accursed; and he that shall deny these things, let him be accursed; for unto them will I show no greater things, saith Jesus Christ; for I am he who speaketh.

9 At sa aking utos, ang kalangitan ay bumubukas at sumasara; at sa aking salita, ang lupa ay mayayanig; at sa aking utos, ang mga naninirahan doon ay yayao, maging sa pamamagitan ng apoy.

10 At siya na hindi naniniwala sa aking mga salita ay hindi naniniwala sa aking mga disipulo; at kung sakali mang hindi ako nagsasalita, hatulan ninyo; sapagkat malalaman ninyo na ako ang siyang nagsasalita, sa huling araw.

11 Subalit siya na naniniwala sa mga bagay na ito na aking sinabi, siya ay dadalawin ko ng mga pagpapatid ng aking Espiritu, at malalaman niya at magpapatotoo. Sapagkat dahil sa aking Espiritu ay malalaman niya na totoo ang mga bagay na ito; sapagkat hinihikayat nito ang mga tao na gumawa ng kabutihan.

12 At anumang bagay na humihikayat sa mga tao na gumawa ng kabutihan ay sa akin; sapagkat wala nang ibang pinanggagalingan ang kabutihan maliban sa akin. Ako ang siya ring umaakay sa mga tao sa lahat ng kabutihan; siya na hindi maniniwala sa aking mga salita ay hindi maniniwala sa akin—na ako nga; at siya na hindi maniniwala sa akin ay hindi maniniwala sa Ama na siyang nagsugo sa akin. Sapagkat dinggin, ako ang Ama, ako ang ilaw, at ang buhay, at ang katotohanan ng daigdig.

13 Magsilapit sa akin, O kayong mga Gentil, at ihahayag ko sa inyo ang higit pang dakilang mga bagay, ang kaalamang natatago dahil sa kawalang-paniniwala.

14 Magsilapit sa akin, O kayong sambahayan ni Israel, at ipaalam sa inyo kung gaano kadakila ang mga bagay na inilaan ng Ama para sa inyo, mula pa sa pagkakatatag ng daigdig; at hindi ito inilahad sa inyo, dahil sa kawalang-paniniwala.

Ug sa akong pagsugo ang kalangitan moabli ug mosira; ug sa akong pulong ang yuta motay-og; ug sa akong pagsugo ang mga lumulupyo niini mamatay, gani pinaagi sa kalayo.

Ug siya nga dili motuo sa akong mga pulong dili motuo sa akong mga disipulo; ug kon mao man nga ako wala mamulong, hukmi ninyo; kay mahibaloan ninyo nga ako mao ang namulong, sa kataposan nga adlaw.

Apan siya nga nagatuo niining mga butanga nga akong gipamulong, kaniya ako moduaw uban sa mga pagpakita sa akong Espiritu, ug masayran niya ug mapamatud-an. Kay tungod sa akong Espiritu masayod siya nga kining mga butanga tinuod; kay kini moawhag sa mga tawo sa pagbuhat og maayo.

Ug bisan unsa nga butang nga moawhag sa mga tawo sa pagbuhat og maayo gikan kini kanako; kay ang maayo wala magagikan ni bisan kinsa gawas kanako. Ako mao gihapon ang naggiya sa mga tawo ngadto sa tanan nga maayo; siya nga dili motuo sa akong mga pulong dili motuo kanako—nga ako mao; ug siya nga dili motuo kanako dili motuo sa Amahan kinsa mipadala kanako. Kay tan-awa, ako ang Amahan, ako ang kahayag, ug ang kinabuhi, ug ang kamatuoran sa kalibotan.

Duol ngari kanako, O kamong mga Hentil, ug ako mopakita kaninyo sa mahinungdanong mga butang, sa natago nga kahibalo tungod sa pagkawalay pagtuo.

Duol ngari kanako, O kamong balay ni Israel, kay ipakita diha kaninyo unsa ka mahinungdanon ang mga butang nga giandam sa Amahan alang kaninyo, gikan sa katukoran sa kalibotan; ug wala kini moabot kaninyo, tungod sa pagkawalay pagtuo.

And at my command the heavens are opened and are shut; and at my word the earth shall shake; and at my command the inhabitants thereof shall pass away, even so as by fire.

And he that believeth not my words believeth not my disciples; and if it so be that I do not speak, judge ye; for ye shall know that it is I that speaketh, at the last day.

But he that believeth these things which I have spoken, him will I visit with the manifestations of my Spirit, and he shall know and bear record. For because of my Spirit he shall know that these things are true; for it persuadeth men to do good.

And whatsoever thing persuadeth men to do good is of me; for good cometh of none save it be of me. I am the same that leadeth men to all good; he that will not believe my words will not believe me—that I am; and he that will not believe me will not believe the Father who sent me. For behold, I am the Father, I am the light, and the life, and the truth of the world.

Come unto me, O ye Gentiles, and I will show unto you the greater things, the knowledge which is hid up because of unbelief.

Come unto me, O ye house of Israel, and it shall be made manifest unto you how great things the Father hath laid up for you, from the foundation of the world; and it hath not come unto you, because of unbelief.

15 Dinggin, kapag inyong pupunitin ang yaong tabing ng kawalang-paniniwala na nagdulot sa inyo na manatili sa inyong kakila-kilabot na kalagayan ng kasamaan, at katigasan ng puso, at kabulagan ng pag-iisip, pagkatapos, ang mga dakila at kagila-gilalas na bagay na natatago mula pa sa pagkakatatag ng daigdig mula sa inyo—oo, kapag kayo ay mananawagan sa Ama sa aking pangalan, nang may bagbag na puso at nagsisising espiritu, doon ninyo malalaman na natatandaan ng Ama ang tipang kanyang ginawa sa inyong mga ama, O sambahayan ni Israel.

16 At pagkatapos, ilalantad sa mga mata ng lahat ng tao ang aking mga paghahayag na iniutos kong isulat ng aking tagapaglingkod na si Juan. Tandaan, kapag nakita ninyo ang mga bagay na ito, malalaman ninyo na nalalapit na ang panahon na ang mga ito ay ipaalam sa bawat gawa.

17 Samakatwid, kapag natanggap na ninyo ang talaang ito ay malalaman ninyo na nagsimula na ang gawain ng Ama sa ibabaw ng buong lupain.

18 Samakatwid, magsisi lahat kayong nasa mga dulo ng mundo, at magsilapit sa akin, at maniwala sa aking ebanghelyo, at magpabinyag sa aking pangalan; sapagkat siya na naniniwala at nagpabinyag ay maliligtas; subalit siya na hindi naniniwala ay mapapahamak; at mga palatandaan ang susunod sa kanila na naniniwala sa aking pangalan.

19 At pinagpala siya na matatagpuang matapat sa aking pangalan sa huling araw, sapagkat siya ay dadakilain upang manirahan sa kahariang inihanda para sa kanya mula pa sa pagkakatatag ng daigdig. At dinggin, ako ang siyang nagsabi nito. Amen.

Tan-awa, sa higayon nga inyong gision kana nga tabil sa pagkawalay pagtuo nga mao ang hinungdan nga nagpabilin kamo sa inyong makahahadlok nga kahimtang sa pagkadaotan, ug pagkatig-a sa kasingkasing, ug pagkakulang sa panabot, niana ang mahinungdanon ug kahibulongang mga butang nga gitago gikan sa katukoran sa kalibotan gikan kaninyo—oo, sa higayon nga kamo motawag sa Amahan pinaagi sa akong ngalan, uban sa usa ka masulub-on nga kasingkasing ug mahinulsolon nga espiritu, niana kamo masayod nga ang Amahan nakahinumdom sa pakigsaad nga iyang gihimo ngadto sa inyong mga amahan, O balay ni Israel.

Ug dayon ang akong mga pagpadayag nga akong gisugo nga isulat sa akong sulugoon nga si Juan mabutyag sa mga mata sa tanang katawhan. Hinumdomi, sa higayon nga kamo makakita niini nga mga butang, kamo masayod nga ang panahon duol na nga kini ipakita gayod.

Busa, sa higayon nga kamo makadawat niini nga talaan masayran ninyo nga ang buhat sa Amahan nagsugod na sa ibabaw sa tibuok yuta.

Busa, paghinulsol kamong mga lumulupyo sa yuta, ug duol ngari kanako, ug motuo sa akong ebanghelyo, ug magpabinyag pinaagi sa akong ngalan, kay siya nga motuo ug magpabinyag maluwas; apan siya nga dili motuo pagasilotan; ug ang mga timailhan mosunod kanila nga motuo sa akong ngalan.

Ug bulahan siya nga makaplagaan nga matinud-anon sa akong ngalan sa kataposang adlaw, kay siya pagabayawon aron mopuyo sa gingharian nga giandam alang kaniya gikan sa katukoran sa kalibotan. Ug tan-awa Ako mao ang namulong niini. Amen.

Behold, when ye shall rend that veil of unbelief which doth cause you to remain in your awful state of wickedness, and hardness of heart, and blindness of mind, then shall the great and marvelous things which have been hid up from the foundation of the world from you—yea, when ye shall call upon the Father in my name, with a broken heart and a contrite spirit, then shall ye know that the Father hath remembered the covenant which he made unto your fathers, O house of Israel.

And then shall my revelations which I have caused to be written by my servant John be unfolded in the eyes of all the people. Remember, when ye see these things, ye shall know that the time is at hand that they shall be made manifest in very deed.

Therefore, when ye shall receive this record ye may know that the work of the Father has commenced upon all the face of the land.

Therefore, repent all ye ends of the earth, and come unto me, and believe in my gospel, and be baptized in my name; for he that believeth and is baptized shall be saved; but he that believeth not shall be damned; and signs shall follow them that believe in my name.

And blessed is he that is found faithful unto my name at the last day, for he shall be lifted up to dwell in the kingdom prepared for him from the foundation of the world. And behold it is I that hath spoken it. Amen.

Eter 5

- 1 At ngayon, ako, si Moroni, ay isinulat ang mga salitang iniutos sa akin, alinsunod sa aking alaala; at sinabi ko sa iyo ang mga bagay na aking tinatakan; kaya nga huwag galawin ang mga ito upang maisalin mo; sapagkat ang bagay na yaon ay ipinagbabawal sa iyo, maliban sa panahong magiging karunungan ito sa Diyos.
- 2 At dinggin, maaari kang pahintulutang ipakita mo ang mga lamina sa mga yaong tutulong na maisakatuparan ang gawaing ito;
- 3 At sa tatlo ay ipakikita ang mga ito sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos; kaya nga malalaman nila nang may katiyakan na ang mga bagay na ito ay totoo.
- 4 At sa bibig ng tatlong saksi mapagtitibay ang mga bagay na ito; at ang patotoo ng tatlo, at ang gawaing ito, kung saan maipakikita ang kapangyarihan ng Diyos at gayundin ang kanyang salita, kung saan ang Ama, at ang Anak, at ang Espiritu Santo ay nagpapatotoo—at ang lahat ng ito ay tatayong patotoo laban sa sanlibutan sa huling araw.
- 5 At kung mangyayari na sila ay magsisisi at lalapit sa Ama sa pangalan ni Jesus, sila ay tatanggapin sa kaharian ng Diyos.
- 6 At ngayon, kung wala akong karapatan sa mga bagay na ito, hatulan ninyo; sapagkat malalaman ninyo na ako ay may karapatan kapag nakita ninyo ako, at tayo ay tatayo sa harapan ng Diyos sa huling araw. Amen.

Ether 5

Ug karon ako, si Moroni, nakasulat na sa mga pulong nga gisugo kanako, sumala sa akong panumdoman; ug nasulti na nako kaninyo ang mga butang nga akong giselyohan; busa ayaw kini hikapa aron hubaron ninyo kini; kay kana nga butang gidili kaninyo, gawas sa umaabot sumala sa kaalam sa Dios.

Ug tan-awa, mahimo nga may kahigayonan ka nga imong ikapakita ang mga palid ngadto niadtong kinsa motabang aron matuman kini nga buhat;

Ug ipakita kini ngadto sa tulo pinaagi sa gahom sa Dios; mao nga masayod sila sa kasegurohan nga kini nga mga butang tinuod.

Ug pinaagi sa bâbâ sa tulo ka saksi kini nga mga butang mapahimutang; ug ang mga pagpamatuod sa tulo, ug kini nga buhat, diin mopakita sa gahom sa Dios ug usab sa iyang pulong, nga ang Amahan, ug ang Anak, ug ang Espiritu Santo mopamatuod—ug kining tanan mobarog isip usa ka pagpamatuod batok sa kalibotan sa kataposang adlaw.

Ug kon maghinulsol sila ug moduol sa Amahan pinaagi sa ngalan ni Jesus, dawaton sila sa gingharian sa Dios.

Ug karon, kon ako walay katungod niini nga mga butang, hukmi ninyo; kay kamo masayod nga ako adunay katungod sa higayon nga kamo makakita kanako, ug kita mobarog sa atubangan sa Dios sa kataposan nga adlaw. Amen.

Ether 5

And now I, Moroni, have written the words which were commanded me, according to my memory; and I have told you the things which I have sealed up; therefore touch them not in order that ye may translate; for that thing is forbidden you, except by and by it shall be wisdom in God.

And behold, ye may be privileged that ye may show the plates unto those who shall assist to bring forth this work;

And unto three shall they be shown by the power of God; wherefore they shall know of a surety that these things are true.

And in the mouth of three witnesses shall these things be established; and the testimony of three, and this work, in the which shall be shown forth the power of God and also his word, of which the Father, and the Son, and the Holy Ghost bear record—and all this shall stand as a testimony against the world at the last day.

And if it so be that they repent and come unto the Father in the name of Jesus, they shall be received into the kingdom of God.

And now, if I have no authority for these things, judge ye; for ye shall know that I have authority when ye shall see me, and we shall stand before God at the last day. Amen.

Eter 6

- 1 At ngayon, ako, si Moroni, ay magpapatuloy sa pagbibigay-ulat tungkol sa tala ni Jared at ng kanyang kapatid.
- 2 Sapagkat ito ay nangyari na matapos ihanda ng Panginoon ang maliliit na batong dinala ng kapatid ni Jared sa bundok, ang kapatid ni Jared ay bumaba sa bundok, at inilagay niya ang maliliit na bato sa mga sasakyang-dagat na inihanda, isa sa bawat dulo ng mga ito; at dinggin, ang mga ito ay nagbigay-liwanag sa mga sasakyang-dagat.
- 3 At sa gayon pinangyari ng Panginoon na kuminang ang maliliit na bato sa kadiliman, upang magbigay-liwanag sa mga lalaki, babae, at bata, upang hindi nila tawirin ang malawak na mga tubig sa kadiliman.
- 4 At ito ay nangyari na nang maihanda na nila ang lahat ng uri ng pagkain, nang sa gayon ay mabuhay sila sa tubig, at pagkain din para sa kanilang mga kawan ng tupa at mga kawan ng baka, at anumang hayop o ibon na dadalhin nila—at ito ay nangyari na nang matapos na nilang gawin ang lahat ng bagay na ito, sila ay lumulan sa kanilang mga sasakyang-dagat o gabara, at nagpalaot sa dagat, ipinagkakatiwala ang kanilang sarili sa Panginoon nilang Diyos.
- 5 At ito ay nangyari na pinangyari ng Panginoong Diyos na magkaroon ng malakas na hangin na ihip sa ibabaw ng mga tubig, patungo sa lupang pangako; at sa gayon sila dinaluyong ng mga alon ng dagat ng hangin.
- 6 At ito ay nangyari na maraming ulit silang nailibing sa kailaliman ng dagat, dahil sa mga malabundok na along humahampas sa kanila, at gayundin sa malalakas at mga kakila-kilabot na bagyong ibinunga ng kalakasan ng hangin.
- 7 At ito ay nangyari na kapag nailibing sila sa kailaliman ay walang tubig na makapipinsala sa kanila, sapagkat ang kanilang mga sasakyang-dagat ay mahigpit tulad ng isang mangkok, at mahigpit din ito tulad ng arko ni Noe; kaya nga kapag napalilibutan ito ng maraming tubig, sila ay nagsusumamo sa Panginoon, at ibinabalik niya muli ang mga ito sa ibabaw ng mga tubig.
- 8 At ito ay nangyari na hindi tumigil ang hangin sa pag-ihip patungo sa lupang pangako habang sila ay nasa mga tubig; at sa gayon sila itinaboy ng hangin.

Ether 6

Ug karon, ako, si Moroni, mopadayon sa pagsulat sa talaan ni Jared ug sa iyang igsoong lalaki.

Kay nahitabo human nga ang Ginoo miandam sa mga bato nga gidala sa igsoong lalaki ni Jared paingon sa bungtod, ang igsoong lalaki ni Jared nanaog gikan sa bungtod, ug iyang gibutang ang mga bato sa sulod sa giandam nga sakayan, ang usa sa matag tumoy diha niana; ug tan-awa naghatag kini og kahayag sa mga sakayan.

Ug sa ingon niana gipasanag sa Ginoo ang mga bato diha sa kangitngit, aron sa paghatag og kahayag ngadto sa mga lalaki, mga babaye, ug mga bata, aron dili sila motabok sa dako nga katubigan diha sa kangitngit.

Ug nahitabo nga sa dihang naandam na nila ang tanang matang sa pagkaon, aron mabuhi sila samtang anaa ibabaw sa tubig, ug usab sa pagkaon alang sa ilang mga gagmay ug dagkong pundok sa kahayopan, ug sa bisan unsa nga mananap o hayop o langgam nga ilang madala—ug nahitabo nga sa dihang nahimo na nila kining tanang butang misakay sila sa ilang mga sakayan o mga kasko, ug milawig sa dagat, nga mitugyan sa ilang mga kaugalingon ngadto sa Ginoo nga ilang Dios.

Ug nahitabo nga ang Ginoong Dios misugo nga adunay kusog nga hangin nga mohuyop ibabaw sa katubigan, paingon sa gisaad nga yuta; ug sa ingon niana gikusokuso sila sa mga balod sa dagat sa kakusog sa hangin.

Ug nahitabo nga daghang higayon nalubong sila sa mga kinahiladman sa dagat, tungod sa sama ka dako sa bukid nga mga balod nga mihasmag kanila, ug usab sa dako ug makalilisang nga mga unos nga nahitabo tungod sa kapintas sa hangin.

Ug nahitabo nga sa dihang nalubong sila sa lawod walay tubig nga makadaot kanila, kay ang ilang mga sakayan hugot sama sa usa ka tadyaw, ug hugot usab kini sama sa arka ni Noe; busa sa dihang giliyokan sila sa daghang katubigan nangamuyo sila sa Ginoo, ug siya midala kanila pag-usab ibabaw sa katubigan.

Ug nahitabo nga ang hangin wala gayod mohunong sa paghuyop paingon sa gisaad nga yuta samtang anaa sila sa katubigan; ug sa ingon niana sila gipadpad pinaagi sa kusog nga hangin.

Ether 6

And now I, Moroni, proceed to give the record of Jared and his brother.

For it came to pass after the Lord had prepared the stones which the brother of Jared had carried up into the mount, the brother of Jared came down out of the mount, and he did put forth the stones into the vessels which were prepared, one in each end thereof; and behold, they did give light unto the vessels.

And thus the Lord caused stones to shine in darkness, to give light unto men, women, and children, that they might not cross the great waters in darkness.

And it came to pass that when they had prepared all manner of food, that thereby they might subsist upon the water, and also food for their flocks and herds, and whatsoever beast or animal or fowl that they should carry with them—and it came to pass that when they had done all these things they got aboard of their vessels or barges, and set forth into the sea, commending themselves unto the Lord their God.

And it came to pass that the Lord God caused that there should be a furious wind blow upon the face of the waters, towards the promised land; and thus they were tossed upon the waves of the sea before the wind.

And it came to pass that they were many times buried in the depths of the sea, because of the mountain waves which broke upon them, and also the great and terrible tempests which were caused by the fierceness of the wind.

And it came to pass that when they were buried in the deep there was no water that could hurt them, their vessels being tight like unto a dish, and also they were tight like unto the ark of Noah; therefore when they were encompassed about by many waters they did cry unto the Lord, and he did bring them forth again upon the top of the waters.

And it came to pass that the wind did never cease to blow towards the promised land while they were upon the waters; and thus they were driven forth before the wind.

- 9 At sila ay umawit ng mga papuri sa Panginoon; oo, ang kapatid ni Jared ay umawit ng mga papuri sa Panginoon, at kanyang pinasalamatan at pinapurihan ang Panginoon sa buong maghapon; at nang sumapit ang gabi, hindi sila tumigil sa pagpuri sa Panginoon.
- 10 At sa gayon sila naanod; at walang halimaw ng dagat ang makawawasak sa kanila, ni balyena na makapipinsala sa kanila; at sila ay patuloy na nagkaroon ng liwanag, maging ito man ay nasa ibabaw ng tubig o sa ilalim ng tubig.
- 11 At sa gayon sila naanod, tatlong daan at apatnapu't apat na araw sa tubig.
- 12 At sila ay dumaong sa dalampasigan ng lupang pangako. At nang iyapak nila ang kanilang mga paa sa mga dalampasigan ng lupang pangako, iniyukod nila ang kanilang sarili sa ibabaw ng lupain, at nagpakumbaba ng kanilang sarili sa harapan ng Panginoon, at napaluha sa kagalakan sa harapan ng Panginoon, dahil sa nag-uumapaw niyang magiliw na awa sa kanila.
- 13 At ito ay nangyari na humayo sila sa ibabaw ng lupain at nagsimulang bungkalin ang lupa.
- 14 At si Jared ay may apat na anak na lalaki; at sila ay tinawag na Jacom, at Gilgas, at Mahas, at Orihas.
- 15 At ang kapatid ni Jared ay nagkaroon din ng mga anak na lalaki at babae.
- 16 At ang mga kaibigan ni Jared at ng kanyang kapatid ay may bilang na mga dalawampu't dalawang katao; at sila ay nagkaroon din ng mga anak na lalaki at babae bago sila nakarating sa lupang pangako; at kaya nga sila ay nagsimulang dumami.
- 17 At sila ay tinuruang lumakad nang mapagkumbaba sa harapan ng Panginoon; at tinuruan din sila ng nasa itaas.
- 18 At ito ay nangyari na nagsimula silang kumalat sa ibabaw ng lupain, at dumami at magbungkal ng lupa; at sila ay naging makapangyarihan sa lupain.
- 19 At ang kapatid ni Jared ay nagsimulang tumanda, at natantong malapit na siyang bumaba sa libingan; kaya nga, sinabi niya kay Jared: Sama-sama nating tipunin ang ating mga tao upang mabilang natin sila, upang malaman natin sa kanila kung ano ang kanilang hihilingin sa atin bago tayo bumaba sa ating mga libingan.
- Ug nag-awit sila og mga pagdayeg ngadto sa Ginoo; oo, ang igsoong lalaki ni Jared nag-awit og mga pagdayeg ngadto sa Ginoo, ug nagpasalamat siya ug nagdayeg sa Ginoo sa tibuok adlaw; ug sa dihang ang kagabhion miabot, wala sila mohunong sa pagdayeg sa Ginoo.
- Ug sa ingon niana sila gipadpad; ug walay mangtas sa dagat nga makahasmag kanila, ni ang balyena makaguba kanila; ug sila adunay kahayag sa kanunay, sa ibabaw man sa tubig o sa ilawom sa tubig.
- Ug sa ingon niana sila gipadpad, tulo ka gatos ug kap-atan ug upat ka adlaw ibabaw sa tubig.
- Ug midunggo sila sa baybayon sa gisaad nga yuta. Ug sa dihang nakatunob na sila sa mga baybayon sa gisaad nga yuta nangyukbo sila sa yuta, ug mipaubos sa ilang kaugalingon sa atubangan sa Ginoo, ug nanghilak sa kalipay sa atubangan sa Ginoo, tungod sa kadaghan sa iyang malumo nga kaluoy ngadto kanila.
- Ug nahitabo nga nangadto sila sa ibabaw sa yuta, ug misugod sa pagtikad sa yuta.
- Ug si Jared adunay upat ka anak nga lalaki; ug sila gitawag ug Jacom, ug Gilgah, ug Mahah, ug Orihah.
- Ug ang igsoong lalaki ni Jared usab nakaanak ug mga lalaki ug mga babaye.
- Ug ang mga higala ni Jared ug iyang igsoong lalaki miabot sa gidaghanon nga kawhaan ug duha ka kalag; ug nakaanak usab sila og mga lalaki ug mga babaye sa wala pa sila moabot sa gisaad nga yuta; ug busa nagsugod sila sa pagdaghan.
- Ug gitudloan sila sa paglakaw nga mapainubsanon sa atubangan sa Ginoo; ug usab gitudloan sila gikan sa kahitas-an.
- Ug nahitabo nga nagsugod sila sa pagkatap ibabaw sa yuta, ug sa pagsanay ug pagtikad sa yuta; ug nag-anam sila og kalig-on dinhi sa yuta.
- Ug ang igsoong lalaki ni Jared nagsugod sa pagkatigulang, ug nakita nga siya sa dili madugay manaog na ngadto sa lubnganan; mao nga miingon siya kang Jared: Atong pundokon ang atong katawhan aron iphon nato sila, nga kita masayod gikan kanila kon unsa ang ilang gitinguha gikan kanato sa dili pa kita manaog ngadto sa atong mga lubnganan.
- And they did sing praises unto the Lord; yea, the brother of Jared did sing praises unto the Lord, and he did thank and praise the Lord all the day long; and when the night came, they did not cease to praise the Lord.
- And thus they were driven forth; and no monster of the sea could break them, neither whale that could mar them; and they did have light continually, whether it was above the water or under the water.
- And thus they were driven forth, three hundred and forty and four days upon the water.
- And they did land upon the shore of the promised land. And when they had set their feet upon the shores of the promised land they bowed themselves down upon the face of the land, and did humble themselves before the Lord, and did shed tears of joy before the Lord, because of the multitude of his tender mercies over them.
- And it came to pass that they went forth upon the face of the land, and began to till the earth.
- And Jared had four sons; and they were called Jacom, and Gilgah, and Mahah, and Orihah.
- And the brother of Jared also begat sons and daughters.
- And the friends of Jared and his brother were in number about twenty and two souls; and they also begat sons and daughters before they came to the promised land; and therefore they began to be many.
- And they were taught to walk humbly before the Lord; and they were also taught from on high.
- And it came to pass that they began to spread upon the face of the land, and to multiply and to till the earth; and they did wax strong in the land.
- And the brother of Jared began to be old, and saw that he must soon go down to the grave; wherefore he said unto Jared: Let us gather together our people that we may number them, that we may know of them what they will desire of us before we go down to our graves.

20 At alinsunod dito, ang mga tao ay sama-samang tinipon. Ngayon, ang bilang ng mga anak na lalaki at babae ng kapatid ni Jared ay dalawampu't dalawang katao; at ang bilang ng mga anak na lalaki at babae ni Jared ay labindalawa, siya na may apat na anak na lalaki.

21 At ito ay nangyari na binilang nila ang kanilang mga tao; at matapos nilang bilangin sila, itinanong nila sa kanila ang mga bagay na nais nila na kanilang gawin bago sila bumaba sa kanilang mga libingan.

22 At ito ay nangyari na hiniling ng mga tao sa kanila na sila ay maghirang ng isa sa mga anak nilang lalaki na maging hari nila.

23 At ngayon, dinggin, ito ay nakapagpadalamhati sa kanila. At sinabi ng kapatid ni Jared sa kanila: Tunay na ang bagay na ito ay hahantong sa pagkabihag.

24 Subalit sinabi ni Jared sa kanyang kapatid: Pahintulutan mo sila na magkaroon sila ng hari. At kaya nga sinabi niya sa kanila: Pumili kayo mula sa aming mga anak na lalaki ng isang hari, maging sinuman ang nais ninyo.

25 At ito ay nangyari na pinili nila maging ang unang anak na lalaki ng kapatid ni Jared; at ang kanyang pangalan ay Pagag. At ito ay nangyari na tumanggi siya at ayaw niya na maging hari nila. At ninais ng mga tao na nararapat siyang pilitin ng kanyang ama, subalit tumanggi ang kanyang ama; at inutusan niya sila na hindi sila dapat mamilit ng sinuman na maging hari nila.

26 At ito ay nangyari na pinili nila ang lahat ng kapatid na lalaki ni Pagag, at ayaw nila.

27 At ito ay nangyari na ayaw rin ng mga anak na lalaki ni Jared, maging ang lahat maliban sa isa; at si Orihas ay hinirang na hari ng mga tao.

28 At siya ay nagsimulang maghari, at ang mga tao ay nagsimulang umunlad; at naging labis silang mayayaman.

29 At ito ay nangyari na namatay si Jared, at gayundin ang kanyang kapatid.

30 At ito ay nangyari na lumakad si Orihas nang mapagkumbaba sa harapan ng Panginoon, at tinandaan kung gaano kadakila ang mga bagay na ginawa ng Panginoon para sa kanyang ama, at itinuro rin sa kanyang mga tao kung gaano kadakila ang mga bagay na ginawa ng Panginoon para sa kanilang mga ama.

Ug sumala niana ang katawhan gipundok. Karon ang gidaghanon sa mga anak nga lalaki ug sa mga anak nga babaye sa igsoong lalaki ni Jared mga kawhaan ug duha ka tawo; ug ang gidaghanon sa mga anak nga lalaki ug mga anak nga babaye ni Jared mga napulo ug duha, kay siya adunay upat ka anak nga lalaki.

Ug nahitabo nga giihap nila ang ilang katawhan; ug human sa ilang pag-ihap kanila, nagtinguha sila gikan kanila og mga butang nga gusto nila nga ilang buhaton sa dili pa sila manaog ngadto sa ilang mga lubnganan.

Ug nahitabo nga ang katawhan nagtinguha gikan kanila nga sila modihog og usa sa ilang mga anak nga lalaki nga mahimong usa ka hari nga labaw kanila.

Ug karon tan-awa, bug-at kaayo kini ngadto kanila. Ug ang igsoong lalaki ni Jared miingon kanila: Sa pagkatinuod kini nga butang moresulta sa pagkabihag.

Apan si Jared miingon sa iyang igsoong lalaki: tugoti sila nga sila makabaton og usa ka hari. Ug busa siya miingon kanila: Pagpili kamo gikan sa among mga anak nga lalaki og usa ka hari, bisan kinsa nga inyong gusto.

Ug nahitabo nga ilang gipili gani ang kinamagulangan nga anak sa igsoong lalaki ni Jared; ug ang iyang ngalan mao si Pagag. Ug nahitabo nga mibalibad siya ug dili gusto nga mahimo nila nga hari. Ug ang katawhan gusto nga ang iyang amahan mopugos kaniya; apan ang iyang amahan wala mohimo; ug siya misugo kanila nga sila dili mopugos og tawo nga mahimo nila nga hari.

Ug nahitabo nga mipili sila sa tanang igsoong lalaki ni Pagag, ug namalibad sila.

Ug nahitabo nga gani ang mga anak nga lalaki ni Jared dili, gani ang tanan gawas sa usa; ug si Orihah gidihogan nga mahimo nga hari ibabaw sa katawhan.

Ug nagsugod siya sa paghari, ug ang katawhan nagsugod sa pag-uswag; ug nahimo silang hilabihan ka adunahan.

Ug nahitabo nga si Jared namatay, ug ang iyang igsoong lalaki usab.

Ug nahitabo nga si Orihah naglakaw nga mapainubsanon sa atubangan sa Ginoo, ug nahinumdom unsa ka dako sa mga butang nga nahimo sa Ginoo alang sa iyang amahan, ug usab nagtudlo sa iyang katawhan unsa ka dako sa mga butang nga nahimo sa Ginoo alang sa ilang mga amahan.

And accordingly the people were gathered together. Now the number of the sons and the daughters of the brother of Jared were twenty and two souls; and the number of sons and daughters of Jared were twelve, he having four sons.

And it came to pass that they did number their people; and after that they had numbered them, they did desire of them the things which they would that they should do before they went down to their graves.

And it came to pass that the people desired of them that they should anoint one of their sons to be a king over them.

And now behold, this was grievous unto them. And the brother of Jared said unto them: Surely this thing leadeth into captivity.

But Jared said unto his brother: Suffer them that they may have a king. And therefore he said unto them: Choose ye out from among our sons a king, even whom ye will.

And it came to pass that they chose even the firstborn of the brother of Jared; and his name was Pagag. And it came to pass that he refused and would not be their king. And the people would that his father should constrain him, but his father would not; and he commanded them that they should constrain no man to be their king.

And it came to pass that they chose all the brothers of Pagag, and they would not.

And it came to pass that neither would the sons of Jared, even all save it were one; and Orihah was anointed to be king over the people.

And he began to reign, and the people began to prosper; and they became exceedingly rich.

And it came to pass that Jared died, and his brother also.

And it came to pass that Orihah did walk humbly before the Lord, and did remember how great things the Lord had done for his father, and also taught his people how great things the Lord had done for their fathers.

Eter 7

- 1 At ito ay nangyari na nagpatupad si Orihas ng kahatulan sa lupain sa katwiran sa lahat ng kanyang mga araw, na ang mga araw ay lubhang napakarami.
- 2 At siya ay nagkaroon ng mga anak na lalaki at babae; oo, siya ay nagkaroon ng tatlumpu't isa, sa mga yaon ay dalawampu't tatlo ang mga lalaki.
- 3 At ito ay nangyari na isinilang din sa kanya si Kib sa kanyang katandaan. At ito ay nangyari na si Kib ang namahalang kahalili niya; at isinilang kay Kib si Corihor.
- 4 At noong si Corihor ay tatlumpu't dalawang taong gulang, siya ay naghimagsik laban sa kanyang ama, at nagtungo at nanirahan sa lupain ng Nehor; at siya ay nagkaroon ng mga anak na lalaki at babae, at sila ay naging labis na kaakit-akit; kaya nga si Corihor ay nakahikayat ng maraming tao na sumunod sa kanya.
- 5 At nang makapangalap siya ng hukbo, siya ay nagtungo sa lupain ng Moron kung saan naninirahan ang hari, at dinala siyang bihag, na katuparan ng sinabi ng kapatid ni Jared na sila ay madadala sa pagkabihag.
- 6 Ngayon, ang lupain ng Moron, kung saan nanirahan ang hari, ay malapit sa lupaing tinatawag na Kapanglawan ng mga Nephita.
- 7 At ito ay nangyari na namalagi si Kib sa pagkabihag, at ang kanyang mga tao sa ilalim ni Corihor na kanyang anak, hanggang sa siya ay lubusan nang tumanda; gayunpaman, isinilang kay Kib si Shul sa kanyang katandaan, habang siya ay nasa pagkabihag pa rin.
- 8 At ito ay nangyari na nagalit si Shul sa kanyang kapatid; at si Shul ay lumaking malakas, at naging napakalakas kung ibabatay sa lakas ng isang lalaki; at naging mahusay rin siya sa paghahatol.
- 9 Samakatwid, siya ay nagtungo sa burol Ephraim, at tumunaw siya mula sa burol, at gumawa ng mga espada mula sa asero para sa mga yaong napasunod niya sa kanya; at matapos na kanyang masandatahan sila ng mga espada, siya ay bumalik sa lungsod Nehor, at nakidigma sa kanyang kapatid na si Corihor, sa gayong paraan ay nabawi niya ang kaharian at ibinalik ito sa kanyang amang si Kib.

Ether 7

Ug nahitabo nga si Orihas mihimo og paghukom sa yuta diha sa pagkamatarong sa tanan niyang mga adlaw, kansang mga adlaw hilabihan sa kadaghan.

Ug nakaanak siya og mga lalaki ug mga babaye; oo, siya nakaanak og katloan ug usa, diin taliwala kanila adunay kawhaan ug tulo ka lalaki.

Ug nahitabo nga nakaanak usab siya ni Kib sa iyang katigulangon. Ug nahitabo nga si Kib ang naghari puli kaniya; ug si Kib nakaanak ni Corihor.

Ug sa panahon nga si Corihor katloan ug duha ang panuigon mibatok siya sa iyang amahan, ug miadto ug mipuyo sa yuta sa Nehor; ug nakaanak siya og mga lalaki ug mga babaye, ug nahimo silang hilabihan ka matahom; mao nga si Corihor nakadani og daghang katawhan nga mosunod kaniya.

Ug sa dihang nakapundok siya og kasundalohan miadto siya sa yuta sa Moron diin ang hari nagpuyo, ug mibihag kaniya, nga nagpahitabo sa gipamulong sa igsoong lalaki ni Jared nga sila dad-on ngadto sa pagkabihag.

Karon ang yuta sa Moron, diin ang hari nagpuyo, duol ra sa yuta nga gitawag sa mga Nephita og Biniyaan.

Ug nahitabo nga si Kib nabihag, ug ang iyang katawhan anaa ubos sa pagdumala ni Corihor nga iyang anak nga lalaki, hangtod siya nahimong hilabihan ka tigulang; bisan pa niana si Kib nakaanak ni Shule sa iyang katigulangon, samtang siya diha pa sa pagkabihag.

Ug nahitabo nga si Shule nasuko sa iyang igsoong lalaki; ug si Shule nahimo nga lig-on, ug nahimong gamhanan sumala sa kusog sa usa ka tawo; ug usab batid siya sa paghukom.

Mao nga, miadto siya sa bungtod Ephraim, ug nagtunaw siya gikan sa bungtod, ug naghimo og mga espada gikan sa puthaw alang kanila nga mikuyog kaniya; ug human sa iyang pagsangkap kanila og mga espada mibalik siya ngadto sa siyudad sa Nehor, ug nakiggubat sa iyang igsoong lalaki nga si Corihor, sa niana nga paagi nakuha niya ang gingharian ug gibalik kini ngadto sa iyang amahan nga si Kib.

Ether 7

And it came to pass that Orihas did execute judgment upon the land in righteousness all his days, whose days were exceedingly many.

And he begat sons and daughters; yea, he begat thirty and one, among whom were twenty and three sons.

And it came to pass that he also begat Kib in his old age. And it came to pass that Kib reigned in his stead; and Kib begat Corihor.

And when Corihor was thirty and two years old he rebelled against his father, and went over and dwelt in the land of Nehor; and he begat sons and daughters, and they became exceedingly fair; wherefore Corihor drew away many people after him.

And when he had gathered together an army he came up unto the land of Moron where the king dwelt, and took him captive, which brought to pass the saying of the brother of Jared that they would be brought into captivity.

Now the land of Moron, where the king dwelt, was near the land which is called Desolation by the Nephites.

And it came to pass that Kib dwelt in captivity, and his people under Corihor his son, until he became exceedingly old; nevertheless Kib begat Shule in his old age, while he was yet in captivity.

And it came to pass that Shule was angry with his brother; and Shule waxed strong, and became mighty as to the strength of a man; and he was also mighty in judgment.

Wherefore, he came to the hill Ephraim, and he did molten out of the hill, and made swords out of steel for those whom he had drawn away with him; and after he had armed them with swords he returned to the city Nehor, and gave battle unto his brother Corihor, by which means he obtained the kingdom and restored it unto his father Kib.

- 10 At ngayon, dahil sa bagay na ginawa ni Shul ay iginawad ng kanyang ama sa kanya ang kaharian; kaya nga siya ay nagsimulang mamahala bilang kahalili ng kanyang ama.
- 11 At ito ay nangyari na nagpatupad siya ng kahatulan sa katwiran; at pinag-ibayo niya ang kanyang kaharian sa ibabaw ng buong lupain, sapagkat ang mga tao ay naging lubhang napakarami.
- 12 At ito ay nangyari na nagkaroon din si Shul ng maraming anak na lalaki at babae.
- 13 At si Corihor ay nagsisi sa maraming kasamaang kanyang nagawa; kaya nga, siya ay binigyan ni Shul ng kapangyarihan sa kanyang kaharian.
- 14 At ito ay nangyari na nagkaroon si Corihor ng maraming anak na lalaki at babae. At sa mga anak na lalaki ni Corihor ay may isa na Noe ang pangalan.
- 15 At ito ay nangyari na naghimagsik si Noe laban kay Shul, ang hari, at gayundin sa kanyang amang si Corihor; at napasunod si Cohor na kanyang kapatid na lalaki, at gayundin ang lahat ng kanyang kapatid na lalaki at marami sa mga tao.
- 16 At siya ay nakidigma kay Shul, ang hari, kung saan nakuha niya ang lupain ng kanilang unang mana; at siya ay naging hari sa bahaging yaon ng lupain.
- 17 At ito ay nangyari na muli siyang nakidigma kay Shul, ang hari; at dinakip niya si Shul, ang hari, at dinala siyang bihag sa Moron.
- 18 At ito ay nangyari na nang ipapapatay na niya siya, ang mga anak ni Shul ay palihim na pumasok sa bahay ni Noe sa gabi at pinatay siya, at winasak ang pinto ng bilanguan at inilabas ang kanilang ama, at iniupo siya sa kanyang trono sa kanyang sariling kaharian.
- 19 Samakatwid, itinatag ng anak ni Noe ang kanyang kaharian bilang kahalili niya; gayunpaman, sila ay hindi na nagwagi kay Shul, ang hari, at ang mga tao na nasa ilalim ng paghahari ni Shul, ang hari, ay labis na umunlad at naging makapangyarihan.
- 20 At ang bayan ay nahati; at nagkaroon ng dalawang kaharian, ang kaharian ni Shul, at ang kaharian ni Cohor, na anak ni Noe.
- Ug karon tungod sa butang nga nahimo ni Shule, ang iyang amahan mitugyan sa gingharian kaniya; busa nagsugod siya sa paghari puli sa iyang amahan.
- Ug nahitabo nga nanghukom siya sa pagkamatarong; ug mipakatap siya sa iyang gingharian ibabaw sa tibuok yuta, kay ang katawhan nahimong hilabihan ka daghan.
- Ug nahitabo nga si Shule nakaanak usab og daghang lalaki ug mga babaye.
- Ug si Corihor naghinulsol sa daghang daotan nga iyang nahimo; mao nga gihatagan siya ni Shule og gahom sa iyang gingharian.
- Ug nahitabo nga si Corihor adunay daghang anak nga lalaki ug mga anak nga babaye. Ug taliwala sa mga anak nga lalaki ni Corihor adunay usa nga ang ngalan si Noah.
- Ug nahitabo nga si Noah mibatok ni Shule, ang hari, ug sa iyang amahan usab nga si Corihor, ug midani ni Cohor nga iyang igsoong lalaki, ug usab sa tanan nga iyang kaigsoonan ug sa daghan nga katawhan.
- Ug nakiggubat siya ni Shule, ang hari, diin iyang naangkon ang yuta sa ilang unang kabilin; ug nahimo siyang usa ka hari niana nga bahin sa yuta.
- Ug nahitabo nga nakiggubat siya pag-usab kang Shule, ang hari; ug gidakop niya si Shule, ang hari, ug midala kaniya nga bihag ngadto sa Moron.
- Ug nahitabo nga sa dihang iya na unta siyang patyon, ang mga anak nga lalaki ni Shule mikamang ngadto sa balay ni Noah sa kagabhion ug mipatay kaniya, ug miguba sa pultahan sa bilanggoan ug mipagawas sa ilang amahan, ug mipahimutang kaniya sa iyang trono sa iyang kaugalingon nga gingharian.
- Mao nga, ang mga anak nga lalaki ni Noah mitukod sa iyang gingharian puli kaniya; bisan pa niana wala na sila makaangkon og gahom labaw ni Shule nga hari, ug ang katawhan kinsa nga anaa ubos sa pagmando ni Shule nga hari miuswag sa hilabihan ug nag-anam ka gamhanan.
- Ug ang nasod nabahin; ug dihay duha ka gingharian, ang gingharian ni Shule, ug ang gingharian ni Cohor, nga anak nga lalaki ni Noah.
- And now because of the thing which Shule had done, his father bestowed upon him the kingdom; therefore he began to reign in the stead of his father.
- And it came to pass that he did execute judgment in righteousness; and he did spread his kingdom upon all the face of the land, for the people had become exceedingly numerous.
- And it came to pass that Shule also begat many sons and daughters.
- And Corihor repented of the many evils which he had done; wherefore Shule gave him power in his kingdom.
- And it came to pass that Corihor had many sons and daughters. And among the sons of Corihor there was one whose name was Noah.
- And it came to pass that Noah rebelled against Shule, the king, and also his father Corihor, and drew away Cohor his brother, and also all his brethren and many of the people.
- And he gave battle unto Shule, the king, in which he did obtain the land of their first inheritance; and he became a king over that part of the land.
- And it came to pass that he gave battle again unto Shule, the king; and he took Shule, the king, and carried him away captive into Moron.
- And it came to pass as he was about to put him to death, the sons of Shule crept into the house of Noah by night and slew him, and broke down the door of the prison and brought out their father, and placed him upon his throne in his own kingdom.
- Wherefore, the son of Noah did build up his kingdom in his stead; nevertheless they did not gain power any more over Shule the king, and the people who were under the reign of Shule the king did prosper exceedingly and wax great.
- And the country was divided; and there were two kingdoms, the kingdom of Shule, and the kingdom of Cohor, the son of Noah.

- 21 At si Cohor, na anak ni Noe, ay iniutos na nararapat makidigma ang kanyang mga tao kay Shul, kung saan sila ay nagapi ni Shul at napatay si Cohor.
- 22 At ngayon, si Cohor ay may isang anak na lalaki na tinatawag na Nimrod; at isinuko ni Nimrod ang kaharian ni Cohor kay Shul, at natamo niya ang pagsang-ayon sa mga paningin ni Shul; kaya nga naggawad si Shul sa kanya ng maraming kaloob, at ginawa niya sa kaharian ni Shul ang naaayon sa kanyang mga naisin.
- 23 At sa paghahari din ni Shul ay nagkaroon ng mga propeta sa mga tao, na isinugo mula sa Panginoon, nagpopropesiya na ang mga kasamaan at pagsamba ng mga tao sa diyus-diyusan ay nagdadala ng sumpa sa lupain, at na sila ay malilipol kung hindi sila magsisisi.
- 24 At ito ay nangyari na nilait ng mga tao ang mga propeta, at pinagtawanan sila. At ito ay nangyari na nagpatupad ng kahatulan si haring Shul laban sa lahat ng yaong lumait sa mga propeta.
- 25 At nagpatupad din siya ng batas sa buong lupain na nagbigay-kapangyarihan sa mga propeta na maaari silang magtungo kung saanman nila naisin; at dahil dito, ang mga tao ay nadala sa pagsisisi.
- 26 At dahil ang mga tao ay nagsisi ng kanilang mga kasamaan at pagsamba sa mga diyus-diyusan, sila ay pinatawad ng Panginoon, at nagsimula silang umunlad na muli sa lupain. At ito ay nangyari na nagkaroon si Shul ng mga anak na lalaki at babae sa kanyang katandaan.
- 27 At hindi na nagkaroon pa ng mga digmaan sa mga araw ni Shul; at naalala niya ang mga dakilang bagay na ginawa ng Panginoon para sa kanyang mga ama sa pagdadala sa kanila patawid sa malawak na kailaliman patungo sa lupang pangako; kaya nga siya ay nagpatupad ng kahatulan sa katwiran sa lahat ng kanyang mga araw.

Ug si Cohor, ang anak nga lalaki ni Noah, nagsugo nga ang iyang katawhan makiggubat kang Shule, diin si Shule mibuntog kanila ug mipatay kang Cohor.

Ug karon si Cohor adunay anak nga lalaki kinsa gitawag og Nimrod; ug si Nimrod mitugyan sa gingharian ni Cohor ngadto kang Shule, ug nakaangkon siya og kaluoy sa mga mata ni Shule; mao nga si Shule mitugyan og dako nga kaluoy kaniya, ug gibuhat niya didto sa gingharian ni Shule ang nahiuyon sa iyang mga tinguha.

Ug usab sa pagmando ni Shule dihay miabot nga mga propeta taliwala sa katawhan, kinsa pinadala gikan sa Ginoo, nagtagna nga ang pagkadaotan ug pagsimba og mga dios-dios sa katawhan nagdala og tunglo sa yuta, ug malaglag sila kon dili sila maghinulsol.

Ug nahitabo nga ang katawhan mibiaybiay sa mga propeta, ug mitamay kanila. Ug nahitabo nga si hari Shule mihimo og paghukom batok sa tanan niadtong mibiaybiay sa mga propeta.

Ug mihimo siya og usa ka balaod sa tibuok yuta, nga naghatag og gahom sa mga propeta nga sila makaadto bisan asa nila gusto nga moadto; ug tungod niini ang katawhan naghinulsol.

Ug tungod kay ang katawhan naghinulsol sa ilang mga pagkadaotan ug sa pagsimba sa mga dios-dios ang Ginoo miluwas kanila, ug nagsugod na usab sila sa pag-uswag dinha sa yuta. Ug nahitabo nga si Shule nakaanak og mga lalaki ug mga babaye sa iyang katigulangon.

Ug wala nay mga gubat sa mga adlaw ni Shule; ug nahinumdoman niya ang dagkong mga butang nga gihimo sa Ginoo alang sa iyang mga amahan sa pagdala kanila tabok sa dakong lawod paingon sa gisaad nga yuta; mao nga mihimo siya og matarong nga mga paghukom sa tibuok niyang mga adlaw.

And Cohor, the son of Noah, caused that his people should give battle unto Shule, in which Shule did beat them and did slay Cohor.

And now Cohor had a son who was called Nimrod; and Nimrod gave up the kingdom of Cohor unto Shule, and he did gain favor in the eyes of Shule; wherefore Shule did bestow great favors upon him, and he did do in the kingdom of Shule according to his desires.

And also in the reign of Shule there came prophets among the people, who were sent from the Lord, prophesying that the wickedness and idolatry of the people was bringing a curse upon the land, and they should be destroyed if they did not repent.

And it came to pass that the people did revile against the prophets, and did mock them. And it came to pass that king Shule did execute judgment against all those who did revile against the prophets.

And he did execute a law throughout all the land, which gave power unto the prophets that they should go whithersoever they would; and by this cause the people were brought unto repentance.

And because the people did repent of their iniquities and idolatries the Lord did spare them, and they began to prosper again in the land. And it came to pass that Shule begat sons and daughters in his old age.

And there were no more wars in the days of Shule; and he remembered the great things that the Lord had done for his fathers in bringing them across the great deep into the promised land; wherefore he did execute judgment in righteousness all his days.

Eter 8

- 1 At ito ay nangyari na isinilang sa kanya si Omer, at si Omer ay nagharing kahalili niya. At isinilang kay Omer si Jared; at si Jared ay nagkaroon ng mga anak na lalaki at babae.
- 2 At si Jared ay naghimagsik laban sa kanyang ama, at nagtungo at nanirahan sa lupain ng Het. At ito ay nangyari na nahibok niya ang maraming tao, dahil sa kanyang mga tusong salita, hanggang sa maangkin niya ang kalahati ng kaharian.
- 3 At nang maangkin na niya ang kalahati ng kaharian ay nakidigma siya sa kanyang ama, at tinangay niya ang kanyang ama sa pagkabihag, at pinagsilbi siya sa pagkabihag;
- 4 At ngayon, sa mga araw ng paghahari ni Omer ay nasa pagkabihag siya sa kalahati ng kanyang mga araw. At ito ay nangyari na nagkaroon siya ng mga anak na lalaki at babae, kabilang sa kanila sina Esrom at Coriantumr;
- 5 At labis silang nagalit dahil sa mga ginagawa ni Jared na kanilang kapatid, hanggang sa sila ay nakapangalap ng isang hukbo at nakidigma kay Jared. At ito ay nangyari na nakidigma sila sa kanya sa gabi.
- 6 At ito ay nangyari na nang mapatay nila ang hukbo ni Jared, papatayin na rin sana nila siya; at siya ay nagmakaawa sa kanila na huwag nila siyang patayin, at isusuko niya ang kaharian sa kanyang ama. At ito ay nangyari na ipinagkaloob nila sa kanya ang kanyang buhay.
- 7 At ngayon, si Jared ay naging napakalungkot dahil sa pagkawala ng kaharian, sapagkat inilagak niya ang kanyang puso sa kaharian at sa papuri ng sanlibutan.
- 8 Ngayon, ang anak na babae ni Jared na napakatuso, at nakikita ang kalungkutan ng kanyang ama, ay naisipang bumuo ng isang plano upang matubos niya ang kaharian para sa kanyang ama.

Ether 8

Ug nahitabo nga nakaanak siya ni Omer, ug si Omer nagmando puli kaniya. Ug si Omer nakaanak ni Jared; ug si Jared nakaanak og mga lalaki ug mga babaye.

Ug si Jared misukol sa iyang amahan, ug miabot ug mipuyo sa yuta sa Heth. Ug nahitabo nga giulog-ulogan niya ang daghang katawhan, tungod sa iyang malipoton nga mga pulong, hangtod nga iyang naangkon ang katunga sa gingharian.

Ug sa dihang iyang naangkon ang katunga sa gingharian nakiggubat siya sa iyang amahan, ug gibihag niya ang iyang amahan, ug gipaserbisyo siya diha sa pagkabihag;

Ug karon, sa mga adlaw sa pagmando ni Omer anaa siya sa pagkabihag katunga sa iyang mga adlaw sa kinabuhi. Ug nahitabo nga nakaanak siya og mga lalaki ug mga babaye, diin taliwala kanila mao sila si Esrom ug Coriantumr;

Ug hilabihan ang ilang kasuko tungod sa mga binuhatan ni Jared nga ilang igsoong lalaki, hangtod nga nakapundok sila og kasundalohan ug nakiggubat ni Jared. Ug nahitabo nga nakiggubat sila kaniya atol sa kagabhion.

Ug nahitabo nga sa dihang ilang napatay ang kasundalohan ni Jared patyon na usab unta nila siya; ug nagpakiluoy siya kanila nga siya dili nila patyon, ug nga iyang itugyan ang gingharian ngadto sa iyang amahan. Ug nahitabo nga sila mitugot kaniya nga mabuhi.

Ug karon si Jared nagmasulob-on sa hilabihan tungod sa pagkawala sa gingharian, kay ang iyang kasingkasing nakasubsob sa gingharian ug sa himaya sa kalibotan.

Karon ang anak nga babaye ni Jared nga hilabihan ka hanas, ug nakakita sa mga kasubo sa iyang amahan, naghunahuna sa paghimo og usa ka plano nga sa ingon iyang mabawi ang gingharian alang sa iyang amahan.

Ether 8

And it came to pass that he begat Omer, and Omer reigned in his stead. And Omer begat Jared; and Jared begat sons and daughters.

And Jared rebelled against his father, and came and dwelt in the land of Heth. And it came to pass that he did flatter many people, because of his cunning words, until he had gained the half of the kingdom.

And when he had gained the half of the kingdom he gave battle unto his father, and he did carry away his father into captivity, and did make him serve in captivity;

And now, in the days of the reign of Omer he was in captivity the half of his days. And it came to pass that he begat sons and daughters, among whom were Esrom and Coriantumr;

And they were exceedingly angry because of the doings of Jared their brother, insomuch that they did raise an army and gave battle unto Jared. And it came to pass that they did give battle unto him by night.

And it came to pass that when they had slain the army of Jared they were about to slay him also; and he pled with them that they would not slay him, and he would give up the kingdom unto his father. And it came to pass that they did grant unto him his life.

And now Jared became exceedingly sorrowful because of the loss of the kingdom, for he had set his heart upon the kingdom and upon the glory of the world.

Now the daughter of Jared being exceedingly expert, and seeing the sorrows of her father, thought to devise a plan whereby she could redeem the kingdom unto her father.

9 Ngayon, ang anak na babae ni Jared ay labis na kaaya-aya. At ito ay nangyari na nakipag-usap siya sa kanyang ama, at sinabi sa kanya: Sa anong dahilan labis na nalulungkot ang aking ama? Hindi po ba niya nabasa ang talaang dinala ng ating mga ama mula sa kabila ng malawak na kailaliman? Dinggin, hindi po ba't may isang ulat hinggil sa kanila noong sinauna, na sila, sa pamamagitan ng kanilang mga lihim na plano, ay nakatamo po ng mga kaharian at labis na kabantugan?

10 At ngayon, anupa't ipatawag po ng aking ama si Akis, na anak na lalaki ni Kimnor; at masdan, ako po ay kaaya-aya, at ako ay magsasayaw sa kanyang harapan, at bibigyang-kasiyahan ko siya, upang naisin niya akong maging asawa; kaya nga kung hihingin po niya sa inyong ipagkaloob ako sa kanya na maging asawa, sa gayon, sasabihin po ninyo: Ipagkaloob ko siya kung dadalhin mo sa akin ang ulo ng aking ama, ang hari.

11 At ngayon, si Omer ay isang kaibigan kay Akis; kaya nga, nang ipatawag ni Jared si Akis, ang anak na babae ni Jared ay nagsayaw sa kanyang harapan kung kaya't kanyang nabigyang-kasiyahan siya, kaya nga ninais niyang maging asawa siya. At ito ay nangyari na sinabi niya kay Jared: Ipagkaloob mo siya sa akin na maging asawa.

12 At sinabi ni Jared sa kanya: Ipagkaloob ko siya sa iyo kung dadalhin mo sa akin ang ulo ng aking ama, ang hari.

13 At ito ay nangyari na tinipon ni Akis sa bahay ni Jared ang lahat ng kanyang kaanak, at sinabi sa kanila: Mangangako ba kayo sa akin na magiging tapat kayo sa akin sa bagay na hihilingin ko sa inyo?

14 At ito ay nangyari na nanumpa silang lahat sa kanya, sa Diyos ng langit, at gayundin sa kalangitan, at gayundin sa lupa, at sa kanilang mga ulo, na sinuman ang magbabago mula sa pagtulong na hiniling ni Akis ay mawawalan ng kanyang ulo; at kung sinuman ang magsisiwalat ng anumang bagay na ipinaalam sa kanila ni Akis, siya rin ay nararapat kitlan ng kanyang buhay.

15 At ito ay nangyari na sa gayon sila sumang-ayon kay Akis. At ipinasumpa sa kanila ni Akis ang mga sumpang ibinigay ng mga yaong sinauna na naghangad din ng kapangyarihan, na ipinasa-pasa maging mula pa kay Cain, na isang mamamatay-tao mula pa sa simula.

Karon ang anak nga babaye ni Jared hilabihan ka matahom. Ug nahitabo nga nakigsulti siya sa iyang amahan, ug miingon kaniya: Ngano nga ang akong amahan masulub-on man kaayo? Wala ba siya makabasa sa talaan nga gidala sa atong mga amahan tabok sa dako nga lawod? Tan-awa, wala bay asoy mahitungod kanila sa karaang panahon, nga sila pinaagi sa ilang tinago nga mga plano nakaangkon og mga gingharian ug dako nga himaya?

Ug busa, karon, ipakuha sa akong amahan si Akish, ang anak nga lalaki ni Kimnor; ug tan-awa, madanihon ako, ug mosayaw ako sa iyang atubangan, ug ako mopahimuot kaniya, aron magtinguha siya nga ako iyang pangasaw-on; mao nga kon magtinguha man siya gikan kanimo nga ako imong ihatag kaniya aron pangasaw-on, niana moingon ka: Ihatag nako siya kon imong dad-on kanako ang ulo sa akong amahan, ang hari.

Ug karon si Omer usa ka higala ni Akish; mao nga, sa dihang gipakuha ni Jared si Akish, ang anak nga babaye ni Jared misayaw sa iyang atubangan nga siya nakapahimuot kaniya, hangtod nga siya nagtinguha kaniya nga pangasaw-on. Ug nahitabo nga miingon siya kang Jared: Ihatag siya kanako aron pangasaw-on.

Ug si Jared miingon kaniya: Akong ihatag siya kanimo, kon imong dad-on kanako ang ulo sa akong amahan, ang hari.

Ug nahitabo nga gipundok ni Akish ngadto sa balay ni Jared ang iyang tanang kabanay ug miingon kanila: Manumpa ba kamo ngari kanako nga kamo magmatinud-anon kanako sa butang nga akong gitinguha gikan kaninyo?

Ug nahitabo nga silang tanan nanumpa ngadto kaniya, pinaagi sa Dios sa langit, ug usab pinaagi sa kalangitan, ug usab pinaagi sa yuta, ug pinaagi sa ilang mga ulo, nga kinsa man ang mobalibad gikan sa panabang nga gitinguha ni Akish mawad-an sa iyang ulo; ug kinsa man ang mobutyag sa bisan unsang butang nga gipahibalo ni Akish ngadto kanila, ang mao mawad-an sa iyang kinabuhi.

Ug nahitabo nga sa ingon niana miuyon sila ni Akish. Ug gipapanumpa sila ni Akish sa unsay gihatag kanila sa karaang panahon kinsa nagtinguha usab og gahom, nga gipasa gani gikan ni Cain, kinsa usa ka mamumuno gikan sa sinugdanan.

Now the daughter of Jared was exceedingly fair. And it came to pass that she did talk with her father, and said unto him: Whereby hath my father so much sorrow? Hath he not read the record which our fathers brought across the great deep? Behold, is there not an account concerning them of old, that they by their secret plans did obtain kingdoms and great glory?

And now, therefore, let my father send for Akish, the son of Kimnor; and behold, I am fair, and I will dance before him, and I will please him, that he will desire me to wife; wherefore if he shall desire of thee that ye shall give unto him me to wife, then shall ye say: I will give her if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And now Omer was a friend to Akish; wherefore, when Jared had sent for Akish, the daughter of Jared danced before him that she pleased him, inso-much that he desired her to wife. And it came to pass that he said unto Jared: Give her unto me to wife.

And Jared said unto him: I will give her unto you, if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And it came to pass that Akish gathered in unto the house of Jared all his kinsfolk, and said unto them: Will ye swear unto me that ye will be faithful unto me in the thing which I shall desire of you?

And it came to pass that they all sware unto him, by the God of heaven, and also by the heavens, and also by the earth, and by their heads, that whoso should vary from the assistance which Akish desired should lose his head; and whoso should divulge whatsoever thing Akish made known unto them, the same should lose his life.

And it came to pass that thus they did agree with Akish. And Akish did administer unto them the oaths which were given by them of old who also sought power, which had been handed down even from Cain, who was a murderer from the beginning.

- 16 At ang mga ito ay pinanatili ng kapangyarihan ng diyablo upang ihayag ang mga sumpang ito sa mga tao, upang mapanatili sila sa kadiliman, upang tulungan ang mga yaong naghahangad ng kapangyarihan na makakuha ng kapangyarihan, at makapaslang, at makadambong, at makapagsinungaling, at makagawa ng lahat ng uri ng kasamaan at mga pagpapatutot.
- 17 At ang anak na babae ni Jared ang siyang naglagay nito sa kanyang puso na saliksikin ang mga sinaunang bagay na ito; at inilagay ito ni Jared sa puso ni Akis; kaya nga, ipinasumpa ito ni Akis sa kanyang mga kaanak at kaibigan, inaakay silang palayo sa pamamagitan ng mga kaaya-ayang pangako upang kanilang gawin ang anumang bagay na naisin niya.
- 18 At ito ay nangyari na bumuo sila ng isang lihim na pagsasabwatan, maging tulad nila noong sinauna; kung aling pagsasabwatan ay pinakakarumal-dumal at pinakamasama sa lahat, sa paningin ng Diyos;
- 19 Sapagkat ang Panginoon ay hindi kumikilos sa pamamagitan ng mga lihim na pagsasabwatan, ni hindi siya nag-uutos na nararapat magpadanak ng dugo ang tao, kundi ipinagbabawal ito sa lahat ng bagay, mula pa sa simula ng tao.
- 20 At ngayon, ako, si Moroni, ay hindi isusulat ang pamamaraan ng kanilang mga sumpa at pagsasabwatan, sapagkat ipinaalam sa akin na mayroon nito sa lahat ng tao, at mayroon nito sa mga Lamanita.
- 21 At ang mga ito ang nagdulot ng pagkalipol ng mga taong ito na sinasabi ko ngayon, at gayundin ng pagkalipol ng mga tao ni Nephi.
- 22 At anumang bansa na magtataguyod sa mga gayong lihim na pagsasabwatan, upang makakuha ng kapangyarihan at makinabang, hanggang sa lumaganap ang mga ito sa buong bansa, dinggin, sila ay malilipol; sapagkat hindi pahihintulutan ng Panginoon na ang dugo ng kanyang mga banal, na padadanakin nila, ay laging magsumamo sa kanya mula sa lupa, upang maghiganti laban sa kanila, at gayunpaman, hindi niya sila ipinaghiganti.
- Ug gipatunhay sila pinaagi sa gahom sa yawa nga ipangalagad kining mga panumpa ngadto sa katawhan, aron magpabilin sila sa kangitngit, aron sa pagtabang niadtong mosulay sa pag-angkon og gahom, ug sa pagpatay, ug sa pagpanglungkab ug sa pagpamakak, ug sa paghimo sa tanang matang sa pagkadaotan ug malaw-ay nga mga buhat.
- Ug ang anak nga babaye ni Jared mao ang nagmando sa iyang kasingkasing sa pagpangita niini nga mga butang sa karaang panahon; ug si Jared ang nagmando niini ngadto sa kasingkasing ni Akish; mao nga, gipapanumpa ni Akish ang iyang kaliwatan ug kahigalaan, nanglimbong kanila pinaagi sa mga tam-is nga saad sa paghimo sa bisan unsa nga butang nga iyang gitinguha.
- Ug nahitabo nga naghimo sila og usa ka tinago nga kalihokan, gani sama nila sa karaan; diin nga kalihokan mao ang labing salawayon ug daotan labaw sa tanan, sa panan-aw sa Dios;
- Kay ang Ginoo dili mobuhat og tinago nga mga kalihokan, ni siya motugot nga ang tawo mopaagas og dugo, apan sa tanang butang nagdili niini, sukad sa sinugdanan sa tawo.
- Ug karon ako, si Moroni, dili mosulat sa matang sa ilang mga gipanumpaang ug mga kalihokan, kay gipahibalo kini ngari kanako nga aduna niini ang tanang katawhan, ug aduna usab niini ang mga Lamanita.
- Ug kini ang hinungdan sa kalaglagan niini nga katawhan kinsa karon akong gihisgotan, ug usab sa kalaglagan sa katawhan ni Nephi.
- Ug ang tanang nasod nga mobulig sa maong tinago nga mga kalihokan, aron makaangkon og gahom ug bahandi, hangtod nga mokatap kini sa nasod, tan-awa, pagalaglagon sila; kay ang Ginoo dili motugot nga ang dugo sa iyang mga santos, nga ilang gipaagas, sa tanang panahon mangamuyo ngadto kaniya gikan sa yuta alang sa pagpanimalos kanila ug sa gihapon siya wala manimalos kanila.
- And they were kept up by the power of the devil to administer these oaths unto the people, to keep them in darkness, to help such as sought power to gain power, and to murder, and to plunder, and to lie, and to commit all manner of wickedness and whoredoms.
- And it was the daughter of Jared who put it into his heart to search up these things of old; and Jared put it into the heart of Akish; wherefore, Akish administered it unto his kindred and friends, leading them away by fair promises to do whatsoever thing he desired.
- And it came to pass that they formed a secret combination, even as they of old; which combination is most abominable and wicked above all, in the sight of God;
- For the Lord worketh not in secret combinations, neither doth he will that man should shed blood, but in all things hath forbidden it, from the beginning of man.
- And now I, Moroni, do not write the manner of their oaths and combinations, for it hath been made known unto me that they are had among all people, and they are had among the Lamanites.
- And they have caused the destruction of this people of whom I am now speaking, and also the destruction of the people of Nephi.
- And whatsoever nation shall uphold such secret combinations, to get power and gain, until they shall spread over the nation, behold, they shall be destroyed; for the Lord will not suffer that the blood of his saints, which shall be shed by them, shall always cry unto him from the ground for vengeance upon them and yet he avenge them not.

23 Samakatwid, O kayong mga Gentil, karunungan sa Diyos na ang mga bagay na ito ay nararapat ipaalam sa inyo, nang sa gayon ay makapagsisi kayo ng inyong mga kasalanan, at huwag pahintulutan ang mga nakamamatay na pagsasabwatan na manaig sa inyo, na itinatag upang makakuha ng kapangyarihan at makinabang—at ang gawain, oo, maging ang gawain ng pagkalipol ay sasapit sa inyo, oo, maging ang espada ng katarungan ng Diyos na Walang Hanggan ay hahalibas sa inyo, tungo sa inyong pagbagsak at pagkalipol kung pahihintulutan ninyong mangyari ang mga bagay na ito.

24 Samakatwid, inuutusan kayo ng Panginoon, na kapag nakita ninyo ang mga bagay na ito na naitatag sa inyo, magising ang pang-unawa ninyo sa inyong kakila-kilabot na kalagayan, dahil sa mga lihim na pagsasabwatanang mapapasainyo; o sa aba niyon, dahil sa dugo nila na mga napatay; sapagkat sila ay nagsusumamo mula sa alabok upang maghiganti rito, at gayundin sa mga yaong nagtatag dito.

25 Sapagkat ito ay mangyayari na sinuman ang magtatatag nito ay naghahangad na ibagsak ang kalayaan ng lahat ng lupain, bansa, at bayan; at papapangyarihin nito ang pagkalipol ng lahat ng tao, sapagkat ito ay itinatag ng diyablo, na siyang ama ng lahat ng kasinungalingan; maging ang yaon ding sinungaling na luminlang sa ating mga unang magulang, oo, maging ang yaon ding sinungaling na siyang nagdulot na makagawa ng pagpaslang ang tao mula pa sa simula; na siyang nagpatigas sa puso ng mga tao kung kaya't pinaslang nila ang mga propeta, at pinagbabato sila, at itinaboy sila mula pa sa simula.

26 Samakatwid, ako, si Moroni, ay inutusan isulat ang mga bagay na ito upang mawakasan ang kasamaan, at upang dumating ang panahon na si Satanas ay mawalan ng kapangyarihan sa puso ng mga anak ng tao, bagkus ay mahikayat sila na patuloy na gumawa ng kabutihan, upang sila ay makarating sa bukal ng lahat ng katwiran at maligtas.

Mao nga, O kamong mga Hentil, kaalam kini sa Dios nga kining mga butanga kinahanglang ipakita kaninyo, nga pinaagi niini kamo maghinulsol sa inyong mga sala, ug dili motugot nga kining mga kalihokan sa pagbuno mopatigbabaw kaninyo, nga gihimo aron makaangkon og gahom ug bahandi—ug ang buhat, oo, bisan ang buhat sa kalaglagan moabot kaninyo, oo, gani ang espada sa kaangayan sa Dios sa Kahangtoran modapat diha kaninyo, ngadto sa inyong pagkapukan ug pagkalaglag kon inyong tugotan kini nga mga butang.

Mao nga, ang Ginoo misugo kaninyo, sa higayon nga inyong makita kini nga mga butang nga moabot taliwala kaninyo nga kamo mahigmata aron makaamgo sa inyong makalilisang nga kahimtang, tungod niining tinago nga kalihokan nga anaa sa taliwala kaninyo; o pagkaalaot niini, tungod sa dugo kanila kinsa gipamatay; kay sila mangamuyo gikan sa abog alang sa pagpanimalos niini, ug usab niadtong mga nagtukod niini.

Kay mahitabo nga si kinsa ang nagtukod niini nagtinguha sa pagpukan sa kagawasan sa tanang kayutaan ug kanasoran; ug mopahinabo kini sa kalaglagan sa tanang katawhan, kay gitukod kini sa yawa, kinsa mao ang amahan sa tanang bakak; gani kanang mao gihapon nga bakakon kinsa milingla sa atong unang mga ginikanan, oo, gani kanang mao gihapon nga bakakon kinsa mao ang hinungdan nga ang tawo mobuno sukad pa sa sinugdanan; kinsa mipatig-a sa mga kasingkasing sa mga tawo nga sila mibuno sa mga propeta, ug mibato kanila, ug misalikway kanila sukad pa sa sinugdanan.

Mao nga, ako, si Moroni, gisugo sa pagsulat niining mga butanga nga ang daotan mahunong, ug ang panahon moabot nga si Satanas walay gahom diha sa mga kasingkasing sa mga anak sa katawhan, apan sila unta madani sa paghimo og maayo sa kanunay, aron sila mopaduol ngadto sa tubod sa tanan nga pagkamatarong ug maluwas.

Wherefore, O ye Gentiles, it is wisdom in God that these things should be shown unto you, that thereby ye may repent of your sins, and suffer not that these murderous combinations shall get above you, which are built up to get power and gain—and the work, yea, even the work of destruction come upon you, yea, even the sword of the justice of the Eternal God shall fall upon you, to your overthrow and destruction if ye shall suffer these things to be.

Wherefore, the Lord commandeth you, when ye shall see these things come among you that ye shall awake to a sense of your awful situation, because of this secret combination which shall be among you; or wo be unto it, because of the blood of them who have been slain; for they cry from the dust for vengeance upon it, and also upon those who built it up.

For it cometh to pass that whoso buildeth it up seeketh to overthrow the freedom of all lands, nations, and countries; and it bringeth to pass the destruction of all people, for it is built up by the devil, who is the father of all lies; even that same liar who beguiled our first parents, yea, even that same liar who hath caused man to commit murder from the beginning; who hath hardened the hearts of men that they have murdered the prophets, and stoned them, and cast them out from the beginning.

Wherefore, I, Moroni, am commanded to write these things that evil may be done away, and that the time may come that Satan may have no power upon the hearts of the children of men, but that they may be persuaded to do good continually, that they may come unto the fountain of all righteousness and be saved.

Eter 9

- 1 At ngayon ako, si Moroni, ay magpapatuloy sa aking tala. Anupa't dinggin, ito ay nangyari na dahil sa mga lihim na pagsasabwatan ni Akis at ng kanyang mga kaibigan, dinggin, naibagsak nila ang kaharian ni Omer.
- 2 Gayunpaman, ang Panginoon ay naging maawain kay Omer, at gayundin sa kanyang mga anak na lalaki at sa kanyang mga anak na babae na hindi naghangad ng kanyang pagkawasa.
- 3 At binalaan ng Panginoon si Omer sa isang panaginip na narapat niyang lisanin ang lupain; kaya nga nilisan ni Omer ang lupain kasama ang kanyang mag-anak, at naglakbay nang maraming araw, at narating at nadaanan ang burol ng Shim, at narating ang lugar kung saan nalipol ang mga Nephita, at mula roon ay nagpasilang, at narating ang lugar na tinatawag na Ablum, sa may dalampasigan, at doon niya itinayo ang kanyang tolda, at gayundin ang kanyang mga anak na lalaki at kanyang mga anak na babae, at ang kanyang buong sambahayan, maliban kay Jared at sa kanyang mag-anak.
- 4 At ito ay nangyari na hinirang si Jared na hari ng mga tao, sa pamamagitan ng kamay ng kasamaan; at ipinagkaloob niya kay Akis ang kanyang anak na babae na maging asawa.
- 5 At ito ay nangyari na hinangad ni Akis na kitlin ang buhay ng kanyang biyanang lalaki; at ginamit niya ang mga yaong pinasumpa niya sa pamamagitan ng sumpa ng mga sinauna, at nakuha nila ang ulo ng kanyang biyanang lalaki, habang siya ay nakaupo sa kanyang trono, na nakikipag-usap sa kanyang mga tao.
- 6 Sapagkat napakatindi ng naging paglaganap ng masama at lihim na samahang ito kung kaya't pinasama nito ang mga puso ng lahat ng tao; kaya nga si Jared ay napaslang sa kanyang trono, at naghari si Akis na kahalili niya.
- 7 At ito ay nangyari na nagsimulang magselos si Akis sa kanyang anak na lalaki, kaya nga kanyang ipinakulong siya sa bilangguan, at binuhay siya sa kakaunti o walang pagkain hanggang sa magdanas siya ng kamatayan.
- 8 At ngayon, ang kapatid na lalaki ng yaong nagdanas ng kamatayan (at ang pangalan niya ay Nimras) ay nagalit sa kanyang ama dahil sa ginawa ng kanyang ama sa kapatid niya.

Ether 9

Ug karon ako, si Moroni, mopadayon sa akong talaan. Busa, tan-awa, nahitabo nga tungod sa tinago nga mga kalihokan ni Akish ug sa iyang kahigalaan, tan-awa, gipukan nila ang gingharian ni Omer.

Bisan pa niana, ang Ginoo nagmaluluyon kang Omer, ug usab sa iyang mga anak nga lalaki ug mga anak nga babaye kinsa wala magtinguha sa iyang kalaglagan.

Ug ang Ginoo mipasidaan kang Omer pinaagi sa usa ka damgo nga kinahanglan siya nga mobiya sa yuta; mao nga si Omer mibiya sa yuta uban sa iyang pamilya, ug mipanaw sa daghang adlaw, ug miabot ug miagi sa gamay nga bungtod sa Shim, ug miabot sa dapit diin ang mga Nephita nalaglag, ug gikan didto paingon sa silangan nga bahin, ug miabot sa usa ka dapit nga gitawag og Ablom, duol sa baybayon, ug didto siya mitukod sa iyang tolda, ug usab ang iyang mga anak nga lalaki ug mga anak nga babaye, ug ang tanan niya nga sakop sa pamilya, gawas ni Jared ug sa iyang pamilya.

Ug nahitabo nga si Jared gidihogan nga mahimong hari sa katawhan, pinaagi sa kamot sa pagkadaotan; ug iyang gihatag ni Akish ang iyang anak nga babaye aron pangasaw-on.

Ug nahitabo nga si Akish nagtinguha sa pagpatay sa iyang ugangan nga lalaki; ug gigamit niya kadtong mga nakapanumpa kaniya pinaagi sa panumpa sa mga karaan, ug ilang nakuha ang ulo sa iyang ugangan nga lalaki, samtang naglingkod siya sa iyang trono, nga nakig-atubang sa iyang katawhan.

Kay hilabihan ang pagkatap niini nga kadaotan ug tinago nga katilingban nga kini nakadaot sa mga kasingkasing sa tanang katawhan; busa si Jared gipatay diha sa iyang trono, ug si Akish ang nagmando puli kaniya.

Ug nahitabo nga si Akish misugod sa pagkasina sa iyang anak nga lalaki, busa siya mibalhog kaniya sa bilangguan, ug mihatag kaniya og diyotay o walay pagkaon hangtod nga siya namatay.

Ug karon ang igsoon niyang lalaki nga nag-antos sa kamatayon, (ug ang iyang ngalan mao si Nimrah) nasuko sa iyang amahan tungod nianang gibuhay sa iyang amahan ngadto sa iyang igsoon nga lalaki.

Ether 9

And now I, Moroni, proceed with my record. Therefore, behold, it came to pass that because of the secret combinations of Akish and his friends, behold, they did overthrow the kingdom of Omer.

Nevertheless, the Lord was merciful unto Omer, and also to his sons and to his daughters who did not seek his destruction.

And the Lord warned Omer in a dream that he should depart out of the land; wherefore Omer departed out of the land with his family, and traveled many days, and came over and passed by the hill of Shim, and came over by the place where the Nephites were destroyed, and from thence eastward, and came to a place which was called Ablom, by the seashore, and there he pitched his tent, and also his sons and his daughters, and all his household, save it were Jared and his family.

And it came to pass that Jared was anointed king over the people, by the hand of wickedness; and he gave unto Akish his daughter to wife.

And it came to pass that Akish sought the life of his father-in-law; and he applied unto those whom he had sworn by the oath of the ancients, and they obtained the head of his father-in-law, as he sat upon his throne, giving audience to his people.

For so great had been the spreading of this wicked and secret society that it had corrupted the hearts of all the people; therefore Jared was murdered upon his throne, and Akish reigned in his stead.

And it came to pass that Akish began to be jealous of his son, therefore he shut him up in prison, and kept him upon little or no food until he had suffered death.

And now the brother of him that suffered death, (and his name was Nimrah) was angry with his father because of that which his father had done unto his brother.

- 9 At ito ay nangyari na nangalap si Nimras ng maliit na bilang ng mga tauhan, at tumakas palabas ng lupain, at nakarating at nanirahang kasama ni Omer.
- 10 At ito ay nangyari na isinilang kay Akis ang iba pang mga anak na lalaki, at naakit nila ang puso ng mga tao, sa kabila ng panunumpa nila sa kanya na gagawin ang lahat ng uri ng kasamaan alinsunod sa yaong kahilingan niya.
- 11 Ngayon, ang mga tao ni Akis ay nagnanais na makinabang, maging tulad ni Akis na naghahangad ng kapangyarihan; kaya nga, inalok sila ng mga anak ni Akis ng salapi, sa gayong pamamaraan ay nahimok nila na sumunod sa kanila ang nakararaming bahagi ng mga tao.
- 12 At nagsimulang magkaroon ng digmaan sa pagitan ng mga anak na lalaki ni Akis at kay Akis, na tumagal sa loob ng maraming taon, oo, hanggang sa pagkalipol ng halos lahat ng tao ng kaharian, oo, maging lahat, maliban sa tatlumpung katao, at sila na nagsitakas kasama ng sambahayan ni Omer.
- 13 Samakatwid, si Omer ay muling naibalik sa lupaing kanyang mana.
- 14 At ito ay nangyari na nagsimulang tumanda si Omer; gayunpaman, sa kanyang katandaan ay isinilang sa kanya si Emer; at hinirang niya si Emer na maging hari upang magharing kahalili niya.
- 15 At matapos niyang hirangin si Emer na maging hari, siya ay nakaranas ng kapayapaan sa lupain sa loob ng dalawang taon, at siya ay namatay, matapos na mabuhay nang napakaraming araw, na puspos ng kalungkutan. At ito ay nangyari na si Emer ay nagharing kahalili niya, at sinunod ang mga yapak ng kanyang ama.
- 16 At nagsimulang alising muli ng Panginoon ang sumpa sa lupain, at ang sambahayan ni Emer ay labis na umunlad sa ilalim ng paghahari ni Emer; at sa loob ng animnapu't dalawang taon ay naging napakalalakas nila, hanggang sa naging napakayayaman nila—
- 17 Nagtataglay ng lahat ng uri ng bungang-kahoy, at ng butil, at ng sutla, at ng maiinam na lino, at ng ginto, at ng pilak, at ng mamahaling bagay;
- Ug nahitabo nga si Nimrah mipundok og pipila ka kalalakin-an, ug milayas sa yuta, ug miabot ug mipuyo uban kang Omer.
- Ug nahitabo nga si Akish nakaanak og lain pang mga lalaki, ug nalukmay nila ang mga kasingkasing sa katawhan, bisan pa man og sila nanumpa ngadto kaniya sa paghimo sa tanang matang sa kadaotan sumala sa iyang gitinguha.
- Karon ang katawhan ni Akish nagtinguha nga makaangkon og bahandi, gani sama nga si Akish matinguhaon sa gahom; mao nga, ang mga anak nga lalaki ni Akish nagtanyag kanila og salapi, diin niana nga mga paagi ilang nadani ang mas daghang bahin sa katawhan sa pagsunod kanila.
- Ug didto nagsugod ang usa ka gubat tali sa mga anak nga lalaki ni Akish ug kang Akish, nga milungtad sulod sa daghang katuigan, oo, ngadto sa pagkalaglag sa hapit tanang katawhan sa gingharian, oo, gani ang tanan, gawas lamang sa katloan ka tawo, ug sila kinsa nakalayas ngadto sa balay ni Omer.
- Mao nga, si Omer gipabalik pag-usab ngadto sa yuta sa iyang kabilin.
- Ug nahitabo nga si Omer nagsugod sa pagkatigulang; bisan pa niana, sa iyang katigulangon nakaanak siya ni Emer; ug gidihogan niya si Emer nga mahimong hari aron magmando puli kaniya.
- Ug human sa iyang pagdihog kang Emer aron mahimong hari nakakita siya og kalinaw sa yuta sulod sa duha ka tuig, ug namatay siya, nga nakasinati og hilabihan ka daghang adlaw, nga puno sa kasubo. Ug nahitabo nga si Emer mimando puli kaniya, ug misunod sa mga tunob sa iyang amahan.
- Ug ang Ginoo misugod na usab sa pagwagtang sa tunglo gikan sa yuta, ug ang mga sakop sa balay ni Emer miuswag sa hilabihan ubos sa pagmando ni Emer; ug sulod sa kan-uman ug duha ka tuig sila nahimong hilabihan ka lig-on, nga niana sila nahimong hilabihan ka adunahan—
- Nakabaton sa tanan nga matang sa bunga, ug sa lugas, ug sa mga sida, ug sa maayo nga panapton, ug sa bulawan, ug sa pilak, ug sa mahalong mga butang;
- And it came to pass that Nimrah gathered together a small number of men, and fled out of the land, and came over and dwelt with Omer.
- And it came to pass that Akish begat other sons, and they won the hearts of the people, notwithstanding they had sworn unto him to do all manner of iniquity according to that which he desired.
- Now the people of Akish were desirous for gain, even as Akish was desirous for power; wherefore, the sons of Akish did offer them money, by which means they drew away the more part of the people after them.
- And there began to be a war between the sons of Akish and Akish, which lasted for the space of many years, yea, unto the destruction of nearly all the people of the kingdom, yea, even all, save it were thirty souls, and they who fled with the house of Omer.
- Wherefore, Omer was restored again to the land of his inheritance.
- And it came to pass that Omer began to be old; nevertheless, in his old age he begat Emer; and he anointed Emer to be king to reign in his stead.
- And after that he had anointed Emer to be king he saw peace in the land for the space of two years, and he died, having seen exceedingly many days, which were full of sorrow. And it came to pass that Emer did reign in his stead, and did fill the steps of his father.
- And the Lord began again to take the curse from off the land, and the house of Emer did prosper exceedingly under the reign of Emer; and in the space of sixty and two years they had become exceedingly strong, insomuch that they became exceedingly rich—
- Having all manner of fruit, and of grain, and of silks, and of fine linen, and of gold, and of silver, and of precious things;

- 18 At gayundin ng lahat ng uri ng baka, at ng tupa, at ng baboy, at ng kambing, at marami pang ibang uri ng mga hayop na kapaki-pakinabang na pagkain ng tao.
- 19 At mayroon din silang mga kabayo, at asno, at may mga elepante at kurilum at kumom; lahat ng yaon ay kapaki-pakinabang sa tao, at lalong higit ang mga elepante at kurilum at kumom.
- 20 At sa gayon ibinuhos ng Panginoon ang kanyang mga pagpapala sa lupaing ito, na pinili sa lahat ng iba pang lupain; at iniutos niya na sinuman ang mag-aangkin sa lupain ay nararapat na angkinin ito para sa Panginoon, o sila ay malilipol kapag hinog na sila sa kasamaan; sapagkat winika sa kanila ng Panginoon: Ibuhuhos ko ang kaganapan ng aking kapootan.
- 21 At si Emer ay nagpatupad ng kahalutlan sa katwiran sa lahat ng kanyang mga araw, at siya ay nagkaroon ng maraming anak na lalaki at babae; at isinilang sa kanya si Coriantum, at hinirang niya si Coriantum na magharing kahalili niya.
- 22 At matapos niyang hirangin si Coriantum na magharing kahalili niya, nabuhay pa siya nang apat na taon, at siya ay nakaranas ng kapayapaan sa lupain; oo, at nakita niya maging ang Anak ng Katwiran, at nagsaya at nagpapuri sa kanyang araw; at siya ay namatay nang mapayapa.
- 23 At ito ay nangyari na sumunod si Coriantum sa mga yapak ng kanyang ama, at nagtayo ng maraming malalaking lungsod, at inilaan ang yaong makabubuti sa kanyang mga tao sa lahat ng kanyang mga araw. At ito ay nangyari na hindi siya nagkaroon ng anak maging hanggang sa napakatanda na niya.
- 24 At ito ay nangyari na namatay ang kanyang asawa, na isandaan at dalawang taong gulang na. At ito ay nangyari na nag-asawa si Coriantum sa kanyang katandaan ng isang dalagita, at nagkaroon ng mga anak na lalaki at babae; anupa't nabuhay siya hanggang sa siya ay isandaan at apatnapu't dalawang taong gulang.
- 25 At ito ay nangyari na isinilang sa kanya si Com, at si Com ay nagharing kahalili niya; at siya ay naghari nang apatnapu't siyam na taon, at isinilang sa kanya si Heth; at nagkaroon din siya ng iba pang mga anak na lalaki at babae.
- Ug usab sa tanan nga matang sa mga kabakahan, sa mga toro, ug mga baka, ug sa karnero, ug sa mga baboy, ug sa mga kanding, ug usab sa daghang uban pa nga matang sa mga hayop nga mapuslanon nga makaon sa tawo.
- Ug sila usab adunay mga kabayo, ug mga asno, ug dihay mga elepante ug mga curelom ug mga cumom; ang tanan niini mapuslanon sa tawo, ug labi na gayod ang mga elepante ug mga curelom ug mga cumom.
- Ug sa ingon niana ang Ginoo mibu-bo sa iyang mga panalangin niini nga yuta, nga mao ang pinili labaw sa tanang mga yuta; ug siya misugo nga kinsa ang makapanag-iyang niini nga yuta kinahanglan manag-iyang niini alang sa Ginoo, o sila gayod pagalaglagon sa higayon nga sila mahinog sa kadaotan; kay diha niana, miingon ang Ginoo: Akong ibu-bo sa hingpit ang akong kasuko.
- Ug si Emer mihimo og paghukom subay sa pagkamatarong sa tanan niyang mga adlaw, ug nakaanak siya og daghang lalaki ug babaye; ug nakaanak siya ni Coriantum, ug gidihogan niya si Coriantum aron momando puli kaniya.
- Ug human sa iyang pagdihog ni Coriantum aron maghari puli kaniya nabuhi pa siya og upat ka tuig, ug nakakita siya og kalinaw sa yuta; oo, ug gani nakakita siya sa Anak sa Pagkamatarong, ug nagmaya ug naghimaya sa iyang adlaw; ug namatay siya nga nagbaton og kalinaw.
- Ug nahitabo nga si Coriantum misunod sa mga tunob sa iyang amahan, ug nagtukod og daghang bantogan nga mga siyudad, ug gipangalagad ang unsay maayo ngadto sa iyang katawhan sa tanan niyang mga adlaw. Ug nahitabo nga siya walay mga anak bisan hangtod nga hilabihan na siya ka tigulang.
- Ug nahitabo nga ang iyang asawa namatay, nga usa ka gatos ug duha ka tuig ang panuigon. Ug nahitabo nga si Coriantum nangasawa, sa iyang katigulangon, og usa ka batan-on nga babaye, ug nakaanak og mga lalaki ug mga babaye; mao nga nagpabilin siya nga buhi hangtod nga siya usa ka gatos ug kap-atan ug duha ka tuig ang panuigon.
- Ug nahitabo nga nakaanak siya ni Com, ug si Com mimando puli kaniya; ug siya mimando og kap-atan ug siyam ka tuig, ug nakaanak siya ni Heth; ug usab nakaanak siya og lain pa nga mga lalaki ug mga babaye.
- And also all manner of cattle, of oxen, and cows, and of sheep, and of swine, and of goats, and also many other kinds of animals which were useful for the food of man.
- And they also had horses, and asses, and there were elephants and cureloms and cumoms; all of which were useful unto man, and more especially the elephants and cureloms and cumoms.
- And thus the Lord did pour out his blessings upon this land, which was choice above all other lands; and he commanded that whoso should possess the land should possess it unto the Lord, or they should be destroyed when they were ripened in iniquity; for upon such, saith the Lord: I will pour out the fulness of my wrath.
- And Emer did execute judgment in righteousness all his days, and he begat many sons and daughters; and he begat Coriantum, and he anointed Coriantum to reign in his stead.
- And after he had anointed Coriantum to reign in his stead he lived four years, and he saw peace in the land; yea, and he even saw the Son of Righteousness, and did rejoice and glory in his day; and he died in peace.
- And it came to pass that Coriantum did walk in the steps of his father, and did build many mighty cities, and did administer that which was good unto his people in all his days. And it came to pass that he had no children even until he was exceedingly old.
- And it came to pass that his wife died, being an hundred and two years old. And it came to pass that Coriantum took to wife, in his old age, a young maid, and begat sons and daughters; wherefore he lived until he was an hundred and forty and two years old.
- And it came to pass that he begat Com, and Com reigned in his stead; and he reigned forty and nine years, and he begat Heth; and he also begat other sons and daughters.

- 26 At ang mga tao ay kumalat muli sa ibabaw ng buong lupain, at muling nagsimulang magkaroon ng labis na kasamaan sa ibabaw ng lupain, at muling nagsimulang yakapin ni Het ang mga sinaunang lihim na plano, upang mapatay ang kanyang ama.
- 27 At ito ay nangyari na inagawan niya ang trono ang kanyang ama, sapagkat kanya siyang pinatay ng sarili niyang espada; at naghari siyang kahalili niya.
- 28 At muling nagkaroon ng mga propeta sa lupain, nangangaral ng pagsisisi sa kanila—na kailangan nilang ihanda ang landas ng Panginoon o magkakaroong isang sumpa sa ibabaw ng lupain; oo, maging sa magkakaroong isang masidhing taggutom, kung saan sila ay malilipol kung hindi sila magsisisi.
- 29 Subalit hindi pinaniwalaan ng mga tao ang mga salita ng mga propeta, sa halip ay kanilang itinaboy sila; at ang ilan sa kanila ay itinaon nila sa malalalim na hukay at iniwan sila upang masawi. At ito ay nangyari na ginawa nila ang lahat ng bagay na ito alinsunod sa kautusan ng haring si Het.
- 30 At ito ay nangyari na nagsimulang magkaroon ng isang malawakang kasalanan sa lupain, at ang mga naninirahan ay nagsimulang malipol nang napakabilis dahil sa kasalanan, sapagkat walang ulan sa ibabaw ng lupain.
- 31 At may naglabasan ding mga makamandag na ahas sa ibabaw ng lupain, at tinuklaw ang maraming tao. At ito ay nangyari na nagsimulang magsitakas ang kanilang mga kawan sa harapan ng mga makamandag na ahas, patungo sa lupaing katimugan, na tinawag ng mga Nephita na Zarahemla.
- 32 At ito ay nangyari na marami sa kanila ang nangasawi sa daanan; gayunpaman, may ilang nakatakas patungo sa lupaing katimugan.
- 33 At ito ay nangyari na pinangyari ng Panginoon na hindi na sila tugisin pa ng mga ahas, kundi ang harangan nila ang daanan upang ang mga tao ay hindi makaraan, na babagsak ang sinumang magtangkang dumaan dahil sa mga makamandag na ahas.
- Ug ang katawhan mikatap na usab sa ibabaw sa tibuok yuta, ug didto nagsugod na usab ang hilabihan nga pagkadaotan sa ibabaw sa yuta, ug si Heth misugod sa paghangop sa tinago nga mga plano ingon usab sa karaan, sa paglaglag sa iyang amahan.
- Ug nahitabo nga gipapahawa niya ang iyang amahan gikan sa trono, kay siya mipatay kaniya gamit ang iyang kaugalingon nga espada; ug siya ang nagmando puli kaniya.
- Ug dihay miabot na usab nga mga propeta sa yuta, nagsangyaw og paghinulsol ngadto kanila—nga sila kinahanglang moandam sa agianan sa Ginoo o adunay moabot nga usa ka tunglo sa ibabaw sa yuta; oo, gani adunay dako nga kagutom, diin sila pagalaglagon kon dili sila maghinulsol.
- Apan ang katawhan wala motuo sa mga pulong sa mga propeta, apan sila misalikway kanila; ang pipila kanila gitambog nila ngadto sa mga lungag ug gipasagdan sila aron mamatay. Ug nahitabo nga gihimo nila kini nga mga butang sumala sa mga sugo sa hari, nga si Heth.
- Ug nahitabo nga dihay nagsugod nga grabe nga kainit sa yuta, ug ang mga lumulupyo nagsugod sa hilabihan ka paspas nga pagkamatay tungod sa kainit, kay walay ulan sa ibabaw sa yuta.
- Ug dihay mitungha nga malala nga mga bitin usab sa ibabaw sa yuta, ug nakapatay og daghang katawhan. Ug nahitabo nga ang ilang gagmayng kahayopan nagsugod sa pagpanglayas gikan sa malala nga mga bitin, paingon sa yuta sa habagatan nga bahin, nga gitawag sa mga Nephita og Zarahemla.
- Ug nahitabo nga daghan niini ang namatay sa agianan; bisan pa niana, ang uban milayas ngadto sa yuta sa habagatan nga bahin.
- Ug nahitabo nga ang Ginoo mihimo nga kini nga mga bitin dili na mogukod kanila, apan mobabag kini sa agianan nga ang katawhan dili makaagi, nga si kinsa ang mangahas sa pag-agi mamatay tungod sa malala nga mga bitin.
- And the people had spread again over all the face of the land, and there began again to be an exceedingly great wickedness upon the face of the land, and Heth began to embrace the secret plans again of old, to destroy his father.
- And it came to pass that he did dethrone his father, for he slew him with his own sword; and he did reign in his stead.
- And there came prophets in the land again, crying repentance unto them—that they must prepare the way of the Lord or there should come a curse upon the face of the land; yea, even there should be a great famine, in which they should be destroyed if they did not repent.
- But the people believed not the words of the prophets, but they cast them out; and some of them they cast into pits and left them to perish. And it came to pass that they did all these things according to the commandment of the king, Heth.
- And it came to pass that there began to be a great dearth upon the land, and the inhabitants began to be destroyed exceedingly fast because of the dearth, for there was no rain upon the face of the earth.
- And there came forth poisonous serpents also upon the face of the land, and did poison many people. And it came to pass that their flocks began to flee before the poisonous serpents, towards the land southward, which was called by the Nephites Zarahemla.
- And it came to pass that there were many of them which did perish by the way; nevertheless, there were some which fled into the land southward.
- And it came to pass that the Lord did cause the serpents that they should pursue them no more, but that they should hedge up the way that the people could not pass, that whoso should attempt to pass might fall by the poisonous serpents.

34 At ito ay nangyari na sinundan ng mga tao ang landas ng mga hayop, at kinain ang mga bangkay ng mga ito na bumagsak sa daanan, hanggang sa makain na nila ang lahat ng iyon. Ngayon, nang matanto ng mga tao na tiyak na mangangasawi sila, nagsimula silang magsisi ng kanilang mga kasamaan at magsumamo sa Panginoon.

35 At ito ay nangyari na nang sapat na silang nagpakumbaba ng kanilang sarili sa harapan ng Panginoon, siya ay nagpadala ng ulan sa ibabaw ng lupain; at muling nagsimulang sumigla ang mga tao, at nagsimulang magkaroon ng bungang-kahoy sa mga hilagang bayan, at sa lahat ng bayan sa paligid. At ipinakita sa kanila ng Panginoon ang kanyang kapangyarihan sa pangangalaga sa kanila mula sa taggutom.

Ug nahitabo nga ang katawhan misunod sa giagian sa mga hayop, ug mikaon sa mga patay nga lawas niadtong nangamatay sa agianan, hangtod nga nakaon nila kining tanan. Karon sa pagkakita sa katawhan nga sila mamatay gayod nagsugod sila sa paghinulsol sa ilang mga kadaotan ug nangamuyo sa Ginoo.

Ug nahitabo nga sa dihang mihimo sila og igong pagpaubos sa ilang kaugalingon sa atubangan sa Ginoo mipadala siya og ulan sa ibabaw sa yuta; ug ang katawhan misugod na usab sa pagkalagsik, ug nagsugod ang pagpamunga dapit sa amihanan nga mga nasod, ug sa tanang naglibot nga nasod. Ug ang Ginoo mipakita sa iyang gahom ngadto kanila sa pagpanalipod kanila gikan sa kagutom.

And it came to pass that the people did follow the course of the beasts, and did devour the carcasses of them which fell by the way, until they had devoured them all. Now when the people saw that they must perish they began to repent of their iniquities and cry unto the Lord.

And it came to pass that when they had humbled themselves sufficiently before the Lord he did send rain upon the face of the earth; and the people began to revive again, and there began to be fruit in the north countries, and in all the countries round about. And the Lord did show forth his power unto them in preserving them from famine.

Eter 10

- 1 At ito ay nangyari na si Shez, na isang inapo ni Het—sapagkat si Het ay nasawi dahil sa taggutom, at ang buo niyang sambahayan maliban kay Shez—kaya nga, muling nagsimulang buuin ni Shez ang isang nagkawatak-watak na mga tao.
- 2 At ito ay nangyari na naalala ni Shez ang pagkalipol ng kanyang mga ama, at nagtayo siya ng isang matwid na kaharian; sapagkat naalala niya kung ano ang ginawa ng Panginoon sa pagdadala kay Jared at sa kanyang kapatid na lalaki patawid ng malawak na kailaliman; at lumakad siya sa mga landas ng Panginoon; at siya ay nagkaroon ng mga anak na lalaki at babae.
- 3 At ang kanyang pinakamatandang anak na lalaki, na Shez ang pangalan, ay naghimagsik laban sa kanya; gayunpaman, si Shez ay sinaktan ng kamay ng isang manloloob, dahil sa kanyang labis na kayamanan, na muling nagdulot ng kapayapaan sa kanyang ama.
- 4 At ito ay nangyari na nagtayo ang kanyang ama ng maraming lungsod sa ibabaw ng lupain, at muling nagsimulang kumalat ang mga tao sa ibabaw ng buong lupain. At si Shez ay nabuhay hanggang sa labis na katandaan; at isinilang sa kanya si Riplakis. At namatay siya, at si Riplakis ay nagharing kahalili niya.
- 5 At ito ay nangyari na hindi ginawa ni Riplakis ang yaong tama sa paningin ng Panginoon, sapagkat siya ay nagkaroon ng maraming asawa at kalunya, at iniatang sa balikat ng mga tao ang yaong napakabigat na pasanin; oo, kanyang pinatawan sila ng mabibigat na buwis; at sa pamamagitan ng mga buwis, siya ay nagpatayo ng maraming maluwang na gusali.
- 6 At siya ay nagpatayo ng isang napakagandang trono para sa kanyang sarili; at siya ay nagpatayo ng maraming bilangguan, at sinuman ang hindi paiilalim sa mga buwis ay ipinatatapon niya sa bilangguan; at sinuman ang hindi nakababayad ng buwis ay ipinatatapon niya sa bilangguan; at iniutos niya na nararapat silang patuloy na gumawa para sa kanilang ikabubuhay; at sinuman ang tumangging gumawa ay ipinapapatay niya.

Ether 10

Ug nahitabo nga si Shez, kinsa usa ka kaliwat ni Heth—kay si Heth namatay sa kagutom, ug ang tanan niyang mga sakop sa panimalay gawas ni Shez—mao nga, si Shez misugod sa pagpalig-on og usab sa usa ka nagkatibulaag nga katawhan.

Ug nahitabo nga si Shez nahinumdom sa kalaglagan sa iyang mga amahan, ug nagtukod siya og matarong nga gingharian; kay nahinumdom siya unsa ang gihimo sa Ginoo sa pagdala ni Jared ug sa iyang igsoong lalaki tabok sa lawod; ug nagsubay siya sa mga pamaagi sa Ginoo; ug nakaanak siya og mga lalaki ug mga babaye.

Ug ang iyang kamagulangan nga anak nga lalaki, kansang ngalan mao si Shez, mibatok kaniya; apan, si Shez gipasipad-an sa usa ka tulisan, tungod sa iyang hilabihan nga katigayonan, nga nagdala og kalinaw pag-usab sa iyang amahan.

Ug nahitabo nga ang iyang amahan nagtukod og daghang siyudad sa ibabaw sa yuta, ug ang katawhan nagsugod na usab sa pagkatap sa ibabaw sa tibuok yuta. Ug si Shez nagpuyo sa hilabihan ka tigulang nga panuigon; ug nakaanak siya ni Riplakish. Ug namatay siya, ug si Riplakish nagmando puli kaniya.

Ug nahitabo nga si Riplakish wala mobuhat nianang matarong sa panan-aw sa Ginoo, kay siya adunay daghang asawa ug mga puyo-puyo, ug misangon ngadto sa mga abaga sa mga tawo nianang hilabihan ka bug-at nga palas-anon; oo, mipabuhis siya kanila og dagko nga mga buhis; ug gamit ang mga buhis nagtukod siya og daghang dagko nga mga gambalay.

Ug nagpabarog siya alang kaniya og usa ka hilabihan ka maanindot nga trono; ug nagtukod siya og daghang bilangoan, ug si kinsa nga magdumili sa pagbayad og mga buhis iyang ibalhog sa bilangoan; ug siya kinsa dili makabayad og mga buhis iyang ibalhog sa bilangoan; ug siya mimando nga kinahanglan silang mopadayon sa pagtrabaho alang sa ilang panginabuhì; ug si kinsa ang magdumili sa pagtrabaho pahamtangan niya og kamatayon.

Ether 10

And it came to pass that Shez, who was a descendant of Heth—for Heth had perished by the famine, and all his household save it were Shez—wherefore, Shez began to build up again a broken people.

And it came to pass that Shez did remember the destruction of his fathers, and he did build up a righteous kingdom; for he remembered what the Lord had done in bringing Jared and his brother across the deep; and he did walk in the ways of the Lord; and he begat sons and daughters.

And his eldest son, whose name was Shez, did rebel against him; nevertheless, Shez was smitten by the hand of a robber, because of his exceeding riches, which brought peace again unto his father.

And it came to pass that his father did build up many cities upon the face of the land, and the people began again to spread over all the face of the land. And Shez did live to an exceedingly old age; and he begat Riplakish. And he died, and Riplakish reigned in his stead.

And it came to pass that Riplakish did not do that which was right in the sight of the Lord, for he did have many wives and concubines, and did lay that upon men's shoulders which was grievous to be borne; yea, he did tax them with heavy taxes; and with the taxes he did build many spacious buildings.

And he did erect him an exceedingly beautiful throne; and he did build many prisons, and whoso would not be subject unto taxes he did cast into prison; and whoso was not able to pay taxes he did cast into prison; and he did cause that they should labor continually for their support; and whoso refused to labor he did cause to be put to death.

- 7 Samakatwid, nakuha niya ang lahat ng kanyang mainam na gayak, oo, maging ang kanyang maiinam na ginto ay iniutos niyang ilantay sa bilangguan; at lahat ng uri ng maiinam na pagkakayari ay iniutos niyang isagawa sa bilangguan. At ito ay nangyari na pinahirapan niya ang mga tao sa pamamagitan ng kanyang mga pagpapatutot at karumal-dumal na gawain.
- 8 At nang makapaghari na siya sa loob ng apatnapu't dalawang taon, ang mga tao ay nag-aklas sa paghihimagsik laban sa kanya; at nagsimulang magkaroong muli ng digmaan sa lupain, hanggang sa napatay si Riplakis, at ang kanyang mga inapo ay itinaboy palabas ng lupain.
- 9 At ito ay nangyari na matapos lumipas ang maraming taon, si Morianton, (siya na isang inapo ni Riplakis) ay nangalap ng isang hukbo ng mga itinakwil, at humayo, at nakidigma sa mga tao; at nakuha niya ang kapangyarihan sa maraming lungsod; at ang digmaan ay naging napakasidhi, at tumagal sa loob ng maraming taon; at nakuha niya ang kapangyarihan sa buong lupain, at iniluklok ang kanyang sarili bilang hari ng buong lupain.
- 10 At matapos niyang iluklok ang kanyang sarili bilang hari ay pinagaan niya ang mga pasanin ng mga tao, sa gayon ay nakuha niya ang pagsang-ayon sa mga paningin ng mga tao, at kanilang hinirang siya na maging hari nila.
- 11 At siya ay naging makatarungan sa mga tao, subalit hindi sa kanyang sarili dahil sa kanyang maraming pagpapatutot; kaya nga, siya ay nahiwalay mula sa harapan ng Panginoon.
- 12 At ito ay nangyari na nagtayo si Morianton ng maraming lungsod, at ang mga tao ay naging napakayayaman sa ilalim ng kanyang paghahari, kapwa sa mga gusali, at sa ginto at pilak, at sa pagpapatubo ng mga butil, at sa mga kawan ng tupa, at mga kawan ng baka, at sa gayong mga bagay na ibinalik sa kanila.
- 13 At si Morianton ay nabuhay sa labis na katandaan, at sa gayon ay isinilang sa kanya si Kim; at naghari si Kim na kahalili ng kanyang ama; at naghari siya nang walong taon, at ang kanyang ama ay namatay. At ito ay nangyari na hindi naghari si Kim sa katwiran, kaya nga, hindi siya kinasihan ng Panginoon.
- Mao nga naangkon niya ang iyang tanang hilabihan ka maayong pagkabuhat nga mga butang, oo, gani ang iyang lunsay nga bulawan iyang gipahashasan sa mga bilanggo; ug ang tanang matang sa hilabihan ka maayong pagkabuhat nga mga butang iyang gipahimo sa mga bilanggo. Ug nahitabo nga iyang gisakit ang katawhan pinaagi sa iyang binayrang pakighilawas ug mga pagkasalawayon.
- Ug sa dihang nagmando siya sulod sa kap-atan ug duha ka tuig ang katawhan mialsa batok kaniya; ug didto nagsugod na usab ang gubat sa yuta, hangtod nga si Riplakish napatay, ug ang iyang kaliwatan gipapahawa sa yuta.
- Ug nahitabo nga human milabay ang daghang katuigan, si Morianton, (siya nga usa ka kaliwat ni Riplakish) mipundok og usa ka kasundalohan sa mga sinalikway, ug miadto ug nakig-away sa katawhan; ug nakaangkon siya og gahom sa daghang siyudad; ug ang gubat nahimong hilabihan ka makalilisang, ug milungtad sulod sa daghang katuigan; ug nakaangkon siya og gahom sa tibuok yuta, ug mihimo sa iyang kaugalingon nga hari sa tibuok yuta.
- Ug human siya mihimo sa iyang kaugalingon nga hari iyang gipagaan ang palas-anon sa katawhan, nga pinaagi niini nakaangkon siya og pagdayeg sa mga mata sa katawhan, ug sila midihog kaniya nga mahimo nga ilang hari.
- Ug naghimo siya og kaangayan ngadto sa katawhan, apan dili sa iyang kaugalingon tungod sa iyang daghang binayrang pakighilawas; mao nga gipahimulag siya gikan sa atubangan sa Ginoo.
- Ug nahitabo nga si Morianton nagtukod og daghang siyudad, ug ang katawhan nahimong hilabihan ka adunahan ubos sa iyang paghari, sa mga gambalay man, ug sa mga bulawan ug pilak, ug sa pagpatubo og lugas, ug sa gagmay nga kahayopan, ug dagkong kahayopan, ug niadtong mga butang nga nahibalik ngadto kanila.
- Ug si Morianton nagpabilin nga buhi sa hilabihan ka tigulang nga pangedaron, ug unya nakaanak siya ni Kim; ug si Kim mimando puli sa iyang amahan; ug siya mimando sa walo ka tuig, ug ang iyang amahan namatay. Ug nahitabo nga si Kim wala magmando sa pagkamatarong, mao nga dili siya pinalabi sa Ginoo.
- Wherefore he did obtain all his fine work, yea, even his fine gold he did cause to be refined in prison; and all manner of fine workmanship he did cause to be wrought in prison. And it came to pass that he did afflict the people with his whoredoms and abominations.
- And when he had reigned for the space of forty and two years the people did rise up in rebellion against him; and there began to be war again in the land, inso-much that Riplakish was killed, and his descendants were driven out of the land.
- And it came to pass after the space of many years, Morianton, (he being a descendant of Riplakish) gathered together an army of outcasts, and went forth and gave battle unto the people; and he gained power over many cities; and the war became exceedingly sore, and did last for the space of many years; and he did gain power over all the land, and did establish himself king over all the land.
- And after that he had established himself king he did ease the burden of the people, by which he did gain favor in the eyes of the people, and they did anoint him to be their king.
- And he did do justice unto the people, but not unto himself because of his many whoredoms; wherefore he was cut off from the presence of the Lord.
- And it came to pass that Morianton built up many cities, and the people became exceedingly rich under his reign, both in buildings, and in gold and silver, and in raising grain, and in flocks, and herds, and such things which had been restored unto them.
- And Morianton did live to an exceedingly great age, and then he begat Kim; and Kim did reign in the stead of his father; and he did reign eight years, and his father died. And it came to pass that Kim did not reign in righteousness, wherefore he was not favored of the Lord.

- 14 At ang kanyang kapatid na lalaki ay nag-aklas sa paghihimagsik laban sa kanya, sa gayong paraan ay nadala niya siya sa pagkabihag; at nanatili siya sa pagkabihag sa lahat ng kanyang mga araw; at nagkaroon siya ng mga anak na lalaki at babae sa pagkabihag, at sa kanyang katandaan ay isinilang sa kanya si Levi; at namatay siya.
- 15 At ito ay nangyari na nagsilbi si Levi sa pagkabihag matapos ang kamatayan ng kanyang ama, sa loob ng apatnapu't dalawang taon. At siya ay nakidigma laban sa hari ng lupain, sa gayong paraan ay nakuha niya para sa kanyang sarili ang kaharian.
- 16 At matapos niyang makuha ang kaharian para sa kanyang sarili, ginawa niya ang yaong matwid sa paningin ng Panginoon; at ang mga tao ay umunlad sa lupain; at siya ay nabuhay sa mainam na katandaan, at nagkaroon ng mga anak na lalaki at babae; at isinilang din sa kanya si Corom, na siyang hinirang niyang hari bilang kahalili niya.
- 17 At ito ay nangyari na ginawa ni Corom ang yaong mabuti sa paningin ng Panginoon sa lahat ng kanyang mga araw; at siya ay nagkaroon ng maraming anak na lalaki at babae; at matapos siyang mabuhay nang maraming araw, siya ay namatay, maging tulad ng iba pa sa mundo; at si Kis ay nagharing kahalili niya.
- 18 At ito ay nangyari na namatay rin si Kis, at si Lib ay nagharing kahalili niya.
- 19 At ito ay nangyari na ginawa rin ni Lib ang yaong mabuti sa paningin ng Panginoon. At sa mga araw ni Lib ay napuksa ang mga makamandag na ahas. Samakatwid, sila ay nagtungo sa lupaing katimugan, upang mangaso ng pagkain para sa mga tao ng lupain, sapagkat ang lupain ay puno ng mga hayop ng kagubatan. At si Lib din ay naging mahusay na mangangaso.
- 20 At sila ay nagtayo ng isang dakilang lungsod sa may makitid na daanan ng lupain, sa dako kung saan hinahati ng dagat ang lupain.
- 21 At inilaan nila ang lupaing katimugan na isang ilang, upang makapangaso. At ang buong ibabaw ng lupaing kahalagaan ay napuno ng mga naninirahan.
- 22 At sila ay lubhang masisipag, at sila ay bumibili at naglalako at nakikipagkalakalan sa isa't isa upang kumita sila.
- Ug ang iyang igsoong lalaki mirebelde batok kaniya, nga pinaagi niini siya mibihag kaniya; ug nagpabilin siya sa pagkabihag sa tanan niyang mga adlaw; ug nakaanak siya og mga lalaki ug mga babaye panahon sa iyang pagkabihag; ug panahon sa iyang katigulangon nakaanak siya ni Levi; ug siya namatay.
- Ug nahitabo nga si Levi miserbisyo panahon sa pagkabihag human mamatay ang iyang amahan, sulod sa kap-atan ug duha ka tuig. Ug nakiggubat siya batok sa hari sa yuta, nga pinaagi niini iyang naangkon ang gingharian.
- Ug human nga iyang naangkon ang gingharian siya mihimo niana nga matarong sa panan-aw sa Ginoo; ug ang katawhan miuswag sa yuta; ug nagpuyo siya sa usa ka maanindot nga katigulangon, ug nakaanak siya og mga lalaki ug mga babaye; ug usab nakaanak siya ni Corom, kinsa iyang gidihogan nga hari puli kaniya.
- Ug nahitabo nga si Corom mihimo niana nga maayo sa panan-aw sa Ginoo sa tanan niyang mga adlaw; ug nakaanak siya og daghang lalaki ug mga babaye; ug human siya makasinati og daghang adlaw siya namatay, gani sama sa tanan dinhi sa yuta; ug si Kish mimando puli kaniya.
- Ug nahitabo nga si Kish namatay usab, ug si Lib mimando puli kaniya.
- Ug nahitabo nga si Lib mihimo usab niana nga maayo sa panan-aw sa Ginoo. Ug sa mga adlaw ni Lib ang malala nga mga bitin gipamatay. Mao nga nangadto sila sa yuta sa habagatan nga bahin, aron sa pagpangayam og pagkaon alang sa katawhan sa yuta, kay ang yuta napuno sa mga hayop sa kalasangan. Ug si Lib usab mismo nahimong usa ka bantogan nga mangangayam.
- Ug nagtukod sila og usa ka bantogan nga siyudad dapit sa may taas ug pig-ot nga bahin sa yuta, sa lugar diin ang dagat mibahin sa yuta.
- Ug mipanalipod sila sa yuta sa habagatan nga bahin nga mahimong usa ka kamingawan, aron makakuha og mga ihalas nga mga hayop. Ug ang tibuok yuta sa amihanang nga bahin napuno sa mga lumulupyo.
- Ug hilabihan sila ka kugihan, ug namalit sila ug namaligya ug nagpatigayon sa usag usa, aron makasapi sila.
- And his brother did rise up in rebellion against him, by which he did bring him into captivity; and he did remain in captivity all his days; and he begat sons and daughters in captivity, and in his old age he begat Levi; and he died.
- And it came to pass that Levi did serve in captivity after the death of his father, for the space of forty and two years. And he did make war against the king of the land, by which he did obtain unto himself the kingdom.
- And after he had obtained unto himself the kingdom he did that which was right in the sight of the Lord; and the people did prosper in the land; and he did live to a good old age, and begat sons and daughters; and he also begat Corom, whom he anointed king in his stead.
- And it came to pass that Corom did that which was good in the sight of the Lord all his days; and he begat many sons and daughters; and after he had seen many days he did pass away, even like unto the rest of the earth; and Kish reigned in his stead.
- And it came to pass that Kish passed away also, and Lib reigned in his stead.
- And it came to pass that Lib also did that which was good in the sight of the Lord. And in the days of Lib the poisonous serpents were destroyed. Wherefore they did go into the land southward, to hunt food for the people of the land, for the land was covered with animals of the forest. And Lib also himself became a great hunter.
- And they built a great city by the narrow neck of land, by the place where the sea divides the land.
- And they did preserve the land southward for a wilderness, to get game. And the whole face of the land northward was covered with inhabitants.
- And they were exceedingly industrious, and they did buy and sell and traffic one with another, that they might get gain.

23 At sila ay humubog ng lahat ng uri ng inang mina, at nagmina sila ng ginto, at pilak, at bakal, at tanso, at lahat ng uri ng metal; at hinukay nila ang mga ito mula sa lupa; kaya nga, sila ay nagtambak ng malalaking buntong ng lupa upang kumuha ng inang mina, ng ginto, at ng pilak, at ng bakal, at ng tumbaga. At sila ay gumawa ng lahat ng uri ng maiinam na pagkakayari.

24 At sila ay may mga sutla, at maiinam na hinabing lino; at sila ay gumawa ng lahat ng uri ng kayo, upang madamitan nila ang kanilang sarili mula sa kanilang kahubaran.

25 At sila ay gumawa ng lahat ng uri ng kagamitan upang bungkalin ang lupa, kapwa upang mag-araro at magtanim, upang umani at mag-asarol, at gayundin upang gumiik.

26 At sila ay gumawa ng lahat ng uri ng kagamitan na isinisingkaw nila sa kanilang mga hayop.

27 At sila ay gumawa ng lahat ng uri ng sandata ng digmaan. At sila ay gumawa ng lahat ng uri ng pagkakayaring labis na mahuhusay ang pagkakagawa.

28 At kailanman ay wala pang mga taong higit na pinagpala kaysa sa kanila, at higit na pinaunlad ng kamay ng Panginoon. At sila ay nasa isang lupaing pinili sa lahat ng lupain, sapagkat winika ito ng Panginoon.

29 At ito ay nangyari na nabuhay si Lib nang maraming taon, at nagkaroon ng mga anak na lalaki at babae; at isinilang din sa kanya si Hertum.

30 At ito ay nangyari na naghari si Hertum na kahalili ng kanyang ama. At noong si Hertum ay makapaghari na nang dalawampu't apat na taon, dinggin, inagaw mula sa kanya ang kaharian. At siya ay nanilbihan nang maraming taon sa pagkabihag, oo, maging sa lahat ng nalalabi niyang mga araw.

31 At isinilang sa kanya si Het, at si Het ay namuhay sa pagkabihag sa lahat ng kanyang mga araw. At isinilang kay Het si Aaron, at si Aaron ay namalagi sa pagkabihag sa lahat ng kanyang mga araw; at isinilang sa kanya si Amnigadas, at si Amnigadas ay namalagi rin sa pagkabihag sa lahat ng kanyang mga araw; at isinilang sa kanya si Coriantum, at si Coriantum ay namalagi sa pagkabihag sa lahat ng kanyang mga araw; at isinilang sa kanya si Com.

Ug nagtrabaho sila sa tanang matang sa oro, ug naghimo sila og bulawan, ug pilak, ug puthaw, ug tumbaga, ug tanang matang sa mga metal; ug gikalot nila kini gikan sa yuta; mao nga, naghabwa sila og dagkong mga pundok sa yuta, aron makakuha og oro, ug bulawan, ug pilak, ug puthaw, ug kobre. Ug nagbuhat sila sa tanang matang sa hilabihan ka maayong pagkabuhat nga mga butang.

Ug sila adunay mga sida, ug maayong pagkalubid nga panapton; ug nagbuhat sila sa tanang matang sa panapton, nga ilang masininaan ang ilang kaugalingon gikan sa ilang pagkahubo.

Ug mihimo sila sa tanang matang sa mga himan sa pagbugwal sa yuta, sa pagdaro, sa pagtanom, sa pag-ani ug sa pagguna, ug usab sa paggiok.

Ug naghimo sila sa tanang matang sa mga himan nga ilang gigamit sa pagpatrabaho sa ilang mga hayop.

Ug naghimo sila sa tanang matang sa mga hinagiban sa gubat. Ug nagtrabaho sila sa tanang matang sa buhat sa hilabihan ka talagsaon nga pagkahimo.

Ug wala pay katawhan sukad nga mas napanalanginan kaysa kanila, ug mas gipauswag pinaagi sa kamot sa Ginoo. Ug anaa sila sa yuta nga pinili labaw sa tanang mga yuta, kay ang Ginoo namulong niini.

Ug nahitabo nga si Lib nagpuyo sa daghang katuigan, ug nakaanak og mga lalaki ug mga babaye; ug siya usab nakaanak ni Hearthom.

Ug nahitabo nga si Hearthom mimando puli sa iyang amahan. Ug sa diha nga si Hearthom nagmando sulod sa kawhaan ug upat ka tuig, tan-awa, ang gingharian giilog gikan kaniya. Ug nag-alagad siya sa daghang katuigan panahon sa pagkabihag, oo, gani bisan sa tanang nahibilin sa iyang mga adlaw.

Ug nakaanak siya ni Heth, ug si Heth nagpuyo panahon sa pagkabihag sa tanan niyang mga adlaw. Ug si Heth nakaanak ni Aaron, ug si Aaron nagpuyo sa pagkabihag sa tanan niyang mga adlaw; ug nakaanak siya ni Amnigaddah, ug si Amnigaddah usab nagpuyo panahon sa pagkabihag sa tanan niyang mga adlaw; ug nakaanak siya ni Coriantum, ug si Coriantum nagpuyo panahon sa pagkabihag sa tanan niyang mga adlaw; ug nakaanak siya ni Com.

And they did work in all manner of ore, and they did make gold, and silver, and iron, and brass, and all manner of metals; and they did dig it out of the earth; wherefore, they did cast up mighty heaps of earth to get ore, of gold, and of silver, and of iron, and of copper. And they did work all manner of fine work.

And they did have silks, and fine-twined linen; and they did work all manner of cloth, that they might clothe themselves from their nakedness.

And they did make all manner of tools to till the earth, both to plow and to sow, to reap and to hoe, and also to thrash.

And they did make all manner of tools with which they did work their beasts.

And they did make all manner of weapons of war. And they did work all manner of work of exceedingly curious workmanship.

And never could be a people more blessed than were they, and more prospered by the hand of the Lord. And they were in a land that was choice above all lands, for the Lord had spoken it.

And it came to pass that Lib did live many years, and begat sons and daughters; and he also begat Hearthom.

And it came to pass that Hearthom reigned in the stead of his father. And when Hearthom had reigned twenty and four years, behold, the kingdom was taken away from him. And he served many years in captivity, yea, even all the remainder of his days.

And he begat Heth, and Heth lived in captivity all his days. And Heth begat Aaron, and Aaron dwelt in captivity all his days; and he begat Amnigaddah, and Amnigaddah also dwelt in captivity all his days; and he begat Coriantum, and Coriantum dwelt in captivity all his days; and he begat Com.

- 32 At ito ay nangyari na nahimok ni Com palayo ang kalahati ng kaharian. At siya ay naghari sa kalahati ng kaharian nang apatnapu't dalawang taon; at nakidigma siya laban sa haring si Amgid, at naglaban sila sa loob ng maraming taon, kung saan ay nakakuha ng kapangyarihan si Com kay Amgid, at natamo ang kapangyarihan sa nalalabi pa sa kaharian.
- 33 At sa mga araw ni Com ay nagsimulang magkaroon ng mga tulisan sa lupain; at sinunod nila ang mga lumang plano, at ipinasumpa ang mga sumpa alinsunod sa pamamaraan ng mga sinauna, at muling naghangad na wasakin ang kaharian.
- 34 Ngayon, si Com ay labis na nakipaglaban sa kanila; gayunpaman, siya ay hindi namayani laban sa kanila.
- Ug nahitabo nga nakombinser ni Com nga mokuyog kaniya ang katunga sa gingharian. Ug nagmando siya sa katunga sa gingharian sa kap-atan ug duha ka tuig; ug miadto siya aron makig-away batok sa hari, nga si Amgid, ug nag-away sila sulod sa daghang katuigan, diin atol niini nga panahon si Com nakaangkon og gahom kang Amgid, ug nakabaton og gahom sa nahibilin sa gingharian.
- Ug sa mga adlaw ni Com dihay nagsugod nga mga tulisan sa yuta; ug migamit sila sa karaang mga plano, ug mipangalagad sa mga panumpa subay sa paagi sa mga karaan, ug nagtinguha na usab sa paglaglag sa gingharian.
- Karon si Com nakig-away og maayo batok kanila; bisan pa niana, wala siya makabuntog batok kanila.
- And it came to pass that Com drew away the half of the kingdom. And he reigned over the half of the kingdom forty and two years; and he went to battle against the king, Amgid, and they fought for the space of many years, during which time Com gained power over Amgid, and obtained power over the remainder of the kingdom.
- And in the days of Com there began to be robbers in the land; and they adopted the old plans, and administered oaths after the manner of the ancients, and sought again to destroy the kingdom.
- Now Com did fight against them much; nevertheless, he did not prevail against them.

Eter 11

- 1 At nagkaroon din ng maraming propeta sa mga araw ni Com, at ipinropesiya ang pagkalipol ng mga yaong makapangyarihang tao maliban kung sila ay magsisisi, at babaling sa Panginoon, at tatalikdan ang kanilang mga pagpaslang at kasamaan.
- 2 At ito ay nangyari na tinanggihan ng mga tao ang mga propeta, at sila ay nagsitakas patungo kay Com upang mapangalagaan, sapagkat hinangad ng mga tao na patayin sila.
- 3 At sila ay nagpropesiya ng maraming bagay kay Com; at pinagpala siya sa lahat ng nalalabi niyang mga araw.
- 4 At siya ay nabuhay sa mainam na katandaan, at isinilang sa kanya si Siblom; at si Siblom ay nagharing kahalili niya. At ang kapatid na lalaki ni Siblom ay naghimagsik laban sa kanya, at nagsimulang magkaroon ng napakasidhing digmaan sa buong lupain.
- 5 At ito ay nangyari na iniutos ng kapatid na lalaki ni Siblom na nararapat patayin ang mga propetang nagpropesiya tungkol sa pagkalipol ng mga tao;
- 6 At nagkaroon ng masidhing sakuna sa buong lupain, sapagkat sila ay nagpatotoo na isang kakila-kilabot na sumpa ang sasapit sa lupain, at gayundin sa mga tao, at na magkakaroon ng isang matinding pagkawasak sa kanila, na isa na hindi pa nangyari kailanman sa balat ng lupa, at ang kanilang mga buto ay matutulad sa mga bunton ng lupa sa ibabaw ng lupain maliban kung sila ay magsisisi ng kanilang kasamaan.
- 7 At hindi nila pinakinggan ang tinig ng Panginoon, dahil sa kanilang masasamang pagsasabwatan; kaya nga, nagsimulang magkaroon ng mga digmaan at alitan sa buong lupain, at gayundin ng maraming taggutom at salot, hanggang sa magkaroon ng isang matinding pagkawasak, na isa na hindi pa kailanman nababatid sa balat ng lupa; at ang lahat ng ito ay nangyari sa mga araw ni Siblom.
- 8 At ang mga tao ay nagsimulang magsisi ng kanilang kasamaan; at yamang ginawa nila ito, ang Panginoon ay naawa sa kanila.
- 9 At ito ay nangyari na napatay si Siblom, at si Set ay nadala sa pagkabihag, at namalagi sa pagkabihag sa lahat ng kanyang mga araw.

Ether 11

Ug dihay miabot usab sa mga adlaw ni Com nga daghang propeta, ug nanagna sa kalaglagan niana nga gamhanan nga katawhan gawas kon maghinulsol sila, ug mobalik sa Ginoo, ug talikdan ang ilang mga pagbuno ug mga pagkadaotan.

Ug nahitabo nga ang mga propeta gisalikway sa katawhan, ug nanglayas sila ngadto ni Com aron panalipdan, kay ang katawhan nagtinguha sa paglaglag kanila.

Ug nanagna sila ngadto kang Com og daghang butang; ug napanalanginan siya sa tanang nahibilin sa iyang mga adlaw.

Ug nagpuyo siya sa usa ka maanindot nga katigulangon ug nanganak ni Shiblom; ug si Shiblom nagmando puli kaniya. Ug ang igsoong lalaki ni Shiblom nakigbatok kaniya, ug diha nagsugod ang hilabihan ka dako nga gubat sa tibuok yuta.

Ug nahitabo nga ang igsoong lalaki ni Shiblom misugo nga ang tanang propeta nga nanagna sa kalaglagan sa katawhan kinahanglang pahamtangan sa kamatayon;

Ug dihay dako nga katalagman sa tibuok yuta, kay nagpamatuod sila nga ang dakong tunglo modangat sa yuta, ug usab sa katawhan, ug nga adunay dakong kalaglagan taliwala kanila, nga sukad wala pa mahitabo sa ibabaw sa yuta, ug ang ilang mga bukog mahimong sama sa mga bundo sa yuta ibabaw sa kayutaan gawas kon sila maghinulsol sa ilang pagkadaotan.

Ug wala sila mopatalinghog sa tingog sa Ginoo, tungod sa daotan nilang mga kalihokan; mao nga, didto nagsugod ang mga gubat ug mga panagbingkil sa tibuok yuta, ug usab daghang kagutom ug mga kamatay, nga niana adunay dakong kalaglagan, nga sukad wala pa masinati sa ibabaw sa yuta; ug kining tanan nahitabo sa mga adlaw ni Shiblom.

Ug ang katawhan nagsugod sa paghinulsol sa ilang kadaotan; ug sa ilang pagbuhat sa ingon ang Ginoo naluoy kanila.

Ug nahitabo nga si Shiblom gipatay, ug si Seth gibihag, ug nagpuyo nga bihag sa tanan niyang mga adlaw.

Ether 11

And there came also in the days of Com many prophets, and prophesied of the destruction of that great people except they should repent, and turn unto the Lord, and forsake their murders and wickedness.

And it came to pass that the prophets were rejected by the people, and they fled unto Com for protection, for the people sought to destroy them.

And they prophesied unto Com many things; and he was blessed in all the remainder of his days.

And he lived to a good old age, and begat Shiblom; and Shiblom reigned in his stead. And the brother of Shiblom rebelled against him, and there began to be an exceedingly great war in all the land.

And it came to pass that the brother of Shiblom caused that all the prophets who prophesied of the destruction of the people should be put to death;

And there was great calamity in all the land, for they had testified that a great curse should come upon the land, and also upon the people, and that there should be a great destruction among them, such an one as never had been upon the face of the earth, and their bones should become as heaps of earth upon the face of the land except they should repent of their wickedness.

And they hearkened not unto the voice of the Lord, because of their wicked combinations; wherefore, there began to be wars and contentions in all the land, and also many famines and pestilences, inasmuch that there was a great destruction, such an one as never had been known upon the face of the earth; and all this came to pass in the days of Shiblom.

And the people began to repent of their iniquity; and inasmuch as they did the Lord did have mercy on them.

And it came to pass that Shiblom was slain, and Seth was brought into captivity, and did dwell in captivity all his days.

- 10 At ito ay nangyari na si Ahas, na kanyang anak na lalaki, ang nagtamo ng kaharian; at siya ay naghari sa mga tao sa lahat ng kanyang mga araw. At ginawa niya ang lahat ng uri ng kasamaan sa kanyang mga araw, kung saan pinapangyari niya ang pagdanak ng maraming dugo; at kakaunti ang kanyang mga araw.
- 11 At si Etem, dahil sa inapo siya ni Ahas, ay natamo ang kaharian; at ginawa rin niya ang yaong masama sa kanyang mga araw.
- 12 At ito ay nangyari na sa mga araw ni Etem, nagkaroon ng maraming propeta, at muling nagpropesiya sa mga tao; oo, nagpropesiya sila na ang Panginoon ay lubusan silang lilipulin mula sa balat ng lupa maliban kung magsisisi sila ng kanilang mga kasamaan.
- 13 At ito ay nangyari na pinatigas ng mga tao ang kanilang mga puso, at tumangging makinig sa kanilang mga salita; at ang mga propeta ay nagdalamhati at nagsilayo mula sa mga tao.
- 14 At ito ay nangyari na nagpatupad si Etem ng kahaluturan sa kasamaan sa lahat ng kanyang mga araw; at isinilang sa kanya si Moron. At ito ay nangyari na naghari si Moron na kahalili niya; at ginawa ni Moron ang yaong masama sa harapan ng Panginoon.
- 15 At ito ay nangyari na nagkaroon ng himagsikan sa mga tao, dahil sa yaong lihim na pagsasabwatan na itinatag upang makakuha ng kapangyarihan at makinabang; at may lumitaw na isang makapangyarihang lalaki sa kasamaan sa kanila, at nakidigma kay Moron, kung saan napabagsak niya ang kalahati ng kaharian; at napanatili niya ang kalahati ng kaharian nang maraming taon.
- 16 At ito ay nangyari na napabagsak siya ni Moron, at muling natamo ang kaharian.
- 17 At ito ay nangyari na may isa pang makapangyarihang lalaki ang lumitaw; at siya ay isang inapo ng kapatid ni Jared.
- 18 At ito ay nangyari na napabagsak niya si Moron at natamo ang kaharian; kaya nga, si Moron ay namalagi sa pagkabihag sa lahat ng nalalabi niyang mga araw; at isinilang sa kanya si Coriantor.
- 19 At ito ay nangyari na namalagi si Coriantor sa pagkabihag sa lahat ng kanyang mga araw.
- Ug nahitabo nga si Ahah, iyang anak nga lalaki, nakaangkon sa gingharian; ug siya ang nagmando sa katawhan sa tanan niyang mga adlaw. Ug mibuhat siya sa tanang matang sa pagkadaotan sa iyang mga adlaw, nga gibuhat niya ang pagpaagas sa daghang dugo; ug diyotay ra ang iyang mga adlaw.
- Ug si Ethem, kay siya kaliwat ni Ahah, miangkon sa gingharian; ug siya usab mibuhat nianang unsay daotan sa iyang mga adlaw.
- Ug nahitabo nga sa mga adlaw ni Ethem dihay miabot nga daghang propeta, ug nanagna pag-usab sa katawhan; oo, nanagna sila nga ang Ginoo sa hingpit molaglag kanila gikan sa ibabaw sa yuta gawas kon gihinulsolan nila ang ilang mga kadaotan.
- Ug nahitabo nga ang katawhan nagpatig-a sa ilang mga kasingkasing, ug wala mopatalinghog sa ilang mga pulong; ug ang mga propeta nagbangotan ug mipalayo gikan sa katawhan.
- Ug nahitabo nga si Ethem mihimo og daotang paghukom sa tanan niyang mga adlaw; ug nakaanak siya ni Moron. Ug nahitabo nga si Moron nagmando puli kaniya; ug si Moron mihimo niana nga daotan sa atubangan sa Ginoo.
- Ug nahitabo nga dihay mitungha nga pag-alsa taliwala sa katawhan, tungod nianang tinago nga kalihokan nga gitukod aron makaangkon og gahom ug bahandi; ug dihay mitungha nga gamhanan nga tawong daotan taliwala kanila, ug nakiggubat ni Moron, diin iyang nabuntog ang katunga sa gingharian; ug nagpabilin kaniya ang katunga sa gingharian sa daghang katuigan.
- Ug nahitabo nga si Moron mibuntog kaniya, ug nakaangkon og balik sa gingharian.
- Ug nahitabo nga dihay mitungha nga laing gamhanan nga tawo; ug kaliwat siya sa igsoong lalaki ni Jared.
- Ug nahitabo nga gibuntog niya si Moron ug naangkon ang gingharian; mao nga, si Moron nagpuyo nga bihag sa tanang nahibilin sa iyang mga adlaw; ug nakaanak siya ni Coriantor.
- Ug nahitabo nga si Coriantor nagpuyo nga bihag sa tanan niyang mga adlaw.
- And it came to pass that Ahah, his son, did obtain the kingdom; and he did reign over the people all his days. And he did do all manner of iniquity in his days, by which he did cause the shedding of much blood; and few were his days.
- And Ethem, being a descendant of Ahah, did obtain the kingdom; and he also did do that which was wicked in his days.
- And it came to pass that in the days of Ethem there came many prophets, and prophesied again unto the people; yea, they did prophesy that the Lord would utterly destroy them from off the face of the earth except they repented of their iniquities.
- And it came to pass that the people hardened their hearts, and would not hearken unto their words; and the prophets mourned and withdrew from among the people.
- And it came to pass that Ethem did execute judgment in wickedness all his days; and he begat Moron. And it came to pass that Moron did reign in his stead; and Moron did that which was wicked before the Lord.
- And it came to pass that there arose a rebellion among the people, because of that secret combination which was built up to get power and gain; and there arose a mighty man among them in iniquity, and gave battle unto Moron, in which he did overthrow the half of the kingdom; and he did maintain the half of the kingdom for many years.
- And it came to pass that Moron did overthrow him, and did obtain the kingdom again.
- And it came to pass that there arose another mighty man; and he was a descendant of the brother of Jared.
- And it came to pass that he did overthrow Moron and obtain the kingdom; wherefore, Moron dwelt in captivity all the remainder of his days; and he begat Coriantor.
- And it came to pass that Coriantor dwelt in captivity all his days.

- 20 At sa mga araw ni Coriantor ay nagkaroon din ng maraming propeta, at nagpropesiya ng mga dakila at kagilalang na bagay, at nangaral ng pagsisisi sa mga tao, at maliban kung sila ay magsisisi, ang Panginoong Diyos ay magpapatupad ng kahatulan laban sa kanila hanggang sa kanilang lubusang pagkalipol;
- 21 At na ang Panginoong Diyos ay magpapadala o magsusugo ng ibang mga tao upang angkinin ang lupain, sa pamamagitan ng kanyang kapangyarihan, alinsunod sa pamamaraan kung paano niya dinala ang kanilang mga ama.
- 22 At kanilang tinanggihan ang lahat ng salita ng mga propeta, dahil sa kanilang lihim na samahan at masasamang karumal-dumal na gawain.
- 23 At ito ay nangyari na isinilang kay Coriantor si Eter, at siya ay namatay, matapos mamalagi sa pagkabihag sa lahat ng kanyang mga araw.
- Ug sa mga adlaw ni Coriantor usab dihay miabot nga daghang propeta, ug nanagna bahin sa mahinungdanon ug kahibulongan nga mga butang, ug nagsangyaw og paghinulsol ngadto sa katawhan, ug gawas kon sila maghinulsol ang Ginoong Dios mopahamtang og paghukom batok kanila ngadto sa ilang hingpit nga kalaglagan;
- Ug nga ang Ginoong Dios mopadala o mopasanay og laing katawhan nga manag-iy sa yuta, pinaagi sa iyang gahom, subay sa paagi kon giunsa niya sa pagdala ang ilang mga amahan.
- Ug gisalikway nila ang tanang pulong sa mga propeta, tungod sa ilang tinago nga kapunongan ug sa daotan nga salawayong mga binuhatan.
- Ug nahitabo nga si Coriantor nakaanak ni Ether, ug namatay siya, human magpuyo nga bihag sa tanan niyang mga adlaw.
- And in the days of Coriantor there also came many prophets, and prophesied of great and marvelous things, and cried repentance unto the people, and except they should repent the Lord God would execute judgment against them to their utter destruction;
- And that the Lord God would send or bring forth another people to possess the land, by his power, after the manner by which he brought their fathers.
- And they did reject all the words of the prophets, because of their secret society and wicked abominations.
- And it came to pass that Coriantor begat Ether, and he died, having dwelt in captivity all his days.

Eter 12

- 1 At ito ay nangyari na ang mga araw ni Eter ay nasa mga araw ni Coriantumer; at si Coriantumer ang hari ng buong lupain.
- 2 At si Eter ay isang propeta ng Panginoon; anupa't si Eter ay humayo sa mga araw ni Coriantumer, at nagsimulang magpropesiya sa mga tao, sapagkat hindi siya magawang pigilan dahil sa Espiritu ng Panginoon na nasa kanya.
- 3 Sapagkat siya ay nagsumamo mula sa umaga, maging hanggang sa paglubog ng araw, pinapayuhan ang mga tao na maniwala sa Diyos tungo sa pagsisisi sapagkat baka sila malipol, sinasabi sa kanila na sa pamamagitan ng pananampalataya, ang lahat ng bagay ay naisasakatuparan—
- 4 Samakatwid, sinuman ang maniniwala sa Diyos ay maaaring umasa nang may katiyakan para sa isang daigdig na higit na mainam, oo, maging isang lugar sa kanang kamay ng Diyos, kung aling pag-asa ay bunga ng pananampalataya, na nagsisilbing angkla sa mga kaluluwa ng tao, na magdudulot sa kanila na maging matibay at matatag, nananagana sa tuwina sa mabubuting gawa, inaakay na purihin ang Diyos.
- 5 At ito ay nangyari na nagpropesiya si Eter ng mga dakila at kagila-gilalas na bagay sa mga tao, na hindi nila pinaniwalaan, dahil sa hindi nila nakita ang mga ito.
- 6 At ngayon, ako, si Moroni, ay mangungusap nang bahagya hinggil sa mga bagay na ito; ipakikita ko sa sanlibutan na ang pananampalataya ay mga bagay na inaasahan at hindi nakikita; kaya nga, huwag magtalu-talo dahil sa hindi ninyo nakikita, sapagkat wala kayong matatanggap na patunay hangga't hindi natatapos ang pagsubok sa inyong pananampalataya.
- 7 Sapagkat sa pamamagitan ng pananampalataya ipinakita ni Cristo ang kanyang sarili sa ating mga ama, matapos siyang bumangon mula sa mga patay; at hindi niya ipinakita ang kanyang sarili sa kanila hanggang sa matapos muna silang magkaroon ng pananampalataya sa kanya; kaya nga, talagang kinakailangan na may pananampalataya sa kanya ang ilan, sapagkat hindi niya ipakikita ang kanyang sarili sa sanlibutan.

Ether 12

Ug nahitabo nga si Ether nagpuyo sa samang kapanahonan ni Coriantumr; ug si Coriantumr mao ang hari sa tibuok yuta.

Ug si Ether usa ka propeta sa Ginoo; mao nga si Ether miabot sa kapanahonan ni Coriantumr, ug misugod sa pagpanagna sa katawhan, kay siya dili mapugngan tungod sa Espiritu sa Ginoo nga anaa kaniya.

Kay nagsangyaw siya gikan sa buntag, gani hangtod sa pagsalop sa adlaw, nag-awhag sa katawhan nga motuo sa Dios ngadto sa paghinulsol basin pa unya og pagalaglagon sila, nag-ingon kanila nga pinaagi sa pagtuo ang tanan nga butang matuman—

Mao nga, kinsa kadtong motuo sa Dios uban sa kasegurohan makalaom og mas maayo nga kalibotan, oo, gani sa usa ka luna diha sa tuo nga kamot sa Dios, diin kana nga paglaom moabot pinaagi sa pagtuo, naghimo og usa ka angkla ngadto sa mga kalag sa mga tawo, nga makahimo kanila nga lig-on ug makanunayon, sa kanunay puno sa maayong mga buhat, gigiyahan ngadto sa paghimaya sa Dios.

Ug nahitabo nga si Ether nanagna sa mahinungdanon ug kahibulongang mga butang ngadto sa katawhan, diin sila wala motuo, tungod kay wala sila makakita niini.

Ug karon, ako, si Moroni, mamulong og gamay mahitungod niini nga mga butang; akong ipakita sa kalibotan nga ang pagtuo mao ang mga butang nga gilaoman ug dili makita; mao nga, ayaw pakiglalis kay kamo wala makakita, kay dili kamo makadawat og pagsaksi hangtod mahuman ang pagsulay sa inyong pagtuo.

Kay pinaagi sa pagtuo gipakita ni Kristo ang iyang kaugalingon ngadto sa atong mga amahan, human siya mabanhaw gikan sa kamatayon; ug wala niya ipakita ang iyang kaugalingon ngadto kanila hangtod nga sila adunay pagtuo kaniya; mao nga, gikinahanglan gayod nga ang uban adunay pagtuo kaniya, kay dili niya ipakita ang iyang kaugalingon ngadto sa kalibotan.

Ether 12

And it came to pass that the days of Ether were in the days of Coriantumr; and Coriantumr was king over all the land.

And Ether was a prophet of the Lord; wherefore Ether came forth in the days of Coriantumr, and began to prophesy unto the people, for he could not be restrained because of the Spirit of the Lord which was in him.

For he did cry from the morning, even until the going down of the sun, exhorting the people to believe in God unto repentance lest they should be destroyed, saying unto them that by faith all things are fulfilled—

Wherefore, whoso believeth in God might with surety hope for a better world, yea, even a place at the right hand of God, which hope cometh of faith, maketh an anchor to the souls of men, which would make them sure and steadfast, always abounding in good works, being led to glorify God.

And it came to pass that Ether did prophesy great and marvelous things unto the people, which they did not believe, because they saw them not.

And now, I, Moroni, would speak somewhat concerning these things; I would show unto the world that faith is things which are hoped for and not seen; wherefore, dispute not because ye see not, for ye receive no witness until after the trial of your faith.

For it was by faith that Christ showed himself unto our fathers, after he had risen from the dead; and he showed not himself unto them until after they had faith in him; wherefore, it must needs be that some had faith in him, for he showed himself not unto the world.

8	Subalit dahil sa pananampalataya ng mga tao, ipinakita niya ang kanyang sarili sa sanlibutan, at niluwalhati ang pangalan ng Ama, at naghanda ng daan nang sa gayon ang iba ay maaaring maging mga kabahagi sa kaloob na galing sa langit, upang sila ay maaaring umasa sa mga yaong bagay na hindi nila nakikita.	Apan tungod sa pagtuo sa mga tawo gipakita niya ang iyang kaugalingon ngadto sa kalibotan, ug mihimaya sa ngalan sa Amahan, ug miandam og usa ka agianan nga niana ang uban unta makaambit sa langitnon nga gasa, nga sila unta molaom niadtong mga butang nga wala nila makita.	But because of the faith of men he has shown himself unto the world, and glorified the name of the Father, and prepared a way that thereby others might be partakers of the heavenly gift, that they might hope for those things which they have not seen.
9	Samakatwid, maaari din kayong magkaroon ng pag-asa, at maging kabahagi sa kaloob, kung kayo ay magkakaroon lamang ng pananampalataya.	Mao nga, mahimo usab kamong makabaton og paglaom, ug mahimong makaambit sa gasa, kon kamo magbaton lamang og pagtuo.	Wherefore, ye may also have hope, and be partakers of the gift, if ye will but have faith.
10	Dinggin, sa pamamagitan ng pananampalataya, sila noong sinauna ay tinawag alinsunod sa banal na orden ng Diyos.	Tan-awa tungod sa pagtuo nga sila sa karaang panahon gitawag subay sa balaan nga kapunongan sa Dios.	Behold it was by faith that they of old were called after the holy order of God.
11	Samakatwid, sa pamamagitan ng pananampalataya ibinigay ang batas ni Moises. Subalit sa pamamagitan ng kaloob na kanyang Anak, ang Diyos ay naghanda ng isang higit na mabuting paraan; at sa pamamagitan ng pananampalataya kung kaya't ito ay naisakatuparan.	Mao nga, pinaagi sa pagtuo ang balaod ni Moises gihatag. Apan sa gasa sa iyang Anak ang Dios miandam og mas maayo nga paagi; ug pinaagi sa pagtuo nga kadto natuman.	Wherefore, by faith was the law of Moses given. But in the gift of his Son hath God prepared a more excellent way; and it is by faith that it hath been fulfilled.
12	Sapagkat kung walang pananampalataya sa mga anak ng tao, ang Diyos ay hindi makagagawa ng himala sa kanila; kaya nga, hindi niya ipinakita ang kanyang sarili hanggang sa matapos muna silang magkaroon ng pananampalataya.	Kay kon wala ang pagtuo taliwala sa katawhan ang Dios dili makahimo og milagro taliwala kanila; mao nga, wala niya ipakita ang iyang kaugalingon hangtod nga sila nakabaton una og pagtuo.	For if there be no faith among the children of men God can do no miracle among them; wherefore, he showed not himself until after their faith.
13	Dinggin, ang pananampalataya nina Alma at Amulek ang dahilan ng pagguho ng bilangguan sa lupa.	Tan-awa, tungod sa pagtuo ni Alma ug ni Amulek nga nahimo ang pagkalumpag sa bilanggoan ngadto sa yuta.	Behold, it was the faith of Alma and Amulek that caused the prison to tumble to the earth.
14	Dinggin, ang pananampalataya nina Nephi at Lehi ang nagdulot ng pagbabago sa mga Lamanita, kung kaya't sila ay nabinyagan ng apoy at ng Espiritu Santo.	Tan-awa, tungod kadto sa pagtuo ni Nephi ug ni Lehi nga nahimo ang kausaban sa mga Lamanita, nga sila nabunyagan pinaagi sa kalayo ug pinaagi sa Espiritu Santo.	Behold, it was the faith of Nephi and Lehi that wrought the change upon the Lamanites, that they were baptized with fire and with the Holy Ghost.
15	Dinggin, ang pananampalataya ni Ammon at ng kanyang mga kapatid ang gumawa ng napakalaking himala sa mga Lamanita.	Tan-awa, tungod kadto sa pagtuo ni Ammon ug sa iyang kaigsoonan nga nahimo ang hilabihan ka dakong milagro taliwala sa mga Lamanita.	Behold, it was the faith of Ammon and his brethren which wrought so great a miracle among the Lamanites.
16	Oo, at maging silang lahat na gumawa ng mga himala ay nagawa ang mga ito sa pamamagitan ng pananampalataya, maging ang mga yaong nauna kay Cristo at gayundin ang mga yaong sumunod.	Oo, ug gani tanan sila kinsa nakahimo og mga milagro nakahimo niini pinaagi sa pagtuo, bisan niadtong mga nahiuna ni Kristo ug usab niadtong mga nagsunod.	Yea, and even all they who wrought miracles wrought them by faith, even those who were before Christ and also those who were after.
17	At sa pamamagitan ng pananampalataya kaya ang tatlong disipulo ay nagtamo ng isang pangako na hindi sila makatitikim ng kamatayan; at hindi nila natamo ang pangako hanggang sa matapos muna silang magkaroon ng pananampalataya.	Ug pinaagi kadto sa hugot nga pagtuo nga ang tulo ka disipulo nakaangkon og usa ka saad nga dili sila makatilaw sa kamatayan; ug wala sila makaangkon sa saad hangtod nga sila nakabaton una og pagtuo.	And it was by faith that the three disciples obtained a promise that they should not taste of death; and they obtained not the promise until after their faith.

- 18 At ni hindi kailanman nakagawa ang sinuman ng mga himala hanggang sa matapos muna silang magkaroon ng pananampalataya; kaya nga sila ay unang naniwala sa Anak ng Diyos.
- 19 At mayroong marami na ang pananampalataya ay napakalakas, maging bago pa pumarito si Cristo, na hindi maaaring pagbawalan mula sa loob ng tabing, kundi tunay na namalas ng kanilang mga mata ang mga bagay na namasdan nila sa pamamagitan ng mata ng pananampalataya, at sila ay nagalak.
- 20 At dinggin, nakita natin sa talaang ito na isa sa kanila ang kapatid ni Jared; sapagkat napakalaki ng kanyang pananampalataya sa Diyos, kung kaya't nang iniinut ng Diyos ang kanyang daliri ay hindi niya ito nagawang itago mula sa paningin ng kapatid ni Jared, dahil sa kanyang salita na sinabi niya sa kanya, kung aling salita ay natamo niya sa pamamagitan ng pananampalataya.
- 21 At matapos mamasdan ng kapatid ni Jared ang daliri ng Panginoon, dahil sa pangakong natamo ng kapatid ni Jared sa pamamagitan ng pananampalataya, hindi nagawang ipagkait ng Panginoon ang alinmang bagay mula sa kanyang paningin; kaya nga, ipinakita niya sa kanya ang lahat ng bagay, sapagkat hindi na siya mapagbabawalan pa sa labas ng tabing.
- 22 At sa pamamagitan ng pananampalataya natamo ng aking mga ama ang pangako na ihahayag ang mga bagay na ito sa kanilang mga kapatid sa pamamagitan ng mga Gentil; kaya nga, ako ay inutusan ng Panginoon, oo, maging ni Jesucristo.
- 23 At sinabi ko sa kanya: Panginoon, kukutyain po ng mga Gentil ang mga bagay na ito dahil sa aming kahinaan sa pagsusulat; sapagkat Panginoon, ginawa po ninyo kaming mahusay sa pananalita sa pamamagitan ng pananampalataya, subalit hindi po ninyo kami ginawang mahusay sa pagsusulat; sapagkat ginawa po ninyo na ang lahat ng taong ito ay makapangusap nang labis, dahil sa Espiritu Santo na ipinagkaloob po ninyo sa kanila;
- Ug walay usa sa bisan unsa nga panahon nga nakahimo og mga milagro hangtod nga sila nakabaton una og pagtuo; mao nga sila mituo una sa Anak sa Dios.
- Ug dihay daghan kansang pagtuo hilabihan ka lig-on, bisan sa wala pa moabot si Kristo, kinsa dili mapugngan gikan sa sulod sa tabil, apan sa pagkatinuod nakita sa ilang mga mata ang mga butang nga ilang nakita gamit ang mata sa pagtuo, ug sila nalipay.
- Ug tan-awa, among nakita dinhi niini nga talaan nga ang usa niini mao ang igsoon nga lalaki ni Jared; kay hilabihan ka dako sa iyang pagtuo sa Dios, nga sa diha nga ang Dios mibutang sa iyang tudlo wala niya kini matago gikan sa panan-aw sa igsoong lalaki ni Jared, tungod sa iyang pulong nga iyang gipamulong ngadto kaniya, nga ang mao nga pulong iyang naangkon pinaagi sa pagtuo.
- Ug human sa pagkakita sa igsoong lalaki ni Jared sa tudlo sa Ginoo, tungod sa saad nga naangkon sa igsoong lalaki ni Jared pinaagi sa pagtuo, ang Ginoo dili makapugong sa bisan unsa gikan sa iyang panan-aw; mao nga siya mipakita kaniya sa tanan nga butang, kay siya dili na kapugngan pa sa gawas sa tabil.
- Ug pinaagi sa pagtuo ang akong mga amahan nakaangkon sa saad nga kini nga mga butang moabot ngadto sa ilang kaigsoonan pinaagi sa mga Hentil; busa ang Ginoo misugo kanako, oo, gani si Jesukristo.
- Ug gisultihan nako siya: Ginoo, ang mga Hentil mobiyabiay niini nga mga butang, tungod sa among kahuyang sa pagsulat; kay Ginoo ikaw naghimo kanamo nga gamhanan sa pulong pinaagi sa pagtuo, apan ikaw wala mohimo kanamo nga gamhanan sa pagsulat; kay ikaw naghimo sa tanan niini nga katawhan nga sila makapamulong og daghan, tungod sa Espiritu Santo nga imong gihatag kanila;
- And neither at any time hath any wrought miracles until after their faith; wherefore they first believed in the Son of God.
- And there were many whose faith was so exceedingly strong, even before Christ came, who could not be kept from within the veil, but truly saw with their eyes the things which they had beheld with an eye of faith, and they were glad.
- And behold, we have seen in this record that one of these was the brother of Jared; for so great was his faith in God, that when God put forth his finger he could not hide it from the sight of the brother of Jared, because of his word which he had spoken unto him, which word he had obtained by faith.
- And after the brother of Jared had beheld the finger of the Lord, because of the promise which the brother of Jared had obtained by faith, the Lord could not withhold anything from his sight; wherefore he showed him all things, for he could no longer be kept without the veil.
- And it is by faith that my fathers have obtained the promise that these things should come unto their brethren through the Gentiles; therefore the Lord hath commanded me, yea, even Jesus Christ.
- And I said unto him: Lord, the Gentiles will mock at these things, because of our weakness in writing; for Lord thou hast made us mighty in word by faith, but thou hast not made us mighty in writing; for thou hast made all this people that they could speak much, because of the Holy Ghost which thou hast given them;

24 At ginawa po ninyo na kami ay makapagsulat lamang nang kakaunti, dahil po sa pagkasaliwa ng aming mga kamay. Dinggin, hindi po ninyo kami ginawang mahusay sa pagsusulat na tulad ng kapatid ni Jared, sapagkat ginawa po ninyong dakila ang mga bagay na kanyang isinulat maging tulad ninyo, tungo sa pagkadaig ng tao sa pagbabasa ng mga ito.

25 Ginawa rin po ninyong makapangyarihan at dakila ang aming mga salita, maging sa hindi po namin maisulat ang mga ito; kaya nga, kapag kami po ay nagsusulat, namamasdan po namin ang aming kahinaan, at natitisod dahil sa pagsasaayos ng aming mga salita; at ako po ay natatakot na baka kutyain ng mga Gentil ang aming mga salita.

26 At nang sabihin ko ito, ang Panginoon ay nangusap sa akin, sinasabing: Ang mga hangal ay nangungutya, subalit magdadalamhati sila; at ang aking biyaya ay sapat para sa maaamo, na hindi nila sasamantalain ang inyong kahinaan;

27 At kung ang mga tao ay lalapit sa akin, ipakikita ko sa kanila ang kanilang kahinaan. Ako ay nagbibigay ng kahinaan sa mga tao upang magpakumbaba sila; at ang aking biyaya ay sapat para sa lahat ng taong magpapakumbaba ng kanilang sarili sa aking harapan; sapagkat kung magpapakumbaba sila ng kanilang sarili sa aking harapan, at magkakaroon ng pananampalataya sa akin, sa gayon ay gagawin ko ang mahihinang bagay na maging malalakas sa kanila.

28 Dinggin, ipakikita ko sa mga Gentil ang kanilang kahinaan, at ipakikita ko sa kanila na ang pananampalataya, pag-asa, at pag-ibig sa kapwa-tao ay nag-aakay sa akin—ang bukal ng lahat ng katwiran.

29 At ako, si Moroni, matapos na marinig ang mga salitang ito, ay naalo, at nagsabi: O Panginoon, ang inyo pong matwid na kalooban ay matutupad, sapagkat nalalaman ko po na gumagawa kayo sa mga anak ng tao alinsunod sa kanilang pananampalataya;

30 Sapagkat sinabi po ng kapatid ni Jared sa bundok ng Zerín, Kilos—at ito po ay kumilos. At kung siya po ay walang pananampalataya, hindi sana ito natinag; kaya nga po, kayo ay gumagawa matapos magkaroon ng pananampalataya ang mga tao.

Ug ikaw mihimo kanamo nga kami makasulat apan diyotay lamang, tungod sa kakiwaw sa among mga kamot. Tan-awa, ikaw wala mohimo kanamo nga gamhanan sa pagsulat sama sa igsuong lalaki ni Jared, kay ikaw mihimo kaniya nga ang mga butang nga iyang gisulat gamhanan gani sama kanimo, hangtod nga maagni ang tawo sa pagbasa niini.

Ikaw mihimo usab sa among mga pulong nga gamhanan ug mahinungdanon, nga gani kami dili makasulat niini; mao nga, sa higayon nga mosulat kami, among makita ang among kahuyang, ug masayop tungod sa pagpahimutang sa among mga pulong; ug nahadlok ako basin unya ang mga Hentil mobiy-biay sa among mga pulong.

Ug sa diha nga nakapamulong ako niini, ang Ginoo misulti kanako, nga nag-ingon: Ang mga buang mobiy-biay, apan magbangotan sila; ug ang akong grasya igo alang sa maaghop, nga sila dili magpahimulos sa inyong kahuyang;

Ug kon ang mga tawo moduol kanako, akong ipakita ngadto kanila ang ilang kahuyang. Ako mohatag sa mga tawo og kahuyang aron sila magpaubos; ug ang akong grasya igo alang sa tanang tawo nga magpaubos sa ilang mga kaugalingon sa akong atubangan; kay kon magpaubos sila sa ilang mga kaugalingon sa akong atubangan, ug magbaton og pagtuo ngari kanako, niana akong himoon ang mahuyang nga mga butang nga malig-on ngadto kanila.

Tan-awa, akong ipakita sa mga Hentil ang ilang kahuyang, ug akong ipakita ngadto kanila nga ang pagtuo, paglaom ug gugma nga putli modala ngari kanako—ang tinubdan sa tanang pagkamatarong.

Ug ako, si Moroni, nga nakadungog niini nga mga pulong, nahupay, ug miingon: O Ginoo, ang imong matarong nga kabubut-on mao ang matuman, kay nasayod ako nga ikaw molihok ngadto sa katawhan sumala sa ilang pagtuo;

Kay ang igsuong lalaki ni Jared miingon ngadto sa bukid sa Zerín, Balhin—ug kini nabalhin. Ug kon siya wala pay pagtuo dili unta kini mabalhin; mao nga ikaw molihok human ang mga tawo makabaton og pagtuo.

And thou hast made us that we could write but little, because of the awkwardness of our hands. Behold, thou hast not made us mighty in writing like unto the brother of Jared, for thou madest him that the things which he wrote were mighty even as thou art, unto the overpowering of man to read them.

Thou hast also made our words powerful and great, even that we cannot write them; wherefore, when we write we behold our weakness, and stumble because of the placing of our words; and I fear lest the Gentiles shall mock at our words.

And when I had said this, the Lord spake unto me, saying: Fools mock, but they shall mourn; and my grace is sufficient for the meek, that they shall take no advantage of your weakness;

And if men come unto me I will show unto them their weakness. I give unto men weakness that they may be humble; and my grace is sufficient for all men that humble themselves before me; for if they humble themselves before me, and have faith in me, then will I make weak things become strong unto them.

Behold, I will show unto the Gentiles their weakness, and I will show unto them that faith, hope and charity bringeth unto me—the fountain of all righteousness.

And I, Moroni, having heard these words, was comforted, and said: O Lord, thy righteous will be done, for I know that thou workest unto the children of men according to their faith;

For the brother of Jared said unto the mountain Zerín, Remove—and it was removed. And if he had not had faith it would not have moved; wherefore thou workest after men have faith.

- 31 Sapagkat sa gayon po ninyo ipinakita ang inyong sarili sa inyong mga disipulo; sapagkat matapos po silang magkaroon ng pananampalataya, at mangusap sa inyong pangalan, ay ipinakita po ninyo ang inyong sarili sa kanila sa dakilang kapangyarihan.
- 32 At natatandaan ko rin pong sinabi ninyo na naghanda kayo ng bahay para sa tao, opo, maging sa mga mansiyon po ng inyong Ama, kung saan ang tao ay maaaring magkaroon ng higit na mainam na pag-asa; kaya nga po, kinakailangang umasa ang tao, o hindi po siya maaaring makatanggap ng mana sa lugar na inyong inihanda.
- 33 At muli, natatandaan ko pong sinabi ninyo na iniibig ninyo ang sanlibutan, maging hanggang sa pag-aalay po ng inyong buhay para sa sanlibutan, nang muli po ninyo itong makuha upang maghanda ng lugar para sa mga anak ng tao.
- 34 At ngayon, nalalaman ko po na ang pag-ibig na ito na inyong taglay para sa mga anak ng tao ay pag-ibig sa kapwa; kaya nga po, maliban kung magkaroon ng pag-ibig sa kapwa ang mga tao, hindi po nila mamamana ang lugar na yaon na inyong inihanda sa mga mansiyon ng inyong Ama.
- 35 Samakatwid, nalalaman ko po sa pamamagitan ng bagay na ito na inyong sinabi, na kung wala pong pag-ibig sa kapwa-tao ang mga Gentil, dahil po sa aming kahinaan, inyong susubukin sila, at kukunin ang kanilang talento, opo, maging ang mga yaong natanggap nila, at ipagkakaloob sa kanila na magkakaroon nang higit na masagana.
- 36 At ito ay nangyari na nanalangin ako sa Panginoon na biyayaan niya ang mga Gentil, upang sila ay magkaroon ng pag-ibig sa kapwa-tao.
- 37 At ito ay nangyari na sinabi sa akin ng Panginoon: Kung wala silang pag-ibig sa kapwa-tao, hindi na ito mahalaga sa iyo, ikaw ay naging matapat; kaya nga, gagawing malinis ang iyong mga kasuotan. At dahil sa kinilala mo ang iyong kahinaan, ikaw ay gagawing malakas, maging hanggang sa pag-upo sa lugar na inihanda ko sa mga mansiyon ng aking Ama.
- Kay sa ingon niana gipakita nimo ang imong kaugalingon ngadto sa imong mga disipulo; kay human nga nakabaton sila og pagtuo, ug namulong pinaagi sa imong ngalan, gipakita nimo ang imong kaugalingon ngadto kanila sa dako nga gahom.
- Ug nahinumdom usab ako nga ikaw miingon nga ikaw nag-andam og usa ka balay alang sa tawo, oo, gani taliwala sa mga mansyon sa imong Amahan, diin ang tawo makaangkon og mas maayo nga paglaom; mao nga ang tawo kinahanglan nga molaom, o dili siya makadawat og usa ka kabilin sa dapit nga imong giandam.
- Ug usab, nahinumdom ko nga ikaw miingon nga ikaw nahigugma sa kalibotan, gani ngadto sa pagtugyan sa imong kinabuhi alang sa kalibotan, nga ikaw mokuha niini pagbalik aron sa pag-andam og usa ka dapit alang sa katawhan.
- Ug karon nasayod ako nga kini nga gugma nga anaa kanimo alang sa katawhan mao ang gugma nga putli; mao nga, gawas kon ang mga tawo makabaton og gugma nga putli dili sila makapanunod niana nga dapit nga imong giandam sa mga mansyon sa imong Amahan.
- Mao nga, nasayod ako nga pinaagi niini nga butang nga imong giingon, nga kon ang mga Hentil walay gugma nga putli, tungod sa among kahuyang, nga ikaw mosulay kanila, ug mobawi sa ilang talento, oo, gani niana nga ilang nadawat, ug ihatag ngadto kanila kinsa modawat niini aron makaangkon og mas daghan pa.
- Ug nahitabo nga nag-ampo ako sa Ginoo nga siya mohatag ngadto sa mga Hentil og grasya, nga sila unta makabaton og gugma nga putli.
- Ug nahitabo nga gisultihan ako sa Ginoo: Kon sila walay gugma nga putli dili kini igsapayan nganha kanimo, kay ikaw nagmatinud-anon; mao nga, ang imong mga sapot pagahimoon nga limpyo. Ug tungod kay imong nakita ang imong kahuyang himoon ikaw nga maligon, gani ngadto sa paglingkod sa dapit nga akong giandam sa mga mansyon sa akong Amahan.
- For thus didst thou manifest thyself unto thy disciples; for after they had faith, and did speak in thy name, thou didst show thyself unto them in great power.
- And I also remember that thou hast said that thou hast prepared a house for man, yea, even among the mansions of thy Father, in which man might have a more excellent hope; wherefore man must hope, or he cannot receive an inheritance in the place which thou hast prepared.
- And again, I remember that thou hast said that thou hast loved the world, even unto the laying down of thy life for the world, that thou mightest take it again to prepare a place for the children of men.
- And now I know that this love which thou hast had for the children of men is charity; wherefore, except men shall have charity they cannot inherit that place which thou hast prepared in the mansions of thy Father.
- Wherefore, I know by this thing which thou hast said, that if the Gentiles have not charity, because of our weakness, that thou wilt prove them, and take away their talent, yea, even that which they have received, and give unto them who shall have more abundantly.
- And it came to pass that I prayed unto the Lord that he would give unto the Gentiles grace, that they might have charity.
- And it came to pass that the Lord said unto me: If they have not charity it mattereth not unto thee, thou hast been faithful; wherefore, thy garments shall be made clean. And because thou hast seen thy weakness thou shalt be made strong, even unto the sitting down in the place which I have prepared in the mansions of my Father.

38 At ngayon, ako, si Moroni, ay nagpapaalam sa mga Gentil, oo, at gayundin sa aking mga kapatid na minamahal ko, hanggang sa muli tayong magkita sa harapan ng hukumang-luklukan ni Cristo, kung saan malalaman ng lahat ng tao na hindi nabahiran ng inyong dugo ang aking mga kasuotan.

39 At sa gayon, malalaman ninyo na nakita ko si Jesus, at na nakipag-usap siya sa akin nang harap-harapan, at na sinabi niya sa akin sa malinaw na pagpapakumbaba, maging tulad ng isang taong nagsasalaysay sa iba sa aking sariling wika, hinggil sa mga bagay na ito;

40 At kakaunti lamang ang naisulat ko dahil sa aking kahinaan sa pagsusulat.

41 At ngayon, ipinapayo ko sa inyo na hanapin ang Jesus na ito na siyang isinulat ng mga propeta at apostol, upang ang biyaya ng Diyos Ama, at gayundin ng Panginoong Jesucristo, at ng Espiritu Santo, na nagpapatotoo sa kanila, ay maaari at manatili sa inyo magpakailanman. Amen.

Ug karon ako, si Moroni, manamilit sa mga Hentil, oo, ug usab sa akong kaigsuonan nga akong gihigugma, hangtod nga kita magkita sa atubangan sa hukmanan ni Kristo, diin ang tanan nga mga tawo masayod nga ang akong mga sapot walay lama sa inyong dugo.

Ug unya masayran ninyo nga ako nakakita ni Jesus, ug nga siya nakigsulti kanako nawong sa nawong, ug nga misulti siya kanako sa yano nga pagpaubos gani sama sa usa ka tawo nga nakigsulti ngadto sa lain gamit ang akong kaugalingon nga pinulongan, mahitungod niini nga mga butang;

Ug diyotay lamang ang akong gisulat tungod sa akong kahuyang sa pagsulat.

Ug karon, awhagon ko kamo sa pagpangita niining Jesus nga gisulat sa mga propeta ug mga apostoles, aron ang grasya sa Dios nga Amahan, ug usab ni Ginoong Jesukristo, ug sa Espiritu Santo, nga nagpamatuod kanila, maanaa ug magauban kaninyo sa kahangtoran. Amen.

And now I, Moroni, bid farewell unto the Gentiles, yea, and also unto my brethren whom I love, until we shall meet before the judgment-seat of Christ, where all men shall know that my garments are not spotted with your blood.

And then shall ye know that I have seen Jesus, and that he hath talked with me face to face, and that he told me in plain humility, even as a man telleth another in mine own language, concerning these things;

And only a few have I written, because of my weakness in writing.

And now, I would commend you to seek this Jesus of whom the prophets and apostles have written, that the grace of God the Father, and also the Lord Jesus Christ, and the Holy Ghost, which beareth record of them, may be and abide in you forever. Amen.

Eter 13

- 1 At ngayon, ako, si Moroni, ay magpapatuloy na tapusin ang aking tala hinggil sa pagkalipol ng mga taong siya kong isinusulat.
- 2 Sapagkat dinggin, tinanggihan nila ang lahat ng salita ni Eter; sapagkat tunay niyang sinabi sa kanila ang lahat ng bagay mula sa simula ng tao; at na matapos bumaba ang tubig mula sa ibabaw ng lupaing ito, ito ay naging isang piling lupain sa lahat ng iba pang lupain, isang piling lupain ng Panginoon; kaya nga, nais ng Panginoon na siya ay paglingkuran ng lahat ng taong maninirahan dito;
- 3 At na ito ang lugar ng Bagong Jerusalem, na bababa mula sa langit, at ang banal na santuwaryo ng Panginoon.
- 4 Dinggin, nakita ni Eter ang mga araw ni Cristo, at siya ay nangusap hinggil sa isang Bagong Jerusalem sa lupaing ito.
- 5 At siya ay nangusap din hinggil sa sambahayan ni Israel, at sa Jerusalem kung saan magmumula si Lehi—matapos nitong mawasak, muli itong itatayo, isang banal na lungsod sa Panginoon; kaya nga, hindi ito maaaring maging bagong Jerusalem sapagkat ito ay naroon na noong unang panahon; kundi muli itong itatayo, at magiging isang banal na lungsod ng Panginoon; at itatayo ito sa sambahayan ni Israel—
- 6 At na isang Bagong Jerusalem ang itatayo sa lupaing ito, para sa mga labi ng mga binhi ni Jose, kung aling mga bagay ay may kahalintulad.
- 7 Sapagkat tulad ng pagdadala ni Jose sa kanyang ama sa lupain ng Egipto, maging sa roon na siya namatay; anupa't dinala ng Panginoon ang isang labi ng mga binhi ni Jose sa labas ng lupain ng Jerusalem, upang siya ay maging maawain sa mga binhi ni Jose nang hindi sila mangasawi, maging tulad ng awa niya sa ama ni Jose upang hindi siya masawi.
- 8 Anupa't ang labi ng sambahayan ni Jose ay babangon sa lupaing ito; at ito ay magiging lupaing kanilang mana; at magtatayo sila ng isang banal na lungsod sa Panginoon, tulad ng sinaunang Jerusalem; at hindi na sila muli pang mapipisan, hanggang sa dumating ang katapusan kapag ang mundo ay lilipas na.

Ether 13

Ug karon ako, si Moroni, mopadayon sa pagtapos sa akong talaan mahitungod sa kalaglagan sa katawhan kinsa akong ginasulat.

Kay tan-awa, gisalikway nila ang mga pulong ni Ether; kay siya sa pagkatinuod misulti kanila sa tanang butang, gikan sa sinugdanan sa tawo; ug nga human ang mga tubig mihubas gikan sa ibabaw niini nga yuta nahimo kining pinili nga yuta labaw sa tanang mga yuta, usa ka pinili nga yuta sa Ginoo; mao nga gusto sa Ginoo nga serbisyoan siya sa tanang tawo nga nagpuyo sa ibabaw niini;

Ug nga mao kini ang dapit sa Bag-ong Jerusalem, nga moabot gikan sa langit, ug ang balaan nga santuwaryo sa Ginoo.

Tan-awa, nakita ni Ether ang mga adlaw ni Kristo, ug namulong siya mahitungod sa usa ka Bag-ong Jerusalem dinhi niini nga yuta.

Ug namulong usab siya mahitungod sa balay ni Israel, ug sa Jerusalem diin si Lehi naggikan—human nga kini pagalaglagon kini pagatukoron pag-usab, usa ka balaan nga siyudad sa Ginoo; mao nga, dili kini ang bag-ong Jerusalem kay gihimo kini sa panahon nga karaan; apan pagatukoron kini pag-usab, ug mahimo nga balaang siyudad sa Ginoo; ug pagatukoron kini ngadto sa balay ni Israel—

Ug nga ang usa ka Bag-ong Jerusalem pagatukoron dinhi niini nga yuta, ngadto sa salin sa binhi ni Jose, kay mahitungod niana nga mga butang adunay usa ka sumbanan.

Kay sama sa pagdala ni Jose sa iyang amahan paingon sa yuta sa Ehipto, gani sa iyang pagkamatay didto; mao nga, ang Ginoo midala og usa ka salin sa binhi ni Jose gikan sa yuta sa Jerusalem, aron magmaluluy-on siya sa binhi ni Jose aron dili sila mangamatay, gani sama nga nagmaluluy-on siya sa amahan ni Jose aron dili siya mamatay.

Mao nga, ang salin sa binhi ni Jose pagatukoron dinhi niini nga yuta; ug mahimo kini nga yuta sa ilang kabilin; ug magtukod sila og usa ka balaan nga siyudad ngadto sa Ginoo, sama sa karaan nga Jerusalem; ug dili na sila pagalibogon, hangtod nga moabot ang katapusan sa higayon nga ang yuta mahanaw.

Ether 13

And now I, Moroni, proceed to finish my record concerning the destruction of the people of whom I have been writing.

For behold, they rejected all the words of Ether; for he truly told them of all things, from the beginning of man; and that after the waters had receded from off the face of this land it became a choice land above all other lands, a chosen land of the Lord; wherefore the Lord would have that all men should serve him who dwell upon the face thereof;

And that it was the place of the New Jerusalem, which should come down out of heaven, and the holy sanctuary of the Lord.

Behold, Ether saw the days of Christ, and he spake concerning a New Jerusalem upon this land.

And he spake also concerning the house of Israel, and the Jerusalem from whence Lehi should come—after it should be destroyed it should be built up again, a holy city unto the Lord; wherefore, it could not be a new Jerusalem for it had been in a time of old; but it should be built up again, and become a holy city of the Lord; and it should be built unto the house of Israel—

And that a New Jerusalem should be built up upon this land, unto the remnant of the seed of Joseph, for which things there has been a type.

For as Joseph brought his father down into the land of Egypt, even so he died there; wherefore, the Lord brought a remnant of the seed of Joseph out of the land of Jerusalem, that he might be merciful unto the seed of Joseph that they should perish not, even as he was merciful unto the father of Joseph that he should perish not.

Wherefore, the remnant of the house of Joseph shall be built upon this land; and it shall be a land of their inheritance; and they shall build up a holy city unto the Lord, like unto the Jerusalem of old; and they shall no more be confounded, until the end come when the earth shall pass away.

9 At magkakaroon ng bagong langit at bagong mundo; at magiging katulad ang mga ito ng sinauna maliban sa lumipas na ang sinauna, at ang lahat ng bagay ay magiging bago.

10 At pagkatapos, ang Bagong Jerusalem ay matatag; at pinagpala sila na naninirahan doon, sapagkat sila ang mga yaong mapuputi ang mga kasuotan sa pamamagitan ng dugo ng Kordero; at sila ang mga yaong nabibilang sa mga binhi ni Jose, na kabilang sa sambahayan ni Israel.

11 At sa gayundin maitatag ang sinaunang Jerusalem; at ang mga naninirahan doon, pinagpala sila, sapagkat sila ay hinugasan sa dugo ng Kordero; at sila ang mga yaong ikinalat at tinipon mula sa apat na sulok ng mundo, at mula sa mga bansa sa hilaga, at mga kabahagi sa katuparan ng tipang ginawa ng Diyos sa kanilang amang si Abraham.

12 At kapag nangyari ang mga bagay na ito, matutupad ang banal na kasulatan na nagsasabi, narito sila na mga yaong nauna, na mga mahuhuli; at narito sila na mga yaong nahuli, na mga mauuna.

13 At ako sana ay magsusulat pa subalit pinagbawalan ako; gayunpaman dakila at kagila-gilalas ang mga propesiya ni Eter; subalit kanilang itinuring siya na walang kabuluhan, at itinaboy siya; at ikinubli niya ang kanyang sarili sa butas ng isang malaking bato sa araw, at sa gabi ay humahayo siya't tinatanaw ang mga bagay na mangyayari sa mga tao.

14 At habang siya ay namamalagi sa butas ng isang malaking bato, ginawa niya ang nalalabi sa talang ito, tinatanaw ang mga pagkalipol na nangyari sa mga tao, sa gabi.

15 At ito ay nangyari na sa taon ding yaon kung kailan siya itinaboy mula sa mga tao, nagsimulang magkaroon ng isang malaking digmaan sa mga tao, sapagkat marami ang nag-aklas, na malalakas na tao, at naghangad na patayin si Coriantumer sa pamamagitan ng kanilang mga lihim na plano ng kasamaan, na nabanggit na.

16 At ngayon, si Coriantumer, na nakapag-aral, sa kanyang sarili, ng lahat ng kasanayan sa digmaan at sa lahat ng katusuhan ng sanlibutan, kaya nga siya ay nakidigma sa kanila na naghahangad na patayin siya.

Ug adunay bag-o nga langit ug bag-o nga yuta; ug sama kini sa karaan gawas lamang nga ang karaan mahanaw na, ug ang tanan nga butang mahimo na nga bag-o.

Ug unya matukod ang Bag-ong Jerusalem; ug bulahan sila kinsa nagpuyo didto, kay mao kini sila kansang mga sapot puti pinaagi sa dugo sa Kordero; ug mao kini sila kinsa naihap taliwala sa salin sa binhi ni Jose, kinsa anaa sa balay ni Israel.

Ug unya matukod usab ang karaan nga Jerusalem; ug ang mga lumulupyo niini, bulahan sila, kay nahugasan sila sa dugo sa Kordero; ug sila mao kadtong gitibulaag ug gipundok gikan sa upat ka suok sa yuta, ug gikan sa amilanan nga mga nasod, ug mga tig-ambit sa katumanan sa pakigsaad nga gihimo sa Dios ngadto sa ilang amahan, nga si Abraham.

Ug sa panahon nga moabot kini nga mga butang, mapahinabo ang giingon sa kasulatan, nga adunay mga tawo nga nahiuuna, nga maulahi; ug adunay mga tawo nga naulahi, nga mahiuuna.

Ug ako mosulat unta og dugang pa, apan gidid-an ako; apan mahinungdanon ug kahibulongan ang mga panagna ni Ether; apan sila miisip kaniya nga walay bili, ug misalikway kaniya; ug motago siya sa usa ka lungag sa bato inigka adlaw, ug inigka gabii moadto siya sa pagtan-aw sa mga butang nga mahitabo sa katawhan.

Ug samtang nagpuyo siya sa usa ka lungag sa bato gihimo niya kining nahibilin nga talaan, nagtan-aw sa kalaglagan nga nahitabo sa katawhan, inigka gabii.

Ug nahitabo nga nianang mao nga tuig diin siya gisalikway gikan sa taliwala sa katawhan dihay nagsugod nga dakong gubat taliwala sa katawhan, kay dihay daghan nga mialsa, kinsa gamhanang mga tawo, ug nagtinguha sa paglaglag ni Coriantumr pinaagi sa ilang tinago nga mga plano sa pagkadaotan, nga gipamulong na.

Ug karon si Coriantumr, nga nagtuon, mismo, sa tanang kahanas sa gubat ug sa tanang kaigmat sa kalibotan, mao nga nakig-away siya kanila kinsa nagtinguha sa paglaglag kaniya.

And there shall be a new heaven and a new earth; and they shall be like unto the old save the old have passed away, and all things have become new.

And then cometh the New Jerusalem; and blessed are they who dwell therein, for it is they whose garments are white through the blood of the Lamb; and they are they who are numbered among the remnant of the seed of Joseph, who were of the house of Israel.

And then also cometh the Jerusalem of old; and the inhabitants thereof, blessed are they, for they have been washed in the blood of the Lamb; and they are they who were scattered and gathered in from the four quarters of the earth, and from the north countries, and are partakers of the fulfilling of the covenant which God made with their father, Abraham.

And when these things come, bringeth to pass the scripture which saith, there are they who were first, who shall be last; and there are they who were last, who shall be first.

And I was about to write more, but I am forbidden; but great and marvelous were the prophecies of Ether; but they esteemed him as naught, and cast him out; and he hid himself in the cavity of a rock by day, and by night he went forth viewing the things which should come upon the people.

And as he dwelt in the cavity of a rock he made the remainder of this record, viewing the destructions which came upon the people, by night.

And it came to pass that in that same year in which he was cast out from among the people there began to be a great war among the people, for there were many who rose up, who were mighty men, and sought to destroy Coriantumr by their secret plans of wickedness, of which hath been spoken.

And now Coriantumr, having studied, himself, in all the arts of war and all the cunning of the world, wherefore he gave battle unto them who sought to destroy him.

- 17 Subalit hindi siya nagsisi, ni ang kanyang mga kaaya-ayang anak na lalaki o anak na babae; ni ang mga kaaya-ayang anak na lalaki at babae ni Cohor; ni ang mga kaaya-ayang anak na lalaki at babae ni Corihor; at sa madaling salita, walang sinuman sa mga kaaya-ayang anak na lalaki at babae sa ibabaw ng buong lupain ang nagsisi ng kanilang mga kasalanan.
- 18 Anupa't ito ay nangyari na sa unang taon ng pamamalagi ni Eter sa butas ng isang malaking bato, maraming tao ang napatay sa pamamagitan ng espada ng mga yaong lihim na pagsasabwatan, nakikipaglaban kay Coriantumer upang makamit nila ang kaharian.
- 19 At ito ay nangyari na labis na nakipaglaban at labis na dumanak ang dugo ng mga anak na lalaki ni Coriantumer.
- 20 At sa ikalawang taon, ang salita ng Panginoon ay inihayag kay Eter, na siya ay nararapat humayo at magpropesiya kay Coriantumer na, kung magsisisi siya, at ang kanyang buong sambahayan, ipagkakaloob ng Panginoon sa kanya ang kanyang kaharian at ililigtas ang mga tao —
- 21 Kung hindi, malilipol sila at ang kanyang buong sambahayan maliban sa kanyang sarili. At siya ay bubuhayin lamang upang makita ang katuparan ng mga propesiyang nabanggit hinggil sa iba pang mga tao na makaaangkin sa lupain bilang kanilang mana; at si Coriantumer ay makatatanggap ng libing sa pamamagitan nila; at lahat ng kaluluwa ay malilipol maliban kay Coriantumer.
- 22 At ito ay nangyari na hindi nagsisi si Coriantumer, ni ang kanyang sambahayan, ni ang mga tao; at ang mga digmaan ay hindi tumigil; at hinangad nilang patayin si Eter, subalit siya ay tumakas sa kanilang harapan at nagkubling muli sa butas ng malaking bato.
- 23 At ito ay nangyari na may nag-aklas na isang Sared, at siya ay nakidigma rin kay Coriantumer; at nagapi niya siya, kung kaya't sa ikatlong taon, siya ay kanyang nadala sa pagkabihag.
- 24 At ang mga anak na lalaki ni Coriantumer, sa ikaapat na taon, ay nagapi si Sared, at nabawing muli ang kaharian para sa kanilang ama.
- Apan wala siya maghinulsol, ni ang iyang madanihon nga mga anak nga lalaki ni mga anak nga babaye; ni ang madanihon nga mga anak nga lalaki ug mga anak nga babaye ni Cohor; ni ang madanihon nga mga anak nga lalaki ug mga anak nga babaye ni Corihor; ug sa kataposan wala nay madanihon nga mga anak nga lalaki ug mga anak nga babaye sa ibabaw sa tibuok yuta nga naghinulsol sa ilang mga sala.
- Mao nga, nahitabo nga sa unang tuig nga si Ether nagpuyo sa usa ka lungag sa bato, daghang katawhan ang gipatay pinaagi sa espada niadtong tinago nga mga kalihokan, nga nakig-away batok kang Coriantumr aron ilang maangkon ang gingharian.
- Ug nahitabo nga ang mga anak nga lalaki ni Coriantumr nakig-away sa hilabihan ug nagkadugo sa hilabihan.
- Ug sa ikaduha nga tuig ang pulong sa Ginoo midangat ngadto ni Ether, nga siya molakaw ug managna kang Coriantumr nga, kon siya maghinulsol, ug ang tibuok niyang pamilya, ang Ginoo mohatag kaniya sa iyang gingharian ug moluwas sa katawhan—
- Kay kondili, pagalaglagon sila, ug ang tibuok niyang pamilya gawas sa iyang kaugalingon. Ug siya mabuhi lamang aron makakita sa katumanan sa mga panagna nga gipamulong mahitungod sa lain pang katawhan nga makaangkon sa yuta nga ilang kabilin; ug sila ang molubong ni Coriantumr; ug ang matag kalag pagalaglagon gawas kang Coriantumr.
- Ug nahitabo nga si Coriantumr wala maghinulsol, ni ang iyang pamilya, ni ang katawhan; ug ang mga gubat wala mohunong; ug nagtinguha sila sa pagpatay ni Ether, apan milayas siya gikan kanila ug mitago pag-usab didto sa lungag sa bato.
- Ug nahitabo nga dihay mitungha nga si Shared, ug nakig-away usab siya kang Coriantumr; ug siya mipildi kaniya, hangtod nga sa ikatulo nga tuig siya mibihag kaniya.
- Ug ang mga anak nga lalaki ni Coriantumr, sa ikaapat nga tuig, mipildi ni Shared, ug nakaangkon sa gingharian pag-usab alang sa ilang amahan.
- But he repented not, neither his fair sons nor daughters; neither the fair sons and daughters of Cohor; neither the fair sons and daughters of Corihor; and in fine, there were none of the fair sons and daughters upon the face of the whole earth who repented of their sins.
- Wherefore, it came to pass that in the first year that Ether dwelt in the cavity of a rock, there were many people who were slain by the sword of those secret combinations, fighting against Coriantumr that they might obtain the kingdom.
- And it came to pass that the sons of Coriantumr fought much and bled much.
- And in the second year the word of the Lord came to Ether, that he should go and prophesy unto Coriantumr that, if he would repent, and all his household, the Lord would give unto him his kingdom and spare the people—
- Otherwise they should be destroyed, and all his household save it were himself. And he should only live to see the fulfilling of the prophecies which had been spoken concerning another people receiving the land for their inheritance; and Coriantumr should receive a burial by them; and every soul should be destroyed save it were Coriantumr.
- And it came to pass that Coriantumr repented not, neither his household, neither the people; and the wars ceased not; and they sought to kill Ether, but he fled from before them and hid again in the cavity of the rock.
- And it came to pass that there arose up Shared, and he also gave battle unto Coriantumr; and he did beat him, inso-much that in the third year he did bring him into captivity.
- And the sons of Coriantumr, in the fourth year, did beat Shared, and did obtain the kingdom again unto their father.

- 25 Ngayon, nagsimulang magkaroon ng isang digmaan sa ibabaw ng buong lupain, bawat tao kasama ng kanyang pangkat ay nakikipaglaban para sa yaong kanyang naisin.
- 26 At may mga tulisan, at sa madaling salita, lahat ng uri ng kasamaan sa ibabaw ng buong lupain.
- 27 At ito ay nangyari na labis na nagalit si Coriantumer kay Sared, at humayo siya kasama ang kanyang hukbo laban sa kanya upang makidigma; at sila ay nagharap sa masidhing galit, at nagharap sila sa lambak ng Gilgal; at ang digmaan ay naging napakasidhi.
- 28 At ito ay nangyari na nakikipaglaban sa kanya si Sared sa loob ng tatlong araw. At ito ay nangyari na nagapi siya ni Coriantumer, at tinugis siya hanggang sa siya ay makarating sa kapatagan ng Heshlon.
- 29 At ito ay nangyari na muling nakidigma sa kanya si Sared sa kapatagan; at dinggin, nagapi niya si Coriantumer, at naitaboy siyang muli pabalik sa lambak ng Gilgal.
- 30 At si Coriantumer ay muling nakidigma kay Sared sa lambak ng Gilgal, kung saan niya nagapi si Sared at napatay siya.
- 31 At si Coriantumer ay nasugatan ni Sared sa kanyang hita, kung kaya't hindi siya muling nakidigma sa loob ng dalawang taon, kung saang panahon ang lahat ng tao sa ibabaw ng lupain ay nagsipagpadanak ng dugo, at walang sinuman ang pumipigil sa kanila.
- Karon nagsugod nga dihay gubat sa ibabaw sa tibuok yuta, matag tawo uban sa iyang panon nga nakig-away alang nianang iyang gitinguha.
- Ug dihay mga tulisan, ug sa kataposan, ang tanang matang sa pagkadaotan anaa sa ibabaw sa tibuok yuta.
- Ug nahitabo nga si Coriantumr hilabihan kasuko kang Shared, ug misulong siya kaniya uban sa iyang mga kasundalohan aron makig-away; ug nag-abot sila sa dakong kasuko, ug nag-abot sila sa walog sa Gilgal; ug ang panag-away nahimong hilabihan ka pintas.
- Ug nahitabo nga si Shared nakig-away batok kaniya sulod sa tulo ka adlaw. Ug nahitabo nga si Coriantumr mibuntog kaniya, ug migukod kaniya hangtod nga miabot siya sa kapatagan sa Heshlon.
- Ug nahitabo nga si Shared nakig-away kaniya pag-usab didto sa kapatagan; ug tan-awa, nabuntog niya si Coriantumr, ug miabog kaniya og balik ngadto sa walog sa Gilgal.
- Ug si Coriantumr nakig-away kang Shared pag-usab didto sa walog sa Gilgal, diin gibuntog niya si Shared ug mipatay kaniya.
- Ug si Shared misamad ni Coriantumr sa iyang bitiis, nga siya wala na makig-away pag-usab sulod sa duha ka tuig, diin sa mao nga panahon ang tanang katawhan sa ibabaw sa yuta nagpaagas sa dugo, ug walay usa nga makapugong kanila.
- Now there began to be a war upon all the face of the land, every man with his band fighting for that which he desired.
- And there were robbers, and in fine, all manner of wickedness upon all the face of the land.
- And it came to pass that Coriantumr was exceedingly angry with Shared, and he went against him with his armies to battle; and they did meet in great anger, and they did meet in the valley of Gilgal; and the battle became exceedingly sore.
- And it came to pass that Shared fought against him for the space of three days. And it came to pass that Coriantumr beat him, and did pursue him until he came to the plains of Heshlon.
- And it came to pass that Shared gave him battle again upon the plains; and behold, he did beat Coriantumr, and drove him back again to the valley of Gilgal.
- And Coriantumr gave Shared battle again in the valley of Gilgal, in which he beat Shared and slew him.
- And Shared wounded Coriantumr in his thigh, that he did not go to battle again for the space of two years, in which time all the people upon the face of the land were shedding blood, and there was none to restrain them.

Eter 14

- 1 At ngayon, nagsimulang magkaroon ng masidhing sumpa sa buong lupain dahil sa kasamaan ng mga tao, kung saan, kapag inilagay ng isang lalaki ang kanyang kagamitan o kanyang espada sa kanyang lagayan, o sa lugar kung saanman niya ito itinatago, dinggin, sa kinabukasan, hindi na niya ito matagpuan, napakasidhi ng naging sumpa sa lupain.
- 2 Samakatwid, ang bawat lalaki ay hinahawakang mahigpit ang sa kanya, ng kanyang mga kamay, at hindi manghihiram ni hindi siya magpapahiram; at bawat lalaki ay pinananatili ang puluhan ng kanyang espada sa kanyang kanang kamay, sa pagtatanggol ng kanyang ari-arian at kanyang sariling buhay at kanyang mga asawa at anak.
- 3 At ngayon, makalipas ang dalawang taon, at matapos ang pagkamatay ni Sared, dinggin, nag-aklas ang kapatid na lalaki ni Sared at siya ay nakidigma kay Coriantumer, kung saan siya ay nagapi ni Coriantumer at tinugis siya sa ilang ng Akish.
- 4 At ito ay nangyari na nakidigma sa kanya ang kapatid ni Sared sa ilang ng Akish; at ang digmaan ay naging napakasidhi, at maraming libu-libo ang bumagsak sa pamamagitan ng espada.
- 5 At ito ay nangyari na pinaligiran ni Coriantumer ang ilang; at ang kapatid ni Sared ay humayong palabas ng ilang kinagabihan, at pinatay ang isang bahagi ng hukbo ni Coriantumer, habang sila ay mga lango.
- 6 At siya ay nagtungo sa lupain ng Moron, at iniupo ang kanyang sarili sa trono ni Coriantumer.
- 7 At ito ay nangyari na namalagi si Coriantumer sa ilang kasama ang kanyang hukbo sa loob ng dalawang taon, kung saan siya nakatanggap ng labis na lakas sa kanyang hukbo.
- 8 Ngayon, ang kapatid ni Sared, na ang pangalan ay Gilead, ay nakatanggap din ng labis na lakas sa kanyang hukbo, dahil sa mga lihim na pagsasabwatan.
- 9 At ito ay nangyari na pinaslang siya ng kanyang mataas na saserdote habang nakaupo siya sa kanyang trono.

Ether 14

Ug karon dihay misugod nga dakong tunglo sa tibuok yuta tungod sa pagkadaotan sa katawhan, diin, kon ang usa ka tawo mopahimutang sa iyang himan o sa iyang espada sa sakuban niini, o sa dapit nga tagoan niya niini, tan-awa, inigka ugma, dili na kini niya makita, kay hilabihan ka dako ang tunglo dinhi sa yuta.

Mao nga hugot nga gikuptan sa matag tawo ang unsay anaa kaniya, gamit ang iyang mga kamot, ug dili mohulam ni mopahulam; ug ang matag tawo mogunit sa puloan sa iyang espada diha sa iyang tuo nga kamot, sa pagpanalipod sa iyang kabtangan ug sa iyang kaugalingong kinabuhi ug sa iyang mga asawa ug mga anak.

Ug karon, human milabay ang duha ka tuig, ug human sa kamatayon ni Shared, tan-awa, dihay mitunga nga igsoong lalaki ni Shared ug nakig-away siya kang Coriantumr, diin si Coriantumr mibuntog kaniya ug migukod kaniya ngadto sa kamingawan sa Akish.

Ug nahitabo nga ang igsoong lalaki ni Shared nakig-away kaniya didto sa kamingawan sa Akish; ug ang panag-away nahimong hilabihan ka pintas, ug daghang liboan ang namatay pinaagi sa espada.

Ug nahitabo nga giliyokan ni Coriantumr ang kamingawan; ug ang igsoong lalaki ni Shared mimartsa ngadto sa gawas sa kamingawan sa kagabhion, ug mipatay og usa ka bahin sa kasundalohan ni Coriantumr samtang mga hubog sila.

Ug mipadayon siya ngadto sa yuta sa Moron, ug mipahimutang sa iyang kaugalingon sa trono ni Coriantumr.

Ug nahitabo nga si Coriantumr mipuyo uban sa iyang mga kasundalohan didto sa kamingawan sulod sa duha ka tuig, diin nakadawat siya og dugang nga kalig-on sa iyang kasundalohan.

Karon ang igsoong lalaki ni Shared, kansang ngalan mao si Gilead nakadawat usab og dugang kalig-on sa iyang kasundalohan, tungod sa tinago nga mga kalihokan.

Ug nahitabo nga ang iyang halangdon nga pari mibuno kaniya samtang naglingkod siya sa iyang trono.

Ether 14

And now there began to be a great curse upon all the land because of the iniquity of the people, in which, if a man should lay his tool or his sword upon his shelf, or upon the place whither he would keep it, behold, upon the morrow, he could not find it, so great was the curse upon the land.

Wherefore every man did cleave unto that which was his own, with his hands, and would not borrow neither would he lend; and every man kept the hilt of his sword in his right hand, in the defence of his property and his own life and of his wives and children.

And now, after the space of two years, and after the death of Shared, behold, there arose the brother of Shared and he gave battle unto Coriantumr, in which Coriantumr did beat him and did pursue him to the wilderness of Akish.

And it came to pass that the brother of Shared did give battle unto him in the wilderness of Akish; and the battle became exceedingly sore, and many thousands fell by the sword.

And it came to pass that Coriantumr did lay siege to the wilderness; and the brother of Shared did march forth out of the wilderness by night, and slew a part of the army of Coriantumr, as they were drunken.

And he came forth to the land of Moron, and placed himself upon the throne of Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr dwelt with his army in the wilderness for the space of two years, in which he did receive great strength to his army.

Now the brother of Shared, whose name was Gilead, also received great strength to his army, because of secret combinations.

And it came to pass that his high priest murdered him as he sat upon his throne.

- 10 At ito ay nangyari na pinaslang siya ng isa mula sa mga lihim na pagsasabwatan sa isang lihim na daanan, at natamo para sa kanyang sarili ang kaharian; at ang pangalan niya ay Lib; at si Lib ay isang lalaking may malaking pangangatawan, higit kaysa sa sinumang lalaki sa lahat ng tao.
- 11 At ito ay nangyari na sa unang taon ni Lib, si Coriantumr ay nagtungo sa lupain ng Moron, at nakidigma kay Lib.
- 12 At ito ay nangyari na nakipaglaban siya kay Lib, kung saan siya ay nataga ni Lib sa kanyang bisig kung kaya't nasugatan siya; gayunpaman, ang hukbo ni Coriantumr ay sumalakay kay Lib, kung kaya't tumakas siya sa mga hangganan sa dalampasigan.
- 13 At ito ay nangyari na tinugis siya ni Coriantumr; at si Lib ay nakidigma sa kanya sa dalampasigan.
- 14 At ito ay nangyari na pinahirapan ni Lib ang hukbo ni Coriantumr, kung kaya't sila ay muling nagsitakas patungo sa ilang ng Akis.
- 15 At ito ay nangyari na tinugis siya ni Lib hanggang sa makarating siya sa kapatagan ng Agas. At isinamang lahat ni Coriantumr ang mga tao sa kanya nang siya ay tumakas sa harapan ni Lib sa dakong yaon ng lupain kung saanman siya tumakas.
- 16 At nang marating niya ang kapatagan ng Agas, siya ay nakidigma kay Lib, at kanyang pinagsasaksak siya hanggang sa siya ay mamatay; gayunpaman, ang kapatid na lalaki ni Lib ay sumalakay na kahalili niya laban kay Coriantumr, at naging napakasidhi ng digmaan, kung saan si Coriantumr ay muling tumakas sa harapan ng hukbo ng kapatid ni Lib.
- 17 Ngayon, ang pangalan ng kapatid na lalaki ni Lib ay tinatawag na Shiz. At ito ay nangyari na tinugis ni Shiz si Coriantumr, at nasakop niya ang maraming lungsod, at pinagpapatay niya ang kapwa kababaihan at mga bata, at pinagsusunog niya ang mga lungsod.
- 18 At lumaganap ang takot kay Shiz sa lahat ng dako ng buong lupain; oo, isang daing ang lumaganap sa lahat ng dako ng lupain—Sino ang makatitindig sa harapan ng hukbo ni Shiz? Dinggin, winawalis niya ang lupa sa kanyang harapan!
- 19 At ito ay nangyari na nagsimulang sama-samang magtipon ang mga tao sa mga hukbo, sa ibabaw ng buong lupain.
- Ug nahitabo nga usa sa tinago nga mga kalihokan mibuno kaniya sa tinago nga agianan, ug naangkon niya ang gingharian; ug ang iyang ngalan mao si Lib; ug si Lib usa ka tawo nga dako ang pamayhon, labaw pa kay ni bisan kinsa nga tawo taliwala sa tanang katawhan.
- Ug nahitabo nga sa unang tuig ni Lib, si Coriantumr miabot sa yuta sa Moron, ug nakig-away kang Lib.
- Ug nahitabo nga nakig-away siya kang Lib, diin si Lib mitigbas sa iyang bukton ug nasamdan siya; bisan pa niana, ang kasundalohan ni Coriantumr midasdas ngadto kang Lib, nga siya milayas ngadto sa mga utlanan sa baybayon.
- Ug nahitabo nga si Coriantumr migukod kaniya; ug si Lib nakig-away kaniya dapit sa baybayon.
- Ug nahitabo nga si Lib mitigbas sa kasundalohan ni Coriantumr, hinungdan nga nanglayas sila pag-usab ngadto sa kamingawan sa Akish.
- Ug nahitabo nga si Lib migukod kaniya hangtod nga miabot siya sa kapatagan sa Agosh. Ug si Coriantumr midala sa tanan niyang katawhan uban kaniya samtang milayas siya sa atubangan ni Lib niana nga suok sa yuta diin siya milayas.
- Ug sa iyang pag-abot sa kapatagan sa Agosh nakig-away siya kang Lib, ug siya mitigbas kaniya hangtod nga siya namatay; bisan pa niana, ang igsuong lalaki ni Lib misulong kang Coriantumr puli kaniya, ug ang panag-away nahimong hilabihan ka pintas, diin si Coriantumr milayas pag-usab gikan sa atubangan sa kasundalohan sa igsuong lalaki ni Lib.
- Karon ang ngalan sa igsuong lalaki ni Lib gitawag og Shiz. Ug nahitabo nga si Shiz migukod kang Coriantumr, ug gibuntog niya ang daghang siyudad, ug gipatay niya ang mga babaye ug ang mga bata, ug gipangsunog niya ang mga siyudad.
- Ug mikuyanap ang kahadlok bahin ni Shiz sa tibuok nga yuta; oo, usa ka pagtuaw ang mikuyanap sa tibuok yuta—Kinsa ang makabarog sa atubangan sa kasundalohan ni Shiz? Tan-awa, gihawanan niya ang yuta sa iyang atubangan!
- Ug nahitabo nga ang katawhan misugod sa pagpundok isip kasundalohan sa ibabaw sa tibuok yuta.
- And it came to pass that one of the secret combinations murdered him in a secret pass, and obtained unto himself the kingdom; and his name was Lib; and Lib was a man of great stature, more than any other man among all the people.
- And it came to pass that in the first year of Lib, Coriantumr came up unto the land of Moron, and gave battle unto Lib.
- And it came to pass that he fought with Lib, in which Lib did smite upon his arm that he was wounded; nevertheless, the army of Coriantumr did press forward upon Lib, that he fled to the borders upon the seashore.
- And it came to pass that Coriantumr pursued him; and Lib gave battle unto him upon the seashore.
- And it came to pass that Lib did smite the army of Coriantumr, that they fled again to the wilderness of Akish.
- And it came to pass that Lib did pursue him until he came to the plains of Agosh. And Coriantumr had taken all the people with him as he fled before Lib in that quarter of the land whither he fled.
- And when he had come to the plains of Agosh he gave battle unto Lib, and he smote upon him until he died; nevertheless, the brother of Lib did come against Coriantumr in the stead thereof, and the battle became exceedingly sore, in the which Coriantumr fled again before the army of the brother of Lib.
- Now the name of the brother of Lib was called Shiz. And it came to pass that Shiz pursued after Coriantumr, and he did overthrow many cities, and he did slay both women and children, and he did burn the cities.
- And there went a fear of Shiz throughout all the land; yea, a cry went forth throughout the land—Who can stand before the army of Shiz? Behold, he sweepeth the earth before him!
- And it came to pass that the people began to flock together in armies, throughout all the face of the land.

20 At nahahati sila; at ang isang bahagi nila ay nagtungo sa hukbo ni Shiz, at ang isang bahagi nila ay nagtungo sa hukbo ni Coriantumer.

21 At napakasidhi at walang katapusan ang digmaan, at napakatagal ng tagpo ng pagdadanak ng dugo at pagkatay, kung kaya't ang ibabaw ng buong lupain ay nakalatan ng mga katawan ng mga patay.

22 At napakabilis at napakatulin ng digmaan kung kaya't walang naiwan upang ilibing ang mga patay, subalit humayo sila mula sa pagpapadanak ng dugo sa pagpapadanak ng dugo, iniwan ang mga katawan ng kapwa kalalakihan, kababaihan, at mga bata nang nakakalat sa ibabaw ng lupain, upang maging pagkain ng mga uod ng laman.

23 At ang amoy niyon ay umalingasaw sa ibabaw ng lupain, maging sa ibabaw ng buong lupain; kaya nga, ang mga tao ay nabagabag sa gabi't araw, dahil sa amoy niyon.

24 Gayunpaman, si Shiz ay hindi tumigil sa pagtugis kay Coriantumer; sapagkat siya ay nangakong ipaghihiganti niya ang sarili kay Coriantumer dahil sa dugo ng kanyang kapatid, na napatay, at naghayag ang salita ng Panginoon kay Eter na si Coriantumer ay hindi mapababagsak sa pamamagitan ng espada.

25 At sa gayon natin nakikita na dinalaw sila ng Panginoon sa kaganapan ng kanyang kapootan, at ang kanilang kasamaan at mga karumal-dumal na gawain ang nagbigay ng daan para sa kanilang walang katapusan pagkawasak.

26 At ito ay nangyari na tinugis ni Shiz si Coriantumer pasilangan, maging hanggang sa mga hangganang malapit sa dalampasigan, at doon siya nakidigma kay Shiz sa loob ng tatlong araw.

27 At labis na kakila-kilabot ang naging pagkalipol sa mga hukbo ni Shiz kung kaya't ang mga tao ay nagsimulang matakot, at nagsimulang magsitakas sa harapan ng mga hukbo ni Coriantumer; at sila ay tumakas patungo sa lupain ng Corihor, at winalis ang mga naninirahan sa harapan nila, lahat ng yaong tumanggong umanib sa kanila.

Ug nabahin sila; ug ang usa ka bahin kanila milayas ngadto sa kasundalohan ni Shiz, ug ang usa ka bahin kanila milayas ngadto sa kasundalohan ni Coriantumr.

Ug hilabihan ka dako ug kadugay sa maong gubat, ug hilabihan ka taas nga talan-awon sa pagpaagas sa dugo ug kamatay, nga ang ibabaw sa tibuok yuta natabonan sa mga lawas sa mga patay.

Ug hilabihan ka tulin ug ka paspas sa maong gubat nga walay bisan usa nga nahibilin aron sa paglubong sa mga patay, apan mimartsa sila gikan sa pagpaagas sa dugo ngadto sa pagpaagas og dugo, gibiyahan ang mga lawas sa mga lalaki, mga babaye, ug mga bata nga nagkatag sa ibabaw sa yuta, aron mahimo nga kan-onon sa mga ulod nga mokaon sa unod.

Ug ang kabaho niini mialisngaw sa ibabaw sa yuta gani sa ibabaw sa tibuok yuta; mao nga ang katawhan nahasol maadlaw ug magabii, tungod sa kabaho niini.

Bisan pa niana, si Shiz wala mohunong sa paggukod ni Coriantumr; kay gipanumpa niya ang pagpanimalos kang Coriantumr sa dugo sa iyang igsuong lalaki, kinsa gipatay, ug sa pulong sa Ginoo nga miabot ngadto ni Ether nga si Coriantumr dili mapatay pinaagi sa espada.

Ug sa ingon niana atong makita nga ang Ginoo miduaw gayod kanila uban sa kahingpitan sa iyang kasuko, ug ang ilang pagkadaotan ug pagkasalawayon nag-andam og agianan alang sa ilang walay kataposang kalaglagaan.

Ug nahitabo nga si Shiz migukod ni Coriantumr paingon sa silangan nga bahin, gani ngadto sa mga utlanan sa baybayon, ug didto nakig-away siya kang Shiz sulod sa tulo ka adlaw.

Ug hilabihan ka makalilisang ang pagkalaglag sa kasundalohan ni Shiz nga ang katawhan misugod sa pagkahadlok ug misugod sa paglayas gikan sa atubangan sa kasundalohan ni Coriantumr; ug milayas sila ngadto sa yuta ni Corihor, ug mipatay sa mga lumulupyo gikan sa ilang atubangan, tanan sila nga dili moipon kanila.

And they were divided; and a part of them fled to the army of Shiz, and a part of them fled to the army of Coriantumr.

And so great and lasting had been the war, and so long had been the scene of bloodshed and carnage, that the whole face of the land was covered with the bodies of the dead.

And so swift and speedy was the war that there was none left to bury the dead, but they did march forth from the shedding of blood to the shedding of blood, leaving the bodies of both men, women, and children strewed upon the face of the land, to become a prey to the worms of the flesh.

And the scent thereof went forth upon the face of the land, even upon all the face of the land; wherefore the people became troubled by day and by night, because of the scent thereof.

Nevertheless, Shiz did not cease to pursue Coriantumr; for he had sworn to avenge himself upon Coriantumr of the blood of his brother, who had been slain, and the word of the Lord which came to Ether that Coriantumr should not fall by the sword.

And thus we see that the Lord did visit them in the fulness of his wrath, and their wickedness and abominations had prepared a way for their everlasting destruction.

And it came to pass that Shiz did pursue Coriantumr eastward, even to the borders by the seashore, and there he gave battle unto Shiz for the space of three days.

And so terrible was the destruction among the armies of Shiz that the people began to be frightened, and began to flee before the armies of Coriantumr; and they fled to the land of Corihor, and swept off the inhabitants before them, all them that would not join them.

- 28 At itinayo nila ang kanilang mga tolda sa lambak ng Corihor; at itinayo ni Coriantumer ang kanyang mga tolda sa lambak ng Shur. Ngayon, ang lambak ng Shur ay malapit sa burol ng Comnor; kaya nga, kinalap ni Coriantumer ang kanyang mga hukbo sa burol ng Comnor, at nagpatunog ng trumpeta sa mga hukbo ni Shiz upang anyayahan silang makidigma.
- 29 At ito ay nangyari na sumalakay sila, subalit muling naitaboy; at sila ay sumalakay sa ikalawang pagkakataon, at muli silang naitaboy sa ikalawang pagkakataon. At ito ay nangyari na muli silang sumalakay sa ikatlong pagkakataon, at naging napakasidhi ng digmaan.
- 30 At ito ay nangyari na pinagsasaksak ni Shiz si Coriantumer kaya nga kanyang nabigyan siya ng maraming malalim na sugat; at si Coriantumer, dahil sa kawalan niya ng dugo, ay nawalan ng malay, at dinalang palayo na tila bang patay na siya.
- 31 Ngayon, ang pagkawala ng kalalakihan, kababaihan at mga bata sa magkabilang panig ay napakarami kung kaya't inutusan ni Shiz ang kanyang mga tauhan na huwag na nilang tugisin pa ang mga hukbo ni Coriantumer; kaya nga, sila ay nagsibalik sa kanilang kuta.
- Ug gipabarog nila ang ilang mga tolda didto sa walog sa Corihor; ug gipabarog ni Coriantumr ang iyang mga tolda sa walog sa Shurr. Karon ang walog sa Shurr duol sa bungtod sa Comnor; mao nga, gipundok ni Coriantumr ang iyang mga kasundalohan didto sa bungtod sa Comnor, ug mipatingog sa usa ka trumpeta ngadto sa kasundalohan ni Shiz sa paghagit kanila aron makig-away.
- Ug nahitabo nga misulong sila, apan giabog pag-usab; ug miabot sila sa ikaduha nga higayon, ug giabog sila pag-usab sa ikaduha nga higayon. Ug nahitabo nga misulong na usab sila sa ikatulong higayon, ug ang panag-away nahimong hilabihan ka pintas.
- Ug nahitabo nga si Shiz mitigbas ni Coriantumr ug siya nakahatag kaniya og daghang lawom nga samad; ug si Coriantumr, kay nawad-an sa iyang dugo, nakuyapan, ug gidala sa layo sama nga siya patay.
- Karon ang pagkamatay sa mga lalaki, ug sa mga babaye ug sa mga bata sa duha ka pundok hilabihan ka daghan nga si Shiz misugo sa iyang mga katawhan nga sila dili na mogukod sa kasundalohan ni Coriantumr; mao nga, namalik sila sa ilang kampo.
- And they pitched their tents in the valley of Corihor; and Coriantumr pitched his tents in the valley of Shurr. Now the valley of Shurr was near the hill Comnor; wherefore, Coriantumr did gather his armies together upon the hill Comnor, and did sound a trumpet unto the armies of Shiz to invite them forth to battle.
- And it came to pass that they came forth, but were driven again; and they came the second time, and they were driven again the second time. And it came to pass that they came again the third time, and the battle became exceedingly sore.
- And it came to pass that Shiz smote upon Coriantumr that he gave him many deep wounds; and Coriantumr, having lost his blood, fainted, and was carried away as though he were dead.
- Now the loss of men, women and children on both sides was so great that Shiz commanded his people that they should not pursue the armies of Coriantumr; wherefore, they returned to their camp.

Eter 15

- 1 At ito ay nangyari na nang gumaling si Coriantumer sa kanyang mga sugat, nagsimula niyang maalala ang mga salitang sinabi sa kanya ni Eter.
- 2 Nakita niyang may napatay na halos dalawang milyon na kanyang mga tao sa pamamagitan ng espada, at siya ay nagsimulang malungkot sa kanyang puso; oo, may dalawang milyon na ang napatay sa magigiting na kalalakihan, at gayundin ang kanilang mga asawa at kanilang mga anak.
- 3 Siya ay nagsimulang magsisi sa kasamaang nagawa niya; nagsimula niyang maalala ang mga salitang sinabi ng bibig ng lahat ng propeta, at nakita niya na ang mga ito ay natutupad na sa kasalukuyan, bawat mumunting bagay; at ang kanyang kaluluwa ay nagdalamhati at tumanging maalo.
- 4 At ito ay nangyari na sumulat siya ng isang liham kay Shiz, hinihiling sa kanya na huwag niyang kitlin ang buhay ng mga tao, at isusuko niya ang kaharian alang-alang sa buhay ng mga tao.
- 5 At ito ay nangyari na nang matanggap ni Shiz ang kanyang liham, siya ay sumulat ng isang liham kay Coriantumer, na kung isusuko niya ang kanyang sarili, upang kanyang mapatay siya sa pamamagitan ng kanyang sariling espada, na hindi na niya kikitlin ang buhay ng mga tao.
- 6 At ito ay nangyari na hindi nagsisi ang mga tao ng kanilang kasamaan; at ang mga tao ni Coriantumer ay napukaw sa galit laban sa mga tao ni Shiz; at ang mga tao ni Shiz ay napukaw sa galit laban sa mga tao ni Coriantumer; kaya nga, nakidigma ang mga tao ni Shiz sa mga tao ni Coriantumer.
- 7 At nang makita ni Coriantumer na malapit na siyang magapi, siya ay muling tumakas sa harapan ng mga tao ni Shiz.
- 8 At ito ay nangyari na nakarating siya sa mga tubig ng Ripliancum, na ang salin ay malaki, o nakahihigit sa lahat; dahil dito, nang sila ay makarating sa mga tubig na ito, itinayo nila ang kanilang mga tolda; at itinayo rin ni Shiz ang kanyang mga tolda sa malapit sa kanila; at anupa't kinabukasan, sila ay humayo upang makidigma.

Ether 15

Ug nahitabo sa diha nga si Coriantumr naayo sa iyang mga samad, misugod siya sa paghinumdom sa mga pulong nga gipamulong ni Ether kaniya.

Iyang nakita nga dihay gipamatay pinaagi sa espada nga hapit na moabot og duha ka milyon sa iyang katawhan, ug nagsugod siya sa pagkasubo sa iyang kasingkasing; oo, dihay napatay nga duha ka milyon sa lig-on nga mga tawo, ug usab ang ilang mga asawa ug ang ilang mga anak.

Nagsugod siya sa paghinulsol sa daotan nga iyang nabuhat; nagsugod siya sa paghinumdom sa mga pulong nga gipamulong pinaagi sa ba-ba sa tanang propeta, ug iyang nakita nga natuman kini hangtod niining higayona, matag tipik; ug ang iyang kalag nagbangotan ug nagdumili nga mahupay.

Ug nahitabo nga misulat siya og usa ka epistola ngadto kang Shiz, nagtinguha kaniya nga siya moluwas sa katawhan, ug siya motugyan sa gingharian alang sa kaayohan sa mga kinabuhi sa katawhan.

Ug nahitabo nga sa pagkadawat ni Shiz sa iyang epistola misulat siya og epistola ngadto kang Coriantumr, nga kon itugyan niya ang iyang kaugalingon, aron siya mopatay kaniya gamit ang iyang kaugalingon nga espada, niana siya dili na mohunos sa kinabuhi sa katawhan.

Ug nahitabo nga ang katawhan wala maghinulsol sa ilang pagkadaotan; ug ang katawhan ni Coriantumr nahulhogan aron masuko batok sa katawhan ni Shiz; ug ang katawhan ni Shiz gihulhogan aron masuko batok sa katawhan ni Coriantumr; mao nga, ang katawhan ni Shiz nakig-away sa katawhan ni Coriantumr.

Ug sa diha nga si Coriantumr nakakita nga hapit na siya mapukan milayas siya pag-usab sa atubangan sa katawhan ni Shiz.

Ug nahitabo nga miabot siya ngadto sa katubigan sa Ripliancum, nga, kon hubaron, dako, o molabaw sa tanan; mao nga, sa ilang pag-abot niini nga katubigan gipabarog nila ang ilang mga tolda; ug si Shiz mipabarog usab sa iyang mga tolda sa ilang duol; ug busa sa pagkaugma nagsugod sila sa pagpakig-away.

Ether 15

And it came to pass when Coriantumr had recovered of his wounds, he began to remember the words which Ether had spoken unto him.

He saw that there had been slain by the sword already nearly two millions of his people, and he began to sorrow in his heart; yea, there had been slain two millions of mighty men, and also their wives and their children.

He began to repent of the evil which he had done; he began to remember the words which had been spoken by the mouth of all the prophets, and he saw them that they were fulfilled thus far, every whit; and his soul mourned and refused to be comforted.

And it came to pass that he wrote an epistle unto Shiz, desiring him that he would spare the people, and he would give up the kingdom for the sake of the lives of the people.

And it came to pass that when Shiz had received his epistle he wrote an epistle unto Coriantumr, that if he would give himself up, that he might slay him with his own sword, that he would spare the lives of the people.

And it came to pass that the people repented not of their iniquity; and the people of Coriantumr were stirred up to anger against the people of Shiz; and the people of Shiz were stirred up to anger against the people of Coriantumr; wherefore, the people of Shiz did give battle unto the people of Coriantumr.

And when Coriantumr saw that he was about to fall he fled again before the people of Shiz.

And it came to pass that he came to the waters of Ripliancum, which, by interpretation, is large, or to exceed all; wherefore, when they came to these waters they pitched their tents; and Shiz also pitched his tents near unto them; and therefore on the morrow they did come to battle.

9 At ito ay nangyari na naglaban sila sa isang napakasidhing digmaan, kung saan muling nasugatan si Coriantumer, at siya ay nawalan ng malay dahil sa kawalan ng dugo.

10 At ito ay nangyari na sumalakay ang mga hukbo ni Coriantumer sa mga hukbo ni Shiz kung kaya't kanilang nagapi sila, kung kaya't napapangyari nilang mapaurong sila sa kanilang harapan; at sila ay tumakas patimog, at itinayo ang kanilang mga tolda sa lugar na tinatawag na Ogat.

11 At ito ay nangyari na itinayo ng mga hukbo ni Coriantumer ang kanilang mga tolda sa may burol ng Rama; at ito ang yaon ding burol kung saan ikinubli ng aking amang si Mormon ang mga talaan para sa Panginoon, na mga banal.

12 At ito ay nangyari na sama-sama nilang tinipon ang lahat ng tao sa ibabaw ng buong lupain, na hindi napatay, maliban kay Eter.

13 At ito ay nangyari na namasdan ni Eter ang lahat ng gawain ng mga tao; at namasdan niya na ang mga taong pumapanig kay Coriantumer ay sama-samang tinipon sa hukbo ni Coriantumer; at ang mga taong pumapanig kay Shiz ay sama-samang tinipon sa hukbo ni Shiz.

14 Anupa't sa loob ng apat na taon ay kanilang sama-samang tinipon ang mga tao, upang makuha nila ang lahat ng tao sa ibabaw ng lupain, at upang matanggap nila ang lahat ng lakas na maaari nilang matanggap.

15 At ito ay nangyari na nang kanilang sama-samang matipon silang lahat, bawat isa sa hukbong nais niya, kasama ang kanilang mga asawa at kanilang mga anak—kapwa kalalakihan, kababaihan at mga bata na nasasandatahan ng mga sandata ng digmaan, may mga kalasag, at baluti sa dibdib, at baluti sa ulo, at nabibihisan alinsunod sa pamamaraan ng digmaan—sila ay humayo laban sa isa't isa upang makidigma; at naglaban sila sa buong maghapon, at walang nagapi.

16 At ito ay nangyari na nang sumapit ang gabi, sila ay pagod, at nagpahinga sa kani-kanilang mga kuta; at matapos silang magpahinga sa kanilang mga kuta ay nagsisipaghagulgol at nagsisipanaghoy sila dahil sa pagkawala ng mga napatay sa kanilang mga tao; at napakalakas ng kanilang mga pagtangis, ng kanilang mga hagulgol at panaghoy, kung kaya't niligalig nila nang labis ang buong kapaligiran.

Ug nahitabo nga nag-away sila sa hilabihan ka pintas nga pakig-away, diin si Coriantumr nasamdan na usab ug nakuyapan siya tungod sa pag-agas sa daghang dugo.

Ug nahitabo nga ang kasundalohan ni Coriantumr midasdas ngadto sa kasundalohan ni Shiz nga sila mibuntog kanila, nga nahimo nila ang pagpalayas kanila gikan sa ilang atubangan; ug nanglayas sila sa habagatan nga bahin, ug mipabarog sa ilang mga tolda sa usa ka dapit nga gitawag og Ogath.

Ug nahitabo nga ang kasundalohan ni Coriantumr mipabarog sa ilang mga tolda dapit sa bungtod sa Ramah; ug mao gihapon kadto nga bungtod diin didto gitago sa akong amahan nga si Mormon ang mga talaan ngadto sa Ginoo, nga mga sagrado.

Ug nahitabo nga gipundok nila ang tanang katawhan sa ibabaw sa tibuok yuta, kinsa wala mapatay, gawas kang Eter.

Ug nahitabo nga nakita ni Ether ang tanang binuhatan sa katawhan; ug nakita niya nga ang katawhan kinsa midapig ni Coriantumr gipundok ngadto sa kasundalohan ni Coriantumr; ug ang katawhan kinsa midapig ni Shiz gipundok ngadto sa kasundalohan ni Shiz.

Mao nga, sulod sa upat ka tuig ilang gipundok ang katawhan, aron ilang makuha ang tanan nga anaa sa ibabaw sa yuta, ug nga aron ilang madawat ang tanang kusog nga mahimo nila nga madawat.

Ug nahitabo nga sa diha nga silang tanan nagkapundok na, matag usa ngadto sa kasundalohan nga iyang gipili, uban sa ilang mga asawa ug sa ilang mga anak—mga lalaki, mga babaye ug mga bata nga gisangkapan sa mga hinagiban sa gubat, adunay mga taming ug mga panagang sa dughan, ug mga panagang sa ulo, ug gisul-oban subay sa matang sa gubat—mimartsa sila sugat sa usag usa aron makig-away; ug nag-away sila sa tibuok niana nga adlaw, ug wala makabuntog.

Ug nahitabo nga sa pag-abot sa kagabhion nangaluya sila, ug namahulay sa ilang mga kampo; ug human sila makapahulay sa ilang mga kampo nagminatay sila ug nagdanguyngoy tungod sa pagkamatay sa ilang katawhan; ug hilabihan ang ilang mga paghilak, nga napuno nila ang kahanginan sa ilang mga pagminatay ug pagdanguyngoy.

And it came to pass that they fought an exceedingly sore battle, in which Coriantumr was wounded again, and he fainted with the loss of blood.

And it came to pass that the armies of Coriantumr did press upon the armies of Shiz that they beat them, that they caused them to flee before them; and they did flee southward, and did pitch their tents in a place which was called Ogath.

And it came to pass that the army of Coriantumr did pitch their tents by the hill Ramah; and it was that same hill where my father Mormon did hide up the records unto the Lord, which were sacred.

And it came to pass that they did gather together all the people upon all the face of the land, who had not been slain, save it was Ether.

And it came to pass that Ether did behold all the doings of the people; and he beheld that the people who were for Coriantumr were gathered together to the army of Coriantumr; and the people who were for Shiz were gathered together to the army of Shiz.

Wherefore, they were for the space of four years gathering together the people, that they might get all who were upon the face of the land, and that they might receive all the strength which it was possible that they could receive.

And it came to pass that when they were all gathered together, every one to the army which he would, with their wives and their children—both men, women and children being armed with weapons of war, having shields, and breastplates, and head-plates, and being clothed after the manner of war—they did march forth one against another to battle; and they fought all that day, and conquered not.

And it came to pass that when it was night they were weary, and retired to their camps; and after they had retired to their camps they took up a howling and a lamentation for the loss of the slain of their people; and so great were their cries, their howlings and lamentations, that they did rend the air exceedingly.

- 17 At ito ay nangyari na sa kinabukasan, muli silang humayo sa digmaan, at kasindak-sindak at kakila-kilabot ang araw na yaon; gayunpaman, walang nagapi sa kanila, at nang muling sumapit ang gabi ay niligalig nila ang kapaligiran ng kanilang mga pagtangis, at kanilang mga hagulgol, at kanilang pagdadalamhati, dahil sa pagkawala ng mga napatay sa kanilang mga tao.
- 18 At ito ay nangyari na muling sumulat si Coriantumer ng isang liham kay Shiz, hinihiling na huwag na siyang muli pang humayo upang makidigma, kundi ang kunin niya ang kaharian, at huwag kitlin ang buhay ng mga tao.
- 19 Subalit dinggin, ang Espiritu ng Panginoon ay tumigil nang magpunyagi sa kanila, at si Satanas ay may ganap nang kapangyarihan sa mga puso ng mga tao; sapagkat sila ay nagpadala sa katigasan ng kanilang mga puso, at sa pagkabalug ng kanilang mga isipan upang sila ay malipol; kaya nga, muli silang humayo upang makidigma.
- 20 At ito ay nangyari na buong araw silang naglaban, at nang sumapit ang gabi, nagsitulong sila sa kanilang mga espada.
- 21 At kinabukasan, sila ay naglaban maging hanggang sa sumapit ang gabi.
- 22 At nang sumapit ang gabi, sila ay nalango sa galit, maging tulad ng isang lalaking nalalango sa alak; at muli silang nagsitulong sa kanilang mga espada.
- 23 At kinabukasan, sila ay muling naglaban; at nang sumapit ang gabi, silang lahat ay nagsibagsak sa pamamagitan ng espada maliban sa limampu't dalawa sa mga tao ni Coriantumer, at animnapu't siyam sa mga tao ni Shiz.
- 24 At ito ay nangyari na nagsitulong sila sa kanilang mga espada nang gabing yaon, at kinabukasan, sila ay muling naglaban, at naglaban sila sa kanilang lakas sa pamamagitan ng kanilang mga espada at ng kanilang mga pananggalang, sa buong araw na yaon.
- 25 At nang sumapit ang gabi ay may tatlumpu't dalawa sa mga tao ni Shiz at dalawampu't pito sa mga tao ni Coriantumer.
- 26 At ito ay nangyari na sila ay kumain at natulog, at naghanda para sa kamatayan sa kinabukasan. At sila ay malalaki at malalakas na tao alinsunod sa lakas ng kalalakihan.
- Ug nahitabo nga sa pagkaugma nangadto na usab sila aron makig-away, ug mahinungdanon ug makalilisang kana nga adlaw; bisan pa niana, wala sila makabuntog, ug sa pag-abot na usab sa kagabhion napuno nila ang kahanginan sa ilang mga paghilak, ug sa ilang mga pagminatay, ug sa ilang mga pagbakho, tungod sa pagkamatay sa ilang katawhan.
- Ug nahitabo nga si Coriantumr misulat pag-usab og usa ka epistola ngadto kang Shiz, nagtinguha nga dili na siya makig-away pag-usab, kondili angkonon niya ang gingharian ug luwason ang mga kinabuhì sa katawhan.
- Apan tan-awa, ang Espiritu sa Ginoo mihunong na sa pagpakig-uban kanila, ug gihuptan ni Satanas sa hingpit ang mga kasingkasing sa katawhan; kay nagpadaog sila sa katig-a sa ilang mga kasingkasing, ug sa pagkakulang sa ilang panabot nga sila mahimong malaglag; mao nga namalik na usab sila aron makig-away.
- Ug nahitabo nga nag-away sila sa tibuok adlaw, ug sa pag-abot sa kagabhion, nangatulog sila tupad sa ilang mga espada.
- Ug sa pagkaugma nag-away sila hangtod sa pag-abot sa kagabhion.
- Ug pag-abot sa kagabhion, nangahubog sila sa kasuko, sama sa usa ka tawo nga nahubog sa bino; ug nangatulog pag-usab tupad sa ilang mga espada.
- Ug sa pagkaugma nakig-away na usab; ug sa pag-abot sa kagabhion silang tanan nangamatay pinaagi sa espada gawas sa kalim-an ug duha sa katawhan ni Coriantumr, ug kan-uman ug siyam sa katawhan ni Shiz.
- Ug nahitabo nga nangatulog sila tupad sa ilang mga espada nianang gabhiona, ug pagkaugma nag-away na usab sila, ug nakig-away sila gamit ang ilang mga kusog pinaagi sa ilang mga espada ug sa ilang mga taming, sa tibuok niana nga adlaw.
- Ug sa pag-abot sa kagabhion dihay katloan ug duha sa katawhan ni Shiz, ug kawhaan ug pito sa katawhan ni Coriantumr.
- Ug nahitabo nga nangaon sila ug nangatulog, ug nangandam alang sa kamatayon sa pagkaugma. Ug mga dagko ug lig-on sila nga mga tawo sumala sa kusog sa mga tawo.
- And it came to pass that on the morrow they did go again to battle, and great and terrible was that day; nevertheless, they conquered not, and when the night came again they did rend the air with their cries, and their howlings, and their mournings, for the loss of the slain of their people.
- And it came to pass that Coriantumr wrote again an epistle unto Shiz, desiring that he would not come again to battle, but that he would take the kingdom, and spare the lives of the people.
- But behold, the Spirit of the Lord had ceased striving with them, and Satan had full power over the hearts of the people; for they were given up unto the hardness of their hearts, and the blindness of their minds that they might be destroyed; wherefore they went again to battle.
- And it came to pass that they fought all that day, and when the night came they slept upon their swords.
- And on the morrow they fought even until the night came.
- And when the night came they were drunken with anger, even as a man who is drunken with wine; and they slept again upon their swords.
- And on the morrow they fought again; and when the night came they had all fallen by the sword save it were fifty and two of the people of Coriantumr, and sixty and nine of the people of Shiz.
- And it came to pass that they slept upon their swords that night, and on the morrow they fought again, and they contended in their might with their swords and with their shields, all that day.
- And when the night came there were thirty and two of the people of Shiz, and twenty and seven of the people of Coriantumr.
- And it came to pass that they ate and slept, and prepared for death on the morrow. And they were large and mighty men as to the strength of men.

- 27 At ito ay nangyari na naglaban sila sa loob ng tatlong oras, at nawalan sila ng malay dahil sa kawalan ng dugo.
- 28 At ito ay nangyari na nang mabawi ng mga tauhan ni Coriantumer ang sapat na lakas upang makalakad sila, tatakas na sana sila para sa kanilang mga buhay; subalit dinggin, si Shiz ay tumindig, at gayundin ang kanyang mga tauhan, at siya ay nanumpa sa kanyang kapootan na papatayin niya si Coriantumer o masasawi siya sa pamamagitan ng espada.
- 29 Samakatwid, kanyang tinugis sila, at kinabukasan, sila ay naabutan niya; at muli silang naglaban sa pamamagitan ng espada. At ito ay nangyari na nang nagsibagsakan silang lahat sa pamamagitan ng espada, maliban kina Coriantumer at Shiz, dinggin, si Shiz ay nawalan ng malay dahil sa kawalan ng dugo.
- 30 At ito ay nangyari na nang humilig si Coriantumer sa kanyang espada, na siya ay nakapagpahinga nang kaunti, tinagpas niya ang ulo ni Shiz.
- 31 At ito ay nangyari na matapos niyang tagpasin ang ulo ni Shiz, bumangon si Shiz gamit ang kanyang mga kamay at bumagsak; at matapos niyang magpumilit huminga, siya ay namatay.
- 32 At ito ay nangyari na bumagsak sa lupa si Coriantumer, at tila bang wala na siyang buhay.
- 33 At ang Panginoon ay nangusap kay Eter, at sinabi sa kanya: Humayo ka. At humayo siya, at namasdan na ang lahat ng salita ng Panginoon ay natupad na; at tinapos niya ang kanyang tala; (at ang ika-isandaang bahagi nito ay hindi ko isinulat) at ikinubli niya ang mga ito sa isang pamamaraan na natagpuan ito ng mga tauhan ni Limhi.
- 34 Ngayon, ito ang mga huling salitang isinulat ni Eter: Maging iutos man ng Panginoon na ako ay magbagong-kalagayan, o na danasin ko ang kalooban ng Panginoon sa laman, ito ay hindi na mahalaga, kung maliligtas ako sa kaharian ng Diyos. Amen.
- Ug nahitabo nga nag-away sila sulod sa tulo ka oras, ug nangakuyapan tungod sa pag-agas sa daghang dugo.
- Ug nahitabo nga sa diha nga ang mga tawo ni Coriantumr nakadawat og igong kusog nga sila makalakaw, padulong na unta sila nga molayas alang sa ilang kinabuhì; apan tan-awa, si Shiz mitindog, ug usab ang iyang mga tawo, ug nanumpa siya sa iyang kasuko nga iyang patyon si Coriantumr o siya mamatay pinaagi sa espada.
- Mao nga, siya migukod kanila, ug sa pagkaugma siya nakaapas kanila; ug nag-away sila pag-usab gamit ang espada. Ug nahitabo nga sa diha nga silang tanan namatay pinaagi sa espada, gawas ni Coriantumr ug ni Shiz, tan-awa si Shiz nakuyapan tungod sa pag-agas sa daghang dugo.
- Ug nahitabo nga sa diha nga si Coriantumr nag-akbo sa iyang espada, nga siya mipahulay og kadiyot, ug iyang gitigbas ang ulo ni Shiz.
- Ug nahitabo nga human sa iyang pagtigbas sa ulo ni Shiz, nga si Shiz mitukod sa iyang mga kamot ug natumba; ug sa pagkahuman niana nanglimbasog siya sa pagginhawa, ug siya namatay.
- Ug nahitabo nga si Coriantumr natumba sa yuta, ug nahimo nga ingon og siya wala nay kinabuhì.
- Ug ang Ginoo namulong kang Ether, ug miingon kaniya: Lakaw ngadto. Ug siya milakaw ngadto, ug nakita nga ang mga pulong sa Ginoo natuman; ug gitapos niya ang iyang talaan; (ug ang gatosan nga bahin wala nako ikasulat) ug gitagoan niya kini sa paagi nga nakit-an kini sa katawhan ni Limhi.
- Karon ang kataposan nga mga pulong nga gisulat ni Ether mao kini: Kon kabubut-on man sa Ginoo nga ako mahimaya sa panagway o nga ako mag-antos sa kabubut-on sa Ginoo diha sa unod, dili kini igsapayan, kon kini makahimo nga ako maluwasa sa gingharian sa Dios. Amen.
- And it came to pass that they fought for the space of three hours, and they fainted with the loss of blood.
- And it came to pass that when the men of Coriantumr had received sufficient strength that they could walk, they were about to flee for their lives; but behold, Shiz arose, and also his men, and he swore in his wrath that he would slay Coriantumr or he would perish by the sword.
- Wherefore, he did pursue them, and on the morrow he did overtake them; and they fought again with the sword. And it came to pass that when they had all fallen by the sword, save it were Coriantumr and Shiz, behold Shiz had fainted with the loss of blood.
- And it came to pass that when Coriantumr had leaned upon his sword, that he rested a little, he smote off the head of Shiz.
- And it came to pass that after he had smitten off the head of Shiz, that Shiz raised up on his hands and fell; and after that he had struggled for breath, he died.
- And it came to pass that Coriantumr fell to the earth, and became as if he had no life.
- And the Lord spake unto Ether, and said unto him: Go forth. And he went forth, and beheld that the words of the Lord had all been fulfilled; and he finished his record; (and the hundredth part I have not written) and he hid them in a manner that the people of Limhi did find them.
- Now the last words which are written by Ether are these: Whether the Lord will that I be translated, or that I suffer the will of the Lord in the flesh, it mattereth not, if it so be that I am saved in the kingdom of God. Amen.

Ang Aklat ni Moroni

Moroni 1

- 1 Ngayon, ako, si Moroni, matapos na magawa ang pagpapaikli ng ulat ng mga tao ni Jared, hindi ko naisip na magsulat pa, ngunit ako ay hindi pa nasasawi; at ako ay hindi nagpapakita sa mga Lamanita sapagkat baka patayin nila ako.
- 2 Sapagkat dinggin, ang kanilang mga digmaan sa pagitan nila ay lubhang malupit; at dahil sa kanilang pagkapoot ay pinagpapapatay nila ang bawat Nephita na hindi nagtatatwa kay Cristo.
- 3 At ako, si Moroni, ay hindi itatatwa ang Cristo; kaya nga, ako ay nagpapagala-gala sa kung saanmang dako maaari para sa kaligtasan ng sarili kong buhay.
- 4 Anupa't ako ay susulat pa ng ilang bagay, salungat doon sa yaong aking naisip; sapagkat naisip kong hindi na ako magsusulat pa; ngunit ako ay susulat ng ilan pang bagay, na marahil ang mga yaon ay magiging mahalaga sa aking mga kapatid, na mga Lamanita, sa mga darating na araw, alinsunod sa kalooban ng Panginoon.

Ang Basahon ni Moroni

Moroni 1

Karon ako, si Moroni, human mitapos sa pagpamubo sa asoy sa katawhan ni Jared, abi nako og dili na ko makasulat og dugang pa, apan karon wala pa ako mamatay; ug ako wala magpakita sa akong kaugalingon ngadto sa mga Lamanita basin og ila kong patyon.

Kay tan-awa, ang ilang mga gubat hilabihan ang kapintas taliwala sa ilang mga kaugalingon; ug tungod sa ilang pagdumot gipahamtangan nila og kamatayon ang matag Nephita nga dili molimod kang Kristo.

Ug ako, si Moroni dili molimod kang Kristo; mao nga, ako naglatagaw bisan asa nga akong mahimo alang sa kaluwasan sa akong kaugalingong kinabuhi.

Mao nga, ako mosulat og dugang pa nga mga butang, sukwahi nianang akong gituohan; kay ako nagtuo nga dili na makasulat og dugang pa; apan ako mosulat og dugang pa nga pipila ka butang, nga tingali mahimo kini nga bililhon ngadto sa akong kaigsoonan nga mga Lamanita, sa umaabot nga adlaw, sumala sa kabubut-on sa Ginoo.

The Book of Moroni

Moroni 1

Now I, Moroni, after having made an end of abridging the account of the people of Jared, I had supposed not to have written more, but I have not as yet perished; and I make not myself known to the Lamanites lest they should destroy me.

For behold, their wars are exceedingly fierce among themselves; and because of their hatred they put to death every Nephite that will not deny the Christ.

And I, Moroni, will not deny the Christ; wherefore, I wander whithersoever I can for the safety of mine own life.

Wherefore, I write a few more things, contrary to that which I had supposed; for I had supposed not to have written any more; but I write a few more things, that perhaps they may be of worth unto my brethren, the Lamanites, in some future day, according to the will of the Lord.

Moroni 2

- 1 Ang mga salita ni Cristo, na winika niya sa kanyang mga disipulo, sa labindalawang kanyang pinili, habang nakapatong ang kanyang mga kamay sa kanila—
- 2 At kanya silang tinawag sa pangalan, sinasabing: Kayo ay mananawagan sa Ama sa aking pangalan, sa mataimtim na panalangin; at matapos na inyong gawin ito, magkakaroon kayo ng kapangyarihan na sa kanya na inyong papatungan ng inyong mga kamay, ay ipagkakaloob ninyo ang Espiritu Santo; at sa aking pangalan ninyo ibibigay iyon, sapagkat gayon ang ginagawa ng aking mga apostol.
- 3 Ngayon, winika ni Cristo ang mga salitang ito sa kanila sa panahon ng kanyang unang pagpapakita; at hindi ito narinig ng maraming tao, subalit narinig iyon ng mga disipulo; at kasindami ng pinatungan nila ng kanilang mga kamay, ay natanggap ang Espiritu Santo.

Moroni 2

Ang mga pulong ni Kristo, nga iyang gipamulong ngadto sa iyang mga disipulo, ang napulog duha nga iyang gipili, samtang siya mipandong sa iyang mga kamot ngadto kanila—

Ug siya mitawag kanila sumala sa ilang ngalan, nga nag-ingon: Kamo motawag sa Amahan pinaagi sa akong ngalan, pinaagi sa hugot nga pag-ampo; ug human kamo makahimo niini kamo makabaton og gahom nga siya nga inyong pandongan sa inyong mga kamot, inyong mahatagan sa Espiritu Santo; ug pinaagi sa akong ngalan kamo mohatag niini, kay ingon niini ang gihimo sa akong apostoles.

Karon gipamulong ni Kristo kini nga mga pulong ngadto kanila sa panahon sa iyang unang pagpapakita; ug ang pundok sa katawhan wala makadungog niini, apan ang mga disipulo nakadungog niini; ug kutob sa ilang gipandongan sa ilang mga kamot, gikunsaran sa Espiritu Santo.

Moroni 2

The words of Christ, which he spake unto his disciples, the twelve whom he had chosen, as he laid his hands upon them—

And he called them by name, saying: Ye shall call on the Father in my name, in mighty prayer; and after ye have done this ye shall have power that to him upon whom ye shall lay your hands, ye shall give the Holy Ghost; and in my name shall ye give it, for thus do mine apostles.

Now Christ spake these words unto them at the time of his first appearing; and the multitude heard it not, but the disciples heard it; and on as many as they laid their hands, fell the Holy Ghost.

Moroni 3

- 1 Ang pamamaraan ng mga disipulo, na tinatawag na matatanda ng simbahan, sa pag-orden ng mga saserdote at guro—
- 2 Matapos na sila ay manalangin sa Ama sa pangalan ni Cristo, ipinatong nila ang kanilang mga kamay sa kanila, at sinabing:
- 3 Sa pangalan ni Jesucristo, inoorden kitang maging isang saserdote (o kung siya ay magiging isang guro, inoorden kitang maging isang guro) upang mangaral ng pagsisisi at kapatawaran ng mga kasalanan sa pamamagitan ni Jesucristo, sa pamamagitan ng katatagan ng pananampalataya sa kanyang pangalan hanggang sa wakas. Amen.
- 4 At alinsunod sa ganitong pamamaraan sila nag-orden ng mga saserdote at guro, alinsunod sa mga kaloob at paggawad ng Diyos sa mga tao; at kanilang inorden sila sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo, na nasa kanila.

Moroni 3

Ang paagi diin ang mga disipulo, kinsa gitawag og mga elder sa simbahan, mi-orden og mga pari ug mga magtutudlo—

Human sa ilang pag-ampo ngadto sa Amahan pinaagi sa ngalan ni Kristo, sila mipandong sa ilang mga kamot diha kanila, ug nag-ingon:

Pinaagi sa ngalan ni Jesukristo ako mo-orden kanimo nga mahimong usa ka pari, (o, kon siya usa ka magtutudlo, ako mo-orden kanimo nga mahimong usa ka magtutudlo) sa pagsangyaw og paghinulsol ug kapasayloan sa mga sala pinaagi kang Jesukristo, pinaagi sa paglahutay sa pagtuo sa iyang ngalan ngadto sa kataposan. Amen.

Ug sumala niini nga paagi sila mi-orden og mga pari ug mga magtutudlo, sumala sa mga gasa ug mga pagtawag sa Dios ngadto sa mga tawo; ug sila mi-orden kanila pinaagi sa gahom sa Espiritu Santo, nga anaa kanila.

Moroni 3

The manner which the disciples, who were called the elders of the church, ordained priests and teachers—

After they had prayed unto the Father in the name of Christ, they laid their hands upon them, and said:

In the name of Jesus Christ I ordain you to be a priest (or if he be a teacher, I ordain you to be a teacher) to preach repentance and remission of sins through Jesus Christ, by the endurance of faith on his name to the end. Amen.

And after this manner did they ordain priests and teachers, according to the gifts and callings of God unto men; and they ordained them by the power of the Holy Ghost, which was in them.

Moroni 4

- 1 Ang pamamaraan ng kanilang matatanda at mga saserdote sa pangangasiwa ng laman at dugo ni Cristo sa simbahan; at kanilang pinangasiwaan ito alinsunod sa mga kautusan ni Cristo; kaya nga, alam namin na ang pamamaraan ay tama; at ang matanda o saserdote ang nangasiwa rito—
- 2 At sila ay lumuhod kasama ng simbahan, at nanalangin sa Ama sa pangalan ni Cristo, sinasabing:
- 3 O Diyos, ang Amang Walang Hanggan, kami po ay humihiling sa inyo sa pangalan ng inyong Anak, na si Jesucristo, na basbasan at gawing banal ang tinapay na ito para sa mga kaluluwa ng lahat nilang kakain nito; nang sila po ay makakain bilang pag-alala sa katawan ng inyong Anak, at patunayan sa inyo, O Diyos, ang Amang Walang Hanggan, na sila po ay handang taglayin sa kanilang sarili ang pangalan ng inyong Anak, at sa tuwina ay aalalahanin siya, at susundin ang kanyang mga kautusan na ibinigay niya sa kanila, nang sa tuwina ay mapasakanila ang kanyang Espiritu upang makasama nila. Amen.

Moroni 4

Ang pamaagi sa ilang mga anciano ug mga pari sa pagpangalagad sa lawas ug dugo ni Kristo ngadto sa simbahan; ug gipangalagad nila kini sumala sa mga sugo ni Kristo; mao nga kami nasayod nga ang pamaagi tinuod; ug ang anciano o pari ang nangalagad niini—

Ug nangluhod sila uban sa mga sakop sa simbahan, ug nag-ampo sa Amahan pinaagi sa ngalan ni Kristo, nga nag-ingon:

O Dios, ang Amahan sa Kahangtoran, kami mohangyo kanimo pinaagi sa ngalan sa imong Anak nga si Jesukristo, sa pagpanalangin ug pagbalaan niining pan alang sa mga kalag sa tanan nga moambit niini; nga sila mokaon agi og paghinumdom sa lawas sa imong Anak, ug mosaksi nganha kanimo, O Dios, ang Amahan sa Kahangtoran, nga sila andam nga modala diha kanila sa ngalan sa imong Anak, ug sa kanunay mohinumdom kaniya, ug mosunod sa iyang mga sugo nga iyang gihatag kanila, nga sila sa kanunay makabaton sa iyang Espiritu uban kanila. Amen.

Moroni 4

The manner of their elders and priests administering the flesh and blood of Christ unto the church; and they administered it according to the commandments of Christ; wherefore we know the manner to be true; and the elder or priest did minister it—

And they did kneel down with the church, and pray to the Father in the name of Christ, saying:

O God, the Eternal Father, we ask thee in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this bread to the souls of all those who partake of it; that they may eat in remembrance of the body of thy Son, and witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they are willing to take upon them the name of thy Son, and always remember him, and keep his commandments which he hath given them, that they may always have his Spirit to be with them. Amen.

Moroni 5

- 1 Ang pamamaraan ng pangangasiwa ng alak—Dinggin, kanilang kinuha ang saro, at sinabing:
- 2 O Diyos, ang Amang Walang Hanggan, kami po ay humihiling sa inyo sa pangalan ng inyong Anak, na si Jesucristo, na basbasan at gawing banal ang alak na ito para sa mga kaluluwa ng lahat nilang iinom nito, nang ito po ay kanilang magawa bilang pag-alala sa dugo ng inyong Anak, na nabuhos alang-alang sa kanila; nang kanilang mapatunayan sa inyo, O Diyos, ang Amang Walang Hanggan, na sila po sa tuwina ay aalalahanin siya, nang mapasakanila ang kanyang Espiritu upang makasama nila. Amen.

Moroni 5

Ang pamaagi sa pagpangalagad sa bino—Tan-awa, sila mikuha sa kopa, ug miingon:

O Dios, ang Amahan sa Kahangtoran, kami mohangyo kanimo pinaagi sa ngalan sa imong Anak nga si Jesukristo, sa pagpanalangin ug pagbalaan niining bino alang sa mga kalag sa tanan nga moinom niini, nga sila mohimo niini agi og paghinumdom sa dugo sa imong Anak, nga gipaagas alang kanila; nga sila mosaksi nganha kanimo, O Dios, ang Amahan sa Kahangtoran, nga sila sa kanunay mohinumdom kaniya, nga sila makabaton sa iyang Espiritu uban kanila. Amen.

Moroni 5

The manner of administering the wine—Behold, they took the cup, and said:

O God, the Eternal Father, we ask thee, in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this wine to the souls of all those who drink of it, that they may do it in remembrance of the blood of thy Son, which was shed for them; that they may witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they do always remember him, that they may have his Spirit to be with them. Amen.

Moroni 6

- 1 At ngayon, ako ay nangungusap hinggil sa pagbibinyag. Dinggin, ang matatanda, mga saserdote, at guro ay bininyagan; at hindi sila bininyagan maliban kung sila ay nagpakita ng angkop na bunga na karapat-dapat sila rito.
- 2 Ni hindi nila tinanggap ang kahit sino sa pagbibinyag maliban kung sila ay lumapit nang may bagbag na puso at nagsisising espiritu, at pinatunayan sa simbahan na sila ay tunay na nagsisi sa lahat ng kanilang mga kasalanan.
- 3 At walang tinanggap sa pagbibinyag maliban kung tinaglay nila sa kanila ang pangalan ni Cristo, nang may matibay na hangaring maglingkod sa kanya hanggang wakas.
- 4 At matapos na sila ay matanggap sa pagbibinyag, at naantig at nalinis ng kapangyarihan ng Espiritu Santo, sila ay ibinilang sa mga tao ng simbahan ni Cristo; at kinuha ang kanilang mga pangalan, upang sila ay maalala at mapangalagaan ng mabuting salita ng Diyos, upang mapanatili sila sa tamang daan, upang mapanatili silang magpatuloy sa maingat na panalangin, tanging sa kabutihan ni Cristo lamang umaasa, na siyang may akda at tagatapos ng kanilang pananampalataya.
- 5 At ang simbahan ay madalas na nagtipun-tipon upang mag-ayuno at manalangin, at makipag-usap sa bawat isa hinggil sa kapakanan ng kanilang mga kaluluwa.
- 6 At sila ay madalas na nagtipun-tipong magkakasama upang makibahagi sa tinapay at alak, sa pag-alala sa Panginoong Jesus.
- 7 At sila ay mahigpit na sumusunod na hindi dapat magkaroon ng kasamaan sa kanila; at sinumang natagpuang gumawa ng kasamaan, at tatlong saksi mula sa simbahan ang nagpatibay laban sa kanila sa harapan ng matatanda, at kung hindi sila nagsisi, at hindi nagtapat, ang kanilang mga pangalan ay binura, at hindi na sila ibinilang pa sa mga tao ni Cristo.
- 8 Ngunit kasindalas na sila ay nagsisi at humingi ng kapatawaran, nang may tunay na layunin, sila ay pinatawad.

Moroni 6

Ug karon mamulong ako mahitungod sa bunyag. Tan-awa, ang mga anciano, mga pari, ug mga magtutudlo gibunyagan; ug wala sila bunyagi gawas kon sila makapakita og buhat nga sila takos niini.

Ni wala nila dawata si bisan kinsa ngadto sa bunyag gawas kon sila miduol uban sa masulub-on nga kasingkasing ug mahinulsolon nga espiritu, ug misaksi sa simbahan nga sila tinuod nga naghinulsol sa tanan nilang mga sala.

Ug walay bisan usa nga gidawat ngadto sa bunyag gawas kon sila midala diha kanila sa ngalan ni Kristo, nga adunay tinguha sa pagserbisyo kaniya hangtod sa kataposan.

Ug human sila madawat ngadto sa bunyag, ug giaghat ug gilimpyohan pinaagi sa gahom sa Espiritu Santo, giuhap sila nga kauban sa katawhan sa simbahan ni Kristo; ug gikuha ang ilang mga ngalan, nga sila mahinumdoman ug maamumahan pinaagi sa maayo nga pulong sa Dios, aron magpadayon sila sa matarong nga dalan, aron magpadayon sila nga kanunayng magmabinantayon sa pag-ampo, mosalig lamang sa maayong mga buhat ni Kristo, kinsa mao ang tigpasiugda ug tighingpit sa ilang pagtuo.

Ug ang simbahan nagtigom kanunay, aron magpuasa ug mag-ampo, ug makigsulti sa usag usa mahitungod sa kaayohan sa ilang mga kalag.

Ug nagtigom sila sa kanunay aron moambit sa pan ug bino, agi og paghinumdom ni Ginoong Jesus.

Ug higpit sila nga nagbantay nga walay pagkadaotan taliwala kanila; ug bisan kinsa nga makit-an nga naghimo og pagkadaotan, ug tulo ka saksi sa simbahan mohukom kanila sa atubangan sa mga anciano, ug kon dili sila maghinulsol, ug dili mokumpisal, ang ilang mga ngalan pagapapason, ug dili sila iphon taliwala sa katawhan ni Kristo.

Apan kon kanunay sila nga maghinulsol ug mangayo og kapasayloan, uban sa tinuod nga katuyoan, sila pasayloon.

Moroni 6

And now I speak concerning baptism. Behold, elders, priests, and teachers were baptized; and they were not baptized save they brought forth fruit meet that they were worthy of it.

Neither did they receive any unto baptism save they came forth with a broken heart and a contrite spirit, and witnessed unto the church that they truly repented of all their sins.

And none were received unto baptism save they took upon them the name of Christ, having a determination to serve him to the end.

And after they had been received unto baptism, and were wrought upon and cleansed by the power of the Holy Ghost, they were numbered among the people of the church of Christ; and their names were taken, that they might be remembered and nourished by the good word of God, to keep them in the right way, to keep them continually watchful unto prayer, relying alone upon the merits of Christ, who was the author and the finisher of their faith.

And the church did meet together oft, to fast and to pray, and to speak one with another concerning the welfare of their souls.

And they did meet together oft to partake of bread and wine, in remembrance of the Lord Jesus.

And they were strict to observe that there should be no iniquity among them; and whoso was found to commit iniquity, and three witnesses of the church did condemn them before the elders, and if they repented not, and confessed not, their names were blotted out, and they were not numbered among the people of Christ.

But as oft as they repented and sought forgiveness, with real intent, they were forgiven.

9 At ang kanilang mga pagpupulong ay pinamunuan ng simbahan alinsunod sa pamamaraan ng mga pamamatnubay ng Espiritu, at alinsunod sa kapangyarihan ng Espiritu Santo; sapagkat tulad ng pagakay sa kanila ng kapangyarihan ng Espiritu Santo kung mangangaral, o magpapayo, o mananalangin, o magsusumamo, o aawit, maging sa gayon ito naganap.

Ug ang ilang mga panagtigom gidumala sa simbahan subay sa paagi sa mga kalihokan sa Espiritu, ug pinaagi sa gahom sa Espiritu Santo; kay samtang ang gahom sa Espiritu Santo migiya kanila sa pagsangyaw man, o sa pagawhag, o sa pag-ampo, o sa pagpangamuyo, o sa pag-awit, sa ingon niini kini gihimo.

And their meetings were conducted by the church after the manner of the workings of the Spirit, and by the power of the Holy Ghost; for as the power of the Holy Ghost led them whether to preach, or to exhort, or to pray, or to supplicate, or to sing, even so it was done.

Moroni 7

- 1 At ngayon, ako, si Moroni, ay isinusulat ang ilan sa mga salita ng aking amang si Mormon, na kanyang winika hinggil sa pananampalataya, pag-asa, at pag-ibig sa kapwa-tao; sapagkat alinsunod sa ganitong pamamaraan siya nangusap sa mga tao, habang siya ay nagtuturo sa kanila sa sinagogang kanilang itinayo bilang pook ng sambahan.
- 2 At ngayon, ako, si Mormon, ay nangungusap sa inyo, mga minamahal kong kapatid; at ito ay sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos Ama, at ng ating Panginoong Jesucristo, at ng kanyang banal na kalooban, dahil sa kanyang kaloob na tungkulin sa akin, na ako ay pinayagang mangusap sa inyo sa panahong ito.
- 3 Dahil dito, ako ay mangungusap sa inyo na nasa simbahan, na mga mapayapang tagasunod ni Cristo, at na nagkaroon ng sapat na pag-asa kung saan kayo ay makapapasok sa kapahingahan ng Panginoon, simula sa panahong ito ngayon hanggang sa mamahinga kayong kasama niya sa langit.
- 4 At ngayon, mga kapatid ko, naihahatol ko ang mga bagay na ito patungkol sa inyo dahil sa inyong mapayapang paglalakad kasama ng mga anak ng tao.
- 5 Sapagkat aking natatandaan ang salita ng Diyos na nagsasabing sa pamamagitan ng kanilang mga gawa ninyo sila makikilala; sapagkat kung mabubuti ang kanilang mga gawa, kung gayon ay mabubuti rin sila.
- 6 Sapagkat dinggin, winika ng Diyos na ang isang taong masama ay hindi maaaring gumawa ng yaong mabuti; sapagkat kung mag-aalay siya ng handog, o mananalangin sa Diyos, maliban kung ito ay gagawin niya nang may tunay na layunin, wala itong kapakinabangan sa kanya.
- 7 Sapagkat dinggin, ito ay hindi ibibilang sa kanya na katwiran.
- 8 Sapagkat dinggin, kung ang isang taong masama ay nagbibigay ng isang handog, ginagawa niya iyon nang labag sa kalooban; kaya nga, ito ay ibinibilang sa kanya na parang nanatili pa rin sa kanya ang handog; kaya nga ibibilang siya na masama sa harapan ng Diyos.
- 9 At gayundin, ibinibilang ding masama sa isang tao kung siya ay mananalangin at walang tunay na layunin sa puso; oo, at wala itong kapakinabangan sa kanya, sapagkat ang Diyos ay walang tinatanggap na gayon.

Moroni 7

Ug karon ako, si Moroni, mosulat og pipila sa mga pulong sa akong amahan nga si Mormon, diin gipamulong niya ang kabahin sa pagtuo, paglaom, ug gugmang putli; kay sa ingon niini nga paagi siya namulong ngadto sa katawhan, samtang nagtudlo siya kanila didto sa sinagoga nga ilang gitukod alang sa dapit nga ampoanan.

Ug karon ako, si Mormon, mamulong kaninyo, hinigugma ko nga kaigsoonan; ug kini pinaagi sa grasya sa Dios nga Amahan, ug sa atong Ginoong Jesukristo, ug sa iyang balaan nga kabubut-on, tungod sa gasa sa iyang pagtawag kanako, nga ako gitugotan nga mamulong kaninyo niining higayona.

Mao nga, mamulong ako kaninyo nga anaa sa simbahan, nga malinawong mga sumusunod ni Kristo, ug nga nakabaton sa igo nga paglaom diin kamo makasulod sa kapahulayan sa Ginoo, gikan karon hangtod nga kamo mopahulay uban kaniya didto sa langit.

Ug karon akong kaigsoonan, mihukom ako niining mga butang mahitungod kaninyo tungod sa inyong malinawon nga pagpakabuhì uban sa katawhan.

Kay nahinumdom ako sa pulong sa Dios nga nag-ingon nga pinaagi sa ilang mga buhat kamo makaila kanila; kay kon ang ilang mga buhat maayo, nan sila maayo usab.

Kay tan-awa, ang Dios miingon nga ang usa ka tawo nga daotan dili makahimo niana nga matarong; kay kon mohalad siya og usa ka gasa, o mag-ampo sa Dios, gawas kon siya mohimo niini uban ang tinuod nga katuyoan kini dili makahatag kaniya og kaayohan.

Kay tan-awa, kini dili iphon ngadto kaniya nga buhat sa pagkamatarong.

Kay tan-awa, kon ang tawo nga daotan mohatag og gasa, himoon niya kini uban sa daotan nga buot; mao nga pagaiphon kini ngadto kaniya nga sama og nagpabilin ra kaniya ang gasa; mao nga pagaisipon siya nga daotan sa atubangan sa Dios.

Ug sa ingon niana usab pagaiphon kini nga daotan ngadto sa usa ka tawo, kon siya mag-ampo ug dili uban sa tinuod nga katuyoan sa kasingkasing; oo, ug kini dili makahatag kaniya og kaayohan, kay ang Dios dili modawat sa ingon niana.

Moroni 7

And now I, Moroni, write a few of the words of my father Mormon, which he spake concerning faith, hope, and charity; for after this manner did he speak unto the people, as he taught them in the synagogue which they had built for the place of worship.

And now I, Mormon, speak unto you, my beloved brethren; and it is by the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, and his holy will, because of the gift of his calling unto me, that I am permitted to speak unto you at this time.

Wherefore, I would speak unto you that are of the church, that are the peaceable followers of Christ, and that have obtained a sufficient hope by which ye can enter into the rest of the Lord, from this time henceforth until ye shall rest with him in heaven.

And now my brethren, I judge these things of you because of your peaceable walk with the children of men.

For I remember the word of God which saith by their works ye shall know them; for if their works be good, then they are good also.

For behold, God hath said a man being evil cannot do that which is good; for if he offereth a gift, or prayeth unto God, except he shall do it with real intent it profiteth him nothing.

For behold, it is not counted unto him for righteousness.

For behold, if a man being evil giveth a gift, he doeth it grudgingly; wherefore it is counted unto him the same as if he had retained the gift; wherefore he is counted evil before God.

And likewise also is it counted evil unto a man, if he shall pray and not with real intent of heart; yea, and it profiteth him nothing, for God receiveth none such.

- 10 Samakatwid, ang isang taong masama ay hindi makagagawa ng yaong mabuti; ni hindi siya makapagbibigay ng mabuting handog.
- 11 Sapagkat dinggin, ang mapait na bukal ay hindi makapagbibigay ng mainam na tubig; ni ang mainam na bukal ay hindi makapagbibigay ng mapait na tubig; kaya nga, ang isang tao na tagapaglingkod ng diyablo ay hindi maaaring sumunod kay Cristo; at kung sumusunod siya kay Cristo, hindi siya maaaring maging isang tagapaglingkod ng diyablo.
- 12 Samakatwid, ang lahat ng bagay na mabuti ay nagmumula sa Diyos; at ang yaong masama ay nagmumula sa diyablo; sapagkat ang diyablo ay kaaway ng Diyos, at patuloy na nakikipaglaban sa kanya, at nag-aanyaya at nanghihimok na magkasala, at patuloy na gawin ang yaong bagay na masama.
- 13 Ngunit dinggin, ang yaong sa Diyos ay nag-aanyaya at nanghihimok na patuloy na gumawa ng mabuti; kaya nga, bawat bagay na nag-aanyaya at nang-aakit na gumawa ng mabuti, at ibigin ang Diyos, at maglingkod sa kanya, ay kinakasihan ng Diyos.
- 14 Anupa't mag-ingat, mga minamahal kong kapatid, na huwag kayong humatol na ang yaong masama ay sa Diyos, o ang yaong mabuti at sa Diyos ay sa diyablo.
- 15 Sapagkat dinggin, mga kapatid ko, ipinahihintulot sa inyo na humatol, upang malaman ninyo ang mabuti sa masama; at ang paraan ng paghahatol ay kasinlinaw, upang inyong malaman nang may ganap na kaalaman, ng liwanag ng araw mula sa kadiliman ng gabi.
- 16 Sapagkat dinggin, ang Espiritu ni Cristo ay ipinagkakaloob sa bawat tao, upang malaman niya ang mabuti sa masama; anupa't ipakikita ko sa inyo ang paraan ng paghatol; sapagkat ang bawat bagay na nag-aanyayang gumawa ng mabuti, at naghilikayat na maniwala kay Cristo, ay ipinarating sa pamamagitan ng kapangyarihan at kaloob ni Cristo; kaya nga, malalaman ninyo nang may ganap na kaalaman na iyon ay sa Diyos.

Mao nga, ang usa ka tawo nga daotan dili makahimo nianang matarong; ni siya makahatag og maayo nga gasa.

Kay tan-awa, ang usa ka pait nga tubod dili makahatag og maayo nga tubig; ni ang usa ka maayo nga tubod makahatag og pait nga tubig; mao nga, ang usa ka tawo nga sulugoon sa yawa dili makasunod ni Kristo; ug kon mosunod siya ni Kristo dili siya mahimo nga sulugoon sa yawa.

Mao nga, ang tanan nga butang nga maayo nagagikan sa Dios; ug kana nga daotan nagagikan sa yawa; kay ang yawa kaaway sa Dios, ug nakig-away batok kaniya sa kanunay, ug nagdapit ug nagdani sa pagpakasala, ug sa pagbuhat niana nga daotan sa kanunay.

Apan tan-awa, kana nga iya sa Dios nagdapit ug nagdani sa paghimo og maayo sa kanunay; mao nga, ang matag butang nga magdapit ug magdani sa pagbuhat og maayo, ug sa paghigugma sa Dios, ug sa pag-alagad kaniya, dinasig sa Dios.

Mao nga, pagbantay, akong hinigugma nga kaigsoonan, nga dili ninyo hukman kanang daotan nga iya sa Dios, o kanang maayo ug iya sa Dios nga gikan sa yawa.

Kay tan-awa, akong kaigsoonan, gitugotan kamo sa paghukom, nga kamo masayod sa maayo gikan sa daotan; ug ang paagi sa paghukom sama ra kasayon gamit ang hingpit nga kahibalo sama sa pag-ila sa hayag nga adlaw gikan sa ngitngit nga kagabhion.

Kay tan-awa, ang Espiritu ni Kristo gihatag ngadto sa matag tawo, nga siya masayod sa maayo gikan sa daotan; mao nga, ipakita ko kaninyo ang paagi sa paghukom; kay ang matag butang nga modapit sa paghimo og maayo, ug sa pagdani sa pagtuo diha kang Kristo, gipadala pinaagi sa gahom ug gasa ni Kristo; mao nga kamo mahimo nga masayod uban sa hingpit nga kasayoran nga kini gikan sa Dios.

Wherefore, a man being evil cannot do that which is good; neither will he give a good gift.

For behold, a bitter fountain cannot bring forth good water; neither can a good fountain bring forth bitter water; wherefore, a man being a servant of the devil cannot follow Christ; and if he follow Christ he cannot be a servant of the devil.

Wherefore, all things which are good cometh of God; and that which is evil cometh of the devil; for the devil is an enemy unto God, and fighteth against him continually, and inviteth and enticeth to sin, and to do that which is evil continually.

But behold, that which is of God inviteth and enticeth to do good continually; wherefore, every thing which inviteth and enticeth to do good, and to love God, and to serve him, is inspired of God.

Wherefore, take heed, my beloved brethren, that ye do not judge that which is evil to be of God, or that which is good and of God to be of the devil.

For behold, my brethren, it is given unto you to judge, that ye may know good from evil; and the way to judge is as plain, that ye may know with a perfect knowledge, as the daylight is from the dark night.

For behold, the Spirit of Christ is given to every man, that he may know good from evil; wherefore, I show unto you the way to judge; for every thing which inviteth to do good, and to persuade to believe in Christ, is sent forth by the power and gift of Christ; wherefore ye may know with a perfect knowledge it is of God.

17 Ngunit anumang bagay na humihikayat sa mga tao na gumawa ng masama, at huwag maniwala kay Cristo, at itatwa siya, at huwag maglingkod sa Diyos, kung magkagayon, malalaman ninyo nang may ganap na kaalaman na iyon ay sa diyablo; sapagkat sa ganitong pamamaraan kumikilos ang diyablo, sapagkat hindi niya hinihikayat ang sinumang tao na gumawa ng mabuti, wala, kahit isa; ni ang kanyang mga anghel; ni sila na nagpapasakop ng kanilang sarili sa kanya.

18 At ngayon, mga kapatid ko, dahil sa inyong nalalaman ang liwanag kung paano kayo ay makahahatol, kung aling liwanag ay liwanag ni Cristo, tiyakin ninyo na hindi kayo humahatol nang mali; sapagkat sa katulad ng paghatol na inyong hinahatol, kayo rin ay hahatulan.

19 Samakatwid, ako ay nagsusumamo sa inyo, mga kapatid, na nararapat na masigasig ninyong saliksikin ang liwanag ni Cristo upang inyong malaman ang mabuti sa masama; at kung yayakap kayo sa bawat mabuting bagay, at hindi ito sumpain, kayo ay tiyak na magiging isang anak ni Cristo.

20 At ngayon, aking mga kapatid, paano mangyayari na kayo ay makayayakap sa bawat mabuting bagay?

21 At ngayon, dadako ako sa yaong pananampalataya, na kung alin ay sinabi kong mangungusap ako; at sasabihin ko sa inyo ang paraan upang makayakap kayo sa bawat mabuting bagay.

22 Sapagkat dinggin, ang Diyos na nakaalam sa lahat ng bagay, na nagmula sa walang katapusan hanggang sa walang katapusan, dinggin, isinugo niya ang mga anghel upang maglingkod sa mga anak ng tao, upang ipaalam ang hinggil sa pagparito ni Cristo; at kay Cristo magmumula ang bawat mabuting bagay.

23 At ang Diyos ay nagpahayag din sa mga propeta, sa pamamagitan ng sarili niyang bibig, na paparito si Cristo.

24 At dinggin, may iba't ibang mga paraan na kanyang ipinaalam ang mga bagay sa mga anak ng tao, na mabubuti; at ang lahat ng bagay na mabubuti ay nagmumula kay Cristo; kung hindi, ang tao ay nahulog, at walang mabuting bagay ang sasapit sa kanila.

Apan bisan unsa nga butang nga magdani sa mga tawo sa pagbuhat og daotan, ug sa dili pagtuo kang Kristo, ug sa paglimod kaniya, ug sa dili pag-alagad sa Dios, kon ingon man niana kamo masayod uban sa hingpit nga kasayoran nga kini gikan sa yawa; kay sa ingon niini nga paagi molihok ang yawa; kay dili siya modani sa tawo sa pagbuhat og matarong, dili, bisan og usa, ni ang iyang mga anghel; ni sila kinsa nagpaulipon sa ilang kaugalingon ngadto kaniya.

Ug karon, akong kaigsoonan, tungod sa kamatuoran nga nahibaloan ninyo ang kahayag diin kamo mahimo nga mohukom, kansang kahayag mao ang kahayag ni Kristo, seguroa nga dili kamo mohukom sa sayop nga paagi; kay uban nianang sama nga paghukom kamo usab pagahukman.

Mao nga, mohangyo ako kaninyo, kaigsoonan, nga kamo magmakugihon sa pagpangita pinaagi sa kahayag ni Kristo nga kamo masayod sa maayo gikan sa daotan; ug kon kamo maghupot sa matag maayo nga butang, ug dili kini ipanghimaraot, sa pagkatinuod mahimo kamo nga anak ni Kristo.

Ug karon, akong kaigsoonan, unsaon sa paghimong posible nga kamo makahupot sa matag maayo nga butang?

Ug karon akong hisgotan kana nga pagtuo, nga akong giingon nga akong ipamulong; ug sultihan ko kamo sa paagi diin kamo makahupot sa matag maayo nga butang.

Kay tan-awa, ang Dios nga nasayod sa tanan nga butang, kay siya gikan sa walay katapusan ngadto sa walay katapusan, tan-awa, nagpadala siya og mga anghel aron sa pagpangalagad ngadto sa katawhan, aron ikapahibalo ang kabahin sa pag-anhi ni Kristo; ug diha kang Kristo kinahanglan magagikan ang matag maayo nga butang.

Ug ang Dios usab tataw nga mipahibalo ngadto sa mga propeta, pinaagi sa iyang kaugalingong ba-ba, nga si Kristo moabot gayod.

Ug tan-awa, dihay nagkalainlaing paagi sa iyang pagpadayag sa mga butang ngadto sa katawhan, nga mga maayo; ug ang tanan nga maayong butang nagagikan kang Kristo; kay kon dili, ang mga tawo napukan, ug walay maayong mga butang nga modangat kanila.

But whatsoever thing persuadeth men to do evil, and believe not in Christ, and deny him, and serve not God, then ye may know with a perfect knowledge it is of the devil; for after this manner doth the devil work, for he persuadeth no man to do good, no, not one; neither do his angels; neither do they who subject themselves unto him.

And now, my brethren, seeing that ye know the light by which ye may judge, which light is the light of Christ, see that ye do not judge wrongfully; for with that same judgment which ye judge ye shall also be judged.

Wherefore, I beseech of you, brethren, that ye should search diligently in the light of Christ that ye may know good from evil; and if ye will lay hold upon every good thing, and condemn it not, ye certainly will be a child of Christ.

And now, my brethren, how is it possible that ye can lay hold upon every good thing?

And now I come to that faith, of which I said I would speak; and I will tell you the way whereby ye may lay hold on every good thing.

For behold, God knowing all things, being from everlasting to everlasting, behold, he sent angels to minister unto the children of men, to make manifest concerning the coming of Christ; and in Christ there should come every good thing.

And God also declared unto prophets, by his own mouth, that Christ should come.

And behold, there were divers ways that he did manifest things unto the children of men, which were good; and all things which are good cometh of Christ; otherwise men were fallen, and there could no good thing come unto them.

25 Anupa't sa pamamagitan ng paglilingkod ng mga anghel, at sa pamamagitan ng bawat salitang namutawi sa bibig ng Diyos, ang tao ay nagsimulang manampalataya kay Cristo; at sa gayon, sa pamamagitan ng pananampalataya, yumakap sila sa bawat mabuting bagay; at sa gayon nga iyon hanggang sa pagparito ni Cristo.

26 At pagkaraan niyang pumarito, ang tao ay naligtas din sa pamamagitan ng pananampalataya sa kanyang pangalan; at sa pamamagitan ng pananampalataya, sila ay naging mga anak ng Diyos. At tunay na yamang buhay si Cristo, winika niya ang mga salitang ito sa ating mga ama, sinasabing: Anumang bagay ang inyong hihingin sa Ama sa aking pangalan, na mabuti, nang may pananampalataya, naniniwalang iyon ay matatanggap ninyo, dinggin, iyon ay mangyayari sa inyo.

27 Anupa't mga minamahal kong kapatid, tumigil na ba ang mga himala dahil sa si Cristo ay umakyat na sa langit, at umupo sa kanang kamay ng Diyos, upang angkinin sa Ama ang kanyang mga karapatan sa awa na mayroon siya sa mga anak ng tao?

28 Sapagkat kanyang tinugon ang mga layunin ng batas, at kanyang inangkin ang lahat ng yaong may pananampalataya sa kanya; at sila na may pananampalataya sa kanya ay kakapit sa bawat mabuting bagay; kaya nga isinusulong niya ang kapakanan ng mga anak ng tao; at siya ay nananahanang walang hanggan sa kalangitan.

29 At dahil kanyang ginawa ito, mga minamahal kong kapatid, tumigil ba ang mga himala? Dinggin, sinasabi ko sa inyo, Hindi; ni ang mga anghel ay hindi tumitigil sa paglilingkod sa mga anak ng tao.

30 Sapagkat dinggin, sila ay nasasakop niya, upang maglingkod alinsunod sa salita ng kanyang utos, ipinakikita ang kanilang sarili sa kanila na may matibay na pananampalataya at matatag na isipan sa bawat anyo ng kabanalan.

31 At ang katungkulan ng kanilang ministeryo ay tawagin ang mga tao sa pagsisisi, at tuparin at isagawa ang gawaing nauugnay sa mga tipan ng Ama, na kanyang ginawa sa mga anak ng tao, upang ihanda ang daan sa mga anak ng tao, sa pamamagitan ng pagpapahayag ng salita ni Cristo sa mga piling nilikha ng Panginoon, upang sila ay magpatotoo sa kanya.

Mao nga, pinaagi sa pagpangalagad sa mga anghel, ug pinaagi sa matag pulong nga migula gikan sa ba-ba sa Dios, ang mga tawo nagsugod sa paggamit og pagtuo kang Kristo; ug sa ingon niana pinaagi sa pagtuo, sila makahupot sa matag maayo nga mga butang; ug ingon niana hangtod sa pag-anhi ni Kristo.

Ug human sa iyang pag-anhi ang mga tawo usab maluwag pinaagi sa pagtuo sa iyang ngalan; ug pinaagi sa pagtuo, mahimo silang mga anak sa Dios. Ug sama ka seguridad nga si Kristo buhi siya namulong niini nga mga pulong ngadto sa atong mga amahan, nga nag-ingon: Bisan unsa nga butang ang inyong pangayoon sa Amahan pinaagi sa akong ngalan, nga maayo, gamit ang pagtuo ug masaligon nga kamo makadawat, tan-awa, kini ihatag nganha kaninyo.

Mao nga, hinigugma kong kaigsoonan, nahunong ba ang mga milagro tungod sa pagkayab ni Kristo ngadto sa langit, ug milingkod dapit sa tuo nga kamot sa Dios, aron sa pagpangayo gikan sa Amahan sa iyang mga kahigayonan sa kaluoy nga anaa kaniya diha sa katawhan?

Kay natuman niya ang tibuok katuyoan sa balaod, ug nag-angkon siya sa tanan niadto nga adunay pagtuo diha kaniya; ug sila kinsa adunay pagtuo diha kaniya mohupot sa matag maayo nga butang; mao nga gilabanan niya ang kaayohan sa katawhan; ug nagpuyo siya sa kahangtoran ngadto sa kalangitan.

Ug kay nahimo niya kini, akong hinigugma nga kaigsoonan, ang mga milagro nahunong ba? Tan-awa sulthian ko kamo, Wala; ni ang mga anghel mihunong sa pagpangalagad ngadto sa katawhan.

Kay tan-awa, ubos sila sa iyang katungod sa papangalagad sumala sa pulong sa iyang pagmando, nagpakita sa ilang kaugalingon ngadto kanila pinaagi sa hugot nga pagtuo ug lig-on nga panghunahuna sa tanang matang sa pagkadiosnon.

Ug ang ilang katungdanan sa pagpangalagad mao ang pagtawag sa mga tawo ngadto sa paghinulsol, ug pagtuman ug paghimo sa buhat sa mga pakigsaad sa Amahan, nga iyang gihimo ngadto sa katawhan, sa pag-andam sa agianan sa mga anak sa katawhan, pinaagi sa pagpadayag sa pulong ni Kristo ngadto sa mga pinili nga sulugoon sa Ginoo, aron sila magpamatuod kaniya.

Wherefore, by the ministering of angels, and by every word which proceeded forth out of the mouth of God, men began to exercise faith in Christ; and thus by faith, they did lay hold upon every good thing; and thus it was until the coming of Christ.

And after that he came men also were saved by faith in his name; and by faith, they become the sons of God. And as surely as Christ liveth he spake these words unto our fathers, saying: Whatsoever thing ye shall ask the Father in my name, which is good, in faith believing that ye shall receive, behold, it shall be done unto you.

Wherefore, my beloved brethren, have miracles ceased because Christ hath ascended into heaven, and hath sat down on the right hand of God, to claim of the Father his rights of mercy which he hath upon the children of men?

For he hath answered the ends of the law, and he claimeth all those who have faith in him; and they who have faith in him will cleave unto every good thing; wherefore he advocateth the cause of the children of men; and he dwelleth eternally in the heavens.

And because he hath done this, my beloved brethren, have miracles ceased? Behold I say unto you, Nay; neither have angels ceased to minister unto the children of men.

For behold, they are subject unto him, to minister according to the word of his command, showing themselves unto them of strong faith and a firm mind in every form of godliness.

And the office of their ministry is to call men unto repentance, and to fulfil and to do the work of the covenants of the Father, which he hath made unto the children of men, to prepare the way among the children of men, by declaring the word of Christ unto the chosen vessels of the Lord, that they may bear testimony of him.

- 32 At sa paggawa niyon, inihahanda ng Panginoong Diyos ang daan upang ang nalalabi sa mga tao ay magkaroon ng pananampalataya kay Cristo, upang ang Espiritu Santo ay magkaroon ng puwang sa kanilang mga puso, alinsunod sa kapangyarihan niyon; at alinsunod sa ganitong pamamaraan isinasakatuparan ng Ama ang mga tipang kanyang ginawa sa mga anak ng tao.
- 33 At winika ni Cristo: Kung kayo ay magkakaroon ng pananampalataya sa akin, magkakaroon kayo ng kapangyarihang gawin ang kahit na anong bagay na marapat sa akin.
- 34 At kanyang winika: Magsisi kayong lahat na nasa mga dulo ng mundo, at lumapit sa akin, at magpabinyag sa aking pangalan, at magkaroon ng pananampalataya sa akin, upang kayo ay maligtas.
- 35 At ngayon, mga minamahal kong kapatid, kung ganito ang pangyayari na ang mga bagay na ito ay totoo na sinabi ko sa inyo, at patutunayan sa inyo ng Diyos, sa kapangyarihan at dakilang kaluwalhatian sa huling araw, na totoo ang mga yaon, at kung totoo ang mga yaon, tumigil na ba ang araw ng mga himala?
- 36 O ang mga anghel ba ay huminto sa pagpapakita sa mga anak ng tao? O kanya bang ipinagkait ang kapangyarihan ng Espiritu Santo sa kanila? O gagawin ba niya, habang ang panahon ay nagpapatuloy, o ang mundo ay nananatili, o may isang tao pa sa ibabaw niyon na maililigtas?
- 37 Dinggin, sinasabi ko sa inyo, Hindi; sapagkat sa pamamagitan ng pananampalataya nagagawa ang mga himala; at sa pamamagitan ng pananampalataya nagpapakita at naglilingkod ang mga anghel sa mga anak ng tao; kaya nga, kung ang mga bagay na ito ay tumigil, sa aba sa mga anak ng tao, sapagkat ito ay dahil sa kanilang kawalang-paniniwala, at walang saysay ang lahat.
- 38 Sapagkat walang taong maliligtas, alinsunod sa mga salita ni Cristo, maliban kung sila ay magkakaroon ng pananampalataya sa kanyang pangalan; kaya nga, kung tumigil ang mga bagay na ito, kung gayon ay tumigil na rin ang pananampalataya; at kakila-kilabot ang kalagayan ng tao, sapagkat tila ba walang nangyaring pagtubos na ginawa sa kanila.
- Ug sa paghimo niini, ang Ginoong Dios miandam sa agianan nga ang nahibilin sa mga tawo makabaton og pagtuo kang Kristo, nga ang Espiritu Santo maadunay dapit sa ilang mga kasingkasing, sumala sa gahom niini; ug subay niini nga pamaagi gituman sa Amahan ang mga pakigsaad nga iyang gihimo ngadto sa mga anak sa katawhan.
- Ug si Kristo miingon: Kon kamo adunay pagtuo kanako makabaton kamo og gahom sa pagbuhat sa bisan unsang butang nga maayo ngari kanako.
- Ug miingon siya: Paghinulsol kamong tanan nga lumulupyo sa yuta, ug duol kanako, ug pagpabunyag sa akong ngalan, ug pagbaton og pagtuo kanako, nga kamo maluwas.
- Ug karon, akong hinigugma nga kaigsoonan, kon mahitabo man nga tinuod kining mga butang nga akong gipamulong kaninyo, ug ang Dios mopakita kaninyo, uban sa gahom ug dako nga himaya sa kataposang adlaw, nga kini tinuod, ug kon tinuod man kini, nahunong ba ang adlaw sa mga milagro?
- O ang mga anghel mihunong na ba sa pagpapakita ngadto sa mga anak sa katawhan? O siya mipugong ba sa gahom sa Espiritu Santo gikan kanila? O motugot ba siya, samtang ang panahon mohangtod, o ang yuta mobarog, o adunay usa ka tawo ibabaw niini nga pagaluwason?
- Tan-awa sultihan ko kamo, Dili; kay pinaagi sa pagtuo ang mga milagro mahimo; ug pinaagi sa pagtuo ang mga anghel mopakita ug mangalagad sa mga tawo; mao nga, kon mahunong kining mga butanga alaot ang mga anak sa katawhan, kay kini tungod sa pagkawalay pagtuo, ug ang tanan kawang.
- Kay walay tawo nga maluwas, sumala sa mga pulong ni Kristo, gawas kon sila magbaton og pagtuo sa iyang ngalan; mao nga, kon mahunong kining mga butanga, niana ang pagtuo mahunong usab; ug makaluluoy ang kahimtang sa tawo, kay sama nga walay gihimong katubsanan kanila.
- And by so doing, the Lord God prepareth the way that the residue of men may have faith in Christ, that the Holy Ghost may have place in their hearts, according to the power thereof; and after this manner bringeth to pass the Father, the covenants which he hath made unto the children of men.
- And Christ hath said: If ye will have faith in me ye shall have power to do whatsoever thing is expedient in me.
- And he hath said: Repent all ye ends of the earth, and come unto me, and be baptized in my name, and have faith in me, that ye may be saved.
- And now, my beloved brethren, if this be the case that these things are true which I have spoken unto you, and God will show unto you, with power and great glory at the last day, that they are true, and if they are true has the day of miracles ceased?
- Or have angels ceased to appear unto the children of men? Or has he withheld the power of the Holy Ghost from them? Or will he, so long as time shall last, or the earth shall stand, or there shall be one man upon the face thereof to be saved?
- Behold I say unto you, Nay; for it is by faith that miracles are wrought; and it is by faith that angels appear and minister unto men; wherefore, if these things have ceased wo be unto the children of men, for it is because of unbelief, and all is vain.
- For no man can be saved, according to the words of Christ, save they shall have faith in his name; wherefore, if these things have ceased, then has faith ceased also; and awful is the state of man, for they are as though there had been no redemption made.

- 39 Ngunit dinggin, mga minamahal kong kapatid, naihahatol ko ang higit na mabubuting bagay patungkol sa inyo, sapagkat nahahatulan ko na kayo ay may pananampalataya kay Cristo dahil sa inyong kababaang-loob; sapagkat kung wala kayong pananampalataya sa kanya, kung gayon ay hindi kayo karapat-dapat na mabilang sa mga tao ng kanyang simbahan.
- 40 At muli, mga minamahal kong kapatid, ako ay mangungusap sa inyo hinggil sa pag-asa. Paano kayo makatatanggap ng pananampalataya, maliban kung kayo ay magkakaroon ng pag-asa?
- 41 At ano ito na inyong aasahan? Dinggin, sinasabi ko sa inyo na kayo ay magkakaroon ng pag-asa sa pamamagitan ng pagbabayad-sala ni Cristo at sa kapangyarihan ng kanyang pagkabuhay na mag-uli, na ibabangon tungo sa buhay na walang hanggan, at ito ay dahil sa inyong pananampalataya sa kanya alinsunod sa pangako.
- 42 Samakatwid, kung ang isang tao ay may pananampalataya, siya ay kinakailangang magkaroon ng pag-asa; sapagkat kung walang pananampalataya, hindi magkakaroon ng anumang pag-asa.
- 43 At muli, dinggin, sinasabi ko sa inyo na hindi siya maaaring magkaroon ng pananampalataya at pag-asa, maliban kung siya ay maging maamo at may pusong mababa ang loob.
- 44 Kung gayon, ang kanyang pananampalataya at pag-asa ay walang saysay, sapagkat walang isa mang katanggap-tanggap sa Diyos, maliban sa maamo at may pusong mababa ang loob; at kung ang isang tao ay maamo at may pusong mababa ang loob, at kinikilala sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo na si Jesus ang Cristo, kinakailangang magkaroon siya ng pag-ibig sa kapwa-tao; sapagkat kung wala siyang pag-ibig sa kapwa-tao ay wala siyang silbi; kaya nga kinakailangan niyang magkaroon ng pag-ibig sa kapwa-tao.
- 45 At ang pag-ibig sa kapwa-tao ay nagtitiis nang matagal, at mabait, at hindi naiinggit, at hindi palalo, hindi naghahangad para sa kanyang sarili, hindi madaling nagagalit, hindi nag-iisip ng masama, at hindi nagagalak sa kasamaan kundi nagagalak sa katotohanan, pinapasan ang lahat ng bagay, naniniwala sa lahat ng bagay, umaasa sa lahat ng bagay, nagtitiis sa lahat ng bagay.
- Apan tan-awa, hinigugma kong kaigsoonan, magahukom ako og maayong mga butang bahin kaninyo, kay mohukom ako nga kamo adunay pagtuo kang Kristo tungod sa inyong kaaghop; kay kon kamo walay pagtuo kaniya nan dili kamo angay nga pagaiphon taliwala sa katawhan sa iyang simbahan.
- Ug usab, hinigugma kong kaigsoonan, mamulong ako kaninyo mahitungod sa paglaom. Unsaon ninyo sa pag-angkon og pagtuo, gawas kon kamo magbaton og paglaom?
- Ug unsa kanang inyong gilaoman? Tan-awa sultihan ko kamo nga kamo magbaton og paglaom pinaagi sa pag-ula ni Kristo ug sa gahom sa iyang pagkabanhaw, aron mabanhaw ngadto sa kinabuhing dayon, ug kini tungod sa inyong pagtuo kaniya sumala sa saad.
- Mao nga, kon ang usa ka tawo adunay pagtuo siya kinahanglan nga magbaton og paglaom; kay kon walay pagtuo, walay paglaom.
- Ug usab, sultihan ko kamo nga dili siya makabaton og pagtuo ug paglaom, gawas kon siya magmaaghop, ug magmapainubsanon sa kasingkasing.
- Kon mao, ang iyang pagtuo ug paglaom kawang, kay walay madawat sa atubangan sa Dios, gawas sa maaghop ug mapainubsanon nga kasingkasing; ug kon ang tawo magmaaghop ug magmapainubsanon sa kasingkasing, ug mokompisal pinaagi sa gahom sa Espiritu Santo nga si Jesus mao ang Kristo, siya kinahanglan gayod nga adunay gugmang putli; kay kon siya walay gugmang putli, siya walay kapuslanan; mao nga kinahanglan gayod nga makabaton siya og gugmang putli.
- Ug ang gugmang putli mainantohon, ug mabination, ug dili masinahon, ug dili manghambog, dili mangita alang sa iyang kaugalingon, dili dali nga masuko, dili maghunahuna og daotan, ug dili magmaya sa pagkadaotan apan magmaya sa kamatuoran, mainantohon sa tanan nga butang, matuohon sa tanan nga butang, molaom sa tanan nga butang, ug molahutay sa tanan nga butang.
- But behold, my beloved brethren, I judge better things of you, for I judge that ye have faith in Christ because of your meekness; for if ye have not faith in him then ye are not fit to be numbered among the people of his church.
- And again, my beloved brethren, I would speak unto you concerning hope. How is it that ye can attain unto faith, save ye shall have hope?
- And what is it that ye shall hope for? Behold I say unto you that ye shall have hope through the atonement of Christ and the power of his resurrection, to be raised unto life eternal, and this because of your faith in him according to the promise.
- Wherefore, if a man have faith he must needs have hope; for without faith there cannot be any hope.
- And again, behold I say unto you that he cannot have faith and hope, save he shall be meek, and lowly of heart.
- If so, his faith and hope is vain, for none is acceptable before God, save the meek and lowly in heart; and if a man be meek and lowly in heart, and confesses by the power of the Holy Ghost that Jesus is the Christ, he must needs have charity; for if he have not charity he is nothing; wherefore he must needs have charity.
- And charity suffereth long, and is kind, and envieth not, and is not puffed up, seeketh not her own, is not easily provoked, thinketh no evil, and rejoiceth not in iniquity but rejoiceth in the truth, beareth all things, believeth all things, hopeth all things, endureth all things.

46 Samakatwid, mga minamahal kong kapatid, kung wala kayong pag-ibig sa kapwa-tao, wala kayong silbi, sapagkat ang pag-ibig sa kapwa-tao ay hindi nagkukulang kailanman. Samakatwid, kumapit sa pag-ibig sa kapwa-tao, na pinakadakila sa lahat, sapagkat ang lahat ng bagay ay tiyak na magkukulang—

47 Datapwat ang pag-ibig sa kapwa-tao ay ang dalisay na pag-ibig ni Cristo, at nagpapatuloy iyon magpakailanman; at sinumang matagpuang mayroon nito sa huling araw, makabubuti ito sa kanya.

48 Samakatwid, mga minamahal kong kapatid, manalangin sa Ama nang buong lakas ng puso, nang kayo ay mapuspos ng ganitong pag-ibig, na kanyang ipinagkaloob sa lahat nilang tunay na mga tagasunod ng kanyang Anak na si Jesucristo; upang kayo ay maging mga anak ng Diyos; na kung magpapakita siya, tayo ay magiging katulad niya, sapagkat makikita natin siya bilang siya; upang magkaroon tayo ng ganitong pag-asa; upang tayo ay mapadalisa maging katulad niya na dalisay. Amen.

Mao nga, hinigugma kong kaigsoonan, kon kamo walay gugmang putli, kamo walay kapuslanan, kay ang gugmang putli dili mapakyas. Mao nga, hupot ngadto sa gugmang putli, nga mao ang labing mahinungdanon sa tanan, kay ang tanan nga butang mapakyas gayod—

Apan ang gugmang putli mao ang tiunay nga gugma ni Kristo, ug molahutay kini sa kahangtoran; ug bisan kinsa nga makaplagan nga aduna niini sa kataposang adlaw, kini makaayo kaniya.

Mao nga, hinigugma kong kaigsoonan, pag-ampo ngadto sa Amahan uban sa tibuok kusog sa kasingkasing, nga kamo mapuno niini nga gugma, nga iyang gitugyan diha sa tanan kinsa tinuod nga mga sumusunod sa iyang Anak nga si Jesukristo; aron mahimo kamong mga anak sa Dios; nga kon siya moabot, kita mahimong sama kaniya, kay kita makakita kaniya nga mao gihapon; nga kita makabaton niini nga paglaom; aron mahimo kita nga putli ingon nga siya putli. Amen.

Wherefore, my beloved brethren, if ye have not charity, ye are nothing, for charity never faileth. Wherefore, cleave unto charity, which is the greatest of all, for all things must fail—

But charity is the pure love of Christ, and it endureth forever; and whoso is found possessed of it at the last day, it shall be well with him.

Wherefore, my beloved brethren, pray unto the Father with all the energy of heart, that ye may be filled with this love, which he hath bestowed upon all who are true followers of his Son, Jesus Christ; that ye may become the sons of God; that when he shall appear we shall be like him, for we shall see him as he is; that we may have this hope; that we may be purified even as he is pure. Amen.

Moroni 8

- 1 Ang liham ng aking amang si Mormon, na isinulat sa akin, si Moroni; at ito ay isinulat sa akin pagkatapos na pagkatapos ng pagkatawag sa akin sa ministeryo. At sa ganitong paraan siya sumulat sa akin, sinasabing:
- 2 Minamahal kong anak, Moroni, labis akong nagagalak na ang iyong Panginoong Jesucristo ay naging maalalahanin sa iyo, at tinawag ka sa kanyang ministeryo, at sa kanyang banal na gawain.
- 3 Lagi kitang naaalala sa aking mga panalangin, patuloy na dumadalangin sa Diyos Ama sa pangalan ng kanyang Banal na Anak na si Jesus, na siya, sa pamamagitan ng kanyang walang hanggang kabutihan at biyaya, ay iingatan ka sa pamamagitan ng katatagan ng pananampalataya sa kanyang pangalan hanggang wakas.
- 4 At ngayon, anak ko, ako ay nangungusap sa iyo hinggil doon sa labis na nakapagpapadalamhati sa akin; sapagkat nakapagpapadalamhati sa akin na may mga pagtatalong lilitaw sa inyo.
- 5 Sapagkat, kung nalaman ko ang katotohanan, nagkaroon ng mga pagtatalo sa inyo hinggil sa pagbibinyag sa inyong mga musmos na anak.
- 6 At ngayon, anak ko, nais ko na ikaw ay masigasig na kumilos, upang ang malaking kamaliang ito ay maalis sa inyo; sapagkat sa ganitong layunin ko isinulat ang liham na ito.
- 7 Sapagkat pagkatapos na pagkatapos kong malaman ang mga bagay na ito mula sa iyo, ako ay nagtanong sa Panginoon hinggil sa bagay na iyon. At ang salita ng Panginoon ay nagpahayag sa akin sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo, sinasabing:
- 8 Makinig sa mga salita ni Cristo, na iyong Manunubos, na iyong Panginoon at iyong Diyos. Dinggin, ako ay pumarito sa daigdig hindi upang tawagin ang mga matwid kundi ang mga makasalanan sa pagsisisi; ang walang karamdaman ay hindi nangangailangan ng manggagamot, kundi sila na may sakit; anupa't ang mga batang musmos ay dalisay, sapagkat wala silang kakayahang gumawa ng kasalanan; kaya nga ang sumpa kay Adan ay tinanggal sa kanila dahil sa akin, kung kaya't wala iyong kapangyarihan sa kanila; at ang batas ng pagtutuli ay natapos na sa akin.

Moroni 8

Usa ka epistola sa akong amahan nga si Mormon, gisulat ngari kanako, si Moroni; ug kini gisulat ngari kanako human dayon sa akong pagkatawag ngadto sa pagpangalagad. Ug sa ingon niini nga paagi siya misulat kanako, nga nag-ingon:

Hinigugma kong anak nga Moroni, nagmaya ako sa hilabihan nga ang imong Ginooong Jesukristo naghunahuna kanimo, ug nagtawag kanimo ngadto sa iyang pagpangalagad, ug sa iyang balaan nga buhat.

Naghunahuna ako kanunay kanimo sa akong mga pag-ampo, makanunayon nga nag-ampo sa Dios nga Amahan sa ngalan sa iyang Balaan nga Anak nga si Jesus, nga siya, pinaagi sa iyang walay kinutoban nga kaayo ug grasya, moamping kanimo pinaagi sa molahutay nga pagtuo sa iyang ngalan ngadto sa kataposan.

Ug karon, akong anak, sultihan ko ikaw bahin sa butang nga nakapaguol kanako sa hilabihan; kay ako naguol nga adunay mga panaglalalis nga mitungha taliwala kaninyo.

Kay, kon ako nasayod sa tinuod, dihay mga panaglalalis kaninyo mahitungod sa bunyag sa inyong gagmayng mga bata.

Ug karon, akong anak, ako nagtinguha nga ikaw kinahanglan maghago nga makugihon; nga kining dako nga sayop kinahanglan mawala gikan kaninyo; tungod kay, alang niini nga katuyoan ako mihimo niini nga sulat.

Kay dihadiha dayon human ako makahibalo niini nga mga butang gikan kanimo nagpakisusi ako sa Ginoo mahitungod niini. Ug ang pulong sa Ginoo miabot kanako pinaagi sa gahom sa Espiritu Santo, nga nag-ingon:

Paminawa ang mga pulong ni Kristo, ang imong Manunubos, imong Ginoo ug imong Dios. Tan-awa, mianhi ako sa kalibotan dili sa pagtawag sa mga matarong apan sa mga makasasala ngadto sa paghinulsol; ang himsog og lawas wala magkinahanglan og mananambal, apan sila nga masakiton; mao nga, ang gagmayng mga bata walay sala, kay dili sila makahimo sa pagpakasala; mao nga ang tunglo ni Adan gikuha gikan kanila tungod kanako, nga kini walay gahom diha kanila; ug ang balaod sa pagtuli gihunong pinaagi kanako.

Moroni 8

An epistle of my father Mormon, written to me, Moroni; and it was written unto me soon after my calling to the ministry. And on this wise did he write unto me, saying:

My beloved son, Moroni, I rejoice exceedingly that your Lord Jesus Christ hath been mindful of you, and hath called you to his ministry, and to his holy work.

I am mindful of you always in my prayers, continually praying unto God the Father in the name of his Holy Child, Jesus, that he, through his infinite goodness and grace, will keep you through the endurance of faith on his name to the end.

And now, my son, I speak unto you concerning that which grieveth me exceedingly; for it grieveth me that there should disputations rise among you.

For, if I have learned the truth, there have been disputations among you concerning the baptism of your little children.

And now, my son, I desire that ye should labor diligently, that this gross error should be removed from among you; for, for this intent I have written this epistle.

For immediately after I had learned these things of you I inquired of the Lord concerning the matter. And the word of the Lord came to me by the power of the Holy Ghost, saying:

Listen to the words of Christ, your Redeemer, your Lord and your God. Behold, I came into the world not to call the righteous but sinners to repentance; the whole need no physician, but they that are sick; wherefore, little children are whole, for they are not capable of committing sin; wherefore the curse of Adam is taken from them in me, that it hath no power over them; and the law of circumcision is done away in me.

- 9 At sa ganitong pamamaraan ipinaalam ng Espiritu Santo sa akin ang salita ng Diyos; kaya nga, minamahal kong anak, alam ko na isang malubhang pangungutya sa harapan ng Diyos na inyong binyagan ang mga batang musmos.
- 10 Dinggin, sinasabi ko sa iyo na ituro mo ang bagay na ito—pagsisisi at pagbibinyag sa mga yaong may pananagutan at may kakayahang gumawa ng kasalanan; oo, turuan ang mga magulang na sila ay kinakailangang magsisi at magpabinyag, at magpakumbaba ng kanilang sarili tulad ng kanilang mga musmos na anak, at silang lahat ay maliligtas kasama ng kanilang mga musmos na anak.
- 11 At ang kanilang mga musmos na anak ay hindi nangangailangan ng pagsisisi, ni ng binyag. Dinggin, ang binyag ay tungo sa pagsisisi sa katuparan ng mga kautusan para sa kapatawaran ng mga kasalanan.
- 12 Subalit ang mga batang musmos ay buhay kay Cristo, maging mula pa sa pagkakatatag ng daigdig; kung hindi gayon, ang Diyos ay isang may pagkiling na Diyos, at isa ring pabagu-bagong Diyos, at nagtatangi ng mga tao; sapagkat kayraming mga batang musmos ang mga nangamatay nang walang binyag!
- 13 Anupa't kung ang mga batang musmos ay hindi maliligtas kung walang binyag, tiyak silang magtutungo sa isang walang katapusang impiyerno.
- 14 Dinggin, sinasabi ko sa iyo, siya na nag-iisip na nangangailangan ng binyag ang mga batang musmos ay nasa sukdulan ng kapaitan at nasa mga gapos ng kasamaan; sapagkat siya ay walang pananampalataya, pag-asa, ni pag-ibig sa kapwa-tao; kaya nga, kung mamamatay siya habang nasa ganoong pag-iisip, siya ay tiyak na bababa sa impiyerno.
- 15 Sapagkat kakila-kilabot na kasamaan ang isiping iniligtas ng Diyos ang isang bata dahil sa binyag, at ang isa ay tiyak na masasawi dahil sa wala siyang binyag.
- 16 Sa aba nila na magliligaw sa mga landas ng Panginoon sa ganitong pamamaraan, sapagkat sila ay masasawi maliban kung magsisisi sila. Dinggin, nangungusap ako nang buong tapang, nang may karapatan mula sa Diyos; at hindi ako natatakot kung anuman ang magagawa ng tao; sapagkat ang sakdal na pag-ibig ay nagwawaksi ng lahat ng takot.

Ug sa ingon niini nga pamaagi gipadayag sa Espiritu Santo ang pulong sa Dios ngari kanako; mao nga, akong hinigugma nga anak, sayod ako nga usa ka tinuoray nga pagbiaybiay sa atubangan sa Dios, nga inyong bunyagan ang gagmayng mga bata.

Tan-awa sultihan ko ikaw nga kini nga butang maoy imong itudlo—ang paghinulsol ug ang bunyag alang niadto kinsa adunay tulubagon ug makahimo sa pagpakasala; oo, itudlo sa mga ginikanan nga kinahanglan silang maghinulsol ug magpabunyag, ug magpaubos sa ilang mga kaugalingon sama sa ilang gagmayng mga bata, ug silang tanan maluwas uban sa ilang gagmayng mga bata.

Ug ang ilang gagmayng mga bata wala magkinahanglan sa paghinulsol, ni sa bunyag. Tan-awa, ang bunyag mao ang paghinulsol ngadto sa katumanan sa mga sugo ngadto sa kapasayloan sa mga sala.

Apan ang gagmayng mga bata buhi diha kang Kristo, bisan gikan sa katukoran sa kalibotan; kay kon dili, ang Dios usa ka may pinalabi nga Dios, ug usab usa ka mabalhinon nga Dios, ug usa ka may pagtamod sa mga tawo; kay unsa ka daghan ang gagmayng mga bata nga namatay nga walay bunyag!

Mao nga, kon ang gagmayng mga bata dili maluwas nga walay bunyag, kini sila mahiadto sa walay kataposan nga impiyerno.

Tan-awa sultihan ko kamo, nga siya nga nagtuo nga ang gagmayng mga bata nagkinahanglan og bunyag anaa sa apdo sa kapaitan ug sa gapos sa pagkadaotan; kay siya walay pagtuo, paglaom, ni gugmang putli; mao nga, siya kinahanglan ipahimulag samtang anaa sa mao nga hunahuna, siya kinahanglan nga manaog ngadto sa impiyerno.

Kay makalilisang nga pagkadaotan ang magdahom nga ang Dios moluwas sa usa ka bata tungod sa bunyag, ug ang lain mahanaw tungod kay siya walay bunyag.

Alaot sila nga nagtuis sa mga paagi sa Ginoo subay niini nga pamaagi, kay sila pagalaglagon gawas kon sila maghinulsol. Tan-awa, namulong ako nga maisogon, ingon nga may pagtugot gikan sa Dios; ug wala ako mahadlok sa unsay mahimo sa tawo; kay ang hingpit nga gugma mosalikway sa tanan nga kahadlok.

And after this manner did the Holy Ghost manifest the word of God unto me; wherefore, my beloved son, I know that it is solemn mockery before God, that ye should baptize little children.

Behold I say unto you that this thing shall ye teach—repentance and baptism unto those who are accountable and capable of committing sin; yea, teach parents that they must repent and be baptized, and humble themselves as their little children, and they shall all be saved with their little children.

And their little children need no repentance, neither baptism. Behold, baptism is unto repentance to the fulfilling the commandments unto the remission of sins.

But little children are alive in Christ, even from the foundation of the world; if not so, God is a partial God, and also a changeable God, and a respecter to persons; for how many little children have died without baptism!

Wherefore, if little children could not be saved without baptism, these must have gone to an endless hell.

Behold I say unto you, that he that supposeth that little children need baptism is in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; for he hath neither faith, hope, nor charity; wherefore, should he be cut off while in the thought, he must go down to hell.

For awful is the wickedness to suppose that God saveth one child because of baptism, and the other must perish because he hath no baptism.

Wo be unto them that shall pervert the ways of the Lord after this manner, for they shall perish except they repent. Behold, I speak with boldness, having authority from God; and I fear not what man can do; for perfect love casteth out all fear.

17 At ako ay puspos ng pag-ibig sa kapwatao, na walang katapusang pag-ibig; kaya nga, ang mga batang musmos ay magkakatulad sa akin; kaya nga, mahal ko ang mga batang musmos nang may sakdal na pag-ibig; at silang lahat ay magkakatulad at mga kabahagi sa kaligtasan.

18 Sapagkat nalalaman ko na ang Diyos ay hindi isang Diyos na may pagkiling, ni isang pabagu-bagong katauhan; kundi siya ay hindi pabagu-bago mula sa lahat ng kawalang-hanggan hanggang sa lahat ng kawalang-hanggan.

19 Ang mga batang musmos ay hindi makapagsisisi; kaya nga, kakila-kilabot na kasamaan ang ipagkait ang mga dalisay na awa ng Diyos sa kanila, sapagkat sila ay buhay na lahat sa kanya dahil sa kanyang awa.

20 At siya na nagsasabing nangangailangan ng binyag ang mga batang musmos ay ikinakaila ang mga awa ni Cristo, at pinawawalang-kabuluhan ang kanyang pagbabayad-sala at ang kapangyarihan ng kanyang pagtubos.

21 Sa aba sa gayon, sapagkat sila ay nanganganib sa kamatayan, impiyerno, at isang walang katapusang pagdurusa. Buong tapang kong sinasabi ito; Diyos ang nag-utos sa akin. Makinig sa mga iyon at sumunod, o ang mga iyon ay sasaksi laban sa inyo sa hukumang-luklukan ni Cristo.

22 Sapagkat dinggin, ang lahat ng batang musmos ay buhay kay Cristo, at gayundin sa kanilang lahat na wala ang batas. Sapagkat ang kapangyarihan ng pagtubos ay napapasakanilang lahat na wala ang batas; kaya nga, siya na hindi isinumpa, o siya na hindi napasailalim ng sumpa, ay hindi makapagsisisi; at sa mga gayon ay walang pakinabang ang binyag—

23 Kundi iyon ay pangungutya sa harapan ng Diyos, ikinakaila ang mga awa ni Cristo, at ang kapangyarihan ng kanyang Banal na Espiritu, at nagtitiwala sa mga walang kabuluhang gawa.

24 Dinggin, anak ko, ang bagay na ito ay hindi nararapat mangyari; sapagkat ang pagsisisi ay para sa kanila na nasa ilalim ng kahatulan at ilalim ng sumpa ng nilabag na batas.

25 At ang mga unang bunga ng pagsisisi ay binyag; at nangyayari ang binyag sa pamamagitan ng pananampalataya tungo sa pagtupad sa mga kautusan; at ang pagtupad sa mga kautusan ay nagdudulot ng kapatawaran ng mga kasalanan;

Ug puno ako sa gugmang putli, nga mao ang walay kataposan nga gugma; mao nga, ang tanang bata managsama ngari kanako; mao nga, ako nahigugma sa gagmayng mga bata uban sa usa ka hingpit nga gugma; ug silang tanan managsama ug mga tig-ambit sa kaluwasan.

Kay nasayod ako nga ang Dios dili usa ka Dios nga may pinalabi, ni usa ka mabalhinon nga binuhat; apan siya dili mabalhinon gikan sa tanan nga kahangtoran ngadto sa tanan nga kahangtoran.

Ang gagmayng mga bata dili makahinulsol; mao nga, usa ka makalilisang nga pagkadaotan ang paglimod sa putli nga mga kaluoy sa Dios ngadto kanila, kay silang tanan buhi diha kaniya tungod sa iyang kaluoy.

Ug siya nga nag-ingon nga ang gagmayng mga bata nagkinahanglan og bunyag naglimod sa mga kaluoy ni Kristo, ug gipakabalewala ang iyang pag-ula ug ang gahom sa iyang katubsan.

Alaot ang sama kanila, kay sila anaa sa kakuyaw sa kamatayan, sa impiyerno, ug sa walay kataposan nga kasakit. Namulong ako niini nga maisogon; ang Dios nagmando kanako. Paminawa sila ug patalinghogi, o sila mobarog batok kanimo sa hukmanan ni Kristo.

Kay tan-awa ang tanan nga gagmayng mga bata buhi diha kang Kristo, ug usab silang tanan dili ubos sabalaod. Kay ang gahom sa katubsan matagamtam sa tanan kanila nga walay kasayoran sa balaod; mao nga, siya nga dili kahukman nga sad-an, o siya nga dili ubos sa silot, dili makahinulsol; ug sa mga susama kanila ang bunyag walay kapuslanan—

Apan usa kini ka pagbiaybiay sa atubangan sa Dios, paglimod sa mga kaluoy ni Kristo, ug sa gahom sa iyang Balaang Espiritu, ug pagbutang sa pagsalig diha sa patay nga mga buhat.

Tan-awa, akong anak, kini nga butang dili unta angay nga mahitabo; kay ang paghinulsol angay kanila nga gipailalom sa paghukomug gipailalom sa tunglo sa nasupak nga balaod.

Ug ang unang mga bunga sa paghinulsol mao ang bunyag; ug ang bunyag modangat pinaagi sa pagtuo ngadto sa katumanan sa mga sugo; ug ang katumanan sa mga sugo magdala sa kapasayloan sa mga sala;

And I am filled with charity, which is everlasting love; wherefore, all children are alike unto me; wherefore, I love little children with a perfect love; and they are all alike and partakers of salvation.

For I know that God is not a partial God, neither a changeable being; but he is unchangeable from all eternity to all eternity.

Little children cannot repent; wherefore, it is awful wickedness to deny the pure mercies of God unto them, for they are all alive in him because of his mercy.

And he that saith that little children need baptism denieth the mercies of Christ, and setteth at naught the atonement of him and the power of his redemption.

Wo unto such, for they are in danger of death, hell, and an endless torment. I speak it boldly; God hath commanded me. Listen unto them and give heed, or they stand against you at the judgment-seat of Christ.

For behold that all little children are alive in Christ, and also all they that are without the law. For the power of redemption cometh on all them that have no law; wherefore, he that is not condemned, or he that is under no condemnation, cannot repent; and unto such baptism availeth nothing—

But it is mockery before God, denying the mercies of Christ, and the power of his Holy Spirit, and putting trust in dead works.

Behold, my son, this thing ought not to be; for repentance is unto them that are under condemnation and under the curse of a broken law.

And the first fruits of repentance is baptism; and baptism cometh by faith unto the fulfilling the commandments; and the fulfilling the commandments bringeth remission of sins;

26 At ang kapatawaran ng mga kasalanan ay nagdudulot ng kaamuan, at kababaang-loob ng puso; at dahil sa kaamuan at kababaang-loob ng puso, dumarating ang pagdalaw ng Espiritu Santo, kung aling Mang-aaliw ay pumupuno ng pag-asa at sakdal na pag-ibig, kung aling pag-ibig ay nagpapatuloy sa pamamagitan ng masigasig na panalangin, hanggang sa dumating ang wakas, kung kailan ang lahat ng banal ay mananahanan kasama ng Diyos.

27 Dinggin, anak ko, ako ay susulat na muli sa iyo kung hindi ako kaagad hahayo laban sa mga Lamanita. Dinggin, ang kapalaluan ng bansang ito, o ng mga tao ng mga Nephita, ang nagpapatunay sa kanilang pagkalipol maliban kung magsisisi sila.

28 Ipanalangin sila, anak ko, upang ang pagsisisi ay matagpuan nila. Ngunit dinggin, natatakot ako na baka tumigil na ang Espiritu sa pagpupunyagi sa kanila; at sa bahaging ito ng lupain ay kanila ring hinahangad na ibagsak ang lahat ng kapangyarihan at karapatang nagmumula sa Diyos; at kanilang itinatatwa ang Espiritu Santo.

29 At matapos na tanggihan ang gayong kalaking kaalaman, anak ko, sila ay tiyak na malapit nang masawi, sa katuparan ng mga propesiyang winika ng mga propeta, gayundin ang mga salita na rin ng ating Tagapagligtas.

30 Paalam, anak ko, hanggang sa ako ay muling makasulat sa iyo, o sa pagkikita nating muli. Amen.

Ug ang kapasayloan sa mga sala magdala og kaaghop, ug kamapainubsanon sa kasingkasing; ug tungod sa kaaghop ug kamapainubsanon sa kasingkasing moabot ang pagduaw sa Espiritu Santo, kini nga Maghuhupay mopuno sa paglaom ug hingpit nga gugma, ug kini nga gugma molahutay pinaagi sa kakugi ngadto sa pag-ampo, hangtod ang kataposan moabot, kon ang tanan nga santos mopuyo uban sa Dios.

Tan-awa, akong anak, mosulat ako kanimo pag-usab kon ako dili mogawas sa pakig-away sa dili madugay batok sa mga Lamanita. Tan-awa, ang garbo niini nga nasod, o sa katawhan sa mga Nephita, nagpamatuod sa ilang kalaglagan gawas kon sila maghinulsol.

Pag-ampo alang kanila, akong anak, nga ang paghinulsol moabot kanila. Apan tan-awa, nahadlok ko nga tingali unya ang Espiritu mohunong sa pagdasig kanila; ug niini nga dapit sa yuta sila usab nagtinguha sa pagpukan sa tanan nga gahom ug awtoridad gikan sa Dios; ug sila naglimod sa Espiritu Santo.

Ug human mosalikway niining talagsaon nga kahibalo, akong anak, kinahanglan silang mahanaw sa dili madugay, ngadto sa katumanan sa mga panagna nga gipamulong pinaagi sa mga propeta, ug ingon man usab sa mga pulong sa atong Manluluwas mismo.

Maayo nga paglakaw, akong anak, hangtod nga ako mosulat kanimo o makakita kanimo pag-usab. Amen.

And the remission of sins bringeth meekness, and lowliness of heart; and because of meekness and lowliness of heart cometh the visitation of the Holy Ghost, which Comforter filleth with hope and perfect love, which love endureth by diligence unto prayer, until the end shall come, when all the saints shall dwell with God.

Behold, my son, I will write unto you again if I go not out soon against the Lamanites. Behold, the pride of this nation, or the people of the Nephites, hath proven their destruction except they should repent.

Pray for them, my son, that repentance may come unto them. But behold, I fear lest the Spirit hath ceased striving with them; and in this part of the land they are also seeking to put down all power and authority which cometh from God; and they are denying the Holy Ghost.

And after rejecting so great a knowledge, my son, they must perish soon, unto the fulfilling of the prophecies which were spoken by the prophets, as well as the words of our Savior himself.

Farewell, my son, until I shall write unto you, or shall meet you again. Amen.

Ang ikalawang libam ni Mormon sa kanyang anak na si Moroni.

Moroni 9

- 1 Minamahal kong anak, ako ay muling sumusulat sa iyo upang malaman mo na ako ay buhay pa; ngunit magsusulat ako nang kaunti tungkol sa yaong nakababagabag.
- 2 Sapagkat dinggin, ako ay nagkaroon ng isang masidhing digmaan laban sa mga Lamanita, kung saan kami ay hindi nagwagi; at si Arkianto ay bumagsak sa pamamagitan ng espada, at gayundin sina Luram at Emron; oo, at nawalan tayo ng malaking bilang ng mga piling tauhan.
- 3 At ngayon, dinggin, anak ko, natatakot ako na baka malipol ng mga Lamanita ang mga taong ito; sapagkat hindi sila nagsisisi, at si Satanas ay patuloy na inuudyok sila na magalit sa isa't isa.
- 4 Dinggin, ako ay patuloy na nagpapagal kasama nila; at kapag aking winiwika ang salita ng Diyos nang may katalasan, sila ay nanginginig at nagagalit sa akin; at kapag hindi ako gumagamit ng katalasan ay pinatitigas nila ang kanilang mga puso laban dito; kaya nga, natatakot ako na baka ang Espiritu ng Panginoon ay tumigil na sa pagpupunyagi sa kanila.
- 5 Sapagkat labis sila kung magalit kaya sa pakiwari ko ay hindi na sila natatakot sa kamatayan; at nawala na ang kanilang pag-ibig sa isa't isa; at sila ay patuloy na nauuhaw sa dugo at paghihiganti.
- 6 At ngayon, minamahal kong anak, sa kabila ng kanilang pagmamatigas, tayo ay masigasig na magpagal; sapagkat kung tayo ay titigil sa pagpapagal, tayo ay madadala sa ilalim ng kahatulan; sapagkat tayo ay may gawaing gagampanan habang nasa katawang-lupa, upang ating magapi ang kaaway ng lahat ng katwiran, at ipahinga ang ating mga kaluluwa sa kaharian ng Diyos.
- 7 At ngayon, ako ay susulat nang kaunti hinggil sa mga pagdurusa ng mga taong ito. Sapagkat ayon sa kaalamang aking natanggap mula kay Amoron, dinggin, ang mga Lamanita ay maraming bihag, na kanilang nadakip mula sa tore ng Serisa; at may kalalakihan, kababaihan, at mga bata.

Ang ikadubang sulat ni Mormon ngadto sa iyang anak nga lalaki nga si Moroni.

Moroni 9

Akong hinigugma nga anak, ako mosulat kanimo pag-usab aron imong masayran nga ako buhi pa; apan mosulat ko og gamay nga ingon og makapasubo.

Kay tan-awa, ako adunay pintas nga away batok sa mga Lamanita, diin kami wala makadaog; ug si Archeantus namatay pinaagi sa espada, ug usab si Luram ug Emron; oo, ug nawad-an kami og hilabihan ka daghan sa among mga tawo nga pinili.

Ug karon tan-awa, akong anak, nahadlok ko nga tingali unya ang mga Lamanita molaglag niini nga katawhan; kay dili sila maghinulsol, ug si Satanas padayong naghulhog kanila nga masuko sa usag usa.

Tan-awa, naghago ako uban kanila nga makanunayon; ug kon ako mamulong sa pulong sa Dios gamit ang kahait mangurog sila ug masuko batok kanako; ug kon dili ko mogamit og kahait ipatig-a nila ang ilang mga kasingkasing batok niini; mao nga, nahadlok ko nga tingali ang Espiritu sa Ginoo mihunong na sa pagdasig kanila.

Kay hilabihan gayod kon sila masuko nga sa akong pagsabot sila walay kahadlok sa kamatayan; ug nawad-an sila sa ilang gugma sa usag usa; ug uhaw sila sa dugo ug padayon ang pagpanimalos.

Ug karon, akong hinigugma nga anak, bisan pa sa ilang pagkatig-a, maghago kita nga makugihon; kay kon mohunong kita sa paghago, kita pagadad-on ilawom sa panghimaraot; kay kita adunay buluhaton samtang ania pa kita sa mortal nga lawas, nga atong mabuntog ang kaaway sa tanan nga pagkamatarong, ug makapahulay ang atong mga kalag ngadto sa gingharian sa Dios.

Ug karon mosulat ko og gamay mahitungod sa mga pag-antos niini nga katawhan. Kay sumala sa kasayoran nga akong nadawat gikan ni Amoron, tan-awa, ang mga Lamanita adunay daghan nga binilanggo, nga ilang nakuha gikan sa tore sa Sherrihah; ug dihay mga lalaki, mga babaye, ug mga bata.

The second epistle of Mormon to his son Moroni.

Moroni 9

My beloved son, I write unto you again that ye may know that I am yet alive; but I write somewhat of that which is grievous.

For behold, I have had a sore battle with the Lamanites, in which we did not conquer; and Archeantus has fallen by the sword, and also Luram and Emron; yea, and we have lost a great number of our choice men.

And now behold, my son, I fear lest the Lamanites shall destroy this people; for they do not repent, and Satan stirreth them up continually to anger one with another.

Behold, I am laboring with them continually; and when I speak the word of God with sharpness they tremble and anger against me; and when I use no sharpness they harden their hearts against it; wherefore, I fear lest the Spirit of the Lord hath ceased striving with them.

For so exceedingly do they anger that it seemeth me that they have no fear of death; and they have lost their love, one towards another; and they thirst after blood and revenge continually.

And now, my beloved son, notwithstanding their hardness, let us labor diligently; for if we should cease to labor, we should be brought under condemnation; for we have a labor to perform whilst in this tabernacle of clay, that we may conquer the enemy of all righteousness, and rest our souls in the kingdom of God.

And now I write somewhat concerning the sufferings of this people. For according to the knowledge which I have received from Amoron, behold, the Lamanites have many prisoners, which they took from the tower of Sherrihah; and there were men, women, and children.

- 8 At ang mga asawa at ama ng kababaihan at mga batang yaon ay pinatay nila; at kanilang ipinakain sa kababaihan ang laman ng kanilang mga asawa, at sa mga bata ang laman ng kanilang mga ama; at walang tubig, maliban sa kakaunti lamang, ang kanilang ibinibigay sa kanila.
- 9 At sa kabila nitong matinding karumaldumal na gawain ng mga Lamanita, hindi ito hihigit sa ating mga tao sa Moriantum. Sapagkat dinggin, marami sa mga anak na babae ng mga Lamanita ang nadala nilang bihag; at matapos nilang kuhain ang pinakamahal at pinakamahalaga sa ibabaw ng lahat ng bagay, kung alin ay puri at karangalan—
- 10 At matapos nilang magawa ang bagay na ito, kanilang pinagpapatay sila sa isang pinakamalupit na pamamaraan, labis na pinahihirapan ang kanilang mga katawan maging hanggang sa kamatayan; at matapos nilang magawa ito, nilalamon nila ang kanilang mga laman tulad ng mababangis na hayop, dahil sa katigasan ng kanilang mga puso; at ginagawa nila ito bilang tanda ng katapangan.
- 11 O minamahal kong anak, paanong ang mga taong tulad nito, na walang kabihasan—
- 12 (At ilang taon lamang ang nakalipas, sila ay maaayos at mga kaaya-ayang tao.)
- 13 Ngunit O aking anak, paanong ang mga taong tulad nito, na ang kaluguran ay nasa labis na karumal-dumal na gawain—
- 14 Paano tayo makaaasang pipigilin ng Diyos ang kanyang kamay sa paghatol laban sa atin?
- 15 Dinggin, ang aking puso ay sumisigaw: Sa aba sa mga taong ito. Ipataw ang paghatol, O Diyos, at itago ang kanilang mga kasalanan, at kasamaan, at karumaldumal na gawain mula sa inyong harapan!
- 16 At muli, anak ko, maraming balo at kanilang mga anak na babae ang naiwan sa Serisa; at ang bahagi ng pagkain na hindi dinala ng mga Lamanita, dinggin, dinala ito ng hukbo ni Zenephi, at pinabayaan silang magpagala-gala kahit saan upang makahanap ng pagkain; at maraming matatandang babae ang nanghihina sa daan at namamatay.
- Ug ang mga bana ug mga amahan niadtong mga babaye ug mga bata ilang gipangpatay; ug gipakaon nila ang mga babaye sa unod sa ilang mga bana, ug ang mga anak sa unod sa ilang mga amahan; ug walay tubig, gawas sa diyotay, nga ilang ihatag ngadto kanila.
- Ug bisan pa niining hilabihan nga pagkasalawayon sa mga Lamanita, wala kini makalabaw sa atong katawhan sa Moriantum. Kay tan-awa, daghan sa mga anak nga babaye sa mga Lamanita ang ilang gibilanggo; ug pagkahuman gipanguhaan sila nianang labing mahal ug bililhon labaw sa tanan nga butang, nga mao ang kaputli ug kaulay—
- Ug human sa ilang pagbuhat niini nga butang, ilang gipangpatay sila sa labing bangis nga paagi, gipaantos ang ilang mga lawas hangtod mamatay; ug human sa ilang paghimo niini, gipangkaon nila ang ilang unod sama sa ihalas nga mga mananap, tungod sa katig-a sa ilang mga kasingkasing; ug gihimo nila kini agi og timaan sa ilang kaisog.
- O akong hinigugma nga anak, ngano nga dunay katawhan nga sama niining walay nahibaloan sa kinabuhi—
- (Ug pipila lamang ka tuig ang milabay, ug sila kaniadto usa ka matinahoron ug makapahimuot nga katawhan)
- Apan O akong anak, ngano nga dunay katawhan nga sama niini, nga mahimuot sa labihan ka salawayon nga buhat—
- Unsaon nato pagdahom nga pugngan sa Dios ang iyang kamot sa paghukom batok kanato?
- Tan-awa, ang akong kasingkasing misinggit: Alaot kini nga katawhan. Gula na sa paghukom, O Dios, ug itago ang ilang mga sala, ug ang ilang mga pagkadaotan, ug ang ilang mga pagkasalawayon gikan sa atubangan sa imong nawong!
- Ug usab, akong anak, adunay daghan nga biyuda ug ilang mga anak nga babaye kinsa mipabilin sa Sherrizah; ug kadto nga bahin sa mga pagkaon ug panginahanglanon nga wala dad-a sa mga Lamanita, tan-awa, gidala kini sa kasundalohan ni Zenephi, ug mibiya kanila nga maglatagaw bisan asa sila moabot alang sa pagkaon; ug daghang mga tigulang nga babaye ang gikuyapan diha sa dalan ug nangamatay.
- And the husbands and fathers of those women and children they have slain; and they feed the women upon the flesh of their husbands, and the children upon the flesh of their fathers; and no water, save a little, do they give unto them.
- And notwithstanding this great abomination of the Lamanites, it doth not exceed that of our people in Moriantum. For behold, many of the daughters of the Lamanites have they taken prisoners; and after depriving them of that which was most dear and precious above all things, which is chastity and virtue—
- And after they had done this thing, they did murder them in a most cruel manner, torturing their bodies even unto death; and after they have done this, they devour their flesh like unto wild beasts, because of the hardness of their hearts; and they do it for a token of bravery.
- O my beloved son, how can a people like this, that are without civilization—
- (And only a few years have passed away, and they were a civil and a delightful people)
- But O my son, how can a people like this, whose delight is in so much abomination—
- How can we expect that God will stay his hand in judgment against us?
- Behold, my heart cries: Wo unto this people. Come out in judgment, O God, and hide their sins, and wickedness, and abominations from before thy face!
- And again, my son, there are many widows and their daughters who remain in Sherrizah; and that part of the provisions which the Lamanites did not carry away, behold, the army of Zenephi has carried away, and left them to wander whithersoever they can for food; and many old women do faint by the way and die.

17 At ang hukbong aking kasama ay mahina; at ang mga hukbo ng mga Lamanita ay nasa pagitan ko at ng Serisa; at kasindami ng tumakas sa hukbo ni Aaron ang bumagsak na mga biktima sa kanilang kakila-kilabot na kalupitan.

18 O ang kabuktutan ng aking mga tao! Sila ay walang kaayusan at walang awa. Dinggin, ako ay isang tao lamang, at ako ay may lakas lamang ng isang tao, at hindi ko na kayang ipatupad pa ang aking mga utos.

19 At naging matindi sila sa kanilang kasamaan; at sila ay magkakatulad na malulupit, walang pinaliligtas, ni matanda o bata; at nalulugod sila sa lahat ng bagay maliban doon sa mabuti; at ang pagdurusa ng ating kababaihan at ating mga anak sa ibabaw ng buong lupaing ito ay nakahihigit sa lahat ng bagay; oo, hindi kayang sabihin ng dila ni kayang isulat iyon.

20 At ngayon, anak ko, hindi ko na tatalakayin pa ang kakila-kilabot na tanawing ito. Dinggin, nalalaman mo ang kasamaan ng mga taong ito; nalalaman mo na sila ay walang paninindigan at mga manhid; at ang kanilang kasamaan ay nakahihigit doon sa mga Lamanita.

21 Dinggin, anak ko, hindi ko sila maaaring imungkahi sa Diyos sa takot na baka parusahan niya ako.

22 Ngunit dinggin, anak ko, iminumungkahi kita sa Diyos, at ako ay nagtitiwala kay Cristo na maliligtas ka; dumadalangin ako sa Diyos na iligtas niya ang iyong buhay, upang saksihan ang pagbabalik ng kanyang mga tao sa kanya, o ang kanilang ganap na pagkalipol; sapagkat nalalaman ko na tiyak silang masasawi maliban kung sila ay magsisisi at magbabalik sa kanya.

23 At kung masasawi sila, iyon ay magiging katulad ng sa mga Jaredita, dahil sa katigasan ng kanilang mga puso, naghahangad ng dugo at paghihiganti.

24 At kung mangyayari nga na sila ay masawi, nalalaman natin na marami sa ating mga kapatid ang umanib sa mga Lamanita, at marami pa ang aanib sa kanila; anupa't sumulat ka nang kaunti hinggil sa ilang bagay, kung maliligtas ka at ako ay masasawi at hindi ka makikita; ngunit nagtitiwala ako na malapit na kitang makita; sapagkat mayroon akong mga banal na talaan na aking ibibigay sa iyo.

Ug ang kasundalohan nga akong kauban huyang; ug ang kasundalohan sa mga Lamanita anaa sa taliwala sa Sherrizah ug kanako; ug kutob sa milayas ngadto sa kasundalohan ni Aaron nahimong mga biktima sa ilang makalilisang nga kabangis.

O pagkadaotan sa akong katawhan! Sila walay kahusay ug walay kaluoy. Tan-awa, ako usa ka tawo lamang, ug ako adunay kusog lamang sa usa ka tawo, ug dili na ako makapatuman sa akong mga mando.

Ug nahimo silang lig-on diha sa ilang kahiwi; ug managsama sila sa kabangis, walay gisayloan, ni tigulang ni bata; ug gikahimut-an nila ang matag butang bisan unsa gawas lang niana nga maayo; ug ang pag-antos sa atong mga babaye ug sa atong mga bata sa ibabaw niining tibuok yuta milabaw sa tanan nga butang; oo, ang dila dili makasulti, ni kini ikasulat.

Ug karon, akong anak, ako dili na mopadayon sa paghisgot niining mangilngig nga talan-awon. Tan-awa, ikaw nasayod sa pagkadaotan niini nga katawhan; ikaw nasayod nga sila walay baroganan, ug pagbati; ug ang ilang pagkadaotan milabaw kay sa mga Lamanita.

Tan-awa, akong anak, dili ako makapaila kanila ngadto sa Dios, tingali og iya akong silotan.

Apan tan-awa, akong anak, ipaila ko ikaw ngadto sa Dios, ug misalig ako kang Kristo nga ikaw luwason; ug mag-ampo ako sa Dios nga siya moluwas sa imong kinabuhi, aron mosaksi sa pagbalik sa iyang katawhan ngadto kaniya, o sa ilang hingpit nga kalaglagan; kay ako nasayod nga sila mamatay gawas kon sila maghinulsol ug mobalik ngadto kaniya.

Ug kon mangamatay sila mahisama kini sa mga Jaredita, tungod sa katig-a sa ilang mga kasingkasing, nagtinguha og dugo ug pagpanimalos.

Ug kon mahitabo nga mangamatay sila, nasayod kita nga daghan sa atong kaigsoonan ang mipasakop sa mga Lamanita, ug daghan pa unya ang mopasakop kanila; mao nga, pagsulat og pipila ka butang, kon ikaw maluwas ug kon ako mamatay ug dili makakita kanimo; apan ako misalig nga ako makakita pa kanimo sa dili madugay; kay ako adunay sagradong mga talaan nga akong itugyan kanimo.

And the army which is with me is weak; and the armies of the Lamanites are betwixt Sherrizah and me; and as many as have fled to the army of Aaron have fallen victims to their awful brutality.

O the depravity of my people! They are without order and without mercy. Behold, I am but a man, and I have but the strength of a man, and I cannot any longer enforce my commands.

And they have become strong in their perversion; and they are alike brutal, sparing none, neither old nor young; and they delight in everything save that which is good; and the suffering of our women and our children upon all the face of this land doth exceed everything; yea, tongue cannot tell, neither can it be written.

And now, my son, I dwell no longer upon this horrible scene. Behold, thou knowest the wickedness of this people; thou knowest that they are without principle, and past feeling; and their wickedness doth exceed that of the Lamanites.

Behold, my son, I cannot recommend them unto God lest he should smite me.

But behold, my son, I recommend thee unto God, and I trust in Christ that thou wilt be saved; and I pray unto God that he will spare thy life, to witness the return of his people unto him, or their utter destruction; for I know that they must perish except they repent and return unto him.

And if they perish it will be like unto the Jaredites, because of the wilfulness of their hearts, seeking for blood and revenge.

And if it so be that they perish, we know that many of our brethren have deserted over unto the Lamanites, and many more will also desert over unto them; wherefore, write somewhat a few things, if thou art spared and I shall perish and not see thee; but I trust that I may see thee soon; for I have sacred records that I would deliver up unto thee.

25 Anak ko, maging matapat kay Cristo; at nawa ay huwag makapagpadalamhati sa iyo ang mga bagay na aking isinulat, na makapagpapabigat sa iyo tungo sa kamatayan; kundi nawa ay dakilain ka ni Cristo, at nawa ay mamalagi sa iyong isipan magpakailanman ang kanyang mga pagdurusa at kamatayan, at ang pagpapakita ng kanyang katawan sa ating mga ama, at ang kanyang awa at mahabang pagtitiis, at ang pag-asa ng kanyang kaluwalhatian at ng buhay na walang hanggan.

26 At nawa ay mapasaiyo at manatiling kasama mo magpakailanman ang biyaya ng Diyos Ama, na ang trono ay mataas sa kalangitan, at ng ating Panginoong Jesucristo, na nakaluklok sa kanang kamay ng kanyang kapangyarihan, hanggang sa ang lahat ng bagay ay mapasakop sa kanya. Amen.

Akong anak, pagmatinud-anon diha kang Kristo; ug hinaot nga kini nga mga butang nga akong gisulat dili makapaguol kanimo, aron kini dili maoy makaingon sa imong kamatayon; apan hinaot nga si Kristo mobayaw kanimo, ug unta ang iyang mga pag-antos ug kamatayon, ug ang pagpakita sa iyang lawas ngadto sa atong mga amahan, ug sa iyang kaluoy ug pagkamainantosan, ug ang paglaom sa iyang himaya ug kinabuhing dayon, maanaa kanunay sa imong panumdoman hangtod sa hangtod.

Ug unta ang grasya sa Dios nga Amahan, kansang trono anaa sa kahitasan sa kalangitan, ug sa atong Ginoong Jesukristo, kinsa naglingkod sa tuo nga kamot sa iyang gahom, hangtod nga ang tanan nga butang mapaubos ngadto kaniya, ug magpabilin uban kanimo hangtod sa hangtod. Amen.

My son, be faithful in Christ; and may not the things which I have written grieve thee, to weigh thee down unto death; but may Christ lift thee up, and may his sufferings and death, and the showing his body unto our fathers, and his mercy and long-suffering, and the hope of his glory and of eternal life, rest in your mind forever.

And may the grace of God the Father, whose throne is high in the heavens, and our Lord Jesus Christ, who sitteth on the right hand of his power, until all things shall become subject unto him, be, and abide with you forever. Amen.

Moroni 10

- 1 Ngayon, ako, si Moroni, ay sumusulat nang kaunti na sa palagay ko ay mabuti; at sumusulat ako sa aking mga kapatid, ang mga Lamanita; at nais kong kanilang malaman na mahigit na apat na raan at dalawampung taon na ang lumipas magmula nang ibigay ang palatandaan ng pagparito ni Cristo.
- 2 At aking tatatakan ang mga talaang ito, matapos na ako ay makapagwika ng ilang salita sa paraan ng pagpapayo sa inyo.
- 3 Dinggin, nais kong ipayo sa inyo na kung inyong mababasa ang mga bagay na ito, kung karunungan sa Diyos na mabasa ninyo ang mga yaon, na inyong maalala kung gaano naging maawain ang Panginoon sa mga anak ng tao, mula sa paglikha kay Adan maging hanggang sa panahong inyong matanggap ang mga bagay na ito, at pagnilayan ito sa inyong mga puso.
- 4 At kapag inyong matanggap ang mga bagay na ito, ipinapayo ko sa inyo na itanong ninyo sa Diyos, ang Amang Walang Hanggan, sa pangalan ni Cristo, kung ang mga bagay na ito ay hindi totoo; at kung magtatanong kayo nang may matapat na puso, na may tunay na layunin, na may pananampalataya kay Cristo, kanyang ipaalam ang katotohanan nito sa inyo, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo.
- 5 At sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo, malalaman ninyo ang katotohanan ng lahat ng bagay.
- 6 At anumang bagay na mabuti ay tunay at totoo; kaya nga, walang mabuting bagay ang magtatatwa kay Cristo, kundi kikilalanin na siya nga yaon.
- 7 At inyong makikilala na siya nga yaon sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu Santo; kaya nga, nais kong payuhan kayo na huwag ninyong itatatwa ang kapangyarihan ng Diyos; sapagkat siya ay gumagawa sa pamamagitan ng kapangyarihan, alinsunod sa pananampalataya ng mga anak ng tao, ang siya rin ngayon at bukas, at magpakailanman.

Moroni 10

Karon ako, si Moroni, mosulat og gamay nga sa akong tan-aw maayo; ug mosulat ako ngadto sa akong kaigsoonan nga mga Lamanita; ug manghinaot ko nga masayran nila nga kapin sa upat ka gatos ug kawhaan na ka tuig ang milabay sukad ang timailhan gikahatag bahin sa pag-anhi ni Kristo.

Ug selyohan ko kini nga mga talaan, human ako makapamulong sa pipila ka pulong agi og pag-awhag kaninyo.

Tan-awa, awragon ko kamo nga kon kamo mobasa niini nga mga butang, kon kaalam man sa Dios nga kini inyo gayod nga basahon, nga kamo makahinumdom unsa ka maluluy-on ang Ginoo ngadto sa katawhan, gikan sa paglalang ni Adan bisan hangtod sa panahon nga kamo makadawat niini nga mga butang, ug pamalandonga kini sa inyong mga kasingkasing.

Ug kon madawat ninyo kini nga mga butang, awragon ko kamo nga kamo mangutana sa Dios, ang Amahan sa Kahangtoran, sa ngalan ni Kristo, kon kini nga mga butang dili ba tinuod; ug kon kamo mangutana sa kinasingkasing, uban sa tinuod nga katuyoan, magbaton og pagtuo kang Kristo, siya mopakita sa kamatuoran niini nganha kaninyo, pinaagi sa gahom sa Espiritu Santo.

Ug pinaagi sa gahom sa Espiritu Santo masayran ninyo ang kamatuoran sa tanan nga butang.

Ug bisan unsa nga butang nga maayo, kini makiangayon ug tinuod; mao nga, walay butang nga maayo nga molimod kang Kristo, apan nagmatuod nga anaa siya.

Ug masayran ninyo nga anaa siya, pinaagi sa gahom sa Espiritu Santo; mao nga awragon ko kamo nga ayaw ninyo ilimod ang gahom sa Dios; kay siya nagbuhat pinaagi sa gahom, sumala sa pagtuo sa katawhan, sama sa karon ug sa ugma, ug sa kahangtoran.

Moroni 10

Now I, Moroni, write somewhat as seemeth me good; and I write unto my brethren, the Lamanites; and I would that they should know that more than four hundred and twenty years have passed away since the sign was given of the coming of Christ.

And I seal up these records, after I have spoken a few words by way of exhortation unto you.

Behold, I would exhort you that when ye shall read these things, if it be wisdom in God that ye should read them, that ye would remember how merciful the Lord hath been unto the children of men, from the creation of Adam even down until the time that ye shall receive these things, and ponder it in your hearts.

And when ye shall receive these things, I would exhort you that ye would ask God, the Eternal Father, in the name of Christ, if these things are not true; and if ye shall ask with a sincere heart, with real intent, having faith in Christ, he will manifest the truth of it unto you, by the power of the Holy Ghost.

And by the power of the Holy Ghost ye may know the truth of all things.

And whatsoever thing is good is just and true; wherefore, nothing that is good denieth the Christ, but acknowledgeth that he is.

And ye may know that he is, by the power of the Holy Ghost; wherefore I would exhort you that ye deny not the power of God; for he worketh by power, according to the faith of the children of men, the same today and tomorrow, and forever.

8 At muli, ipinapayo ko sa inyo, mga kapatid ko, na huwag ninyong itatatwa ang mga kaloob ng Diyos, sapagkat ang mga yaon ay marami; at ang mga yaon ay nanggagaling sa Diyos ding yaon. At maraming iba't ibang paraan na ang mga kaloob na ito ay ibinibigay; ngunit ang Diyos ding yaon ang siyang gumagawa ng lahat-lahat; at ang mga yaon ay ipinagkakaloob sa pamamagitan ng mga paghahayag ng Espiritu ng Diyos sa tao, sa kapakinabangan nila.	Ug usab, awhagon ko kamo, akong kaigsoonan, nga ayaw ninyo ilimod ang mga gasa sa Dios, kay kini daghan; ug naggikan kini sa sama nga Dios. Ug adunay lain-lain nga paagi nga kining mga gasa ihatag; apan ang sama nga Dios mao ang nagbuhat sa tanan; ug kini gihatag pinaagi sa mga pagpadayag sa Espiritu sa Dios ngadto sa mga tawo, nga makahatag kanila og kaayohan.	And again, I exhort you, my brethren, that ye deny not the gifts of God, for they are many; and they come from the same God. And there are different ways that these gifts are administered; but it is the same God who worketh all in all; and they are given by the manifestations of the Spirit of God unto men, to profit them.
9 Sapagkat dinggin, sa isa ay ipinagkakaloob sa pamamagitan ng Espiritu ng Diyos na kanyang maituro ang salita ng karunungan;	Kay tan-awa, ang usa gihatagan pinaagi sa Espiritu sa Dios, aron iyang matudlo ang pulong sa kaalam;	For behold, to one is given by the Spirit of God, that he may teach the word of wisdom;
10 At sa isa pa, na kanyang maituro ang salita ng kaalaman sa pamamagitan ng Espiritu ring yaon;	Ug ngadto sa lain, aron iyang matudlo ang pulong sa kahibalo pinaagi sa sama nga Espiritu;	And to another, that he may teach the word of knowledge by the same Spirit;
11 At sa isa pa, napakatibay na pananampalataya; at sa isa pa, ang mga kaloob na pagpapagaling sa pamamagitan ng Espiritu ring yaon;	Ug ngadto sa lain, hilabihan kadako nga pagtuo; ug ngadto sa lain, ang mga gasa sa pagpang-ayo pinaagi sa sama nga Espiritu;	And to another, exceedingly great faith; and to another, the gifts of healing by the same Spirit;
12 At muli, sa isa pa, na siya ay makagawa ng mga makapangyarihang himala;	Ug usab, ngadto sa lain, aron makahimo siya og kahibulongan nga mga milagro;	And again, to another, that he may work mighty miracles;
13 At muli, sa isa pa, na siya ay makapagproposiya hinggil sa lahat ng bagay;	Ug usab, ngadto sa lain, aron makahimo siya sa pagpanagna kabahin sa tanan nga butang;	And again, to another, that he may prophesy concerning all things;
14 At muli, sa isa pa, ang makakita ng mga anghel at mga naglilingkod na espiritu;	Ug usab, ngadto sa lain, ang pagkakita sa mga anghel ug tigpangalagad nga mga espiritu;	And again, to another, the beholding of angels and ministering spirits;
15 At muli, sa isa pa, lahat ng uri ng mga wika;	Ug usab, ngadto sa lain, sa tanan nga matang sa pinulongan;	And again, to another, all kinds of tongues;
16 At muli, sa isa pa, ang pagbibigay-kahulugan ng mga salita at ng iba't ibang uri ng mga wika.	Ug usab, ngadto sa lain, ang paghubad sa mga pinulongan ug sa nagkalainlain nga matang sa mga pinulongan.	And again, to another, the interpretation of languages and of divers kinds of tongues.
17 At ang lahat ng kaloob na ito ay nakakamit sa pamamagitan ng Espiritu ni Cristo; at ang mga yaon ay ipinagkakaloob nang kani-kanya sa bawat tao alinsunod sa kanyang kalooban.	Ug kining tanan nga gasa moabot pinaagi sa Espiritu ni Kristo; ug kini moabot ngadto sa matag tawo, sumala sa iyang kabubut-on.	And all these gifts come by the Spirit of Christ; and they come unto every man severally, according as he will.
18 At nais kong payuhan kayo, mga minamahal kong kapatid, na inyong pakatandaan na ang bawat mabuting kaloob ay nagmumula kay Cristo.	Ug awhagon ko kamo, hinigugma ko nga kaigsoonan, nga kamo mahinumdom nga ang matag maayo nga gasa nagagikan ni Kristo.	And I would exhort you, my beloved brethren, that ye remember that every good gift cometh of Christ.
19 At nais kong payuhan kayo, mga minamahal kong kapatid, na inyong tandaan na siya ay siya rin kahapon, ngayon, at magpakailanman, at na ang lahat ng kaloob na ito na aking winika, na espirituwal, ay hindi kailanman mapatitigil, maging habang nakatindig ang daigdig, maliban lamang kung ayon sa kawalang-paniniwala ng mga anak ng tao.	Ug awhagon ko kamo, hinigugma ko nga kaigsoonan, nga kamo mahinumdom nga siya sama sa kagahapon, karon, ug sa kahangtoran, ug nga ang tanan niini nga gasa nga akong gipamulong, nga espirituhanon, dili gayod pagahunongon, gani hangtod ang kalibotan magpabilin, sumala lamang sa pagkadili matuohon sa katawhan.	And I would exhort you, my beloved brethren, that ye remember that he is the same yesterday, today, and forever, and that all these gifts of which I have spoken, which are spiritual, never will be done away, even as long as the world shall stand, only according to the unbelief of the children of men.

- 20 Samakatwid, kailangang magkaroon ng pananampalataya; at kung kinakailangang may pananampalataya ay kinakailangang may pag-asa rin; at kung kinakailangang may pag-asa ay kinakailangan ding may pag-ibig sa kapwa-tao.
- 21 At maliban kung mayroon kayong pag-ibig sa kapwa-tao, kayo ay hindi maaaring maligtas sa kaharian ng Diyos; ni hindi kayo maliligtas sa kaharian ng Diyos kung kayo ay walang pananampalataya; ni hindi kayo maliligtas kung kayo ay walang pag-asa.
- 22 At kung kayo ay walang pag-asa, tiyak na nanghihina ang loob ninyo; at ang panghinaan ng loob ay sumasapit dahil sa kasamaan.
- 23 At tunay na sinabi ni Cristo sa ating mga ama: Kung kayo ay may pananampalataya, magagawa ninyo ang lahat ng bagay na marapat sa akin.
- 24 At ngayon, ako ay nangungusap sa lahat ng dulo ng mundo—na kung dumating ang araw na ang kapangyarihan at mga kaloob ng Diyos ay matigil sa inyo, dahil ito sa kawalang-paniniwala.
- 25 At sa aba sa mga anak ng tao kung ganito ang mangyayari; sapagkat walang gumagawa ng kabutihan sa inyo, wala ni isa. Sapagkat kung may isa sa inyo na gumagawa ng kabutihan, siya ay gagawa sa pamamagitan ng kapangyarihan at mga kaloob ng Diyos.
- 26 At sa aba nila na gagawa sa mga bagay na ito at mamamatay, sapagkat sila ay mamamatay sa kanilang mga kasalanan, at hindi sila maliligtas sa kaharian ng Diyos; at sinasabi ko ito alinsunod sa mga salita ni Cristo; at ako ay hindi nagsisinungaling.
- 27 At pinapayuhan ko kayo na tandaan ang mga bagay na ito; sapagkat ang panahon ay mabilis na darating na malalaman ninyo na hindi ako nagsisinungaling, sapagkat makikita ninyo ako sa hukuman ng Diyos; at sasabihin sa inyo ng Panginoong Diyos: Hindi ba't ipinahayag ko ang aking mga salita sa inyo, na isinulat ng lalaking ito, katulad ng isang sumisigaw mula sa mga patay, oo, maging katulad ng isang nangungusap mula sa alabok?
- 28 Ipinahahayag ko ang mga bagay na ito para sa katuparan ng mga propesiya. At dinggin, ang mga yaon ay mamumutawi sa bibig ng walang katapusang Diyos; at ang kanyang salita ay titimo mula sa bawat sali't salinlahi.
- Mao nga, kinahanglan adunay pagtuo; ug kon kinahanglan nga adunay pagtuo, kinahanglan usab nga adunay paglaom; ug kon kinahanglan nga adunay paglaom, kinahanglan usab nga adunay gugmang putli.
- Ug gawas kon kamo adunay gugmang putli kamo dili gayod maluwas sa gingharian sa Dios; ni kamo maluwas sa gingharian sa Dios kon kamo walay pagtuo; ni kamo makahimo kon kamo walay paglaom.
- Ug kon kamo walay paglaom kamo anaa gayod sa pagkawalay kadasig; ug ang pagkawalay kadasig moabot tungod sa pagkadaotan.
- Ug si Kristo sa pagkatinuod miingon sa atong mga amahan: Kon kamo adunay pagtuo makahimo kamo sa tanan nga butang nga maayo ngari kanako.
- Ug karon mamulong ako sa tanan nga lumulupyo sa yuta—nga kon moabot ang adlaw nga ang gahom ug mga gasa sa Dios pagahunongon taliwala kaninyo, tungod kini sa pagkawalay pagtuo.
- Ug alaot ang katawhan kon mao kini ang mahitabo; kay walay bisan usa nga nagbuhat og maayo taliwala kaninyo, wala bisan usa. Kay kon adunay usa taliwala kaninyo nga nagbuhat og maayo, siya naghimo pinaagi sa gahom ug mga gasa sa Dios.
- Ug alaot sila kinsa mopahilayo niining mga butanga ug mamatay, kay mamatay sila diha sa ilang mga sala, ug dili sila maluwas sa gingharian sa Dios; ug namulong ako niini sumala sa mga pulong ni Kristo; ug ako dili mamakak.
- Ug awhagon ko kamo sa paghinumdom niining mga butanga; kay ang panahon dali nga moabot nga kamo masayod nga ako wala mamakak, kay kamo makakita kanako sa hukuman sa Dios; ug ang Ginoong Dios moingon nganha kaninyo: Wala ba ako makapadayag sa akong mga pulong nganha kaninyo, nga gisulat niining tawhana, sama sa usa nga nagsinggit gikan sa patay, oo, gani sama sa usa nga nagpahayag gikan sa abog?
- Gipamahayag ko kini nga mga butang sa tuyo nga matuman ang mga panagna. Ug tan-awa, mogula kini gikan sa ba-ba sa walay kataposan nga Dios; ug ang iyang pulong motuhop gikan sa kaliwatan ngadto sa laing kaliwatan.
- Wherefore, there must be faith; and if there must be faith there must also be hope; and if there must be hope there must also be charity.
- And except ye have charity ye can in nowise be saved in the kingdom of God; neither can ye be saved in the kingdom of God if ye have not faith; neither can ye if ye have no hope.
- And if ye have no hope ye must needs be in despair; and despair cometh because of iniquity.
- And Christ truly said unto our fathers: If ye have faith ye can do all things which are expedient unto me.
- And now I speak unto all the ends of the earth—that if the day cometh that the power and gifts of God shall be done away among you, it shall be because of unbelief.
- And wo be unto the children of men if this be the case; for there shall be none that doeth good among you, no not one. For if there be one among you that doeth good, he shall work by the power and gifts of God.
- And wo unto them who shall do these things away and die, for they die in their sins, and they cannot be saved in the kingdom of God; and I speak it according to the words of Christ; and I lie not.
- And I exhort you to remember these things; for the time speedily cometh that ye shall know that I lie not, for ye shall see me at the bar of God; and the Lord God will say unto you: Did I not declare my words unto you, which were written by this man, like as one crying from the dead, yea, even as one speaking out of the dust?
- I declare these things unto the fulfilling of the prophecies. And behold, they shall proceed forth out of the mouth of the everlasting God; and his word shall hiss forth from generation to generation.

29 At patutunayan ng Diyos sa inyo na ang
yaong aking isinulat ay totoo.

30 At muli, nais ko kayong payuhan na
kayo ay lumapit kay Cristo, at yumakap sa
bawat mabuting kaloob, at huwag hipuin
ang masamang kaloob ni ang maruming
bagay.

31 At gumising, at bumangon mula sa
alabok, O Jerusalem; oo, at isuat ang
iyong magagandang kasuotan, O anak na
babae ng Sion; at patibayin ang iyong
mga istaka at palawakin ang iyong mga
hagganan magpakailanman, upang
ikaw ay hindi na mapisan pa, upang ang
mga tipan ng Amang Walang Hanggan na
kanyang ginawa sa iyo, O sambahayan ni
Israel, ay matupad.

32 Oo, lumapit kay Cristo, at maging
sakdal sa kanya, at pagkaitan ang inyong
sarili ng lahat ng kasamaan; at kung
inyong pagkakaitan ang inyong sarili ng
lahat ng kasamaan, at iibigin ang Diyos
nang buo ninyong kakayahan, pag-iisip at
lakas, sa gayon ang kanyang biyaya ay
sapat sa inyo, upang sa pamamagitan ng
kanyang biyaya ay maging sakdal kayo
kay Cristo; at kung sa pamamagitan ng
biyaya ng Diyos ay sakdal kayo kay
Cristo, hindi ninyo maitatatwa ang
kapangyarihan ng Diyos.

33 At muli, kung sa biyaya ng Diyos ay
sakdal kayo kay Cristo, at hindi itatatwa
ang kanyang kapangyarihan, sa gayon,
kayo ay ginawang banal kay Cristo sa
pamamagitan ng biyaya ng Diyos, sa
pamamagitan ng pagbubuhos ng dugo ni
Cristo, na nasa tipan ng Ama tungo sa
ikapagpapatawad ng inyong mga
kasalanan, upang kayo ay maging banal,
na walang bahid-dungis.

34 At ngayon, ako ay namamaalam sa
lahat. Ako ay malapit nang magtungo sa
paraiso ng Diyos upang mamahinga,
hanggang sa muling magsama ang aking
espiritu at katawan, at ako ay
matagumpay na madadala sa hangin,
upang tagpuin kayo sa harapan ng kasiya-
siyang hukuman ng dakilang Jehova, ang
Walang Hanggang Hukom ng kapwa
buhay at patay. Amen.

Wakas

Ug ang Dios mopakita nganha
kaninyo, nga kana nga akong gisulat
tinuod.

Ug usab awhagon ko kamo nga kamo
moduol kang Kristo, ug mohupot sa
matag maayo nga gasa, ug sa dili
paghikap sa daotan nga gasa, ni sa hugaw
nga butang.

Ug pagmata, ug bangon gikan sa abog,
O Jerusalem; oo, ug isul-ob ang imong
mga sapot nga matahom, O anak nga
babaye sa Zion; ug palig-ona ang inyong
mga istaka ug padak-i ang inyong mga
utlanan sa kahangtoran, nga kamo dili na
mahimong pagalibogon, nga ang mga
pakigsaad sa Amahan sa Kahangtoran nga
iyang gihimo nganha kaninyo, O balay ni
Israel, matuman.

Oo, duol ngadto kang Kristo, ug
paghingpit diha kaniya, ug ilimod ang
inyong mga kaugalingon sa tanan nga dili
diosnon; ug kon ilimod ninyo ang inyong
kaugalingon sa tanan nga dili diosnon, ug
mohigugma sa Dios sa tibuok ninyong
gahom, hunahuna ug kusog, niana ang
iyang grasya igo alang kaninyo, nga
pinaagi sa iyang grasya kamo mahimong
hingpit diha kang Kristo; ug kon pinaagi
sa grasya sa Dios kamo mahingpit kang
Kristo, kamo dili gayod makalimod sa
gahom sa Dios.

Ug usab, kon kamo pinaagi sa grasya sa
Dios mahingpit diha ni Kristo, ug dili
molimod sa iyang gahom, niana kamo
pagabalaanon diha ni Kristo tungod sa
grasya sa Dios, pinaagi sa pagpaagas sa
dugo ni Kristo, nga anaa sa pakigsaad sa
Amahan ngadto sa kapasayloan sa inyong
mga sala, nga kamo mahimong balaan,
nga walay lama.

Ug ako karon manamilit sa tanan. Ako
sa dili madugay mopahulay sa paraiso sa
Dios, hangtod ang akong espiritu ug
lawas maghiusa pag-usab, ug ako dad-on
nga magmadaogon pinaagi sa
kawanangan, sa pagsugat kaninyo sa
atubangan sa makahimuot nga
hukmanan sa halangdon nga Jehova, ang
Mahangtoron nga Maghuhukom sa mga
buhi ug sa mga patay. Amen.

Kataposan

And God shall show unto you, that that
which I have written is true.

And again I would exhort you that ye
would come unto Christ, and lay hold
upon every good gift, and touch not the
evil gift, nor the unclean thing.

And awake, and arise from the dust, O
Jerusalem; yea, and put on thy beautiful
garments, O daughter of Zion; and
strengthen thy stakes and enlarge thy bor-
ders forever, that thou mayest no more be
confounded, that the covenants of the
Eternal Father which he hath made unto
thee, O house of Israel, may be fulfilled.

Yea, come unto Christ, and be per-
fected in him, and deny yourselves of all
ungodliness; and if ye shall deny your-
selves of all ungodliness, and love God
with all your might, mind and strength,
then is his grace sufficient for you, that by
his grace ye may be perfect in Christ; and
if by the grace of God ye are perfect in
Christ, ye can in nowise deny the power
of God.

And again, if ye by the grace of God are
perfect in Christ, and deny not his power,
then are ye sanctified in Christ by the
grace of God, through the shedding of the
blood of Christ, which is in the covenant
of the Father unto the remission of your
sins, that ye become holy, without spot.

And now I bid unto all, farewell. I soon
go to rest in the paradise of God, until my
spirit and body shall again reunite, and I
am brought forth triumphant through the
air, to meet you before the pleasing bar of
the great Jehovah, the Eternal Judge of
both quick and dead. Amen.

The End